

คัมภีร์ ฉลุกระดาษ

THAI

คัมภีร์ อัลกุรอาน

กุรอาน คัมภีร์ที่นำชาวดีมายังมนุษยชาติพร้อมกับคำตักเตือนจากพระเจ้า เน้นย้ำถึงความสำคัญของการค้นพบสัจธรรมของมนุษย์ทั้งทางด้านจิตวิญญาณและสติปัญญา

หนังสือทุกเล่มมีวัตถุประสงค์ของมันและวัตถุประสงค์ของคัมภีร์กุรอานคือการทำให้มนุษย์รู้จักแผนการสร้างสรรค์ของพระเจ้า นั่นคือ เพื่อบอกมนุษย์ว่าทำไมพระเจ้าสร้างโลกนี้ การให้มนุษย์มาอาศัยอยู่บนโลกนี้มีวัตถุประสงค์อะไร สิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์คืออะไรในช่วงชีวิตก่อนตาย และเขาจะเผชิญอะไรหลังความตาย วัตถุประสงค์ของคัมภีร์กุรอานคือการทำให้มนุษย์รู้ความจริงนี้ ดังนั้น คัมภีร์กุรอานจึงทำหน้าที่นำทางมนุษย์ตลอดการเดินทางของเขาผ่านชีวิตไปสู่ชีวิตหลังความตาย

หัวข้อหลักของคัมภีร์กุรอานคือการให้แสงสว่างทางปัญญา ความใกล้ชิดกับพระเจ้า ความสงบและจิตวิญญาณ คัมภีร์กุรอานใช้คำ ตะวัชซัม (หมายถึง การพยายามทำความเข้าใจสัญญาณต่างๆของธรรมชาติ), ตะดับบรู(การตรึงตรองและวิเคราะห์อะไรบางอย่าง) และตะฟักกูร(การนึกถึงพระเจ้า) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการเรียนรู้บทเรียนโดยการตรึงตรอง คิด และใคร่ครวญในสัญญาณต่างๆของพระเจ้าที่กระจายไปทั่วโลก การแปลกุรอานนี้ถูกทำขึ้นโดยคำนึงถึงหัวข้อหลักดังกล่าวมานี้

คัมภีร์ ฉลุกรฐาน

แปลเป็นภาษาอังกฤษ โดย
เมาลานา วาฮิดุดดีน คาน
ศ. ฟาริดา เคาะนัม

แปลเป็นภาษาไทยโดย
บรรจง บินกาชัน

GOODWORD BOOKS

First published 2020
This translation of the Quran is copyright free

Goodword Books
1, Nizamuddin West Market, New Delhi-110013
Tel. +9111-41827083
Mob. +91-8588822672
email: info@goodwordbooks.com
www.goodwordbooks.com

Center for Peace and Spirituality
1, Nizamuddin West Market, New Delhi-110 013
Mob. +91-999944119
email: info@cpsglobal.org
www.cpsglobal.org

Al-Risala Forum International
2665 Byberry Road, Bensalem, PA 19020, USA
Cell: 617-960-7156
email: kkaleemuddin@gmail.com

Printed in India

สารบัญ

คำนำ	9
แผนการสร้างสรรค์ของพระเจ้า	11
คัมภีร์แห่งการเตือนของพระเจ้า	12
จิตวิญญาณภายในและการรู้จักพระเจ้า	13
วณะของพระเจ้า	14
การต่อสู้ทางอุดมการณ์ที่สันติ	15
คัมภีร์ที่ถูกประทานมา	18
จะอ่านกรูอาอย่างไร?	19

คัมภีร์กรูอา

1. การเปิด (อัล-ฟาติฮะฮฺ)	21
2. วัวตัวเมีย (อัล-บะกะเราะฮฺ)	21
3. ครอบครัวของอิมรอน (อาลี อิมรอน)	63
4. ผู้หญิง (อัล-นิซาฮฺ)	88
5. ใต้ (อัล-มาอิดะฮฺ)	113
6. ปศุสัตว์ (อัล-อันอาม)	132
7. ที่สูง (อัล-อะฮฺรอฟ)	154
8. ทรพียที่ยึดได้จากสนามรบ (อัล-อันฟาล)	178
9. การสำนึกผิด (อัต-เตาบะฮฺ)	188
10. โยนาห์ (ยูนุส)	207
11. ฮูด (ฮูด)	220
12. โจเซฟ (ยูซุฟ)	235
13. พำคำราม (อิร-เราะอฺด)	247
14. อับราฮัม (อิบรอฮีม)	254
15. พื้นที่ภูเขา (อัล-อิญญ์)	261
16. ผึ้ง (อัล-นะฮ์ล)	266
17. การเดินทางในยามราตรี (อัล-อิสรอ)	280
18. ถ้ำ (อัล-กะฮ์ฟ)	292
19. มารีย์ (มัรยัม)	304
20. ฏอ ฮา (ฏอฮา)	311

21. บรรดานบี (อัล-อัมบิยาฮ์)	322
22. การแสวงบุญ (อัล-ฮัจญ์)	331
23. บรรดาผู้ศรัทธา (อัล-มุมีนูน)	340
24. รัศมี (อัล-นุร)	348
25. เกณฑ์ตัดสิน (อัล-ฟุรกอณ)	358
26. กวี (อัล-ชอะรออ์)	365
27. มด (อัล-นัมล)	375
28. เรื่องราว (อัล-เกาะศ็อศ)	383
29. แมงมุม (อัล-อันกะบูต)	393
30. ชาวโรมัน (อัล-รุม)	400
31. ลูกมาน (ลูกมาน)	407
32. การกราบ (อัล-ซัจญ์ดะฮ์)	411
33. สหพรรค (อัล-อะฮฺซาบ)	414
34. ชีบา (สะบะฮ์)	423
35. ผู้สร้าง (อัล-ฟาฏีร)	429
36. ยาซีน (ยาซีน)	435
37. ตำแหน่ง (อัล-ค็อฟฟาต)	441
38. ศอด (ศอด)	448
39. ฟังคน (อัล-ซุมัร)	454
40. ผู้ให้อภัย (ฆอฟิร)	463
41. การเปิดเผยที่ถูกอธิบายอย่างละเอียด (ฟุศลีลัต)	472
42. การปรึกษาหารือกัน (อัล-ชุรอ)	478
43. เครื่องประดับทองคำ (อัล-ซุครุฟ)	484
44. ควัน (อัล-ตุคูน)	491
45. การคุกเข่า (อัล-ญาซียะฮ์)	494
46. สันทราย (อัล-อะฮฺกอฟ)	498
47. มอัมมัด (มอัมมัด)	503
48. ชัยชนะ (อัล-ฟัตฮ์)	507
49. ที่พักอาศัย (อัล-ฮุญรอต)	512
50. ก็อฟ (ก็อฟ)	515
51. ลมที่พัดกระจาย (อัล-ซาริยาต)	518
52. ภูเขาซีนาย (อัล-ญูร)	521

53. ดวงดาว (อัล-นัจญม์)	524
54. ดวงจันทร์ (อัล-เกาะมัร)	527
55. ความกรุณา (อัล-เราะฮ์มาน)	530
56. เหตุการณ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ (อัล-วากิอะฮ์)	534
57. เหล็ก (อัล-ฮะดีด)	537
58. การอุทธรณ์ (อัล-มูญาตะละฮ์)	542
59. การขับไล่ (อัล-ฮัซร์)	545
60. ผู้หญิงที่ถูกทดสอบ (อัล-มุมตะฮะนะฮ์)	549
61. ตำแหน่ง (อัล-คีอ์ฟ)	552
62. วันแห่งการชุมนุม (อัล-ญุมอะฮ์)	553
63. พวกตลบตะแลง (อัล—มุนาฟิกัน)	555
64. การขาดทุนและกำไร (อัล-ตะฆอบูน)	556
65. การหย่า (อัล-ภะลา)	558
66. การห้าม (อัล-ตะฮ์รีม)	561
67. อำนาจสูงสุด (อัล-มุลก์)	563
68. ปากกา (อัล-เกาะลัม)	565
69. เวลาที่ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน (อัล-ฮากะเกาะฮ์)	568
70. ทางขึ้นข้างบน (อัล-มะอาริจญ์)	570
71. โนอาห์ (นูฮ์)	572
72. ญิน (อัล-ญิน)	574
73. ผู้ที่คลุมกาย (อัล-มุชชัมมิล)	576
74. ผู้ห่มกายอยู่ในเสื้อคลุม (อัล-มุดดัซซิจ์)	578
75. วันแห่งการฟื้นคืนชีพ (อัล-กิยามะฮ์)	580
76. มนุษย์ (อัล-อินซาน)	581
77. บรรดาผู้ถูกส่งมา (อัล-มุรชะลาต)	583
78. ข้าวคราว (อัล-นะบะฮ์)	585
79. ผู้กระซอก (อัล-นาซียาต)	587
80. เขาแสดงหน้าขมึงทิ้ง (อะบะชะ)	588
81. การม้วน (อัล-ตัควีร)	590
82. การแยกออกจากกัน (อัล-อินฟีฏอ)	591
83. ผู้โกงตาชั่ง (อัล-มูฏ็อฟฟิฟีน)	592
84. การเปิดโดยระเบิดออก (อัล-อินชีกอก)	593

85. หมูดาว (อัล-บุรจญ์)	594
86. สิ่งที่มาในตอนกลางคืน (อัล-ฆอริก)	595
87. สูงที่สุด (อัล-อะฮลา)	596
88. เหตุการณ์ที่ปกคลุม (อัล-ฆอซียะฮฺ)	597
89. รุ่งอรุณ (อัล-ฟัจญ์)	598
90. เมือง (อัล-บะลัด)	599
91. ดวงอาทิตย์ (อัล-ซัมส์)	600
92. กลางคืน (อัล-ลัยล์)	600
93. แสงสว่างยามเช้าที่เจิดจ้า (อัล-ฆุฮา)	601
94. ความสะดวกสบาย (อัล-ซัรฮฺ)	602
95. มะเดื่อ (อัล-ตีน์)	602
96. ก้อนเลือด (อัล-อะลัก)	603
97. คืบแห่งการกำหนด (อัล-กัอดรฺ)	604
98. หลักฐานที่ชัดเจน (อัล-บัยยีนะฮฺ)	604
99. แผ่นดินไหว (อัล-ซัลชะละฮฺ)	605
100. ม้าที่หอบ (อัล-อาดิยาต)	605
101. ผู้ทำให้เกิดเสียงกระทบกัน (อัล-กอริฮะฮฺ)	606
102. โลภอยากได้แล้วได้อีก (อัล-ตะกาซุร)	606
103. การผ่านไปของเวลา (อัล-อัศรฺ)	607
104. ผู้ค้นหา (อัล-ฮุมะชะฮฺ)	607
105. ช้าง (อัล-ฟีล)	608
106. กุเรช (กูรอยฮฺ)	608
107. สิ่งเล็กๆน้อยๆ (อัล-มาอูน)	608
108. ความอุดมสมบูรณ์ (อัล-เกาะษัร)	609
109. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา (อัล-กาฟิรูน)	609
110. ความช่วยเหลือ (อัล-นัศร)	610
111. เส้นใยที่ถูกบิดเป็นเกลียว (อัล-มะซัด)	610
112. ความเป็นหนึ่งเดียว (อัล-อิกลาค)	611
113. รุ่งสาง (อัล-ฟะลัก)	611
114. ผู้คน (อัล-นาส)	611

คำนำ

กุรอ่านคือคัมภีร์ของพระเจ้า เป็นคัมภีร์ที่ถูกเก็บรักษาไว้อย่างสมบูรณ์สำหรับทุกยุคสมัย ถึงแม้เดิมที่จะถูกเขียนเป็นภาษาอาหรับ แต่ด้วยการแปล มันจึงทำให้ผู้ไม่รู้ภาษาอาหรับสามารถเข้าถึงได้ ในขณะที่ไม่มีภาษาใดมาแทนภาษาต้นฉบับได้ การแปลจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแผ่วจนะของพระเจ้าให้ไกลจากคนที่พูดภาษาอาหรับไปยังมนุษยชาติที่กว้างออกไป

คัมภีร์กุรอ่านเป็นคัมภีร์ที่เป็นภาษาอาหรับ แต่ในความเป็นจริงแล้วมันอยู่ในภาษาของธรรมชาติ นั่นคือ ภาษาที่พระเจ้ากล่าวโดยตรงกับมนุษย์ทั้งหมดในตอนที่ถูกสร้าง การวอนขอต่ออำนาจศักดิ์สิทธิ์ของมนุษยชาติเป็นสิ่งที่ยังคงมีอยู่ตลอดไปในจิตสำนึกของมนุษย์ทั้งหมด นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมกุรอ่านจึงเป็นที่เข้าใจได้โดยทั่วไปสำหรับคนที่มีจิตสำนึกธรรมดาและสำหรับคนที่มีจิตใต้สำนึก ความจริงนี้ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์กุรอ่านว่าเป็น “การประทานที่ชัดเจนในหัวใจของบรรดาผู้ที่ได้รับความรู้” ข้อความนี้ยังกล่าวต่อไปว่า “ไม่มีใครปฏิเสธสิ่งที่เราประทานมานอกไปจากคนทำผิด” (29:49)

นี่หมายความว่าความจริงที่มาจากพระเจ้าซึ่งถูกอธิบายโดยกุรอ่านบนระดับจิตสำนึกมีอยู่ก่อนแล้วในตัวมนุษย์ในระดับจิตใต้สำนึก ดังนั้นศาสน์ของคัมภีร์กุรอ่านจึงมิใช่สิ่งที่แปลกประหลาดสำหรับมนุษย์ ความจริงแล้ว มันเป็นการแสดงออกทางคำพูดของความจริงที่มาจากพระเจ้าองค์เดียวซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์เองและกับสิ่งที่เขารู้จักอยู่แล้ว คัมภีร์กุรอ่านอธิบายสิ่งนี้โดยการกล่าวว่าคนที่เกิดในตอนนั้นเดิมทีแล้วล้วนเกิดในตอนสร้างอาดัมและตอนนั้นพระเจ้าได้กล่าวโดยตรงกับวิญญาณมนุษย์ทั้งหมด

คัมภีร์กุรอ่านกล่าวถึงเหตุการณ์ดังกล่าวไว้ดังนี้ :

“(ในปี) เมื่อพระผู้อภิบาลของเจ้านำลูกหลานออกมาจากกระดูกสันหลังของลูกหลานของอาดัมและพระองค์ได้ให้พวกเขาเย็นเย็นเกี่ยวกับตัวของพวกเขาเอง พระองค์ทรงกล่าวว่า ‘ฉันไม่ใช่พระผู้อภิบาลของสุเจ้ากระนั้นหรือ?’ ‘เราขอเย็นเย็นว่าพระองค์คือพระผู้อภิบาลของเรา’ ดังนั้นสุเจ้าไม่อาจพูดในวันแห่งการฟื้นคืนชีพได้ว่า ‘เราไม่รู้เรื่องนี้’” (7:172)

คัมภีร์กุรอ่านได้เอ่ยถึงการสนทนากันระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ไว้ในโอกาสต่อไปนี้ว่า :

“แท้จริง เราได้เสนอความไว้วางใจให้แก่ชนฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและภูเขา พวกมันไม่กล้าที่จะเข้ามาแบกรับมันไว้และกลัวมัน แต่มนุษย์ได้เข้ามารับมันไว้ มนุษย์นั้นเป็นผู้ธรรมและโง่เขลา” (33:72)

สำหรับมนุษย์แล้ว กุรอ่านอยู่ในแก่นแท้ของความเป็นมนุษย์ที่เขาารู้อยู่แล้วมากกว่าสิ่งที่เขาไม่รู้ทั้งหมด ในความเป็นจริง กุรอ่านคือการเปิดเผยจิตใจของมนุษย์นั่นเอง

เมื่อใครที่ธรรมชาติของเขายังมีชีวิต - โดยการรักษาตัวเองให้พ้นจากสภาพการณ์ที่ตามมาทีหลัง - อ่านกุรอ่าน เซลล์สมองเหล่านั้นจะถูกกระตุ้นทำให้เขารู้ว่าสิ่งที่พระเจ้าพูดกับเขานั้นยังคงถูกเก็บรักษาไว้ ถ้าเรคิดถึงตรงนี้ มันก็ไม่ใช่เป็นการยากที่จะเข้าใจว่าการแปลกุรอ่านเป็นวิธีการที่ยังใช้ได้ในการเข้าใจมัน

ถ้าการพูดของพระเจ้าเป็นพันธะสัญญาแรก คัมภีร์กุรอ่านก็เป็นพันธะสัญญาที่สอง แต่ละพันธะสัญญานี้ต่างยืนยันความถูกต้องของกันและกัน ถ้าใครมีความรู้เล็กน้อยหรือแม้แต่ไม่เข้าใจภาษาอาหรับเลยและสามารถอ่านได้แต่เฉพาะคำแปล เขาต้องไม่คิดว่าเขาจะสับสนในการทำความเข้าใจคัมภีร์กุรอ่าน เพราะแนวความคิดเกี่ยวกับคัมภีร์กุรอ่านของมนุษย์

ในฐานะผู้ได้รับวณะของพระเจ้าโดยธรรมชาติได้เป็นความจริงแล้วในยุคสมัยใหม่ ศาสตร์แห่งรหัสพันธุกรรมและการค้นพบทางโบราณคดีล้วนสนับสนุนทัศนะนี้อย่างเต็มที่

แผนการสร้างสรรคของพระเจ้า

หนังสือทุกเล่มมีวัตถุประสงค์ของตัวเองและวัตถุประสงค์ของคัมภีร์กุรานก็คือการทำให้มนุษย์รู้ถึงแผนการสร้างสรรคของพระเจ้า นั่นคือ เพื่อบอกมนุษย์ให้รู้ว่าทำไมพระเจ้าสร้างโลกนี้ขึ้นมา อะไรคือวัตถุประสงค์ของการให้มนุษย์มาอยู่บนโลกนี้ มนุษย์ต้องทำอะไรในช่วงชีวิตก่อนตาย และเขาจะเผชิญอะไรหลังความตาย มนุษย์เกิดมาในฐานะเป็นสิ่งมีชีวิตนิรันดร์ เมื่อพระเจ้าสร้างมนุษย์มาเช่นนั้น พระองค์จึงได้แบ่งช่วงชีวิตของเขออกเป็นสองช่วง นั่นคือ ช่วงเวลาก่อนตายซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งการทดสอบ และช่วงเวลาหลังตายซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งการรับรางวัลตอบแทนหรือการลงโทษตามที่แต่ละคนได้ทำไว้ในช่วงเวลาที่มียังมีชีวิต การตอบแทนเหล่านี้อยู่ในรูปของสวรรค์อันนิรันดร์หรือนรกตลอดกาล วัตถุประสงค์ของคัมภีร์กุรานก็คือการทำให้มนุษย์รู้ถึงความจริงนี้ นี่คือหัวข้อสำคัญของคัมภีร์นี้ซึ่งทำหน้าที่นำทางมนุษย์ตลอดการเดินทางผ่านชีวิตเข้าไปยังชีวิตหลังความตาย

มันเป็นสิ่งถูกต้องที่จะกล่าวว่ามนุษย์เป็นผู้แสวงหาโดยกำเนิด คำถามเหล่านี้ซ่อนอยู่ในความคิดจิตใจของทุกคน เช่น ฉันเป็นใคร? วัตถุประสงค์ของชีวิตฉันคืออะไร? อะไรคือความจริงของชีวิตและความตาย? อะไรคือความลับของความสำเร็จและความล้มเหลวของมนุษย์? เป็นต้น ตามคัมภีร์กุราน คำตอบต่อคำถามเหล่านี้คือ โลกปัจจุบันเป็นสนามสอบและอะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับในช่วงเวลาก่อนตายของเขา

เป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบทั้งหมด โลกหน้าเป็นสถานที่ผลการสอบของเขาจะถูกนำมาตรวจสอบโดยพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ และอะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับในชีวิตหลังความตายในรูปของรางวัลตอบแทนหรือการลงโทษจะเป็นไปตามการงานที่เขาได้ทำไว้ในโลกนี้ ความลับแห่งความสำเร็จของมนุษย์ในโลกนี้คือการเข้าใจแผนการสร้างของพระเจ้าและใช้ชีวิตไปตามนั้น

คัมภีร์แห่งการเตือนของพระเจ้า

คัมภีร์กุรอ่านเป็นคัมภีร์แห่งการเตือนของพระเจ้า การนำเอาบทเรียนต่างๆ และคำตักเตือนมารวมไว้ด้วยกันทำให้คัมภีร์กุรอ่านน่าจะถูกเรียกว่าคัมภีร์แห่งภูมิปัญญาที่มีเหตุผลลุ่มลึกน่าจะเหมาะสมกว่า คัมภีร์กุรอ่านไม่ได้ทำตามแบบแผนของหนังสือที่ใช้สั่งสอนแบบเดิมๆ ที่ทำกันมา ความจริงแล้ว เมื่อผู้อ่านหยิบคัมภีร์กุรอ่านขึ้นมา เขาจะพบว่ามันเป็นการนำเอาคำพูดที่แยกเป็นส่วนๆ มารวมเข้าด้วยกัน แต่ความรู้ลึกนี้ไม่เป็นความจริง เพราะการจัดเรียงคำพูดเช่นนั้นเป็นไปตามแผนการของกุรอ่านในการรักษารูปแบบดั้งเดิมไว้เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ในการนำสาส์นแห่งสัจธรรมไปยังผู้อ่านที่มีอคติที่อาจอ่านแค่เพียงหนึ่งหน้าหนึ่งข้อความหรือแม้แต่บรรทัดเดียว

ส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของคัมภีร์กุรอ่านก็คือมันเป็นสิ่งที่เตือนให้ระลึกนึกถึงความจำเริญต่างๆ ที่ถูกประทานมาโดยพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณีอย่างสูงสุด ที่สำคัญที่สุดของความจำเริญต่างๆ นี้คือคุณสมบัติเฉพาะที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์เมื่อพระองค์สร้างเขาขึ้นมา ความจำเริญอันยิ่งใหญ่อีกอย่างหนึ่งก็คือพระองค์ได้ทรงตั้งหลักแหล่งที่อาศัยให้เขาบนโลกซึ่งเป็นดาวดวงหนึ่งที่มีทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นประโยชน์แก่

เขา วัตถุประสงค์ของคัมภีร์กูรานก็เพื่อให้แน่ใจว่าในขณะที่เขามีความสุขอยู่กับความจำเริญของธรรมชาติเหล่านี้ มนุษย์ต้องนึกถึงพระผู้ทรงกรุณาปรานีอยู่ตลอดเวลา เขาต้องยอมรับความกรุณาอันยิ่งใหญ่ของพระผู้ทรงสร้างของเขา ด้วยการทำเช่นนั้นเองที่มนุษย์จะได้รับทางเข้าไปสู่สวรรค์อันนิรันดร์ ในทางตรงข้าม การไม่คำนึงถึงพระผู้ทรงกรุณาปรานีจะนำมนุษย์ไปยังนรก คัมภีร์กูรานเป็นผู้คอยเตือนถึงความจริงในเรื่องนี้ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

จิตวิญญาณภายในและการรู้จักพระเจ้า

คุณสมบัติประการหนึ่งของคัมภีร์กูรานคือมันเป็นคัมภีร์ที่ให้แค่เพียงหลักการที่เป็นพื้นฐานแก่เรา แต่เป็นหลักการที่สำคัญและจำเป็น และใช้วิธีการกล่าวซ้ำแล้วซ้ำอีกเพื่อเน้นถึงหลักการที่สำคัญนี้ ในทางตรงข้าม เรื่องที่ไม่ใช่พื้นฐานหรือเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบเป็นเพียงส่วนน้อยของคัมภีร์ นี่เป็นไปตามแผนการของคัมภีร์กูราน ส่วนความสำคัญของรูปแบบเป็นเรื่องรอง สำหรับคัมภีร์กูราน แก่นธรรมคำสอนเหล่านี้เท่านั้นเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นตัวกำหนดแนวทางหลัก เรื่องนี้ของคัมภีร์กูรานเป็นที่ชัดเจนจนผู้อ่านไม่มีทางเลือกอย่างอื่นนอกจากต้องยอมรับ

ความจริงก็คือว่าจิตวิญญาณภายในเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดในเรือนร่างของบุคลิภาพอิสลาม เมื่อจิตวิญญาณภายในได้รับการพัฒนา รูปแบบที่ถูกต้องก็จะตามมาเองตามธรรมชาติ แต่รูปแบบโดยตัวมันเองแล้วไม่อาจที่จะสร้างจิตวิญญาณภายใน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเป้าหมายของคัมภีร์กูรานคือการริเริ่มและก่อให้เกิดการปฏิบัติทางสติปัญญาภายใน

ตัวมนุษย์ คำพูดที่คัมภีร์กุรอ่านใช้เพื่อการปฏิวัติทางสติปัญญานี้เองคือ มะอริฟะฮฺ(การรู้จักความจริง) (5:83)

คัมภีร์กุรอ่านเน้นถึงความสำคัญของการค้นพบความจริงของมนุษย์ในระดับที่เข้าใจได้ ความศรัทธาที่แท้จริงในพระเจ้าเป็นสิ่งที่ใครก็สามารถบรรลุได้ในระดับนั้น ที่ไหนไม่มีความเข้าใจ ที่นั่นก็ไม่มี ความศรัทธา

วณะของพระเจ้า

เมื่อคุณอ่านคัมภีร์กุรอ่าน คุณจะพบแล้วพบอีกว่ามันเป็นวณะของพระเจ้า นี่เป็นความจริงง่ายๆที่เห็นได้ชัด แต่เมื่อมองเข้าไปที่เนื้อหา คุณจะพบว่ามันเป็นถ้อยคำที่ไม่ธรรมดา มีหนังสือหลายเล่มในโลกที่ถูกเชื่อว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่เราไม่พบคัมภีร์ทางศาสนาใดที่บอกว่าตัวเองเป็นวณะของพระเจ้านอกไปจากคัมภีร์กุรอ่าน คำพูดเช่นนี้ซึ่งปรากฏเด่นเป็นเอกลักษณ์ในคัมภีร์กุรอ่านเป็นการบอกจุดออกเดินทางให้แก่ผู้อ่าน ดังนั้น เขาจึงศึกษามันในฐานะเป็นคัมภีร์สำคัญแทนที่จะเป็นหนังสือทั่วไปที่มนุษย์เขียนขึ้น เราพบคำพูดครั้งแล้วครั้งเล่าไม่มากนักในคัมภีร์กุรอ่านว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย พระเจ้าของสุเจ้าต่างหากที่พูดกับสุเจ้า จงฟังวณะของพระองค์และปฏิบัติตามพระองค์” แม้ลีลาการพูดเช่นนี้ก็เป็คำพูดพิเศษที่ไม่เหมือนใคร การเรียกร้องของพระเจ้าโดยตรงเช่นนี้ไม่มีอยู่ในคัมภีร์อื่นๆ มันทั้งความประทับใจตลอดไปไว้บนตัวมนุษย์ เขาจะรู้สึกว้พระเจ้าของเขากำลังพูดกับเขาโดยตรง ความรู้สึกนี้ทำให้มนุษย์ถือเอาคำยืนยันของกุรอ่านเป็นเรื่องจริงจึงมากกว่าการยึดถือถ้อยคำในหนังสือปกติทั่วไป วิธีการรวบรวมคัมภีร์กุรอ่านก็ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน หนังสือที่เขียนโดยมนุษย์ปกติแล้วจะ

มีการจัดเรียงลำดับเนื้อหาจาก A ไปถึง Z ตามหัวข้อ แต่คัมภีร์กุรอ่านไม่ได้เป็นไปตามแบบแผนเช่นนี้จนคนทั่วไปเห็นว่ามันไม่มีการเรียงลำดับอย่างไรก็ตาม เมื่อมองเข้าไปในความเป็นจริง มันจะเป็นคัมภีร์ที่มีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างยิ่งและเรียงลำดับกันและค่อนข้างงามสง่าในลีลาของการเขียน ในขณะที่อ่านกุรอ่าน เราจะรู้สึกว่าคุณเขียนมันอยู่บนฐานที่สูงมากซึ่งจากที่นั่นพระองค์กำลังมองลงมาและกำลังพูดกับมนุษยชาติทั้งหมดซึ่งเป็นความอาทรโดยเฉพาะของพระองค์ การพูดนี้เน้นไปยังมนุษย์กลุ่มต่างๆ แต่ก็รวมถึงมนุษย์ทั้งหมด

ความพิเศษอีกอย่างหนึ่งของกุรอ่านก็คือผู้อ่านสามารถปรึกษาผู้เขียนมันในเวลาใดก็ได้ ตั้งคำถามไปและรับคำตอบ เพราะผู้เขียนคัมภีร์กุรอ่านคือพระเจ้าเอง พระองค์เป็นพระเจ้าผู้ทรงมีชีวิต ในฐานะผู้สร้างมนุษย์ พระองค์ทรงได้ยินและตอบคำเรียกร้องของมนุษย์โดยตรง

การต่อสู้ทางอุดมการณ์ที่สันติ

บรรดาผู้ที่ได้รับการแนะนำให้รู้จักคัมภีร์กุรอ่านโดยผ่านทางสื่ออย่างเดียวโดยทั่วไปแล้วจะมีความพึงใจว่าคัมภีร์กุรอ่านเป็นตำราแห่งการฉ้อฉล และสำหรับพวกเขาแล้วฉ้อฉลคือความพยายามที่จะบรรลุถึงเป้าหมายของตนเองโดยอาศัยความรุนแรง แต่ความคิดเช่นนี้มาจากความเข้าใจผิด ใครที่อ่านคัมภีร์กุรอ่านด้วยตัวเองจะเข้าใจได้อย่างง่ายดายว่าศาสน์ของคัมภีร์กุรอ่านไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับความรุนแรงเลย คัมภีร์กุรอ่านตั้งแต่เริ่มต้นจนจบเป็นคัมภีร์ที่ประกาศสันติภาพและไม่สนับสนุนการใช้ความรุนแรง เป็นเรื่องจริงที่ฉ้อฉลเป็นหนึ่งในคำสอนของคัมภีร์กุรอ่าน แต่ฉ้อฉลในความหมายที่ถูกต้องแล้วคือชื่อของการต่อสู้ด้วยความสันติมากกว่าการใช้ความรุนแรงใดๆ แนวความคิดเรื่องการฉ้อฉลของ

คัมภีร์กูรานถูกกล่าวไว้ในโองการต่อไปนี้ “จงทำญิฮาดที่ใหญ่กว่า(กล่าวคือต่อสู้อย่างจริงจัง)ด้วยการช่วยเหลือของสิ่งนี้(กูราน)” (25:2)

เห็นได้ชัดว่าคัมภีร์กูรานมิใช่อาวุธ แต่เป็นคัมภีร์ที่แนะนำเราไปสู่อุดมการณ์แห่งการต่อสู้อย่างสันติของพระเจ้า วิธีการต่อสู้เช่นนั้นตามคัมภีร์กูรานก็คือ “การพูดกับพวกเขาด้วยถ้อยคำที่ไปถึงวิญญาณของพวกเขา” (4:63)

ดังนั้น วิธีการที่ต้องการตามคัมภีร์กูรานก็คือวิธีการที่ทำให้หัวใจและความคิดของมนุษย์ต้องสั่นไหว นั่นคือ ในการพูดกับความคิดจิตใจของผู้คน คัมภีร์กูรานทำให้พวกเขาพอใจ ทำให้พวกเขาเชื่อมั่นในความจริงของคัมภีร์กูราน กล่าวโดยสั้นๆ คัมภีร์กูรานได้ก่อให้เกิดการปฏิวัติทางสติปัญญาภายในพวกเขา นี่คือการกิจของคัมภีร์กูราน และการกิจนี้สามารถทำได้โดยการโต้ตอบที่มีเหตุผล เป้าหมายนี้ไม่มีทางที่จะบรรลุได้โดยการใช้ความรุนแรงหรือการใช้อาวุธ

เป็นเรื่องจริงที่บางโองการของคัมภีร์กูรานมีคำสั่งว่า “จงฆ่าพวกเขาที่ใดก็ตามที่สุเจ้าพบพวกเขา” (2:191)

โดยการยกข้อความดังกล่าวขึ้นมาอ้าง มีบางคนที่ยพยายามจะสร้างความฝังใจว่าอิสลามเป็นศาสนาแห่งสงครามและความรุนแรง นี่เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องโดยสิ้นเชิง ข้อความเช่นนั้นพูดถึงบรรดาผู้โจมตีมุสลิมฝ่ายเดียวในความหมายที่จำกัด ข้อความนี้มิได้สื่อถึงคำสั่งโดยทั่วไปของอิสลาม

ความจริงของเรื่องก็คือคัมภีร์กูรานไม่ได้ถูกประทานมาในรูปแบบที่สมบูรณ์ในคราวเดียวอย่างที่ป็นในปัจจุบัน มันถูกประทานมาทีละคราวตามสถานการณ์ต่างๆตลอดช่วงระยะเวลา 23 ปี ถ้าช่วงเวลานี้ถูกแบ่งออกเป็นปีแห่งสงครามและสันติภาพ ช่วงเวลาแห่งความสันติมีจำนวนถึง

20 ปีในขณะที่ช่วงเวลาแห่งสงครามมีเพียง 3 ปีเท่านั้น ข้อความกุรอา
นที่ถูกประทานมาในช่วงเวลาแห่งความสงบ 20 ปีนี้เป็นคำสอนที่เป็น
สันติภาพของอิสลามเพราะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับการรู้จักพระเจ้า การ
ปฏิบัติศาสนกิจ ศีลธรรมและความยุติธรรม เป็นต้น

การแบ่งคำสั่งออกเป็นประเภทต่างๆเป็นเรื่องราวธรรมดาและพบได้ใน
คัมภีร์ทางศาสนาทั้งหมด ตัวอย่างเช่น คีตา คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของชาวฮินดู
เกี่ยวกับปัญญาและคุณค่าทางศีลธรรม แต่พร้อมกันนี้ก็มีการกระชับคะยอ
ของภุชณะที่มีต่ออรุณให้เขาต่อสู้ (ภควัดคีตา, 3:30) นี่ไม่ได้
หมายความว่าผู้ศรัทธาในคัมภีร์คีตาต้องทำสงครามตลอดเวลา ที่สำคัญ
มหาตมะ คานธีได้ปรัชญาอหิงสาของเขาจากคัมภีร์คีตาเล่มเดียวกันนี้
การกระชับคะยอให้ทำสงครามในคัมภีร์คีตาหมายถึงแต่เฉพาะกรณีที่ไม่
มีทางเลือก แต่สำหรับที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน มันให้คำสั่งทางสันติภาพเช่น
เดียวกับมหาตมะ คานธีได้มา

ในทำนองเดียวกัน พระเยซูคริสต์ได้กล่าวว่า “อย่าคิดว่าฉันมาเพื่อ
สันติภาพสู่โลก ฉันมิได้มาเพื่อสันติภาพ แต่เป็นดาบ” (มัทธิว 10:34)

มันจึงไม่ถูกต้องที่จะสรุปว่าศาสนาที่เผยแพร่สั่งสอนโดยพระคริสต์
เป็นศาสนาแห่งสงครามและความรุนแรง เพราะคำพูดเช่นนั้นเกี่ยวข้องกับ
เหตุการณ์บางอย่างเป็นการเฉพาะ ในเรื่องของชีวิตโดยทั่วไป พระ
เยซูคริสต์สอนคุณค่าแห่งสันติภาพ เช่นการสร้างอุปนิสัยที่ดี การรักกัน
และกัน การช่วยเหลือคนยากจนและคนขัดสน เป็นต้น

เช่นเดียวกับคัมภีร์กุรอาณ เมื่อนิมูฮัมมัดอพยพจากมักกะฮ์ไปยังมะดี
นะฮ์ เผ่าต่างๆที่เคารพบูชารูปปั้นได้แสดงความก้าวร้าวต่อท่าน แต่ท่าน
นบีมักจะหลีกเลี่ยงการโจมตีของคนกลุ่มนี้โดยการใช้ความอดทนและการ
หลีกเลี่ยง อย่างไรก็ตาม ในบางสถานการณ์ไม่มีทางเลือกนอกจากการ

ป้องกันตัว ดังนั้น ท่านจึงต้องทำการต่อสู้ในบางโอกาส สถานการณ์เหล่านี้เองที่ทำให้ข้อความเกี่ยวกับสงครามถูกประทานมา คำบัญชาเหล่านี้มีไว้สำหรับบางสถานการณ์ มิได้เป็นคำสั่งใช้โดยทั่วไป นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำสถานะอันถาวรของท่านนี้จึงถูกใช้คำว่า “ความเมตตาสำหรับมนุษยชาติทั้งมวล” (21:107)

อิสลามเป็นศาสนาแห่งสันติภาพในความหมายที่ครบถ้วนที่สุดของคำนี้ คัมภีร์กุรอ่านเรียกหนทางของตนว่า “หนทางแห่งสันติภาพ” (5:16) มันพูดถึงการประนีประนอมว่าเป็นนโยบายที่ดีที่สุด (4:128) และกล่าวว่พระเจ้ารังเกียจการบ่อนทำลายสันติภาพ (2:205) เราสามารถกล่าวได้ว่ามันไม่เป็นการเกินไปที่จะกล่าวว่าอิสลามเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับความรุนแรง

คัมภีร์ที่ถูกประทานมา

คัมภีร์กุรอ่านเป็นคัมภีร์ของพระเจ้าที่ถูกประทานแก่นบีมุฮัมมัด มันไม่ได้ถูกประทานมายังท่านในรูปของคัมภีร์ที่สมบูรณ์ แต่ถูกประทานมาเป็นตอนๆตลอดระยะเวลา 23 ปี ตอนแรกถูกประทานมาใน ค.ศ.610 เมื่อนบีมุฮัมมัดอยู่ในมักกะฮ์ หลังจากนั้น ส่วนต่างๆได้ถูกประทานมาอย่างต่อเนื่อง ตอนสุดท้ายถูกประทานมาใน ค.ศ.632 เมื่อท่านนบียุอยู่ในมะดีนะฮ์

ในคัมภีร์กุรอ่านมี 114 บททั้งสั้นและยาว ประกอบด้วย 6600 พรรค (หรือที่เรียกว่าอายะฮ์) และถูกแบ่งออกเป็น 30 ภาคเพื่อตอบสนองความต้องการของการอ่าน ตอนต่างๆเหล่านี้ถูกจัดเรียงภายใต้การแนะนำของทูตสวรรค์ญิบรีลที่เป็นผู้นำคัมภีร์กุรอ่านมาจากพระเจ้า

เมื่อคัมภีร์กุรอ่านถูกประทานมาในช่วงแรกของศตวรรษที่ 7 มีการ

ประดิษฐ์กระดาษขึ้นมาแล้ว กระดาษนี้ถูกเรียกว่าปาปิร์ส เป็นกระดาษที่ทำด้วยมือจากเส้นใยของต้นไม้บางชนิด เมื่อส่วนใดของกูรอ่านถูกประทานมา มันจะถูกเขียนไว้บนปาปิร์สหรือในภาษาอาหรับเรียกว่า “กิริตัส” (6:7) ในช่วงของการบันทึกนี้ ผู้คนได้จดจำไว้ด้วย คัมภีร์กูรอ่านเป็นวรรณกรรมอิสลามเล่มเดียวที่ถูกอ่านในการนมาซเช่นเดียวกับการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ของการเชิญชวน(ตะอฺวะฮฺ) ด้วยเหตุนี้ คัมภีร์กูรอ่านจึงยังคงถูกจดจำทันทีพร้อมกับการบันทึก วิธีการเก็บรักษาเช่นนี้ยังคงดำเนินต่อมาในขณะที่นบีมุฮัมมัดยังมีชีวิต ด้วยเหตุนี้ คัมภีร์กูรอ่านจึงถูกรักษาไว้ในระหว่างสมัยของนบีมุฮัมมัด

หลังจากนั้น อุษมาน อิบน์อัฟฟาน เคาะลีฟะฮฺคนที่สามได้สั่งให้มีการคัดสำเนาเป็นหลายฉบับและส่งฉบับสำเนาเหล่านี้ไปยังเมืองต่าง ๆ สำเนาเหล่านี้ถูกเก็บไว้ในมัสญิดหลวง ผู้คนไม่เพียงแต่อ่านจากสำเนาเหล่านี้เท่านั้น แต่ยังได้คัดลอกจากสำเนาต้นฉบับไปด้วย

การเขียนคัมภีร์กูรอ่านโดยมือนี้อย่างคงที่กันต่อไปจนกระทั่งมีการตั้งโรงพิมพ์และกระดาษเริ่มถูกผลิตออกมาเป็นจำนวนมากจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม ดังนั้น คัมภีร์กูรอ่านจึงเริ่มถูกพิมพ์ เมื่อวิธีการพิมพ์ก้าวหน้า การพิมพ์กูรอ่านก็ก้าวหน้าไปด้วย ตอนนี้ สำเนาฉบับพิมพ์ของกูรอ่านมีอยู่ทั่วไปจนสามารถหาได้ในทุกบ้าน มัสญิด ห้องสมุดและร้านหนังสือ ทุกวันนี้ ใครก็สามารถหาสำเนากูรอ่านที่สวยงามได้ไม่ว่าจะอยู่ในส่วนไหนของโลก

จะอ่านกูรอ่านอย่างไร?

กูรอ่านกล่าวว่า “จงอ่านกูรอ่านอย่างช้าๆและชัดถ้อยชัดคำ” (73:4) นี่หมายความว่าจงอ่านกูรอ่านช้าๆและด้วยน้ำเสียงที่ไพเราะเป็นจังหวะ

นั่นคืออ่านด้วยความตั้งใจที่จะได้รับสิ่งที่อยู่ในนั้น เมื่ออ่านเช่นนี้ กระบวนการสื่อสารกันระหว่างกูรอ่านกับผู้อ่านก็จะเริ่มขึ้น สำหรับผู้อ่าน คัมภีร์กูรอ่านคือการพูดโดยพระเจ้าและหัวใจของเขาเริ่มตอบการพูดนี้ ในทุกข้อความ ในคัมภีร์กูรอ่าน ตรงไหนที่มีการเอ่ยถึงความยิ่งใหญ่ของ พระเจ้า ตัวตนทั้งหมดของผู้อ่านจะได้รับผลอย่างแรงจากการรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เมื่อความจำเริญของพระเจ้าถูกแจกแจงในคัมภีร์กูรอ่าน หัวใจของผู้อ่านจะเปี่ยมล้นไปด้วยความมกตัญญูรู้คุณ เมื่อมีการสาธยายถึงการลงโทษในกูรอ่าน ผู้อ่านจะตัวสั่นเมื่ออ่านมัน เมื่อมีการออกคำสั่งในคัมภีร์กูรอ่าน ผู้อ่านจะมีความรู้สึกมากขึ้นเรื่อยๆว่าเราต้องเป็นบ่าวผู้เชื่อฟังของพระเจ้าผู้อภิบาลของเขาโดยการทำตามคำสั่งนั้น

วาฮิดุดดีน คาน, นิวเดลี, มกราคม 2009

skhan@goodwordbooks.com

1. การเปิด

อัล-ฟาติฮะฮ์

- ¹ ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ
- ² บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ³ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁴ พระผู้อภิบาลแห่งวันตัดสินตัดสินตอบแทน ⁵ เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพสักการะและเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ ⁶ โปรดนำเราสู่ทางที่เที่ยงตรง ⁷ ทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา มิใช่ทางของผู้ที่พระองค์ทรงกริ้ว และมิใช่ทางของผู้ที่หลงผิด

2. วัฏตัวเมีย

อัล-บะกอเราะฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- ¹ อะลีฟ ลาม มีม
- ² นี่คือคัมภีร์ที่ไม่มีข้อเคลือบแคลงสงสัยใด เป็นทางนำสำหรับผู้ยำเกรงพระเจ้า ³ ผู้ศรัทธาในสิ่งเร้นลับและพวกเขาดำรงนมาซและใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา ⁴ ผู้ศรัทธาในคัมภีร์ที่เราได้ส่งมาให้แก่เจ้า และในคัมภีร์ที่เราได้ส่งมาก่อนหน้าเจ้าและเชื่อมั่นในโลกหน้า ⁵ คนเหล่านี้คือผู้ปฏิบัติตามพระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ
- ⁶ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น มันไม่มีอะไรแตกต่างกันสำหรับพวกเขา ไม่ว่าเจ้าจะตักเตือนพวกเขาหรือไม่ก็ตาม พวกเขาจะไม่ศรัทธา
- ⁷ พระเจ้าทรงปิดผนึกหัวใจของพวกเขาและหูของพวกเขา และบन्दวงตา

ของพวกเขาก็มีสิ่งปกปิดอยู่ สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัว

8 มีบางคนกล่าวว่า “เราศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้าย” แต่พวกเขาไม่ได้เป็นผู้ศรัทธา 9 พวกเขาพยายามที่จะหลอกลวงพระเจ้าและบรรดาผู้ศรัทธา แต่พวกเขาไม่ได้หลอกลวงใครนอกจากพวกเขาเอง และพวกเขาไม่ตระหนัก 10 ในหัวใจของพวกเขานั้นมีโรค ดังนั้น พระเจ้าจึงได้เพิ่มโรคนั้นให้มากขึ้น และการลงโทษอันเจ็บปวดจะมีไว้สำหรับพวกเขา เพราะการที่พวกเขาโกหก 11 เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาถูกบอกว่า “จงอย่าสร้างความเสียหายขึ้นในแผ่นดิน” พวกเขาจะตอบว่า “แท้จริง เราเป็นผู้ส่งเสริมสันติภาพ” 12 แต่พวกเขานั้นแหละที่เป็นผู้ก่อความเสียหายโดยพวกเขาไม่ได้ตระหนัก 13 และเมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงศรัทธาเหมือนกับที่ผู้คนทั้งหลายศรัทธา” พวกเขาจะกล่าวว่า “เราจะให้เราศรัทธาเหมือนกับผู้ที่โง่เขลาศรัทธากระนั้นหรือ ?” แน่نون พวกเขาเองนั้นแหละที่โง่เขลา แต่พวกเขาไม่รู้ 14 เมื่อพวกเขาได้พบบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาจะกล่าวว่า “เราก็คือผู้ศรัทธา” แต่เมื่อพวกเขาอยู่ตามลำพังกับบรรดาหัวใจของพวกเรา พวกเขาจะกล่าวว่า “แท้จริง เราอยู่กับพวกท่าน เราเพียงแต่จะเยาะเย้ยคนพวกนี้เท่านั้น” 15 พระเจ้าจะตอบแทนการเยาะเย้ยของพวกเรา และปล่อยให้พวกเขาต้อตึงต่อไปในความระหะหนอย่างมืดบอด 16 เหล่านี้คือคนที่แลกเปลี่ยนความหลงผิดกับทางนำ แต่นี่เป็นการค้าที่ไม่ก่อกำไร และพวกเขาก็ไม่พบทางนำที่ถูกต้อง

17 สภาพของพวกเราเหมือนกับบรรดาผู้จุดไฟขึ้น และเมื่อมันส่องสว่างรอบๆ พวกเรา พระเจ้าได้เอาแสงสว่างนั้นออกไปจากตาของพวกเราและปล่อยให้พวกเราไว้ในความมืดทึบที่พวกเราไม่สามารถมองเห็นสิ่งใด 18 พวกเขาคือพวก เป็นไม้ ตาบอด ดังนั้น พวกเขาคงไม่กลับมา (ยังหนทางที่ถูกต้อง) 19 หรือพวกเขาอาจเหมือนดังฝนหนักที่กำลังตกลงมาจากฟ้าทำมกกลางความมืดทึบและมีเสียงฟ้าร้องและฟ้าแลบ พวกเขา

ก็เอานิ้วมืออุดหูของพวกเขาก็พ้นจากเสียงฟ้าผ่าเพราะหวาดกลัวความตาย ดังนั้น พระเจ้านั้นทรงล้อมผู้ปฏิเสธศรัทธมไว้ทุกด้าน ²⁰ สายฟ้าแลบทำให้พวกเขาแทบจะไม่เห็นอะไร เมื่อใดที่พวกเขาเห็นแสง พวกเขาก็เดินหนีไป แต่เมื่อความมืดทึบเกิดขึ้นอีก พวกเขาก็หยุดยืน และถ้าพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะทรงจัดการไต่สวนและการเห็นของพวกเขา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

²¹ มนุษย์เอ๋ย จงเคารพสักการะพระผู้อภิบาลของสุเจ้าผู้ทรงบังเกิดสุเจ้าและบรรดาผู้คนก่อนหน้าสุเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้สำรวมตนจากความชั่ว ²² ผู้ทรงทำแผ่นดินให้เป็นพื้นลาดสำหรับสุเจ้าและทรงทำชั้นฟ้าให้เป็นหลังคา และทรงส่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าเพื่อให้ผลไม้ต่าง ๆ ออกงอกออกมาเป็นปัจจัยยังชีพสำหรับสุเจ้า ดังนั้น เมื่อสุเจ้ารู้ดีอยู่แล้ว จงอย่าตั้งสิ่งใดเทียบเคียงกับพระเจ้า ²³ และถ้าหากสุเจ้ายังคงกลางแคลงสงสัยในสิ่งที่เราได้ประทานมายังบ่าวของเรา ดังนั้น จงแต่งขึ้นมาสักบทหนึ่งที่เหมือนกับสิ่งนี้ และเรียกพวกพ้องของสุเจ้านอกไปจากพระเจ้ามาช่วยสุเจ้าก็ได้ ถ้าหากสุเจ้าแน่จริง ²⁴ แต่หากสุเจ้าทำไม่ได้ และสุเจ้าไม่มีทางทำได้ ดังนั้น จงระวังไฟที่ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมซึ่งจะมีมนุษย์และหินเป็นเชื้อเพลิง ²⁵ (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลายที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน คราวใดที่พวกเขาได้รับผลไม้จากที่นั่นเป็นปัจจัยยังชีพ พวกเขาจะกล่าวว่า “นี่เป็นสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เรามาก่อน” เพราะพวกเขาได้รับสิ่งเดียวกันนั้น และจะมีคู່ครองที่บริสุทธิ์สำหรับพวกเขาในนั้น และพวกเขาทั้งหลายจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดไป

²⁶ แท้จริง พระเจ้าไม่ลำบากใจที่จะยกอุทราหฺรณใด ๆ ขึ้นมาเปรียบเทียบแม้จะเป็นรินสักตัวหนึ่งหรือบางสิ่งที่เล็กกว่านั้น สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาถือว่ามันเป็นศัจจรรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมกล่าวว่า “พระเจ้าหมายความว่าอย่างไรโดยคำ

เปรียบเทียบนี้ ?” พระเจ้าทรงปล่อยให้หลายคนหลงทางและทรงนำทางหลายคนสู่หนทางที่ถูกต้อโดยสิ่งเดียวกันนี้ แต่พระองค์ทรงทำให้ผู้ฝ่าฝืนเท่านั้นหลงทาง ²⁷ ผู้ทำลายสัญญาของพระเจ้าหลังจากที่สัญญาไว้กับพระองค์แล้ว และผู้ตัดขาดสิ่งที่พระเจ้าได้บัญชาให้สัมพันธ์และแพร่ความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน พวกเขาเหล่านี้เองคือบรรดาผู้ขาดทุน ²⁸ สู่เจ้าปฏิเสศพระเจ้าได้อย่างไรในเมื่อความจริงแล้วสู่เจ้าตาย(ไม่มีชีวิต)มาก่อน แล้วพระองค์ได้ทรงให้ชีวิตแก่สู่เจ้า? หลังจากนั้น พระองค์ทรงทำให้สู่เจ้าตาย แล้วทรงทำให้สู่เจ้ามีชีวิตอีก แล้วสู่เจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ ²⁹ พระองค์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งที่ยูบนโลกเพื่อสู่เจ้าแล้วพระองค์ได้ทรงหันไปยังท้องฟ้าและทรงจัดลำดับมันเป็นเจ็ดชั้นฟ้า พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง

³⁰ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้กล่าวกับบรรดาทูตสวรรค์ว่า “ฉันจะแต่งตั้งผู้สืบทอดคนหนึ่งขึ้นบนหน้าแผ่นดิน” บรรดาทูตสวรรค์ได้ทูลว่า “พระองค์จะทรงตั้งผู้ก่อความเสียหายและหลังเล็ดกันในแผ่นดินกระนั้นหรือทั้งๆที่เรากล่าวสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์และเทิดทูนความบริสุทธิ์ของพระองค์อยู่ตลอดเวลา” พระองค์ทรงตอบว่า “แท้จริง ฉันรู้ในสิ่งที่สู่เจ้าไม่รู้”

³¹ แล้วพระองค์ได้ทรงสอนอาดัมถึงนามของทุกสรรพสิ่ง หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงนำมันมาเสนอต่อมลาอิกะฮ์และถามว่า “จงบอกฉันซึ่งชื่อของสิ่งเหล่านี้ถ้าสิ่งสู่เจ้าพูดเป็นความจริง” ³² บรรดาทูตสวรรค์ตอบว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ เราไม่มีความรู้อันใดนอกจากที่พระองค์ได้ทรงสอนเรา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ” ³³ ดังนั้น พระองค์จึงกล่าวว่า “อาดัมเอ๋ย จงบอกนามของสิ่งเหล่านี้แก่พวกเขา” เมื่ออาดัมได้บอกพวกเขาถึงนามของสิ่งเหล่านั้นแล้ว พระองค์ได้ทรงประกาศว่า “ฉันมิได้บอกสู่เจ้าหรือว่าฉันรู้ดียิ่งถึงสิ่งเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และฉันรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่สู่เจ้าเปิดเผยและที่สู่เจ้าปิดบัง?”

³⁴ เมื่อเราได้กล่าวแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จงก้มกราบต่ออาดัม” ทูตสวรรค์ทั้งหมดจึงได้ก้มกราบ นอกจากอิบลิส(ซาตาน) มัณยโสโอหังและเป็นผู้ปฏิเสธ ³⁵ เราได้กล่าวว่า “อาดัมเอ๋ย เจ้าและคู่ครองของเจ้าจงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์และจงกินตามความพอใจของเจ้าทั้งสองจากสิ่งที่มีอยู่ในนั้น แต่จงอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ มิเช่นนั้น เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้ทำความผิด” ³⁶ แต่ต่อมา ซาตานได้หลอกลวงทั้งสองด้วยต้นไม้ นั้น และได้พาทั้งสองออกจากสภาพที่เคยอยู่ เราได้กล่าวว่า “เจ้าทั้งสองจงออกไปจากที่นี่ เจ้าต่างเป็นศัตรูกัน เจ้าจะมีที่พักและปัจจัยยังชีพบนโลกชั่วระยะเวลาหนึ่ง” ³⁷ ในเวลานั้น อาดัมได้เรียนถ้อยคำบางอย่าง(ในการวิงวอน)จากพระผู้อภิบาลของเขา ดังนั้น พระองค์จึงรับการสำนึกผิดของเขา แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงนิรโทษโดยปราณีและผู้ทรงเมตตาเสมอ ³⁸ เราได้กล่าวว่า “เจ้าทั้งสองจงออกไปจากที่นี่ และถ้ามีทางนำจากฉันมายังเจ้า ผู้ใดปฏิบัติตามทางนำของฉัน พวกเขาจะไม่มีความหวาดกลัวและพวกเขาจะไม่ระทม” ³⁹ และผู้ใดที่ปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของเรา พวกเขา คือสหายของไฟที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดไป”

⁴⁰ โอ้ ลูกหลานอิสรออีล จงนึกถึงความโปรดปรานที่ฉันได้ประทานแก่สุเจ้า และจงปฏิบัติตามสัญญาที่สุเจ้าทำไว้กับฉันให้ครบ ส่วนฉันจะปฏิบัติตามสัญญาของฉันที่ทำกับสุเจ้าโดยครบด้วย และเฉพาะฉันเท่านั้นที่สุเจ้าต้องเกรงกลัว ⁴¹ และจงศรัทธาในศาสนาที่ฉันได้ส่งมาซึ่งจะทำให้สิ่งที่สุเจ้ามีอยู่ (การบอกล่วงหน้าถึงการมาของนบีคนสุดท้ายในคัมภีร์ของพวกเขา) เป็นจริงไปตามนั้น และจงอย่าเป็นคนแรกที่ปฏิเสธความจริงของมัน จงอย่าขายสิ่งที่ฉันประทานมาด้วยราคาเพียงเล็กน้อย และเฉพาะฉันเท่านั้นที่สุเจ้าต้องเกรงกลัว ⁴² จงอย่าเอาความจริงไปปนกับความเท็จหรือปิดบังความจริงทั้งๆที่เจ้ารู้อยู่ ⁴³ และจงดำรงนมาซและจ่ายซะกาต (ทานที่ถูกกำหนดไว้) และจงโค้งคำนับต่อฉันร่วมกับบรรดาผู้ที่โค้งคำนับ ⁴⁴ สุเจ้ากำชับคนอื่นให้ปฏิบัติตามคุณธรรม แต่สุเจ้ากลับ

ลืมหองกระนั้นหรือทั้งๆที่สุเจ้าอ่านคัมภีร์? แล้วสุเจ้ายังไม่เข้าใจอีกหรือ? ⁴⁵ และจงขอความช่วยเหลือด้วยความอดทนและนมาซ แน่หนองการนมาซนั้นเป็นงานหนัก แต่ไม่ใช่สำหรับบรรดาผู้ถ่อมตน ⁴⁶ ผู้ที่ตระหนักว่าในที่สุด พวกเขาจะได้พบกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาจะกลับไปยังพระองค์

⁴⁷ ลูกหลานอิสรออีลเอ๋ย จงนึกถึงความโปรดปรานของฉันที่มีต่อสุเจ้า และจงจำไว้ว่าฉันได้ยกย่องสุเจ้าเหนือประชาชาติทั้งหลาย ⁴⁸ จงปกป้องตัวสุเจ้าเองให้รอดจากวันที่ไม่มีชีวิตใดสามารถช่วยอีกชีวิตหนึ่งได้ และการขอไถ่แทนจากใครก็จะเป็นที่ยอมรับ และจะไม่มีใครถูกไถ่แทน และคนผิดจะไม่ได้รับการช่วยเหลือจากใครด้วย ⁴⁹ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ช่วยสุเจ้าให้รอดพ้นจากการเป็นทาสของพวกฟาโรห์ผู้กดขี่สุเจ้าด้วยการทรมานอันแสนสาหัส พวกเขาฆ่าลูกชายของสุเจ้าและไว้ชีวิตลูกสาวของสุเจ้า และนี่คือการทดสอบอันใหญ่หลวงสำหรับสุเจ้าจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ⁵⁰ และจงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้แยกน้ำทะเลเพื่อนำทางให้สุเจ้าและให้พวกสุเจ้าผ่านทางนั้นไปได้โดยปลอดภัย และเราได้ทำให้บิรวารของฟาโรห์จมน้ำไปต่อหน้าต่อตาของสุเจ้า ⁵¹ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้นัดมุซา(โมเสส)เป็นเวลาสี่สิบคืน(บนภูเขาซีนาย) และหลังจากที่มุซาไม่อยู่ สุเจ้าก็ได้เอาลูกวัวขึ้นบูชา ดังนั้น สุเจ้าจึงเป็นผู้ละเมิด ⁵² แต่ถึงกระนั้น เราได้ยกโทษให้สุเจ้าหลังจากนั้นเพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้ขอบคุณ ⁵³ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ประทานคัมภีร์และเกณห์ที่ดัดสิน(เพื่อแยกสิ่งถูกออกจากสิ่งผิด)แก่มุซาเพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้อยู่ในทางนำ ⁵⁴ จงนึกถึงเมื่อตอนที่มุซากล่าวแก่ผู้คนของเขาว่า "โอผู้คนของฉัน แท้จริง พวกท่านได้กระทำผิดต่อตัวของพวกท่านเองโดยการเคารพสักการะลูกวัว ดังนั้น พวกท่านจงหันไปยังพระผู้ทรงบังเกิดพวกท่านเพื่อขออภัยโทษและจงฆ่าผู้กระทำผิดในหมู่พวกท่าน นี่เป็นการดีที่สุดสำหรับพวกท่านในสายตาของพระผู้ทรงบังเกิดพวกท่าน" แล้ว

พระองค์ได้ทรงนิรโทษผู้เจ้า เพราะพระองค์คือผู้ทรงนิรโทษโดยปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ⁵⁵ จงนึกถึงเมื่อตอนที่ผู้เจ้าได้กล่าวว่า “มุซาเอ๋ย เราจะไม่เชื่อท่านจนกว่าเราจะได้เห็นพระเจ้าด้วยตาของเราเอง” ทันใดนั้นสายฟ้าก็ได้ฟาดลงมายังพวกผู้เจ้าในขณะที่ผู้เจ้ากำลังมองอยู่จนผู้เจ้าล้มสิ้นชีวิตไป⁵⁶ หลังจากนั้น เราได้ให้ผู้เจ้าฟื้นขึ้นจากความตายเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้ขอบคุณ⁵⁷ หลังจากนั้น เราได้ให้เมฆมาบังผู้เจ้าและเราได้ประทาน “มันนะ” และนกคุ้มเป็นอาหารสำหรับผู้เจ้าและกล่าวว่า “จงกินจากสิ่งดีๆ ที่เราได้ประทานแก่ผู้เจ้า” แท้จริง พวกเขามีได้อธรรมต่อเรา หากแต่พวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

⁵⁸ จงนึกถึงเมื่อเราได้กล่าวว่า “จงเข้าไปในแผ่นดินนี้และกินตามความพอใจที่ไหนก็ได้ที่ผู้เจ้าประสงค์ จงเข้าไปทางประตูต่างๆโดยโค้งเข้าไปและกล่าวว่า ‘โอ้พระเจ้า โปรดให้อภัยบาปของเรา’ เราจะให้อภัยบาปของผู้เจ้าและเราจะประทานความอุดมสมบูรณ์แก่ผู้ทำความดี”⁵⁹ แต่บรรดาผู้ทำความผิดได้เปลี่ยนถ้อยคำที่ถูกกล่าวแก่เขาให้เป็นอย่างอื่นดังนั้น เราจึงส่งการลงโทษจากเบื้องบนมายังบรรดาผู้ล่วงละเมิดเพราะการที่พวกเขาฝ่าฝืน⁶⁰ จงนึกถึงเมื่อตอนที่มุซาขอน้ำดื่มเพื่อผู้คนของเขา เราได้กล่าวกับว่า “จงเอาไม้เท้าของเจ้าฟาดหินก้อนนั้น” ซึ่งทำให้มีตาน้ำสิบสองตาพุ่งออกมาจากหินก้อนนั้น ดังนั้น ผู้คนจากทุกเผ่าจึงได้รู้ถึงแหล่งน้ำดื่มของพวกเขา (เราได้กล่าวว่า) “จงกินและจงดื่มจากสิ่งที่พระเจ้าประทานมา และจงอย่าเป็นผู้ก่อความเสียหายบนหน้าแผ่นดินอีก”⁶¹ และจงนึกถึงเมื่อตอนที่ผู้เจ้ากล่าวว่า “มุซาเอ๋ย เราไม่สามารถทนต่ออาหารอย่างเดียวได้ ดังนั้น จงร้องขอต่อพระผู้อภิบาลของท่านให้นำผลผลิตที่ออกเงยออกจากพื้นดิน คือ ผัก แตงกวา กระเทียม ถั่วและหัวหอมมาให้แก่เราหน่อย” มุซาได้กล่าวตอบว่า “พวกท่านต้องการเปลี่ยนเอาสิ่งที่ดีกว่าแทนสิ่งที่ดีกว่ากระนั้นหรือ? ถ้าเช่นนั้น จงไปอยู่ในเมืองและพวกท่านจะได้สิ่งทีพวกท่านต้องการที่นั่น” หลังจากนั้น พวกเขาต้อง

ตกต่ำจนถูกความอภัยและความขัดสนฟาดกระหน่ำและได้รับความกริ้วจากพระเจ้า เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ และพวกเขาฆ่าคนบางคนโดยไม่เป็นธรรม นั่นเพราะพวกเขาดื้อดึงและลวงละเมิด

⁶² บรรดาผู้ศรัทธา ชาวยิว ชาวคริสเตียนและชาวซอบิอีนที่เชื่อในพระเจ้าและในวันสุดท้ายและกระทำความดี พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะไม่มีความกลัว และพวกเขาจะไม่ระทม

⁶³ (ลูกหลานอิสราเอล) จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ทำสัญญากับสุเจ้า และเราได้ยกภูเขาขึ้นเหนือสุเจ้า และกล่าวว่า “จงยึดมั่นในสิ่งที่เราได้ประทานแก่สุเจ้า และจงนึกถึงหลักธรรมที่อยู่ในนั้นเพื่อที่สุเจ้าจะได้ปกป้องตัวสุเจ้าเอง(จากความชั่ว)” ⁶⁴ แต่หลังจากนั้น สุเจ้าได้ละทิ้งสัญญา หากมิใช่ความโปรดปรานและความเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อสุเจ้าแล้ว สุเจ้าจะต้องอยู่ในหมู่ผู้ที่ขาดทุนอย่างแน่นอน ⁶⁵ สุเจ้ารู้ดีถึงเรื่องราวของผู้คนในหมู่สุเจ้าที่ละเมิดเรื่องสับปะโต เราได้กล่าวแก่พวกเขาเหล่านั้นว่า “จงเป็นสิ่งที่ถูกรังเกียจ” ⁶⁶ ดังนั้น เราได้ทำให้จุดจบของพวกเขาเป็นการเตือนแก่บรรดาผู้คนในเวลานั้นและแก่คนรุ่นหลัง และเป็นข้อตักเตือนสำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้า

⁶⁷ และจงนึกถึงเมื่อตอนที่มุซาได้กล่าวแก่คนของเขาว่า “แท้จริงพระเจ้าได้ทรงบัญชาพวกท่านให้เชื่อดัวตัวหนึ่ง” พวกเขาตอบว่า “ท่านกำลังล้อเล่นกับเราใช่ไหม?” เขาตอบว่า “ฉันขอต่อพระเจ้าอย่าให้ฉันเป็นผู้โง่เขลาเช่นนั้นเลย” ⁶⁸ พวกเขากล่าวว่า “จงขอพระผู้อภิบาลของท่านให้บอกรายละเอียดชัดเจนด้วยว่าวัวตัวเมียนั้นเป็นวัวประเภทใด” มูซาตอบว่า “พระองค์ตรัสว่าเป็นวัวตัวเมียที่ไม่แก่และไม่อ่อน แต่เป็นวัววัยปานกลาง ดังนั้น จงทำตามที่ท่านถูกบัญชาเถิด” ⁶⁹ พวกเขาถามต่อไปอีกว่า “จงขอต่อพระผู้อภิบาลของท่านให้บอกถึงสีของวัวให้เป็นที่กระจ่างแก่เรา

ด้วย” มุซาได้ตอบว่า “พระองค์ตรัสว่าวัวตัวนั้นควรจะมีสีเหลืองเข้มสดใส เป็นที่ตึงใจแก่ผู้พบเห็น” ⁷⁰ พวกเขากล่าวอีกว่า “จงขอต่อพระผู้อภิบาลของท่านให้กำหนดชนิดของวัวที่ต้องการแก่เรา เพราะวัวนั้นมีลักษณะคล้ายกันโดยทั่วไป แล้วเราจะได้หามันพบถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์” ⁷¹ มุซากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของพวกท่านตรัสว่าวัวตัวนั้นเป็นวัวที่ไม่เคยถูกเทียมคันไถให้ไถดินและไม่เคยถูกใช้ให้ทนต์น้ำเข้านา เป็นวัวที่สมบูรณ์ปราศจากตำหนิตามตัว” แล้วพวกเขาก็ร้องออกมาว่า “ท่านได้ให้รายละเอียดที่ชัดเจนแล้ว” ดังนั้น พวกเขาจึงได้เชื่อวัวตัวนั้นพลีโดยที่พวกเขาไม่เต็มใจ ⁷² จงนึกถึงเมื่อตอนที่พวกสุเจ้า(ชาวอิสราเอล)ฆ่าชายคนหนึ่งและสุเจ้าก็เริ่มขัดทอต่กันในเรื่องนี้ แต่พระเจ้าได้นำเรื่องที่สุเจ้าปิดบังออกมาเปิดเผย ⁷³ ดังนั้น เราจึงได้บัญชาว่า “จงฟาดศพของคนที่ถูกฆ่าด้วยส่วนหนึ่งของวัวที่ถูกเชือดพลี จงดูว่าพระเจ้าทรงทำให้คนตายฟื้นขึ้นมาได้อย่างไร และพระองค์ได้ทรงแสดงสัญญาณให้เห็นเพื่อที่ว้าสุเจ้าจะได้เข้าใจ”

⁷⁴ แต่ถึงแม้จะเห็นสัญญาณเหล่านี้แล้วก็ตาม หัวใจของสุเจ้าก็ยังกระด้างเป็นหินหรือยิ่งกว่าหินเสียอีก อย่างไรก็ตาม ในบรรดาหินนั้นมีบางก้อนที่มีสายน้ำพุ่งออกมาจากมัน และมีบางก้อนที่แตกออกและมีน้ำไหลออกมา และมีบางก้อนที่ทลายลงมาด้วยความกลัวพระเจ้า พระเจ้ามีทรงเนรมิตในสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

⁷⁵ แล้วสุเจ้ายังหวังว่าคนเหล่านี้จะยอมรับคำเชิญชวนของสุเจ้าและเป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือในขณะที่ในหมู่พวกเขามีคนกลุ่มหนึ่งที่ได้ยินถ้อยคำของพระเจ้าแล้วเข้าใจมันดี แต่กลับไปปิดเป็นอนันต์เสียทุกอย่างที่พวกเขาารู้ดี? ⁷⁶ และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ที่ศรัทธา พวกเขากล่าวว่า “เราเป็นผู้ศรัทธาด้วย” แต่เมื่อพวกเขาอยู่กับคนอื่นตามลำพัง พวกเขาพูดกันและกันว่า “พวกแกต้องบอกคนพวกนั้นถึงสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่พวกเรากระนั้นหรือ? คนพวกนั้นแค่ใช้มันไปได้แย่งพวกแกต่อหน้า

พระเจ้าของพวกแก พวกแกไม่เข้าใจหรือไง?” ⁷⁷ พวกเขาไม่รู้จริงๆหรือว่าพระเจ้านั้นทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบังและที่พวกเขาเปิดเผย?

⁷⁸ ในหมู่พวกเขานั้นมีผู้อ่านเขียนไม่เป็น ไม่รู้คัมภีร์ นอกจากจะรู้เรื่องราวไร้สาระต่างๆและการนึกเดากันเอาเอง ⁷⁹ ความวิบัติจึงมีแต่ผู้เขียนคัมภีร์ด้วยมือของพวกเขาแล้วกล่าวว่า “นี่มาจากพระเจ้า” ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้แลกเปลี่ยนมันด้วยราคาเล็กน้อย ความหายนะจจะมีต่อพวกเขาเพราะสิ่งที่พวกเขาเขียนด้วยมือของพวกเขาและความหายนะจจะมีต่อพวกเขาสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ⁸⁰ พวกเขากล่าวว่า “ไฟนรกจะไม่สัมผัสเรา และถ้าหากมันจะสัมผัสเรา มันก็จะเป็นเพียงสองสามวันเท่านั้น” จึงกล่าว(แก่พวกเขา)ว่า “พวกท่านได้รับสัญญาจากพระเจ้าของพระองค์หรือ? เพราะพระองค์จะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญาของพระองค์? หรือพวกท่านอ้างในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้ว่ามีมาจากพระเจ้า? ⁸¹ ทำไมไฟนรกจะไม่สัมผัสพวกท่าน ? ใครก็ตามที่ทำความชั่วและหมกมุ่นอยู่ในการทำบาป เขาเหล่านั้นก็คือสหายของไฟนรกและพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดไป ⁸² ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะเป็นผู้ที่ได้อยู่ในสวรรค์และพำนักอยู่ที่นั่นตลอดไป

⁸³ จึงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ทำสัญญากับลูกหลานของอิสราเอลว่า “จงอย่าเคารพสักผู้ใดผู้ใดเว้นแต่พระเจ้า จงทำดีต่อบิดามารดา ต่อญาติสนิท เด็กกำพร้า ผู้ขัดสน และจงสนทนากับผู้คนโดยดี จงดำรงนามาซและจ่ายซะกาต” แต่พวกสุเจ้าได้หันหลังกลับให้มันและไม่ใส่ใจมันนักเว้นส่วนน้อยจากหมู่สุเจ้าเท่านั้น

⁸⁴ จึงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ทำสัญญากับสุเจ้า เรากล่าวว่า “สุเจ้าต้องไม่หลังเลียดพวกของสุเจ้าและต้องไม่ขบไล่พวกของสุเจ้าออกจากบ้านของพวกเขา” สุเจ้าได้รับรองและเป็นพยานอยู่ด้วย ⁸⁵ แต่หลังจากนั้น ทั้งๆที่มีสัญญาแล้ว สุเจ้ายังฆ่าพวกพ้องของสุเจ้าและขบไล่พวกของสุเจ้าและหนุหนหลังอีกฝ่ายหนึ่งให้ต่อต้านพวกเขา สุเจ้ายังทำบาปและ

ทำตัวเป็นศัตรู แต่เมื่อพวกเขามายังสุเจ้าในฐานะเชลย สุเจ้าก็ไถ่ตัวพวกเขาทั้งๆที่การขับไล่พวกเขานั้นเป็นสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับสุเจ้าแล้ว สุเจ้าศรัทธาเพียงบางส่วนของคัมภีร์และปฏิเสธบางส่วนกระนั้นหรือ? ดังนั้น ไม่มีการตอบแทนอันใดสำหรับผู้กระทำเช่นนั้นนอกจากความอัปยศในโลกนี้ และการลงโทษอันแสนสาหัสในวันฟื้นคืนชีพ พระเจ้ามีทรงเจตนาต่อสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ⁸⁶ เหล่านี้คือคนที่ซื้อชีวิตของโลกนี้ด้วยราคาของโลกหน้า ดังนั้น การลงโทษของพวกเขาจะไม่ถูกลดหย่อน และพวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือ

⁸⁷ เราได้ประทานครัมภีร์แก่มุซา และหลังจากเขา เราได้ให้มีศานนทูตสืบต่อเนื่องกันมา เราได้ส่งอิซา(เยซัส)บุตรของนางมัรยัม(มารีย์)มาพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้ง และเราได้ทำให้เขาเข้มแข็งด้วยวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เมื่อใดที่มีศานนทูตคนหนึ่งมายังสุเจ้าพร้อมกับสิ่งที่สุเจ้าไม่ชอบ สุเจ้าก็กระด้างกระเดื่องต่อเขาและกล่าวเท็จต่อเขาและฆ่าเขา ⁸⁸ พวกเขากล่าวว่า “หัวใจของพวกเราถูกห่อหุ้มไว้มิดชิดแล้ว(ต่อสิ่งที่สุเจ้ากล่าวมา)” แต่ความจริงก็คือพระเจ้าได้ประณามสาปแช่งพวกเขา เพราะการที่พวกเขาปฏิเสธ ดังนั้น พวกเขาจึงมีน้อยที่ศรัทธา

⁸⁹ แล้วตอนนี้ มีคัมภีร์จากพระเจ้ามายังพวกเขาซึ่งทำให้(คำพูดล่วงหน้าถึงการมาของนบีคนสุดท้ายในคัมภีร์ของพวกเขา)ที่พวกเขามีอยู่แล้วเป็นไปตามนั้น แต่พวกเขาปฏิเสธ ถึงแม้ก่อนหน้านี้ พวกเขาเคยวิงวอนขอให้ได้ชัยชนะเหนือบรรดาผู้ไม่ศรัทธา แต่ถึงกระนั้น พวกเขาก็กังการยังปฏิเสธมันถึงแม้ว่าพวกเขารู้ว่ามันเป็นความจริง ดังนั้น การสาปแช่งจากพระเจ้าจึงเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ⁹⁰ ช่างชั่วช้าแท้ๆที่พวกเขาขายวิญญาณของพวกเขาเองโดยการที่พวกเขาปฏิเสธทางนำที่พระเจ้าประทานลงมาเพียงเพราะพวกเขาริษยาว่าทำไมพระเจ้าจึงได้ประทานความโปรดปรานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของ

พระองค์ ดังนั้น พวกเขากำลังก่อให้เกิดความกริ้วแล้วกริ้วอีก และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาการลงโทษอันแสนสาหัส

⁹¹ เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงศรัทธาตามที่พระเจ้าประทานลงมา” พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาแต่เฉพาะในสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่เรา” และพวกเขาปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่ถูกส่งมาหลังจากนั้นทั้งๆที่มันเป็นศรัทธาและยืนยันสิ่งที่พวกเขามีอยู่แล้ว ดังนั้น จงถามพวกเขาว่า “ถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง ทำไมพวกท่านถึงได้มานับของพระเจ้า? ⁹² (ยิ่งไปกว่านั้น) มูซาได้มายังสุเจ้าพร้อมกับสัญญาณต่างๆอันชัดแจ้ง แต่เมื่อเขาไม่อยู่สักพัก สุเจ้าก็เป็นผู้ละเมิดเอาลูกวัวมาบูชา”

⁹³ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ทำสัญญากับสุเจ้าในขณะที่เราได้ยกภูเขาเหนีอูสุเจ้าและเราได้กล่าวว่า “จงยึดมั่นในสิ่งที่เราประทานแก่สุเจ้า และจงฟังคำบัญชาของเรา” พวกเขากล่าวว่า “เราได้ยินแล้ว แต่เราไม่เชื่อฟัง” หัวใจของพวกเขามีแต่ความรักในลูกวัว เพราะพวกเขาปฏิเสธที่จะรับความจริง (มุฮัมมัด) จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาจริง ศรัทธาของพวกท่านก็เป็นศรัทธาที่บัญชาพวกท่านให้ทำสิ่งชั่วช้าเช่นนั้น” ⁹⁴ จงบอกพวกเขาว่า “ถ้าหากที่พำนักแห่งโลกหน้าของพระเจ้านั้นไว้สำหรับพวกท่านเท่านั้น มิใช่สำหรับมนุษย์คนอื่นแล้ว พวกท่านจงเรียกหาความตายเถิดถ้าหากสิ่งที่พวกท่านกล่าวอ้างเป็นความจริง” ⁹⁵ แต่จงเชื่อเถิดว่าพวกเขาไม่ยอมตายหรอก เพราะพวกเขารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาได้ส่งไปก่อนหน้านี้แล้ว และพระเจ้าทรงรู้ดีถึงบรรดาผู้ทำความผิด ⁹⁶ เจ้า (มุฮัมมัด) จะพบว่าในบรรดามนุษยชาติทั้งหมด พวกเขาเป็นผู้ที่โลกเพื่อชีวิตมากที่สุด ความจริงแล้ว พวกเขาโลภยิ่งกว่าบรรดาผู้บูชารูปเคารพเสียอีก พวกเขาแต่ละคนอยากที่จะมีอายุยืนถึงพันปี แต่ถึงแม้จะมีอายุยืนยาวเช่นนั้นก็ไม่สามารถช่วยพวกเขาให้พ้นจากการถูกลงโทษได้ และพระเจ้าทรงเห็นทุกอย่างที่พวกเขากระทำ

⁹⁷ จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ใครที่เป็นศัตรูต่อญิบรีล - ผู้นำกุรอานมา

ยังหัวใจของเจ้าโดยอนุมัติของพระเจ้าเพื่อยืนยันสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาก่อนหน้านี้(การพูดล่วงหน้าถึงการมาของนบีคนสุดท้ายในคัมภีร์ก่อนหน้านี้) และเป็นทางนำและเป็นข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา - ⁹⁸ ผู้ใดเป็นศัตรูต่อพระเจ้า ต่อทูตสวรรค์และต่อศาสนทูตของพระองค์ หรือต่ออูบัยรียิลและมีกาอิล จะพบว่าพระเจ้าทรงเป็นศัตรูต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา” ⁹⁹ เราได้ประทานสัญญาณทั้งหลายอันชัดแจ้งมายังเจ้าแล้ว และไม่มีผู้ใดปฏิเสธมันนอกจากพวกคนชั่ว ¹⁰⁰ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นที่เมื่อใดพวกเขาได้ทำสัญญา พวกเขากลุ่มหนึ่งได้ทิ้งสัญญา? ใช่เลย พวกเขาส่วนมากต่างหากที่ไม่ศรัทธา ¹⁰¹ และเมื่อใดก็ตามที่มีศาสนทูตคนหนึ่งจากพระเจ้ามายังพวกเขา เป็นผู้ยืนยัน(สิ่งที่บอกล่วงหน้า)ที่มีอยู่กับพวกเขา ชาวคัมภีร์กลุ่มหนึ่งจะโยนคัมภีร์ของพระเจ้าไว้ข้างหลังประหนึ่งว่าพวกเขาไม่รู้อะไร

¹⁰² พวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาตามได้อย่างผิดๆว่ามันมาจากอาณาจักรของโซโลมอน(สุลัยมาน) ทั้งๆที่ความจริงแล้ว สุลัยมานมิได้เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา แต่พวกเขาตามทีฟร่าสอนไสยศาสตร์ให้แก่ผู้คนต่างหากที่ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกส่งมายังทูตสวรรค์ทั้งสองคือฮารูตและมารูตที่เมืองบาบิล (บาบิโลน) ทูตสวรรค์ทั้งสองไม่ได้สอนไสยศาสตร์แก่ผู้ใดจนกว่าเขาทั้งสองจะเตือนล่วงหน้าไว้อย่างชัดเจนว่า “เราเป็นเพียงการทดสอบอย่างหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น พวกท่านจงอย่าปฏิเสธศรัทธา(ในทางนำของพระเจ้า)” แต่ถึงแม้จะเตือนแล้ว ผู้คนก็ยังเรียนจากทูตสวรรค์ทั้งสองซึ่งวิชาที่เป็นสาเหตุให้เกิดการแตกแยกระหว่างสามีและภรรยาของเขา แต่พวกเขาไม่สามารถหาอันตรายผู้ใดโดยใช้ไสยศาสตร์ได้หากพระเจ้าไม่อนุมัติ (ในทางตรงข้าม)คนเหล่านั้นได้เรียนสิ่งที่ให้โทษแก่พวกเขาและไม่ได้ให้คุณค่าแก่พวกเขาทั้งๆที่พวกเขารู้ดีว่าผู้ใดที่ซื้อวิชานี้จะไม่มีส่วนใดในโลกสำหรับเขาเลย ช่างชั่วช้าเสียนี้กระไรสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ขายตัวของพวกเขาไปเพื่อมัน ถ้า

หากว่าพวกเขา¹⁰³ ถ้าหากพวกเขาศรัทธาและสำรวมตนต่อพระเจ้า พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนที่ดีกว่าจากพระเจ้า ถ้าหากว่าพวกเขาได้รู้

¹⁰⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าพูดกับฉันว่า “รออินา” แต่จงกล่าวคำว่า “อนุชรรนา” และจงฟังเขาด้วยความตั้งใจ* สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นคือการลงโทษอันเจ็บปวด ¹⁰⁵ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมไม่ว่าจะเป็นชาวคัมภีร์หรือบรรดาผู้บูชาเทวรูปไม่ปรารถนาที่จะเห็นความดีใดจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้าถูกส่งมายังสุเจ้าทั้งๆที่พระเจ้าทรงเลือกที่จะประทานความเมตตาแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยเฉพาะ และพระเจ้าไม่มีขีดจำกัดในความโปรดปรานอันใหญ่หลวงของพระองค์ ¹⁰⁶ ถ้าเรายกเลิกข้อความใดหรือถูกทำให้ข้อความนั้นถูกลืม เราจะนำข้อความที่ดีกว่าหรืออย่างน้อยที่สุดก็เท่าเทียมกันมาทดแทน สุเจ้าไม่รู้หรือว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง? ¹⁰⁷ สุเจ้าไม่รู้หรือว่าอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของพระเจ้า และสุเจ้าไม่มีผู้ใดเป็นผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือนอกจากพระเจ้า ? ¹⁰⁸ หรือสุเจ้า(มุสลิม)อยากจะถามศาสนทูตของสุเจ้างดที่มุซาได้ถูกถามแต่ก่อนนี้? และผู้ใดที่แลกเปลี่ยนความศรัทธาเพื่อการปฏิเสธ เขาผู้นั้นก็หลงไปจากทางที่เที่ยงตรง

¹⁰⁹ ส่วนมากของชาวคัมภีร์ต้องการที่จะหันสุเจ้ากลับมายังการปฏิเสธหลังจากที่สุเจ้าได้ศรัทธา ทั้งนี้เนื่องด้วยความอิจฉาของพวกเขาหลังจากที่สัจธรรมได้เป็นที่แจ่มแจ้งแก่พวกเขาแล้ว ดังนั้น สุเจ้าจึงแสดงความอดทนและให้อภัยแก่พวกเขาจนกว่าพระเจ้าจะได้มีบัญชาลงมา จงแน่ใจว่าพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ¹¹⁰ จงดำรงนมาซและจ่าย

* บางคนนั่งรวมอยู่กับท่านนบีและทำเป็นตลกขบขันในสิ่งที่ท่านสอน ตัวอย่างเช่น แทนที่จะใช้คำภาษาอาหรับที่ไม่กำกวมสำหรับคำพูดว่า “ขอให้พวกท่านสนใจเรา” (อนุชรรนา) พวกเขากล่าวว่า “รออินา” ซึ่งมีความหมายว่า “คนเลี้ยงสัตว์ของเรา”

ชะกาต และความดีอันใดที่สุเจ้าได้กระทำไว้ก่อนสำหรับตัวสุเจ้า สุเจ้าจะพบมันที่พระเจ้า แท้จริง พระเจ้าทรงเฝ้ามองทุกสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

¹¹¹ พวกเขาบอกว่า “ไม่มีใครจะได้เข้าสวรรค์เว้นเสียแต่ว่าเขาจะเป็นยิวหรือคริสเตียน” นี่คือการหวังอันเลื่อนลอยของพวกเขา (ในปี) จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงนำหลักฐานของพวกท่านมาถ้าพวกท่านพูดความจริง”

¹¹² ความจริงแล้วใครก็ตามที่ยอมมอบตนต่อพระเจ้าและกระทำความดีจะได้รับการตอบแทนจากพระผู้อภิบาลของเขา พวกเขาจะไม่มี ความกลัวและความเศร้าโศกเสียใจ

¹¹³ ชาวยิวกล่าวว่า “พวกคริสเตียนไม่มีสิ่งใดมาเป็นหลักฐาน” และชาวคริสเตียนกล่าวว่า “พวกยิวก็ไม่มีสิ่งใดเช่นกัน” ทั้งๆที่พวกเขาทั้งสองฝ่ายอ่านคัมภีร์เล่มเดียวกัน และพวกที่ไม่มีความรู้เรื่องคัมภีร์ยังคงกล่าวอ้างเช่นเดียวกัน ดังนั้น พระเจ้าจะตัดสินเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกันในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ¹¹⁴ ผู้ใดเล่าที่ชั่วช้ายิ่งไปกว่าผู้ที่ห้ามการเอ่ยนามของพระเจ้าในมัสญิดทั้งหลายของพระองค์และพยายามที่จะทำลายมัน ในขณะที่คนเหล่านี้ต้องเข้าไปข้างในนั้นด้วยหัวใจที่เกรงกลัว? สำหรับพวกเขาในโลกนี้คือการอับยศอดสูและการลงโทษอันมหันต์ในปรโลก ¹¹⁵ ทั้งตะวันออกและตะวันตกเป็นของพระเจ้า ไม่ว่าสุเจ้าจะหันไปทางใดล้วนมีพระพักตร์ของพระเจ้าทุกทิศทาง แท้จริง พระเจ้าคือผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้

¹¹⁶ และพวกเขาบอกว่า “พระเจ้าได้เอามนุษย์มาเป็นบุตร” มหาบิรฺฮุทียิ่งแด่พระองค์ผู้ทรงอยู่เหนือสิ่งเช่นนั้น ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินล้วนเป็นของพระองค์และทุกสรรพสิ่งล้วนเชื่อฟังพระองค์ ¹¹⁷ พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใดพระองค์แค่เพียงกล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมา

¹¹⁸ พวกคนที่ไม่รู้จักกล่าวว่า “ทำไมพระเจ้าไม่พูดกับเราหรือส่งสัญญาณหนึ่งมาให้เรา?” คนก่อนหน้านี้พวกเขาก็เคยพูดเช่นนั้นมาแล้วเพราะหัวใจของพวกเขาคล้ายคลึงกัน เราได้แสดงสัญญาณอันชัดแจ้งของเราแก่

ประชาชนผู้เชื่อมั่นแล้ว ¹¹⁹ เราได้ส่งเจ้า(มุฮัมมัด)พร้อมด้วยสัจธรรมและได้ทำให้เจ้าเป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือน และเจ้าจะไม่ต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อบรรดาชาวนรก ¹²⁰ ชาวยิวและชาวคริสเตียนจะไม่มีวันพอใจเจ้า(มุฮัมมัด)จนกว่าเจ้าจะปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขา จึงบอกพวกเขาว่า “ทางนำของพระเจ้าคือทางนำที่เที่ยงตรง” และถ้าหากเจ้าปฏิบัติตามความปรารถนาของพวกเขาหลังจากที่ความรู้ทั้งปวงมายังเจ้าแล้ว เจ้าจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือจากพระเจ้า ¹²¹ บรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์นี้ปฏิบัติตามมันดังที่มันควรจะได้รับ การปฏิบัติตาม พวกเขาเหล่านี้เชื่อในคัมภีร์ด้วยความจริงใจ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธมัน พวกเขาเหล่านั้นคือผู้ขาดทุน

¹²² โอ้ ลูกหลานอิสรออีล จงระลึกถึงความโปรดปรานของฉันที่ได้ประทานแก่อิสราเอลและที่ฉันได้ยกย่องชูเจ้าให้เหนือประชาชาติทั้งหลาย ¹²³ และจงเกรงกลัววันหนึ่งซึ่งในวันนั้นไม่มีใครสามารถที่จะช่วยใครได้ และการไถ่โทษแทนจากใครจะไม่เป็นที่ยอมรับ การขอไถ่โทษแทนก็จะไม่เป็นประโยชน์แก่ใคร และผู้ทำผิดทั้งหลายจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ ¹²⁴ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของอิบรอฮีม(อับราฮัม)ได้ทรงทดสอบเขาด้วยคำบัญชาบางอย่าง แล้วเขาได้ปฏิบัติตามโดยครบถ้วน พระองค์ทรงตรัสว่า “ฉันจะทำให้เจ้าเป็นผู้นำของมนุษยชาติ” เขาได้ถามว่า “สัญญานี้รวมถึงลูกหลานของฉันด้วยหรือไม่?” พระองค์ตรัสว่า “สัญญาของฉันไม่แผ่ถึงบรรดาผู้ละเมิด”

¹²⁵ และเราได้ทำบ้านหลังนี้(กะอฺบะฮฺ)ให้เป็นสถานที่แห่งการชุมนุมและเป็นที่พักอาศัยสำหรับมนุษยชาติ(โดยกล่าวว่า) “จงทำให้ที่ยืนของอิบรอฮีมเป็นที่ยืนมาซ” เราได้สั่งอิบรอฮีมและอิสมาอีลว่า “จงรักษาบ้านของฉันให้สะอาดสำหรับบรรดาผู้มาเวียนรอบ ผู้ที่มาทำสมาธิ ผู้ที่มาโค้งและกราบ” ¹²⁶ และจงนึกถึงเมื่ออิบรอฮีมกล่าววิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ขอได้โปรดทำให้เมืองนี้เป็นที่พักอาศัยและได้โปรดประทานผล

ไม่นานนาชนิดแก่ชาวเมืองผู้ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายด้วยเถิด” พระองค์ได้ทรงตอบว่า “สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ฉันจะให้สิ่งจำเป็นแห่งชีวิตในโลกนี้แก่พวกเขา และหลังจากนั้น ฉันจะส่งเขาไปสู่การลงโทษของไฟนรก และนั่นเป็นปลายทางอันชั่วช้าที่สุด”

¹²⁷ และจงนึกถึงเมื่ออิบรอฮีมและอิสมาอีลได้ก่อกำแพงของบ้านหลังนี้ (เขาทั้งสองได้วิงวอนว่า) “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดรับงานนี้จากเราด้วยเถิด แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงไถ่ยิน ผู้ทรงรอบรู้” ¹²⁸ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทำให้เราทั้งสองเป็นผู้มอบน้อมต่อพระองค์ และโปรดให้ลูกหลานของเราเป็นชนชาติที่นอบน้อมต่อพระองค์ โปรดสอนเราให้รู้ถึงการปฏิบัติศาสนกิจของเราและโปรดนิรโทษเราโดยปราณีด้วยเถิด แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงนิรโทษโดยปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹²⁹ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดส่งศาสนทูตคนหนึ่งจากพวกเขามายังพวกเขาเพื่ออ่านสิ่งที่พระองค์ประทานมาแก่พวกเขา และสอนคัมภีร์และวิทยปัญญาแก่พวกเขาและขัดเกลาชีวิตของพวกเขาให้สะอาด แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

¹³⁰ แล้วใครเล่าที่จะหันเหออกไปจากแนวทางของอิบรอฮีมนอกจากผู้ที่โหดเหี้ยม? แน่นอน อิบรอฮีมคือผู้ที่เราได้เลือกมาเพื่อรับใช้เราในโลกนี้ และในปรโลก เขาจะอยู่ในหมู่กัลยาณชน ¹³¹ เมื่อพระผู้อภิบาลของเขากล่าวแก่เขาว่า “จงนอบน้อม” เขาได้ตอบรับทันทีว่า “ฉันได้นอบน้อมต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกแล้ว” ¹³² ในทำนองเดียวกัน อิบรอฮีมได้ส่งลูกๆ ของเขาให้ปฏิบัติตามแนวทางเดียวกัน และเยซูก็ได้ส่งบรรดาลูกๆ ของเขาเช่นกันว่า “ลูกๆ ของฉันเอ๋ย พระเจ้าได้ทรงเลือกศาสนาให้พวกเจ้าแล้ว ดังนั้น จงดำรงสภาพการยอมจำนนไว้จนกว่าพวกเจ้าจะตาย” ¹³³ สู้เจ้าอยู่ที่นี่ด้วยหรือไม่เมื่อตอนที่เยซูกำลังตาย? เขาได้ถามลูกๆ ของเขาว่า “หลังจากฉันแล้ว พวกเจ้าจะเคารพสักการะผู้ใด?” พวกเขากล่าวว่า “เราจะเคารพสักการะพระเจ้าของท่าน พระเจ้าของบรรพบุรุษ

ของท่าน ของอับรอฮีมและอิสมาอิลและอิสฮากเป็นพระเจ้าองค์เดียว และเราเป็นผู้มอบนมต่อพระองค์” ¹³⁴ พวกเขาคือหมูชนที่ได้ล่องลับไปแล้ว สิ่งที่เขาได้ทำไว้จะเป็นของเขาและสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้จะเป็นของสุเจ้า สุเจ้าจะไม่ถูกสอบถามเกี่ยวกับการงานของพวกเขา

¹³⁵ พวกเขากล่าวว่า “จงเป็นยิวหรือเป็นคริสเตียนเถิด แล้วพวกเจ้าจะได้อยู่ในทางนำ” จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “ไม่ เราเชื่อในความศรัทธาของอับรอฮีมที่หันไปสู่มุสลิมนะ เราไม่ได้อยู่ในหมู่นักบวชใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า” ¹³⁶ จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “เราศรัทธาในพระเจ้าและทางนำที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เรา และที่ได้ถูกประทานลงมาแก่อับรอฮีม อิสมาอิล อิสฮาก ยะกูบและลูกหลานของเขาและที่ได้ถูกประทานแก่โมเสส อีซราและที่ได้ถูกประทานแก่บรรดานบีจากพระผู้อภิบาลของเขาทั้งหลาย เรามีได้จำแนกคนหนึ่งคนใดในหมู่มุสลิมนะ และเราเป็นผู้มอบนมต่อพระองค์” ¹³⁷ ถ้าพวกเขาศรัทธาอย่างที่เขาว่าศรัทธา พวกเขาก็อยู่ในทางนำ แต่ถ้าพวกเขาหันกลับ จงรู้ไว้ว่าพวกเขาเป็นผู้ต่อต้านในการเป็นศรัทธา จงมั่นใจได้เลยว่าพระเจ้านั้นเพียงพอแล้วที่จะป้องกันสุเจ้าจากพวกเขา พระองค์ทรงได้ยืนทุกสิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ¹³⁸ เราใช้สื้อมของพระเจ้า และใครเล่าที่จะมีการยอมที่ดีกว่าพระเจ้า ? และเราเป็นผู้เคารพสักการะพระองค์ ¹³⁹ (โอ้ นบี) จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “พวกท่านได้เถียงเราเกี่ยวกับพระเจ้ากระนั้นหรือทั้งๆที่พระองค์คือพระผู้อภิบาลของเราและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน? เรามีการงานของเราและพวกท่านก็มีการงานของพวกท่าน และเราเป็นผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์เท่านั้น” ¹⁴⁰ พวกท่านอ้างว่าอับรอฮีม อิสมาอิล อิสฮาก ยะกูบ และลูกหลานของพวกเขาเป็นยิวหรือคริสเตียนกระนั้นหรือ ?” จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านรู้ดีกว่าพระเจ้ากระนั้นหรือ? และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ปิดบังคำยืนยันที่พระเจ้าได้มอบหมายให้แก่เขา ? และพระเจ้ามีทรงเจมเยในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ” ¹⁴¹ พวกเขาคือหมูชนที่ได้ล่องลับไปแล้ว และพวกเขาจะ

ถูกตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ และพวกท่านจะไม่ถูกสอบถามในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไป”

¹⁴² พวกคนโง่เขลาจะถามว่า “อะไรที่ทำให้พวกเขาหันเหออกจากทิศทางที่พวกเขาเคยหันไปในเวลาไม่นาน?” จึงบอกพวกเขาว่า “ทั้งตะวันออกและตะวันตกเป็นของพระเจ้า พระองค์จะทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ให้อยู่ในหนทางที่เที่ยงตรง” ¹⁴³ ดังนั้น เราจึงได้ทำให้สุเจ้าเป็นประชาชาติสายกลางเพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้เป็นพยานต่อมนุษยชาติและศาสนทูตจะได้เป็นพยานต่อสุเจ้า เราได้กำหนดทิศทางการนมาซที่สุเจ้าเคยหันหน้าไปก่อนหน้านั้นแล้วเพื่อที่จะแยกว่าใครคือผู้ปฏิบัติตามศาสนทูตและใครที่หันหลังให้เขาเป็นที่ชัดเจน นี่เป็นข้อทดสอบที่หนัก แต่มีใช้สำหรับบรรดาผู้ที่พระเจ้าได้ทรงนำทาง พระเจ้าจะไม่ปล่อยให้ความศรัทธาของเจ้าสูญเปล่า จงแน่ใจได้เลยว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเอ็นดูและผู้ทรงเมตตาต่อปวงมนุษย์เสมอ

¹⁴⁴ เราได้เห็นเจ้า (ไอ้มุฮัมมัด) แหงนหน้าขึ้นสู่ฟากฟ้าอยู่เนืองๆ ดังนั้น เราจะหันหน้าเจ้าไปยังทิศทางที่เจ้าพอใจที่สุด ดังนั้น จงหันหน้าของเจ้าไปยังมัสญิดอัลฮะรอม และไม่ว่าเจ้าจะอยู่ที่ใด จงหันหน้าของเจ้าไปยังสถานที่แห่งนั้นในเวลาไม่นาน บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์รู้ดีว่าคำบัญชานี้เป็นความจริงจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา และพระเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเจวยเมยต่อการกระทำของพวกเขา ¹⁴⁵ ถึงแม้เจ้าจะนำสัญญาณทุกอย่างมาแสดงแก่ชาวคัมภีร์ พวกเขาจะไม่ยอมรับทิศทางของเจ้า และเจ้าก็จะไม่ยอมรับทิศทางของพวกเขา และพวกเขาสวนหนึ่งจะไม่ยอมรับทิศทางของผู้อื่น ดังนั้น ถ้าหากเจ้ายังปฏิบัติตามความปรารถนาของพวกเขาหลังจากที่ได้รับความรู้แล้ว เจ้าจะถูกถือว่าเป็นผู้ทำความผิด ¹⁴⁶ สำหรับบรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้นั้น พวกเขาารู้ถึงสถานที่เป็นอย่างดีเหมือนกับพวกเขารู้จักลูกๆ ของพวกเขาเอง แต่ถึงกระนั้น พวกเขາบางคนได้ปิดบัง

ความจริงทั้งๆที่พวกเขาอยู่ที่นั่น¹⁴⁷ ความจริงเป็นสิ่งที่มาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า ดังนั้น เจ้าจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัยเกี่ยวกับเรื่องนี้

¹⁴⁸ แต่ละประชาชาติต่างมีทิศทางที่หันไปของตนเอง ดังนั้น จงแข่งขันกันในการทำความดี ไม่ว่าสุเจ้าจะอยู่ที่ไหน พระเจ้าจะทรงนำสุเจ้ามารวมกันต่อหน้าพระองค์ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง ¹⁴⁹ ไม่ว่าเจ้าจะอยู่ที่ใด จงหันหน้าของเจ้าไปยังมีสติอดลอะรอม นี่เป็นคำสั่งจากพระผู้อภิบาลของเจ้า และพระองค์ไม่เป็นผู้เฉยเมยในสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ¹⁵⁰ ไม่ว่าเจ้าจะอยู่ที่ใด จงหันหน้าของเจ้าไปยังมีสติอดลอะรอม และไม่ว่าสุเจ้าจะอยู่ที่ไหน จงหันหน้าของสุเจ้าไปทางเดียวกันนั้นในเวลาที่มาหาเพื่อที่ว่าผู้คนจะได้ไม่มีข้อโต้แย้งอันใดต่อสุเจ้านอกจากบรรดาผู้ธรรม ดังนั้น จงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวฉัน เพื่อที่ฉันจะได้ให้ความโปรดปรานของฉันแก่สุเจ้าครบถ้วนสมบูรณ์ และเพื่อที่สุเจ้าจะได้พบทางที่เที่ยงตรง ¹⁵¹ ดังนั้น เราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งจากในหมู่สุเจ้ามายังสุเจ้า เพื่ออ่านสิ่งที่เราประทานมาแก่สุเจ้า เพื่อขัดเกลาชีวิตของสุเจ้าให้สะอาด เพื่อสอนคัมภีร์และวิทยปัญญาแก่สุเจ้า และสอนสุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าไม่รู้ ¹⁵² ดังนั้น จงระลึกถึงฉันและฉันจะนึกถึงสุเจ้า จงชอบคุณฉัน และจงอย่าเนรคุณต่อฉัน

¹⁵³ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงขอความช่วยเหลือด้วยความอดทนและจงนมาหา เพราะพระเจ้าจะทรงอยู่กับบรรดาผู้อดทน ¹⁵⁴ และจงอย่ากล่าวว่บรรดาผู้ถูกฆ่าในหนทางของพระเจ้านั้นตาย ความจริงแล้ว พวกเขายังมีชีวิตอยู่ แต่สุเจ้าไม่รู้ ¹⁵⁵ แน่نون เราจะทดสอบสุเจ้าด้วยความกลัวและความหิว และการสูญเสียทรัพย์สิน ชีวิตและพืชผล จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้อดทน ¹⁵⁶ บรรดาผู้ที่เมื่อมีทุกข์ภัยมาประสบแก่พวกเขา พวกเขาบอกว่า “แท้จริง เราเป็นของพระเจ้าและยังพระองค์ที่เราจะกลับไป”

¹⁵⁷ คนเหล่านี้แหละที่จะได้รับความจำเริญและความเมตตาจากพระผู้

อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาเหล่านี้แหละที่เป็นผู้อยู่บนหนทางที่ถูก
ต้อง

¹⁵⁸ แท้จริง เสาะฟาและมฺวะฮฺนนั้นเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งในบรรดา
สัญลักษณ์ที่พระเจ้ากำหนดไว้ดังนั้น จึงไม่ผิดแต่ประการใดสำหรับผู้ทำ
พิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮฺที่จะเดินไปมาระหว่างเนินเขาทั้งสอง พระเจ้าทรง
รู้ดีถึงผู้ที่กระทำความดีด้วยความสมัครใจ ¹⁵⁹ แท้จริง พระเจ้าทรงสาป
แช่ง และคนอื่น ๆ ก็สาปแช่งผู้ปิดบังคำสอนและทางนำอันชัดแจ้งที่เราได้
ประทานลงมาหลังจากที่เราได้ทำให้มันเป็นที่ยากลำบากไว้ในคัมภีร์เพื่อ
เป็นทางนำสำหรับมนุษยชาติแล้ว ¹⁶⁰ ยกเว้นบรรดาผู้ที่สำนึกผิดและเปิด
เผยสิ่งที่พวกเขาปิดบังอยู่ บรรดาคนเหล่านี้แหละที่ฉันอภัยโทษแก่พวก
เขา เพราะฉันเป็นผู้ทรงนิรโทษโดยปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁶¹ บรรดาผู้
ปฏิเสธศรัทธาและตายในขณะที่เป็นผู้ปฏิเสธนั้น พวกเขาได้รับการสาป
แช่งจากพระเจ้า จากทูตสวรรค์และจากมนุษย์ทั้งหลาย ¹⁶² พวกเขาจะคง
อยู่ในการสาปแช่งนั้นตลอดไป โทษของพวกเขาจะไม่ถูกลดหย่อน และ
พวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนผัน

¹⁶³ พระเจ้าของสุเจ้านั้นคือพระเจ้างค์เดียว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีก
นอกจากพระองค์ผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁶⁴ ในการสร้าง
ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และในการสับเปลี่ยนของกลางวันและกลาง
คืนและในเรือที่ล่องลอยในมหาสมุทรด้วยสรรพสิ่งที่อำนวยความสะดวกแก่
มนุษย์ และในน้ำฝนที่พระเจ้าได้หลั่งลงมาจากท้องฟ้า และจากน้ำนั้น
พระองค์ได้ชุบชีวิตให้แก่แผ่นดินหลังจากที่มันได้ตายไป และได้ทรงแพร่
ขยายสัตว์ทุกชนิดให้กระจายออกไป และในการผันแปรของลมและเมฆที่
คอยคำสั่งอย่างเชื่อฟังระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นมีสัญญาณมากมาย
สุดคณานับสำหรับผู้ใช้สติปัญญา

¹⁶⁵ ถึงกระนั้นยังมีบางคนยึดเอาสิ่งอื่นเป็นภาคีกับพระเจ้า และพวก
เขาหลงรักมันเหมือนกับความรักที่พวกเขาจะต้องมีต่อพระเจ้า ในขณะที่

ผู้ศรัทธาอันมีความรักในพระเจ้ามากกว่า ถ้าหากบรรดาผู้ที่ละเมิดเหล่านี้ได้เห็นการลงโทษต่อหน้าเขา พวกเขาจะตระหนักว่าอำนาจทั้งปวงนั้นเป็นของพระเจ้า และพระเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเจียบขาดในการลงโทษ¹⁶⁶ เมื่อพวกเขาเผชิญกับการลงโทษของพวกเขา บรรดาผู้ที่ถูกตามทั้งหลายจะผละหนีจากบรรดาผู้ที่ตามพวกเขา และความเกี่ยวพันกันของพวกเขาทั้งหมดจะถูกตัดขาด¹⁶⁷ บรรดาผู้ตามจะกล่าวว่า “ถ้าหากเรามีโอกาสกลับไปสู่โลกอีก เราจะผละจากพวกเขาเหมือนกับที่พวกเขาผละจากเรา” ดังนั้น พระเจ้าจะนำเอาการงานของพวกเขาที่ทำไว้ในโลกนี้ออกมาแสดงจนทำให้พวกเขารู้สึกกรันท แต่พวกเขาไม่สามารถที่จะพ้นออกไปจากไฟนรกได้

¹⁶⁸ โอัมมนุษย์ทั้งหลาย จงกินสิ่งที่ได้รับอนุมัติและสิ่งที่ดีจากที่มีอยู่ในแผ่นดินและจงอย่าปฏิบัติตามแนวทางของซาตาน เพราะซาตานเป็นศัตรูที่เปิดเผยของพระเจ้า¹⁶⁹ มันเสียมสอนพระเจ้าให้กระทำสิ่งชั่วช้าลามก และชักนำพระเจ้าให้กล่าวถึงพระเจ้าในสิ่งที่พระเจ้าไม่มีความรู้¹⁷⁰ แต่เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงปฏิบัติตามคำบัญชาที่พระเจ้าได้ประทานมา” พวกเขาตอบว่า “เราจะปฏิบัติตามเฉพาะที่เราได้พบว่าบรรพบุรุษของเราได้ปฏิบัติ” ทั่วทั้งที่บรรพบุรุษของพวกเขาไม่ได้ใช้สติปัญญาและไม่ได้อยู่ในทางนำที่ถูกต้องกระนั้นหรือ? ¹⁷¹ สภาพของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้นอาจเปรียบได้เหมือนกับสภาพของสัตว์ที่ผู้เลี้ยงดูเรียกมัน แต่พวกมันไม่ได้ยินอะไรนอกจากเสียงร้องและเสียงตะโกน พวกเขาหูหนวก เป็นใบ้ ตาบอด ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจอะไร

¹⁷² บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงกินสิ่งที่ดีและสะอาดที่เราได้ประทานแก่พระเจ้า และจงขอบคุณพระเจ้าถ้าหากพระองค์เท่านั้นที่พระเจ้าเคารพสักการะ¹⁷³ พระเจ้าได้ห้ามพระเจ้าเฉพาะสัตว์ที่ตายเอง เลือด เนื้อสุกร สัตว์ที่ถูกกล่าวอุทิศให้ด้วยนามอื่นนอกจากพระเจ้า แต่ถ้าหากผู้ใดตกอยู่ในภาวะคับขันโดยไม่มีเจตนาขัดขืนและไม่ได้ละเมิด มันก็ไม่มีบาปแก่เขา เพราะ

พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁷⁴ แท้จริง บรรดาผู้ปิดบัง ส่วนใดของคัมภีร์ที่พระเจ้าประทานลงมาเพื่อผลประโยชน์ทางโลกเล็กๆ น้อยๆ นั้น คนพวกนี้มีไต่กินสิ่งใดนอกจากไฟ พระเจ้าจะไม่พูดกับพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพและจะไม่ชำระพวกเขาให้สะอาด พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันแสนเจ็บปวด ¹⁷⁵ พวกเขาเหล่านี้คือผู้ที่แลกทางนำกับสิ่ง ผิด และแลกการอภัยโทษกับการลงโทษ พวกเขาดูไม่เกรงกลัวเลยแม้แต่ กับไฟ ¹⁷⁶ นี่เป็นเพราะพระเจ้าประทานคัมภีร์พร้อมกับสัจธรรมลงมาแล้ว แต่ผู้คนที่ยังคงขัดแย้งกันในคัมภีร์ได้หันห่างออกไปไกลจากสัจธรรมในความขัดแย้งของพวกเขา

¹⁷⁷ คุณธรรมไม่ได้อยู่ที่สุเจ้าหันหน้าไปทางตะวันออกหรือทางตะวันตก แต่คุณธรรมหมายถึงการศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายและบรรดา ทูตสวรรค์และคัมภีร์และนบีทั้งหลายและจ่ายทรัพย์สินของเขาด้วยความ รักต่อพระองค์แก่ญาติสนิทและเด็กกำพร้าและแก่ผู้ขัดสน ผู้เดินทาง ผู้ ขอบ(บริจาค)และเพื่อไถ่ทาส และดำรงนามาซและจ่ายชะกาตและบรรดาผู้ ปฏิบัติตามสัญญาโดยครบถ้วนเมื่อพวกเขาให้สัญญา และอดทนในความ ทุกข์ยากและความลำเค็ญและในการสู้รบ คนเหล่านี้แหละคือผู้ศรัทธา ที่แท้จริง และคนเหล่านี้แหละคือผู้เกรงกลัวพระเจ้า

¹⁷⁸ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย กฎหมายการแก้แค้นอย่างเท่าเทียมกันใน กรณีของการฆาตกรรมได้ถูกกำหนดสำหรับสุเจ้าแล้ว คนที่เป็นอิสระกับ คนที่เป็นอิสระ ทาสกับทาส หญิงกับหญิง แต่ถ้าหากทายาทของผู้ถูกฆ่า เต็มใจที่จะผ่อนปรนให้ฆาตกร เงินทำขวัญต้องถูกตัดสินตามกฎหมาย อย่างเท่าเทียมกัน และฆาตกรต้องจ่ายเงินนั้น นี่เป็นข้อผ่อนปรนและความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ที่นี้ ผู้ใดที่ละเมิดขอบเขตหลัง จากนี้ เขาผู้นั้นจะต้องได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ¹⁷⁹ ในกฎหมายแห่ง การตอบแทนที่เท่าเทียมกันนั้นมีความมั่นคงปลอดภัยแห่งชีวิตสำหรับ สุเจ้า โอ้ผู้มีความเข้าใจทั้งหลาย เพื่อที่ว่าบางทีสุเจ้าจะนึกถึงพระเจ้า

¹⁸⁰ มันได้ถูกกำหนดไว้สำหรับสุเจ้าแล้วว่าเมื่อความตายอย่างกรายเข้าสู่ผู้ใดในหมู่สุเจ้าและเขามีทรัพย์สินสมบัติทั้งไว้บ้าง เขาควรจะทำพินัยกรรมยกให้แก่พ่อแม่และญาติสนิทโดยชอบธรรม นี่เป็นหน้าที่สำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้า ¹⁸¹ ถ้าผู้ใดเปลี่ยนแปลงพินัยกรรมหลังจากที่ได้ยืนยันแล้ว บาบจะตกแก่เขาผู้นั้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไถ่ยืมและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ¹⁸² แต่ถ้าผู้ใดเกรงว่าผู้ทำพินัยกรรมได้ทำสิ่งที่ไม่ยุติธรรมหรือทำผิดแน่มันก็ไม่ใช่บาปแต่ประการใดสำหรับเขาที่จะจัดให้มีการประนีประนอมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้อง แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁸³ โอบรรดาผู้ศรัทธา การถือศีลอดได้ถูกกำหนดแก่สุเจ้าเช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับบรรดาผู้คนก่อนหน้าสุเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้ปกป้องตนเองให้พ้นจากความชั่ว ¹⁸⁴ จงถือศีลอดในวันที่ได้ถูกกำหนดไว้ แต่ถ้าหากคนหนึ่งคนใดในหมู่สุเจ้าป่วยหรืออยู่ในระหว่างเดินทาง จงให้เขาถือศีลอดชดเชยตามจำนวนวันที่ขาดไปในตอนหลัง สำหรับบรรดาผู้ถือศีลอดด้วยความยากลำบากยิ่ง เขาต้องชดเชยด้วยการเลี้ยงอาหารคนยากจน แต่ใครที่ทำดีมากกว่านี้จะได้รับรางวัลตอบแทน แต่การถือศีลอดนั้นดีกว่าสำหรับสุเจ้าถ้าหากสุเจ้ารู้ ¹⁸⁵ เดือนเราะมะฎอนเป็นเดือนที่คัมภีร์กุรอานถูกประทานลงมาเป็นทางนำสำหรับมนุษยชาติพร้อมกับหลักฐานและเกณฑ์ตัดสินที่แยกความถูกต้องออกจากความผิดอย่างชัดเจน ดังนั้น ใครก็ตามในหมู่สุเจ้าอยู่ในเดือนนั้น จงถือศีลอด แต่ใครที่ป่วยหรืออยู่ในระหว่างเดินทาง เขาต้องถือศีลอดชดเชยตามจำนวนวันที่ขาดไปในภายหลัง พระเจ้าต้องการให้ความสะดวกง่ายดายแก่สุเจ้า และไม่ต้องการให้สุเจ้าลำบาก พระองค์ต้องการให้สุเจ้าถือศีลอดตลอดทั้งเดือนเพื่อที่สุเจ้าจะได้สดุดีพระองค์ที่ทรงนำทางสุเจ้าและเพื่อที่สุเจ้าจะได้กตัญญูต่อพระองค์

¹⁸⁶ เมื่อบรรดาบ่าวของฉันถามเจ้าเกี่ยวกับฉัน จงกล่าวว่าฉันอยู่

ใกล้ ฉันตอบรับการวิงวอนของผู้ที่วิงวอนเมื่อใดก็ตามที่เขาวิงวอนต่อฉัน ดังนั้น ขอให้พวกเขาตอบรับฉันและศรัทธาในฉันเพื่อที่พวกเขาจะได้รับ การนำทางอย่างถูกต้อง ¹⁸⁷ เป็นที่อนุมัติสำหรับสุเจ้าที่จะเข้าหาภรรยาของสุเจ้าในตอนกลางคืนของการถือศีลอด พวกนางเป็นเหมือนกับอาการสำหรับสุเจ้าและสุเจ้าเป็นเหมือนอาการสำหรับพวกนาง พระเจ้าทรงรู้ว่าสุเจ้าไม่เชื่อตรงต่อตัวของสุเจ้าเอง พระองค์จึงได้หันมายังสุเจ้าด้วยความเมตตาและให้อภัยสุเจ้า ดังนั้น สุเจ้าจึงสมสู่กับพวกนางและหาความสุขจากสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงอนุมัติแก่สุเจ้า จงกินและจงดื่มจนกระทั่งสามารถแยกเส้นด้ายสีขาวแห่งรุ่งอรุณออกจากความมืด ดังนั้น จงถือศีลอดให้ครบถ้วนจนกระทั่งพลบค่ำ และจงอย่าเข้าหาภรรยาของสุเจ้าในช่วงคำคืนขณะที่สุเจ้าปลีกตัวมาอยู่ในมัสญิด นี่คือขอบเขตที่พระเจ้ากำหนดไว้ ดังนั้น จงอย่าเข้าใกล้มัน ด้วยวิธีการเช่นนี้ พระองค์ได้ทำให้คำบัญชาของพระองค์เป็นที่ชัดเจนแก่มนุษยชาติ ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ป้องกันตนเอง(ให้พ้นจากความชั่ว) ¹⁸⁸ จงอย่ากินทรัพย์สินของกันและกันโดยไม่ชอบธรรมและจงอย่าให้สินบนแก่ผู้มีอำนาจเพื่อที่สุเจ้าจะกินสมบัติส่วนหนึ่งของคนอื่นโดยไม่เป็นธรรมทั้งๆที่สุเจ้ารู้ดี

¹⁸⁹ พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆของดวงจันทร์ จงบอกพวกเขาว่า “มันเป็นวิธีการของการนับวันและกำหนดระยะเวลาสำหรับการทำพิธีฮัจญ์” จงบอกพวกเขาด้วยว่า “คุณธรรมไม่ใช่อยู่ที่การเข้าบ้านจากทางด้านหลังของมัน แท้จริง คนที่ปกป้องตัวเองให้พ้นจากความชั่วเพราะเกรงกลัวพระเจ้าคือผู้มีคุณธรรม จงเข้าบ้านของสุเจ้าทางประตูของมันและจงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความเจริญรุ่งเรือง ¹⁹⁰ และจงต่อสู้ในหนทางของพระเจ้ายกกับบรรดาผู้ที่ต่อสู้สุเจ้า แต่จงอย่าละเมิดขอบเขต เพราะแท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรักผู้ละเมิด ¹⁹¹ จงฆ่าคนพวกนั้นไม่ว่าสุเจ้าจะเผชิญหน้าพวกเขา(ที่ต่อสู้สุเจ้า)ไม่ว่าที่ไหน* จง

* ดูหน้า 14-17 ของบทนำ

ขับไล่พวกเขาออกไปจากที่ที่พวกเขาขับไล่สุเจ้าออกมา เพราะการกดขี่ข่มเหง(ทางศาสนา)นั้นเลวร้ายยิ่งกว่าการฆ่า จงอย่าต่อสู้กับพวกเขาที่มีสติปัญญาดีและรอบคอบ เว้นเสียแต่ว่าพวกเขาจะโจมตีสุเจ้าที่นั่น และถ้าพวกเขาโจมตีสุเจ้าก่อน จงสังหารพวกเขา นี่เป็นการลงโทษที่บรรดาผู้ปฏิเสธรัศธรรมพึงได้รับ¹⁹² แต่ถ้าพวกเขาหยุดยั้งการโจมตี แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹⁹³ จงต่อสู้พวกเขาต่อไปจนกว่าจะไม่มีพิตนะฮฺ(การกดขี่ข่มเหงทางศาสนา)และศาสนาเป็นของพระเจ้าเท่านั้น ดังนั้น ถ้าพวกเขาหยุดยั้ง ก็จงอย่าให้มีการเป็นศัตรูต่อไปเว้นแต่กับผู้ที่กดขี่ข่มเหงและโหดเหี้ยม

¹⁹⁴ เดือนต้องห้ามต้องได้รับการเคารพ การละเมิดกฎเดือนต้องห้ามต้องได้รับการตอบโต้อย่างเท่าเทียมกัน ถ้าผู้ใดละเมิดกฎต่อสุเจ้า สุเจ้าก็ตอบโต้เท่าที่เขาละเมิด จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงอยู่กับบรรดาผู้นึกถึงพระองค์¹⁹⁵ จงใช้จ่ายทรัพย์สินของสุเจ้าในหนทางของพระเจ้าและจงอย่าโยนตัวของสุเจ้าเองลงไปสู่ความพินาศด้วยมือของเจ้าเอง จงทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นเรื่องดี เพราะพระเจ้าทรงรักบรรดาผู้ทำความดี

¹⁹⁶ จงทำพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮฺให้ครบถ้วนสมบูรณ์เพื่อพระเจ้า แต่ถ้าหากสุเจ้ามีอุปสรรค ก็ให้สุเจ้าอุทิศสิ่งพลีอะไรก็ได้ที่สุเจ้าสามารถหาได้แก่พระเจ้า และจงอย่าโกนผมของสุเจ้าจนกว่าสิ่งพลีนั้นจะถึงที่ของมัน แต่ถ้าหากผู้ใดในหมู่สุเจ้าป่วยหรือเจ็บปวดที่ศีรษะและได้โกนผมก่อน เขาต้องชดใช้ด้วยการถือศีลอดหรือให้ทานหรือเชือดสัตว์พลี ในยามสันติ ถ้าใครถือโอกาสนี้ทำอุมเราะฮฺรวมไปด้วย เขาต้องเชือดสัตว์ที่สามารถหาได้พลีถวายพระเจ้า แต่ถ้าหากไม่สามารถหาได้ ให้เขาถือศีลอดสามวันระหว่างการการทำฮัจญ์และอีกเจ็ดวันหลังจากกลับถึงบ้านของเขาแล้ว รวมกันเป็นสิบวันสำหรับบรรดาผู้ที่ครอบครองของพวกเขาไม่ได้อยู่ใกล้มัสนิดอัลฮะรอม จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงรู้ว่าพระเจ้าเป็น

ผู้ทรงเจียมขนาดในการลงโทษ¹⁹⁷ การทำฮัจญ์อยู่ในเดือนที่ได้ถูกกำหนดไว้ ใครก็ตามที่ตั้งใจจะทำพิธีฮัจญ์ในเดือนที่กำหนดไว้จะต้องละเว้นโดยสิ้นเชิงจากการพูดจาที่นาร้างเกียจ จากความชั่วช้าเลวทรามและการวิวาทระหว่างการทำฮัจญ์ และจงจำไว้ว่าพระเจ้าทรงรู้ถึงความดีอะไรก็ตามที่สุเจ้ากระทำ และจงเตรียมเสบียงที่จำเป็นสำหรับการทำฮัจญ์ แต่ความยำเกรงนั้นเป็นเสบียงที่ดีที่สุด ดังนั้น จงละเว้นจากการไม่เชื่อฟังฉัน โอ้ผู้มีความเข้าใจเอ๋ย

¹⁹⁸ ไม่เป็นการผิดบาปแต่ประการใดหากสุเจ้าจะแสวงหาความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้า(ในระหว่างการไปทำฮัจญ์) ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อสุเจ้ากลับมาจากอะเราะฟาต จงระลึกถึงพระเจ้าที่สถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ และจงระลึกถึงพระองค์ดังที่พระองค์ได้ทรงนำทางสุเจ้า เพราะก่อนหน้านี้ สุเจ้าได้อยู่ในหมู่ผู้หลงทาง¹⁹⁹ หลังจากนั้น จงกลับมาจากที่ที่ผู้คนพากันหลังไหลกลับมาและจงขอภัยต่อพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ²⁰⁰ เมื่อสุเจ้าทำพิธีฮัจญ์ของสุเจ้าเสร็จแล้ว จงระลึกถึงพระเจ้าดังที่สุเจ้าระลึกถึงบรรพบุรุษของสุเจ้าเองหรือยิ่งกว่านั้น และในหมู่ผู้คนเหล่านั้นมีบางคนกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานสิ่งที่ดีทั้งหลายแก่เราในโลกนี้” สำหรับคนเหล่านี้จะไม่มีส่วนใดๆสำหรับเขาในโลกหน้า²⁰¹ และมีบางคนในหมู่พวกเขา กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานสิ่งที่ดีในโลกนี้และสิ่งที่ดีในโลกหน้าแก่เรา และโปรดช่วยเราให้พ้นจากการลงโทษของไฟนรกด้วยเถิด”²⁰² คนเหล่านี้จะมีส่วนแบ่งตามที่พวกเขาได้ชวนขวยไว้และพระเจ้าเป็นผู้ทรงเจียมพลันในการคำนวณ²⁰³ และจงระลึกถึงพระเจ้าในวันทั้งหลายที่ได้ถูกกำหนดไว้ และไม่มีบาปอันใดถ้าใครจะรีบเร่งออก(จากมินา)ในสองวันหรืออยู่ที่นั่นต่อ(อีกหนึ่งวัน) ถ้าหากเขาใช้วันเหล่านี้ไปด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงรู้ไว้เถิดว่าวันหนึ่งสุเจ้าจะถูกรวบรวมไว้ต่อหน้าพระองค์

²⁰⁴ ในหมู่มนุษย์นั้นมีคนบางประเภทที่ทำให้ผู้เจ้าหลงไหลในคำพูดของเขาเกี่ยวกับชีวิตแห่งโลกนี้ และเขาได้ขอให้พระเจ้าเป็นพยานครั้งแล้วครั้งเล่าถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา ทั้งๆที่ความจริงแล้ว เขาเป็นผู้ต่อต้านที่ดื้อรั้นที่สุด ²⁰⁵ แต่เมื่อเขากลับไป เขาได้ใช้ความพยายามทุกอย่างของเขาเพื่อสร้างความเสียหายให้แพร่ระบาดขึ้นในแผ่นดิน ทำลายพืชผลและปศุสัตว์ ในขณะที่พระเจ้าไม่ทรงรักการสร้าง ความเสียหาย ²⁰⁶ เมื่อเขาถูกบอกว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้า” ความผยองก็เกาะกุมเขาและชักนำให้เขาทำผิด สำหรับคนพวกนี้ นรกคือที่ที่ เหมาะสมสำหรับพวกเขา และมันเป็นที่พักอันแสนชั่วร้าย ²⁰⁷ แต่มีบางคนประเภทที่อุทิศชีวิตทั้งหมดของเขาเพื่อแสวงหาความพึงพอใจจากพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงเอ็นดูปวงบาปของพระองค์

²⁰⁸ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงยอมจำนนต่อพระเจ้าโดยสิ้นเชิง และจงอย่าปฏิบัติตามรอยเท้าของซาตาน เพราะมันเป็นศัตรูที่เด่นชัดของพระเจ้า ²⁰⁹ ถ้าหากผู้เจ้าถลำตัวไปทำความชั่วหลังจากสัญญาทั้งหลายอันขัดแย้งได้มายังผู้เจ้าแล้ว จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ²¹⁰ พวกเขาจะคอยให้พระเจ้าและทูตสวรรค์ลงมายังพวกเขาในเงาของเมฆและกำหนดวาระของพวกเขากระนั้นหรือ? ในที่สุด ทุกสิ่งจะถูกนำไปกลับไปยังพระเจ้า ²¹¹ จงถามลูกหลานของอิสราเอลเถิด ว่ากีสัญญาอันขัดแย้งแล้วที่เราได้แสดงให้พวกเขาได้เห็น และใครที่เปลี่ยนแปลงความโปรดปรานของพระเจ้าหลังจากที่มันได้มายังเขาแล้ว จะพบว่าพระเจ้าทรงลงโทษอย่างรุนแรง ²¹² ชีวิตแห่งโลกนี้ได้ถูกทำให้เป็นที่เฝ้าหวาดน่าสนใจสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น พวกเขาจึงเยาะเย้ยบรรดาผู้ศรัทธา แต่ผู้สำรวจตนจากความชั่วนั้นจะอยู่เหนือพวกเขาในวันแห่งการพิณคินชีพ และพระเจ้าจะประทานปัจจัยยังชีพแห่งโลกนี้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่มีการคำนวณ

²¹³ ครั้งหนึ่ง มนุษย์เป็นประชาชาติเดียวกัน(หลังจากนั้น ผู้คนได้ทำให้

ความขัดแย้งเกิดขึ้น) ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ส่งนบีทั้งหลายมาเป็นผู้แจ้งข่าวดีและให้คำตักเตือน และพระองค์ได้ส่งคัมภีร์ที่มีสัจธรรมมาพร้อมกับนบีเหล่านั้นเพื่อที่จะได้ตัดสินระหว่างมนุษย์ในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน ความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างผู้ที่ได้รับคำสอนที่ชัดเจนแล้วเพราะพวกเขาต่างเป็นคู่แ่งกัน ดังนั้น ด้วยอนุมัติของพระองค์ พระเจ้าจึงได้ทรงนำทางบรรดาผู้ที่เชื่อในนบีไปสู่สัจธรรมเกี่ยวกับสิ่งที่คนอื่น ๆ ขัดแย้งกัน และพระเจ้าทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปยังแนวทางที่เที่ยงตรง

²¹⁴ สู้เจ้าคิดหรือว่าสู้เจ้าจะได้เข้าสวรรค์โดยไม่ต้องถูกทดสอบอย่างเช่นที่บรรดาผู้ศรัทธาก่อนหน้าสู้เจ้าได้ประสบมาแล้ว? พวกเขาเหล่านั้นต้องประสบความทุกข์ยากและความลำเค็ญกันมาแล้ว และการทดสอบได้ทำให้พวกเขาเหล่านั้นต้องหวั่นไหวจนศาสนทูตแห่งเวลานั้นและบรรดาผู้ปฏิบัติตามเขาถึงกับร้องว่า “เมื่อไหร่ความช่วยเหลือของพระเจ้าจะมาสักที” แน่นอน การช่วยเหลือของพระเจ้าอยู่ใกล้ๆ นี้แล้ว

²¹⁵ ผู้คนทั้งหลายถามเจ้าว่า “อะไรที่เราควรใช้จ่ายเพื่อคนอื่น?” จงบอกพวกเขาว่า “อะไรก็ตามที่พวกท่านใช้จ่าย จงใช้จ่ายเพื่อพ่อแม่และญาติสนิท เด็กกำพร้า ผู้ขัดสนและคนเดินทางและความดีอันใดที่พวกท่านทำไปนั้น พระเจ้าทรงรู้ดี” ²¹⁶ การสู้รบ(เพื่อป้องกันตัว)ได้ถูกกำหนดแก่สู้เจ้าแล้ว สู้เจ้าอาจรังเกียจบางสิ่งถึงแม้มันเป็นสิ่งดีสำหรับสู้เจ้า หรือสู้เจ้าอาจชอบบางสิ่งที่ไม่ดีสำหรับสู้เจ้า พระเจ้าทรงรู้ แต่สู้เจ้าไม่รู้

²¹⁷ พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับการทำสงครามในเดือนต้องห้าม จงบอกพวกเขาว่า “การ รบพุ่งในเดือนนั้นเป็นความผิดที่ร้ายแรง แต่ในสายตาของพระเจ้า การขัดขวางผู้คนออกจากหนทางของพระเจ้า การปฏิเสธพระองค์และขับไล่ผู้คนออกจากมัสญิดอัลฮะรออมเป็นความผิดที่ร้ายแรงยิ่งกว่า และการกดขี่ข่มเหงนั้นร้ายแรงยิ่งกว่าการฆ่า” พวกเขาจะไม่หยุดต่อสู้กับสู้เจ้าจนกว่าพวกเขาจะประสบผลสำเร็จในการหันสู้เจ้าออกจากความศรัทธาของสู้เจ้าถ้าพวกเขาสามารถทำได้ แต่ใครก็ตามในหมู่สู้เจ้า

ละทิ้งความศรัทธาของเขาและตายในขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา การงานของเขาทั้งหมดจะไร้ผลทั้งในโลกนี้และโลกหน้า พวกเขาเหล่านี้จะได้รับไฟนรกและพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น²¹⁸ แต่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและอพยพออกจากบ้านและต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า คนเหล่านี้แหละที่มุ่งหวังในความเมตตาของพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

²¹⁹ พวกเขาถามเจ้า(นบี)เกี่ยวกับน้ำเมาและการพนัน จงกล่าวเถิดว่า “ในทั้งสองนั้นมิใช่โทษใหญ่ถึงแม้ว่ามันจะมีคุณบ้างสำหรับมนุษย์ แต่โทษของมันทั้งสองนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าคุณประโยชน์ของมัน” และพวกเขาถามว่าอะไรที่พวกเขาต้องจ่าย(ในทางของพระเจ้า) จงกล่าวเถิดว่า “อะไรก็ได้ที่เกินความจำเป็นของพวกเขา” ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทำให้คำบัญชาของพระองค์เป็นที่แจ่มแจ้งแก่ผู้เจ้าเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้ใคร่ครวญถึงสิ่งดี²²⁰ ในโลกนี้และโลกหน้า พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับเด็กกำพร้า จงกล่าวเถิด “วิธีการทำดีที่ยิ่งใหญ่คือการสร้างการกินดีอยู่ดีให้เด็กกำพร้า มันไม่มีโทษอันใดถ้าหากพวกท่านจะอยู่กับพวกเขา เพราะเหนืออื่นใด พวกเขาก็เป็นพี่น้องของพวกเขา พระเจ้าทรงรู้ดีว่าใครเป็นผู้คิดจะสร้างความเสียหายและใครที่มีเจตนาดี ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์อาจทำให้พวกท่านลำบากได้ในเรื่องนี้ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

²²¹ จงอย่าแต่งงานกับหญิงผู้ตั้งภาคีจนกว่านางจะศรัทธา แท้จริงแล้ว บ่าวหญิงผู้มีความศรัทธานั้นดีกว่าหญิงผู้ตั้งภาคีถึงแม้ว่านางจะเป็นที่ต้องใจผู้เจ้าก็ตาม ในทำนองเดียวกัน จงอย่ายกหญิงผู้ศรัทธาให้แต่งงานกับชายผู้ตั้งภาคีจนกว่าเขาจะศรัทธา แท้จริง บ่าวชายผู้มีความศรัทธานั้นดีกว่าชายผู้ตั้งภาคีแม้ว่าเขาจะเป็นที่ต้องใจผู้เจ้าก็ตาม ผู้ตั้งภาคีเหล่านี้เรียกร้องผู้เจ้าไปสู่ไฟนรกขณะที่พระเจ้าเรียกร้องผู้เจ้าไปสู่สวรรค์และการอภัยโทษ พระองค์ได้ทรงทำให้ศาสน์ทั้งหลายของพระองค์เป็น

ที่แจ่มแจ้งสำหรับมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้จดจำ ²²² พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับระดู จึงกล่าวเถิดว่า “มันเป็นสิ่งที่ไม่สะอาด จงออกห่างจากผู้หญิงระหว่างที่นางมีระดู และจงอย่าเข้าใกล้พวกนางจนกว่าพวกนางจะสะอาด เมื่อพวกนางทำความสะอาดตัวของพวกนางแล้ว สูเจ้าจึงเข้าหาพวกนางได้ตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาสูเจ้า” แน่นอน พระเจ้าทรงรักบรรดาผู้หันไปสำนักผิดและพระองค์ทรงรักผู้ที่รักษาตัวเองให้สะอาด ²²³ ภรรยาของสูเจ้าคือทุ่งนาของสูเจ้า ดังนั้น สูเจ้าจึงเข้าสู่ทุ่งนาของสูเจ้าตามที่สูเจ้าพึงใจ จงส่ง(ความดีบางอย่าง)ล่วงหน้าไปเพื่อสูเจ้าเองและจงเกรงกลัวพระเจ้า และจงรู้ไว้เถิดว่าวันหนึ่งสูเจ้าจะพบกับพระองค์” (นบีเอย์) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา

²²⁴ จงอย่าเอาพระเจ้ามาอ้างเมื่อสูเจ้าสาบานด้วยพระองค์เพื่อหลีกเลี่ยงการทำความดี การสำรวมตนและการสร้างความสันติในหมู่ผู้คน แท้จริง พระเจ้าทรงได้ยินและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ²²⁵ พระเจ้าจะไม่ให้สูเจ้ารับผิดชอบต่อคำสาบานที่สูเจ้ากล่าวโดยไม่ได้เจตนา แต่พระองค์จะถือเอาคำสาบานที่สูเจ้าทำขึ้นโดยมีเจตนา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงขันติ ²²⁶ สำหรับบรรดาผู้สาบานว่าจะเลิกเกี่ยวข้องกับภรรยาของเขานั้นจะได้รับเวลาสี่เดือน ถ้าพวกเขากลับมามีความสัมพันธ์ดังเดิม พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ²²⁷ แต่ถ้าพวกเขาตัดสินใจที่จะหย่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ²²⁸ หญิงที่ถูกหย่าจะต้องรอคอยให้ประจำเดือนครบสามรอบ และไม่อนุมัติให้นางปิดบังซ่อนเร้นสิ่งที่พระเจ้าได้สร้างขึ้นในมดลูกของนางถ้าหากนางศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้าย สามีนางมีสิทธิที่จะเอาตัวนางกลับคืนมาเป็นภรรยาในชั่วเวลาแห่งการรอคอยนั้นถ้าหากเขาทั้งสองปรารถนาที่จะปรองดองกัน ภรรยาก็มีสิทธิเช่นเดียวกับที่สามีมียกสิทธิเหนือนางตามหลักการที่รู้จักกันดี แต่สำหรับชายนั้นมิมีสถานะเหนือนางหนึ่งชั้น พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

²²⁹ การหย่าอาจถูกกล่าวออกมาได้สองครั้ง หลังจากนั้น จงให้นางอยู่อย่างมีเกียรติหรือให้นางจากไปโดยปราณี ไม่เป็นที่อับอายให้สุเจ้าเอาสิ่งใดที่สุเจ้าให้นางไปแล้วกลับคืนมา แต่มีข้อยกเว้นว่าถ้าหากทั้งสองกลัวว่าจะไม่สามารถรักษากฎเกณฑ์ที่พระเจ้ากำหนดไว้ ในกรณีเช่นนั้น ไม่มีบาปแก่เขาทั้งสองถ้าหากว่าฝ่ายหญิงเลือกที่จะให้บางสิ่งแก่สามีเพื่อการปล่อยนางไป นี่เป็นกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยพระเจ้า ดังนั้น จงอย่าละเมิดกฎเกณฑ์นี้ เพราะผู้ใดละเมิดกฎเกณฑ์ของพระเจ้า พวกเขาก็เป็นผู้ทำความผิด ²³⁰ และถ้าสามีหย่าภรรยาของเขาเป็นครั้งที่สาม เขาจะไม่สามารถแต่งงานใหม่กับนางได้อีก จนกว่านางจะแต่งงานกับชายอื่น หลังจากนั้น ถ้าสามีคนที่สองของนางได้หย่านางแล้ว มันก็ไม่เป็นบาปแก่ทั้งสองที่จะกลับมาแต่งงานกันใหม่ ถ้าหากหญิงผู้นั้นและสามีคนแรกมีความเชื่อมั่นว่าจะสามารถดำรงอยู่ภายในกฎเกณฑ์ของพระเจ้าได้ นี่คือกฎเกณฑ์ของพระเจ้าที่พระองค์ได้ทรงทำให้มันเป็นที่ชัดเจนสำหรับผู้มีความเข้าใจ ²³¹ เมื่อสุเจ้าได้หย่าภรรยาของสุเจ้าและนางจะครบระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับนางแล้ว จงยังนางให้อยู่โดยดีหรือให้นางจากไปด้วยดี จงอย่ารังนางไว้เพื่อทำร้ายนางหรือทำให้นางเกิดทุกข์ ใครก็ตามที่กระทำเช่นนั้น โดยแท้จริงแล้วเขาเป็นผู้ชดช้อยต่อตัวเขาเอง จงอย่าล้อเล่นกับคำบัญชาของพระเจ้า และจงนึกถึงความโปรดปรานมากมายที่พระเจ้าได้ประทานแก่สุเจ้า และคัมภีร์และวิทยปัญญาที่พระองค์ได้ประทานมาเพื่อเตือนสุเจ้า จงเกรงกลัวพระเจ้า และจงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

²³² เมื่อสุเจ้าหย่าภรรยาของสุเจ้าและนางพ้นระยะเวลารอคอยที่ถูกกำหนดไว้แล้ว สุเจ้าจงอย่าขัดขวางนางมิให้แต่งงานกับชายอื่น ถ้าหากว่าทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะแต่งงานกันอย่างมีเกียรติ สุเจ้าถูกบัญชามิให้กระทำผิดเช่นนั้นถ้าหากสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้าย มันเป็นการฟ้องแผ้วถ่อที่สุดและสะอาดที่สุดสำหรับสุเจ้า พระเจ้าทรงรอบรู้ แต่

สุเจ้าไม่รู้²³³ และแม่(ที่ถูกหย่า)ต้องให้ลูกของนางตีมนมสองปีเต็มถ้าหากว่าพ่อประสงค์จะให้แม่ให้นมแก่ลูกจนครบ ในกรณีเช่นนี้ พ่อของเด็กต้องรับผิดชอบในการดูแลแม่(ของลูก)อย่างเป็นธรรม ไม่มีชีวิตใดแบกภาระเกินกว่าที่มันจะสามารถแบกรับได้ แม่ต้องไม่ได้รับความลำบากเดือดร้อนเพราะลูกของนาง และพ่อต้องไม่ถูกทำให้เดือดร้อนเพราะลูกของเขา หน้าที่เดียวกันนี้ตกอยู่กับทายาทของพ่อ(ในกรณีที่พ่อของเด็กตาย) แต่ถ้าหลังปรึกษากันแล้ว ทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะให้เด็กหย่านม มันก็ไม่มีข้อตำหนิอันใดแก่ทั้งสองฝ่าย และมันก็ไม่ผิดแต่ประการใดถ้าหากสุเจ้าจะหาแม่นมมาให้นมแก่ลูกของสุเจ้า ถ้าหากสุเจ้าให้ค่าเลี้ยงดูนางอย่างเป็นธรรม จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเห็นตามทีสุเจ้ากระทำ

²³⁴ ถ้าหากสุเจ้าคนใดตายโดยทิ้งภรรยาไว้เป็นหม้าย นางต้องรอคอยเป็นเวลาสี่เดือนกับสิบวัน และเมื่อนางพ้นกำหนดแห่งการรอคอยแล้ว นางก็มีสิทธิที่จะทำอะไรก็ได้ที่นางเลือกเพื่อตัวเองถ้าหากว่ามันเป็นเรื่องบังควร และสุเจ้าจะไม่ถูกตำหนิในเรื่องนี้ พระเจ้าทรงรู้ทุกอย่างทีสุเจ้ากระทำ²³⁵ มันไม่มีความผิดแต่ประการใดถ้าหากสุเจ้าจะพูดทาบถามขอแต่งงาน(กับหญิงที่ถูกหย่าหรือหญิงหม้าย)ระหว่างที่นางกำลังอยู่ในระยะเวลารอคอยหรือสุเจ้าจะเก็บมันไว้ในหัวใจของสุเจ้า เพราะพระเจ้าทรงรู้ว่าในไม่ช้าสุเจ้าจะคิดถึงนาง แต่จงอย่าลอบทำสัญญาลับ ๆ กับนาง ถ้าหากสุเจ้าจะต้องทำสิ่งใด จงทำมันอย่างมีเกียรติ และสุเจ้าจงอย่าเพิกจัดการสิ่งใดเกี่ยวกับการแต่งงานจนกว่าระยะเวลาแห่งการรอคอยจะสิ้นสุดลง จงรู้ไว้ว่าพระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้าคิด ดังนั้น จงเกรงกลัวพระองค์และจงรู้ไว้ด้วยว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงผ่อนปรน²³⁶ สุเจ้าไม่ถูกตำหนิแต่อย่างใด(สำหรับการไม่จ่ายเงินของขวัญแต่งงาน)ถ้าสุเจ้ายังไม่ได้อยู่ร่วมเป็นสามีภรณากับนางหรือกำหนดของหมั้นใด ๆ ไว้สำหรับนาง อย่างไรก็ตาม ในกรณีเช่นนี้ จงให้บางสิ่งแก่นาง คนที่มั่งมีก็ควรให้

อย่างเป็นธรรมชาติตามปัจจัยที่เขาได้อยู่ และคนจนก็ควรให้ตามฐานะ นี่เป็นหน้าที่ของผู้มีคุณธรรม ²³⁷ ถ้าสุเจ้ากำหนดของหมันสำหรับนางแล้วและหย่านางก่อนที่สุเจ้าได้อยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยากับนาง สุเจ้าจึงให้ของหมันแก่นางครึ่งหนึ่ง เว้นเสียแต่ว่า(ผู้หญิง)ตกลงที่จะไม่รับมันหรือชาย(สามี)ที่มีพันธะจะต้องแต่งงานอยู่ในมือจะยกให้(ทั้งหมด) ถ้าหากสุเจ้าทำดีเช่นนั้น มันก็เป็นการใกล้เคียงกับการสำรวมตน จงอย่าละทิ้งโอกาสแสดงความโอบอ้อมอารีต่อกันในระหว่างสุเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงเห็นสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

²³⁸ จงรักษาการนมาชของสุเจ้าโดยเฉพาะการนมาชตรงกลาง และจงยื่นต่อหน้าพระเจ้าดังบ่าวที่นอบน้อมด้วยความภักดี ²³⁹ เมื่อสุเจ้าอยู่ในอันตราย สุเจ้าก็ต้องนมาช ไม่ว่าจะเดินเท้าหรืออยู่บนหลังสัตว์พาหนะ และเมื่อสุเจ้าปลอดภัย ดังนั้น จงระลึกถึงพระเจ้าเพราะพระองค์ได้ทรงสอนสุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าไม่รู้มาก่อน ²⁴⁰ ถ้าคนใดในหมู่สุเจ้าจะตายและทิ้งภรรยาหม้ายไว้ข้างหลัง เขาต้องทำพินัยกรรมไว้ให้พวกนางได้มีค่าเลี้ยงดูถึงหนึ่งปีและทำให้นางไม่จำเป็นต้องออกไปจากบ้านของพวกนาง แต่ถ้านางจะออกจากบ้านตามความพอใจของนาง สุเจ้าก็ไม่ต้องรับผิดชอบในสิ่งที่พวกนางเลือกเพื่อตัวของพวกนางเองโดยชอบธรรม พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ²⁴¹ สำหรับผู้หญิงที่ถูกหย่าก็ควรที่จะได้รับปัจจัยยังชีพโดยชอบธรรม นี่คือหน้าที่สำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้า ²⁴² ดังนั้น พระเจ้าได้ทำให้คำบัญชาของพระองค์เป็นที่ชัดเจนแก่สุเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้เข้าใจ

²⁴³ เจ้าไม่เคยเห็นคนนับพันที่อพยพออกจากบ้านของพวกเข เพราะกลัวตายบ้างหรือ? พระเจ้าทรงกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงตาย” แล้วพระองค์ก็ทรงให้ชีวิตแก่พวกเขาอีกครั้งหนึ่ง แท้จริง พระเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานต่อมนุษยชาติทั้งมวล แต่มนุษยชาติส่วนใหญ่ไม่รู้จักขอบคุณ ²⁴⁴ จงต่อสู้(ป้องกันตนเอง)ในทางของพระเจ้าและจงรู้ไว้เถิด

ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงไถ่ยืมและผู้ทรงรู้ทุกสิ่ง ²⁴⁵ ใครบ้างในหมู่ผู้เจ้าที่จะให้การยืมที่ดีแก่พระเจ้า? พระองค์จะทรงใช้คืนให้เขาหลังจากที่ได้เพิ่มมันเป็นทวีคูณแล้ว พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงสามารถลดและเพิ่มความมั่งคั่งและยังพระองค์ที่ผู้เจ้าจะถูกนำกลับไป

²⁴⁶ ผู้เจ้าเคยไถ่ยืมเรื่องที่บรรดาหัวหน้าของพวกลูกหลานอิสราเอลเรียกร้องต่อนบีคนหนึ่งหลังจากมุซาบ่างไหม? พวกเขากล่าวว่า “จงแต่งตั้งกษัตริย์คนหนึ่งให้แก่เราเพื่อที่เราจะได้ต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า” นบีคนนั้นตอบว่า “แล้วถ้าพวกท่านไม่ต่อสู้เมื่อถูกสั่งให้ต่อสู้ล่ะ จะว่าอย่างไร?” พวกเขตอบว่า “เป็นไปได้อย่างไรที่เราจะไม่ต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าในเมื่อเราได้ถูกขับไล่ออกมาจากบ้านของเราและพลัดพรากจากลูกๆของเรา?” แต่เมื่อพวกเขาถูกบัญชาให้ต่อสู้ พวกเขาก็หันหลังกลับยกเว้นเพียงไม่กี่คนเท่านั้นในหมู่พวกเขา พระเจ้าทรงรู้จักบรรดาผู้ทำความผิดเหล่านี้ทุกคน ²⁴⁷ นบีของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า “พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งกษัตริย์ให้เป็นกษัตริย์ของพวกท่านแล้ว” แต่พวกเขากล่าวว่า “เขามีสิทธิที่จะเป็นกษัตริย์เหนือพวกเราได้อย่างไร? พวกเรามีสิทธิที่จะเป็นกษัตริย์มากกว่าเขาเสียอีก เพราะเขาไม่มีความมั่งคั่งเพียงพอ” นบีได้ตอบว่า “พระเจ้าทรงเลือกเขาเหนือพวกท่านแล้วและได้ประทานพลังในความรู้และร่างกายแก่เขาอย่างมากมายมหาศาล พระเจ้าทรงมีอำนาจที่จะประทานความเป็นกษัตริย์แก่ใครก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงไฟบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้” ²⁴⁸ นบีของพวกเขาก็ได้บอกแก่พวกเขาก่อนว่า “สัญญาอันแห่งการได้รับการแต่งตั้งเป็นกษัตริย์จากพระเจ้านี้คือ ในระหว่างการปกครองของเขา หีบแห่งพันธสัญญาจะกลับมายังพวกท่าน ในหีบนั้นจะมีความสงบทางจิตใจจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านและมีสิ่งของสำคัญที่ครอบครัวยูซาและฮารูนทิ้งไว้ข้างหลังซึ่งทูตสวรรค์แบกมันไว้ในตอนนี้อย่างแท้จริง ในนั้นมีสัญญาอันหนึ่งสำหรับพวกท่านหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง”

²⁴⁹ เมื่อภูอลุตเคลื่อนทัพออกไปพร้อมกับกองทัพของเขา เขาได้บอกคนของเขาว่า “พระเจ้าจะทดสอบพวกท่านด้วยแม่น้ำสายหนึ่ง ใครก็ตามที่ดื่มจากแม่น้ำสายนี้ เขาคนนั้นไม่ใช่พวกพ้องของฉัน คนที่เป็นพวกพ้องของฉันคือคนที่ไม่ดื่มจากแม่น้ำสายนี้เท่านั้น อย่างไรก็ตาม หากจะจิบเพียงเล็กน้อยจากมือที่เขาชักขึ้นมาก็ไม่ถูกตำหนิ” แต่ถึงแม้จะเตือนแล้ว พวกเขาเกือบทั้งหมดยังดื่มมัน ยกเว้นเพียงไม่กี่คนเท่านั้น หลังจากนั้น เมื่อภูอลุตและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาได้ข้ามแม่น้ำและเคลื่อนที่ไปข้างหน้า พวกเขาได้กล่าวกับภูอลุตว่า “วันนี้ เราไม่มีกำลังพอที่จะต่อสู้ภูอลุต(โกโลแอธ)และไพร่พลของเขาได้” แต่บรรดาผู้ที่ศรัทธาว่าวันหนึ่งพวกเขาจะไปพบพระเจ้าได้ประกาศว่า “มีบ่อไปที่คนจำนวนน้อยเอาชนะคนจำนวนมากได้ด้วยอนุมัติของพระเจ้า เพราะพระเจ้าอยู่กับผู้ที่อดทน” ²⁵⁰ เมื่อพวกเขาเดินทางกันออกมาพบกับภูอลุตและไพร่พลของเขา พวกเขาได้วิงวอนว่า “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานความอดทนแก่เราและทำให้เรายืนหยัดได้อย่างมั่นคงและโปรดช่วยเราให้มิซัยเหนือพวกปฏิเสศศีลธรรมด้วยเถิด” ²⁵¹ ดังนั้น ด้วยอนุมัติของพระเจ้า พวกเขาก็สามารถเอาชนะบรรดาผู้ปฏิเสศศีลธรรมได้ ดาวูดได้สังหารภูอลุต และพระเจ้าได้ประทานตำแหน่งกษัตริย์และวิหยปัญญาแก่เขาและได้สอนเขาถึงสิ่งต่างๆที่พระองค์ทรงประสงค์ ถ้าพระเจ้าไม่ทรงป้องกันคนกลุ่มหนึ่งโดยคนอีกกลุ่มหนึ่งแล้ว แผ่นดินก็คงจะเต็มไปด้วยเลือดทรมานอย่างแน่นอน แต่พระเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานแก่มนุษยชาติ

²⁵² เหล่านี้คือศาสน์ของพระเจ้าที่เราอ่านให้เจ้าด้วยความจริงทั้งหมดแน่นอน เจ้าเป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้ถูกส่งมา ²⁵³ ในบรรดาศาสนทูตทั้งหลายนั้น เราได้ให้บางคนมีบางอย่างเหนือกว่าอีกบางคน ในหมู่พวกเขานี้มีผู้ที่พระเจ้าตรัสกับเขาด้วยพระองค์เอง มีบางคนที่พระองค์ได้ทรงยกย่องให้อยู่ในฐานะสูง ในทำนองเดียวกัน เราได้ประทานสัญญา

ต่าง ๆ อันขัดแย้งแก่อิซาบุตรของมารีย์ม และทำให้เขาเข้มแข็งด้วย
 วิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ ผู้คนที่มาที่หลังพวกเขาจะ
 ไม่ต่อสู้กันเองหลังจากได้เห็นสัญญาณอันชัดเจนแล้ว แต่พวกเขาก็ขัด
 แย่งกันเอง บางคนศรัทธาในขณะที่บางคนไม่ศรัทธา ถ้าหากพระเจ้าทรง
 ประสงค์ พวกเขาคงจะไม่ต่อสู้กันและกัน แต่พระเจ้ากระทำการสิ่งที่พระองค์
 ทรงประสงค์

²⁵⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงใช้ทรัพย์สินที่เราได้ประทานแก่สุเจ้า
 ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึงซึ่งในวันนั้นจะไม่มีการซื้อขายและไม่มีมิตรภาพ
 และไม่มีการโต้แทน แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นคือผู้ทำความ
 ผิด ²⁵⁵ พระเจ้า : ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ผู้ทรงมีชีวิตอยู่
 เสมอ ผู้ทรงดำรงอยู่ในนิจน พระองค์ไม่ทรงง่วงและไม่นอน ทุกสรรพ
 สิ่งที่อยู่บนชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินล้วนเป็นของพระองค์ ใครเล่าที่จะ
 สามารถเข้าไปขอโทษกับพระองค์ได้ เว้นเสียแต่ว่าพระองค์จะทรง
 อนุเมิต? พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขและทุกสิ่ง
 ที่อยู่เบื้องหลังของพวกเข พวกเขาไม่สามารถเข้าถึงความรู้ของพระองค์
 เว้นแต่สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์จะแสดงให้เห็น อาณาจักรของพระองค์
 แผ่กว้างทั่วชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการป้องกันทั้งสองสิ่งนี้ไม่ได้ทำให้
 พระองค์ต้องเหนื่อยหน่าย พระองค์เท่านั้นที่เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงยิ่งใหญ่
²⁵⁶ ไม่มีการบังคับกันในเรื่องศาสนา สิ่งที่ถูกต้องได้ถูกจำแนก
 แยกแยะออกจากสิ่งที่ผิดเป็นที่ชัดเจนแล้ว ดังนั้น ผู้ใดที่ปฏิเสธชาตान
 และศรัทธาในพระเจ้าเขาก็ได้รับการสนับสนุนอันมั่นคงไม่มีวันขาด และ
 พระเจ้าทรงได้ยินและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ²⁵⁷ พระเจ้าทรงเป็นผู้คุ้มครองและ
 ผู้ทรงช่วยเหลือของบรรดาผู้ศรัทธาในพระองค์ พระองค์ทรงนำพวกเขา
 จากความมืดมาสู่แสงสว่าง สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น ผู้คุ้มครองพวก
 เขาคือชาตानที่นำพวกเขาออกจากแสงสว่างสู่ความมืด คนเหล่านี้เป็น
 สหายของไฟซึ่งพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น

258

เจ้าไม่ได้ยินเรื่องของคนที่ได้เถียงกับอิบรอฮีมในเรื่องพระผู้
อภิบาลได้ประทานอำนาจแก่เขากระนั้นหรือ? อิบรอฮีมกล่าวว่า “พระผู้
อภิบาลของฉันคือผู้ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย” เขาตอบว่า “ฉันก็ให้ชีวิต
และให้ตายได้เช่นกัน” ดังนั้น อิบรอฮีมจึงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงนำดวง
อาทิตย์มาทางตะวันออก ดังนั้น ขอให้ท่านนำมันมาทางตะวันตก” ดังนั้น
ผู้ปฏิเสธรจึงจนปัญญา พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ทำความผิด

259

หรือกรณีของผู้ที่ผ่านมายังเมืองหนึ่งซึ่งพังราบลงมา เขาได้อุทาน
ว่า “พระเจ้าจะให้เมืองนี้กลับมามีชีวิตได้อย่างไรหลังจากที่มันได้ตาย
ไปแล้ว?” ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงให้เขาตายไปหนึ่งร้อยปี หลังจาก
นั้นก็ทรงให้เขามีชีวิตขึ้น แล้วพระองค์ทรงถามเขาว่า “สุเจ้าพักอยู่นาน
เท่าใด?” เขาตอบว่า “ฉันอาจจะพักอยู่ที่นี้หนึ่งวันหรือเพียงไม่กี่ชั่วโมง”
พระเจ้าทรงกล่าวว่า “ไม่ใช่ สุเจ้าพักอยู่ที่นี้นานหนึ่งร้อยปี จงดูอาหารและ
เครื่องดื่มของสุเจ้าซิ มันยังไม่เน่าบูดเลย แล้วจงดูลาของสุเจ้าซิ (กระดุก
ของมันผูกแล้ว) และเราได้ทำสิ่งนี้เพื่อทำให้สุเจ้าเป็นสัญญาณสำหรับ
มนุษย์ แล้วจงดูว่าเราได้เรียงโครงกระดูกของลาและห่มมันด้วยเนื้อได้
อย่างไร” เมื่อความจริงเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่เขาแล้ว เขาก็กล่าวว่า “ฉัน
รู้ดีว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง” ²⁶⁰ และเมื่ออิบรอฮีมกล่าว
ว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดแสดงให้ฉันเห็นว่าพระองค์ทรงทำให้สิ่ง
ที่ตายกลับมีชีวิตได้อย่างไร” พระองค์ทรงถามว่า “เจ้าไม่เชื่อหรือ?” อิบ
รอฮีมตอบว่า “ฉันเชื่อ แต่ฉันถามเพื่อให้หัวใจของฉันเกิดความแน่ใจ”
พระเจ้าจึงทรงสั่งว่า “ถ้าเช่นนั้น จงเอานกมาสีตัวแล้วฝังมันให้กลับมาหา
เจ้า หลังจากนั้น จงวางชิ้นส่วนของนกแต่ละตัวไว้บนภูเขาแต่ละลูกโดย
แยกจากกัน แล้วเรียกพวกมัน มันก็จะรีบมายังเจ้า จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้า
เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

261

บรรดาผู้ที่ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาในหนทางของพระเจ้าอาจ
เปรียบได้ดังเมล็ดพืชที่งอกออกมาเจ็ดรวง และแต่ละรวงมีหนึ่งร้อยเมล็ด

เพราะพระเจ้าทรงทบทวีทานของผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้ ²⁶² บรรดาผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาในหนทางของพระเจ้าและไม่ได้ติดตามการบริจาคของพวกเขาด้วยการล่ำเลาะและเราะรานความมั่งคั่งของผู้ได้รับนั้น พวกเขาจะได้รับ รางวัลตอบแทนจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะไม่มี ความกลัวและความระทมแต่อย่างใด ²⁶³ คำพูดที่ไพเราะและการอดทนนั้นดีกว่าการทำทานที่ตามมาด้วยการเราะรานหรือดุดุก พระเจ้านั้นเป็นผู้ทรงมีอย่างเพียงพอและผู้ทรงขันติ ²⁶⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าทำให้การทำกุศลทานของสุเจ้าไร้ผลด้วยการล่ำเลาะและเราะรานผู้ที่ได้รับเหมือนกับผู้บริจาคทานเพื่ออวดอ้างแก่มนุษย์และไม่เชื่อในพระเจ้าและในวันสุดท้ายคนเช่นนั้นอาจเปรียบได้กับก้อนหินที่มีดินติดอยู่ เมื่อฝนตกลงมาบนมัน ดินบนหินนั้นก็ถูกฝนชะล้างจนเกลี้ยง คนเช่นนั้นจะไม่ได้รับสิ่งใดจากการงานของพวกเขา และพระเจ้าไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ปฏิเสธความจริง

²⁶⁵ ส่วนบรรดาผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อความพึงพอใจของพระเจ้าและทำให้วิญญาณของพวกเขาเข้มแข็งก็เหมือนกับสวนบนที่สูง ถ้าหากฝนตกหนัก มันก็ให้ผลผลิตเป็นสองเท่า และถึงแม้จะไม่มีฝนตกหนัก แต่ฝนปรอยๆก็เพียงพอแล้วสำหรับมัน พระเจ้าทรงเห็นสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ²⁶⁶ มีผู้ใดในหมู่สุเจ้าบ้างที่ต้องการให้ตัวเองมีส่วนอินทผลัมและองุ่นเขียวขมู่มโดยได้รับน้ำจากลำน้ำหลายสายที่ไหลผ่านและในสวนนั้นมีผลไม้หลายชนิด แล้วสวนนั้นถูกลมพายุหมุนพัดโหมกระหน่ำไฟไหม้ในตอนที่ตัวเองอยู่ในวัยชราและบรรดาลูกเล็กๆของเขาอ่อนแอเกินกว่าที่จะช่วยเหลือได้? ดังนั้น พระเจ้าได้ทรงทำให้สัญญาทั้งหมดของพระองค์เป็นที่แจ่มแจ้งแก่สุเจ้าแล้วเพื่อที่สุเจ้าจะได้ตรัสกรอง

²⁶⁷ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงใช้จ่ายจากสิ่งที่ดีที่สุเจ้าหามาได้และจากที่เราได้ทำให้งอกเงยจากพื้นดินสำหรับสุเจ้าเป็นทาน ไม่ใช่สิ่งไร้ค่าที่สุเจ้าเองก็ไม่อยากรับ จงรู้ไว้ว่าพระเจ้าทรงมีอยู่อย่างเพียงพอและทรงควร

ค่าแก่การได้รับการสรรเสริญ ²⁶⁸ ชาตานได้เอาความลำบากยากจนมา ข่มขู่เจ้าและเสียมสอนสุเจ้าให้ตระหนี่ถี่เหนียว แต่พระเจ้าทรงสัญญา แก่สุเจ้าซึ่งการให้อภัยจากพระองค์และความบริบูรณ์ พระเจ้าเป็นผู้ทรง ใญ่บุญลย์ ผู้ทรงรอบรู้ ²⁶⁹ พระองค์ทรงประทานวิทยปัญญาแก่ผู้ที่พระองค์ ทรงประสงค์ และใครก็ตามที่ได้รับวิทยปัญญา เขาผู้นั้นก็ได้รับทรัพย์ สมบัติอันยิ่งใหญ่ แต่คนที่มีความเข้าใจเท่านั้นที่จะรู้เรื่องนี้

²⁷⁰ พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้าได้ใช้จ่ายและการบนบานใดๆที่สุเจ้า ได้ทำไป แต่บรรดาผู้กระทำความผิดจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ ²⁷¹ ถ้าสุเจ้าบริจาด ทานอย่างเปิดเผย มันก็เป็นการดี แต่ถ้าสุเจ้าบริจาดอย่างลับๆแก่คน ขัดสน มันจะดีกว่าสำหรับสุเจ้า เพราะมันจะลบล้างบาปบางอย่างของ สุเจ้า อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ²⁷² เจ้า(มุฮัม มัด) ไม่ต้องรับผิดชอบที่จะทำให้พวกเขาปฏิบัติตามทางนำ พระเจ้า ต่างหากที่จะนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรัพย์สินอะไรก็ตามที่ สุเจ้าบริจาดเป็นกุศลทาน มันจะเป็นผลดีสำหรับสุเจ้าเองถ้าหากว่าสุเจ้า ใช้จ่ายทรัพย์สินของสุเจ้าเพื่อหวังความพึงพอใจจากพระเจ้า ทรัพย์สิน อะไรก็ตามที่สุเจ้าใช้จ่ายไป(เพื่อหนทางของพระเจ้า)สุเจ้าจะได้รับการ ตอบแทนอย่างเต็มเปี่ยมสำหรับสิ่งที่สุเจ้าใช้จ่าย และสิ่งที่สุเจ้าพึงได้นั้น จะไม่ถูกทำให้บกพร่อง ²⁷³ บรรดาผู้ที่ลำบากยากเข็ญในหนทางของ พระเจ้าจนไม่สามารถไปไหนมาไหนเพื่อหาเลี้ยงชีพตัวเองได้นั้นสมควร ที่ที่จะได้รับความช่วยเหลือเป็นการเฉพาะ พวกคนไม่รู้อาจคิดว่าพวกเขา เหล่านั้นไม่มีความต้องการเพราะพวกเขาไม่ขอ แต่สุเจ้าสามารถสังเกต พวกเขาได้ พวกเขาไม่ขอจากผู้คนอย่างพราเปรือ อะไรก็ตามที่สุเจ้า ใช้จ่ายไป พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่ง ²⁷⁴ บรรดาผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขา อย่างลับๆและเปิดเผยทั้งในเวลากลางคืนและกลางวันนั้นจะได้รับรางวัล ที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาไม่มีสิ่งใดที่จะต้องกลัวและ ระทม

275 ส่วนบรรดาผู้กินดอกเบี๋ยจะเป็นเหมือนกับผู้ที่ซาตานทำให้พวกเขางงวยและเป็นบ้าโดยการสัมผัสของมัน พวกเขาถูกสาปแช่งเช่นนี้เพราะพวกเขา กล่าวว่า “การค้ำนั้นก็เหมือนกับดอกเบี๋ย” ในขณะที่พระเจ้าทรงอนุมัติการค้า แต่ทรงห้ามดอกเบี๋ย ดังนั้น หากใครก็ตามที่ละเว้นจากการเอาดอกเบี๋ยหลังจากที่ได้รับคำเตือนนี้จากพระผู้อภิบาลของเขาแล้ว เขาจะไม่ถูกดำเนินการทางกฎหมายเกี่ยวกับดอกเบี๋ยที่เขาได้กินไปก่อนหน้านี้ และเป็นเรื่องของพระเจ้าที่จะตัดสินกรณีของเขา แต่ถ้าหากเขายังทำความผิดอย่างเดียวกันนี้อีก เขาเหล่านั้นคือสหายของไฟนรกและพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น 276 พระเจ้าจะทรงบันทึกความจำเริญออกจากดอกเบี๋ยและจะทรงเพิ่มพูนกุศลทาน พระเจ้าไม่ทรงรักผู้ทำผิดที่เผลอ 277 สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี และดำรงนมาซและจ่ายซะกาต พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขาที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาและพวกเขาจะไม่มีสิ่งใดที่จะต้องกลัวและระทม

278 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงละทิ้งดอกเบี๋ยในส่วนที่สุเจ้ายังอาจได้รับถ้าหากสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง 279 แต่ถ้าหากสุเจ้าไม่ทำเช่นนั้น จงรู้ไว้ว่าสุเจ้ากำลังทำสงครามกับพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ อย่างไรก็ตาม ถ้าสุเจ้าสำนึกผิด สุเจ้ามีสิทธิ์ที่จะได้เงินต้นคืน สุเจ้าจงอย่าอธรรม(ต่อคนอื่น)และสุเจ้าจะไม่ถูกอธรรม 280 ถ้าหากลูกหนี้ของสุเจ้าอยู่ในภาวะขัดสน จงผ่อนปรนให้แก่เขาจนกว่าสถานการณ์ของเขาจะดีขึ้น แต่ถ้าหากสุเจ้ายกหนี้ให้เป็นทาน มันก็เป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้าถ้าหากสุเจ้ารู้ 281 จงระวังตนเองให้พ้นจากความทุกข์ยากแห่งวันที่สุเจ้าจะกลับไปหาพระเจ้า ณ ที่นั้น ทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนเต็มตามที่แต่ละคนได้ชวนขวายไว้และเขาจะไม่สามารถอยู่ดีศรีธรรม

282 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อสุเจ้าทำสัญญากันในเรื่องหนี้สินในเวลาที่กำหนดไว้ สุเจ้าจงเขียนมันลงไป จงให้ผู้จดบันทึกเขียนมันด้วยความ

เที่ยงธรรมสำหรับทั้งสองฝ่าย ผู้จัดบันทึกจงอย่าปฏิเสธที่จะเขียน จงให้เขาเขียนตามที่พระเจ้าทรงสอนเขา จงให้ลูกหนี้เป็นผู้สั่งให้เขียน และเขาจงเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของเขา และเขาจะต้องไม่ทำให้สิ่งใดลดลงหรือเพิ่มขึ้นจากสิ่งที่ได้ตกลงกันได้ แต่ถ้าหากลูกหนี้เบาปัญญาหรืออ่อนแอหรือไม่สามารถสั่งให้เขียนได้ ดังนั้น จงให้ผู้ดูแลเขาสั่งให้เขียนโดยเที่ยงธรรม และจงให้ชายสองคนในหมู่สุเจ้าเป็นพยานต่อบันทึกเอกสารนั้น แต่ถ้าหากไม่มีผู้ชายสองคน จงให้มีผู้ชายหนึ่งคนและผู้หญิงสองคนเป็นพยาน เพื่อที่ว่าถ้าหากผู้หญิงคนหนึ่งลืม ผู้หญิงอีกคนหนึ่งจะได้เตือนความจำของเธอ พยานต้องมาจากผู้ที่สุเจ้ายอมรับให้เป็นพยาน และเมื่อพยานถูกขอให้ยืนยัน พวกเขาต้องไม่ปฏิเสธ จงอย่าละเลยที่จะเขียนเรื่องหนี้ของสุเจ้าไม่ว่ามันจะใหญ่หรือเล็กพร้อมกับวันที่ชำระ พระเจ้าถือว่านี่เป็นการยุติธรรมกว่าสำหรับสุเจ้า เพราะมันจะทำให้หลักฐานมั่นคงและลดการระแวงสงสัยลง เว้นเสียแต่ว่าถ้าสุเจ้าซื้อขายสินค้าระหว่างกันด้วยเงินสด มันก็ไม่ผิดแต่ประการใดที่สุเจ้าจะไม่บันทึก แต่ในการทำธุรกิจการค้านั้น สุเจ้าจงให้มีพยานและจงอย่าให้ผู้เขียนและพยานได้รับความเสียหาย ถ้าหากสุเจ้าทำเช่นนั้น สุเจ้าก็กระทำความผิดบาป จงเกรงกลัวพระเจ้า พระองค์ทรงสอนให้สุเจ้ารู้ถึงหนทางที่ถูกต้อง พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง²⁸³ ถ้าหากสุเจ้าอยู่ในระหว่างการเดินทางและไม่สามารถหาผู้เขียนได้ ดังนั้น จงดำเนินธุรกิจของสุเจ้าโดยให้มีหลักประกันอยู่ในครอบครอง แต่ถ้าหากคนหนึ่งของสุเจ้าไว้อีกคนหนึ่งในการทำธุรกิจ ดังนั้น ผู้ที่ได้รับความไว้วางใจต้องปฏิบัติตามสัญญานั้นต่อเจ้าของ จงให้เขาเกรงกลัวพระเจ้าพระผู้อภิบาลของเขา และจงอย่าปิดบังหลักฐาน ถ้าใครปิดบังมันไว้ ในหัวใจของเขาก็มีบาป พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

บัญญัติ อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะให้อภัยหรือลงโทษผู้ใดก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง ²⁸⁵ ศาสนทูตผู้นี้ศรัทธาในทางนำที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขาจากพระผู้อภิบาลของเขาและบรรดาผู้ศรัทธาทุกคนก็ศรัทธาในพระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์และคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์และศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์ พวกเขากล่าวว่า “เราได้จำแนกแยกแยะผู้ใดในระหว่างบรรดาศาสนทูตของพระองค์ เราได้ยินและเราเชื่อฟัง โอ้พระผู้อภิบาล เราวิงวอนขอการอภัยโทษจากพระองค์และยังพระองค์ที่เราจะกลับไป ²⁸⁶ พระเจ้าไม่ทรงวางแผนให้แก่นมนุษย์ด้วยความรับผิดชอบที่หนักเกินกว่าที่เขาจะแบกรับได้ ทุกคนจะได้รับผลแห่งความดีและความชั่วที่เขาได้ทำไว้ (พวกเขาวิงวอนว่า) “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าลงโทษเราถ้าหากเราหลงลืมหรือกระทำความผิด โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าวางแผนแก่เราดังที่พระองค์ได้ทรงวางแผนไว้แก่บรรดาคนก่อนหน้าเรา โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าวางแผนแก่เราในสิ่งที่เราไม่มีกำลังจะแบกรับมันได้ โปรดกรุณาเรา โปรดให้อภัยเราและโปรดเมตตาเรา พระองค์ทรงเป็นผู้คุ้มครองเรา ดังนั้น โปรดช่วยเราต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด”

3. ครอบครัวของอิมรอน

อาลี อิมรอน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม มีม

² พระเจ้า ไม่มีสิ่งเคารพสักการะอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงชีวิต ผู้ทรงดำรงทุกสิ่ง ³ พระองค์ได้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้าด้วยสิทธิธรรมที่ยืนยัน

(คำพูดล่วงหน้า)ในคัมภีร์ที่มีมาก่อนหน้านี้ ในอดีต พระองค์ได้ประทาน เतरอตและอินญีลลงมาเพื่อเป็นทางนำสำหรับมนุษยชาติ ⁴ และพระองค์ ได้ประทานมาตรฐานที่ใช้จำแนกแยกแยะความถูกต้องออกจากความผิด ลงมา แน่นอน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายของพระเจ้านั้น สำหรับ พวกเขาคือการลงโทษอันสาหัสและพระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง ลงโทษตอบแทน ⁵ ไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินและในชั้นฟ้าจะซ่อนเร้นจาก พระเจ้าได้ ⁶ พระองค์คือผู้ทรงทำรูปร่างของสุเจ้าในมดลูกตามที่พระองค์ ทรงประสงค์ ไม่มีอำนาจใดนอกจากพระองค์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชา ญาณ

⁷ พระองค์คือผู้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้าซึ่งในนั้นมีบางตอนที่ความหมายของมันชัดเจนเป็นพื้นฐานของคัมภีร์และบางตอนมีความหมาย เป็นนัย บรรดาผู้ที่ในหัวใจของเขาปรวนแปรจะปฏิบัติตามสิ่งที่เขานัย โดยหวังจะสร้างความปั่นป่วนและพยายามจะให้คำอธิบายด้วยตัวเอง ในขณะที่ความจริงแล้วไม่มีผู้ใดรู้ความหมายที่แท้จริงของมันนอกจาก พระเจ้า ส่วนบรรดาผู้ทรงความรู้นั้น พวกเขาจะกล่าวว่า “เราศรัทธา ในนั้น เพราะทั้งหมดมาจากพระผู้อภิบาลของเรา” และคนมีสติปัญญา เท่านั้นที่ใคร่ครวญ ⁸ (พวกเขาวิงวอนว่า) “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าทำให้หัวใจของเราปรวนแปรหลังจากที่พระองค์ได้ทรงนำทางเรา แล้ว และโปรดประทานความเมตตาจากพระองค์แก่เรา แท้จริง พระองค์ คือผู้ประทานอย่างกว้างขวาง ⁹ พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง พระองค์ เป็นผู้ทรงรวบรวมมนุษย์ทั้งหลายในวันที่การมาถึงของมันไม่มีข้อสงสัย แน่นอน พระองค์ไม่ทรงผิดสัญญา”

¹⁰ แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น สมบัติและลูกๆของพวกเขา ไม่อาจช่วยพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้าได้เลย พวกเขาจะเป็นเชื้อเพลิง ของไฟ ¹¹ จุดจบของพวกเขาจะเหมือนกับพวกฟองของฟ้าโรห์และ บรรดาผู้ปฏิเสธก่อนหน้าพวกเขา พวกเขาปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายของ

เรา ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงลงโทษพวกเขาเนื่องด้วยความผิดของพวกเขา และพระเจ้าเป็นผู้ทรงเจียบขาดในการลงโทษ¹² ดังนั้น (มุฮัมมัด) จึงบอกบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า “พวกท่านจะถูกพิชิตในไม่ช้าและจะถูกส่งไปยังนรกอันเป็นที่พักที่น่าสะพรึงกลัว”¹³ แนนอน ได้มีสัญญาณหนึ่งปรากฏแก่เจ้าแล้วในคราวที่สองฝ่ายต่างเผชิญหน้ากัน(ในสงครามบะดร์) ฝ่ายหนึ่งต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขา(บรรดาผู้ปฏิเสธ)ได้เห็นด้วยตาตัวเองแล้วว่าอีกฝ่ายหนึ่ง(บรรดาผู้ศรัทธา)มีจำนวนสองเท่าของพวกเขา แต่พระเจ้าทรงทำให้พวกเขาเข้มแข็งด้วยความช่วยเหลือของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง ในนั้นมีบทเรียนอันยิ่งใหญ่สำหรับบรรดาผู้มีสายตาไต่ตรอง

¹⁴ ความรักใคร่ในผู้หญิงและลูกๆ การสะสมทองคำและเงินเป็นกองๆ ม้าพันธุ์ดี ปศุสัตว์และไร่นาได้ถูกทำให้เป็นที่เฝ้าหวงสำหรับมนุษย์ ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงปัจจัยยังชีพแห่งโลกนี้ แต่ที่พำนักที่ดีที่สุดนั้นคือที่พระเจ้า¹⁵ จงกล่าวเถิด “จะให้ฉันบอกพวกท่านถึงสิ่งที่ดีกว่าสิ่งเหล่านี้ไหม? สำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้น มีสวนหลากหลายที่มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านใกล้กับพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะอยู่ที่นั่นพร้อมกับคูครองที่บริสุทธิ์และจะได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงมองดูปวงบ่าวของพระองค์¹⁶ บรรดาคนเหล่านี้คือผู้ที่กล่าวว่า ‘พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง เราศรัทธาในพระองค์ ดังนั้น โปรดอภัยให้แก่ความผิดของเราและทรงโปรดช่วยเราให้พ้นจากการลงโทษในไฟนรกด้วยเถิด’¹⁷ คนเหล่านี้คือผู้อดทน ผู้พูดความจริง ผู้เชื่อฟังและผู้ใช้จ่าย(เพื่อหนทางของพระเจ้า)และผู้ขอการอภัยโทษในช่วงต้นๆของยามเช้า”

¹⁸ พระเจ้าทรงยืนยันว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ เช่นเดียวกับทูตสวรรค์และบรรดาผู้มีความรู้ต่างยืนยันด้วยเช่นกัน พระองค์

เป็นผู้ทรงดำรงความยุติธรรม ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹⁹ ศาสนาที่แท้จริงในทัศนะของพระเจ้าคือการยอมจำนนต่อพระเจ้าโดยสิ้นเชิง บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ขัดแย้งกันหลังจากที่พวกเขาได้รับความรู้แล้วทั้งนี้เพราะความอิจฉาริษยาในระหว่างพวกเขาตนเอง ผู้ใดปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของพระเจ้า จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการชำระบัญชี²⁰ ถ้าพวกเขาเถียงเจ้า จงบอกพวกเขาว่า “สำหรับฉันและผู้ปฏิบัติตามฉันนั้น เรานอบน้อมยอมจำนนต่อพระเจ้า” และจงถามบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์และบรรดาผู้ไม่รู้หนังสือว่า “พวกท่านนอบน้อมยอมจำนนต่อพระเจ้าเช่นเดียวกันนี้ไหม?” ถ้าหากพวกเขานอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์ พวกเขาก็อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง แต่ถ้าหากพวกเขาหันหลังให้ หน้าที่ของเจ้าก็เพียงนำสาส์นไปบอก พระเจ้าเป็นผู้ทรงเห็นปวงบ่าวอย่างใกล้ชิด²¹ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าและผ่านปีหลายคนอย่างไม่เป็นธรรมและฆ่าบรรดาผู้ที่ลุกขึ้นมาท้าทายความยุติธรรมนั้น จงเตือนพวกเขาให้รู้ถึงการลงโทษอันเจ็บแสบ²² การงานของพวกเขาไร้ผลทั้งในโลกนี้และโลกหน้าและพวกเขาไม่มีผู้ช่วยเหลือ

²³ เจ้าไม่เห็นบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ดอกหรือ? เมื่อพวกเขาถูกเชิญให้ยอมรับการตัดสินของคัมภีร์ของพระเจ้า พวกเขาบางคนจะหันหลังให้ไม่ยอมรับ²⁴ นั่นเป็นเพราะพวกเขากล่าวว่า “ไฟนรกจะแผ้วพานพวกเราเพียงไม่กี่วันเท่านั้น” ความเชื่อผิดๆ ที่พวกเขาคิดขึ้นนี้เองทำให้พวกเขาเข้าใจผิดในเรื่องศาสนาของพวกเขา²⁵ ดังนั้น พวกเขาจะเป็นอย่างไรเมื่อเราจะรวบรวมพวกเขาในวันที่จะต้องมีมาอย่างแน่นอน ซึ่งในวันนั้น ทุกชีวิตจะถูกตอบแทนครบตามที่มันได้กระทำไว้และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม²⁶ จงกล่าวเถิด “โอ้ พระเจ้า ผู้ทรงอำนาจแห่งอำนาจทั้งหมด พระองค์ทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และพระองค์ทรงริบอำนาจจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่

พระองค์ทรงประสงค์และพระองค์ทรงให้ความอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ สิ่งที่ดีทั้งหมดนั้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง ²⁷ พระองค์ทรงทำให้กลางคืนผ่านเข้าไปในกลางวัน และกลางวันผ่านเข้าไปในกลางคืน และพระองค์ทรงทำให้สิ่งที่มีชีวิตออกจากที่ตายและทรงทำให้ที่ตายออกจากสิ่งมีชีวิต พระองค์ทรงประทานเครื่องยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคำนวณ”

²⁸ จงอย่าให้บรรดาผู้ศรัทธายึดเอาพวกปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรและเห็นพวกเขาดีกว่าบรรดาผู้ศรัทธา หากผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาจะออกห่างจากพระเจ้าไปโดยสมบูรณ์ เว้นแต่ผู้เจ้าจะปกป้องตัวเองให้พ้นจากพวกเขา* พระเจ้าได้ทรงเตือนผู้เจ้าให้เกรงกลัวพระองค์ เพราะยังพระองค์ที่ผู้เจ้าจะต้องกลับไป ²⁹ จงบอกผู้คนเถิดว่า “พระเจ้าทรงรอบรู้ในสิ่งที่ผู้เจ้าปิดบังไว้ในอกหรือที่ผู้เจ้าเปิดเผย และพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน และพระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง” ³⁰ ในวันที่ทุกชีวิตจะได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่วก็ตาม หลายคนอยากที่จะมีช่วงเวลาอันยาวไกลระหว่างตัวเขากับวันนั้น พระเจ้าทรงเตือนผู้เจ้าให้เกรงกลัวพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงกรุณาปรานีปวงบ่าวของพระองค์ ³¹ (นบีเอีย) จึงพูดเถิดว่า “ถ้าพวกท่านรักพระเจ้า จงปฏิบัติตามฉัน แล้วพระเจ้าจะทรงรักพวกท่านและจะทรงให้อภัยความผิดของพวกท่าน เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” ³² จงกล่าวกับพวกเขาด้วยว่า “จงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูต” แต่ถ้าหากพวกเขายังหันหลังให้ (จงเตือนพวกเขาว่า) พระเจ้ามีทรงรักผู้ปฏิเสธศรัทธา

* ผู้ศรัทธาปฏิบัติต่อมนุษย์ทั้งหมดด้วยความยุติธรรมโดยไม่แบ่งแยกระหว่างมุสลิมและผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม แต่การเป็นมิตรกับผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมที่ทำสงครามกับอิสลามไม่เป็นที่อนุมัติ

³³ แท้จริง พระเจ้าได้ทรงเลือกอาดัมและโนอาห์และครอบครัวของอับราฮัมและครอบครัวของอิมรอนเหนือประชาชาติทั้งหลาย ³³ พวกเขาเป็นลูกหลานของกันและกัน และพระเจ้าทรงไถ่ยืมทุกสิ่ง ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ³⁵ เมื่อภรรยาของอิมรอนกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันได้เบนไว้ต่อพระองค์ว่าจะอุทิศสิ่งที่อยู่ในครรภ์ของฉันให้เป็นสิ่งถวายสำหรับพระองค์ ดังนั้น โปรตทรงรับจากฉันด้วยเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยืมผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” ³⁶ หลังจากนั้น เมื่อนางคลอดลูกออกมา นางได้กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันได้คลอดเด็กผู้หญิงออกมา” และพระเจ้าทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่นางคลอด “แต่เพศชายนั้นไม่เหมือนเพศหญิง ดังนั้น ฉันได้ตั้งชื่อเธอว่ามารีย์(มัรยัม)และฉันขอพระองค์ได้ทรงคุ้มครองเธอ และลูกของเธอให้พ้นจากซาตานที่ถูกสาปแช่งด้วยเถิด” ³⁷ ดังนั้น พระผู้อภิบาลของนางจึงได้รับเธอด้วยดี และทรงให้เธอเจริญวัยอย่างสมบูรณ์ และได้ทรงมอบเธอให้อยู่ในการอุปการะของซะกะรียา แต่เมื่อใดก็ตามที่ซะกะรียาเข้าไปหาเธอในที่หวงห้าม เขาได้พบอาหารอยู่ที่เธอ เขาจึงถามว่า “มัรยัมเอ๋ย เจ้าได้สิ่งนี้มาจากไหน ?” เธอตอบว่า “มันมาจากพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคำนวณ” ³⁸ ดังนั้น ซะกะรียาจึงได้วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน กรุณาประทานลูกที่ดีจากพระองค์แก่ฉันด้วย แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยืมการวิงวอน” ³⁹ ในขณะที่เขายืนวิงวอนอยู่ในสถานที่หวงห้ามนั้น ทูตสวรรค์ได้เรียกเขาและกล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงให้ข่าวดีแก่ท่านถึงเรื่องการมีบุตรชื่อยอห์น(ยะฮฺยา)ผู้ซึ่งจะมายืนย่นพระวณะหนึ่งจากพระเจ้าและจะเป็นหัวหน้าและผู้บริสุทธิ์ และเป็นนบีคนหนึ่งจากหมู่กัลยาณชน” ⁴⁰ ซะกะรียากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะมีลูกได้อย่างไรในเมื่อฉันเข้าสู่วัยชราภาพแล้วและภรรยาของฉันก็เป็นหมัน?” พระองค์ทรงตอบว่า “กระนั้นก็เกิด พระเจ้าทรงกระทำให้สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์” ⁴¹ เขากล่าวว่า “พระผู้อภิบาล

ของฉัน ได้โปรดให้สัญญาณหนึ่งแก่ฉันด้วยเถิด” (ทูตสวรรค์)กล่าวว่า “สัญญาณของเจ้าคือเจ้าจะไม่สามารถพูดกับผู้คนสามวันเว้นแต่โดยการบอกใบ้ และจงระลึกถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าให้มาก และจงสดุดีพระองค์ทั้งยามค่ำและรุ่งอรุณ” ⁴² เมื่อทูตสวรรค์กล่าวว่า “มารีย์เอ๋ย แท้จริงพระเจ้าได้ทรงเลือกเธอและทรงทำให้เธอบริสุทธิ์และได้ทรงเลือกเธอเหนือบรรดาผู้หญิงทั้งหมดของโลก ⁴³ มารีย์เอ๋ย จงภักดีต่อพระผู้อภิบาลของเธอและจงกราบและจงโค้งร่วมกับผู้ที่โค้งในการแสดงความเคารพสักการะ(ต่อหน้าพระองค์)” ⁴⁴ (ไอ้ มุฮัมมัด) นี่เป็นเรื่องเร้นลับที่เราได้เปิดเผยแก่เจ้า เจ้ามิได้อยู่ที่นั่นเมื่อพวกนักบวชแห่งวิหารทำการเสี่ยงทายโดยการโยนดิวเพื่อตัดสินว่าผู้ใดในหมู่พวกเขาควรจะถูกดูแลมารีย์และเจ้าก็ไม่ได้อยู่กับพวกเขาเมื่อพวกเขาโต้เถียงกันในเรื่องนี้

⁴⁵ เมื่อทูตสวรรค์กล่าวว่า “มารีย์เอ๋ย แท้จริง พระเจ้าได้ทรงแจ้งข่าวดีซึ่งวณะหนึ่งจากพระองค์ ชื่อของเขาก็คือ เมสซีอาห์ เยซัสลูกของมารีย์ผู้ควรแก่การเคารพทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และเป็นผู้อยู่ในบรรดาผู้ใกล้ชิดกับพระเจ้า ⁴⁶ เขาจะพูดกับผู้คนตั้งแต่อยู่ในเปล และเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เขาเป็นผู้อยู่ในหมู่คนดี” ⁴⁷ มารี๋ยกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะมีลูกได้อย่างไรเมื่อผู้ชายยังไม่ได้แตะต้องฉัน?” (ทูตสวรรค์)ตอบว่า “กระนั้นก็เถิด พระเจ้าจะสร้างสิ่งใดก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เมื่อพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์เพียงตรัสว่า ‘จงเป็น’ แล้วมันก็เป็นขึ้นมา ⁴⁸ พระเจ้าจะสอนเขาซึ่งคัมภีร์และวิทย์ปัญญา และเตารอตและอินญีล ⁴⁹ พระองค์ทรงตั้งเขาเป็นศาสนทูตแก่ลูกหลานอิสรออีล เขาจะกล่าวว่า ‘แท้จริง ฉันได้มายังพวกท่านพร้อมกับสัญญาณหนึ่งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน คือฉันบันดินเป็นรูปนกต่อหน้าพวกท่านแล้วฉันจะเป่าเข้าไปในดินนั้น แล้วมันจะกลายเป็นนกที่มีชีวิตโดยอนุมัติของพระเจ้า ฉันจะรักษาคนตาทอดและคนโรคเรื้อนและให้ชีวิตแก่คนตายโดยอนุมัติของพระเจ้า และฉันแจ้งให้พวกท่านรู้ถึงสิ่งที่พวกท่านกินและ

สิ่งที่พวกท่านสะสมในบ้านของพวกท่าน แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับพวกท่าน ถ้าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา ⁵⁰ ฉันมาเป็นผู้ยืนยัน(คำพูดล่วงหน้า)ของคัมภีร์ที่เรารอดที่มีมาก่อนหน้าฉัน และเพื่ออนุวัติบางสิ่งที่เป็นที่ห้ามแก่พวกท่าน และฉันได้มายังพวกท่านพร้อมกับสัญญาณหนึ่งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงเชื่อฟังฉัน ⁵¹ แท้จริง พระเจ้าทรงเป็นพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์ นี่คือทางที่เที่ยงตรง”

⁵² เมื่อเยชัสรู้ถึงการปฏิเสธศรัทธาของพวกลูกหลานอิสราเอล เขาได้กล่าวว่า “ผู้ใดจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันในหนทางของพระเจ้า?” บรรดาสาวกกล่าวว่า “เราเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า เราศรัทธาในพระเจ้าและท่านจงเป็นพยานด้วยว่าเราได้ยอมมอบตัวของเราแล้ว ⁵³ พระผู้อภิบาลของเรา เราศรัทธาตามที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาและเราปฏิบัติตามศาสนทูตของพระองค์ ดังนั้น โปรดบันทึกเรารวมไว้กับผู้เป็นพยานด้วยเถิด” ⁵⁴ พวกลูกหลานอิสราเอลได้วางแผน(ที่จะฆ่าเยชัส) แต่พระเจ้าทรงวางแผนของพระองค์ด้วยเช่นกัน และพระเจ้าทรงเป็นเลิศแห่งผู้วางแผน ⁵⁵ พระเจ้าได้กล่าวว่า “โอ เยชัส ฉันจะนำเจ้ากลับมายังฉันและจะยกเจ้ามายังฉัน และฉันจะทำให้เจ้าบริสุทธิ์(จากการใส่ร้าย)ของบรรดาผู้ปฏิเสธเจ้าและจะทำให้บรรดาผู้ปฏิบัติตามเจ้าอยู่เหนือบรรดาผู้ปฏิเสธสังฆกรรมจนถึงวันฟื้นคืนชีพ แล้วในที่สุด สุเจ้าทั้งหมดจะกลับมาหาฉัน แล้วฉันจะตัดสินระหว่างสุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องนี้ ⁵⁶ ดังนั้น สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสังฆกรรม ฉันจะลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอันแสนสาหัสทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และพวกเขาจะไม่มีผู้คอยช่วยเหลือ”

⁵⁷ สำหรับผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนโดยครบถ้วน พระเจ้าไม่ทรงรักผู้ทำความผิด” ⁵⁸ เรื่องราวที่เราได้สาธยายแก่เจ้านั้นเป็นการเปิดเผยความจริงและเป็นสิ่งตกเตือนที่ดี

⁵⁹ ในสายตาของพระเจ้านั้น ภารกิจของเยชัสก็เหมือนกับภารกิจของอาดัม

พระองค์ทรงสร้างเขาจากดินและพระองค์ทรงตรัสว่า “จงเป็น” แล้วเขาก็เป็นขึ้นมา ⁶⁰ นี่เป็นความจริงจากพระผู้อภิบาลของเจ้า ดังนั้น จงอย่าเป็นผู้อยู่ในความสงสัย ⁶¹ หลังจากที่เจ้า(มุฮัมมัด)รู้ความจริงนี้แล้ว ถ้าผู้ใดยังโต้แย้งกับเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้อีก จงพูดกับเขาว่า “มานีลี ขอให้เรามารวมกันแล้วเรียกลูกๆของเราและลูกๆของพวกท่าน พวกผู้หญิงของเราและพวกผู้หญิงของพวกท่านรวมทั้งพวกเราทั้งหมดรวมกันขอต่อพระเจ้าให้พระองค์สาปแช่งบรรดาผู้โกหก” ⁶² เรื่องที่กล่าวมานี้เป็นความจริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แน่นอน พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ” ⁶³ แต่ถ้าพวกเขาหันหลังกลับ(ไม่ยอมรับคำทำ) พระเจ้าทรงรู้ดีถึงผู้ทำความชั่ว

⁶⁴ (มุฮัมมัด)จงกล่าวเถิดว่า “ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย จงมายังถ้อยคำ(ความจริง)ที่เรากับท่านรู้จักกันดีว่าเราจะไม่เคารพสักการะผู้ใดนอกจากพระเจ้า และเราจะไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ และจะไม่มีใครในหมู่พวกเรายึดเอาสิ่งอื่นเป็นสิ่งเคารพสักการะนอกจากพระเจ้า” แต่ถ้าพวกเขาปฏิเสธ ดังนั้น จงกล่าวกับพวกเขาว่า “จงเป็นพยานด้วยว่าเราเป็นผู้ยอมตนต่อพระเจ้า” ⁶⁵ ชาวคัมภีร์เอ๋ย ไฉนสุเจ้าจึงโต้แย้งกับเราเกี่ยวกับอิบรอฮีมในเมื่อเตารอตและอินญีลถูกประทานมาหลังจากเขาเป็นเวลานานแล้ว สุเจ้าไม่ใช้เหตุผลของสุเจ้าหรือ? ⁶⁶ สุเจ้ามีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสิ่งที่สุเจ้ามีความรู้อยู่แล้ว แต่ไฉนสุเจ้าจึงยังมาโต้แย้งเกี่ยวกับสิ่งที่สุเจ้าไม่มีความรู้เลย? ทั้งๆที่พระเจ้าทรงรอบรู้ แต่สุเจ้าไม่รู้ ⁶⁷ อิบรอฮีมมิได้เป็นยิวและมิได้เป็นคริสเตียน แต่ว่าเขาเป็นผู้ที่มีนคงในความศรัทธาเป็นผู้ยอมจำนนต่อพระเจ้าและเขามีได้อยู่ในหมู่ผู้นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า ⁶⁸ แน่นอน บรรดาผู้ใกล้ชิดอิบรอฮีมคือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเขาและนบีผู้(มุฮัมมัด)และบรรดาผู้ศรัทธาในตัวเขา พระเจ้าเป็นผู้ทรงคุ้มครองผู้ศรัทธาทั้งหลาย ⁶⁹ (โอ้บรรดาผู้ศรัทธา) ชาวคัมภีร์กลุ่มหนึ่งปรารถนาที่จะทำให้สุเจ้าหลงทาง แต่พวกเขามีได้ทำให้ใครหลงทาง

นอกจากพวกเขาเอง แต่พวกเขาไม่รู้ลึก⁷⁰ ไอ้ชาว์คัมภีร์เอ๋ย ไฉนสุเจ้าจึงปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของพระเจ้าทั้งๆที่สุเจ้าเองก็เห็นอยู่ ?⁷¹ ไอ้ชาว์คัมภีร์เอ๋ย ไฉนสุเจ้าจึงปะปนความจริงด้วยความเท็จและปิดบังความจริงทั้งๆที่สุเจ้ารู้ดี?

⁷² ชาว์คัมภีร์บางคนพูดกับบางคนว่า “จงศรัทธาในสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่บรรดาผู้ศรัทธาในตอนเช้าและปฏิเสธมันในตอนเย็น เพื่อที่ว่าบางทีพวกเขา(มุสลิม)อาจจะทิ้งความศรัทธาของพวกเขา⁷³ จงอย่าเชื่อผู้ใดนอกจากผู้ที่ปฏิบัติตามศาสนาของพวกเขา” (มุฮัมมัด)จึงบอกพวกเขาว่า “ความจริงแล้ว ทางนำที่แท้จริงคือทางนำของพระเจ้า (แต่พวกท่านคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่) พระองค์จะประทานความจำเริญ(วิวรรณ์)แก่ใครด้วยสิ่งเดียวกับที่พระองค์เคยประทานแก่พวกท่าน หรือพระองค์จะให้ข้อโต้แย้งที่หนักแน่นแก่คนอื่นเพื่อโต้แย้งพวกท่านต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขา” จงกล่าวเถิด “แท้จริง ความโปรดปรานนั้นเป็นของพระเจ้า พระองค์จะทรงประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้⁷⁴ พระองค์ทรงเลือกประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานอันใหญ่หลวง”⁷⁵ ในหมู่ชาว์คัมภีร์นั้นมีบางคนที่ยากเจ้าฝากสมบัติสักกองหนึ่งไว้กับเขา เขาจะคืนให้เจ้าครบถ้วน แต่ในหมู่พวกเขาก็มีบางคนที่ยากเจ้าฝากเขาไว้แม้เพียงหนึ่งดินาร์เขาจะไม่คืนมันแก่เจ้าเช่นกันเว้นแต่เจ้าจะยื่นเผ้าทวงเขาอยู่ พวกเขาให้เหตุผลถึงพฤติกรรมอันเลวทรามของพวกเขาว่า “เราไม่ต้องรับผิดชอบในพฤติกรรมของเราต่อผู้ไม่รู้หนังสือ” แท้จริง พวกเขากล่าวเท็จต่อพระเจ้าทั้งๆที่พวกเขารู้ดีอยู่”⁷⁶ พระเจ้าทรงรักบรรดาผู้ปฏิบัติตามสัญญาของพวกเขาและเกรงกลัวพระองค์ พระเจ้าทรงรักบรรดาผู้สำรวมตน

⁷⁷ สำหรับบรรดาผู้แลกเปลี่ยนสัญญาของพระเจ้าและคำสาบานของพวกเขาด้วยราคาเพียงเล็กน้อยนั้น พวกเขาจะไม่มีส่วนใดๆในวันแห่ง

การพินคินซีฟ พระเจ้าจะไม่ทรงพูดกับพวกเขา และจะไม่ทรงมองพวกเขาในวันแห่งการพิพากษา และจะไม่ทำให้พวกเขาสะอาดจากบาปสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด ⁷⁸ แท้จริง ในหมู่พวกเขามีบางคนทีบิตเบียนคัมภีร์โดยการตัดสินของพวกเขามาเพื่อให้เจ้าคิดว่าสิ่งที่พวกเขาอ่านเป็นส่วนหนึ่งของคัมภีร์ทั้งๆที่ความจริงแล้วมันมิใช่ส่วนหนึ่งของคัมภีร์ พวกเขากล่าวว่ามันมาจากพระเจ้าทั้งๆที่ความจริงแล้วมันมิได้มาจากพระเจ้า พวกเขาโกหกทั้งๆที่พวกเขารู้ดีอยู่ ⁷⁹ ไม่มีใครที่พระเจ้าประทานคัมภีร์และข้อวินิจฉัยและแต่งตั้งให้เป็นนบีจะกล่าวแก่ผู้คนว่า “จงเคารพสักการะฉันแทนพระเจ้า” (แต่เขาจะกล่าวว่า) “จงเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าและปฏิบัติตามคำสอนของคัมภีร์ที่พวกท่านพร่ำอ่านและพร่ำสอนเถิด” ⁸⁰ เขาจะไม่สั่งให้สุเจ้ายึดเอาทูตสวรรค์และบรรดานบีเป็นสรณะของสุเจ้า เป็นไปได้อย่างไรที่เขาจะสั่งสุเจ้าให้เป็นผู้ปฏิเสธสัจธรรมหลังจากสุเจ้าได้ยอมจำนนต่อพระเจ้าแล้ว

⁸¹ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระเจ้าได้ทำสัญญากับบรรดานบีของพระองค์ว่า “ตอนนี้ ฉันได้ประทานคัมภีร์และวิทยปัญญาแก่สุเจ้าแล้ว เมื่อมีศาสนทูตคนหนึ่งมายังสุเจ้าเพื่อยืนยัน(คำพูดล่วงหน้าเกี่ยวกับเขาในคัมภีร์ของพวกเขา)ที่สุเจ้ามีอยู่ สุเจ้าจะต้องเชื่อเขาและช่วยเหลือเขา” แล้วพระองค์ทรงกล่าวว่า “สุเจ้ายืนยันและรับผิดชอบต่อสัญญาที่ทำกับฉันไหม?” พวกเขาบอกว่า “เรายืนยัน” พระองค์จึงตรัสว่า “ดังนั้น จงเป็นพยานและฉันเองจะเป็นพยานกับสุเจ้าด้วย” ⁸² ฉะนั้น ผู้ใดก็ตามที่ทำลายสัญญาหลังจากนี้ พวกเขาก็เป็นผู้ฝ่าฝืน ⁸³ คนเหล่านี้ชวนขวยหาศาสนาอื่นนอกไปจากศาสนาของพระเจ้ากระนั้นหรือทั้งๆที่รู้ดีว่าทุกสรรพสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างนอบน้อมต่อพระองค์โดยเต็มใจหรือไม่เต็มใจ? และยิ่งพระองค์ที่ทุกสิ่งจะคืนกลับไป ⁸⁴ (โออันนบี) จงกล่าวเถิดว่า “เราศรัทธาในพระเจ้าและในคำสอนที่ถูกประทานมายังเราและที่ถูกประทานมายังอิบรอฮีมและอิสมาอีลและอิสฮากและยะกูบและบรรดาลูกหลาน

ของเขาและในคำสอนที่ถูกประทานมายังโมเสสและเยซัสและนักคนอื่น ๆ จากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เรามีได้จำแนกผู้หนึ่งผู้ใดในหมู่พวกเขา และเราเป็นผู้มอบนมต่อพระองค์”⁸⁵ ผู้ใดแสวงหาศาสนาอื่นนอกไปจาก อิสลาม(การยอมจำนนต่อพระเจ้า) มันจะไม่ใช่ที่ถูกรับจากเขา และในโลกหน้าเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน⁸⁶ เป็นไปได้อย่างไรที่พระเจ้าจะทรงนำทางหมู่ชนที่ไม่ศรัทธาหลังจากที่พวกเขาได้ยอมรับความศรัทธาและหลังจากที่พวกเขาได้ยืนยันแล้วว่าศาสนทูตผู้นี้เป็นเป็นศาสนทูตจริงและหลังจากที่หลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้ว? เพราะพระเจ้าไม่ทรงนำทางหมู่ชนที่ทำความผิด⁸⁷ การตอบแทนที่สาสมสำหรับคนพวกนี้คือการสาปแช่งของพระเจ้าและทูตสวรรค์และมนุษยชาติทั้งหมด⁸⁸ พวกเขาจะตกอยู่ในการสาปแช่งนั้นตลอดไป โทษของพวกเขาจะไม่ได้รับการลดหย่อนและพวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนปรน⁸⁹ เว้นแต่บรรดาผู้สำนึกผิดหลังจากนั้นและปรับปรุงความประพฤติให้ดีขึ้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁹⁰ แต่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขาได้ศรัทธาแล้ว หลังจากนั้นยังดึงดันปฏิเสธหนักยิ่งขึ้นไปอีก การสำนึกผิดและการขออภัยโทษของพวกเขาจะไม่ถูกรับเพราะพวกเขาเหล่านี้เป็นผู้หลงผิด⁹¹ แท้จริง ใครก็ตามที่ปฏิเสธและตายในขณะที่ยังเป็นผู้ปฏิเสธจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ ถึงแม้พวกเขาจะทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยทองคำเพื่อนำมาไถ่โทษ สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด และสำหรับพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ

⁹² สุเจ้าจะไม่อาจบรรลุถึงคุณธรรมได้จนกว่าสุเจ้าจะให้สิ่งที่สุเจ้ารัก แท้จริง พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้าใช้จ่าย⁹³ อาหารทั้งหมดเป็นที่อนุมัติสำหรับลูกหลานของอิสรออิล ยกเว้นแต่สิ่งที่อิสรออิลห้ามแก่ตัวเขาเอง ก่อนที่เตารอตจะถูกประทานลงมา จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “จงนำเตารอตมาและจงอ่านมันถ้าหากพวกท่านพูดจริง”⁹⁴ ดังนั้น หลังจากนั้น ถ้าหากผู้ใดอ้างถึงพระเจ้าอย่างผิดๆ พวกเขาเหล่านั้นก็เป็นผู้ลวงละเมิด”

⁹⁵ จงกล่าวเถิด “พระเจ้าทรงตรัสจริง ดังนั้น จงปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีมผู้เที่ยงธรรม และเขามีได้อยู่ในหมู่ผู้เคารพกราบไหว้รูปปั้น”

⁹⁶ แท้จริง บ้านหลังแรกที่ถูกสร้างขึ้นสำหรับมนุษย์นั้นคือที่บักกะฮฺ(มักกะฮฺ) มันเป็นสถานที่ที่ได้รับความจำเริญและเป็นที่มาแห่งทางนำสำหรับประชาชาติทั้งหลาย ⁹⁷ ในนั้นมีสัญญาณต่างๆที่ชัดเจน มีสถานที่ยืนของอิบรอฮีม ผู้ใดเข้าไปในนั้นย่อมปลอดภัย การไปทำพิธีฮัจญ์ยังบ้านหลังนี้เป็นสิทธิของพระเจ้าสำหรับคนที่มีความสามารถจะไปได้ และผู้ใดปฏิเสธ จงรู้เถิดว่า พระเจ้าไม่ทรงต้องการสิ่งใด ๆจากใครทั้งหมด ⁹⁸ จงกล่าวเถิด “ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย ไฉนพวกท่านจึงปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้าประทานมาในเมื่อพระเจ้าทรงเฝ้ามองสิ่งที่พวกท่านกำลังกระทำอยู่?” ⁹⁹ จงกล่าวเถิด “ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย ไฉนพวกท่านจึงกีดกันผู้ศรัทธาจากทางของพระเจ้า และหวังจะให้เขาปฏิบัติตามแนวทางที่คิดเคี้ยว ทั้งๆที่พวกท่านเองก็เห็นอยู่? พระเจ้าจะไม่ทรงเฉยเมยต่อสิ่งที่พวกท่านกระทำ”

¹⁰⁰ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ถ้าสุเจ้าเชื่อฟังปฏิบัติตามชาวคัมภีร์บางคน พวกเขาจะหันสุเจ้าจากการศรัทธาไปสู่การปฏิเสธ ¹⁰¹ และสุเจ้าจะหันไปสู่การปฏิเสธได้อย่างไรในเมื่อสิ่งที่พระเจ้าประทานมาได้ถูกอ่านแก่สุเจ้าแล้วและศาสนทูตของพระองค์ก็อยู่ในหมู่สุเจ้า? ผู้ใดยึดมั่นในพระเจ้า ดังนั้น เขาได้ถูกนำสู่หนทางที่เที่ยงตรงอย่างแน่นอน ¹⁰² บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเกรงกลัวพระเจ้าด้วยการส่งวรตต่อพระองค์ และจงอย่าตายเว้นแต่สุเจ้าจะอยู่ในสภาพนอนน้อยมอมต่นต่อพระองค์ ¹⁰³ สุเจ้าจงยึดสายเชือกของพระเจ้าให้มั่นและอย่าให้สิ่งใดมาทำให้สุเจ้าแตกแยกกัน จงระลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่มีต่อสุเจ้าเมื่อสุเจ้าต่างเป็นศัตรูกัน แล้วพระองค์ได้สมานหัวใจของสุเจ้าเข้าด้วยกันในความรัก แล้วสุเจ้าได้มาเป็นพี่น้องกันด้วยความโปรดปรานของพระองค์ สุเจ้าเคยอยู่บนปากหลุมของไฟและพระองค์ได้ทรงช่วยสุเจ้าให้พ้นจากมัน ดังนั้น

พระเจ้าได้ทำให้สัญญาของพระองค์เป็นที่ชัดเจนแก่สุเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้พบทางนำ

¹⁰⁴ จงให้มีคนกลุ่มหนึ่งในหมู่สุเจ้าทำหน้าที่เชิญชวนคนอื่น ๆ ไปสู่ความดีและกำชับกันในเรื่องความถูกต้องและห้ามปรามกันในเรื่องชั่วช้าเลวทราม พวกเขาเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ ¹⁰⁵ และจงอย่าเป็นเหมือนกับบรรดาผู้แตกแยกกันและขัดแย้งกันหลังจากที่หลักฐานต่าง ๆ ได้มายังพวกเขาแล้ว สำหรับพวกเขาเหล่านั้นคือการลงโทษอันมหันต์ ¹⁰⁶ ในวันนั้น ใบหน้าของบางคนจะผ่องแผ้วและใบหน้าของบางคนจะหมองคล้ำ สำหรับบรรดาผู้ที่ใบหน้าหมองคล้ำนั้น พวกเขาจะถูกถามว่า “สุเจ้าปฏิเสธหลังจากที่ได้รับความสะดวกแล้วกระนั้นหรือ? ดังนั้น จงลืมนึกการลงโทษจากการที่สุเจ้าได้ปฏิเสธ” ¹⁰⁷ สำหรับบรรดาผู้ที่ใบหน้าของพวกเขามองแผ้วนั้น พวกเขาอยู่ในความเมตตาของพระเจ้าตลอดกาล ¹⁰⁸ เหล่านี้คือสิ่งที่พระเจ้าประทานมา เราได้สาธยายมันแก่เจ้าด้วยความจริง พระเจ้าไม่ทรงปรารถนาความอธรรมต่อชาวโลกทั้งมวล ¹⁰⁹ สรรพสิ่งทั้งปวงในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า และยิ่งพระเจ้าที่ทุกสิ่งจะกลับไป

¹¹⁰ สุเจ้าเป็นหมู่ชนที่ดีที่สุดที่ได้ถูกนำออกมาเพื่อ(ความดีของ) มนุษยชาติ สุเจ้ากำชับกันในเรื่องความดีและห้ามปรามความชั่ว และสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้า ถ้าหากบรรดาชาวคัมภีร์ศรัทธาด้วย แน่นอน มันจะเป็นการดีสำหรับพวกเขา ถึงแม้ว่าในหมู่พวกเขามีผู้ศรัทธาบางคน แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน ¹¹¹ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่อาจทำร้ายสุเจ้าได้ ถ้าพวกเขาต่อสู้กับสุเจ้า พวกเขาจะหันหลังให้สุเจ้าและพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ ¹¹² พวกเขาได้รับความอภัยทุกหนทุกแห่งไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เว้นเสียแต่ว่าพวกเขาทำสัญญากับพระเจ้าหรือกับคนอื่น พวกเขาได้ทำให้พระเจ้าทรงกริ้ว ดังนั้น พวกเขาจึงได้รับความตำตอย นั่นเป็นเพราะพวกเขานับถือสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าและ

ฆ่ามันของพระองค์โดยไม่เป็นธรรม นั่นเป็นเพราะพวกเขาคือตึงและ
ละเมิดเสมอ

¹¹³ อย่างไรก็ตาม ชาวคัมภีร์นั้นไม่เหมือนกันทั้งหมด ในหมู่พวกเขา
มีบางคนที่ยึดมั่นตามพันธสัญญา พวกเขาอ่านวจนะของพระเจ้าในยาม
คำคืนและพวกเขาก็กราบต่อพระองค์ ¹¹⁴ พวกเขาศรัทธาในพระเจ้าและ
วันสุดท้าย กำชับเรื่องความยุติธรรมและห้ามปรามความชั่วและแข่งขัน
กันในการทำความดี พวกเขาเหล่านี้อยู่ในหมู่คนดี ¹¹⁵ และความดีอันใดที่
พวกเขากระทำจะไม่ถูกปฏิเสธ(การได้รับรางวัลตอบแทน) เพราะพระเจ้า
ทรงรอบรู้ดีถึงผู้สำรวมตนจากความชั่ว ¹¹⁶ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น
สมบัติและลูกๆของพวกเขาจะไม่ช่วยอะไรพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้าได้
เลย พวกเขาเหล่านี้เป็นสหายของไฟนรกและพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น
¹¹⁷ อะไรก็ตามที่พวกเขาได้จ่ายไปในชีวิตโลกนี้เปรียบเหมือนกับลมที่นำ
ความเย็นจัดมากระหน่ำทำลายพืชผลของผู้ที่ไม่เป็นธรรมต่อตัวของพวก
เขาเอง พระเจ้าไม่ได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่อธรรม
ต่อตัวของพวกเขาเอง

¹¹⁸ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าคบคนอื่นจากพวกของสุเจ้าเป็นเพื่อน
สนิท เพราะพวกเขาจะไม่ละความพยายามที่จะทำร้ายสุเจ้า พวกเขា
ปรารถนาที่จะเห็นสุเจ้าเดือดร้อน ความเกลียดชังของพวกเขาเห็น
ได้ชัดจากคำพูดที่ออกมาจากปากของพวกเขา แต่สิ่งที่พวกเขาซ่อนไว้
นั้นร้ายยิ่งกว่า แท้จริง เราได้ทำให้สัญญาณของสิ่งเหล่านี้เป็นที่ชัดแจ้ง
แก่สุเจ้าแล้ว สุเจ้าไม่เข้าใจหรือ? สุเจ้าเองต่างหากที่รักพวกเขา แต่พวก
เขาหารักสุเจ้าไม่ ถึงแม้สุเจ้าจะศรัทธาในคัมภีร์ที่ถูกประทานมาทั้งหมด
ก็ตาม เมื่อพวกเขาพบสุเจ้า พวกเขาจะกล่าวว่า “เราก็คศรัทธา” แต่เมื่อ
พวกเขาอยู่ตามลำพัง พวกเขาก็กัดปลายนิ้วด้วยความเคียดแค้นสุเจ้า จง
บอกพวกเขาว่า “จงตายด้วยความเคียดแค้นของพวกเขาเถิด แท้จริง
พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในห้วงอกของพวกเขา” ¹²⁰ เมื่อใดที่สิ่งดี ๆ เกิด

ขึ้นแก่สูลเจ้า พวกเขาจะขมขื่น แต่ถ้าความทุกข์อันใดประสบแก่สูลเจ้า พวกเขาจะดีใจ ถ้าสูลเจ้าอดทนและสำรวมตนจากความชั่ว อุบายของพวกเขาไม่อาจทำร้ายสูลเจ้าได้เลย แท้จริง พระเจ้าทรงเป็นผู้สกลดล่อมสิ่งทีพวกเขากระทำ

¹²¹ (โອໂນປີ) จงเอ่ยให้มุสลิมฟังถึงตอนที่เจ้าออกจากบ้านของเจ้าแต่เช้าตรู่เพื่อจัดวางกำลังบรรดาผู้ศรัทธาไว้ตามที่มันต่าง ๆ สำหรับการสู้รบ พระเจ้าเป็นผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงรอบรู้ ¹²² เมื่อคนสองกลุ่มในหมู่พวกเจ้ากำลังจะถกเถียง แต่พระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้ทรงคุ้มครองพวกเขา ดังนั้นผู้ศรัทธาต้องไว้วางใจในพระเจ้า ¹²³ ความจริง พระเจ้าได้ทรงช่วยสูลเจ้าแล้วที่บะดร์เมื่อสูลเจ้ามีกำลังน้อยกว่า ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อที่สูลเจ้าจะได้ขอบคุณ ¹²⁴ (และจงจำ)เมื่อตอนที่เจ้ากล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “ไม่เพียงพอแก่พวกท่านหรือที่พระผู้อภิบาลของพวกท่านทรงช่วยพวกท่านด้วยการส่งทูตสวรรค์ลงมาถึงสามพัน? ¹²⁵ แน่นอน ถ้าพวกท่านอดทนและเกรงกลัวพระเจ้า หากพวกเขาโจมตีพวกท่านอย่างรุนแรง พระผู้อภิบาลของพวกท่านจะทรงช่วยพวกท่านด้วยทูตสวรรค์ถึงห้าพัน มาเป็นผู้กำราบพวกเขา” ¹²⁶ พระเจ้ามิได้ทำเช่นนั้นเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อเป็นข่าวดีแก่สูลเจ้าและเพื่อที่หัวใจของสูลเจ้าจะได้สงบ และไม่มีการช่วยเหลือใด ๆ นอกจากที่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น ¹²⁷ (พระองค์จะช่วยสูลเจ้า) เพื่อที่ว่าพระองค์จะได้ทำลายส่วนหนึ่งของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหรือทรงทำให้พวกเขาอับยศและหันกลับไปด้วยความสิ้นหวัง ¹²⁸ (โອໂນປີ) เจ้าไม่มีอำนาจใดๆที่จะตัดสินว่าพระเจ้าจะให้อภัยพวกเขาหรือลงโทษพวกเขา พวกเขาเป็นทำความผิด ¹²⁹ อะไรก็ตามที่อยู่บนพื้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹³⁰ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ากินดอกเบี๋ยทบแล้วทบเล่าเป็นทวีคูณ

และจงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความสำเร็จ ¹³¹ จงป้องกันตัวของสุเจ้าเองให้พ้นจากไฟที่ได้ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ¹³² และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามพระเจ้าและศาสนทูตเพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความสะดวก ¹³³ และจงแข่งขันกันสู่การอภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้าและสวนสวรรค์ที่กว้างใหญ่ไพศาลตั้งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินได้ถูกเตรียมไว้แล้วสำหรับผู้สละมตนจากความชั่ว ¹³⁴ สำหรับผู้ที่ใช้จ่ายทั้งในยามผาสุกและยามผิดเคือง ผู้ที่สามารถข่มตัวเองได้ในยามโกรธและให้อภัยคนอื่น พระเจ้าทรงรักผู้กระทำความดี ¹³⁵ และบรรดาผู้ที่เมื่อทำการละเมิดหรือสร้างความอธรรมต่อตัวของเขาเอง พวกเขานึกถึงพระเจ้าแล้วขอการอภัยโทษสำหรับความผิดของพวกเขา - ผู้ใดเล่าจะให้อภัยความผิดทั้งหลายนอกจากพระเจ้า - และไม่ตั้งต้นทำความผิดต่อไปอีกทั้งๆที่รู้ ¹³⁶ การตอบแทนของพวกเขาเหล่านี้คือการอภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาและสวนสวรรค์หลากหลายที่เบื่องล่ำมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน และพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น ช่างดีเสียนี้กระไรสำหรับรางวัลของบรรดาผู้กระทำความดี ¹³⁷ แน่นอน ก่อนหน้าสุเจ้านั้นเคยมีตัวอย่าง(ของหลายประชาคม)แล้วที่ล่มสลายไป ดังนั้น จงท่องเทียวไปตามแผ่นดินและดูว่าผลสุดท้ายของพวกที่ปฏิเสธศรัทธาเป็นอย่างไร ¹³⁸ กุรอานนี้เป็นการเตือนอันชัดแจ้งสำหรับมนุษยชาติและเป็นทางนำและข้อตักเตือนสำหรับผู้ยำเกรงกลัวพระเจ้า

¹³⁹ และจงอย่าท้อและจงอย่าระทม และสุเจ้าจะเหนือกว่าถ้าสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธา ¹⁴⁰ ถ้าหากสุเจ้าได้รับบาดเจ็บ ศัตรูของสุเจ้าก็ได้รับบาดเจ็บด้วยเช่นกัน เหล่านี้เป็นการขึ้นลงของเวลาที่เราได้หมุนเวียนสลับเปลี่ยนมันระหว่างมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงรู้ว่าใครเป็นผู้ศรัทธา และเพื่อที่จะได้ทรงเลือกผู้เป็นพยานแห่งศรัทธาจากในหมู่สุเจ้า และพระเจ้าไม่ทรงรักผู้อธรรม ¹⁴¹ และเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงเลือกบรรดาผู้ศรัทธาออกมา และเพื่อทรงกำจัดบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ¹⁴² หรือสุเจ้าคิดว่า

จะได้เข้าสวรรค์โดยที่พระเจ้ายังมีได้ทดสอบสุเจ้าเพื่อที่จะดูว่าในหมู่มุสเจ้า นั้นใครที่พร้อมจะต่อสู้และใครคือผู้ที่อดทน ? ¹⁴³ สุเจ้าเคยนึกถึงความตายมาแล้วก่อนหน้าที่สุเจ้าจะเผชิญมัน แต่ตอนนี้ สุเจ้าก็ได้เห็นมันปรากฏอยู่ข้างหน้าแล้ว

¹⁴⁴ มุฮัมมัดเป็นเพียงศาสนทูตคนหนึ่ง บรรดาศาสนทูตได้ล่องลับไปก่อนหน้าเขาหลายคนแล้ว ดังนั้น ถ้าหากเขาตายหรือถูกฆ่า สุเจ้าจะหันสันเท่ากับของสุเจ้ากลับกระนั้นหรือ? หากจะมีใครหันสันเท่ากับกลับ เขาก็ไม่อาจทำร้ายพระผู้อภิบาลได้เลย และในไม่ช้าพระเจ้าจะทรงตอบแทนผู้กตัญญู ¹⁴⁵ ไม่มีชีวิตใดจะตายได้เว้นแต่โดยอนุมัติของพระเจ้า และเวลาแห่งความตายได้ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว และถ้าผู้ใดปรารถนาที่จะได้รับรางวัลแห่งโลกนี้ เราจะประทานมันแก่เขา และถ้าผู้ใดปรารถนาที่จะได้รับรางวัลแห่งโลกหน้า เราก็จะประทานมันแก่เขา เราจะตอบแทนผู้กตัญญูอย่างแน่นอน ¹⁴⁶ ก่อนหน้านี้มีนบีที่คนแล้วที่มีผู้มั่นคงในศาสนาจำนวนมากร่วมต่อสู้เคียงข้างเขา พวกเขาไม่ทอดทิ้งต่อความพ่ายแพ้ที่พวกเขาประสบในหนทางของพระเจ้า พวกเขาไม่อ่อนแอและไม่ยอม(ต่อความเท็จ) พระเจ้าทรงรักผู้อดทน ¹⁴⁷ พวกเขามีได้กล่าวอะไรออกไปจาก “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอภัยโทษแก่เราสำหรับความผิดของเราและสิ่งที่เราเกินเลยไปในการงานต่างๆของเรา โปรดให้เราเย็นหยัดได้อย่างมั่นคงแน่นอน และโปรดช่วยเราต่อบรรดาหมู่มุชริกที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด” ¹⁴⁸ ดังนั้น พระเจ้าได้ประทานรางวัลแห่งโลกนี้และรางวัลที่ดีแห่งโลกหน้าแก่พวกเขาและพระเจ้าทรงรักผู้ทำความดี

¹⁴⁹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ถ้าสุเจ้าเชื่อฟังปฏิบัติตามผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะทำให้สุเจ้าหันหลังให้ความศรัทธา แล้วสุเจ้าจะกลายเป็นผู้ขาดทุน ¹⁵⁰ แต่ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงคัมครองสุเจ้าและพระองค์ทรงเป็นเลิศแห่งผู้ช่วยเหลือ ¹⁵¹ ในไม่ช้า เราจะสร้างความตระหนกขึ้นในจิตใจของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขาได้ตั้งสิ่งที่พระองค์มิได้

ประธานอำนาจแก่มั่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้า ที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก และเป็นที่อยู่อันชั่วช้าของพวกเขาทำความผิด¹⁵² แน่นนอน พระเจ้าได้ทรงทำให้สัญญาที่ให้ไว้แก่สูลเจ้า(ว่าจะช่วยเหลือ)เป็นจริงแล้วเมื่อสูลเจ้าได้กำจัดพวกเขาด้วยอนมัตติของพระองค์ จนกระทั่งเมื่อสูลเจ้าท้อแท้และโต้เถียงกัน(เกี่ยวกับคำสั่งของนบี)และละเมิดคำสั่งหลังจากที่พระองค์ได้ทรงทำให้สูลเจ้าเห็นสิ่งที่สูลเจ้าชอบ เพราะในหมู่สูลเจ้ามีผู้ปรารถนาโลกนี้และผู้ปรารถนาโลกหน้า ดังนั้น พระองค์จึงไม่ให้สูลเจ้าสร้างความปราชัยให้แก่ศัตรูของสูลเจ้าเพื่อที่จะทดสอบสูลเจ้า แต่ตอนนี้ พระองค์ทรงภัยสูลเจ้าแล้ว พระเจ้าเป็นผู้ทรงประทานความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ศรัทธา¹⁵³ จงนึกถึงเมื่อตอนที่สูลเจ้าตะเกียกตะกายหนีจนมิได้หันมามองซึ่งกันและกันและศาสนาทูตได้ร้องเรียกสูลเจ้าทางด้านหลัง ดังนั้น พระองค์จึงได้ทำให้สูลเจ้าต้องเสียใจแล้วเสียใจอีก เพื่อที่สูลเจ้าจะได้ไม่ทุกข์ใจในสิ่งที่สูลเจ้าสูญเสียไปและในสิ่งที่ประสบแก่สูลเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่สูลเจ้ากระทำ

¹⁵⁴ ดังนั้น หลังจากความเสียใจ พระองค์ได้ประทานความรู้สึกสงบและปลอดภัยแก่สูลเจ้าบางคนจนจับใจไป แต่มีบางคนที่น่าสนใจเพียงแต่ประโยชน์ของตัวเอง พวกเขาเริ่มความคิดโง่ๆเกี่ยวกับพระเจ้าเหมือนความคิดในยุคอวิชชา พวกเขาถามว่า “เรามีส่วนในเรื่องนี้ด้วยไหม?” จงกล่าวเถิด “ทั้งหมดขึ้นอยู่กัพระเจ้า” พวกเขาไม่เปิดเผยสิ่งที่พวกเขาซ่อนเร้นไว้ในใจของพวกเขาแก่เจ้า พวกเขากล่าวว่า “ถ้าหากพวกเรามีส่วนในเรื่องนี้บ้าง พวกเราก็คงไม่ถูกฆ่าที่นี่” จงบอกพวกเขาว่า “ถึงแม้พวกท่านอยู่ในบ้านของพวกท่าน บรรดาผู้ถูกกำหนดไว้แล้วว่าต้องตายก็จะต้องออกไปยังสถานที่ที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้วว่าพวกเขาจะถูกฆ่า” ทั้งหมดที่เกิดขึ้นนี้ก็เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทดสอบสิ่งที่อยู่ในใจของสูลเจ้า และเพื่อที่จะขัดเกลาสสิ่งที่อยู่ในใจของสูลเจ้า เพราะพระเจ้าทรงรู้ดีทุกอย่างถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของสูลเจ้า¹⁵⁵ สำหรับบรรดาผู้ที่หันหลังกลับในวันที่สองกองทัพเผชิญกัน

(ในสงคราม)นั้น ชาตานได้ทำให้พวกเขาเปลี่ยงปล้ำด้วยบางสิ่งที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้ แต่พระเจ้าได้ทรงอภัยพวกเขา เพราะแท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงขนิติ

¹⁵⁶ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าเป็นดังเช่นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เมื่อพี่น้องของพวกเขาออกเดินทางไปตามแผ่นดินหรือไปเข้าร่วมในสนามรบแล้ว พวกเขากล่าวว่า “ถ้าหากพวกเขายู่กับพวกเรา ก็คงจะไม่ตายหรือถูกฆ่า” เพราะพระเจ้าจะทรงทำให้ความคิดเช่นนี้เป็นสาเหตุแห่งความรังเกียจของพวกเขา เนื่องจากพระเจ้าคือผู้ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย และพระเจ้าทรงเห็นทุกสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ¹⁵⁷ ถ้าหากสุเจ้าถูกฆ่าหรือตายในหนทางของพระเจ้า สุเจ้าจะได้รับการอภัยโทษและความเมตตาจากพระเจ้าซึ่งดีกว่าที่พวกเขาสะสม ¹⁵⁸ เพราะถ้าหากสุเจ้าตายหรือถูกฆ่า สุเจ้าจะถูกนำไปรวมกันต่อหน้าพระเจ้า ¹⁵⁹ (อัมมัมมัด) มันเป็นความเมตตาของพระเจ้าที่เจ้ามีความอ่อนโยนต่อพวกเขา เพราะถ้าหากเจ้าแข็งกร้าวและใจกระด้าง พวกเขาจะเตลิดออกไปจากเจ้า ดังนั้น จงให้อภัยแก่พวกเขาและจงขอต่อพระเจ้าให้ทรงยกโทษแก่พวกเขา จงปรึกษาหารือพวกเขาในการทำกิจการต่างๆ ครั้นเมื่อเจ้าตัดสินใจเด็ดขาดที่จะทำแล้ว จงวางใจในพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงรักผู้ที่ไว้วางใจในพระองค์ ¹⁶⁰ ถ้าพระเจ้าทรงช่วยสุเจ้า ไม่มีผู้ใดชนะสุเจ้าได้ แต่ถ้าพระองค์ทรงทอดทิ้งสุเจ้า ใครเล่าจะช่วยสุเจ้านอกจากพระองค์? ดังนั้น พระเจ้าต่างหากที่บรรดาผู้ศรัทธาจะต้องไว้วางใจ

¹⁶¹ มันเป็นไปได้ที่นับคนใดจะเอาสิ่งใดมา ใครที่ซ่อนเร้นสิ่งใดไว้ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ เขาจะนำสิ่งนั้นมาด้วย ทุกชีวิตจะถูกตอบแทนเต็มตามที่ตัวเองได้ทำได้ และจะไม่มีใครถูกปฏิบัติอย่างไร้ความเป็นธรรม ¹⁶² ดังนั้น คนที่ทำตามความประสงค์ของพระเจ้าจะเป็นเหมือนกับผู้ที่ทำให้พระเจ้าทรงกริ้วแล้วถูกส่งไปอยู่ในนรกอันเป็นปลายทางที่ชั่วช้ากระนั้นหรือ? ¹⁶³ ในสายตาของพระเจ้า พวกเขามีหลายสถานะ และ

พระเจ้าทรงเฝ้ามองที่พวกเขากระทำ ¹⁶⁴ แท้จริง พระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ศรัทธาเมื่อพระองค์ได้ทรงตั้งศาสนทูตขึ้นมาคนหนึ่งในหมู่พวกเขาเองเพื่อมาสาธยายวจนะของพระองค์และเพื่อขัดเกลาชีวิตของพวกเขาและสอนคัมภีร์และวิทยปัญญาให้แก่พวกเขา ถึงแม้ว่าก่อนหน้านี้พวกเขาอยู่ในการหลงทางอย่างชัดแจ้ง

¹⁶⁵ อะไรกัน เมื่อทุกข์ภัยประสบแก่สุเจ้า หลังจากสุเจ้าได้สร้างความเสียหายอย่างหนักเป็นสองเท่า(ให้แก่ศัตรู) สุเจ้ากล่าวว่า “มันเกิดขึ้นได้อย่างไร?” โอนบี จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “มันเป็นเพราะความผิดของสุเจ้าเอง” แท้จริง พระเจ้าทรงมีอำนาจภาพที่จะประสงค์สิ่งใดก็ได้ ¹⁶⁶ และสิ่งที่ประสบแก่สุเจ้าในวันที่สองกองทัพเผชิญหน้ากันนั้นก็เป็นเพราะการอนุมัติของพระเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงทดสอบบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริง ¹⁶⁷ และรู้ถึงบรรดาผู้ที่ทำตนเป็นคนตลบตะแลง เมื่อคนพวกนี้ถูกบอกว่า “จงออกมาต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าและป้องกันตนเอง” พวกเขากล่าวว่า “ถ้าหากเราว่ามันจะเกิดการต่อสู้ เราจะออกไปกับท่านอย่างแน่นอน” ในวันที่พวกเขากล่าวถ้อยคำนี้ พวกเขาอยู่ใกล้การปฏิเสชมากกว่าความศรัทธา เพราะพวกเขากล่าวสิ่งที่มีได้อยู่ในหัวใจของพวกเขา พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบัง ¹⁶⁸ บรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลังได้กล่าวถึงพี่น้องของพวกเขาว่า “ถ้าพวกเขาเชื่อฟังเรา พวกเขาก็อาจจะไม่ถูกฆ่า” จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ดังนั้น จงบัดความตายให้พ้นไปจากตัวของพวกท่านให้ได้ก่อน ถ้าหากสิ่งที่พวกท่านพูดเป็นความจริง”

¹⁶⁹ จงอย่าคิดว่าบรรดาผู้ถูกฆ่าในหนทางของพระเจ้านั้นตาย มิใช่เช่นนั้น พวกเขายังมีชีวิตอยู่ และได้รับปัจจัยยังชีพจากพระเจ้า ¹⁷⁰ พวกเขาชื่นรื่นในสิ่งที่พระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา และพวกเขายินดีที่ได้คิดว่าไม่มีสิ่งใดที่น่ากลัวหรือน่าทุกข์ระทมสำหรับผู้ที่พวกเขาทิ้งไว้ข้างหลังและผู้ที่ยังไม่ได้มาเข้าร่วมกับพวกเขา ¹⁷¹ พวกเขายินดีที่ได้รับการยกย่องและความโปรดปรานจากพระเจ้า (พวกเขารู้ว่า)

พระเจ้ามีทรงทำให้รางวัลของผู้ศรัทธาได้รับความเสียหาย¹⁷² สำหรับบรรดาผู้สนองตอบการเรียกร้องของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ แม้ได้รับบาดเจ็บและบรรดาผู้กระทำความดีและเกรงกลัวพระเจ้านั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่¹⁷³ บรรดาผู้ที่เมื่อมีคนบอกพวกเขาว่า “ศัตรูกำลังรวมตัวกันต่อต้านพวกท่าน ดังนั้น จงกลัวพวกเขา” แต่คำพูดนั้นกลับทำให้พวกเขามีความศรัทธามั่นยิ่งขึ้นและกล่าวว่า “พระเจ้านั้นเพียงพอแล้วสำหรับเรา พระองค์เป็นผู้ทรงพิทักษ์ที่ดีเลิศ”¹⁷⁴ ในที่สุด พวกเขาได้กลับบ้านด้วยความกรุณาและความโปรดปรานจากพระเจ้า พวกเขามีได้ประสบภัยอันตรายใดๆ นอกจากนั้นแล้ว พวกเขายังปฏิบัติตามความปรารถนาของพระเจ้า และพระเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานอันใหญ่หลวง¹⁷⁵ มีแต่ซาตานเท่านั้นที่ทำให้เสียใจแล้ว พวกพ้องของมัน ดังนั้น จงอย่ากลัวพวกมัน แต่จงกลัวฉันถ้าผู้เจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง

¹⁷⁶ จงอย่าให้การทำงานอันชั่วช้าของบรรดาผู้ตืนรนเพื่อการปฏิเสธ สัจธรรมสร้างความทุกข์ระทมให้แก่เจ้า พวกเขาไม่สามารถทำร้ายพระเจ้าได้แม้แต่หนึ่งนิด พระเจ้าไม่ทรงปรารถนาที่จะให้พวกเขามีส่วนใดๆ ในโลกหน้า และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันรุนแรง¹⁷⁷ แท้จริง บรรดาผู้แลกเปลี่ยนการศรัทธาด้วยการปฏิเสธสัจธรรมนั้นไม่อาจให้ร้ายใดๆ ต่อพระเจ้าได้เลย สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด¹⁷⁸ จงอย่าให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมคิดว่าการที่เราผ่อนปรนให้พวกเขานั้นเป็นการดีสำหรับพวกเขาเอง ความจริงแล้ว เราได้ผ่อนปรนให้พวกเขาก็เพื่อที่พวกเขาจะได้ฝ่าฝืนมากยิ่งขึ้น และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด¹⁷⁹ พระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยบรรดาผู้ศรัทธาให้อยู่ในสภาพอย่างที่เป็นอยู่ในตอนนี้ จนกระทั่งพระองค์ทรงแยกความชั่วออกจากความดี และพระเจ้าจะไม่เปิดเผยสิ่งที่พ้นญาณวิสัยแก่ผู้เจ้า แต่พระองค์จะทรงเลือกบรรดาศาสนทูตของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์

ดังนั้น จงศรัทธาในพระเจ้าและบรรดาศาสนทูตของพระองค์ เพราะถ้า
 สู้เจ้าศรัทธาและสํารวมตนจากความชั่ว สู้เจ้าจะได้รับรางวัลอันใหญ่
 หลวง

180

จงอย่าให้ผู้ตระหนี่ถี่เหนียวในสิ่งที่พระเจ้าประทานความ
 โปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขาคิดว่ามันเป็นสิ่งดีสำหรับพวกเขา
 ความจริงแล้ว มันเป็นความชั่วสำหรับพวกเขาต่างหาก เพราะสิ่งใดที่
 พวกเขาตระหนี่ไว้จะคล่องคอพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พระเจ้า
 เท่านั้นเป็นผู้มีสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระเจ้าทรงเผ่า
 ดูสิ่งที่สู้เจ้ากำลังกระทำ ¹⁸¹ แน่อน พระเจ้าทรงได้ยินคำพูดของบรรดา
 ผู้กล่าวว่า “แท้จริง พระเจ้าทรงยากจน แต่พวกเรานั้นมั่งคั่ง” เราจะบัน
 ทึกสิ่งที่พวกเขากล่าวไว้พร้อมกับการที่พวกเขาฆ่าคนหลายคนโดยไม่
 เป็นธรรม และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ เราจะกล่าวแก่พวกเขาว่า “ทีนี้
 จงลิ้มรสการทรมานจากไฟที่ถูกไหม้ ¹⁸² นั่นเป็นเพราะสิ่งที่สู้เจ้าได้
 ขวนขวายไว้ด้วยมือของสู้เจ้าเอง และพระเจ้าจะไม่ทรงอธรรมต่อปวง
 ป่าวของพระองค์” ¹⁸³ มีบางคนกล่าวว่า “พระเจ้าได้สั่งกำชับเราว่าเรา
 จะต้องไม่ยอมรับผู้ใดเป็นศาสนทูตจนกว่าเขาจะนำเอาสิ่งพลีที่ไฟจะกิน
 มันมาแสดงแก่เรา” จงบอกพวกเขาว่า “ก่อนหน้านี้ฉันได้มีศาสนทูตหลาย
 คนมายังพวกท่านพร้อมกับสัญญาอันชัดแจ้งและสิ่งที่พวกท่านพูด
 ถึง ทำไมพวกท่านถึงได้ฆ่ามันบีเหล่านั่นเล่า ถ้าหากพวกท่านพูดจริง?”
¹⁸⁴ ถ้าพวกเขาปฏิเสธเจ้า (อัมมัมมัด) ก่อนหน้าเจ้า ศาสนทูตหลายคน
 ที่มาพร้อมกับสัญญาต่าง ๆ และแผ่นจารึกและคัมภีร์ต่าง ๆ ก็ถูกปฏิเสธ
 มาแล้วเช่นกัน ¹⁸⁵ ทุกชีวิตจะต้องลิ้มรสความตาย และสู้เจ้าจะได้รับการ
 ตอบแทนอย่างครบครันในวันฟื้นคืนชีพ ดังนั้น ผู้ที่ประสบความสำเร็จ
 อย่างแท้จริงคือผู้ที่ถูกทำให้ออกจากนรกและถูกรับเข้าไว้ในสวรรค์
 เพราะชีวิตแห่งโลกนี้มีโชคร้ายนอกจากเป็นเพียงสิ่งหลอกลวงเท่านั้น

186

สู้เจ้าจะต้องถูกทดสอบในทรัพย์สินของสู้เจ้าและสู้เจ้าจะต้อง

ได้ยื่นสิ่งที่เจ็บปวดมากมายจากบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้านี้สู่เจ้าและจากบรรดาผู้ตั้งสิ่งอื่นเป็นภาคีร่วมกับพระเจ้า แต่ถ้าหากสุเจ้าอดทนและสำรวมตนจากความชั่ว นั่นก็เป็นข้อพิสูจน์ถึงการยืนหยัดอย่างมั่นคง¹⁸⁷ พระเจ้าได้ทำสัญญากับบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ว่าจะทำให้คัมภีร์เป็นที่กระจ่างแก่ผู้คนและจะไม่ปิดบังมัน แต่พวกเขากลับทิ้งมันไว้ข้างหลัง พวกเขาและแลกเปลี่ยนมันด้วยราคาเล็กน้อย ช่างเป็นการแลกเปลี่ยนที่ชั่วช้าเสียในกระไร¹⁸⁸ บรรดาผู้ที่ระเรงในการกระทำผิดและรักที่จะถูกสรรเสริญในสิ่งที่พวกเขาไม่ได้กระทำ จงอย่าคิดว่าจะปลอดภัยจากการลงโทษ สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด¹⁸⁹ อำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

¹⁹⁰ แท้จริง ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และในการสืบเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวันนั้นมีสัญญาณสำหรับปวงผู้มีความเข้าใจ¹⁹¹ ผู้ที่ระลึกถึงพระเจ้าขณะยืน นั่งและนอนตะแคง พวกเขาจะใคร่ครวญในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน (พวกเขาจะกล่าวว่า) “พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์มิได้ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงนี้ขึ้นมาโดยไร้วัตถุประสงค์ พระองค์ทรงมหาบริสุทธิยิ่ง ดังนั้น โปรดช่วยเราให้พ้นจากการลงโทษของไฟนรกด้วยเถิด”¹⁹² พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง ผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เข้าไปในไฟนรก แน่نون พระองค์ทรงทำให้เขาอัปยศ สำหรับผู้ทำความผิดนั้นไม่มีผู้ช่วยเหลือ¹⁹³ โอ้พระผู้อภิบาล แท้จริง เราได้ยื่นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่การศรัทธาว่า “จงศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลของพวกท่าน” แล้วพวกเราได้ศรัทธา โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอภัยโทษความผิดของเราและได้โปรดลบล้างความชั่วทั้งหลายของเรา และโปรดให้เราตายร่วมกับผู้ทรงคุณธรรม¹⁹⁴ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานแก่เราในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาแก่เราผ่านบรรดา

ศาสนทูตของพระองค์ และโปรดอย่าทำให้เราอัปยศในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ แท้จริง พระองค์ไม่ทรงผิดสัญญา”

¹⁹⁵ พระผู้อภิบาลของพวกเขาได้ทรงตอบพวกเขาว่า “ฉันจะไม่ปล่อยให้การทำงานของผู้ทำงานในหมู่ผู้เจ้าเสียหาย ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง เพราะสุเจ้ามาจากกันและกัน ดังนั้น ฉันจะให้อภัยบาปของบรรดาผู้ออพยพหรือถูกขับไล่ออกจากบ้านของพวกเขา ผู้ได้รับความทุกข์จากการถูกกดขี่ข่มเหงในแนวทางของฉัน ผู้ต่อสู้และผู้ถูกฆ่า แน่หนอน ฉันจะรับพวกเขาเข้าไปในสวนสวรรค์ซึ่งเบื้องล่างนั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน” นี่คือการตอบแทนจากพระเจ้า และพระเจ้าเท่านั้นที่มีการตอบแทนที่ดีเลิศ ¹⁹⁶ จงอย่าให้การทำงานของบรรดาผู้ปฏิบัติเสาะแสวงธรรมในแผ่นดินล่อลวงเจ้า ¹⁹⁷ เพราะนั้นเป็นผลประโยชน์เพียงเล็กน้อย แล้วพวกเขาจะเข้าไปสู่รกรากอันเป็นสถานที่พำนักอันชั่วช้า ¹⁹⁸ แต่สำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา นั้น พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์ที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ซึ่งพวกเขาจะได้เข้าไปอยู่ในนั้น นี่คือการต้อนรับจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา การตอบแทนของพระเจ้านั้นดียิ่งสำหรับผู้ทรงคุณธรรม ¹⁹⁹ ในหมู่ชาวคัมภีร์นั้นมีบางคนศรัทธาในพระเจ้าและคัมภีร์ที่ได้ถูกประทานแก่สุเจ้าและที่ได้ถูกประทานแก่พวกเขา พวกเขาเป็นผู้ถ่อมตนต่อพระเจ้าและไม่แลกเปลี่ยนวามะของพระเจ้าด้วยราคาเล็กน้อย พวกเขาเหล่านี้จะได้รับรางวัลจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เพราะแท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการชำระ ²⁰⁰ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอดทนและและจงยืนหยัดในความศรัทธาของสุเจ้า และจงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ

4. ผู้หญิง

อัล-นิซาอ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ โอ้มนุษย์เอ๋ย จงเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ผู้ทรงสร้างสุเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง และจากชีวิตนั้น พระองค์ได้ทรงสร้างคู่ครองของมัน และจากคู่ นั้น พระองค์ได้ทรงแพร่ขยายทั้งผู้ชายและผู้หญิงออกไป(บนหน้าแผ่นดิน)อย่างมากมายนับไม่ถ้วน และจงเกรงกลัวพระเจ้าที่สุเจ้าต่างเรียกร้องสิทธิซึ่งกันและกัน และจงคำนึงถึงหน้าที่ของสุเจ้าในเรื่องการรักษาความสัมพันธ์ทางเครือญาติ แท้จริง พระเจ้าทรงเฝ้าดูสุเจ้าอยู่เสมอ* ² จงให้เด็กกำพร้าซึ่งสมบัติของพวกเขา และจงอย่าแลกเปลี่ยนสิ่งเลวของสุเจ้าแทนสิ่งดีของพวกเขา และจงอย่ากินสมบัติของพวกเขา โดยการปะปนมันกับสมบัติของสุเจ้า เพราะแท้จริง มันเป็นบาปอันมหันต์

³ ถ้าหากสุเจ้าเกรงว่าไม่สามารถที่จะให้ความเป็นธรรมแก่เด็กหญิงกำพร้า ดังนั้น จงแต่งงานกับผู้หญิงสองหรือสามหรือสี่ที่สุเจ้าสบใจ แต่ถ้าหากสุเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรม ได้ จงแต่งงานกับผู้หญิงเพียงคนเดียวหรือแต่งงานกับหญิงที่อยู่ในความครอบครองของสุเจ้า นั่นเป็นการดีกว่าที่สุเจ้าจะได้ไม่ล้าเอียง ⁴ และจงให้ของหมั้นของนางแก่นางโดยเต็มใจ แต่ถ้านางคืนส่วนหนึ่งของมันแก่สุเจ้าโดยนางยินดีเอง สุเจ้าจะใช้นั้นด้วยความสุขและด้วยความปรารถนาดีก็ได้

* มนุษย์ทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวและเหมือนกันโดยกำเนิด ทุกคนสามารถย้อนต้นกำเนิดของตนเองได้ว่าตัวเองมาจากพ่อแม่คนเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นที่มนุษย์ทั้งหมดต้องมีความรู้สึกถึงความเป็นพี่น้องกัน และอยู่ด้วยความยุติธรรมและปรารถนาดีต่อกันเหมือนกับเป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน

5 จงอย่าให้ทรัพย์สินที่พระเจ้าได้ทำให้เป็นปัจจัยยังชีพของสุเจ้าแก่คนปัญญาอ่อน แต่สุเจ้าจงให้เครื่องยังชีพและเครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา และจงพูดแก่พวกเขาด้วยคำพูดที่ดี⁶ จงเฝ้าสังเกตและทดสอบเด็กกำพร้าจนกว่าพวกเขาบรรลุถึงวัยสมรส และถ้าสุเจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว จงมอบสมบัติของพวกเขาคืนให้แก่พวกเขา จงอย่ากินทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาอย่างสิ้นเปลืองและรีบเร่งเพราะกลัวว่าพวกเขาจะเติบโตขึ้น ถ้าหากผู้ดูแลเด็กกำพร้าคนใดเป็นผู้มั่งคั่ง ก็ให้เขาละเว้นจากทรัพย์สินของเด็กกำพร้า แต่ถ้าผู้ใดยากจน ก็ให้เขากินมันแต่พอควร และเมื่อสุเจ้ามอบทรัพย์สินของพวกเขาคืนให้แก่พวกเขา จงให้มีบางคนเป็นพยาน และพระเจ้านั้นเพียงพอแล้วในฐานะเป็นผู้ชำระ⁷ สำหรับผู้ชายก็มีส่วนจากที่พ่อแม่และญาติสนิทได้ทิ้งไว้ และสำหรับผู้หญิงก็มีส่วนจากที่พ่อแม่และญาติสนิทได้ทิ้งไว้ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตามเพราะส่วนแบ่งนี้⁸ ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว⁸ และถ้าหากญาติและเด็กกำพร้าและคนยากจนอยู่ในตอนที่มีการแบ่งมรดก จงให้บางสิ่งจากมรดกนั้นแก่พวกเขาบ้าง และจงพูดแก่พวกเขาด้วยถ้อยคำที่ดี⁹ คนที่เป็นห่วงลูกหลานที่อ่อนแอของตัวเองว่าจะอยู่อย่างไรถ้าหากตัวเองตายไปและทิ้งลูกหลานไว้ข้างหลังควรแสดงความเป็นห่วงเช่นเดียวกันนี้บ้างต่อเด็กกำพร้า ดังนั้น จงให้พวกเขาเกรงกลัวพระเจ้าและรักษาความยุติธรรม¹⁰ บรรดาผู้กินสมบัติของเด็กกำพร้าโดยไม่ชอบธรรมนั้น แท้จริงแล้ว พวกเขาเพียงแค่กลืนไฟนรกเข้าไปในท้องของพวกเขา ในไม่ช้า พวกเขาจะถูกโยนเข้าไปในเปลวเพลิง

¹¹ พระเจ้าทรงสั่งสุเจ้าเกี่ยวกับลูกๆของสุเจ้าในเรื่องมรดกว่า สำหรับส่วนแบ่งของชายนั้นจะเท่ากับผู้หญิงสองคน แต่ถ้าหากมีทายาทหญิงเกินสองคน ส่วนแบ่งของนางทั้งหมดคือสองในสามของผู้ตายได้ทิ้งไว้ แต่ถ้ามีลูกหญิงเพียงคนเดียว ส่วนแบ่งของนางคือครึ่งหนึ่งของทั้งหมด ถ้าหากผู้ตายมีบุตร พ่อและแม่ของเขาแต่ละคนมีสิทธิจะได้หนึ่งในหก

ของทั้งหมด แต่ถ้าหากเขาไม่มีบุตรและพ่อแม่ของเขาเท่านั้นที่เป็นทายาทของเขา ดังนั้น แม่ของเขาจะได้หนึ่งในสามของทั้งหมด แต่ถ้าหากเขามีพี่ชายน้องชาย(หรือพี่สาวน้องสาว) แม่ของเขาก็จะได้หนึ่งในหกของทั้งหมด การแบ่งส่วนมรดกนี้จะมีขึ้นหลังจากที่พินัยกรรมได้รับการปฏิบัติโดยครบถ้วนและหลังจากที่ได้มีการชำระหนี้สินแล้ว เกี่ยวกับพ่อของสุเจ้าและลูกๆของสุเจ้านั้น สุเจ้าไม่รู้หรือกว่าใครที่เป็นประโยชน์ต่อสุเจ้ามากกว่ากัน แต่การกำหนดส่วนแบ่งนี้เป็นไปโดยพระเจ้าและพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้และผู้ทรงปรีชาญาณ ¹² สำหรับสุเจ้าคือครึ่งหนึ่งของสิ่งที่ภรรยาของสุเจ้าได้ทิ้งไว้ถ้าหากนางไม่มีบุตร แต่ถ้าหากนางมีบุตร สุเจ้าก็ได้รับหนึ่งในสี่ของสิ่งที่นางได้ทิ้งไว้หลังจากที่พินัยกรรมได้รับการปฏิบัติโดยครบถ้วนและหลังจากที่ได้มีการชำระหนี้สินแล้ว และสำหรับนางคือหนึ่งในสี่ของมรดกที่สุเจ้าได้ทิ้งไว้ถ้าสุเจ้าไม่มีบุตร แต่ถ้าสุเจ้ามีบุตร นางมีสิทธิได้ส่วนแบ่งหนึ่งในแปดของสิ่งที่สุเจ้าได้ทิ้งไว้ หลังจากthatพินัยกรรมได้รับการปฏิบัติโดยครบถ้วนและหลังจากที่ได้มีการชำระหนี้สินแล้ว และถ้าผู้ตายไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงไม่มีบุตร แต่มีพี่ชายหรือน้องชายหนึ่งคนหรือมีพี่น้องหรือน้องสาวหนึ่งคน ดังนั้นแต่ละคนจากทั้งสองจะได้หนึ่งในหกของทั้งหมด แต่ถ้าพี่น้องชายหญิงมีมากกว่านั้น ส่วนแบ่งของพวกเขาก็เป็นหนึ่งในสามของทั้งหมด หลังจากthatพินัยกรรมได้รับการปฏิบัติโดยครบถ้วนและหลังจากที่ได้มีการชำระหนี้สินแล้วเพื่อที่จะได้ไม่เป็นผลเสียแก่ใคร นี่เป็นคำสั่งจากพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงขันติ ¹³ เหล่านี้คือข้อกำหนดของพระเจ้า ผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสวรรค์ที่เบื้องล่างมันมีลำนำหลายสายไหลผ่านซึ่งเขาจะพำนักอยู่ในนั้น และนั่นคือความสำเร็จที่สูงสุด ¹⁴ แต่ผู้ใดฝ่าฝืนพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และละเมิดข้อกำหนดของพระองค์

พระองค์จะทรงให้เขาเข้าไปในไฟซึ่งเขาจะอยู่ในนั้น และสำหรับเขาคือ การลงโทษอันอัปยศ

¹⁵ ถ้าผู้หญิงคนใดในหมู่ผู้หญิงของสุเจ้าทำผิดประเวณี จงให้มีพยานสี่คนจากในหมู่สุเจ้ามายืนยันต่อนาง และถ้าพวกเขายืนยันว่านางทำผิด ดังนั้น จงกักตัวนางไว้ในบ้านจนกระทั่งความตายได้มาถึงนาง หรือพระเจ้าทรงเปิดหนทางให้แก่นาง ¹⁶ หากผู้ชายสองคนในหมู่สุเจ้ากระทำผิดเช่นเดียวกัน จงลงโทษเขาทั้งสอง แล้วถ้าหากเขาสำนึกผิดและปรับปรุงตัวเอง จงปล่อยเขาทั้งสองไว้เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงนิรโทษกรรมโดยปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁷ แท้จริง การสำนึกผิดที่พระเจ้าทรงรับนั้นมีแต่เฉพาะคนที่ทำความผิดด้วยความโง่เขลา แล้วหลังจากนั้นเขาสำนึกผิดโดยทันที พระเจ้าจะทรงหันไปยังคนเหล่านั้นโดยปราณีเพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ ¹⁸ การให้อภัยนั้นมิใช่สำหรับบรรดาผู้กระทำความชั่วต่าง ๆ เป็นนิจจนกระทั่งความตายได้มาถึงคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาแล้วเขาก็กล่าวว่า “ตอนนี้ฉันสำนึกผิดแล้ว” และไม่ใช่สำหรับผู้ตายในสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธา คนเหล่านี้ เราได้เตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับเขาแล้ว

¹⁹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ไม่เป็นที่อนุมัติแก่สุเจ้าที่จะเอาหญิงหม้ายมาเป็นมรดกโดยผืนใจนาง และจงอย่าบีบบังคับนางเพื่อที่จะเอาของหมั้นบางส่วนที่สุเจ้าได้ให้นางไป เว้นแต่นางจะทำการอันชั่วช้าอย่างชัดเจน และจงอยู่ร่วมกับนางโดยดีถึงแม้ว่าสุเจ้าจะชังนางก็ตาม มันเป็นไปได้ที่สุเจ้าอาจไม่ชอบบางสิ่งที่พระเจ้าอาจทำให้มันเป็นที่มาของสิ่งที่ดีๆ อย่างมากมาย ²⁰ ถ้าสุเจ้าต้องการจะแต่งงานกับภรรยาอีกคนหนึ่งแทนภรรยาที่มีอยู่ จงอย่าเอาสิ่งใดจากสิ่งที่สุเจ้าให้แก่นางไปกลับคืนมา ถึงแม้ว่ามันจะเป็นสมบัติของพะเนินก็ตาม สุเจ้าจะเอามันกลับมาด้วยการใส่ร้ายและบาปอันชัดแจ้งกระนั้นหรือ? ²¹ สุเจ้าจะเอามันคืนได้อย่างไรในเมื่อสุเจ้าทั้งสองเคยอยู่ร่วมกันมาอย่างมีความสุขและนางได้รับคำสัญญาอันมั่นคง

จากสุเจ้าว่าจะอยู่ร่วมกับนางแล้ว ? ²² จงอย่าแต่งงานกับบรรดาหญิงที่พ่อของสุเจ้าได้แต่งงานมาก่อน ยกเว้นสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต แท้จริง นี่เป็นสิ่งที่น่าละอายและน่าเกลียดและเป็นการกระทำที่ชั่ว

²³ ผู้ที่สุเจ้าถูกห้ามแต่งงานด้วยคือแม่ของสุเจ้า ลูกสาวของสุเจ้า พี่สาวน้องสาวของสุเจ้า พี่สาวน้องสาวของพ่อของสุเจ้า และพี่สาวน้องสาวของแม่ของสุเจ้า ลูกสาวของพี่ชายน้องชายของสุเจ้าและลูกสาวของพี่สาวน้องสาวของสุเจ้า แม่นมที่ให้นมแก่สุเจ้าและพี่สาวน้องสาวที่ร่วมนมกับเจ้า แม่ของภรรยาของสุเจ้าและลูกสาวของภรรยาของสุเจ้าที่สุเจ้าให้ความอุปการะ ลูกสาวของภรรยาที่สุเจ้าได้สมสู่นางแล้ว แต่กับภรรยาที่สุเจ้ายังไม่ได้สมสู่ นางนั้นก็ไม่นับว่าเป็นบาปอันใดที่สุเจ้าจะแต่งงานกับลูกสาวของนาง และที่ต้องห้ามสำหรับสุเจ้าอีกก็คือภรรยาของลูกชายของสุเจ้าที่มาจากท้องของสุเจ้า และเป็นที่ต้องห้ามแก่สุเจ้าที่จะเอาหญิงที่เป็นพี่สาวน้องสาวเป็นภรรยาในเวลาเดียวกัน ยกเว้นสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้วในอดีต แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ²⁴ เป็นที่ต้องห้ามอีกเช่นกันคือหญิงที่แต่งงานแล้ว เว้นแต่ที่ตกอยู่ในมือของสุเจ้าในฐานะเชลยสงคราม นี่เป็นคำบัญชาของพระเจ้าที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับสุเจ้า นอกเหนือจากนั้นแล้วเป็นที่อนุมัติสำหรับสุเจ้าที่จะแสวงหาการแต่งงานกับหญิงอื่นด้วยทรัพย์สินของสุเจ้าโดยที่สุเจ้าแต่งงานกับนาง และมีใช้การลักลอบผิดประเวณี เมื่อสุเจ้าอยู่กินกับพวกนางแล้ว จงให้ของขวัญแต่งงานแก่นาง และไม่มีบาปอันใดแก่สุเจ้าในการที่จะประนีประนอมโดยเห็นชอบซึ่งกันและกันในเรื่องของขวัญแต่งงาน แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ ²⁵ ถ้าผู้ใดในหมู่สุเจ้าไม่สามารถแต่งงานกับหญิงผู้ศรัทธาที่เป็นไท จงแต่งงานกับสาวหญิงผู้ศรัทธาที่อยู่ในความครอบครองของสุเจ้า พระเจ้าทรงรู้ดียิ่งในความศรัทธาของสุเจ้า บางคนของสุเจ้ามาจากอีกบางคน ดังนั้น จงแต่งงานกับนางโดยการอนุมัติของผู้ดูแลนาง และจงให้ของขวัญแต่งงานแก่นางตามสมควรเพื่อที่นางจะได้

ใช้ชีวิตสมรสอย่างมีเกียรติ มิใช่เป็นผู้ค้าประเวณีและมีชื่อเสียงลับ และถ้าหากนางมีชู้หลังจากที่นางได้แต่งงานแล้ว การลงโทษสำหรับนางก็คือครึ่งหนึ่งของโทษที่ถูกกำหนดไว้สำหรับหญิงที่เป็นไท นี่มิใช่ไว้สำหรับผู้เกรงว่าตัวเองจะมีบาป แต่มันเป็นการตักเตือนสำหรับสุเจ้าที่จะอดกลั้นตนเอง และพระเจ้าทรงเป็นผู้ให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

²⁶ พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้ความกระจำงแก่สุเจ้าและแนะนำสุเจ้าซึ่งแนวทางของบรรดาผู้ทรงความดีก่อนหน้าสุเจ้า และพระองค์ทรงหันมายังสุเจ้าโดยปราณี พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ²⁷ พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะหันมายังสุเจ้าโดยปราณี แต่บรรดาผู้ปฏิบัติตามความใคร่ต้องการที่จะให้สุเจ้าหันห่างออกจากแนวทางที่ถูกตอง ²⁸ พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะผ่อนปรนให้สุเจ้า เพราะมนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาอย่างอ่อนแอ

²⁹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ากินทรัพย์สินในระหว่างสุเจ้ากันเองโดยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง เว้นแต่โดยการทำการค้าด้วยการยินยอมร่วมกันของสุเจ้า จงอย่าฆ่ากันและกัน เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงเมตตาที่สุดต่อสุเจ้า ³⁰ ถ้าผู้ใดกระทำการละเมิดและอยู่ดีธรรมเช่นนั้น เราจะโยนเขาเข้าไปในไฟนรก และนั่นเป็นการง่ายมากสำหรับพระเจ้า ³¹ ถ้าหากสุเจ้าหลีกเลี่ยงจากความชั่วร้ายต่างๆที่ถูกห้ามแก่สุเจ้า เราจะลบล้างความผิดเล็กๆน้อยๆของสุเจ้า และเราจะรับสุเจ้าเข้าไปในสถานอันมีเกียรติ ³² จงอย่าอิจฉาในสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงโปรดปรานแก่ใครบางคนมากกว่าสุเจ้าอีกบางคน สำหรับชายจะได้ส่วนที่พวกเขาควรได้ตามที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้ และสำหรับหญิงจะได้ส่วนที่พวกนางควรจะได้ตามที่พวกนางขวนขวายไว้ และจงวอนขอความโปรดปรานจากพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งเสมอ ³³ สำหรับทุกคน เราได้ตั้งทายาทของมรดกที่พ่อแม่และญาติสนิทได้ทิ้งไว้ สำหรับบรรดาผู้ที่สุเจ้าได้ทำสัญญาไว้นั้น จงให้ส่วนแบ่งของพวกเขาก่อนพวกเขาด้วย แท้จริง พระเจ้าทรงเฝ้ามองทุกสิ่งทุกอย่าง

³⁴ ผู้ชายเป็นผู้คุ้มครองดูแลกิจการของผู้หญิงโดยการที่พระเจ้าได้ทรงโปรดปรานทำให้บางคนในพวกเขาเหนือกว่าอีกบางคนและโดยการที่พวกเขาใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาเลี้ยงดูนาง ดังนั้น หญิงที่ดีทั้งหลายคือหญิงที่เชื่อฟังและปกป้องสิ่งที่พระเจ้าให้พวกนางปกป้องในยามที่สามีไม่อยู่ สำหรับหญิงที่สุเจ้าเกรงการตื้อตึงของนาง จงตักเตือนนางก่อนและ(หากยังตื้ออีก) จงปล่อยนางไว้ให้ห่างจากที่นอนของสุเจ้า และสุดท้ายจงเตือนนาง(เบาๆ)* หากนางเชื่อฟังสุเจ้าแล้ว จงอย่าหาเหตุอื่นมาลงโทษนาง แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงเกรียงไกรเสมอ ³⁵ ถ้าสุเจ้าเกรงว่าจะแตกแยกกันระหว่างชายคนหนึ่งกับภรรยาของเขา ดังนั้น จงตั้งตุลาการคนหนึ่งจากญาติของสามีและคนหนึ่งจากญาติของภรรยา ถ้าหากทั้งสองฝ่ายปรารถนาที่จะปรองดอง พระเจ้าจะทรงสร้างหนทางประสานระหว่างสองฝ่ายให้ แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งและเป็นผู้ทรงตระหนักเสมอ

³⁶ จงเคารพสักการะพระเจ้า และจงอย่านำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ จงปฏิบัติดีต่อพ่อแม่ของสุเจ้า ต่อญาติสนิท เด็กกำพร้า ผู้ขัดสน เพื่อนบ้านที่ใกล้ชิดและห่างไกล เพื่อนข้างเคียง ผู้เดินทางและทาสที่อยู่ในความครอบครองของสุเจ้า แท้จริง พระเจ้ามีทรงรักผู้โหยหิว ผู้ทุกข์ ³⁷ ผู้ตระหนี่และเลียมสอนคนอื่นให้ตระหนี่และซ่อนเร้นความโปรดปรานของพระเจ้าที่พระองค์ประทานแก่พวกเขานั้น เราได้เตรียมการลงโทษอันอภัยไม่ได้แล้วสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธธรรมแล้ว ³⁸ และ(พระเจ้าไม่ชอบ) บรรดาผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาเพื่ออื้ออวมมนุษย์และพวกเขาไม่ศรัทธาในพระเจ้าและไม่ศรัทธาในวันสุดท้าย ผู้ใดมีชาตานเป็นสหาย เขาผู้นั้นก็มีสหายที่เลวทราม ³⁹ จะเกิดผลร้ายอะไรแก่พวกเขาเล่าถ้าพวกเขาศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายและใช้จ่ายจากที่พระเจ้าประทานแก่

* นี่หมายถึงการกระทำเป็นสัญลักษณ์ เพราะท่านนบีห้ามตีภรรยา โดยกล่าวว่า “จงอย่าตีสิ่งที่พระเจ้าสร้างมา”

พวกเขา? หากเขาทำเช่นนั้น แน่نون พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาทำเสมอ ⁴⁰ แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงอธรรมต่อผู้ใดแม้แต่เพียงนิดเดียว และถ้าหากใครทำดี พระองค์จะทรงเพิ่มพูนมันเป็นทวีคูณ และจะประทานรางวัลอันใหญ่หลวงจากพระองค์

⁴¹ แล้วพวกเขาจะอย่างไรเล่าเมื่อเราจะนำพยานคนหนึ่งมาจากทุกประชาชาติและได้ให้เจ้า(มุฮัมมัด)เป็นพยานต่อคนเหล่านี้? ⁴² วันนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและไม่เชื่อฟังศาสนทูตผู้นี้จะขอให้แผ่นดินแยกกลบพวกเขาไป แต่พวกเขาไม่อาจจะปิดบังสิ่งใดจากพระเจ้าได้ ⁴³ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าเข้ามาในขณะที่สุเจ้านั้นมาอยู่ จนกว่าสุเจ้าจะรู้ในสิ่งที่สุเจ้ากล่าว และจงอย่าเข้ามาในขณะที่สุเจ้าไม่สะอาดจนกว่าสุเจ้าจะอาบน้ำ ยกเว้นเมื่อสุเจ้าเดินผ่าน และถ้าหากสุเจ้าป่วยหรืออยู่ในระหว่างเดินทาง หรือผู้ใดในหมู่สุเจ้ามาจากสัอมหรือสุเจ้าแต่งตั้งผู้หญิงและสุเจ้าหาหน้าไม่พบ ดังนั้น จงหาฝุ่นหรือทรายที่สะอาดลูบหน้าของสุเจ้าและมือของสุเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงนิรโทษ ผู้ทรงอภัยเสมอ

⁴⁴ เจ้าไม่รู้จักบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ดอกหรือ? พวกเขาซื้อความหลงผิดและพวกเขาปรารถนาที่จะให้สุเจ้าหลงทางด้วย

⁴⁵ พระเจ้าทรงรู้จักศัตรูของสุเจ้าดียิ่ง และพระเจ้านั้นเพียงพอแล้วที่จะเป็นผู้ทรงคุ้มครองและผู้ทรงช่วยเหลือ ⁴⁶ ชาวยิวบางคนได้นำบางถ้อยคำจากคัมภีร์มาบิดเบือนโดยกล่าวว่า “เราได้ยินแล้ว แต่เราไม่เชื่อฟัง” หรือ “ได้ยินโดยไม่ได้อ่าน” และพวกเขากล่าวว่า “จงดูเรา” โดยบิดลิ้นของพวกเขาเพื่อเป็นการลบล้าง แต่ถ้าหากพวกเขากล่าวว่า “เราได้ยินและเราเชื่อฟัง” และ “จงฟังเราและดูเราโดยเห็นดีด้วย” มันจะเป็นการดีกว่าและเหมาะสมกว่าสำหรับพวกเขา แต่พระเจ้าได้ทรงสาปแช่งพวกเขาแล้วเพราะการที่พวกเขาถือรั้นเพื่อที่พวกเขาจะไม่ศรัทธา ยกเว้นแต่เพียงไม่กี่คนเท่านั้น”

⁴⁷ โอ้ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย จงศรัทธาในสิ่งที่เราได้ประทานลงมาเป็นสิ่ง

ยื่น(คำพูดล่วงหน้า)ที่มีอยู่กับสุเจ้าก่อนที่เราจะทำลาย(ความสำคัญของสุเจ้าในเรื่อง)คำแนะนำเพื่อที่จะสร้างความหายนะหรือสาปแช่งสุเจ้าตั้งที่เราได้สาปแช่งพวกที่ละเมิดวันสะบาโตมาแล้ว คำบัญชาของพระเจ้าจะเป็นไปตามนั้นอย่างสมบูรณ์เสมอ ⁴⁸ พระเจ้าไม่ทรงให้อภัยใครก็ตามที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ ในขณะที่พระองค์จะทรงให้อภัยใครก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์สำหรับสิ่งใดที่นอกเหนือจากนั้น ใครก็ตามที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า แน่นอน เขาได้ก่อบาปอันมหันต์ ⁴⁹ เจ้าไม่เห็นบรรดาผู้ถือว่าตัวของพวกเขาคือผู้บริสุทธิ์ดอกหรือ ? พระเจ้าเท่านั้นที่ทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์บริสุทธิ์และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้แต่เท่าความกว้างของเส้นผม ⁵⁰ จงดูเถิดว่าพวกเขาถูกรื้อเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าอย่างไร ? และนี่เป็นบาปอันชัดแจ้ง

⁵¹ เจ้าไม่ได้เห็นบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ดอกหรือ? พวกเขาเชื่อในเรื่องเวทมนต์ไสยศาสตร์และการเคารพรูปปั้น พวกเขากล่าวถึงบรรดาผู้ปฏิเสธธรรมว่า “พวกเขาเหล่านั้นได้รับทางนามมากกว่าผู้ศรัทธาเสียอีก” ⁵² คนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงสาปแช่งพวกเขาและผู้ใดที่พระเจ้าทรงสาปแช่ง เจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาเลย ⁵³ พวกเขามีส่วนในอำนาจของพระเจ้ากระนั้นหรือ ? ถ้าหากพวกเขามี พวกเขาจะไม่แบ่งให้ใคร แม้แต่เท่ารูเมิลัดอินทผลัม ⁵⁴ หรือพวกเขาก็อาจคนอื่นเพราะพระเจ้าประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขา? เราได้ประทานคัมภีร์และวิทย์ปัญญาแก่ลูกหลานของอิสราเอล และได้ประทานอำนาจอันยิ่งใหญ่แก่พวกเขา ⁵⁵ พวกเขาบางคนศรัทธาในคัมภีร์และบางคนหันห่างออกจากมัน นรกที่ไฟลุกโชนเพียงพอแล้ว (สำหรับคนพวกนี้) ⁵⁶ เราจะโยนบรรดาผู้ปฏิเสธสิ่งที่เราประทานมาลงไปในไฟนั้น เมื่อใดก็ตามที่ผิวหนังของพวกเขาไหม้เกรียม เราจะเปลี่ยนผิวหนังใหม่ให้พวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้รับสิมรการลงโทษอย่างเต็มที่ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁵⁷ สำหรับบรรดาผู้

ศรัทธาและกระทำการงานที่ดี เราจะให้พวกเขาได้เข้าสวนสวรรค์ที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านเพื่อที่พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป พวกเขาจะมีคูครองที่บริสุทธิ์และเราจะให้พวกเขาเข้ามาอยู่ในสถานที่ยืนร่มรื่น

58 พระเจ้าทรงบัญชาสุเจ้าให้มอบสิ่งที่สุเจ้าได้รับความไว้วางใจคืนแก่เจ้าของของมัน และเมื่อสุเจ้าพิพากษาระหว่างมนุษย์ จงพิพากษาโดยยุติธรรม คำสั่งของพระเจ้าที่มีต่อสุเจ้านั้นเป็นสิ่งประเสริฐยิ่ง แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงไต่ถามเสมอ ผู้ทรงเห็นเสมอ 59 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังพระเจ้าและจงเชื่อฟังศาสนทูต และบรรดาผู้ที่ได้รับมอบอำนาจหน้าที่ในหมู่สุเจ้า ดังนั้น หากสุเจ้าโต้แย้งกันในเรื่องใด จงอ้างมันกลับไปยังพระเจ้าและศาสนทูตถ้าสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายอย่างแท้จริง นั่นเป็นการดีกว่าและเป็นการดีที่สุดในการยุติ 60 (อินนบี) เจ้าไม่เห็นบรรดาผู้อ้างว่าพวกเขาศรัทธาในคัมภีร์ที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เจ้าและ(แก่บรรดานบีอื่น ๆ) ก่อนหน้าเจ้าหรือ? ถึงขนาดนี้แล้ว พวกเขายังหันไปหาคนชั่วมาตัดสินเรื่องต่างๆ ของพวกเขาอีกทั้งๆ ที่พวกเขาได้รับคำสั่งแล้วว่าอย่าเชื่อฟังคนเหล่านั้น ชาดานปรารถนาที่จะทำให้พวกเขาหลงออกไปไกล 61 เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงมายังสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานมาและยังศาสนทูต” เจ้าจะเห็นพวกตลบตะแลงหันหลังให้เจ้า 62 แล้วเป็นอย่างไรเล่าเมื่อภัยพิบัติได้ประสบแก่พวกเขาเพราะสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้? พวกเขามาหาเจ้าพร้อมกับสาบานว่า “เราสาบานด้วยพระนามของพระเจ้าว่าเราไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากการส่งเสริมความดีและการสมานฉันท์ 63 แต่พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา ดังนั้น จงอย่าสนใจสิ่งที่พวกเขาพูด และจงตักเตือนพวกเขาและจงพูดกับพวกเขาด้วยคำพูดที่ทำให้หัวใจของพวกเขาซาบซึ้ง

64 ศาสนทูตทุกคนที่เราส่งมาก็เพื่อจะได้รับการเชื่อฟังเพราะพระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้ เมื่อพวกเขาหาเจ้าและขอการอภัยโทษจากพระเจ้า

เมื่อพวกเขาทำผิดต่อตัวของพวกเขาเองและศาสนทูตได้วิงวอนขอการอภัยโทษให้พวกเขาแล้ว พวกเขาจะพบว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงนิรโทษโดยปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁶⁵ ขอสาบานด้วยพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้า พวกเขาจะไม่เป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงจนกว่าพวกเขาจะยอมรับเจ้าเป็นผู้ตัดสินในเรื่องที่พวกเขามีความขัดแย้งกันและพวกเขาไม่มีการข้องใจในเรื่องที่เจ้าตัดสินและยอมรับการตัดสินนั้นอย่างนอบน้อม ⁶⁶ ถ้าเราสั่งพวกเขาว่า “จงสละชีวิตของสุเจ้าหรือออกจากที่พักของสุเจ้า” พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามนอกจากเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ถ้าพวกเขาทำสิ่งที่พวกเขาถูกสั่งให้ทำ มันจะเป็นการดีสำหรับพวกเขาและทำให้(ความศรัทธาของ)พวกเขาเข้มแข็งขึ้น ⁶⁷ และเราจะตอบแทนพวกเขาด้วยรางวัลอันยิ่งใหญ่จากเรา ⁶⁸ และนำทางพวกเขาไปสู่หนทางที่เที่ยงตรง ⁶⁹ ผู้ใดเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูต เขาจะได้อยู่กับบรรดาผู้ที่พระเจ้าประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา นั่นคือบรรดานบี บรรดาผู้มีวาจาจริงจัง(ซิดดีกิน) บรรดาผู้พิถีพิในสงคราม(ซุฮะดาร์) และบรรดากัลยาณชน(ซอลีฮีน) ช่างดีเสียนี้กระไรมวลมิตรเหล่านี้ ⁷⁰ นั่นคือความโปรดปรานจากพระเจ้าและเพียงพอแล้วที่พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่าง

⁷¹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเตรียมตัวสุเจ้าให้พร้อมเสมอ หลังจากนั้น จงเคลื่อนออกไปเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือเคลื่อนออกไปพร้อมกันทั้งหมด ⁷² ในหมู่สุเจ้านั้นมีผู้ที่ไม่ยอมออกไปกับกองทัพด้วย ถ้าหากมีทุกขภัยอันใดประสบแก่สุเจ้า พวกเขาก็จะกล่าวว่า “พระเจ้าทรงโปรดปรานฉันที่ฉันไม่ได้ร่วมไปกับพวกเขา” ⁷³ แต่ถ้าสุเจ้าได้รับความโปรดปรานอันใดจากพระเจ้า พวกเขาจะกล่าวว่า “ถ้าฉันได้อยู่ร่วมกับพวกเขา ฉันคงจะได้รับความสำเร็จอันใหญ่หลวงด้วย” รวากับว่าไม่มีความรักความผูกพันใดๆเกิดขึ้นระหว่างสุเจ้ากับพวกเขามาก่อนเลย ⁷⁴ จงให้บรรดาผู้ที่แลกชีวิตโลกนี้เพื่อชีวิตโลกหน้าต่อสู้อยู่ในหนทางของพระเจ้า และผู้ใดต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า ไม่ว่าเขาถูกฆ่าหรือได้รับชัยชนะ ในไม่ช้า เรา

จะประหารรางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา ⁷⁵ แล้วทำไมสุเจ้าจึงไม่ต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าเพื่อผู้ชาย ผู้หญิงและเด็กที่อ่อนแอและถูกกดขี่ที่ร้องว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทรงนำเราออกจากเมืองที่ผู้คนของมันเป็นผู้กดขี่ข่มเหง และโปรดตั้งผู้คุ้มครองจากพระองค์ให้แก่เราและโปรดตั้งผู้ช่วยเหลือจากพระองค์แก่เราด้วยเถิด?” ⁷⁶ บรรดาผู้ศรัทธาหันต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหันต่อสู้ในหนทางของชาตान ดังนั้น จงต่อสู้พวกพ้องของชาตान แท้จริง แผนการของมารนั้นอ่อนแอ

⁷⁷ เจ้าไม่เห็นพวกที่ถูกบอกว่า “จยังมือของสุเจ้าจากการสู้รบไว้ชั่วขณะและจงดำรงนามาซและจ่ายชะกาต” ดอกหรือ? และเมื่อพวกเขาถูกบัญชาให้ต่อสู้ พวกเขາบางคนก็เกรงกลัวมนุษย์เหมือนกับเกรงกลัวพระเจ้าหรือกลัวยิ่งไปกว่านั้นเสียอีก พวกเขากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา ไฉนพระองค์จึงได้ทรงกำหนดการสู้รบให้แก่เรา? พระองค์น่าจะทรงเลื่อนมันออกไปอีกนิดหนึ่ง” จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “ความสุขสบายต่างๆในโลกนี้เป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยเท่านั้น แต่ความสุขของโลกหน้านั้นดีกว่ามากมายสำหรับผู้สํารวมตนจากความชั่ว และสุเจ้าจะมีได้รับความอยู่ดีธรรมแม้แต่น้อย ⁷⁸ ความตายจะเข้ามาหาสุเจ้าไม่ว่าสุเจ้าจะอยู่ในบ้อมปรการสูงอันมั่นคงก็ตาม” ถ้าความดีอันใดประสบแก่พวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “นี้มาจากพระเจ้า” และถ้าความชั่วอันใดประสบแก่พวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “นี้มาจากเจ้า” จงกล่าวเถิดว่า “ทุกอย่างมาจากพระเจ้า” มันเกิดอะไรกับคนเหล่านี้ที่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย? ⁷⁹ ความดีอะไรที่ประสบแก่เจ้านั้น มันมาจากพระเจ้า และความชั่วอะไรที่ประสบแก่เจ้านั้น มันมาจากตัวของสุเจ้าเอง เราได้ส่งเจ้า(มุฮัมมัด)มาเป็นศาสนทูตแก่มนุษยชาติ และเพียงพอแล้วที่พระเจ้าทรงเป็นพยาน

⁸⁰ ผู้ใดที่ปฏิบัติตามศาสนทูต ผู้นั้นก็เชื่อฟังพระเจ้า ส่วนผู้ใดหันหลังให้เขา เราไม่ได้ส่งเจ้ามาเป็นผู้เฝ้าดูพวกเขา ⁸¹ พวกเขากล่าวว่า “เราเชื่อ

ฟังท่าน” แต่เมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้า พวกเขาบางคนได้แอบชุมนุมกันในตอนกลางคืนเพื่อวางแผนต่อต้านสิ่งที่เจ้ากล่าว พระเจ้าทรงบันทึกสิ่งที่พวกเขาวางแผนไว้ ดังนั้น จงหลีกเลี่ยงจากพวกเขาและจงไว้วางใจในพระเจ้า พระเจ้าเท่านั้นที่พอแล้วสำหรับการมอบหมายความไว้วางใจ

⁸² พวกเขาไม่พิจารณาการอดอาหารหรือ? ถ้าหากมันมาจากผู้ใดอื่นนอกไปจากพระเจ้า แน่نون พวกเขาจะได้พบการขัดแย้งมากมายในนั้น ⁸³ เมื่อใดที่คนเหล่านี้ได้ยินข่าวเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความน่ากลัว พวกเขาจะแพร่มันออกไปทั่ว ถ้าหากพวกเขานำมันไปยังศาสนทูตและคนที่มีความน่าเชื่อถือในหมู่พวกเขา มันจะทำให้คนที่รู้เรื่องสามารถสอบสวนและสรุปเรื่องราวจากมันได้ ถ้าหากมิใช่เพราะความโปรดปรานและความเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อผู้เชื่อแล้ว ผู้เชื่อทั้งหมดยกเว้นไม่กี่คนอาจจะต้องเดินตามรอยซาตาน

⁸⁴ ดังนั้น เจ้าจงต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า เจ้าไม่ต้องรับผิดชอบต่อผู้ใดยกเว้นต่อตัวของเจ้าเองเท่านั้น และจงเร่งรีบบรรดาผู้ศรัทธาให้ต่อสู้ด้วย ไม่ใช่ พระเจ้าจะทรงหยุดยั้งกำลังรบของบรรดาผู้ปฏิเสศสัจธรรม เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงแข็งแกร่งที่สุดในพลังรบและทรงเจียบขาดยั้งในการลงโทษ ⁸⁵ ผู้ใดวอนขอในสิ่งที่ดี เขาจะได้รับส่วนหนึ่งจากมัน และถ้าใครวอนขอในสิ่งชั่ว เขาจะต้องไปตอบในสิ่งที่เขามีส่วนในนั้น แท้จริงพระเจ้าทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง ⁸⁶ เมื่อใครท้าทายผู้เชื่อด้วยความเคารพ จงท้าทายตอบด้วยการท้าทายที่ดีกว่าหรืออย่างน้อยที่สุดก็ท้าทายกลับโดยเท่าเทียมกัน แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงชำระทุกสิ่งเสมอ

⁸⁷ พระองค์เป็นพระเจ้า ไม่มีสิ่งเคารพกราบไหว้อื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์จะทรงรวบรวมผู้เชื่อในวันสิ้นคนิชาซึ่งการมาของวันนั้นไม่มีข้อกลางแคลงสงสัยใดๆทั้งสิ้น และถ้อยคำของผู้ใดเล่าที่จะเป็นจริงยิ่งกว่าถ้อยคำของพระเจ้า?

ตลบตะแลงในขณะที่พระเจ้าได้ทรงหันพวกเขากลับไปสู่สภาพเดิม(การไม่ศรัทธา)ของพวกเขาแล้วเพราะความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้? สูเจ้าคิดจะนำทางผู้ที่พระองค์ทรงปล่อยเขาให้หลงผิดกระนั้นหรือ? ผู้ใดที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลงผิด สูเจ้าจะไม่พบหนทางใดสำหรับเขาเลย ⁸⁹ พวกเขาต้องการให้สูเจ้าเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเหมือนดังที่พวกเขาเป็น เพื่อที่สูเจ้าจะได้เหมือนกันกับพวกเขา ดังนั้น จงอย่าเอาพวกเขามาเป็นเพื่อน จนกว่าพวกเขาจะอพยพในหนทางของพระเจ้า และถ้าพวกเขาหันกลับ (ไปสู่การเป็นศัตรู) ดังนั้น จงจับกุมพวกเขาที่ใดก็ตามที่สูเจ้าพบและฆ่าพวกเขา และจงอย่าเอาพวกเขามาเป็นเพื่อนหรือผู้ช่วยเหลือ ⁹⁰ แต่จงยกเว้นบรรดาผู้ที่เข้าร่วมกับหมู่ชนที่เป็นพันธมิตรกับสูเจ้าโดยสนธิสัญญา หรือผู้ที่มาหาสูเจ้าด้วยห้วงอกที่หวนไหวไม่คิดจะต่อสู้สูเจ้าหรือต่อสู้ผู้คนของพวกเขา หากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะทรงทำให้พวกเขาจับอาวุธต่อสู้สูเจ้าแล้วแน่นอน ดังนั้น ถ้าพวกเขาถอยไปจากสูเจ้าและยุติความเป็นศัตรูของพวกเขาและเสนอสันติภาพต่อสูเจ้า ในกรณีเช่นนั้น พระเจ้าไม่ปล่อยให้มีหนทางใดสำหรับสูเจ้าที่จะไปทำร้ายพวกเขา ⁹¹ สูเจ้าจะได้พบพวกตลบตะแลงอีกบางพวกที่ต้องการได้รับความปลอดภัยจากสูเจ้าและจากหมู่ชนของพวกเขา แต่คนพวกนี้จะก่อความวุ่นวายเสียหายอีกเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาสบโอกาส ดังนั้น ถ้าพวกเขาไม่ถอยไปจากสูเจ้าและยังไม่มีภัยจากการต่อสู้สูเจ้า จงจับกุมพวกเขาและฆ่าพวกเขา ณ ที่ใดก็ตามที่สูเจ้าพบพวกเขา คนเหล่านี้แหละที่เราได้ให้อำนาจอย่างเต็มที่แก่สูเจ้าที่จะต่อสู้พวกเขา

⁹² ผู้ศรัทธาต้องไม่ฆ่าผู้ศรัทธาอีกคนหนึ่ง เว้นแต่โดยพลั้งผิด และถ้าผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธาโดยพลั้งผิด เขาต้องปล่อยทาสผู้ศรัทธาหนึ่งคนให้เป็นอิสระและจ่ายค่าทำขวัญแก่ทายาทของผู้ที่ถูกฆ่า เว้นแต่พวกเขาจะยกให้เป็นทาน แต่ถ้าผู้ถูกฆ่าอยู่ในหมู่ชนที่เป็นศัตรูต่อสูเจ้าและเขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้น การไถ่โทษก็คือการปลดปล่อยทาสผู้ศรัทธาหนึ่งคนให้

เป็นไท แต่ถ้าผู้ถูกข่มามีได้เป็นมุสลิมและเป็นพันธมิตรกับสุเจ้า ดังนั้นสุเจ้าต้องจ่ายค่าสินไหมให้แก่ญาติของเขาและปล่อยผู้ศรัทธาหนึ่งคนให้เป็นอิสระ แต่ถ้าผู้ใดไม่สามารถหาหาสได้ เขาต้องถือศีลอดติดต่อกันสองเดือน นี่เป็นสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสั่งไว้สำหรับการสำนึกผิด พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ⁹³ ถ้าผู้ใดข่มผู้ศรัทธาโดยเจตนา การตอบแทนของเขาคือนรกนิรันดร์กาล พระเจ้าจะทรงตำหนิและทรงสาปแช่งเขาและทรงเตรียมการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัวไว้สำหรับเขา

⁹⁴ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสุเจ้าออกไปต่อสู้อยู่ในหนทางของพระเจ้า จงแยกแยะให้แน่ชัด(ระหว่างมิตรและศัตรู) และถ้ามีผู้หักทลายสุเจ้าด้วยการกล่าวสลาม จงอย่าพูดกับเขาว่า “เจ้ามิใช่ผู้ศรัทธา” เพราะว่าสุเจ้าแสวงหาสิ่งที่ดีนี้ พระเจ้าทรงมีสิ่งดีๆอีกมากมายสำหรับสุเจ้า ก่อนหน้านี้ สุเจ้าเองก็อยู่ในสภาพเช่นนี้เหมือนกัน แล้วพระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานแก่สุเจ้า ดังนั้น สุเจ้าจงแยกแยะให้ชัดเจนเสียก่อน แน่หนอ พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้าทำ⁹⁵ ผู้ศรัทธาที่อยู่ข้างหลัง นอกจากบรรดาผู้ที่ต้องออกไปเพราะความจำเป็นนั้นไม่อาจเท่ากับบรรดาผู้ต่อสู้อยู่ในหนทางของพระเจ้าด้วยการเสียสละทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา พระเจ้าทรงให้ตำแหน่งแก่บรรดาผู้ต่อสู้ด้วยการเสียสละทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขาสูงกว่าผู้ที่อยู่ข้างหลัง พระเจ้าทรงสัญญารางวัลตอบแทนอันดีงามไว้แล้วสำหรับทุกคน แต่พระองค์ทรงมีรางวัลตอบแทนสำหรับผู้ต่อสู้เพื่อพระองค์⁹⁶ พวกเขามีตำแหน่งอันสูงกว่าและจะได้รับการอภัยโทษและความเมตตาจากพระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตา

⁹⁷ เมื่อทูตสวรรค์ได้มาเอาวิญญาณของบรรดาผู้ที่กำลังทำผิดต่อตัวของพวกเขาก่อนนั้น ทูตสวรรค์จะถามว่า “มีอะไรเกิดขึ้นกับพวกเจ้า?” พวกเขาตอบว่า “เราเป็นผู้อ่อนแอในแผ่นดิน” ทูตสวรรค์จึงกล่าวว่า “แผ่นดินของพระเจ้าไม่กว้างพอสำหรับเจ้าที่จะอพยพไปยังที่อื่นกระนั้นหรือ?” คนเหล่านี้แหละที่นรกคือที่พำนักของพวกเขาและเป็นปลายทาง

อันซัวซ้า ⁹⁸ ยกเว้นบรรดาผู้ชาย ผู้หญิงและเด็กที่อ่อนแอและไม่สามารถหาทางอพยพได้ ⁹⁹ พระเจ้าจะทรงให้อภัยคนเหล่านี้ เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงยกโทษ ผู้ทรงอภัยเสมอ ¹⁰⁰ ผู้อพยพในหนทางของพระเจ้าจะพบที่พึงพิงหลบภัยมากมายในแผ่นดินและปัจจัยยังชีพอันไพบูรณ์ ส่วนผู้ใดที่ออกจากบ้านของเขาเพื่อหนทางของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์แล้วความตายได้มายังเขา เขาจะได้รับรางวัลตอบแทนที่พระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁰¹ เมื่อสุเจ้า(บรรดาผู้ศรัทธา)เดินทางตามแผ่นดิน มันไม่มีบาปอันใดที่สุเจ้าจะยกการนมาช ถ้าสุเจ้ากลัวว่าบรรดาผู้ปฏิเสธจะจู่โจมสุเจ้าเพราะแท้จริง พวกเขาเป็นศัตรูที่เปิดเผยต่อสุเจ้า ¹⁰² และเมื่อเจ้า(มุฮัมมัด)อยู่กับบรรดาผู้ศรัทธาและนำพวกเขาขึ้นมาช(ในยามสงคราม) จงให้หมู่หนึ่งของพวกเขายืนอยู่ข้างหลังเจ้าโดยให้พวกเขาถืออาวุธไว้ และเมื่อพวกเขาได้กัมกราบแล้ว จงให้พวกเขาถอยไปอยู่ข้างหลังเจ้าและให้อีกพวกหนึ่งที่ยังไม่ได้ขึ้นมาชเข้ามามาชกับเจ้า แล้วให้พวกเขายืนระวังและถืออาวุธของพวกเขาไว้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามักจะคอยเผ้าดูโอกาสที่สุเจ้าปล่อยปลละละเลยอาวุธและสัมภาระของสุเจ้าเพื่อที่พวกเขาจะได้ลอบจู่โจมสุเจ้าแบบฉับพลัน อย่างไรก็ตาม ถ้าสุเจ้ารู้สึกลำบากเพราะมีฝนหนักหรือถ้าสุเจ้าป่วย มันก็ไม่มีบาปอันใดถ้าสุเจ้าจะวางอาวุธของสุเจ้าไว้ แต่สุเจ้าจงตระเตรียมการป้องกันไว้ให้พร้อม แท้จริง พระเจ้าทรงเตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมาแล้ว ¹⁰³ เมื่อสุเจ้านมาชเสร็จแล้ว สุเจ้าจงรำลึกถึงพระเจ้าไม่ว่าจะในขณะยืน นั่งและเอกเขนก แต่เมื่อสุเจ้าปลอดภัยแล้ว จงดำรงนมาชตามปกติ แท้จริง การนมาชเป็นหน้าที่ของผู้ศรัทธาตามเวลาที่กำหนดไว้ ¹⁰⁴ จงอย่าแสดงความอ่อนแอในการติดตามคนเหล่านี้ ถ้าหากสุเจ้าได้รับความบาดเจ็บ พวกเขา ก็ได้รับความบาดเจ็บดังที่สุเจ้าได้รับเช่นกัน แต่สิ่งที่

สู่เจ้าหวังจากพระเจ้านั้น พวกเขาไม่สามารถหวังได้ พระเจ้าทรงรอบรู้ และทรงปรีชาญาณเสมอ

¹⁰⁵ (ไอ้คนปี่) เราได้ประทานคัมภีร์นี้แก่เจ้าด้วยสัจธรรม ทั้งนี้เพื่อที่เจ้าจะได้พิพากษาระหว่างมนุษย์ตามที่พระเจ้าได้ทรงสอนเจ้า ดังนั้น จงอย่าเป็นผู้แก้ต่างให้ผู้ที่ไม่ซื่อตรง ¹⁰⁶ จงขอภัยโทษต่อพระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁰⁷ และจงอย่าเถียงแทนบรรดาผู้ที่ไม่ซื่อตรงต่อตัวของพวกเขาเอง แท้จริง พระเจ้ามิทรงรักผู้ทรยศและผู้มีบาปหนา ¹⁰⁸ พวกเขาไม่รู้สึกละอายต่อหน้าผู้คน แต่พวกเขาไม่รู้สึกละอายต่อหน้าพระเจ้าทั้งๆที่พระองค์ทรงอยู่กับพวกเขาในตอนที่พวกเขาวางแผนกันในตอนกลางคืนโดยการพูดสิ่งต่างๆที่พระองค์ไม่ทรงยินดี และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำเสมอ

¹⁰⁹ สู่เจ้าอาจโต้แย้งแทนพวกเขาในชีวิตโลกนี้ แต่ใครเล่าจะได้แย้งแทนพวกเขากับพระเจ้าในวันฟื้นคืนชีพ ? หรือใครเล่าจะเป็นผู้พิทักษ์พวกเขาที่นั่น? ¹¹⁰ ถ้าผู้ใดกระทำชั่วหรือธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง แล้วขอภัยโทษต่อพระเจ้า เขาจะพบพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹¹¹ ส่วนใครที่ทำบาป เขาก็นำบาปมาสู่ตัวเขาเอง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงทรงปรีชาญาณเสมอ ¹¹² แต่ถ้าผู้ใดกระทำความผิดหรือทำบาป แล้วใส่ความผู้บริสุทธิ์ แน่نون ตัวเขาเองได้แบกการใส่ร้ายและบาปนั้นไว้อย่างชัดเจน ¹¹³ (ไอ้คนปี่) หากมิใช่ความโปรดปรานของพระเจ้าต่อเจ้าและหากมิใช่ความเมตตาของพระองค์ พวกเขาบางคนได้ตกลงกันแล้วที่จะทำให้เจ้าหลงผิด แต่พวกเขาไม่สามารถทำให้ใครหลงผิดได้นอกจากตัวของพวกเขาเอง พวกเขาไม่สามารถที่จะทำให้ใครหลงผิดได้ พระเจ้าได้ประทานคัมภีร์และวิทยายัญญาแก่เจ้าและได้ทรงสอนเจ้าในสิ่งที่เจ้าไม่รู้ แท้จริงแล้วความโปรดปรานของพระเจ้าต่อเจ้านั้นใหญ่หลวงนัก

¹¹⁴ การปรึกษากันลับๆส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่มีสิ่งดีอันใด ยกเว้นใน

เรื่องของผู้ที่ทำชับกัันในเรื่องกุศลทานและความคิดหรือการสมัครสมานกันระหว่างมนุษย์ ถ้าคนใดทำสิ่งนั้นโดยหวังความยินดีจากพระเจ้า เราจะประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่แก่เขา ¹¹⁵ แต่ถ้าผู้ใดต่อต้านศาสนทูตหลังจากทางนำได้เป็นที่กระจ่างแก่เขาแล้วและปฏิบัติตามแนวทางอื่นนอกไปจากแนวทางของผู้ศรัทธา เราจะหันเขาไปยังทางที่เขาเองได้หันไปและเราจะให้เขาเข้าไปในนรกอันเป็นปลายทางที่ชั่วช้า

¹¹⁶ แท้จริง พระเจ้าจะไม่ทรงให้อภัยการนำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ ส่วนบาปอื่น ๆ นอกจากนั้น พระองค์จะทรงให้อภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดตั้งภาคีต่อพระเจ้า เขาผู้นั้นได้หลงทางออกไปไกลลิบ ¹¹⁷ พวกเขา(ผู้บูชารูปเคารพ)ได้วิงวอนต่อเทพสตรี และพวกเขามิได้วิงวอนสิ่งใดนอกจากซาตานที่ดีอีรัน ¹¹⁸ ซาตานที่พระเจ้าทรงสาปแช่ง ซาตานที่กล่าว(กับพระเจ้า)ว่า “ฉันจะเอาบางส่วนหนึ่งของพระองค์ไป” ¹¹⁹ และฉันจะทำให้พวกเขาหลงทาง ฉันจะยุยงให้พวกเขาฟุ้งเฟ้อ ฉันจะสั่งพวกเขาให้ปาดหูสัตว์ และฉันจะสั่งพวกเขาจนพวกเขาเปลี่ยนแปลงการสร้างของพระเจ้า” ดังนั้น ผู้ใดยึดเอาซาตานเป็นผู้คุ้มครองแทนพระเจ้า เขาก็เป็นผู้ขาดทุนอย่างชัดแจ้ง ¹²⁰ มันสัญญาพวกเขาและหลอกลวงพวกเขาด้วยความหวังลมๆแล้งๆ แต่สัญญาของซาตานนั้นมิได้เป็นสิ่งใดนอกไปจากการหลอกลวง ¹²¹ ที่พำนักของพวกเขาเหล่านี้คือนรก และพวกเขาจะไม่พบที่หลบภัย ¹²² ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี เราจะให้พวกเขาเข้าไปในสวนสวรรค์ที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านซึ่งในนั้นพวกเขาจะพำนักอยู่ตลอดกาล นี่คือนิสัญญาของพระเจ้า และผู้ใดเล่าจะสัจจริงยิ่งไปกว่าพระเจ้า?

¹²³ มันไม่ใช่ความปรารถนาของสุเจ้าและไม่ใช่ความปรารถนาของชาวคัมภีร์ที่สำคัญกว่า ใครก็ตามที่ทำความชั่วจะได้รับการตอบแทนไปตามนั้น เขาจะไม่พบผู้คุ้มครองหรือผู้ช่วยเหลือสำหรับตัวเขาออกไปจากพระเจ้า ¹²⁴ ผู้ใดทำงานที่ดีไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง เขาจะ

ได้เข้าสวรรค์หากเขาเป็นผู้ศรัทธา และเขาจะไม่ได้รับความไม่เป็นธรรม แม้แต่น้อยนิด ¹²⁵ ผู้ใดเล่าที่จะมีความศรัทธาดีไปกว่าผู้ที่ยอมจำนนอย่างสิ้นเชิงต่อพระเจ้าและกระทำการงานที่ดีและปฏิบัติตามแนวทางของอับรอฮีมผู้ยึดมั่นในความศรัทธาซึ่งพระเจ้าได้เลือกเขาเป็นมิตร? ¹²⁶ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระเจ้าทรงมีความรู้รอบทุกสิ่ง

¹²⁷ พวกเขาขอให้เจ้า(มุฮัมมัด)ชี้ขาดในเรื่องของผู้หญิง จงกล่าวเถิด “พระเจ้าได้ทรงให้คำแนะนำแก่พวกท่านไปแล้วในเรื่องของพวกนาง คำบัญชาที่ให้แก่พวกท่านในคัมภีร์เกี่ยวกับเด็กหญิงกำพร้าที่พวกท่านยังไม่ให้สิ่งที่ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเธอ แต่พวกท่านยังอยากจะแต่งงานกับพวกเธอด้วย และคำบัญชาเกี่ยวกับเด็กที่อ่อนแอ นั้น พระองค์ได้สั่งสุเจ้าให้ปฏิบัติกับเด็กกำพร้าอย่างยุติธรรม พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงความดีทุกอย่างที่พวกท่านกระทำ” ¹²⁸ ถ้าหญิงคนใดกลัวการทารุณหรือการห่างเหินของสามีของนาง มันก็ไม่ผิดแต่ประการใดสำหรับนางที่จะหาทางปรองดองกัน เพราะการปรองดองนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด แต่মনุษย์นั้นมักจะเห็นแก่ตัวเองเป็นสำคัญ ถ้าสุเจ้ากระทำความดีและเกรงกลัวพระเจ้า สุเจ้าจงแน่ใจได้เลยว่าพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ¹²⁹ สุเจ้าไม่สามารถให้ความยุติธรรมระหว่างภรรยาของสุเจ้าได้ถึงแม้ว่าสุเจ้าจะปรารถนาก็ตาม ดังนั้น จงอย่าลำเอียงให้แก่ภรรยาคนใดจนหมดแล้วปล่อยให้คนอื่นค้างเตัง(ระหว่างการแต่งงานกับการหย่า) ถ้าหากสุเจ้าปฏิบัติโดยชอบธรรมและปรับปรุงตน สุเจ้าจะพบว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹³⁰ และถ้าเขาทั้งสองสามีภรรยาแยกกัน พระเจ้าจะทำให้ทั้งสองมั่งคั่งโดยอำนาจอันไพศาลของพระองค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงมั่งคั่งไม่มีขีดจำกัดและเป็นผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ

¹³¹ ทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า เราได้สั่งผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนสุเจ้าและเราได้สั่งสุเจ้าให้เกรงกลัวพระเจ้า

ถ้าหากสุเจ้าปฎิเสธพระองค์ จงรู้ไว้เถิดว่าทุกสรรพสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลาย เป็นของพระเจ้า พระเจ้าทรงมีอยู่อย่างเพียงพอโดยไม่ต้องอาศัยสิ่งใด และพระองค์ทรงคู่ควรกับการได้รับคำสรรเสริญ ¹³² ทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า และไม่มีผู้ใดที่สมควรได้รับความไว้วางใจเท่ากับพระเจ้า ¹³³ ถ้าพระองค์ทรงต้องการ พระองค์ก็สามารถจัดสุเจ้าให้หมดไปและเอาคนอื่นมาแทนสุเจ้าก็ได้ พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะทำเช่นนั้น ¹³⁴ ถ้าผู้ใดต้องการรางวัลตอบแทนแห่งโลกนี้ (ขอให้เขาจำไว้ว่า) ที่พระเจ้าคือรางวัลตอบแทนของทั้งโลกนี้และโลกหน้า และพระเจ้าทรงไดยินและทรงเห็นทุกสิ่ง

¹³⁵ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเป็นผู้ดำรงรักษาความยุติธรรมและเป็นพยานเพื่อพระเจ้า ถึงแม้ความยุติธรรมและการเป็นพยานของสุเจ้าจะเป็นผลร้ายต่อตัวสุเจ้าเองหรือต่อพ่อแม่และญาติสนิทของสุเจ้า ไม่ว่าเขาจะมั่งคั่งหรือยากจนก็ตาม เพราะพระเจ้าทรงรู้จักเขาทั้งสองมากกว่าสุเจ้า ดังนั้น จงอย่าทำตามอารมณ์ดำของสุเจ้าเพราะเกรงว่าสุเจ้าจะไม่สามารถดำรงความยุติธรรมไว้ได้ ถ้าหากสุเจ้าปกปิดบิดเบือนหลักฐานหรือละทิ้งความจริง จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงรู้ดีเสมอในสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

¹³⁶ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงศรัทธามั่นในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และในคัมภีร์ที่พระองค์ได้ประทานแก่ศาสนทูตของพระองค์และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ประทานก่อนหน้านี้ ผู้ใดปฏิเสธพระเจ้าและบรรดาทูตสวรรค์ของพระองค์ ปฏิเสธคัมภีร์ทั้งหลายและบรรดาศาสนทูตของพระองค์และวันสุดท้าย เขาผู้นั้นก็หลงทางอย่างแน่นอน ¹³⁷ สำหรับบรรดาผู้ที่ศรัทธาและต่อมาปฏิเสธศัทธิธรรม หลังจากนั้นได้กลับมาศรัทธาแล้วก็ปฏิเสธและตั้งตนปฏิเสธยิ่งขึ้นไปอีกนั้น พระเจ้าจะไม่ทรงอภัยโทษพวกเขาและจะไม่แสดงหนทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา ¹³⁸ จงเตือนพวกตลบตะแลงว่าสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด ¹³⁹ สำหรับบรรดาผู้ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศัทธิธรรมเป็นเพื่อนแทนผู้ศรัทธา พวกเขา

ไปหาคนเหล่านั้นเพื่อแสวงหาเกียรติยศกระนั้นหรือ? ในขณะที่เกียรติยศทั้งหมดนั้นเป็นของพระเจ้า

¹⁴⁰ พระเจ้าได้ทรงบัญชาสุเจ้าไว้ในคัมภีร์นี้แล้วว่าเมื่อสุเจ้าได้ยินผู้คนปฏิเสธหรือหัวเราะเยาะวจะของพระเจ้า สุเจ้าจงอย่านั่งร่วมวงกับพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะคุยกันในเรื่องอื่นออกไปจากนั้น มิเช่นนั้น สุเจ้าจะเป็นเยี่ยงพวกเขา แน่نون พระเจ้าจะทรงรวบรวมบรรดาผู้ตลบตะแลงและบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมทั้งหมดไว้ในนรก ¹⁴¹ บรรดาผู้ตลบตะแลงได้เฝ้ามองสุเจ้าอย่างใกล้ชิดเพื่อดูว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับสุเจ้า ถ้าพระเจ้าประทานชัยชนะแก่สุเจ้า พวกเขาก็จะกล่าวว่า “พวกเรามีได้อยู่กับพวกท่านดอกหรือ?” และถ้าบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมมีส่วนในชัยชนะ พวกเขาจะกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า “เราไม่ได้ช่วยพวกท่านให้ได้ชัยชนะและคุ้มครองพวกท่านจากบรรดาผู้ศรัทธากระนั้นหรือ?” พระเจ้าจะตัดสินระหว่างสุเจ้าทั้งหมดในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และพระเจ้าจะไม่เปิดทางให้บรรดาผู้ศรัทธาปฏิเสธสัจธรรมทำอันตรายบรรดาผู้ศรัทธา

¹⁴² บรรดาผู้ตลบตะแลง(มุนาฟิก)คิดที่จะลวงพระเจ้า แต่ความจริงแล้วพระองค์ต่างหากได้ลวงพวกเขาอยู่ เมื่อพวกเขายืนขึ้นนมาช พวกเขาจะยืนอย่างไม่เต็มใจเพียงเพื่อให้ผู้คนเห็นและพวกเขาไม่ได้รำลึกถึงพระเจ้าเลยยกเว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ¹⁴³ พวกเขากำลังสองจิตสองใจ ไม่อยู่ทางด้านนี้และไม่อยู่ทางด้านนั้น แต่สำหรับผู้ทีพระเจ้าปล่อยให้หลงทางนั้น เจ้าไม่สามารถชี้ทางให้เขาได้เลย ¹⁴⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ายึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม(ที่ทำสงครามต่อสุเจ้า)เป็นเพื่อนแทนบรรดาผู้ศรัทธา สุเจ้าต้องการจะแสดงข้อพิสูจน์อันชัดแจ้งที่ค้านต่อสุเจ้าเองต่อพระเจ้ากระนั้นหรือ? ¹⁴⁵ แท้จริง บรรดาผู้ตลบตะแลงนั้นจะอยู่ในห้วงลึกที่สุดของนรก และสุเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาเลย ¹⁴⁶ เว้นแต่บรรดาผู้สำนึกผิดและกลับตัวกระทำความดีและยึดมั่นในพระเจ้าและสุจริตมั่นต่อศาสนาของเขาเพื่อพระเจ้า คนเหล่านี้อยู่กับบรรดาผู้ศรัทธา

และพระเจ้าจะประทานรางวัลอันใหญ่หลวงแก่บรรดาผู้ศรัทธา ¹⁴⁷ ในน
พระเจ้าจะทรงลงโทษผู้เจ้าถ้าผู้เจ้ากตัญญูและศรัทธาในพระองค์?
พระเจ้าทรงรู้ถึงคุณค่าและทรงรอบรู้เสมอ

¹⁴⁸ พระเจ้าไม่ทรงรักการโพ่นทะนาคความเลวของผู้ใด เว้นแต่เขาจะ
ถูกข่มเหง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไต่ถามเสมอ ผู้ทรงรอบรู้เสมอ ¹⁴⁹ ไม่ว่าผู้เจ้า
กระทำความดีโดยเปิดเผยหรือโดยลับ หรืออย่างน้อยที่สุดก็ละเว้นจาก
ความชั่ว ผู้เจ้าจงรู้เถิดว่าแท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงนิโรโทษเสมอ ผู้ทรง
อานุภาพเสมอ ¹⁵⁰ แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธพระเจ้าและศาสนทูตของ
พระองค์และปรารถนาที่จะแบ่งแยกระหว่างพระเจ้าและศาสนทูตของ
พระองค์ และกล่าวว่า “เราศรัทธาบางคนและปฏิเสธบางคน” และพวก
เขาเลือกเอาทางระหว่างนั้น ¹⁵¹ พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาโดย
แท้จริง และเราได้เตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับพวกปฏิเสธแล้ว
¹⁵² สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์
และไม่ได้แบ่งแยกผู้ใดในศาสนทูตเหล่านั้น พระองค์จะประทานรางวัล
ของพวกเขาแก่พวกเขา พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁵³ ถ้าพวกชาวคัมภีร์ขอให้เจ้านำคัมภีร์เล่มหนึ่งลงมาจากฟากฟ้า
พวกเขาได้ขอมูซาหนักยิ่งกว่านั้นมาแล้ว พวกเขากล่าวแก่โมเสสว่า “จง
ทำให้เราเห็นพระเจ้าต่อหน้าสิ” เพราะความชั่วของพวกเขานี้เอง สายฟ้า
ได้ฟาดลงมายังพวกเขาโดยฉับพลัน หลังจากนั้น พวกเขาได้ยึดเอาลูกวัว
เป็นวัตถุบูชาหลังจากพวกเขาได้เห็นสัญญาณอันชัดแจ้งแล้ว แต่หลังจาก
นั้น เราได้ให้อภัยพวกเขาและเราได้ประทานอำนาจหน้าที่อันชัดแจ้งแก่มู
ซา ¹⁵⁴ และเราได้ยกภูเขาเหนือพวกเขาและได้ให้พวกเขาทำสัญญาโดย
เราได้สั่งพวกเขาว่า “จงเข้าไปในประตูโดยนอบน้อม” และเราได้สั่งพวก
เขาด้วยว่า “จงอย่าละเมิดวันสะบาโต” และให้พวกเขาทำสัญญาว่าจะ
ปฏิบัติตามกฎนี้โดยเคร่งครัด

¹⁵⁵ แต่พวกเขาได้ทำลายสัญญาและปฏิเสธสัญญาทั้งหลายอันชัด

แจ้งของพระเจ้าและพยายามฆ่าคนบางคนโดยไม่เป็นธรรมและประกาศว่า “หัวใจของเราถูกปิดแล้ว” แต่มิใช่ พระเจ้าต่างหากได้ทรงปิดหัวใจของพวกเขาเพราะการปฏิเสธสัจธรรมของพวกเขา พวกเขาไม่ได้ศรัทธายกเว้นเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ¹⁵⁶ พวกเขาปฏิเสธและกล่าวร้ายต่อมารีย์อย่างรุนแรง ¹⁵⁷ พวกเขา กล่าวว่า “เราได้ฆ่าเมสซีอาห์ อีชาลูกของมารีย์ ศาสนทูตของพระเจ้าแล้ว” แต่ในความเป็นจริง พวกเขาไม่ได้ฆ่าและไม่ได้ทำให้เขาตายบนไม้กางเขน แต่ว่าพวกเขาได้ถูกทำให้มองเห็นและม้ายคล้ายเช่นนั้น และบรรดาผู้ที่ขัดแย้งกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็มีข้อสงสัย พวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนี้นอกจากจะคาดเดากันไปเอง แต่แน่นอน พวกเขาไม่ประสบความสำเร็จในการฆ่าอีซา ¹⁵⁸ ไม่ ความจริงก็คือพระเจ้าได้ยกอีซาขึ้นไปยังพระองค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจยิ่ง ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ

¹⁵⁹ ไม่มีใครในหมู่ชาวคัมภีร์ที่เชื่อในเรื่องนี้ก่อนการตายของเขา และเขาจะเป็นพยานให้แก่คนเหล่านั้นในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ¹⁶⁰ ดังนั้นด้วยความอธรรมของชาวยิว เราจึงได้ห้ามสิ่งดี ๆ มากมายที่ก่อนหน้านี้เป็นที่อนุมัติสำหรับพวกเขา ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขามักจะขัดขวางทางของพระเจ้าเสมอ ¹⁶¹ เพราะการที่พวกเขากินดอกเบี๋ยซึ่งได้ถูกห้ามไว้แล้ว และเพราะการที่พวกเขากินทรัพย์สินของคนอื่นโดยไม่ชอบธรรม เราได้เตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้แล้วสำหรับบรรดาผู้(ที่ยังคง)ปฏิเสธสัจธรรม ¹⁶² แต่สำหรับผู้มั่นคงในความรู้และผู้ทีศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าและที่ได้ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า และผู้ที่ดำรงนามาซและจ่ายชะกาตและศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้าย คนเหล่านี้เราจะประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่แก่พวกเขาอย่างแน่นอน

¹⁶³ เราได้ประทานวณะแก่เจ้า(ไอ้มูฮัมมัด)เช่นเดียวกับที่เราได้ประทานวณะแก่นูฮ(โนอาห์)และบรรดานบีอื่นๆหลังจากเขา และเราได้ประทานวณะแก่อิบรอฮีม อิสมาอีล อิสฮาก ยะกูบและวงศ์วานของ

เขาและอีซา อัยยูบ ยูनुส ฮารูน สุลัยมานและเราได้ประทานคัมภีร์ชะบูร (Psalms) แก่ดาวิด ¹⁶⁴ เราได้บอกเจ้าแล้วเกี่ยวกับศาสนทูตบางคนที่ถูกส่งมาก่อนหน้านั้น ในขณะที่เราไม่ได้บอกเจ้าเกี่ยวกับคนอื่นๆ และพระเจ้าได้พูดกับมูซาโดยตรง ¹⁶⁵ พวกเขาเป็นศาสนทูตผู้นำข่าวดีมาบอกและให้คำตักเตือน ทั้งนี้เพื่อที่ว่าหลังจากการมาของบรรดาศาสนทูตเหล่านี้แล้ว มนุษย์จะได้ไม่มีข้ออ้างต่อพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจยิ่ง ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ*

¹⁶⁶ แต่พระเจ้าทรงเป็นพยานในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่เจ้าว่า พระองค์ได้ประทานมันลงมาด้วยความรอบรู้ของพระองค์ และบรรดาทูตสวรรค์ก็เป็นพยานด้วย และแค่พระเจ้าเป็นพยานก็เป็นการเพียงพอแล้ว ¹⁶⁷ แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธและกีดกันผู้อื่นจากทางของพระเจ้า พวกเขาได้หลงทางไปไกลลิบ ¹⁶⁸ แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธสังขรณ์และกระทำความผิดนั้น พระเจ้าจะไม่ทรงอภัยพวกเขาและจะไม่ทรงนำทางพวกเขาสู่หนทางใดๆ ¹⁶⁹ เว้นแต่ทางของนรกซึ่งพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตราบนานาน นั่นเป็นการง่ายสำหรับพระเจ้า ¹⁷⁰ มนุษย์เอ๋ย ศาสนทูตผู้นี้ได้มายังสุเจ้าพร้อมกับสังขรณ์จากพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้น จงศรัทธาเขา เพราะมันเป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้าเอง แต่ถ้าหากสุเจ้าปฏิเสธสังขรณ์ สุเจ้าก็ควรจะรู้ไว้ว่าทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ ¹⁷¹ โอ้ชาวคัมภีร์ จงอย่าสุดโต่งในศาสนาของสุเจ้า จงอย่ากล่าวสิ่งใด

* พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ หลังจากนั้น พระองค์ได้สร้างสวรรค์และนรก ต่อมา มนุษย์ได้ถูกส่งมาตั้งถิ่นฐานบนโลกซึ่งที่นี้มนุษย์มีเสรีภาพที่จะทำอะไรตามที่เขาต้องการ แต่เสรีภาพนี้ไม่ใช่สิ่งนิรันดร์ มันเป็นเพียงชั่วคราวและเป็นวิธีการสำหรับการทดสอบเขา โดยที่ความดีและความชั่วได้ถูกแยกให้เขาได้เห็น หลังจากนั้น พระเจ้าจะเฝ้าดูว่าใครที่จะทำตามใจตัวเองหรือทำตามเจตนารมณ์ของพระเจ้าแม้ได้รับเสรีภาพแล้วก็ตาม

นอกจากความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า แท้จริง เมสซีอาห์ อีชาลูกของมารีย์ เป็นเพียงศาสนทูตคนหนึ่งของพระเจ้าและพระบัญชาของพระองค์ที่ถูกนำมาซึ่งมารีย์ และเป็นวิญญูณจากพระองค์ ดังนั้น จงศรัทธาในพระเจ้า และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และจงอย่ากล่าวว่พระเจ้ามีสาม จงอย่ากล่าวเช่นนี้ มันเป็นการดีกว่าสำหรับเจ้า แท้จริง พระเจ้านั้นเป็นพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว พระองค์ทรงสูงส่งเกินกว่าที่จะมีบุตร ทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์และพระองค์เท่านั้นที่เพียงพอแล้วสำหรับการเป็นผู้พิทักษ์¹⁷² แน่นนอน เมสซีอาห์ไม่รังเกียจที่จะถูกนับว่าเป็นบ่าวของพระเจ้าและบรรดาทูตสวรรค์ผู้ใกล้ชิดก็ไม่รังเกียจด้วยเช่นกัน ดังนั้น ผู้ใดรังเกียจที่จะเคารพสักการะพระองค์และเยอหียงจงหอง จงรู้ไว้เถิดว่าพระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาไว้ต่อหน้าพระองค์โดยพร้อมเพรียงกัน¹⁷³ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี พระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลโดยครบให้แก่พวกเขา และจะทรงเพิ่มพูนให้พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์ สำหรับบรรดาผู้รังเกียจและเยอหียงนั้น พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวดและพวกเขาจะไม่พบใครที่สามารถเป็นผู้ให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือแก่พวกเขาจากพระเจ้าได้¹⁷⁴ มนุษย์เอ๋ย ข้อพิสูจน์อันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้มายังสุเจ้าแล้ว และเราได้ส่งแสงสว่างอันจรัสมายังสุเจ้าแล้ว

¹⁷⁵ ดังนั้น บรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและยึดมั่นในพระองค์ พระองค์จะทรงให้พวกเขาอยู่ในความเมตตาและความโปรดปรานจากพระองค์ และจะทรงนำพวกเขาไปยังพระองค์ตามแนวทางที่เที่ยงตรง¹⁷⁶ พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับคำสั่ง จงกล่าวเถิด “พระเจ้าได้สั่งเจ้าเกี่ยวกับเรื่องทนายทโดยอ้อมว่าหากชายใดตายโดยไม่มีลูก แต่ทิ้งพี่สาวหรือน้องสาวไว้หนึ่งคน นางจะได้รับมรดกของเขาค้างหนึ่ง และถ้าหากนางไม่มีลูก พี่ชายหรือน้องชายของนางจะได้รับมรดกของนาง และหากผู้ตายทิ้งพี่สาว

หรือน้องสาวไว้ข้างหลังสองคน นางทั้งสองจะได้รับสองในสามของสิ่งที่เขาทิ้งไว้ และถ้าจำนวนของพี่ชายหรือน้องชายและพี่สาวหรือน้องสาวมีมากกว่าสอง ส่วนแบ่งของพี่ชายหรือน้องชายแต่ละคนจะเป็นสองเท่าของพี่สาวหรือน้องสาวแต่ละคน พระเจ้าได้ทรงทำให้สิ่งต่างๆ เป็นที่แจ่มแจ้งแก่สผู้เจ้าเพื่อที่ผู้เจ้าจะไม่หลง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง”

5. โตะ

อัล-มาอิตะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงปฏิบัติตามเงื่อนไขให้ครบ บรรดาปศุสัตว์สี่เท้าที่ได้ถูกอนุมัติแก่สผู้เจ้า เว้นแต่ที่ได้ถูกบอกแก่สผู้เจ้า สผู้เจ้าถูกห้ามล่าสัตว์ในขณะที่สผู้เจ้าอยู่ระหว่างการแสวงบุญ แท้จริง พระเจ้าทรงบัญชาที่พระองค์ทรงประสงค์ ² บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าละเมิดสัญลักษณ์ต่างๆ ของพระเจ้าและเดือนต้องห้าม สัตว์พลีและอูฐที่สวมพวงมาลา(เพื่อบ่งบอกว่ามันจะถูกเชือดพลีถวายพระเจ้า) และอย่าล่วงละเมิดบรรดาผู้ที่มุ่งมายังบ้านอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อแสวงความโปรดปรานและความปรามิโทษจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เมื่อสผู้เจ้าเปเลื่องชุดแสวงบุญแล้ว สผู้เจ้าจึงล่าสัตว์ได้ จงอย่าให้ความเกลียดชังหมู่ชนที่กีดกันสผู้เจ้าจากมัสญิดอัลฮะรออมยุงสผู้เจ้าให้ทำบาป จงช่วยเหลือกันในกลุ่มธรรมและการสำรวมตนจากความชั่ว จงอย่าช่วยเหลือกันในการทำบาปและการเป็นศัตรู แต่จงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงเฉียบขาดในการลงโทษ

³ สิ่งที่ต้องห้ามสำหรับสผู้เจ้าคือสัตว์ที่ตายเอง เลือด และเนื้อสุกรและเนื้อของสัตว์ที่ถูกกล่าวนามอื่นจากนามของพระเจ้าเวลาเชือด สัตว์ที่ถูกรัดคอตายหรือสัตว์ที่ถูกทุบตีจนตายหรือตกจากที่สูงและที่ถูกสัตว์ป่ากิน

เว้นแต่ที่สุเจ้าเชือดท้น(ในขณะที่มันยังมีชีวิต) และสัตว์ที่ถูกเชือดพลีบนแท่นบูชา และที่สุเจ้าเสียดหาย เหล่านี้ล้วนเป็นบาป วันนี้ บรรดาผู้ปฏิเสธรัจธรรมสิ้นหวังต่อการทำร้ายศาสนาของสุเจ้าแล้ว ดังนั้น จงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวฉัน วันนี้ ฉันได้ทำให้ศาสนาของสุเจ้าครบถ้วนสำหรับสุเจ้าแล้ว และได้ให้ความโปรดปรานของฉันครบถ้วนแก่สุเจ้าด้วย และฉันพึงใจให้อิสลามเป็นศาสนาแก่สุเจ้า ดังนั้น ผู้ใดถูกบังคับด้วยความหวีให้กินสิ่งที่ห้าม ไม่ใช่จงใจทำบาป เขาจะพบว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

4 ถ้าพวกเขาถามเจ้าถึงสิ่งที่อนุมัติแก่พวกเขา จงกล่าวเถิด “ที่ถูกอนุมัติแก่พวกท่านคือสิ่งที่ดีทั้งหลาย และที่พวกท่านสอนให้สัตว์ล่าเนื้อของพวกท่านจับมันโดยการฝึกมันตามที่พระเจ้าทรงสอนพวกท่าน ดังนั้น จงกินที่มันจับมาให้พวกท่านโดยกล่าวพระนามของพระเจ้าเหนือมันเสียก่อน และเกรงกลัว แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการชำระ”

5 วันนี้ สิ่งที่ดีทั้งหมดเป็นที่ยอมรับแก่สุเจ้าแล้ว อาหารของชาวคัมภีร์ก็เป็นที่ยอมรับแก่สุเจ้าและอาหารของสุเจ้าก็เป็นที่ยอมรับแก่พวกเขา หญิงบริสุทธิ์จากหมู่ผู้ศรัทธาและหญิงบริสุทธิ์จากชาวคัมภีร์ก่อนสุเจ้าก็เป็นที่ยอมรับก่อนสุเจ้าในการแต่งงานเมื่อสุเจ้าได้ให้ของหมั้นและให้นางได้แต่งงาน ไม่ใช่เป็นผู้ค้าประเวณีและมีโซ่ทำเป็นเมียลับ และผู้ใดปฏิเสศการศรัทธา ดังนั้น แน่نون การงานของเขาจะไร้ผลและในโลกหน้าเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน

6 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อสุเจ้ายืนขึ้นเพื่อทำนมาซ ดังนั้น จงล้างหน้าของสุเจ้าและมือของสุเจ้าถึงข้อศอกและจงลูบศีรษะของสุเจ้าและล้างเท้าของสุเจ้าถึงตาตุ่ม ถ้าสุเจ้าอยู่ในสภาพที่ไม่สะอาด จงอาบน้ำชำระร่างกายทั่วทั้งตัว แต่ถ้าสุเจ้าป่วยหรืออยู่ระหว่างการเดินทางหรือผู้ใดในหมู่สุเจ้ามาจากส้วมหรือได้สัมผัสผู้หญิงแล้วสุเจ้าหาหน้าไม่พบ ดังนั้น จงเอาฝุ่นดิน(หรือทราย)ที่สะอาดลูบหน้าและมือของสุเจ้า พระเจ้าไม่ทรง

ปรารถนาที่จะก่อความลำบากใดๆแก่สุเจ้า แต่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะชำระสุเจ้าให้สะอาดและเพื่อทำให้ความโปรดปรานของพระองค์ครบครันแก่สุเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้ขอบคุณ

⁷ จงระลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่มีต่อสุเจ้า และจงอย่าลืมนพันธสัญญาที่พระองค์ได้ทรงทำกับสุเจ้าเมื่อตอนที่สุเจ้ากล่าวว่า “เราไต่ยืนและเราปฏิบัติตาม” จงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ถึงความคิดที่ลึกที่สุดของมนุษย์ ⁸ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเป็นผู้ยืนหยัดเพื่อพระเจ้าโดยเป็นพยานที่ยุติธรรม จงอย่าให้ความเกลียดชังของหมู่ใดยงสุเจ้าไม่ให้ปฏิบัติความยุติธรรม จงดำรงความยุติธรรมไว้เพราะมันใกล้เคียงกับการเกรงกลัวพระเจ้า จงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่สุเจ้ากระทำ ⁹ พระเจ้าได้ทรงสัญญาบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีว่าสำหรับพวกเขาคือการอภัยโทษและรางวัลอันมหาศาล ¹⁰ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธสัญญานทั้งหลายของเรา พวกเขาเป็นสหายของไฟนรกที่โชติช่วง ¹¹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่มีต่อสุเจ้าเมื่อชนหมู่หนึ่งได้ตั้งใจจะทำร้ายสุเจ้า แต่พระองค์ได้ทรงยังมีมือของพวกเขาจากสุเจ้า ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า และพระเจ้าเท่านั้นที่ปวงผู้ศรัทธาควรต้องไว้วางใจ

¹² พระเจ้าได้ทรงทำสัญญาผูกมัดลูกหลานอิสรออีลไว้และได้ตั้งผู้นำขึ้นในหมู่พวกเขาสิบสองคนและพระเจ้าทรงกล่าวว่า “แน่นอน ฉันอยู่กับสุเจ้าถ้าสุเจ้าดำรงมาฆและจ่ายซะกาตและศรัทธาในบรรดาศาสนทูตของฉันและสนับสนุนพวกเขาและให้พระเจ้ายืมสิ่งที่ดีแน่นอน ฉันจะอภัยบาปของสุเจ้า และฉันจะให้สุเจ้าเข้าสวนสวรรค์อันหลากหลายซึ่งเบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ส่วนผู้ใดปฏิเสธศรัทธาหลังจากนี้จะหลงไปจากทางอันเที่ยงตรง” ¹³ แต่เนื่องจากพวกเขาละเมิดพันธสัญญาของพวกเขา ดังนั้น เราจึงได้สาปแช่งพวกเขาและทำให้จิตใจของพวกเขาหยาบกระด้าง พวกเขาปิดเบือนความหมายของถ้อยคำที่ถูกประทาน

มาโดยเอาถ้อยคำเหล่านั้นออกไปจากข้อความและเพิกเฉยต่อส่วนที่พวกเขาได้ถูกสั่งกำชับ เจ้าจะเห็นการทรยศของพวกเขาอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นเพียงบางคนเท่านั้น แต่จงให้อภัยพวกเขาและจงอดทนต่อพวกเขา แท้จริง พระเจ้าทรงรักผู้ทำความดี

¹⁴ เราได้ทำพันธสัญญากับบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “แท้จริง พวกเราเป็นชาวคริสเตียน” ด้วย แต่พวกเขาได้ลืมนั่นหนึ่งที่พวกเขาได้ถูกสั่งกำชับไว้เช่นกัน ดังนั้น เราจึงทำให้ความเป็นศัตรูและความเกลียดชังเกิดขึ้นในหมู่พวกเขาจนถึงวันแห่งการพิพากษา แน่หนอ พระเจ้าจะทรงบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้

¹⁵ โอบรรดาชาวคัมภีร์ ศาสนทูตของเราได้มายังสุเจ้าแล้วเพื่อให้สุเจ้าเกิดความกระจ่างในสิ่งที่สุเจ้าได้ปิดบังไว้จากคัมภีร์และเขาให้อภัยสุเจ้าในหลายสิ่ง แน่หนอ แสงสว่างจากพระเจ้าและคัมภีร์อันชัดแจ้งได้มายังสุเจ้าแล้ว ¹⁶ โดยคัมภีร์นี้ พระเจ้าทรงนำทางผู้ปฏิบัติตามความปราโมทย์ของพระองค์ไปสู่หนทางแห่งความสงบสุข และทรงนำพวกเขาออกจากความมืดทั้งหลายสู่แสงสว่างด้วยความประสงค์ของพระองค์ และทรงนำพวกเขาสู่ทางที่เที่ยงตรง ¹⁷ แน่หนอ พวกเขาเหล่านั้นได้ปฏิเสธศาสนาแล้วเมื่อพวกเขากล่าวว่า “แท้จริง พระเจ้าคือพระคริสต์บุตรของมารีย์” จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ใครเล่าจะขัดขวางพระเจ้าจากการทำลายพระคริสต์ บุตรของนางมารีย์และแม่ของเขและทุกคนในโลกนี้ถ้าพระองค์ทรงประสงค์? อาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์และพระเจ้าทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง”

¹⁸ ชาวยิวและชาวคริสเตียนกล่าวว่า “เราเป็นบุตรของพระเจ้าและเป็นที่รักของพระองค์” จงกล่าวเถิดว่า “แล้วในพระองค์จึงทรงลงโทษพวกท่านเพราะความผิดบาปของพวกท่านเล่า? ความจริงแล้ว พวกท่านเป็นเพียงคนธรรมดาในหมู่ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น พระองค์ทรงอภัยผู้ที่

พระองค์ทรงประสงค์และทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ อาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้นเป็นของพระเจ้า และทั้งหมดจะกลับไปยังพระองค์”¹⁹ บรรดาชาวคัมภีร์เอ๋ย แน่نون ศาสนทูตของเราได้มายังสูแล้วเพื่อให้คำสอนเป็นที่กระจ่างแก่ผู้เจ้าหลังจากที่การมีบรรดาศาสนทูตได้ว่างเว้นไป มิฉะนั้นผู้เจ้าจะกล่าวว่า “ไม่เคยมีผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนมายังเรา” ดังนั้น จึงมีผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนมายังผู้เจ้าแล้ว พระเจ้าทรงมีอำนาจที่จะทำได้ทุกสิ่ง

²⁰ จงนึกถึงตอนที่มุซาได้กล่าวกับคนของเขาว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงระลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อพวกท่านเมื่อพระองค์ได้ทรงตั้งนบีหลายคนขึ้นในหมู่พวกท่าน และได้ทรงทำให้พวกท่านเป็นผู้มีอำนาจปกครองและประทานแก่พวกท่านในสิ่งที่มิได้ประทานแก่ผู้ใดในโลก”²¹ หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเข้าไปในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดแก่พวกท่าน และจงอย่าหันหลังของพวกท่านกลับเพราะพวกท่านจะกลายเป็นผู้ขาดทุน”²² พวกเขาทั้งหลายกล่าวว่า “มุซาเอ๋ย แท้จริง ในแผ่นดินนั้นมีผู้คนที่ทรงอำนาจ พวกเราจะไม่เข้าไปในแผ่นดินนั้นจนกว่าพวกเขาจะออกไปจากที่นั่นเสียก่อน ถ้าพวกเขาออกไปจากที่นั่นแล้ว เราถึงจะเข้าไป”²³ ในตอนนั้น มีชายสองคนที่เกรงกลัวพระเจ้าและพระเจ้าทรงโปรดปรานเขาทั้งสองได้กล่าวว่า “จงเข้าไปยังพวกเขาทางประตูหน้า เพราะเมื่อพวกท่านเข้าไปในนั้นได้ พวกท่านจะเป็นผู้ชนะ จงวางใจในพระเจ้าถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา”²⁴ แต่ถึงกระนั้น พวกเขาได้กล่าวว่า “มุซาเอ๋ย แท้จริง เราจะไม่เข้าไปในเมืองนั้นเด็ดขาดตราบใดที่พวกเขายังอยู่ในนั้น ขอให้ท่านและพระเจ้าของท่านไปต่อสู้เถิด พวกเราจะนั่งอยู่ที่นี้”

²⁵ มุซาได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันไม่มีอาจเหนือใคร นอกจากตัวฉันและพี่ชายของฉัน ดังนั้น โปรดแยกเราทั้งสองออกจากหมู่

ชนผู้ฝ่าฝืนเหล่านี้ด้วยเถิด” ²⁶ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “แผ่นดินนี้เป็นที่ต้องห้ามสำหรับพวกเขาเป็นเวลาสี่สิบปี ในช่วงนี้พวกเขาจะเร่รอนไปตามแผ่นดิน ดังนั้น จงอย่าเศร้าโศกเพื่อหมู่ชนที่ชั่วช้าเหล่านี้”

²⁷ จงเล่าให้พวกเขาารู้ถึงเรื่องราวของลูกชายทั้งสองของอาดัมด้วยความจริงเมื่อทั้งสองได้ถวายสิ่งพลีแก่เรา แล้วสิ่งพลีของคนหนึ่งในสองนั้นเป็นที่ยอมรับ แต่จากอีกคนหนึ่งไม่เป็นที่ยอมรับ ฝ่ายหลังจึงได้กล่าวว่า “ฉันจะฆ่าเจ้า” อีกฝ่ายหนึ่งจึงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงรับ(สิ่งพลี)จากผู้ยำเกรงพระองค์เท่านั้น” ²⁸ ถ้าท่านเหยียดมือของท่านเพื่อจะฆ่าฉัน ฉันจะไม่ยกมือของฉันเพื่อฆ่าท่าน เพราะฉันเกรงกลัวพระเจ้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ²⁹ ฉันต้องการให้ท่านรับบาปของท่านที่มีต่อฉันและบาปของท่านด้วย และท่านจะได้กลายเป็นชาวรกรก นั่นคือการตอบแทนสำหรับบรรดาผู้ทำความผิด”

³⁰ แต่กระนั้น ตัวตนที่ชั่วร้ายของเขาได้ชักจูงเขาให้ฆ่าน้องชายของเขา หลังจากนั้น เขาได้ฆ่าน้องชายของเขาและกลายเป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้ขาดทุน ³¹ หลังจากนั้น พระเจ้าได้ส่งอีกาตัวหนึ่งมาคุ้ยดินเพื่อแสดงให้เห็นถึงการฝังศพน้องชายของเขา เมื่อเห็นเช่นนั้น เขาได้ร้องออกมาว่า “วิบัติแน่แล้วตัวฉัน ฉันไม่สามารถทำอะไรเช่นนี้อีกาได้ทำเพื่อฝังศพน้องชายของฉันกะนั้นหรือ?” ดังนั้น เขาจึงรู้สึกผิดในสิ่งที่เขาได้ทำไป

³² นั่นคือสิ่งที่ว่าทำไมเราจึงได้กำหนดแก่พวกลูกหลานอิสราเอลว่า “ผู้ใดฆ่าชีวิตใด เว้นเสียแต่ว่าคนผู้นั้นเป็นฆาตกรหรือเป็นผู้ก่อความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน คนผู้นั้นจะถูกถือเหมือนกับเขาได้ฆ่ามนุษย์ชาติทั้งมวล และผู้ใดที่ได้รักษาชีวิตหนึ่งไว้ เขาจะถูกถือว่ามีเหมือนกับผู้ให้ชีวิตแก่มนุษย์ชาติทั้งมวล” แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขายังคงล่องลอยในแผ่นดิน ศาสนทูตของเราได้มายังพวกเขาคนแล้วคนเล่าพร้อมกับสัญญาอันชัดเจน แต่พวกเขาหลายคนยังคงสร้างความเสียหายในแผ่นดิน ³³ บรรดาผู้ทำสงครามต่อพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และ

พยายามก่อความเสียหายในแผ่นดินนั้น พวกเขาต้องถูกประหารหรือถูกตรึงให้ตายบนไม้กางเขนหรือตัดมือและเท้าของพวกเขาสลบข้างกันหรือถูกเนรเทศออกไปจากแผ่นดิน นี่คือการอภัยสำหรับพวกเขาในโลกนี้ และยังมีการลงโทษอันหนักหน่วงยิ่งกว่านี้อีกสำหรับพวกเขาในโลกหน้า

³⁴ ยกเว้นบรรดาผู้ที่สำนึกผิดก่อนที่ผู้เจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขา ดังนั้นจึงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

³⁵ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงแสวงหาทางที่จะได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ และจงคืนรนต่อสู้ในหนทางของพระองค์เพื่อผู้เจ้าจะได้รับความสำเร็จ ³⁶ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ถึงแม้พวกเขามีทุกสิ่งบนโลกและอีกสองเท่าของจำนวนนั้นเพื่อนำมาไถ่โทษตัวเองให้พ้นจากการลงโทษในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ สิ่งเหล่านั้นจะไม่ถูกรับจากพวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันแสนสาหัส ³⁷ พวกเขาต้องการที่จะออกจากไฟนรก แต่พวกเขาจะไม่สามารถออกมาจากมันได้ และสำหรับพวกเขาคือการทรมานอย่างต่อเนื่อง ³⁸ สำหรับขโมยไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง จงตัดมือของพวกเขา นั่นคือการลงโทษ (เพื่อเป็นการยับยั้ง) จากพระเจ้าสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ³⁹ แต่ถ้าผู้ใดสำนึกผิดหลังจากที่ทำความผิดไปแล้วและปรับปรุงตนเอง พระเจ้าจะทรงหันกลับไปยังเขาโดยปราณี แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁴⁰ เจ้าไม่รู้หรือว่าอาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า? พระองค์ทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงอภัยโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

⁴¹ ศาสนทูตเอ๋ย จงอย่าให้ผู้คนที่กำลังแข่งขันกันในการปฏิเสธศรัทธาทำให้เจ้าต้องระทมใจ ไม่ว่าจะเป็นบรรดาผู้ที่กล่าวด้วยปากของพวกเขาว่า “เราศรัทธา” แต่หัวใจของพวกเขาไม่ศรัทธาหรือจะมาจากชาวยิวเช่นกัน คนพวกนี้ชอบฟังเรื่องโกหก พวกเขามาฟังเจ้าเพื่อนำไป

บอกคนอื่น(ผู้นำทางศาสนา)ที่ไม่ได้มาหาเจ้า(เพราะความหยิ่งทะนง) พวกเขา(บรรดาผู้นำเหล่านี้)เอาถ้อยคำในคัมภีร์ของพระเจ้าออกจากตัว บทและกล่าวแก่ผู้คนว่า “ถ้าหากนี่เป็นสิ่งที่พวกเจ้าถูกให้มา พวกเจ้าก็จะรับมัน แต่ถ้าไม่เช่นนั้น ก็จงระวังให้ดี” ถ้าพระเจ้าต้องการจะทดสอบใคร เจ้าไม่อาจทำสิ่งใดเพื่อปกป้องเขาให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าได้ คนที่พระเจ้าไม่ปรารถนาจะขัดเกลาก้าวใจของเขาจะได้รับความอับยศในโลกนี้และการลงโทษอันแสนสาหัสในโลกหน้า

⁴² พวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ฟังความเท็จและเป็นผู้กินสิ่งต้องห้าม ดังนั้น ถ้าพวกเขามาหาเจ้า เจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขาหรือปฏิเสธไปเลย เพราะถึงแม้เจ้าปฏิเสธ พวกเขาจะไม่สามารถทำร้ายอะไรเจ้าได้ แต่ถ้าหากเจ้าตัดสินระหว่างพวกเขา เจ้าจงตัดสินด้วยความยุติธรรม เพราะพระเจ้าทรงรักผู้เที่ยงธรรม ⁴³ แต่เป็นไปได้อย่างไรที่พวกเขาจะให้เจ้าเป็นผู้ตัดสินในเมื่อพวกเขาเองมีคัมภีร์เตารอตซึ่งในนั้นมีคำตัดสินของพระเจ้าอยู่แล้ว ถึงกระนั้น พวกเขายังหันหลังให้มัน แน่نون คนเหล่านี้ไม่มีความศรัทธา

⁴⁴ เราได้ประทานเตารอตลงมาซึ่งในนั้นมีทางนำและแสงสว่าง นี่ทุกคนที่เชื่อฟังเราได้ใช้ตัดสินชาวยิวเช่นเดียวกับที่พวกนักปราชญ์และนักศาสนาชาวยิวตัดสินตามคัมภีร์ของพระเจ้าซึ่งพวกเขาได้ถูกมอบหมายให้เป็นผู้รักษาและเป็นพยานยืนยันคัมภีร์ของพระองค์ ดังนั้น จงอย่ากลัวมนุษย์ แต่จงกลัวฉัน และจงอย่าขายถ้อยคำที่ฉันประทานมาเพื่อผลประโยชน์เล็กน้อย ผู้ใดไม่ตัดสินตามที่พระเจ้าประทานลงมา พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁴⁵ เราได้กำหนดไว้ในเตารอตสำหรับชาวยิวแล้วว่า “ชีวิตต่อชีวิต ตาต่อตา จมูกต่อจมูก หูต่อหู ฟันต่อฟัน และบาดแผลนั้น ก็มีการตอบแทนกันอย่างเท่าเทียมกัน” แต่ถ้าผู้ใดโดยการแก้แค้นแทนให้เป็นทาน มันก็เป็นการไถ่โทษสำหรับเขา ส่วนผู้ใดไม่ตัดสินตามที่พระเจ้าประทานมา เขาเหล่านั้นก็คือผู้ทำความผิด ⁴⁶ หลังจากนี้เหล่านั้น เราได้

ส่งอิซาบุตรของมารีย์มาเป็นผู้ยืนยันสิ่งที่ถูกประทานมาก่อนเขาในคัมภีร์เตารอตและเราได้ประทานอินญีลแก่เขาซึ่งในนั้นมีทางนำและแสงสว่างและยังเป็นการยืนยันสิ่งที่มีอยู่ในเตารอตในเวลานั้น เป็นทางนำและการดักเตือนสำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้า ⁴⁷ ดังนั้น จงให้บรรดาผู้ปฏิบัติตามคัมภีร์อินญีลตัดสินใจตามที่พระเจ้าได้ประทานลงมาในนั้น ส่วนผู้ใดไม่ตัดสินใจตามที่พระเจ้าประทานลงมา พวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน

⁴⁸ (ไอ้มุฮัมมัด) เราได้ประทานคัมภีร์แก่เจ้าพร้อมกับสัจธรรม เป็นการยืนยัน(คำพูดสว่างหน้า)ที่ยังมีอยู่ในคัมภีร์ก่อนหน้านี้และเป็นสิ่งที่กำหนดว่าอะไรเป็นความจริงในนั้น ดังนั้น เจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขาโดยกฎหมายที่พระเจ้าประทานมา จงอย่าปฏิบัติตามความปรารถนาของพวกเขาโดยการหันออกไปจากสัจธรรมที่ได้มายังสุเจ้า เราได้กำหนดกฎและแนวทางแห่งชีวิตไว้สำหรับสุเจ้าทุกคนแล้ว หากพระเจ้าทรงประสงค์พระองค์สามารถที่จะทำให้สุเจ้าเป็นหมู่ชนเดียวกันได้ แต่เพื่อที่จะทดสอบสุเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่สุเจ้า ดังนั้น จงพยายามแข่งขันในการทำความดี ในท้ายที่สุดแล้ว สุเจ้าทั้งหมดจะกลับไปหาพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงทำให้สุเจ้ารู้ความจริงเกี่ยวกับที่สุเจ้าขัดแย้งกัน

⁴⁹ ดังนั้น จงตัดสินระหว่างพวกเขาตามที่พระเจ้าได้ทรงประทานลงมาและจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขา จงระวังพวกเขาให้ดี มิฉะนั้น พวกเขาจะล่อลวงเจ้าให้ออกจากทางนำที่พระเจ้าทรงประทานแก่เจ้า และถ้าหากพวกเขาปฏิเสธการตัดสินของเจ้า ดังนั้น จงรู้เถิดว่าพระเจ้าทรงปรารถนาที่จะลงโทษพวกเขาตามความผิดบางอย่างที่พวกเขาได้กระทำไว้ ความจริงแล้ว ส่วนใหญ่ของมนุษย์นั้นเป็นผู้ฝ่าฝืน ⁵⁰ พวกเขาปรารถนาที่จะถูกตัดสินโดยกฎหมายแห่งความโง่เขลากระนั้นหรือ? และใครที่ดีเลิศกว่าพระเจ้าในการตัดสินสำหรับบรรดาผู้ที่เชื่อมั่นในพระองค์?

⁵¹ โอบรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเอาชาวยิวและชาวคริสเตียนมาเป็นเพื่อนใกล้ชิดของสุเจ้า พวกเขาดังเป็นพันธมิตรซึ่งกันและกัน ถ้าหากใครคนหนึ่งคนใดในหมู่สุเจ้าเอาพวกเขามาเป็นเพื่อน แน่หนอ เขาจะถูกนับว่าอยู่ในหมู่พวกนั้น แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ทำความผิด ⁵² สุเจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่มีโรคแห่งการสลับใจในหัวใจของพวกเขา เคลื่อนไหวกันในกลุ่มของพวกเขาอยู่เสมอ พวกเขากล่าวว่า “เรากลัวว่าเราจะประสบความเดือดร้อนบางอย่าง” แต่มันอาจเป็นไปได้เมื่อพระเจ้าจะทรงประทานชัยชนะแก่สุเจ้าหรือการตัดสินที่เป็นประโยชน์แก่สุเจ้า หลังจากนั้น คนพวกนี้จะรู้สึกผิดในความคิดที่พวกเขาซ่อนไว้ในหัวใจของพวกเขา ⁵³ ในตอนนั้น บรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า “คนเหล่านี้หรือที่สบถสาบานต่อพระเจ้าอย่างหนักแน่นว่าพวกเขาจะอยู่กับพวกท่าน?” การงานของพวกเขาไร้ผลและพวกเขาจะกลายเป็นผู้ขาดทุน

⁵⁴ โอบรรดาผู้ศรัทธา ถ้าผู้ใดในหมู่สุเจ้าทั้งศาสนาของเขา พระเจ้าจะทรงยกหมู่ชนที่พระองค์ทรงรักพวกเขาและพวกเขารักพระองค์ขึ้นมาแทน คนเหล่านี้คือผู้ที่อ่อนน้อมต่อผู้ศรัทธาและองอาจเข้มแข็งต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าและไม่หวั่นกลัวต่อการให้ร้ายของใครก็ตามที่ให้ร้ายพวกเขา นั่นคือความโปรดปรานของพระเจ้า พระองค์ทรงประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงมั่งคั่งอย่างเหลือหลายและพระองค์ทรงรอบรู้ ⁵⁵ แท้จริง ผู้ช่วยเหลือของสุเจ้าคือพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ที่ดำรงนามาซและจ่ายชะกาตและโค้งในการเคารพสักการะ ⁵⁶ ผู้ใดเป็นพันธมิตรกับพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธา ขอให้เขาารู้เถิดว่าพรคของพระเจ้าจะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน

⁵⁷ โอบรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเอาคนเหล่านี้มาเป็นเพื่อน นั่นคือ คนที่ถูกประทานคัมภีร์ก่อนหน้าสุเจ้าหรือบรรดาผู้ปฏิเสธที่ถือเอาศาสนาของสุเจ้าเป็นที่เยาะเย้ยและล้อเล่น จงเกรงกลัวพระเจ้าถ้าหากสุเจ้าเป็น

ผู้ศรัทธาที่แท้จริง⁵⁸ เมื่อสุเจ้าปาวร้องให้พวกเขามานมาซ พวกเขาก็อมันเป็นเรื่องตลกขบขันและล้อเล่น นั่นเป็นเพราะพวกเขาคือคนที่ไม่ใช่สติปัญญา⁵⁹ จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “โอชาวคัมภีร์ทั้งหลาย พวกท่านไม่พอใจเราเพียงเพราะเราศรัทธาในพระเจ้าและในสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมายังเราและสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนหน้าเรา และเพราะส่วนใหญ่ของพวกท่านเป็นผู้ฝ่าฝืนกระนั้นหรือ?”⁶⁰ จงกล่าวเถิดว่า “จะให้ฉันบอกพวกท่านถึงผู้ที่ได้รับการตอบแทนที่เลวร้ายกว่านั้นจากพระเจ้าไหม? คนเหล่านั้นคือผู้ที่พระเจ้าทรงสาปแช่งและผู้ที่พระองค์ทรงกริ้ว พวกเขาถูกสาปให้เป็นลิงและหมู และเป็นผู้ที่เคาะพญาซาตาน* คนเหล่านี้เป็นผู้ที่อยู่ในสภาพที่เลวร้ายยิ่งและเป็นผู้ที่หลงออกไปไกลจากแนวทางที่ถูกต้อง”

⁶¹ เมื่อพวกเขามาหาสุเจ้า พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธา” แต่ความจริงแล้ว พวกเขาเข้ามาในสภาพที่จะปฏิเสธสัจธรรมและออกไปในสภาพเดียวกัน พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบังไว้ในหัวใจของพวกเขา

⁶² เจ้าจะเห็นส่วนมากของพวกเขาแข่งขันกันเพื่อทำบาปและความไม่เป็นธรรมและการกินสิ่งต้องห้าม ช่างชั่วช้าจริงๆ ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

⁶³ ทำไมพวกผู้รู้ศาสนาชาวยิวและนักกฎหมายของพวกเขาไม่ห้ามพวกเขา กล่าวถ้อยคำที่เป็นบาปหรือการกินสิ่งต้องห้าม? การงานของพวกเขาช่างเป็นสิ่งชั่วร้ายจริงๆ

⁶⁴ ชาวยิวกล่าวว่า “พระหัตถ์ของพระเจ้าถูกล่ามแล้ว” ไม่ใช่ มือของพวกเขาต่างหากที่ถูกล่ามและพวกเขาถูกสาปแช่งก็เพราะคำกล่าวร้ายที่พวกเขากล่าวออกมา พระหัตถ์ของพระองค์นั้นทรงเป็นอิสระ พระองค์

* มันมิใช่ในความหมายทางภาษา แต่เป็นคำอธิบายเชิงสัญลักษณ์ที่อธิบายถึงความตกต่ำทางศีลธรรมของพวกเขา คนเหล่านี้ไม่ได้กลายเป็นสัตว์โดยทางร่างกาย แต่ลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของพวกเขาเป็นเหมือนลิงและหมู

ทรงแจกจ่ายในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ อันที่จริงแล้ว สิ่งที่ถูกประทานมายังเจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นได้ทำให้พวกเขาหลายคนต่อต้านและปฏิเสธธรรมยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้ก่อความเป็นศัตรูและความเกลียดชังให้เกิดขึ้นในระหว่างพวกเขาจนกระทั่งถึงวันพินคินซีฟ เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาก่อไฟแห่งสงครามขึ้น พระเจ้าจะทรงดับมัน พวกเขา กำลังพยายามแพร่ความเสียหายขึ้นในแผ่นดิน แต่พระเจ้าไม่ทรงชอบผู้ก่อความเสียหาย

⁶⁵ ถ้าหากพวกชาวคัมภีร์ศรัทธาและเกรงกลัวพระเจ้า เราจะจัดการความชั่วช้าต่างๆ ของพวกเขาออกไปจากพวกเขา และเราจะให้พวกเขาได้เข้าไปในสวนสวรรค์แห่งความโปรดปราน ⁶⁶ ถ้าหากพวกเขาปฏิบัติตามเตารอดและอินญีลและที่ได้ถูกประทานลงมายังพวกเขาจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะได้รับความมั่งคั่งสมบูรณ์ทั้งจากเบื้องบนและเบื้องล่างที่อยู่ใต้เท้าของพวกเขา ถึงแม้ในหมู่พวกเขาจะมีคนที่เที่ยงธรรมบ้าง แต่ส่วนมากของพวกเขาก็เป็นผู้กระทำความชั่ว

⁶⁷ โอ้ศาสนทูต จงนำสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้าไปบอกแก่ผู้คน เพราะหากเจ้าไม่ทำเช่นนั้น เจ้าก็มิได้นำสาส์นของพระองค์ไปยังผู้คน พระองค์จะคุมครองเจ้าจากผู้คน เพราะพระเจ้าจะไม่ทรงนำทางผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁶⁸ จงบอกพวกเขาว่า “โอ้ชาวคัมภีร์ พวกท่านไม่มีอะไรมาอ้างทั้งสิ้น เว้นเสียแต่ว่าพวกท่านจะปฏิบัติตามเตารอดและอินญีลและสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่พวกท่านจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา” แนนอน สิ่งที่ถูกประทานแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นจะทำให้พวกเขาส่วนใหญ่ดีอติงและปฏิเสธมากขึ้น แต่เจ้าจงอย่าเศร้าโศกให้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁶⁹ บรรดาผู้ศรัทธา ชาวยิว ชาวซอบิอันและชาวคริสเตียนที่ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายและกระทำความดี ไม่มีสาเหตุใดที่จะต้องกลัวและพวกเขาจะไม่ทุกข์โศก

⁷⁰ เราได้ทำพันธสัญญาอันมั่นคงกับพวกลูกหลานอิสรออีลไว้และเราได้ส่งศาสนทูตหลายคนมายังพวกเขา แต่เมื่อใดที่ศาสนทูตคนหนึ่งมายังพวกเขาพร้อมกับสิ่งที่พวกเขาไม่ชอบ พวกเขา ก็ถือว่าศาสนทูตผู้นั้นเป็นคนโกหกหรือไม่ก็ฆ่าเขา ⁷¹ และพวกเขาก็ยังกระหมิวว่าจะไม่มีความเสียหายอะไรเกิดขึ้นกับพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงตบอดและหูหนวก หลังจากนั้น พระเจ้าได้ทรงอภัยพวกเขา แต่ส่วนมากของพวกเขา ก็ยังคงปฏิบัติตัวเหมือนคนตบอดและหูหนวกอีก พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งที่พวกเขา กำลังกระทำอยู่

⁷² แน่นอนที่สุด พวกเขาคือผู้ปฏิเสธศรัทธา นั่นคือคนที่กล่าวว่า “แท้จริง พระเจ้าคือพระคริสต์บุตรของนางมารีย์” ในขณะที่พระคริสต์เองได้กล่าวว่า “โอ้ลูกหลานอิสรออีล จงเคารพสักการะพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่านด้วยเช่นกัน” ถ้าใครนำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า แน่นอน พระเจ้าจะห้ามเขามิให้เข้าสวนสวรรค์ และนรกจะเป็นที่พำนักสำหรับเขา และบรรดาผู้ทำความผิดจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ ⁷³ แน่นอนที่สุด พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศาสนา นั่นคือผู้ที่กล่าวว่า “พระเจ้าทรงเป็นหนึ่งในสาม” ในขณะที่พระเจ้ามีเพียงองค์เดียว ถ้าหากพวกเขาไม่หยุดยั้งจากการพูดเช่นนั้น การลงโทษอันเจ็บปวดก็จะประสบแก่ทุกคนในหมู่พวกเขาที่กล่าวเท็จปฏิเสธศรัทธา ⁷⁴ ทำไมพวกเขาไม่หันไปยังพระเจ้าและขออภัยโทษต่อพระองค์? พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁷⁵ พระคริสต์บุตรของมารีย์นั้นมิได้เป็นอะไรนอกไปจากศาสนทูตคนหนึ่ง ศาสนทูตหลายคนได้ล่องลับไปแล้ว ก่อนหน้าเขา แม้ของเขาเป็นหญิงที่มีคุณธรรมและเขาทั้งสองก็กินอาหาร (เหมือนกับคนอื่น ๆ ที่ต้องตาย) จงดูเถิดว่า เราได้ทำให้สัญญาอันทั้งหลายที่นำไปสู่ความจริงชัดเจนแก่พวกเขาอย่างไร และจงดูเถิดว่าพวกเขาถูกทำให้หันเหไปทางอื่นอย่างไร ⁷⁶ จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “พวกท่านเคารพสักการะสิ่งอื่นที่ไม่มีอำนาจให้โทษและคุณประโยชน์แก่พวกท่าน

กระนั้นหรือ ? ทั้งๆที่ความจริงแล้ว พระเจ้าเท่านั้นที่ เป็นผู้ทรงได้ยืนและ ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง”

⁷⁷ จงกล่าวเถิด “โอ้ชาวคัมภีร์ จงอย่าสุดโต่งในศาสนาของพวกท่าน และจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของบรรดาผู้หลงผิดมาแล้วก่อนหน้า พวกท่านและทำให้คนอื่นอีกหลายคนหลงผิดและพวกเขาเองก็ได้หลงออกไปจากทางที่เที่ยงตรง”

⁷⁸ บรรดาลูกหลานอิสราเอลที่ปฏิเสธสัจธรรมได้ถูกสาปแช่งโดยดาวิด และอิชาบุตรของมารีย์ นั่นเป็นเพราะว่าพวกเขาฝ่าฝืนและละเมิดเสมอ ⁷⁹ พวกเขาไม่ได้ห้ามปรามกันและกันจากการทำความผิดที่พวกเขาทำ กัน สิ่งที่พวกเขานั้นช่างชั่วช้าจริงๆ ⁸⁰ เจ้าเห็นส่วนมากของพวกเขาคือ เป็นมิตรกับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ช่างชั่วช้าแถมๆที่พวกเขาได้กระทำไว้สำหรับตัวเอง พวกเขาทำให้พระเจ้าทรงกริ้วและพวกเขาจะต้องถูกลงโทษตลอดกาล ⁸¹ ถ้าหากพวกเขาศรัทธาในพระเจ้าและนบีและที่ได้ ถูกประทานลงมาแก่เขา พวกเขาคงไม่คบผู้ปฏิเสธสัจธรรมเป็นมิตร แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาคือเป็นผู้ไม่เชื่อฟัง

⁸² แน่นอน เจ้าจะพบว่าชาวยิวและบรรดาผู้ตั้งภาคีนั้นเป็นศัตรูตัวฉกาจต่อบรรดาผู้ศรัทธา และแน่นอน เจ้าจะพบว่าพวกที่มีความรักใคร่ใกล้ชิดกับบรรดาผู้ศรัทธามากกว่านั้นคือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “แท้จริงเราเป็นคริสเตียน” นั่นเป็นเพราะในหมู่พวกเขามีผู้ทรงความรู้และพวกบาทหลวง และเพราะพวกเขาไม่เย่อหยิ่ง ⁸³ เมื่อพวกเขาได้ยืนสิ่งที่ถูกประทานมาแก่ศาสนทูต เจ้าจะเห็นตาของพวกเขาส่องไปด้วยน้ำตา เพราะความจริงที่พวกเขาจำได้ พวกเขากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา เราศรัทธาแล้ว ดังนั้น โปรดบันทึกเราไว้ร่วมกับผู้ที่เปี่ยมด้วยเถิด ⁸⁴ ทำไมเราไม่ศรัทธาในพระเจ้าและในความจริงที่ได้มายังเรา? เราปรารถนาที่จะให้พระผู้อภิบาลของเรารับเราเข้าไปรวมกับบรรดาคนดี” ⁸⁵ และด้วยสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไป พระเจ้าจะตอบแทนพวกเขาด้วยสวน

สวรรค์ที่มีลำนำหลายสายไหลผ่านซึ่งพวกเขาจะได้พำนักรู้อยู่ในตลอดไป นั่นคือรางวัลตอบแทนของผู้ทำความดี⁸⁶ แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของเรา พวกเขาคือสหายของนรก

⁸⁷ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าห้ามสิ่งที่ดีทั้งหลายที่พระเจ้าได้ทรงอนุมัติสำหรับสุเจ้าและจงอย่าละเมิด แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรักผู้ละเมิด⁸⁸ จงกินจากสิ่งที่อนุมัติและสิ่งสะอาดที่พระเจ้าได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพ แก่สุเจ้า จงเกรงกลัวพระเจ้าที่สุเจ้าทั้งหลายมีความศรัทธา⁸⁹ พระเจ้าไม่ทรงยึดถือถ้อยคำไร้สาระในการสาบานของสุเจ้า แต่พระองค์ทรงยึดถือสิ่งที่สุเจ้าสาบานไว้โดยเจตนา ดังนั้น การโกโทษสำหรับการผิดคำสาบานคือการให้อาหารคนขัดสนสิบคนตามปริมาณเฉลี่ยที่สุเจ้าให้อาหารแก่ครอบครัวของสุเจ้า หรือให้เครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา หรือการปลดปล่อยทาสหนึ่งคน หรือถ้าหากสุเจ้าไม่สามารถทำได้ก็ให้ถือศีลอดสามวัน นี่คือการโกโทษคำสาบานที่สุเจ้าสาบานไว้ จงรักษาคำสาบานของสุเจ้า พระเจ้าทรงอธิบายคำบัญชาทั้งหลายของพระองค์เพื่อที่สุเจ้าจะได้ขอบคุณ

⁹⁰ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา แท้จริง น้ำเมาและการพนัน การบุชายัญและการเสี่ยงตัวเป็นสิ่งที่โสมมจากการกระทำของมาร ดังนั้น จงหันห่างจากมันเสียเพื่อสุเจ้าจะได้รับความสำเร็จ⁹¹ ชะตาอันเพียงแต่ปรารถนาที่จะสร้างความเป็นศัตรูและความเกลียดชังกันในระหว่างสุเจ้าโดยอาศัยน้ำเมาและการพนัน และเพื่อหันเหสุเจ้าออกจากกระด้างถึงพระเจ้าและจากการเมา แล้วสุเจ้ายังไม่ละเว้นหรือ? ⁹² จงเชื่อฟังพระเจ้าและจงเชื่อฟังศาสนทูต และจงละเว้นจากสิ่งเหล่านี้ ถ้าหากสุเจ้าไม่เชื่อฟัง ดังนั้น จงรู้ไว้เถิดว่าหน้าที่ของศาสนทูตของเราคือการเผยแผ่ศาสนอันชัดแจ้งเท่านั้น⁹³ ไม่มีบาปแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีในสิ่งที่เขาทั้งหลายได้บริโภคไปในอดีต เมื่อเขาทั้งหลายละเว้นจากสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับพวกเขาและยังคงศรัทธาและกระทำความดี แล้วหลังจากนั้นได้

ยับยั้งตนเองจากสิ่งต้องห้ามและศรัทธาและเกรงกลัวพระเจ้าและกระทำความดี เพราะพระเจ้าทรงรักผู้กระทำความดี

⁹⁴ โอบรรดาผู้ศรัทธา แน่นอน พระเจ้าจะทรงทดสอบผู้เชื่อด้วยการล่าสัตว์ที่อยู่ในระยะที่มือและหอกของสุเจ้าสามารถไปถึงได้ ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงจำแนกว่าผู้ใดเกรงกลัวพระองค์ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่สามารถมองเห็นพระองค์ ดังนั้น ผู้ใดละเมิดขอบเขตหลังจากนี้จะได้รับ การลงโทษอันเจ็บปวด ⁹⁵ โอบรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าฆ่าสัตว์ขณะที่สุเจ้าอยู่ในสภาพต้องห้ามระหว่างการแสวงบุญ และผู้ใดในหมู่สุเจ้าฆ่ามันโดยเจตนา เขาต้องหาปศุสัตว์ที่มีค่าเท่ากับสัตว์ที่เขาฆ่าโดยการตัดสินของผู้ เทียงธรรมสองคนมาพลีที่กะอูบะฮูเป็นการชดเชย หรือไถ่โทษด้วยการให้อาหารแก่คนขัดสน(ตามราคาของสัตว์) หรือด้วยการถือศีลอดที่เท่าเทียมกัน ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะได้ลิ้มรสผลที่ติดตามมาจากการกระทำของเขา พระเจ้าได้ทรงอภัยการทำผิดที่ล่วงไปแล้ว แต่ถ้าผู้ใดละเมิดอีก พระเจ้าจะทรงลงโทษตอบแทนเขา พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงลงโทษตอบแทน

⁹⁶ การล่าสัตว์ในทะเลและการบริโภคมันเป็นที่ยอมรับแก่สุเจ้า สุเจ้าจะใช้กินหรือใช้เป็นเสบียงเพื่อการเดินทางก็ได้ แต่ที่ต้องห้ามสำหรับสุเจ้าคือการล่าสัตว์บนบกในขณะที่สุเจ้ายังอยู่ในสภาพต้องห้ามระหว่างการแสวงบุญ จงเกรงกลัวพระเจ้าก่อนที่สุเจ้าจะถูกรวบรวมไปยังพระองค์ ⁹⁷ พระเจ้าได้ทรงทำอัลกะอูบะฮู บ้านอันศักดิ์สิทธิ์ไว้เป็นแหล่งแห่งการค้าจุนสำหรับมนุษยชาติเช่นเดียวกับเดือนต้องห้ามและสัตว์ที่นำมาเชือดพลีโดยมีพวงมาลัยเป็นเครื่องหมายของพวกมัน เพื่อสุเจ้าจะได้รู้ว่าพระเจ้าทรงรอบรู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและที่อยู่ในแผ่นดิน และพระเจ้านั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ⁹⁸ จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเจียบขาดในการลงโทษ และพระเจ้าทรงเป็นผู้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁹⁹ หน้าที่ย่างเดียวของศาสนทูตคือการนำสาสน์ไปเผยแผ่ พระเจ้าทรงรอบรู้ที่สุเจ้า

เปิดเผยและที่สุเจ้าปิดบัง¹⁰⁰ โอ้ศาสนทูต จงบอกพวกเขาว่า “สิ่งชั่วช้า และสิ่งดีนั้นไม่เหมือนกัน แม้ว่าความมากมายของสิ่งชั่วช้าจะทำให้พวกท่านพอใจก็ตาม ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า โอ้ผู้มีความเข้าใจ เพื่อพวกท่านจะประสบผลสำเร็จ”

¹⁰¹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าถามถึงสิ่งต่างๆ ที่หากมันถูกเปิดเผยให้สุเจ้าได้แล้วจะทำให้สุเจ้าลำบาก แต่ถ้าหากสุเจ้าจะถามถึงมันระหว่างที่อัลกุรอานถูกประทานลงมา มันจะถูกเปิดเผยให้แก่สุเจ้าได้รับ พระเจ้าทรงเจียบเกี่ยวกับเรื่องนี้ พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงขานติ¹⁰² แน่นนอน ผู้คนก่อนสุเจ้าเคยถามเช่นนั้นมาแล้ว แต่เมื่อมีการเปิดให้พวกเขาได้รับ พวกเขา ก็ยังปฏิเสธที่จะทำตาม¹⁰³ พระเจ้ามิได้ทรงกำหนดความศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวกับสัตว์ที่ถูกเรียกว่า บะฮิเราะฮฺและซาอิบะฮฺและวะซีละฮฺและฮาม* แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวเท็จต่อพระเจ้า และส่วนมากของพวกเขาไม่ใช้เหตุผล¹⁰⁴ เมื่อได้มีการบอกแก่พวกเขาว่า “จงมายังที่พระเจ้าได้ประทานลงมาแก่ศาสนทูต” พวกเขากล่าวว่า “เพียงพอแล้วสำหรับเราในสิ่งที่เราได้พบจากบรรพบุรุษของเรา” ทั้งๆ ที่บรรพบุรุษของพวกเขาไม่รู้อะไรและไม่ได้รับทางนำ”¹⁰⁵ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงระวังรักษาตัวของสุเจ้าเอง ผู้หลงทางจะให้โทษแก่สุเจ้าไม่ได้เลยถ้าหากสุเจ้าอยู่ในทางนำ สุเจ้าทั้งหมดจะกลับไปยังพระเจ้า แล้วพระองค์จะทรงให้สุเจ้าได้รับถึงสิ่งที่สุเจ้าได้กระทำ

¹⁰⁶ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อเวลาแห่งความตายได้มาถึงผู้ใดในหมู่สุเจ้า จงให้มีคนที่ยุติธรรมสองคนในหมู่สุเจ้าทำหน้าที่เป็นพยานเมื่อสุเจ้าทำพินัยกรรม หรือมีสองคนจากอีกเผ่าหนึ่งถ้าหากสุเจ้าอยู่ในระหว่างเดินทางและทุกขภัยแห่งความตายประสบแก่สุเจ้า ถ้าหากสุเจ้าสงสัยในความซื่อสัตย์ของเขา จงหน่วงเหนี่ยวเขาทั้งสองไว้หลังจากการนมาซและให้

* นี่คือประเภทต่างๆ ของสัตว์ท้องถิ่นที่ชาวอาหรับก่อนหน้าอิสลามเคยนำไปถวายให้สิ่งที่พวกเขากราบไหว้บูชา

เขาทั้งสองสาบานด้วยพระนามของพระเจ้าว่า “เราจะไม่ขายหลักฐานด้วยราคาใดๆแม้ว่าเขาจะเป็นญาติสนิทก็ตาม และเราจะไม่ปิดบังหลักฐานของพระเจ้า เพราะแท้จริง ถ้าเราทำเช่นนั้น เราจะอยู่ในหมู่ผู้ทำบาปอย่างแน่นอน” ¹⁰⁷ แต่ถ้าพบว่าทั้งสองคนไม่ซื่อสัตย์ จงให้พยานอีกสองคนจากบรรดาผู้ที่ถูกลิตรอนสิทธิออกมาสาบานต่อพระเจ้าว่า “การยืนยันของเราถูกต้องชอบธรรมมากกว่าการยืนยันของเขทั้งสอง และเราทั้งสองไม่ได้ละเมิด มิฉะนั้น เราจะเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ละเมิด” ¹⁰⁸ ด้วยวิธีการเช่นนี้จะเป็นการเหมาะกว่าที่พวกเขาจะให้การเป็นพยานตามความเป็นจริงหรือมิเช่นนั้น พวกเขาจะกลัวว่าคำสาบานของพวกเขาจะขัดแย้งกับการสาบานของคนอื่น จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงฟัง พระเจ้านั้นมีทรงนำทางหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

¹⁰⁹ ในวันที่พระเจ้าทรงรวบรวมบรรดาศาสนทูตทั้งหมดของพระองค์และทรงถามว่า “พวกเจ้าได้รับการสนองตอบอย่างไร(จากผู้คน)?” บรรดาศาสนทูตจะกล่าวว่า “เราไม่มีความรู้ แท้จริง พระองค์เท่านั้นที่ทรงรอบรู้ยิ่งซึ่งความลับทั้งหมด” ¹¹⁰ หลังจากนั้น พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า “โอชาบุตรของมารีย์เอ๋ย จงนึกถึงความโปรดปรานของฉันที่มีต่อเจ้าและต่อแม่ของเจ้าเมื่อฉันได้ทำให้เจ้าเข้มแข็งด้วยวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อที่เจ้าจะสามารถพูดกับผู้คนแม้แต่เมื่ออยู่ในเปลเหมือนกับเจ้าพูดในดอนโต และเมื่อฉันได้สอนเจ้าซึ่งคัมภีร์และวิทยปัญญาและเตารอตและอินญิล และเมื่อเจ้าเอาดินมาปั้นเป็นนกและเจ้าเป่าเข้าไปในดินที่เป็นรูปนก มันได้กลายเป็นนกโดยอนุมัติของฉัน และเจ้ารักษาคนตาบอดและคนโรคเรื้อนโดยอนุมัติของฉัน และเมื่อเจ้าให้คนตายกลับมีชีวิตขึ้นมาโดยอนุมัติของฉันและเมื่อฉันคุ้มครองเจ้าจากพวกลูกหลานอิสราเอลเมื่อเจ้าไปหาพวกเขาด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า “นี่มิใช่อินใด นอกจากเป็นมายากล”

ฉันและในศาสนทูตของฉัน พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาและได้โปรดเป็นพยานว่าเราเป็นมุสลิม” เมื่อสาวกกล่าวว่า “โออิซา บุตรของมารีย์ พระเจ้าของท่านสามารถส่งอาหารลงมาจากฟากฟ้าแก่เราได้ไหม?” เขาตอบว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้าถ้าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง” ¹¹³ พวกเขา กล่าวว่า “เราปรารถนาที่จะกินมันและทำให้เรามั่นใจ และเพื่อเราจะได้รู้แน่นอนว่าสิ่งที่ท่านพูดแก่เรานั้นเป็นความจริง และเพื่อเราจะได้เป็นพยานในเรื่องนั้น” อีซาบุตรของมารีย์จึงวิงวอนว่า “โอ้พระเจ้า พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานอาหารลงมาจากฟากฟ้าแก่เราเพื่อเป็นความสุขแก่คนแรกและคนสุดท้ายของเราและเป็นสัญญาณจากพระองค์ โปรดประทานเครื่องยังชีพแก่เรา และพระองค์ทรงเป็นเลิศแห่งผู้ประทานปัจจัย” ¹¹⁵ พระเจ้าตรัสว่า “แท้จริง ฉันจะส่งมันลงมายังเจ้า แต่หลังจากนั้น ถ้าผู้ใดในหมู่ผู้เจ้าปฏิเสธ ฉันจะลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่ฉันจะไม่ลงโทษผู้ใดในโลกเลย”

¹¹⁶ เมื่อพระเจ้าตรัสว่า “โออิซา บุตรของมารีย์ เจ้าบอกผู้คนหรือว่า ‘จงยึดถือฉันและแม่ของฉันเป็นพระเจ้าสององค์อื่นจากพระเจ้า?’ เขาตอบว่า ‘มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ มิเป็นการบังควรที่ฉันจะกล่าวในสิ่งที่ฉันไม่มีสิทธิ์ ถ้าหากว่าฉันได้กล่าวเช่นนั้น แน่نون พระองค์ต้องทราบ พระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของฉัน แต่ฉันไม่ทราบสิ่งที่อยู่ในจิตใจของพระองค์ แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างถึงสิ่งที่มองไม่เห็น’” ¹¹⁷ ฉันบอกพวกเขาแค่เพียงสิ่งที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่ฉันว่า ‘จงเคารพสักการะพระเจ้า พระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน’ ฉันเป็นพยานต่อความประพฤติของพวกเขาตราบใดที่ฉันอยู่ท่ามกลางพวกเขา แต่เมื่อพระองค์ทรงเรียกฉันกลับคืน พระองค์เป็นผู้ทรงเฝ้าดูพวกเขาและพระองค์ทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง” ¹¹⁸ และถ้าพระองค์ทรงลงโทษพวกเขา แน่نون พวกเขาก็เป็นบ่าวของพระองค์ และถ้าพระองค์ทรงอภัยพวกเขา ดังนั้น แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

¹¹⁹ พระเจ้าจะกล่าวว่า “นี่คือวันที่ผู้พูดความจริงจะได้รับประโยชน์จากความจริงของพวกเขา สำหรับพวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลายที่มีลำนำหลายสายไหลผ่านซึ่งพวกเขาจะพักอยู่ในนั้นตลอดกาล พระองค์ทรงยินดีต่อพวกเขาและพวกเขาปีติต่อพระองค์ นั่นคือความสำเร็จอันสูงสุด” ¹²⁰ อำนาจสูงสุดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและที่อยู่ในนั้นเป็นของพระเจ้า และพระองค์เป็นผู้ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่ง

6. ปศุสัตว์

อัล-อันอาม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงทำให้มีความมืดสนิทและแสงสว่าง แต่ถึงแม้กระนั้นก็ตาม บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมาก็ยังตั้งภาคีเทียมเท่าพระผู้อภิบาลของพวกเขา ² พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้าจากดิน แล้วทรงกำหนดวาระแห่งชีวิตสำหรับสุเจ้า เป็นวาระที่พระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ แต่สุเจ้าก็ยังสงสัย ³ พระองค์คือพระเจ้าทั้งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้าปิดบังและทุกสิ่งที่สุเจ้าเปิดเผย พระองค์ทรงรู้สิ่งที่สุเจ้าทำ ⁴ และเมื่อใดที่สัญญาณหนึ่งจากบรรดาสัญญาณต่างๆของพระผู้อภิบาลของพวกเขาได้มายังพวกเขา พวกเขากลับไม่ใส่ใจ ⁵ ดังนั้น พวกเขาจึงได้ปฏิเสธศรัทธาที่ได้มายังพวกเขา ในไม่ช้า พวกเขาจะได้รับข่าว (มากกว่านี้) เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเย้ยหยันมาจนกระทั่งเวลานี้ ⁶ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าก่อนหน้าพวกเขานั้น เราได้ทำลายไปกี่ชั่วคนแล้วสำหรับผู้ที่เราได้ตั้งหลักแหล่งให้พวกเขามั่นคงกว่าสุเจ้าด้วยซ้ำ? เราได้ส่งฝนมากมายมายังพวกเขาและเราได้สร้างลำนำหลายสายให้ไหลผ่านเมือง

ล่างพวกเขา แล้วเราได้ทำลายพวกเขาเนื่องด้วยความผิดบาปของพวกเขา และเราได้ให้คนรุ่นอื่นอุบัติขึ้นมาหลังจากพวกเขา

7 ถึงแม้เราได้ส่งคัมภีร์ลงมาแก่เจ้าโดยเขียนไว้บนแผ่นหนังและพวกเขาได้จับต้องด้วยมือของพวกเขาเองแล้ว บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะยังคงกล่าวว่า “นี่มิใช่อะไรนอกไปจากมายากลแท้ๆ”⁸ พวกเขาถามว่า “ไฉนจึงไม่มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งถูกส่งลงมายังเขา?” ถ้าเราส่งทูตสวรรค์มาเรื่องของพวกเขาคงถูกตัดสินไปก่อนหน้านี้นี้แล้ว และพวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนปรนเลย⁹ ถ้าเราส่งทูตสวรรค์มาเป็นศาสนทูต เราจะส่งเขามาในรูปมนุษย์เพศชายซึ่งจะทำให้พวกเขาสับสนยิ่งขึ้นไปอีก¹⁰ บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้าได้ถูกเยาะเย้ยมาแล้ว แต่บรรดาผู้ที่เย้ยหยันจะพ่ายแพ้ต่อสิ่งที่พวกเขาได้เย้ยหยัน¹¹ จงกล่าวเถิด “จงท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินแล้วจงดูผลสุดท้ายของพวกเขาปฏิเสธศรัทธาว่าเป็นอย่างไร”

12 จงถามพวกเขาว่า “ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของใคร?” จงกล่าวเถิด “เป็นของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงกำหนดความเมตตาไว้สำหรับพระองค์แล้ว แน่นอน พระองค์จะทรงรวบรวมพวกท่านในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ไม่มีข้อกลางแคลงสงสัยใดๆในเรื่องนี้ ผู้ที่ทำตัวเองให้เป็นผู้หยายนะนั้น พวกเขาจะไม่ศรัทธา”¹³ ของพระองค์คือทุกสิ่งที่อยู่ในกลางวันและกลางคืน พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้¹⁴ จงกล่าวเถิด “ฉันจะยึดเอาผู้นั้นนอกจากพระเจ้าเป็นผู้คุ้มครองกระนั้นหรือ? ในเมื่อพระองค์เป็นผู้ทรงเนรมิตชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงให้อาหารและไม่ทรงต้องการอาหาร” จงกล่าวเถิด “แท้จริง ฉันได้ถูกบัญชาให้เป็นคนแรกของผู้มอบน้อมยอมจำนนและมีไต่อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี”¹⁵ จงกล่าวเถิด “ฉันจะไม่ฝ่าฝืนพระผู้อภิบาลของฉัน เพราะฉันกลัวการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่”¹⁶ ผู้ใดที่การลงโทษไม่เกิดขึ้นกับเขาในวันนั้น แน่นอน พระองค์ได้ทรงเมตตาเขา และนั่นคือความสำเร็จอันสูงสุด

17 ถ้าพระเจ้าจะทรงให้ใครประสบความสำเร็จทุกขุญยาก ไม่มีใครสามารถ

ขจัดทุกข์ให้เขาได้นอกจากพระองค์ และถ้าพระองค์ทรงให้สุขเจ้าประสบ
 สิ่งดี จงรู้ไว้เถิดว่าพระองค์ทรงมีอำนาจที่จะทำทุกสิ่งทีพระองค์ทรง
 ประสงค์¹⁸ พระองค์เป็นผู้ทรงมีอำนาจสูงสุดเหนือปวงบ่าวของพระองค์
 และพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงตระหนัก¹⁹ จงถามพวกเขาว่า
 “การเป็นพยานของใครเชื่อถือได้มากที่สุด?” จงบอกพวกเขาว่าพระเจ้า
 พระองค์ทรงเป็นพยานระหว่างพวกท่านและฉัน จงกล่าวเถิด “อัลกุรอาน
 นี้ได้ถูกประทานแก่นฉันเพื่อที่ฉันจะได้ตักเตือนพวกท่านและผู้ที่มีนจะไป
 ถึง พวกท่านยืนยันจริง ๆ หรือว่ามีสิ่งเคารพสักการะอื่น ๆ ร่วมกับพระเจ้า
 อีก?” จงกล่าวเถิด “ฉันเองไม่ยืนยัน” จงกล่าวเถิด “พระองค์ เป็นพระเจ้า
 องค์เดียวเท่านั้น และฉันรังเกียจอะไรก็ตามที่พวกท่านนำไปเป็นภาคีกับ
 พระองค์”

²⁰ บรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์แก่พวกเขา รู้เรื่องนี้เหมือนกับที่
 พวกเขารู้จักลูกๆ ของพวกเขาเอง แต่บรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขา
 เองขาดทุนนั้นไม่เชื่อในเรื่องนี้²² ใครเล่าที่ทำความผิดอันยิ่งใหญ่กว่าผู้
 กล่าวเท็จต่อพระเจ้าและปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของพระองค์? แท้จริง
 ผู้ทำความผิดจะไม่ประสบความสำเร็จ²² ในวันที่เราจะรวบรวมพวกเขา
 ทั้งหมดเข้าด้วยกัน เราจะกล่าวกับบรรดาผู้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับเรา
 ว่า “ภาคีย่อยๆ ที่สุเจ้ากล่าวอ้างเหล่านั้นอยู่ที่ไหน?”²³ แล้วพวกเขาจะไม่
 สามารถแก้ตัวอะไรได้นอกจากจะกล่าวว่า “ขอสาบานด้วยพระเจ้า พระ
 ผู้อภิบาลของเรา เราไม่ได้เป็นผู้บุชารูปเคารพ”²⁴ จงดูเถิดว่าพวกเขา
 โกหกต่อตัวของพวกเขาเองอย่างไร และรูปเคารพที่พวกเขาบูชานั้นจะ
 ทิ้งพวกเขาไป

²⁵ ในหมู่พวกเขามีบางคนที่ยังเจ้า แต่เราได้คลุมหัวใจของพวกเขา
 และทำให้พวกเขาไม่ได้ยินซึ่งทำให้พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งที่เจ้าพูด แม้พวกเขา
 เห็นสัญญาณทุกอย่างแล้ว พวกเขาจะยังคงไม่เชื่อในสัญญาณเหล่านั้น
 เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามาหาเจ้าเพื่อโต้แย้งกับเจ้า พวกเขาจะ

กล่าวว่า “นี่มิใช่อินไดนนอกจากนียายปรมปรา” ²⁶ และพวกเขาห้ามปรามคนอื่นจากการศรัทธาและพวกเขาเองก็หลีกเลี่ยง แต่พวกเขาไม่ได้ทำลายผู้ใดนอกจากตัวของพวกเขาเอง แต่พวกเขาไม่รู้ลึก ²⁷ หากเจ้าเห็นตอนที่พวกเขาถูกทำให้หยุดยืนอยู่หน้านรก พวกเขาจะกล่าวว่า “วิบัติแท้แน่เรา หากเราถูกส่งกลับมามีชีวิตในโลกนี้อีก เราจะไม่ปฏิเสธสัญญาทั้งหมดหลายของพระผู้อภิบาลของเราอย่างแน่นอนและเราจะอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา” ²⁸ ความจริงที่พวกเขาเคยปิดบังไว้ก่อนหน้านี้จะปรากฏให้พวกเขาได้เห็นอย่างชัดเจน แต่ถ้าพวกเขาถูกส่งกลับไปมีชีวิตอีก พวกเขาจะหันกลับไปยังสิ่งที่พวกเขาถูกสั่งห้ามอีก เพราะแท้จริงแล้ว พวกเขาเป็นผู้โกหก

²⁹ พวกเขากล่าวว่า “ไม่มีชีวิตอื่นนอกจากชีวิตของเราในโลกนี้เท่านั้น เราจะไม่ถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีก” ³⁰ ถ้าหากเจ้าได้เห็นเมื่อตอนที่พวกเขาถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขา พระองค์จะทรงถามพวกเขาว่า “นี่(ชีวิตที่สอง)มิใช่ความจริงกระนั้นหรือ?” พวกเขาจะกล่าวว่า “ใช่แล้ว ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของเรา” พระองค์จะทรงกล่าวว่า “ดังนั้น จงชิมการลงโทษสำหรับการปฏิเสธความจริงเถิด”

³¹ แน่นอน ผู้ที่ขาดทุนยิ่งคือผู้ที่ปฏิเสธการพบกับพระเจ้า จนกระทั่งวาระสุดท้ายมาถึงพวกเขาอย่างฉับพลัน พวกเขาร้องว่า “อนิจจา เเคราะห์กรรมของเราเท่าๆที่เราละเลยในเรื่องนี้” พวกเขาจะแบกภาระบาปของพวกเขาไว้บนหลังของตัวเอง จงรู้ไว้เถิดว่าบาปที่พวกเขาแบกไว้่นั้นเป็นความชั่วทั้งสิ้น ³² ชีวิตแห่งโลกนี้มีใช่อื่นใดนอกจากเป็นการละเล่นและการบันเทิง แน่นอน สถานที่พำนักในโลกหน้านั้นดีกว่าสำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้า สูเจ้าไม่เข้าใจหรือ ?

³³ (โอมัฮัมมัด) เรารู้ดีว่าสิ่งที่พวกเขาพูดนั้นทำให้เจ้าระทมใจ แท้จริงแล้ว มิใช่เจ้าที่บรรดาผู้ทำความผิดปฏิเสธ แต่มันเป็นสัญญาทั้งหมดหลายของพระเจ้าต่างหากที่พวกเขาปฏิเสธ ³⁴ บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้า

ต่างถูกปฏิเสศกันมาแล้ว แต่พวกเขาเหล่านั้นอดทนต่อการปฏิเสศและการถูกกดขี่ข่มเหงของพวกเขา จนกระทั่งการช่วยเหลือของเราได้มาถึงพวกเขา ไม่มีผู้ใดสามารถเปลี่ยนวาระของพระเจ้าได้ และโดยแน่นอนยิ่งเจ้าก็ได้รับข่าวคราวของบรรดาผู้ที่ถูกส่งมาก่อนหน้าเจ้าแล้ว³⁵ ถ้าหากเจ้าพบว่ามันเป็นการลำบากที่จะทนต่อการปฏิเสศของพวกเขา ดังนั้น ถ้าหากเจ้าสามารถ จงหาช่องทางลงไปในพื้นที่ดินหรือหาบันไดสู่ปากฟ้า และนำสัญญาณหนึ่งมาให้แก่พวกเขา หากพระองค์ทรงประสงค์แน่นอน พระองค์คงประทานทางนำแก่พวกเขาแล้ว ดังนั้น จงอย่าทำตนเช่นเดียวกับพวกโง่เขลา³⁶ มีแต่บรรดาผู้ฟังเท่านั้นที่สนองตอบการเรียกร้อง ส่วนคนตายนั้น พระเจ้าจะทรงทำให้เขาฟื้นขึ้น แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังพระองค์

³⁷ พวกเขาถามว่า “ทำไมจึงไม่มีสัญญาณหนึ่งจากพระผู้อภิบาลของเขาส่งลงมายังเขา?” จงกล่าวเถิด “แท้จริง พระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจจะส่งสัญญาณใด ๆ ลงมาก็ได้” แต่ว่าพวกเขาส่วนใหญ่ไม่เข้าใจ³⁸ (จงดูเถิดว่า) สัตว์ที่เคลื่อนไหวในแผ่นดินและสัตว์ที่บินด้วยปีกทั้งสองของมันนั้นล้วนแต่เป็นเผ่าพันธุ์เยี่ยงเจ้า เรามิได้ละเลยในการกำหนดแนวทางแห่งชีวิตของพวกมันไว้ล่วงหน้า ในที่สุดพวกเขาจะถูกรวบรวมยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา³⁹ บรรดาผู้ปฏิเสศสัญญาณทั้งหลายของเรานั้น พวกเขาหูหนวกและเป็นใบ้ในความมืดทึบ ผู้ใดที่พระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์ทรงปล่อยให้เขาหลงทาง และผู้ใดที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงให้เขาอยู่ในหนทางที่เที่ยงตรง

⁴⁰ จงถามพวกเขาว่า “บอกฉันหน่อยซิว่าถ้าการลงโทษของพระเจ้าเกิดขึ้นกับพวกท่าน หรือยามอวสานกำลังมาถึงพวกท่าน พวกท่านจะร้องเรียกผู้ใดอื่นนอกไปจากพระเจ้ากระนั้นหรือถ้าพวกท่านแน่จริง?”

⁴¹ มีแต่พระองค์เท่านั้นที่สุญำร้องเรียก และพระองค์ทรงปลดเปลื้องความ

ทุกข์ที่สุเจ้าวิงวอนขอต่อพระองค์ ถ้าพระองค์ทรงประสงค์ แล้วสุเจ้าก็ลืม (พระเจ้าจอมปลอม) ที่สุเจ้าตั้งเป็นภาคีเทียบเทียมพระองค์”

⁴² เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมายังหมู่ชนต่างๆ ก่อนเจ้า(นบี) และเราได้ทำให้พวกเขาต้องทุกข์ยากลำบากด้วยความลำเค็ญและเคราะห์กรรม เพื่อที่พวกเขาจะได้ถ่อมตน ⁴³ เมื่อความทุกข์ยากที่เรากำหนดไว้บังเกิดแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาไม่ยอมถ่อมตน แต่หัวใจของพวกเขากลับแข็งกระด้าง เพราะซาตานได้ทำให้สิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่ดูเป็นเรื่องดีสำหรับพวกเขา ⁴⁴ ดังนั้น เมื่อพวกเขาลืมการตักเตือนของเรา เราได้ให้พวกเขาทุกอย่างที่พวกเขาปรารถนา จนกระทั่งเมื่อพวกเขาจะมองต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับ เราจึงกระชากพวกเขาอย่างพลันจนพวกเขาเป็นผู้สิ้นหวัง ⁴⁵ ดังนั้น หมู่ชนผู้ทำผิดจึงถูกทำลายล้างโดยสิ้นเชิง บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

⁴⁶ (มุฮัมมัด) จงถามพวกเขาว่า “ถ้าหากพระเจ้าทรงริบเอาการไถยนิของพวกท่าน การมองเห็นของพวกท่านไปและทรงปิดผนึกหัวใจของพวกท่าน วัตถุบูชาใดเล่าที่จะนำมาคืนมาให้แก่พวกท่านนอกไปจากพระเจ้า?” จงดูเถิดว่าเราได้อธิบายให้เห็นถึงสัญญาณทั้งหลายอย่างไร แต่พวกเขาก็ยังหันห่างอีก ⁴⁷ จงถามพวกเขา “บอกฉันหน่อยซิ ถ้าการลงโทษของพระเจ้าเกิดขึ้นกับพวกท่านโดยฉับพลันหรือตามที่บอกไว้ล่วงหน้า ใครเล่าจะถูกทำลายนอกจากหมู่ชนผู้ทำความผิด?” ⁴⁸ เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน ดังนั้น ผู้ใดศรัทธาและปรับปรุงตัวเองอยู่ตลอดเวลา ก็ไม่มีสาเหตุใดที่พวกเขาหวาดกลัว และพวกเขาจะไม่ระทม ⁴⁹ การลงโทษจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเราเพราะพวกเขาได้ฝ่าฝืน ⁵⁰ จงกล่าวเถิด “ฉันไม่ได้บอกพวกท่านว่าฉันมีคลังสมบัติของพระเจ้าและฉันไม่รู้ในสิ่งเร้นลับ และฉันก็ไม่ได้อ้างว่าฉันเป็นทูตสวรรค์ ฉันเพียงแต่ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูก

ประทานแก่นั่น” จงถามพวกเขาว่า “คนตาบอดกับคนตาดีนั้นจะเหมือนกันกระนั้นหรือ? แล้วพวกท่านยังไม่พิจารณาอีกหรือ?”

⁵¹ จงตกใจด้วยสิ่งนี้(อัลกุรอาน)แก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวว่าวันหนึ่งพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขาในสภาพที่พวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ขอไถ่โทษให้นอกจากพระองค์ ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้เกรงกลัวพระเจ้า ⁵² จงอย่าขับไล่บรรดาผู้วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขาในยามเช้าและยามเย็นและแสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ เจ้าไม่ต้องรับผิดชอบในการชำระบัญชีของพวกเขาและพวกเขาก็ไม่ต้องรับผิดชอบในการชำระบัญชีของเจ้าแต่อย่างใดทั้งสิ้น ดังนั้น ถ้าเจ้าขับไล่พวกเขา เจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ไม่เป็นธรรม⁵³ ด้วยวิธีนี้เอง เราได้ใช้พวกเขาบางคนทดลองบางคน เพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า “คน(ต่ำต้อย)พวกนี้ดอกหรือในหมู่พวกเราที่พระเจ้าได้ประทานความโปรดปราน?” พระเจ้าไม่รู้ว่าดีที่สุดหรือว่าเป็นผู้กตัญญู?

⁵⁴ เมื่อบรรดาผู้ศรัทธาในวาระของเรามาถึงเจ้า จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ขอความสันติจงมีแด่ท่าน พระผู้อภิบาลของพวกท่านได้ทรงกำหนดความเมตตาไว้สำหรับพระองค์แล้ว เพื่อที่หากผู้ใดในหมู่พวกท่านกระทำความชั่วไปโดยไม่รู้แล้วเกิดสำนึกผิดกลับตัวภายหลังจากนั้น แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” ⁵⁵ ในทำนองนี้เอง เราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายของเรากระจ่างชัดและง่ายเพื่อที่จะได้เห็นทางของคนทำชั่วอย่างชัดเจน

⁵⁶ (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิด “ฉันถูกห้ามเคารพสักการะสิ่งที่พวกท่านวิงวอนนอกไปจากพระเจ้า” จงกล่าวเถิด “ฉันจะไม่ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกท่าน ถ้าฉันทำ ฉันจะหลงผิดและฉันจะไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ได้รับทางนำ” ⁵⁷ จงกล่าวเถิด “ฉันอยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของฉัน และพวกท่านปฏิเสธมัน สิ่งที่พวกท่านรีบเร่งอยากให้มีขึ้นนั้นมิได้อยู่ในอำนาจของฉัน เพราะพระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจแต่ผู้เดียวในการ

ตัดสิน พระองค์ทรงแจ้งสัจธรรม และพระองค์ทรงเป็นเลิศแห่งผู้ตัดสินทั้งหลาย” ⁵⁸ จงกล่าวเถิด “ถ้าฉันมีอำนาจทำสิ่งที่ท่านร่ำเอยากให้มีขึ้น การโต้แย้งระหว่างฉันกับพวกท่านก็คงจะยุติแล้ว พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดว่าจะทำอะไรกับบรรดาผู้ทำความชั่ว” ⁵⁹ พระองค์เท่านั้นที่มีกุญแจแห่ง สิ่งพ้นญาณวิสัย ไม่มีใครล่วงรู้มันนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงรอบรู้ที่อยู่ในแผ่นดินและในทะเล และไม่มีแม่แต่ใบไม้สักใบเดียวที่ร่วงหล่นโดยที่พระองค์ไม่ทรงรู้ และไม่มีเมล็ดพืชแม้แต่เมล็ดหนึ่งในความมืดของแผ่นดินที่พระองค์ไม่ทรงรู้ หรือสิ่งใดที่สดและเขียวแห่งวันแต่ได้ถูกบันทึกไว้หมดแล้วในบันทึกอันชัดแจ้ง

⁶⁰ พระองค์ทรงเรียกสุเจ้ากลับในตอนกลางคืนและทรงรอบรู้สิ่งที่สุเจ้าทำในตอนกลางวัน หลังจากนั้น พระองค์ทรงทำให้สุเจ้ากลับคืนสู่ยามนั้นอีกเพื่อที่สุเจ้าจะได้มีชีวิตครบวาระที่ถูกกำหนดไว้ หลังจากนั้นยังพระองค์ที่สุเจ้าจะกลับไป แล้วพระองค์จะทรงแจ้งสุเจ้าถึงสิ่งที่สุเจ้าได้กระทำไว้ ⁶¹ พระองค์เป็นผู้ทรงมีอำนาจเหนือปวงบ่าวของพระองค์ พระองค์ได้ส่งบรรดาผู้พิทักษ์(ทูตสวรรค์)ผู้เฝ้าจับตาสุเจ้า จนกระทั่งเวลาแห่งความตายของผู้ใดในหมู่สุเจ้ามาถึง ทูตสวรรค์ของเราก็จะเอาวิญญาณเขาไป และพวกเขาจะไม่บกพร่องในหน้าที่แม้แต่นิดเดียว ⁶² แล้วทั้งหมดจะถูกนำกลับมายังพระเจ้าผู้ทรงเป็นนายที่แท้จริงของพวกเรา การพิพากษาเป็นของพระองค์เท่านั้นและพระองค์ทรงรวดเร็วยิ่งในหมู่ผู้คิดบัญชี

⁶³ (โอัมฮัมมัด) จงถามพวกเขาว่า “ผู้ใดช่วยพวกท่านให้พ้นจากความหายนะในความมืดของแผ่นดินและในทะเลเมื่อตอนที่พวกท่านวิงวอนต่อพระองค์อย่างเจียมตนโดยเจียมๆว่า ‘ถ้าพระองค์ช่วยเราให้พ้นจากความวิบัตินี้ เราจะเป็นผู้กตัญญู?’” ⁶⁴ จงกล่าวเถิด “พระเจ้าต่างหากผู้ทรงช่วยพวกท่านให้พ้นจากนั้นและจากทุกภัยพิบัติ แต่ถึงกระนั้น พวกท่านก็ยังนำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระองค์” ⁶⁵ จงกล่าวเถิด “พระองค์ทรงมีอำนาจที่

จะส่งการลงโทษมายังพวกท่านจากเบื้องบนของพวกท่านหรือจากใต้เท้าของพวกท่าน หรือทำให้พวกท่านแตกเป็นก๊กเป็นเหล่าเพื่อให้หมู่หนึ่งของพวกท่านได้ลิ้มรสความรุนแรงของอีกหมู่หนึ่ง” จงดูเถิดว่า เราได้แสดงสัญญาณทั้งหลายของเราในลักษณะต่าง ๆ ครั่งแล้วครั่งเล่าอย่างไร เพื่อพวกเขาจะได้เข้าใจ ⁶⁶ และหมู่ชนของเจ้าปฏิเสศศาสน์ที่เราส่งมาทางเจ้า ทั้งๆที่มีนเป็นสัจธรรม จงกล่าวเถิด “ฉันไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบต่อพวกท่าน ⁶⁷ สำหรับทุกๆเหตุการณ์ได้ถูกกำหนดเวลาให้ปรากฏแล้ว และพวกท่านจะรู้ในไม่ช้า”

⁶⁸ เมื่อเจ้า(มุฮัมมัด)เห็นผู้คนสาละวนอยู่กับการจับผิดสิ่งที่เราประทานมา จงหันห่างออกจากพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะคุยกันในเรื่องอื่นจากนั้น ถ้าชาตานทำให้เจ้าหลงลืมในเรื่องนี้ ดังนั้น จงอย่านั่งร่วมกับบรรดาผู้ทำผิดทันทีที่เจ้านึกขึ้นได้ ⁶⁹ ส่วนบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้นไม่ต้องรับผิดชอบต่อบรรดาผู้กระทำผิดแต่ประการใด หน้าที่ของพวกเขาแค่เพียงตักเตือนเพื่อคนเหล่านั้นจะได้เกรงกลัวพระเจ้า ⁷⁰ จงปล่อยบรรดาผู้ถือเอาศาสนาของพวกเขาเป็นการละเล่นและการบันเทิงและถูกล่อลวงโดยชีวิตนี้ไว้ตามลำพัง แต่จงตักเตือนพวกเขาโดยอัลกุรอาน มิฉะนั้นชีวิตจะเสียหายตามความชั่วที่มันได้ทำไว้ ไม่มีผู้ใดอื่นนอกจากพระเจ้าที่จะเป็นผู้คุ้มครองและไถ่แทนชีวิตนั้น ถึงแม้พวกเขาจะเอาอะไรมาเสนอเป็นค่าไถ่แทน มันจะไม่เป็นที่ถูกรับจากเขา คนเหล่านี้คือบรรดาผู้สูญเสียเนื่องจากการงานของพวกเขา พวกเขาจะได้รับน้ำดื่มที่เดือดและการลงโทษอันเจ็บปวดเนื่องจากพวกเขาปฏิเสธสัจธรรม

⁷¹ (มุฮัมมัด) จงถามพวกเขาว่า “เราควรจะวิงวอนผู้ที่ไม่สามารถยังคุณให้โทษแก่เราแทนพระเจ้ากระนั้นหรือ? เราควรหันส้นเท้าของเราหลังจากที่พระเจ้าได้ทรงนำทางเราแล้วเหมือนกับผู้ที่ชาตานได้ล่อลวงให้เดินไปตามกิเลสต่ำของมันในแผ่นดินอย่างมีนงกระนั้นหรือขณะที่พรรคพวกของเขาได้ร้องเรียกเขาว่า ‘มาหาเราเถิด นี่คือนทางที่เที่ยงตรง’

?” จงกล่าวเถิด “แท้จริง ทางนำของพระเจ้า นั่นคือทางนำที่แท้จริง และเราได้รับบัญชาให้มอบน้อมต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁷² และดำรงนามาซและเกรงกลัวพระเจ้า” ยังพระองค์คือผู้ที่ผู้เจ้าจะถูกรวบรวมกลับไป ⁷³ พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อวัตถุประสงค์ที่แท้จริง วันที่พระองค์ตรัสว่า “จงบังเกิดขึ้น” แล้วมันก็บังเกิดขึ้นมา พระดำรัสของพระองค์คือความจริง และในวันซึ่งแดร์จะถูกเป่า อำนาจสูงสุดจะเป็นของพระองค์ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงตระหนัก ⁷⁴ จงนึกถึงเมื่ออิบรอฮีมพูดกับอาซหฺร บิดาของเขาว่า “พ่อยึดเอารูปปั้นเป็นพระเจ้ากระนั้นหรือ? ผมว่าพ่อและผู้คนของพ่อหลงผิดชัดๆ”

⁷⁵ ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงได้ให้อิบรอฮีมเห็นอาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะได้อยู่ในหมู่ผู้เชื่อมั่น ⁷⁶ เมื่อกลางคืนแผ่ปกคลุมเขาและเขาเห็นดวงดาว เขากล่าวว่า “นี่คือพระผู้อภิบาลของฉัน” แต่เมื่อมันหายไป เขาได้กล่าวว่า “ฉันไม่ชอบสิ่งที่หายไป” ⁷⁷ ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงจันทร์ขึ้นมาส่องแสง เขาได้กล่าวว่า “นี่คือพระผู้อภิบาลของฉัน” แต่เมื่อมันหายไป เขาได้กล่าวว่า “ถ้าพระผู้อภิบาลของฉันไม่ทรงนำทางฉัน ฉันคงเป็นผู้หลงผิดอย่างแน่นอน” ⁷⁸ ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงอาทิตย์โผล่ขึ้นมา เขาได้กล่าวว่า “นี่คือพระผู้อภิบาลของฉัน นี่เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด” แต่เมื่อมันลับขอบฟ้าไป เขาได้กล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับที่พวกท่านตั้งภาคีเลย” ⁷⁹ สำหรับฉันแล้ว ฉันขอหันหน้าตรงต่อพระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และฉันไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้หันหลังไปมาเป็นภาคีกับพระเจ้า” ⁸⁰ เมื่อผู้คนได้เถียงกับเขา เขาได้กล่าวว่า “พวกท่านโต้เถียงฉันเกี่ยวกับพระเจ้ากระนั้นหรือในขณะที่พระองค์ได้ทรงนำทางฉัน? และฉันไม่กลัวสิ่งที่พวกท่านนำมาเป็นภาคีเทียบเคียงกับพระองค์ เว้นแต่พระผู้อภิบาลของฉันจะทรงประสงค์ให้เป็นอย่างอื่น พระผู้อภิบาลของฉันทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง แล้วพวกท่าน

ได้ยอมรับพระเจ้าจริง ๆ เมื่อพวกเขาบอกว่า “พระเจ้ามิได้ประทานสิ่งใดแก่คนธรรมดา” จงถามว่า “แล้วใครเล่าที่ได้ส่งคัมภีร์ที่มูซาได้นำมาเป็นแสงสว่างและทางนำแก่พวกมนุษย์ซึ่งพวกท่านทำมันแยกออกเป็นส่วน ๆ ส่วนหนึ่งพวกท่านนำมันออกมาแสดง แต่ปกปิดส่วนใหญ่ไว้จากผู้คน พวกท่านถูกสอนสิ่งต่าง ๆ ที่พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านไม่รู้มาก่อน” จงกล่าวว่า “พระเจ้าได้ส่งมันมา” แล้วปล่อยพวกเขาให้เล่นลิ้นกับการพูดที่ไร้สาระของพวกเข

⁹² นี่คือคัมภีร์อันจำเริญที่เราได้ประทานลงมาเป็นสิ่งยืนยันที่เราได้ส่งมาก่อนคัมภีร์นี้เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนผู้คนใจกลางเมือง(มักกะฮฺ)และที่อาศัยอยู่รอบ ๆ มัน บรรดาผู้ศรัทธาในโลกหน้าเชื่อในคัมภีร์นี้และพวกเขารักษาการนมาซของพวกเข ⁹³ ผู้ใดเล่าที่ชั่วร้ายยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่อพระเจ้าหรือคนที่กล่าวว่า “มันถูกประทานแก่ฉัน” ทั้ง ๆ ที่ไม่มีสิ่งใดถูกประทานแก่เขาเลยหรือผู้ที่กล่าวว่า “ฉันจะส่งสิ่งเดียวกับที่พระเจ้าส่งมา” ถ้าเจ้าได้เห็นคนชั่วเหล่านี้อยู่ในอาการเจียนตายในขณะที่ทูตสวรรค์กำลังยื่นมือลงมาพลางกล่าวว่า “เอาชีวิตของเจ้าออกมา วันนี้พวกเจ้าจะถูกตอบแทนด้วยการลงโทษอันอัปยศเนื่องจากพวกเจ้ากล่าวร้ายพระเจ้าโดยไม่เป็นความจริงและพวกเจ้าหยิ่งโสต่อสัญญาณทั้งหลายของพระองค์”

⁹⁴ และตอนนี้ สุเจ้าได้กลับมายังเราอย่างโดดเดี่ยวเหมือนกับที่เราได้สร้างสุเจ้าเมื่อครั้งแรก ตอนนี้ สุเจ้าได้ละทิ้งทุกสิ่งที่เราได้ประทานแก่สุเจ้าไว้ข้างหลังสุเจ้า และตอนนี้ เราไม่เห็นผู้ขอโทษของสุเจ้าที่สุเจ้าอ้างว่าเป็นภาคีกับพระเจ้าของสุเจ้าอยู่กับสุเจ้า แท้จริง สายสัมพันธ์ระหว่างสุเจ้าได้ถูกตัดขาดแล้วและทั้งหมดที่สุเจ้าวางใจนั้นได้ทิ้งสุเจ้าไปหมดแล้ว” ⁹⁵ แท้จริง พระเจ้าคือผู้ทรงปริเมล็ดพืชและเมล็ดอินทผลัม พระองค์ทรงทำให้ชีวิตออกมาจากที่ตายและผู้ทรงทำให้ที่ตายออกมา

จากที่มีชีวิต นั่นคือพระเจ้าผู้ทรงทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แล้วผู้เจ้าถูกชักจูงให้หันออกไปสังขารได้อย่างไร?

⁹⁶ พระองค์เป็นผู้ทรงเบิกอรุณและทรงทำกลางคืนเป็นยามพักผ่อน และทรงกำหนดการโคจรของดวงตะวันและดวงเดือน นั่นเป็นการกำหนดของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ ⁹⁷ พระองค์คือผู้ทรงสร้างดวงดาวไว้สำหรับพระเจ้าเพื่อพระเจ้าจะได้อาศัยมันชี้ทางในเวลามืดทึบในแผ่นดินและในทะเล แน่นอน เราได้ทำให้สัญญาแก่ทั้งหลายของเราเป็นที่แจ่มชัดแล้วสำหรับคนที่ต้องการจะเข้าใจ* ⁹⁸ พระองค์คือผู้ทรงบังเกิดพระเจ้าจากชีวิตหนึ่งและได้ทรงจัดเตรียมสถานที่แห่งหนึ่งไว้ให้อยู่อาศัย(ในชีวิต)และสถานที่พักผ่อนไว้(หลังความตาย) แน่นอน เราได้ทำให้สิ่งที่เราประทานมาเป็นที่แจ่มชัดแล้วสำหรับผู้มีความเข้าใจ

⁹⁹ พระองค์คือผู้ทรงให้นำหลังจากลงมาจากท้องฟ้า และโดยนำนั้น เราได้ทำให้พืชผักทุกชนิดงอกเงยขึ้นมา แล้วเราได้ทำให้มันเขียวขจี หลังจากนั้น เราได้ให้เมล็ดข้าวที่เรียงซ้อนกันเป็นรวงงอกออกมา และต้นอินทผลัมที่รวงของมันเป็นพวงย่อยต่ำลงดิน และสวนองุ่นและมะกอกและทับทิมที่ถึงแม้ผลของมันจะดูละม้ายกัน แต่กระนั้นก็ยังมีความแตกต่างที่ต่างกัน จงดูผลของมันว่าออกมาได้อย่างไรและมันสุกได้อย่างไร แท้จริงในสิ่งเหล่านั้นเป็นสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา ¹⁰⁰ แต่กระนั้น พวกเขายังตั้งพวกคุณเป็นภาคีเคียงพระเจ้าในขณะที่พระองค์เป็นผู้ทรงสร้างพวกมัน พวกเขายังได้ใส่ร้ายอีกด้วยว่าพระองค์มีโอโรสและจิตาหลายองค์โดยไม่มีความรู้ ในขณะที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์และทรงสูงส่งพ้นจากที่พวกเขากล่าวอ้าง ¹⁰¹ พระองค์คือผู้ทรงเริ่มต้นชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์จะทรงมีโอโรสได้อย่างไรในเมื่อพระองค์ไม่มีมเหสี?

* ระบบอันกว้างใหญ่ไพศาลของจักรวาลดำเนินไปอย่างถูกต้องแม่นยำจนไม่มีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนมาเป็นเวลานานนับหลายล้านปีแล้ว นี่เป็นการพิสูจน์ถึงการดำรงอยู่ของผู้ที่มีอำนาจยิ่งใหญ่อย่างไม่มีจำกัด

พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งและพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ¹⁰² นี่คือพระเจ้า พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงพิทักษ์ทุกสิ่ง ¹⁰³ ไม่มีการมองเห็นใดๆสามารถมองเห็นพระองค์ แต่พระองค์ทรงอยู่เหนือการมองเห็นทั้งหมด และพระองค์เป็นผู้ทรงละเอียด ผู้ทรงรอบรู้ ¹⁰⁴ ตอนนี้ข้อพิสูจน์จากพระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้มายังสุเจ้าแล้ว ดังนั้น ผู้ใดมองเห็นก็เป็นการดีสำหรับตัวเอง และผู้ใดทำตัวเหมือนคนตาบอดก็เป็นผลเสียต่อตัวของเขาเอง จงบอกพวกเขาว่า “ฉันไม่ใช่ผู้คอยเฝ้าดูแลพวกท่าน” ¹⁰⁵ นี่คือการที่เราริบายสิ่งที่เราได้ประทานมาครั้งแล้วครั้งเล่าในลักษณะต่างๆเพื่อพวกเขาจะกล่าวว่า “เจ้า(มุฮัมมัด)ได้อ่านสิ่งนี้ออกมาให้เราแล้ว” และเพื่อเราจะได้ทำมันให้เป็นที่แจ่มแจ้ง(ว่านี่คือสัจธรรม)สำหรับผู้ที่ยากรู้

¹⁰⁶ ดังนั้น (มุฮัมมัด) จงปฏิบัติตามที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์และจงหันห่างจากพวกบฏารูปเคารพ ¹⁰⁷ หากพระเจ้าทรงประสงค์ พวกเขาจะไม่ตั้งภาคี และเราไม่ได้แต่งตั้งเจ้า(มุฮัมมัด)เป็นผู้เฝ้าดูแลพวกเขา และเจ้าก็ไม่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้พิทักษ์ของพวกเขาด้วย ¹⁰⁸ จงอย่าด่าว่าสิ่งที่พวกเขาวิงวอนแทนพระเจ้า มิฉะนั้น พวกเขาจะด่าว่าพระเจ้าอย่างเลเยิดโดยไม่มีความรู้ ดังนั้น เราได้ทำให้การทำงานของผู้คนทุกหมู่เป็นที่ยุติธรรมแก่พวกเขา แล้วในที่สุด พวกเขาจะกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา แล้วเราจะแจ้งพวกเขาตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ ¹⁰⁹ พวกเขายังกล่าวคำสาบานอย่างหนักแน่นด้วยพระนามของพระเจ้าว่าถ้าหากมีสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา พวกเขาจะศรัทธา จงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถแสดงสัญญาณต่างๆได้” เจ้าจะบอกได้อย่างไรว่าถ้าพวกเขาได้รับสัญญาณหนึ่งแล้ว พวกเขาจะศรัทธา?

เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธที่จะเชื่อมั่นมาตั้งแต่แรก ดังนั้น เราจะปล่อยให้พวกเขากระเหี้ยนกระหือรืออย่างมีขอบเขตในการตื้อดื้อของพวกเขาต่อไป ¹¹¹ ถึงแม้เราจะส่งทูตสวรรค์ลงมายังพวกเขาและทำให้คนตายพูดกับพวกเขาและนำทุกสิ่งมารวมอยู่ต่อหน้าพวกเขา พวกเขาจะไม่ศรัทธาวันแต่พระเจ้าประสงค์จะให้เขาศรัทธา แต่ว่าพวกเขาส่วนใหญ่ทำตัวโง่เขลา ¹¹² ในทำนองนั้น เราได้ทำให้มีทุกคนมีศัตรูจากคนพาลในหมู่มนุษย์และฉันทูตสวรรค์ชิบกระซาบถ้อยคำเข้ายวนแก่บางคนเพื่อเป็นการหลอกลวง ถ้าหากพระผู้อภิบาลของเจ้าประสงค์ พวกเขาจะไม่ทำเช่นนั้น ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาให้กล่าวคำมุสาต่อไป ¹¹³ เพื่อหัวใจของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้าจะได้คล้อยตามคำมุสานั้นและเพื่อที่พวกเขาจะได้พอใจมันและทำบาปต่อไปตามที่พวกเขาอยากทำ ¹¹⁴ ดังนั้น จันจึงควรแสวงหาผู้พิพากษาอื่นไปจากพระเจ้ากระนั้นหรือในเมื่อพระองค์เป็นผู้ประทานคัมภีร์อันแจ่มแจ้งมาถึงพวกท่าน? และบรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์ก่อนหน้าเจ้ารู้ดีว่าคัมภีร์นี้ถูกส่งมาจากพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยความจริง ดังนั้น เจ้าจงอย่าอยู่ในหมู่มุสัสย

¹¹⁵ วณะของพระผู้อภิบาลของเจ้าครบถ้วนแล้วในสัจธรรมและความยุติธรรม ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนวณะของพระองค์ได้ และพระองค์เป็นผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงรอบรู้ ¹¹⁶ ถ้าเจ้า(มุฮัมมัด)เชื่อฟังปฏิบัติตามส่วนมากของบรรดาผู้อาศัยอยู่ในแผ่นดิน พวกเขาจะทำให้เจ้าหลงไปจากทางของพระเจ้า เพราะพวกเขาไม่ได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากการคิดเอาเองและพวกเขาจะเนเอาเท่านั้นเอง ¹¹⁷ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดีที่สุดว่าผู้ใดหลงไปจากทางของพระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดีที่สุดถึงผู้อยู่ในทางนำ ¹¹⁸ ดังนั้น จงบริโภคน้ำของสัตว์ที่พระนามของพระเจ้าถูกกล่าวเหนือมันถ้าผู้ศรัทธาในสิ่งที่พระเจ้าประทานมาอย่างแท้จริง

¹¹⁹ แล้วไหนเล่าที่ผู้เจ้าไม่บริโภคน้ำที่พระนามของพระเจ้าถูกกล่าวเหนือมันเมื่อพระองค์ได้ทรงให้สุเจ้ารู้อย่างแจ่มแจ้งแล้วว่าอันใดที่

พระองค์ทรงห้ามแก่สุเจ้า นอกเสียจากว่าเมื่อสุเจ้าอยู่ในภาวะคับขันจริงๆ? แท้จริงแล้ว ผู้คนส่วนมากได้หลงตามอารมณ์ต่ำของพวกเขาโดยไม่มีความรู้ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงผู้ที่ละเมิด¹²⁰ จงทิ้งบาปที่เปิดเผยและซ่อนเร้น แท้จริง บรรดาผู้ทำบาปนั้นในไม่ช้าจะถูกตอบแทนตามที่พวกเขาได้ทำไว้¹²¹ และจงอย่ากินเนื้อของสัตว์ที่มีได้ถูกกล่าวนามของพระเจ้าเมื่อตอนเชือด แท้จริง นั่นเป็นการฝ่าฝืน พวกชาตานได้กระชับเสียมสอนพวกพ้องของมันให้โต้เถียงสุเจ้า ถ้าสุเจ้าปฏิบัติตามพวกมัน สุเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้าอย่างแน่นอน¹²² คนตายที่เราได้ให้ชีวิตและแสงสว่างแก่เขาซึ่งทำให้เขาสามารถเดินได้นั้นจะเหมือนกับคนที่อยู่ในความมืดและไม่สามารถออกมาจากความมืดได้กระนั้นหรือ? ดังนั้น การงานทั้งหลายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ถูกทำให้เป็นที่สยหรูดุเดือดสำหรับพวกเขา

¹²³ ดังนั้น เราได้ให้มีบรรดาผู้นำของคนชั่วในทุกเมืองเพื่อวางกับดักในเมืองนั้น แต่พวกเขาเองกลับติดกับดักที่พวกเขาเองวางไว้โดยที่พวกเขาไม่รู้¹²⁴ เมื่อมีสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “เราจะไม่เชื่อในสัญญาณนั้นจนกว่าเราได้รับสิ่งที่ศาสนทูตของพระเจ้าได้รับ” แต่พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดว่าใครเหมาะสมที่พระองค์จะแต่งตั้งให้เป็นศาสนทูตของพระองค์ ความอภัยต่อหน้าพระเจ้าและการลงโทษอันแสนสาหัสจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ทำความชั่วสำหรับแผนการที่พวกเขาได้วางไว้¹²⁵ เมื่อพระเจ้าปรารถนาที่จะนำทางผู้ใด พระองค์จะทรงเปิดห้วอกของพวกเขาสู่อิสลาม และผู้ใดที่พระองค์จะทรงปล่อยให้เขาหลงทาง พระองค์จะทำให้ห้วอกของเขาคับแคบและบีบแน่นจนเขารู้สึกเหมือนกับเขาได้ป็นขึ้นไปสู่ท้องฟ้า นั่นเป็นวิธีที่พระเจ้าได้นำเอาความอภัยทอดสู่มากองไว้บนตัวผู้ไม่ศรัทธา

¹²⁶ นี่คือหนทางอันเที่ยงตรงที่นำไปสู่พระผู้อภิบาลของเจ้า เราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายเป็นที่ชัดเจนแล้วสำหรับบรรดาคนที่ใช้ความคิด

127 พวกเขาจะได้พำนักร่วมกันที่พำนักอันสงบสุขกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา พระองค์เป็นผู้ทรงคุ้มครองพวกเขาเนื่องจากความดีที่พวกเขาได้ทำไว้ 128 ในวันที่พระองค์จะทรงรวมพวกเขาเข้าด้วยกัน พระองค์จะทรงกล่าวกับพวกคุณว่า “ชุมชนแห่งคุณเอ๋ย สู่เจ้าได้เอามนุษย์ส่วนมากไปใช้ประโยชน์แล้ว” และเพื่อนๆ ของพวกมันจากหมู่มนุษย์จะกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา พวกเราบางคนก็ได้เอาพวกเขามาใช้ประโยชน์ด้วยเช่นกัน และตอนนี้ เราได้มาถึงวาระที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้สำหรับเราแล้ว” พระองค์ทรงตรัสว่า “ไฟคือที่พำนักของสู่เจ้าและสู่เจ้าจะได้อยู่ในนั้นตลอดกาล เว้นแต่ที่พระเจ้าทรงประสงค์” แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

129 และในทำนองนี้เอง เราได้ทำให้ผู้ทำความผิดบางคนเป็นเพื่อนกับอีกบางคนเป็นการลงโทษสำหรับความผิดของพวกเขา 130 โอ้หมู่มนุษย์และมนุษย์เอ๋ย บรรดาศาสนทูตจากหมู่มนุษย์เจ้ามิได้มายังสู่เจ้าและบอกเล่าสิ่งที่ฉันประทานมาแก่สู่เจ้าและเตือนสื่อบัษสู่เจ้าถึงการพบกันของวันนี้ กระนั้นหรือ?” พวกเขากล่าวว่า “ใช่ เราได้เป็นพยานยืนยันต่อตัวเราเองแล้ว” แต่ชีวิตของโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขาและพวกเขาได้ยืนยันต่อตัวของพวกเขาเองว่าพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา 131 พระผู้อภิบาลของเจ้าจะไม่ทรงทำลายบ้านเมืองใดอย่างไม่เป็นธรรมตราบที่ชาวเมืองนั้นยังไม่รู้ 132 เพราะระดับ(การตอบแทน)ของแต่ละคนนั้นถูกกำหนดโดยสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ พระผู้อภิบาลของเจ้ามิใช่ผู้ทรงเมินเฉยต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ

133 พระผู้อภิบาลของสู่เจ้าคือผู้ทรงมีอย่างเหลือหลาย ทรงเป็นเจ้าของความเมตตาเสมอ หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงขจัดสู่เจ้าและให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้ามาแทนสู่เจ้าเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบังเกิดสู่เจ้าจากวงศ์วานของกลุ่มชนอื่น 134 แท้จริง สิ่งที่สู่เจ้าได้ถูกสัญญาไว้มันจะต้องมาอย่างแน่นอน และสู่เจ้าไม่อาจป้องกัน

ได้¹³⁵ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “หมู่ชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงทำไปตามทางของพวกท่านและฉันจะทำตามทางของฉัน แล้วในไม่ช้า พวกท่านจะรู้ว่าจุดหมายปลายทางของใครจะดีที่สุดในโลกหน้า” แท้จริง ผู้ทำความผิดนั้นจะไม่ประสบผลสำเร็จ¹³⁶ พวกเขากันส่วนหนึ่งจากที่พระเจ้าได้ทรงให้ออกเงยขึ้นจากไร่นาและปศุสัตว์ไว้สำหรับพระองค์ และพวกเขาบอกว่า “นี่สำหรับพระเจ้า” และ “ส่วนนี้สำหรับเทพเจ้าที่เราตั้งขึ้นมา? แต่ส่วนที่เป็นของเทพเจ้าที่พวกเขาตั้งขึ้นมานั้นไม่ถึงพระเจ้า ในขณะที่ส่วนของพระเจ้ากลับถึงเทพเจ้าเหล่านั้นของพวกเขา ชั่วช้าแท้ๆ ที่พวกเขาตัดตีสิน

¹³⁷ และในทำนองนั่นเอง สิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าได้ทำให้การฆ่าลูกๆ ของพวกเขาเป็นเรื่องดีต่อพวกเขาเพื่อทำให้พวกเขาพินาศและทำให้พวกเขาสับสนในศาสนาของพวกเขา ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พวกเขาจะไม่กระทำมัน ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาไว้ตามลำพังกับความเท็จที่พวกเขาสร้างขึ้นเถิด¹³⁸ พวกเขาบอกว่า “ปศุสัตว์และพืชผลเหล่านี้ถูกสงวนไว้ ไม่มีใครบริโภคมันได้เว้นแต่ผู้ที่เราอนุญาต” ยังมีสัตว์บางชนิดที่ถูกห้ามฆ่าและบรรทุก และมีปศุสัตว์ที่พวกเขาไม่เอ่ยนามของพระเจ้าเวลาเชือด พวกเขาบอกว่าเท็จว่าสิ่งเหล่านี้มาจากพระองค์ ในไม่ช้า พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาสำหรับความเท็จที่พวกเขาสร้างขึ้น

¹³⁹ พวกเขาบอกว่า “ที่อยู่ในท้องของปศุสัตว์นี้ถูกสงวนไว้สำหรับผู้ชายเราโดยเฉพาะ และเป็นที่ต้องห้ามแก่ภรรยาของเรา แต่ถ้ามันคลอดออกมาตาย ทั้งสองฝ่ายก็มีส่วนในนั้น” แน่نون พระเจ้าจะทรงลงโทษพวกเขาสำหรับสิ่งที่พวกเขาแอบอ้าง แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณและผู้ทรงรอบรู้¹⁴⁰ แน่نون บรรดาผู้ขาดทุนคือผู้ที่ฆ่าลูกๆ ของพวกเขาอย่างโง่เขลาโดยไม่มีความรู้และห้ามในสิ่งที่พระเจ้าได้ประทานแก่พวกเขาเป็นเครื่องยังชีพแล้วยังกล่าวเท็จอีกว่าการห้ามนี้มาจากพระเจ้า แท้จริงแล้ว พวกเขาหลงทางและพวกเขาไม่ได้ถูกเลือกให้รับการชี้ทางที่

ถูกต้อง ¹⁴¹ พระองค์ท่านนั้นคือผู้ทรงให้งอกเงยขึ้นซึ่งส่วนต่างๆ แห่งพันธุ์พืชไม้อเลื้อยและไม่ยืนต้น รวมทั้งต้นอินทผลัมและไรนาที่ออกผลชนิดต่างๆ รวมทั้งต้นมะกอก ต้นทับทิมที่ละม้ายกันและที่ไม่ละม้ายกัน จงบริโภคผลของมันเมื่อมันออกผลและจงจ่ายส่วนของมันในวันเก็บเกี่ยว และจงอย่าสรุ่ยสร่าย แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรักผู้สรุ่ยสร่าย

¹⁴² ในหมู่ปศุสัตว์นั้นมิที่ใช้สำหรับบรรทุกหรือขี่และสัตว์ที่ใช้หนึ่งทำที่ป้อน ดังนั้น จงบริโภคที่พระเจ้าได้ประทานแก่สุนัขเป็นเครื่องยังชีพ และจงอย่าปฏิบัติตามรอยเท้าของชาตาน แท้จริง มันเป็นศัตรูที่เปิดเผยของสุนัข ¹⁴³ พระเจ้าทรงสร้างสัตว์สี่ชนิดจากตัวผู้และตัวเมีย เอาแกะคู่หนึ่งและแพะคู่หนึ่งมาแล้วถามพวกเขาว่า “ตัวผู้ทั้งสองหรือตัวเมียทั้งสองหรือตัวอ่อนที่ยังอยู่ในมดลูกของตัวเมียทั้งสองนี้ใช่ไหมที่พระองค์ทรงห้ามพวกท่าน? จงบอกฉันด้วยความรู้ถ้าพวกท่านพูดจริง”

¹⁴⁴ ในทำนองเดียวกัน จงเอาอูฐคู่หนึ่งและวัวอีกคู่หนึ่งมาแล้วถามพวกเขาว่า “ตัวผู้ทั้งสองหรือตัวเมียทั้งสองหรือตัวอ่อนที่อยู่ในมดลูกตัวเมียทั้งสองที่พระองค์ทรงห้ามพวกท่าน?” สุนัขอยู่ที่นั่นหรือเปล่าเมื่อพระเจ้าทรงบัญชาเรื่องนี้แก่สุนัข? (ถ้าไม่) ใครเล่าที่ชั่วช้ายิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่อพระเจ้าเพื่อทำให้มนุษย์หลงผิดโดยไม่มีความรู้? แท้จริง พระเจ้ามิทรงนำทางบรรดาผู้ทำผิด ¹⁴⁵ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “ในบรรดาสิ่งที่ถูกประทานมายังฉัน ฉันไม่พบสิ่งใดที่ห้ามกินยกเว้นสัตว์ที่ตายเองหรือเลือดที่ไหลออกมา หรือเนื้อของสุกร เพราะมันเป็นสิ่งสกปรก หรือเนื้อของสัตว์ที่ถูกเชือดโดยกล่าวนามผู้อื่นนอกจากนามของพระเจ้า แต่ผู้ใดตกอยู่ในภาวะคับขันโดยไม่มีเจตนาขัดขืนและไม่ใช้ละเมิด ดังนั้น (เขาจะพบว่า) พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอภิัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

¹⁴⁶ สำหรับชาวยิวนั้น เราได้ห้ามสัตว์ทุกอย่างที่ก๊ิบไม่แยกกัน ไขมันของวัวและแกะ(และแพะ) ยกเว้นแต่ที่อยู่บนหลังของมันหรือตามลำไส้หรือที่

ข้าแรกติดกระดูก นี่คือการลงโทษของเราต่อพวกเขาเพราะความดีอัน
ของพวกเขา และแท้จริง เราเป็นผู้สัจจริง

¹⁴⁷ ดังนั้น ถ้าพวกเขากล่าวหาว่าเจ้า(มุฮัมมัด)โกหก จงกล่าวเถิดว่า
“พระผู้อภิบาลของพวกเขาเป็นเจ้าของความเมตตาอันไพศาล แต่ถึง
กระนั้น พระองค์จะไม่ละเว้นการลงโทษให้แก่หมู่ชนผู้ทำผิด” ¹⁴⁸ บรรดา
ผู้ตั้งภาคีกับพระเจ้าจะกล่าวว่า “หากพระเจ้าทรงประสงค์ ทั้งเราและ
บรรพบุรุษของเราจะไม่เอาสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้าและเราจะไม่
ประกาศว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ต้องห้าม” ในทำนองเดียวกัน ผู้คนก่อนหน้าพวก
เขาได้กล่าวเท็จต่อสัจธรรมมาแล้ว จนกระทั่งพวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษ
ของเรา จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านมีความรู้อันใดที่สามารถนำมา
ยืนยันต่อเรา? ความจริงแล้ว พวกท่านมิได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากการ
คาดเดาเอาเท่านั้นเอง”

¹⁴⁹ จงกล่าวเถิด “พระเจ้าเท่านั้นที่มีข้อพิสูจน์ที่ชัดเจน หากพระองค์
ทรงประสงค์ แน่นอน พระองค์จะทรงนำทางพวกท่านทั้งมวล” ¹⁵⁰ จง
กล่าวเถิด “จงหาพยานของพวกท่านที่สามารถยืนยันได้ว่าพระเจ้าทรง
ห้ามสิ่งเหล่านี้” แต่ถ้าพวกเขายืนยัน(โดยเท็จ) เจ้าจงอย่าร่วมเป็นพยาน
กับพวกเขาและจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ดำของบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญา
ญานทั้งหลายของเราและผู้ไม่เชื่อในโลกหน้าและผู้ตั้งสิ่งอื่นเท่าเทียมกับ
พระผู้อภิบาลของพวกเขา ¹⁵¹ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “มานี ฉันจะบอกสิ่ง
ที่พระผู้อภิบาลของพวกท่านได้ทรงห้ามแก่พวกท่าน นั่นคือ จงอย่านำ
สิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ จงทำความดีต่อพ่อแม่ จงอย่าฆ่าลูกๆของ
พวกท่านเพราะกลัวความยากจนเพราะเราได้ประทานปัจจัยยังชีพแก่
พวกท่านและแก่พวกเขาโดยเฉพาะด้วย จงอย่าเข้าใกล้ความชั่วช้าลามก
ทั้งที่เปิดเผยและที่ลับ และจงอย่าฆ่าชีวิตใดซึ่งพระเจ้าได้ทรงห้ามไว้แล้ว
แต่เพื่อความยุติธรรม นั่นเป็นสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสั่งพวกท่านเพื่อที่พวก
ท่านจะได้เข้าใจ

¹⁵² จงอย่าเข้าใกล้สมบัติของเด็กกำพร้าเว้นแต่โดยวิธีการที่ดีที่สุด จนกว่าเขาจะบรรลุนถึงความเป็นผู้ใหญ่ จงทำให้การตวงและการชั่งเป็น ที่ครบถ้วนเที่ยงตรง เราไม่ให้อาหารหนักแก่ชีวิตใดเว้นแต่ตามความสามารถของชีวิตนั้น เมื่อท่านพูด จงรักษาความยุติธรรมแม้เขาเป็นญาติสนิทก็ตาม และจงปฏิบัติให้ครบตามพันธะสัญญาของพระเจ้า นั่นเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งแก่พวกท่านเพื่อพวกท่านจะได้ใส่ใจ

¹⁵³ (พระองค์ทรงสั่งอีกว่า) “นี่เป็นแนวทางอันเที่ยงตรงของฉัน ดังนั้น จงปฏิบัติตามทางนี้และจงอย่าปฏิบัติตามทางอื่นๆ มิฉะนั้น มันจะแยกพวกท่านออกจากทางของพระองค์” นั่นเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งพวกท่านทั้งนี้เพื่อที่พวกท่านจะได้ปกป้องตัวเอง” ¹⁵⁴ หลังจากนั้น เราได้ประทาน คัมภีร์แก่มูซาซึ่งทำให้(ความโปรดปรานของเรา)ครบสมบูรณ์แก่บรรดาผู้ทำความดีโดยอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนในฐานะเป็นทางนำและความเมตตา เพื่อพวกเขาจะได้มีความศรัทธาในการพบกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา

¹⁵⁵ นี่คือนักบวชที่เราได้ประทานลงมาเป็นความจำเริญ ดังนั้น จงปฏิบัติตามคัมภีร์นี้และจงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อผู้เจ้าจะได้รับ ความเมตตา

¹⁵⁶ และอย่ากล่าวว่า “คัมภีร์นั้นถูกประทานลงมาแก่คนสองกลุ่มก่อนหน้าเรา และเราไม่รู้ในคำสอนของมัน” ¹⁵⁷ หรือกล่าวว่า “หากคัมภีร์นั้นถูกประทานลงมาแก่เรา เราจะปฏิบัติตามทางนำได้ดีกว่าพวกเขา” ตอนนี้อยู่ที่หลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของผู้เจ้าได้ถูกส่งมาเป็นทางนำและความเมตตาแก่ผู้เจ้าแล้ว ฉะนั้น ผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของพระเจ้าและหันห่างออกจากสัญญาอันเหล่านั้น? ในไม่ช้า เราจะตอบแทนบรรดาผู้หันห่างจากสัญญาอันทั้งหลายของเรา ด้วยการลงโทษที่รุนแรง ¹⁵⁸ พวกเขาคอยที่จะให้ทูตสวรรค์หรือพระเจ้า ลงมาปรากฏต่อหน้าพวกเขาหรือจะให้สัญญาบางอย่างของพระผู้อภิบาลของเจ้ามาปรากฏ? แต่เมื่อวันทีสัญญาอันชัดแจ้งบางอย่าง

ของพระผู้อภิบาลของเจ้ามาปรากฏนั้น ความศรัทธาของพวกเขาจะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่ชีวิตที่ไม่ได้ศรัทธามาก่อนหรือแก่ผู้ที่ศรัทธาแต่ไม่ได้กระทำความดีไว้ จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “จงคอยเถิด เราก็คะคอย”¹⁵⁹ แท้จริง บรรดาผู้ที่แบ่งแยกศาสนาของพวกเขาและแตกเป็นพวกนั้น เจ้า(มุฮัมมัด)ไม่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้กับพวกเขาแต่อย่างใด แท้จริง เรื่องของพวกเขาอยู่ที่พระเจ้า แล้วพระองค์จะทรงบอกพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้

¹⁶⁰ ผู้ใดทำความดีจะได้รับผลตอบแทนเป็นสิบเท่าสำหรับความดีนั้น แต่ผู้ใดทำความชั่ว เขาจะถูกตอบแทนเพียงเท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ¹⁶¹ จงกล่าวเถิด “พระผู้อภิบาลของฉันได้ทรงนำฉันสู่ทางที่เที่ยงตรง เป็นศาสนาอันมั่นคง เป็นแนวทางของอิบรอฮีมผู้เที่ยงธรรมและเขาไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า”

¹⁶² จงกล่าวเถิด “แท้จริง การนมาซของฉัน การพลีของฉัน ชีวิตของฉัน และการตายของฉันล้วนเพื่อพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹⁶³ ไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และนี่เป็นสิ่งที่ฉันได้ถูกบัญชาและฉันเป็นคนแรกของบรรดาผู้มอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์” ¹⁶⁴ จงกล่าวเถิด “จะให้ฉันแสวงหาพระผู้อภิบาลอื่นนอกจากพระเจ้ากระนั้นหรือในเมื่อพระองค์ทรงเป็นพระผู้อภิบาลของทุกสิ่ง” ทุกชีวิตต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ตัวเองทำไว้ และไม่มีผู้แบกภาระคนใดแบกภาระของคนอื่นได้ แล้วในที่สุด สู้เจ้าจะต้องกลับไปหาพระผู้อภิบาลของสู้เจ้า และพระองค์จะทรงแจ้งแก่สู้เจ้าในสิ่งที่สู้เจ้าขัดแย้งกัน ¹⁶⁵ พระองค์คือผู้ทรงทำให้สู้เจ้าเป็นผู้สืบทอด(ของคนอื่น ๆ)บนหน้าแผ่นดินและทรงยกย่องสู้เจ้าบางคนให้เหนือกว่าอีกบางคนเพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบสู้เจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่สู้เจ้า แท้จริง พระผู้อภิบาลของสู้เจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการลงโทษ แต่กระนั้น พระองค์เป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

7. ที่สูง

อัล-อะอรอฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 อะลีฟ ลาม มีม ซ้อด

2 คัมภีร์นี้ได้ถูกประทานลงมายังเจ้า ดังนั้น (มุฮัมมัด) จงอย่าได้มีความ
หนักใจในห้วงของเจ้าเกี่ยวกับมันเลย ทั้งนี้ เพื่อที่เจ้าจะได้ใช้มันเตือน
พวกเขา(ผู้ปฏิเสธ)และมันเป็นสิ่งตักเตือนบรรดาผู้ศรัทธา ³ สูเจ้าจง
ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่สูเจ้าจากพระผู้อภิบาลของสูเจ้า และ
จงอย่าปฏิบัติตามผู้ค้ำครองอื่นใดนอกไปจากพระองค์ แต่น้อยนักที่สูเจ้า
จะใส่ใจ ⁴ ก็เมื่อแล้วที่เราได้ทำลายมัน การลงโทษของเราได้มายังเมือง
เหล่านี้อย่างฉับพลันในตอนกลางคืนหรือตอนกลางวันในขณะที่พวกเขา
กำลังพักผ่อน ⁵ และเมื่อการลงโทษของเรามายังพวกเขา พวกเขาได้
แต่ร้องออกมาอย่างเดียวว่า “แท้จริง เราเป็นผู้ทำความผิด” ⁶ หลังจากนั้น
เราจะถามบรรดาผู้ที่ศาสน์ของเราถูกส่งไปและบรรดาผู้ที่นำศาสน์
ของเราไป ⁷ กับความรู้ที่ครบถ้วน เราจะบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาทำ
เพราะเราไม่เคยห่างหายไปจากพวกเขา ⁸ ในวันนั้น สัจธรรมเท่านั้นที่จะ
มีน้ำหนัก ดังนั้น ผู้ที่ตาชั่งของตัวเองมีน้ำหนักเท่านั้นคือผู้ประสบความสำเร็จ ⁹
และผู้ที่มีการงานที่ดีของเขาเขา(ในตาชั่ง)คือผู้ที่ทำให้ตัวเองได้
รับการขาดทุนเพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเรอย่างผิดๆ

¹⁰ เราได้ให้สูเจ้าพำนักอยู่ในแผ่นดิน และได้จัดเตรียมปัจจัยยังชีพใน
แผ่นดินนั้นไว้ให้สูเจ้า แต่น้อยนักที่สูเจ้าจะขอบคุณ ¹¹ แท้จริง เราได้สร้าง
สูเจ้าและทำให้สูเจ้าเป็นรูปร่าง แล้วเราได้บอกแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จง
กราบบนบอบต่ออาดัม” ดังนั้น ทูตสวรรค์ทั้งหลายจึงต่างกราบบนบอบ
ยกเว้นอิบลีส(ซาตาน)ซึ่งไม่ยอมอยู่ในหมู่ผู้ก้มกราบ ¹² พระองค์จึงตรัสว่า

“อะไรที่ขัดขวางเจ้ามิให้กราบเมื่อฉันสั่งเจ้า?” มันตอบว่า “ฉันดีกว่าเขา พระองค์ทรงสร้างฉันจากไฟในขณะที่พระองค์ทรงสร้างเขามาจากดิน”

¹³ พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้น จงลงไปจากที่นี่ เพราะที่นี่มิใช่ที่สำหรับ เจ้าที่จะมาทำโอหัง จงออกไปเสีย แท้จริง เจ้าเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้อับยศ”

¹⁴ ซาตานจึงกล่าวว่า “โปรดผ่อนผันเวลาให้ฉันจนถึงวันพินาศซึ่งพัวพันด้วย เถิด” ¹⁵ พระองค์ตรัสว่า “เจ้าได้รับการผ่อนผัน” ¹⁶ มันกล่าวว่า “เนื่องจาก

พระองค์ทรงทำให้ฉันผิด ที่นี่ ฉันจะชும்คอยพวกเขาตามทางที่เที่ยงตรง ของพระองค์” ¹⁷ แล้วฉันจะจู่โจมใส่พวกเขาจากทุกด้าน จากด้านหน้า

พวกเขาและด้านหลังพวกเขา จากด้านขวาของพวกเขาและด้านซ้ายของ พวกเขา และพระองค์จะทรงพบว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาเป็นผู้เนรคุณ

¹⁸ พระองค์ตรัสว่า “จงออกไปจากที่นี่อย่างอับยศและถูกตะเพิด จงรู้ไว้ ด้วยว่าฉันจะทำให้เนรเทศไปด้วยพวกเจ้าและทุกคนที่ปฏิบัติตามเจ้า”

¹⁹ พระองค์กล่าวว่า “อาตัมเอ๋ย เจ้าและคูครองของเจ้าจงพำนักอยู่ใน สวนสวรรค์นี้ และจงกินตามที่เจ้าต้องการ แต่เจ้าทั้งสองจงอย่าเข้าใกล้ ต้นไม้นี้ มิฉะนั้น เจ้าทั้งสองจะอยู่ในหมู่ผู้ทำผิด” ²⁰ แต่ซาตานได้กระซิบ

ล่อลวงคนทั้งสองเพื่อที่ว่ามันจะได้เปิดเผยส่วนที่พึงละอายของคนทั้งสอง ที่ถูกปิดบังไว้จากกันและกัน มันกล่าวแก่เขาทั้งสองว่า “พระผู้อภิบาล

ของท่านได้ห้ามพวกท่านมิให้เข้าใกล้ต้นไม้ก็เพราะทรงเกรงว่าท่านทั้งสองจะกลายเป็นทูตสวรรค์หรือท่านทั้งสองจะกลายเป็นผู้ไม่ตาย” ²¹ และ

มันได้สาบานแก่เขาทั้งสองว่า “ฉันเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดีแก่ท่านทั้งสอง จริงๆ”

²² ดังนั้น มันจึงล่อลวงให้คนทั้งสองเปลื้องพลา เมื่อคนทั้งสองได้ลิ้มรส

ผลไม้ของตนไม้หนึ่ง สิ่งพึงอายของเขาทั้งสองได้เปิดเผยต่อกันและกัน และ เขาทั้งสองได้เริ่มปกปิดสิ่งพึงสงวนของตัวเองด้วยใบไม้แห่งสวนสวรรค์

พระผู้อภิบาลได้ทรงเรียกเขาทั้งสองมาและกล่าวว่า “ฉันมิได้ห้ามเจ้าทั้งสองเข้าใกล้ต้นไม้และมิได้เตือนเจ้าทั้งสองว่าซาตานเป็นศัตรูที่ชัดเจน

ของเจ้ากระนั้นหรือ?” ²³ เขาทั้งสองกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา เราได้ทำร้ายตัวของเราเองไปแล้ว ถ้าพระองค์ไม่ทรงอภัยโทษให้แก่เราและทรงเมตตาเรา เราจะต้องเป็นผู้ที่ขาดทุนอย่างแน่นอน” ²⁴ พระองค์จึงทรงบัญชาว่า “จงลงไป สุเจ้าจะเป็นศัตรูต่อกันและกัน แผ่นดินจะเป็นที่อยู่อาศัยสำหรับสุเจ้าชั่วระยะเวลาหนึ่งและที่นั่นสุเจ้าจะได้รับปัจจัยยังชีพ ²⁵ ที่นั่น สุเจ้าจะมีชีวิต และที่นั่น สุเจ้าจะตาย และจากที่นั่น สุเจ้าจะถูกนำออกมา”

²⁶ ลูกๆของอาดัมเอ๋ย เราได้ประทานเสื้อผ้าอาภรณ์แก่สุเจ้าเพื่อปกปิดส่วนที่พึงละอายของสุเจ้าและเพื่อเป็นที่พึงพอใจแก่สายตา แต่อาภรณ์แห่งความยำเกรงนั้นเป็นอาภรณ์ที่ดีที่สุด นี่เป็นหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าที่พวกเขาจะได้ใส่ใจ ²⁷ ลูกๆของอาดัมเอ๋ย จงอย่าให้ชาตานล่อลวงสุเจ้าดังที่มันได้ทำให้พ่อแม่คนแรกของสุเจ้าถูกขับออกมาจากสวนสวรรค์และทำให้เสื้อผ้าอาภรณ์ของพวกเขาทั้งสองต้องหลุดออกจากร่างทั้งนี้เพื่อที่มันจะได้เปิดเผยสิ่งพึงละอายของพวกเขาทั้งสองต่อกันและกัน มันและพวกพ้องของมันมองเห็นสุเจ้าจากที่สุเจ้าไม่สามารถมองเห็นพวกมันแท้จริง เราได้ทำให้ชาตานเป็นสหายของบรรดาผู้ไม่ศรัทธา

²⁸ เมื่อได้ก็ตามที่คนเหล่านี้กระทำความผิดมาก พวกเขาจะกล่าวว่า “นี่คือสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคยทำและพระเจ้าทรงสั่งเราให้ทำเช่นนี้” จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าไม่ทรงสั่งในเรื่องลามก พวกท่านกล่าวอ้างถึงพระเจ้าและพูดถึงสิ่งที่พวกท่านไม่รู้ความจริงกระนั้นหรือ?” ²⁹ (มุฮัมมัด) จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉันได้ทรงสั่งฉันในเรื่องความยุติธรรมและคุณธรรม จงหันหน้าของพวกท่านไปยังพระองค์ทุกครั้งในทุกเวลาและสถานที่นั้นมาซ และจงวิงวอนต่อพระองค์เท่านั้นโดยเป็นผู้สุจริตมั่นในการศรัทธาต่อพระองค์ เนื่องจากพระองค์ได้ทรงทำให้พวกท่านเกิดขึ้นมา ดังนั้น พวกท่านจะกลับไปหาพระองค์” ³⁰ พระองค์ได้ทรงนำทางบางคนและปล่อยให้บางคนหลงผิด นี่เป็นเพราะว่าพวกเขาได้เอา

ชาตานเป็นผู้คุ้มครองแทนพระเจ้าและยังคิดว่าพวกเขาอยู่ในหนทางที่ถูกต้อง”

³¹ ลูกๆของอาดัมเอ๋ย จงแต่งกายของสุเจ้าให้เรียบร้อยทุกเวลาและในสถานที่ปฏิบัติศาสนกิจ และจงกิน จงดื่ม แต่จงอย่าสุร่อยสุร้าย เพราะพระเจ้าไม่ทรงรักผู้สุร่อยสุร้าย ³² (มุฮัมมัด)จงถามพวกเขา “ใครเล่าที่ห้ามความประณีตสวยงามและสิ่งดีๆทั้งหลายจากปัจจัยที่พระเจ้าได้ทรงนำมันออกมาเพื่อป่าวของพระองค์?” จงกล่าวเถิด “สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด(เป็นท่อนุมัติ)สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในโลกนี้และเฉพาะสำหรับพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพอีกด้วย” ดังนั้น เราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายของเราเป็นที่ย่ายตายแก่ผู้มีความเข้าใจ ³³ (มุฮัมมัด)จงกล่าวกับพวกเขาเถิดว่า “สิ่งต่างๆที่พระเจ้าผู้อภิบาลของฉันได้ทรงห้ามก็คือการลามกทั้งหลายทั้งในที่เปิดเผยและในที่ลับ สิ่งที่เป็นบาปและการฝ่าฝืนสัจธรรม ตลอดจนการที่พวกเขานำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าโดยที่พระองค์มิได้ประทานหลักฐานใดๆในเรื่องนี้ลงมา และการที่พวกท่านกล่าวอ้างถึงพระเจ้าในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้”

³⁴ สำหรับทุกประชาชาตินั้นมีวาระที่ถูกกำหนดไว้ เมื่อวาระนั้นสิ้นสุดลง พวกเขาไม่อาจที่จะหน่วงเหนี่ยวมันไว้หรือจะเร่งมันสักชั่วขณะหนึ่งก็ไม่ได้ ³⁵ ลูกๆของอาดัมเอ๋ย ถ้าหากบรรดาศาสนทูตจากหมู่สุเจ้าได้มายังสุเจ้าและอ่านสิ่งที่เราประทานแก่สุเจ้าทั้งหลายแล้ว ใครที่รับการเตือนและปรับปรุงตนเอง เขาผู้นั้นไม่มีสาเหตุที่จะต้องกลัวหรือโศกเศร้า ³⁶ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสิ่งที่เราประทานมาและทำโอหังกับมัน พวกเขาจะเป็นผู้อยู่ในนรกและอยู่ในนั่นตลอดไป ³⁷ ผู้ใดเล่าที่จะทำความผิดได้ยิ่งใหญ่กว่าผู้ประดิษฐ์เรื่องเท็จใส่พระเจ้าแล้วอ้างว่าความเท็จนี้มาจากพระองค์ หรือปฏิเสธสิ่งที่พระองค์ประทานมา? คนพวกนี้จะยังคงได้รับส่วนที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขา และเมื่อทูตของเราได้มายังพวกเขาเพื่อเอาชีวิตของพวกเขา ทูตเหล่านั้นจะถามพวกเขาว่า “สิ่งที่สุเจ้า

วิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้นอยู่ที่ไหนเล่าในตอนนี้?” พวกเขาจะตอบว่า “พวกมันได้ทิ้งเราไปแล้ว” และพวกเขาจะเป็นพยานที่เป็นปฏิปักษ์ต่อตัวของพวกเขาเองว่าพวกเขาเป็นผู้ไม่ศรัทธา

³⁸ พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า “จงเข้าไปในนรกที่พวกพ้องของญินและมนุษย์ได้เข้าไปล่วงหน้าก่อนสุเจ้าแล้ว” ทุกครั้งที่หมูชนแต่ละรุ่นจะเข้านรก พวกเขาจะสาปแช่งชนรุ่นก่อนจนกระทั่งเมื่อทุกหมูชนได้ถูกนำมารวมกันที่นั่นทั้งหมดแล้ว หมูชนสุดท้ายที่ตามมาจะกล่าวถึงหมูชนแรกว่า “พระผู้อภิบาลของเรา คนเหล่านี้คือผู้ที่ทำให้พวกเราหลงทาง ดังนั้นขอพระองค์โปรดลงโทษพวกเราด้วยไฟเป็นสองเท่าด้วยเถิด” พระเจ้าจะทรงตอบว่า “ทุกคนในหมูสุเจ้าจะได้รับการลงโทษสองเท่าอยู่แล้ว แต่สุเจ้าไม่รู้” ³⁹ และหมูชนก่อนจะกล่าวถึงหมูชนที่ตามมาทีหลังว่า “พวกเจ้าไม่ได้ดีไปกว่าเรา” นี่จึงลืมรศการลงโทษสำหรับสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้”

⁴⁰ แท้จริง บรรดาผู้ที่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเราและยโสโอหังกับมันนั้น ประตูแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายจะไม่ถูกเปิดไว้สำหรับพวกเขา และพวกเขาไม่อาจเข้าสวรรค์ได้จนกว่าอุรุลออดูริเข้ม และนี่แหละที่เราลงโทษผู้กระทำความชั่ว ⁴¹ นรกจะเป็นที่นอนของพวกเขาและนรกจะเป็นที่ปกคลุมของพวกเขา นี่คือการลงโทษที่เราตอบแทนผู้ทำผิด ⁴² ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น เราไม่วางภาระให้แก่ใครคนใดเกินกว่าความสามารถของเขา พวกเขาคือชาวสวรรค์ซึ่งพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดไป ⁴³ และเราจะขจัดความรู้สึกไม่ดีใดๆที่มีอยู่ในหัวใจของพวกเขา เบื้องล่างของพวกเขาจะมีลำนำหลายสายไหลผ่าน และพวกเขาจะกล่าวว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงนำเรามายังหนทางนี้ ถ้าพระเจ้าไม่นำทางเรา เราไม่อาจพบหนทางนี้ได้เลย โดยแน่นอนยิ่ง บรรดาศาสนทูตของพระผู้อภิบาลของเราได้ถูกส่งมาพร้อม

กับสวรรค์” ในเวลานั้น จะมีเสียงปาวร้องมายังพวกเขาว่า “นี่คือสวนสวรรค์ที่สุเจ้าได้รับสืบทอดมาโดยการงานที่ดีที่สุเจ้าได้ทำไว้”

⁴⁴ ชาวสวรรค์จะร้องเรียกชาวนรกว่า “เราพบแล้วว่าสัญญาทุกอย่างที่พระผู้อภิบาลของเราได้ทรงทำไว้กับเรานั้นเป็นความจริง แล้วพวกท่านพบว่าสัญญาที่พระผู้อภิบาลของพวกท่านทำกับพวกท่านไว้เป็นความจริงแล้วหรือยัง?” ชาวนรกกล่าวว่า “ใช่ เราพบแล้ว” แล้วผู้ปาวประกาศในหมู่พวกเขาตะโกนออกมาว่า “การสาปแช่งของพระเจ้าเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ทำความผิด ⁴⁵ ผู้ที่ขัดขวางคนอื่นจากหนทางของพระเจ้าและหวังที่จะทำให้มันบิดเบือน และผู้ปฏิเสธในเรื่องโลกหน้า”

⁴⁶ ระหว่างคนสองกลุ่มนี้จะมีสิ่งขวางกั้นอยู่ บนที่สูงจะมีใครบางคนที่จำพวกเขาได้จากสีหน้าของพวกเขา พวกเขาจะร้องทักชาวสวรรค์ว่า “สันติจึงมีแต่ท่าน” คนพวกนี้ยังไม่ได้เข้าสวรรค์ถึงแม้พวกเขาหวังไว้ว่าจะได้เข้าไปในนั้น ⁴⁷ และเมื่อสายตาของพวกเขาถูกหันไปยังชาวนรก พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าทรงรวมพวกเราไว้ในบรรดาผู้ทำความผิดเหล่านั้นด้วยเถิด” ⁴⁸ และบรรดาผู้ที่อยู่บนที่สูงจะร้องเรียกชาวนรกที่พวกเขาารู้ได้จากสีหน้าว่า “พวกเจ้าเห็นแล้วใช่ไหมว่าการสะสมเงินทองของพวกเจ้าและสิ่งที่พวกเจ้าโยสโอะหังนั้นไม่ได้อำนวยความสะดวกอันใดแก่พวกเจ้าเลย? ⁴⁹ ดูสิ คนเหล่านี้มิใช่หรือที่สุเจ้าสาบานว่าจะไม่ได้รับความเมตตาจากพระเจ้า? (แล้วชาวสวรรค์จะถูกบอกว่า) ‘จงเข้าไปในสวรรค์เถิด ในที่นั้น พวกท่านจะไม่มี ความหวาดกลัวและความระทม’”

⁵⁰ ชาวนรกจะร้องเรียกชาวสวรรค์ว่า “โปรดเทน้ำลงมาบนพวกเราสักนิดหรือโยนอะไรบางอย่างที่พระเจ้าประทานแก่พวกท่านมาให้เราหน่อยเถิด” แต่ชาวสวรรค์จะตอบว่า “พระเจ้าได้ทรงห้ามสองสิ่งนี้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁵¹ ผู้ถือเอาศาสนาของพวกเขากลายเป็นสิ่งบันเทิงและการละเล่น และผู้ที่ถูกชีวิตแห่งโลกนี้ล่อลวง” ในวันนั้น เราจะลืมหักพวกเขาเหมือน

กับที่พวกเขาได้มาพบกันของวันนี้และการที่พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่เรา
 ประทานมา

⁵² เราได้นำมาให้พวกเขาแล้วซึ่งคัมภีร์ที่ให้รายละเอียดบนพื้นฐาน
 ของความรู้เพื่อเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับประชาชนผู้ศรัทธา
⁵³ พวกเขา กำลังคอยอะไรนอกไปจากสิ่งที่ได้ถูกเตือนไว้ในคัมภีร์นี้หรือ?
 ในวันที่ความเป็นจริงมาถึง บรรดาผู้ที่ไม่ใส่ใจมาก่อนหน้านี้จะกล่าวว่า
 “บรรดาศาสนทูตของพระผู้อภิบาลของเราได้นำสัจธรรมมาแล้วจริงๆ
 แล้วเรายังจะมีผู้ใดโง่โง่ใดๆที่จะมาโง่โง่แทนเรากระนั้นหรือ? หรือเรา
 จะถูกส่งกลับไปเพื่อที่เราได้ทำสิ่งที่แตกต่างจากสิ่งที่พวกเราได้กระทำ
 มาก่อน?” แน่นอน คนพวกนี้เป็นผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขาขาดทุนและสิ่ง
 จอมปลอมทั้งหลายที่พวกเขาสร้างขึ้นมานั้นได้ทอดทิ้งพวกเขาไปหมด

⁵⁴ แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้าคือพระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย
 และแผ่นดินในหกวัน(ระยะ) แล้วพระองค์ทรงประทับมั่นอยู่บนบัลลังก์
 แห่งอาณาจักรของพระองค์ พระองค์ได้ทรงทำให้กลางวันปกคลุมกลาง
 วัน แล้วกลางวันก็ติดตามกลางคืนอย่างรวดเร็ว พระองค์ได้ทรงสร้างดวง
 อาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวต่างๆซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนอยู่ใต้คำบัญชาของ
 พระองค์ ไม่ใช่พระองค์ดอกหรือที่เป็นผู้ทรงสร้างและทรงบัญชา? ความ
 จำเริญยังเป็นของของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁵⁵ จงวิงวอน
 ต่อพระผู้อภิบาลของสุเจ้าโดยถ่อมตนและโดยลับๆ แท้จริง พระองค์ไม่
 ทรงรักผู้ละเมิด ⁵⁶ จงอย่าแพร่ความเสียหายบนหน้าแผ่นดินหลังจากที่
 มันเป็นระเบียบแล้ว และจงวิงวอนต่อพระองค์ด้วยความยำเกรงและด้วยความ
 หวั่น แน่นอน ความเมตตาของพระเจ้านั้นอยู่ใกล้ผู้ทำความดี

⁵⁷ พระเจ้าคือผู้ทรงส่งลมมาเป็นเสมือนผู้แจ้งข่าวดีถึงความเมตตา
 ของพระองค์ เมื่อมันรวมกันเป็นเมฆหนา เราได้ทำให้มันเคลื่อนที่ไปสู่
 แผ่นดินที่แห้งแล้งและทำให้ฝนตกลงมาบนแผ่นดินนั้น แล้วเราได้ทำให้
 ผลไม้หลากหลายชนิดงอกออกมาจากแผ่นดิน ในทำนองนี้แหละที่เราได้ทำให้

คนตายออกมาจากสภาพแห่งความตายทั้งนี้เพื่อที่ผู้เจ้าจะได้รับบทเรียน
 58 ดินที่อุดมสมบูรณ์นั้นยอมให้ผลผลิตที่อุดมสมบูรณ์โดยอนุมัติของ
 พระเจ้า ส่วนดินที่เลวนั้นไม่ก่อให้เกิดผลผลิตอะไรนอกไปจากผลผลิตที่
 เลว ในทำนองนี้เองที่เราได้แจกแจงสัญญาณทั้งหลายของเราแก่บรรดาผู้
 ที่ชอบคุณ

59 เราได้ส่งนุฮมายังหมู่ชนของเขา เขาบอกผู้คนว่า “หมู่ชนของฉัน
 เอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจาก
 พระองค์ ฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษที่จะมีต่อพวกท่านในวันอัน
 น่าสะพรึงกลัว” 60 แต่พวกหัวหน้าผู้คนของเขา กล่าวว่า “พวกเราเห็นกัน
 แล้วว่าท่านเป็นผู้หลงผิดชัดๆ” 61 เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันไม่
 ได้อยู่ในการหลงผิดแต่ประการใด ในทางตรงข้าม ฉันเป็นศาสนทูตคน
 หนึ่งจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกต่างหาก 62 ฉันได้นำศาสนาของพระ
 ผู้อภิบาลของฉันมายังพวกท่าน และฉันแนะนำสิ่งที่ดีแก่พวกท่านเพราะ
 ฉันรู้จากพระเจ้าในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้ 63 พวกท่านคิดว่าแปลกหรือที่การ
 ตักเตือนจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านโดยผ่านคนผู้
 หนึ่งจากในหมู่พวกท่านเพื่อที่เขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน และเพื่อที่พวก
 ท่านจะได้ปกป้องตัวเองจากความชั่วและเพื่อที่พวกท่านจะได้รับความ
 เมตตา?” 64 แต่ถึงกระนั้น พวกเขาก็ก็นึกว่าเขาเป็นผู้โกหก ดังนั้น เรา
 จึงได้ช่วยนุฮและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาในเรือและเราได้ให้บรรดาผู้ปฏิเสธ
 สัญญาณทั้งหลายของเรามาตาย แท้จริง พวกเขาเป็นหมู่คนตาบอด

65 และยิ่งพวกอ้ายด เราได้ส่งฮูดซึ่งเป็นพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขา
 เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มี
 พระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วพวกท่านยังไม่เกรงกลัวพระเจ้าอีก
 กระนั้นหรือ?” 66 บรรดาหัวหน้าหมู่ชนของเขาที่ปฏิเสธสัจธรรมกล่าว
 ว่า “เราเห็นชัดแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความคิดวิปลาสและเราคิดว่าท่านเป็น
 ผู้โกหก” 67 ฮูดจึงตอบว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันไม่ได้มีความคิดวิปลาส

ใดๆทั้งสิ้น ความจริงแล้ว ฉันเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก⁶⁸ ฉันนำศาสน์ของพระผู้อภิบาลของฉันมายังพวกท่านและฉันเป็นผู้ปรารถนาดีที่เชื่อถือได้ของพวกท่าน⁶⁹ พวกท่านคิดว่าเป็นเรื่องแปลกหรือที่การตักเตือนจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านโดยผ่านชายคนหนึ่งในหมู่พวกท่านเพื่อที่เขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน? จงอย่าลืมนะว่าหลังจากหมู่ชนของนุฮฺ พระผู้อภิบาลของพวกท่านได้ตั้งให้พวกท่านเป็นผู้มีอำนาจเข้มแข็งสืบต่อจากเขา และได้ทรงทำให้พวกท่านมีร่างกายกำยำ ดังนั้น จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าเพื่อที่พวกท่านจะได้ประสบผลสำเร็จ”

⁷⁰ พวกเขากล่าวว่า “ท่านมายังพวกเราเพื่อต้องการให้พวกเราเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวและละทิ้งสิ่งที่ยับยั้งบรรพบุรุษของพวกเราที่เคยเคารพบูชากระนั้นหรือ ? ถ้าเช่นนั้น จงนำการลงโทษที่ท่านขู่มารามาให้เราได้เห็น ถ้าหากท่านแน่จริง” ⁷¹ ฮูดกล่าวว่า “พวกท่านได้รับการสาปแช่งและความกริ้วจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านแล้ว พวกท่านได้เถียงฉันเกี่ยวกับข้อต่างๆที่พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านได้ประดิษฐ์ขึ้นโดยที่พระจำมิได้ประทานหลักฐานอันใดในเรื่องนี้กระนั้นหรือ? ดังนั้น จงคอยดูเถิดและฉันจะคอยดูอยู่กับพวกท่านด้วย” ⁷² ดังนั้น เราได้ช่วยเหลือและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาให้ปลอดภัยด้วยความเมตตาของเรา และเราได้ทำลายล้างบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายของเราและไม่คิดที่จะศรัทธา

⁷³ และยังชาวษะมุต เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเรา มา นั่นคือซอลิฮฺ เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า เพราะพวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ข้อพิพาทอันขัดแย้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านแล้ว นั่นคืออูฐตัวเมียของพระเจ้า เป็นสัญญาณสำหรับพวกท่าน จงปล่อยให้มันหากินตามลำพังในแผ่นดินของพระเจ้า จงอย่าทำร้ายมันด้วยเจตนาชั่วร้ายใดๆ มิฉะนั้น

พวกท่านจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ⁷⁴ จงนึกถึงเมื่อครั้งที่พระองค์ได้ทรงให้พวกท่านเป็นผู้สืบทอดการปกครองต่อจากพวกอ้าดและได้ทรงตั้งหลักแหล่งพวกท่านในแผ่นดินอย่างมีเกียรติ และได้ทรงทำให้พวกท่านสามารถสร้างปราสาทบนที่ราบและสักตึกภูเขาเป็นบ้าน จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้า และจงอย่าแพร่กระจายความเสียหายขึ้นบนแผ่นดิน” ⁷⁵ แต่บรรดาหัวหน้าผู้โอหังของชาวษะมุคได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่ชนที่ถูกกดขี่ว่า “พวกท่านรู้แน่หรือว่าซอลิฮเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลของเขา?” พวกเขาตอบว่า “แท้จริง เราศรัทธาในศาสนาที่ถูกส่งมากับเขา” ⁷⁶ แต่บรรดาหัวหน้าผู้โอหังกล่าวว่า “เราปฏิเสธสิ่งที่พวกท่านศรัทธา” ⁷⁷ ดังนั้น พวกเขาจึงได้ฆ่าอูฐตัวเมียนั้นและขัดขึ้นต่อพระบัญชาของพระผู้อภิบาลของพวกเขาและกล่าวว่า “ซอลิฮเอ๋ย จงนำการลงโทษที่ท่านขู่มากิจ ถ้าหากว่าท่านเป็นศาสนทูต” ⁷⁸ หลังจากนั้น แผ่นดินไหวอย่างรุนแรงจับปล้นได้คร่าชีวิตพวกเขา ยังผลให้พวกเขานอนคว่ำหน้าตายอยู่ในบ้านของพวกเขาเอง ⁷⁹ ซอลิฮได้ไปจากพวกเขาและกล่าวแก่พวกเขาว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันได้นำศาสนาของพระผู้อภิบาลของฉันมายังพวกท่าน และฉันได้ให้คำแนะนำพวกท่านอย่างจริงใจที่สุดแล้วเพื่อผลดีของพวกท่านเอง แต่ฉันก็ช่วยอะไรไม่ได้เพราะพวกท่านไม่ชอบผู้แนะนำสิ่งที่ดี”

⁸⁰ เราได้ส่งลูฏมา(เป็นนบี)อีกคนหนึ่ง เขาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า “พวกท่านชั่วช้าลามกจนถึงกับทำสิ่งน่ารังเกียจที่ไม่เคยมีใครในโลกทำมาก่อนกระนั้นหรือ? ⁸¹ พวกท่านตอบสนองความใคร่ของพวกท่านด้วยผู้ชายแทนผู้หญิง แท้จริงแล้ว พวกท่านคือหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนขอบเขตทุกอย่าง” ⁸² แต่คำตอบเพียงอย่างเดียวจากหมู่ชนของเขา คือ “จงเอาคนพวกนี้ออกไปจากเมืองของพวกท่านเสีย เพราะพวกเขาถือว่าตัวเองเป็นผู้บริสุทธิ์” ดังนั้น เราจึงได้ช่วยลูฏและสมาชิกในครอบครัวของเขาให้ปลอดภัย ยกเว้นภรรยาของเขาซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ไม่ยอมออกจาก

เมือง⁸⁴ เราได้ให้ห้าฝนหินละลายตกลงมาบนหมู่ชนของเขา แล้วจึงดูเกิด
ว่าผลสุดท้ายของผู้ทำความชั่วนั้นเป็นอย่างไร

⁸⁵ และยังมีชาวมัดยัน เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขามา นั่นคือ ชู
อัยบ เขาได้กล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวก
ท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ได้มีสัญญาณอันชัดแจ้งจากพระ
ผู้อภิบาลของพวกท่านมายังพวกท่านแล้ว ดังนั้น จงดวงและซังให้ครบ
ตามมาตรฐานของมันและจงอย่าแพร่ความเสียหายบนผืนแผ่นดินหลัง
จากที่มันได้ถูกฟื้นฟูแล้ว นั่นเป็นการดีกว่าสำหรับพวกท่านถ้าหากพวก
ท่านเป็นผู้ศรัทธา⁸⁶ จงอย่านั่งชุมนุมอยู่บนทุกเส้นทางเหมือนดังโจรเพื่อ
ทำให้ผู้คนตกใจและขัดขวางผู้ศรัทธาในพระเจ้าจากทางของพระองค์และ
หาทางที่จะบิดเบือนมัน จงนึกถึงเมื่อตอนที่พวกท่านเป็นชนหมู่น้อย แล้ว
พระองค์ได้ทรงทวีจำนวนพวกท่านและจงดูว่าผลสุดท้ายของผู้ก่อความ
เสียหายเป็นเช่นใด⁸⁷ และถ้าหากในหมู่พวกท่านมีบางคนที่ไม่ศรัทธาในคำ
สอนของฉันและมีบางคนที่ไม่ศรัทธา จงอดทนคอยดูจนกระทั่งพระเจ้าได้
ตัดสินระหว่างเรา เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศแห่งบรรดาผู้ตัดสินทั้งปวง”

⁸⁸ บรรดาผู้นำที่โอหังในหมู่ชนของเขา กล่าวว่า “ชูอัยบ เราจะไล่เจ้า
และบรรดาผู้ศรัทธาของเจ้าออกไปจากเมืองของเรา เว้นเสียแต่เจ้าหัน
กลับมายังความเชื่อของเรา” เขากล่าวว่า “ทั้งๆที่เราพึ่งเคยจมนักระนั้น
หรือ? ⁸⁹ เราจะสร้างเรื่องโกหกให้พระเจ้าถ้าเราหันกลับไปยังความเชื่อ
ของพวกท่านหลังจากที่พระเจ้าได้ให้เราพ้นจากมันแล้ว เราจะไม่หันกลับ
ไปหามันอีกเว้นเสียแต่ว่าพระเจ้าพระผู้อภิบาลของเราประสงค์ พระผู้
อภิบาลของเราเป็นผู้ทรงรอบรู้ครอบคลุมนทุกสิ่ง เราวางใจในพระเจ้า พระ
ผู้อภิบาลของเราเปิดเผยความจริง(และทรงตัดสิน)ระหว่างเราและผู้คน
ของเรา พระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดีที่สุด” ⁹⁰ บรรดาผู้นำที่คิดจะปฏิเสธ
สัจธรรมได้กล่าวกับผู้คนของพวกเขาว่า “ถ้าหากพวกเจ้าปฏิบัติตามชู
อัยบ พวกเจ้าจะเป็นผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน” ⁹¹ ดังนั้น แผ่นดินไหวอย่าง

รุนแรงจึงเกิดขึ้นคร่าชีวิตพวกเขาจนรุ่งเช้าก็พบว่าพวกเขานอนคว่ำตาย
อยู่ในบ้านของพวกเขา ⁹² บรรดาผู้ปฏิเสธซุัยย์ถูกทำลายจนเหมือนกับ
ว่าพวกเขาไม่เคยอาศัยอยู่ที่นั่นมาก่อน บรรดาผู้ปฏิเสธซุัยย์เองคือผู้
ขาดทุน ⁹³ ดังนั้น ซุัยย์ได้หันหลังให้พวกเขาและกล่าวว่า “หมู่ชนของ
ฉันเอ๋ย ฉันนำสาส์นของพระเจ้ามายังพวกท่านและให้คำแนะนำด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ ดังนั้น ทำไมฉันจะต้องเศร้าโศกเสียใจกับคนที่ปฏิเสธ
สัจธรรม?”

⁹⁴ เมื่อใดก็ตามที่เราส่งนบีคนใดไปยังเมืองใด เราจะให้เกิดความทุกข์
และความลำเค็ญแก่ชาวเมืองนั้นก่อน ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ถ่อมตน
(ต่อพระเจ้า) ⁹⁵ และหลังจากนั้น เราได้เปลี่ยนความทุกข์ยากลำเค็ญนั้น
เป็นความสะดวกสบายจนกระทั่งพวกเขามั่งคั่ง และพวกเขากล่าวว่า
“บรรพบุรุษของเราเคยประสบความทุกข์ยากและความสุขเช่นนี้มาแล้ว
เช่นกัน” หลังจากนั้น เราได้ลงโทษพวกเขาโดยฉับพลันในตอนที่พวก
เขาไม่รู้ ⁹⁶ ถ้าหากว่าชาวเมืองใดศรัทธาในพระเจ้าและเกรงกลัวพระองค์
เราจะเปิดประตูแห่งความจำเริญจากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินให้แก่
พวกเขาอย่างแน่นอน แต่ทว่าพวกเขาปฏิเสธสัจธรรม ดังนั้น เราจึง
ลงโทษพวกเขาเพราะความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้ ⁹⁷ ชาวเมืองเหล่านี้รู้สึก
ปลอดภัยจากการลงโทษของเราที่จะมายังพวกเขาในตอนกลางคืนขณะที่
พวกเขากำลังหลับอยู่กระนั้นหรือ? ⁹⁸ หรือพวกเขารู้สึกปลอดภัยจาก
การลงโทษของเราที่มายังพวกเขาในตอนกลางวันขณะที่พวกเขากำลัง
สนุกสนานอยู่กับการละเล่น? ⁹⁹ พวกเขาารู้สึกปลอดภัยจากแผนการของ
พระเจ้ากระนั้นหรือ? ไม่มีใครรู้สึกปลอดภัยจากแผนการของพระเจ้านอก
ไปจากบรรดาผู้ที่กลัวจะได้รับ ความหายนะ

¹⁰⁰ บรรดาผู้สืบทอดแผ่นดินหลังจากผู้ครอบครองคนก่อนๆ ไม่ได้รับ
บทเรียนจากความจริงหรือว่าเราสามารถลงโทษพวกเขาเพราะบาปที่
พวกเขาทำไว้ได้ ถ้าเราประสงค์? และเราสามารถปิดผนึกหัวใจของพวกเขา

เขาเพื่อที่พวกเขาจึงไม่ได้ยินถ้อยคำแห่งทางนำ? ¹⁰¹ หมู่ชนเหล่านี้แหละที่เราได้นำเรื่องราวของพวกเขา มาบอกเล่าแก่เจ้า บรรดาศาสนทูตของพวกเขา ได้มายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาอันชัดแจ้งแล้ว แต่พวกเขาไม่อยากจะเชื่อในสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธมาก่อน นี่คือวิธีการที่เราปิดหัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธ ¹⁰² และในส่วนใหญ่ของพวกเขา นั้น เราไม่พบผู้ที่เคารพสัญญา แต่เราพบว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน

¹⁰³ หลังจากพวกเขา เราได้ส่งมุซาพร้อมกับสัญญาต่าง ๆ ของเรามาถึงฟาโรห์และบรรดาหัวหน้าของเขา แต่พวกเขาเจตนาปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของเรา ดังนั้น จึงดูผลสุดท้ายของผู้กระทำความชั่วว่าเป็นเช่นใด ¹⁰⁴ มุซาได้กล่าวว่า “ฟาโรห์เอ๋ย ฉันเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ¹⁰⁵ ฉันจะต้องไม่พูดสิ่งใดเกี่ยวกับพระเจ้า นอกจากความจริง ฉันมายังพวกท่านโดยนำสัญญาอันชัดเจนจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านมาด้วย จึงปล่อยพวกลูกหลานของอิสราเอลให้ไปกับฉันเถิด” ¹⁰⁶ ฟาโรห์ตอบว่า “ถ้าท่านนำสัญญา มาด้วย จงนำมันออกมาถ้าหากว่าท่านพูดจริง” ¹⁰⁷ ดังนั้น มุซาจึงได้โยนไม้เท้าของเขาลงไปบนพื้น แล้วทันใดนั้น มันได้กลายเป็นงูจริงๆขึ้นมา ¹⁰⁸ หลังจากนั้น เขาได้ดึงมือของเขาออกมาจากเสื้อ ทันใดนั้น มือของเขาก็สว่างต่อหน้าผู้เฝ้าดู ¹⁰⁹ เสนาบดีของฟาโรห์ได้ปรึกษากันว่า “คนผู้นี้(นบีมุซา)เป็นนักมายากลผู้เชี่ยวชาญอย่างแน่นอน ¹¹⁰ เขาต้องการที่จะให้พวกท่านออกไปจากแผ่นดินของพวกท่าน” ฟาโรห์ถามว่า “ทีนี้ พวกเจ้าจะแนะนำให้ทำอย่างไร?” ¹¹¹ พวกเขาแนะนำฟาโรห์ว่า “จงให้เขาและพี่ชายของเขา รอก่อนและส่งคนไปประกาศตามหัวเมืองต่างๆ ¹¹² เพื่อให้ผู้คนนำนักมายากลฝีมือดีมาพบท่าน”

¹¹³ หลังจากนั้น เมื่อพวกนักมายากลมายังฟาโรห์แล้ว พวกเขาได้พูดกับฟาโรห์ว่า “เราจะได้รับรางวัลตอบแทนแน่นอนนะ ถ้าพวกเราชนะ”

¹¹⁴ ฟาโรห์ตอบว่า “แน่นอน พวกท่านจะได้รับตำแหน่งที่ใกล้ชิดกับเรา”

¹¹⁶ แล้วพวกเขาได้บอกมุซาว่า “ท่านจะเป็นผู้โยนก่อนหรือจะให้เราเป็นผู้โยนก่อน?” ¹¹⁶ มูซาตอบว่า “พวกท่านโยนก่อน” เมื่อพวกนักมายากลโยนของลงมา พวกเขาได้ลวงตาผู้คนและทำให้ผู้คนหวาดกลัวเพราะพวกเขาสร้างมายากลอันยิ่งใหญ่ขึ้นมา ¹¹⁷ ดังนั้น เราจึงตลใจมุซาว่า “จงโยนไม้เท้าของเจ้าลงไป” พลันที่เขายोนไม้เท้าลงไป มันได้เริ่มกลืนมายากลที่หลอกลวงพวกเขาทันที ¹¹⁸ ดังนั้น สัจธรรมจึงปรากฏขึ้นและความเท็จที่พวกเขาสร้างขึ้นมานั้นได้มลายไป ¹¹⁹ ตรงนี้เองที่ฟาโรห์และคนของเขาต้องได้รับความพ่ายแพ้ในการต่อสู้และพวกเขาต้องได้รับความอับยศ ¹²⁰ ส่วนพวกนักมายากลนั้น พวกเขาได้ถูกทำให้จำต้องก้มตัวลงกราบ ¹²¹ พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาในพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹²² พระผู้อภิบาลที่มุซาและฮารุนศรัทธา”

¹²³ ฟาโรห์กล่าวว่า “พวกเจ้ากล้าศรัทธาในพระเจ้าของเขาก่อนที่ฉันจะอนุญาตพวกเจ้ากระนั้นหรือ ? นี่เป็นแผนการของพวกเจ้าที่คิดขึ้นมาในเมืองนี้เพื่อที่จะขับไล่ชาวเมืองออกไปจากเมืองไซโหม? คอยดู ไม่ช้าพวกเจ้าจะได้เห็นว่าอะไรเกิดขึ้น ¹²⁴ ฉันจะตัดมือตัดเท้าของพวกเจ้าสลบข้างกันแล้วนำพวกเจ้าไปตรึงให้ตายบนไม้กางเขน” ¹²⁵ พวกนักมายากลกล่าวว่า “จะอย่างไรก็ตาม เราต้องกลับไปหาพระผู้อภิบาลของเราอยู่แล้ว ¹²⁶ ท่านต้องการที่จะลงโทษเราเพียงเพราะว่าเราศรัทธาในสัญญาอันทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของเราเมื่อมันปรากฏต่อหน้าเราเท่านั้นหรือ โอ้พระผู้อภิบาลของเรา ขอพระองค์ประทานความอดทนแก่เราและได้โปรดให้เราตายอย่างบรรดาผู้ที่ยอมจำนนต่อพระองค์ด้วยเถิด”

¹²⁷ พวกเสนาบดีของฟาโรห์ได้แนะนำเขาว่า “ท่านจะปล่อยให้มุซาและคนของเขาก่อความเสียหายในแผ่นดินและปล่อยพวกเขาให้ละเลยท่านและสิ่งที่ท่านกราบไหว้กระนั้นหรือ?” ฟาโรห์ตอบว่า “เราจะฆ่าลูกชายของพวกมันและไว้ชีวิตลูกสาวของพวกมัน เรามีอำนาจเหนือพวกมัน” ¹²⁸ มูซาได้บอกผู้คนของเขาว่า “จงขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้าและ

จงอดทน แท้จริง แผ่นดินนี้เป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงให้มันเป็นมรดกแก่บ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์ และความสำเร็จขั้นสุดท้ายนั้นเป็นของบรรดาผู้เกรงกลัวพระองค์” ¹²⁹ พวกเขาตอบว่า “พวกเราถูกกดขี่ข่มเหงก่อนที่จะท่านจะมายังพวกเรา และตอนนี้พวกเรา กำลังถูกกดขี่อีกเช่นกันหลังจากที่ท่านได้มายังพวกเรา” มูซากล่าวว่า “ในไม่ช้านี้ พระผู้อภิบาลของพวกท่านจะทรงทำลายบรรดาศัตรูของพวกท่านและทรงทำให้พวกท่านเป็นผู้ปกครองในแผ่นดินนี้ แล้วพระองค์จะทรงดูว่าพวกท่านประพฤติเช่นใด”

¹³⁰ ดังนั้น เราได้ลงโทษผู้คนของฟาโรห์ด้วยความอดอยากและขาดแคลนอาหารเป็นเวลาหลายปีเพื่อที่พวกเขาจะได้สำนึก ¹³¹ แต่เมื่อสิ่งที่ดีมายังพวกเขา พวกเขาบอกว่า “นี่เป็นคราวของเรา” และเมื่อความทุกข์มาประสบแก่พวกเขา พวกเขาจะอ้างว่าเคราะห์กรรมเหล่านี้มาจากมูซาและบรรดาผู้อยู่กับเขา ในขณะที่ความจริงแล้ว เคราะห์ร้ายของพวกเขานั้นได้ถูกกำหนดโดยพระเจ้า แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้ ¹³² พวกเขาบอกว่า “เราจะไม่ศรัทธาในท่านไม่ว่าท่านจะเอาปาฏิหาริย์อะไรก็ตามมาเป็นกลลวงพวกเรา”

¹³³ ดังนั้น เราจึงได้ส่งพายุ ตึกแตน เห็บ เหา กบและเลือดมายังพวกเขา แต่ถึงแม้ว่าเราได้แสดงสัญญาณเหล่านี้ที่ละอย่างแล้วก็ตาม พวกเขายังคงโหยงตื้อดิ่งทำบาปอยู่อีก ¹³⁴ เมื่อใดก็ตามที่โรคระบาดเกิดแก่พวกเขา พวกเขาบอกว่า “มูซาเอ๋ย จงวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของท่านให้เราตามสัญญาที่พระองค์ทรงให้ไว้แก่ท่านด้วยเถิด ถ้าหากท่านช่วยขจัดโรคระบาดให้พ้นไปจากเราในครั้งนี้ เราจะศรัทธาในท่านและปล่อยให้ลูกหลานอิสราเอลไปกับท่าน” ¹³⁵ แต่ทันทีที่เราส่งโรคระบาดออกไปจากพวกเขาโดยให้เวลาพวกเขาทำตามสัญญาของพวกเขา แต่พวกเขาก็ทำลายสัญญา

¹³⁶ ดังนั้น เราจึงได้ลงโทษเป็นการตอบแทนพวกเขาและได้ทำให้

พวกเขาจมในทะเล เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาทั้งหมดทั้งหลายของเราและ
ไม่ใส่ใจต่อสัญญาเหล่านั้น ¹³⁷ หลังจากพวกเขาแล้ว เราได้ให้คนที่ถูก
ถือว่าอ่อนแอสืบทอดส่วนตะวันออกและตะวันตกของแผ่นดินที่เราได้
ประทานความจำเริญแก่มัน ดังนั้น สัญญาที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ทำ
ไว้กับพวกลูกหลานอิสราเอลจึงเป็นที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งนี้เพราะพวก
เขาอดทนและเราได้ทำลายทุกสิ่งที่ฟาโรห์และคนของเขาได้สร้างขึ้น

¹³⁸ เราได้พาลูกหลานอิสราเอลข้ามทะเลไปและพวกเขาได้ออกเดิน
ทางจนกระทั่งมาถึงคนพวกหนึ่งซึ่งกำลังการกราบไหว้รูปเคารพของ
พวกเขา พวกลูกหลานอิสราเอลกล่าวว่า “มุซาเอ๋ย จงสร้างรูปเคารพองค์
หนึ่งให้เราเหมือนกับรูปเคารพทั้งหลายที่คนกลุ่มนี้มีอยู่” มุซาได้ตอบว่า
“พวกท่านนี้เป็นหมูชนที่โง่เขลาจริง ๆ ¹³⁹ สิ่งที่พวกท่านกำลังทำอยู่
นั้นมันจะต้องถูกทำลาย และการงานทั้งหลายที่พวกท่านนั้นล้วนไร้
ผลโดยสิ้นเชิง” ¹⁴⁰ เขาได้กล่าวต่อไปว่า “จะให้ฉันแสวงหารูปเคารพอื่นใด
นอกจากพระเจ้าแก่พวกท่านกระนั้นหรือ ทั้งๆที่พระองค์ทรงยกย่องพวก
ท่านเหนือประชาชาติทั้งหลาย ? ¹⁴¹ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ช่วยพวก
ท่านให้พ้นจากบิรารของฟาโรห์ผู้บังคับพวกท่านด้วยการทรมานอย่าง
หนัก พวกเขาฆ่าลูกชายของพวกท่านและไว้ชีวิตลูกสาวของพวกท่าน
และในนั้นมีการทดสอบอันยิ่งใหญ่สำหรับพวกท่านจากพระผู้อภิบาลของ
พวกท่าน”

¹⁴² เราได้นัดหมายมุซาเป็นเวลาสามสิบคืน และเราได้เพิ่มอีกสิบ
คืน ดังนั้น ระยะเวลาที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้กำหนดไว้จึงครบสี่สิบคืน
(ก่อนจะไป) มุซาได้พูดกับฮารุนพี่ชายของเขาว่า “พิจนทำหน้าที่แทนฉัน
ในหมู่พวกพ้องของฉันด้วย จงทำความดีและจงอย่าปฏิบัติตามทางของ
ผู้ก่อความเสียหาย” ¹⁴³ เมื่อมุซามาถึงที่นั่นตามเวลาที่กำหนดไว้ของ
เรา พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ตรัสแก่เขา และเขาได้ขอว่า “พระผู้อภิบาล
ของฉัน โปรดแสดงพระองค์ต่อฉันด้วยเถิด เพื่อฉันจะได้เห็นพระองค์”

พระองค์จึงทรงตอบว่า “เจ้าไม่อาจมองเห็นฉันได้ แต่เจ้าจงมองไปยังภูเขานั้น ถ้าหากว่ามันยังคงตั้งมั่นอยู่ตรงที่ของมัน ไม่ช้าเจ้าจะได้เห็นฉัน” และเมื่อพระผู้อภิบาลของเขาแสดงพระเกียรติของพระองค์บนภูเขานั้น พระองค์ได้ทรงทำให้ภูเขานั้นแตกกระจายเป็นเสี่ยงจนภูเขาต้องล้มหมดสติไป เมื่อเขาฟื้นขึ้นมา เขาได้กล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ ฉันขออภัยโทษต่อพระองค์และฉันเป็นคนแรกที่ศรัทธา”

¹⁴⁴ พระองค์ทรงตรัสว่า “มุซาเอ๋ย แท้จริง ฉันได้เลือกเจ้าจากมนุษย์ทั้งหมดเพื่อนำสาสน์ของฉันและคำพูดของฉัน ดังนั้น จงยึดมั่นในสิ่งที่ฉันได้ประทานแก่เจ้า และจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู” ¹⁴⁵ และเราได้บันทึกคำตักเตือนและรายละเอียดของทุกสิ่งแก่เขาไว้บนแผ่นจารึก และกล่าวว่า “จงยึดมั่นไว้ให้มั่นคงและจงสั่งหมู่ชนของเจ้าให้ปฏิบัติตามมันด้วยความสำนึกที่ดีที่สุดของพวกเขา ในไม่ช้า เราจะให้เจ้าได้เห็นที่พำนักของผู้ทำความชั่ว” ¹⁴⁶ ฉันจะหันสายตาของบรรดาผู้โอหังในแผ่นดินโดยไม่ชอบธรรมให้ออกไปจากสัญญาอันทั้งหลายของฉัน และแม้พวกเขาจะเห็นสัญญาอันทุกอย่างของฉัน พวกเขาจะไม่เชื่อ ถ้าพวกเขาเห็นแนวทางที่ถูกต้องต่อหน้าพวกเขา พวกเขาจะไม่เดินตามทางนั้น แต่ถ้าพวกเขาเห็นหนทางที่หลงผิด พวกเขาจะปฏิบัติตามทางนั้น นั่นเป็นเพราะพวกเขาคือว่าสัญญาอันทั้งหลายของเราเป็นเท็จและเจียมเยียมต่อมัน ¹⁴⁷ ใครก็ตามที่ปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของเราและปฏิเสธการพบกันในโลกหน้า การงานของพวกเขาก็ไร้ผล พวกเขาจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเขาได้ทำไว้”

¹⁴⁸ ในขณะที่เขาไม่อยู่ ผู้คนของมุซาได้ทำรูปปั้นลูกวัวขึ้นมาจากเครื่องประดับซึ่งทำให้มีเสียงเบาๆ พวกเขาไม่เห็นหรือว่ามันไม่ได้พูดกับพวกเขาหรือนำทางพวกเขาแต่อย่างใดเลย? แต่พวกเขายังเคารพสักการะมัน พวกเขาเป็นผู้ทำความชั่ว ¹⁴⁹ เมื่อพวกเขาเกิดสำนึกผิดและรู้ว่าพวกเขาหลงผิด พวกเขาได้กล่าวว่า “ถ้าพระผู้อภิบาลของเราไม่ทรง

เมตดาต่อเราและให้อภัยเรา เราจะอยู่ในบรรดาผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน”
 150 เมื่อมุซาลับมายังคนของเขา เขาได้กล่าวด้วยความโกรธและเสียใจ
 เป็นอย่างมากว่า “ช่างเป็นบาปอันชั่วช้าอะไรเช่นนี้ที่พวกท่านได้ทำไป
 ในขณะที่ฉันไม่อยู่ พวกท่านต้องการเร่งให้คำบัญชาของพระผู้อภิบาล
 ของพวกท่านมายังพวกท่านกระนั้นหรือ?” เขาได้โยนแผ่นจารึกลงไป
 บนพื้นและคว้าหัวฟีชายของเขาดึงมาหาเขา ฮารูนกล่าวว่า “ลูกชาย
 ของแม่ฉัน ผู้คนรังแกฉันและเกือบจะฆ่าฉัน อย่าให้ศัตรูของฉันได้ใจว่า
 พวกเขาเหนือกว่าฉันเลยและจงอย่านับฉันไว้ในหมู่ผู้ทำความผิดด้วย”
 151 เขากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดให้อภัยแก่ฉันและฟีชาย
 ของฉันด้วยเถิดและโปรดรับเราไว้ในความเมตตาของพระองค์ พระองค์
 เป็นผู้ทรงเมตตาที่สุดไบบรรดาผู้เมตตาทั้งหลาย”

152 บรรดาผู้เอาลูกวัวเป็นที่เคารพสักการะนั้นต้องได้รับความกริ้ว
 จากพระผู้อภิบาลของพวกเขอย่างแน่นอน และพวกเขาจะได้รับความ
 ตกลงในโลกนี้ นั่นคือวิธีการที่เราตอบแทนบรรดาผู้ก่อกวนขึ้นมา
 153 ส่วนบรรดาผู้กระทำความชั่วแล้วกลับตัวหลังจากนั้นและหันมา
 ศรัทธาแน่นอน หลังจากที่ยกกลับตัวแล้ว พวกเขาจะพบว่าพระผู้อภิบาล
 ของเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

154 เมื่อความโกรธของมุซาลับคลายลง เขาได้หยิบแผ่นจารึกที่มีทางนำ
 และความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระผู้อภิบาลของพวกเขามาขึ้น
 มา 155 และมุซาได้เลือกชายเจ็ดสิบคนในหมู่พวกพ้องของเขาไปยังที่ที่
 เราได้กำหนดไว้ เมื่อแผ่นดินไหวคร่าชีวิตของพวกเขามุซาได้วิงวอนว่า
 “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน หากพระองค์ทรงปรารถนา พระองค์คงทำลาย
 พวกเราและฉันก่อนหน้านี้ไปแล้ว พระองค์จะทรงทำลายพวกเราทั้งหมด
 เพราะคนโง่ๆบางคนในหมู่พวกเราทำผิดกระนั้นหรือ ? นี่มิใช่ฉันใดนอก
 ไปจากการทดสอบของพระองค์ ซึ่งในการทดสอบนี้ พระองค์ทรงทำให้
 ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทางและทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

พระองค์ท่านนั้นที่ผู้ทรงคุ้มครองเรา ดังนั้น โปรดให้อภัยเราและโปรดเมตตาเรา เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดแห่งผู้ภัยทั้งหลาย¹⁵⁶ โปรดประทานสิ่งที่ดีในโลกนี้และในโลกหน้าแก่เราด้วยเถิด แท้จริง ยังพระองค์ท่านที่เราจะกลับไป” พระองค์ทรงตอบว่า “สำหรับการลงโทษนั้น ฉันจะลงโทษผู้ที่ฉันประสงค์ แต่ความเมตตาของฉันแผ่ล้อมทุกสิ่ง ดังนั้นฉันจะกำหนดความเมตตาแก่บรรดาผู้สำรวมตนจากความชั่วและจ่ายชะกาดและศรัทธาในสัญญาทั้งหลายของฉัน”¹⁵⁷ สำหรับผู้ปฏิบัติตามศาสนทูตผู้นี้ นบีผู้อ่านเขียนไม่เป็นซึ่งพวกเขาจะได้พบการจารึกไว้ในเตารอตและในอินญิลที่อยู่กับพวกเขา เขากำชับคนเหล่านั้นให้ปฏิบัติตามคุณธรรมและห้ามปรามพวกเขาทำความชั่ว เขาทำให้สิ่งดี ๆ ทั้งหมดเป็นที่อนุมัติสำหรับคนเหล่านั้นและทำให้สิ่งเลวเป็นที่ต้องห้ามสำหรับพวกเขา เขาทำให้คนเหล่านั้นหลุดพ้นจากภาระหนักและปลดปล่อยพวกเขาจากโชตรวนที่พันนาการคนเหล่านั้นอยู่ ด้วยเหตุนี้ บรรดาผู้ที่ศรัทธาในเขาจึงให้กำลังใจแก่เขา ช่วยเหลือเขาและปฏิบัติตามแสงสว่างที่ได้ถูกส่งมากับเขาท่านนั้นจะได้รับความสำเร็จ”

¹⁵⁸ (ไอ้ มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า “มนุษย์เอ๋ย ฉันเป็นศาสนทูตคนหนึ่งของพระเจ้าที่มายังพวกท่านทั้งมวล พระองค์ทรงมีอำนาจสูงสุดเหนืออาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงให้ชีวิตและทรงกำหนดความตาย ดังนั้น จงศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ นบีผู้อ่านเขียนไม่เป็น ผู้ศรัทธาในพระเจ้าและในคำบัญชาของพระองค์ จงปฏิบัติตามเขาเพื่อที่พวกท่านจะได้รับทางนำที่ถูกต้อง”¹⁵⁹ และในหมู่ชนของมุขามีบางคนที่น่าทางผู้อื่นด้วยสัญธรรมและตัดสินใจการทั้งหลายด้วยสัญธรรมนั้น

¹⁶⁰ เราได้แบ่งพวกเขาออกเป็นสิบสองเผ่าโดยแต่ละเผ่าเป็นประชาคมเมื่อคนของเขาขอนำจากเขา เราได้ดลใจมุขว่า “จงฟาดก้อนหินด้วยไม้เท้าของเจ้า” เมื่อเขาทำตาม น้ำพุสิบสองตาได้พุ่งออกมาจากหินก้อนนั้น

และทุกเผ่าต่างได้รู้ถึงแหล่งน้ำของพวกเขา เราได้ทำให้เหมยบังแดดเหนือพวกเขา และเราได้ให้มันนะและซัลวา(นกคุ้ม)เป็นอาหารของพวกเขา และกล่าวว่า “จงกินจากสิ่งต่างๆที่เราได้ประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่สุเจ้า” (อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้นพวกเขาก็ทรยศอีก) พวกเขาไม่ได้ขอธรรมต่อเรา แต่พวกเขาขอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง ¹⁶¹ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พวกเขาถูกบอกว่า “จงพำนักอยู่ในเมืองนี้และจงบริโภคผลผลิตจากมันตามทีสุเจ้าประสงค์ แต่จงกล่าวถ้อยคำขอภัยโทษและจงเข้าประตูเมืองด้วยความนอบน้อมต่อมตน เราจะให้อภัยบาปของสุเจ้าและเราได้เพิ่มพูนรางวัลแก่ผู้กระทำความดี” ¹⁶² แต่บรรดาผู้ละเมิดในหมู่พวกเขาได้เปลี่ยนคำพูดที่ได้ถูกบอกแก่พวกเขา ดังนั้น เราจึงได้ส่งการลงโทษมายังพวกเขาจากชั้นฟ้า ทั้งนี้เพราะความผิดที่พวกเขาได้กระทำ

¹⁶³ จงถามพวกเขาเกี่ยวกับเมืองที่ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลว่าเกิดอะไรขึ้นกับผู้คนของเมืองนั้นในตอนเวลาที่พวกเขาละเมิดกฎในวันสับปะโต ในวันนั้น ฝูงปลาได้ลอยมาปรากฏบนผืนน้ำต่อหน้าพวกเขา แต่ในวันอื่นที่ไม่ใช่วันสับปะโต ฝูงปลากลับไม่มาปรากฏ นี่เป็นเพราะเรากำลังทดสอบพวกเขาอันเนื่องมาจากการที่พวกเขาไม่เชื่อฟัง ¹⁶⁴ เมื่อบางคนถามว่า “ทำไมพวกท่านถึงได้ตักเตือนผู้คนทีพระเจ้าจะทรงทำลายพวกเขาหรือทรงลงโทษพวกเขาอย่างหนัก?” พวกเขาตอบว่า “เพื่อที่จะได้ไม่ถูกตำหนิต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขาและเพื่อที่พวกเขาจะได้เกรงกลัวพระองค์”

¹⁶⁵ ดังนั้น เมื่อพวกเขาลืมคำสอนที่พวกเขาถูกตักเตือนให้รำลึก เราได้ช่วยบรรดาผู้เคยห้ามปรามความชั่วให้ได้รับความปลอดภัย และเราได้ลงโทษผู้ละเมิดอย่างรุนแรง ทั้งนี้เพราะพวกเขาฝ่าฝืน ¹⁶⁶ ดังนั้น เมื่อพวกเขายังคงตั้งตนในสิ่งที่พวกเขาถูกห้าม เราจึงได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกเจ้าจงกลายเป็นสิ่งที่อัปยศ”

¹⁶⁷ หลังจากนั้น พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ประกาศว่า “ฉันจะให้มีผู้คนมาสร้างความทุกข์ทรมานอย่างรุนแรงครั้งแล้วครั้งเล่าแก่พวกเขา

จนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ” แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการตอบแทน และแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁶⁸ เราได้แบ่งพวกเขาออกเป็นหลายกลุ่มแยกกระจายไปทั่วไปในแผ่นดิน บางกลุ่มเป็นคนดีในขณะที่บางกลุ่มแตกต่างไปจากนั้น และเราได้ทดสอบพวกเขาด้วยความสุขความเจริญและด้วยความทุกข์เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้หันกลับมายังหนทางที่ถูกต้อง

¹⁶⁹ หลังจากพวกเขาแล้ว มีคนรุ่นใหม่เข้ามาสืบช่วงต่อโดยได้รับสืบทอดคัมภีร์มาด้วย แต่ถึงกระนั้น พวกเขาก็สนใจแต่ความสุขเพียงชั่วครู่ชวยามแห่งโลกนี้ และยังคงกล่าวอีกว่า “เราจะได้รับการให้อภัยอย่างแน่นอน” ถ้าสิ่งทีให้ความสุขเพียงชั่วแล่นเพียงนี้มาปรากฏต่อหน้าพวกเขาอีก พวกเขาจะคว่ำมั้นไว้อีก พันธะสัญญาแห่งคัมภีร์มิได้กำหนดไว้แก่พวกเขาหรือว่าพวกเขาจะไม่กล่าวสิ่งใดถึงพระเจ้านอกจากความจริง? และพวกเขาเองได้เรียนรู้เป็นอย่างดีแล้วถึงสิ่งที่มีอยู่ในคัมภีร์นั้นแน่นอน ที่พำนักแห่งโลกหน้านั้นดีกว่าสำหรับผู้ยำเกรงพระเจ้า สุเจ้าไม่เข้าใจแม้แต่สิ่งเหล่านี้กระนั้นหรือ? ¹⁷⁰ สำหรับบรรดาผู้ยึดมั่นตามคัมภีร์และดำรงการนมาช เราจะไม่ปล่อยให้รางวัลของคนดีเช่นนั้นต้องเสียหาย ¹⁷¹ (และพวกเขายังจำได้) เมื่อตอนที่เราได้ยกภูเขาขึ้นมาเหนือพวกเขาเหมือนกับหลังคาโค้งและพวกเขาคิดว่ามันกำลังจะพังลงมาทับพวกเขา เราได้กล่าวว่า “จงยึดมั่นในสิ่งที่เราได้ประทานแก่สุเจ้าและจงระลึกถึงสิ่งที่มีอยู่ในนั้น ทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้สำนึกถึงพระเจ้า”

¹⁷² (โอ้นปี จงเตือนผู้คนให้นึกถึง) เมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ทรงนำผู้สืบพงศ์พันธุ์ของพวกเขามาจากท้องของลูกหลานอาดัม และได้ให้พวกเขายืนยันเกี่ยวกับตัวของพวกเขาเอง โดยพระองค์ได้ถามพวกเขาว่า “ฉันมิใช่พระผู้อภิบาลของสุเจ้าดอกหรือ?” พวกเขาตอบว่า “เรายืนยันว่าพระองค์เป็นพระผู้อภิบาล” เราทำเช่นนั้นเพราะเกรงว่าในวันแห่งการฟื้นคืนชีพสุเจ้าจะกล่าวว่า “เราไม่รู้เรื่องนี้เลย” ¹⁷³ หรือมิฉะนั้น

สุเจ้าอาจจะกล่าวว่า “บรรพบุรุษของเราได้เริ่มนำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้ายกก่อนหน้าเราและเราเป็นลูกหลานที่มาภายหลังจากพวกเขา ดังนั้นแล้ว พระองค์ยังจะทรงลงโทษเราเพราะบาปที่ทำโดยผู้ทำความผิดเหล่านั้นหรือ?” ¹⁷⁴ ในทำนองนี้เองที่เราได้ทำอธิบายสัญญาณทั้งหลายของเราให้เป็นทีแจ่มแจ้ง เพื่อที่พวกเขาจะได้หันกลับมายังเรา

¹⁷⁵ มุฮัมมัด จงอ่านให้พวกเขาฟังถึงเรื่องราวของคนที่เราได้ประทานความรู้เกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของเรา แต่เขาได้หันห่างออกจากมัน ดังนั้น ซาตานจึงได้ติดตามเขาจนกระทั่งเขาได้กลายเป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้หลงทาง ¹⁷⁶ ถ้าหากเราประสงค์ แน่นอน เราจะยกย่องเขาโดยอาศัยสัญญาณเหล่านั้นก็ได้ แต่เขามัวผกใฝ่อยู่กับโลกและปฏิบัติตามอารมณ์ของเขา ดังนั้น เขาจึงเหมือนกับสุนัขที่ลั่นห้อยไม่ว่าเจ้าไล่มันหรือปล่อยมันไว้ตามลำพัง นั่นแหละคือการเปรียบเทียบบรรดาผู้ที่ถือว่าสัญญาณทั้งหลายของเราเป็นเท็จ ดังนั้น เจ้าจงบอกกล่าวเรื่องราวเหล่านี้แก่พวกเขาต่อไปเพื่อที่พวกเขาจะได้ใคร่ครวญ ¹⁷⁷ ชั่วช้าแท้ๆก็คือตัวอย่างของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเราและทำผิดต่อตัวของพวกเขาเอง ¹⁷⁸ ผู้ใดที่พระเจ้าทรงนำทาง ผู้นั้นก็อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง และผู้ใดที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลง พวกเขาก็เป็นผู้ขาดทุน

¹⁷⁹ เราได้สร้างฉันทและมนุษย์จำนวนมากสำหรับนรก พวกเขามีหัวใจ แต่พวกเขาไม่ใช่หัวใจนั้นคิด พวกเขามีตา แต่พวกเขาไม่ใช่มันมอง พวกเขามีหู แต่พวกเขาไม่ได้ใช้มันฟัง พวกเขาเหล่านี้เหมือนกับปศุสัตว์ ไม่พวกเขาหลงยิ่งกว่านั้นอีก ทั้งนี้เพราะพวกเขาเป็นผู้เจตนา ¹⁸⁰ พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของพระนามทั้งหลายที่ประเสริฐยิ่ง ดังนั้น จงเรียกพระองค์โดยพระนามอันประเสริฐยิ่งเหล่านี้เท่านั้น และจงออกห่างจากบรรดาผู้บิดเบือนพระนามของพระองค์ไว้ตามลำพัง ในไม่ช้า พวกเขาจะถูกตอบแทนตามที่พวกเขาได้กระทำ ¹⁸¹ ในบรรดาผู้ที่เราได้สร้างขึ้นมานั้น มีคนหมู่นหนึ่งที่นำทางด้วยัจธรรมและใช้ัจธรรมนั้นปฏิบัติความ

ยุติธรรม¹⁸² สำหรับผู้ปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของเรานั้น เราจะค่อยๆ นำพวกเขาไปสู่การลงโทษโดยที่เขาไม่รู้¹⁸³ ถึงแม้ฉันจะประวิงเวลาให้แก่วพวกเขา แผนการของฉันก็จะเป็นไปตามนั้นอย่างแน่นอน

¹⁸⁴ พวกเขาไม่พิจารณาหรือว่าสหายของพวกเขาไม่ได้เป็นคนบ้าแต่ประการใด? แท้จริง เขาเป็นเพียงผู้ตกเตือนคนหนึ่งที่กำลังตกเตือน¹⁸⁵ พวกเขาไม่พิจารณาถึงการทำงานของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสร้าง และเห็นว่ามันอาจเป็นวาระสุดท้ายแห่งชีวิตของพวกเขาที่ใกล้ถึงกำหนดเข้ามาแล้ว พวกเขาจะเชื่ออะไรอีกถ้าพวกเขาไม่เชื่อในสิ่งนี้? ¹⁸⁶ ไม่มีผู้ใดนำทางผู้ที่พระเจ้าปล่อยให้เขาหลงผิด พระองค์จะทรงปล่อยคนประเภทนี้ให้ระเหะเหออย่างมืดบอดในการต้อติ่งของพวกเขา ¹⁸⁹ คนเหล่านี้ถามเจ้า(นบี)เกี่ยวกับยามอาสานว่า “เมื่อใดมันจะมาถึง?” จงกล่าวเถิด “ความรู้ในเรื่องนี้อยู่ที่พระเจ้าผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น ไม่มีผู้ใดสามารถจะบอกถึงเวลานั้นได้นอกจากพระองค์ มันหนักอึ้งอยู่บนชั้นฟ้าและแผ่นดิน และมันจะมายังพวกท่านโดยฉับพลัน” พวกเขาถามเจ้าเหมือนกับว่าเจ้ารู้เรื่องนี้ดี จงกล่าวเถิด “ความรู้ในเรื่องนี้อยู่ที่พระเจ้าเท่านั้น แต่ว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ไม่รู้” ¹⁸⁸ (มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ฉันไม่มีอำนาจอันใดที่จะให้คุณหรือโทษจากตัวฉันได้เว้นแต่พระเจ้าจะทรงประสงค์เท่านั้น และหากฉันมีความรู้ในสิ่งที่มองไม่เห็น แน่ละ ฉันคงสะสมความดีมากมายไว้เพื่อตัวฉันเองและฉันจะไม่ได้รับความชั่วร้ายใดๆ ฉันมิใช่ใครอื่นนอกจากผู้ตกเตือนและผู้แจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่เชื่อในสิ่งที่ฉันบอกเท่านั้น”

¹⁸⁹ พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้าจากชีวิตหนึ่ง และจากชีวิตนั้นพระองค์ได้ทรงสร้างคู่ครองของเขาขึ้นมาเพื่อที่เขาจะได้มีชีวิตที่สงบกับนาง ดังนั้น เมื่อเขาได้ครอบคลุมนาง นางก็ได้ตั้งครรภ์อ่อนๆ ที่นางพาไปไหนต่อไหนด้วย แต่เมื่อนางอุ้มครรภ์หนักเข้า ทั้งสองได้วิ่งวอนต่อพระเจ้า พระผู้อภิบาลของเขาทั้งสองว่า “หากพระองค์ทรงประทานลูกที่ดีแก่เรา เรา

จะเป็นผู้กตัญญูต่อพระองค์”¹⁹⁰ แต่เมื่อพระองค์ได้ทรงให้เด็กที่ดีมีความสมบูรณ์แก่เขาทั้งสองแล้ว เขาทั้งสองได้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าในสิ่งที่เขาทั้งสองได้รับ แต่พระเจ้านั้นสูงเกินกว่าสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีร่วมกับพระองค์¹⁹¹ ช่างโง่เสียนี้กระไร พวกเขาตั้งภาคีให้พระองค์ด้วยสิ่งที่ไม่ได้สร้างสิ่งใด ช้าภาคนั้นยังถูกสร้างขึ้นมาด้วย¹⁹² ภาคีเหล่านั้นไม่สามารถช่วยอะไรพวกเขาได้และมันก็ไม่สามารถช่วยตัวเองได้¹⁹³ มันไม่มีอะไรต่างกันไม่ว่าสุเจ้าเชิญชวนพวกเขาให้ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องหรือว่าสุเจ้าจะนิ่งเงียบ ถ้าสุเจ้าเรียกร้องพวกเขาไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามสุเจ้า¹⁹⁴ แท้จริง บรรดาผู้ที่สุเจ้าวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้นเป็นเพียงสิ่งถูกสร้างเหมือนกับสุเจ้า ดังนั้น จงวิงวอนต่อพวกมัน แล้วให้มันตอบรับคำวิงวอนของสุเจ้าดูสิ ถ้าสิ่งที่สุเจ้าพูดเป็นความจริง

¹⁹⁵ พวกมันมีเท้าที่จะใช้เดินไหม ? พวกมันมีมือที่จะจับอะไรได้ไหม? พวกมันมีตาที่จะใช้ดูไหม? หรือพวกมันมีหูที่จะใช้ฟังไหม? (โอัมฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “จงวิงวอนต่อภาคีที่พวกท่านตั้งขึ้นมา แล้วจงวางแผนต่อฉันและไม่ต้องผ่อนปรนให้ฉัน”¹⁹⁶ แท้จริง ผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือของฉันคือพระเจ้าผู้ประทานคัมภีร์นี้ลงมา และพระองค์ทรงคุ้มครองผู้ทรงคุณธรรมความดี¹⁹⁷ ส่วนบรรดาที่สุเจ้าวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้น พวกมันไม่สามารถที่จะช่วยเหลือสุเจ้าได้และพวกมันก็ไม่สามารถที่จะช่วยตัวมันเองได้¹⁹⁸ ถ้าเจ้าชักชวนพวกเขามายังหนทางที่ถูกต้อง พวกเขาก็ไม่ได้ยิน ถึงแม้มันจะดูเหมือนว่าพวกเขากำลังมองเจ้าแต่ความจริงแล้ว พวกเขาไม่เห็นเจ้า

¹⁹⁹ (อินบิ) จงใช้วิธีการให้อภัย จงกำชับในสิ่งที่ดีและหลีกเลี่ยงการตกเถียงที่ไร้ประโยชน์กับคนโง่เขลา²⁰⁰ ถ้าหากซาตานุญเหี้ยเจ้าให้โกรธ จงขอความคุ้มครองจากพระเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้²⁰¹ ถ้าหากการแนะนำที่ชั่วร้ายจากซาตานมาสัมผัสผู้เกรงกลัว

พระเจ้า พวกเขาจะคิดได้ทันทีและพวกเขาจะระวัง ²⁰² ส่วนพวกพ้องของพวกชาตานั้น พวกมันดึงพวกเขาไปสู่การหลงผิดและไม่เคยละความพยายามของพวกมัน

²⁰³ (ไอ้ นบี) เมื่อเจ้าไม่นำสัญญาณมาให้พวกเขาได้เห็น พวกเขาได้กล่าวว่า “ทำไมท่านไม่สร้างมันขึ้นมาเองเล่า?” จึงบอกพวกเขาว่า “ฉันปฏิบัติตามสิ่งที่พระผู้อภิบาลของฉันประทานแก่ฉันเท่านั้น คัมภีร์นี้เป็นสิ่งประจักษ์แจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านและเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา ²⁰⁴ เมื่อกรูอ่านได้ถูกอ่าน จงเจียบฟังกรูอ่านด้วยความตั้งใจ ทั้งนี้เพื่อที่พวกท่านจะได้รับ ความเมตตา” ²⁰⁵ (ไอ้ นบี) จงนึกถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยความนอบน้อมและยำเกรงและด้วยเสียงเบาๆทั้งในยามเช้าและยามเย็น และจงอย่าเป็นหนึ่งในบรรดาผู้เพิกเฉย ²⁰⁶ แม้แต่บรรดาทูตสวรรค์ผู้ใกล้ชิดกับพระผู้อภิบาลของเจ้านั้น พวกเขามิได้โอ้อวดต่อการเคารพภักดีพระองค์ พวกเขาสดุดีความบริสุทธิ์ของพระองค์และพวกเขาก็กราบต่อพระองค์

8. ทริพย์ที่ยึดได้จากสนามรบ

อัล-อันฟาล

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราน ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับทริพย์ที่ยึดได้จากสนามรบ จงกล่าวเถิด “มันเป็นของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและทำสิ่งต่างๆให้ถูกต้องในหมู่พวกท่าน จงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ถ้าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง ² บรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริงนั้นคือบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสั่นไหวด้วยความหวาดเกรงเมื่อใดก็ตามที่นามของพระเจ้าถูกเอ่ยแก่พวกเขา ผู้ที่ความศรัทธาของพวก

เขาเพิ่มขึ้นเมื่อพวกเขาพึงสิ่งที่พระองค์ประทานมาและผู้ที่ไม่ไว้วางใจในพระผู้อภิบาลของพวกเขา ³ บรรดาผู้ดำรงนามาฆและบริจาคจากที่เราได้ประทานแก่พวกเขา ⁴ คนเหล่านั้นเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง พวกเขา มีตำแหน่งสูงส่งที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาและพวกเขาได้รับการให้อภัยโทษและปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ”

⁵ ดังที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ทรงนำเจ้าออกมาจากบ้านของเจ้า พร้อมด้วยสัจธรรมถึงแม้ผู้ศรัทธาบางคนไม่ชอบใจ ⁶ พวกเขาได้เถียงเจ้าเกี่ยวกับสัจธรรมทั้งๆที่มันเป็นที่กระจ่างแล้ว พวกเขาประหวั่นพรั่นพรึงราวกับว่าพวกเขากำลังถูกผลักไปสู่ความตายโดยที่ตาของพวกเขายังเปิดกว้างอยู่ ⁷ พระองค์ได้ทรงสัญญากับสุเจ้าว่าหนึ่งในสองพวกจะพ่ายแพ้แก่สุเจ้า สุเจ้าคิดว่าพวกที่อ่อนแอกว่าจะพ่ายแพ้แก่สุเจ้า แต่พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะพิสูจน์สัจธรรมให้เป็นที่ประจักษ์ว่ามันเป็นความจริงโดยถ้อยคำของพระองค์ และทรงขุดรากถอนโคนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ⁸ เพื่อที่พระองค์จะได้พิสูจน์ว่าความจริงเป็นความจริง และความเท็จได้ปรากฏชัดออกมาว่าเป็นความเท็จถึงแม้ว่าบรรดาผู้ทำผิดจะไม่ชอบมันก็ตาม

⁹ เมื่อสุเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลือต่อพระผู้อภิบาลของสุเจ้า พระองค์ได้ทรงตอบว่า “ฉันจะส่งทูตสวรรค์จำนวนหนึ่งพันทยอยกันลงมาช่วยสุเจ้า” ¹⁰ พระเจ้าทรงบอกสิ่งนี้แก่สุเจ้าเพื่อเป็นข่าวดีสำหรับสุเจ้า และเพื่อที่จะทำให้จิตใจของสุเจ้าเกิดความสงบ เพราะการช่วยเหลือมาจากพระเจ้าเท่านั้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ¹¹ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระเจ้าทรงให้สุเจ้าจึงกลับไปเพื่อสุเจ้าจะได้รู้สึกสงบและปลอดภัย และพระองค์ได้ประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าเพื่อที่จะชำระสุเจ้าให้สะอาดและขจัดความโสมมของชาติานออกไปจากสุเจ้า และเพื่อทำให้สุเจ้ามีกำลังใจเข้มแข็งและเท่าของสุเจ้ามั่นคง ¹² จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงมีบัญชาแก่ทูตสวรรค์ว่า “ฉันจะอยู่กับ

สุเจ้า จงทำให้บรรดาผู้ศรัทธายืนหยัดอย่างมั่นคง จันจะทำให้หัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธเต็มไปด้วยความครั่นคร้าม ดังนั้น จงตีกำนคอของพวกเขาและกระทุ้งทุกรอยต่อของร่างกายของพวกเขา”¹³ นั่นเป็นเพราะว่าพวกเขาต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ แน่นอน คนที่ต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์จะถูกพระเจ้าลงโทษอย่างหนัก ¹⁴ นั่นคือการลงโทษสำหรับสุเจ้า ดังนั้น จงลิ้มรสมัน และสุเจ้าควรรู้ไว้ด้วยว่าสำหรับผู้ปฏิเสธนั้นคือการลงโทษของไฟนรก

¹⁵ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อสุเจ้าพบบรรดาผู้ปฏิเสธสักขีจรรยาเคลื่อนพลมา จงอย่าหันหลังให้พวกเขา ¹⁶ ใครที่หันให้พวกศัตรูในตอนนั้น ยกเว้นกรณีถอยทางยุทธวิธีหรือเพื่อไปสมทบกับกำลังของผู้ศรัทธาอีกกลุ่มหนึ่ง คนผู้นั้นได้ทำให้พระเจ้าทรงกริ้ว นรกจะเป็นที่พำนักของเขา เป็นปลายทางอันเลวร้ายที่สุดสำหรับเขา

¹⁷ ดังนั้น ความจริงแล้ว เจ้าไม่ได้ฆ่าพวกเขา พระเจ้าต่างหากที่ทรงฆ่าพวกเขา และเจ้าไม่ได้ขว้าง(ทราย) แต่พระเจ้าต่างหากที่ทรงขว้างมัน เพื่อที่ว่าพระองค์จะให้บรรดาผู้ศรัทธาผ่านการทดสอบอันดีเยี่ยมอย่างประสบผลสำเร็จ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไถ่ยิน ผู้ทรงรอบรู้ ¹⁸ นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้น แน่นอน พระเจ้าทรงขัดขวางแผนการชั่วร้ายของผู้ปฏิเสธสักขีจรรยา ¹⁹ ถ้าหากสุเจ้าขอการตัดสิน การตัดสินได้มายังสุเจ้าแล้ว มันเป็นการดีที่สุดสำหรับสุเจ้าที่จะเลิกจากมันเสียเดี๋ยวนี้ แต่ถ้าหากสุเจ้ากลับมา(เป็นศัตรู)อีก เราจะกลับมาลงโทษสุเจ้าอีก และกองกำลังของสุเจ้าไม่ว่าจะมีจำนวนมากเท่าใด มันก็จะไม่อาจช่วยอะไรสุเจ้าได้เลย เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับบรรดาผู้ศรัทธา

²⁰ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และจงอย่าหันไปจากเขาหลังจากที่ได้ยินเขาแล้ว ²¹ จงอย่าเป็นเหมือนบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “เราได้ยินแล้ว” แต่พวกเขาไม่สนใจในสิ่งที่ได้ยิน

* ดูหน้า 14 ถึง 17 ของบทนำ

²² บรรดาสัตว์ที่ชั่วร้ายที่สุดในสายตาของพระเจ้าคือคนที่หุนหันเป็นไปคือบรรดาผู้ไม่ใช้สติปัญญา ²³ ถ้าหากพระเจ้าพบความดีใดๆในพวกเขาแน่นอน พระองค์จะทรงทำให้พวกเขาไต่ยีน แต่ดังที่พวกเขาเป็นอยู่ ถึงแม้ว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาไต่ยีน พวกเขาก็จะหันไปจากสัจธรรม

²⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตเมื่อเขาเรียกสุเจ้าไปยังสิ่งที่ให้ชีวิตแก่สุเจ้า และจงรู้เถิดว่าพระเจ้าทรงยืนอยู่ระหว่างมนุษย์และหัวใจของเขา และสุเจ้าทั้งหมดจะถูกรวมไว้ต่อหน้าพระองค์

²⁵ และจงระวังสิ่งเลวร้ายที่ไม่เพียงแต่จะนำการลงโทษมาสู่ผู้กระทำในหมู่สุเจ้าเป็นการเฉพาะเท่านั้น และจงรู้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเฉียบขาดในการลงโทษ

²⁶ จงนึกถึงเมื่อตอนที่สุเจ้ายังมีจำนวนน้อยและเป็นผู้อ่อนแอในแผ่นดินและกลัวว่าผู้คนจะกำจัดสุเจ้า แล้วพระเจ้าได้ทรงจัดหาสถานที่พักพิงให้แก่สุเจ้า ทรงทำให้สุเจ้าเข้มแข็งด้วยการช่วยเหลือของพระองค์และประทานปัจจัยยังชีพที่ดีแก่สุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้ขอบคุณ ²⁷ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าทรมานต่อพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และจงอย่าละเมิดสิ่งที่สุเจ้าได้รับมอบหมายทั้งๆที่รู้ ²⁸ จงรู้เถิดว่าสมบัติของสุเจ้าและลูกๆของสุเจ้านั้น ความจริงแล้วเป็นการทดสอบสำหรับสุเจ้า และพระเจ้าทรงมีรางวัลอันมากมายที่จะให้แก่สุเจ้า

²⁹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ถ้าสุเจ้าเกรงกลัวพระเจ้า พระองค์จะประทานความสามารถในการแยกแยะอะไรถูกและอะไรผิดแก่สุเจ้าและจะทรงให้อภัยบาปแก่สุเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานอันใหญ่หลวง ³⁰ จงนึกถึงเมื่อตอนที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามวางแผนการต่อเจ้าเพื่อจับเจ้าขังไว้หรือฆ่าเจ้าหรือขับไล่เจ้า พวกเขาวางแผนของพวกเขา แต่พระเจ้าทรงเป็นเลิศในการบรรดาผู้วางแผนทั้งหลาย

³¹ เมื่อใดก็ตามที่สิ่งที่เราปรารถนามาได้ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาได้กล่าวว่า “พวกเราไต่ยีนแล้ว ถ้าพวกเราประสงค์ พวกเราก็สามารถกล่าว

เยี่ยงนี้ได้ เพราะนี่มิใช่อะไรนอกไปจากนิยายปรัมปราที่คนรุ่นก่อนได้เล่า
 ซ้ำแล้วซ้ำอีก” ³² พวกเขา กล่าวด้วยว่า “โอ้พระเจ้า ถ้าหากนี่เป็นสัจธรรม
 ที่ถูกส่งมาโดยพระองค์ ขอจงโปรยหินจากปากฟ้าลงมาบนพวกเราหรือ
 ส่งการทรมานอันเจ็บปวดอะไรก็ได้ลงมายังเรา” ³³ แต่พระเจ้ายังไม่ทรง
 ลงโทษพวกเขาในขณะที่เจ้า(นบี)ยังอยู่ท่ามกลางพวกเขา และพระเจ้า
 จะไม่ทรงลงโทษพวกเขาในขณะที่พวกเขาขอการอภัยโทษ ³⁴ แต่ตอน
 นี้ไม่มีเหตุผลอันใดที่พระองค์จะมีทรงลงโทษพวกเขาในเมื่อพวกเขาขัด
 ขวางทางไปสู่สมมติอัลอะรอมทั้งๆที่พวกเขามีได้เป็นผู้ดูแลมัน แท้จริง
 แล้ว ผู้มีความยำเกรงพระเจ้าเท่านั้นที่จะเป็นผู้ดูแลมันโดยถูกต้อง แต่ว่า
 ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่รู้ถึงเรื่องนี้ ³⁵ การทำศาสนพิธีของพวกเขาใกล้
 บ้านของพระเจ้านั้นมิใช่อะไรนอกไปจากการผิวปากและปรบมือ ดังนั้น
 ตอนนี้ จงรับการลงโทษและลืมนการทรมานเป็นการตอบแทนสำหรับการ
 ปฏิเสธสัจธรรมของสุเจ้า

³⁶ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้นใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อขัด
 ขวางทางของพระเจ้าและจะใช้มันมากขึ้นต่อไปเรื่อยๆ แต่ในที่สุด ความ
 พยายามเหล่านี้ของพวกเขาจะทำให้พวกเขาต้องเสียใจ แล้วพวกเขา
 จะถูกพิชิตและบรรดาผู้ปฏิเสธจะถูกรวบรวมส่งไปยังนรก ³⁷ ทั้งนี้เพื่อ
 ที่พระเจ้าจะได้แยกสิ่งเลวออกจากสิ่งดีและรวบรวมสิ่งเลวทุกชนิดเข้า
 ไว้ด้วยกัน แล้วโยนมันทั้งกองลงไปในนรก คนเหล่านี้แหละคือพวกที่
 ขาดทุน

³⁸ (โอ้นบี) จงบอกบรรดาผู้ปฏิเสธเถิดว่าถ้าพวกเขาหยุดยั้ง(จากความ
 ซ้ำซ้ำของพวกเขา) การกระทำที่ผ่านมาของพวกเขาจะได้รับการให้อภัย
 แต่ถ้าหากพวกเขายังคงตึงตันต่อไป พวกเขาทั้งหมดรู้แล้วว่าอะไรได้
 เกิดขึ้นแก่ผู้คนก่อนหน้าพวกเขา ³⁹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงต่อสู้บรรดา
 ผู้ปฏิเสธจนกว่าจะไม่มีมการกดขี่ข่มเหง(ทางศาสนา)ต่อไป* และศาสนา

* ดูหน้า 14 -17 ของบทนำ

ทั้งหมดเป็นของพระเจ้า ถ้าหากพวกเขาหยุดยัง แน่นนอน พระเจ้าเป็นผู้ทรงเห็นสิ่งที่พวกเขากระทำ⁴⁰ แต่ถ้าหากพวกเขาไม่ใส่ใจ ดังนั้น จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงคุ้มครองสุเจ้า และพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงคุ้มครองและผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีที่สุด

⁴¹ จงรู้ไว้เถิดว่าทรัพย์สินอะไรก็ตามที่สุเจ้ารับได้จากสงครามนั้น หนึ่งในห้าของมันเป็นของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และสำหรับญาติสนิทและเด็กกำพร้าและผู้ขัดสนและผู้เดินทาง ถ้าสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้าและในสิ่งที่เราได้ส่งมายังบ่าวของเราในวันแห่งการตัดสินชี้ขาดเมื่อทั้งสองฝ่ายเผชิญหน้ากันในสงคราม พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

⁴² จงนึกถึงเมื่อตอนที่สุเจ้าอยู่ที่ด้านใกล้กว่าของหุบเขาและพวกเขาตั้งค่ายพักอยู่ในที่ห่างไกลอีกด้านหนึ่งและกองคาราวานอยู่ด้านล่างสุเจ้า ถ้าหากสุเจ้าคิดจะกำหนดเวลาโดยการตกลงกับพวกเขา สุเจ้าคงไม่เห็นด้วยในเรื่องเวลาอย่างแน่นนอน อย่างไรก็ตาม การเผชิญหน้าได้เกิดขึ้นเพื่อที่พระเจ้าจะได้จัดการสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้แล้วให้สำเร็จเสร็จสิ้นไป และเพื่อที่ใครที่จะต้องพินาศจะได้พินาศไปหลังจากหลักฐานอันชัดแจ้ง และใครที่สมควรจะมีชีวิตอยู่จะได้มีชีวิตอยู่ในหลักฐานอันชัดแจ้งแห่งสัจธรรม แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงรอบรู้⁴³ (อินบิ) พระเจ้าได้ทำให้พวกเขาปรากฏในความผิดของเจ้าว่ามีจำนวนน้อย และหากพระองค์ทรงให้เจ้าเห็นพวกเขาเป็นกองทัพใหญ่ แน่นนอน สุเจ้าอาจจะเสียกำลังใจและอาจจะถกเถียงกันในเรื่องการต่อสู้ แต่พระเจ้าได้ทรงช่วยให้สุเจ้าปลอดภัยจากสิ่งนี้ แท้จริง พระองค์ทรงรู้ถึงความลับทั้งหลายที่อยู่ในหัวใจของมนุษย์⁴⁴ เมื่อตอนที่สุเจ้าพบพวกเขาในการประจัญศึก พระเจ้าได้ทรงทำให้สุเจ้ามองเห็นศัตรูว่ามีจำนวนน้อยและได้ทรงทำให้ศัตรูเห็นสุเจ้าว่ามีจำนวนน้อยเช่นกัน ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงทำให้เรื่องที่ได้ทรงกำหนดไว้แล้วเป็นผลสำเร็จ

⁴⁵ โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อสุเจ้าเผชิญกองทัพข้าศึกในการรบ จงยืน

หยัดให้มันและจงรำลึกถึงพระเจ้าให้มาก ๆ เพื่อสุเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ ⁴⁶ จงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และจงอย่าโต้แย้งกัน มิเช่นนั้น สุเจ้าจะท้อใจและสุเจ้าจะไม่มีความหมาย(ในสายตาของศัตรู) และจงอดทน แท้จริง พระเจ้าจะทรงอยู่กับผู้อดทน ⁴⁷ จงอย่าเป็นเหมือนกับบรรดาผู้ที่ออกจากบ้านของพวกเขาอย่างหึงผยองและโอ้อวดเพื่อให้ผู้คนได้เห็น คนพวกนี้ขัดขวางผู้คนจากหนทางของพระเจ้า และอะไรที่พวกเขากระทำนั้นล้วนอยู่ในความรอบรู้ของพระเจ้าทั้งสิ้น

⁴⁸ ซาตานได้ทำให้การงานที่ชั่วร้ายของพวกเขาดูดีแก่พวกเขาและได้กล่าวว่า “วันนี้ไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ที่สามารถจะเอาชนะพวกท่าน เพราะฉันอยู่กับท่าน” แต่เมื่อกองทัพทั้งสองเผชิญหน้ากัน มันกลับหันหนีและกล่าวว่า “ฉันไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพวกท่าน ฉันเห็นในสิ่งที่พวกท่านมองไม่เห็น ความจริงแล้ว ฉันกลัวพระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ” ⁴⁹ ในเวลาเดียวกัน บรรดาผู้สับปลับและบรรดาผู้มีหัวใจเป็นโรคได้กล่าวว่า “คนเหล่านี้(บรรดาผู้ศรัทธา)ได้ถูกศาสนาของพวกเขาหลอกลวง” แต่ความจริงแล้ว ใครก็ตามที่ไว้วางใจในพระเจ้า(รู้ว่า)พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁵⁰ ถ้าหากเจ้าเห็นในตอนหนึ่งที่ทูตสวรรค์เอาวิญญาณของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา(ในตอนตาย) และเห็นทูตสวรรค์ฟาดลงไปตีหน้าและหลังของพวกเขาและกล่าวว่า “ที่นี่ จงลิ้มรสการลงโทษแห่งการเผาไหม้” ⁵¹ นี่เป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งที่มือของสุเจ้าได้ทำไว้ก่อนหน้านี้นี้ และพระเจ้ามีทรงเป็นผู้ยุติธรรมต่อปวงปาวของพระองค์” ⁵² เช่นเดียวกับผู้คนที่ฟาโรห์และผู้คนก่อนหน้าพวกเขา พวกเขาปฏิเสธสัญญาทั้งหมดของพระเจ้า ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงลงโทษพวกเขาอันเนื่องมาจากความผิดของพวกเขา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงพลังและผู้ทรงเข้มงวดในการตอบแทน ⁵³ พระเจ้าจะมีทรงเปลี่ยนแปลงความโปรดปรานที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่หมู่ชนใด เว้นเสียแต่ว่าพวกเขาเปลี่ยนแปลง

สิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา พระเจ้าทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง⁵⁴ เช่นเดียวกับผู้คนของฟาโรห์และผู้คนอื่นๆ ก่อนหน้าพวกเขา พวกเขาปฏิเสธสัญญาทั้งหมดทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของพวกเขา ดังนั้น เราจึงได้ทำลายพวกเขาเพราะความผิดที่พวกเขากระทำ เราได้ทำให้ผู้คนของฟาโรห์จมน้ำตาย คนเหล่านี้ทั้งหมดเป็นผู้กระทำความชั่ว

⁵⁵ แท้จริง สัตว์ที่ชั่วร้ายที่สุดในสายตาของพระเจ้าคือบรรดาผู้ปฏิเสธพระองค์และจะไม่ศรัทธา ⁵⁶ ส่วนบรรดาผู้ที่เจ้าได้ทำสัญญากับพวกเขาแล้วพวกเขาละเมิดสัญญาครั้งแล้วครั้งเล่าและพวกเขาไม่เกรงกลัว (พระเจ้า) นั้น ⁵⁷ ถ้าหากเจ้าเผชิญพวกเขาในสงคราม ดังนั้น จงจัดการคนพวกนี้ในลักษณะที่ผู้มาหลังจากพวกเขาจะได้ไม่ปฏิบัติตามแบบพวกเขา และได้รับการเตือน ⁵⁸ และถ้าหากเจ้าเกรงกลัวการทรยศจากพวกใด จงโยนสัญญาของพวกเขาคืนให้พวกเขาอย่างเปิดเผย แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรักคนทรยศ

⁵⁹ จงอย่าให้บรรดาผู้ปฏิเสธคิดว่าพวกเขาจะชนะ แท้จริง พวกเขาไม่สามารถขัดขวาง (วัตถุประสงค์ของพระเจ้า) ได้ ⁶⁰ สุเจ้าจงจัดเตรียมสรรพกำลังและฝึกม้าให้พร้อมอยู่เสมอเท่าที่จะสามารถทำได้ ซึ่งจะทำให้สุเจ้าจะข่มขวัญศัตรูของพระเจ้าและศัตรูของสุเจ้าและพวกอื่นๆ นอกจากนี่ที่สุเจ้าไม่รู้ แต่พระเจ้าทรงรู้จักพวกเขา อะไรก็แล้วแต่ที่สุเจ้าใช้จ่ายไปในหนทางของพระเจ้า พระองค์จะทรงตอบแทนให้สุเจ้าโดยครบ และสุเจ้าจะไม่ถูกยุติธรรมแม้แต่น้อย ⁶¹ ถ้าพวกศัตรูโอนอ่อนมาอย่างสันติภาพ เจ้าก็จงโอนอ่อนตามไปด้วยและจงวางใจในพระเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ ⁶² ถ้าพวกเขาเจตนาที่จะล่อลวงเจ้า พระเจ้าก็เพียงพอแล้วสำหรับเจ้า พระองค์คือผู้ทรงทำให้เจ้าเข้มแข็งด้วยความช่วยเหลือของพระองค์และโดยทางบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่รอบๆ เจ้าและโดยการผูกพันหัวใจของพวกเขาเข้าด้วยกัน ⁶³ แม้เจ้าจะใช้ความมั่งคั่งทั้งหมดในแผ่นดิน เจ้าก็ไม่สามารถสมัคสมานหัวใจของพวกเขาได้โดย

ตัวเจ้าเอง แต่พระเจ้าทรงสมัคสมานหัวใจของพวกเรา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁶⁴ นบีเอ๋ย พระเจ้านั้นเพียงพอแล้วสำหรับเจ้าและสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามเจ้า ⁶⁵ นบีเอ๋ย จงปลุกใจบรรดาผู้ศรัทธาให้ต่อสู้* ถ้าหากในหมู่สุเจ้ามีผู้อดทนยี่สิบคน พวกเขาจะเอาชนะคนสองร้อยคนได้ และถ้าหากในหมู่สุเจ้ามีคนเช่นนั้นหนึ่งร้อยคน พวกเขาจะเอาชนะผู้ปฏิเสธศรัทธาหนึ่งพันคนได้ เพราะคนพวกนั้นเป็นหมู่มนุษย์ที่ไม่เข้าใจ ⁶⁶ ตอนนี้ พระเจ้าได้ลดภาระของสุเจ้าแล้ว พระองค์ทรงรู้ว่าสุเจ้ายังคงอ่อนแออยู่ ดังนั้น ถ้าในหมู่สุเจ้ามีผู้อดทนหนึ่งร้อยคน พวกเขาจะเอาชนะคนสองร้อยคนได้และถ้าหากในหมู่สุเจ้ามีผู้อดทนหนึ่งพันคน พวกเขาจะเอาชนะคนสองพันคนได้โดยอนุมัติของพระเจ้า พระเจ้าทรงอยู่กับบรรดาผู้ที่อดทนเท่านั้น

⁶⁷ มันไม่ถูกต้องสำหรับนบีที่จะมีเคลยไวจนกว่าเขาจะได้ทำลายศัตรูลงในแผ่นดิน สุเจ้าปรารถนาสิ่งเล็กๆน้อยๆแห่งโลกนี้ แต่พระเจ้าทรงปรารถนา(ให้สุเจ้าได้รับสิ่งดีแห่ง)โลกหน้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁶⁸ ถ้าหากว่าไม่มีข้อกำหนดที่พระเจ้าได้ทรงให้ไว้ก่อนหน้านี้แล้ว สุเจ้าอาจจะต้องประสบกับการลงโทษอันมหันต์ในสิ่งที่สุเจ้าได้กระทำ ⁶⁹ ดังนั้น จงกินสิ่งที่สุเจ้ารับได้จากสงคราม เพราะมันเป็นทีอนุมัติและเป็นสิ่งสะอาด และจงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁷⁰ โอ้นบี จงบอกพวกเคลยที่อยู่ในการควบคุมของเจ้าว่า “ถ้าหากพระเจ้าทรงรู้ถึงความดีใดๆในหัวใจของพวกท่าน พระองค์จะทรงประทานแก่ท่านซึ่งสิ่งที่ดีกว่าที่เอามาจากพวกท่านและจะทรงให้อภัยพวกท่าน พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” ⁷¹ แต่ถ้าหากพวกเขาคิดที่จะทรยศต่อเจ้า พวกเขาก็ได้แสดงการทรยศต่อพระเจ้าแล้ว ด้วย

* ดูหน้า 14 – 17 ของบทนำ

เหตุนี้ พระองค์จึงได้ให้เจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขา พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁷² แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและผู้อพยพออกจากบ้านของพวกเขาและดินร่นต่อสู้ด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขาในหนทางของพระเจ้าและบรรดาผู้ให้ที่พักอาศัยแก่ผู้อพยพและช่วยเหลือพวกเขาเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้คุ้มครองซึ่งกันและกัน ส่วนบรรดาผู้ศรัทธา แต่ไม่ได้อพยพนั้น สูเจ้าไม่ต้องเกี่ยวข้อใดๆในการคุ้มครองพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะอพยพ แต่มันยังเป็นหน้าที่ของสูเจ้าที่จะต้องช่วยเหลือพวกเขาในเรื่องของศาสนาถ้าหากพวกเขาขอความช่วยเหลือจากสูเจ้า ยกเว้นหมู่คนที่สูเจ้ามีสัญญากับพวกเขา พระเจ้าทรงเห็นตามที่สูเจ้ากระทำ ⁷³ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น พวกเขาต่างเป็นผู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แต่ถ้าสูเจ้าไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเช่นนั้นบ้าง มันจะมีความเสียหายและความวุ่นวายอันใหญ่หลวงเกิดขึ้นในแผ่นดิน

⁷⁴ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาที่ได้อพยพและดินร่นต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าและบรรดาผู้ให้ที่พักอาศัยแก่ผู้อพยพและช่วยเหลือพวกเขานั้น พวกเขาคือผู้ศรัทธาที่แท้จริง สำหรับพวกเขาคือการอภัยโทษและปัจจัยยังชีพที่ดีที่สุด ⁷⁵ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาหลังจากนั้นและได้อพยพมาร่วมกับสูเจ้าในการดินร่นต่อสู้นั้น คนเหล่านี้เป็นพวกของสูเจ้าด้วย แต่ในเรื่องความสัมพันธ์ทางสายเลือดนั้น ตามคัมภีร์ของพระเจ้า พวกเขามีความใกล้ชิดกันมากกว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

9. การสำนึกผิด

อัต-เตาปีะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ นี่เป็นการประกาศพันธพันธะ(ข้อผูกพันทั้งหลาย)โดยพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ต่อบรรดาผู้ตั้งภาคีที่สุเจ้าได้ทำสัญญาไว้ ² ดังนั้น สุเจ้ามีอิสระที่จะสัญญาไปในแผ่นดินเป็นเวลาสี่เดือน แต่สุเจ้าต้องรู้ว่าสุเจ้าไม่อาจยับยั้งแผนการของพระเจ้าได้ และพระเจ้าจะทำให้ผู้ปฏิเสธสาธุกรรมตกต่ำ ³ นี่เป็นการประกาศจากพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์สำหรับประชาชนทั้งมวลในวันแห่งการฮัจญ์อันยิ่งใหญ่ว่าพระเจ้าทรงพ้นจากพันธสัญญาที่ได้ทำไว้กับพวกบูซารูปเคาฟ และศาสนทูตของพระองค์ด้วยเช่นกัน ดังนั้น ถ้าหากสุเจ้าสำนึกผิด มันย่อมเป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้า แต่ถ้าสุเจ้าหันออกไป สุเจ้าจะรู้ไว้เถิดว่าสุเจ้าไม่สามารถยับยั้งแผนการของพระเจ้าได้ โออันบี จงแจ้งข่าวถึงการลงโทษอันเจ็บปวดแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสาธุกรรม ⁴ ส่วนบรรดาผู้ให้เกียรติแก่สัญญาที่สุเจ้าได้ทำไว้กับพวกเขาและมีได้สนับสนุนผู้ใดให้ต่อต้านสุเจ้า สุเจ้าจงปฏิบัติตามสัญญากับคนเหล่านั้นจนครบกำหนด พระเจ้าทรงรักผู้ยำเกรง

⁵ เมื่อเดือนต้องห้ามสำหรับการต่อสู้ผ่านพ้นไปแล้ว จงฆ่าพวกบูซารูปเคาฟ(ที่ทำสงครามกับเจ้า)ทุกที่ที่สุเจ้าพบ* จงจับคนพวกนั้นและล้อมไว้และนั่งคอยดักซุ่มรอคนพวกนี้ แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิดและตำรงนมาซและจ่ายซะกาต ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาให้ไปตามทางของพวกเขา เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁶ ถ้าพวกบูซารูปเคาฟ(มุชริก)คนใดขอความคุ้มครองจากเจ้า ดังนั้น จงให้ความคุ้มครองแก่เขา

* ดูหน้า 14-17 ของบทนำ

เพื่อที่เขาจะได้ยินวาทะของพระเจ้า แล้วจึงนำเขาไปสู่ที่ปลอดภัย ที่ต้องทำเช่นนั้นก็เพราะคนเหล่านั้นไม่มีความรู้

7 เป็นไปได้อย่างไรที่จะมีสัญญากับพวกบวชารูปเคารพเหล่านี้ในส่วนของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ยกเว้นบรรดาผู้ที่สุเจ้าได้ทำสัญญาไว้ที่มีสติอดลัษระอม? ตราบใดที่พวกเขายังคงเชื่อตรงต่อสุเจ้า สุเจ้าก็จึงเชื่อตรงต่อพวกเขา เพราะพระเจ้าทรงรักผู้สำรวมตนจากความชั่ว

8 สัญญาจะมีขึ้นได้อย่างไรถ้าหากพวกเขามีอำนาจเหนือสุเจ้า พวกเขาจะไม่เคารพสายสัมพันธ์แห่งเครือญาติและจะไม่ให้เกิดภัยแก่เงื่อนไขของสัญญา พวกเขาพยายามจะประจบสุเจ้าด้วยปากของพวกเขาในขณะที่หัวใจของพวกเขานั้นปฏิเสธสุเจ้า เพราะพวกเขาส่วนใหญ่เป็นผู้ทำความชั่ว

9 พวกเขาแลกเปลี่ยนสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานมาด้วยประโยชน์ทางโลกเล็กๆน้อยๆและขัดขวางคนอื่นๆจากหนทางของพระองค์ ช่างชั่วช้า

แท่ๆที่พวกเขากระทำ 10 พวกเขาไม่รักษาสายสัมพันธ์ของเครือญาติในเรื่องที่เกี่ยวกับผู้ศรัทธาและไม่รักษาเงื่อนไขของสัญญา และพวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ละเมิดเสมอ

11 แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิดและดำรงนมาซและจ่ายซะกาต พวกเขาก็เป็นพี่น้องร่วมศาสนากับสุเจ้า ดังนั้น เราได้ทำให้ศาสน์ของเราเป็นที่ย่ายตายแก่บรรดาผู้ที่พยายามจะเข้าใจ

12 แต่ถ้าหากพวกเขาหักล้างคำสาบานของพวกเขาหลังจากได้ทำสัญญาแล้ว และพวกเขาตู่ถูกศาสนาของสุเจ้า ดังนั้น สุเจ้าจึงต่อสู้กับบรรดาหัวหน้าแห่งการปฏิเสธ ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะได้ยับยั้ง เพราะพวกเขาไม่เคารพคำสาบานของพวกเขา

13 สุเจ้าจะไม่ต่อสู้กับคนที่ทำลายล้างคำสาบานของพวกเขาและขับไล่ศาสนทูตและเริ่มรุกรานสุเจ้าก่อนกระนั้นหรือ ? สุเจ้ากลัวพวกเขากระนั้นหรือ ? ถ้าสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้

จริง แน่อน พระเจ้าทรงมีสิทธิ์เหนือกว่าที่สุเจ้าจะต้องเกรงกลัวพระองค์

14 จึงต่อสู้พวกเขา พระเจ้าจะทรงลงโทษพวกเขาด้วยมือของสุเจ้าและจะนำความอภัยสมาให้พวกเขาและช่วยเหลือสุเจ้าต่อต้านพวกเขาและ

เยียวหาหัวใจของบรรดาผู้ศรัทธา ¹⁵ พระองค์จะทรงขจัดความโกรธให้หมดไปจากหัวใจของพวกเขาและจะทรงแสดงหนทางไปสู่การกลับตัวแก่บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ¹⁶ (โอ้บรรดาผู้ศรัทธา) สู้เจ้าคิดหรือว่าสูลเจ้าจะถูกปล่อยไว้โดยที่พระเจ้าไม่ทดสอบเพื่อที่พระองค์จะได้รู้ว่าสูลเจ้าคนไหนใช้ความพยายามอย่างถึงที่สุด(ในหนทางของพระองค์)และไม่ได้เอาผู้ใดนอกจากพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธามาเป็นสหาย? พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สูลเจ้ากระทำ

¹⁷ พวกบูฆารูปเคารพไม่มีสิทธิ์อันใดที่จะมาเป็นผู้ดูแลรักษามัสยิดทั้งหลายของพระเจ้าในขณะที่พวกเขายังยืนยันต่อตัวของพวกเขาเองในการปฏิเสธศรัทธา ความจริงแล้ว การงานของพวกเขาทั้งหมดนั้นสูญเปล่าและพวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนรก ¹⁸ ผู้ที่คู่ควรแก่การเป็นผู้อยู่ดูแลบ้านของพระเจ้าคือผู้ที่ศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้ายและดำรงนามาซและจ่ายซะกาต และไม่กลัวผู้ใดนอกจากพระเจ้า คนเหล่านี้เท่านั้นที่หวังได้ว่าจะอยู่ในหมู่ผู้ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง ¹⁹ สูลเจ้าถือว่าเพียงแต่การให้น้ำดื่มแก่ผู้มาทำฮัจญ์และการดูแลมัสยิดฮะรอมนั้นเท่าเทียมกับการงานของผู้ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายและดินรนต่อสู้อยู่ในหนทางของพระเจ้ากระนั้นหรือ ? สิ่งเหล่านี้ไม่เท่ากันในสายตาของพระเจ้า และพระเจ้าไม่ทรงแสดงทางนำแก่หมู่ชนผู้อธรรม ²⁰ บรรดาผู้ศรัทธาและอพยพและดินรนต่อสู้อยู่ในหนทางของพระเจ้าด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา นั้นจะมีฐานะที่สูงส่งที่สุดในทัศนะของพระเจ้าและพวกเขาต่างหากที่จะได้รับชัยชนะ ²¹ พระผู้อภิบาลของพวกเขาทรงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาถึงความเมตตาจากพระองค์และความปิติยินดีของพระองค์และสวนสวรรค์ซึ่งในนั้นคือความโปรดปรานอันนิรันดร์สำหรับพวกเขา ²² พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แน่หนอ พระเจ้าทรงมีรางวัลอันมากมายที่จะตอบแทนความดี

²³ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าเอาพ่อและพี่น้องของสุเจ้าเป็นพันธมิตร ถ้าพวกเขารักการปฏิเสธสัจธรรมมากกว่าความศรัทธา ผู้ใดก็ตามในหมู่สุเจ้าเอาพวกเขามาเป็นพันธมิตร แน่نون พวกเขาเป็นผู้ทำความผิด ²⁴ (โอันปี) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าพ่อๆและลูกๆของพวกท่านและพี่น้องของพวกท่านและภรรยาของพวกท่านและญาติสนิทของพวกท่านและทรัพย์สินที่พวกท่านหามาได้และการค้าที่พวกท่านเกรงกลัวว่ามั่นคงจะชบเซาและบ้านที่พวกท่านพึงใจเป็นที่รักของพวกท่านยิ่งกว่าพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และการต่อสู้ในหนทางของพระองค์ ดังนั้น จงคอยจนกว่าพระเจ้าจะนำการตัดสินใจของพระองค์มายังพวกท่าน เพราะพระเจ้าไม่ทรงนำทางหมู่ชนที่ไม่เชื่อฟัง”

²⁵ พระเจ้าได้ทรงช่วยสุเจ้ามาหลายครั้งแล้วก่อนหน้านี้ ในวันแห่งสงครามฮุญัยน์ สุเจ้ากระหิมในจำนวนคนของสุเจ้าที่มากกว่า แต่มันช่วยอะไรสุเจ้าไม่ได้เลย แม้แผ่นดินที่กว้างใหญ่ไพศาลได้กลับกลายเป็นแคบไปสำหรับสุเจ้า แล้วสุเจ้าได้หันกลับเป็นผู้ถอยหนี ²⁶ พระเจ้าได้ส่งความสงบสุขลงมายังศาสนทูตของพระองค์และยังบรรดาผู้ศรัทธา และได้ทรงส่งไฟรพลที่สุเจ้ามองไม่เห็นมาช่วยและทรงลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม เพราะนี่คือการตอบแทนที่ผู้ปฏิเสธสัจธรรมสมควรได้รับ ²⁷ แล้วหลังจากนั้น พระเจ้าได้ทรงหันไปยังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยความเมตตา พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ²⁸ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงรู้ไว้เถิดว่าพวกบูชารูปเคารพนั้นสกปรก* ดังนั้น จงอย่าให้พวกเขาเข้าใกล้มัสญิดอัลฮะรออมหลังจากปีนี้ของพวกเขา(ปีแห่งการทำฮัจญ์)เป็นต้นไป ถ้าหากสุเจ้ากลัวความยากจน พระเจ้าจะทรงทำให้สุเจ้ามั่งคั่งจากความโปรดปรานของพระองค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

²⁹ จงต่อสู้กับชาวคัมภีร์ผู้ไม่ศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้าย ผู้ที่

* คำว่าสกปรก(นะญิส)เป็นความหมายทางด้านวิญญาณ ไม่ใช่ทางร่างกาย

ไม่ทำให้สิ่งทีพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ทรงห้ามไว้เป็นที่ต้องห้าม และไม่ปฏิบัติตามแนวทางอันถูกต้อง จนกระทั่งพวกเขาจำยาไซ(ยิซเยฮู)ด้วยความเต็มใจและยอมเป็นผู้อยู่ใต้ปกครอง³⁰ ชาวยิว(โบราณ)กล่าวว่า “อุซัยรุ(เอษรา)เป็นบุตรของพระเจ้า” และชาวคริสเตียนกล่าวว่า “เมสซีอาห์เป็นบุตรของพระเจ้า” นั่นเป็นการกล่าวอ้างที่ไร้หลักฐานจากปากของพวกเขา พวกเขาถูกกล่าวตามผู้ปฏิเสฐสัจธรรมก่อนหน้านี้ ขอพระเจ้าทรงลงโทษพวกเขา พวกเขาถูกทำให้เขวไปทางอื่นได้อย่างไร!

³¹ พวกเขาได้เอาผู้คงแก่เรียนและนักบวชของพวกเขาเป็นนายของพวกเขาออกไปจากพระเจ้าและยึดเอาเมสซีอาห์บุตรของนางมารีย์เป็นพระเจ้าด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าพวกเขาได้ถูกบัญญัติให้เคารพภักดีสิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์เดียวซึ่งนอกจากพระองค์แล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีก พระองค์ทรงบริสุทธิ์และปลอดพ้นจากสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นภาคีกับพระองค์

³² พวกเขาปรารถนาที่จะดับแสงสว่างของพระเจ้าด้วยปากของพวกเขา แต่พระเจ้านั้นทรงยินยอม พระองค์มีแต่จะทำให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์ถึงแม้ว่าบรรดาผู้ปฏิเสฐสัจธรรมจะชิงชังก็ตาม

³³ พระองค์คือผู้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมกับทางนำและศาสนาแห่งสัจธรรม เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงทำให้หนทางนั้นมีชัย(ทางด้านอุดมการณ์)เหนือแนวทางอื่นๆทั้งหมด ถึงแม้ว่าบรรดาผู้บูชารูปเคารพจะชิงชังก็ตาม

³⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย แท้จริงแล้ว ผู้คงแก่เรียนและนักบวชส่วนใหญ่ของชาวคัมภีร์ได้กินทรัพย์สินของผู้คนโดยวิธีการที่ชั่วร้ายและขัดขวางผู้คนจากหนทางของพระเจ้า ดังนั้น จงแจ้งข่าวการลงโทษอันเจ็บปวดแก่บรรดาผู้สะสมทองคำและเงินและไม่ใช้จ่ายมันในหนทางของพระเจ้า

³⁵ ในวันที่ทองคำและเงินจะถูกเผาในไฟนรก และพร้อมกันนั้น หน้าผากของพวกเขา ร่างกายของพวกเขาและหลังของพวกเขาจะถูก نابด้วยสิ่ง

นั้น และจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า “นี่คือทรัพย์สินสมบัติที่สุเจ้าได้สะสมไว้เพื่อตัวของสุเจ้าเอง ที่นี้ จงลืมนความชั่วของทรัพย์สินที่สุเจ้าได้สะสมไว้เถิด”

³⁶ ในวันที่พระเจ้าทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ว่าจำนวนเดือนนั้นมีสิบสองเดือน ในจำนวนนี้มีสี่เดือนต้องห้าม นี่คือการที่ถูกต้อง ดังนั้น จงอย่าทำความผิดต่อตัวของสุเจ้าเอง โดยการละเมิดเดือนเหล่านี้ จงต่อสู้พวกที่นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้า ร่วมกันเช่นเดียวกับที่พวกเขาร่วมกันต่อสู้สุเจ้า* และจงรู้เถิดว่าพระเจ้าทรงอยู่กับผู้ที่สวกรตนเป็นคนดี ³⁷ แท้จริง การเลื่อนเดือนศักดิ์สิทธิ์ออกไปมิใช่ข้อใดนอกไปจากอีกตัวอย่างหนึ่งของการไม่ยอมรับสัจธรรมซึ่งทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมถูกทำให้หลงผิด พวกเขาประกาศว่าเป็นสิ่งที่อนุมัติในปีหนึ่งและเป็นที่ต้องห้ามในอีกปีหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ปรับเดือนที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ว่าเป็นเดือนต้องห้ามและทำสิ่งพระเจ้าสั่งห้ามให้เป็นที่ยอมรับ การทำชั่วของพวกเขาก็ถูกทำให้ดูเหมือนว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับพวกเขา พระเจ้าไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม

³⁸ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา สุเจ้ามีข้อแก้ตัวอันใดหรือเมื่อสุเจ้าถูกขอให้ออกไปในหนทางของพระเจ้า แต่สุเจ้ากลับติดอยู่กับแผ่นดิน? สุเจ้าพึงพอใจชีวิตของโลกนี้มากกว่าชีวิตของโลกหน้ากระนั้นหรือ? หากเป็นเช่นนั้น สุเจ้าจงรู้ไว้เถิดว่าสิ่งดี ๆ ทั้งหมดแห่งชีวิตโลกนี้จะเป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยเท่านั้นในโลกหน้า ³⁹ ถ้าสุเจ้าไม่ออกไป พระองค์จะทรงลงโทษสุเจ้าอย่างรุนแรงและจะทรงนำพวกอื่นมาเปลี่ยนแทนสุเจ้า สุเจ้าไม่อาจสร้างความเสียหายใดๆแก่พระองค์ได้ พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ⁴⁰ ถ้าสุเจ้าไม่ช่วยเหลือนบีของสุเจ้า(นบีมุฮัมมัด) จงรู้ไว้ พระเจ้าได้ทรงช่วยเหลือมาก่อนแล้วเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมได้ขับไล่เขาออกไปจากบ้านของเขา

* ดูหน้า 14-17 ของบทนำ

เมื่อเขาทั้งสองคนอยู่ในถ้ำ เขา(มุฮัมมัด)ได้บอกสหายของเขาว่า “จงอย่าเป็นทุกข์ไปเลย พระเจ้าทรงอยู่กับเรา” แล้วพระเจ้าได้ประทานความสงบแก่เขาและช่วยเขาด้วยพลังที่สุเจ้ามองไม่เห็นและทรงทำให้ถ้อยคำของบรรดาผู้ปฏิเสธตกต่ำลงและถ้อยคำของพระเจ้ายังคงสูงส่งเสมอ เพราะพระเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงปรีชาญาณ

⁴¹ จงออกไปเถิดไม่ว่าจะด้วยอาวุธเบาหรือหนักและจงดิ้นรนต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าด้วยทรัพย์สินและชีวิตของสุเจ้า นี่เป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับสุเจ้า ถ้าหากสุเจ้ารู้ ⁴² (โอินบี) ถ้าหากมีช่องทางที่จะได้สิ่งตอบแทนและการเดินทางที่ง่าย แน่หนอน พวกเขาก็พร้อมที่จะทำตามเจ้า แต่ทว่าการเดินทางนี้ดูยากลำบากสำหรับพวกเขา พวกเขายังสาบานด้วยนามของพระเจ้าและกล่าวว่า “ถ้าพวกเราสามารถที่จะออกไปได้ เราจะทำอะไรก็ตามที่ง่ายแน่นอน” พวกเขากำลังนำความหายนะมาสู่ตัวของพวกเขาเอง พระเจ้าทรงรู้ว่าพวกเขาเป็นผู้โกหก

⁴³ (โอินบี) ขอพระเจ้าทรงให้อภัยเจ้า ทำไมเจ้าถึงยอมให้พวกเขาทำเช่นนั้นก่อนที่มันได้เป็นที่ชัดเจนแก่เจ้าแล้วว่าพวกเขาคนไหนที่พูดจริงเพื่อที่เจ้าจะได้รู้ว่าคนไหนของพวกเขาเป็นผู้โกหก? ⁴⁴ บรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้ายนั้นจะไม่ขอเจ้าให้ยกเว้นพวกเขาจากการญิฮาดด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา พระเจ้าทรงรู้ดีถึงผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ ⁴⁵ คนที่จะขอร้องเช่นนั้นก็มีแต่เพียงผู้ไม่ศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้าย และผู้ที่หัวใจของพวกเขาเต็มไปด้วยความสงสัย และพวกเขาก็โอนไปเอนมาเพราะความสงสัยของพวกเขา ⁴⁶ ถ้าพวกเขาตั้งใจจริงที่จะออกไป แน่หนอน พวกเขาต้องเตรียมตัวสำหรับการนี้ไว้บ้างแล้ว แต่พระเจ้าทรงไม่ชอบการออกไปของพวกเขา(และการได้รับเกียรติสูงในสายตาของพระเจ้า) และพระองค์ได้ทรงทำให้พวกเขาอยู่ร้งหลัง พวกเขาถูกบอกให้อยู่ข้างหลังกับบรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลัง

⁴⁷ ถ้าหากพวกเขาออกไปกับสุเจ้า พวกเขาจะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่

สู่เจ้านอกจากความปั่นป่วนเสียหาย และพวกเขาจะพยายามสร้างความแตกแยกในหมู่สุเจ้า และในหมู่สุเจ้ายังมีบางคนที่ยังฟังพวกเขา พระเจ้าทรงรู้ถึงผู้ที่ก่อความเสียหายเหล่านี้เป็นอย่างดี⁴⁸ ก่อนหน้านี้ พวกเขาพยายามสร้างความแตกแยกมาแล้ว และครั้งแล้วครั้งเล่าที่พวกเขาได้วางแผนทุกอย่างเพื่อให้สุเจ้าไม่ประสบความสำเร็จจนกระทั่งสัจธรรมได้เป็นที่ประจักษ์ ถึงแม้พวกเขาจะชิงชังมันก็ตาม

⁴⁹ พวกเขาบางคนกล่าวว่า “อนุญาตให้เราอยู่ข้างหลังเกิดและอย่าให้เราต้องออกไปสู่การทดสอบเลย” จงรู้ไว้เกิดว่าคนเช่นนี้ได้ตกไปสู่การถูกทดสอบแล้ว แน่نون นรกจะล้อมรอบผู้ปฏิเสธสัจธรรม⁵⁰ ถ้าสิ่งดีมาประสบแก่เจ้า มันก็ทำให้พวกเขาหม่นหมอง แต่ถ้าหากเจ้าประสบความเสียหายนะ พวกเขาจะหันหลังให้ด้วยความยินดีและกล่าวว่า “ดินะที่เราได้เตรียมมาตรการป้องกันล่วงหน้าไว้ก่อนแล้ว”⁵¹ จงบอกพวกเขาว่า “ไม่มีสิ่งใด(ไม่ว่าดีหรือร้าย)จะเกิดขึ้นกับเรานอกไปจากพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แก่เราแล้ว พระเจ้าทรงเป็นผู้คุ้มครองเราและบรรดาผู้ศรัทธาจะต้องไว้วางใจพระองค์เท่านั้น”⁵² จงกล่าวกับพวกเขาว่า “อะไรหรือที่พวกท่านรอคอยให้เกิดขึ้นกับเรานอกไปจากหนึ่งในสองสิ่งที่ดีที่สุดใน(ชัยชนะในโลกนี้หรือสวรรค์ในโลกหน้า)? แต่เราหวังว่าพระเจ้าจะทรงลงโทษพวกท่านด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เองหรือด้วยน้ำมือของเรา จงคอยเถิด เราก็จะคอยร่วมกับพวกท่านด้วย”

⁵³ จงกล่าวเถิด “ไม่ว่าพวกท่านจะให้ทรัพย์สินของพวกท่านด้วยความเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม สิ่งที่พวกท่านให้จะไม่เป็นที่ถูกยอมรับ เพราะพวกท่านเป็นผู้ฝ่าฝืน”⁵⁴ เหตุผลที่สิ่งที่พวกเขาบริจาคไม่เป็นที่ยอมรับนั้นมีโชอินใดนอกไปจากพวกเขาปฏิเสธพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พวกเขามาซ แต่ก็ทำอย่างเสียมิได้ และพวกเขาใช้จ่ายในหนทางของพระเจ้าอย่างไม่เต็มใจ⁵⁵ ดังนั้น จงอย่าปล่อยให้ทรัพย์สินของพวกเขาสลบลูกๆของพวกเขาสลวงเจ้าเพราะพระเจ้าทรงประสงค์ที่

จะลงโทษพวกเขาโดยใช้สิ่งเหล่านี้ในชีวิตแห่งโลกนี้เพื่อที่พวกเขาจะตายในสภาพของการปฏิเสธธรรม 56 พวกเขาสาบานต่อพระเจ้าว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาเหมือนสูลูก แต่แท้จริงแล้ว พวกเขาไม่ใช่วงศ์ของสูลูกความจริง พวกเขาเป็นผู้หวาดกลัว(ที่จะแสดงตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา) 57 ถ้าพวกเขาพบสถานที่พักพิงหลบภัยหรือถ้ำหรือที่ซ่อนแห่งใดที่จะซ่อนตัวในนั้นได้ พวกเขาจะวิ่งเข้าไปหลบอยู่ในที่นั้น

58 (โธมัส) ในหมู่พวกเขามีบางคนที่ยึดจับผิดเกี่ยวกับเรื่องการแจกจ่ายทาน ถ้าหากพวกเขาได้รับบางอย่างจากทานนั้น พวกเขาจะพอใจ แต่ถ้าหากพวกเขาไม่ได้รับ พวกเขาจะไม่พอใจ 59 ถ้าหากพวกเขาพอใจในสิ่งที่พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ได้ทรงมอบแก่พวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้านั้นเพียงพอแก่เราแล้ว พระองค์จะประทานความมั่งคั่งแก่เราจากความมั่งคั่งของพระองค์ และศาสนทูตของพระองค์ก็เช่นกัน แท้จริงแล้ว พระเจ้าเท่านั้นที่เราขอ” 60 ความจริงแล้ว ทานนั้นเพื่อคนยากจนและคนอนาถาและคนที่ถูกใช้ให้เก็บรวบรวมมันและคนที่หัวของพวกเขากดขี่ให้โน้มเอียงมา และเพื่อการไถ่โทษและเพื่อช่วยเหลือผู้มีหนี้สินและเพื่อแนวทางของพระเจ้าและเพื่อดูแลคนเดินทางนี้เป็นข้อกำหนดจากพระเจ้า และพระเจ้านั้นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

61 ในหมู่พวกเขามีบางคนที่ยึดว่าโดยกล่าวว่า “คนผู้นี้ฟังทุกคน” จึงกล่าวเถิด “มันเป็นเรื่องดีเสียอีกสำหรับพวกท่านที่เขาเป็นเช่นนั้น เขาศรัทธาในพระเจ้าและไว้วางใจในบรรดาผู้ศรัทธาและเขาเป็นความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริงในหมู่พวกท่าน ส่วนบรรดาผู้รื้อรานศาสนทูตของพระเจ้านั้น สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด”

62 พวกเขาสาบานด้วยพระเจ้าต่อหน้าสูลูกเพื่อให้สูลูก(ผู้ศรัทธา)พอใจ ถึงแม้พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์มีสิทธิ์มากกว่าที่พวกเขาจะต้องให้ความพอใจ ถ้าหากพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง 63 พวกเขาไม่รู้

หรือว่าผู้ใดที่ต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์นั้นจะได้อยู่ในนรกนิรันดร์? นี่คือการอภัยโทษอย่างที่สุด

⁶⁴ บรรดาผู้ตลบตะแลงหวาดกลัวว่าจะมีบทหนึ่ง(ของกุรอาน)ถูกประทานมาเพื่อเปิดเผยสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา โอ นบี จงบอกพวกเขาเถิดว่า “จงเยาะเย้ยต่อไปเถอะ พระเจ้าจะนำสิ่งที่พวกท่านหวาดหวั่นมาให้เห็น” ⁶⁵ ถ้าเจ้าถามพวกเขา (ว่า “พวกท่านกำลังพูดอะไรกัน?”) พวกเขาจะตอบทันทีว่า “พวกเราเพียงแต่คุยเล่นๆและสนุกสนานกันเท่านั้น” จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเยาะเย้ยพระเจ้าและสิ่งที่พระองค์ทรงประทานมาและเยาะเย้ยศาสนทูตของพระองค์กระนั้นหรือ? ⁶⁶ จงอย่าแก้ตัวเลย ความจริงแล้ว พวกท่านได้ปฏิเสธสัจธรรมหลังจากที่พวกท่านศรัทธามันแล้ว” ถ้าหากเราให้อภัยบางคนในหมู่สุเจ้า แน่นอน เราจะลงโทษคนอื่นๆในหมู่สุเจ้าเพราะพวกเขาเป็นผู้มีผิด

⁶⁷ ผู้ตลบตะแลง ทั้งผู้ชายและผู้หญิงต่างเป็นพวกเดียวกัน พวกเขาทำซับซ้อนในสิ่งที่ชั่วและห้ามสิ่งที่ดีและชี้เหนี่ยวเมื่อต้องใช้จ่ายเพื่อหนทางของพระเจ้า พวกเขาลืมนะพระเจ้า ดังนั้น พระองค์จึงทรงลืมนพวกเขา แท้จริง พวกตลบตะแลงนั้นคือผู้ฝ่าฝืน ⁶⁸ พระเจ้าได้สัญญาผู้ตลบตะแลงทั้งชายและหญิงรวมทั้งผู้ปฏิเสธสัจธรรมถึงไฟนรกซึ่งพวกเขาจะพำนักรออยู่ในนั้นนิรันดร์ นั่นคือสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา เพราะพระเจ้าทรงปฏิเสธพวกเขา และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษตลอดไป ⁶⁹ สุเจ้ากำลังประพฤติดัวเหมือนกับบรรดาคนก่อนหน้าสุเจ้า พวกเขามีกำลังแกร่งกว่าสุเจ้า มีสมบัติและลูกหลานมากกว่าสุเจ้า พวกเขามีความสุขกับส่วนที่ดีแห่งชีวิตโลกนี้ของพวกเขาและสุเจ้าก็มีความสุขกับส่วนที่ดีเหมือนกับพวกเขาเช่นกัน สุเจ้าหมกมุ่นอยู่กับการคุยเรื่องไร้สาระเหมือนกับที่พวกเขาหมกมุ่น ดังนั้น ในที่สุด ทุกสิ่งที่พวกเขาได้ทำไปล้วนไร้ผลทั้งในโลกนี้และโลกหน้า แน่นอน พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ขาดทุน ⁷⁰ พวกเขาไม่เคยได้ยินเรื่องราวของบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขา

เขากระนั้นหรือ นั่นคือ เรื่องหมู่ชนของนุฮฺ หมู่ชนชาวอาดและษะมุต และหมู่ชนของอิบรอฮีมและชาวมัคยันและชาวเมืองที่ถูกพลิกให้ล้มจม? ศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมกับหลักฐานอันชัดแจ้งแล้ว ดังนั้น มิใช่พระเจ้าหรอกที่ไม่เป็นธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่ไม่เป็นธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

⁷¹ บรรดาผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงนั้นต่างเป็นมิตรต่อกัน พวกเขาทำซบกันในเรื่องดีงามและห้ามปรามความชั่ว พวกเขาดำรงนมาซและจ่ายซะกาตและเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พวกเขาเหล่านี้แหละที่พระเจ้าทรงประทานความเมตตาแก่พวกเขา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁷² พระเจ้าได้ทรงสัญญาแก่ผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงด้วยสวนสวรรค์หลากหลายที่มีลำนำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป ในสวนสวรรค์อันสถาพรนี้จะมีที่พำนักอันสุขารมณ์สำหรับพวกเขา และเหนืออื่นใด พวกเขาจะได้รับความปลอดภัยจากพระเจ้า นี่คือการสำเร็จอันยิ่งใหญ่

⁷³ นบีเอียะ จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและพวกตลบตะแลง และจงเจียบขาดกับคนพวกนี้ ท้ายที่สุดแล้ว ที่พักของพวกเขาคือนรกและมันเป็นจุดหมายที่ดำช้าที่สุด ⁷⁴ พวกเขาสาบานด้วยพระเจ้าว่าพวกเขาไม่ได้พูดสิ่งใด ทั้งๆที่ความจริงแล้วพวกเขาได้กล่าวถ้อยคำแห่งการปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขาได้เข้ารับอิสลามแล้ว พวกเขาวางแผนไว้ แต่พวกเขาไม่อาจทำตามแผนได้ พวกเขาไม่มีเหตุผลใดที่จะแค้นเคืองออกไปจากว่าพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ได้ทรงทำให้พวกเขามั่งคั่งขึ้นโดยความโปรดปรานของพระองค์ ถ้าหากตอนนี้ พวกเขาสำนึกผิดในความประพฤติดันชั่วร้ายของพวกเขา มันก็เป็นการดีแก่พวกเขาเอง แต่ถ้าหากพวกเขาไม่สำนึกผิด พระเจ้าจะทรงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวดทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และจะไม่มีใครบนโลกนี้ที่จะคุ้มครองและช่วยเหลือพวกเขา

⁷⁵ ในหมู่พวกเขา นั้นมีบางคนที่ทำสัญญากับพระเจ้าว่า “หากพระองค์ทรงประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่เรา พวกเราจะบริจาคทานและเป็นผู้ดำเนินชีวิตที่ดีงาม” ⁷⁶ แต่เมื่อพระองค์ทรงทำให้พวกเขามั่งคั่งขึ้นโดยความโปรดปรานของพระองค์ พวกเขากลับตระหนี่ยิ่งขึ้น และหันหลังให้สัญญาและไม่ใส่ใจต่อมัน ⁷⁷ ดังนั้น ผลของการที่พวกเขาได้บิดพลิ้วสัญญาที่พวกเขาได้ทำไว้กับพระเจ้าและการโกหกของพวกเข พระองค์จึงได้ทรงใส่ความตลบตะแลงลงไปในหัวใจของพวกเขากันกระทั่งถึงวันที่พวกเขาพบพระองค์ ⁷⁸ พวกเขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงรู้แม้แต่สิ่งที่พวกเขาปกปิดและการประชุมลับของพวกเขากัน? พวกเขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงรู้ดีถึงทุกสิ่งที่ถูกซ่อนเร้น?

⁷⁹ บรรดาผู้เย้ยหยันการเสียสละทางการเงินด้วยความสมัครใจของบรรดาผู้ศรัทธาและเยาะเย้ยบรรดาผู้ไม่สามารถจะหาอะไรมาช่วย(ในหนทางของพระเจ้าได้)นอกจากสิ่งเล็กน้อยๆที่เป็นสิ่งจำเป็นของพวกเขา นั้น พระเจ้าทรงเยาะเย้ยพวกเขาแล้ว พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ⁸⁰ (โอ้นบี) ไม่ว่าเจ้าจะขอร้องให้พวกเขาหรือไม่ก็ตาม (มันก็มีผลเท่ากัน) เพราะพระเจ้าจะไม่ทรงให้อภัยพวกเขาถึงแม้เจ้าจะขอร้องให้พวกเขาถึงเจ็ดสิบครั้งก็ตาม นั่นเป็นเพราะพวกเขาปฏิเสธพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และพระเจ้าไม่ทรงนำทางหมู่ชนผู้กระทำความชั่ว

⁸¹ บรรดาผู้อยู่ที่บ้านนั้นดีใจที่ศาสนทูตของพระเจ้าได้ทิ้งพวกเขาไว้ข้างหลัง พวกเขาไม่ชอบที่จะต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา พวกเขาถกเถียงกับผู้คนว่า “จงอย่าออกไปท่ามกลางความร้อนนี้เลย” จงบอกพวกเขาว่า “ไฟนรกนั้นร้อนยิ่งกว่านี้อีก” เมื่อว่าพวกเขาจะเข้าใจ ⁸² จงปล่อยให้พวกเขาหัวเราะแต่เล็กน้อยและร้องไห้ให้มากสำหรับความผิดที่พวกเขาได้ทำไว้ ⁸³ ดังนั้น (โอ้นบี) ถ้าพระเจ้าทรงนำเจ้ากลับมาพบพวกเขาและพวกเขาขออนุญาตออกไปกับเจ้าด้วย จงบอกพวกเขาว่า “ตอนนี้ พวกท่านไม่ได้รับอนุญาตให้ออกไปกับฉันและ

จะไม่ต่อสู้ศัตรูร่วมกับฉัน เพราะพวกท่านพอใจที่จะอยู่ข้างหลังมาตั้งแต่แรก ดังนั้น คราวนี้พวกท่านจงนั่งอยู่ที่บ้านร่วมกับบรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลังเถอะ” ⁸⁴ และเจ้า(มุฮัมมัด)จงอย่ามาซีให้แก่คนใดในหมู่พวกเขาที่เสียชีวิต และจงอย่ายืนที่หลุมฝังศพของเขา เพราะพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และพวกเขาตายในขณะที่เป็นผู้ฝ่าฝืน

⁸⁵ จงอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกๆของพวกเขาหลอกลวงเจ้า พระเจ้าเพียงแต่ทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขาด้วยทรัพย์สินและลูกๆที่พวกเขาถืออยู่ในโลกนี้และทรงให้ชีวิตของพวกเขาปลิดออกในขณะที่พวกเขายังเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁸⁶ เมื่อใดที่มีกุรอ่านบทหนึ่งถูกประทานลงมาว่า “จงศรัทธาในพระเจ้าและออกไปญิฮาดพร้อมกับศาสนทูตของพระองค์” เจ้าจะได้เห็นคนที่มั่งคั่งบางคนในหมู่พวกเขามาขอเจ้าให้ยกเว้นพวกเขา โดยกล่าวว่า “กรุณาให้เราอยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลังเถอะ” ⁸⁷ คนพวกนี้ชอบที่จะอยู่กับ(พวกผู้หญิง)ผู้ที่อยู่ข้างหลัง หัวใจของพวกเขาได้ถูกปิดไว้ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจอะไรทั้งสิ้น ⁸⁸ แต่ศาสนทูตและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาได้ทำการต่อสู้ด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา ดังนั้น ตอนนั้น สิ่งดีงามทั้งปวงจึงเป็นของพวกเขาและพวกเขาเท่านั้นที่เป็นผู้ประสบความสำเร็จ ⁸⁹ พระเจ้าได้ทรงเตรียมสวนสวรรค์ไว้ให้พวกเขาซึ่งภายใต้มันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านและพวกเขาจะได้พำนักรออยู่นั้น นั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่

⁹⁰ ในหมู่ชาวอาหรับทะเลทราย มีบางคนที่มาอ้างข้อแก้ตัวที่จะอยู่ข้างหลังด้วยเช่นกัน ดังนั้น พวกที่โกหกต่อพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ จึงได้อยู่ข้างหลัง ในไม่ช้านี้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้พบกับการลงโทษอันเจ็บปวด ⁹¹ แต่ไม่มีข้อตำหนิใดๆถ้าหากว่าคนอ่อนแอ คนป่วย และบรรดาผู้ที่ไม่สามารถจัดหาสิ่งใดเพื่อการต่อสู้จะอยู่ข้างหลังถ้าหากพวกเขายังคงจริงจังต่อพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ ไม่มีเหตุผลใดที่จะมาตำหนิคนทำดี พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ

92 และไม่มีเหตุผลใดที่จะมาวิจารณ์คนที่มาหาเจ้าและขอให้เจ้าจัดหาพาหนะให้พวกเขาซี เพราะเมื่อเจ้าได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “ฉันไม่สามารถที่จะหาพาหนะให้พวกท่านซีได้ พวกเขาก็กลับไปด้วยดวงตาที่เอ่อท้นด้วยน้ำตาแห่งความเศร้าโศกที่พวกเขาไม่สามารถหาปัจจัยสำหรับการออกไปต่อสู้ด้วยตัวเองได้” 93 ผู้สมควรได้รับคำตำหนิคือบรรดาผู้มั่งคั่งแต่กลับขอยกเว้นจากการต่อสู้ เนื่องจากพวกเขาเลือกที่จะอยู่ข้างหลังกับผู้อื่น พระเจ้าจึงทรงปิดหัวใจของพวกเขาดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจ

94 พวกเขาจะขอโทษสุเจ้าและยกข้อแก้ตัวต่าง ๆ นานาเมื่อสุเจ้ากลับมายังพวกเขา จึงบอกพวกเขาว่า “อย่ามาแก้ตัวเลย เราไม่เชื่อในสิ่งที่พวกท่านพูด เพราะพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยความจริงทั้งหมดของพวกท่านให้แก่เราแล้ว ตอนนี พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์จะทรงเฝ้าดูพฤติกรรมของพวกท่าน หลังจากนั้น พวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่ถูกซ่อนเร้นและสิ่งที่เปิดเผย และพระองค์จะทรงบอกพวกท่านทุกอย่างที่พวกท่านได้ทำไว้” 95 เมื่อสุเจ้ากลับมายังพวกเขา พวกเขาจะสาบานด้วยพระเจ้าต่อสุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้ทิ้งพวกเขาไว้ตามลำพัง(คือไม่ตำหนิพวกเขา) ดังนั้น จึงปล่อยพวกเขาไว้ตามลำพัง เพราะพวกเขาโสมม และที่พำนักที่แท้จริงของพวกเขาคือนรก ซึ่งเป็นสิ่งตอบแทนตามที่พวกเขาได้ทำไว้ 96 พวกเขาจะสาบานต่อหน้าสุเจ้าเพื่อทำให้สุเจ้าพอใจ แต่ถึงแม้สุเจ้าจะพอใจกับการแก้ตัวของพวกเขาก็ตาม พระเจ้าก็มีทรงพอพระทัยหมู่ชนผู้ทำความชั่ว

97 พวกอาหรับทะเลทรายเหล่านี้คือรุ่นที่สุດในการปฏิเสธสวรรค์และการตลบตะแลง และไม่ยากที่จะรู้จักเกณฑ์ที่พระเจ้าได้ประทานลงมายังศาสนทูตของพระองค์ แต่พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

98 พวกอาหรับทะเลทรายบางคนถือว่าสิ่งที่พวกเขาให้ไปเพื่อแนวทางของพระเจ้านั้นเหมือนค่าปรับและคอยหวังให้มีเหตุร้ายต่าง ๆ เกิดแก่สุเจ้าขอให้เหตุร้ายเกิดขึ้นแก่พวกเขาเถิด พระเจ้าเป็นผู้ทรงไ้ดยิน ผู้ทรงรอบรู้

⁹⁹ แต่ในหมู่พวกเขาไม่มีผู้ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้าย และถือว่าสิ่งที่พวกเขาใช้จ่ายไปในหนทางของพระเจ้าเป็นการนำพวกเขาเข้าไปใกล้ชิดพระเจ้าและการได้รับคำขอพรของศาสนทูต แท้จริง นี่เป็นหนทางแห่งการนำพวกเขาเข้าใกล้พระเจ้า และพระเจ้าจะทรงรับพวกเขาไว้ในความเมตตาของพระองค์ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁰⁰ พระเจ้าทรงยินดีกับบรรดาผู้อุปถัมภ์และผู้ช่วยเหลือที่ตอบสนองต่อการเชิญชวนสู่ความศรัทธาตั้งแต่แรกและกับบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขาในการทำมาดีของพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีกับพระเจ้าด้วยพระองค์ได้ทรงเตรียมสวนสวรรค์ที่มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว และพวกเขาจะได้เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตราบนานาน นี่คือการสำเร็จอันยิ่งใหญ่ ¹⁰¹ และในหมู่ชาวอาหรับทะเลทรายที่อยู่รอบๆ เจ้านั้นมีพวกตลบตะแลงอยู่หลายคน ขณะเดียวกันในหมู่ชาวเมืองมะดีนะฮ์ก็มีพวกตลบตะแลงอีกหลายคนที่ยิวชาวยุในการกลับกลอก เจ้าไม่รู้จักพวกเขา แต่เราจักพวกเขา เราจะทำให้พวกเขาได้รับการลงโทษสองครั้ง หลังจากนั้น พวกเขาจะถูกหันไปสู่การลงโทษที่มหัศจรรย์กว่า

¹⁰² มีพวกอื่นๆอีกบางคนที่ยอมรับการผิดของพวกเขา พวกเขามีบันทึกการงานที่ดีและชั่วปะปนกัน มันอาจเป็นไปได้ที่พระเจ้าจะหันไปยังพวกเขาด้วยความปรานี เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁰³ (ไอ้คนปรี) จงรับเอาทานจากทรัพย์สินของพวกเขามาชำระพวกเขาให้สะอาดและขัดเกลาพวกเขาโดยการบริจาคนั้น และจงวิงวอนขอพรให้แก่พวกเขา เพราะการวิงวอนขอพรของเจ้าจะนำความสงบมายังพวกเขา พระเจ้าทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ¹⁰⁴ พวกเขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงรับการขอกอภัยจากปวงบ่าวของพระองค์และทรงรับการบริจาควงของพวกเขามา และพระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ? ¹⁰⁵ (ไอ้คนปรี) จงบอกพวกเขาว่า “จงทำสิ่งที่พวกท่านอยาก

ทำ พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธาจะเฝ้าดูการกระทำของพวกท่าน ไม่ช้า พวกท่านจะกลับไปยังพระองค์ผู้ทรงรู้ทุกสรรพสิ่งที่ซ่อนเร้นและที่เปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งพวกท่านทุกอย่างที่พวกท่านได้ทำไว้” ¹⁰⁶ (แต่ก็ยังมี)คนอื่น ๆ บางคนที่ยังคอยการตัดสินใจของพระเจ้า พระองค์อาจจะลงโทษพวกเขาหรือหันกลับไปยังพวกเขาอีกครั้งหนึ่งด้วยความปรานีก็ได้ พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่งและทรงปรีชาญาณยิ่ง

¹⁰⁷ มีคนอีกพวกหนึ่งที่สร้างมัสญิดขึ้นมาเพื่อที่จะสร้างความเสียหายเพื่อแสดงความไม่ศรัทธา และเพื่อก่อความแตกแยกขึ้นในหมู่ผู้ศรัทธา และใช้สถานที่นี้เป็นที่แอบซ่อนสำหรับคนที่ก่อนหน้านี้ได้ทำสงครามกับพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พวกเขาสาบานอย่างแข็งขันว่า “เรามีได้เจตนาสิ่งใดนอกไปจากความดี” แต่พระเจ้าทรงเป็นพยานว่าพวกเขาเป็นผู้โกหกสันดี ¹⁰⁸ เจ้าจงอย่ายืนในที่แห่งนั้นเป็นอันขาด เฉพาะมัสญิดที่ถูกวางรากฐานอยู่บนความยำเกรงพระเจ้าตั้งแต่วันแรกเท่านั้นเป็นที่ที่เหมาะสมกว่าที่เจ้าจะยืน(นมาซ)ในนั้น เพราะในนั้นมีผู้ที่รักจะชำระตัวเองให้สะอาดและพระเจ้าทรงรักผู้ชำระตัวเองให้สะอาดบริสุทธิ์ ¹⁰⁹ ใครจะดีกว่ากัน คนที่วางรากฐานอาคารของเขาบนความยำเกรงพระเจ้าและเพื่อความปรามิโทษของพระองค์หรือผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบนขอบตลิ่งที่ถูกเขาจะจนจะพัง และมันจะพังลงมาพร้อมกับเขาในไฟนรก? แท้จริง พระเจ้ามีทรงชี้ทางที่ถูกต้องให้แก่หมู่ชนผู้ธรรม ¹¹⁰ อาคารที่พวกเขาสร้างขึ้นนี้จะไม่หยุดยั้งที่จะสร้างความพะวักพะวนในหัวใจของพวกเขา จนกว่าหัวใจของพวกเขาจะถูกตัดออกเป็นชิ้นๆ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณยิ่ง

¹¹¹ แท้จริง พระเจ้าได้ทรงซื้อชีวิตและทรัพย์สินทั้งหลายของบรรดาผู้ศรัทธาด้วยสวรรค์สำหรับพวกเขา พวกเขาต่อสู้อย่างหนักหน่วงของพระเจ้า

พวกเขาฆ่าและถูกฆ่า* มันเป็นสัญญาที่ผูกมัดพระองค์ไว้ในเตารอตและอินญีลและกุรอาน และใครเล่าที่จะปฏิบัติตามสัญญาของเขาให้ครบได้ยิ่งไปกว่าพระเจ้า? ดังนั้น จงรีบเร่งในการแลกเปลี่ยนที่สุเจ้าได้ทำไว้กับพระองค์ และนั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ ¹¹² (บรรดาผู้ศรัทธาคือ) ผู้ที่หันกลับไปยังพระเจ้าอยู่เบื้องๆ บรรดาผู้เคารพสักการะพระองค์และสรรเสริญพระองค์ บรรดาผู้ทอ้งไปในแผ่นดินเพื่อรับใช้พระองค์ บรรดาผู้ไค้งการวะ บรรดาผู้กราบ บรรดาผู้กำชับให้ทำความดีและห้ามปรามความชั่วและบรรดาผู้รักษาขอบเขตที่พระองค์ทรงกำหนดไว้อย่างเข้มงวด จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย

¹¹³ มันไม่ใช่เรื่องเหมาะสมที่นบีและบรรดาผู้ศรัทธาจะวิงวอนขอการอภัยโทษให้แก่บรรดาผู้บูชาเทวรูป แม้พวกเขาจะเป็นญาติใกล้ชิดก็ตามหลังจากเป็นที่แน่ชัดแล้วว่าพวกเขาสมควรที่จะถูกลงโทษในนรก ¹¹⁴ ส่วนการที่อิบรอฮีมได้วิงวอนขอการอภัยโทษให้แก่พ่อของเขานั้น มันเป็นเพียงการทำตามสัญญาที่เขาได้ทำไว้กับพ่อของเขา แต่เมื่อเขารู้เป็นที่แน่ชัดว่าพ่อของเขาเป็นศัตรูของพระเจ้า เขาก็เลิกเกี่ยวข้องกับพ่อของเขา แท้จริง อิบรอฮีมเป็นคนอ่อนโยนและเป็นผู้มีขันติ ¹¹⁵ พระเจ้าจะไม่นำผู้คนให้หลงผิดหลังจากที่พระองค์ได้ทรงนำทางพวกเขาและจนกระทั่งพระองค์ได้ทำให้พวกเขาชัดเจนแล้วในทุกสิ่งที่พวกเขาจะต้องหลีกเลี่ยง แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ¹¹⁶ แน่นอน อาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย สุเจ้าไม่มีผู้ใดนอกไปจากพระเจ้าที่จะคุ้มครองและช่วยเหลือสุเจ้า

¹¹⁷ พระเจ้าทรงให้อภัยนบีและบรรดาผู้ออพยพและบรรดาผู้ช่วยเหลือที่ได้ติดตามเขาในยามวิบาก ถึงแม้ว่าหัวใจของพวกเขาบางคนได้เกิดความรวนเรก็ตาม (แต่เมื่อพวกเขาได้ปฏิบัติตามทางที่คดเคี้ยวและ

* ดูหน้า 14-17 ของบทนำ

ยืนอยู่กับนบี)พระองค์ได้ทรงหันไปยังพวกเขา เพราะพระองค์เป็นผู้ทรง
อ่อนโยนและทรงเมตตาต่อคนเหล่านี้เสมอ ¹¹⁸ พระองค์ทรงให้อภัยคน
ทั้งสามที่กรณีของพวกเขาได้ถูกเลื่อนออกไป เมื่อแผ่นดินที่แม้จะกว้าง
ใหญ่ไพศาลก็ดูเหมือนว่าจะแคบลงสำหรับพวกเขาและวิญญาณของพวกเขา
เขาเองก็เป็นภาระหนักแก่พวกเขาและพวกเขาตระหนักว่าไม่มีที่พักพิง
ที่ไหนสำหรับพวกเขาแล้วนอกจากจะหันกลับไปยังพระองค์ พระองค์ได้
ทรงหันไปยังพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้หันกลับไปยังพระองค์ แน่นอน
พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹¹⁹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงอยู่กับบรรดาผู้ม
สัจจะวาจา ¹²⁰ มันไม่เหมาะสมที่ชาวมะดีนะฮ์และพวกอาหรับทะเลทราย
ที่อาศัยอยู่รอบๆจะละทิ้งศาสนทูตของพระเจ้าและถือว่าชีวิตของตนเองมี
ความสำคัญกว่าชีวิตของเขา นี่เป็นเพราะเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาตระการ
ลำบากจากความกระหาย ความหิวและการทดสอบอื่นๆอันแสนสาหัส
และเมื่อใดก็ตามที่ทุกอย่างก้าวของพวกเขาทำให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาเกิด
โทสะหรือสร้างความเสียหายให้แก่บรรดาศัตรู มันจะถูกบันทึกไว้เป็นการ
งานที่ดีในสายตาของพระเจ้า แน่นอน พระเจ้ามีทรงปอ่ยให้การงานของ
ผู้กระทำความดีต้องไร้ผลตอบแทน ¹²¹ และเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาได้ใช้
จ่ายไป(ในหนทางของพระเจ้า)ไม่ว่าจะน้อยหรือมาก และเมื่อใดก็ตามที่
พวกเขาท่องเที่ยวไปในหุบเขาใด(ในหนทางของพระเจ้า) มันได้ถูกบันทึกไว้
สำหรับพวกเขา และพระเจ้าจะทรงตอบแทนพวกเขาสำหรับการงานที่ดี
ที่พวกเขาได้ทำไว้

¹²² มันไม่ใช่สิ่งถูกต้องที่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหมดต้องออกไปพร้อมกัน
(ในเวลาสงคราม) ทำไมไม่ให้คนกลุ่มหนึ่งจากทุกชุมชนทั้งบ้านของพวก
เขาไป(หานบีมุฮัมมัด)เพื่อหาความรู้ในศาสนาและกลับไปเตือนผู้คนของพวกเขา
ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาเหล่านั้นจะได้ป้องกันตัวเองให้พ้นจากความชั่ว?

¹²³ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่อยู่

โกโลสสุเจ้า* จงให้พวกเขาได้เห็นความเข้มแข็งและความมั่นคงในตัวของ
 สูลเจ้า และจงรู้เถิดว่าพระเจ้าทรงอยู่กับบรรดาผู้เกรงกลัวพระองค์¹²⁴ เมื่อ
 ไต่ก็ตามที่มี(กรอาน)บทหนึ่งถูกประทานมา พวกเขาบางคนได้ถาม(ด้วย
 ความเย้ยหยัน)ว่า “ในหมู่พวกเจ้า มีคนไหนบ้างที่ความศรัทธาของเขา
 เพิ่มขึ้น?” แน่นอน สำหรับผู้มีความศรัทธา มันได้ทำให้ความศรัทธา
 ของพวกเขาเพิ่มขึ้นและพวกเขาเบิกบาน ¹²⁵ แต่สำหรับบรรดาผู้ที่หัวใจ
 ของพวกเขามีโรคนั้น มันกลับเพิ่มความโสมมที่มีอยู่แล้วให้โสมมมากยิ
 ่งขึ้น และพวกเขาตายในสภาพของการปฏิเสธศรัทธา ¹²⁶ คนเหล่านี้ไม่
 เห็นหรือว่าพวกเขาถูกทดสอบครั้งหนึ่งหรือสองครั้งทุกปี? แต่ถึงกระนั้น
 พวกเขายังไม่สำนึกผิดและไม่ได้รับการตักเตือน ¹²⁷ เมื่อใดที่กรอานบท
 หนึ่งถูกประทานลงมา พวกเขาต่างซ้ำเลื่องดูกันและถามว่า “มีใครกำลัง
 เผาอยู่หรือเปล่า?” หลังจากนั้น พวกเขาก็หลบเลียงออกไปอย่างเจี๊ยบๆ
 พระเจ้าได้ทรงหันหัวใจของพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ไม่เข้าใจ
¹²⁸ ตอนนี้มีศาสนทูตคนหนึ่งจากหมู่สุลเจ้าได้มายังสุลเจ้าแล้ว เขาเป็น
 ทุกข์ใจในการสูญเสียของสุลเจ้า เขาเป็นห่วงในเรื่องความเป็นอยู่ที่ดีของ
 สูลเจ้า เขาเป็นผู้อ่อนโยนและเป็นผู้เมตตาต่อบรรดาผู้ศรัทธาเสมอ ¹²⁹ แต่
 ถ้าหากพวกเขาหันไปจากเจ้า (โอินบิ) จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าทรง
 เพียงพอแล้วสำหรับฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ฉันวางใจใน
 พระองค์ พระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่”

* ดูหน้า 14-17 ของบทนำ

10. โยนาห์

ยูนุส

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม รอ

เหล่านี้คือข้อความแห่งคัมภีร์ที่เต็มไปด้วยวิทยปัญญาและความรู้ ² มันเป็นเรื่องแปลกกระนั้นหรือที่เราได้สนใจคนผู้หนึ่งในหมู่พวกเขาให้มาตักเตือนผู้คนและแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าพวกเขาจะมีเกียรติและความสำเร็จที่แท้จริงกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา? แต่ผู้ปฏิเสธศรัทธมกล่าวว่า “คนผู้นี้เป็นนักเวทมนตร์อย่างแน่นอน”

³ แท้จริงแล้ว พระผู้อภิบาลของสุเจ้าคือพระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกวัน(ช่วงเวลา) แล้วทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์แห่งอาณาจักรของพระองค์และทรงบริหารกิจการแห่งจักรวาล ไม่มีผู้ใดที่จะขอโทษแทนใครกับพระองค์ได้เว้นแต่หลังจากที่พระองค์ทรงอนุมัติ นั่นคือพระเจ้า พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์แล้วสุเจ้ายังไม่เข้าใจอีกหรือ? ⁴ ยังพระองค์ที่สุเจ้าจะต้องกลับไป นี่คือสัญญาที่แท้จริงและแน่นอนของพระเจ้า แท้จริงแล้ว พระองค์ทรงเริ่มต้นการสร้างสรรค์ แล้วพระองค์ทรงให้มันเกิดขึ้นมาอีกเพื่อที่ว่าพระองค์จะได้ทรงตอบแทนอย่างยุติธรรมแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น พวกเขาจะได้มีน้ำที่ร้อนจัดและได้รับการลงโทษอันเจ็บปวดสำหรับการปฏิเสธของพวกเขา

⁵ พระองค์คือผู้ทรงให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้าและดวงจันทร์มีแสงนวล และได้ทรงกำหนดระยะการโคจรของมันอย่างเที่ยงตรงเพื่อที่สุเจ้าจะได้คำนวณปีและวันจากมัน พระเจ้ามิได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดโดยไร้วัตถุประสงค์ พระองค์ทรงทำให้สิ่งที่พระองค์ทรงปรารถนาเป็นสิ่งที่แจ้ง

ชัดสำหรับคนที่มีความเข้าใจ ⁶ แท้จริงแล้ว ในการสับเปลี่ยนหมุนเวียนของกลางคืนและกลางวันและในทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น มีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้า* ⁷ แท้จริง บรรดาผู้ที่ไม่หวังว่าจะพบเราและพอใจกับชีวิตแห่งโลกนี้และยินดีกับมันและไม่ใส่ใจต่อสัญญาณของเรานั้น ⁸ ที่พิภบบนปลายของพวกเขาคือไฟนรกซึ่งเป็นผลมาจากความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้ ⁹ แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงนำทางพวกเขา ทั้งนี้เพราะความศรัทธาของพวกเขาตนเอง และเบื้องล่างของพวกเขาจะมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านในสวนสวรรค์อันบรมสุข ¹⁰ ใน(สภาพแห่งความสุข)นั้น พวกเขาจะวิงวอนว่า “มหาบาริสทุธิยังแด่พระองค์ โอ้พระเจ้า” และการทักทายให้ความเคารพของพวกเขาก็คือ “ศานติ” และปิดท้ายการวิงวอนของพวกเขาโดยกล่าวว่า “การสรรเสริญทั้งหลายเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”

¹¹ ถ้าหากพระเจ้าทรงเร่งลงโทษมนุษย์เหมือนกับที่พระองค์ทรงเร่งรีบในสิ่งดี วาระสุดท้ายแห่งชีวิตของพวกเขาคงจะมาถึงแล้ว แต่เราได้ปล่อยให้พวกที่ไม่หวังว่าจะพบเราด้นดันไปในความโอหังของพวกเขา ¹² เมื่อมนุษย์ประสบทุกข์ภัย เขาร้องเรียกหาเรา ไม่ว่าจะยืนหรือนั่งหรือนอน แต่เมื่อเราจัดทุกข์ภัยออกไปจากเขา เขากลับประพฤติเหมือนกันว่าเขาไม่เคยร้องหาเราในตอนทุกข์ภัยได้ประสบกับเขา เช่นนั้นเองที่การทำชั่วของบรรดาผู้ฝ่าฝืนได้ถูกทำให้ดูเหมือนเป็นสิ่งที่งามแก่พวกเขา

¹³ (โอ้มนุษย์ทั้งหลาย) เราได้ทำลายหมู่ชนที่มีพลังอำนาจมากมาย

* ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน มีสัญญาณมากมายสุดคณานับ แต่สัญญาณเหล่านั้นเป็นบทเรียนเฉพาะคนที่เกรงกลัวพระเจ้าเท่านั้น ความกลัวเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์จริงจัง หากมนุษย์ไม่มีความจริงจังในชีวิต เขาจะไม่ให้ความสนใจอย่างเต็มที่ต่อเรื่องสำคัญๆ และจะไม่เข้าใจชีวิตในด้านต่างๆ ของพวกเขา

มาแล้วก่อนหน้าสู่เจ้าเมื่อพวกเขา(ยังคงตั้งต้น)ทำความชั่ว เพราะบรรดา ศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาแล้วพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้ง แต่พวกเขาไม่ศรัทธา ดังนั้น เราจึงลงโทษหมู่ชนผู้ทำความผิด ¹⁴ หลังจากนั้น เราได้ทำให้สู่เจ้าเป็นผู้สืบทอดแทนพวกเขาในแผ่นดิน ทั้งนี้เพื่อ ที่เราจะทดสอบดูว่าสู่เจ้าประพฤติตัวอย่างไร

¹⁵ เมื่อถ้อยคำอันชัดแจ้งที่เราประทานมาได้ถูกอ่านแก่พวกเขา บรรดา ผู้ที่ไม่หวังจะพบเราได้กล่าวว่า “จงนำเอากูรอ่านอันอื่นมาแทน หรือไม่ ก็เปลี่ยนแปลงมันเสีย” (อัมมัมมัด) จงบอกพวกเขาว่า “ไม่ใช่หน้าที่ของ ฉันที่จะมาเปลี่ยนแปลงกูรอ่านตามความพอใจของฉัน ฉันเพียงแค่ปฏิบัติ ตามสิ่งที่ถูกประทานมายังฉัน ถ้าฉันไม่เชื่อฟังพระผู้อภิบาลของฉัน ฉัน กลัวการลงโทษในวันอันน่าสะพรึงกลัว” ¹⁶ จงกล่าวเถิดว่า “หากพระเจ้า ทรงประสงค์ ฉันคงไม่อ่านกูรอ่านนี้ให้พวกท่านฟังและคงไม่บอกสิ่งใดแก่ พวกท่าน และพระองค์คงไม่นำมันมาให้พวกท่านได้รู้ ความจริงแล้ว ฉัน ได้ใช้ชีวิตทั้งหมดในหมู่พวกท่านก่อนที่มันจะมายังฉัน พวกท่านไม่ได้ใช้ สติปัญญาดอกหรือ?” ¹⁷ ดังนั้น ผู้ใดเล่าที่จะเป็นผู้อุทธรณ์ที่ยิ่งใหญ่ไปกว่า คนที่ถูกเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าขึ้นหรือปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของ พระองค์? แท้จริงแล้ว ผู้ทำผิดนั้นไม่อาจได้รับความสำเร็จ

¹⁸ แทนที่จะเคารพสักการะพระเจ้า พวกเขากลับสักการะสิ่งอื่นที่ไม่ สามารถให้โทษและให้คุณแก่พวกเขา และพวกเขากล่าวว่า “สิ่งเหล่านี้ คือผู้ขอภัยโทษต่อพระเจ้าให้พวกเรา” (อัมมัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านบอกพระเจ้าให้รู้เกี่ยวกับบางสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ที่พระองค์ไม่ทรงรู้กระนั้นหรือ? พระองค์ทรงมหابริสุทธิและสูงส่งเหนือ สิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีกับพระองค์” ¹⁹ มนุษย์ทั้งหลายนั้นเป็นประชาชาติ เดียวกัน แต่หลังจากนั้น พวกเขาได้สร้างความเชื่อและแนวทางต่างๆขึ้น มา และถ้าหากพระผู้อภิบาลของเจ้ามิได้ทรงมีบัญชาไว้ก่อน สิ่งที่พวก เขาขัดแย้งกันนั้นคงจะถูกตัดสินไปแล้วอย่างแน่นอน

²⁰ พวกเขาถามว่า “ทำไมถึงไม่มีสัญญาณหนึ่งจากพระผู้อภิบาลของเขาส่งมายังเขา? จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งเร้นลับ ดังนั้น จงคอยมันเถิด ฉันเองจะคอยอยู่กับพวกท่านด้วยเช่นกัน” ²¹ เมื่อใดที่เราได้แสดงความเมตตาแก่มนุษย์หลังจากที่พวกเขาต้องประสบทุกข์ภัยได้ไม่นาน พวกเขาได้หันมาสร้างข้อโต้แย้งอันเป็นเท็จต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าทรงจับไว้ในแผนการของพระองค์ แท้จริงแล้ว ทูตสวรรค์ของเรานั้นกำลังบันทึกแผนการของสุเจ้าอยู่”

²² พระองค์คือผู้ทรงทำให้สุเจ้าสามารถสัญจรไปได้บนหน้าแผ่นดินและในทะเล และเมื่อสุเจ้าแล่นเรือด้วยความเบิกบานกับสายลมโชยทันใดนั้น คลื่นลมแรงได้เริ่มกระหน่ำใส่บรรดาผู้โดยสารในทุกด้านจนพวกเขาคิดว่าพวกเขาตกอยู่ในวงล้อมของพายุคลื่นลมเสียแล้ว พวกเขาจึงวิงวอนต่อพระเจ้าด้วยความจริงใจว่า “ถ้าหากพระองค์ทรงช่วยเราให้รอดพ้นจากภัยพิบัตินี้ เราจะเป็นป่าวผู้กตัญญูของพระองค์” ²³ แต่เมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเขา พวกเขากลับต้อดิ่งฝ่าฝืนในแผ่นดิน มนุษย์เอ๋ย แท้จริงแล้ว การต้อดิ่งฝ่าฝืนล้วนแต่ให้โทษแก่สุเจ้าเท่านั้น จงรีบเร่งกับชีวิตปัจจุบันนี้ไปเถิด หลังจากนั้น สุเจ้าจะต้องกลับมายังเรา แล้วเราจะแจ้งให้สุเจ้ารู้ในสิ่งที่สุเจ้าได้ทำเอาไว้

²⁴ ชีวิตแห่งโลกนี้อาจเปรียบได้กับน้ำที่เราส่งมาจากท้องฟ้าและน้ำได้ถูกดันไม้บนโลกดูดซึมเข้าไปจนมีผลงอกเงยออกมาให้มนุษย์และสัตว์ได้กินอย่างเหลือเฟือ แต่เมื่อแผ่นดินงามสะพรั่งและพืชผลของมันได้ถูกเก็บเกี่ยวและเจ้าของของมันคิดว่าเขาสามารถที่จะนำมันมาใช้ประโยชน์ได้แต่แล้ว คำบัญชาของเราได้มาอย่างฉับพลันในตอนกลางคืนหรือกลางวัน เราได้ทำลายมันจนเหมือนกับว่าไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นที่นั่นในวันก่อน ในทำนองนี้เองที่เราได้แสดงสัญญาณของเราให้เห็นอย่างชัดเจนเพื่อการพิจารณาของหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

²⁵ พระเจ้าทรงเรียกร่องสุเจ้ายังบ้านแห่งความสันติ และพระองค์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่แนวทางที่เที่ยงตรง ²⁶ บรรดาผู้ทำความดีนั้นจะได้รับความดีตอบแทนและมากกว่าความดีที่พวกเขาได้ทำไว้เสียอีก ไบหน้าของพวกเขาจะไม่เศร้าหมองและหมดหวัง พวกเขาเหล่านี้แหละคือชาวสวรรค์ที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น ²⁷ แต่สำหรับบรรดาผู้สะสมความชั่วไว้จะได้รับการตอบแทนตามความชั่วที่พวกเขาได้สะสมไว้ พวกเขาจะไม่มีใครป้องกันพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้า ไบหน้าของพวกเขาจะถูกปกคลุมด้วยความเศร้าหมองจนดูเหมือนกับว่าความมืดของรัตติกาลได้ปกคลุมไบหน้าของพวกเขาไว้ พวกเขาเหล่านี้แหละคือชาวนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

²⁸ ในวันที่เราจะรวมพวกเขาทั้งหมดไว้ นั่น เราจะกล่าวแก่บรรดาผู้นำสิงโตมาเป็นภาคีกับพระเจ้าว่า “สุเจ้าจงอยู่ที่นั่น ทั้งสุเจ้าเองและพวกที่สุเจ้าตั้งขึ้นมาเป็นภาคีกับเราด้วย” หลังจากนั้น เราจะแยกพวกเขาออกจากกัน และพวกภาคีที่พวกเขาตั้งขึ้นเป็นพระเจ้าเทียบเคียงกับเราจะกล่าวว่า “พวกเจ้ามิได้เคารพสักการะพวกเราแต่อย่างใด ²⁹ พระเจ้านั้นเพียงพอแล้วสำหรับการเป็นพยานระหว่างเราและระหว่างพวกเจ้า และเราไม่รู้อะไรว่าพวกเจ้าเคารพสักการะเรา” ³⁰ ในเวลานั้น ทุกคนจะรู้ถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ และพวกเขาทั้งหมดจะถูกนำกลับไปยังพระเจ้า พระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขาและสิ่งโกหกทั้งหลายที่พวกเขาได้สร้างขึ้นมานั้นจะทิ้งพวกเขาไป

³¹ จงถามพวกเขาว่า “ผู้ใดประทอนปัจจัยยังชีพแก่พวกท่านจากฟากฟ้าและแผ่นดิน? ผู้ใดมีอำนาจเหนือการได้ยินและการมองเห็น? ผู้ใดที่นำชีวิตออกมาจากความตายและนำความตายออกมาจากชีวิต? ผู้ใดที่กำกับกิจการทุกอย่าง?” พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” ดังนั้น จงถามพวกเขาชี้ว่า “แล้วพวกท่านยังไม่กลัวพระองค์กระนั้นหรือ? ³² พระเจ้าองค์เดียวกันนี้แหละที่เป็นพระผู้อภิบาลที่แท้จริงของสุเจ้า แล้วอะไรเล่าที่

ยังเหลืออยู่หลังจากสัจธรรมออกไปจากความเท็จ? แล้วไหนเล่า สู้เจ้าจึงหันกลับไป?” ³³ ในทำนองนี้แหละที่วาทะของพระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นความจริงต่อบรรดาผู้ฝ่าฝืน พวกเขาจะไม่ศรัทธา

³⁴ จงถามพวกเขาว่า “มีสิ่งใดที่พวกท่านนำมาตั้งภาคีกับพระเจ้าเป็นผู้เริ่มแรกในการสร้างสรรค์และนำมันกลับมาอีก?” จงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้าต่างหากที่เป็นผู้ทรงเริ่มสร้างสรรค์ตั้งแต่แรกและทรงนำมันกลับมาอีกแล้วไหนพวกท่านยังหลงผิดอีก?” ³⁵ จงถามพวกเขาเถิดว่า “ในบรรดาสิ่งทีพวกท่านนำมาตั้งเป็นภาคีกับพระเจ้านั้น มีผู้ใดที่นำทางไปสู่สัจธรรม?” จงกล่าวเถิด “พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงนำทางไปสู่สัจธรรม” จงถามพวกเขาด้วยว่า “ผู้ใดสมควรได้รับการปฏิบัติตาม ผู้ที่นำทางไปสู่สัจธรรมหรือผู้ที่ไม่สามารถนำทางได้เว้นเสียแต่ว่าตัวเองจะถูกชี้นำให้? แล้วพวกท่านเป็นอะไรไปจึงได้ตัดสินใจกันอย่างผิดๆ?” ³⁶ ความจริงแล้ว พวกเขาส่วนใหญ่มิได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากการคิดกันไปเอง แต่การคิดกันไปเองนั้นไม่สามารถที่จะโต้แย้งความจริงได้เลย แท้จริงแล้ว พระเจ้าทรงรู้ถึงสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำ

³⁷ อัลกุรอานนี้มีใช้สิ่งที่ผู้ใดจะเรียบเรียงขึ้นมาได้นอกจากพระเจ้า มันเป็นสิ่งยืนยันคำพูดล่วงหน้าที่ถูกประทานมาก่อนหน้านี้และเป็นการอธิบายรายละเอียดของคัมภีร์ ไม่มีข้อสงสัยอันใดในเรื่องนี้ว่ามันมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ³⁸ พวกเขากล่าวว่า “เขา(นบี)เรียบเรียงมันขึ้นมาเอง” กระนั้นหรือ? จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากสิ่งที่พวกท่านพูดเป็นเรื่องจริงแล้ว ขอให้พวกท่านนำมาสักบทหนึ่งที่เหมือนกันนี้ พวกท่านจะเรียกใครมาช่วยก็ได้ตามที่พวกท่านสามารถออกไปจากพระเจ้า” ³⁹ แต่ความจริงแล้ว พวกเขาได้ปฏิเสธสิ่งที่พวกเขาไม่เข้าใจและพวกเขายังไม่ได้ลิ้มรสผลสุดท้ายที่จะติดตามมา ในทำนองเดียวกันนี้แหละที่ผู้คนก่อนหน้านี้พวกเขาได้ปฏิเสธสัจธรรม แต่จงคอยดูเถิดว่าผลสุดท้ายของผู้อธรรมจะเป็นเช่นใด

⁴⁰ คนเหล่านี้มีบางคนเชื่อ(ในกูรอาน)และมีบางคนที่ไม่เชื่อ และพระผู้
อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดีถึงบรรดาผู้ก่อความเสียหายเหล่านี้ ⁴¹ ถ้าหากพวก
คนเหล่านี้ปฏิเสธเจ้า จงบอกพวกเขาว่า “ฉันรับผิดชอบในการกระทำของ
ฉัน และพวกท่านก็รับผิดชอบการกระทำของพวกท่าน พวกท่านไม่ต้อง
มารับผิดชอบในสิ่งที่ฉันกระทำและฉันก็ไม่รับผิดชอบในสิ่งที่พวกท่าน
กระทำ” ⁴² ในหมู่พวกเขามีบางคนที่ยังเจ้า แต่เจ้าจะทำให้คนหูหนวก
ฟังเจ้าหรือ ทั้งๆที่พวกเขาไม่สามารถที่จะเข้าใจ? ⁴³ และในหมู่พวกเขามี
บางคนที่ยอมเจ้า แต่เจ้าจะชี้ทางให้คนตาบอดกระนั้นหรือทั้งๆที่พวกเขา
ไม่อาจมองเห็น? ⁴⁴ ความจริงแล้ว พระเจ้ามิได้ทรงอธรรมต่อมนุษย์แต่
อย่างใด มนุษย์เองต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

⁴⁵ ในวันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขานั้น พวกเขาจะรู้สึกเหมือน
กับพวกเขาได้อยู่ในโลกนี้เพียงชั่วยามเดียวของวัน ในเวลานั้น พวก
เขาจะต่างจำกันได้ บรรดาผู้ไม่เชื่อในการพบกับพระเจ้าและไม่เดินบน
หนทางที่ถูกตองนั้นคือผู้ขาดทุน ⁴⁶ ไม่ว่าเราจะให้เจ้าได้เห็นบางสิ่งที่
เราได้สัญญาพวกเขาไว้หรือทำให้เจ้าตาย(ก่อนหน้านั้น) พวกเขาจะต้อง
กลับมายังเราอย่างแน่นอน พระเจ้าทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่พวกเขากำลัง
กระทำ

⁴⁷ ทุกประชาชาตินั้นมีศาสนทูต เมื่อศาสนทูตของพวกเขามาแล้ว การ
ตัดสินในระหว่างพวกเขาจะมีขึ้นโดยเที่ยงธรรม และพวกเขาจะไม่ได้รับ
ความยุติธรรมแม้แต่น้อย

⁴⁸ พวกเขาถามว่า “เมื่อใดเล่าที่สัญญานี้จะเกิดขึ้น? จงบอกมาซิถ้า
หากสิ่งที่ท่านพูดเป็นความจริง?” ⁴⁹ จงกล่าวเถิดว่า “ฉันไม่มีอำนาจใน
การให้โทษและให้คุณใด ๆ จากตัวฉัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับพระประสงค์ของ
พระเจ้า ทุกประชาชาตินั้นมีวาระที่ถูกกำหนดไว้แล้ว เมื่อวาระสุดท้าย
ของพวกเขามาถึง พวกเขาก็ไม่อาจหนีพ้นหนีหรือเร่งให้มันเกิดขึ้น
เร็วได้” ⁵⁰ จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเคยพิจารณาไหมว่า ถ้าหากการ

ลงโทษของพระองค์มายังพวกท่านอย่างฉับพลันทันใดในตอนกลางคืนหรือตอนกลางวัน คนทำความผิดจะหลีกเลี่ยงได้อย่างไร?” ⁵¹ พวกท่านจะศรัทธาอะไรหรือหลังจากที่มันเกิดขึ้นกับพวกท่านแล้ว ทั้งๆที่พวกท่านเองต้องการให้มันเกิดขึ้นโดยเร็ว? ⁵² แล้วบรรดาผู้ทำความชั่วจะถูกบอกว่า “ที่นี่ จงลืมรศการลงโทษอันยาวนานตลอดไปเถิด มีอะไรที่พวกเจ้าหวังว่าจะได้มากกว่านี้สำหรับสิ่งที่พวกเจ้าได้ทำไว้?”

⁵³ พวกเขาถามเจ้าว่า “สิ่งที่ท่านพูดนั้นจะเกิดขึ้นจริงหรือ?” จงบอกพวกเขาว่า “แน่นอน ขอสาบานด้วยพระเจ้าของฉัน มันเป็นความจริงที่สุด และพวกท่านไม่มีอำนาจที่จะป้องกันมันได้” ⁵⁴ ถ้าผู้ทำผิดทุกคนมีทรัพย์สินในโลกทุกอย่าง เขาจะหาทางเอามันมาเป็นค่าไถ่ตัวเขาเองเมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษ พวกเขาจะสำนึกผิดอย่างลับๆ แต่พวกเขาจะถูกตัดสินโดยยุติธรรม และพวกเขาจะไม่ได้รับความยุติธรรม ⁵⁵ จงฟังให้ดี ทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินล้วนเป็นของพระเจ้า จงรู้ไว้เถิดว่าสัญญาของพระเจ้านั้นเป็นความจริง แต่ส่วนมากของพวกเขารู้ ⁵⁶ พระองค์เป็นผู้ทรงให้ชีวิตและความตายและยังพระองค์ที่ผู้เจ้าจะถูกนำกลับ

⁵⁷ โอัมมนุษย์เอ๋ย ได้มีคำตักเตือนจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้ามายังสุเจ้าแล้ว และนี่เป็นสิ่งเยียวยาสำหรับโรคในหัวใจ และเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับผู้ศรัทธามัน ⁵⁸ (โอ้ นบี) จงกล่าวเถิด “มันเป็นความการุญของพระเจ้าและความเมตตาของพระองค์ที่ได้ประทานสิ่งนี้มา จงให้พวกเขายินดีเถิด เพราะมันดีกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้” ⁵⁹ (โอ้ นบี) จงถามพวกเขา “พวกท่านเคยพิจารณาบ้างไหมว่าพวกท่านเองได้ทำให้บางสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่พวกท่านเป็นที่ต้องห้ามและบางสิ่งเป็นที่อนุมัติ?” แล้วจงถามพวกเขาว่า “พระเจ้าทรงอนุญาตให้พวกท่านทำเช่นนี้หรือ หรือพวกท่านโยนความผิดไปให้พระเจ้า?” ⁶⁰ บรรดาผู้สร้างความ

เท็จเกี่ยวกับพระเจ้าจะคิดอย่างไรในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ? แท้จริงแล้ว พระเจ้านั้นทรงการุญต่อมนุษยชาติ แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขาก็ไม่ชอบคุณ

⁶¹ (ไอ้ นบี) เรากำลังเฝ้ามองการทำงานที่เจ้าทุ่มเทอยู่ และส่วนใดก็ตามที่เจ้าอ่านจากกุรอาน เรากำลังเฝ้าดูสิ่งที่สุเจ้ากำลังกระทำ ไม่มีเศษเสี้ยวของสิ่งใดไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ในโลกนี้และในชั้นฟ้าจะซ่อนเร้นไปจากพระผู้อภิบาลของเจ้าได้ และทุกสิ่งล้วนอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง ⁶² จงฟัง แท้จริง บรรดาผู้ใกล้ชิดพระเจ้าจะไม่วันหาวรดกัวและเศร้าโศกเสียใจ ⁶³ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและผู้เกรงกลัวพระเจ้า ⁶⁴ สำหรับคนเหล่านี้มีข่าวดีในโลกนี้และในโลกหน้า พระวณะของพระเจ้านั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลง นี่คือชัยชนะอันยิ่งใหญ่ ⁶⁵ (ไอ้ นบี) จงอย่าให้คำพูดของพวกเขาทำให้เจ้าระทม เพราะเกียรติยศทั้งหลายนั้นล้วนอยู่ที่พระเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยืน ผู้ทรงรอบรู้ ⁶⁶ จงรู้ไว้เถิดว่าบรรดาผู้อาศัยอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและผู้อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นล้วนเป็นของพระเจ้า บรรดาผู้วิงวอนภาคีต่างๆอื่นไปจากพระเจ้านั้นมิได้ตามสิ่งใดนอกไปจากการนึกเอาเองและพวกเขาได้แต่เดาสุ่มเอาเท่านั้น ⁶⁷ พระองค์คือผู้ทรงบันดาลกลางคืนสำหรับสุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้พักผ่อนในตอนกลางคืนและให้แสงสว่างแก่กลางวัน แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ฟัง

⁶⁸ พวกเขากล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงให้กำเนิดบุตร” พระเจ้าทรงมหาบริสุทธิ์ยิ่ง พระองค์ทรงมีอย่างเพียงพอ พระองค์ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน สุเจ้ามีหลักฐานอันใดในการกล่าวเช่นนั้น? สุเจ้าอ้างเรื่องเท็จต่อพระเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าไม่มีความรู้กระนั้นหรือ? ⁶⁹ ไอ้ นบี จงบอกพวกเขาว่า “บรรดาผู้กล่าวร้ายต่อพระเจ้านั้นจะไม่วันเจริญ” ⁷⁰ พวกเขาอาจจะรื่นเริงกับความสุขชั่วคราวแห่งโลกนี้ แต่หลังจากนั้นแล้ว พวกเขาจะต้องกลับมายังเรา แล้วเราจะทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันแสนสาหัสเพราะการปฏิเสธสัจธรรมของพวกเขา

⁷¹ จงบอกพวกเขาให้รู้ถึงเรื่องราวของนุญเมื่อเขาได้กล่าวแก่ผู้คนของ

เขาว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ถ้าหากว่าการที่ฉันอยู่ในหมู่พวกท่านและตกเตือนพวกท่านเป็นสิ่งที่ทำให้พวกท่านเหลืออดเหลือทนแล้ว จงรู้เถิดว่าฉันมอบความไว้วางใจในพระเจ้า พวกท่านจะรวบรวมสิ่งที่พวกท่านตั้งเป็นภาคีกับพระเจ้าและร่วมกันตัดสินใจเกี่ยวกับฉันก็ได้ และจงจัดการฉันเสียโดยไม่ต้องผ่อนปรนใดๆ ⁷² ถ้าหากพวกท่านหันหลังให้ฉัน จงรู้ไว้เถิดว่าฉันไม่ได้ร้องขอการตอบแทนใดๆจากพวกท่าน การตอบแทนของฉันอยู่ที่พระเจ้าและฉันได้ถูกบัญชาให้เป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้ยอมตนต่อพระเจ้า” ⁷³ แต่พวกเขาได้ปฏิเสธนอสุ ดังนั้น เราจึงได้ช่วยเขาและบรรดาผู้อยู่กับเขาในเรือและได้ทำให้พวกเขาได้เป็นผู้สืบทอดบงโลก ในขณะที่เราได้ทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาของเรามาจมหน้าตาย ดังนั้น จงพิจารณาถึงผลสุดท้ายของบรรดาผู้ที่ได้รับการตักเตือนแล้วว่าเป็นอย่างไร

⁷⁴ หลังจากเขาแล้ว เราได้ส่งศาสนทูตอีกหลายคนมายังหมู่ชนของพวกเขาศาสนทูตเหล่านั้นได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา แต่พวกเขาไม่ศรัทธาในสัจธรรม เพราะพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนหน้านี้แล้ว ดังนั้น เราจึงปิดผนึกบ่นหัวใจของบรรดาผู้ฝ่าฝืน

⁷⁵ หลังจากนั้น เราได้ส่งมุซาและฮารูนพร้อมกับสัญญาณมากมายของเรามายังฟาโรห์และบรรดาหัวหน้าของเขา แต่พวกเขากลับโอหังเพราะพวกเขาคือคนชั่ว ⁷⁶ ดังนั้น เมื่อสัจธรรมจากเรามายังพวกเขา พวกเขาบอกว่า “นี่คือมายากลอย่างชัดแจ้ง” ⁷⁷ มุซาได้ตอบว่า “พวกท่านเรียกสัจธรรมว่ามายากลกระนั้นหรือเมื่อมันได้มายังพวกท่าน? นี่คือนายากลกระนั้นหรือ? พวกนักมายากลนั้นไม่อาจประสบความสำเร็จได้” ⁷⁸ พวกเขาบอกว่า “เจ้ามาหันเหพวกเราออกไปจากสิ่งที่เราพบว่าบรรพบุรุษของพวกเราทำตามกันมาเพื่อที่เจ้าทั้งสองจะได้เป็นใหญ่ในแผ่นดินนี้หรือ? เราไม่ศรัทธาในสิ่งที่เจ้าทั้งสองพูด”

⁷⁹ หลังจากนั้น ฟาโรห์ได้กล่าวแก่คนของเขาว่า “จงไปเอานักมายากล

ผู้เชี่ยวชาญทุกคนมาหาฉัน”⁸⁰ เมื่อบรรดานักมายากลมาแล้ว มูซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงโยนอะไรที่พวกท่านอยากจะโยนลงมาก็ได้”⁸¹ และเมื่อพวกนักมายากลโยนเครื่องมือของพวกเขาลงไป มูซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “ที่พวกท่านโยนลงมานั้นเป็นแค่มายากล แน่หนอ พระเจ้าจะทรงทำให้มันไร้ผล เพราะพระเจ้าไม่ช่วยเหลื่องานของผู้ก่อความเสียหาย”⁸² พระเจ้าทรงพิสูจน์ให้โลกเห็นสัจธรรมโดยวณะของพระองค์ถึงแม้ว่าพวกคนทำบาปจะไม่ชอบมันก็ตาม”

⁸³ แต่ไม่มีใครนอกจากเด็กหนุ่มเพียงไม่กี่คนที่ประกาศว่าพวกเขาศรัทธาในมูซา(ในขณะที่คนอื่น ๆ ถอยหลัง) เพราะกลัวว่าฟาโรห์และบรรดาหัวหน้าของเขาจะลงโทษพวกเขา ฟาโรห์เป็นผู้มีอำนาจมากในแผ่นดินและเขาเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ไม่ลังเลที่จะละเมิดขอบเขต ⁸⁴ มูซาได้กล่าวแก่คนของเขาว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ถ้าหากพวกท่านศรัทธาในพระเจ้าอย่างจริงใจ(และ)ถ้าหากพวกท่านยอมจำนนต่อพระองค์แล้ว ดังนั้น จงวางใจในพระองค์”⁸⁵ พวกเขาตอบว่า “เราไว้วางใจในพระเจ้า โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าทำให้เราเป็นเครื่องทดสอบสำหรับบรรดาผู้กดขี่ข่มเหงเลย”⁸⁶ และโปรดช่วยเราด้วยความเมตตาของพระองค์ให้พ้นจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด”

⁸⁷ เราได้เปิดเผย(เจตนาของเรา)แก่มูซาและพี่ชายของเขาว่า “จงจัดบ้านสำหรับผู้คนของเจ้าทั้งสองในเมืองและจงทำบ้านนั้นให้เป็นสถานที่แห่งการเคารพสักการะและจงดำรงนมาซและ(โอ้มูซา)จงบอกข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา”

⁸⁸ มูซาได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์ได้ประทานความความมั่งคั่งและทรัพย์สินในชีวิตแห่งนี้แก่ฟาโรห์และเหล่าเสนาบดีของเขา นี่เองที่พวกเขาได้นำผู้คนให้หลงผิดออกไปจากทางของพระองค์ โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทำลายความมั่งคั่งของพวก

เขาและทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้างเพื่อที่พวกเขาจะไม่ศรัทธา จนกว่าพวกเขาได้เห็นการลงโทษอันเจ็บปวดด้วยเถิด”

⁸⁹ พระเจ้าทรงตอบว่า “การวิงวอนของเจ้าทั้งสองได้ถูกตอบรับแล้ว เจ้าทั้งสองจนยืนหยัดให้มั่นคงและจงอย่าปฏิบัติตามทางของบรรดาผู้ไม่มีความรู้”

⁹⁰ ดังนั้น เราได้พาพวกลูกหลานอิสราเอลข้ามทะเล ฟาโรห์พร้อมกับไพร่พลของเขาได้ออกติดตามพวกเขาอย่างโอหังและก้าวร้าว จนกระทั่งเมื่อเขาจะจมน้ำตาย เขา(ฟาโรห์)ได้กล่าวว่า “ฉันศรัทธาแล้วว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ผู้ที่ลูกหลานของอิสราเอลศรัทธา และฉันอยู่ในหมู่ผู้รอบน้อมยอมจำนน” ⁹¹ “ตอนนี้หรือที่ผู้เจ้าศรัทธาในขณะที่ก่อนหน้านี้ผู้เจ้าเป็นผู้ฝ่าฝืนและเป็นอยู่ในหมู่ผู้ทำผิด” ⁹² ดังนั้น วันนี้ เราจะรักษาร่างของเจ้าไว้เพื่อเป็นสัญญาณเตือนสำหรับชนรุ่นหลังเจ้าถึงแม้ว่ามีผู้คนอีกจำนวนมากมายที่ไม่ใส่ใจต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา”

⁹³ เราได้ให้ที่พำนักอันดียิ่งแก่พวกลูกหลานอิสราเอลและได้จัดหาสิ่งที่ดีที่สุดแห่งชีวิตให้แก่พวกเขา หลังจากนั้น เมื่อพวกเขาได้รับความรู้ (เรื่องการประทอนวณะของพระเจ้า) พวกเขาก็เริ่มมีทัศนคติขัดแย้งกันแน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน

⁹⁴ ถ้าเจ้ายังสงสัยเกี่ยวกับทางนำที่เราได้ประทานลงมาแก่เจ้า เจ้าก็อาจถามถึงสิ่งนี้จากผู้ที่ได้อ่านคัมภีร์ก่อนหน้านี้เจ้าดูก็ได้ ความจริงแล้ว มันคือสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของเจ้าที่ได้มายังเจ้า ดังนั้น จงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัย ⁹⁵ จงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้า มิเช่นนั้นแล้ว เจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน

⁹⁶ บรรดาผู้ต่อต้านคนที่วณะของพระผู้อภิบาลของเจ้ายืนยันแล้วนั้น พวกเขาจะไม่ศรัทธา ⁹⁷ ถึงแม้จะมีสัญญาณทุกอย่างถูกนำมาแสดงแก่พวกเขาแล้วก็ตาม จนกระทั่งพวกเขาเห็นการลงโทษอันเจ็บปวด ⁹⁸ มี

หมู่ชนใดบ้างที่ยอมรับความศรัทธาและความศรัทธานั้นเป็นประโยชน์ ต่อหมู่ชนนั้นนอกไปจากหมู่ชนของยูนุส เมื่อพวกเขาศรัทธา เราจึงได้ ปลดปล่อยการลงโทษอันน่าอับอายออกไปจากพวกเขาในชีวิตโลกนี้และ ได้ให้พวกเขาใช้ปัจจัยทั้งหลายแห่งชีวิตชั่วเวลาหนึ่ง

⁹⁹ หากพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์ ผู้คนทั้งหมดที่อาศัยอยู่ใน แผ่นดินนี้คงจะศรัทธาในพระองค์แล้วโดยไม่มี การยกเว้น ดังนั้น เจ้าจะ บังคับมนุษย์ให้เป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือ? ¹⁰⁰ ไม่มีผู้ใดจะศรัทธาได้หาก ปราศจากการอนุมัติของพระเจ้า พระองค์จะทรงโยนความโสมม(แห่ง ความสงสัย)ไปบนผู้ที่ไม่ใช่เหตุผลของพวกเขา

¹⁰¹ จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงสังเกตดูสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดิน” แต่สัญญาและการตักเตือนทั้งหลายไม่ได้อำนวย ประโยชน์อะไรแก่บรรดาผู้ไม่ศรัทธา ¹⁰² แล้วพวกเขาจะคอยอะไรอีกนอก ไปจากวันแห่งความชั่วร้ายที่มีต่อผู้คนก่อนหน้าพวกเขา? ดังนั้น จงบอก พวกเขาเถิดว่า “ฉะนั้น จงคอยดูก็แล้วกันและฉันก็จะคอยดูกับพวกท่าน ด้วย” ¹⁰³ หลังจากนั้น เราได้ช่วยบรรดาศาสนาทูตของเราและผู้ศรัทธาให้ รอดพ้น เราได้กำหนดไว้สำหรับตัวเราเองแล้วที่จะช่วยบรรดาผู้ศรัทธา

¹⁰⁴ (ไอ้คนปรี) จงกล่าวเถิดว่า “มนุษย์เอ๋ย ถ้าหากพวกท่านยังมีข้อสงสัย เกี่ยวกับศาสนาของฉัน จงรู้ไว้เถิดว่าฉันไม่เคารพสักการะสิ่งที่พวกท่าน เคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า แต่ฉันเคารพสักการะพระเจ้าผู้ทรงมี อำนาจที่จะทำให้พวกท่านตายเท่านั้น เพราะฉันได้ถูกบัญชาว่าฉันต้อง อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา” ¹⁰⁵ (ฉันยังได้ถูกบัญชาอีกว่า) และจงหันหน้าของเจ้า ไปยังความศรัทธา(ที่แท้จริง)อย่างมั่นคง และจงอย่าเป็นผู้ตั้งสิ่งอื่นเป็น ภาคิเทียบเคียงกับพระเจ้า ¹⁰⁶ และจงอย่าวิงวอนสิ่งใดอื่นที่ไม่สามารถ ยังคุณให้โทษแก่เจ้าได้นอกจากพระเจ้า ถ้าหากเจ้ากระทำเช่นนั้น เจ้า จะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ทำความผิด ¹⁰⁷ ถ้าหากพระเจ้าทรงให้เจ้าประสบ ทุกข์ภัย ไม่มีใครจะสามารถจัดทุกข์ภัยนั้นได้นอกจากพระองค์ และถ้า

พระองค์ประสงค์ที่จะประทานความโปรดปรานให้แก่เจ้า ใครจะหน่วงเหนี่ยวความกรุณาของพระองค์ไว้ไม่ได้เช่นกัน พระองค์จะทรงประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่ป่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

¹⁰⁸ (ไอ้มัมมัด) จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “มนุษย์เอ๋ย สัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้น ใครที่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อ เขาก็ปฏิบัติตามทางนำเพื่อเป็นผลดีแก่ตัวของเขาเอง หากผู้ใดหลงออกไปจากทาง เขาก็หลงเป็นภัยต่อตัวเขาเอง และฉันไม่ได้เป็นผู้พิทักษ์พวกท่าน” ¹⁰⁹ (อินบี) จึงปฏิบัติตามทางนำที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าและจงอดทนต่อไปจนกว่าพระเจ้าจะทรงตัดสิน เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดในการตัดสิน

11. ฮูด

ฮูด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม รอ

(นี่คือ) คัมภีร์ที่ข้อความทั้งหลายเป็นหลักการสำคัญขั้นพื้นฐานและได้ถูกอธิบายไว้ในรายละเอียดโดยพระผู้ทรงปรีชาญาณ และผู้ทรงรอบรู้

² (มันสอนว่า) พวกท่านต้องไม่เคารพสักการะผู้ใดนอกจากพระเจ้า ฉันถูกส่งมาจากพระองค์เพื่อตักเตือนพวกท่านและนำข่าวดีจากพระองค์มายังพวกท่าน ³ พวกท่านจงขอการอภัยจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านแล้วจงหันกลับไปยังพระองค์(ในการสำนึกผิด) พระองค์จะทรงประทานปัจจัยที่ดีแก่พวกท่านจนกระทั่งถึงวาระหนึ่งซึ่งได้ถูกกำหนดไว้ และพระองค์จะประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่ทุกคนที่สมควรจะ

ได้รับ แต่พวกท่านหันหลังให้ ดังนั้น ฉันจึงกลัวว่าพวกท่านจะต้องพบกับ การลงโทษแห่งวันอันน่าสะพรึงกลัว⁴ ยิ่งพระเจ้าที่พวกท่านทั้งหมดต้อง กลับไป และพระองค์ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง

⁵ จงดูเถิดว่าพวกเขาปกปิดตัวของพวกเขาเองเพื่อซ่อนเร้น(ความ คิดของพวกเขา)จากพระองค์ แต่เมื่อพวกเขาปกปิดตัวของพวกเขาด้วย เสื้อผ้า พระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่พวกเขาซ่อนเร้นและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย พระองค์ทรงรู้แม้แต่ความคิดที่ลึกที่สุดของพวกเขา⁶ ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดๆ ที่เคลื่อนไหวบนโลกนี้ที่การยังชีพของมันมิได้ขึ้นอยู่กับพระเจ้า พระองค์ ทรงรู้ถึงที่พักอันถาวรและที่พักชั่วคราวของมัน ทุกสิ่งอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งแล้ว

⁷ พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกวัน(ช่วง เวลา) ขณะที่ก่อนหน้านั้นบัลลังก์ของพระองค์อยู่เหนือฟ้า ทั้งนี้เพื่อที่จะ ทดสอบว่าผู้ใดในหมู่ผู้เจ้าได้กระทำการงานที่ดี (โอมัฮัมมัด) ตอนนี้ ถ้า หากเจ้าบอกพวกเขาว่า “แท้จริงแล้ว พวกท่านจะถูกทำให้พินาศขึ้น ซ้ำพินาศขึ้นอีกครั้งหนึ่งหลังความตาย” บรรดาผู้ปฏิเสธจะกล่าวทันทีว่า “นี่เป็น เรื่องไสยศาสตร์แท้ๆ”⁸ และถ้าเราจะยืดเวลาการลงโทษพวกเขาออกไป สักกระยะหนึ่งซึ่งได้กำหนดไว้แล้ว พวกเขาจะกล่าวว่า “อะไรเล่าที่ทำให้ มันเลื่อนออกไป?” จงรู้ไว้เถิดว่าเมื่อวันแห่งการลงโทษมาถึง ไม่มีใคร สามารถหลีกเลี่ยงมันไปได้และสิ่งที่พวกเขาเยาะเย้ยนั้นจะล้อมพวกเขาไว้ทุกด้าน

⁹ เมื่อเราให้มนุษย์ได้เห็นความเมตตาของเรา แล้วเราเอามันกลับมา จากเขาอีก เขาจะท้อแท้และเนรคุณ¹⁰ และถ้าหลังจากทุกขภัยได้มา ประสพกับเขาแล้ว เราได้ประทานความโปรดปรานแก่เขา เขาจะกล่าว ว่า “ความเศร้าโศกได้ผ่านพ้นฉันไปแล้ว” และเขาจะเริ่มค่นองและโอหัง¹¹ เว้นแต่ผู้ที่อดทนและกระทำความดี พวกเขาจะได้รับการให้อภัยและ รางวัลตอบแทนอันใหญ่หลวง

¹² (ไอน์บี จงระวังให้ดี เผื่อว่า)บางที่เจ้าอาจจะละเว้นบางสิ่งที่ได้ถูก
 ประทานแก่เจ้าและเจ้าอาจหดหู่ใจเพราะพวกเขาบอกว่า “ทำไมจึงไม่มี
 คลังสมบัติถูกส่งลงมายังเขาล่ะ?” หรือ “ไฉนจึงไม่มีทูตสวรรค์ลงมากับ
 เขาล่ะ?” เจ้าเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือน พระเจ้าทรงมีทุกสิ่งในอำนาจของ
 พระองค์ ¹³ ถ้าพวกเขาบอกว่า “เขาได้ประติษฐานขึ้นมาจากด้วยตัวเอง?”
 จงบอกพวกเขาว่า “ดีละ ถ้าหากพวกท่านพูดจริง จงนำบทที่พวกท่าน
 คิดขึ้นมาเองสักสิบบทและเหมือนกับสิ่งนี้โดยที่พวกท่านจะเรียกใครมา
 ช่วยก็ได้ยกเว้นพระเจ้า” ¹⁴ แต่ถ้าหากพวกเขาไม่สามารถช่วยพวกท่าน
 ได้ พวกท่านก็จะรู้ไว้เถิดว่าคัมภีร์นี้(กุรอาน)ได้ถูกประทานมาด้วยความ
 รوبرู้ของพระเจ้าและไม่มีสิ่งเคาะรฟสักการะอื่นใดนอกจากพระเจ้า ดังนั้น
 พวกท่านยังไม่ยอมจำนนต่อพระองค์อีกหรือ?”

¹⁵ บรรดาผู้ปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้และความหรรษาของมันจะได้
 รับการตอบแทนโดยครบครันในชีวิตนี้สำหรับการงานที่ดีของพวกเขา
 และไม่มีสิ่งใดถูกถูกลิดรอนไปจากมัน ¹⁶ พวกเขาเหล่านี้คือผู้ที่ในโลกหน้า
 จะไม่มีสิ่งใดนอกจากไฟและทั้งหมดที่พวกเขาได้ทำไว้ในโลกนี้จะไม่มี
 ประโยชน์อันใด

¹⁷ พวกเขาจะถูกนำมาเปรียบกับบรรดาผู้ที่มีหลักฐานอันชัดเจนจาก
 พระผู้อภิบาลของพวกเขาและมีพยานผู้หนึ่งจากพระองค์มาคอยติดตาม
 และก่อนหน้าเขาก็มีคัมภีร์ของมุซาเป็นทางนำและความเมตตาได้หรือ?
 คนเหล่านี้จะศรัทธามัน ในขณะที่กลุ่มใดปฏิเสธสัจธรรมของมันได้ถูก
 สัญญาไว้แล้วว่าจะได้อยู่ในนรก ดังนั้น ไอน์บี จงอย่างสงสัยในเรื่องนี้
 เลยเพราะนี่คือสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของเจ้า แต่ว่าคนส่วนใหญ่จะไม่
 ศรัทธา

¹⁸ ผู้ใดเล่าที่จะทำความผิดยิ่งใหญ่ไปกว่าผู้กล่าวร้ายต่อพระเจ้า? คน
 พวกนี้จะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขาและบรรดาพยาน
 จะกล่าวว่า “คนเหล่านี้คือผู้กล่าวร้ายต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา” จง

รู้ไว้เถิดว่าการสาปแช่งของพระเจ้าจะมีแก่ผู้ทำความผิด¹⁹ เช่นบรรดาผู้ที่ขัดขวางผู้อื่นจากทางของพระเจ้าและหาทางที่จะบิดเบือนมัน และบรรดาผู้ปฏิเสธในเรื่องชีวิตโลกหน้านั้น²⁰ พวกเขาไม่อาจหนีรอดจากพระเจ้าไปได้ในแผ่นดินและพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองใด ๆ นอกจากพระเจ้า พวกเขาจะถูกลงโทษเพิ่มเป็นสองเท่าเพราะพวกเขาไม่ฟังและไม่ดูอะไรทั้งสิ้น²¹ เหล่านี้คือบรรดาผู้ทำลายตัวของพวกเขาเองและสิ่งที่พวกเขาได้ประดิษฐ์ขึ้นมานั้นไม่ได้ช่วยอะไรพวกเขา²² มิต้องสงสัยเลยว่าในโลกหน้าพวกเขาจะเป็นผู้ขาดทุนยิ่ง

²³ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีและถ่อมตนเองต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา นั้นแน่นอน พวกเขาจะได้เป็นผู้พำนักอยู่ในสวรรค์และจะอยู่ในนั้นตลอดไป²⁴ คนสองกลุ่มนี้อาจเปรียบเหมือนกับคนสองคน คนหนึ่งตาบอด หูหนวกและอีกคนหนึ่งสามารถมองเห็นและได้ยิน คนทั้งสองนี้จะเหมือนกันและเท่ากันกระนั้นหรือ? แล้วสุเจ้ามิได้ไตร่ตรองดอกหรือ?*

²⁵ (นั่นเป็นสภาพเมื่อ)เราได้ส่งนุฮมายังหมู่คนของเขา เขากล่าวว่า “ฉันขอเตือนพวกท่านอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา²⁶ จงอย่าเคารพสักการะสิ่งใดนอกจากพระเจ้า มิฉะนั้นแล้ว ฉันกลัวว่าการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัวจะมาถึงพวกท่านในวันหนึ่ง”²⁷ แต่พวกผู้นำของบรรดาผู้คนที่ไม่ยอมรับสัจธรรมได้กล่าวว่า “เราเห็นว่าท่านเป็นเพียงคนธรรมดาเหมือนกับพวกเรา และเราเห็นว่ามิแต่พวกคนชั้นต่ำในหมู่พวกเราเท่านั้นที่

* ความศรัทธา ความถ่อมตนและการงานที่ดี ทั้งสามสิ่งนี้เป็นด้านที่แตกต่างกันของความจริงอย่างเดียวกัน ความศรัทธาคือจิตสำนึกในการค้นหาพระเจ้าและคุณสมบัติอันสมบูรณ์ของพระองค์ ความถ่อมตนเป็นสภาพของหัวใจที่พัฒนาขึ้นในตัวยุขอันเป็นผลมาจากการค้นพบพระเจ้า

ปฏิบัติตามตามท่านโดยไม่คิดอะไรให้ดีกว่าก่อน และเราก็ไม่เห็นว่าคุณมีอะไรดีไปกว่าเรา แท้จริงแล้ว เราถือว่าพวกท่านเป็นผู้โกหก”

28 เขาตอบว่า “หมู่ชนของฉินเอ๋ย จงบอกฉินหน้อยว่า ถ้าพระผู้อภิบาลของฉินได้ส่งสัญญาณอันตรายมายังฉินและพระองค์ทรงประทานครุฑความเมตตาแก่ฉินแล้ว แต่พวกท่านไม่เห็นมัน เราจะบังคับพวกท่านให้ยอมรับมันได้ไหม? 29 หมู่ชนของฉินเอ๋ย ฉินไม่ได้ร้องขอทรัพย์สินใดๆสำหรับการนี้ รางวัลตอบแทนของฉินมาจากพระเจ้าเท่านั้น ฉินจะไม่ขับไล่บรรดาผู้ศรัทธาในฉิน แท้จริงแล้ว พวกเขากำลังจะพบกับพระผู้อภิบาลของพวกเขานะ แต่ฉินเห็นว่าพวกท่านต่างหากที่เป็นผู้มั่งงาย 30 หมู่ชนของฉินเอ๋ย ใครเล่าที่จะช่วยฉินให้พ้นจากพระเจ้าถ้าหากฉินขับไล่พวกเขา? พวกท่านไม่เข้าใจเรื่องง่ายๆนี้กระนั้นหรือ? 31 ฉินไม่ได้พูดกับพวกท่านว่าฉินมีคลังสมบัติของพระเจ้าหรือบอกพวกท่านว่าฉินมีความรู้ในสิ่งเร้นลับและฉินก็มีได้อ้างว่าฉินเป็นทูตสวรรค์ ฉินมิได้กล่าวถึงผู้คนที่คุณท่านเหยียดหยามว่าพระเจ้าจะมีทรงประทานสิ่งดีใดๆแก่พวกเขา พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกท่าน ถ้าหากฉินกล่าวอะไรเช่นนั้นออกไป ฉินจะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ทำความผิด”

32 ในที่สุด ผู้คนเหล่านั้นได้กล่าวว่า “นุฮเอ๋ย ท่านโต้เถียงกับเราแล้ว และโต้เถียงมากเกินไปด้วย ตอนนี้ ท่านจงเอาการลงโทษที่ท่านข่มขู่พวกเรามายังเรามากกว่า ถ้าหากสิ่งที่คุณพูดเป็นความจริง” 33 นุฮกล่าวว่า “พระเจ้าจะนำมันลงมาแก่พวกท่านถ้าพระองค์ทรงประสงค์และพวกท่านไม่สามารถที่จะหนีไปได้ 34 ถึงแม้ฉินปรารถนาดีต่อพวกท่าน แต่มันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรกับพวกท่านถ้าพระเจ้าทรงปล่อยให้พวกท่านหลงทาง พระองค์คือพระผู้อภิบาลของพวกท่านและยังพระองค์ที่พวกท่านจะถูกนำกลับ”

35 (โฮมูฮัมมัด) ถ้าพวกเขาบอกว่า “เขาปลอมแปลงสิ่งนี้ทั้งหมดขึ้นมาเอง” จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าฉินปลอมแปลงมันขึ้นมาเอง ฉินยอม

จะต้องแบกรับความผิดที่จะติดตามมา แต่ฉันปลอดภัยจากความผิดที่พวกท่านกำลังกระทำ”

³⁶ พระเจ้าได้เปิดเผยเจตนารมณ์แก่นูฮว่า “ไม่มีใครในหมู่คนของเจ้าที่จะศรัทธาในเจ้ามากไปกว่าคนที่ได้ศรัทธาแล้ว ดังนั้น จงอย่าเศร้าโศกเสียใจในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ ³⁷ แต่จงสร้างเรือใหญ่ขึ้นมาลำหนึ่งตามคำบัญชาและตามที่เราเปิดเผยให้รู้ และจงอย่าเอ่ยขอรอะไรฉันให้แก่บรรดาผู้ทำความผิด แท้จริง คนพวกนี้จะถูกน้ำท่วมตาย” ³⁸ ดังนั้น นูฮจึงเริ่มสร้างเรือ และคราวใดที่พวกหัวหน้าหมู่ชนของเขาผ่านมาเห็น พวกเขาจะหัวเราะเยาะเขา นูฮได้กล่าวว่า “หัวเราะเยาะเราไปเถอะถ้าหากพวกท่านต้องการ เราเองก็กำลังหัวเราะเยาะพวกท่าน(และความไม่รู้ของพวกท่าน)เช่นกัน ³⁹ เพราะในไม่ช้า พวกท่านจะรู้ว่าใครที่จะได้รับการลงโทษที่ทำให้พวกเขาต้องอับยศ และใครที่จะได้รับการลงโทษอันยาวนานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้”

⁴⁰ เมื่อคำบัญชาของเราได้มาถึงและน้ำเริ่มพวยพุ่งขึ้นมา เราจึงได้บอกนูฮว่า “จงเอาสัตว์ทุกชนิดอย่างละคู่ขึ้นเรือพร้อมกับคนของเจ้าด้วย ยกเว้นคนที่ได้ถูกพระบัญชากำหนดโทษไว้แล้ว และให้เอาบรรดาผู้ศรัทธาขึ้นเรือด้วย” แต่ผู้ศรัทธาที่อยู่กับนูฮมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

⁴¹ นูฮได้กล่าวว่า “จงขึ้นมาบนเรือด้วยพระนามของพระเจ้าไม่ว่ามันจะแล่นหรือจะจอดก็ตาม แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันเป็นผู้ทรงอภิบาลและผู้ทรงเมตตาเสมอ” ⁴² ขณะที่เรือกำลังแล่นพาพวกเขาบนคลื่นใหญ่ดุจดังภูเขาอยู่นั้น นูฮได้ร้องเรียกลูกชายของเขาซึ่งอยู่ห่างออกไปว่า “ลูกเอ๋ย จงขึ้นมาบนเรือลำนี้เถอะและจงอย่าอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ปฏิเสธเลย” ⁴³ แต่ลูกชายของเขาตอบว่า “ฉันจะขึ้นไปหาที่หลบภัยบนภูเขา” นูฮจึงกล่าวว่า “วันนี้ไม่มีสิ่งใดที่จะคุ้มครองป้องกันใครให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าได้ เว้นแต่ผู้ที่พระองค์จะให้ความเมตตาเท่านั้น” ในขณะที่นั่นเอง คลื่นน้ำก็ซัดเข้ามาแยกคนทั้งสองออกจากกันและลูกของเขาก็เป็นหนึ่งในบรรดา

ผู้จมน้ำตาย⁴⁴ และได้มีเสียงส่งลงมาว่า “แผ่นดินเอ๋ย จงกลืนน้ำของเจ้า และฟ้าเอ๋ย จงหยุดหลั่งน้ำฝน” ดังนั้น น้ำจึงได้ซึมหายไปบนแผ่นดิน คำบัญชาของพระองค์ได้เสร็จสิ้นแล้ว และเรือได้จอดอยู่บนภูเขาญีดี และได้มีการประกาศว่า “คนทำความผิดได้ถูกขจัดออกไปหมดแล้ว”

⁴⁵ นูฮฺได้ร้องเรียนต่อพระผู้อภิบาลของเขาโดยกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน ลูกชายของฉันเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของฉันและสัญญาของพระองค์นั้นเป็นความจริง พระองค์ทรงยุติธรรมในบรรดาผู้ตัดสินทั้งหมด”⁴⁶ พระองค์ทรงกล่าวว่า “นูฮฺเอ๋ย แท้จริง เรามีได้เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของเจ้า ความจริงแล้ว เขาเป็นคนที่ความประพฤติไม่ดี ดังนั้น จงอย่าถามฉันในสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ ฉันขอตักเตือนเจ้าเพราะเกรงว่าเจ้าจะเป็นเหมือนพวกคนไม่มีความรู้”⁴⁷ นูฮฺได้กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์หากฉันได้ขอพระองค์ในสิ่งที่ฉันไม่มีความรู้ เพราะหากพระองค์มีทรงให้อภัยและทรงเมตตาฉันฉันจะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน”

⁴⁸ พระเจ้าได้กล่าวว่า “นูฮฺเอ๋ย จงลงมา ความสันติและความจำเริญจากเราจะมีแก่เจ้าและแก่ผู้คนที่อยู่กับเจ้าและแก่บรรดาลูกหลานของผู้ที่อยู่กับเจ้า (ส่วนที่ไม่มีความดีนั้น) เราจะประทอนปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาชั่วระยะหนึ่ง แล้วการลงโทษอันเจ็บปวดของเราก็จะมาเยือนพวกเขา”⁴⁹ (ไอ้คนปี) นี่เป็นข่าวแห่งความเร้นลับบางอย่างที่เรากำลังเปิดเผยแก่เจ้า เจ้าไม่รู้เรื่องนี้มาก่อน และหมู่ชนของเจ้าก็เช่นกัน ดังนั้น จงอดทน เพราะในที่สุดแล้ว ผู้เกรงกลัวพระเจ้าเท่านั้นจะประสบความสำเร็จ

⁵⁰ และยิ่งหมู่ชนชาวอาด เราได้ส่งฮูดพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขามา เขาได้กล่าวว่า ‘หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มีสิ่งเคารพสักการะอื่นใดนอกจากพระองค์ พวกท่านไม่ได้ทำสิ่งใดนอกจากการเท็จขึ้นมา’⁵¹ หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันมิได้เรียกร้องรางวัลตอบแทนใดๆสำหรับงานนี้ รางวัลตอบแทนของฉันอยู่ที่พระองค์ผู้ทรง

สร้างฉันขึ้นมา พวกท่านไม่ใช่เหตุผลบ้างหรือ? ⁵² หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงขอการอภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านและจงหันไปหาพระองค์ในการสำนึกผิด และพระองค์จะทรงเปิดประตูแห่งชั้นฟ้าให้แก่พวกท่าน และจะทรงเพิ่มความแข็งแกร่งให้แก่พวกท่านยิ่งขึ้น และจงอย่าหันไปเป็นผู้กระทำผิด”

⁵³ พวกเขากล่าวว่า “ฮุดเอ๋ย ท่านยังมีได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งใดๆมาให้แก่เราและเราก็จะไม่ละทิ้งบรรดารูปเคารพของเราตามที่ท่านบอกและเราจะไม่ศรัทธาในท่าน” ⁵⁴ เรายากจะบอกว่า “ความจริงแล้ว เทวรูปของเราบางองค์ได้สร้างความชั่วบางอย่างไว้ในตัวท่าน” ฮุดตอบว่า “ฉันขอพระเจ้าให้ทรงเป็นพยาน และพวกท่านก็เป็นพยานด้วยว่าฉันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับบรรดาสิ่งทีพวกท่านนำมาเป็นภาคีกับพระเจ้า” ⁵⁵ ดังนั้น พวกท่านทั้งหมดจะทำอะไรต่อฉันก็ได้และไม่ต้องผ่อนปรนให้แก่ฉัน ⁵⁶ แท้จริง ฉันไว้วางใจในพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่านด้วย ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดที่พระองค์ไม่ได้ทรงยึดหน้าผากของมันไว้ ความเที่ยงตรงคือหนทางแห่งพระผู้อภิบาลของฉัน

⁵⁷ ถ้าพวกท่านหันหลังให้ ตอนนี้ฉันได้นำสาสน์มายังพวกท่านตามวัตถุประสงค์ที่ฉันได้ถูกส่งมาแล้ว พระผู้อภิบาลของฉันจะยกหมู่ชนอื่นขึ้นมาแทนพวกท่าน และพวกท่านจะไม่สามารถสร้างความเสียหายใดๆให้แก่พระองค์ได้ แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทรงดูแลรักษาทุกสรรพสิ่ง” ⁵⁸ เมื่อคำบัญชาของเราได้มาถึง เราได้ช่วยฮุดและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาให้ปลอดภัยด้วยความเมตตาของเรา และเราได้ช่วยให้พวกเขาหลุดพ้นจากการลงโทษอันโหดร้าย ⁵⁹ เหล่านี้คือชาวอาดัมผู้ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของพวกเขและไม่เชื่อฟังบรรดาศาสนทูตของพวกเขาและปฏิบัติตามคำสั่งของศัตรูแห่งสัจธรรมทุกอย่าง ⁶⁰ ดังนั้น พวกเขากำลังถูกสาปแช่งให้ได้รับเคราะห์กรรมในโลกนี้และในวัน

แห่งการฟื้นคืนชีพด้วย แท้จริงแล้ว พวกอาดได้ปฏิเสธพระผู้อภิบาลของพวกเขา ดังนั้น พวกอาดหมู่ชนของสุต จงออกไปให้ไกลเถิด

⁶¹ ยังชาวอะมูต เราได้ส่งซอลิสูพี่น้องของเขามา เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกท่านมาจากผืนแผ่นดินและได้ทำให้แผ่นดินเป็นสถานที่อยู่สำหรับพวกท่าน ดังนั้น จงขอภัยโทษต่อพระองค์และหันกลับไปหาพระองค์ด้วยความสำนึกผิด แน่หนอนที่สุดพระผู้อภิบาลของฉันทรงอยู่ใกล้และทรงตอบรับคำวิงวอนเสมอ” ⁶² พวกเขากล่าวว่า “ซอลิสูเอ๋ย เรามีความหวังในตัวท่านมาก แต่ท่านกลับมาห้ามพวกเราไม่ให้เคารพสักการะสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเราเคารพสักการะมาก่อนกระนั้นหรือ? พวกเราชักสงสัยเหลือเกินถึงสิ่งที่ท่านกำลังเรียกร้องพวกเรา” ⁶³ ซอลิสูกล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงพิจารณาด้วยตัวของพวกท่านเองแล้วกันว่าถ้าพระผู้อภิบาลของฉันทรงส่งฉันมาพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้งและได้ประทานความเมตตาของพระองค์เป็นการพิเศษแก่ฉันแล้ว ใครเล่าที่จะช่วยฉันให้รอดพ้นจากพระเจ้า ถ้าหากว่าหลังจากนี้ ฉันฝ่าฝืนพระองค์? พวกท่านไม่สามารถช่วยอะไรฉันได้ แต่อาจจะทำให้ฉันวิบัติเร็วขึ้น

⁶⁴ หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงระวังให้ดี อูฐตัวเมียของพระเจ้าตัวนี้เป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกท่าน ดังนั้น จงปล่อยให้มันหากินตามลำพังในแผ่นดินของพระเจ้า และจงอย่าทำร้ายมัน มิฉะนั้น พวกท่านจะได้รับการลงโทษในไม่ช้า” ⁶⁵ แต่พวกเขาได้ฆ่ามัน ดังนั้น ซอลิสูจึงได้เตือนพวกเขาว่า “พวกท่านมีเวลาเพียงสามวันที่จะหาความสุขภายในบ้านของพวกท่าน คำเตือนนี้ไม่ใช่เรื่องเท็จ” ⁶⁶ ดังนั้น เมื่อการตัดสินของเราได้มาถึง เราได้ช่วยซอลิสูและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาด้วยความเมตตาจากเรา และได้ให้พวกเขาพ้นจากความอภัยยศอดสูแห่งวันนั้น แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ ⁶⁷ ส่วนบรรดาผู้ทำความผิด

78 ผู้คนของเขาได้รู้กันมายังบ้านของเขาทันทีเพราะคนพวกนี้หมกมุ่นอยู่กับการทำชั่วมาก่อน ลูฐได้บอกพวกเขาว่า “หมู่ชนของฉินเอ๋ย นี่คือ

บรรดาลูกสาวของฉัน พวกนางบริสุทธิ์ยิ่งสำหรับพวกท่าน(ถ้าพวกท่านแต่งงาน) ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าเถิดและขออย่าได้ทำให้ฉันต้องอับอายขายหน้าโดยการทำชั่วต่อแขกของฉันเลย ในหมู่พวกท่านไม่มีคนดีสักคนหนึ่งเลยกระนั้นหรือ?” ⁷⁹ พวกเขาคือตอบว่า “ท่านรู้ดีว่าเราไม่ต้องการลูกสาวของท่านและก็รู้ว่าเราต้องการอะไร”

⁸⁰ ลูฐได้กล่าวว่า “ฉันอยากมีอำนาจที่จะหยุดยั้งพวกท่านหรือหาที่อื่นมันคงไว้สำหรับหลบภัยเสียเหลือเกิน” ⁸¹ พวกเขาก็คงกล่าวว่า “ลูฐเอ๋ย เราเป็นทูตของพระผู้อภิบาลของท่าน พวกเราจะไม่สามารถทำร้ายใดๆท่านได้ ดังนั้น จงออกไปจากที่นี่กับครอบครัวของท่านในยามสุดท้ายของกลางคืนและจงอย่าให้ผู้ใดในหมู่พวกท่านหันกลับไปมองข้างหลัง แต่ภรรยาของเจ้าจะได้พบกับความหายนะ แท้จริง การลงโทษได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขาในตอนเช้าและยามเช้ากำลังใกล้เข้ามาแล้วมิใช่หรือ?” ⁸² เมื่อเวลาแห่งการตัดสินมาถึง เราได้พลิกแหล่งที่อยู่อาศัยของผู้คนคว่ำลงและได้ทำให้หินที่ถูกเผากระหน่ำลงมาดังท่าฝน ⁸³ ตกลงมา พวกเขาคตามทีพระผู้อภิบาลของเจ้ากำหนดไว้เป็นการเฉพาะ การลงโทษเช่นนั้นไม่ไกลจากพวกที่ก่อความผิดไว้

⁸⁴ ยังชาวมัดยัน เราได้ส่งซุฮัยบ์พี่น้องของพวกเขามา เขากล่าวว่า “ผู้คนของฉัน จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มีสิ่งเคารพสักการะใดๆนอกไปจากพระองค์ จงอย่าให้การซังและดวงขาดตกบกพร่อง ฉันเห็นพวกท่านมีความเจริญมั่งคั่งอยู่ในขณะนี้ แต่ฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษของวันที่พวกท่านจะถูกปิดล้อม” ⁸⁵ ผู้คนของฉัน จงซังดวงให้ตรงตามจำนวนโดยเที่ยงธรรม และจงอย่าหลอกลวงผู้คนโดยให้เขาน้อยลงและจงอย่าแพร่ความเสียหายในแผ่นดิน ⁸⁶ สิ่งทีพระเจ้าทิ้งไว้กับพวกท่านนั้นเป็นสิ่งที่ดีทีสุดแล้วสำหรับพวกท่านถ้าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา ฉันไม่ได้ถูกแต่งตั้งมาเป็นผู้พิทักษ์พวกท่าน”

⁸⁷ พวกเขากล่าวว่า “ซุฮัยบ์ การสวดวิงวอนของท่านบอกท่านว่า

เราต้องทิ้งสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคารพสักการะและเราต้องหยุดใช้ทรัพย์สินของเราตามที่เราต้องการหรือ? มีแต่ท่านคนเดียวที่นั่นและที่เป็นผู้โอบอ้อมอารีและเที่ยงธรรม”

⁸⁸ เขา(ซุฮัยบ์)กล่าวว่า “โอ้ ผู้คนของฉัน พวกท่านคิดอะไรซี ถ้าฉันนำหลักฐานอันชัดเจนจากพระผู้อภิบาลของฉันและพระองค์ได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดีแก่ฉันจากพระองค์เอง(ฉันไม่ควรจะนำทางพวกท่านหรือ?) ฉันไม่ต้องการทำสิ่งที่ฉันห้ามพวกท่านไม่ให้ทำเพราะฉันต่อต้านพวกท่าน ฉันแค่เพียงต้องการเปลี่ยนแปลงพวกท่านให้ดีขึ้นเท่าที่ฉันมีความสามารถเท่านั้น และฉันไม่สามารถประสบความสำเร็จหากพระเจ้าไม่ช่วยเหลือ ฉันวางใจในพระองค์และยังพระองค์ที่ฉันจะกลับไป ⁸⁹ โอ้ ผู้คนของฉัน จงอย่าให้ความดีอันของพวกท่านนำพวกท่านไปสู่ชะตากรรมที่เหมือนกับผู้คนของนุฮหรือฮูดหรือซอลิฮเลย และคนของลูฏก็เพิ่งถูกลงโทษไปเมื่อไม่นานมานี้ ⁹⁰ จงขอการอภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านและจงหันไปยังพระองค์เพื่อการอภัยโทษ เพราะพระผู้อภิบาลของฉันเป็นผู้ทรงปรานีและทรงรักสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมา”

⁹¹ พวกเขาตอบว่า “ซุฮัยบ์ เราไม่เข้าใจในสิ่งที่ท่านพูด ความจริงแล้วเราเห็นว่าท่านไม่มีอำนาจในหมู่เรา ถ้ามิใช่เพราะครอบครัวของท่าน เราจะไม่เอาหินขว้างท่านให้ตายไปแล้ว เพราะท่านไม่เข้มแข็งพอที่จะทำอะไรเราได้” ⁹² เขากล่าวว่า “โอ้ผู้คนของฉัน พวกท่านคิดว่าเผ่าของฉันยิ่งใหญ่กว่าพระเจ้ากระนั้นหรือ? พวกท่านไม่คำนึงถึงพระเจ้าเลย จงรู้ไว้เถิดว่าพระผู้อภิบาลของฉันทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่พวกท่านทำ ⁹³ โอ้ผู้คนของฉัน พวกท่านจะทำอะไรก็ทำไป ฉันจะทำตามทางของฉัน แล้วพวกท่านจะรู้เองว่าใครจะได้รับการลงโทษอย่างอภัยและใครเป็นผู้โกหก คอยดูก็แล้วกัน และฉันก็จะคอยดูอยู่ด้วยเช่นกัน”

⁹⁴ เมื่อคำบัญชาของเรามาถึง เราได้ช่วยซุฮัยบ์และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาให้รอดพ้นด้วยความเมตตาจากเราเอง ส่วนบรรดาผู้ทำความ

ผิดนั้นตกใจต่อเสียงกัมปนาทจนพวกเขาต้องนอนตายอยู่ในบ้านของพวกเขา⁹⁵ ราวกับว่าพวกเขาไม่เคยอาศัยอยู่ที่นั่นมาก่อน ชาวมัดยันถูกทำลายหมดสิ้นไปเหมือนกับที่เกิดกับชาวอะมูด

⁹⁶ เราได้ส่งมุซาพร้อมกับสัญญาณของเราและอำนาจที่ชัดเจน
⁹⁷ มายังฟาโรห์และพวกขุนนางของเขา แต่พวกเขาปฏิบัติตามคำบัญชาของฟาโรห์และคำบัญชาของฟาโรห์นั้นไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง⁹⁸ เขาจะยืนอยู่ข้างหน้าผู้คนของเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพและจะนำพวกเขาไปสู่นรกชั่วช้าแห่งสถานที่ที่พวกเขาถูกนำไป⁹⁹ การสาปแช่งจะมีขึ้นกับพวกเขาในโลกนี้และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพด้วย ช่างเป็นสิ่งที่เลวร้ายเหลือเกินที่พวกเขาได้รับ

¹⁰⁰ นี่เป็นเรื่องราวของบางเมืองก่อนหน้าที่เราได้เล่าให้เจ้ารู้ บางเมืองยังคงมีอยู่ ในขณะที่บางเมืองผูกพันเสื่อมโทรมจนแทบไม่เห็นซากแล้ว¹⁰¹ เรามีไคอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง เมื่อการตัดสินของพระผู้อภิบาลของเจ้าได้มาถึง บรรดารูปเคารพที่พวกเขาวิงวอนนั้นไม่อาจช่วยอะไรพวกเขาได้เลย มีหน้ชา้มันยังเร่งให้ความหายนะมาเร็วขึ้นและหนักขึ้น

¹⁰² นั่นเป็นการลงโทษของพระผู้อภิบาลของเจ้าเมื่อพระองค์ทรงทำลายเมืองทั้งหลายในท่ามกลางความบาปของพวกเขา การลงโทษของพระองค์นั้นน่ากลัวและเจ็บปวดยิ่งนัก¹⁰³ ในนั้นมีสัญญาณสำหรับผู้กลัวการลงโทษในวันโลกหน้า นั่นคือวันที่มนุษย์จะถูกรวมเข้าด้วยกันและวันที่ทุกคนจะอยู่ด้วยกัน¹⁰⁴ เราจะยืดเวลามันออกไปเพียงแค่วะเวลาที่กำหนดไว้เท่านั้น¹⁰⁵ และเมื่อวันนั้นมาถึง จะไม่มีใครกล้าพูดอะไรนอกจากพระเจ้าจะทรงอนุญาต แล้วบางคนจะมีทุกข์ในขณะที่บางคนจะมีความสุข

¹⁰⁶ บรรดาผู้มีทุกข์นั้นจะอยู่ในไฟนรกซึ่งในที่นี้พวกเขาจะหอบและถอนหายใจ¹⁰⁷ พวกเขาจะพำนักรอยู่ในนั้นตราบนานที่ชันฟ้าทั้งหลาย

และแผ่นดินยังคงดำรงอยู่ เว้นเสียแต่ว่าพระองค์จะทรงประสงค์เป็นอย่างอื่น แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้ามีอำนาจเต็มที่จะทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์¹⁰⁸ ส่วนบรรดาผู้มีความสุขนั้น พวกเขาจะอยู่ในสวนสวรรค์และพำนักอยู่ในนั้นตราบนานที่ชั่วฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินดำรงอยู่เว้นเสียแต่ว่าพระองค์จะทรงประสงค์เป็นอย่างอื่น พวกเขาจะได้รับสิ่งรื่นรมย์ที่ไม่มีวันสิ้นสุด¹⁰⁹ ดังนั้น (นบีเอ๋ย)จงอย่าสงสัยอะไรเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ เพราะพวกเขามีได้เคารพสักการะสิ่งใดนอกไปจากสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเขาเคารพสักการะก่อนหน้านี้ และเราจะตอบแทนพวกเขาอย่างครบถ้วนในส่วนของพวกเขาโดยมีชาติตกบกพร่องสิ่งใด

¹¹⁰ เราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซาก่อนหน้านี้และได้มีการขัดแย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับมันเช่นกัน ถ้าหากไม่มีคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของเจ้ากำหนดไว้ก่อนหน้านี้ บรรดาผู้สร้างความขัดแย้งคงถูกตัดสินไปนานแล้ว ความจริง พวกเขาสงสัยและไม่แน่ใจเกี่ยวกับเรื่องนี้¹¹¹ พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตอบแทนพวกเขาทุกคนอย่างครบถ้วนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ พระองค์ทรงรู้อย่างเต็มเปี่ยมถึงสิ่งที่พวกเขากำลังทำ

¹¹² ดังนั้น จงยืนยันอย่างต่อเนื่อง(ในหนทางที่เที่ยงตรง)ตามที่เจ้าได้ถูกบัญชาพร้อมกับบรรดาผู้ที่หันไปยังพระเจ้ากับเจ้า และจงอย่าฝ่าฝืนขอบเขต แท้จริง พระองค์ทรงเฝ้ามองสิ่งที่ผู้เจ้ากระทำ¹¹³ และจงอย่าคล้อยตามบรรดาผู้ทำความผิด เพราะมีเช่นนั้นแล้ว ไฟจะแผ้วพานเจ้าและเจ้าจะไม่มีใครคุ้มครองเจ้าจากพระเจ้าและเจ้าจะไม่ได้รับความช่วยเหลือใดๆ¹¹⁴ จงดำรงนามาซในตอนเช้าและตอนค่ำและในระหว่างบางตอนของกลางคืน แท้จริง ความดีจะช่วยขจัดความชั่ว นี่คือข้อดักเตือนสำหรับผู้ใส่ใจ¹¹⁵ จงอดทน เพราะพระเจ้ามีทรงทำให้รางวัลของผู้กระทำความดีสูญเปล่า

¹¹⁶ แล้วทำไมในหมู่ชนก่อนหน้านี้เจ้าจึงไม่มีบรรดาคนดีที่จะมาห้ามปรามคนที่ก่อความเสียหายในแผ่นดิน? ยกเว้นเพียงไม่กี่คนที่เราได้ช่วย

เหลือ? แต่บรรดาผู้ทำความผิดนั้นแสวงหาความสุขสำราญทางโลกของพวกเขา และพวกเขาได้กลายเป็นผู้ทำความผิด ¹¹⁷ พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นมิใช่ผู้ทรงทำลายบ้านเมืองใดโดยปราศจากความยุติธรรมขณะที่ชาวเมืองนั้นกำลังพยายามทำความดี

¹¹⁸ พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทำให้มนุษย์ทั้งหลายเป็นหมู่ชนเดียวก็ได้ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ แต่ตอนนี้ พวกเขายังคงปฏิบัติตามแนวทางที่ขัดแย้งกันอยู่ ¹¹⁹ และเพื่อการนี้พระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขาขึ้นมา ยกเว้นบรรดาผู้ที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเมตตา วาณะของพระผู้อภิบาลของเจ้าที่ว่า “ฉันจะทำให้รกรงเต็มไปด้วยฉุนและมนุษย์” จะเป็นจริง

¹²⁰ (ไอ้มูฮัมมัด) เราได้บอกเล่าเรื่องราวของบรรดาศาสนทูตให้แก่เจ้าก็เพื่อที่จะทำให้หัวใจของเจ้าเข้มแข็งขึ้นด้วยเรื่องเหล่านี้ และเจ้าได้รับรู้ความจริงจากเรื่องเหล่านี้แล้ว และเป็นคำเตือนใจสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา ¹²¹ ส่วนผู้ไม่เชื่อนั้น จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านจงปฏิบัติไปตามทางของพวกท่านและเราก็จะปฏิบัติตามทางของเราเช่นกัน” ¹²² และจะคอยดูบันปลายของมัน และเราก็จะคอยดูด้วยเช่นกัน” ¹²³ ความรู้เรื่องสิ่งเร้นลับในชั้นทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้าเท่านั้น ทุกสิ่งจะกลับไปยังพระองค์ ดังนั้น (โอ้นบี) จงเคารพสักการะพระองค์และจงวางใจในพระองค์ เพราะพระผู้อภิบาลของเจ้ามิทรงเจยเมยในสิ่งที่เจ้ากำลังกระทำ

12. โจเซฟ

ยูซุฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม รอ

นี่คือข้อความจากคัมภีร์ที่ชัดเจน ² เราได้ส่งกรูอานลงมาในภาษาอาหรับ เพื่อสุเจ้าจะได้เข้าใจมัน ³ (โอมฺฮัมมัด) เราจะเล่าเรื่องราวที่ดีที่สุดในการประทานกรูอานนี้ให้แก่เจ้า ถึงแม้ว่าก่อนหน้านี้เจ้าไม่รู้เรื่องนี้เลย

⁴ เมื่อยูซุฟได้บอกพ่อของเขาว่า “พ่อครับ ฉันฝันเห็นดาวสิบเอ็ดดวง และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์กราบบนบอบต่อฉัน” ⁵ พ่อของเขาจึงบอกว่า “ลูกเอ๋ย จงอย่าบอกเรื่องความฝันนี้ให้แก่บรรดาพี่ๆของเจ้ารู้ มิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะคิดแผนการร้ายต่อเจ้า จงระวังให้ดี เพราะชาตานั้นเป็นศัตรูตัวฉกาจของมนุษย์” ⁶ พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงเลือกเจ้า และจะทำให้เจ้ามีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงปัญหาต่างๆ พระองค์จะทรงประทานความโปรดปรานอันสมบูรณ์ของพระองค์แก่เจ้าและแก่ลูกหลานของเยกิบ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงประทานความโปรดปรานอันสมบูรณ์แก่บรรพบุรุษทั้งสองของเจ้า คืออิบรอฮีมและอิสฮาก แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁷ แน่นอน ในเรื่องราวของยูซุฟและพี่น้องของเขานั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับผู้สอบถาม ⁸ (เรื่องราวเริ่มต้นขึ้น)เมื่อพวกพี่ๆของเขาพูดกันว่า “ยูซุฟและน้องชายของเขา(บินยามิน)เป็นที่รักของพ่อมากกว่าพวกเราถึงแม้ว่าเราจะเป็นกลุ่มที่กลมเกลียวกันก็ตาม แน่นอนเลยว่าพ่อของเราผิดชัดๆ” ⁹ ดังนั้น พวกเราจึงฆ่ายูซุฟเสียหรือไม่ก็เอาเขาไปโยนทิ้งที่โหลสักแห่ง ทั้งนี้เพื่อที่พ่อของพวกเขาจะได้หันความสนใจไปยังพวกเจ้าเพียงอย่างเดียว หลังจากนั้น พวกเขาก็จะกลายเป็นคนดีอีกครั้งหนึ่ง”

¹⁰ มีคนหนึ่งในหมู่พวกเขา กล่าวว่า “อย่าฆ่ายูซูฟเลย แต่ถ้าหากเจ้าต้องทำอะไรบางอย่าง จงจับเขาโยนลงไปในบ่อน้ำที่โหนสั๊กแห่ง บางที พวกกองคาราวานที่ผ่านมาอาจจะเอาตัวเขาขึ้นมาจากบ่อน้ำได้”

¹¹ (หลังจากปรึกษากันแล้ว) พวกเขาได้กล่าวกับพ่อของพวกเขาว่า “พ่อครับ ทำไมพ่อไม่ไว้วางใจพวกเราในเรื่องของยูซูฟทั้งๆที่พวกเราเป็นผู้หวังดีต่อเขา? ¹² พรุ่งนี้ ให้เขาไปกับพวกเราเถิดเพื่อที่เขาจะได้เที่ยวเล่นสนุกสนาน พวกเราจะดูแลเขาเอง” ¹³ พ่อของพวกเขา กล่าวว่า “ฉันไม่สบายใจที่จะให้เขาไปกับพวกเจ้า เพราะฉันกลัวว่าหมาป่าจะกินเขาเมื่อเจ้าไม่เฝ้าระวัง” ¹⁴ พวกเขาตอบว่า “ถ้าหากหมาป่าจะกินเขาในกลุ่มของพวกเราที่กลมเกลียวกัน พวกเราก็เป็นคนที่ไม่มีความอะไรเลย”

¹⁵ หลังจากนั้น เมื่อพวกเขาพา ยูซูฟ ออกไปแล้ว พวกเขาได้ตัดสินใจโยนยูซูฟลงไปในบ่อน้ำลึก เราจึงได้เปิดเผยเจตนาของเรากับเขาว่า “วันหนึ่งเจ้าจะได้เตือนพวกเขาถึงการกระทำดังกล่าวอย่างแน่นอน เมื่อพวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใคร” ¹⁶ เมื่อตกน้ำ พวกเขาได้กลับมาหาพ่อของพวกเขาพลางร้องไห้คร่ำครวญ ¹⁷ พวกเขา กล่าวว่า “พ่อครับ ตอนที่เรากำลังสนุกอยู่กับการวิ่งแข่งกัน เราทิ้งยูซูฟไว้กับสิงของของพวกเรา หมาป่าได้มากินเขา แต่พ่อคงจะไม่เชื่อเราถึงแม้เราจะพูดความจริงก็ตาม” ¹⁸ และพวกเขาได้นำเสื้อของยูซูฟที่มีเลือดปลอมติดอยู่มาให้ดูด้วย เมื่อได้ยินเช่นนั้น พ่อของพวกเขาได้กล่าวว่า “ไม่ใช่เช่นนั้นหรอก จิตใจชั่วของพวกเจ้าต่างหากที่ได้ทำให้การกระทำอันชั่วร้ายนี้เป็นเรื่องง่ายสำหรับพวกเจ้า อย่างไรก็ตาม ฉันจะอดทนด้วยความสงบ พระเจ้าเท่านั้นที่จะช่วยเหลือฉันในสิ่งที่พวกเจ้าทำขึ้นมา”

¹⁹ มีกองคาราวานขบวนหนึ่งได้ผ่านมาที่นั่น พวกเขาได้ส่งคนตักน้ำออกไปหาน้ำ และเมื่อคนตักน้ำหย่อนถุงน้ำลงไปในบ่อ เขาได้ตะโกนออกมาว่า “พวกเรา มีข่าวดี ในนี้มีเด็กคนหนึ่ง” ดังนั้น พวกเขาจึงได้ชวนเขาไว้เหมือนเป็นสินค้าชิ้นหนึ่ง แต่พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขากำลัง

ทำ²⁰ ต่อมาพวกเขาได้ขายเขาไปด้วยราคาเล็กน้อยเป็นเงินเพียงไม่กี่ดิรฮัม และพวกเขาไม่ได้หวังว่าจะได้ราคามากมายจากเขา

²¹ คนอียิปต์ที่ซื้อเขาไปได้พูดกับภรรยาของเขาว่า “จัดหาที่พักให้เขาอยู่อย่างมีเกียรติ บางที เขาอาจจะมียะโยชน์ต่อเรา หรือเราอาจรับเขาเป็นบุตรของเรา” ด้วยเหตุนี้เอง เราได้ให้ยูซุฟมีที่อยู่ในแผ่นดินนั้น และได้สอนเขาให้เข้าใจถึงความหมายของเหตุการณ์ต่างๆ พระเจ้าทรงทำสิ่งใดก็ได้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แต่คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจสิ่งนี้²² เมื่อยูซุฟบรรลุนิติภาวะเป็นผู้ใหญ่ เราได้ประทานการตัดสินใจที่ถูกต้องและความรู้ให้แก่เขา นี่คือนิยามที่เราตอบแทนคนดี

²³ อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงในบ้านที่เขาอาศัยอยู่นั้นต้องการยั่วยวนเขาวันหนึ่ง นางได้ปิดประตูและกล่าวว่า “มานิซิ” ยูซุฟได้ตอบว่า “ขอพระเจ้าทรงคุ้มครองฉันจากสิ่งนี้ด้วยเถิด สามียังเป็นนายของฉันและเขาปฏิบัติต่อฉันอย่างมีเกียรติ แน่หนอน คนทำความผิดนั้นไม่มีวันได้รับความเจริญ”²⁴ นางได้เข้ามาหาเขา และเขาอาจจะเข้าไปหานางแล้วถ้าหากเขาไม่เห็นสัญญาณจากพระเจ้าผู้อภิบาลของเขา เราทำเช่นนั้นเพื่อที่เราจะได้ขจัดความชั่วและความลามกออกไปจากตัวเขา แท้จริง เขาเป็นหนึ่งในบรรดาบ่าวที่ได้รับการคัดเลือกของเรา

²⁵ ในที่สุด ยูซุฟได้วิ่งไปที่ประตูโดยที่นางได้วิ่งตามไป นางดึงเสื้อของเขาฉีกขาดจากทางด้านหลังและทั้งสองได้พบกับสามียังของนางที่ประตู นางจึงร้องออกมาว่า “คนที่คิดล่วงละเมิดภรรยาของท่านควรจะถูกลงโทษอย่างไรถึงจะสาสม ชังคุณหรือทรمانอย่างสาหัส?”²⁶ ยูซุฟกล่าวว่า “นางต่างหากที่ยั่วยวนฉัน” มีคนในครอบครัวของนางคนหนึ่งออกมาให้คำแนะนำว่า “ถ้าหากเสื้อของยูซุฟฉีกขาดทางด้านหน้า นางก็พูดจริงและเขาเป็นผู้โกหก”²⁷ แต่ถ้าเสื้อของเขาสฉีกขาดทางด้านหลัง นางก็เป็นผู้โกหกและเขาพูดจริง”²⁸ เมื่อสามียังเห็นเสื้อของยูซุฟถูกฉีกขาดทางด้านหลัง เขาได้กล่าวว่า “นี่เป็นอุบายชั่วของเธอแท้ๆ อุบายของเธอช่างเหลือ

เกินเสียจริง ๆ ²⁹ ยูซุฟเอ๋ย ปล่อยเรื่องนี้ไปเสีย แต่เธอจงขอภัยโทษสำหรับบาปของเธอ เพราะเธอเป็นผู้ผิดจริง”

³⁰ พวกผู้หญิงในเมืองได้เริ่มซุบซิบกันถึงเรื่องนี้โดยกล่าวว่า “ภรรยาของผู้สูงศักดิ์(อะซีซ)ได้ยั่วยวนทาสหนุ่มของนางเพราะนางได้หลงรักเขา เราคิดว่านางทำผิดชัดๆ” ³¹ เมื่อนางได้ยินคำพุดนินทาของผู้หญิงเหล่านั้น นางจึงได้เชิญผู้หญิงเหล่านั้นมางานเลี้ยงที่บ้านของนางและนางได้เตรียมหมอนสำหรับงานนี้ไว้ และจัดเตรียมมิด(สำหรับปกผลไม้)วางไว้ให้ผู้หญิงแต่ละคนด้วย (ขณะที่ผู้หญิงเหล่านั้นกำลังปกผลไม้) นางได้เรียกยูซุฟให้ออกมาปรากฏตัว เมื่อพวกผู้หญิงเห็นเขา พวกนางต่างตกตะลึง(ในความหล่อเหลาของเขา)จนมีดบาดมือตัวเองและอุทานออกมาว่า “พระเจ้าช่วยเราด้วย เขาไม่ใช่คนธรรมดาแล้ว แต่เขาเป็นทูตสวรรค์ผู้ทรงเกียรติแน่ๆ” ³² นางได้กล่าวว่า “นี่แหละคนที่พวกเรอนินทาฉัน ไม่ต้องสงสัยเลย ฉันยั่วยวนเขา แต่เขาหลบหนี ถ้าหากเขายังไม่ตอบสนองคำสั่งของฉันอีกละก็ ที่นี้ เขาจะถูกจำคุกและกลายเป็นผู้ได้รับความอับยศ” ³³ ยูซุฟกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันอยากจะเข้าคุกมากกว่าสิ่งที่พวกเขากำลังเชิญชวนฉัน หากพระองค์ไม่ทรงช่วยจัดแผนการชั่วร้ายนี้ออกไปจากฉัน ฉันอาจจะหลงติดกับการยั่วยวนของพวกนางอีก และฉันจะกลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่คนโง่เขลา” ³⁴ พระผู้อภิบาลของเขได้ตอบรับคำวิงวอนของเขาและได้ทรงบริหารจัดการล่อลวงของพวกนางไปจากเขา แท้จริง พระองค์ทรงได้ยินทุกคนและทรงรู้ทุกสิ่ง

³⁵ ถึงแม้พวกเขาได้เห็นหลักฐานทุกอย่างแล้วก็ตาม แต่พวกเขายังคิดว่าน่าจะนำตัวเขาไปขังคุกไว้สักกระยะหนึ่งจะดีกว่า ³⁶ ปรากฏว่าปาวคนอื่นๆอีกสองคนได้เข้าคุกไปกับเขาด้วย หนึ่งในสองคนนั้นกล่าวว่า “ฉันฝันเห็นตัวฉันกำลังคั่นเหล้าองุ่น” และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า “ฉันฝันเห็นตัวกำลังแบกขนมปังอยู่บนหัวและมีนกมาจิกกิน จงทำนายฝันให้เราหน่อย เพราะเราเห็นว่าท่านเป็นคนดี”

³⁷ ยูซุฟตอบว่า “ฉันจะบอกถึงการทำนายฝันให้ท่านรู้ก่อนที่อาหารของท่านจะมาถึงท่าน นี่เป็นส่วนหนึ่งของความรู้ที่พระผู้อภิบาลของฉันได้ทรงประทานแก่ฉัน ฉันได้ทั้งศาสนาของผู้คนที่ไม่ศรัทธาในพระเจ้าและผู้ปฏิเสธโลกหน้าไปแล้ว ³⁸ ฉันปฏิบัติตามแนวทางของบรรพบุรุษของฉัน นั่นคือ อิบรอฮีม อิสฮากและยะก๊อบ และมันไม่ใช่เราที่จะไปเอาผู้ใดมาเป็นภาคีร่วมกับพระเจ้า นี่คือการโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อเราและต่อมนุษยชาติ แต่ความมนุษย์ส่วนใหญ่ไม่กตัญญู ³⁹ เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย บอกหน่อยซิว่าฉันไหนดีกว่ากัน พระเจ้าต่าง ๆ มากมายหรือพระองค์เดียวผู้ทรงมีอำนาจทุกอย่าง? ⁴⁰ ทุกสิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะนอกไปจากพระองค์นั้นเป็นเพียงชื่อที่พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านตั้งกันขึ้นมาเอง เป็นชื่อที่พระเจ้าไม่ได้ส่งอำนาจใด ๆ มาให้แก่พวกมัน อำนาจสูงสุดเป็นของพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น พระองค์ได้ทรงบัญชาพวกท่านว่าจงอย่าเคารพสักการะผู้ใดนอกไปจากพระองค์ นี่คือการอันถูกต้องและเที่ยงตรง แต่ความมนุษย์ส่วนใหญ่ไม่รู้

⁴¹ เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย นี่คือการทำนายฝัน คนหนึ่งจะรินเหล้าถวายเจ้านายของเขา ส่วนอีกคนหนึ่งจะถูกตรึงกางเขนและนกจะจิกกินที่หัวของเขา เรื่องที่พวกท่านอยากรู้นั้นได้ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว” ⁴² แล้วยูซุฟได้พูดกับคนหนึ่งที่เขาคิดว่าจะได้รับกำไลทองคำ เขากล่าวว่า “จงเอ๋ยถึงฉันให้เจ้านายของท่านได้รู้ด้วย” แต่เขาदानได้ทำให้เขาลืมเอ๋ยถึงยูซุฟให้เจ้านายของเขาฟัง ดังนั้น ยูซุฟจึงต้องอยู่ในคุกเป็นเวลาหลายปี

⁴³ วันหนึ่ง กษัตริย์ได้กล่าวว่า “ฉันฝันเห็นวัวตัวเมียอ้วนเจ็ดตัวกำลังถูกวัวตัวเมียผอมเจ็ดตัวกินและเห็นฝักข้าวโพดสีเขียวเจ็ดฝักและที่แห้งอีกเจ็ดฝัก ขุนนางของฉัน ทำนายความฝันให้ฉันหน่อยซิถ้าหากพวกท่านเข้าใจความหมายของความฝัน” ⁴⁴ พวกเขาตอบว่า “นี่เป็นความฝัน

ที่สับสน และพวกเราไม่เข้าใจความหมายของมัน” ⁴⁵ แล้วหนึ่งในสองนักโทษที่ถูกปล่อยตัวออกมาได้นึกถึงสิ่งที่ผ่านมาเป็นเวลานานแล้วได้เขากล่าวว่า “ฉันจะบอกความหมายของความฝันให้ถ้าหากท่านเพียงแค่ส่งฉันไปหาเยซูฟในคุก”

⁴⁶ (เมื่อพบกับเยซูฟ) เขาได้กล่าวว่า “เยซูฟผู้มีสัจจะวาจา จงทำนายฝันเรื่องวัวตัวเมียอ้วนเจ็ดตัวกำลังถูกวัวผอมเจ็ดตัวกิน และข้าวโพดเขียวเจ็ดฝักและที่แห่งอีกเจ็ดฝักให้ฉันฟังหน่อยซิ เพื่อที่ฉันจะได้กลับไปบอกผู้คนและพวกเขาจะได้เข้าใจ” ⁴⁷ เยสุฟตอบว่า “พวกท่านจงไถหว่านแผ่นดินเป็นเวลาเจ็ดปีต่อเนื่องกันตามปกติ แต่จงปล่อยสิ่งที่ท่านเก็บเกี่ยวมาให้ให้อยู่ในฝักของมัน ยกเว้นเท่าที่ท่านจะนำมากิน ⁴⁸ หลังจากนั้นจะมีความอดอยากขาดแคลนเกิดขึ้นเป็นเวลาเจ็ดปีซึ่งในช่วงนั้นจะไม่มีอะไรเหลือเลยนอกจากสิ่งที่พวกท่านได้เก็บสำรองไว้” ⁴⁹ หลังจากนั้นจะมีปีหนึ่งซึ่งฝนตกชุกและพวกเขาจะได้คั้นน้ำจากพืชผล(องุ่นและน้ำมัน)อีกครั้งหนึ่ง”

⁵⁰ กษัตริย์กล่าวว่า “จงนำตัวเขามาหาฉัน” แต่เมื่อตัวแทนของกษัตริย์มาหาเขา เยสุฟได้กล่าวว่า “จงกลับไปหานายของท่านและขอให้เขาสอบสวนเกี่ยวกับเรื่องของผู้หญิงที่ถูกมีดบาดมือ แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทรงรอบรู้ถึงอุปายของคนพวกนั้น” ⁵¹ กษัตริย์จึงได้ถามพวกผู้หญิงเหล่านั้นว่า “พวกนางจะพูดอะไรเกี่ยวกับเรื่องเมื่อตอนที่พวกนางพยายามแย่งยวนเยซูฟ?” พวกผู้หญิงตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า “ขอพระเจ้าทรงคุ้มครองเรา พวกเราไม่พบความชั่วอันใดในตัวเขา” ภรรยาของผู้สูงศักดิ์ได้สารภาพว่า “ตอนนี้ ความจริงได้เป็นที่เปิดเผยแล้ว ฉันเองที่พยายามจะยั่วยวนปลุกปล้ำเขา ความจริงแล้ว เขาเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์”

⁵² เยสุฟกล่าวว่า “โดยการสอบสวนเรื่องนี้ ฉันต้องการให้เขา(อะซีส)รู้ว่าฉันมิได้คิดคัดต่อเขาลับหลังและเพื่อที่เขาจะได้รู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงทำให้แผนการของพวกหลอกลวงเป็นผลสำเร็จ” ⁵³ แต่ฉันมิได้ถือว่าตัวฉัน

ปลอดภัยจากบาป เพราะวิญญาณนั้นกระตุนมนุษย์ไปสู่ความชั่ว เว้นเสียแต่ว่าพระผู้อภิบาลของฉันทรงเมตตา แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทนเป็นผู้ทรงภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ”

⁵⁴ กษัตริย์ได้กล่าวว่า “จงไปนำตัวเขามายังฉันทนเพื่อที่ฉันทนจะได้ให้เขาอยู่ใกล้ชิดกับฉันทนเป็นการเฉพาะ” เมื่อยูซุฟได้พบกับกษัตริย์ กษัตริย์ได้กล่าวว่า “นับแต่นี้ไป เจ้าได้รับตำแหน่งอันมีเกียรติอยู่กับเราและเจ้าได้รับความไว้วางใจอย่างเต็มที่” ⁵⁵ ยูซุฟกล่าวว่า “โปรดให้ยังฉางทรัพยากรทั้งหมดของแผ่นดินนี้อยู่ในการควบคุมดูแลของฉันทน เพราะฉันทนรู้วิธีการดูแลรักษามันและมีความรู้ด้วย” ⁵⁶ ด้วยเหตุนี้เองที่เราได้ให้อำนาจแก่ยูซุฟในแผ่นดิน เขาจะอยู่ที่ไหนก็ได้ตามที่เขาต้องการ เราประทานความเมตตาแก่ใครก็ตามที่เราประสงค์ และเราไม่ทำให้รางวัลตอบแทนของผู้ทำความดีต้องเสียหาย ⁵⁷ แต่รางวัลตอบแทนของชีวิตในโลกหน้านั้นดีกว่ามากมายสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและประพฤติตนอย่างเกรงกลัวพระเจ้า

⁵⁸ พี่ของยูซุฟได้มาถึงอียิปต์และปรากฏตัวต่อหน้าเขา ยูซุฟจำพวกพี่ๆของเขาได้ แต่พวกพี่ๆจำเขาไม่ได้ ⁵⁹ เมื่อเขาได้จัดเตรียมอาหารที่จำเป็นแก่พวกพี่ๆแล้ว เขาได้กล่าวว่า “จงนำน้องชายจากพ่อของพวกท่านมาหาฉันทน พวกท่านไม่เห็นหรือว่าฉันทนให้พวกท่านอย่างเต็มที่ และฉันทนดีที่สุดในการบรรดาผู้ต้อนรับ? ⁶⁰ แต่ถ้าพวกท่านไม่นำเขามาหาฉันทน พวกท่านจะไม่ได้รับเมล็ดข้าวจากฉันทนอีก และพวกท่านก็ไม่ควรแม้แต่จะมาใกล้ฉันทนอีก” ⁶¹ พวกเขาตอบว่า “เราจะพยายามอย่างดีที่สุดที่จะหว่านล้อมพ่อของเราให้ส่งเขามากับเรา เราจะทำอย่างดีที่สุด”

⁶² ยูซุฟได้บอกพวกคนใช้ของเขาว่า “จงแอบเอาเงินที่พวกเขานำมาแลกเมล็ดข้าวใส่เข้าไปในถุงกระสอบของพวกเขา เพื่อที่ว่าเมื่อพวกเขากลับไปถึงบ้านแล้ว พวกเขาจะกลับมาอีก” ⁶³ เมื่อพวกเขาได้กลับไปหาพ่อของพวกเขา พวกเขาได้กล่าวว่า “พ่อครับ นับแต่นี้ไป เราจะถูกห้าม

มิให้รับเมล็ดข้าวอีก กรุณาส่งน้องของเรา(บิณยามิน)ไปกับเราเถิด เพื่อที่เราจะได้นำส่วนดวงของเรากลับมาและเราจะป้องกันเขาอย่างดี”⁶⁴ พ่อของพวกเขาคอบว่า “จะให้ฉันไว้วางใจพวกเจ้าโดยส่งเขาไปเหมือนกับที่ฉันเคยไว้วางใจส่งพี่ของเขาไปกับพวกเจ้าก่อนหน้านั้นกระนั้นหรือ? แต่พระเจ้าเป็นผู้ทรงคุ้มครองที่ดีเลิศและพระองค์ทรงเป็นผู้เมตตาที่สุด”

⁶⁵ เมื่อพวกเขาเปิดถุงกระสอบ พวกเขาพบว่าเงินของพวกเขาได้ถูกคืนกลับมายังพวกเขาด้วย พ่อได้เห็น พวกเขาต่างกล่าวออกมาด้วยความดีใจว่า “พ่อครับ ดูนีสิ เราจะต้องการอะไรมากไปกว่านี้อีกเล่า? นี่คือสิ่งของที่ถูกคืนกลับมาให้เรา ดังนั้น เราจะกลับไปใหม่และนำเอาอาหารมาให้ครอบครัวเราก็ก เราจะดูแลน้องของเราอย่างดีและเราจะขนเสบียงอาหารมาจนเต็มหลังอูฐ นี่(ที่เรานำมาตอนนี่)เป็นจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น”⁶⁶ พ่อของพวกเขากล่าวว่า “ฉันจะไม่ส่งเขาไปกับพวกเจ้าจนกว่าพวกเจ้าจะให้คำมั่นสัญญาแก่ฉันในนามของพระเจ้าว่าพวกเจ้าจะนำเขากลับมาหาฉัน เว้นแต่พวกเจ้าจะตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่อาจช่วยตัวเองได้” เมื่อพวกเขาได้ให้คำมั่นสัญญาอันมั่นคงแก่พ่อของพวกเขแล้ว พ่อของพวกเขาก็กล่าวว่า “จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้เฝ้าดูคำสัญญาที่พวกเราได้กล่าวไป”

⁶⁷ ยะกิ๊บได้กล่าวว่า “ลูกๆเอ๋ย จงอย่าเข้าเมืองโดยทางประตูเดียว แต่จงเข้าทางประตูอื่นบ้าง จงจำไว้ให้ดีกว่าฉันไม่อาจช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากพระประสงค์ของพระเจ้าได้เพราะไม่มีผู้ใดอื่นออกไปจากพระองค์ผู้ทรงมีอำนาจตัดสิน ฉันมอบความไว้วางใจของฉันแก่พระองค์และทุกคนที่ต้องการจะไว้วางใจใครนั้นควรจะมอบความไว้วางใจในพระองค์”⁶⁸ พวกเขาเข้าเมือง(อย่างปลอดภัย)ตามที่พ่อของพวกเขากล่าว อย่างไรก็ตาม เขาไม่มีอำนาจที่จะป้องกันพวกเขาต่อสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แล้วได้ เขาเพียงแต่ทำไปเพื่อที่จะขจัดความกลัวในหัวใจของเขาเท่านั้น เขามีความรู้ที่เราได้สอนเขา แต่คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจความจริง

⁶⁹ เมื่อพวกเขาได้เข้าไปหายูซุฟ เขาได้เรียกน้องชายของเขา(บินยามิน)ให้เข้ามาหาตามลำพัง เขาพูดกับน้องชายของเขาว่า “ฉันเป็นพี่ชายของเจ้า จงอย่าเสียใจในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป” ⁷⁰ ขณะที่ยูซุฟจัดการเอาเสบียงอาหารใส่ถุงของพวกพี่ชายของเขา เขาได้ใส่ถ้วยตมน้ำของเขาลงไปในถุงของน้องชายของเขาเอง หลังจากนั้น เจ้าหน้าที่คนหนึ่งได้ร้องตะโกนขึ้นมาว่า “เฮ้ย พวกคนช็อฐ พวกแกเป็นหัวขโมยนี่” ⁷¹ พวกพี่จึงวิ่งหนีไปถามว่า “มีอะไรที่ท่านว่าหายไ้?” ⁷² พวกเจ้าหน้าที่ตอบว่า “ถ้วยตวงของกษัตริย์ได้หายไป คนที่นำมันกลับมาจะได้รับข้าวโพดเต็มหลั้ช็อฐเป็นรางวัล จันรับประกัน” ⁷³ พวกพี่ของยูซุฟจึงตอบว่า “ขอสาบานต่อพระเจ้า พวกท่านรู้ดีว่าพวกเราไม่ได้มาที่นี่เพื่อก่อความวุ่นวายขึ้นในแผ่นดินนี้ และพวกเราไม่ได้เป็นขโมย” ⁷⁴ พวกเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวว่า “เอาละ โทษของขโมยเป็นอย่างไรเล่าถ้าเราจะชดใช้พวกท่าน?” ⁷⁵ พวกเขาตอบว่า “โทษของผู้นั้นคือการถูกกักตัวไว้ถ้าหากมีการพบสิ่งนั้นในถุงของเขา พวกเราลงโทษคนทำผิดดังกล่าวเช่นนั้น” ⁷⁶ เขา(ผู้ป่าวประกาศ)ได้เริ่มค้นถุงของพวกพี่ชายก่อนที่จะค้นถุงของน้องชายของเขา หลังจากนั้น เขาได้เอามันออกมาจากถุงของน้องชายของเขา ด้วยวิธีการนี้เอง เราได้วางแผนให้ยูซุฟ เพราะเขาไม่สามารถกักตัวน้องชายของเขาไว้โดยใช้กฎหมายของกษัตริย์ เว้นแต่ว่าพระเจ้าจะทรงประสงค์เช่นนั้น เรายกตำแหน่งของผู้ที่เราประสงค์ให้สูงขึ้นและพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงมีความรู้ยิ่งใหญ่กว้างไกลกว่าความรู้ของผู้อื่นทั้งหมด

⁷⁷ พวกพี่ๆของเขาได้กล่าวว่า “ถ้าเขาเป็นขโมย พี่ชายของเขาเองก็เคยขโมยมาก่อน” เมื่อได้ยินเช่นนั้น ยูซุฟได้เก็บความรู้สึกของเขาไว้และไม่เปิดเผยอะไรแก่พวกเขา แต่เขากล่าวเพียงเบาๆว่า “พวกเจ้านี้ช่างเลวยิ่งกว่าเดิมอีก พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวออกมา” ⁷⁸ พวกเขากล่าวว่า “โอ้ท่านผู้มีอำนาจ เรามีพ่อที่ชรามากแล้ว ดังนั้น ขอให้กักตัวใครสักคนหนึ่งในหมู่พวกเราแทนเขาเถิด เราเห็นว่าท่านเป็นคนดี

หลายคนหนึ่ง” ⁷⁹ ยูซุฟตอบว่า “พระเจ้าทรงห้ามเรากักตัวใครอื่นนอกจากคนที่เราพบว่าทรัพย์สินของเราอยู่กับเขา เพราะถ้าหากเราทำเช่นนั้น เราจะเป็นผู้ทำความผิด”

⁸⁰ เมื่อพวกเขาสิ้นหวัง(ต่อการร้องขอ)กับยูซุฟ พวกเขาจึงหันไปปรึกษากัน พี่ชายคนโตของพวกเขากล่าวว่า “พวกเจ้าก็รู้ดีว่าพ่อได้ให้พวกเจ้าสัญญาอย่างหนักแน่นในนามของพระเจ้า และพวกเจ้าก็รู้ดีด้วยว่าก่อนหน้านี้พวกเจ้าได้ทำผิดมาแล้วกับยูซุฟ ดังนั้น ฉันจะไม่ออกไปจากแผ่นดินนี้จนกว่าพ่อของฉันจะอนุญาตหรือพระเจ้าทรงตัดสินให้ฉัน เพราะพระเจ้าทรงเป็นเลิศที่สุดในบรรดาผู้ตัดสิน” ⁸¹ จึงกลับไปหาพ่อของพวกเขาและบอกว่า “พ่อครับ ลูกชายของพ่อขโมยของ เราไม่เห็นเขาขโมย แต่เราแค่ยืนยันในสิ่งที่เรารู้และเราไม่อาจป้องกันสิ่งที่มีอาจมองเห็นได้” ⁸² พ่อจะสอบถามผู้คนของเมืองนั้นและผู้คนจากขบวนอูฐที่เราเดินทางกลับมาด้วยก็ได้ เราพูดความจริงอย่างแน่นอน”

⁸³ ยะกูบกล่าวว่า “ไม่ พวกเจ้าเองต่างหากที่สร้างเรื่องนี้ขึ้นมา เอาเถอะ ฉันจะอดทนให้ดีที่สุด บางที พระเจ้าอาจจะนำพวกเขาทั้งหมดมาหาฉันเพราะพระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งและทรงปรีชาญาณยิ่ง” ⁸⁴ แล้วเขาได้เป็นผู้นำไปจากลูกๆ พลังกล่าวว่า “สงสารยูซุฟเหลือเกิน” แล้วเขาต้องข่มความเศร้าไว้ด้วยความเจ็บปวดและตาของเขาได้เริ่มขาวพราวเพราะความเศร้า ⁸⁵ พวกลูกๆ ได้กล่าวว่า “ขอสาบานต่อพระเจ้า พ่อยังคิดถึงยูซุฟจนสุขภาพทรุดโทรมหรือตายไปเพราะความโศกเศร้าอยู่อีกหรือ?” ⁸⁶ เขาตอบว่า “ฉันปรารถนาถึงความเศร้าโศกเสียใจของฉันต่อพระเจ้าเท่านั้นและฉันรู้จากพระเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้” ⁸⁷ ลูกๆ อยู่ จงออกไปสืบหายูซุฟและน้องของเขา จงอย่าหมดหวังในความเมตตาของพระเจ้า เพราะมีแต่บรรดาผู้ปฏิเสธเท่านั้นที่หมดหวังในความเมตตาของพระองค์”

⁸⁸ เมื่อพวกเขากลับไปยังอียิปต์และได้เข้าพบยูซุฟ พวกเขาได้กล่าว

ว่า “ท่านผู้สูงศักดิ์ เราและครอบครัวของเรากำลังได้รับความทุกข์ ถึงแม้เราจะนำสิ่งของมาเพียงเล็กน้อยเพื่อแลกเปลี่ยน แต่เราขอรับรองท่านได้กรุณาให้ข้าวโดยเต็มแก่เราและโปรดทำบุญทำทานแก่เราด้วยเถิด เพราะพระเจ้าจะทรงตอบแทนผู้ใจบุญอย่างเหลือเฟือ”⁸⁹ ยูซุฟจึงกล่าวว่า “พวกท่านรู้ไหมว่าพวกท่านได้ทำอะไรลงไปกับยูซุฟและน้องชายของเขาด้วยความโง่เขลา?”⁹⁰ พวกเขาออกมาด้วยความแปลกใจว่า “ท่านคือยูซุฟจริงๆหรือนี่?” เขาตอบว่า “ใช่ ฉันคือยูซุฟ และนี่คือน้องชายของฉัน พระเจ้าทรงปรานีแก่เรา ความจริงก็คือพระเจ้าไม่ทรงปล่อยให้การตอบแทนคนดีที่มีความยำเกรงและความอดทนต้องสูญเปล่า”

⁹¹ พวกเขากล่าวว่า “ขอสาบานต่อพระเจ้า พระองค์ทรงยกย่องท่านเหนือพวกเราและเราเป็นผู้ทำผิดจริง”⁹² เขาตอบว่า “วันนี้จะไม่มีการลงโทษพวกพี่ ขอพระเจ้าทรงโปรดอภัยพวกพี่ๆ พระองค์เป็นผู้ทรงเมตตาที่สุดของบรรดาผู้เมตตา”⁹³ จงเอาเสื้อของฉันตัวนี้ไปวางไว้บนหน้าพ่อของฉัน ตาของพ่อจะกลับมามองเห็นอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้น จงนำครอบครัวของพวกพี่ๆทั้งหมดมาหาฉัน”

⁹⁴ เมื่อขบวนออกไป(จากอียิปต์) พ่อของพวกเขา(ในคานาอัน)ได้กล่าวว่า “ฉันได้กลิ่นของยูซุฟถึงแม้พวกเจ้าจะคิดว่าฉันอยู่ในวัยชราที่เลอะเลือนก็ตาม”⁹⁵ พวกเขากล่าวว่า “ขอสาบานต่อพระเจ้า พ่อยังคงหลงอยู่กับภาพเก่าๆของพ่อเหมือนเดิม”⁹⁶ แต่เมื่อผู้นำชาวตีมาถึงที่นั่น เขาได้เอาเสื้อของยูซุฟวางลงไปบนหน้าของยาค็อบ ตาเขาได้กลับมามองเห็นอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น เขาจึงกล่าวว่า “ฉันไม่ได้บอกพวกเจ้าหรือว่าฉันรู้จากจากพระเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้?”⁹⁷ พวกเขากล่าวว่า “พ่อครับ โปรดให้อภัยแก่ความผิดบาปของพวกเราด้วยเถิดเพราะพวกเราเป็นผู้ทำบาปจริง”⁹⁸ เขาได้ตอบว่า “ฉันจะวิงวอนขอต่อพระผู้อภิบาลของฉันให้ทรงยกโทษพวกเจ้า เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

⁹⁹ หลังจากนั้น เมื่อพวกเขามาหา ยูซุฟ เขาได้จูบพ่อแม่ของเขา

มายังเขาและกล่าวว่า “ยินดีต้อนรับสู่ฮีบต์ หากเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า พวกท่านจะได้อยู่อย่างสันติ” ¹⁰⁰ (หลังจากเข้ามาในเมือง) เขาได้ให้พ่อแม่ของเขาขึ้นนั่งบนเบาะใบหนึ่ง และทั้งหมดได้คุกเข่าต่อหน้าเขาพร้อมๆ กัน ยูซุฟได้กล่าวว่า “พ่อครับ นี่คือการทำนายฝันที่ฉันได้ฝันก่อนหน้านี้ พระผู้อภิบาลของฉันได้ทรงทำให้มันเป็นจริงแล้ว มันเป็นความโปรดปรานของพระองค์ที่ทรงทำให้ฉันออกจากคุกและทรงนำพวกท่านมายังฉันจากทะเลทรายหลังจากที่ซาตานได้สร้างความแตกแยกระหว่างฉันกับพี่ๆ ของฉัน แต่พระผู้อภิบาลของฉันทรงทำให้แผนการของพระองค์เป็นผลสำเร็จด้วยความแนบเนียน เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงปรีชาญาณ”

¹⁰¹ หลังจากนั้น ยูซุฟได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์ได้ทรงประทานอำนาจแก่ฉันและได้ทรงสอนฉันถึงการอธิบายความฝัน ข้าแต่พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงคุ้มครองดูแลฉันทั้งในโลกนี้และโลกหน้า โปรดให้ฉันตายในสภาพยอมจำนนต่อพระองค์ และได้โปรดรวมฉันไว้กับผู้มีคุณธรรมความดีในที่สุดด้วยเถิด”

¹⁰² (ไอ้มัมมัด) นี่เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยที่เจ้ามองไม่เห็นซึ่งเราได้เปิดเผยแก่เจ้าถึงแม้เจ้าไม่ได้อยู่กับพวกเขาในตอนที่พวกเขาร่วมกันวางแผนก็ตาม ¹⁰³ แต่คนส่วนใหญ่ยังไม่เชื่อ ไม่ว่าเจ้าจะปรารภนาอย่างไรก็ตาม ¹⁰⁴ แม้เจ้าจะไม่ขอสิ่งตอบแทนพวกเขาสำหรับสิ่งที่ถูกประทานลงมานี้ มันก็เป็นคำตักเตือนสำหรับคนทั้งโลก

¹⁰⁵ และมีสัญญาณมากมายในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่พวกเขาผ่านไปและไม่ใส่ใจต่อมัน ¹⁰⁶ และพวกเขาส่วนใหญ่ถึงแม้จะยอมรับความศรัทธาในพระเจ้า แต่พวกเขาก็ยังเอาสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระองค์

¹⁰⁷ พวกเขารู้สึกปลอดภัยกระนั้นหรือที่การลงโทษของพระเจ้ายังไม่ลงมาบนพวกเขาหรือยามอวสานจะไม่มายังพวกเขาโดยฉับพลันเมื่อพวกเขาไม่รู้? ¹⁰⁸ จึงบอกพวกเขาว่า “นี่คือทางของฉัน ฉันเชิญชวนพวกท่าน

มายังพระเจ้าโดยอาศัยหลักฐานที่ชัดเจน ฉันและบรรดาผู้ปฏิบัติตามตามฉันเช่นกัน พระองค์ทรงปลดพ้นจากข้อบกพร่องใดๆ และฉันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับบรรดาผู้ตั้งภาคี”

¹⁰⁹ (อัมมัมมัด) บรรดาศาสนทูตที่เราได้ส่งมาก่อนหน้าเจ้านั้นเป็นมนุษย์ที่เราเปิดเผยความจริงให้แก่พวกเขา พวกเขาเป็นผู้ที่ถูกเลือกมาจากคนที่อยู่ในเมืองของพวกเขา พวกเขาไม่ได้เดินทางไปในแผ่นดินและดูว่าผลสุดท้ายของพวกเขาเป็นอย่างไรกระนั้นหรือ? แน่นอนบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้านั้นชอบที่พำนักในปรโลกมากกว่า แล้วตอนนี้สุเจ้ายังไม่เข้าใจอีกหรือ? ¹¹⁰ เมื่อบรรดาศาสนทูตทั้งหลายท้อแท้ต่อคนพวกนี้และผู้คนคิดว่าพวกเขาได้รับเรื่องเท็จ การช่วยเหลือของเราจึงได้มายังบรรดาศาสนทูตในทันใด เราช่วยผู้ที่เราประสงค์ให้ปลอดภัย แต่การลงโทษของเราไม่อาจหันเหไปจากบรรดาผู้ทำความผิด

¹¹¹ ในเรื่องราวทั้งหลายของผู้คนก่อนหน้านั้นมีบทเรียนสำหรับบรรดาผู้มีสามัญสำนึก สิ่งที่อยู่ในกุรอานมิใช่เรื่องที่กู่ขึ้นมา แต่มันยืนยันคัมภีร์ก่อนหน้านั้นและให้รายละเอียดทุกอย่าง อีกทั้งเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

13. ฟาคำราม

อรั-เราะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม มีม รอ

เหล่านี้คือข้อความทั้งหลายของคัมภีร์ สิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นความจริง แต่ว่าคนส่วนใหญ่ของเจ้าไม่ศรัทธา ² พระเจ้าคือผู้ทรงยกชันฟ้าไว้โดยไม่มีเสาตั้งที่สุเจ้าสามารถมอง

เห็นได้ แล้วพระองค์ทรงดำรงอยู่บนบัลลังก์แห่งอาณาจักรของพระองค์ พระองค์ได้ทรงกำหนดให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ในกฎ เพื่อที่มันจะได้โคจรไปตามวาระที่ถูกกำหนดไว้สำหรับมัน พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงควบคุมกิจการทั้งหมด และทรงทำให้สัญญาของพระองค์เป็นที่ชัดเจน เพื่อที่ว่าสัวเจ้าจะเชื่อมั่นในการพบกับพระองค์³ พระองค์คือผู้ทรงแผ่ขยายพื้นแผ่นดินและได้ทรงทำให้ภูเขามั่นคงและทรงทำให้แม่น้ำไหลในแผ่นดินนั้น พระองค์ได้ทรงทำให้ผลไม้ทุกชนิดเป็นคู่และพระองค์ทรงปกคลุมกลางวันด้วยกลางวัน แนนอน ในสิ่งเหล่านี้มีสัญญาสำหรับบรรดาผู้ใคร่ครวญ

⁴ ในแผ่นดินนั้นมีเขตแดนต่างๆที่ใกล้เคียงติดต่อกัน มีสวนองุ่น ไร่ข้าวโพดและสวนอินทผลัมที่มีลำต้นเดี่ยวและลำต้นคู่ ผลของมันได้รับการหล่อเลี้ยงจากน้ำนี้เหมือนกัน แต่เราได้ทำให้บางอย่างของมันมีรสชาติดีกว่าบางอย่าง แนนอนที่สุด ในสิ่งเหล่านี้ทุกสิ่งมีสัญญาต่างๆสำหรับผู้มีความเข้าใจ

⁵ ถ้าหากมีสิ่งที่ทำให้เจ้าฉงน เจ้าจงฉงนในคำพูดของพวกเขาที่กล่าวว่า “อะไรนะ เมื่อเรากลายเป็นผุยผงไปแล้ว เราจะถูกทำให้กลับขึ้นมาเกิดใหม่อีกกระนั้นหรือ?” คนพวกนี้คือผู้ปฏิเสธพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะมีไชรอบคอบของพวกเขา พวกเขาจะเป็นผู้พำนักอยู่ในนรก และพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดไป

⁶ พวกเขาต้องการให้เจ้าเร่งความช้ามากกว่าความดี ถึงแม้ว่าจะมีตัวอย่างมากมายของการลงโทษเกิดขึ้นก่อนหน้าพวกเขาแล้ว ความจริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงอดทนต่อผู้คนทั้งหลาย ถึงแม้ว่าพวกเขาจะละเมิด และก็จริงอีกเช่นกันที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงอดทนต่อผู้คนทั้งหลายถึงแม้ว่าพวกเขาจะละเมิด และเป็นความจริงอีกเช่นกันที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเข้มงวดในการตอบแทน

⁷ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมถามว่า “ทำไมจึงไม่มีสัญญาจากพระผู้

อภิบาลของเขาถูกส่งมายังเขาละ?” แต่เจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น และทุกหมู่ชนนั้นมีผู้นำทาง

⁸ พระเจ้าทรงรู้ว่าเพศหญิงทุกคนอุมมะไรไว้ในครรภ์ พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่กำลังก่อตัวเป็นรูปร่างในครรภ์ พระองค์ทรงมีมาตรการที่เหมาะสมสำหรับทุกสิ่ง ⁹ พระองค์ทรงมีความรู้ในสิ่งที่มองเห็นและที่มองไม่เห็น พระองค์เป็นผู้ทรงยิ่งใหญ่และทรงเป็นสิ่งสูงสุด ¹⁰ ไม่มีอะไรแตกต่างกันไม่ว่าสุเจ้ากระซิบหรือพูดดัง ไม่ว่าสุเจ้าจะซ่อนตัวเองไว้ภายใต้การปกคลุมของราตรีหรือเดินในแสงสว่างแห่งกลางวัน

¹¹ แต่ละคนมีทูตสวรรค์ผู้ดูแลอยู่ข้างหน้าและข้างหลังเขาคอยเฝ้าดูเขาอยู่โดยคำบัญชาของพระเจ้า แท้จริงแล้ว พระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลงสภาพของหมู่ชนใดจนกว่าเขาจะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขาเสียก่อน และเมื่อพระเจ้าทรงตัดสินใจที่จะให้การลงโทษเกิดขึ้นแก่คนหมู่นั้นแล้ว ไม่มีใครสามารถเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากพระองค์แล้ว พวกเขาไม่มีผู้คุ้มครอง

¹² พระองค์คือผู้ทรงทำให้ฟ้าแลบปรากฏต่อหน้าสุเจ้าเพื่อจะทำให้เจ้ามีทั้งความกลัวและความหวัง และพระองค์คือผู้ทรงก่อให้เกิดเมฆที่อุมมุน้ำ ¹³ เสียงฟ้าร้องแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ด้วยการสรรเสริญ และทูตสวรรค์ต่างสดุดีพระองค์ด้วยเพราะความเกรงกลัวพระองค์ พระองค์ทรงปล่อยให้ฟ้าผ่าฟาดลงมายังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แต่พวกเขายังโต้แย้งกันเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจเจียบขาดยิ่ง

¹⁴ การวิงวอนต่อพระเจ้าเท่านั้นคือสิ่งที่ถูกต้อง ส่วนบรรดาสิ่งอื่นที่พวกเขาวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้นไม่สามารถตอบรับคำวิงวอนของพวกเขาได้ พวกเขาเหมือนกับคนที่ยื่นมือออกไปยังน้ำและขอให้น้ำไหลมายังปากของเขาทั้งๆที่มันไม่สามารถไหลมาถึงปากของเขาได้ การวิงวอนของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามล้นไร้ผลโดยสิ้นเชิง

¹⁵ ทั้งหมดที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนอบน้อมต่อพระเจ้า

เท่านั้น ทั้งโดยเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม เช่นเดียวกับเงาของทุกสิ่งที
 นอบน้อมต่อพระองค์ทั้งในยามเช้าและยามเย็น¹⁶ จงถามพวกเขาว่า
 “ใครคือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน?” จงกล่าวเถิดว่า
 “พระเจ้า” ดังนั้น จงบอกพวกเขาว่า “แล้วทำไมพวกท่านยังเอาสิ่งอื่นนอก
 ไปจากพระองค์เป็นผู้คุ้มครองทั้งๆที่สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถยังคุณหรือให้
 โทษได้แม้แต่ตัวของพวกมันเอง?” จงกล่าวเถิด “คนตาบอดและคนตา
 ดินนั้นเหมือนกันกระนั้นหรือ? ความมืดและแสงสว่างเหมือนกันกระนั้น
 หรือ?” หรือพวกเขาตั้งภาคีให้กับพระเจ้าผู้ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรง
 สร้าง เพื่อที่จะทำให้การสร้างทั้งสองอย่างดูเหมือนกันสำหรับพวกเขา
 กระนั้นหรือ?” จงกล่าวเถิด “พระเจ้าเท่านั้นที่เป็นผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง
 และพระองค์เป็นผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงอำนาจอันยิ่งใหญ่”

¹⁷ พระองค์ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าซึ่งทำให้ลำน้ำทั้งหลาย
 ไหลไปตามกฎของมัน กระแสน้ำที่เชี่ยวกรากไหลไปพร้อมกับฟองน้ำ
 ลอยอยู่บนผิว คล้ายกับสิ่งที่ขึ้นมาจากสินแร่ที่มีกลิ่นเหม็นและจากสินแร่
 นั้นมนุษย์ได้นำมาทำเครื่องประดับและเครื่องใช้ โดยการเปรียบเทียบ
 นี้ พระเจ้าทรงทำให้ความจริงแตกต่างไปจากความเท็จ ส่วนที่เป็นฟอง
 จะมลายหายไปและส่วนที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์จะยังคงอยู่บนแผ่นดิน
 พระองค์ทรงเปรียบเทียบเช่นนี้เพื่อทำให้ศาสน์ของพระองค์เป็นที่กระจ่าง

¹⁸ สำหรับบรรดาผู้ตอบสนองต่อการเรียกร้องของพระผู้อภิบาลของ
 พวกเขานั้นมีรางวัลอันประเสริฐตอบแทน แต่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธการ
 เรียกร้องของพระองค์นั้น ถ้าหากพวกเขามีทุกสิ่งทุกอย่างบนแผ่นดิน
 และมีมากกว่านั้นเป็นสองเท่า พวกเขาจะยอมมอบความมั่งคั่งทั้งหมดมา
 ไถ่ตัวพวกเขา(ในวันแห่งการพิพากษา) คนเหล่านี้คือผู้ที่ได้รับการคิด
 บัญชีอย่างหนัก ที่ฟ้านักของพวกเขาคือนรก สถานที่ที่ฟ้านักอันชั่วช้า

¹⁹ คนที่รู้ว่าสิ่งที่ถูกส่งจากพระผู้อภิบาลของเจ้านายยังเจ้าเป็นสัจธรรม
 จะเหมือนกับคนตาบอดได้ไหม? คนฉลาดเท่านั้นที่จะใคร่ครวญ²⁰ พวก

เขาปฏิบัติครบตามสัญญาที่พวกเขามีกับพระเจ้าและไม่ทำลายสัญญานั้นหลังจากที่ยืนยันแล้ว ²¹ และบรรดาผู้ร่วมตัวกันในสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาให้รวมกัน และเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาและกลัวการลงโทษอันแสนสาหัสหากถูกเรียกไปคิดบัญชี

²² บรรดาผู้อดทนเพื่อที่จะได้รับความพอใจจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา และดำรงนมาซและใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขาทั้งโดยซ่อนเร้นและเปิดเผยและขจัดความชั่วด้วยความดี สำหรับพวกเขา คือสถานที่พำนักที่ดี ²³ พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์แห่งเอเดนพร้อมกับคนดีจากในหมู่บรรพบุรุษของพวกเขา คู่ครองของพวกเขาและลูกหลานของพวกเขา บรรดาทูตสวรรค์จะเข้ามาหาพวกเขาจากทุกประตู และกล่าวว่า ²⁴ “ขอความสันติจงมีแด่ท่าน พวกท่านได้รับความจำเริญนี้เพราะสิ่งที่พวกท่านอดทนอย่างมั่นคงในโลก สถานที่พำนักแห่งปรโลกนั้นช่างดีเสียเหลือเกิน”

²⁵ สำหรับบรรดาผู้ทำลายพันธะสัญญาของพวกเขากับพระเจ้าหลังจากที่ยืนยันแล้ว ผู้ที่ตัดขาดสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสั่งให้ผูกสัมพันธ์และสร้างความเสียหายไปทั่วแผ่นดินนั้น สำหรับพวกเขาก็คือคำสาปแช่งและพวกเขาจะได้รับสถานที่พำนักอันชั่วช้าในโลกหน้า ²⁶ พระเจ้าได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพของพระองค์อย่างมากมายเหลือหลายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงประทานอย่างจำกัดจำเขี่ยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ (บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา) สุขสำราญกับชีวิตแห่งโลกนี้ในขณะที่ชีวิตแห่งโลกนี้มีใช้อะไรนอกไปจากสิ่งเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับชีวิตในโลกหน้า

²⁷ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า “ทำไมจึงไม่มีสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของเขาถูกส่งมายังเขา?” จงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้าทรงปล่อยให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทางและทรงนำทางเฉพาะผู้ที่หันไปยังพระองค์” ²⁸ คนเหล่านั้นคือผู้ที่ศรัทธาและหัวใจของพวกเขาพบความ

สงบในการระลึกถึงพระเจ้า จงรู้ไว้เถิดว่าการระลึกถึงพระเจ้าเท่านั้นที่นำความสงบมาสู่หัวใจ ²⁹ “สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีย่อมได้รับความสุขความจำเริญ สำหรับพวกเขาคือบ้านปลายที่ดี”

³⁰ (ไอ้มุฮัมมัด) ดังนั้น เราได้ส่งเจ้ามาเป็นศาสนทูตในหมู่คนก่อนหน้านี้มีผู้คนมากมายได้ล่องลับไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อที่เจ้าจะได้อ่านสิ่งที่เราได้ประทานมายังเจ้าให้พวกเขาฟัง แต่ถึงกระนั้น พวกเขายังคงปฏิเสธพระผู้ทรงกรุณาปรานี จงบอกพวกเขาว่า “พระองค์คือพระผู้อภิบาลของฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ฉันมอบความไว้วางใจอย่างเต็มที่ในพระองค์และยังพระองค์คือผู้ที่ฉันกลับไป”

³¹ ถึงแม้จะมีกุรอ่านที่ทำให้ภูเขาเคลื่อนไหวหรือทำให้แผ่นดินแยกออกจากกัน หรือทำให้คนตายพูดได้ (พวกเขาก็จะไม่เชื่อ) ทุกสิ่งย่อมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ บรรดาผู้ศรัทธายังไม่รู้หรือว่าหากพระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าทรงสามารถที่จะนำทางมนุษย์ทั้งหมดได้? สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น ความวิบัติหายนะไม่อย่างหนึ่งอย่างใดจะเข้ามาเยี่ยมเยียนพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่าโดยไม่หยุดหย่อนเพราะความผิดที่พวกเขาได้ทำไว้หรือไม่ก็เกิดขึ้นใกล้กับที่อาศัยของพวกเขา จนกว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้จะเกิดขึ้น พระเจ้ามิทรงผิดพลาดในสัญญาของพระองค์ ³² ศาสนทูตคนอื่นๆก็เคยถูกเยาะเย้ยมาก่อนหน้าเจ้าแล้ว แต่ฉันผ่อนปรนเวลาให้บรรดาผู้ปฏิเสธชั่วธรรมได้สำนึกผิด แล้วจึงจัดการพวกเขาในที่สุด ดูเอาเองแล้วกันว่าการลงโทษของฉันน่าสะพรึงกลัวเช่นใด

³³ ผู้เฝ้ามองทุกชีวิตและการกระทำของพวกเขา(จะเหมือนกับผู้อื่น) กระนั้นหรือ? แต่กระนั้น พวกเขายังตั้งสิ่งอื่นเป็นภาคีกับพระเจ้า (ไอน์บี) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “จงบอกชื่อของพวกมันหน่อยซิ พวกท่านต้องการที่จะบอกพระองค์ถึงสิ่งใหม่ที่พระองค์มิทรงรู้บนแผ่นดินของพระองค์ กระนั้นหรือ? หรือพวกท่านเพียงพูดขึ้นมาลอยๆ” แท้จริง สำหรับบรรดา

ผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น การหลอกลวงของพวกเขาได้ถูกทำให้ปรากฏเป็นสิ่งที่งามต่อพวกเขาและพวกเขาได้ถูกดึงออกมาจากแนวทางที่ถูกต้อง ไม่มีใครที่จะแสดงหนทางที่ถูกต้องให้แก่บรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลงทางได้³⁴ การลงโทษรอพวกเขาอยู่ในชีวิตแห่งโลกนี้ แต่การลงโทษในโลกหน้านั้นเจ็บปวดและทรมาณยิ่งกว่า และไม่มีใครที่จะคุ้มครองพวกเขาให้รอดพ้นจากพระเจ้าได้

³⁵ สำหรับสวนสวรรค์ที่ผู้เกรงกลัวพระเจ้าได้ถูกสัญญาไว้ในวันเป็นดังนี้คือ ภายในนั้นจะมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ผลไม้ของมันยืนนานถาวร และร่มเงาของมันยาวนานตลอดไป นั่นคือสิ่งตอบแทนสำหรับผู้สำรวมตนจากความชั่ว แต่ผลตอบแทนนั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามันคือไฟนรก

³⁶ (อินบิ) บางคนของผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์มาให้มีความยินดีในสิ่งที่เราประทานแก่เจ้า ในขณะที่มีบางคนในหมู่ชนต่าง ๆ ปฏิเสธบางส่วนของมัน จึงบอกพวกเขาว่า “ฉันถูกบัญชาให้เคารพสักการะพระเจ้าเท่านั้นและถูกห้ามมิให้นำสิ่งใดมาเป็นภาคีเทียบเคียงพระองค์ ฉันวิงวอนต่อพระองค์และฉันจะกลับไปหาพระองค์”³⁷ ดังนั้น เราได้ส่งคำบัญชา(ที่ชัดเจน)มาเป็นภาษาอาหรับและถ้าหากเจ้าปฏิบัติตามความปรารถนาและอารมณ์ดำของพวกเขาทันทีที่เจ้าได้รับความรู้แล้ว จะไม่มีใครป้องกันเจ้าหรือคุ้มครองเจ้าให้พ้นจากพระเจ้าได้³⁸ เราได้ส่งศาสนทูตมาหลายคนแล้วก่อนหน้าเจ้าและเราได้ให้พวกเขามีภรรยาและบุตร และไม่มีศาสนทูตคนใดมีอำนาจแสดงสัญญาณใดๆ ได้นอกจากโดยการอนุมัติของพระเจ้า ทุกยุคนั้นมีคัมภีร์ของมันเอง³⁹ พระเจ้าทรงยกเลิกอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงรักษาไว้ซึ่งอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์และแหล่งที่มาของคำบัญชาทั้งหมดอยู่ที่พระองค์

⁴⁰ (อินบิ) ไม่ว่าเราจะแสดงให้เห็นส่วนหนึ่งที่เราได้สัญญาพวกเขาไว้หรือทำให้เจ้าตาย(ก่อนนั้น) หน้าที่ของเจ้าคือการให้คำตักเตือน

และเราเองจะทำหน้าที่ชำระบัญชี⁴¹ คนเหล่านี้มิเห็นหรือว่าเราได้เข้ามายังแผ่นดิน(ของพวกเขา)และย่นเขตแดนของมันในทุกๆด้านอย่างไร? พระเจ้าทรงตัดสินใจและไม่มีใครยับยั้งการตัดสินใจของพระองค์ได้ และพระองค์ทรงจับพลันในการชำระบัญชี⁴² แท้จริง หมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาได้วางแผนไว้ แต่แผนการนั้นอยู่ในอำนาจของพระเจ้าทั้งหมด พระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่ทุกชีวิตทำไว้ และในไม่ช้า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะรู้ว่าใครจะได้รับที่พำนักสุดท้าย

⁴³ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า “ท่านไม่ใช่ศาสนทูตของพระเจ้า” จึงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้าเพียงพอแล้วสำหรับการเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่านและคนที่มีความรู้ในคัมภีร์”

14. อับราฮัม

อับรอฮีม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม รอ

นี่คือคัมภีร์ที่เราประทานลงมายังเจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้ นำมนุษย์ออกมาจากความมืดไปสู่แสงสว่างโดยคำบัญชาของพระผู้อภิบาลพวกเขาสู่หนทางของพระผู้ทรงอำนาจและผู้สมควรได้รับการสรรเสริญ² พระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ความหายน่ะจะมีแต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา³ ความหายน่ะจะมีแต่ผู้ที่รักชีวิตแห่งโลกนี้มากกว่าโลกหน้าและขัดขวางผู้คนจากหนทางของพระเจ้าและต้องการจะทำให้หนทางนี้ปิดเบือน คนพวกนี้หลงออกไปไกลแล้ว

⁴ ศาสนทูตแต่ละคนที่เราส่งมาต่างพูดภาษาของผู้คนของเขา ทั้งนี้เพื่อที่ว่าเขาจะได้ทำให้ศาสนเป็นที่ยึดเหนี่ยวแก่คนเหล่านั้น แต่พระเจ้าจะ

ปล่อยให้คนที่พระองค์ประสงค์หลงทาง และจะทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁵ ก่อนหน้านี้ เราได้ส่งมุขามาพร้อมกับสัญญาของเรา และเราได้กล่าวว่า “จงนำหมู่คนของเจ้าออกจากความมืดทึบทั้งหลายไปสู่แสงสว่าง และจงตักเตือนพวกเขาให้เรียนรู้ถึงวันทั้งหลายของพระเจ้า” แท้จริง ในนั้นมีสัญญาสำหรับผู้อดทนและผู้กตัญญูทุกคน”

⁶ (จงนึกถึง)เมื่อตอนที่มุซาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า “จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อพวกท่านเมื่อพระองค์ได้ทรงช่วยพวกท่านให้พ้นจากบิรารของฟาโรห์ผู้ปฏิบัติต่อพวกท่านอย่างเหี้ยมโหด ผู้กดขี่พวกท่าน พวกเขามาลูกชายของพวกท่านและไว้ชีวิตลูกสาวของพวกท่าน ในนั้นมีการทดสอบอันหนักหน่วงสำหรับพวกท่านจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ⁷ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของพวกท่านได้ประกาศว่า ‘ถ้าหากสุเจ้ากตัญญู ฉันจะเพิ่มพูนความโปรดปรานให้แก่สุเจ้า และถ้าหากสุเจ้าเนรคุณ การลงโทษของฉันนั้นรุนแรงยิ่งนัก’ ” ⁸ มุซาได้กล่าวว่า “ถ้าหากพวกท่านปฏิเสธศรัทธา พวกท่านและบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินจงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงมีพร้อมทุกอย่างและทรงควรค่าแก่การสรรเสริญ”

⁹ สุเจ้าไม่รู้เรื่องราวของบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าสุเจ้าอย่างเช่นหมู่ชนของนูฮฺ หมู่ชนของอาดและหมู่ชนษะมุตและหมู่ชนที่มาหลังจากพวกเขา กระนั้นหรือ? พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงรู้ว่าพวกเขาเป็นใคร บรรดาศาสนทูตได้มายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาอันชัดเจน แต่พวกเขาเอามืออุดปากของบรรดาศาสนทูตและกล่าวว่า “เราปฏิเสธศาสน์ที่พวกท่านถูกส่งมา และเรามีความสงสัยพิกลเกี่ยวกับสิ่งที่พวกท่านเชิญชวนเรา”

¹⁰ บรรดาศาสนทูตของพวกเขาก็ได้กล่าวว่า “พวกท่านสงสัยเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงเริ่มต้นสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินกระนั้นหรือ? พระองค์ทรงเรียกร้องพวกท่านไปยังพระองค์เพื่อที่พระองค์จะทรงยก

โทษบาปของพวกท่านและให้เวลาแก่พวกท่านในการสำนึกผิดจนกระทั่งถึงวาระที่ได้ถูกกำหนดไว้” พวกเขากล่าวว่า “พวกท่านมิได้เป็นอะไรนอกจากคนมนุษย์เหมือนกับพวกเรา พวกท่านต้องการที่จะขัดขวางพวกเราจากการเคารพสักการะสิ่งที่ยับยั้งของพวกเราเคยเคารพสักการะ ดังนั้น จงเอาหลักฐานที่ชัดเจนมาให้พวกเรา”

¹¹ บรรดาศาสนทูตของพวกเขาคำตอบพวกเขาว่า “จริงที่เราไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่ามนุษย์เหมือนกับพวกท่าน แต่พระเจ้าทรงประทานความโปรดปรานแก่บ่าวของพระองค์คนใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และเราไม่มีอำนาจที่จะนำสัญญาณใดๆมายังพวกท่าน เว้นแต่พระเจ้าจะทรงอนุมัติเท่านั้น และในพระเจ้าเท่านั้นที่บรรดาผู้ศรัทธามอบความไว้วางใจ

¹² แล้วทำไมพวกเราจึงไม่ไว้วางใจในพระเจ้าในเมื่อพระองค์ทรงนำทางพวกเรามายังหนทางของพวกเรา? พวกเราจะอดทนต่อการที่พวกท่านทำร้ายเรา และขอให้บรรดาผู้มอบความไว้วางใจจงไว้วางใจในพระเจ้าเท่านั้น”

¹³ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่บรรดาศาสนทูตของพวกเขว่า “พวกท่านต้องกลับมายังศาสนาของพวกเราหรือไม่เช่นนั้นเราจะขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของเรา” แต่พระเจ้าผู้อภิบาลของพวกเขาคำตอบว่า “เราจะทำลายผู้ทำความชั่วเหล่านี้” ¹⁴ และหลังจากพวกเขา เราจะให้สุเจ้าตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดิน นี่เป็นรางวัลของบรรดาผู้กลัวการพบกับฉันและผู้ที่ใส่ใจในคำเตือนของฉัน”

¹⁵ เมื่อพวกเขาแสวงหาการตัดสินของเรา ผู้โอหังทุกคนต่างพากันสิ้นหวัง ¹⁶ นรกจะปรากฏอยู่ต่อหน้าเขา และเขาจะถูกให้ดื่มน้ำอันสกปรกโสโครก ¹⁷ เขาพยายามจะจิบมัน แต่ไม่สามารถกลืนมันลงไปได้ ความตายจะล้อมรอบเขาในทุกๆด้าน แต่เขาจะไม่ตายและต่อหน้าเขาคือการลงโทษอันแสนสาหัส

¹⁸ การงานของบรรดาผู้ปฏิเสธพระผู้อภิบาลของพวกเขานั้นอาจ

เปรียบได้กับซีเถ้าที่ถูกลมพัดฟุ้งกระจายในวันมีพายุ พวกเขาจะไม่ได้รับสิ่งใดจากที่พวกเขาได้ทำไว้ นี่คือการหลงออกไปอย่างไกลสด
 19 สุเจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินไว้เพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง? ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงสามารถที่จะทำลายสุเจ้าให้หมดไปและทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาใหม่แทนสุเจ้า 20 นั่นไม่เป็นการยากเลยสำหรับพระเจ้า

21 เมื่อพวกเขาถูกนำตัวออกมาพร้อมกันต่อหน้าพระเจ้า พวกคนที่อ่อนแอในโลกนี้จะพูดกับพวกที่วางท่าโอหังว่า “เนื่องจากเราเป็นผู้ตามพวกท่าน ตอนนี้พวกท่านสามารถคุ้มครองเราให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าได้ไหม?” พวกเขาตอบว่า “หากพระเจ้าทรงนำพวกเราไปสู่หนทางแห่งการรอดพ้น เราจะนำพวกเจ้าไปยังทางนั้นด้วยกัน แต่ไม่ว่าพวกเจ้าจะร้องโอดครวญหรืออดทน มันก็เหมือนกัน สำหรับพวกเราไม่มีทางรอดพ้นไปได้เลย”

22 เมื่อการตัดสินของเราเสร็จสิ้นแล้ว ชาตานจะกล่าวว่า “แท้จริง ที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับพวกเจ้านั้นเป็นความจริงทั้งสิ้นและฉันก็ได้สัญญาไว้กับพวกเจ้าเช่นกัน แต่ฉันบิดพลิ้วพวกเจ้า ฉันไม่มีอำนาจเหนือพวกเจ้า นอกจากฉันแค่เชิญชวนพวกเจ้าและพวกเจ้าได้ตอบรับคำเชิญชวนของฉัน ดังนั้น จงอย่ามาตำหนิฉัน แต่จงตำหนิตัวของพวกเจ้าเอง ฉันไม่สามารถช่วยเหลือพวกเจ้าได้ทีนี้ และพวกเจ้าก็ไม่สามารถช่วยเหลือฉันได้ ฉันปฏิเสธการที่พวกท่านตั้งฉันเป็นภาคีกับพระเจ้าก่อนหน้านี้” แท้จริง คนผิดเช่นนั้นต้องได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

23 แต่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะถูกเก็บเข้าสู่สวนสวรรค์ที่เบื้องล่างนั้นมีสายน้ำไหลผ่าน พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดไปโดยการอนุญาตของพระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาจะได้รับการต้อนรับด้วยคำว่า “ศานติ”

24 สุเจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงเปรียบเทียบถ้อยคำที่ดีกับต้นไม้ที่

คืออะไร? รากของมันยังลึกลงไปในพื้นที่ดินและกิ่งก้านสาขาของมันแผ่ขยายขึ้นสู่ท้องฟ้า²⁵ มันออกผลทุกฤดูของมันโดยการอนุมัติของพระผู้อภิบาลของมัน พระเจ้าทรงยกข้อเปรียบเทียบนี้ขึ้นมาสำหรับมนุษย์เพื่อที่พวกเขาจะได้รับบทเรียนจากมัน²⁶ แต่คำพูดที่ชั่วอาจเปรียบได้ดังต้นไม้เลวซึ่งถูกถอนออกมาจากพื้นดินและไม่มีความมั่นคง

²⁷ พระเจ้าจะทรงทำให้บรรดาผู้ศรัทธามีความเข้มแข็งด้วยถ้อยคำที่มั่นคงของพระองค์ทั้งในชีวิตนี้และในโลกหน้า แต่จะทรงปล่อยให้ผู้ทำผิดหลงทาง พระเจ้าทรงมีอำนาจทำอะไรก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์

²⁸ เจ้าไม่เห็นคนที่ตอบแทนความโปรดปรานของพระเจ้าด้วยการเนรคุณและนำผู้คนของพวกเขามาเข้าไปสู่ที่พำนักแห่งความหายนะดอกหรือ? ²⁹ นครคือสถานที่ที่พวกเขาจะเข้าไปและมันเป็นสถานที่พักอันเลวร้ายที่สุด ³⁰ พวกเขาตั้งภาคีขึ้นมาควบคู่กับพระเจ้าเพื่อที่จะนำผู้คนให้หลงออกไปจากทางของพระองค์ จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “จงสนุกสนานกันไปชั่วขณะหนึ่งเถอะ เพราะในที่สุดแล้ว พวกท่านจะต้องกลับไปสู่ไฟนรก”

³¹ โอันปี จึงบอกป่าวผู้ศรัทธาของฉันให้ดำรงนมาซและใช้จ่ายทั้งในที่ลับและที่เปิดเผยจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขาก่อนวันที่จะไม่มีการซื้อขายและไม่มีการช่วยเหลือกันแบบมิตรภาพ

³² พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้า และจากน้ำนั้นพระองค์ได้ทรงให้มีผลไม้ นานาชนิดออกมาเพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่ผู้เจ้า พระองค์คือผู้ทรงทำให้เรืออยู่ในอำนาจของสุเจ้าที่จะแล่นไปในทะเลโดยคำสั่งของพระองค์ และในทำนองเดียวกันก็ได้ทรงทำให้แม่น้ำเป็นประโยชน์สำหรับสุเจ้า

³³ พระองค์คือผู้ทรงทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โคจรไปตามวิถีอย่างแน่นอนและพระองค์ทรงทำให้กลางวันและกลางคืนเป็นประโยชน์ต่อสุเจ้า ³⁴ พระองค์คือผู้ทรงตอบสนองทุกสิ่งที่สุเจ้าเรียกร้องต้องการจน

สุเจ้าไม่อาจที่จะนับความโปรดปรานของพระองค์ถ้าหากสุเจ้าจะนับ แต่ความจริงแล้ว มนุษย์นั้นไม่ยุติธรรมและเป็นผู้เอนเอียง

³⁵ (จงนึกถึง)เมื่ออับรอฮีมได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทำให้เมืองนี้ให้เป็นเมืองแห่งสันติภาพและโปรดช่วยเหลือฉันและลูกหลานของฉันให้พ้นจากการเคียดแค้นเพราะเหตุนี้” ³⁶ โอ้พระผู้อภิบาล สิ่งเหล่านี้ได้ทำให้มนุษย์หันห่างออกจากแนวทางที่ถูกต้อง ใครที่ปฏิบัติตามแนวทางของฉัน เขาก็เป็นพวกฉัน แต่บรรดาผู้ปฏิบัติตามแนวทางอื่นออกไปจากแนวทางของฉัน พระองค์ทรงเป็นผู้ให้อภัย ผู้ทรงเมตตา

³⁷ โอ้พระผู้อภิบาล ฉันได้ตั้งรกรากถิ่นฐานให้ลูกหลานของฉันบางคนในหุบเขาอันกันดารใกล้บ้านอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ โอ้พระผู้อภิบาล ฉันทำสิ่งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ดำรงมาช้านาน ดังนั้น โปรดหันหัวใจของผู้คนไปยังพวกเขาด้วยเถิดและโปรดประทานผลไม้เป็นอาหารแก่พวกเขาด้วยเถิด เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นผู้กตัญญู

³⁸ โอ้พระผู้อภิบาล พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่เราซ่อนเร้นและเปิดเผย และไม่มีสิ่งใดทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดินจะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้ ³⁹ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงประทานลูกชายอย่างอิสมาอิลและอิสฮากแก่ฉันในยามชรา แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทรงได้ยินคำวิงวอน ⁴⁰ โอ้พระผู้อภิบาล โปรดช่วยทำให้ฉันและบรรดาลูกหลานของฉันเป็นผู้ดำรงมาช้านาน โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดตอบรับคำวิงวอนของฉันด้วยเถิด ⁴¹ โปรดให้อภัยแก่ฉันและแก่พ่อแม่ของฉันและบรรดาผู้ศรัทธาในวันแห่งการชำระบัญชีด้วยเถิด”

⁴² สุเจ้าจงอย่าคิดว่าพระเจ้าทรงนิ่งเฉยต่อสิ่งที่บรรดาผู้ทำผิดกำลังกระทำ พระองค์แค่ทรงเลื่อนเวลาของพวกเขามากออกไปจนถึงวันที่สายตาทั้งหลายจะจ้องมองด้วยความตกตะลึงเท่านั้น ⁴³ พวกเขาจะวิงวอนหันหน้าตั้งด้วยความหวาดกลัวและถอดใจ

⁴⁴ (โอ้มุฮัมมัด) จงเตือนมนุษย์ถึงวันที่การลงโทษของเราจะมายังพวก

เขา แล้วบรรดาผู้ทำผิดจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดให้เวลา แก่ตัวแก่พวกเร่อีกสักนิด แล้วเราจะตอบรับการเชิญชวนของพระองค์ และปฏิบัติตามศาสนทูต” (แต่พระเจ้าจะตอบว่า) “ก่อนหน้านี้ สู้เจ้าเอง มิใช่หรือที่สาบานว่าจะไม่ตักต้ำทำชั่ว? ⁴⁵ สู้เจ้าเคยอาศัยอยู่ในถิ่นฐาน ของบรรดาผู้ทำร้ายตัวของพวกเขาเองและได้เห็นแล้วว่าเราจัดการ กับพวกเขาอย่างไรและเราได้ให้ตัวอย่างแก่สูเจ้าอย่างมากมายแล้ว? ⁴⁶ พวกเขาวางแผนการของพวกเขา แต่พระเจ้าทรงรู้ถึงแผนการของ พวกเขา แม้ว่าแผนการของพวกเขาจะสามารถย้ายภูเขาได้ก็ตาม (พระเจ้าจะทำให้แผนการของพวกเขาไร้ผล)”

⁴⁷ ดังนั้น (โอ้ นบี) จงอย่าคิดว่าพระเจ้าจะทรงพิณสัญญาที่พระองค์ ได้ทรงทำไว้กับบรรดาศาสนาทูตของพระองค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ และผู้ทรงตอบแทน ⁴⁸ ในวันที่โลกจะถูกเปลี่ยนให้เป็นอีกโลกหนึ่งเช่น เดียวกับชั้นฟ้าทั้งหลาย พวกเขาทั้งหมดจะมายืนปรากฏต่อหน้าพระเจ้า ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงมีอำนาจสูงสุด ⁴⁹ ในวันนั้น เจ้าจะได้เห็นคนผิดถูกล่ามโซ่ติดกัน ⁵⁰ พวกเขาจะสวมเสื้อผ้าที่ทำด้วยน้ำมันยางและเปลวไฟจะลุก ท่วมหน้าของพวกเขา ⁵¹ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเพื่อที่พระเจ้าจะทรงตอบแทนทุก คนสำหรับสิ่งที่เขาได้ทำไว้ แท้จริง พระเจ้าทรงจับพลันในการชำระ ⁵² นี่ เป็นศาสนสำหรับมนุษยชาติเพื่อที่มันจะได้เตือนพวกเขาและพวกเขาจะ ได้ตระหนักว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงเอกะ และเพื่อคนที่มีสติจะได้รับ บทเรียนจากมัน

15. พันทีฏูเขา

อัล-อิญญ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 อะลีฟ ลาม รอ

เหล่านี้คือข้อความของคัมภีร์กุรอ่านอันชัดแจ้ง ² เวลาหนึ่งจะมาถึงอย่างแน่นอนเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเสียใจและยอมจำนนต่อพระเจ้า ³ จงปล่อยให้พวกเขาгинติ่มและสนุกสนานรื่นเริงและให้พวกเขาหวังลมๆ แล้งๆต่อไป แล้วในไม่ช้า พวกเขาจะได้อรู้(ความจริง) ⁴ เราไม่เคยทำลายเมืองใดโดยไม่ได้กำหนดไว้เป็นทีแนชัด ⁵ ไม่มีประชาชาติใดสามารถขัดขวางความhayนะของพวกเขาและไม่มีประชาชาติใดสามารถเลื่อนมันออกไปได้

⁶ พวกเขา กล่าวว่า “โอ้ ท่านผู้มีคำตักเตือน(กุรอ่าน)ส่งมา ท่านบ้าแน่ๆ

⁷ ทำไมท่านไม่นำบรรดาทูตสวรรค์มาหาเราถ้าหากว่าสิ่งที่ท่านพูดเป็นความจริง?” ⁸ แต่เราส่งทูตสวรรค์มาเพียงเพื่อนำความยุติธรรมมาและหลังจากนั้น ผู้คนจะไม่ได้รับการผ่อนปรน

⁹ เราเองคือผู้ส่งคำตักเตือนนั้นมาและเราเองเป็นผู้ดูแลรักษามัน

¹⁰ (อัมมัมมัด) เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้ามายังผู้คนก่อนหน้านี้หลายหมู่ชนแล้ว ¹¹ แต่พวกเขาหัวเราะเยาะศาสนทูตที่มายังพวกเขา ¹² ถึงแม้เราจะทำให้สิ่งนี้(นิสัยหัวเราะเยาะ)เข้าไปในหัวใจของคนบาป ¹³ พวกเขาไม่ศรัทธามัน ถึงแม้ว่าพวกเขามีตัวอย่างมากมายของผู้คนก่อนหน้าพวกเขาแล้ว ¹⁴ ถึงแม้เราจะเปิดประตูในท้องฟ้าให้แก่พวกเขา และพวกเขาปีนขึ้นไปในเวลากลางวัน ¹⁵ พวกเขา ก็จะกล่าวว่า “ตาของพวกเราพร่าไปเสียแล้ว ใช่แต่เท่านั้น เรายังถูกคาถาอาคมอีกด้วย”

¹⁶ เราได้วางกลุ่มดาวไว้ในท้องฟ้าและได้ทำให้มันสวยงามสำหรับผู้

มอง¹⁷ และเราได้ป้องกันมันให้พ้นจากซาตานที่ถูกสาปแช่ง¹⁸ แต่ถ้าผู้ใดแอบฟัง เปลวไฟอันร้อนจ๋าจะไล่ตามมัน

¹⁹ เราได้แผ่ขยายแผ่นดินและปักภูเขาไว้บนมันอย่างมั่นคง และเราได้ทำให้พืชพันธุ์งอกเงยขึ้นในนั้นอย่างเหมาะสม²⁰ เราได้จัดเตรียมปัจจัยยังชีพจากแผ่นดินนั้นให้แก่ผู้เจ้าและแก่สิ่งมีชีวิตอื่นๆที่ผู้เจ้าไม่ได้เป็นผู้จัดหาให้

²¹ ไม่มีสิ่งใดที่คลั่งทั้งหลายของมันไม่ได้อยู่กับเรา และเราได้ประทานมันลงมาด้วยมาตรการที่ถูกกำหนดไว้อย่างเหมาะสม²² เราได้ส่งลมเกสรมา แล้วเราได้ประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้าแล้วเราได้ให้ผู้เจ้าดื่มมันและผู้เจ้าไม่อาจครอบครองมันไว้สำหรับตัวเองได้

²³ แท้จริง เราคือผู้ให้ชีวิตและให้ความตาย และเราคือผู้สืบทอดทุกสิ่ง²⁴ เรารู้ดีเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่ก่อนหน้าผู้เจ้าและบรรดาผู้ที่จะมาหลังจากผู้เจ้า²⁵ แน่หนอ พระผู้อภิบาลของเจ้าจะรวบรวมพวกเขาเข้าไว้ด้วยกัน พระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

²⁶ เราได้สร้างมนุษย์มาจากดินโคลนเหนียวที่แห้งแข็ง²⁷ และก่อนเขาเราได้สร้างภูินจากเปลวเพลิงแห่งความร้อน

²⁸ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้าตรัสแก่ทูตสวรรค์ว่า “เราจะสร้างมนุษย์คนหนึ่งจากดินโคลน²⁹ เมื่อฉันได้ทำให้เขาเป็นรูปร่างสมบูรณ์และได้เป่าวิญญาณของฉันเข้าไปในเขาแล้ว ผู้เจ้าทั้งหลายจงบนอบหมอบคารวะต่อเขา”³⁰ ดังนั้น บรรดาทูตสวรรค์ทั้งหมดจึงบนอบหมอบคารวะต่อเขา³¹ ยกเว้นอิบลิส(ซาตาน) มันปฏิเสธที่จะร่วมอยู่กับบรรดาผู้บนอบ³² พระเจ้าจึงทรงถามว่า “อิบลิสเอ๋ย ผู้เจ้าเป็นอะไรไปถึงไม่ยอมร่วมกับบรรดาผู้กราบนบนอบ?”³³ มันตอบว่า “ไม่เป็นการสมควรที่ฉันจะกราบนบนอบต่อมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างเขามาจากดินโคลนเหนียวที่แห้งแข็ง”

³⁴ พระองค์จึงตรัสว่า “จงออกไปจากที่นี่เสีย เพราะผู้เจ้าได้กลายเป็น

ผู้ถูกสาปแช่งแล้ว³⁵ และการถูกสาปแช่งนี้จะตกอยู่กับผู้เจ้าตลอดไปจนกระทั่งถึงวันแห่งการตอบแทน”³⁶ ซาตานจึงได้ขอว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดผ่อนปรนเวลาให้แก่ฉันจนกระทั่งถึงวันที่มนุษย์จะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง”³⁷ พระองค์ทรงกล่าวว่า “ได้! ผู้เจ้าจะได้รับการผ่อนปรน³⁸ ไปจนถึงเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้”

³⁹ มັນกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน เนื่องจากพระองค์ได้ทรงทำให้ฉันหลงทางไป ฉันจะสร้างสิ่งเย้ายวนต่างๆ สำหรับพวกเขาในโลกนี้และจะล่อลวงพวกเขา⁴⁰ ยกเว้นบ่าวบางคนที่พระองค์ทรงเลือกไว้สำหรับพระองค์เอง”

⁴¹ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “นี่คือแนวทางอันเที่ยงตรงที่มาถึงฉัน⁴² ผู้เจ้าไม่มีอำนาจใดๆเหนือปวงบ่าวผู้จริงใจของฉัน นอกจากบรรดาผู้หลงผิดที่ตามผู้เจ้า⁴³ แน่นนอน นครคือสถานที่ที่พวกเขาได้ถูกกำหนดไว้⁴⁴ มັນมีเจ็ดประตู และแต่ละประตูได้ถูกกำหนดไว้สำหรับแต่ละกลุ่มของพวกเขา

⁴⁵ ส่วนผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้นจะได้พำนักอยู่ท่ามกลางสวนหลากหลายและน้ำพุมากมาย⁴⁶ (พวกเขาจะถูกบอกว่า) ‘จงเข้ามาในนี้ด้วยความสันติและปลอดภัย’⁴⁷ เราจะจัดสิ่งหม่นหมองแม้แต่เพียงน้อยนิดออกไปจากหัวใจของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นเหมือนฟีนองที่งั้นหันหน้าเข้าหากันอยู่บนฟูก⁴⁸ พวกเขาจะไม่มึนงงให้ต้องเหนื่อยล้าและพวกเขาจะไม่ถูกนำออกมาจากนั้น”⁴⁹ (โอ้ นบี) จงบอกปวงบ่าวของฉันว่า “ฉันเป็นผู้ให้อภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ⁵⁰ แต่การลงโทษของฉันก็เป็นการลงโทษอันเจ็บปวด”

⁵¹ จงบอกพวกเขาถึงเรื่องราวของแซกของอิบรอฮีม⁵² เมื่อพวกเขาได้มายังเขา พวกเขาได้กล่าวว่า “สานติ” แต่เขากล่าวว่า “เรากลัวพวกท่าน”⁵³ พวกเขาจึงกล่าวว่า “จงอย่ากลัวเราเลย เราจะแจ้งข่าวดีแก่ท่าน ท่านจะมีลูกชายคนหนึ่งที่มีความฉลาดหลักแหลม”⁵⁴ อิบรอฮีมกล่าวว่า “พวกท่านมาบอกข่าวดีว่าฉันจะมีลูกในตอนที่ฉันอยู่ในวัยชราอย่างนี้กระนั้น

หรือ? ชาวดีอะไรกันที่พวกท่านบอกฉัน?” ⁵⁵ พวกเขากล่าวว่า “เราแจ้งชาวดีแก่ท่านจริงๆ ดังนั้น ท่านจงอย่าเป็นผู้สิ้นหวัง” ⁵⁶ อิบรอฮีมได้ตอบว่า “จะมีก็แต่คนหลงผิดเท่านั้นที่สิ้นหวังในความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเขา”

⁵⁷ แล้วเขาได้ถามพวกเขาว่า “พวกท่านถูกส่งมาด้วยเหตุอะไรหรือ?” ⁵⁸ พวกเขากล่าวว่า “เราถูกส่งมาเพื่อ(ลงโทษ)หมู่ชนผู้ทำผิด ⁵⁹ ยกเว้นครอบครัวของลูฏ เราจะช่วยพวกเขาทั้งหมด ⁶⁰ ยกเว้นภรรยาของเขาที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะยังคงอยู่บรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลัง(และจะขาดทุน)”

⁶¹ เมื่อบรรดาทูตเหล่านี้มาหาลูฏและครอบครัวของเขา ⁶² เขากล่าวว่า “พวกท่านดูเหมือนคนแปลกหน้า(สำหรับฉัน)” ⁶³ พวกเขากล่าวว่า “มิได้เรามาหาท่านด้วยเรื่องที่คุณเหล่านี้ถกเถียงกัน ⁶⁴ เรามายังท่านพร้อมกับความจริง และแน่นอน เราพูดความจริง ⁶⁵ ดังนั้น ท่านกับครอบครัวของท่านจงเดินทางออกไปในยามสุดท้ายของกลางคืนและตัวท่านเองเดินข้างหลังพวกเขา จงอย่าให้ใครในหมู่พวกท่านหันหลังกลับมามองข้างหลัง แต่จงมุ่งตรงไปตามที่ท่านถูกบัญชา” ⁶⁶ เราได้แจ้งเขาถึงคำบัญชาของเราว่าพวกเขาจะถูกทำลายภายในยามเช้านี้

⁶⁷ ชาวเมืองได้วิ่งกรูกันมายังบ้านของลูฏอย่างสนุกสนาน ⁶⁸ เขา(ลูฏ)ได้บอกคนเหล่านั้นว่า “คนเหล่านี้คือแขกของฉัน ดังนั้น จงอย่าทำให้ฉันต้องเสียเกียรติเลย ⁶⁹ จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงอย่าทำให้ฉันต้องอับอายขายหน้า” ⁷⁰ พวกเขาตอบว่า “เราไม่ได้ห้ามท่านต้อนรับคนแปลกหน้ามิใช่หรือ?” ⁷¹ ในที่สุด ลูฏได้กล่าวว่า “นี่คือบรรดาลูกสาวของฉัน ถ้าหากพวกท่านต้องการ”

⁷² ขอสานด้วยชีวิตของเจ้า โอนีบี ในเวลานั้น พวกเขาตกอยู่ใต้อาภรณ์ดำอย่างหนามืดตามัว ⁷³ ในที่สุด การระเบิด(จากการลงโทษของเรา)อย่างรุนแรงได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาในยามเช้า ⁷⁴ เราได้พลิกเมืองนั้นคว่ำลงและเราได้กระหน่ำพวกเขาด้วยหินเผาที่ตกมาดุจห่าฝน ⁷⁵ แท้จริง

ในเรื่องราวนี้มีสัญญาณหลายอย่างแก่คนที่มีความเข้าใจ ⁷⁶ ดินแดนที่ถูกทำลายนี้ยังคงมีอยู่บนเส้นทางสัญจร ⁷⁷ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

⁷⁸ เนื่องจากชาวอัยกะฮฺ(ชาวต้นไม้)เป็นผู้ทำความผิด ⁷⁹ ดังนั้น เราจึงได้ลงโทษพวกเขาและชาวเมืองที่ถูกทำลายของหมู่ชนทั้งสองนี้ยังคงมีให้เห็นอยู่บนทางสัญจร ⁸⁰ ชาวอิญญ์ก็ปฏิเสธบรรดาศาสนทูตของเรา ⁸¹ เราได้ประทานสัญญาณทั้งหลายของเรา แต่พวกเขาไม่ใส่ใจต่อสัญญาณเหล่านั้น ⁸² พวกเขาสะกดฎเขาเพื่อทำเป็นที่อยู่อาศัยอย่างมั่นคงปลอดภัย ⁸³ แต่ในที่สุด การระเบิดอย่างกึกก้องได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาในเช้าวันหนึ่ง ⁸⁴ และสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้นั้นไม่ได้ทำประโยชน์อะไรให้แก่พวกเขาเลย

⁸⁵ เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้นตามความต้องการของสัจธรรมและวิทย์ปัญญา ยามอวสานจะมาอย่างแน่นอน ดังนั้น(มุฮัมมัด) จงมองข้าม(ความผิดของพวกเขา)ด้วยการให้อภัยโดยปราณี ⁸⁶ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่งและผู้ทรงรอบรู้

⁸⁷ เราได้ประทานแก่เจ้าซึ่งเจ็ดโองการที่ถูกอ่านแล้วอ่านอีกและเราได้ประทานกุรอ่านอันยิ่งใหญ่แก่เจ้าด้วย ⁸⁸ จงอย่ามองไปที่ความมั่งคั่งทางโลกที่เราได้ประทานแก่บางคนในหมู่พวกเขา และจงอย่าทุกข์โศกต่อสภาพของพวกเขา แต่จงเอาใจใส่ต่อบรรดาผู้ศรัทธา ⁸⁹ จงบอก(บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา)ว่า “ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนธรรมดาเท่านั้น” ⁹⁰ (คำเตือนนี้)เป็นเหมือนดังคำเตือนที่เราได้ส่งลงมายังบรรดาผู้สร้างความแตกแยก ⁹¹ และผู้ทำให้กุรอ่านแยกออกเป็นส่วนๆ ⁹² ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของเจ้า เราจะถามพวกเขาทั้งหมด ⁹³ เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้

⁹⁴ (โอ้ นบี) จงประกาศออกไปอย่างเปิดเผยถึงสิ่งที่เจ้าได้ถูกบัญชา และจงอย่าใส่ใจต่อบรรดาผู้ตั้งภาคี ⁹⁵ แต่เราก็เพียงพอแล้วสำหรับเจ้า

ที่จะจัดการผู้เย้ยหยัน⁹⁶ ผู้ที่นำสิ่งเคารพบูชาอื่น ๆ มาเป็นภาคีร่วมกับพระเจ้า ในไม่ช้า พวกเขาจะได้รับ⁹⁷ เรารู้ว่าหัวใจของเจ้าเป็นทุกข์ต่อสิ่งที่คุณบอกกล่าว⁹⁸ จงสดุดีสรรเสริญพระผู้อภิบาลของเจ้าและจงเป็นผู้กราบกรานต่อพระองค์⁹⁹ และจงเคารพสักการะพระผู้อภิบาลของเจ้า ตราบจนกระทั่งเวลาสุดท้ายที่จะมาอย่างแน่นอน

16. ผิง

อัล-หะฮ์ลุ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ การตัดสินใจของพระเจ้าได้มาแล้ว ดังนั้น ไม่ต้องเร่งรีบให้มันเกิดขึ้นโดยเร็ว พระองค์นั้นทรงบริสุทธิ์ยิ่งและทรงสูงส่งเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขานำมาตั้งภาคีกับพระองค์ ² พระองค์ได้ส่งทูตสวรรค์ลงมาพร้อมกับการดลใจ โดยคำบัญชาของพระองค์ยังบ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยสั่งว่า “จงเตือนผู้คนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากฉัน ดังนั้น จงเกรงกลัวฉัน” ³ พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อวัตถุประสงค์ที่แท้จริง พระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งใดก็ตามที่พวกเขานำมาเป็นภาคีกับพระองค์

⁴ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากหยดเชื้ออสุจิ แล้วดูสิ เขากลับเป็นผู้โต้เถียงอย่างเปิดเผย ⁵ พระองค์ทรงสร้างปศุสัตว์ที่ให้เสื้อผ้าแก่สุเจ้าได้อบอุ่นและให้เป็นอาหารแก่สุเจ้าได้กิน และในตัวพวกมันยังมีประโยชน์อื่น ๆ อีกมากมาย ⁶ พวกมันมีความสุขเมื่อสุเจ้าต้อนมันกลับคอกในตอนค่ำและต้อนมันออกไปยังทุ่งหญ้าในตอนเช้า ⁷ พวกมันบรรทุกสัมภาระของสุเจ้าไปยังแดนไกลที่สุเจ้าไม่สามารถไปถึงได้ถ้าไม่ใช้ความพยายามอย่างหนัก แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้านั้นทรงเอ็นดูและทรงเมตตา

เสมอ ⁸ พระองค์ได้ทรงสร้างม้า ล่อและลาเพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้ขี่มันและเพื่อมันจะได้สร้างความงามให้แก่ชีวิตของสุเจ้า และพระองค์ทรงสร้างสิ่งอื่นอีกมายที่สุเจ้าไม่รู้

⁹ ทางที่เที่ยงตรงนำไปสู่พระเจ้าและมีหลายทางที่เบี่ยงเบนออกไปจากแนวทางที่ถูกต้อง หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงนำทางสุเจ้าทั้งหมด

¹⁰ พระองค์คือผู้ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าสำหรับสุเจ้าเพื่อใช้ดื่มและจากน้ำนั้นได้ก่อให้เกิดพืชพันธุ์ที่สุเจ้าเลี้ยงปศุสัตว์ของสุเจ้า

¹¹ และด้วยน้ำนั้น พระองค์ได้ทรงทำให้ข้าวโพดและมะกอก อินทผลัม และองุ่นและผลไม้อื่นๆอีกหลายชนิดเติบโตขึ้นเพื่อสุเจ้า แน่นอน ในนั้นมีสัญญาณอันยิ่งใหญ่สำหรับหมู่ชนผู้ตริกตรอง

¹² พระองค์ได้ทรงทำให้กลางวันและกลางคืน ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ต่อสุเจ้าและดวงดาวทั้งหมดอยู่ภายใต้คำบัญชาของพระองค์ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้เข้าใจ ¹³ บนแผ่นดินนี้ พระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งที่หลากหลายไว้สำหรับสุเจ้า แท้จริงแล้ว ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ที่ตริกตรอง

¹⁴ พระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์ต่อสุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้เนื้อปลาสดๆจากมันมากินและเอาสิ่งประดับออกมาจากมันเพื่อสวมใส่ และสุเจ้าได้เห็นเรือแล่นฝ่ามันไป พระองค์ทรงทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อสุเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานจากพระองค์และแสดงความกตัญญูต่อพระองค์

¹⁵ พระองค์ได้ทรงปักภูเขาลงไปบนแผ่นดินอย่างมั่นคงเพราะเกรงว่ามันจะสั่นไหวข้างใต้สุเจ้า พระองค์ได้ทรงให้มีแม่น้ำและทางตามธรรมชาติเพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้พบทางของสุเจ้า ¹⁶ พระองค์ได้ทรงสร้างเครื่องหมายต่างๆเพื่อนำทางผู้คน โดยสิ่งเหล่านี้และโดยดวงดาวที่พวกเขาได้ถูกนำทางอย่างถูกต้อง

17 แล้วพระองค์ผู้ทรงสร้างจะเหมือนกับผู้ที่ไม่ได้สร้างสิ่งใดกระนั้นหรือ? ถึงขนาดนี้แล้วสุเจ้ายังไม่เข้าใจอีกหรือ? 18 ถ้าสุเจ้าจะนับความโปรดปรานของพระเจ้า สุเจ้าไม่อาจที่จะนับมันได้ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ 19 พระเจ้าทรงรู้ทั้งหมดที่สุเจ้าซ่อนเร้นและที่สุเจ้าเปิดเผย

20 บรรดาสิ่งที่สุเจ้าวิงวอนออกไปจากพระเจ้าไม่ได้สร้างสิ่งใด แต่พวกมันเองต่างหากที่ถูกสร้าง 21 พวกมันตาย ไม่มีชีวิตและพวกมันไม่รู้เลยว่าพวกมันจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก 22 พระเจ้าของสุเจ้าคือพระองค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้า หัวใจของพวกเขาก็ไม่ยอมรับความจริงและพวกเขามีแต่ความหยิ่งผยอง 23 แน่นนอน พระเจ้าทรงรู้ดีถึงการทำของพวกเขามากมายทั้งที่ปิดบังและที่เปิดเผย และพระองค์ไม่ทรงรักบรรดาผู้หยิ่งผยอง

24 เมื่อพวกเขาถูกถามว่า “อะไรเล่าที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาส่งมา?” พวกเขาบอกว่า “มันเป็นเพียงตำนานในอดีต” 25 จึงปล่อยให้พวกเขาแบกภาระของพวกเขาไว้อย่างเต็มที่ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพพร้อมกับภาระบางส่วนของบรรดาผู้ที่พวกเขาทำให้หลงทางโดยไม่มีความรู้ด้วย จงรู้ไว้เถิดว่าภาระที่พวกเขาแบกไว้นั้นช่างเลวร้ายเหลือเกิน

26 บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาได้เคยวางแผนร้ายเช่นกัน แต่พระเจ้าทรงทำลายรากฐานของสิ่งที่พวกเขาปลูกสร้างขึ้นมาและหลังคาของมันก็ไถ่ถล่มลงมาบนหัวของพวกเขาจากข้างบน การลงโทษนี้ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาจากทางที่พวกเขาไม่คาดคิด 27 แล้วในวันแห่งการฟื้นคืนชีพพระเจ้าจะทรงทำให้พวกเขายับยศและตกต่ำ พระองค์จะทรงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ไหนเล่าหุ้นส่วนของฉันที่สุเจ้าเคยนำมาโต้แย้ง(ทางนำของฉัน)?” บรรดาผู้ได้รับความรู้จะกล่าวว่า “วันนี้มีความอับยศและความทุกข์สำหรับผู้ที่ปฏิเสธธรรมอย่างแน่วแน่อน”

28 บรรดาผู้ที่ทูตสวรรค์มาเอาชีวิตของพวกเขาในขณะที่พวกเขากำลัง

อธรรมต่อตัวเองอยู่จะยอมจำนนโดยกล่าวว่า “เราไม่ได้ทำความชั่วอะไรเลย” ทูตสวรรค์จะกล่าวว่า “พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ²⁹ จงเข้าไปประตุนรกไป ที่นั่นสุเจ้าจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล” แท้จริง นั่นเป็นที่พำนักอันเลวร้ายสำหรับผู้หยิ่งผยอง

³⁰ เมื่อผู้เกรงกลัวพระเจ้าถูกถามว่า “อะไรเล่าที่พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้ประทานมา?” พวกเขากล่าวว่า “ความดี” รางวัลตอบแทนของบรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้คือสิ่งดี แต่ที่ดียิ่งกว่านั้นอีกคือที่พำนักของพวกเขาในโลกหน้า ที่พำนักของผู้มีคุณธรรมนั้นช่างดีเสียനിกระไร ³¹ พวกเขาจะเข้าไปในสวนสวรรค์แห่งความนิรันดร์ซึ่งในนั้นมีสายน้ำไหลอยู่ที่เท้าของพวกเขา พวกเขาจะได้พบทุกสิ่งทีพวกเขาต้องการ นี่เป็นการตอบแทนสำหรับผู้มีคุณธรรม ³² บรรดาผู้ที่ชีวิตของพวกเขาถูกทูตสวรรค์มารับไปในสภาพที่สะอาดผุดผ่อง บรรดาทูตสวรรค์จะกล่าว(แก่พวกเขา)ว่า “สันติจงมีแด่ท่าน จงเข้าไปในสวรรค์เพราะ(ความดี)ที่พวกท่านได้ทำไว้(ในโลก)”

³³ (โอ้มุฮัมมัด) พวกเขายังคอยทูตสวรรค์ให้มายังพวกเขาหรือคอยให้พระเจ้าตัดสินพวกเขา? หลายคนแล้วก่อนหน้าพวกเขาที่ทำเช่นเดียวกันนี้ พระเจ้าไม่ได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง ³⁴ ในที่สุดแล้ว การทำชั่วของพวกเขาได้นำผลกรรมชั่วมายังพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาเคยหัวเราะเยาะนั้นก็ได้ล้อมพวกเขาไว้

³⁵ บรรดาผู้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้ากล่าวว่า “ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ ทั้งเราและบรรพบุรุษของเราคงจะไม่เคารพสักการะสิ่งใดอื่นนอกไปจากพระเจ้า และเราจะไม่ทำให้สิ่งใดเป็นที่ต้องห้ามหากไม่ใช่พระประสงค์ของพระองค์” คำแก้ตัวเช่นนี้ได้เคยถูกยกขึ้นมาแล้วโดยบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขา หน้าที่ของบรรดาศาสนทูตก็แค่เพียงนำสาส์นมาบอกให้เป็นที่ชัดเจน

³⁶ ดังนั้น ทุกชนชาติเราจึงให้มีศาสนาทูตที่กล่าวว่า “จงเคารพสักการะพระเจ้าและจงหลีกเลี่ยงจากสิ่งชั่วร้าย” หลังจากนั้น พระเจ้าได้ทรงนำทางพวกเขาบางคนในขณะที่บางคนในหมู่พวกเขาสมควรได้รับความหายนะ ดังนั้น จงเดินทางไปตามแผ่นดินแล้วดูว่าจุดจบของบรรดาผู้ปฏิเสธบรรดาศาสนาทูตนั้นเป็นอย่างไร ³⁷ (โอมฮัมมัด) ถึงแม้เจ้าต้องการจะนำทางพวกเขา (จงรู้ไว้เถิดว่า) พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ทรงพระองค์ทรงปล่อยไว้ให้หลงทาง(เพราะพวกเขาปฏิเสธสัจธรรม)และคนเช่นนั้นจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ

³⁸ พวกเขาสาบานต่อพระเจ้าอย่างหนักแน่นจริงจังว่าพระเจ้าจะไม่ทรงทำให้ผู้ตายแล้วฟื้นขึ้นมาอีก ถึงกระนั้นก็ตาม มันเป็นสัญญาที่พระองค์ได้ทรงทำไว้กับพระองค์เองแล้ว แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้ ³⁹ มันจะต้องเป็นเช่นนั้นเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงเปิดเผยให้พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขากำลังขัดแย้งกัน และเพื่อที่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะรู้ว่าพวกเขาเป็นผู้โกหก ⁴⁰ เมื่อเราปรารถนาที่จะทำให้สิ่งใดเกิดขึ้น เราแค่กล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมา

⁴¹ ส่วนบรรดาผู้ทิ้งบ้านของพวกเขเพื่อหนทางของพระเจ้าหลังจากถูกกดขี่ เราจะให้ที่พำนักที่ดีแก่พวกเขาในโลกนี้ แต่รางวัลตอบแทนในโลกหน้านั้นดีกว่ามากมายถ้าหากพวกเขารู้ ⁴² พวกเขาคือบรรดาผู้อุตุนและไว้วางใจในพระผู้อภิบาลของพวกเขา

⁴³ (โอมฮัมมัด) ก่อนหน้าเจ้า บรรดาศาสนทูตที่เราส่งมาก็เป็นมนุษย์ที่เราได้ดัดใจ(วะฮีย์)พวกเขา ลองถามชาวคัมภีร์ดูก็ได้ถ้าหากเจ้าไม่รู้ ⁴⁴ เราได้ส่งพวกเขามาพร้อมกับสัญญาอันชัดเจนและบรรดาคัมภีร์ และเราได้ส่งการตักเตือนมาให้เจ้า (โอมฮัมมัด) เพื่อที่เจ้าจะได้อธิบายให้เป็นทีกระจ่างแก่ผู้คนซึ่งคำสอนของคัมภีร์ที่ถูกส่งมาสำหรับพวกเขาและเพื่อที่พวกเขาจะได้ตริตรอง

⁴⁵ พวกคนที่วางแผนร้ายรู้สึกมั่นใจหรือว่าพระเจ้าจะไม่ทำให้พวกเขา

จมลงไปในแผ่นดิน หรือมันใจว่าการลงโทษจะไม่เกิดขึ้นกับพวกเขาจากที่ไหนก็ได้ที่พวกเขาไม่รู้ตัว? ⁴⁶ หรือพระองค์จะไม่ทรงเอาชีวิตของพวกเขาโดยทันทีในขณะที่พวกเขาทำกิจวัตรประจำวันอยู่ และพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะยับยั้งพระองค์ได้? ⁴⁷ หรือมันใจว่าพระองค์จะไม่ทรงลงโทษพวกเขาโดยการทำให้พวกเขาหวาดผวา? แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดูและผู้ทรงเมตตา

⁴⁸ พวกเขาไม่สังเกตสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างมาหรือว่ามันทอดเงาจากทางขวาและทางซ้ายโดยนบนอบต่อพระเจ้าแต่โดยดี? ⁴⁹ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งถูกสร้างทั้งหมดแผ่นดินและบรรดาทูตสวรรค์ต่างนบนอบสักการะต่อพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดหรือผู้ใดแสดงความยโสโอหังเลย ⁵⁰ พวกเขาเหล่านั้นเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาผู้ทรงอยู่เหนือพวกเขาและทำตามทีพวกเขาถูกบัญชา

⁵¹ พระเจ้าได้ทรงบัญชาว่า “จงอย่ายึดถือพระเจ้าสององค์เพราะพระองค์คือพระเจ้าที่แท้จริงแต่เพียงองค์เดียว ดังนั้น จงเกรงกลัวเฉพาะฉันเท่านั้น” ⁵² ทุกสรรพสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้าและการเชื่อฟังมีไว้สำหรับพระองค์เท่านั้น แล้วสุเจ้ายังกลัวผู้ใดออกไปจากพระเจ้ากระนั้นหรือ?

⁵³ ความโปรดปรานอันใดก็แล้วแต่ที่สุเจ้าได้รับนั้นล้วนมาจากพระเจ้าทั้งสิ้น เมื่อสุเจ้าประสบความทุกข์ยากลำบาก สุเจ้าก็หันไปขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ ⁵⁴ แต่เมื่อพระองค์บรรเทาความทุกข์ร้อนให้แก่สุเจ้าได้ไม่ทันไร ส่วนหนึ่งของสุเจ้าก็เริ่มเอาสิ่งอื่นมาเป็นภาคีร่วมกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁵⁵ เป็นการแสดงความเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา เอาเถอะ สุเจ้าจงรีบเร่งไป เพราะในไม่ช้า สุเจ้าจะได้อะไร

⁵⁶ พวกเขาได้เอาส่วนแบ่งจากปัจจัยที่เราได้ประทานแก่พวกเขาไปให้แก่(พระเจ้าจอมปลอม)ผู้ที่พวกเขาไม่รู้อะไรเลย สุเจ้าจะต้องถูกเรียกไปสอบสวนเกี่ยวกับความเท็จที่สุเจ้าได้ก่อกวนมาอย่างแนบเนียน

⁵⁷ พวกเขาแต่งตั้งลูกสาวให้พระเจ้า มหาบริสุทธิ์ซึ่งคือพระองค์ แต่สำหรับพวกเขาเองนั้น พวกเขาอยากจะมีในสิ่งที่พวกเขาต้องการ(คือมีบุตรชาย) ⁵⁸ เมื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาได้รับแจ้งข่าวว่าได้ลูกสาว ใบหน้าของเขาจะหมองคล้ำและเขาต้องกลักรลินความขมขื่นไว้ ⁵⁹ เขาจะหลบผู้คนเพราะความอับอายจากข่าวนี้และเขาจะถามตัวเองว่าเขาจะทนทุกข์ต่อลูกสาวของเขาด้วยความอับยศหรือฝังลูกสาวทั้งเป็น ช่างเป็นการตัดสินใจอันชั่วร้ายของพวกเขา ⁶⁰ ลักษณะของความชั่วนี้เป็นของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้า ส่วนพระเจ้านั้น ความประเสริฐทั้งหลายเป็นของพระองค์เพราะพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁶¹ ถ้าหากพระเจ้าจะทรงเอาโทษมนุษย์โดยทันทีที่พวกเขาทำผิด พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้แม้แต่สิ่งมีชีวิตหนึ่งหลงเหลือไว้บนแผ่นดิน แต่พระองค์ได้ทรงผ่อนผันให้พวกเขาจนถึงระยะเวลาที่กำหนดไว้ เมื่อเวลานั้นมาถึง พวกเขาจะหน่วงเหนี่ยวหรือเร่งมันก็ได้แต่ชั่วขณะเดียว

⁶² สิ่งใดที่พวกเขาไม่ชอบ พวกเขาถือว่าสิ่งนั้นเป็นของพระเจ้า และสินของพวกเขาก็กล่าวคำโกหกว่าสิ่งดี ๆ ทั้งหมดมีไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ไม่ต้องสงสัยเลย สิ่งเดียวเท่านั้นที่รอคอยพวกเขาอยู่คือไฟนรกที่พวกเขาจะถูกเร่งโยนเข้าไป

⁶³ (โอมุฮัมมัด) สาบานด้วยพระเจ้าได้เลยว่าเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมายังประชาชาติต่าง ๆ ก่อนหน้าเจ้า แต่ชาตานั้นได้ทำให้การงาน(ที่ชั่วร้าย)ของพวกเขาดูเป็นเรื่องดีสำหรับพวกเขา และวันนี้ ชาตานั้นอีกเช่นกันที่เป็นสหายของพวกเขาและพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ⁶⁴ เราได้ประทานคัมภีร์นี้ลงมาแก่เจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้สร้างความกระจ่างให้พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน ยิ่งไปกว่านั้น คัมภีร์นี้ได้ถูกประทานลงมาเป็นทางนำและเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธามัน

⁶⁵ พระเจ้าได้ประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าและโดยฝนนี้เองที่ทำให้

แผ่นดินมีชีวิตขึ้นหลังจากที่มันได้ตายไป แท้จริงแล้ว ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ฟัง

⁶⁶ และแน่นอน มีบทเรียนสำหรับสุเจ้าในปศุสัตว์ เราได้ให้สุเจ้าดื่มสิ่งที่อยู่ในท้องของมันระหว่างมูลและเลือด นั่นคือ นมบริสุทธิ์ที่สดชื่นสำหรับผู้ดื่มมัน ⁶⁷ เราได้ให้เครื่องดื่มแก่สุเจ้าจากอินทผลัมและองุ่นซึ่งสุเจ้าเองเอามาทำของมีนเมาและอาหารที่ดี แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้มีความเข้าใจ

⁶⁸ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้ทรงลงใจฝังว่า “จงสร้างรังของพวกเจ้าตามภูเขา ต้นไม้และร้านที่มนุษย์ก่อขึ้น” ⁶⁹ แล้วจงกินน้ำหวานจากผลไม้ทุกชนิดและปฏิบัติตามที่พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าได้ทำไว้” จากท้องของมันจะมีของเหลวหลากหลายสีออกมาซึ่งในนั้นเป็นสิ่งที่บำบัดโรคสำหรับมนุษย์ แท้จริงแล้ว นี่เป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนที่ใช้ความคิด

⁷⁰ พระเจ้าได้ทรงสร้างสุเจ้า แล้วทรงทำให้สุเจ้าตายและบางคนในหมู่สุเจ้าได้มีชีวิตยืนยาวมาจนถึงวัยชราในสภาพที่น่าสงสารทั้งนี้เพื่อที่ว่าหลังจากที่รู้อะไรมาหมดแล้ว เขาจะไม่รู้อะไรอีก แท้จริงแล้ว พระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอำนาจ

⁷¹ พระเจ้าได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่บางคนเหนือกว่าอีกบางคน แต่บรรดาผู้ได้รับความโปรดปรานมากกว่ากลับไม่ให้ปัจจัยยังชีพแก่บ่าวของพวกเขาเพื่อที่ทั้งสองฝ่ายจะได้มีความเท่าเทียมกันในปัจจัยยังชีพถึงกระนั้นแล้ว พวกเขายังปฏิเสธความโปรดปรานของพระเจ้าอีกหรือ?

⁷² พระเจ้าได้ทรงสร้างคูครองสำหรับสุเจ้าจากเผ่าพันธุ์ของสุเจ้าเองและพระองค์เท่านั้นที่ทรงประทานลูกและหลานจากภรรยาและทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดีแก่สุเจ้า ถึงกระนั้นแล้วพวกเขายังศรัทธาในความเท็จและปฏิเสธความโปรดปรานของพระเจ้าอีกกระนั้นหรือ?

⁷³ พวกเขาเคารพสักการะบรรดาผู้ที่ไม่ได้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาจากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และไม่มีอำนาจที่จะทำเช่นนั้นได้แทน

พระเจ้ากระนั้นหรือ? ⁷⁴ ดังนั้น จงอย่าเปรียบเทียบสิ่งใดกับพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าทรงรอบรู้ แต่สุเจ้าไม่รู้

⁷⁵ พระเจ้าได้ทรงยกข้อเปรียบเทียบระหว่าง(ของชายสองคน) คนหนึ่งเป็นทาสที่มีเจ้าของและไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใดกับอีกคนหนึ่งซึ่งเราได้ประทานปัจจัยอย่างมากมายแก่เขา แล้วเขาได้ใช้จ่ายมันทั้งโดยลับและโดยเปิดเผย “ทั้งสองคนนี้เท่าเทียมกันไหม?” บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า แต่ทว่าคนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจ

⁷⁶ พระเจ้าได้ทรงยกอีกตัวอย่างหนึ่งระหว่างของชายสองคน คนหนึ่งเป็นใบ้หูหนวกและไม่สามารถทำอะไรได้และกลายเป็นภาระแก่นายของเขา ไม่ว่านายจะส่งเขาไปที่ไหน เขาก็ไม่ได้ทำอะไรที่เป็นประโยชน์ แต่มีชายอีกคนหนึ่งเป็นผู้สั่งสอนในเรื่องความยุติธรรมและปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง “ทั้งสองคนนี้เหมือนกันกระนั้นหรือ?”

⁷⁷ พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงมีความรู้ในสิ่งเร้นลับของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และเกี่ยวกับเรื่องเวลาของการฟื้นคืนชีพนั้น มันจะไม่ใช้เวลามากไปกว่าชั่วพริบตาเดียวหรือไม่ก็น้อยกว่านั้น แท้จริงแล้ว พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

⁷⁸ พระเจ้าได้ทรงนำสุเจ้าออกมาจากครรภ์ของแม่ของสุเจ้าในสภาพที่สุเจ้าไม่รู้อะไรเลย แล้วพระองค์ได้ทรงให้สุเจ้ามีหู ตาและสติปัญญาทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้กตัญญู

⁷⁹ พวกเขาไม่สังเกตหรือว่านกถูกทำให้ลอยคว้างอยู่กลางท้องฟ้าได้อย่างไร? ไม่มีใครพยุงมันไว้นอกจากพระเจ้า แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับหมู่คนผู้ศรัทธา ⁸⁰ พระเจ้าได้ทรงทำบ้านของสุเจ้าให้เป็นสถานที่แห่งการพักผ่อนและความสงบสำหรับสุเจ้า และได้ทรงทำกระโจมจากหนังสัตว์ให้สุเจ้าซึ่งเบาในระหว่างเดินทางและพักผ่อน และจากขนและผมอันอ่อนนุ่มของปลูสัตว์ พระองค์ได้ทรงให้สุเจ้ามีเสื้อผ้าและสิ่งของเครื่องใช้มากมายที่เป็นประโยชน์ต่อสุเจ้าในช่วงเวลาหนึ่ง

⁸¹ พระเจ้าทรงสร้างร่มเงาจากสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น ทรงสร้างที่พิภพให้แก่อูฐเจ้าในภูเขาและประทานเสื้อผ้าแก่อูฐเจ้าเพื่อปกป้องความร้อนและเสื้อผ้าที่จะปกป้องอูฐเจ้าในการต่อสู้ ดังนั้น พระองค์ได้ประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่อูฐอย่างสมบูรณ์ทั้งนี้เพื่อที่อูฐเจ้าจะได้มอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์ ⁸² แต่ถ้าหากพวกเขาไม่ใส่ใจ (โหม้มัหมัด ไม่ต้องกังวล) หน้าที่เพียงอย่างเดียวของเจ้าคือการเผยแผ่ศาสนาให้เป็นที่ชัดเจนเท่านั้น ⁸³ พวกเขาเห็นความโปรดปรานของพระเจ้า แต่ถึงกระนั้น พวกเขากลับปฏิเสธมัน เพราะส่วนใหญ่ของพวกเขาเป็นผู้ไม่รู้คุณ

⁸⁴ ในวันที่เราจะให้มีพยานขึ้นจากทุกๆชาติ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ได้รับโอกาสให้แก่ตัวใดๆ และจะไม่ถูกขอให้สำนึกผิดกลับตัวใหม่ ⁸⁵ และเมื่อบรรดาผู้ทำผิดเห็นการลงโทษ การลงโทษของพวกเขาจะไม่ได้รับการลดหย่อนผ่อนผันอีก

⁸⁶ เมื่อบรรดาผู้ตั้งภาคีให้พระเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเขานำมาตั้งภาคีกับพระองค์ พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา นี่คือบรรดาภาคีที่เราเคยวิงวอนขออนอกไปจากพระองค์” แต่สิ่งที่พวกเขาวิงวอนจะกล่าวว่า “พวกเจ้าเป็นคนโกหก” ⁸⁷ ในเวลานั้น พวกเขาทั้งหมดจะมอบน้อมยอมตนต่อพระเจ้าและบรรดาสิ่งที่พวกเขากุ้ขึ้นมาในโลกนี้จะหายไปจากพวกเขา ⁸⁸ เราจะลงโทษบรรดาผู้ปฏิบัติตามแนวทางแห่งการปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางผู้อื่นจากแนวทางของพระเจ้าเป็นสองเท่าสำหรับความเสียหายที่พวกเขาได้สร้างขึ้น

⁸⁹ วันนั้นจะมาถึงเมื่อเราเรียกพยานจากทุกประชาชาติเพื่อยืนยันต่อพวกเขาและเราจะเรียกเจ้ามาเป็นพยานยืนยันต่อคนเหล่านี้ เราได้ประทานคัมภีร์นี้แก่เจ้าเพื่อทำให้ทุกสิ่งเป็นที่ชัดเจน เป็นทางนำ เป็นความเมตตาและเป็นข่าวดีแก่อุสตาซผู้มอบน้อมยอมจำนนต่อพระเจ้า

⁹⁰ พระเจ้าทรงกำชับในเรื่องความยุติธรรม การทำดีและเอื้อเฟื้อ

เพื่อแผ่ญาติสนิทและทรงห้ามสิ่งชั่วช้า ความลามกและการเบียดเบียน พระองค์ทรงตักเตือนผู้เจ้าเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้คิด

⁹¹ จงปฏิบัติตามสัญญากับพระเจ้าให้ครบถ้วนเมื่อผู้เจ้าได้ทำสัญญาไว้กับพระองค์ และจงอย่าทำลายคำสาบานของผู้เจ้าหลังจากที่มันได้ถูกยืนยันและผู้เจ้าได้ให้พระเจ้าเป็นพยานของผู้เจ้าแล้ว เพราะพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่ผู้เจ้ากระทำ ⁹² จงอย่าปฏิบัติตนเหมือนกับผู้หญิงที่พยายามปันจ่ายจนแน่นแล้วก็คลายมันออกเป็นเส้น ๆ อีกโดยการเอาคำสาบานร่วมกันของผู้เจ้ามาเป็นวิธีการหลอกลวงกันและกัน เพื่อที่ว่าคนกลุ่มหนึ่งจะได้เปรียบคนอื่นกลุ่มหนึ่ง พระเจ้าทรงใช้สิ่งเหล่านี้ทดสอบผู้เจ้าแน่นอน ในวันแห่งการพิณคดีพิณชีพ พระเจ้าจะทรงเปิดเผยให้ผู้เจ้าได้รู้ถึงความจริงเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เจ้าขัดแย้งกัน

⁹³ ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะทรงรวมผู้เจ้าให้เป็นประชาชาติเดียว แต่พระองค์ทรงปล่อยให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทางและทรงนำทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจงแน่ใจได้เลยว่าพระองค์จะทรงให้ผู้เจ้ารับผิดชอบในสิ่งที่ผู้เจ้าได้กระทำไว้

⁹⁴ จงอย่าใช้คำสาบานของผู้เจ้าเพื่อหลอกลวงกันและกัน มิเช่นนั้นแล้ว แท้(ของบางคน)จะลื่นไถลออกไปหลังจากที่มันได้ยืนยันหยั่งอย่างมั่นคงแล้วและผู้เจ้าจะได้รับผลร้ายที่ติดตามมาจากการขัดขวางคนอื่นจากแนวทางของพระเจ้าและจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง ⁹⁵ จงอย่าแลกเปลี่ยนสัญญาของพระเจ้าเพื่อผลประโยชน์เล็กๆน้อยๆ แท้จริงแล้วสิ่งที่อยู่กับพระเจ้านั้นดีกว่ามากมายสำหรับผู้เจ้าถ้าหากว่าผู้เจ้ารู้

⁹⁶ อะไรก็ตามที่อยู่กับผู้เจ้านั้นเป็นเพียงชั่วคราว แต่สิ่งที่อยู่กับพระเจ้านั้นจริงยั่งยืนกว่า และเราจะตอบแทนผู้ที่อดทนตามที่พวกเขาได้กระทำไว้อย่างดีที่สุด ⁹⁷ ใครก็ตามที่กระทำความดี ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็ตาม หากเป็นผู้ศรัทธา เราจะให้เขามีชีวิตที่บริสุทธิ์ในโลกนี้ และ

แน่นอน เราจะตอบแทนคนเหล่านั้น(ในโลกหน้า)ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้อย่างดีที่สุด

⁹⁸ เมื่อเจ้าเริ่มต้นอ่านกุรอ่าน จงขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าให้พ้นจากซาตานที่ถูกสาปแช่ง ⁹⁹ มันไม่มีอำนาจใดๆเหนือบรรดาผู้ศรัทธาและวางใจในพระผู้อภิบาลของพวกเขา ¹⁰⁰ มันมีอำนาจก็แต่เฉพาะกับบรรดาผู้เต็มใจปฏิบัติตามมันและนำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าเท่านั้น

¹⁰¹ เมื่อเราได้ประทานข้อความหนึ่งมาแทนข้อความหนึ่ง - และพระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงสิ่งที่ถูกประทานมา - พวกเขา กล่าวว่า “ท่านปลอมแปลงกุรอ่านนี้ขึ้นมาเอง” ความจริงแล้วหาใช่เช่นนั้นไม่ แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้จักความจริง ¹⁰² จงบอกพวกเขาว่า “วิญญานบริสุทธิ์ได้นำมันลงมาเป็นสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เพื่อที่พระองค์จะทรงทำให้ความศรัทธาของบรรดาผู้ศรัทธาเกิดความเข้มแข็ง และเพื่อเป็นทางนำที่ถูกต้อง และเพื่อแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้มอบน้อมยอมจำนนต่อพระเจ้า”

¹⁰³ แท้จริง เรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขา กล่าวเกี่ยวกับเจ้าว่า “ต้องมีใครบางคนสอนเขาแน่ๆ” แต่คนที่พวกเขา กล่าวถึงนั้นพูดภาษาต่างถิ่น แต่(กุรอ่าน)เป็นภาษาอาหรับที่ชัดเจน ¹⁰⁴ พระเจ้าจะไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ และสำหรับพวกเขาจะมีการลงโทษอันเจ็บปวด ¹⁰⁵ มีแต่บรรดาผู้สร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าและไม่ศรัทธาในสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าเท่านั้น พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้โกหก

¹⁰⁶ สำหรับผู้ปฏิเสธพระเจ้าหลังจากที่ได้ศรัทธาแล้วยกเว้นผู้ถูกบังคับให้ทำเช่นนั้นในขณะที่หัวใจของเขายังยึดมั่นในการศรัทธาอยู่ (เขาจะไม่ถูกเอาผิด) แต่ใครที่ยอมรับการปฏิเสธด้วยความเต็มใจ เขาจะได้รับความกริ้วจากพระเจ้าและพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง

¹⁰⁷ นั่นเป็นเพราะว่าพวกเขารักชีวิตของโลกนี้มากกว่าชีวิตโลกหน้าและ

พระเจ้าจะไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ¹⁰⁸ พระเจ้าทรงปิด
ผนึกหัวใจ หูและตาของคนพวกนี้ไว้และพวกเขาได้กลายเป็นผู้เฉยเมย
¹⁰⁹ และในโลกหน้า พวกเขาจะเป็นผู้ขาดทุน

¹¹⁰ แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงให้อภัยและทรงเมตตาอย่าง
แน่นอนที่สุดต่อบรรดาผู้อพยพหลังจากถูกกดขี่และต่อสู้อย่างถึงที่สุดใน
หนทางของพระเจ้าและยังคงอดทน ¹¹¹ ในวันนั้น ทุกชีวิตจะมาร้องขอ
เพื่อตัวเองและทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างเต็มที่สำหรับการกระ
ทำของตัวเองและพวกเขาจะไม่ได้รับความไม่เป็นธรรมเลยแม้แต่เพียง
นิดเดียว

¹¹² พระเจ้าทรงยกตัวอย่างของเมืองหนึ่งซึ่งมีความมั่นคงปลอดภัย
และสงบสุขและได้รับปัจจัยยังชีพอย่างอุดมสมบูรณ์จากทุกแห่งหน แต่
เมื่อมันเริ่มแสดงความเหรอุ้นต่อความโปรดปรานของพระเจ้า และ
พระองค์ได้ทรงทำให้ชาวเมืองนั้นประสบความหิวโหยและความกลัว
เพราะสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ¹¹³ มีศาสนทูตคนหนึ่งจากหมู่พวกเขามายัง
พวกเขา แต่พวกเขากลับถือว่าเขาเป็นผู้โกหก ในที่สุด การลงโทษก็เกิด
ขึ้นแก่พวกเขาในขณะที่พวกเขาเป็นทำความผิด

¹¹⁴ ดังนั้น จงกินสิ่งที่ได้รับการอนุมัติและสะอาดบริสุทธิ์ที่พระเจ้าได้
ประทานแก่สุเจ้า และจงแสดงความขอบคุณต่อพระเจ้าสำหรับความ
โปรดปรานของพระองค์หากพระองค์เท่านั้นที่สุเจ้าเชื่อฟังด้วยความ
จริงใจ ¹¹⁵ พระเจ้าทรงห้ามสุเจ้าแต่เฉพาะสิ่งเหล่านี้คือ สัตว์ที่ตายเอง
เลือด เนื้อหมูและสิ่งที่ถูกเชือดในนามอื่นนอกไปจากพระเจ้า แต่ถ้าหาก
ตกอยู่ในภาวะคับขัน(จิงกิน)โดยมีข้อแม้ว่าเขาไม่มีเจตนาที่จะทำลาย
กฎของพระเจ้าหรือฝ่าฝืนขอบเขตของความจำเป็น แท้จริง พระเจ้าเป็น
ผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาต่อเขาเสมอ

¹¹⁶ จงอย่ากล่าวเท็จว่า “สิ่งนี้เป็นที่อนุมัติและสิ่งนั้นเป็นที่ต้องห้าม”
เพื่อสร้างเรื่องเท็จต่อพระเจ้า แน่นอน คนที่กล่าวเท็จต่อพระเจ้านั้นไม่มี

วันที่จะได้รับความเจริญ ¹¹⁷ (พวกเขาควรจำไว้ว่า)ความสุขแห่งโลกนี้เป็นเพียงชั่วครั้งชั่วคราวเท่านั้น และในที่สุดแล้วจะมีการลงโทษอันเจ็บปวดสำหรับพวกเขา

¹¹⁸ สำหรับชาวยิว เราได้ห้ามสิ่งต่างๆที่เราได้บอกเล่าแก่เจ้าไว้ก่อนแล้วโดยเฉพาะ และไม่ใช่เราที่สร้างความลำบากนี้ให้แก่พวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่สร้างความยากลำบากให้ตัวเอง ¹¹⁹ แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตาต่อบรรดาผู้สำนึกผิดและปรับปรุงตนเองหลังจากที่ได้ทำความชั่วไปแล้วเพราะความโง่เขลา

¹²⁰ แท้จริง อิบรอฮีมคือประชาคมในตัวเอง เขาเชื่อฟังพระเจ้าและหันหน้าไปหาพระองค์อย่างเดียวและเขาไม่ได้เป็นผู้ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระเจ้า ¹²¹ เขาเป็นผู้กตัญญูต่อความโปรดปรานของพระเจ้าเสมอ ดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงเลือกเขาและแสดงทางนำที่เที่ยงตรงแก่เขา ¹²² และเราได้ประทานความดีงามแก่เขาในโลกนี้และแน่นอนที่สุด เขาจะได้อยู่กับบรรดาผู้มีคุณธรรมในโลกหน้า ¹²³ ดังนั้น เราได้เปิดเผยเจตนารมณ์ของเราให้เจ้า(มุฮัมมัด)รู้ว่า “จงปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีมอย่างมุ่งมั่นเพียงอย่างเดียว เขาไม่ได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ตั้งภาคี”

¹²⁴ เกี่ยวกับเรื่องสับปะรดนั้น เราได้กำหนดสิ่งนี้แก่บรรดาผู้มีความขัดแย้งกันในเรื่องการปฏิบัติ แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าจะตัดสินระหว่างพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขากำลังขัดแย้งกัน

¹²⁵ (โอ้ นบี) จงเชิญชวนมายังแนวทางของพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยการใช้เหตุผลและการตักเตือนที่ดี จงโต้แย้งพวกเขาด้วยมารยาทที่ดีที่สุด แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดีที่สุดว่าใครหลงออกไปจากทางของพระองค์และทรงรู้ดีที่สุดว่าใครที่เป็นผู้อยู่ในหนทางที่ถูกต้อ

¹²⁶ ถ้าเจ้าจะตอบโต้ จงตอบโต้เท่าที่สุเจ้าถูกกระทำเท่านั้น แต่ถ้าเจ้าอดทน มันเป็นการดีที่สุดสำหรับบรรดาผู้อดทน ¹²⁷ (โอ้นบี) จงปฏิบัติภารกิจของเจ้าต่อไปด้วยความอดทน และเจ้าจะอดทนได้ก็ด้วย

ความช่วยเหลือของพระเจ้าเท่านั้น จงอย่าเศร้าโศกเสียใจต่อการกระทำของพวกเขาและจงอย่าท้อแท้ต่อแผนการของพวกเขา ¹²⁸ แท้จริงพระเจ้าจะทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์และบรรดาผู้กระทำความดี

17. การเดินทางในยามราตรี

อัล-อิสรอ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ผู้ทรงนำบ่าวของพระองค์เดินทางในคืนหนึ่งจากมัสญิดอัลฮะรออม(สถานที่เคารพสักการะอันศักดิ์สิทธิ์ที่มักกะฮฺ)ไปยังมัสญิดอัลอักฮอ(ที่เมืองเยรูซาเล็ม)ซึ่งบริเวณรอบ ๆ มันเราได้ประทานครวญความจำเริญไว้ ทั้งนี้เพื่อที่เราจะได้แสดงสัญญาณบางอย่างของเราให้เขาได้เห็น แท้จริง พระองค์เท่านั้นเป็นผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงเห็น

² ก่อนหน้านี้ เราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซาและได้ทำให้มันเป็นทางนำสำหรับพวกลูกหลานอิสรออิลโดยกล่าวว่า “จงอย่ายึดถือผู้ใดอื่นเป็นผู้คุ้มครองนอกจากฉัน” ³ สูเจ้าคือลูกหลานของบรรดาผู้ที่เราได้บรรทุกไว้ในเรือพร้อมกับนุฮฺและเขาเป็นบ่าวผู้กตัญญูอย่างแท้จริง”

⁴ นอกจากนี้แล้ว เราได้เตือนพวกลูกหลานอิสรออิลไว้ล่วงหน้าในคัมภีร์ด้วยว่า “สูเจ้าจะสร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวงขึ้นสองครั้งในแผ่นดินและจะกลายเป็นผู้ยโสโอหังที่กำเริบเสิบสานยิ่ง” ⁵ และเมื่อคำเตือนแรกมาถึง เราได้ให้บ่าวของเราที่มีอำนาจเข้มแข็งขึ้นมาเป็นศัตรูต่อสูเจ้า ดังนั้น พวกเขาจึงได้บุกเข้าไปทำลายบ้านเมืองของสูเจ้า ดังนั้น คำเตือนที่ได้ถูกสัญญาไว้ได้เกิดขึ้นแล้ว ⁶ หลังจากนั้น เราได้ให้โอกาสแก่สูเจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขาและเราได้ช่วยสูเจ้าด้วยความมั่งคั่งและลูก ๆ และได้ทำให้สูเจ้ามีจำนวนมากขึ้นกว่าแต่ก่อนมากมาย

⁷ (เรากล่าวว่า) “ถ้าหากสุเจ้ากระทำความดี มันก็เป็นผลดีต่อตัวสุเจ้าเอง แต่ถ้าสุเจ้ากระทำชั่ว มันก็เป็นผลร้ายต่อตัวสุเจ้าเอง” เมื่อเวลาที่คำเตือนครั้งที่สองมาถึง (เราได้สร้างศัตรูให้แก่สุเจ้าเพื่อที่)พวกเขาจะฉีกหน้าของสุเจ้าและเข้าไปในวิหารเช่นเดียวกับที่บรรดาศัตรูก่อนหน้านี้ได้เข้าไปและทำลายทุกสิ่งที่พวกเขายึดครองได้อย่างย่อยยับ ⁸ เรากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของสุเจ้าอาจจะเมตตาสุเจ้าอีก แต่ถ้าหากสุเจ้าแสดงพฤติกรรมก่อนหน้านี้ของสุเจ้าอีก เราจะกลับมาเยียมสุเจ้าอีกพร้อมกับการลงโทษของเรา เพราะเราได้เตรียมรกรไไว้เป็นคุกสำหรับคนเนรคุณไว้แล้ว”

⁹ แท้จริง กุรอนนี้¹¹ได้แสดงให้เห็นถึงหนทางที่เที่ยงตรงยิ่ง มันแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีว่าจะมีรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่สำหรับพวกเขา ¹⁰ และมันเตือนบรรดาผู้ปฏิเสธชีวิตโลกหน้าถึงการลงโทษอันเจ็บปวด

¹¹ มนุษย์วิงวอนขอความชั่วแทนที่จะวิงวอนขอความดี ทั้งนี้เพราะมนุษย์นั้นริบร้อน* ¹² จงจำไว้ เราได้สร้างกลางวันและกลางคืนเป็นสองสัญญาณ เราได้ทำให้สัญญาณแห่งกลางวันหมดแสงไปและเราได้ทำให้สัญญาณแห่งกลางคืนสว่างไสวเพื่อที่สุเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของสุเจ้า และเพื่อที่สุเจ้าจะได้นับฤดูกาลและปี เราจึงได้ทำทุกสิ่งให้เป็นทีละเอียดยชัดเจนแล้ว

¹³ เราได้ผูกชะตากรรมของมนุษย์ทุกคนไว้ที่คอของเขาแล้วและใน

* พระเจ้าต้องการให้มนุษย์อดทนในเรื่องการแสวงหาความพึงพอใจแห่งโลกนี้ เพื่อที่เขาจะได้อยู่บนทางที่ถูกต้องในการเดินทางไปสู่โลกหน้า แต่เนื่องจากธรรมชาติอันเร่ร่อนของเขา มนุษย์จึงรีบร้อนหาวัตถุพึงพอใจทางโลกซึ่งเป็นสิ่งที่ถ่วงรั้งการเดินทางของเขา ความต้องการปัจจัยมาตอบสนองชีวิตทางวัตถุของเขาเป็นเหตุผลใหญ่ที่สุดที่ทำให้เขาไม่ได้รับความโปรดปรานในโลกหน้า

วันแห่งการฟื้นคืนชีพ เราจะนำบันทึกนั้นออกมาให้เขาเห็นเหมือนกับหนังสือที่เปิดกางอยู่¹⁴ มันจะกล่าวว่า “จงอ่านบันทึกของสุเจ้า วันนี้ ไม่มีใครนอกจากตัวของสุเจ้าเองที่จะเป็นผู้ชำระบัญชีตัวของสุเจ้าเอง”¹⁵ ใครเลือกที่จะปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องจะปฏิบัติตามแนวทางนั้นซึ่งเป็นผลดีแก่ตัวเขาเอง และใครที่หลงทางออกไป การหลงทางของเขาจะทำให้เขาได้รับความพินาศ ไม่มีผู้แบกภาระใดจะแบกภาระของอีกคนหนึ่งได้ และเราจะไม่ลงโทษจนกว่าเราจะได้ส่งศาสนทูตมาเตือนพวกเขา

¹⁶ เมื่อเราตัดสินใจที่จะทำลายเมืองหนึ่ง เราจะบัญชาคนที่ยืนอยู่อย่างสุขสบายของเมืองนั้น แต่พวกเขาจะฝ่าฝืน ดังนั้น ถ้อยคำ(แห่งการลงโทษ)จึงเป็นสิ่งสมควรและเราได้ทำลายเมืองนั้นจนสิ้นซาก¹⁷ ก็ชั่วคนแล้วที่เราได้ทำลายไปตั้งแต่สมัยของนุฮฺ พระผู้อภิบาลของสุเจ้านั้นทรงรู้ดีถึงความผิดบาปของบ่าวของพระองค์และทรงเห็นทุกสิ่ง

¹⁸ เราให้เขาในสิ่งที่เราปรารถนาแก่ใครก็ตามที่ปรารถนาสิ่งดีแห่งชีวิตโลกนี้ แต่หลังจากนั้น เราได้เตรียมรกรงไว้สำหรับเขาแล้ว ซึ่งที่นั่นเขาจะถูกเผา ถูกสาปแช่งและไม่ได้รับความเมตตา¹⁹ ส่วนผู้ใดปรารถนาชีวิตแห่งโลกหน้าและตืนรนต์อสูรเพื่อมันอย่างถึงที่สุดและเขาเป็นผู้ศรัทธาความพยายามของคนเช่นนั้นจะได้รับการชมเชย

²⁰ สำหรับคนทั้งสองประเภทนี้(ผู้ที่ปรารถนาโลกและบรรดาผู้ต้องการโลกหน้า) เราได้ประทานสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขา ไม่มีใครที่จะมายับยั้งการประทานของพระผู้อภิบาลของสุเจ้า²¹ จงดูว่าเราได้ทำให้พวกเขาบางคนเหนือกว่าคนอื่นอย่างไร(ในชีวิตโลกนี้) แต่ในโลกหน้านั้น ฐานะเหล่านั้นจะยิ่งใหญ่กว่ากันมากนักและความประเสริฐของพวกเขาก็เหนือกว่ากันมากมาย

²² จงอย่าตั้งสิ่งเคารพกราบไหว้ใดๆเป็นภาคีกับพระเจ้า มิเช่นนั้นแล้วสุเจ้าจะถูกทำให้ตกต่ำลงและเป็นทีเกลียดชังและช่วยตัวเองไม่ได้

²³ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้บัญชาสุเจ้าไว้ว่า สุเจ้าอย่าเคารพสักการะ

ผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้นและจงปฏิบัติดีต่อพ่อแม่ถ้าหากว่าผู้ใดในทั้งสองอยู่กับสุเจ้าในวัยชรา จงอย่ากล่าวถ้อยคำแสดงความชิงชังแก่ท่านและจงอย่าตวาดท่าน แต่จงพูดกับท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำอ่อนโยน²⁴ จงปฏิบัติต่อท่านทั้งสองด้วยความนอบน้อมและเมตตา และจงวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดทรงเมตตาแก่ท่านทั้งสองเช่นเดียวกับที่ท่านทั้งสองได้เลี้ยงดูฉันเมื่อตอนที่ฉันเยาว์วัยด้วยเถิด”²⁵ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของสุเจ้า ถ้าสุเจ้าเป็นผู้ทำความดี แน่نون พระองค์จะทรงให้อภัยและหันมายังคนที่สำนึกผิดและเชื่อฟัง

²⁶ จงปฏิบัติหน้าที่ของสุเจ้าที่มีต่อญาติของสุเจ้าและต่อผู้ขัดสนและผู้เดินทางให้ครบถ้วน และจงอย่าฟุ่มเฟือย²⁷ แท้จริง ผู้ฟุ่มเฟือยนั้นคือพี่น้องของเหล่าชาตानและชาตานั้นนั้เรคุณต่อพระผู้อภิบาลของมัน²⁸ แต่ถ้าหากสุเจ้าจำต้องบอกปิด(คนขัดสน)เพราะสุเจ้าเองยังคอยความโปรดปรานของพระเจ้าที่สุเจ้าเองกำลังหวังอยู่ จงบอกปิดพวกเขาด้วยความนุ่มนวล

²⁹ จงอย่าเป็นคนขี้นะเียวและจงอย่าใช้จ่ายอย่างมือเติบจนสุเจ้าตกเป็นผู้ถูกครหาและไม่มีอะไรเหลือ³⁰ แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงประทานปัจจัยอย่างมากมายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงระับปัจจัยของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เช่นกัน เพราะพระองค์ทรงรู้ดีถึงสภาพของบ่าวของพระองค์และทรงเฝ้าดูเขาอย่างใกล้ชิด

³¹ จงอย่าฆ่าลูกๆของสุเจ้าเพราะกลัวความยากจน เพราะเราต่างหากที่เป็นผู้ประทานปัจจัยแก่พวกเขาและแก่สุเจ้าด้วย แท้จริง การฆ่าพวกเขา นั้นเป็นความผิดบาปอย่างร้ายแรง³² จงอย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี* เพราะมันเป็นการลามกและหนทางชั่วช้า

* หนึ่งในความชั่วที่พระเจ้าต้องการจะขจัดให้หมดไปโดยสิ้นเชิงคือการผิดประเวณี(หรือชานา) นั่นคือการผิดประเวณีเป็นบาปใหญ่และเป็นสิ่งที่แสดงถึงการไม่มี

33 จงอย่าฆ่าชีวิตใดที่พระเจ้าได้ทรงห้ามไว้ ยกเว้นด้วยความชอบธรรม และถ้าผู้ใดถูกฆ่าอย่างไม่เป็นธรรม เราได้ให้สิทธิในการที่จะแก้แค้นแก่ผู้ปกครอง(ทนาย)ของเขา ดังนั้น จงอย่าละเมิดขอบเขตที่ถูกกำหนดไว้ในเรื่องการตอบแทนอย่างเท่าเทียมกัน เพราะหลังจากนั้นเขาจะได้รับการช่วยเหลือ(โดยกฎหมาย)

34 จงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินของเด็กกำพร้าเว้นแต่ในลักษณะที่ดีที่สุด จนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะผู้ใหญ่ จงปฏิบัติตามสัญญาให้ครบถ้วน เพราะสุเจ้าต้องรับผิดชอบต่อสัญญาที่สุเจ้าได้ทำไว้ 35 จงตรงให้ครบตามจำนวนเมื่อสุเจ้าตวง และจงชั่งให้ถูกต้องเที่ยงตรงเมื่อสุเจ้าชั่ง นี่คือนิติวิธีที่ดีและจะเห็นว่ามันดีกว่าในบันปลาย

36 จงอย่าปฏิบัติตามสิ่งที่สุเจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นเพราะสุเจ้าจะถูกสอบสวนในเรื่องการใช้ตา หูและความคิด 37 จงอย่าเดินวางท่าผยองในแผ่นดินเพราะสุเจ้าไม่สามารถที่จะแยกแผ่นดินและแข่งกับภูเขามหาในเรืองความสูงได้เลย 38 ทั้งหมดนี้เป็นความเลวในสายตาของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าและเป็นที่น่ารังเกียจ

39 นี่คือนส่วนหนึ่งจากภูมิปัญญาที่พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้ประทานแก่สุเจ้าและสุเจ้าจงอย่าตั้งสิ่งเคารพบูชาใดๆเป็นภาคีกับพระเจ้า มิฉะนั้นสุเจ้าจะถูกโยนเข้าไปในนรกที่ถูกสาปแช่งและไม่ได้รับสิ่งดี

40 อะไรรนะ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้ทรงให้ลูกชายแก่สุเจ้าและพระองค์เองทรงรับเอาทูตสวรรค์เพศหญิงมาเป็นลูกสาวของพระองค์ กระนั้นหรือ? โกหกอย่างมหันต์ชัดๆที่สุเจ้ากล่าวมา 41 เราได้อธิบาย(สัจธรรม)ในกรูอาณนี้ด้วยวิธีการต่างๆเพื่อที่พวกเขาจะได้ใส่ใจ แต่พวกเขากลับวิ่งห่างออกไปจากสัจธรรมมากขึ้น 42 (โธมัสฮัมมัต) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากมีสิ่งเคารพกราบไหว้อื่นๆเคียงคู่กับพระองค์ดังที่พวกเขา

ความละเอียดของมนุษย์ต้องละเว้นตั้งแต่ขั้นตอนแรกของมัน นี่เป็นเพียงคำสังพื้นฐานในเรื่องนี้

เขากล่าว แน่หนอน พวกมันน่าจะพยายามหาทางไปให้ถึงเจ้านายแห่งบัลลังก์แล้ว ⁴³ มหาบริสุทธิยังแต่พระองค์ผู้ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาพูด ⁴⁴ ชันฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินและทุกสรรพสิ่งในนั้นต่างกล่าวแซ่ซ้องสรรเสริญพระองค์ แต่ผู้เจ้าไม่เข้าใจการแซ่ซ้องสรรเสริญของพวกมัน แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงขจัดและผู้ทรงให้อภัย

⁴⁵ เมื่อสุเจ้าอ่านกุรอาน เราได้กันมานานที่มองไม่เห็นระหว่างสุเจ้ากับบรรดาผู้ไม่เชื่อในโลกหน้า ⁴⁶ เราได้ปิดคลุมหัวใจของพวกเขาวไว้เพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่เข้าใจและเราได้ทำให้หูของพวกเขาก็ไม่ได้ยิน เมื่อเจ้าเอ๋ยถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าในกุรอานเพียงองค์เดียว พวกเขาจะหันหน้าไปทางอื่นด้วยความเกลียดชัง

⁴⁷ เรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาอยากจะได้ยินเมื่อพวกเขาฟังเจ้าและสิ่งที่พวกเขาพูดเมื่อพวกเขานั่งร่วมปรึกษากันอย่างลับๆ และเมื่อพวกคนทำผิดเหล่านั้นกล่าวต่อกันและกันว่า “พวกท่านกำลังตามผู้ถูกคาถาอาคมอยู่เท่านั้น” ⁴⁸ ดูซิ พวกเขาเปรียบเจ้าเหมือนอะไร พวกเขาหลงทางไปแล้ว ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถหาหนทางที่ถูกต้องได้

⁴⁹ พวกเขากล่าวว่า “อะไรนะ จริงหรือที่เราจะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่งเมื่อเราเหลือแต่กระดูกที่ผุพังแล้ว?” ⁵⁰ จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “แม้พวกท่านเป็นหินหรือเหล็ก ⁵¹ หรือแม้แต่เป็นสิ่งที่แข็งกว่านี้ซึ่งพวกท่านคิดว่าไม่อาจจะถูกทำให้มีชีวิตได้อีกก็ตาม” แล้วพวกเขาจะถามว่า “ใครเล่าที่จะทำให้เรากลับมามีชีวิตอีก?” จึงตอบพวกเขาว่า “ก็พระองค์ผู้ทรงทำให้พวกท่านมีชีวิตขึ้นในครั้งแรกไงเล่า” แล้วพวกเขาจะส่ายหัวแก่เจ้าและถามว่า “แล้วเมื่อไหร่มันจะเกิดขึ้น?” จึงบอกพวกเขาว่า “บางทีมันอาจจะเร็วๆ นี้ก็ได้” ⁵² ในวันนั้น เมื่อพระองค์ทรงเรียกพวกท่าน พวกท่านจะสนองตอบด้วยการลุกขึ้นและสรรเสริญพระองค์ และพวกท่านคิดว่าพวกท่านอยู่ในสภาวะเช่นนี้เพียงชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น”

⁵³ (มุฮัมมัด) จึงบอกปวงบ่าวของฉันว่าพวกเขาควรจะพูดแต่เฉพาะ

สิ่งที่ดีที่สุดเท่านั้น ความจริงแล้ว ซาตานนั้นพยายามที่จะสร้างความแตกแยกขึ้นระหว่างพวกเขา แท้จริง ซาตานคือศัตรูตัวฉกาจของมนุษย์

54 พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงรู้ดีทุกสิ่งเกี่ยวกับสุเจ้า ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงเมตตาสุเจ้า และถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงลงโทษสุเจ้าอย่างหนัก เราไม่ได้ส่งเจ้ามาเพื่อเป็นผู้ดูแลเขา 55 พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดีถึงทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เราได้ยกยอบ้างคนให้มีตำแหน่งเหนือกว่าบ้างคนและเราได้ประทานคัมภีร์ชะบัวร์แก่ดาูด

56 จงวิงวอนต่อสิ่งสุเจ้าอ้างว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์นอกไปจากพระเจ้า และสุเจ้าจะรู้ว่าพวกมันไม่สามารถปลดเปลื้องความทุกข์ยากลำบากของสุเจ้าหรือเปลี่ยนแปลงสิ่งใด(ตามที่สุเจ้าต้องการ)ได้ 57 บรรดาผู้ที่พวกเขาวิงวอนขอความช่วยเหลือนั้นก็หาทางเข้าไปหาพระผู้อภิบาลของพวกเขาและแข่งขันกันที่จะเข้าใกล้พระเจ้าโดยหวังความเมตตาของพระองค์และกลัวการลงโทษของพระองค์ แท้จริง การลงโทษของพระผู้อภิบาลของสุเจ้านั้นน่าสะพรึงกลัวยิ่งนัก 58 ไม่มีเมือง(ชุมชน)ใดนอกจากเราจะทำลายหรือลงโทษอย่างแรงก่อนวันแห่งการพิพากษา นั้นได้ถูกลิขิตไว้แล้วในบันทึก

59 ไม่มีสิ่งใดขัดขวางเราจากการส่งสัญญาณต่างๆ ใต้ นอกจากคนรุ่นก่อนๆ ได้ปฏิเสธมัน เราได้ส่งอูฐตัวเมียมาเป็นสัญญาณอันชัดแจ้งต่อพวกเขา แต่พวกเขาได้ปฏิบัติต่อมันอย่างเหี้ยมโหดในขณะที่เราได้ส่งสัญญาณต่างๆ มาเพื่อเป็นการตักเตือน

60 (มุฮัมมัด)เราได้บอกเจ้าแล้วว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าได้ทรงล้อมผู้คนเหล่านี้ไว้ เราได้ให้เจ้าเห็นสิ่งที่เราได้แสดงแก่เจ้าแล้ว เช่นเดียวกับต้นไม้ที่ถูกสาปแช่ง(ต้นซักกুমที่ผลของมันมีหนามภายนอก)ในกูรอาน เพื่อเป็นการทดสอบสำหรับคนเหล่านี้ เราได้เตือนพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า แต่การเตือนแต่ละครั้งก็มีแต่จะทำให้พวกเขาตื้อรั้นยิ่งขึ้น

⁶¹ เมื่อเราได้บัญชาแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จงก้มกราบต่ออาดัม” ทั้งหมดต่างก้มกราบ ยกเว้นอิบลีส มันกล่าวว่า “จะให้ฉันนบนอบต่อผู้ที่พระองค์ทรงสร้างมาจากดินกระนั้นหรือ?” ⁶² แล้วมันก็กล่าวอีกว่า “พระองค์ทรงพิจารณาดูหน้อยซี นี่ะหรือที่พระองค์ทรงยกย่องให้เหนือกว่าฉัน? ถ้าหากพระองค์ทรงผ่อนปรนเวลาให้แก่ฉันไปจนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ฉันจะนำลูกหลานของข้าให้มาตามฉันทั้งหมด”

⁶³ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “จงออกไปให้พ้น นรกเป็นรางวัลตอบแทนอย่างเพียงพอแล้วสำหรับสุเจ้าและผู้ปฏิบัติตามสุเจ้า” ⁶⁴ จงออกไป สุเจ้าจะล่องลอยใครก็ได้ตามที่สุเจ้าสามารถ ด้วยเสียงของสุเจ้าและ ขบวนการม้าและพลเดินเท้าของสุเจ้ามาโจมตีพวกเขา และจงเป็นหุ้นส่วนกับพวกเขาในทรัพย์สินและลูกๆของพวกเขาคและทำสัญญากับพวกเขาก็ได้ แท้จริงแล้ว สัญญาของซาตานนั้นมีใช้สิ่งใดนอกไปจากการหลอกลวง ⁶⁵ แต่สุเจ้าไม่มีอำนาจเหนือปวงบ่าวที่แท้จริงของฉัน พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเพียงพอแล้วสำหรับเจ้าในการเป็นผู้คุ้มครอง”

⁶⁶ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าคือผู้ทรงทำให้เรือของสุเจ้าแล่นข้ามทะเลเพื่อที่สุเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานจากพระองค์ แท้จริง พระองค์ทรงเมตตาสุเจ้าเสมอ ⁶⁷ เมื่ออันตรายประสบแก่สุเจ้าในทะเล สุเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลือต่อพระองค์และสิ่งอื่น ๆ ที่สุเจ้าเคยวิงวอนขอความช่วยเหลือ แต่เมื่อพระองค์ทรงช่วยสุเจ้าให้ขึ้นบกด้วยความปลอดภัย สุเจ้าก็หันห่างออกไปจากพระองค์ แท้จริงแล้ว มนุษย์นั้นเนรคุณเสมอ

⁶⁸ สุเจ้าคิดว่าจะปลอดภัยหรือต่อการที่พระเจ้าจะทำให้แผ่นดินสูบสุเจ้าเมื่อสุเจ้าอยู่บนแผ่นดิน หรือต่อการที่พระองค์จะส่งพายุหินพัดกระหน่ำใส่สุเจ้า? แล้วสุเจ้าจะไม่พบผู้ใดคุ้มครองสุเจ้า ⁶⁹ หรือสุเจ้าไม่กลัวว่าพระองค์จะส่งสุเจ้าไปยังทะเลลึกครั้งหนึ่งและกระหน่ำสุเจ้าด้วยพายุร้ายและทำให้สุเจ้าจมน้ำเพราะการเนรคุณของสุเจ้าและสุเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือสุเจ้าให้พ้นจากเรานั้น?

⁷⁰ เราได้ให้เกียรติแก่ลูก ๆ ของอาดัมและเราได้ประทานความจำริญแก่พวกเขาด้วยการขนส่งโดยสารบนบกและในทะเล และเราได้ประทานสิ่งดี ๆ และบริสุทธิ์แก่พวกเขาและยกย่องพวกเขาให้เหนือกว่าสิ่งถูกสร้างอื่น ๆ ของเรามากมาย

⁷¹ วันนั้นจะมาถึงอย่างแน่นอนเมื่อเราจะเรียกมนุษย์ทุกคนพร้อมด้วยบรรดาผู้นำของพวกเขา แล้วบรรดาผู้ที่ถูกยืบบันทึกลงของพวกเขาก็ให้ในมือขวาของพวกเขาจะอ่านบันทึกของพวกเขา(อย่างกระตือรือร้น) และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้แต่หนึ่งนิด ⁷² แต่ใครที่ตาบอดในโลกนี้จะตาบอดในโลกหน้าด้วย ไม่ เขาจะหลงทางออกไปไกลจากหนทาง(แห่งสัจธรรม)ยิ่งกว่าคนตาบอดเสียอีก

⁷³ (ไอ้มัมมัด) พวกเขาหาทางทุกอย่างที่จะล่อลวงเจ้าให้หลงออกจากสิ่งที่เราได้เปิดเผยแก่เจ้าโดยหวังว่าเจ้าจะสร้างเรื่องเท็จบางอย่างในนามของเรา ถ้าหากเจ้าทำเช่นนั้น พวกเขาจะคบเจ้าเป็นเพื่อน ⁷⁴ ถ้าเราไม่ได้ให้ความเข้มแข็งแก่เจ้า มันอาจเป็นไปได้ที่เจ้าจะคล้อยตามพวกเขา ⁷⁵ แต่ถ้าหากเจ้าทำเช่นนั้น เราจะให้เจ้าลิ้มรสการลงโทษเป็นสองเท่าทั้งในโลกนี้และโลกหน้าด้วยเช่นกัน แล้วเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือใด ๆ มาขัดขวางเราได้

⁷⁶ ความจริงแล้ว พวกเขากำลังพยายามหาทางขจัดเจ้าและขับไล่เจ้าออกไปจากแผ่นดิน ถ้าหากพวกเขาทำเช่นนั้น พวกเขาเองจะไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้นานหลังจากเจ้า ⁷⁷ นี่คือการกระทำของเรากับบรรดาศาสนทูตที่เราได้ส่งมาก่อนเจ้า และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในวิธีการของเรา

⁷⁸ จงดำรงนมาซตั้งแต่วันคล้อยไปจนถึงความมืดของกลางคืนและในยามรุ่งอรุณ เพราะการอ่านกุรอ่านในยามรุ่งอรุณจะถูกเฝ้าดู ⁷⁹ และในระหว่างกลางคืน จงตื่นขึ้นนมาซ นี่เป็นการนมาซเพิ่มเติมสำหรับเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่พระผู้อภิบาลของเจ้าจะได้ยกย่องเจ้าให้อยู่ในตำแหน่งที่ได้รับการสรรเสริญ

⁸⁰ จงกล่าววิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดประทานทางเข้าและทางออกอันมีเกียรติแก่ฉัน และโปรดดำรงรักษาฉันไว้ด้วยอำนาจของพระองค์ด้วยเถิด” ⁸¹ จงประกาศว่า “สัจธรรมมาแล้วและความเท็จได้มลายหายไป เพราะความเท็จนั้นเป็นสิ่งที่ต้องสูญสิ้นไปเสมอ”

⁸² เราได้ประทานสิ่งที่เป็นการบำบัดรักษาและเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาไว้ในกุรอาน ส่วนบรรดาผู้ทำความชั่วนั้น มันมีแต่จะเพิ่มความขาดทุนให้แก่พวกเขา

⁸³ เมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานแก่ใครคนหนึ่ง เขากลับทำตัวยโสโอหังและหันหลังให้ แต่เมื่อเคราะห์กรรมประสบแก่เขา เขาก็เริ่มสิ้นหวัง ⁸⁴ (อินบีย) จงบอกพวกเขาว่า “ทุกคนกำลังปฏิบัติตามทางของตนเอง แต่พระผู้อภิบาลของพวกท่านเท่านั้นที่รู้ดีที่สุดว่าใครอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรง”

⁸⁵ พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับวิญญาณ จงบอกเถิดว่า “วิญญาณนั้นมาโดยคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของฉัน แต่พวกท่านได้รับความรู้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น”

⁸⁶ (โอมฺฮัมมัด) ถ้าเราประสงค์ เราอาจจะเอาสิ่งที่เราได้เปิดเผยแก่เจ้าทั้งหมดกลับมา แล้วเจ้าจะไม่พบใครที่ช่วยเหลือเจ้าให้พ้นจากเรา ⁸⁷ ยกเว้นโดยความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า แท้จริง ความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเจ้านั้นใหญ่หลวงนัก ⁸⁸ จงกล่าวเถิด “แม้มนุษย์และญินจะรวมกันเพื่อทำสิ่งที่เหมือนกับกุรอานนี้ พวกเขาจะไม่สามารถทำสิ่งที่เหมือนมันได้ถึงแม้ว่าพวกเขาทั้งหมดจะช่วยกันก็ตาม”

⁸⁹ ในกุรอานนี้ เราได้ใช้วิธียกตัวอย่างต่างๆ เพื่อทำให้มนุษย์เข้าใจ แต่ส่วนมากของพวกเขายังคงตั้งตนอยู่ในการปฏิเสธสัจธรรม ⁹⁰ พวกเขากล่าวว่า “เราจะไม่ศรัทธาในสิ่งที่ท่านกล่าวจนกว่าท่านจะทำให้หน้าพุงออกมาจากแผ่นดินเพื่อเรา” ⁹¹ หรือไม่ก็ให้มีสวนอันอุดมและอุ้งน้เกิดขึ้นแก่ท่านและทำให้ลำน้ำหลายสายไหลเข้าไปในสวนนั้น ⁹² หรือจนกว่า

ท่านจะทำให้ฟ้าถล่มลงมาบนเราเป็นเสียงๆตามที่ท่านขู่เรา หรือนำเอาพระเจ้าและทูตสวรรค์มาปรากฏต่อหน้าเรา ⁹³ หรือให้มีบ้านทองคำหลังหนึ่งเกิดขึ้นสำหรับท่านหรือท่านทะยานขึ้นไปบนฟ้า และเราจะไม่เชื่อในการทะยานขึ้นไปของท่านจนกว่าท่านจะนำเอาคัมภีร์เล่มที่เราอ่านได้มาให้เรา” (ไอ้มุฮัมมัด) จึงบอกพวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทันนั้นทรงบริสุทธิ์ยิ่ง ฉันทมิได้เป็นอะไรนอกไปจากมนุษย์คนหนึ่งที่ถูกส่งมาเป็นศาสนทูต”

⁹⁴ เมื่อใดก็ตามที่ทางนำได้มายังพวกเขา ไม่มีสิ่งใดที่ห้ามพวกเขาจากการศรัทธานอกจากข้อสงสัยที่พวกเขากล่าวว่า “พระเจ้าได้ส่งมนุษย์มาเป็นศาสนทูตของพระองค์ด้วยหรือ?” ⁹⁵ จึงบอกพวกเขาว่า “ถ้าหากบรรดาทูตสวรรค์เดินไปไหนมาไหนบนโลกได้โดยสงบ เราจะส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาเป็นศาสนทูตยังพวกเขา” ⁹⁶ (ไอ้มุฮัมมัด) จึงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้ายิ่งเพียงพอแล้วสำหรับการเป็นพยานระหว่างฉันทและพวกท่านทั้งหมด พระองค์ทรงรู้ดีและทรงเผ้าดูบำวทั้งหลายของพระองค์”

⁹⁷ ใครที่พระเจ้าทรงนำทาง เขาจะอยู่ในหนทางที่ถูกต้อง ส่วนใครที่พระเจ้าปล่อยให้หลงทาง เจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือคนใดสำหรับพวกเขา นอกจากพระองค์เท่านั้น ในวันแห่งการพิพากษา เราจะรวมพวกเขาไว้ให้นอนคว่ำหน้า ตาบอด เป็นใบ้และหูหนวก ที่ปากนักของพวกเขาคือนรก เมื่อใดก็ตามที่ไฟมอด เราจะให้มันลุกโชนขึ้นอีกสำหรับพวกเขา ⁹⁸ นี่คือการตอบแทนสำหรับพวกเขา เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาของเราและถามว่า “เราจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่อีกกระนั้นหรือในเมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกและเป็นฝุ่นแล้ว?”

⁹⁹ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินทรงมีอำนาจที่จะสร้างสิ่งที่เหมือนกับพวกเขาได้? พระองค์ได้ทรงกำหนดเวลาสำหรับทำให้พวกเขาฟื้นขึ้นมาไว้แล้วโดยไม่ต้องสงสัย แต่บรรดาผู้ทำความผิดยังคงตั้งต้นปฏิเสธสัจธรรม ¹⁰⁰ (ไอ้มุฮัมมัด) จึงบอก

พวกเขาว่า “ถ้าหากคลังสมบัติแห่งความเมตตาของพระผู้อภิบาลของฉัน อยู่ในความครอบครองของพวกท่าน พวกท่านก็ควรจะห่วงงเห็นยวมันไว้ ด้วยกลัวว่ามันจะถูกใช้จนหมดไป แท้จริง มนุษย์นั้นซีเหี้ยมเสมอ”

¹⁰¹ เราได้ให้สัญญาณที่ชัดแจ้งแก่อย่างแก่มุซา สูเจ้าจงถามลูกหลาน อิสรออีลดูก็ได้ เมื่อเขามายังผู้คนแล้ว ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “มุซาเอ๋ย ฉัน ถือว่าท่านถูกคาถาอาคมอย่างแน่นอน” ¹⁰² มุซาตอบว่า “ท่านรู้ดีว่า ไม่มีใครนอกไปจากพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่ส่ง สัญญาณเหล่านี้ลงมาเพื่อเป็นหลักฐานต่อหน้าต่อตา ฟาโรห์เอ๋ย ฉันเห็น ว่าท่านต่างหากที่จะได้รับความหายนะ” ¹⁰³ ในที่สุด ฟาโรห์ก็คิดที่จะ กำจัดมุซาออกไปจากแผ่นดิน แต่เราได้ทำให้เขาและพวกพ้องของเขา ทั้งหมดจมน้ำตาย ¹⁰⁴ หลังจากนั้น เราได้กล่าวแก่พวกลูกหลานอิสรออีล ว่า “ตอนนี้ สูเจ้าจงตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดิน และเมื่อเวลาแห่งการฟื้นคืนชีพที่ถูกกำหนดไว้มาถึง เราจะรวมสูเจ้าเข้าไว้ด้วยกัน”

¹⁰⁵ เราได้ส่งกรอานลงมาด้วยสัจธรรมและด้วยสัจธรรมที่มั่นคงลงมา (โอมุฮัมมัด) เราไม่ได้ส่งเจ้ามาเพื่ออีนใดนอกจากเพื่อแจ้งข่าวดีและเพื่อให้คำเตือน ¹⁰⁶ เราได้ส่งกรอานนี้ลงมาเป็นตอนๆ เพื่อที่เจ้าจะได้อ่านให้ แก่ผู้คนทีละตอน และเราได้ประทานมันลงมาเป็นคราวๆ

¹⁰⁷ (โอมุฮัมมัด) จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม บรรดาผู้ได้รับความรู้ก่อนหน้านี้ได้ก้มลงกราบเมื่อมันถูกอ่าน ¹⁰⁸ และ พวกเขาจะกล่าวว่า ‘มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้อภิบาลของเรา สัญญาของ พระองค์จะเป็นจริงอย่างแน่นอน’ ¹⁰⁹ และพวกเขาจะก้มหน้าลงจรดพื้น พลากร้องให้เมื่อได้ยินมัน และนี่(กรอาน)ได้ทำให้พวกเขาถ่อมตัวมากขึ้น”

¹¹⁰ (โอนบี) จงบอกพวกเขาว่า “พวกท่านจะวิงวอนต่อพระเจ้าหรือ ผู้ทรงกรุณาก็ได้เหมือนกัน พระนามทั้งหมดของพระองค์นั้นประเสริฐ ยิ่ง” และจงอย่าอ่านเสียงดังหรือแผ่วเบาในการมาฆของเจ้า แต่จง

ปฏิบัติตามทางสายกลางระหว่างทั้งสองนี้ ¹¹¹ และจงกล่าว “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้มิได้ทรงกำเนิดบุตรและไม่มีหุ้นส่วนใดๆในอาณาจักรของพระองค์ และมีทรงต้องมีผู้ช่วยเหลือใดๆ และจงประกาศความยิ่งใหญ่ของพระองค์ด้วยการสดุดีความเกรียงไกรของพระองค์”

18. ถ้า

อัล-กะฮฺฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงประทานคัมภีร์ที่ไม่มีคลุ้มเครือใดๆนี้มายังบ่าวของพระองค์ ² และเป็นคัมภีร์ที่กล่าวอย่างตรงไปตรงมาเพื่อที่จะเตือนผู้คนถึงการลงโทษอันรุนแรงจากพระองค์ และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่กระทำความดีว่าพวกเขาจะได้รับรางวัลอันดีงาม ³ ซึ่งพวกเขาจะมีความสุขในนั้นตลอดไป ⁴ และเพื่อที่จะเตือนบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “พระเจ้าทรงให้กำเนิดบุตร” ⁵ พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆในเรื่องนี้เช่นเดียวกับบรรพบุรุษของพวกเขา มันเป็นถ้อยคำอุบาทว์ที่ออกมาจากปากของพวกเขา พวกเขามีได้พูดอะไรนอกไปจากความเท็จ

⁶ (โอ้ผู้ฮัมมัด) บางทีเจ้าอาจจะทำลายตัวเจ้าเองเพราะความเศร้าใจถ้าพวกเขาไม่ศรัทธาในศาสนา ⁷ เราได้ประดับประดาโลกนี้ด้วยสิ่งต่างๆที่สวยงามเพื่อที่เราจะทดสอบมนุษย์ว่าผู้ใดในหมู่พวกเขาดีที่สุดในงาน ⁸ แต่เราจะพลิกทุกอย่างที่อยู่ในนั้นให้เป็นที่ว่างเปล่า

⁹ เจ้าคิดใหม่ว่าบรรดาผู้หลบไหลอยู่ในถ้ำและแผ่นจารึกเป็นสัญญาณมหัศจรรย์ส่วนหนึ่งของเรา? ¹⁰ เมื่อพวกเขาชนุมเข้าไปหลบภัยอยู่ในถ้ำ พวกเขา กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานความเมตตาจากพระองค์แก่เราและโปรดนำทางที่ถูกต้องในกิจการงานของเราด้วย

เกิด” ¹¹ ดังนั้น เราจึงได้ทำให้พวกเขาหลับอยู่ในถ้ำเป็นเวลาหลายปี
¹² หลังจากนั้น เราได้ทำให้พวกเขาตื่นขึ้นมาเพื่อที่จะทดสอบว่าคนกลุ่มใดในสองกลุ่มสามารถนับเวลาที่พวกเขาอยู่ที่นั่นได้ดีกว่ากัน

¹³ ที่นี้ เราจะเล่าเรื่องราวของพวกเขาให้เจ้าฟัง พวกเขาเป็นชายหนุ่มกลุ่มหนึ่งที่ศรัทธาในพระผู้อภิบาลของพวกเขาและเราได้เพิ่มพูนทางนำให้แก่พวกเขา ¹⁴ เราได้ทำให้หัวใจของพวกเขาเข้มแข็งเมื่อพวกเขาลุกขึ้นและประกาศว่า “พระผู้อภิบาลของเราคือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เราจะไม่มีวิงวอนพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เป็นอันขาด มันเป็นการไร้สาระที่สุดหากเราทำเช่นนั้น” ¹⁵ (พวกเขาได้ปรึกษากันว่า) “คนของพวกเขาได้เอาพระเจ้าอื่นมาแทนพระองค์ ทำไมพวกเขาไม่เอาหลักฐานที่ชัดแจ้งใดๆมายืนยันความเชื่อของพวกเขา? ดังนั้น ใครเล่าที่จะชั่วช้าไปกว่าผู้กระทำความเท็จต่อพระเจ้า?”

¹⁶ “ที่นี้ เมื่อพวกเขาปลุกตัวห่างออกจากพวกเขาและมีได้เคารพสักการะผู้ใดแทนพระเจ้าแล้ว ขอให้พวกเขาไปยังถ้ำเพื่อหลบภัย พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงแผ่ความเมตตาของพระองค์แก่พวกเขาและจะทรงจัดระเบียบการงานอย่างดีที่สุดให้แก่พวกเขา”

¹⁷ เจ้าจะเห็นว่าเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น มันจะเคลื่อนจากถ้ำไปยังด้านหนึ่งและคล้อยไปทางขวา และเมื่อมันตก มันจะลับไปจากพวกเขาและเคลื่อนไปทางซ้ายในขณะที่พวกเขานอนอยู่ที่ลานกว้างภายในถ้ำ นี่คือการหนึ่งในบรรดาสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้า ใครที่พระเจ้าทรงนำทาง เขาก็อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง และใครที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลง เขาจะไม่พบผู้ช่วยเหลือหรือผู้นำทาง

¹⁸ ถ้าหากเจ้าเห็นพวกเขา เจ้าจะคิดว่าพวกเขาตื่นขึ้นทั้งๆที่ความจริงแล้วพวกเขาหลับ เราได้พลิกพวกเขามาทางด้านขวาและซ้ายและสุนัขของพวกเขายังคงนั่งยึดสองขาหน้าเฝ้าอยู่ที่ปากถ้ำ ถ้าหากเจ้ามองลงมาและเห็นพวกเขา เจ้าจะหันหลังหนีเพราะความตกใจกลัว

¹⁹ ในช่วงเวลาหนึ่ง เราได้ทำให้พวกเขาลุกขึ้น ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ตามกันและกัน คนหนึ่งในพวกเขาถามว่า “พวกเจ้าอยู่ในสภาพเช่นนี้มานานเท่าใดแล้ว” พวกเขาตอบว่า “เราอยู่ในนี้มาหนึ่งวันหรือเพียงส่วนหนึ่งของวัน” แต่อีกคนหนึ่งว่า “พระผู้อภิบาลทรงรู้ดีที่สุดว่าเราอยู่ในสภาพนี้มานานเท่าใด ดังนั้น ให้เราส่งใครคนหนึ่งในหมู่พวกเราพร้อมกับเหรียญเงินไปยังเมืองและให้เขาดูสถานที่ที่เขาสามารถหาอาหารที่สะอาดที่สุดเพื่อนำอะไรบางอย่างมากิน อย่างไรก็ตาม เขาต้องระวังมิให้ใครรู้ว่าเราอยู่ที่ใด” ²⁰ เพราะถ้าพวกเขาเห็นว่าเราเป็นใคร พวกเขาจะเอาหินขว้างพวกเราจนตายหรือบังคับเราให้กลับไปนับถือศาสนาของพวกเขาอย่างแน่นอน หากเป็นเช่นนั้น พวกเราจะไม่ประสบความสำเร็จที่แท้จริงตลอดกาล”

²¹ โดยวิธีนี้เองที่เราได้เปิดเผยความลับของพวกเขาให้แก่ชาวเมืองเพื่อที่พวกเขาจะได้รู้ว่าสัญญาณของพระเจ้านั้นเป็นความจริงและจะได้ไม่มีข้อสงสัยในเรื่องยามอวสาน(วันแห่งการพิพากษา) แต่ผู้คนกลับถกเถียงกันเองเกี่ยวกับพวกเขาที่เป็นชาวถ้ำ พวกเขาบางคนกล่าวว่า “จงสร้างอนุสรณ์สถานไว้เหนือพวกเขา เพราะพระผู้อภิบาลของพวกเขาเท่านั้นที่รู้ดีที่สุดเกี่ยวกับพวกเขา” แต่บรรดาคนที่มีอำนาจในกิจการของผู้คนกล่าวว่า “เราจะสร้างสถานที่แห่งการเคารพสักการะขึ้นมาบนพวกเขา”

²² บางคนกล่าวว่า “พวกเขามีสามคนและที่สี่คือสุนัขของพวกเขา” บางคนกล่าวว่า “พวกเขามีห้าคนและที่หกคือสุนัขของพวกเขา” นี่เป็นเพียงการเดาเด่งเฉย ยังมีบางคนกล่าวว่า “พวกเขามีเจ็ดคนและที่แปดคือสุนัขของพวกเขา” จงกล่าวเถิด “พระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้นที่ทรงรู้ดีที่สุดว่าพวกเขามีจำนวนเท่าใด” มีเพียงไม่กี่คนที่รู้จำนวนที่ถูกต้อง ดังนั้น เจ้าจงอย่าเข้าไปถกเถียงกับพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้นอกจากเรื่องที่เราได้เห็น และจงอย่าถามผู้ใดเกี่ยวกับพวกเขา ²³ จงอย่ากล่าวเกี่ยวกับเรื่อง

ได้ว่า “ฉันจะทำสิ่งนี้ในวันพรุ่งนี้” ²⁴ โดยไม่กล่าวว่า “หากพระเจ้าทรงประสงค์” ถ้าหากเจ้ากล่าวสิ่งใดออกไปโดยพลั้งเผลอ เจ้าจงนึกถึงพระองค์ผู้อภิบาลของเจ้าทันทีและกล่าวว่า “ฉันหวังว่าพระองค์ผู้อภิบาลของฉันจะทรงนำทางฉันในเรื่องนี้ด้วยสิ่งที่ใกล้เคียงกับหนทางที่เที่ยงตรงที่สุดสำหรับฉัน”

²⁵ (มีบางคนกล่าวว่า) “พวกเขาอยู่ในถ้ำมาเป็นเวลาสามร้อยปี” และบางคนก็เพิ่มเข้าไปอีกเก้าปี ²⁶ โอนีบี จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดว่าพวกเขาอยู่ที่นั่นนานเท่าใด เพราะพระองค์ทรงรู้ดีถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ซ่อนเร้นอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน” พระองค์เป็นผู้ทรงเห็นและทรงได้ยินทุกสิ่ง ไม่มีผู้คุ้มครองอื่นใดสำหรับสิ่งทั้งหลายในชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์มิได้ทรงให้ผู้ใดเข้ามามีส่วนกับพระองค์ในอำนาจของพระองค์

²⁷ (โอนีบี) จงประกาศสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าจากคัมภีร์ของพระองค์ผู้อภิบาลของเจ้า เพราะไม่มีผู้ใดที่จะเปลี่ยนแปลงถ้อยคำของพระองค์ เจ้าจะไม่พบที่ใดที่ผู้คุ้มครองเจ้าจากพระองค์ได้ ²⁸ จงทำให้ตัวเจ้าเองมีความซนติร่วมกับบรรดาผู้ที่วิงวอนต่อพระองค์ผู้อภิบาลของพวกเขาทั้งยามเช้าและยามเย็นเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากพระองค์ และจงอย่าหันสายตาของเจ้าออกไปจากพวกเขาโดยปรารถนาสิ่งน่าสนใจของชีวิตทางโลก จงอย่าเชื่อฟังผู้ที่เราได้ทำให้หัวใจของเขาเหม็นเฉยจากการะลึกถึงเราและผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขาและมีความประพฤติสุดโต่งในการทำงานของเขา

²⁹ จงประกาศเถิดว่า “นี่คือสัจธรรมจากพระองค์ผู้อภิบาลของพวกเขา ดังนั้น ใครที่ประสงค์ก็ศรัทธาได้ และผู้ใดประสงค์ก็ปฏิเสธได้” สำหรับผู้ทำความผิดนั้น เราได้เตรียมไฟนรกที่เปลวของมันจะล้อมรอบพวกเขาเหมือนหลังคาโค้งไว้แล้ว ถ้าพวกเขาร้องขอ น้ำ พวกเขาจะได้รับน้ำที่เหมือนกับตะกั่วหลอมละลายที่เราเทราดลงบนใบหน้าของพวกเขา ช่างเป็นเครื่องดื่มที่ชั่วช้าและที่ฟานักอันเลวร้ายเสียนี้กระไร

³⁰ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น เราจะไม่ทำให้รางวัลสำหรับผู้ทำความดีต้องสูญเปล่า ³¹ พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในสวนสวรรค์อันเขียวชอุ่มตลอดกาลซึ่งที่เท้าของพวกเขามีลำนำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะได้สวมกำไลทองและสวมอาภรณ์ไหมสีเขียวยกดอกงามวิจิตรและนอนเอกเขนกบนที่นึ่งคล้ายบัลลังก์สูง ช่างเป็นผลตอบแทนอันประเสริฐยิ่งและเป็นที่พำนักที่แสนดีเสียนี้กระไร

³² (โอมัฮัมมัด) จงยกการเปรียบเทียบเรื่องชายสองคนให้พวกเขาฟัง คนหนึ่งเราได้ให้สวนองุ่นสองแห่งแก่เขาโดยมีต้นอินทผลัมล้อมรอบ และระหว่างสวนองุ่นทั้งสองนั้นเราได้ให้ที่ดินผืนหนึ่งไว้สำหรับเพาะปลูก ³³ สวนองุ่นทั้งสองนี้ให้ผลอย่างอุดมสมบูรณ์และไม่เคยขาด และเรายังให้มีลำธารไหลผ่านกลางสวนทั้งสองนั้นด้วย ³⁴ ดังนั้น เขาจึงได้ผลผลิตมากมาย แต่กระนั้นก็ตาม เมื่อเขาสนทนากับเพื่อนบ้านของเขา เขากล่าวว่า “ฉันมีทรัพย์สินมากกว่าท่านและมีคนรับใช้ที่แข็งแกร่งกว่า” ³⁵ ด้วยความไม่เป็นธรรมต่อตัวเขาเอง เขาได้เข้าไปในสวนของเขาและกล่าวว่า “ฉันไม่คิดว่าความมั่งคั่งของฉันนี้จะสูญสิ้นไป” ³⁶ ฉันไม่เชื่อว่าโมฆยามแห่งการพินาศซึ่งจะมีขึ้น อย่างไรก็ตาม ถ้าหากฉันถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะได้รับสถานที่ที่ดีกว่านี้แน่นอน”

³⁷ เพื่อนบ้านของเขาได้ตำหนิเขาระหว่างการสนทนาโดยกล่าวว่า “อะไรกันนี้ ท่านปฏิเสธผู้ทรงสร้างท่านขึ้นมาจากดิน แล้วจากอสุจิ ทรงทำให้ท่านเป็นมนุษย์ที่มีรูปร่างสมบูรณ์กระนั้นหรือ?” ³⁸ แต่สำหรับฉันแล้ว พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงเป็นพระผู้อภิบาลของฉัน และฉันไม่ตั้งผู้ใดเป็นภาคีร่วมกับพระองค์ ³⁹ เมื่อท่านเข้าไปในสวนของท่าน ทำไมท่านไม่กล่าวว่า “อะไรที่เกิดขึ้นก็เนื่องจากพระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีพลังอำนาจอื่นใดนอกไปจากอำนาจของพระเจ้า” ถ้าหากท่านเห็นว่าฉันด้อยกว่าท่านในทรัพย์สินและลูกๆ ⁴⁰ บางที พระผู้อภิบาลของฉันอาจจะประทานสวนที่ดีกว่าสวนของท่านแก่ฉัน และอาจส่งฟ้าผ่าลงมาบนสวนของท่าน

จนกลายเป็นทุ่งโล่งเตียนก็ได้⁴¹ หรือน้ำในสวนนั้นอาจแห้งเหือดลงไปในพื้นที่ดินและท่านไม่สามารถหามันมาได้อีก”

⁴² ในที่สุด พืชผลของเขาทั้งหมดได้ถูกทำลาย เมื่อเขาเห็นร้านปลูกองุ่นพังลงมา เขาก็บีบมือทั้งสองของเขาแสดงความเสียใจต่อการสูญเสียสิ่งที่เขาได้ทุ่มเทไปและกล่าวว่า “ฉันไม่คิดที่จะตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระผู้อภิบาลของฉันเลย”⁴³ เขาได้คนมาช่วยเหลือเขาให้พ้นจากพระเจ้าได้ และเขาไม่สามารถป้องกันตนเองได้⁴⁴ ดังนั้น เขาจึงตระหนักได้ว่าการช่วยเหลือทั้งหมดนั้นมาจากพระเจ้าผู้ทรงสัจจะ พระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดในการตอบแทนและทรงเป็นเลิศที่สุดในเรื่องผลสุดท้ายที่จะตามมา

⁴⁵ (ไอ้คนปรี) จงยกตัวอย่างให้พวกเขาได้นึกถึงความจริงแห่งชีวิตโลกนี้ว่ามันเปรียบเหมือนกับพืชพรรณของโลกที่ออกเงยขึ้นมาอย่างอุดมสมบูรณ์เมื่อเราส่งน้ำฝนลงมาจากท้องฟ้า แต่หลังจากนั้น มันก็กลับกลายเป็นเศษพืชแห้งกรังที่ถูกลมพัดปลิวว่อน พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง⁴⁶ ท่านองเดียวกัน ทร์พียัสสินและลูกๆ ก็คือเครื่องประดับชั่วคราวแห่งโลกนี้เท่านั้น แต่ความจริงแล้ว การกระทำความดีอย่างจริงจังนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในสายตาของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าในบ้านปลาย และเป็นความหวังที่ดีกว่า

⁴⁷ วันที่เราจะทำให้ภูเขาทั้งหลายต้องเคลื่อนย้าย สุเจ้าจะได้เห็นแผ่นดินนี้ว่างเปล่า และเราจะรวมมนุษย์ทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกันโดยไม่เหลือใครไว้ข้างหลังเลย⁴⁸ พวกเขาจะถูกนำมาปรากฏต่อหน้าพระผู้อภิบาลของสุเจ้าเป็นแถวและพระองค์จะกล่าวกับพวกเขาว่า “ตอนนี้ สุเจ้าได้กลับมายังเราเหมือนกับที่เราได้สร้างสุเจ้าเป็นครั้งแรก แต่สุเจ้าคิดเอาเองว่าเราไม่ได้กำหนดไว้สำหรับการทำตามสัญญาที่มีต่อสุเจ้า”

⁴⁹ แล้วบันทึก(การกระทำ)จะถูกนำมาวางไว้ต่อหน้าพวกเขา ในตอนนั้น สุเจ้าจะเห็นว่าคนทำผิดทั้งหลายจะกลัวยิ่งอยู่ในบันทึกนั้น พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรลัยแน่แล้วเรา นี่มันบันทึกอะไรกันนี้ ไม่มีการกระทำ

อะไรของเราที่ไม่ได้ถูกบันทึกไว้เลยไม่ว่าจะเรื่องเล็กน้อยหรือเรื่องใหญ่โต” พวกเขาจะได้เห็นทุกสิ่งทีพวกเขาได้ทำไว้ต่อหน้าพวกเขาและพระผู้อภิบาลของสุเจ้าไม่ทรงอธรรมต่อผู้ใดแม้แต่แต่น้อยนิด

⁵⁰ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เรารู้จักแล้วกับบรรดาทูตสวรรค์ว่า “จงก้มกราบต่ออาดัม” พวกเขาได้ก้มกราบ ยกเว้นอับลีส(ซาตาน) มันเป็นหนึ่งในหมู่ญิน มันฝ่าฝืนคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของมัน แล้วสุเจ้าจะเอามันและลูกหลานของมันมาเป็นผู้คุ้มครองแทนฉันกระนั้นหรือทั้งๆที่มันเป็นศัตรูของสุเจ้า? นี่เป็นการแลกเปลี่ยนที่ชั่วร้ายเหลือเกินสำหรับผู้ทำความผิด

⁵¹ ฉันมิได้เรียกพวกมันให้มาเป็นพยานในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และในการสร้างตัวตนของพวกมัน ฉันไม่เอาบรรดาผู้ทำให้คนอื่นหลงทางมาเป็นผู้ช่วยเหลือ

⁵² ในวันนั้น พระองค์จะกล่าวกับพวกเขาว่า “จงเรียกบรรดาที่สุเจ้าคิดว่าเป็นภาคีกับฉันมาให้หมด” และพวกเขาจะร้องเรียกพวกมัน แต่พวกมันจะไม่ตอบรับและไม่มาช่วยเหลือพวกเขา และเราจะวางที่ขวางกัน (ความเป็นศัตรู)ระหว่างพวกเขา ⁵³ ผู้ทำความผิดทั้งหมดจะเห็นไฟในวันนั้นและรู้ว่าพวกเขาจะตกลงไปในนั้น แต่พวกเขาไม่พบทางใดที่จะหนีไปได้

⁵⁴ เราได้อธิบายทุกอย่างในกุรอ่านนี้เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับมนุษย์ แต่โดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์ชอบที่จะโต้เถียงกันในเรื่องต่างๆมากมาย

⁵⁵ ไม่มีอะไรที่ขัดขวางพวกเขามิให้ศรัทธาในเมื่อพวกเขาได้รับทางนำ และขัดขวางพวกเขาจากการขอภัยโทษต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา นอกไปจากความจริงที่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับประชาชาติก่อนๆจะเกิดขึ้นกับพวกเขา หรือไม่ว่าพวกเขาต้องได้เห็นการลงโทษมาปรากฏต่อหน้าพวกเขา

⁵⁶ เรามีได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ให้คำเตือน แต่บรรดาผู้ปฏิเสธกลับใช้ความเท็จโต้แย้ง

เพื่อทำลายสัจธรรม พวกเขาถือเอาสิ่งที่ฉันประทานมาและการเตือนของฉันเป็นที่ล้อเล่น ⁵⁷ ใครเล่าที่จะชั่วร้ายยิ่งกว่าผู้ถูกเตือนถึงสิ่งที่พระผู้อภิบาลของเขาประทานมา แต่เขาหันห่างออกจากมันและลืมสิ่งที่มือของเขาได้ทำไว้? สำหรับคนเหล่านั้น เราได้ปิดบังหัวใจของพวกเขาไว้ด้วยสิ่งที่จะทำให้พวกเขาไม่เข้าใจจนะของเราและทำให้พวกเขาลำบากในการได้ยิน ด้วยเหตุนี้เอง พวกเขาจะไม่มีความอยู่ในทางนำที่ถูกตองไม่ว่าเจ้าจะเรียกร้องเชิญชวนพวกเขามาสู่ทางนออย่างไรก็ตาม

⁵⁸ พระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตายิ่ง หากพระองค์ทรงประสงค์จะลงโทษพวกเขาสำหรับความผิดที่พวกเขาได้ทำไว้ พระองค์อาจจะส่งการลงโทษมายังพวกเขาได้ทันที แต่พวกเขามีเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ และพ้นจากเวลานั้นไป พวกเขาจะไม่พบทางหนีไปจากมันได้เลย ⁵⁹ เราได้ทำลายหมู่ชนเหล่านั้นเมื่อพวกเขายังคงทำผิดและเราได้กำหนดเวลาสำหรับการทำลายพวกเขาไว้แล้ว

⁶⁰ (จงนึกถึง)เมื่อมุซาคกล่าวแก่คนรับใช้ของเขาว่า “ฉันจะไม่ยุติการเดินทางจนกว่าจะถึงบริเวณที่สองทะเลมาบรรจบกัน ถึงแม้ฉันจะต้องใช้เวลาหลายปี” ⁶¹ และเมื่อทั้งสองมาถึงบริเวณที่สองทะเลบรรจบกันปรากฏว่าพวกเขาลืมน้ำไว้ มันจึงได้มุดหนีไปยังทะเลอย่างว่องไว ⁶² เมื่อทั้งสองเดินต่อไป มูซาได้กล่าวแก่คนติดตามเขาว่า “ไปเอาอาหารเข้ามา เราเหนื่อยล้าเหลือเกินแล้วจากการเดินทาง”

⁶³ คนติดตามรับใช้กล่าวว่า “ท่านเห็นไหมว่าในตอนที่เราแฉะพักข้างก้อนหินนั้น ฉันได้ลืมน้ำเอาไว้ และซาตานได้ทำให้ฉันลืมนึกเรื่องนี้แก่ท่าน ปลาตัวนั้นได้กระโดดหนีลงทะเลไปอย่างน่าอัศจรรย์” ⁶⁴ มูซาจึงตอบว่า “นั่นแหละที่เรากำลังตามหา” ดังนั้น ทั้งสองจึงได้เดินย่อนรอยเท้ากลับไปยังที่เดิม ⁶⁵ ที่นั้น พวกเขาได้พบป่าวคนหนึ่งของเราซึ่งเราได้ประทานความโปรดปรานและสอนความรู้พิเศษแก่เขา

⁶⁶ มูซาได้กล่าวแก่เขาว่า “ให้ฉันติดตามท่านไปได้ไหม ทั้งนี้เพื่อที่ท่าน

จะได้สอนความรู้ที่ท่านได้ถูกสอนมาแก่ฉันบ้าง?”⁶⁷ เขาตอบว่า “ท่านไม่สามารถอดทนร่วมกับฉันได้”⁶⁸ และท่านจะมีความอดทนในเรื่องที่ท่านไม่มีความรู้ได้อย่างไร?”⁶⁹ มูซาได้กล่าวว่า “หากพระเจ้าทรงประสงค์ ท่านจะเห็นว่าฉันเป็นคนอดทนและฉันจะไม่ฝ่าฝืนท่านในเรื่องใดๆ”⁷⁰ เขากล่าวว่า “เออละ ถ้าหากท่านต้องการจะติดตามฉันไปละก็ ท่านจงอย่าถามฉันในเรื่องใดจนกว่าฉันจะพูดเรื่องนั้นขึ้นมาเอง”

⁷¹ ดังนั้น ทั้งสองจึงได้ออกเดินทางไปจนกระทั่งเขาทั้งสองได้ขึ้นเรือลำหนึ่ง และคนผู้นั้นได้เจาะรูลำเรือ มูซาจึงร้องออกมาว่า “อะไรกันนี้ ท่านเจาะรูในลำเรือเพื่อจะทำให้คนโดยสารจมน้ำกระนั้นหรือ? ทำอย่างนี้ก็มีแต่จะพบเรื่องน่าเศร้าเป็นแน่”⁷² เขาผู้นั้นกล่าวว่า “ฉันมิได้บอกท่านหรือว่าท่านไม่สามารถที่จะอดทนร่วมกับฉันได้?”⁷³ มูซาได้ตอบว่า “จงอย่าตำหนิฉันในสิ่งที่ฉันลืมเลย และขอจงอย่าถือสาในสิ่งที่ฉันได้ทำไป”⁷⁴ หลังจากนั้น เขาทั้งสองได้ออกเดินทางต่อไปจนกระทั่งเขาทั้งสองพบเด็กชายคนหนึ่งและคนผู้นั้นได้ฆ่าเด็กคนนั้น มูซาจึงได้ร้องออกมาว่า “ท่านฆ่าคนบริสุทธิ์โดยเขาไม่ได้ฆ่าผู้ใดกระนั้นหรือ? นี่เป็นความโหดร้ายแท้ๆที่ท่านได้ทำไป”

⁷⁵ ชายคนนั้นกล่าวว่า “ฉันมิได้บอกท่านหรือว่าท่านไม่สามารถอดทนร่วมกับฉันได้?”⁷⁶ มูซาจึงกล่าวว่า “หลังจากนี้ ถ้าหากฉันถามสิ่งใดจากท่าน จงอย่าเอาฉันร่วมทางไปกับท่านเลย ฉันแก้ตัวกับท่านมานานพอแล้ว”⁷⁷ แล้วเขาทั้งสองได้ออกเดินทางต่อไปจนกระทั่งมาถึงชุมชนแห่งหนึ่ง เขาทั้งสองจึงได้ขออาหารจากคนแถวนั้น แต่ผู้คนปฏิเสธที่จะต้อนรับ ที่นั้น เขาทั้งสองได้เห็นกำแพงหนึ่งกำลังจะพังลงมา คนผู้นั้นจึงทำให้มันตั้งตรงอีก มูซาจึงกล่าวว่า “หากท่านต้องการ ท่านก็สามารถเรียกร้องค่าแรงตอบแทนได้”⁷⁸ เขากล่าวว่า “เออละ ที่นี้ เราต้องแยกจากกันแล้ว ตอนนี้ ฉันจะบอกท่านเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านไม่อาจทนได้”

⁷⁹ เกี่ยวกับเรื่องเรือนั้น มันเป็นของคนยากจนที่ทำงานอยู่ในแม่น้ำ

ใหญ่ ฉันจงใจทำลายมันเพราะข้างหน้าพวกเขานั้นเป็นเขตของกษัตริย์คนหนึ่งซึ่งจะใช้อำนาจยึดเรือทุกลำ

⁸⁰ ส่วนเรื่องเด็กนั้น พ่อแม่ของเขาเป็นผู้ศรัทธาและเรากลัวว่าเขาจะทำให้พ่อแม่ของเขาต้องฝ่าฝืนขอบเขตและปฏิเสธความศรัทธา ⁸¹ ดังนั้นเราต้องการให้พระผู้อภิบาลของเขาทั้งสองได้ประทานลูกอีกคนหนึ่งซึ่งบริสุทธิ์และเป็นทีเมตตาแก่เขาแทนลูกคนเก่า

⁸² เกี่ยวกับเรื่องกำแพงนั้น มันเป็นของเด็กกำพร้าสองคนที่พักอาศัยอยู่ในเมืองนี้ สมบัติของเด็กทั้งสองฝังอยู่ใต้กำแพงนี้ เนื่องจากพ่อของเขาทั้งสองเป็นคนดี พระผู้อภิบาลของท่านทรงปรารถนาว่าเมื่อเด็กชายทั้งสองนี้เติบโตเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ เขาทั้งสองจะมาขุดเอาทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาออกมา ทั้งหมดนี้เป็นความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของท่าน ฉันมิได้ทำสิ่งใดตามอำเภอใจของฉัน นั่นคือความหมายของสิ่งที่ท่านไม่สามารถอดทนได้”

⁸³ (มุฮัมมัด) พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับซุลกออรุนัยน์ จึงบอกพวกเขาว่า “ฉันจะเล่าเรื่องราวของเขาให้พวกท่านฟัง” ⁸⁴ เราได้สถาปนาอำนาจให้แก่เขาบนหน้าแผ่นดินและได้ประทานปัจจัยทุกอย่างแก่เขา

⁸⁵ ในตอนแรก เขาได้ออกเดินทางไปตามเส้นทางสายหนึ่ง ⁸⁶ จนกระทั่งเขาได้มาถึงขอบเขตที่ดวงอาทิตย์ตกและพบว่ามันตกลงในน้ำสีดำ ที่นั่น เขาได้พบคนหมู่หนึ่ง เราได้กล่าวแก่เขาว่า “โอซุลกออรุนัยน์ เจ้ามีอำนาจที่จะลงโทษพวกเขาและสามารถที่จะทำคุณต่อพวกเขาได้เช่นกัน” ⁸⁷ เขากล่าวว่า “เราจะลงโทษใครก็ตามที่สร้างความอธรรม แล้วผู้นั้นจะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเขาและพระองค์จะทรงลงโทษเขาอย่างรุนแรง” ⁸⁸ แต่ใครที่ศรัทธาและกระทำความดีจะได้รับผลตอบแทนที่ดีสำหรับเขาและเราจะกำหนดงานง่าย ๆ ให้แก่เขา”

⁸⁹ หลังจากนั้น เขาได้ออกเดินทางไปยังอีกเส้นทางหนึ่ง ⁹⁰ จนกระทั่งเขามาถึงขอบเขตที่ดวงอาทิตย์ขึ้นที่นั่น เขาได้เห็นดวงอาทิตย์ขึ้นเหนือ

ผู้คนหมู่หนึ่งที่เรามิได้ให้ที่กำบังใดๆจากแสงแดดแก่พวกเขา ⁹¹ นี่เป็นสภาพของพวกเขา และเรารู้ดีถึงเขา

⁹² หลังจากนั้น เขาได้มุ่งหน้าไปอีกเส้นทางหนึ่ง ⁹³ จนกระทั่งเขามาถึงระหว่างภูเขาที่เขาพบว่าผู้คนแทบจะไม่เข้าใจคำพูดใดๆ ⁹⁴ พวกเขาได้กล่าวว่า “โอ้ซุลกอรนียน์ ยะญูญ์(ก๊อก)และมะญูญ์(มาก๊อก)ได้แพร่ความเสียหายไปทั่วแผ่นดิน ดังนั้น เราขอถวายบรรณาการแก่ท่านเพื่อที่ท่านจะได้สร้างกำแพงกันระหว่างเรากับพวกเขาได้ไหม?”

⁹⁵ เขาตอบว่า “สิ่งที่พระผู้อภิบาลของฉันได้ประทานแก่ฉันนั้นดีกว่า (บรรณาการใดๆ) ดังนั้น พวกท่านจงช่วยฉันด้วยกำลังและฉันจะสร้างกำแพงกันระหว่างพวกท่านกับพวกเขา ⁹⁶ จงเอาแผ่นเหล็กมาให้ฉัน” เมื่อเขาปิดช่องระหว่างภูเขาทั้งสองลูกแล้ว เขาได้กล่าวแก่ผู้คนที่ว่า “ที่นี่จงเป่าไฟด้วยเครื่องบีบลม” พวกเขาจึงได้ทำตามนั้นจนกระทั่งกำแพงเหล็กร้อนแดง เขาก็กล่าวว่า “ไปเอาทองแดงหลอมมาเพื่อฉันจะได้เทลงไปในนั้น” ⁹⁷ นี่คือการที่ยะญูญ์และมะญูญ์ไม่สามารถเข้ามาและไม่สามารถขุดลอดมาได้ ⁹⁸ ซุลกอรนียน์กล่าวว่า “นี่คือความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของฉัน แต่เมื่อถึงเวลาแห่งสัญญาของพระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์จะทรงทำลายมันเป็นจุล และสัญญาของพระผู้อภิบาลของฉันเป็นจริงเสมอ”

⁹⁹ ในวันนั้น เราจะปล่อยให้ผู้คนส่วนหนึ่งเข้ามาปะทะกับอีกส่วนหนึ่งอย่างโกลาหล และแตรจะถูกเป่า และเราจะรวมมนุษยชาติทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกัน ¹⁰⁰ ในวันนั้น นรกจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ¹⁰¹ ที่ดวงตามีติดบอดต่อคำตักเตือนของฉันและหูหนวกต่อการเตือนของฉัน

¹⁰² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาคิดหรือว่าพวกเขาจะเอาบ่าวของฉันเป็นผู้ช่วยเหลือออกไปจากฉัน? แท้จริง เราได้เตรียมนรกไว้สำหรับต้อนรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว

¹⁰³ จงบอกพวกเขาว่า “จะให้ฉันบอกพวกท่านไหมว่าใครคือผู้ขาดทุนมากที่สุดเกี่ยวกับการงานของพวกเขา? ¹⁰⁴ พวกเขาคือบรรดาผู้ที่ความพยายามของเขาทั้งหมดในชีวิตแห่งโลกนี้สูญเปล่า แต่พวกเขาหลงผิดคิดว่าทุกสิ่งทีพวกเขาทำนั้นถูกต้อง ¹⁰⁵ คนเหล่านี้คือบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของพวกเขาและไม่เชื่อว่าพวกเขาจะกลับไปหาพระองค์” ดังนั้น การงานของพวกเขาทั้งหมดจึงสูญเปล่าเพราะเราจะไม่ให้น้ำหนักใดๆ แก่พวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

¹⁰⁶ การตอบแทนของพวกเขาคืออนรกสำหรับการที่พวกเขาปฏิเสธสัจธรรมและสำหรับการที่พวกเขาถือเอาสัญญาอันของฉันและบรรดาศาสนทูตของฉันเป็นที่ล้อเล่น

¹⁰⁷ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้นจะได้รับสวนสวรรค์เป็นที่พำนัก ¹⁰⁸ พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์นั้นตลอดกาลและพวกเขาไม่ปรารถนาที่จะออกจากที่นั้นไปไหน

¹⁰⁹ จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากจะให้น้ำทะเลกลายเป็นน้ำหมึกเพื่อบันทึกวาระของพระผู้อภิบาลของฉันแล้ว ทะเลจะเหือดแห้งก่อนที่วาระของพระผู้อภิบาลของฉันจะหมดสิ้นถึงแม้เราจะเอาอีกทะเลหนึ่งมาเพิ่มก็ตาม”

¹¹⁰ (ไอ้มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ฉันเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเหมือนพวกท่าน เพียงแต่ฉันได้รับการเปิดเผยความจริงว่าพระเจ้าของพวกท่านคือพระองค์เดียว ดังนั้น ผู้ใดที่หวังจะพบพระผู้อภิบาลของเขาก็จงกระทำการงานที่ดีและจงอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพสักการะร่วมกับพระองค์”

19. มารีย์

มัธยม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ กาฟ ฮา ยา อิน สอด

² นี่คือการเล่าเรื่องความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเจ้าที่มีต่อชะกะรียาบ่าวของพระองค์ ³ เมื่อเขาวิงวอนพระผู้อภิบาลของเขาด้วยเสียงที่แผ่วเบา ⁴ เขาวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล กระตักของฉันสุแล้วและศีระะของฉันก็ขาวโพลนด้วยอายุขัย โอ้พระผู้อภิบาล ฉันมิเคยผิดหวังในคำวิงวอนของฉันต่อพระองค์เลย ⁵ แต่ตอนนี้ ฉันหวนใจในบรรดาญาติๆ ของฉันเมื่อฉันจากไป(ว่าพวกเขาจะไม่ปฏิบัติภารกิจของฉันต่อไป) และภรรยาของฉันก็เป็นหมัน ดังนั้น ขอพระองค์ทรงประทานทายาทแก่ฉันสักคนหนึ่ง ⁶ ที่จะมาเป็นทายาทของฉันและเป็นลูกหลานของยะกูบ ข้าแต่พระผู้อภิบาล โปรดทำให้เขาเป็นที่ยอมรับของพระองค์ด้วยเถิด”

⁷ “โอ้ชะกะรียา เราจะบอกข่าวดีแก่เจ้าถึงลูกชายคนหนึ่งซึ่งมีชื่อว่า ยะฮฺยา(ยอห์น) เราไม่เคยให้ชื่อนี้แก่ใครมาก่อน” ⁸ เขากล่าวว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะมีลูกได้อย่างไรในเมื่อภรรยาของฉันเป็นหมันและฉันก็แก่ห่มถึงปานนี้แล้ว?”

⁹ ผู้แจ้งข่าวกล่าวว่า “กระนั้นก็เถิด พระผู้อภิบาลของเจ้ากล่าวว่า ‘นี่เป็นเรื่องง่ายสำหรับฉันเหมือนกับที่ฉันได้สร้างเจ้ามาก่อนหน้านี้เมื่อเจ้ายังไม่ได้เป็นสิ่งใดเลย’” ¹⁰ ชะกะรียากกล่าวว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดให้สัญญาณแก่ฉันด้วยเถิด” พระองค์ทรงกล่าวว่า “สัญญาณของเจ้าคือเจ้าจะไม่พูดกับผู้คนสามวันสามคืนติดต่อกัน” ¹¹ หลังจากนั้น เขาได้ออกจากสถานที่เขาไปยังผู้คนของเขาและทำสัญญาณบอกไปคนเหล่านั้นว่า “จงสดดีพระเจ้าทั้งยามเช้าและยามค่ำ”

¹² เราได้กล่าวกับยะฮูว่า "จงยึดมั่นในคัมภีร์" และในขณะที่เขายังเป็นเด็ก เราได้ประทานดุลพินิจในการตัดสินใจแก่เขา ¹³ และประทานความอ่อนโยน(ของหัวใจ)แก่เขาและความบริสุทธิ์จากเรา และเขาเป็นผู้ยำเกรง ¹⁴ และเขาปฏิบัติต่อพ่อแม่ของเขาด้วยดี และเขามีได้เป็นผู้โอหังหรือผู้ฝ่าฝืน ¹⁵ ความสันติได้มีแก่เขาในวันที่เขาถือกำเนิดและในวันที่เขาตายและในวันที่เขาถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง

¹⁶ (โอมัฮัมมัด) จงกล่าวถึงเรื่องราวของมัรยัม(มารีย์)ในคัมภีร์นี้เมื่อตอนที่นางได้ปลีกตัวออกจากผู้คนของนางไปทางด้านตะวันออก ¹⁷ และนางได้แขวนม่านเพื่อซ่อนตัวของนางจากพวกเขา เราได้ส่งทูตสวรรค์ของเราไปยังนางและเขาได้ปรากฏตัวต่อหน้านางในรูปของมนุษย์ที่สมบูรณ์ ¹⁸ นางจึงได้ร้องออกมาว่า "ฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้ทรงกรุณาให้พ้นจากท่าน (อย่าเข้ามาใกล้)ถ้าหากท่านเป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้า" ¹⁹ เขาตอบว่า "ฉันเป็นแค่เพียงผู้นำสาส์นจากพระผู้อภิบาลของเธอและฉันถูกส่งมาเพื่อให้ลูกชายผู้บริสุทธิ์แก่เธอ" ²⁰ มัรยัมกล่าวว่า "ฉันจะมีลูกได้อย่างไรในเมื่อไม่มีชายใดเคยแตะต้องฉันและฉันก็ไม่ใช้หญิงสำส่อน?" ²¹ ทูตสวรรค์ตอบว่า "กระนั้นก็เกิด พระผู้อภิบาลของเธอทรงกล่าวว่า 'มันเป็นเรื่องง่ายสำหรับฉันและเราจะทำให้เด็กคนนั้นเป็นสัญญาณสำหรับผู้คน และเป็นความจำเริญจากเรา นี่เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้ว'"

²² หลังจากนั้น นางได้ตั้งครรภ์เด็กคนนั้นและนางได้อุ้มครรภ์ไปยังสถานที่ห่างไกล ²³ ความเจ็บครรภ์อย่างรุนแรงทำให้นางต้องไปพักอยู่ที่ใต้ต้นอินทผลัม นางได้ร้องออกมาว่า "โอ้ย ถ้าฉันตายไปก่อนหน้านี้และไม่ต้องมีใครจำฉันได้ก็จะเป็นดี"

²⁴ แต่มีเสียงออกมาจากข้างล่างว่า "จงอย่าเสียใจเลย เพราะพระผู้อภิบาลของเธอได้ทรงจัดหาน้ำที่ไหลไว้ที่เท้าของเธอแล้ว" ²⁵ และถ้าเธอเขย่าลำต้นอินทผลัมนี้ อินทผลัมสุกใหม่ๆ จะหล่นลงมาจากตัวของเธอ

26 จงกินและจงดื่ม และจงทำตัวให้สดชื่น และถ้าหากเธอเห็นใคร ก็จงบอกว่า ‘ฉันได้บนไว้ว่าจะถือศีลอด(งดพูด)เพื่อพระผู้ทรงกรุณา และวันนี้นั้นฉันจะไม่พูดกับใครเลย”

27 หลังจากนั้น นางได้อุ้มลูกของนางมายังผู้คน พวกเขาบอกว่า “โอ มัรยัม เธอได้ทำบาปที่ชั่วช้าเหลือเกิน” 28 น้องสาวของฮารูนเอ๋ย พ่อของเธอมิได้เป็นคนชั่วและแม่ของเธอก็มีได้เป็นหญิงสำส่อน”

29 นางจึงได้เข้าไปยังทารก(เพื่อเป็นการตอบ) ผู้คนจึงกล่าวว่า “เราจะพูดกับเด็กที่อยู่ในเปลได้อย่างไร?” 30 แต่เด็กคนนั้นได้พูดออกมาว่า “ฉันเป็นบ่าวของพระเจ้า พระองค์ทรงประทานคัมภีร์แก่ฉันและทรงแต่งตั้งฉันให้เป็นนบี” 31 พระองค์ได้ทรงทำให้ฉันเป็นที่ได้รับความจำเริญไม่ว่าฉันจะอยู่ที่ใด พระองค์ทรงส่งฉันให้มาซาและจ่ายซะกาตตราบใดที่ฉันยังมีชีวิต” 32 และได้ทรงให้ฉันรับใช้แม่ของฉันและมีได้ทรงทำให้ฉันเป็นผู้ก้าวร้าวและจิตใจแข็งแกร่งต่าง 33 สันติได้มีแก่ฉันในวันที่ฉันเกิดและสันติจะมีแก่ฉันในวันที่ฉันตายและวันที่ฉันถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง”

34 นั่นคืออิสซาบุตรของมัรยัม นี่คือความจริงที่พวกเขายังคงถกเถียงกัน 35 มันไม่ใช่เรื่องของพระเจ้าที่จะทรงมีบุตร พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากเรื่องนี้ เมื่อพระองค์ทรงกำหนดสิ่งใด พระองค์เพียงแต่ทรงกล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมา

36 (อิสซาได้ประกาศว่า) พระเจ้าทรงเป็นพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์ นี่คือหนทางที่เที่ยงตรง 37 แต่กระนั้นก็ตาม หลายพวกได้เริ่มมีความขัดแย้งกันในหมู่พวกเขา ช่างน่ากลัวเหลือเกินสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเมื่อวันอันน่าสะพรึงกลัวมาถึง 38 ในวันนั้น เมื่อพวกเขามาปรากฏต่อหน้าเรา หูของพวกเขาจะได้ยินและตาของพวกเขาจะเห็นอย่างชัดเจน แต่ว่าในวันนั้น บรรดาผู้ทำความผิดเหล่านี้ได้ตกอยู่ในการหลงทางอย่างชัดเจน

³⁹ (ไอ้มูฮัมมัด) จงตัดเตือนพวกเขาถึงวันอันน่าสะพรึงกลัว(ที่จะมาถึง) เมื่อทุกสิ่งจะถูกตัดสินในขณะที่ยังมีชีวิตพวกเขาไม่ใส่ใจและไม่เชื่อ ⁴⁰ ในที่สุดแล้วเราเองต่างหากที่จะเป็นผู้ครองแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่บนนั้นต่อ และพวกเขาจะถูกนำกลับมายังเรา

⁴¹ จงเล่าเรื่องราวของอิบรอฮีมในคัมภีร์นี้ แท้จริงแล้ว เขาเป็นผู้มีสัจจะวาจาและเป็นนบี ⁴² เขาได้พูดกับพ่อของเขาว่า “พ่อครับ ทำไมพ่อถึงได้เคารพสักการะสิ่งที่ไม่ได้ยินและไม่เห็นและไม่สามารถช่วยอะไรพ่อได้?” ⁴³ พ่อครับ ฉันได้รับความรู้ที่พ่อไม่ได้รับ ดังนั้น ขอให้พ่อปฏิบัติตามฉันเถิดครับ และฉันจะนำพอสู่หนทางที่ถูกต้อง ⁴⁴ พ่อครับ จงอย่าสักการะซาตานเลยเพราะซาตานไม่เชื่อฟังพระผู้ทรงปรานี ⁴⁵ พ่อครับ ฉันกลัวเหลือเกินว่าพ่อจะได้รับการลงโทษจากพระผู้ทรงปรานีและกลายเป็นสหายของซาตาน”

⁴⁶ พ่อของเขาตอบว่า “นี่ อิบรอฮีม เจ้าปฏิเสธสิ่งที่ฉันเคารพบูชากระนั้นหรือ? ถ้าหากเจ้าไม่หยุดยั้งเรื่องนี้ ฉันจะอาหินขว้างเจ้าให้ตายไปไกลๆเลย และอย่ามาให้ฉันเห็นหน้าอีก” ⁴⁷ อิบรอฮีมกล่าวว่า “ขอความสันติจงมีแด่พ่อ ฉันจะวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉันให้ทรงอภัยท่าน เพราะพระองค์ทรงเอ็นดูฉัน ⁴⁸ ฉันขอหลีกเลี่ยงจากพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านวิงวอนขอแทนพระเจ้า และฉันจะวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น ฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉันจะไม่ทำให้ฉันผิดหวัง”

⁴⁹ ดังนั้น เมื่อเขาหลีกเลี่ยงจากผู้คนเหล่านั้นและจากสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะนอกจากพระเจ้า เราได้ประทานลูกหลานแก่เขาอย่างเช่นอิสฮากและยะกูบ และเราได้ทำให้แต่ละคนเป็นนบี ⁵⁰ และเราได้ประทานความเมตตาแก่เขาและทำให้พวกเขาเป็นที่ได้รับการยกย่องอย่างสูงส่ง

⁵¹ จงเล่าเรื่องราวของมูซาในคัมภีร์นี้ เขาเป็นบุคคลที่ถูกคัดเลือกและเป็นทั้งศาสนทูตและนบี ⁵² เราได้เรียกเขาจากทางด้านขวาของภูเขาและ

ได้ให้เกียรติเขาด้วยการสนทนาที่ใกล้ชิดกับเรา ⁵³ และด้วยความเมตตาของเรา เราได้ทำให้พี่ชายของเขาชื่อฮารุนเป็นนบี เป็นผู้ช่วยเหลือเขา

⁵⁴ จงเล่าเรื่องราวของอิสมาอีลในคัมภีร์นี้ เขาเป็นผู้ซื้อตรงต่อสัญญา และเป็นทั้งศาสนทูตและเป็นนบี ⁵⁵ เขากำชับผู้คนของเขาให้นมาซและจ่ายซะกาต และเขาเป็นที่โปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเขา ⁵⁶ และจงเล่าเรื่องราวของอิดริสในคัมภีร์นี้ เขาเป็นคนที่ซื่อสัตย์และเป็นนบี ⁵⁷ เราได้ยกย่องเขาให้มีตำแหน่งอันสูงส่ง

⁵⁸ คนเหล่านี้เป็นผู้ที่พระเจ้าได้ประทานความโปรดปราน พวกเขามาจากลูกหลานของอาดัมและจากบรรดาผู้ที่เราได้บรรทุกไว้ในเรือร่วมกับนูฮ์ และจากเชื้อสายของอิบรอฮีมและอิสรออีล และจากบรรดาผู้ที่เรานำทางและคัดเลือก เมื่อใดก็ตามที่มีการอ่านสิ่งที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีแก่พวกเขา พวกเขาจะก้มลงกราบและร้องไห้

⁵⁹ แต่หลังจากนั้น คนรุ่นต่อมาเป็นผู้ที่ละทิ้งการนมาซและปฏิบัติตามอารมณ์ฝ่ายต่ำของพวกเขา ดังนั้น ในไม่ช้า พวกเขาจะได้พบกับความหายนะแน่นอน ⁶⁰ ยกเว้นบรรดาผู้ปรับปรุงตัวหลังจากสำนึกผิดและมีความศรัทธาและกระทำความดี คนเหล่านี้จะได้เข้าสวรรค์และพวกเขาจะไม่ได้รับอญธิกรรมแม้แต่หนึ่งนิศ

⁶¹ พวกเขาจะได้สวนสวรรค์อันนิรันดร์ซึ่งพระผู้ทรงกรุณาปรานีได้สัญญาไว้แก่บ่าวของพระองค์ในขณะที่พวกเขายังไม่ได้เห็นมัน และแน่นอน สัญญาของพระองค์จะต้องเป็นจริง ⁶² ที่นั่น พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระนอกจากจะได้รับแต่สิ่งดีงามและความสงบ และพวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพประจำทั้งในยามเช้าและยามค่ำ ⁶³ นั่นคือสวรรค์ที่เราจะให้ เป็นมรดกแก่บ่าวของเราที่เกรงกลัวพระเจ้า

⁶⁴ (โอ้มุฮัมมัด) เราจะไม่ลงมานอกจากว่าเราจะได้รับบัญชาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า พระองค์คือเจ้าของทุกสิ่งที่อยู่ต่อหน้าเราและทุกสิ่งที่อยู่ข้างหลังเราและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นและพระผู้อภิบาลของเจ้าไม่

เคยหลงลืม ⁶⁵ พระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์และรับใช้พระองค์อย่างแน่วแน่ เจ้ารู้จักผู้ใดอื่นที่เสมอเหมือนกับพระองค์บ้างไหม?

⁶⁶ มนุษย์ถามว่า “อะไรกัน เมื่อฉันตายไปแล้ว ฉันจะถูกทำให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ?” ⁶⁷ มนุษย์จำไม่ได้หรือว่าเราได้สร้างเขาขึ้นมาในตอนแรกเมื่อเขาไม่ได้เป็นอะไรเลย? ⁶⁸ ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของเจ้า เราจะรวบรวมพวกเขาและพวกเขาจะเข้ามาไว้ด้วยกัน แล้วเราจะให้พวกเขาไปนั่งคุกเข่าอยู่รอบๆ ของเรา

⁶⁹ หลังจากนั้น จากทุกหมู่คณะ เราจะเลือกคนที่ดีอันทันทีที่สุดต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี ⁷⁰ เรารู้ดีว่าคนไหนในหมู่พวกเขาที่สมควรจะถูกโยนลงนรกมากที่สุด ⁷¹ และไม่มีใครในหมู่ผู้เจ้าที่จะไม่ถูกนำมาปรากฏต่อหน้าขอบเขตนรก เพราะนี่เป็นสิ่งที่ได้ถูกกำหนดไว้ซึ่งพระผู้อภิบาลของเจ้าจะนำมาใช้ ⁷² หลังจากนั้น เราจะช่วยบรรดาผู้สำรวมตนจากความชั่วให้รอดพ้นและจะละทิ้งผู้ละเมิดให้นั่งคุกเข่าอยู่ในนั้น

⁷³ เมื่อสิ่งที่เราประทานมาอย่างชัดเจนถูกอ่านให้พวกเขา บรรดาผู้ปฏิบัติธรรมได้กล่าวกับบรรดาผู้ศรัทธาว่า “บอกเราหน่อยซิว่าในสองฝ่ายนี้ ฝ่ายไหนจะมีฐานะดีกว่าและมีสังคมที่เหนือกว่า?” ⁷⁴ ก็ชั่วคนแล้วที่เราได้ทำลายไปก่อนหน้าพวกเขา คนที่มีอำนาจและมั่งคั่งหรือหากว่าพวกเขา

⁷⁵ จงบอกพวกเขาว่า “พระผู้ทรงกรุณาปรานีได้ทรงให้ระยะเวลาแก่บรรดาผู้หลงผิดจนกระทั่งเมื่อคนเหล่านั้นเห็นสิ่งที่พวกเขาได้ถูกเตือนสำคัญไว้ นั่นคือการลงโทษของพระเจ้าหรือไม่ก็เวลาแห่งการฟื้นคืนชีพ แล้วพวกเขาจะรู้เองว่าใครที่เคราะห์ร้ายกว่าและฝ่ายไหนอ่อนแอกว่า

⁷⁶ พระเจ้าจะทรงเพิ่มทางนำแก่ผู้ปฏิบัติตามทางนำ และการทำความ

ดีที่ถาวรนั้นดีกว่าในสายตาของพระผู้อภิบาลของเจ้าในเรื่องของการตอบแทน

77 เจ้าเห็นไหม พวกคนที่ปฏิเสธสัจธรรมที่เราประทานมาและคุยว่า “ฉันจะยังคงได้รับทรัพย์สินและลูกหลานอยู่ต่อไป?” 78 อะไรนะ เขามองเห็นสิ่งที่มองไม่เห็นหรือว่าเขาได้รับคำสัญญาจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี กระนั้นหรือ? 79 ไม่มีทาง เราจะบันทึกที่พวกเขาโอ้อวดไว้และจะเพิ่มการลงโทษเขามากยิ่งขึ้น 80 เราจะรับช่วงสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้างไว้ และเขาจะปรากฏตัวต่อหน้าเราเพียงลำพัง 81 คนเหล่านี้ได้ตั้งสิ่งเคารพบูชา นอกจากพระเจ้าขึ้นมาเพื่อที่สิ่งเคารพบูชาเหล่านั้นจะได้เป็นผู้ช่วยเหลือพวกเขา 82 แต่สิ่งเคารพบูชาเหล่านั้นทั้งหมดจะปฏิเสธการสักการะบูชาของพวกเขาและเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา

83 เจ้ามีเห็นหรือว่าเราได้ให้พวกเขาตานคอยุแห่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมให้ฝ่าฝืน? 84 ดังนั้น เจ้าไม่ต้องร้อร่นต่อพวกเขา เพราะเรากำลังนับวันของพวกเขาอยู่ 85 วันนั้นกำลังใกล้เข้ามาแล้วเมื่อเราจะนำบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้ามาปรากฏต่อพระผู้ทรงกรุณาอย่างแยกผู้มีเกียรติ 86 และเราจะต้อนผู้ทำความผิดลงนรกเหมือนฝูงสัตว์ที่กระหาย 87 ในเวลานั้น ไม่มีใครสามารถขอโทษได้นอกจากผู้ได้รับอนุญาตจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี

88 พวกเขาบอกว่าพระผู้ทรงกรุณาให้กำเนิดบุตรชาย 89 ช่างไร เหตุผลสันติที่สุเจ้าคิดเรื่องบัดขบนี้ขึ้นมา 90 มันแทบทำให้ชันฟ้าแทบถล่มแผ่นดินทลายและภูเขาแตกเป็นเสี่ยง 91 เพราะพวกเขาอ้างว่าพระผู้ทรงกรุณาปรานีมีบุตร 92 มันมิได้เป็นความยิ่งใหญ่อะไรเลยที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะทรงรับใครมาเป็นบุตร 93 ทุกคนที่อยู่ในชันฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินกำลังจะถูกนำมารวมต่อหน้าพระผู้ทรงกรุณาปรานีในฐานะบ่าวคนหนึ่ง 94 พระองค์ทรงล้อมรอบพวกเขาไว้และทรงรักษาบัญญัติของพวกเขาไว้อย่างเข้มงวด 95 ทุกคนจะถูกนำตัวมาต่อหน้าพระองค์ที่ละ

คนในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ⁹⁶ แน่نون ไกลเวลาแล้วที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะทำให้หัวใจของบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีเต็มไปด้วยความรัก

⁹⁷ ดังนั้น (โอัมฮัมมัด) เราได้ทำให้กุรอ่านนี้ง่ายและเราได้ส่งมันลงมาในภาษาของเจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้แจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้สำรวจตนจากความชั่วและเตือนพวกคนที่ดื้อรั้น ⁹⁸ และเราได้ทำลายผู้คนก่อนหน้าพวกเขาไปเท่าใดแล้ว เจ้าเคยปรบร่ายใด ๆ ของพวกเขาหรือได้ยินเสียงกระซิบใด ๆ จากพวกเขาบ้างไหม?

20. ฏอ ฮา

ฏอฮา

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฏอ ฮา

² เรามิได้ประทานกุรอ่านนี้ลงมาแก่เจ้าเพื่อทำให้เจ้าท้อแท้ ³ นอกจากเป็นคำตักเตือนสำหรับทุกคนที่เกรงกลัวพระเจ้า ⁴ มันเป็นสิ่งที่ถูกประทานมาจากผู้ทรงสร้างโลกและชั้นฟ้าอันสูงส่งทั้งหลาย ⁵ ผู้ทรงกรุณาปรานีที่ประทับอยู่บนบัลลังก์ ⁶ พระองค์ทรงเป็นเจ้าของทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในระหว่างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นและภายใต้ผืนดิน

⁷ ไม่ว่าเจ้าจะพูดด้วยเสียงดัง(หรือเสียงเบา)ก็ตาม พระองค์ทรงได้ยินทั้งหมด เพราะพระองค์ทรงรู้ความลับของสุเจ้าและสิ่งที่ถูกปิดบังไว้มากกว่านั้นอีก ⁸ พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีสิ่งเคารพสักการะอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงมีพระนามอันประเสริฐมากมาย

⁹ เจ้าเคยได้ยินเรื่องของมุซาไหม? ¹⁰ เมื่อเขาเห็นไฟ เขาได้บอก

ครอบครัวของเขาว่า “คอยเดียว ฉันเห็นไฟ บางที ฉันอาจจะนำเอาตุ้มไฟมาให้พวกเจ้าหรือพบคำแนะนำบางอย่างที่ไฟนั้น”

¹¹ เมื่อเขาไปถึงที่นั่น ได้มีเสียงกล่าวออกมาว่า “โอมูซา ¹² แท้จริง ฉันเป็นพระผู้อภิบาลของเจ้า จงถอดรองเท้าและของเจ้าเสีย เพราะเจ้าอยู่ในหุบเขาศักดิ์สิทธิ์แห่งฏอ ¹³ เราได้เลือกเจ้าแล้ว ดังนั้น จงฟังสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้า ¹⁴ แท้จริง ฉันคือพระเจ้า ไม่มีสิ่งเคารพกราบไหว้อื่นได้นอกจากฉัน ดังนั้น จงเคารพสักการะฉัน และจงดำรงนมาซเพื่อระลึกถึงฉัน ¹⁵ เวลาแห่งการพินาศซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน แต่มันเป็นความประสงค์ของฉันที่จะเก็บเวลาที่จะมาถึงนั้นไว้เป็นความลับเพื่อที่ทกชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่ได้พากเพียร ¹⁶ ดังนั้น จงอย่าปล่อยให้ผู้ใดที่ไม่เชื่อในเรื่องนี้และตกเป็นทาสอารมณ์ต่ำของพวกเขาหันเหความคิดของเจ้าออกไป มิเช่นนั้น เจ้าจะได้รับความหายนะ”

¹⁷ “โอมูซา นั่นอะไรในมือขวาของเจ้า?” ¹⁸ มูซาตอบว่า “มันคือไม้เท้าของฉัน ฉันใช้มันค้ำยันกายและใช้มันตีใบไม้เพื่อฝูงสัตว์ของฉันและใช้มันทำประโยชน์อย่างอื่นอีก” ¹⁹ พระองค์จึงทรงกล่าวว่า “จงโยนมันลงไปมูซา” ²⁰ ดังนั้น เขาจึงโยนมันลงไป และทันใดนั้นมันได้กลายเป็นงูที่เลื้อยไปมา ²¹ พระองค์ทรงกล่าวว่า “จงจับมันไว้และไม่ต้องกลัว เพราะเราจะทำให้มันกลับสู่สภาพเดิม ²² ที่นี้ จงเอามือขวาของเจ้าล้วงเข้าไปใต้รักแร้ มันจะออกมาอย่างขาวสว่างโดยที่ไม่เจ็บปวด นี่เป็นอีกสัญญาณหนึ่ง* ²³ เพื่อให้เจ้าได้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ของเรา ²⁴ ดังนั้น จงไปหาฟาโรห์ เพราะเขาเป็นผู้ละเมิด”

* ความจริงแล้ว อะไรก็ตามที่อยู่ในโลกหรือเหตุการณ์อะไรที่เกิดขึ้นทั้งหมดคือ “ปาฏิหาริย์” ของพระเจ้า ไม่ว่ามันจะเป็นการโผล่ขึ้นมาจากผืนดินของพืชต้นอ่อนหรือไม้เท้าที่กลายเป็นงู “ปาฏิหาริย์พิเศษ” ถูกแสดงให้เห็นผ่านทางบรรดานบีเพื่อทำให้มนุษย์สังเกตเห็นปาฏิหาริย์ที่พระเจ้าให้เกิดขึ้นทุกวัน

²⁵ มุซากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดเปิดหัวใจของฉัน
²⁶ และทำให้งานของฉันง่ายสำหรับฉัน ²⁷ โปรดขจัดการติดขัดทั้งหลาย
 ออกไปจากลื่นของฉัน ²⁸ เพื่อที่ผู้คนจะได้เข้าใจคำพูดของฉัน ²⁹ และ
 โปรดแต่งตั้งคนในครอบครัวของฉันคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยฉัน ³⁰ นั่นคือฮา
 รุนพี่ชายของฉัน ³¹ เพื่อทำให้ฉันมีความเข้มแข็งขึ้น ³² และโปรดทำให้
 เขามีส่วนช่วยในงานของฉัน ³³ เพื่อที่เราจะสดุดีพระองค์ได้มาก ๆ ³⁴ และ
 เราจะได้ระลึกถึงพระองค์เสมอ ³⁵ แท้จริง พระองค์ทรงเผ่าดูเราอยู่เสมอ”
³⁶ พระองค์ทรงกล่าวว่า “เจ้าได้ในสิ่งที่เจ้าร้องขอ มุซา

³⁷ แท้จริง เราได้แสดงความโปรดปรานแก่เจ้ามาก่อนหน้านี้แล้ว ³⁸ จง
 นึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ดลใจแก่แม่ของเจ้าให้มีความคิดขึ้นมา ³⁹ ว่า ‘จง
 เอาเด็กคนนี้ใส่ลงในกล่องและเอากล่องนั้นไปวางในแม่น้ำ แม่หน้าจะไหล
 พาเขาไปยังตลิ่ง ศัตรูของฉันและศัตรูของเขาจะเก็บมันขึ้นมา’ ฉันเอง
 ได้ทำให้เจ้าเป็นที่รักใคร่และได้จัดการสิ่งต่างๆจนเจ้าได้ถูกเลี้ยงดูขึ้นมา
 ภายใต้การควบคุมของฉัน ⁴⁰ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พี่สาวของเจ้ากำลังเดิน
 อยู่ แล้วเธอได้กล่าวว่า “ให้ฉันบอกท่านถึงคนที่จะเลี้ยงเด็กคนนี้ได้ดีที่สุด
 ไหม?” ดังนั้น เราจึงได้ให้เจ้ากลับไปอยู่กับแม่ของเจ้าเพื่อที่ตาของนางจะ
 ได้เย็นลงและนางจะได้ไม่เศร้าโศกเสียใจ และจงนึกถึงเมื่อตอนที่เจ้าฆ่า
 คนผู้หนึ่งและเราได้ทำให้เจ้าหลุดพ้นจากผลของความชั่วนั้นและทำให้
 เจ้าผ่านการทดสอบต่างๆและเจ้าได้อยู่กับชาวมัदनเป็นเวลาหลายปี
 หลังจากนั้น เจ้าก็มาตรงเวลาที่กำหนดไว้พอดี มุซา

⁴¹ ฉันได้เลือกเจ้าเพื่อภารกิจของฉัน ⁴² เจ้าและพี่ชายของเจ้าจะไป
 ปฏิบัติภารกิจนี้พร้อมกับสัญญาณของฉันและจงอย่าเฉื่อยชาในการ
 ระลึกถึงฉัน ⁴³ เจ้าทั้งสองจงไปหาฟาโรห์เพราะเขาเป็นผู้ละเมิดขอบเขต
 ทุกอย่าง ⁴⁴ จงพูดกับเขาอย่างสุภาพ เผื่อว่าบางทีเขาอาจจะคิดได้หรือ
 เกรงกลัวบ้าง”

⁴⁵ ทั้งสองกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา เรากลัวว่าเขาจะล่อง

ละเมิดเราและปฏิบัติต่อเราอย่างโหดร้าย”⁴⁶ พระองค์ทรงตอบว่า “เจ้าทั้งสองจงอย่ากลัว ฉันจะอยู่กับเจ้า ฉันได้ยินและเห็นทุกสิ่ง”⁴⁷ จงไปหาเขาและกล่าวว่า “เราเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้น ขอท่านจงปล่อยให้พวกลูกหลานอิสราเอลไปกับเราและจงอย่ากดขี่พวกเขา เราได้นำสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของท่านมายังท่านและความสันติจะมีแก่ผู้ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตอง”⁴⁸ เราได้รับรู้จากการเปิดเผยของพระเจ้าว่าจะมีการลงโทษสำหรับผู้ปฏิเสธและหันห่างจากแนวทางนั้น”

⁴⁹ ฟาโรห์กล่าวว่า “ใครคือพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง มูซา?”⁵⁰ มูซาตอบว่า “พระผู้อภิบาลของเราคือผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งเป็นรูปร่าง แล้วหลังจากนั้นก็ทรงนำทาง”⁵¹ ฟาโรห์ถามว่า “แล้วคนก่อนหน้านี้นี้เล่าเป็นอย่างไร?”

⁵² มูซาตอบว่า “ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลของฉันซึ่งอยู่ในจารึกแล้ว พระผู้อภิบาลของฉันไม่ทรงผิดพลาดและไม่ทรงหลงลืม”

⁵³ พระองค์คือผู้ทรงทำให้โลกเป็นพื้นราบเพื่อสุเจ้าและทรงทำหนทางต่าง ๆ สำหรับสุเจ้าเพื่อสัตย์จริงไปมา พระองค์ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าและทำให้พืชพันธุ์นาชาชนิดงอกเงยออกมา⁵⁴ สุเจ้าจึงกินสิ่งเหล่านี้และเลี้ยงปศุสัตว์ของสุเจ้า แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณต่าง ๆ มากมายสำหรับผู้มีความเข้าใจ⁵⁵ เราได้สร้างสุเจ้ามาจากแผ่นดิน และเราจะให้สุเจ้ากลับไปในนั้น แล้วเราจะนำสุเจ้าออกมาจากที่นั่นอีกครั้งหนึ่ง*

⁵⁶ เราได้แสดงสัญญาณของเราทุกอย่างแก่ฟาโรห์ได้เห็นแล้ว แต่เขาปฏิเสธมันและไม่ยอมเชื่อ⁵⁷ เขากล่าวว่า “มูซา เจ้ามาที่นี่เพื่อที่จะขับไล่เราออกจากแผ่นดินของเราโดยใช้อำนาจแห่งมายากลกระนั้นหรือ?”

⁵⁸ เดียวเราจะเอามายากลที่เหมือนอย่างของเจ้ามาด้วยเช่นกัน ดังนั้น ขอ

* การสร้างโลก ระบบของฝนตก การเจริญเติบโตของพืชและทุ่งหญ้า และปรากฏการณ์อื่นทางธรรมชาติที่ทำให้โลกปัจจุบันเป็นที่ตั้งหลักแหล่งอาศัยได้สำหรับสิ่งมีชีวิตเป็นปรากฏการณ์อันยิ่งใหญ่ที่มหัศจรรย์และน่าทึ่ง

ให้บอกมาเลยว่าเมื่อไหร่และที่ไหนที่จะให้มีการประลองกัน แล้วเราและเจ้าจะได้ไม่มีการบิดพลิ้วกัน ออกมาในที่โล่งๆเลยก็ได้”

⁵⁹ มูซาจึงตอบว่า “ขอให้เราพบท่านในวันเทศกาลและมีผู้คนมาชุมนุมกันมากๆหลังจากดวงอาทิตย์ขึ้นก็แล้วกัน” ⁶⁰ หลังจากนั้น ฟาโรห์ได้กลับออกไปเพื่อเตรียมแผนการต่างๆ หลังจากนั้นได้กลับออกไป ⁶¹ มูซาได้เตือน(บรรดาผู้ที่เชื่อฟังเขา)โดยกล่าวว่า “ท่านผู้เคราะห์ร้ายทั้งหลาย จงอย่าสร้างความเท็จเกี่ยวกับพระเจ้า มิเช่นนั้นแล้ว พระองค์จะทรงทำลายพวกท่านโดยการลงโทษ เพราะใครก็ตามที่สร้างความเท็จขึ้น มาจะถูกทำลาย”

⁶² ดังนั้น พวกเขา(บรรดานักมายากล)ได้เริ่มปรึกษากันอย่างลับๆ ⁶³ (หลังจากปรึกษากันแล้ว) พวกเขาได้กล่าวว่า “ทั้งสองคนนี้เป็นแค่ นักมายากลแน่นอน เป้าหมายของเขทั้งสองคือการขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่านโดยอาศัยมายากลของเขาทั้งสองและต้องการที่จะทำลายวิถีชีวิตอันสูงส่งของพวกท่าน” ⁶⁴ ดังนั้น จงเตรียมแผนการทุกอย่างของพวกท่านและผนึกกำลังกันออกมาพร้อมๆกัน และวันนี้ใครเหนือกว่า เขาผู้นั้นชนะแน่”

⁶⁵ พวกนักมายากลกล่าวว่า “มูซา ท่านจะโยนหรือจะให้เราโยนก่อน?” ⁶⁶ มูซาตอบว่า “พวกท่านโยนก่อน” ทันใดนั้น มูซาได้เห็นว่าเชือกและไม้เท้าของพวกเขปรากฏเป็นงูวิ่งไปวิ่งมาโดยอำนาจมายากลของพวกเข ⁶⁷ และหัวใจของมูซาก็เต็มไปด้วยความกลัว ⁶⁸ แต่เราได้กล่าวว่า “เจ้าจงอย่ากลัว เพราะเจ้าจะได้รับชัยชนะ” ⁶⁹ จงโยนสิ่งที่อยู่ในมือของเจ้า มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น เพราะมันเป็นแค่เพียงกลลวงของนักมายากลเท่านั้น และนักมายากลนั้นไม่อาจประสบความสำเร็จไม่ว่าเขาจะเก่งกาจอย่างไรก็ตาม” ⁷⁰ ดังนั้น (เมื่อการประลองสิ้นสุดลง) พวกนักมายากลต่างก็มัวหลงกราบและกล่าวออกมาว่า “เราศรัทธาในพระเจ้าของฮารุนและมูซา”

⁷¹ ฟาโรห์กล่าวว่า “พวกเจ้าศรัทธาเขาก่อนที่ข้าอนุญาตกระนั้นหรือ? ใช้สิ เขาเป็นนายผู้สอนมายากลพวกเจ้าอย่างแนนอน เอาละ ถ้าเช่นนั้น ข้าจะตัดมือตัดเท้าของพวกเจ้าสลบกัน และจะเอาพวกเจ้าไปตรึงไว้บนต้นอินทผลัม แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่าการลงโทษของใครที่รุนแรงและยาวนานกว่า”

⁷² พวกนักมายากลตอบว่า “ด้วยพระองค์ผู้ทรงสร้างเรามา เราไม่อาจเห็นแก่ท่านได้หลังจากที่เราได้เห็นหลักฐานแห่งความจริงทุกอย่างชัดแจ้งแล้ว ดังนั้น ท่านจะตัดสินรุนแรงอย่างไรก็ตามใจท่าน เพราะอย่างมากที่สุดท่านก็ตัดสินได้แต่เฉพาะชีวิตแห่งโลกนี้เท่านั้น ⁷³ เราศรัทธาในพระผู้อภิบาลของเราเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงให้อภัยความผิดและบาปของเราในเรื่องมายากลที่ท่านบังคับเราให้แสดง พระเจ้าทรงดีเลิศที่สุดและทรงนิรันดร์”

⁷⁴ ความจริงแล้ว คนที่มาปรากฏต่อหน้าพระผู้อภิบาลของเขาในฐานะผู้ทำบาปนั้นจะมีนรกเตรียมไว้สำหรับเขาซึ่งในนั้นเขาจะไม่เป็นและจะไม่ตาย ⁷⁵ ส่วนคนที่มาปรากฏต่อหน้าพระผู้อภิบาลของเขาในฐานะผู้ศรัทธาและกระทำความดี คนเหล่านี้จะได้รับตำแหน่งอันสูงส่ง ⁷⁶ พวกเขาจะพำนักอยู่อย่างนิรันดร์ในสวนสวรรค์อันถาวรซึ่งใต้นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน นั่นคือรางวัลของผู้ที่รักษาตัวเองให้บริสุทธิ์

⁷⁷ เราได้คลไ้มจุซาว่า “จงออกเดินทางพร้อมกับบ่าวของฉันในตอนกลางคืนและจงสร้างทางแห่งข้ามทะเลให้พวกเขา จงอย่ากลัวว่าจะถูกตามทันและจงอย่าหวาดหวั่นใดๆทั้งสิ้น” ⁷⁸ ฟาโรห์ได้นำกำลังทหารของเขาออกติดตามพวกเขา แต่น้ำทะเลได้ท่วมพวกเขาจนมิด ⁷⁹ ฟาโรห์ได้นำผู้คนให้หลงผิดและไม่ได้นำพวกเขาให้อยู่ในหนทางที่ถูกต้อ

⁸⁰ ลูกหลานอิสราเอลเอ๋ย เราได้ช่วยสุเจ้าให้พ้นจากศัตรูของสุเจ้าและได้กำหนดให้สุเจ้ามาอยู่กันที่ทางด้านขวาของภูเขา และได้ประทานมันนะ(ของหวาน)และนกคุ้มแก่สุเจ้า ⁸¹ “จงกินสิ่งที่บริสุทธิ์ทั้งหลายที่เราได้

ประทานแก่สุเจ้าและจงอย่าฝ่าฝืนหลังจากนี้ มิเช่นนั้นแล้ว ความกริ้วของฉันจะมายังสุเจ้า” เรากล่าวว่า “ใครก็ตามที่ความกริ้วของฉันมาเยือน เขาจะหายนะ”⁸² แต่สำหรับคนที่สำนึกผิดและศรัทธาและกระทำความดีและมั่นคงอยู่ในทางนำ ฉันเป็นผู้ให้อภัยอย่างแน่นอน”

⁸³ (เมื่อมุซาอยู่บนภูเขา พระเจ้าได้กล่าวว่า) “มุซาเอ๋ย อะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารีบเร่งมาที่นี่ก่อนผู้คนของเจ้า?”⁸⁴ เขากล่าวว่า “พวกเขากำลังตามฉันมา ฉันรีบมาหาพระองค์ก่อน โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน เพื่อที่พระองค์จะทรงโปรดปรานฉัน”⁸⁵ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “เราได้ทดสอบผู้คนของเจ้าหลังจากเจ้า และชาวซามิรีย์ได้ทำให้พวกเขาหลงผิด”

⁸⁶ มุซาได้กลับไปหาผู้คนของเขาด้วยความโกรธและเศร้าใจเมื่อไปถึงที่นั่น เขาได้กล่าวว่า “โอ้หมู่ชนของฉัน พระผู้อภิบาลของพวกเจ้ามิได้ทรงทำสัญญาที่ดีกับพวกเจ้ากระนั้นหรือ? คำสัญญานั้นนานเกินไปสำหรับพวกเจ้ากระนั้นหรือ? หรือพวกเจ้าต้องการให้ความกริ้วของพระผู้อภิบาลของพวกเจ้าเกิดขึ้นกับพวกเจ้า พวกเจ้าถึงได้ละเมิดสัญญาของพวกเจ้ากับฉัน?”

⁸⁷ พวกเขาตอบว่า “เราไม่ได้ละเมิดสัญญากับท่านตามอำเภอใจของเรา แต่ที่เป็นเช่นนั้นเพราะเรารู้สึกว่าเครื่องประดับของผู้คนเหล่านั้นเป็นภาระหนักแก่เรา ดังนั้น เราจึงโยนมันลงไปใน(ไฟ)ตามที่ชาวซามิรีย์แนะนำ”⁸⁸ แล้วเขาได้หลอมมันออกเป็นรูปวัวเดียวที่ทำให้เกิดเสียง แล้วพวกเขาตะโกนว่า “นี่คือสิงเคารพบูชาของพวกท่านและสิงเคารพบูชาของมุซา แต่มุซาได้ลี้ภัยไป”⁸⁹ พวกเขาไม่เห็นหรือว่ามันไม่ได้ตอบคำวิงวอนของพวกเขามาและไม่มีความใด ๆ ที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกเขาได้?

⁹⁰ ฮารูนได้กล่าวเตือนผู้คนเหล่านั้นแล้วโดยกล่าวว่า “นี่ พวกพ้องของฉัน พวกท่านกำลังถูกทดสอบด้วยสิ่งนี้ พระผู้อภิบาลของพวกท่านคือพระผู้ทรงกรุณาปรานีต่างหาก ดังนั้น จงปฏิบัติตามฉันและเชื่อฟังคำสั่ง

ของฉัน” ⁹¹ พวกเขาตอบว่า “เราจะไม่เลิกเคารพบูชามันจนกว่ามุซาจะกลับมายังเรา”

⁹² มูซาได้พูดกับฮารูนว่า “อะไรที่ขัดขวางฟีเมื่อเห็นพวกเขาทำผิด ⁹³ ไม่ปฏิบัติตามฉัน? ทำไมฟีจึงฝ่าฝืนคำสั่งของฉัน?” ⁹⁴ ฮารูนกล่าวว่า “โอ้ ลูกของแม่ฉัน จงอย่ากระซากเคราและดิ่งผมของฉันเลย ฉันกลัวว่าเจ้าจะต้องพูดเมื่อกลับมาว่า ‘ฟีได้สร้างความแตกแยกขึ้นในหมู่ลูกหลานอิสราเอลอีกแล้ว และฟีไม่ใส่ใจในคำพูดของฉัน’ ”

⁹⁵ มูซาได้กล่าวว่า “ซามิรีย เจ้าจะว่าอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้?” ⁹⁶ เขาได้ตอบว่า “ฉันเห็นสิ่งที่พวกเขาไม่เห็น ดังนั้น ฉันจึงเอาฝุ่นกำมือหนึ่งจากรอยเท้าของศาสนทูตขว้างมัน(รูปปั้นวัว) เพราะจิตใจฉันนึกขึ้นมาให้ทำเช่นนั้น” ⁹⁷ มูซากล่าวว่า “จงไปเสีย ต่อไปนี้ เจ้าจะต้องพูดไปตลอดชีวิตของเจ้าเองว่า ‘จงอย่าแตะต้องฉัน’ และเจ้าจะต้องเผชิญชะตากรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ตอนนี้ จงมองดูสิ่งเคารพบูชาของเจ้าซึ่งเจ้าฝากใฝ่บูชาสิ เราจะเผามันให้เป็นผุยผงและจะโปรยขี้เถ้าของมันลงไปในทะเล” ⁹⁸ สิ่งเคารพสักการะของสุเจ้าคือพระเจ้าองค์เดียวผู้ทรงไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ พระองค์ทรงรอบรู้ครอบคลุมทุกสรรพสิ่ง”

⁹⁹ (โอ้มุฮัมมัด) ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้บอกเล่าแก่เจ้าถึงเรื่องราวเหตุการณ์ในอดีต และเราได้ประทานข้อตักเตือน(กุรอ่าน)แก่เจ้าจากเราเอง ¹⁰⁰ ใครก็ตามที่หันไปจากข้อตักเตือน เขาจะแบกภาระหนักในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ¹⁰¹ เขาจะอยู่ในนั่นตลอดไปและมันจะเป็นภาระอันหนักหน่วงที่เขาจะต้องแบกในวันแห่งการพิพากษา ¹⁰² วันนั้นเมื่อแตรถูกเป่า เราจะรวมผู้ทำผิดทั้งหลาย พวกเขาจะตาเหลือกด้วยความกลัว ¹⁰³ พวกเขาจะบ่นพึมพำกันว่า “พวกท่านอยู่บนโลกแทบไม่ถึงสิบวันเอง” ¹⁰⁴ เรารู้ดีว่าพวกเขาจะพูดอะไร ในตอนนี้ คนที่มีความคิดอ่านที่ดีที่สุดในหมู่พวกเขาจะกล่าวว่า “ความจริงแล้ว พวกท่านอยู่แค่วันเดียวเท่านั้นเอง”

¹⁰⁵ พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับภูอา จึงตอบพวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉันจะทำให้มันกลายเป็นผงธุลีที่กระจายว่อน ¹⁰⁶ แล้วพระองค์จะทำให้ผืนดินราบเรียบเป็นทุ่งโล่ง ¹⁰⁷ เจ้าจะไม่เห็นทั้งที่ลุ่มและที่ดอน ¹⁰⁸ ในวันนั้น ผู้คนทั้งหลายจะตรงมายังเสียงเรียกอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้และเสียงทั้งหลายจะเบาลงต่อหน้าพระผู้ทรงกรุณาปรานี และเจ้าจะไม่ได้ยินสิ่งใดนอกจากเสียงพึมพำเบาๆ

¹⁰⁹ ในวันนั้น การโต้เถียงแทนกันจะไม่อำนวยประโยชน์อันใด เว้นแต่สำหรับผู้ที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะอนุมัติและพระองค์ทรงยินดีที่จะฟังถ้อยคำของเขา ¹¹⁰ พระองค์ทรงรู้ดีถึงทุกสิ่งที่อยู่ต่อหน้าพวกเขาและสิ่งที่อยู่ข้างหลังพวกเขา แต่ผู้อื่นไม่มีความรู้ดีถึงสิ่งนั้น ¹¹¹ ในวันนั้น ใบหน้าของพวกเขาสยบต่อพระผู้ทรงชีวิตและผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิกาล และคนที่ขาดทุนก็คือคนที่แบกภาระแห่งความชั่วไว้ ¹¹² แต่ใครที่กระทำความดีและเป็นผู้ศรัทธา เขาจะไม่กลัวอันตรายใดๆ และจะไม่ถูกลิดรอนสิทธิใดๆ

¹¹³ (โอัมฮัมมัด) ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้ประทานกรอานเป็นภาษาอาหรับลงมา และในนั้นเราได้ให้ข้อตักเตือนด้วยวิธีต่างๆ เพื่อที่พวกเขาจะได้เกรงกลัวหรือช่วยเตือนให้พวกเขาได้เข้าใจ ¹¹⁴ ผู้ได้รับการยกย่องเทิดทูนคือพระเจ้า ผู้ทรงเป็นกษัตริย์ที่แท้จริง จงอย่ารีบเร่งอ่านกรอานก่อนที่มันจะถูกประทานลงมายังเจ้าจนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ และจงวิงวอนว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ฉันด้วยเถิด”

¹¹⁵ เราได้ให้คำบัญชาแก่อาดัมก่อนหน้านี้แล้ว แต่ว่าเขาได้ลืมนั่นและเราไม่พบการยืนยันอย่างแน่วแน่ของเขา ¹¹⁶ เมื่อตอนที่เรได้กล่าวแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จงกราบอาดัม” ดังนั้น พวกเขาทั้งหมดจึงได้กราบยกเว้นซาตาน(อิบลิส)ที่ปฏิเสธ ¹¹⁷ ดังนั้น เราจึงได้กล่าวว่า “อาดัมเอ๋ย นี่คือศัตรูของเจ้าและภรรยาของเจ้า จงอย่าปล่อยให้มันทำให้เจ้าทั้งสองต้องถูกขับไล่ออกจากสวนสวรรค์และต้องทุกข์ยากลำบาก

¹¹⁸ ที่นี้มีสิ่งที่ทำให้เจ้าไม่ต้องหิวและไม่ต้องเปลือยกาย ¹¹⁹ และเจ้าไม่ต้องกระหายและไม่ต้องตากแดด” ¹²⁰ แต่ซาตานได้กระซิบหลอกลวงเขา โดยกล่าวว่า “อาดัมเอ๋ย เอาไหม ฉันจะนำเจ้าไปยังต้นไม้ที่ทำให้ชีวิตเป็นอมตะและอาณาจักรอันนิรันดร์?” ¹²¹ ทั้งสองได้กินผลไม้จากต้นไม้ต้นนั้น แล้วสิ่งพึงละอายของทั้งสองได้ถูกเปิดเผยต่อกันและกัน ทั้งสองจึงได้เริ่มปกปิดตัวเองด้วยใบไม้จากสวนนั้น อาดัมได้ฝ่าฝืนคำสั่งพระผู้อภิบาลของเขา ดังนั้น เขาจึงหลงผิด ¹²² หลังจากนั้น พระผู้อภิบาลได้ทรงเมตตาเขา และทรงรับการสำนึกผิดเขาและได้ประทานทางนำแก่เขา

¹²³ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “เจ้าทั้งสอง(มนุษย์และชัยฎอน)จงออกไปจากที่นี่ เจ้าจะเป็นศัตรูต่อกันและกัน หลังจากนั้น ถ้าหากสุเจ้าได้รับทางนำจากฉัน ใครก็ตามที่ปฏิบัติตามทางนำนั้น เขาจะไม่หลงทางและจะไม่เศร้าหมอง ¹²⁴ แต่ใครที่หันห่างไปจากการตักเตือนของฉัน เขาก็จะมีชีวิตที่เป็นทุกข์ในโลกนี้และในวันฟื้นคืนชีพ เราจะให้เขาฟื้นขึ้นมาเป็นคนตาบอด” ¹²⁵ เขาจะกล่าวว่า “โอ้ พระผู้อภิบาล ทำไมพระองค์จึงทรงทำให้ฉันฟื้นขึ้นมาเป็นคนตาบอดที่นี้ในขณะที่ฉันมองเห็นในโลก?” ¹²⁶ พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า “นั่นแหละ เมื่อสัญญาณทั้งหลายของเรามาถึงสุเจ้า สุเจ้าก็ไม่สนใจมัน(ราวกับว่าสุเจ้าตาบอด) ดังนั้น วันนั้นสุเจ้าจึงไม่มีใครสนใจ” ¹²⁷ ในทำนองนี้เองที่เราลงโทษตอบแทนบรรดาผู้ละเมิดขอบเขตที่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของเขา แต่การลงโทษแห่งโลกหน้านั้นสาหัสและยาวนานกว่า

¹²⁸ พวกเขายังไม่ได้รับบทเรียนใดๆอีกหรือจากการที่ก่อนหน้านี้พวกเขา เราได้ทำลายผู้คนไปไม่รู้กี่รุ่นแล้วซึ่งพวกเขายังคงเดินผ่านที่อยู่อภัยของคนเหล่านี้อยู่? แน่นอน ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับคนที่มีความเข้าใจ ¹²⁹ แต่สำหรับประกาศิตที่ถูกกำหนดไว้ก่อนแล้วจากพระผู้อภิบาลเจ้าและเวลาของการผ่อนผันได้ถูกกำหนดไว้แล้ว แน่นอน การลงโทษพวกเขาจะต้องเกิดขึ้นทันทีอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เลย ¹³⁰ ดัง

นั้น เจ้า(มุฮัมมัด)จงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวและจงสดุดีพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยการสรรเสริญพระองค์ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นและก่อนดวงอาทิตย์ตก และจงสดุดีพระองค์ในบางเวลาของกลางคืนและในตอนปลายทั้งสองของวันเพื่อที่เจ้าจะได้รู้สึกอิมเอบใจ

¹³¹ จงอย่าถือว่าทรัพย์สินแห่งโลกนี้ที่เราได้ประทานแก่พวกเขาบางคนเป็นที่น่าสนใจ เพราะเราได้ประทานสิ่งเหล่านั้นเพื่อทดสอบพวกเขา และปัจจัยที่อนุมัติของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นดีกว่าและยังยืนกว่า ¹³² จงกำชับคนในครอบครัวของเจ้าในเรื่องนมาซ และเจ้าเองก็จงปฏิบัติมันอย่างเคร่งครัดด้วย เราไม่ได้ขอปัจจัยใดๆจากเจ้า เพราะเราต่างหากที่เป็นผู้ประทานปัจจัยแก่เจ้า และความดีนั้นปลายนั้นมีไว้สำหรับผู้สำรวมตนจากความชั่ว

¹³³ พวกเขากล่าวว่า “ทำไมเขาไม่นำเอาสัญญาหนึ่งจากพระผู้อภิบาลของเขามายังเราล่ะ?” พวกเขายังไม่ได้รับหลักฐานที่เพียงพอในคัมภีร์ก่อนหน้านี้หรือไม่? ¹³⁴ ถ้าหากเราได้ทำลายพวกเขาด้วยการลงโทษก่อนที่มันจะมาถึง พวกเขาก็จะกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ทำไมพระองค์ไม่ส่งศาสนทูตคนหนึ่งมายังเราเพื่อที่เราจะได้ปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ก่อนที่จะเราต้องได้รับความอภัยสอดสู?” ¹³⁵ (โอ้มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาว่า “ทุกคนกำลังรอคอยผลสุดท้าย ดังนั้น พวกท่านจงคอยด้วยเช่นกัน เพราะในไม่ช้า พวกท่านจะรู้ว่าใครที่กำลังปฏิบัติตามทางอันเที่ยงตรงและใครที่ถูกนำทาง”

21. บรรดานบี

อัล-อัมบิยาอ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เวลาแห่งการชำระบัญชีสำหรับมนุษย์ได้ใกล้เข้ามาแล้ว แต่ถึงกระนั้นพวกเขายังหันห่างจากคำตักเตือนด้วยความเฉยเมย ² เมื่อมีการตักเตือนใหม่ ๆ จากพระผู้อภิบาลของพวกเขาพวกเขายังพวกเขา พวกเขาฟังมันแต่ไม่ถือเป็นเรื่องจริงจัง ³ หัวใจของพวกเขาไม่ได้จัดจ่อและบรรดาผู้ทำความผิดได้กระซิบกันว่า “คนผู้นี้มิได้เป็นอะไรนอกไปจากมนุษย์คนหนึ่งเหมือนพวกท่าน แล้วใยพวกท่านยังถูกมนต์สะกดอยู่อีกกระนั้นหรือ” ⁴ จงกล่าวเถิด(นบี) “พระผู้อภิบาลของฉันทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่ถูกกล่าวในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้”

⁵ พวกเขาบางคนกล่าวว่า “มันเป็นความฝันที่สับสน” บางคนกล่าวว่า “เขาเองนั้นแหละที่ปลอมแปลงมันขึ้นมา” บางคนกล่าวว่า “เขาเป็นกวี ลองให้เขานำเอาสัญญาณหนึ่งมาแสดงแก่เราเหมือนกับที่นบีคนก่อน ๆ ทำ” ⁶ ก่อนหน้าพวกเขา ไม่มีเมืองใดที่เราทำลายได้ศรัทธา แล้วตอนนี้พวกเขาจะศรัทธากระนั้นหรือ?

⁷ บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้ามิใช่ผู้ใดนอกไปจากมนุษย์ที่เราได้เปิดเผยความจริงแก่พวกเขา ดังนั้น สู้เจ้าจงถามชาวคัมภีร์ดูก็ได้ถ้าเจ้าไม่รู้เรื่องนี้ ⁸ เราไม่ได้ทำให้พวกเขามีร่างกายที่ไม่กินอาหารและพวกเขาก็มิใช่ผู้มีชีวิตยืนนาน ⁹ แล้วเราได้ทำตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับพวกเขาอย่างครบถ้วน และเราได้ช่วยเหลือพวกเขาและผู้ที่เราประสงค์ และเราได้ทำลายผู้ฝ่าฝืน

¹⁰

เราได้ประทานคัมภีร์แก่ผู้เจ้าซึ่งในนั้นมีข้อตักเตือนเกี่ยวกับ

เรื่องของสุเจ้าเองทั้งสิ้น แล้วสุเจ้ายังไม่เข้าใจอีกหรือ? ¹¹ เมืองของคนทำความชั่วก็เมืองแล้วที่เราได้ทำลายไปและหลังจากนั้นเราได้ให้หมู่ชนใหม่เกิดขึ้นมา ¹² เมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษของเรา พวกเขาก็วิ่งหนีไปจากสถานที่แห่งนั้น ¹³ พวกเขาได้ถูกบอกว่า “จงอย่าวิ่งหนี แต่จงกลับไปใช้ชีวิตสำราญของสุเจ้าและที่พักอาศัยของสุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้ถูกสอบสวน” ¹⁴ พวกเขาร้องออกมาว่า “บรรลัยแล้วเรา แท้จริง เราเป็นผู้ทำผิด” ¹⁵ พวกเขาได้อยู่เช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งเราได้ทำให้พวกเขากลายเป็นเหมือนทุ่งหญ้าที่ถูกตายและกลายเป็นซีเถ่า

¹⁶ เราไม่ได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้นเพื่อความสนุกสนาน ¹⁷ ถ้าหากเราต้องการจะทำให้มันเป็นสิ่งบันเทิงและไม่มီးอะไรมากไปกว่านี้ เราก็คะทำของเราเอง ¹⁸ แต่เราจะขว้างความจริงไปที่ความเท็จจนความเท็จถูกทำลายและจะหายไป ความวิบัติจะเกิดกับสุเจ้าสำหรับสิ่งที่สุเจ้าได้กล่าวไป

¹⁹ ของพระองค์คือผู้อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และบรรดา(ทูตสวรรค์)ผู้อยู่ใกล้พระองค์มิได้โอหังต่อการเคารพสักการะพระองค์ และทั้งหมดไม่รู้สักเหนียวหนำ ²⁰ พวกเขาแซ่ซ้องสรรเสริญพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวันโดยไม่เหนื่อย

²¹ สิ่งเคารพบูชาต่างๆจากแผ่นดินที่พวกเขาตั้งขึ้นมีอำนาจที่จะทำให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาได้ไหม? ²² ถ้าหากมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ นอกเหนือจากพระเจ้าในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ทั้งชั้นฟ้าและแผ่นดินจะต้องได้รับความหายนะอย่างแน่นอน มหาบริสุทธิ์ยิ่งคือพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์ทรงอยู่เหนือสิ่งที่พวกเขากล่าวร้ายต่อพระองค์ ²³ พระองค์จะไม่ทรงถูกสอบถามเกี่ยวกับงานของพระองค์ แต่พวกเขาต่างหากที่จะถูกสอบสวน

²⁴ พวกเขาได้ยึดถือพระเจ้าอื่น ๆ นอกไปจากพระองค์กระนั้นหรือ? (โอ้มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาว่า “จงนำหลักฐานของพวกท่านมาสิ นี่คือข้อดัก

เตือนสำหรับคนที่อยู่ร่วมกับฉันและมีข้อดักเตือนสำหรับคนก่อนหน้าฉันด้วย” แต่ส่วนใหญ่ของคนเหล่านี้ไม่รู้ความจริง ดังนั้น พวกเขาจึงได้หันห่างออกไปจากมัน²⁵ ศาสนทูตทุกคนที่เราได้ส่งมาก่อนหน้าเจ้านั้น เราได้ตั้งใจแก่พวกเขาเหมือนกันว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากฉัน ดังนั้น จงเคารพภักดีฉันแต่เพียงผู้เดียว”

²⁶ พวกเขาบอกว่า “พระผู้ทรงกรุณามีบุตร” มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ พวกเขาเป็นแค่เพียงบ่าวผู้มีเกียรติ²⁷ พวกเขาไม่ละเมิดขอบเขตในการพูดก่อนพระองค์และพวกเขาปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์²⁸ พระองค์ทรงรู้ถึงทุกสิ่งที่อยู่ต่อหน้าพวกเขาและที่ถูกละเมิดจากพวกเขา พวกเขาไม่ขอโต้โทษแทนผู้ใดนอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัยและพวกเขาดำเนินชีวิตด้วยความกลัวพระองค์²⁹ ถ้าผู้ใดในหมู่พวกเขาบอกว่า “ฉันเป็นพระเจ้าออกไปจากพระองค์ด้วย” เราจะส่งเขาไปในรอกทันทีเพราะนี่คือการตอบแทนจากเราสำหรับผู้ทำความผิด

³⁰ บรรดาผู้ปฏิเสธรัจธรรมไม่พิจารณาหรือว่าชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในตอนแรกนั้นเป็นมวลเดียวกัน หลังจากนั้น เราได้แยกมันออกจากกันและเราได้สร้างทุกสิ่งที่มีชีวิตจากน้ำ? แล้วพวกเขายังไม่เชื่ออีกหรือ?

³¹ เราได้ทำให้ภูเขามั่นคงในแผ่นดิน มิฉะนั้นแล้ว มันจะเลื่อนไปมาอยู่ข้างใต้พวกเขา และเราได้ทำให้ในนั้นมีทางเปิดไว้ เพื่อที่พวกเขาจะได้พบทาง³² เราได้ทำให้ชั้นฟ้าเป็นหลังคาป้องกันอย่างดี แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังไม่ใส่ใจต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา³³ พระองค์คือผู้ทรงสร้างกลางคืนและกลางวัน และทรงสร้างดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ทั้งหมดลอยอยู่ในแต่ละวงโคจรของมัน

³⁴ เรามีได้ทำให้ใครคนใดก่อนหน้าเจ้ามีชีวิตที่ยืนนานโดยไม่ตาย ดังนั้น ถ้าเจ้า(มุฮัมมัด)ตาย พวกเขาจะมีชีวิตยืนยาวตลอดไปกระนั้นหรือ?

³⁵ ทุกชีวิตจะต้องลืมนรสความตาย และเรากำลังทดสอบสุเจ้าด้วยสภาพการณ์ที่เลวและดี และในที่สุด สุเจ้าจะถูกนำกลับมายังเรา

³⁶ เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเห็นเจ้า พวกเขาก็ดีแต่หัวเราะเยาะเจ้า โดยกล่าวว่า “คนนี่แหละหรือที่พูดจาไม่ดีถึงสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชา?” แต่พวกเขาเองนั้นแหละที่ปฏิเสธจะเอ่ยถึงพระผู้ทรงกรุณาปรานี

³⁷ มนุษย์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างแห่งความริบร้อน ฉันจะแสดงสัญญาณทั้งหลายของฉันให้ดูให้เห็นในไม่ช้านี้ ดังนั้น สูเจ้าไม่ต้องเร่งฉัน ³⁸ พวกเขาถามว่า “เมื่อใดเล่าที่คำขู่นี้จะเป็นจริง ถ้าท่านพูดจริง?” ³⁹ ถ้าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธารู้ถึงเวลาที่พวกเขาไม่สามารถป้องกันใบหน้าและหลังของพวกเขาให้พ้นจากไฟนรก พวกเขาจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากที่ไหน ⁴⁰ แท้จริง มันจะเกิดขึ้นโดยฉับพลันและทำให้พวกเขาตกตะลึงจนพวกเขาไม่สามารถปิดป้องมันได้ และพวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนผันอะไรอีก ⁴¹ บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้าได้ถูกเยาะเย้ยมาแล้วเช่นกัน แต่พวกที่ยะเยยหยันนั้นได้ถูกล้อมรอบด้วยสิ่งที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยหยันเช่นกัน

⁴² (โอัมมัมมัด) จงถามพวกเขาว่า “ใครเล่าที่คอยคุ้มครองพวกท่านทั้งกลางคืนและกลางวันจากความกริ้วของพระผู้ทรงกรุณาปรานี?” แต่ถึงกระนั้น พวกเขายังหันห่างออกจากการระลึกถึงพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁴³ พวกเขามีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นๆที่สามารถป้องกันพวกเขาให้พ้นจากเรากะนั้นหรือ? (ไม่) พวกมันเองก็ช่วยตัวเองไม่ได้และป้องกันตนเองให้พ้นจากเราไม่ได้

⁴⁴ ความจริงแล้ว เราได้ประทานสิ่งดี(แห่งชีวิต)แก่พวกเขาและบรรพบุรุษของพวกเขาเป็นเวลานานมากแล้ว แต่พวกเขาไม่เห็นหรือว่าเราได้รื้อขอบเขตของพวกเขาในทุกๆด้าน? แล้วพวกเขาจะชนะเราหรือ?

⁴⁵ จงบอกพวกเขา “ฉันเพียงแค่ดักเตือนพวกท่านตามที่พระเจ้าประทานมายังฉันเท่านั้น” แต่คนหูหนวกนั้นไม่ได้ยินการเรียกร้องเมื่อพวกเขาถูกดักเตือน ⁴⁶ ถ้าการลงโทษอันแผ่วเบาของพระผู้อภิบาลของเจ้าสัมผัสพวกเขา พวกเขาจะร้องออกมาว่า “วิบัติแล้วเรา แท้จริงแล้วเราเป็นผู้ทำผิด”

47 ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ เราจะตั้งตราชีวิตที่เที่ยงธรรมขึ้นมาเพื่อที่จะได้ไม่มีชีวิตใดไม่ได้รับความเป็นธรรมแม้แต่เพียงน้อยนิด ถึงแม้ว่ามันจะเป็นการกระทำที่มีน้ำหนักเท่ากับเมล็ดผักกาด เราก็นำมันออกมา (เพื่อชั่ง) และเพียงพอลงแล้วที่เราจะชำระบัญชี

48 ก่อนหน้านั้น เราได้ประจานเกณฑ์ตัดสินความถูกต้องและความผิด ประจานแสงสว่างและการตักเตือนแก่ผู้ชั่วและหาหนทางสำหรับผู้สำรวมตนจากความชั่ว 49 ผู้ที่เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาถึงแม้จะมีได้เห็นพระองค์และเกรงกลัวเวลาแห่งการพิพากษา 50 เราได้ประจานข้อตักเตือนอันจำเริญนี้มา (สำหรับสุเจ้า) แล้วสุเจ้ายังปฏิเสธอีกกระนั้นหรือ?

51 ก่อนหน้านั้น เราได้ประจานทางนำแก่อิบรอฮีมเพราะเรารู้จักเขาดี 52 เมื่อตอนที่เขากล่าวแก่พ่อของเขาและผู้คนของเขาว่า “รูปปั้นอะไรกันนี้ที่พวกท่านเคารพบูชา?” 53 พวกเขาตอบว่า “เราเห็นว่าบรรพบุรุษของเราเคารพบูชามัน” 54 เขากล่าวว่า “พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านอยู่ในการหลงผิดชัดๆ”

55 พวกเขาตอบว่า “เจ้านำเอาความจริงมาเสนอแก่เราหรือว่าเจ้าล้อเล่น?” 56 อิบรอฮีมตอบว่า “ไม่ใช่เช่นนั้น พระผู้อภิบาลของพวกท่านคือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและผู้ทรงเนรมิตสิ่งเหล่านั้น และฉันเองขอเป็นผู้ยืนยันในเรื่องนี้ 57 ขอสาบานด้วยพระเจ้า ฉันจะจัดการสังคายนาพิธีพวกนี้ในตอนเวลาที่พวกท่านไม่อยู่” 58 ดังนั้น เขาจึงได้ทุบมันแตกออกเป็นชิ้นๆ ยกเว้นเทวรูปตัวใหญ่เพื่อที่พวกเขาจะได้กลับมาหา มัน (เพื่อสอบถาม)

59 (เมื่อผู้คนกลับมาเห็นสภาพของเทวรูปเหล่านั้น) พวกเขาได้กล่าวว่า “ใครทำเช่นนั้นกับสังคายนาพิธีของเรา? เขาต้องเป็นผู้มีเจตนาร้ายแน่ๆ” 60 บางคนกล่าวว่า “เราได้ยินเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่ถูกเรียกว่าอิบรอฮีมเคยพูดถึงเรื่องเทวรูปเหล่านี้” 61 พวกเขาจึงกล่าวว่า “ดังนั้น ไปเอาตัวเขามาที่นี่ต่อหน้าผู้คน ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นพยาน” 62 (เมื่ออิบรอฮีมถูก

นำตัวมาที่นั่น) พวกเขาถามว่า “อิบรอฮีม เจ้าทำเช่นนี้ต่อบรรดาเทวรูปศักดิ์สิทธิ์ของเราใช่ไหม?” ⁶³ เขาตอบว่า “ไม่ใช่ เทวรูปที่ใหญ่ที่สุดในเทวรูปทั้งหมดต่างหากเป็นผู้ทำ พวกท่านลองถามเทวรูปเหล่านั้นดูสิ ถ้าพวกมันพูดได้”

⁶⁴ ดังนั้น พวกเขาจึงหันมามองหน้ากัน และกล่าวว่า “แน่นอน พวกเราเองนั้นแหละที่ผิด” ⁶⁵ แต่หลังจากนั้น พวกเขาต่างก็หันหน้ากล่าวด้วยความละอายว่า “อิบรอฮีม เจ้าก็รู้ว่าเทวรูปเหล่านั้นพูดไม่ได้” ⁶⁶ อิบรอฮีมจึงกล่าวว่า “แล้วพวกท่านยังละทิ้งพระเจ้าไปเคารพสักการะสิ่งอื่นที่ไม่อาจยังคุณให้โทษใดๆแก่พวกท่านกระนั้นหรือ?” ⁶⁷ นำละอายทั้งพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาออกไปจากพระเจ้า อย่างนี้แล้ว พวกท่านยังไม่เข้าใจอีกหรือ?”

⁶⁸ พวกเขาจึงกล่าวว่า “จงเผาเขาทั้งเป็นและแก้แค้นแทนเทวรูปศักดิ์สิทธิ์ของพวกท่านถ้าหากพวกท่านต้องการจะทำ” ⁶⁹ ดังนั้น เราจึงได้บัญชาว่า “ไฟเอ๋ย จงเย็นลงและเป็นที่ยลอดภัยสำหรับอิบรอฮีม” ⁷⁰ พวกเขาตั้งใจจะทำร้ายอิบรอฮีม แต่เราได้ทำให้แผนการร้ายของพวกเขาต้องล้มเหลว

⁷¹ และเราได้นำเขาและลูกออกมาอย่างปลอดภัยยังแผ่นดินที่เราได้ทำให้ในนั้นเป็นที่จำเริญสำหรับผู้คนทั้งหมดของโลก ⁷² เราได้ประทานอิสฮากแก่เขาและเยซึบเป็นการเพิ่มเติม และเราได้ทำให้พวกเขาแต่ละคนเป็นผู้มีคุณธรรม ⁷³ เราได้แต่งตั้งพวกเขาเป็นผู้นำที่นำทางคนอื่นโดยคำบัญชาของเราและเราได้ตั้งใจพวกเขาให้ทำการงานที่ดีทั้งหลายและดำรงนมาซและจ่ายซะกาต และพวกเขาทั้งหมดเคารพสักการะเรา

⁷⁴ เราได้ประทานการตัดสินใจและความรู้แก่ลูกและช่วยเขาให้พ้นจากเมืองที่กระทำความชั่วช้าลามกต่างๆ แท้จริง พวกเขาเหล่านั้นเป็นหมู่ชนที่ชั่วช้าและฝ่าฝืน ⁷⁵ เราได้รับลูกสู่ความเมตตาของเรา แท้จริง เขาเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่มีคุณธรรม

⁷⁶ ก่อนหน้าเขา หนูฮูได้วิงวอนต่อเรา และเราได้ยินคำวิงวอนของเขา เราได้ช่วยเหลือเขาและคนในครอบครัวของเขาให้พ้นจากความหายนะอันยิ่งใหญ่ ⁷⁷ เราได้ช่วยเหลือเขาจากหมู่ชนที่ปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของเรา แท้จริง พวกเขาเหล่านั้นเป็นคนชั่ว ดังนั้น เราจึงได้ทำให้พวกเขาทั้งหมดจมน้ำตาย

⁷⁸ จงบอกพวกเขาถึงดาวูดและสุลัยมานเมื่อตอนที่เขาทั้งสองกำลังตัดสินใจเรื่องสวนที่แกะฝูงหนึ่งหลงเข้าไปในตอนกลางคืนและเราเองได้เฝ้ามองการตัดสินใจเรื่องนี้ ⁷⁹ ในตอนนั้น เราได้ให้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่สุลัยมานในเรื่องนี้ และเราได้ประทานวิทย์ปัญญาและความรู้แก่ทั้งสองคน เราได้ทำให้ภูเขาและนกร่วมกับดาวูดในการสดุดีสรรเสริญเรา เรามีอำนาจที่จะทำสิ่งนี้ ⁸⁰ เราได้สอนเขาถึงการทำเสื่อเกราะเพื่อสู้เจ้า ทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้ป้องกันตัวเองจากความรุนแรงของผู้อื่น แล้วสุเจ้าจะขอบคุณไหม?

⁸¹ เราได้ให้อำนาจสุลัยมานในการควบคุมลมพายุที่พัดตามคำสั่งของเขาไปยังแผ่นดินที่เราได้ประทานความจำเริญแก่ที่นั่น เพราะเรามีความรู้ในทุกสรรพสิ่ง ⁸² เราได้ให้อำนาจเขาควบคุมภูเขางดงามที่ต่ำลงไปทะเลให้เขาและทำงานอื่นๆออกไปจากนั้นอีก และเราได้เฝ้าดูพวกมันทั้งหมด

⁸³ จงนึกถึงอัยยูบเมื่อเขาวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาว่า “ฉันได้รับความทรมานจากโรคภัยและพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตาที่สุดในบรรดาผู้เมตตาทั้งหลาย” ⁸⁴ เราได้ตอบรับคำวิงวอนของเขาและได้ปลดปล่อยความทรมานไปจากเขา และเราได้ให้ครอบครัวของเขา กลับคืนไปหาเขา และมากกว่านั้นพร้อมกับพวกเขาด้วยในฐานะเป็นความเมตตาจากเรา ทั้งนี้เพื่อที่มันจะได้เป็นข้อตักเตือนต่อบรรดาผู้เคารพสักการะเรา

⁸⁵ จงนึกถึงอิสมาอีลและอิเดรีสและซุลกิฟล์ เพราะพวกเขาทุกคนเป็น

ผู้อดทน ⁸⁶ เราได้รับพวกเขาสู่ความเมตตาของเราเพราะพวกเขาเป็นผู้มีคุณธรรม

⁸⁷ จงนึกถึงคนที่อยู่ในท้องปลา(ยูนุส)เมื่อเขาหนีไปด้วยความโกรธเพราะเขาคิดว่าเราไม่มีอำนาจเหนือเขา แต่หลังจากนั้น เขาได้วิงวอนต่อเราจากท่ามกลางความมืดโดยกล่าวว่า “ไม่มีสิ่งเคารพสักการะอื่นใดนอกจากพระองค์ มหาบริสสุทธิยิ่งแต่พระองค์ แท้จริง ฉันเป็นผู้ทำผิดไปแล้ว” ⁸⁸ ดังนั้น เราได้ตอบรับคำวิงวอนของเขาและได้ช่วยเขาให้พ้นจากความลำบาก นั้นแหละที่เราได้ช่วยเหลือผู้ศรัทธาทั้งหลายให้รอด

⁸⁹ จงนึกถึงชะกะรียาเมื่อเขาได้วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาโดยกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดอย่าได้ปล่อยให้ฉันต้องอยู่คนเดียวโดยไม่มียุตรเกิด ถึงแม้พระองค์ทรงเป็นผู้สืบทอดที่ดีที่สุด” ⁹⁰ ดังนั้น เราได้ตอบรับคำวิงวอนของเขาและเราได้ประทานเยสุยาแก่เขาและทำให้ภรรยาของเขาสมบูรณ์(ที่จะมีบุตร)สำหรับเขา คนเหล่านี้แข่งขันกันในการทำมาหากินและวิงวอนต่อเราด้วยความรักและความกลัว และพวกเขาเป็นผู้ถ่อมตนต่อเรา

⁹¹ จงนึกถึงผู้ที่ปกป้องความบริสุทธิ์ของนาง ดังนั้น เราจึงได้เปาวินิจฉัยของเราเข้าไปในตัวของนางและได้ทำให้นางและลูกของนางเป็นสัญญาณแก่มนุษย์ทั้งหมด

⁹² แท้จริง หมู่ชนนี้ของสุเจ้าเป็นหมู่ชนเดียวกันและฉันเป็นพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้น จงเคารพสักการะฉัน ⁹³ แต่พวกเขาได้แยกความเชื่อ(หนึ่ง)ของพวกเขาออกเป็นหลายศาสนา แต่กระนั้น พวกเขาทั้งหมดจะกลับมาหาเรา ⁹⁴ ใครก็ตามที่กระทำความดีและเป็นผู้ศรัทธา ความพยายามของเขาจะไม่ถูกปฏิเสธ เพราะเราเป็นผู้บันทึกมันไว้สำหรับพวกเขา

⁹⁵ มันได้ถูกกำหนดไว้แล้วว่าไม่มีชาติใดที่เราได้ทำลายไปแล้วจะกลับมามีชีวิตอีกครั้งหนึ่ง ⁹⁶ แต่เมื่อยะอญญ์(กอก)และมะญญ์(มากอก)ถูก

ปล่อยออกมา พวกมันจะดาหน้ากันลงมาจากที่สูงทุกแห่งและกระจายกันออกไป (กระโดดข้ามสิ่งกีดขวางทุกอย่างของแผ่นดินและทะเล)

⁹⁷ เมื่อสัญญาที่แท้จริงของพระเจ้าใกล้เข้ามา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะตกตะลึง พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรลัยแล้วเรา เราไม่ได้ใส่ใจในสิ่งนี้ ใช่แต่เท่านั้น เรายังเป็นผู้ทำผิดด้วย”

⁹⁸ ความจริงแล้ว สุเจ้าและสิ่งทีสุเจ้าเคารปลักระนอกเหนือไปจากพระเจ้านั้นล้วนเป็นเชื้อเพลิงแห่งนรกทั้งสิ้น สุเจ้าจะได้เข้าไปอยู่ในนั้น

⁹⁹ ถ้าหากสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์จริง พวกมันก็ไม่ต้องเข้าไปในนั้น แต่ตอนนี้ พวกมันทั้งหมดจะอยู่ในนั้นตลอดไป ¹⁰⁰ ที่นั่น พวกมันจะร้องครวญคราง และพวกมันจะไม่ได้ยินสิ่งใด ¹⁰¹ แต่บรรดาผู้ที่เราได้กำหนดรางวัลแห่งความดีไว้แล้วนั้น พวกเขาจะถูกรักษาไว้ให้ห่างจากนรก

¹⁰² พวกเขาจะไม่ได้ยินแม้แต่เสียงแผ่วเบาของมัน และพวกเขาจะได้พำนักอยู่ท่ามกลางสิ่งที่พวกเขาต้องการ ¹⁰³ เวลาแห่งความน่าสะพรึงกลัวครั้งใหญ่(ของวันแห่งการพิพากษา)จะไม่ทำให้พวกเขาต้องว่าวุ่นหุตสวรรค์จะออกมาต้อนรับพวกเขาและกล่าวว่า “นี่คือวันที่พวกท่านทั้งหลายได้ถูกสัญญาไว้”

¹⁰⁴ ในวันนั้น เราจะม้วนท้องฟ้าเหมือนกับการม้วนแผ่นกระดาษ เราจะทำสิ่งถูกสร้างออกมาอีกครั้งหนึ่งเช่นเดียวกับเราที่เราได้ให้มันบังเกิดขึ้นมาในตอนแรก นี่เป็นคำสัญญาที่เราได้ทำไว้ต่อเราเองและเราจะทำตามนั้น ¹⁰⁵ และเราได้บันทึกไว้ในคัมภีร์ชะบุรหลังจากข้อตกเตือนนั้นว่า “ป่าวผู้มีคุณธรรมของฉันทจะเป็นผู้สืบทอดแผ่นดินนั้น” ¹⁰⁶ แท้จริง ในนั้นมีชาวดีสำหรับหมู่ชนที่เคารปลักระที่แท้จริง

¹⁰⁷ (โอ้มุฮัมมัด) เรามิได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อความเมตตาต่อมนุษยชาติทั้งหมด ¹⁰⁸ จงบอกพวกเขาว่า “สิ่งที่ถูกเปิดเผยให้ฉันได้รู้ก็คือ พระเจ้าของพวกท่านคือพระเจ้าของค์เดียว แล้วพวกท่านจะยอมจำนนต่อพระองค์ไหม?” ¹⁰⁹ หลังจากนั้นแล้ว ถ้าพวกเขาหันหลังให้ จง

บอกพวกเขาว่า “ฉันได้เตือนพวกท่านให้รู้กันอย่างเปิดเผยแล้ว ตอนนี้นั้นฉันไม่รู้ว่าสິงที่พวกท่านได้ถูกสัญญาไว้มันอยู่ใกล้หรือไกล ¹¹⁰ (อย่างไรก็ตาม จงรู้ไว้ว่า) พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งทีพวกท่านพูดออกมาอย่างเปิดเผยและสิ่งทีพวกท่านปิดบังไว้ ¹¹¹ ฉันไม่รู้ว่านี้เป็นวิธีการทดสอบสำหรับพวกท่านและเป็นประวิงเวลาสั้นๆหรือไม่” ¹¹² จงกล่าวเถิด “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดพิพากษาด้วยความจริง พระผู้อภิบาลของเราเป็นผู้ทรงกรุณาปรานีทีเราขอความช่วยเหลือต่อสิ่งทีพวกท่านกล่าว

22. การแสวงบุญ

อัล-ฮัจญ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ มนุษย์เอ๋ย จงเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของสุเจ้า แท้จริงแล้ว การสันตะเทือนของยามอวสานนั้นรุนแรงยิ่งนัก ² เมื่อวันนั้นมาถึง สุเจ้าจะได้เห็นว่าแม่ทุกคนทีให้นมลูกจะทิ้งการให้นมลูกของนาง และหญิงมีครรภ์ทุกคนจะคลอดลูกของนางก่อนกำหนด และสุเจ้าจะเห็นผู้คนมีอาการมีนเมาถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ได้เมา แต่การลงโทษของพระเจ้านั้นรุนแรงยิ่งกว่า ³ ในหมู่มนุษย์มีบางคนทีมัวตกเถียงเกี่ยวกับพระเจ้าโดยไม่มีความรู้ใดๆและพวกเขาปฏิบัติตามมารร้ายทีชั่วร้าย ⁴ ใครก็ตามทีเป็นพวกกับมันเขาผู้นั้นได้ถูกกำหนดไว้แล้วว่จะถูกมันล่อลวงให้หลงทางและนำเขาไปสู่การลงโทษด้วยเปลวไฟในนรก

⁵ มนุษย์เอ๋ย ถ้าหากสุเจ้ายังสงสัยกลางแคลงเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพหลังความตายอยู่ สุเจ้าจงรู้ไว้เถิดว่เราได้สร้างสุเจ้ามาจากดินในตอนแรก หลังจากนั้นจากหยดอสุจิ แล้วจากก้อนเลือด แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งทีเป็นรูปร่างสมบูรณ์หรือไม่เป็นรูปร่าง เพื่อทีเราจะแสดงให้สุเจ้าเห็น

อำนาจของเรา และเราได้ทำให้อสฺจุที่เราระสงค์เหล่านั้นอยู่ในมดลูกชั่วระยะเวลาที่กำหนดไว้ หลังจากนั้น เราได้ให้สุเจ้าเป็นทารกและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ หลังจากนั้น ในหมู่มุสฺจ้านั้นอาจมีบางคนที่ถูกเรียกกลับก่อนและบางคนก็กลับไปสู่วัยอันน่าสังเวชซึ่งเป็นวัยที่พวกเขาจะไม่รู้อะไรเลยหลังจากที่พวกเขาได้รู้ทุกสิ่ง สุเจ้าได้เห็นแผ่นดินแห้งแล้ง แต่เมื่อเราได้ส่งน้ำฝนลงมาจากนั้น มันก็ร่วนซุยและทำให้พืชพันธุ์หลากหลายชนิดมีชีวิตงอกเงยออกมา ⁶ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงสัจจะ พระองค์ทรงนำความตายมาสู่ชีวิตและพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง ⁷ ยามอวสานจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่มีข้อสงสัยใดๆในเรื่องนี้ และแน่นอนที่สุด พระองค์จะทำให้ผู้ที่อยู่ในสุสานทั้งหลายฟื้นขึ้น

⁸ ในหมู่มนุษย์นั้นก็มีบางคนโต้เถียงเกี่ยวกับพระเจ้าโดยไม่มีความรู้และทางนำและคัมภีร์ส่องสว่างทางปัญญา ⁹ พวกเขาหันหลังให้อย่างโอหังและพาผู้คนให้หลงไปจากทางของพระเจ้า คนเหล่านี้จะได้รับความอัปยศในโลกนี้และในวันแห่งการพิพากษา เราจะทำให้เขาได้สัมผัสการลงโทษในไฟ ¹⁰ (พระเจ้าจะกล่าวว่า) “นี่คือรางวัลตอบแทนที่สุเจ้าได้เตรียมไว้สำหรับตัวสุเจ้าด้วยมือของสุเจ้าเอง แท้จริง พระเจ้ามีทรงธรรมต่อปวงบ่าวของพระองค์”

¹¹ ในหมู่มนุษย์นั้นก็มีบางคนทีเคารพสักการะพระเจ้าเพียงครึ่งหัวใจ ถ้าหากความดีอันใดเกิดขึ้นแก่เขา เขาก็พอใจ แต่ถ้าหากมีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นแก่เขา เขาก็หันกลับไปสู่วิถีเดิมๆของพวกเขาดังนั้น เขาจึงขาดทุนทั้งในโลกนี้และโลกหน้า นี่คือการขาดทุนที่ชัดเจน

¹² เขาวิงวอนขอต่อสิ่งอื่นที่ไม่สามารถให้โทษและไม่ให้คุณแก่เขาแทนพระเจ้า นั่นเป็นการหลงผิดไปไกลลิบ ¹³ เขาวิงวอนบรรดาผู้ที่ให้โทษแก่เขามากกว่าให้คุณ ช่างเป็นผู้คุ้มครองที่ชั่วช้าและสหายที่เลวทรามเสียนี้กระไร ¹⁴ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น

พระเจ้าจะทรงรับพวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน แท้จริง พระเจ้าทรงทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

¹⁵ สำหรับคนที่คิดว่าพระเจ้าจะไม่ทรงช่วยเหลือเขา(ศาสนทูตของพระองค์)ในโลกนี้และโลกหน้า ให้เขาขึ้นไปสู่ท้องฟ้าด้วยเชือกและเจาะช่องป็นเข้าไปในนั้นแล้วดูว่าแผนการของเขาสถาจะสามารถจัดสรรแห่งความโกรธของเขาได้ไหม ¹⁶ เราได้ประทานกุรอานนี้ลงมาพร้อมกับหลักฐานอันชัดเจน และพระเจ้าเท่านั้นทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

¹⁷ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาชาวยิวและชาวซอบิอันและชาวคริสเตียนและชาวมะณูซและบรรดาผู้ทำชิริกนั้น พระเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันแห่งการพิพากษา เพราะทุกสิ่งอยู่ในสายตาของพระเจ้าแล้ว

¹⁸ สู้อามีเห็นหรือว่าใครก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เช่นเดียวกับดวงอาทิตย์และดวงจันทร์และดวงดาวและภูเขาและต้นไม้และสัตว์ทั้งปวงและมนุษย์ทั้งหมดล้วนยอมจำนนต่อพระเจ้า? แต่มีมนุษย์มากมายที่สมควรได้รับการลงโทษ ใครก็ตามที่พระเจ้าได้ทำให้เขาอภัยศกต่าจะไม่มีใครให้เกียรติเขา แท้จริง พระเจ้าทรงทำอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์

¹⁹ คนสองกลุ่มนี้(ผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา)ถกเถียงกันเกี่ยวกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นจะได้อาภรณ์แห่งไฟซึ่งถูกตัดไว้สำหรับพวกเขา และเหนือศีรษะของพวกเขาจะมีน้ำเดือดเทราดลงมาบนหัวของพวกเขา ²⁰ ซึ่งไม่เพียงแต่จะละลายผิวหนังของพวกเขาเท่านั้น แต่ยังรวมทุกส่วนในของท้องของพวกเขาด้วย ²¹ และจะมีแห่งเหล็กคอยฟาดเขา ²² เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาพยายามจะออกจากนรกเพราะความเจ็บปวด พวกเขาจะถูกผลักให้กลับเข้าไปในนั้นอีก และพวกเขาจะถูกบอกว่า “จงลิ้มรสการลงโทษในเปลวเพลิง”

²³ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี พระเจ้าจะทรงรับพวกเขา

เขาเข้าสู่สวรรค์ซึ่งภายใต้ันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ที่นั่น พวกเขาจะถูกประดับด้วยกำไลทองคำและไข่มุกและอารมณ์ของพวกเขาจะทำด้วยผ้าไหม ²⁴ นี่เป็นเพราะพวกเขาได้ถูกนำไปสู่สวรรค์อันบริสุทธิ์และได้ถูกนำไปสู่ทางของผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

²⁵ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางคนอื่นจากหนทางของพระเจ้าและจากการไปมัสยิดฮะรอมที่เราได้ตั้งขึ้นมาเพื่อให้มนุษย์ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันทั้งผู้ที่อยู่ในนั้นและผู้ที่อยู่ข้างนอก และใครก็ตามที่หันเหออกจากความถูกต้องโดยการทำความชั่วขึ้นในนั้น เราจะทำให้เขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวด

²⁶ เราได้กำหนดที่ตั้งของบ้านหลังนี้(กะอับะฮฺ)แก่อิบรอฮีมโดยกล่าวว่า “จงอย่าเอาสิ่งใดมาเป็นภาคีกับฉัน และจงรักษากันของฉันให้สะอาดสำหรับผู้มาเวียนรอบและสำหรับผู้ยืนและโค้งและกราบ”

²⁷ จงเรียกร่องมนุษย์ให้มาทำฮัจญ์จากทั้งไกลและใกล้โดยทางเท้าและบนอูฐเพียวทุกตัว ²⁸ ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ประจักษ์ถึงคุณานุประโยชน์ที่ได้ทำไว้สำหรับพวกเขา และในระหว่างวันทั้งหลายที่รู้จักกันแล้วนั้น พวกเขาจะเอ่ยนามของพระเจ้าเหนือปสุสัตว์ที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเขา หลังจากนั้น พวกเขาจะกินเนื้อของมันก็ได้ และจงให้มันเป็นอาหารแก่คนยากจนและคนขัดสน” ²⁹ หลังจากนั้น ให้ผู้มาแสวงบุญชำระสิ่งสกปรกของพวกเขาและปฏิบัติตามที่พวกเขาบนบานไว้ให้ครบและเวียนรอบบ้านโบราณหลังนี้

³⁰ นี่แหละคือคำบัญชาของพระเจ้า ใครที่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต้องห้ามทั้งหลายของพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ มันก็เป็นการดีสำหรับเขาในสายตาของพระผู้อภิบาลของเขา และปสุสัตว์ทั้งหลายได้ถูกทำให้เป็นที่อนุมัติสำหรับสุเจ้า ยกเว้นตามที่ได้บอกแก่สุเจ้าไปแล้ว ดังนั้น จงปกป้องตัวของสุเจ้าเองให้พ้นจากสิ่งโสมนมของเจ็ดบุชชาทั้งหลาย และจงละเว้นจากสิ่งเท็จทั้งมวล

³¹ จงเป็นผู้เคารพสักการะที่จริงใจของพระเจ้าและจงอย่านำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ เพราะคนที่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีร่วมกับพระองค์นั้นจะเหมือนกับผู้ที่ตกลงมาจากท้องฟ้าและนกลมาเฉี่ยวเขาไปหรือไม่ก็ลมพัดเขาออกไปยังสถานที่อันห่างไกล

³² นี่แหละคือความจริง ใครก็ตามที่ให้ความเคารพสัญลักษณ์ที่พระเจ้กำหนดขึ้นก็แสดงถึงความยำเกรงของหัวใจของเขา ³³ สูเจ้าได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากปศุสัตว์จนถึงเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ หลังจากนั้น พวกมันต้องถูกเชือดพลีที่บ้านโบราณ

³⁴ สำหรับทุกหมู่นั้น เราได้กำหนดวิธีการพลีไว้เพื่อที่พวกเขาจะได้เปล่งพระนามของพระเจ้าเหนือปศุสัตว์ที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเขา พระเจ้าของสูเจ้าคือพระเจ้องค์เดียว ดังนั้น สูเจ้าจงนอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์ และ(โอ้นบี) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ต่อมตน ³⁵ ผู้ที่หัวใจของพวกเขาหวั่นกลัวเมื่อมีการเอ่ยถึงพระเจ้าต่อหน้าพวกเขา และผู้อดทนต่อความทุกข์ยากเดือดร้อนที่เกิดขึ้นแก่พวกเขาและผู้ดำรงนามาซและใช้จ่ายจากที่เราได้ประทานแก่พวกเขา

³⁶ เราได้รวมเอาอูฐที่เตรียมไว้เชือดพลีเป็นสัญลักษณ์หนึ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ด้วย เพราะในตัวมันมีสิ่งดีมากมายสำหรับสูเจ้า ดังนั้น จงให้พวกมันยืน และจงเอ่ยพระนามของพระเจ้าเหนือมัน เมื่อมันล้มลงตายแล้ว สูเจ้าจงกินเนื้อของมันและให้มันแก่ผู้ที่ไม่เอ่ยขอและแก่ผู้ที่เอ่ยขอทำนองนี้แหละที่เราได้ทำให้สัตว์เหล่านี้อยู่ใต้อำนาจของสูเจ้าเพื่อที่สูเจ้าจะได้ขอบคุณ ³⁷ เนื้อของมันและเลือดของมันไม่ถึงพระเจ้า แต่ความยำเกรงของสูเจ้าต่างหากที่ถึงพระองค์ นั่นแหละที่พระองค์ได้ทรงทำให้สัตว์เหล่านี้อยู่ใต้อำนาจของสูเจ้าเพื่อสูเจ้าจะได้ประกาศความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำหรับทางนำที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่สูเจ้า และ(โอ้นบี) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ทำความดี

³⁸ พระเจ้าทรงป้องกันบรรดาผู้ศรัทธา พระองค์ไม่ทรงโปรดผู้ทรยศ ผู้

เนเรคุณ³⁹ สำหรับบรรดาผู้ถูกโจมตีนั้นได้รับอนุญาต(ให้ต่อสู้) เพราะพวกเขาถูกกดขี่ข่มเหงและพระเจ้าทรงสามารถช่วยพวกเขาได้อย่างแน่นอน
⁴⁰ คนเหล่านี้คือผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากบ้านเรือนอย่างไม่เป็นธรรมเพียงเพราะพวกเขา กล่าวว่า “พระเจ้าคือพระผู้อภิบาลของเรา” ถ้าหากพระเจ้าไม่ทรงทำร้ายคนหมู่หนึ่งโดยอาศัยคนอีกหมู่หนึ่งแล้ว สถานที่บำเพ็ญภาวนา โบสถ์ สุเหร่าและมีสถิตซึ่งเป็นสถานที่ที่พระนามของพระเจ้าถูกกล่าววิงวอนก็จะถูกทำลาย พระเจ้าจะทรงช่วยบรรดาผู้ช่วยเหลือพระองค์ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจโดยแท้จริง

⁴¹ (พวกเขาคือ)ผู้ที่หากเราประทอนอำนาจแก่พวกเขาในแผ่นดิน พวกเขาจะดำรงนมาช จ่ายชะกาต กำชับกันในสิ่งดีงามและห้ามปรามความชั่ว และการตัดสินครั้งสุดท้ายของกิจการทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับพระเจ้า

⁴² (ไอ้คนปี) ถ้าพวกที่คัดค้านเจ้าถือว่าเจ้าเป็นผู้โกหก เจ้าจงจำไว้ ก่อนหน้าพวกเขา หมู่ชนของนุฮู ชาวฮาดและชาวชะมุได้ปฏิบัติบรรดาศาสนทูตของพวกเขามาแล้ว ⁴³ เช่นเดียวกับหมู่ชนของอิบรอฮีมและหมู่ชนของลูฏ ⁴⁴ และชาวมัดยันด้วย แม้มุซาเองก็ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้โกหก แต่ฉันได้ผ่อนผันให้แก่บรรดาผู้ปฏิบัติธรรมเหล่านั้นก่อน แต่หลังจากนั้น ฉันได้ทำลายพวกเขา แล้วดูเอาเองว่าการลงโทษของฉันเป็นเช่นไร

⁴⁵ มีซากที่อยู่อาศัยของคนชั่วก็แห้งแล้วที่เราได้ทำลายด้วยการให้หลังคาบ้านพังลงมา บ่อน้ำก็แห้งแล้วที่ถูกทิ้งไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ และปราสาทก็แห้งแล้วที่กำลังเป็นซากปรักหักพัง ⁴⁶ พวกเขาไม่ได้ท่องเที่ยวไปในแผ่นดินเพื่อทำให้หัวใจของพวกเขาได้คิดและหูของพวกเขาได้ยินกระนั้นหรือ? ความจริงแล้ว หัวใจในทรวงอกต่างหากที่มีตบอด หาใช่ดวงตาที่บอด

⁴⁷ คนเหล่านี้กำลังรบเร้าเจ้าให้รับนำการลงโทษมา พระเจ้าจะไม่มีวันผิดสัญญาของพระองค์อย่างแน่นอน แต่วันหนึ่งของเจ้านั้นเท่ากับพันปีตามที่สุเจ้านับ ⁴⁸ มีถิ่นที่อยู่อาศัยของคนชั่วหลายแห่งที่ฉันได้ประวิงเวลา

ไว้ในตอนแรก แล้วหลังจากนั้น ฉันได้ทำลายมันและทั้งหมดต้องกลับไปหาฉัน

49 (ไอ้มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาว่า “มนุษย์เอ๋ย ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนให้เป็นที่กระจางแก่พวกท่านเท่านั้น” 50 ดังนั้น บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะได้รับการให้อภัยและได้รับการประทานปัจจัยอย่างมีเกียรติ 51 ส่วนบรรดาผู้ที่พยายามหาทางต่อต้านสัญญาณทั้งหลายของเรา นั้น คนเหล่านี้จะได้เป็นผู้อยู่อาศัยในไฟนรก

52 (ไอ้มุฮัมมัด) เมื่อใดก็ตามที่เราส่งศาสนทูตหรือหนึ่งปีก่อนหน้าเจ้า และเขาอ่านสิ่งใดก็ตาม(ที่เราประทานมา) ชาตานพยายามที่จะเข้าไปแทรกแซง แต่พระเจ้าได้ทรงทำลายความชั่วร้ายของชาตานและทรงยืนยันสิ่งที่พระองค์ประทานมา เพราะพระเจ้าทรงรอบรู้ ทรงปรีชาญาณ 53 พระองค์ทรงทำให้งานของชาตานเป็นการทดสอบบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาเป็นโรค(ตลบตะแลง)หรือแข็งกระด้าง แท้จริงแล้ว ผู้ทำความผิดเหล่านั้นหลงไปไกลในความผิด 54 และเพื่อที่บรรดาผู้มีความรู้จะได้ตระหนักว่านี่คือความจริงจากพระผู้อภิบาลของเจ้าและพวกเขาจะได้ศรัทธามั่น และหัวใจของพวกเขาจะได้มอบน้อมต่อมตนต่อมัน แท้จริงพระเจ้าทรงนำทางบรรดาผู้ศรัทธาไปยังหนทางที่เที่ยงตรงเสมอ

55 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังคงสงสัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จนกระทั่งยามอวสานเกิดขึ้นกับพวกเขาโดยฉับพลันหรือการลงโทษแห่งวันอันไร้ผลเกิดขึ้นแก่พวกเขา 56 ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงเป็นผู้มีอำนาจสูงสุด และพระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขา หลังจากนั้น บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะได้อยู่ในสวรรค์แห่งความโปรดปราน 57 ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและถือว่าสัญญาณทั้งหลายของเราเป็นเท็จนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ

58 สำหรับบรรดาผู้อพยพในหนทางของพระเจ้า แล้วเขาถูกฆ่าหรือตาย พระเจ้าจะทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดีแก่พวกเขา แท้จริง พระเจ้า

ทรงเป็นเลิศแห่งผู้ประทานปัจจัยยังชีพทั้งหลาย ⁵⁹ พระองค์จะทรงรับเขาเข้าไปสู่สถานที่ที่พวกเขาพึงพอใจ แท้จริง พระเจ้าทรงรอบรู้และทรงผ่อนปรน

⁶⁰ เช่นเดียวกัน สำหรับผู้ที่แก้แค้นเท่ากับที่เขาถูกรังแกและหลังจากนั้นยังถูกกดขี่ข่มเหงอีก แน่نون พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเขา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงเมตตาและผู้ทรงให้อภัย

⁶¹ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะพระเจ้าคือผู้ทรงนำกลางวันออกมาจากกลางคืนและกลางวันออกมาจากกลางคืนและพระองค์ทรงไต่ยินทุกสิ่งและทรงเห็นทุกสิ่ง ⁶² ที่เป็นเช่นนั้นเพราะพระเจ้าเท่านั้นคือผู้ทรงสร้างและสิ่งอื่นทั้งหมดที่พวกเขาวิงวอนออกไปจากพระองค์นั้นเป็นความเท็จ พระเจ้าเป็นผู้ทรงสูงส่งและทรงยิ่งใหญ่

⁶³ สู้เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรงส่งน้ำลงมาจากท้องฟ้าและแผ่นดินได้กลายเป็นสีเขียวเพราะมัน? แท้จริง พระเจ้าทรงละเอียดอ่อนยิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ⁶⁴ ของพระองค์คือทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แน่نون พระเจ้าเป็นผู้ทรงมีอย่างเหลือหลาย ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

⁶⁵ สู้เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระองค์ได้ทรงทำให้ทุกสิ่งในแผ่นดินอยู่ในอำนาจของสู้เจ้าและได้ทรงให้เรือลอยอยู่เหนือทะเลตามคำบัญชาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงพยุขันฟ้าไว้ในลักษณะที่มันไม่สามารถหล่นลงมาถ้าหากพระองค์ไม่ทรงอนุมัติ แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอ่อนโยน ผู้ทรงเมตตาต่อปวงมนุษย์ ⁶⁶ พระองค์คือผู้ทรงให้สู้เจ้ามีชีวิตและทรงทำให้สู้เจ้าตาย และพระองค์จะทรงทำให้สู้เจ้าฟื้นขึ้นมามีชีวิตอีกครั้งหนึ่ง แต่ถึงกระนั้น มนุษย์เป็นผู้เผลอผิดที่สุด

⁶⁷ สำหรับทุกประชาชาตินั้น เราได้กำหนดวิธีการเคารพสักการะซึ่งพวกเขาได้ปฏิบัติตาม ดังนั้น(โอัมฮัมมัด) จงอย่าให้พวกเขาได้แย้งกับเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่จงเชิญชวนผู้คนไปยังหนทางของพระผู้อภิบาล

ของเจ้า เพราะเจ้าอยู่บนหนทางที่เที่ยงตรง⁶⁸ ถ้าพวกเขายังโต้แย้งกับเจ้า จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าทรงรู้ดีว่าพวกท่านกำลังทำอะไร”⁶⁹ ในวันแห่งการตัดสิน พระองค์จะทรงตัดสินระหว่างผู้เจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เจ้าขัดแย้งกัน⁷⁰ ผู้เจ้าไม่รู้ดอกหรือว่าพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่งทั้งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน? ทุกสิ่งได้อยู่ในบันทึกหมดแล้ว นี่เป็นเรื่องง่ายสำหรับพระเจ้า

⁷¹ พวกเขาเคารพสักการะสิ่งอื่นแทนพระเจ้าซึ่งพระองค์ไม่ได้ประทานหลักฐานอันใดลงมาและพวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นด้วยแน่นอน ผู้ทำความผิดจะไม่เป็นผู้ช่วยเหลือ⁷² เมื่อความจริงที่เราเปิดเผยได้ถูกอ่านให้พวกเขา เจ้าจะได้เห็นอาการบอกลบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหมือนกับพวกเขาจะโจมตีบรรดาผู้อ่านศาสนของเราให้พวกเขาฟัง จงบอกพวกเขาเถิดว่า “จะให้ฉันบอกพวกท่านถึงสิ่งที่เลวร้ายกว่านี้ไหม? มันคือไฟที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและเป็นที่พำนักอันชั่วช้า”

⁷³ มนุษย์เอ๋ย นี่คืออุปมาที่จะบอกแก่ผู้เจ้า จงฟังให้ดี สิ่งทีผู้เจ้าวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้นไม่สามารถที่จะสร้างแมลงวันได้สักตัวแม้พวกมันทั้งหมดจะรวมกันเพื่อการนี้ก็ตาม ถ้าแมลงวันนำสิ่งใดไปจากพวกมัน พวกมันก็ไม่สามารถเอาสิ่งนั้นกลับมาจากแมลงวันได้ ช่างอ่อนแอเสียนี้กระไรทั้งผู้ขอและผู้ถูกขอ⁷⁴ พวกเขาไม่ได้ให้ความเคารพต่อพระเจ้าตามสมควรที่พวกเขาจะทำ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ

⁷⁵ พระเจ้าทรงเลือกศาสนทูตของพระองค์จากบรรดาทูตสวรรค์และจากหมู่มนุษย์(เพื่อนำคำบัญชาของพระองค์) พระองค์ทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงรู้ทุกสิ่ง⁷⁶ พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่อยู่ต่อหน้าพวกเขาและที่ถูกปิดบังจากพวกเขา และเรื่องทั้งหมดจะถูกนำกลับไปยังพระองค์

⁷⁷ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงโค้งและจงก้มลงกราบ และจงเคารพสักการะพระผู้อภิบาลของผู้เจ้า และจงทำความดีเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้รับความสำเร็จ

ที่แท้จริง ⁷⁸ จงต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าด้วยความพยายามอย่างสุดกำลังของสุเจ้า พระองค์ทรงเลือกสุเจ้าเพื่อรับใช้พระองค์ และพระองค์มิได้ทรงวางภาระหนักอันใดแก่สุเจ้าในศาสนาของสุเจ้า ดังนั้น จงมั่นคงในศาสนาของบรรพบุรุษของสุเจ้า นั่นคือ อิบรอฮีม พระองค์ทรงเรียกสุเจ้าว่ามุสลิมในคัมภีร์ก่อนหน้านี้และได้เรียกสุเจ้าในนี้(กุรอาน)ด้วยเพื่อที่ศาสนทูตจะได้เป็นพยานแก่สุเจ้าและสุเจ้าจะได้เป็นพยานต่อมนุษยชาติ ดังนั้น จงดำรงนมาซและจ่ายซะกาตและยึดมั่นต่อพระเจ้า เพราะพระองค์เป็นนายของสุเจ้า ผู้ทรงเป็นนายที่ดีเลิศที่สุดและผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีที่สุด

23. บรรดาผู้ศรัทธา

อัล-มุมีนูน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ แน่หนอนที่สุด ผู้ประสบความสำเร็จคือบรรดาผู้ศรัทธา ² ผู้ถ่อมตนในการนมาซของพวกเขา ³ ผู้หลีกเลี่ยงจากสิ่งไร้สาระทั้งหลาย ⁴ ผู้จ่ายซะกาต ⁵ ผู้ปกป้องอวัยวะเพศของตัวเอง ⁶ ยกเว้นกับภรรยาของพวกเขา และบรรดาหญิงที่อยู่ในการครอบครองของพวกเขาอย่างถูกต้อง เพราะในกรณีเช่นนั้น พวกเขาจะไม่ถูกตำหนิ ⁷ แต่ที่เลยเถิดไปกว่านี้(เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ) พวกเขาเป็นผู้ละเมิด ⁸ ผู้ซื่อสัตย์ต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมายและต่อสัญญาของพวกเขา ⁹ และผู้รักษานามมาซของพวกเขาอย่างเข้มงวด ¹⁰ พวกเขาเหล่านี้คือทายาห์แห่งสวรรค์ ¹¹ พวกเขาจะได้อยู่ในนั้นตลอดไป

¹² เราได้สร้างมนุษย์มาจากแก่นสารของดิน ¹³ หลังจากนั้น เราได้ทำให้เชื่ออสุจิอยู่ในที่อื่นปลอดภัย ¹⁴ แล้วเราได้ทำให้เชื่ออสุจิเป็นก้อน

เลือด แล้วเราได้นำให้ก้อนเลือดเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้นำให้ก้อนเนื้อนั้นเป็นกระดูก แล้วเราได้นำกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้นำเขาออกมาเป็นสิ่งที่ถูกสร้างอีกอย่างหนึ่ง ดังนั้น มหาจำเริญยิ่งคือพระเจ้าผู้ทรงเป็นเลิศที่สุดของบรรดาผู้สร้างทั้งหลาย ¹⁵ แล้วหลังจากนั้น สูเจ้าก็ตาย ¹⁶ หลังจากนั้น สูเจ้าจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

¹⁷ เราได้สร้างหนทางทั้งเจ็ดไว้เหนือสูเจ้า เรามีได้เป็นผู้ไร้ความชำนาญในการสร้าง ¹⁸ เราได้ส่งฝนลงมาจากท้องฟ้าในปริมาณที่กำหนดไว้ แล้วเราได้นำมันยังอยู่ในแผ่นดิน และเราสามารถที่จะเอามันออกไปจากนั้นตามที่เราประสงค์ ¹⁹ เราได้ทำให้สวนอินทผลัมและสวนองุ่นงอกเงยขึ้นมา ในสวนนั้นมีผลไม้รสอร่อยมากมายและส่วนหนึ่งสูเจ้าได้กินมัน ²⁰ เราได้ให้มีต้นไม้ที่ขึ้นบนภูเขาซึ่งให้น้ำมันและได้ถูกนำไปใช้เป็นอาหารโดยผู้ชอบกินมัน ²¹ แท้จริงแล้ว ในปศุศัตว์นั้นมีบทเรียนสำหรับสูเจ้า เราได้ให้สิ่งที่อยู่ในท้องของมันเป็นเครื่องดื่มแก่สูเจ้า นอกจากนี้แล้ว สูเจ้ายังได้ประโยชน์อื่น ๆ จากมันอีกมากมายและสูเจ้ายังได้กินเนื้อของมัน ²² และสูเจ้าขี่มันเช่นเดียวกับสูเจ้าโดยสารในเรือ

²³ เราได้ส่งนุฮฺ(โนอาห์)มายังหมู่ชนของเขา เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้าเท่านั้น พวกท่านไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นใดนอกไปจากพระองค์ พวกท่านไม่เกรงกลัวพระองค์กระนั้นหรือ?”

²⁴ แต่บรรดาหัวหน้าของผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาได้กล่าวว่า “คนผู้นี้ไม่ใช่ใครที่ไหนดอกไปจากมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งเหมือนพวกเจ้า เขาเพียงแค่ต้องการทำตัวให้อยู่เหนือพวกเจ้า ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์น่าจะส่งทูตสวรรค์ลงมา เราไม่เคยได้ยินเรื่องเช่นนี้จากบรรพบุรุษของเรามาก่อน ²⁵ เขาเป็นแค่เพียงคนบ้า เพราะฉะนั้น จงคอยสักหน่อย”

²⁶ นุฮฺได้กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงช่วยฉันด้วยเถิด เพราะพวกเขาปฏิเสธฉัน” ²⁷ ดังนั้น เราจึงได้เปิดเผยเจตนาของเราแก่เขาว่า

“จงต่อเรือขึ้นมาตามคำสั่งของเราโดยเร็ว เมื่อคำบัญชาของเรามาและน้ำพวยพุ่งขึ้นมาจากพื้นดิน จงนำเอาสัตว์ทุกชนิดอย่าละคู่ขึ้นบนเรือ รวมทั้งคนในครอบครัวของเจ้าด้วย ยกเว้นบรรดาผู้ที่ได้ถูกตัดสินไปแล้ว และจงอย่าร้องขออะไรต่อฉันให้แก่พวกคนที่ทำความผิด เพราะพวกเขาจะถูกทำให้จมน้ำตาย

²⁸ เมื่อเจ้าอยู่ในเรือพร้อมกับบรรดาผู้ติดตามเจ้าแล้ว จงกล่าวว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า ผู้ทรงช่วยให้เราพ้นจากพวกคนชั่ว” ²⁹ และจงวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงให้ฉันขึ้นบกด้วยความจำเริญของพระองค์ในแผ่นดินอันจำเริญด้วยเถิด เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดแห่งบรรดาผู้กำหนดให้รอด” ³⁰ แท้จริง ในเรื่องนี้มีสัญญาณอันชัดเจนหลายอย่าง และเราเป็นผู้ทดสอบมนุษย์เสมอ

³¹ หลังจากพวกเขาแล้ว เราได้ให้มีมนุษย์เกิดขึ้นอีกรุ่นหนึ่ง ³² แล้วเราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งจากในหมู่พวกเขาไปยังพวกเขา เขากล่าวว่า “จงเคารพสักการะพระเจ้าเท่านั้น พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พวกท่านไม่กลัวพระเจ้าดอกหรือ?” ³³ แต่บรรดาหัวหน้ามนุษย์ของเขาที่ปฏิเสธสัจธรรมและปฏิเสธชีวิตในโลกหน้าและผู้ที่เราให้ความเจริญมั่งคั่งในชีวิตโลกนี้แก่เขาได้กล่าวว่า “คนผู้นี้ไม่ใช่ใครที่ไหนออกไปจากมนุษยธรรมดาเหมือนกับพวกเจ้า เขากินเหมือนกับที่พวกเจ้ากิน และดื่มเหมือนกับที่พวกเจ้าดื่ม” ³⁴ ถ้าหากพวกเจ้ายอมปฏิบัติตามมนุษย์เหมือนอย่างพวกเจ้า พวกเจ้าจะเป็นผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน

³⁵ เขาบอกพวกเจ้าหรือว่าหลังจากที่พวกเจ้าตายกลายเป็นผุยผงและเป็นกระดูกไปแล้ว พวกเจ้าจะถูกนำออกมาอีกครั้งหนึ่ง? ³⁶ สิ่งที่พวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้เป็นสิ่งที่ไกลเกินจริง ³⁷ ไม่มีชีวิตอื่นใดอีกแล้วนอกจากชีวิตแห่งโลกนี้ เราจะอยู่ที่นี้และตายที่นี้และเราจะไม่ถูกทำให้ฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ³⁸ คนผู้นี้เป็นแค่เพียงคนโกหกที่กำลังสร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าขึ้นมา และเราจะไม่เชื่อเขา”

³⁹ ดังนั้น ศาสนทูตจึงได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดทรงช่วยเหลือฉันด้วยเถิด เพราะพวกเขาปฏิเสธฉัน” ⁴⁰ พระองค์ทรงตอบว่า “ในไม่ช้านี้ พวกเขาจะเสียใจ” ⁴¹ หลังจากนั้นไม่นาน การลงโทษอันยิ่งใหญ่ก็ได้ทำลายพวกเขาอย่างยุติธรรม แล้วได้ทำให้พวกเขาเป็นเหมือนเศษสวะ ดังนั้น ความห่างไกลจากความเมตตาของพระเจ้าจึงเกิดขึ้นกับบรรดาคนชั่ว

⁴² หลังจากคนพวกนี้แล้ว เราได้ให้มีอีกหมู่มุชริกคนหนึ่งเกิดขึ้น ⁴³ ไม่มีหมู่มุชริกใดที่จะสิ้นสุดวาระของตนเองก่อนเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้และไม่มีหมู่มุชริกใดสามารถมีอายุเกินไปกว่านั้น ⁴⁴ แล้วเราได้ส่งศาสนทูตมาอย่างต่อเนื่อง เมื่อใดก็ตามที่ศาสนทูตได้มายังหมู่มุชริกของเขา พวกเขาได้ปฏิเสธเขา ดังนั้น เราจึงได้ทำลายหมู่มุชริกนั้นหมู่มุชริกนั้นกระทั่งเราได้ทำให้หมู่มุชริกเหล่านั้นเป็นเรื่องที่บอกเล่าสืบต่อกันมา แน่نون ความหายนะจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ไม่ศรัทธา

⁴⁵ หลังจากนั้น เราได้ส่งมุซาและฮารูนพี่ชายของเขาพร้อมกับสัญญาณและหลักฐานอันชัดแจ้งของเรา ⁴⁶ มายังฟาโรห์และบรรดาขุนนางของเขา แต่พวกเขากลับโอหังและเป็นหมู่มุชริกที่ทะนงตน ⁴⁷ พวกเขา กล่าวว่า “อะไรนะ เราจะเชื่อคนสองคนที่เป็นมนุษย์เหมือนกับพวกเราและคนของเขาทั้งสองนี้เป็นทาสของเราระนั้นหรือ?” ⁴⁸ ดังนั้น พวกเขาจึงปฏิเสธเขาทั้งสอง และจึงได้ถูกทำลาย ⁴⁹ และเราได้ประทานคัมภีร์แก่มุซาเพื่อที่ผู้คนจะได้อยู่ในทางนำ

⁵⁰ เราได้ทำให้บุตรของมารีย์และแม่ของเขาสัญญาณหนึ่ง และเราได้ให้ที่พักแก่เขาทั้งสองบนที่ราบสูงอันเป็นที่ที่พวกเขาจะได้รับความสงบและได้รับน้ำจากสายน้ำที่ไหลผ่าน

⁵¹ โอ้อบรรดาศาสนทูต จงบริโภคนิสิตที่สะอาดและกระทำความดี แท้จริงฉันรู้ดีทุกอย่างที่สุเจ้ากระทำ ⁵² แท้จริง ศาสนาของสุเจ้านั้นเป็นศาสนาเดียวกัน และฉันเป็นพระผู้อภิบาลของเจ้า ดังนั้น จงเกรงกลัวฉัน

⁵³ แต่หลังจากนั้น พวกเขาได้แบ่งแยกกันเองออกเป็นกลุ่มต่างๆ และแต่ละพวกก็สุขสำราญในสิ่งที่มีอยู่ ⁵⁴ ดังนั้น จึงปล่อยให้พวกเขาหมกมุ่นอยู่ในความมั่งคั่งไว้ชั่วขณะ ⁵⁵ พวกเขาคิดหรือว่าทรัพย์สมบัติและลูกๆ ที่เราได้จัดให้พวกเขานั้น ⁵⁶ ไม่มีวัตถุประสงค์อื่นนอกไปจากเพื่อช่วยพวกเขาในการแสวงหาประโยชน์ทางวัตถุ? ไม่เลย แต่พวกเขาไม่เข้าใจ

⁵⁷ บรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁵⁸ และศรัทธาในศาสนาของพระองค์ ⁵⁹ และไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีร่วมกับพระองค์ ⁶⁰ และบรรดาผู้ให้สิ่งที่พวกเขาได้รับแก่คนอื่นด้วยหัวใจที่ประหวัดไปด้วยความกลัวว่าพวกเขาจะต้องกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁶¹ คนเหล่านี้คือคนที่แข่งขันกันทำในสิ่งดีงามและพวกเขาต่างพยายามที่จะเป็นคนแรก ⁶² เราไม่ได้วางภาระแก่ผู้ใดเกินกว่าที่เขาสามารถจะแบกรับได้ เรามีบันทึกที่จะแสดงให้เห็นถึงความจริงและพวกเขาจะไม่ได้รับความไม่เป็นธรรม

⁶³ แต่พวกเขาไม่ใส่ใจในเรื่องนี้ ยิ่งไปกว่านั้น มีการงานอื่นๆนอกเหนือจากนี้ที่พวกเขาทำ ⁶⁴ จนกระทั่งเราได้นำการลงโทษมายังบรรดาคนเจ้าสำราญในหมู่พวกเขา แล้วเมื่อนั้น พวกเขาก็เริ่มร้องขอความช่วยเหลือ ⁶⁵ ตอนนี้ จงอย่าร้องขอความช่วยเหลือกันอีกเลย วันนี้ สุเจ้าจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเรา ⁶⁶ เพราะเมื่อสิ่งที่ฉันประทานมาได้ถูกอ่านให้สุเจ้าฟัง สุเจ้ากลับหันหลังของสุเจ้า ⁶⁷ ด้วยความโอหังราวกับสุเจ้ากำลังละทิ้งคนบอกเล่านี้แทน

⁶⁸ พวกเขา(บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา)ไม่เคยพิจารณาจะนะของพระเจ้าเลยกระนั้นหรือ? มีอะไรบางอย่างที่มายังพวกเขาโดยที่สิ่งนั้นไม่ได้มายังบรรพบุรุษของพวกเขา? ⁶⁹ หรือพวกเขาไม่รู้จักศาสนทูตของพวกเขา ดังนั้น จึงปฏิเสธเขา? ⁷⁰ พวกเขากล่าวว่าเขาถูกผีสิงกระนั้นหรือ? ไม่ใช่เช่นนั้น ความจริงก็คือ เขาได้นำสัจธรรมมาให้พวกเขา แต่พวกเขาส่วนมากไม่ชอบความจริง ⁷¹ ถ้าหากสัจธรรมต้องคล้อยอารมณ์ต่ำของพวกเขา

ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและผู้ที่อยู่ในนั้นจะต้องได้รับความหายนะ ไม่เราได้นำข้อตักเตือนมายังพวกเขาเพื่อผลดีของพวกเขาเองแล้ว แต่พวกเขากลับหันห่างออกจากมัน

⁷² เจ้าเรียกร้องสิ่งตอบแทนบางอย่างจากพวกเขากระนั้นหรือ? แต่การตอบแทนของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นดีที่สุดที่สุด เพราะพระองค์คือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดีเลิศที่สุด ⁷³ แท้จริงแล้ว เจ้ากำลังเชิญชวนพวกเขาสู่หนทางอันเที่ยงตรง ⁷⁴ แต่บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้านั้นหลงออกไปจากหนทางที่เที่ยงตรง

⁷⁵ ถ้าหากเราได้ให้ความเมตตาแก่พวกเขาและปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ยากเดือดร้อน พวกเขาก็กังคังตันทุ้งไปในการหลงผิดอย่างมืดบอด ⁷⁶ เพราะแม้แต่ตอนนี้ที่พวกเขากำลังถูกลงโทษ พวกเขาก็ยังไม่มอบน้อมต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขาและไม่ยอมถ่อมตน ⁷⁷ จนกระทั่งเมื่อเราเปิดประตูลงโทษอย่างแสนสาหัสต่อหน้าพวกเขา ตอนนั้นเอง พวกเขาจะหมดหวังอย่างสิ้นเชิง

⁷⁸ พระเจ้าคือผู้ทรงประทานหู ตา และหัวใจแก่ผู้เจ้าเพื่อที่จะคิด แต่ผู้เจ้ากลับไม่แสดงความขอบคุณ* ⁷⁹ พระองค์อีกเช่นกันที่ได้ทรงแพร่กระจายผู้เจ้าออกไปในแผ่นดิน และต่อหน้าพระองค์คือที่ผู้เจ้าจะถูก

* ในจักรวาลนี้ มนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างพิเศษที่ได้รับอำนาจการได้ยิน การเห็นและการคิดที่ไม่เหมือนสิ่งมีชีวิตใด ความสามารถเหล่านี้ถูกให้แก่มนุษย์เพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างเป็นการเฉพาะ นั่นคือ การเข้าใจความจริงของชีวิต เขาต้องใช้หูของเขาเพื่อการฟังเสียงแห่งสัจธรรม เขาต้องใช้ตาของเขามองสัญญาณต่างๆของพระเจ้าที่กระจายอยู่รอบๆตัวของเขา เขาต้องใช้พลังความคิดของเขาเพื่อศึกษาสิ่งเหล่านี้ให้ลึกซึ้งความจริงแล้ว นี่คือวิธีการขอบคุณของหู ตาและหัวใจ คนที่ไม่มีหลักฐานการขอบคุณเช่นนี้ในโลกย่อมเสี่ยงต่อการสูญเสียสิทธิของพวกเขาในสิ่งที่ได้รับเหล่านี้ตลอดไป

รวบรวมกลับมา⁸⁰ พระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตสู่เจ้าและทรงให้สุเจ้าตายและทรงควบคุมการสับเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวัน สุเจ้าไม่เข้าใจสิ่งนี้หรือ?

⁸¹ แต่พวกเขาพูดเหมือนกับที่บรรพบุรุษของพวกเขาเคยพูด⁸² พวกเขาบอกว่า “เมื่อเราตายไปจนกลายเป็นฝุ่นและกระตูกไปแล้ว เราจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีกกระนั้นหรือ?”⁸³ เราและบรรพบุรุษของเราได้ยินคำขู่เช่นนั้นมาแล้ว สิ่งเหล่านี้มิใช่อะไรนอกไปจากนิยายปรัมปรา”

⁸⁴ จงถามพวกเขา “บอกฉันหน่อยซิ ถ้าหากพวกท่านรู้ โลกนี้และผู้ที่อยู่ในนั้นเป็นของใคร?”⁸⁵ พวกเขาจะกล่าวว่า “ของพระเจ้า” จงถามพวกเขา “กระนั้นแล้ว พวกท่านยังไม่เข้าใจสิ่งนี้อีกหรือ?”⁸⁶ จงถามพวกเขา “ใครเป็นพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและพระผู้ทรงอภิบาลแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่?”⁸⁷ พวกเขาจะตอบว่า “เป็นของพระเจ้า” จงกล่าวเถิด “ดังนั้นแล้ว พวกท่านยังไม่เกรงกลัวพระองค์อีกหรือ?”⁸⁸ จงถามพวกเขา “บอกฉันซิ ถ้าหากว่าพวกท่านรู้ อำนาจสูงสุดเหนือทุกสิ่งเป็นของใคร? และใครผู้หนึ่งที่เป็นผู้ให้ความคุ้มครองในขณะที่ไม่มีใครสามารถให้ความคุ้มครองไปจากพระองค์ได้?”⁸⁹ พวกเขาจะกล่าวว่า “อำนาจนี้เป็นของพระเจ้า” จงกล่าวเถิด “ถ้าเช่นนั้นแล้ว พวกท่านถูกทำให้หลงไปได้อย่างไร?”

⁹⁰ ความจริง เราได้เปิดเผยสัจธรรมให้พวกเขาได้รู้แล้ว แต่พวกเขาเป็นผู้โง่ท愚⁹¹ พระเจ้าไม่ได้ทรงมีบุตร และไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นใดเป็นภาคีกับพระองค์ หากเป็นเช่นนั้น สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ถูกถือเป็นพระเจ้าแต่ละองค์จะต่างทำในสิ่งที่มันถูกสร้างมาและต่างจะพยายามมีอำนาจเหนือกันและกัน มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระเจ้าผู้ทรงห่างพ้นจากสิ่งที่พวกเขาเสกสรรให้พระองค์⁹² ผู้ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่งทั้งที่ถูกซ่อนเร้นและที่ถูกเปิดเผย พระองค์ทรงอยู่เหนือทุกสิ่งทั้งที่พวกเขานำมาเป็นภาคีกับพระองค์

⁹³ (ไอ้มุฮัมมัด) จงวิงวอนเถิดว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ถ้าพระองค์จะทรง

แสดงให้เห็นสิ่งนั้น(การลงโทษ)ที่พวกเขาได้ถูกเตือนไว้⁹⁴ โปรตอย่ารวมฉันไว้กับบรรดาผู้ทำผิดเหล่านี้ด้วยเลย”⁹⁵ เราเป็นผู้มีอำนาจที่จะทำให้เจ้าได้เห็นสิ่งที่พวกเขาได้ถูกเตือนไว้

⁹⁶ (ไอ้มุฮัมมัด) จงขจัดความชั่วด้วยสิ่งที่ดีที่สุด เรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาพูด⁹⁷ และจงวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้พ้นจากการกระตือรือร้นของพวกชาตาน⁹⁸ โอ้พระผู้อภิบาล ฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ เพราะเกรงว่าพวกมันจะเข้าใกล้ฉัน”

⁹⁹ เมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา เขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรตส่งฉันกลับไปยังโลกที่ฉันจากมาด้วยเถิด”¹⁰⁰ ทั้งนี้เพื่อที่ฉันจะได้กระทำความดี” ไม่มีวันเสียแล้ว มันเป็นแค่เพียงคำพูดที่เขากล่าวออกมาเท่านั้น เพราะตอนนี้มีที่คั่นกลางระหว่างความตาย(และโลกที่เขาจากมา)จนกระทั่งถึงวันที่เขาจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง¹⁰¹ เมื่อแดร์ถูกเป่า ความสัมพันธ์ทางโลกทั้งหมดระหว่างพวกเขาจะไม่มีอีกต่อไป และพวกเขาจะไม่ถามกันและกัน¹⁰² ดังนั้น คนที่ตาซังของเขาหนักจะเป็นผู้ได้รับความสำเร็จ¹⁰³ แต่ผู้ใดที่ตาซังของเขาเบา คนเหล่านี้คือผู้ทำให้ตัวเองขาดทุน พวกเขาจะอยู่ในนรกตลอดไป¹⁰⁴ ไฟจะเผาไหม้ใบหน้าของพวกเขาจนเห็นขากรรไกรของพวกเขา

¹⁰⁵ สูเจ้ามิใช่คนที่ปฏิเสธศาสน์ของฉันหรือเมื่อมันได้ถูกอ่านแก่สูเจ้า?

¹⁰⁶ พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ความเลวร้ายได้เกิดขึ้นแก่เรา และเราเป็นหมู่ชนผู้หลงผิด”¹⁰⁷ โอ้พระผู้อภิบาล โปรตเอาเราออกจากนรกด้วยเถิด หลังจากนั้น ถ้าเราทำผิดเช่นนั้นอีก เราก็คือผู้กระทำความผิดที่แท้จริง”¹⁰⁸ พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า “จงอยู่ต่อไปในนั้นและจงอย่าพูดกับฉันอีก”¹⁰⁹ ในบรรดาบ่าวของฉัน มีคนกลุ่มหนึ่งกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล เราศรัทธา ดังนั้น โปรตให้อภัยแก่เราและทรงเมตตาต่อเราด้วยเถิด เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดแห่งบรรดาผู้เมตตาทั้งหลาย”

110 แต่สุเจ้าได้ถือเอาพวกเขาเป็นที่ขบขันจนสุเจ้าลืมนึกถึงฉันและหัวเราะเยาะพวกเขาอยู่ต่อไป 111 วันนี้ ฉันได้ตอบแทนพวกเขาแล้วสำหรับความอดทนของพวกเขาและพวกเขาได้ชัยชนะเหนือพวกเขา”

112 พระองค์จะถามว่า “สุเจ้าอยู่บนโลกนี้กี่ปี?” 113 พวกเขาจะกล่าวว่า “เราอยู่ที่นั่นแคว้นหนึ่งหรือส่วนหนึ่งของวัน จงถามบรรดาผู้นับดูก็ได้”

114 พระองค์ทรงกล่าวว่า “สุเจ้าอยู่ที่นั่นเพียงชั่วครู่เท่านั้นถ้าหากสุเจ้ารู้”

115 “สุเจ้าคิดหรือว่าเราสร้างสุเจ้ามาโดยไว้ตฤประสงค์และสุเจ้าจะไม่ถูกนำกลับมายังเรา?” 116 ดังนั้น พระเจ้าคือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงมีอำนาจสูงสุดอย่างแท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์อันทรงเกียรติ 117 ดังนั้น ถ้าผู้ใดวิงวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ ร่วมกับพระเจ้าโดยที่เขาไม่มีหลักฐานพิสูจน์ บัญชีของเขานั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลของเขาแล้ว แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่มีวันประสบผลสำเร็จ 118 (ไอ้มัมมัด) จงกล่าวเถิด “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงอภัยและทรงเมตตาด้วยเถิด เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดแห่งบรรดาผู้เมตตาทั้งหลาย”

24. รัศมี

อัล-หุร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 นี่คือบทหนึ่งที่เราได้ส่งมาและเราได้ทำให้เป็นข้อบังคับ และเราได้ส่งคำบัญชาอันชัดเจนมาในนั้น เพื่อที่สุเจ้าจะได้คิด 2 หญิงและชายที่ทำเช่นนั้น จงเขียนคนทั้งสองนั้นคนละหนึ่งร้อยที่และอย่าให้ความมสงสารคนทั้งสองนั้นยับยั้งสุเจ้าในเรื่องที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ ถ้าหากสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้าย และจงให้มีผู้ศรัทธาบางคนเป็นพยานการ

ลงโทษคนทั้งสองนั้น ³ ชายผู้ทำชั่วจะแต่งงานกับหญิงที่ทำชั่วหรือหญิงที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้าเท่านั้น และหญิงผู้ทำชั่วนั้นจะแต่งงานกับชายผู้ทำชั่วหรือชายที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้าเท่านั้น การแต่งงานเช่นนี้เป็นที่ต้องห้ามสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริง

⁴ ส่วนบรรดาผู้รักปรีชาหญิงบริสุทธิ์ แต่ไม่นำพยานมาสีคน จงเขียนคนเหล่านี้แปดสิบทีและจงอย่ารับการเป็นพยานของคนเหล่านี้อีก เพราะพวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ฝ่าฝืน ⁵ เว้นแต่บรรดาผู้สำนักผิดและขอภัยโทษต่อพระเจ้าและปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁶ ส่วนผู้รักปรีชาภรรยาของตนเอง แต่ไม่สามารถหาพยานได้นอกจากตัวเองนั้น หลักฐานของพวกเขาก็คือ เขาต้องสาบานสี่ครั้งด้วยนามของพระเจ้าและประกาศว่าเขาพูดจริง ⁷ และในครั้งที่ห้า เขาต้องประกาศว่าขอให้พระเจ้าสาปแช่งเขาถ้าหากเขาเป็นผู้โกหก ⁸ ภรรยาจะไม่ถูกลงโทษถ้านางสาบานด้วยนามของพระเจ้าสี่ครั้งด้วยกันว่าสามีของนางโกหก ⁹ และครั้งที่ห้า นางขอให้ความกริ้วของพระเจ้าประสบแก่นางเอง ถ้าหากเขาเป็นผู้พูดจริง ¹⁰ ถ้ามิใช่ความโปรดปรานของพระเจ้าต่อสุเจ้าและความเมตตาของพระองค์ (สุเจ้าจะได้รับความเสียใจ) และพระเจ้าเป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรับการสำนักผิด

¹¹ บรรดาผู้สร้างเรื่องเท็จคือคนกลุ่มหนึ่งในหมู่สุเจ้า อย่างไรก็ตามสุเจ้าอย่าได้ถือว่าเรื่องนี้เป็นความชั่วสำหรับสุเจ้า เพราะมันดีสำหรับสุเจ้า ใครก็ตามที่มีส่วนในนี้ เขาจะได้รับส่วนแบ่งของบาปไปตามนั้น และคนที่มีส่วนรับผิดชอบใหญ่ที่สุด therein จะได้รับการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัว

¹² เมื่อสุเจ้าได้ยืนยันแล้ว ทำไมชายผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธาจึงไม่คิดถึงพวกเขาเองในทางที่ดี และกล่าวว่า “นี่เป็นการกล่าวร้ายชัดๆ?”

¹³ ทำไมพวกคนที่กล่าวร้ายไม่นำพยานสี่คนมา? ถ้าพวกเขาไม่นำพยานมา พวกเขาก็เป็นคนโกหกในทัศนะของพระเจ้า

¹⁴ ถ้ามิใช่เพราะความโปรดปรานของพระเจ้าและความเมตตาของพระองค์ต่อสุเจ้าในโลกนี้และในโลกหน้าแล้ว การลงโทษอันเจ็บปวดอาจเกิดขึ้นแก่สุเจ้าเพราะสิ่งที่สุเจ้ากล่าวร้าย ¹⁵ เมื่อสุเจ้าแพร่ขยายเรื่องเท็จนี้จากลิ้นหนึ่งไปยังอีกลิ้นหนึ่งและปากของสุเจ้ากล่าวในสิ่งที่สุเจ้าไม่รู้ สุเจ้าคิดว่ามันเป็นเรื่องเล็ก แต่มันเป็นเรื่องใหญ่ในสายตาของพระเจ้า

¹⁶ เมื่อสุเจ้าได้ยินมัน ทำไมสุเจ้าไม่กล่าวว่า “มันไม่เหมาะสมสำหรับเราที่จะพูดถึงสิ่งนี้ มหาบาริสทริยคือพระเจ้า นี่เป็นการใส่ร้ายอย่างมหันต์”

¹⁷ พระเจ้าทรงเตือนสุเจ้าว่าต่อไปสุเจ้าอย่าได้ทำเช่นนี้อีกถ้าหากสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง ¹⁸ พระเจ้าทรงแจกแจงคำบัญชาทั้งหลายของพระองค์ให้เป็นการง่ายแก่สุเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

¹⁹ บรรดาผู้ชอบที่จะแพร่เรื่องบัดสีในหมู่ผู้ศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดทั้งในโลกนี้และโลกหน้า เพราะพระเจ้าทรงรอบรู้และสุเจ้าไม่รู้ ²⁰ ถ้าพระเจ้าไม่ทรงโปรดปรานและแสดงความเมตตาต่อสุเจ้า (สุเจ้าจะประสบความเสียใจ) แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ

²¹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเดินตามรอยเท้าของซาตาน และใครที่เดินตามมันต้องรู้ว่ามันมีแต่นำไปสู่ความลามกและความชั่วช้า ถ้าหากพระเจ้าไม่ทรงโปรดปรานแสดงความเมตตาต่อสุเจ้า จะไม่มีผู้ใดในหมู่สุเจ้าชำระตัวเองให้ผ่องแผ้วได้ แต่พระเจ้าจะทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ผ่องแผ้ว และพระเจ้าเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

²² บรรดาผู้มีเกียรติและมั่งคั่งในหมู่สุเจ้าจงอย่าสาบานว่าจะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ญาติสนิท คนขัดสนและบรรดาผู้อุปถัมภ์ในหนทางของ

พระเจ้า พวกเขาคควรให้อภัยและอดทน สู้เจ้าไม่ชอบหรือที่พระเจ้าจะทรงให้อภัยสู้เจ้า? พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ทรงเมตตาเสมอ

²³ แท้จริง บรรดาผู้ปรักปรำหญิงผู้ศรัทธาที่บริสุทธิ์และใจผ่องแผ้วนั้นได้ถูกสาปแช่งทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันใหญ่หลวง ²⁴ ในวันที่สิ้นของพวกเขา มือของพวกเขาและเท้าของพวกเขาจะเป็นพยานต่อสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ²⁵ ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงตอบแทนพวกเขาตามส่วนที่พวกเขาต้องได้รับโดยครบถ้วนและพวกเขาจะรู้ว่าพระเจ้าคือผู้ทรงสั่งจะ ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งเป็นที่เปิดเผย

²⁶ หญิงผู้มีมลทินนั้นเหมาะสำหรับชายผู้มีมลทิน ส่วนหญิงผู้บริสุทธิ์นั้นเหมาะสำหรับชายผู้บริสุทธิ์ และชายผู้บริสุทธิ์นั้นเหมาะสำหรับหญิงผู้บริสุทธิ์ พวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ไถ่ถอนจากสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย สำหรับพวกเขาเหล่านี้คือการอภัยโทษและปัจจัยอันมีเกียรติ

²⁷ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าเข้าไปในบ้านของคนอื่นจนกว่าสืเจ้าจะได้รับการยินยอมจากเจ้าของบ้านและกล่าวคำทักทายโดยให้สละมก่อน นี่เป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับสืเจ้าเพื่อที่สืเจ้าจะปฏิบัติตาม ²⁸ ถ้าสืเจ้าไม่พบใครอยู่ในนั้น จงอย่าเข้าไปจนกว่าสืเจ้าจะได้รับอนุญาต และถ้าหากสืเจ้าถูกบอกให้กลับไป สืเจ้าจงกลับไป นี่เป็นการผ่องแผ้วกว่าสำหรับสืเจ้าและพระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สืเจ้ากระทำ ²⁹ ไม่มีข้อเสียหายอันใดถ้าสืเจ้าจะเข้าไปในบ้านที่ไม่ใช่สถานที่อยู่อาศัย แต่ในนั้นมีบางสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสืเจ้า พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สืเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่สืเจ้าซ่อนเร้น

³⁰ (โอ้นบี) จงบอกชายผู้ศรัทธาทั้งหลายให้ลดสายตาของพวกเขาลงต่ำและปกป้องส่วนต่าง ๆ อันพึงสงวนของพวกเขาไว้ นี่เป็นการผ่องแผ้วกว่าสำหรับสืเจ้า พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ

³¹ จงสั่งหญิงผู้ศรัทธาทั้งหลายให้ลดสายตาของพวกเขาางลงต่ำ และปกป้องส่วนพึงสงวนของพวกเขาและอย่าได้เปิดเผยเครื่องประดับของพวกเขาเว้นแต่ที่มันเป็นที่เปิดเผยอยู่แล้ว และให้นางดึงผ้าคลุมศีรษะ

ของพวกนางมาปิดเหนือหน้าอกของพวกนาง จงอย่าให้พวกนางอวดเครื่องประดับของพวกนาง ยกเว้นแค่สามี่ของพวกนางหรือพ่อของพวกนางหรือพ่อของสามี่ของพวกนางหรือลูกชายของพวกนางหรือลูกชายของสามี่ของพวกนางหรือพี่ชายน้องชายของพวกนางหรือลูกชายของพี่ชาย น้องชายของพวกนาง หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกนางหรือบรรดาผู้หญิงของพวกนาง หรือบรรดาที่อยู่ในความครอบครองของนาง หรือคนใช้ผู้ชายที่ไร้ความต้องการทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้จักเรื่องเพศเกี่ยวกับผู้หญิง และจงอย่าให้พวกนางกระต๊อบเท้าของพวกนางบนพื้นเพื่ออวดเครื่องประดับที่ซ่อนเร้น โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงหันกลับมายังพระเจ้าเถิดเพื่อสุเจ้าจะได้รับความสำเร็จที่แท้จริง

³² จงจัดการแต่งงานระหว่างชายโสดและหญิงโสดในหมู่สุเจ้า และระหว่างป่าวชายและป่าวหญิงที่มีคุณธรรมของสุเจ้า ถ้าหากพวกเขายากจน พระเจ้าจะทรงจัดหาปัจจัยให้พวกเขาจากความมั่งคั่งของพระองค์ เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้ ³³ ส่วนบรรดาผู้ไม่สามารถที่จะแต่งงานได้ จงให้พวกเขาข่มจิตข่มใจไว้จนกระทั่งพระเจ้าทรงประทานปัจจัยแก่พวกเขาจากความมั่งคั่งของพระองค์ และถ้าหากผู้ที่อยู่ในความครอบครองของสุเจ้าขอให้มีการทำสัญญาปลดปล่อย จงทำสัญญาปลดปล่อยให้พวกเขาถ้าหากสุเจ้าพบสิ่งที่ดีบางอย่างในตัวของพวกเขา และจงให้บางสิ่งแก่พวกเขาจากปัจจัยที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่สุเจ้า จงอย่าบังคับทาสหญิงของสุเจ้าให้ต้องเป็นโสเภณีเพื่อผลประโยชน์ทางโลกของสุเจ้าเมื่อพวกนางเองต้องการจะรักษาความบริสุทธิ์ และถ้าหากผู้ใดบังคับพวกนาง หลังจากการบังคับนั้น พระเจ้าจะทรงให้อภัยและความเมตตาแก่พวกนาง ³⁴ เราได้ประทานคำสั่งทั้งหลายอันชัดเจนแก่สุเจ้าและได้ยกตัวอย่างของผู้คนที่ล่งลับไปก่อนหน้าสุเจ้าเพื่อเป็นข้อดักเตือน และเราได้ให้ข้อดักเตือนสำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้าแล้ว

³⁵ พระเจ้าทรงเป็นแสงสว่างแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แสงสว่างของพระองค์นั้นอาจเปรียบได้กับ(แสงสว่างของ)ตะเกียงในช่องผนัง ตะเกียงนั้นอยู่ในโคมแก้ว โคมแก้วนั้นเหมือนกับดวงดาวที่ประกายแสง และตะเกียงนั้นได้ถูกจุดด้วยน้ำมันมะกอกของตนไม่อันจำริญที่มีได้อยู่ทางตะวันออกและทางตะวันตก* น้ำมันของมันมีคุณสมบัติดีราวกับว่ามันจะส่องแสงออกมาด้วยตัวของมันเองถึงแม้ว่าจะไม่มีไฟจุดมันก็ตาม แสงสว่างเหนือแสงสว่าง พระเจ้าทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ยังแสงสว่างของพระองค์ และพระองค์ทรงยกอุปมาต่าง ๆ เพื่อมนุษย์จะได้เกิดความกระจำง พระองค์ทรงมีความรอบรู้ทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์

³⁶ (พวกเขาเคารพสักการะ)ในบ้านที่พระองค์ได้ทรงบัญชาให้ยกขึ้นเพื่อเอ่ยนามของพระองค์ในนั้นทั้งในยามเช้าและยามเย็น ³⁷ พวกเขาเป็นคนที่การค้าขายมิได้ทำให้พวกเขาหันห่างออกจากการระลึกถึงพระเจ้า และการดำรงนมาซและการจ่ายซะกาต เพราะพวกเขากลัววันที่หัวใจจะปวดร้าวและสายตาสายตาจะเหลือกลาน ³⁸ เพื่อที่พระเจ้าจะตอบแทนพวกเขาสำหรับการทำดีและเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงเพิ่มพูนความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขา พระเจ้าจะทรงประทานปัจจัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่มีการคำนวณ

³⁹ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธรัจธรรม การงานของพวกเขาเป็นเหมือนกับภาพลวงตาในทะเลทรายที่แห้งแล้งซึ่งผู้เดินทางที่กระหายคิดว่าเป็นน้ำ แต่เมื่อเขาไปถึงที่นั่น เขาก็ไม่พบสิ่งใด แต่ที่นั่น เขาได้พบพระเจ้าทรงชำระบัญชีเขาอย่างครบถ้วน พระเจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการชำระ

* นี่เป็นการเปรียบเทียบกับความหมายหลายชั้น “แสงสว่าง” เป็นสัญลักษณ์ทางนำของพระเจ้า “ช่องผนัง” คือหัวใจของมนุษย์ และ “ตะเกียง” คือความศรัทธาที่อยู่ในช่องผนัง แต่กระนั้น ภาพพจน์ยังได้ถูกอธิบายเพิ่มขึ้นอีกโดยการอ้างอิงถึงสองสิ่ง นั่นคือ “ดวงดาวที่ประกายแสง” และ “น้ำมันที่ให้ความสว่าง”

⁴⁰ หรือเหมือนกับความมืดของทะเลที่ถูกปกคลุมไปด้วยคลื่นใหญ่ลูกแล้วลูกเล่า และเหนือขึ้นไปเป็นเมฆที่บดทับซ้อนกันจนถ้าหากเขายืดแขนของเขาวออกไป เขาก็ไม่สามารถมองเห็นมัน และไม่มีแสงสว่างสำหรับผู้ใดที่พระเจ้าไม่ทรงให้แสงสว่าง

⁴¹ (นบี) เจ้าไม่สังเกตหรือว่าผู้อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และหมู่ชนที่กางปีกออกนั้นกำลังสดุดีสรรเสริญพระเจ้า? แต่ละสิ่งรู้ถึงการสวดวิงวอนและการสดุดีสรรเสริญของตน และพระเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเหล่านั้นกระทำ ⁴² อาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์เดียว และทั้งหมดจะต้องกลับไปหาพระองค์

⁴³ เจ้าไม่สังเกตหรือว่าพระเจ้าได้ทำให้เมฆเคลื่อนไหวอย่างนิมνωล และทรงทำให้มันรวมกัน แล้วทรงรวมมันขึ้นเป็นก้อนเมฆหนา หลังจากนั้น เจ้าก็ได้เห็นน้ำฝนหลั่งลงมาจากมัน และพระองค์ได้ทรงส่งลูกเห็บจากภูเขาสูงใหญ่ในชั้นฟ้า แล้วพระองค์ทรงทำให้มันตกลงมายังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และให้มันพ้นไปจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ หลังจากนั้น เขาก็ได้เห็นแสงฟ้าแลบจากมัน ⁴⁴ พระองค์ทรงสับเปลี่ยนกลางคืนและกลางวัน แท้จริง ในนั้นมีบทเรียนสำหรับผู้มีสายตาสงเกต

⁴⁵ พระเจ้าทรงสร้างสิ่งมีชีวิตทุกสิ่งจากน้ำ ในจำนวนนั้นมีบางประเภทที่เคลื่อนไหวด้วยท้อง บางประเภทเคลื่อนไหวด้วยขาทั้งสองและบางประเภทเคลื่อนไหวด้วยขาทั้งสี่ แท้จริง พระเจ้าทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ⁴⁶ เราได้ประทานสาสน์ที่ทำให้ความจริงเป็นที่ชัดเจนมาแล้ว อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปยังหนทางที่ถูกต้อง

⁴⁷ พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาในพระเจ้าและในศาสนทูต และเราเชื่อฟัง” แต่หลังจากนั้น พวกเขาก็หันกลับไป คนเช่นนี้มิใช่ผู้ศรัทธาที่แท้จริง

⁴⁸ และเมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปยังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ เพื่อที่เขาจะได้ตัดสินระหว่างพวกเขา กลุ่มหนึ่งของพวกเขาได้หันออก

ไป⁴⁹ แต่ถ้าหากความจริงอยู่ข้างพวกเขา พวกเขาจะมาหาศาสนาทูตโดยเต็มใจรับ⁵⁰ ในหัวใจของพวกเขามีโรคกระนั้นหรือ? หรือว่าพวกเขามีความสงสัย? หรือพวกเขากลัวว่าพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์จะไม่ยุติธรรมต่อพวกเขา? เปล่าเลย พวกเขาเองต่างหากที่เป็นผู้ทำความผิด

⁵¹ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธานั้น เมื่อพวกเขาถูกเรียกไปยังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์เพื่อที่ศาสนทูตจะได้ตัดสินในระหว่างพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “เราได้ยินและเราเชื่อฟัง” พวกเขาคือผู้ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง⁵² บรรดาผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และกลัวพระเจ้าและสำรวมตนต่อพระองค์คือผู้ได้รับความสำเร็จที่แท้จริง

⁵³ พวกเขา(คนลับลับ)สาบานด้วยพระเจ้าอย่างแข็งขันว่าถ้าเจ้าสั่งพวกเขาให้ออกไป พวกเขาจะเชื่อฟังเจ้า จงบอกพวกเขาว่า “อย่าสาบานเลย เพราะการเชื่อฟังของพวกท่านต่างหากที่สำคัญ มิใช่การสาบาน พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำ”⁵⁴ (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า “จงเชื่อฟังพระเจ้าและจงเชื่อฟังศาสนทูต แต่ถ้าพวกท่านหันกลับ จงรู้ไว้ด้วยว่าศาสนทูตนั้นรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ถูกมอบหมายให้แก่เขา และพวกท่านก็รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ถูกมอบหมายให้แก่พวกท่าน ถ้าหากพวกท่านเชื่อฟังเขา พวกท่านจะถูกนำทางอย่างถูกต้อง เพราะความรับผิดชอบของศาสนทูตนั้นก็แค่นำเสนออันกระจางแจ้งมายังพวกท่าน”

⁵⁵ พระเจ้าได้ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความความดีในหมู่ผู้เจ้าว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาเป็นผู้สืบทอดในแผ่นดินเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงทำให้บรรดาคนก่อนหน้าพวกเขาเป็นผู้สืบทอดมาแล้ว และพระองค์จะทำให้ศาสนาที่พระองค์ได้ทรงอนุมัติสำหรับพวกเขาตั้งอยู่อย่างมั่นคง และจะทรงเปลี่ยนสภาพแห่งความหวาดกลัวของพวกเขาให้เป็นความสันติและมั่นคงปลอดภัย จงให้พวกเขาเคารพสักการะฉันและอย่าตั้งสิ่งใดเป็นพระเจ้าเทียบเคียงกับฉัน หลังจากนั้น ผู้ใดปฏิเสธ พวกเขาก็เป็นผู้ฝ่าฝืน

⁵⁶ ดังนั้น จงตำรงนมาซและจงจ่ายซะกาต และจงเชื่อฟังศาสนทูต เพื่อสุเจ้าจะได้รับความเมตตา ⁵⁷ จงอย่าคิดว่าบรรดาผู้ปฏิเสธจะสามารถทำลายแผนการณ้บนแผ่นดินของเราได้ และที่ฟานักของพวกเขาคือนรก และมันเป็นที่พักอันชั่วช้า

⁵⁸ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงให้บรรดาผู้ที่สุเจ้าครอบครองโดยชอบธรรมและบรรดาผู้ที่ยังไม่บรรลุน้มีความรู้สึททางเพศขออนุญาตเจ้า ก่อนที่จะเข้ามาพบสุเจ้าในสามเวลาด้วยกัน นั่นคือ ก่อนนมาซรุ่งอรุณ และตอนกลางวันเมื่อสุเจ้าถอดเสื้อผ้า และหลังนมาซอิซาล์ ทั้งสามเวลานี้คือเวลาส่วนตัวของสุเจ้า ไม่มีโทษอันใดแก่สุเจ้าและแก่พวกเขาถ้าหากพวกเขามาในเวลาอื่นนอกจากนี้โดยไม่ได้รับอนุญาต เพราะสุเจ้าต้องไปเยี่ยมเยียนกันและกันครั้งแล้วครั้งเล่า ในทำนองนี้แหละที่พระเจ้าได้ทรงทำให้คำบัญญัติของพระองค์เป็นที่ชัดเจนแก่สุเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁵⁹ เมื่อลูกๆของสุเจ้าโตเข้าสู่วัยที่มีความรู้สึททางเพศ พวกเขาจะต้องได้รับอนุญาตจากสุเจ้าในเรื่องนี้เช่นเดียวกับที่คนก่อนหน้าพวกเขาได้ขออนุญาต ในทำนองนี้ พระเจ้าได้ทำให้คำสั่งที่พระองค์ประทานมาเป็นที่ชัดเจนแก่สุเจ้า เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁶⁰ ไม่เป็นที่ถูกตำหนิแต่ประการใดสำหรับหญิงชราที่ผ่านวัยสมรสแล้วถ้าพวกนางจะถอดเสื้อคลุมของพวกนางโดยที่ไม่ได้ต้องการจะอวดเครื่องประดับของพวกนาง อย่างไรก็ตาม ถ้าหากพวกนางไม่ทำเช่นนั้นจะเป็นการดีกว่าสำหรับพวกนาง เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงไ้ดยินทุกสิ่งและผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

⁶¹ ไม่มีข้อเสียหายน้ใดถ้าหากคนตาบอดหรือคนง่อยหรือคนป่วยหรือสุเจ้าที่จะกินอาหารในบ้านของสุเจ้าเองหรือในบ้านของพ่อและปู่ของสุเจ้า หรือที่บ้านของแม่และยายของสุเจ้าหรือที่บ้านของพี่ชายน้องชายของสุเจ้า หรือที่บ้านพี่สาวน้องสาวของสุเจ้าหรือที่บ้านพี่ชายน้องชายของพ่อของสุเจ้าหรือที่บ้านพี่สาวน้องสาวของพ่อของสุเจ้า หรือที่

บ้านของพี่ชายน้องชายของแม่ของสุเจ้าหรือที่บ้านของพี่สาวน้องสาวของแม่ของสุเจ้า หรือในบ้านที่สุเจ้าครอบครองกุญแจของมันหรือที่บ้านของเพื่อนของสุเจ้า และไม่เป็นการผิดอันใดถ้าสุเจ้าจะกินอาหารร่วมกันหรือกินแยกกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อสุเจ้าเข้าไปในบ้าน สุเจ้าต้องกล่าวคำทักทายแก่พวกฟ็องของสุเจ้าก่อน เพราะการทักทายให้พรที่พระเจ้ากำหนดไว้ นั่นเป็นความจำเริญและความบริสุทธิ์ นั่นแหละที่พระเจ้าได้ทรงทำให้คำบัญชาของพระองค์เป็นที่ชัดเจนสำหรับสุเจ้าโดยหวังว่าสุเจ้าจะใช้สติปัญญาทำความเข้าใจ

⁶² บรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริงนั้นคือผู้ที่ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ด้วยความจริงใจ เมื่อพวกเขาอยู่กับศาสนทูตเพื่อการงานร่วมกันแล้ว พวกเขาจะไม่ละไปจากเขาจนกว่าจะขออนุญาตจากเขาเสียก่อน แท้จริง คนที่ขออนุญาตจากเจ้าเท่านั้นคือผู้ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์อย่างจริงใจ ดังนั้น เมื่อพวกเขาขออนุญาตเจ้าเพื่อกิจการบางอย่างของพวกเขา เจ้าจงอนุญาตแก่คนที่เจ้าประสงค์ และจงขอยกย่องจากพระเจ้าให้แก่คนเหล่านั้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁶³ (บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย) จงอย่าถือว่าการถูกเรียกร้องโดยศาสนทูตในหมู่สุเจ้าเป็นเหมือนกับที่สุเจ้าเรียกร้องกันและกัน พระเจ้าทรงรู้ดีถึงบางคนในหมู่สุเจ้าที่หลบเลียงออกไปโดยอาศัยข้ออ้างบางอย่าง จงให้พวกที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งของเขาระวังตัวว่าพวกเขาจะประสบเหตุร้ายบางอย่างหรืออาจจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ⁶⁴ จงรู้ไว้เถิดว่าอะไรก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงรู้ว่าสุเจ้าทำอะไรอยู่ ในวันที่สุเจ้าถูกนำกลับไปยังพระองค์นั้นพระองค์จะให้สุเจ้ารู้ถึงสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้ เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

25. เกณฑ์ตัดสิน

อัล-ฟุรกอน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ มหาจำเริญยิ่งคือพระองค์ผู้ทรงประทานเกณฑ์ตัดสิน(อัลกุรอาน)แก่บ่าวของพระองค์เพื่อที่เขาจะได้เตือนมนุษยชาติ ² พระองค์คือผู้ทรงอำนาจสูงสุดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและมีไต่ทรงให้กำเนิดบุตรและไม่มีผู้ใดเป็นหุ้นส่วนในอำนาจสูงสุดของพระองค์ และพระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งและทรงกำหนดสภาวะการณ์ของมันอย่างแม่นยำ ³ แต่กระนั้นพวกเขายังคงยึดเอารูปเคารพต่างๆเป็นสิ่งสักการะนอกไปจากพระองค์ ทั้งที่สิ่งเหล่านั้นมิได้สร้างสิ่งใดและตัวมันเองถูกสร้างขึ้นมา และพวกมันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษหรือช่วยเหลือแม้แต่ตัวมันเอง และพวกมันไม่มีอำนาจเหนือความตายหรือชีวิต และพวกมันไม่สามารถทำให้ฟื้นขึ้นมาจากความตายได้อีก

⁴ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามกล่าวว่า “นี่(กุรอาน)มิใช่อะไรนอกไปจากเรื่องเท็จที่เขาถูกขึ้นมาและมีบางคนได้ช่วยเขา” สิ่งที่พวกเขาเหล่านี้ไม่เป็นธรรมและเป็นเท็จ ⁵ พวกเขากล่าวว่า “นี่เป็นสิ่งที่ถูกเขียนกันมาตั้งแต่ครั้งโบราณซึ่งเขาได้คัดลอกมา และสิ่งเหล่านี้ได้ถูกอ่านให้เขาฟังทั้งยามเช้าและยามเย็น” ⁶ (มุฮัมมัด)จึงบอกพวกเขาว่า “นี่คือสิ่งที่ผู้ทรงรอบรู้ความลับในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นผู้ประทานมา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁷ พวกเขากล่าวว่า “ศาสนทูตประเภทไหนกันซิที่กินอาหารและเดินตามตลาด? ทำไมไม่มีทูตสวรรค์สักองค์หนึ่งถูกส่งมากับเขาเพื่อเตือนเรา? ⁸ หรือทำไมถึงไม่มีคัลลัมบัตถูกส่งมายังเขาหรือให้เขามีสวนสักแห่งหนึ่งเพื่อที่เขาจะได้ยังชีพ?” พวกคนทำผิดกล่าวว่า “พวกท่านกำลัง

ปฏิบัติตามผู้ถูกคาถาอาคมอยู่แน่ๆ”⁹ จงสังเกตสิ่งที่พวกเขาเปรียบเปรย เจ้า พวกเขาลงมือจนไม่สามารถหาหนทางที่ถูกต้องได้อีกแล้ว

¹⁰ มหาจำเริญยังแด่พระองค์ผู้ซึ่งหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงสามารถให้สิ่งที่ดีแก่เจ้ามากกว่านั้น เช่น สวณมากมายหลายแห่งที่มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านและมีวังอีกหลายหลังด้วย ¹¹ แต่คนเหล่านี้ปฏิเสธยามอวสาน และสำหรับผู้ปฏิเสธยามอวสานนั้น เราได้เตรียมเปลวเพลิงไว้ให้แล้ว ¹² เมื่อมันเห็นพวกเขาตั้งแต่ไกล พวกเขาจะได้ยินเสียงกระพือและคุไหมของมัน ¹³ เมื่อพวกเขาถูกล่ามเข้าด้วยกันแล้ว ถูกโยนลงไปในช่องแคบๆ พวกเขาจะร้องหาความตาย ¹⁴ แต่พวกเขาจะถูกบอกว่า “อย่าร้องหาความตายเพียงครั้งเดียวในวันนี้เลย แต่จงร้องหาความตายหลายๆครั้งเถิด” ¹⁵ (มุฮัมมัด)จึงถามพวกเขาว่า “อย่างไรหน่อดีกว่ากัน นี่(ไฟ)หรือว่าสวรรค์อันสถาพรที่ถูกสัญญาไว้แก่ผู้ยำเกรงพระเจ้า? มันเป็นสิ่งตอบแทนการทำความดีและเป็นปลายทางสุดท้ายของพวกเขา” ¹⁶ ในนั้น พวกเขาจะได้รับทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการและพวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป นี่คือสัญญาที่พระผู้อภิบาลของสุเจ้ารับว่าพระองค์จะทำตามนั้น

¹⁷ ในวันนั้น พระองค์จะทรงรวบรวมคนเหล่านี้เข้าไว้ด้วยกันกับสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า พระองค์จะทรงถามพวกเขาว่า “พวกเจ้าทำให้บ่าวเหล่านี้ของฉันทลงทางหรือว่าพวกเขาหลงทางเอง?” ¹⁸ พวกเขาตอบว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ เราไม่อาจที่จะเอาใครอื่นเป็นผู้คุ้มครองนอกไปจากพระองค์ แต่(พวกเขาหลงผิดเพราะ) พระองค์ได้ประทานสิ่งที่ดีแก่พวกเขาและแก่บรรพบุรุษของพวกเขาจนกระทั่งพวกเขาได้ลืมคำตักเตือนและได้รับการลงโทษ” ¹⁹ (พระเจ้าจะกล่าวว่า) “ตอนนี้ เมื่อสิ่งที่สุเจ้าเคารพบูชาปฏิเสธทั้งหมดที่สุเจ้ากล่าวมาแล้ว สุเจ้าก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงการลงโทษและจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

ลือใดๆ” เพราะใครก็ตามในหมู่ผู้เจ้าที่ทำความชั่ว เราจะให้เขาได้รับการลงโทษอันรุนแรง

²⁰ เราไม่ได้ส่งศาสนทูตคนใดก่อนหน้าเจ้าที่ไม่กินอาหารและไม่เดินอยู่ตามตลาด ความจริงแล้ว เราได้ทำให้บางคนของสุเจ้าเป็นที่ทดสอบสำหรับบางคนเพื่อดูว่าสุเจ้าจะอดทนไหม? และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเห็นทุกสิ่ง

²¹ บรรดาผู้ที่ไม่กลัวการมาพบกับเราได้กล่าวว่า “ทำไมทูตสวรรค์จึงมิได้ถูกส่งมายังพวกเรา?” หรือ “ทำไมเราไม่เห็นพระผู้อภิบาลของเรา” พวกเขาคิดว่าตัวเองยิ่งใหญ่และได้ละเมิดขอบเขตทุกอย่าง ²² วันที่พวกเขาจะได้เห็นทูตสวรรค์จะไม่ใช้วันแห่งความยินดีสำหรับผู้ทำความผิด พวกเขาจะร้องว่า “ออกไป ออกไป” ²³ และเราจะหันมายังสิ่งทีพวกเขาได้กระทำไว้และทำให้มันเป็นฝุ่นธุลีที่ปลิวว่อน ²⁴ เฉพาะบรรดาผู้สมควรได้รับสวนสวรรค์เท่านั้นจะได้รับที่พำนักที่ดีในวันนั้นและสถานที่อันร่มเย็นสำหรับพักผ่อนในตอนกลางวัน

²⁵ ในวันหนึ่งเมื่อท้องฟ้ากับเมฆจะแยกออก และทูตสวรรค์จะถูกส่งทยอยมาเป็นระลอก ²⁶ อำนาจที่แท้จริงในวันนั้นเป็นของพระผู้ทรงกรุณาปราณี และมันจะเป็นวันลำบากสำหรับผู้ปฏิเสธ ²⁷ ในวันนั้น ผู้ทำความผิดจะกัดมือของเขาและกล่าวว่า “โอ ฉันน่าจะอยู่เดินอยู่บนหนทางของศาสนทูต” ²⁸ วิบัติแน่แล้ว ฉันไม่น่าจะคบคนนั้นเป็นเพื่อนเลย ²⁹ เพราะเขานั้นเองที่ทำให้ฉันหลงผิดปฏิเสธคำตักเตือนที่ได้มายังฉัน ซาตานนั้นเป็นผู้ทรยศมนุษย์เสมอ” ³⁰ ศาสนทูตจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ผู้คนของฉันได้ทิ้งอัลกุรอานกันแล้ว” ³¹ ในทำนองนี้เองที่เราได้ทำให้ผู้ทำบาปเป็นศัตรูของนบีทุกคน และเพียงพอแล้วที่พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงนำทางและผู้ทรงช่วยเหลือ

³² บรรดาผู้ปฏิเสธกล่าวว่า “ทำไมอัลกุรอานจึงไม่ถูกประทานลงมาทั้งหมดในคราวเดียวกัน?” เราส่งมันมาในลักษณะเช่นนี้ก็เพื่อที่มันจะได้

ทำให้หัวใจของเจ้าเข้มแข็ง และ(ด้วยวัตถุประสงค์นี้เอง)เราได้ประทานมันลงมาเป็นตอนๆ³³ เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาโต้แย้ง เราจะนำความจริงมายังเจ้าทันทีและอธิบายมันในลักษณะที่ดีที่สุด³⁴ บรรดาผู้ที่กำลังถูกส่งไปยังนรกต่อหน้าพวกเขาจะได้รับสถานที่อันเลวร้ายเป็นที่พำนัก เพราะพวกเขาหลงออกไปไกลจากหนทางที่ถูกต้อง

³⁵ เราได้ประทานคัมภีร์แก่มุซาและได้แต่งตั้งพี่ชายของเขาเป็นผู้ช่วยเหลือ³⁶ หลังจากนั้น เราได้กล่าวแก่เขาทั้งสองว่า “เจ้าทั้งสองจงไปยังหมู่ชนที่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเรา” ดังนั้น เราได้ทำลายคนเหล่านี้จนพินาศ³⁷ เราได้ทำให้หมู่ชนของนูฮจมน้ำตายด้วยเช่นกันเมื่อพวกเขาปฏิเสธศาสนทูตของพวกเขา และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นตัวอย่างสำหรับมนุษยชาติ เราได้จัดเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้แล้วสำหรับผู้ทำความผิด³⁸ แก่ชาวอาดและษะมูดและชาวร็อส และเช่นเดียวกับที่เราได้ทำกับผู้คนอีกหลายรุ่นในระหว่างพวกเขา³⁹ ยิ่งแต่ละหมู่ชนนั้น เราได้เตือนพวกเขาโดยยกตัวอย่าง(ของบรรดาผู้ถูกทำลายก่อนหน้าพวกเขา)และได้ทำลายพวกเขาอย่างสิ้นเชิง⁴⁰ แน่نون คนพวกนี้ได้ผ่านเมืองที่เราได้หลังฝนแห่งความชั่วลงมา แล้วพวกเขาไม่เห็นมันกระนั้นหรือ? ไม่เลย พวกเขาไม่คิดว่าจะมีชีวิตใหม่ในโลกหน้า

⁴¹ เมื่อคนเหล่านี้เห็นเจ้า พวกเขาได้ถือเอาเจ้าเป็นที่ล่อเลียน(โดยกล่าวว่า) “คนนี่หรือที่พระเจ้าส่งมาเป็นศาสนทูตของพระองค์?”⁴² เขาเกือบจะนำพวกเราหลงออกไปจากสิ่งที่พวกเราเคารพบูชาแล้วถ้าเราไม่ยึดมั่นศรัทธาต่อสิ่งเหล่านั้น” ในไม่ช้า พวกเขาจะได้เห็นการลงโทษและรู้ว่าใครหลงทางออกไป

⁴³ เจ้าเคยเห็นผู้ยึดเอาอารมณ์ต่ำของพวกเขาเป็นพระเจ้าของพวกเขาบ้างไหม? เจ้าสามารถเป็นผู้ดูแลคนเช่นนั้นได้ไหม?⁴⁴ เจ้าคิดหรือว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาจะฟังหรือเข้าใจ? พวกเขาเป็นเพียงแค่บุคคลที่เท่านั้น ไม่ พวกเขาลongทางเสียยิ่งกว่าอีก

45 เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงทำให้เงาทอดยาวออกไปอย่างไร? หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงทำให้มันหยุดนิ่งก็ได้ แต่เราได้ทำให้ดวงอาทิตย์เป็นตัวบ่งชี้สำหรับมัน 46 หลังจากนั้นเราได้มีวันมันที่ละน้อยๆมายังเรา 47 และพระองค์คือผู้ทรงกำหนดให้กลางวันเป็นเครื่องนุ่งห่มสำหรับสุเจ้า และการนอนเป็นเหมือนการพักผ่อน และกลางวันเป็นเวลาแห่งการลุกขึ้น* 48 พระองค์คือผู้ทรงส่งลมมาเป็นผู้ออกข่าวแห่งความเมตตาของพระองค์ หลังจากนั้น พระองค์ทรงประทานน้ำอันบริสุทธิ์ลงมาจากท้องฟ้า 49 เพื่อเราจะทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่และเป็นที่ดับกระหายแก่ปศุสัตว์และมนุษย์มากมายที่เราสร้างขึ้นมา

50 เราได้อธิบายมันให้พวกเขาด้วยวิธีการต่างๆ ครั้นแล้วครั้งเล่าเพื่อที่พวกเขาจะได้คิด แต่ส่วนมากของมนุษย์ยังคงตั้งต้นอยู่ในการเนรคุณ 51 หากเราประสงค์ เราจะให้มีผู้ตักเตือนขึ้นในทุกๆเมืองก็ได้ 52 ดังนั้น (โอ้นบี) จงอย่าปฏิบัติตามผู้ปฏิเสธศรัทธา แต่จงต่อสู้พวกเขาด้วยกุรอาณนี้(นำสาสน์ของมันไปยังพวกเขา)อย่างอดสาหะ

53 พระองค์ได้ทรงปล่อยมวลน้ำทะเลทั้งสองออกมา น้ำทะเลหนึ่งจิตสนิทเป็นที่ชื่นใจ และน้ำอีกทะเลหนึ่งขมและเค็มจัด และพระองค์ได้ทรงทำให้มีที่กั้นกลางระหว่างทะเลทั้งสองนี้ซึ่งเป็นสิ่งขวางกันที่มีอาจล่วงล้ำกันได้ 54 พระองค์คือผู้ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำ และพระองค์ได้ทรงทำให้เขามีเครื่องญาติโดยสายเลือดและโดยการแต่งงาน และพระผู้อภิบาลของสุเจ้าเป็นผู้ทรงอนุภาพเสมอ

55 แต่กระนั้น พวกเขายังเคารพสักการะสิ่งที่ไม่สามารถยังคุณให้โทษ

* มีบทเรียนหลายอย่างในระบบของโลก เช่นเดียวกับแสงสว่างของกลางวันจะตามมาด้วยความมืดของกลางคืนฉันใด ความเท็จจะมีความจริงตามมาฉันนั้น ในขณะที่การตื่นขึ้นมาในตอนเช้าหลังการนอนในตอนกลางคืนเป็นสัญลักษณ์ที่บอกถึงการฟื้นคืนชีพในชีวิตหลังความตาย

แก่พวกเขาแทนพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ปฏิเสธได้กลายเป็นผู้ช่วยเหลือของผู้ต่อต้านพระผู้อภิบาลของเขาด้วย ⁵⁶ (โอ้ มุฮัมมัด) เราได้ส่งเจ้ามาเพียงเพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน ⁵⁷ จงบอกพวกเขาว่า “ฉันไม่ได้ขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านเพื่องานนี้ นอกจากจะขอให้ใครก็ตามที่ต้องการได้ยึดถือแนวทางที่ไปยังพระผู้อภิบาลของเขา”

⁵⁸ (โอ้มุฮัมมัด) จงไว้วางใจในผู้ทรงดำรงชีวิตอยู่เสมอ(พระเจ้า)และผู้ทรงไม่มีวันตาย และจงสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ เพราะพระองค์เท่านั้นเพียงพอแล้วที่จะรู้ถึงความผิดบาปของปวงบ่าวของพระองค์ ⁵⁹ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทุกสิ่งที่อยู่ในระหว่างนั้น ในเวลาหกวัน(ช่วงเวลา) หลังจากนั้น พระองค์ทรงสถิตมั่นอยู่บนบัลลังก์(แห่งอำนาจของจักรวาล) พระองค์เป็นผู้ทรงกรุณา ดังนั้น จงถามใครก็ได้ที่รู้ถึงเรื่องนั้น* ⁶⁰ และเมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงกราบพระผู้ทรงกรุณาปรานี” พวกเขา กล่าวว่า “ใครคือผู้ทรงกรุณาปรานี? ท่านจะให้เรากราบผู้ที่ท่านต้องการอย่างนั้นหรือ?” และนี่มีแต่ทำให้พวกเขามีความเกลียดชังมากยิ่งขึ้น

⁶¹ มหาจำเริญยิ่งคือพระองค์ผู้ทรงสร้างบรรยากาศที่ถูกปกป้องในชั้นฟ้าทั้งหลายและได้ทรงทำให้ในนั้นมีตะเกียงที่ส่องแสงสว่างไสวและดวงจันทร์ที่มีแสงนวล ⁶² พระองค์คือผู้ทรงทำให้มีกลางวันตามมาแทนกันและกัน เป็นสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ที่ใคร่ครวญและต้องการที่จะขอบคุณ

⁶³ ปวงบ่าวที่แท้จริงของพระผู้ทรงกรุณาปรานีคือบรรดาผู้เดินอย่างถ่อมตนบนหน้าแผ่นดิน ผู้ที่เมื่อพวกคนโง่เขลาปฏิบัติต่อเขาอย่างหยาบ

* “หกวัน” ในที่นี้หมายถึงหกวันของพระเจ้า ในภาษาของมนุษย์ มันอาจเรียกว่าหกขั้นตอนหรือหกช่วงเวลา การสร้างจักรวาลในหกขั้นตอนชี้ให้เห็นว่ามันได้ถูกวางแผนมาเป็นอย่างดี อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นโดยมีแผนและมีการจัดการเป็นพิเศษไม่ได้มีขึ้นโดยปราศจากวัตถุประสงค์

กาย พวกเขาก็กล่าวว่า “สันติจึงมีแต่ท่าน” ⁶⁴ และบรรดาผู้ใช้เวลาในยามกลางคืนกราบและยืนต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁶⁵ ผู้กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทรงช่วยเราให้พ้นจากการลงโทษของนรก เพราะการลงโทษของมันคือการทรมานอันรุนแรงยิ่ง” ⁶⁶ แท้จริง มันเป็นที่อยู่และเป็นที่พักอันชั่วช้า” ⁶⁷ พวกเขาคือบรรดาผู้ไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายและไม่ขี้เหนียว แต่ดำเนินทางสายกลางระหว่างทั้งสองนั้น ⁶⁸ บรรดาผู้ไม่วิงวอนสิ่งเคารพสักการะอื่นใดควบคู่กับพระเจ้า และไม่ฆ่าชีวิตที่พระเจ้าได้ทรงห้ามไว้ นอกจากเพื่อความยุติธรรมและมีได้ทำผิดประเวณี ใครก็ตามที่ทำเช่นนั้นจะถูกลงโทษเพราะความบาป ⁶⁹ เขาจะได้รับการลงโทษเป็นสองเท่าในวันแห่งการพิณคินชีพ และเขาจะอยู่ในนั้นอย่างอัปยศ ⁷⁰ ยกเว้นผู้ที่สำนึกผิดกลับตัวและศรัทธาและกระทำความดี เพราะหลังจากนั้น พระเจ้าจะทรงเปลี่ยนแปลงความชั่วของพวกเขาให้เป็นความดี และพระองค์เป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁷¹ ผู้ใดสำนึกผิดกลับตัวและกระทำความดี เขาผู้นั้นได้หันกลับมายังพระเจ้าด้วยการสำนึกผิดอย่างแท้จริง

⁷² และบรรดาผู้ที่ไม่เป็นพยานเท็จ และผู้ที่เมื่อพวกเขาเดินทางเรื่องไร้สาระ พวกเขาก็ผ่านไปอย่างคนมีเกียรติ ⁷³ และบรรดาผู้ที่ไม่ทำตนเหมือนคนหูหนวกและตาบอดต่อสัญญาณทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของพวกเขาเมื่อพวกเขาถูกเตือนให้นึกถึงสัญญาณเหล่านั้น ⁷⁴ บรรดาผู้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดประทานแก่เราซึ่งคู่ครองและลูกๆที่จะเป็นที่สุขตาแก่เรา และโปรดทำให้เราเป็นแบบอย่างของผู้สำรวมตนจากความชั่วด้วยเถิด”

⁷⁵ คนเหล่านี้คือผู้ที่将被ตอบแทนด้วยวิมานสำหรับความอดทนของพวกเขาซึ่งในนั้นพวกเขาจะได้รับการต้อนรับด้วยความเคารพ ความมีเกียรติและคำกล่าวอำนวยการให้ได้รับความสันติสุข ⁷⁶ พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป ช่างเป็นที่พักและที่อยู่อันประเสริฐอย่างแท้จริง

⁷⁷ (ไอ้ มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉันไม่สนใจอะไรพวกท่านทั้งสินถ้าพวกท่านไม่วิงวอนต่อพระองค์ เพราะตอนนี้ พวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว ไม่ช้า พวกท่านก็จะได้รับการลงโทษจากพระองค์

26. กวี

อัล-ซุอะรอฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฏอ ซีน มีม

² นี่คือข้อความของคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่าง ๆ ชัดเจน ³ (ไอ้มุฮัมมัด) บางทีเจ้าอาจจะทำลายตัวของเจ้าเองด้วยความทุกข์โศกเพราะการที่พวกเขาไม่ศรัทธา ⁴ ถ้าหากเราประสงค์ เราก็สามารถที่จะส่งสัญญาณหนึ่งจากฟากฟ้ามาปรากฏต่อหน้าพวกเขาซึ่งจะทำให้พวกเขาก็มคอยอมจำนนต่อมันก็ได้ ⁵ และเมื่อมีข้อตักเตือนอะไรใหม่ๆ จากพระผู้ทรงกรุณาปรานีมายังพวกเขา พวกเขาก็หันห่างไปจากมัน ⁶ ตอนนี้ พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว ในไม่ช้า พวกเขาจะได้รู้ความจริงของสิ่งที่พวกเขาได้เย้ยหยัน

⁷ พวกเขาไม่เคยมองดูแผ่นดินและสิ่งต่างๆ ที่เป็นประโยชน์มากมายหลายชนิดที่เราได้ทำให้มันเติบโตขึ้นมาในนั้นบ้างเลยหรือ? ⁸ แน่نونในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่พวกเขาส่วนมากไม่ศรัทธา ⁹ แท้จริงแล้ว พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตา

¹⁰ เมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้เรียกมุซาโดยกล่าวว่า “จงไปยังหมู่ชนที่ทำความผิด ¹¹ หมู่ชนของฟาโรห์ พวกเขาไม่กลัวพระเจ้ากระนั้นหรือ?” ¹² มูซาได้ตอบว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน จันทักลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธฉัน ¹³ หัวอกของฉันอึดอัด และสิ้นของฉันไม่มีไวยาหารในการพูด ดัง

นั้น โปรตสังหารุนไปด้วยเถิด ¹⁴ นอกจากนี้แล้ว พวกเขายังกล่าวหาฉันว่าเป็นผู้ทำผิดด้วย ดังนั้น ฉันกลัวว่าพวกเขาจะฆ่าฉันเสียก่อน”

¹⁵ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “ไม่หรอก เจ้าทั้งสองจงไปพร้อมกับสัญญาของเรา เราจะอยู่กับเจ้า คอยฟัง(เสียงเรียกของเจ้า) ¹⁶ เจ้าทั้งสองจงไปหาฟาโรห์และบอกว่า “เราเป็นศาสนทูตของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹⁷ ขอให้ท่านปล่อยพวกลูกหลานอิสราเอลไปกับเราเถิด” ¹⁸ ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “เรามีได้เลี้ยงดูเจ้ามาตั้งแต่เด็กในบ้านของเราดอกหรือ? เจ้าอาศัยอยู่กับเรามาเป็นเวลาหลายปี ¹⁹ แล้วเจ้าก็มาทำสิ่งที่เจ้าได้ทำไปแล้ว เจ้านี้เป็นผู้เนรคุณ”

²⁰ มูซาได้กล่าวว่า “ฉันได้ทำไปเมื่อตอนฉันพลั้งผิด ²¹ หลังจากนั้น ฉันได้หนีไปจากท่านเพราะความกลัว แล้วพระผู้อภิบาลของฉันได้ประทานวิทย์ปัญญาและความรู้แก่ฉัน และได้ทรงทำให้ฉันเป็นหนึ่งในบรรดาศาสนทูต ²² สำหรับความดั่งามที่ท่านเอ่ยเตือนฉันนั้น ความจริงแล้วก็เพราะท่านได้ทำให้พวกลูกหลานอิสราเอลต้องตกเป็นทาส” ²³ ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกคืออะไร? ²⁴ มูซาตอบว่า “พระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง ถ้าหากท่านจะเชื่อ” ²⁵ ฟาโรห์ได้ถามบรรดาผู้รอบๆเขาว่า “พวกเจ้าได้ยินไหม?” ²⁶ มูซากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของพวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านด้วยเช่นกัน” ²⁷ ฟาโรห์กล่าวว่า “ศาสนทูตของพวกเจ้าที่ถูกส่งมายังพวกเจ้านี้เป็นคนบ้าแน่ๆ” ²⁸ มูซากล่าวว่า “(พระองค์คือ)พระผู้อภิบาลแห่งตะวันออกและตะวันตกและทุกสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนี้ ถ้าหากพวกท่านเพียงแค่ทำความเข้าใจ” ²⁹ ฟาโรห์กล่าวว่า “ถ้าหากเจ้าเอาผู้ใดอื่นออกไปจากฉันเป็นที่เคารพสักการะแล้วฉันจะให้เจ้าได้เข้าไปอยู่ในคุก” ³⁰ มูซาจึงกล่าวว่า “แม้ฉันจะนำเอาสิ่งที่ขัดแย้งมายืนยันแก่ท่านแล้วกระนั้นหรือ?” ³¹ ฟาโรห์ตอบว่า “นำมาแสดงสิ ถ้าหากเจ้าพูดจริง” ³² ดังนั้น มูซาจึงได้โยนไม้เท้าของเขาลงไปบนพื้น

ทันใดนั้น มันก็กลายเป็นงูใหญ่ทันที³³ หลังจากนั้น เขาได้ดึงมือของเขาออกมา และมันปรากฏเป็นสีขาว(สว่าง)แก่ผู้เฝ้ามอง³⁴ ฟาโรห์ได้กล่าวแก่พวกขุนนางที่อยู่รอบๆเขาว่า “คนผู้นี้ต้องเป็นนักมายากลผู้มีฝีมืออย่างแน่นอน³⁵ เขาต้องการขับไล่พวกเจ้าออกจากแผ่นดินของพวกเจ้า โดยการใช้มายากลของเขา ที่นี้พวกเจ้าจะอย่างไร?”

³⁶ พวกเขากล่าวว่า “จงหน่วงเหนี่ยวเขาและพี่ชายของเขาไว้สักพักหนึ่งก่อนและจงส่งเขาไปยังเมืองต่างๆ³⁷ เพื่อเรียกนักมายากลที่มีฝีมือทุกคนมายังท่าน”³⁸ ดังนั้น นักมายากลทั้งหลายจึงได้มาชุมนุมกันในวันและเวลาที่ได้ถูกนัดหมายไว้³⁹ และผู้คนได้ถูกถามว่า “พวกเจ้าจะมาร่วมชุมนุมด้วยหรือไม่⁴⁰ เพื่อที่เราจะได้ปฏิบัติตามพวกนักมายากลถ้าหากพวกเขาเป็นผู้ชนะ?”⁴¹ เมื่อพวกนักมายากลมาถึง “พวกเขาได้ถามฟาโรห์ว่า “เราจะได้รับรางวัลไหมถ้าหากเราเป็นฝ่ายชนะ?”⁴² เขาตอบว่า “แน่นอน แล้วพวกเจ้าจะได้อยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิดข้าด้วย”

⁴³ มูซาได้กล่าวแก่นักมายากลว่า “จงโยนสิ่งที่พวกท่านต้องการโยนลงมา”⁴⁴ ดังนั้น พวกเขาก็ได้โยนเชือกและไม้เท้าของพวกเขาลงไปบนพื้นและกล่าวว่า “ด้วยเกียรติของฟาโรห์ เราจะชนะอย่างแน่นอน”⁴⁵ ดังนั้น มูซาได้โยนไม้เท้าของเขาลงไปบนพื้น และมันได้เริ่มกลืนสิ่งที่พวกเขากำลังขว้างขึ้นมา⁴⁶ เมื่อเห็นเช่นนั้น พวกนักมายากลได้ก้มลงกราบ⁴⁷ และร้องออกมาว่า “เราศรัทธาในพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก⁴⁸ พระผู้อภิบาลของมูซาและฮารูน”

⁴⁹ ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “พวกเจ้าศรัทธาในตัวเขาก่อนที่ข้าอนุญาตพวกเจ้ากระนั้นหรือ? เขาต้องเป็นหัวหน้าพวกเจ้าที่สอนมายากลให้พวกเจ้าอย่างแน่นอน ดีละ ในไม่ช้า พวกเจ้าจะได้รู้ ข้าจะตัดแขนขาของพวกเจ้าสลัดกันและจะเอาพวกเจ้าทั้งหมดไปตรึงกางเขนให้ตาย”⁵⁰ พวกเขาตอบว่า “เราไม่สนใจ เราจะกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเรา⁵¹ เราหวัง

ว่าพระผู้อภิบาลของเราจะทรงอภัยเราในความผิดของเราเพราะเราเป็นพวกแรกของบรรดาผู้ศรัทธา”

⁵² และเราได้ดลใจมุซาว่า “จงออกเดินทางพร้อมกับบ่าวของฉันในตอนกลางคืน เพราะเจ้าจะถูกติดตามอย่างแน่นนอน” ⁵³ ดังนั้น ฟาโรห์จึงได้ส่งคนประกาศข่าวไปยังเมืองต่างๆ (เพื่อระดมมวลชนโดยกล่าวว่า) ⁵⁴ “คนพวกนี้มีแค่เพียงหยิบมือ ⁵⁵ และมายั่วเราให้เกิดโทษะ ⁵⁶ แต่เราเป็นพวกที่มีมากกว่าและเตรียมตัวพร้อมอยู่เสมอ” ⁵⁷ ดังนั้น เราจึงให้พวกเขาออกมาจากสวนและบ่อน้ำของพวกเขา⁵⁸ และทรัพย์สมบัติและที่อยู่อาศัยอันหรูหราของพวกเขา ⁵⁹ และเราได้ทำให้ลูกหลานอิสราเอลเป็นผู้สืบทอดความอุดมสมบูรณ์เหล่านี้

⁶⁰ ในตอนเช้า ฟาโรห์และคนของเขาได้ออกติดตามพวกเขา ⁶¹ แล้วเมื่อทั้งสองฝ่ายต่างเห็นกัน พวกที่ติดตามมุซาได้ร้องออกมาว่า “เราถูกตามทันอย่างแน่นนอน” ⁶² มุซากล่าวว่า “ไม่มีวันหรอก แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทรงอยู่กับฉัน พระองค์จะทรงนำทางฉัน” ⁶³ แล้วเราได้ดลใจมุซาให้ฟาดทะเลด้วยไม้เท้าของเขา ทันใดนั้น ทะเลก็แยกจากกันและแต่ละส่วนเหมือนภูเขาสูงใหญ่ ⁶⁴ ในขณะที่เดียวกัน เราได้นำอีกพวกหนึ่งมายังสถานที่เดียวกันนั้น ⁶⁵ และเราได้ช่วยมุซาและคนของเขาทั้งหมดให้ปลอดภัย ⁶⁶ แล้วเราได้ให้อีกพวกหนึ่งจมน้ำตาย ⁶⁷ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่คนเหล่านี้ส่วนมากไม่ศรัทธา ⁶⁸ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁶⁹ จงบอกพวกเขาถึงเรื่องราวของอิบรอฮีม ⁷⁰ เมื่อเขาถามบิดาของเขาและผู้คนของเขาว่า “อะไรกันนี้ที่พวกท่านเคารพบูชา?” ⁷¹ พวกเขาตอบว่า “นี่คือรูปปั้นที่เราเคารพบูชาและยึดมั่นต่อสิ่งเหล่านี้” ⁷² อิบรอฮีมถามว่า “พวกมันได้ยินพวกท่านไหมเมื่อพวกท่านเรียกพวกมัน? ⁷³ พวกมันช่วยหรือทำร้ายพวกท่านได้ไหม?” ⁷⁴ พวกเขาตอบว่า “ไม่ แต่เราพบว่าบรรพบุรุษของเราทำเช่นนั้นกันมา”

75 ดังนั้น อิบรอฮีมจึงได้กล่าวว่า “พวกท่านไม่เคยคิดถึงสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาเลยหรือ? 76 ทั้งพวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่าน 77 พวกมันทั้งหมดเป็นศัตรูต่อฉัน ยกเว้นพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก 78 ผู้ทรงสร้างฉัน พระองค์คือผู้ทรงนำทางฉัน 79 ผู้ทรงให้ฉันได้กินและได้ดื่ม 80 ผู้ทรงบำบัดรักษาฉันเมื่อฉันป่วย 81 ผู้ทรงทำให้ฉันตาย แล้วทรงทำให้ฉันมีชีวิตรีก 82 และผู้ที่ฉันหวังว่าจะทรงให้อภัยความผิดพลาดของฉันในวันแห่งการตัดสิน”

83 โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดประทานความรู้และวิทยปัญญาแก่ฉันและรวมฉันไว้กับบรรดาผู้มีคุณธรรม 84 โปรดทำให้ฉันเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่ชนรุ่นหลัง 85 และโปรดรวมฉันไว้ในหมู่ผู้รับสืบทอดสวนสวรรค์อันรื่นรมย์ 86 และโปรดทรงอภัยให้แก่บิดาของฉันด้วยเถิด เพราะท่านเป็นหนึ่งในบรรดาผู้หลงผิด 87 และโปรดอย่าได้ทำให้ฉันได้รับความอับยศในวันที่ทุกคนได้ถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง 88 วันที่ทรัพย์สินและลูกๆ จะไม่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใด 89 นอกจากผู้ที่มาอยู่ต่อหน้าพระเจ้าด้วยหัวใจที่สงบ”

90 เมื่อสวรรค์จะถูกนำมาใกล้บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้า 91 และนรกจะถูกนำมาเปิดเผยให้แก่ผู้หลงผิดได้เห็น 92 พวกเขาจะถูกถามว่า “ไหนเล่าสิ่งที่สุเจ้าเคารพสักการะ 93 นอกไปจากพระเจ้า? พวกมันช่วยอะไรสุเจ้าหรือแม้แต่ตัวมันเองได้ไหม?” 94 แล้วพวกมันและผู้หลงผิดจะถูกกลิ้งลงไปในนรกทับถมกัน 95 รวมทั้งไฟรพลของซาตานทั้งหมดด้วย 96 ในนั้นพวกเขาจะถูกถึงกันและพวกเขาจะกล่าวว่า 97 “เราหลงผิดไปจริง ๆ 98 เมื่อเราได้ถือว่าพวกเจ้าเท่าเทียมกับพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก 99 ไม่มีใครนอกจากคนทำผิดที่ทำให้พวกเราหลงทาง 100 ตอนนี เราไม่มีผู้ที่ขอไถ่โทษให้ 101 และไม่มีเพื่อนแท้ด้วย 102 ถ้าเราได้มีโอกาสกลับไป(ยังโลก)อีก เราจะเป็นผู้ศรัทธา” 103 แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่

ส่วนใหญ่ของคนเหล่านี้ไม่เชื่อ ¹⁰⁴ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁰⁵ ผู้คนของนุฮได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต ¹⁰⁶ เมื่อพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาได้อุฮได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านไม่กลัวพระเจ้ากันบ้างหรือ?” ¹⁰⁷ ฉะนั้นศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์คนหนึ่งซึ่งมายังพวกท่าน ¹⁰⁸ ดังนั้นจงเกรงกลัวพระเจ้าและเชื่อฟังฉัน ¹⁰⁹ ฉันมิได้ขอสิ่งตอบแทนใดๆสำหรับหน้าที่นี้ เพราะสิ่งตอบแทนของฉันนั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹¹⁰ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและเชื่อฟังฉัน” ¹¹¹ พวกเขา กล่าวว่า “จะให้พวกเราเชื่อท่านอย่างนั้นหรือ ในเมื่อผู้ปฏิบัติตามท่านมีแต่คนชั้นต่ำ?” ¹¹² นุฮได้กล่าวว่า “ฉันไม่รู้ในเรื่องพวกเขา” ¹¹³ พระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้นที่สามารถนำพวกเขามาสู่การชำระบัญชี พวกท่านน่าจะเข้าใจบ้าง ¹¹⁴ ฉันจะไม่ขับไล่ผู้ศรัทธาคนใด ¹¹⁵ ฉันเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือน”

¹¹⁶ พวกเขา กล่าวว่า “นุฮ ถ้าหากท่านไม่หยุดยังเรื่องนี้ ท่านจะถูกขว้างด้วยหิน” ¹¹⁷ นุฮจึงกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ผู้คนของฉันปฏิเสธฉัน ¹¹⁸ ดังนั้น ขอพระองค์ได้โปรดตัดสินเรื่องราวระหว่างฉันกับพวกเขา และได้โปรดช่วยฉันและบรรดาผู้ศรัทธาที่ร่วมกับฉันให้ปลอดภัยด้วยเถิด” ¹¹⁹ ดังนั้น เราได้ช่วยเขาและผู้ที่อยู่กับเขาไว้ในเรือใหญ่ที่บรรทุกไว้จนเพียบ ¹²⁰ และหลังจากนั้นได้ทำให้พวกที่เหลือจมน้ำตาย ¹²¹ แท้จริงในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่เชื่อ ¹²² แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹²³ พวกเขาอ้าปากปฏิเสธบรรดาศาสนทูต ¹²⁴ จนมาถึงเมื่อตอนที่พี่น้องของพวกเขา คือ ฮูด ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านไม่กลัวพระเจ้าหรือ?” ¹²⁵ ฉะนั้นศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์คนหนึ่งซึ่งมายังพวกท่าน ¹²⁶ จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงเชื่อฟังฉัน ¹²⁷ ฉันมิได้หวังสิ่งตอบแทนใดๆสำหรับหน้าที่นี้ เพราะสิ่งตอบแทนของฉันนั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹²⁸ อะไรกัน พวกท่านสร้างอนุสรณ์ไว้บนที่สูงๆเพียงเพื่อความสุขเท่านั้น

หรือ? ¹²⁹ และพวกท่านสร้างปราสาทใหญ่ราวกับพวกท่านจะมีชีวิตตลอดไป ¹³⁰ เมื่อพวกท่านจับกุมผู้ใด พวกท่านก็ทำราวกับเป็นพวกทรราช ¹³¹ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงเชื่อฟังฉัน ¹³² จงเกรงกลัวพระองค์ ผู้ประทานแก่ท่านทุกสิ่งที่พวกท่านรู้อยู่ ¹³³ พระองค์ทรงประทานปศุสัตว์ และลูกๆแก่พวกท่าน ¹³⁴ และสวนมากมายพร้อมทั้งตาน้ำหลายแห่ง ¹³⁵ ฉันทกการลงโทษแห่งวันอันน่าสะพรึงกลัวแทนพวกท่านเหลือเกิน”

¹³⁶ พวกเขาตอบว่า “มันไม่เห็นแตกต่างอะไรสำหรับเราไม่ว่าท่านจะ ตักเตือนเราหรือไม่ ¹³⁷ นี่มิใช่อะไรนอกไปจากเรื่องที่เคยพูดกันมานานแล้ว ¹³⁸ และเราไม่มีวันที่จะถูกลงโทษเด็ดขาด” ¹³⁹ ดังนั้น เมื่อพวกเขา ปฏิเสธเขา เราจึงได้ทำลายพวกเขา แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่ พวกเขาส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา ¹⁴⁰ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁴¹ พวกเขาขมุดได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต ¹⁴² เมื่อตอนที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขา คือ ซอลิฮได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านไม่กลัวพระเจ้าหรือ? ¹⁴³ ฉันทนเป็นศาสนทูตที่ซื่อสัตย์ไว้ใจได้สำหรับพวกท่าน ¹⁴⁴ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงเชื่อฟังฉัน ¹⁴⁵ ฉันทได้ขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านในการทำหน้าที่นี้ เพราะรางวัลของฉันนั้นอยู่ที่ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹⁴⁶ พวกท่านคิดหรือว่าพวกท่านจะถูกทิ้งไว้ให้ปลอดภัยตลอดกาล ¹⁴⁷ ในท่ามกลางสวนและน้ำพุ ¹⁴⁸ และในไร่นาและ ดันอินทผลัมที่ออกผลจนกิ่งย้อย ¹⁴⁹ และพวกท่านสักัดกุเขาเป็นบ้านและ พวกท่านภูมิใจในความสามารถของพวกท่าน? ¹⁵⁰ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงเชื่อฟังฉัน ¹⁵¹ และจงอย่าเชื่อฟังบรรดาผู้ฝ่าฝืน ¹⁵² บรรดา ผู้ที่แพร่ความเสียหายในแผ่นดินและไม่ได้ทำให้สิ่งใดดีขึ้น”

¹⁵³ พวกเขาตอบว่า “แท้จริง ท่านเป็นเพียงคนถูกคาถาอาคม ¹⁵⁴ ท่าน เป็นเพียงคนธรรมดาเหมือนกับเรา ดังนั้น จงนำเอาสัญญาณหนึ่งมาถ้า หากว่าท่านพูดความจริง” ¹⁵⁵ ซอลิฮกล่าวว่า “นี่คืออูฐตัวเมีย จงให้มันดื่ม

ในวันหนึ่งและอีกวันหนึ่งพวกท่านทั้งหมดจึงค่อยติ่ม¹⁵⁶ จงอย่าทำร้ายมัน มิเช่นนั้นแล้ว พวกท่านจะได้รับการลงโทษแห่งวันอันน่าสะพรึงกลัว”¹⁵⁷ แต่กระนั้น พวกเขาได้ตัดขามันจนถึงแก่ชีวิต ดังนั้น พวกเขาจึงได้กลายเป็นผู้ที่ต้องเสียใจ¹⁵⁸ หลังจากนั้น พวกเขาได้ถูกลงโทษ แท้จริงในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่คนเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา¹⁵⁹ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁶⁰ หมู่ชนของลูฏก็ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต ¹⁶¹ เมื่อพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือลูฏได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านไม่กลัวพระเจ้าหรือ?”¹⁶² แท้จริง ฉันเป็นศาสนทูตที่ซื่อสัตย์ไว้ใจได้ยังพวกท่าน ¹⁶³ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและเชื่อฟังฉัน ¹⁶⁴ ฉันมิได้ขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านในการทำหน้าที่นี้ เพราะรางวัลของฉันอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹⁶⁵ พวกท่านเข้าหาผู้ชายจากที่มีอยู่ในโลกทั้งหมดนี้ ¹⁶⁶ และทิ้งภรรยาของพวกท่านซึ่งพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้ทรงสร้างไว้สำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ? พวกท่านนี้เป็นผู้ฝ่าฝืนทุกอย่าง?”

¹⁶⁷ พวกเขากล่าวว่า “นิลูฏ ถ้าท่านไม่หยุดยั้ง ท่านจะถูกขับไล่ออกไปจากเมืองของพวกเรา” ¹⁶⁸ เขากล่าวว่า “ฉันขยะแซงการกระทำของพวกท่านจริง ๆ ¹⁶⁹ โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงช่วยฉันและครอบครัวของฉันให้พ้นจากความชั่วของพวกเราด้วยเถิด” ¹⁷⁰ เราได้ช่วยเขาและคนของเขาทั้งหมดให้ปลอดภัย ¹⁷¹ ยกเว้นหญิงแก่คนหนึ่งที่อยู่ในหมู่ผู้อยู่ข้างหลัง ¹⁷² หลังจากนั้น เราได้ทำลายคนอื่นที่เหลือทั้งหมด ¹⁷³ และเราได้หลังฝน(แห่งการทำลาย)อันน่าสะพรึงกลัวลงมามนหมุ่คนที่ถูกดักเตือน ¹⁷⁴ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา ¹⁷⁵ พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁷⁶ ผู้อาศัยอยู่ในปากก็ปฏิเสธบรรดาศาสนทูตเช่นกัน ¹⁷⁷ เมื่อตอนที่ซุฮัยบ์ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านไม่กลัวพระเจ้าหรือ?” ¹⁷⁸ ฉันเป็นศาสนทูตที่ซื่อสัตย์เชื่อถือได้ยังพวกท่าน ¹⁷⁹ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า

และเชื่อฟังฉัน¹⁸⁰ ฉันมิได้ร้องขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านสำหรับการทำหน้าที่นี้ เพราะรางวัลของฉันอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก¹⁸¹ จงชังตวงให้เต็มจำนวนและจงอย่าให้คนอื่นน้อยกว่าสิ่งที่เขาจะต้องได้รับ¹⁸² จงชังด้วยตาซังที่เที่ยงตรง¹⁸³ และจงอย่าโกงสิ่งต่างๆของพวกเขาและจงอย่าแพร่ความเสียหายในแผ่นดิน¹⁸⁴ จงเกรงกลัวผู้ทรงสร้างพวกท่านและหมู่ชนก่อนหน้าพวกท่าน”

¹⁸⁵ พวกเขากล่าวว่า “ท่านถูกคาถาอาคมแล้ว¹⁸⁶ ท่านเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเหมือนกับพวกเรา และเราถือว่าท่านเป็นผู้โกหกคนหนึ่ง¹⁸⁷ ดังนั้น ถ้าหากท่านพูดจริง จงทำให้ส่วนต่างๆของท้องฟ้าตกลงมาใส่เราซิ”¹⁸⁸ ซุอัยบ์ได้กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกท่านกำลังทำอยู่”¹⁸⁹ พวกเขาถือว่าเขาโกหก ในที่สุด การลงโทษแห่งวันอันมีดมนก็ได้ทำลายพวกเขา มันเป็นการลงโทษแห่งวันอันน่าสะพรึงกลัว¹⁹⁰ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่คนส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา¹⁹¹ พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁹² แท้จริง นี่คือสิ่งที่ถูกประทานลงมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก¹⁹³ วิทยุญาณที่ซื่อสัตย์ได้นำมันลงมา¹⁹⁴ ยังหัวใจของเจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ตักเตือน¹⁹⁵ ด้วยภาษาอาหรับที่ชัดเจนเข้าใจง่าย¹⁹⁶ และมันได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ก่อนๆด้วยเช่นกัน¹⁹⁷ มันยังไม่เป็นหลักฐานเพียงพอสำหรับพวกเขาอีกหรือที่บรรดาผู้รู้ในหมู่ลูกหลานอิสราเอลเคยรู้เรื่องนี้มาก่อน(ว่าเป็นความจริง)?

¹⁹⁸ ถ้าหากเราประทานมันแก่คนที่มิใช่อาหรับ¹⁹⁹ แล้วเขาอ่านมันต่อหน้าพวกเขา พวกเขาก็คงไม่ศรัทธามัน²⁰⁰ ดังนั้น เราจึงทำให้การปฏิเสธศรัทธาเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ทำบาป²⁰¹ พวกเขาจะไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะเห็นการลงโทษอันเจ็บปวด²⁰² มันจะเกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างฉับพลันโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว²⁰³ แล้วพวกเขาจะกล่าวว่า “ให้เรามีเวลาแก้ตัวบ้างได้ไหม?”

²⁰⁴ คนเหล่านี้เร่งเร้าให้เรารีบลงโทษกระนั้นหรือ? ²⁰⁵ ลองคิดดูสิว่า ถ้าเราผ่อนผันเวลาให้พวกเขามีชีวิตอย่างมีความสุขเป็นปีๆ ²⁰⁶ แล้วการลงโทษที่ถูกสัญญาไว้เกิดขึ้นกับพวกเขา ²⁰⁷ สิ่งต่างๆ ที่พวกเขาได้รับนั้น จะมีประโยชน์อะไรแก่พวกเขา? ²⁰⁸ เราไม่เคยทำลายเมืองโดยกเว้นแต่เมืองนั้นมีผู้ตกเตือนแล้ว ²⁰⁹ ในฐานะเป็นสิ่งตกเตือนจากเรา และเรามีใช้ผู้ธรรม ²¹⁰ พวกเขาตานมิได้นำคัมภีร์กรอานลงมา ²¹¹ และงานนี้ก็ไม่สมกับพวกมัน และพวกมันก็ไม่สามารถทำได้ ²¹² แท้จริงแล้ว พวกมันได้ถูกกีดกันให้ห่างออกไปจากการไต่ยืน

²¹³ ดังนั้น (โอ้มุฮัมมัด) จงอย่าวิงวอนสิ่งเคารพบูชาอื่นใดนอกไปจากพระเจ้า มิฉะนั้น เจ้าจะถูกรวมอยู่ในหมู่ผู้ถูกลงโทษด้วย ²¹⁴ จงเตือนญาติใกล้ชิดของเจ้า ²¹⁵ และจงอ่อนโยนต่อบรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามเจ้า ²¹⁶ แต่ถ้าหากพวกเขาไม่เชื่อฟัง จงบอกพวกเขาว่า “ฉันไม่รับผิดชอบในสิ่งที่พวกท่านทำ” ²¹⁷ จงวางใจในพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ ²¹⁸ ผู้ทรงเห็นเจ้าในขณะที่เจ้าลุกขึ้น ²¹⁹ และเมื่อเจ้าเคลื่อนไหวในหมู่ผู้ก้มกราบ ²²⁰ แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงไต่ยืน ผู้ทรงรอบรู้

²²¹ (โอ้ผู้คนทั้งหลาย) จะให้ฉันบอกสุเจ้าใหม่่ว่าพวกเขาตานลงมายังผู้ใด? ²²² พวกมันลงมายังคนโกหกที่ทำบาปทุกคน ²²³ ที่ถูกพวกมันกระชับใส่หูลู และส่วนมากของพวกมันเป็นผู้โกหก ²²⁴ สำหรับพวกกวีนั้น มีแต่คนผิดเท่านั้นที่ปฏิบัติตามพวกเขา ²²⁵ สุเจ้าไม่เห็นหรือว่าพวกเขาเร่ร่อนไปอย่างไร้จุดหมายในทุกหุบเขา ²²⁶ และพวกเขาพูดในสิ่งที่พวกเขาเองไม่ทำ ²²⁷ นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีและระลึกถึงพระเจ้าเป็นอย่างมาก และป้องกันตนเองเมื่อพวกเขาถูกกดขี่ข่มเหง ในไม่ช้า บรรดาผู้ทำความผิดจะได้รู้ว่าการลงโทษอะไรที่กำลังรอพวกเขาอยู่

27. มด

.....

อัล-หัมส์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฏอ ซีน

เหล่านี้คือข้อความจากกุรอานคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่างๆ ชัดเจน ² มันเป็นทาง
นำและข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา ³ ผู้ซึ่งดำรงนมาซและจ่ายซะกาต
และพวกเขาคือผู้เชื่อมั่นในโลกหน้า ⁴ เราได้ทำให้การทำงานของบรรดาผู้
ไม่ศรัทธาในโลกหน้าเป็นที่ดูดีแก่พวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงหลงออกไป
อย่างมืดบอด ⁵ พวกเขาคือผู้ที่ จะได้รับการลงโทษอันชั่วช้า และในโลก
หน้า พวกเขาเป็นผู้ขาดทุนอย่างยับเยินที่สุด ⁶ (อัมมัมมัด) เจ้าเป็นผู้ได้รับ
อัลกุรอานจากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

⁷ จงบอกพวกเขาถึงเรื่องราวของมุซาผู้กล่าวกับคนในครอบครัวของ
เขาว่า “ฉันเห็นไฟ ฉันจะนำข่าวจากที่นั่นมาให้พวกเจ้าหรืออาจจะนำไฟ
มาสักต้นหนึ่งเพื่อพวกเจ้าจะได้อบอุ่นร่างกาย” ⁸ เมื่อเขามาถึงที่นั่น มี
เสียงกล่าวออกมาว่า “ความจำเริญจงมีแด่ผู้ที่อยู่ใกล้ไฟนี้และผู้ที่อยู่รอบ
มัน มหาบริสุทธิ์ยิ่งคือพระเจ้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

⁹ มุซาเอ๋ย แท้จริง ฉันคือพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ¹⁰ จง
โยนไม้เท้าของเจ้า” ทันทีที่มุซาเห็นไม้เท้าเคลื่อนไหวคล้ายงู เขาได้หัน
หนีทันทีโดยไม่หันกลับมามอง “มุซาเอ๋ย จงอย่ากลัว บรรดาศาสนทูต
นั้นไม่รู้สึกลัวเมื่ออยู่ต่อหน้าฉัน ¹¹ ส่วนคนที่ทำผิด และทำความดีหลัง
จากความชั่วนั้นแล้ว ฉันเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹² ตอน
นี้ จงสอดมือของเจ้าเข้าไปในอกเสื้อของเจ้า มันจะออกมาขาวสว่างโดย
ไม่มีความเจ็บปวดใดๆ นี่เป็นหนึ่งในเก้าสัญญาณสำหรับฟาโรห์และผู้คน
ของเขา แท้จริง พวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืน” ¹³ แต่เมื่อสัญญาณของเรา

ปรากฏต่อหน้าคนเหล่านั้นอย่างชัดเจนแล้ว พวกเขา ก็กล่าวว่า “นี่คือไสยศาสตร์ชัดๆ” ¹⁴ พวกเขาปฏิเสธสัญญาณเหล่านั้นอย่างไม่เป็นธรรมและเย่อหยิ่งทั้งๆที่ใจของพวกเขายอมรับมัน ดังนั้น จงดูว่าชะตากรรมของผู้ก่อความเสียหายจะเป็นเช่นใด

¹⁵ เราได้ประทานความรู้แก่ดาวูดและสูลัยมาน และเขาทั้งสองกล่าวว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ประทานความโปรดปรานแก่เราเหนือกว่าบำงผู้ศรัทธาหลายคนของพระองค์” ¹⁶ สูลัยมานได้สืบต่อจากดาวูดและเขาได้กล่าวว่า “ผู้คนทั้งหลาย เราได้ถูกสอนให้รู้จักการพูดของนก และเราได้รับสิ่งดีทุกสิ่ง แท้จริง นี่คือการโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า”

¹⁷ ไพร่พลของฉินและมนุษย์และนกของสูลัยมานได้ถูกรวมไว้อย่างมีระเบียบวินัยต่อหน้าเขา ¹⁸ และเมื่อพวกเขาเดินทัพมาถึงหุบเขาแห่งมต มตตัวหนึ่งได้กล่าวว่า “พวกมตทั้งหลาย จงเข้าไปในรังของพวกเจ้า มิฉะนั้น สูลัยมานและไพร่พลของเขาจะเหยียบย่ำพวกเจ้าโดยที่พวกเขาไม่รู้” ¹⁹ เมื่อได้ยินเช่นนั้น สูลัยมานจึงฆ่าแกมหัวเราะและกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดหน่วงเหนี่ยวฉันไว้ เพื่อที่ฉันจะได้ขอบคุณพระองค์สำหรับความโปรดปรานที่พระองค์ได้ประทานแก่ฉันและแก่พ่อแม่ของฉัน และทรงทำให้ฉันทำความดีอันเป็นที่ปิติแก่พระองค์ ขอพระองค์ทรงรับฉันไว้ในความเมตตาของพระองค์ท่ามกลางปวงบำงผู้ทรงความดีของพระองค์ด้วยเถิด”

²⁰ หลังจากนั้น สูลัยมานได้สำรวจนกและกล่าวว่า “อะไรกันนี้ ฉันไม่เห็นนกหัวขวาน มันหายไปไหนหรือ?” ²¹ ฉินจะลงโทษมันให้หนักทีเดียว หรือไม่ก็จะเชือดมัน เว้นเสียแต่ว่ามันจะมีข้อแก้ตัวที่มีเหตุผลมาให้ฉัน” ²² หลังจากนั้นไม่นานนัก มันได้มาและกล่าวว่า “ฉันได้รู้ในสิ่งที่ท่านยังไม่รู้ ฉันนำข่าวที่เชื่อถือได้จากชีบา(สะบะอ์)มายังท่าน” ²³ ฉินได้พบผู้หญิงคนหนึ่งปกครองผู้คน นางมีทุกสิ่งและมีบัลลังก์อันสง่างาม ²⁴ ฉิน

เห็นนางและผู้คนของนางบูชาดวงอาทิตย์แทนพระเจ้า ชาตานได้ทำให้
 การงานของพวกเขาดูดีสำหรับพวกเขาและได้ทำให้พวกเขาหลงออกไป
 จากแนวทางที่ถูกตองทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะไม่ได้รับทางนำ²⁵ ทำไมพวก
 เขาจึงไม่กราบสักการะพระเจ้าผู้ทรงนำสิ่งที่ซ่อนเร้นในชั้นฟ้าทั้งหลาย
 และแผ่นดินออกมาและทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้าซ่อนเร้นและเปิดเผย?
²⁶ พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ผู้ทรงเป็น
 เจ้าของบังลังก์อันยิ่งใหญ่”

²⁷ สุลัยมานกล่าวว่า “เราจะดูว่าเจ้าพูดจริงหรือเป็นหนึ่งในบรรดาผู้
 โกหก”²⁸ จงนำจดหมายของฉันทไปแล้วหย่อนลงให้พวกเขา หลังจากนั้น
 จงถอยออกมาและดูว่าพวกเขาจะตอบกลับมาอย่างไร”²⁹ ราชีนีกกล่าว
 ว่า “เสนาบดีทั้งหลาย จดหมายสำคัญนี้ได้ถูกหย่อนลงมาให้ฉัน”³⁰ มัน
 มาจากสุลัยมาน และมีข้อความดังนี้ ‘ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรง
 กรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ’³¹ จงอย่าหึงผยองต่อฉัน และจงมาหา
 ฉันอย่างอย่างยอมจำนน”³² ราชีนได้กล่าวว่า “เสนาบดีทั้งหลาย ให้
 คำปรึกษาแก่ฉันในเรื่องนี้หน่อย ฉันจะไม่ตัดสินใจในเรื่องอะไรจนกว่า
 พวกท่านจะอยู่ร่วมด้วย”³³ พวกเขาตอบว่า “เรามีความเข้มแข็งและเป็น
 นักรบที่แข็งแกร่ง อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับพระนาง ดัง
 นั้น พระนางจะบัญชาสิ่งใดก็สุดแท้แต่พิจารณาญาณของพระนาง”³⁴ ราชีน
 จึงกล่าวว่า “เมื่อบรรดาภคินีรีบเข้าไปในเมืองใด พวกเขาได้ทำลาย
 มันและทำให้คนมีอำนาจในเมืองนั้นทั้งหมดตกต่ำ เช่นนี้แหละที่พวกเขา
 กระทำ”³⁵ แต่ฉันจะส่งของกำนัลไปให้พวกเขา แล้วเราจะดูว่าทูตของฉัน
 ได้คำตอบอะไรกลับมา”

³⁶ เมื่อคณะทูตมาเข้าเฝ้าสุลัยมาน เขาก็กล่าวว่า “พวกท่านกำลังเสนอ
 ทรัพย์สินให้ฉันหรือ? แต่สิ่งที่พระเจ้าประทานแก่ฉันนั้นดีกว่าที่พระองค์
 ได้ประทานแก่พวกท่านเสียอีก พวกท่านจงรีบเร่งกับของกำนัลของพวก
 ท่านไปเถิด”³⁷ จงกลับไปยังพวกท่าน เราจะนำกองทัพที่พวกเขาไม่

สามารถต้านทานได้ไปยังพวกเขา และเราจะขับไล่พวกเขาออกไปจากที่นั้นอย่างอัปยศและหมดศักดิ์ศรี”

³⁸ หลังจากนั้น สุลัยมานได้กล่าวว่า “เสนาบดีทั้งหลาย มีใครบ้างในหมู่พวกเจ้าที่สามารถนำบัลลังก์ของนางมาก่อนที่คนเหล่านั้นจะมายังฉันในฐานะผู้นอบน้อม?” ³⁹ ผู้กล้าหาญคนหนึ่งในหมู่ญินกล่าวว่า “ฉันจะนำมันมาให้ท่านก่อนที่จะลุกขึ้นจากที่นั่งของท่าน ฉันมีพลังที่จะทำเช่นนั้นและไว้วางใจได้ในเรื่องนี้” ⁴⁰ แต่ผู้มีความรู้ในคัมภีร์คนหนึ่งได้กล่าวขึ้นมาว่า “ฉันจะนำมันมาให้ท่านในชั่วพริบตา” ทันทีที่สุลัยมานเห็นบัลลังก์ปรากฏต่อหน้า เขาได้อุทานออกมาว่า “นี่เพราะความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของฉัน ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบฉันว่าฉันเป็นผู้กตัญญูหรือผู้เผลอ และผู้ใดกตัญญู ผู้นั้นก็กตัญญูเพื่อผลดีของตัวเอง ส่วนผู้ใดเผลอ พระผู้อภิบาลของฉันนั้นเป็นผู้ทรงมั่งมีอย่างเหลือหลายและทรงโอบ่อ้อมอารี”

⁴¹ สุลัยมานได้กล่าวว่า “จงจัดบัลลังก์ของนางไว้ เราจะดูซิว่านางจะจำมันได้หรือไม่” ⁴² เมื่อนางมาหาสุลัยมาน นางถูกถามว่า “บัลลังก์ของพระนางเหมือนอย่างนี้ใช่ไหม?” นางได้กล่าวว่า “มันดูเหมือนราวกับว่าเป็นอันเดียวกัน เราได้รู้(ถึงอำนาจของท่าน)มาก่อนหน้านี้แล้วและเรายอมจำนนแล้ว” ⁴³ และการที่นางเคารพบูชาสิ่งอื่นแทนพระเจ้าต่างหากที่ขัดขวางนาง(จากการศรัทธา) เพราะแท้จริง นางมาจากหมู่ชนผู้ปฏิเสธ ⁴⁴ นางได้ถูกขอให้เข้าไปในวัง แต่เมื่อนางได้เห็น นางคิดว่ามันเป็นสระน้ำ ดังนั้น นางจึงถลกผ้าขึ้นมาเพื่อที่จะเข้าไป สุลัยมานได้กล่าวว่า “มันเป็นแค่วังที่พื้นปูด้วยกระจุก” นางจึงอุทานว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันได้ธรรมต่อตัวของฉันเอง ตอนนี้ ฉันขออนอบน้อมยอมตนกับสุลัยมานเพื่อพระเจ้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

⁴⁵ ยังพวกเขาจะมุด เราได้ส่งซอลิฮูฟีน้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า “จงอย่าเคารพกราบไหว้สิ่งใดนอกจากพระเจ้า” แต่พวกเขาได้แตกออกเป็น

สองพวกที่ได้แย้งกัน ⁴⁶ ซอลิฮุลกล่าวว่า “หมู่ชนของฉัน ทำไมพวกท่านจึงรีบเร่งในเรื่องความชั่วแทนความดีเล่า? ทำไมพวกท่านจึงไม่ขอร้องต่อพระเจ้าเพื่อที่พวกท่านจะได้รับความสะดวก?” ⁴⁷ พวกเขากล่าวว่า “เรากลัวเจ้าและคนอยู่กับเจ้าเป็นลางร้าย ซอลิฮุลกล่าวว่า “ลางร้ายของพวกท่านมาจากพระเจ้า ความจริงแล้ว พวกท่านเป็นหมู่ชนที่กำลังถูกทดสอบ”

⁴⁸ ในเมืองนั้นมีผู้นำกำคนทีสร้างความเสียหายในแผ่นดินและไม่ได้ทำสิ่งใดให้ดีขึ้น ⁴⁹ พวกเขากล่าวซึ่งกันและกันว่า “ขอให้พวกเราสาบานด้วยพระเจ้าว่าเราจะโจมตีซอลิฮุลและครอบครัวของเขาในตอนกลางคืน หลังจากนั้น เราจะบอกผู้คุ้มครองของเขาว่าเราไม่ได้อยู่ในตอนที่ครอบครัวของเขาถูกฆ่า เราพูดความจริง” ⁵⁰ ดังนั้น พวกเขาวางแผนและเราก็มองเห็นด้วยเช่นกันโดยที่พวกเขาไม่รู้ ⁵¹ จงดูว่าผลสุดท้ายของแผนการของพวกเขาก็เป็นอย่างไร เราได้ทำลายพวกเขาและคนของพวกเขากันหมดสิ้น ⁵² เพราะการทำผิดของพวกเขา บ้านของพวกเขาจึงได้พังทลายลงมาเพราะผลแห่งการทำชั่วของพวกเขานี้ แท้จริงแล้ว ในนั้นมีสัญญาณสำหรับหมู่ชนที่มีความรู้ ⁵³ และเราได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธาและสำรวมตนจากความชั่วให้รอด

⁵⁴ และเราได้ส่งลู่ฎมา เขาได้บอกหมู่ชนของเขาว่า “พวกท่านทำสิ่งชั่วช้าลามกทั้งๆที่รู้อยู่กระนั้นหรือ?” ⁵⁵ พวกท่านละทิ้งผู้หญิงและไปแสวงหาผู้ชายเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของพวกท่านกระนั้นหรือ? พวกท่านช่างโง่เขลาเสียจริงๆ” ⁵⁶ แต่คำตอบของหมู่ชนของเขาก็คือ “จงขับไล่ลู่ฎและครอบครัวของเขาออกไปจากเมือง พวกเขารอบทำตัวสะอิดสะเอียน” ⁵⁷ ในที่สุด เราได้ช่วยเขาและครอบครัวของเขา ยกเว้นภรรยาของเขาที่เราได้กำหนดให้นางต้องอยู่ข้างหลัง ⁵⁸ และเราได้ทำให้ฝนหลังลงมาบนพวกเขา เป็นฝนแห่งความหายนะอันน่าสะพรึงกลัวสำหรับคนที่ได้ถูกตักเตือนแล้ว ⁵⁹ (อินบิ) จงกล่าวเถิด “บรรดาการ

สรรเสริญเป็นของพระเจ้าและความสันติจึงมีแต่ปวงบ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงคัดเลือก พระเจ้าดีกว่า หรือสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นภาคีกับพระองค์?”

⁶⁰ ใครเล่าที่สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และส่งน้ำลงมาจากท้องฟ้าเพื่อผู้เจ้าซึ่งจากน่านนั้นเราได้ทำให้สวนสวยงามต่าง ๆ ออกเงยออกมาโดยที่ผู้เจ้าไม่มีอำนาจที่จะทำให้มันงอกเงยขึ้นมาได้? ยังมีสิ่งเคารพบูชาอื่นใดนอกเหนือจากพระเจ้าอีกหรือ? (ไม่) แต่พวกเขาเป็นหมูชนที่นำสิ่งอื่นมาเทียบเคียงกับพระเจ้า ⁶¹ ใครเล่าที่ทำให้แผ่นดินนี้เป็นสถานที่พัก? ใครเล่าที่ทำให้ในแผ่นดินนี้มีแม่น้ำหลายสาย? ใครเล่าที่ทำให้ภูเขามั่นคงขึ้นในแผ่นดินและทำให้มีที่คั่นระหว่างน่านน้ำทั้งสอง? ยังมีสิ่งสิ่งเคารพบูชาอื่นใดนอกไปจากพระเจ้าอีกกระนั้นหรือ? ไม่เลย แต่ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

⁶² ใครเล่าที่ทรงพึงผู้มีทุกข์เมื่อเขาวิงวอนพระองค์และทรงบรรเทาความทุกข์ยากเดือดร้อนนั้น และใครเล่าที่ทรงให้ผู้เจ้าเป็นผู้สืบทอดแผ่นดิน? อย่างนี้แล้วยังมีสิ่งเคารพบูชาอื่นใดควบคู่ไปกับพระเจ้าอีกกระนั้นหรือ? เล็กน้อยเหลือเกินที่พวกเขาคิดกัน ⁶³ ใครเล่าที่ทรงทำให้ผู้เจ้าเห็นหนทางในความมืดของแผ่นดินและทะเล และทรงส่งลมมาเป็นข่าวดีแห่งความเมตตาของพระองค์? ยังมีสิ่งเคารพบูชาอื่นใดนอกจากพระเจ้าอีกกระนั้นหรือ? พระเจ้าทรงสูงส่งเกินกว่าที่พวกเขาตั้งภาคี

⁶⁴ ใครเล่าที่ทรงเริ่มต้นการสร้างสรรค์ แล้วหลังจากนั้นก็ทรงทำให้มันบังเกิดขึ้นมาอีก? และใครเล่าที่ทรงประทอนปัจจัยยังชีพแก่ผู้เจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน? อย่างนี้แล้วยังมีสิ่งเคารพบูชาอื่นใดนอกไปจากพระเจ้าอีกหรือ?” จึงบอกพวกเขาว่า “จงนำหลักฐานมาถ้าพวกท่านเป็นผู้พูดความจริง

⁶⁵ จงบอกพวกเขาว่า “ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินมีความรู้ในเรื่องสิ่งที่มองไม่เห็นนอกไปจากพระเจ้า” พวกเขาเหล่านั้นไม่รู้ตัว

เองจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาเมื่อใด ⁶⁶ แต่ความรู้ในเรื่องโลกหน้าของ
คนเหล่านี้ได้สูญหายไปหมดแล้ว ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขายังสงสัยเกี่ยว
กับมัน อีกทั้งยังมีติดบอดต่อเรื่องนี้ด้วย ⁶⁷ บรรดาผู้ปฏิเสฐศรัทธากล่าวว่า
“เมื่อเราและบรรดาบรรพบุรุษของเรากลายเป็นดินไปแล้ว เราจะถูกทำให้ออกมาอีกกระนั้นหรือ?” ⁶⁸ เราเคยถูกบอกถึงเรื่องนี้มาก่อนแล้วเช่นเดียวกับ
บรรพบุรุษของเรา เรื่องนี้มีโชะอะไรนอกไปจากคำบอกเล่าที่ได้ยินมา
ตั้งแต่ครั้งโบราณ” ⁶⁹ จึงบอกพวกเขาว่า “จงเดินทางไปในแผ่นดินและดู
ว่าผลสุดท้ายของผู้ทำบาปนั้นเป็นอย่างไร?”

⁷⁰ (อินบี) จงอย่าโสกเศร้าต่อพวกเขาและจงอย่าเป็นทุกข์ต่อสิ่งที่
พวกเขาวางแผน ⁷¹ พวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดเล่าที่คำชู้นี้จะเกิดขึ้น ถ้า
ท่านเป็นคนพูดจริง?” ⁷² จึงบอกพวกเขาว่า “ไม่ต้องสงสัย ส่วนหนึ่งของ
การลงโทษที่พวกท่านเร่งร่ำให้มันเกิดขึ้นนั้นกำลังใกล้พวกท่านเข้ามา
ทุกทีแล้ว” ⁷³ แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงโอบอ้อมอารียิ่งต่อปวง
มนุษย์ แต่พวกเขาส่วนมากไม่รู้คุณ ⁷⁴ แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าทรง
รู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในอกของพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย ⁷⁵ ไม่มีสิ่งใดที่
เป็นสิ่งที่เร้นลับในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์
อันชัดแจ้ง

⁷⁶ แท้จริง กุรอานนี้ได้อธิบายให้พวกลูกหลานอิสรออีลรู้สิ่งต่างๆซึ่งใน
นั้นส่วนมากแล้วเป็นเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน ⁷⁷ และแท้จริง นี่คือทางนำ
และความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา ⁷⁸ แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้า
จะทรงตัดสินระหว่างคนเหล่านี้โดยคำบัญชาของพระองค์ และพระองค์
เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ ⁷⁹ ดังนั้น (อินบี) เจ้าจงวางใจในพระเจ้า
แท้จริง เจ้าอยู่บนสัจธรรมอันชัดแจ้งแล้ว ⁸⁰ เจ้าไม่อาจทำให้คนตายได้ยืน
และเจ้าไม่อาจทำให้คนหูหนวกได้ยินการเรียกร้องของเจ้าเมื่อพวกเขา
หันหลังให้และวิ่งหนีไปจากเจ้า ⁸¹ และเจ้าก็มิอาจนำทางคนตาบอดออก

จากการหลงผิดของพวกเขา เจ้าทำให้คนฟังเจ้าได้ก็แต่ผู้ศรัทธาในสิ่งที่เราประทานมาและยอมจำนนต่อเราโดยสิ้นเชิง

⁸² เมื่อเวลาแห่งประกาศิตของเรามาถึงพวกเขา เราจะนำ “ดาบปิยะ”^{*} จากแผ่นดินออกมายังพวกเขา มันจะพูดแก่พวกเขาว่ามนุษย์ไม่ได้เชื่อมั่นในสัญญาณทั้งหลายของเรา ⁸³ ในวันนั้น เราจะรวบรวมผู้คนจากทุกกลุ่มชนที่ถือว่าสิ่งที่เราประทานมาเป็นเรื่องเท็จ แล้วพวกเขาจะถูกจัดเตรียมไว้เป็นพวกๆ ⁸⁴ จนกระทั่งเมื่อพวกเขาทั้งหมดได้มาถึง พระองค์จะทรงกล่าวว่า “พวกเจ้าปฏิเสธสิ่งที่เราประทานมากระนั้นหรือในขณะที่พวกเจ้าไม่มีความรู้? หรืออะไรบ้างที่พวกเจ้ากำลังทำอยู่?” ⁸⁵ และการลงโทษที่กล่าวไว้จะเกิดขึ้นแก่พวกเขาเพราะความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้ แล้วพวกเขาจะไม่อาจกล่าวถ้อยคำอะไรได้ ⁸⁶ พวกเขาไม่เห็นหรือที่เราได้กำหนดเวลากลางคืนไว้ให้พวกเขาได้พักผ่อนและได้ทำให้กลางวันสว่างไสว? แท้จริงแล้ว ในนั้นมีสัญญาณหลายอย่างสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา

⁸⁷ ในวันที่แดดรูกาเปา บรรดาผู้อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะตื่นตระหนกตกใจกลัว ยกเว้นบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงประสงค์จะคุ้มครอง และทั้งหมดจะมาอยู่ต่อหน้าพระองค์ด้วยความถ่อมตน ⁸⁸ สู้เจ้าเห็นภูเขาและสู้เจ้าคิดว่ามันถูกตรึงไว้อย่างมั่นคง แต่(ในวันนั้น) มันจะล่องลอยเหมือนเมฆ นี่เป็นการทำงานแห่งอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงบัญชาทุกสิ่ง แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรู้ถึงสิ่งที่สู้เจ้ากระทำ ⁸⁹ ใครที่มาด้วยความดีจะได้รับ

* ในตอนที่พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ทรงตัดสินใจที่จะยุติประวัติศาสตร์ปัจจุบันของโลก จะมีสัญญาณพิเศษบางอย่างเกิดขึ้นเพื่อนำไปสู่ขั้นสุดท้าย หนึ่งในสัญญาณนั้นคือการปรากฏตัวของ “ดาบปิยะ” สาสน์ที่ถูกนำมาโดยมนุษย์และผู้คนไม่ยอมรับจะถูกประกาศโดยดาบปิยะ บางทีระบบการโทรคมนาคมสมัยใหม่อาจหมายถึงดาบปิยะก็ได้ นี่เป็นระฆังที่ประกาศถึงการสิ้นสุดช่วงเวลาของการทดสอบ มิใช่การเริ่มต้นของมัน

การตอบแทนที่ดีกว่านั้น และพวกเขาจะได้รับการช่วยเหลือให้พ้นจากความหวาดกลัวของวันนั้น⁹⁰ ส่วนผู้ใดมาด้วยความชั่ว ใบหน้าของพวกเขาจะถูกเผาไหม้ไฟ สูเจ้าจะไม่ได้รับการตอบแทนตามที่สูเจ้าได้กระทำไว้กระนั้นหรือ?

⁹¹ (โอ มุฮัมมัด จงบอกพวกเขา) “ฉันถูกบัญชาให้เคาะพลัการะพระผู้อภิบาลของเมืองนี้ผู้ทรงทำให้มันเป็นที่ต้องห้ามและผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่ง และฉันได้ถูกบัญชาให้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ภักดีต่อพระองค์⁹² และต้องอ่านกรุอาอัน” ผู้ใดปฏิบัติตามทางนำ เขาก็ปฏิบัติตามมันเพื่อผลดีของเขาเอง ส่วนผู้หลงผิดนั้น จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ฉันเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือนคนหนึ่งเท่านั้น”⁹³ และจงบอกพวกเขาว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า ไม่ช้า พระองค์จะทรงแสดงสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ให้พวกท่านได้เห็น แล้วพวกท่านจะรู้ และพระผู้อภิบาลของพวกท่านมิได้เฉยเมยต่อสิ่งที่พวกท่านกระทำ”

28 เรื่องราว

อัล-เกาะศ็อส

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฏอ ซีน มีม

² เหล่านี้คือข้อความทั้งหลายจากคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่างๆ ชัดเจน ³ เราจะเล่าเรื่องราวบางตอนของมุซาและฟาโรห์แก่เจ้าด้วยความจริงเพื่อคนที่จะศรัทธา ⁴ แท้จริง ฟาโรห์ทำตัวโอหังในแผ่นดินและได้แบ่งผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้นเป็นพวกๆ ซึ่งหนึ่งในพวกนี้เขาต้องการที่จะทำให้อ่อนแอด้วยการฆ่าลูกชายของพวกเขาและไว้ชีวิตลูกสาวของพวกเขา แท้จริงแล้วเขาเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ก่อความเสียหาย ⁵ เราปรารถนาที่จะแสดงความ

โปรตปรานแก่บรรดาผู้ถูกกดขี่ในแผ่นดินและทำให้พวกเขาเป็นผู้นำ และทำให้พวกเขาเป็นผู้สืบทอด(ความโปรตปรานของเรา) ⁶ และให้อำนาจพวกเขาในแผ่นดิน และเพื่อที่ฟาโรห์และฮามานและไพร่พลของเขาทั้งสองได้เห็นสิ่งที่พวกเขาแล้ว

⁷ เราได้ตลใจแม่ของมุชาว่า “จงให้นมเขาดื่ม และเมื่อเจ้ากลัวว่าเขาจะได้รับอันตราย ดังนั้น จงนำเขาไปลอยในแม่น้ำ และจงอย่ากลัวและจงอย่าโสโคร้า เพราะเราจะนำเขากลับมายังสูเจ้าและจะทำให้เขาเป็นหนึ่งในบรรดาศาสนทูต” ⁸ หลังจากนั้น คนของฟาโรห์ได้เก็บเขาขึ้นมา(จากแม่น้ำ) เพื่อที่เขาจะได้เป็นศัตรูของคนเหล่านั้นและสร้างความขมขื่นให้แก่พวกเขา แท้จริง ฟาโรห์และฮามานและไพร่พลของเขาทั้งสองเป็นพวกทำผิด ⁹ ภรรยาของฟาโรห์กล่าวแก่เขาว่า “เขาเป็นที่เย็นตาแก่ฉันและแก่ท่าน จงอย่าฆ่าเขา บางที เขาอาจจะจะเป็นประโยชน์ต่อเราหรือเราอาจจะรับเขามาเป็นลูกก็ได้” แต่พวกเขาไม่รู้ถึงผลสุดท้าย

¹⁰ หัวใจของแม่ของมุชาเต็มไปด้วยความวิตก นางเกือบเปิดเผยตัวตนของเธอแล้วหากเราไม่ทำให้หัวใจของนางเข้มแข็งเพื่อที่นางจะได้มีศรัทธา(ในคำสัญญาของเรา) ¹¹ นางได้บอกพี่สาวของมุชาว่า “จงตามไปดูเขาด้วย” ดังนั้น เธอจึงได้เฝ้าคอยดูอยู่ห่างๆเหมือนคนแปลกหน้าโดยไม่มีใครสังเกต ¹² เราได้ทำให้เขาปฏิเสธแม่นมทุกคน (เมื่อเห็นดังนั้น) พี่สาวของเขาจึงได้บอกพวกเขาว่า “จะให้ฉันบอกพวกท่านถึงคนในครอบครัวหนึ่งที่จะเลี้ยงดูเขาให้ท่านด้วยความรักและเอาใจใส่แก่เขาไหม?” ¹³ ดังนั้น เราได้นำมุชากลับมาสู่มแม่ของเขาอีกเพื่อที่นางจะได้สบายใจและไม่เศร้าโศกอีกต่อไป และเพื่อนางจะได้รู้ว่าสัญญาของพระเจ้านั้นเป็นความจริง แต่คนส่วนใหญ่ไม่รู้ ¹⁴ เมื่อมุชาโตขึ้นเป็นหนุ่มและเป็นผู้ใหญ่ เราได้ประทานภูมิปัญญาในการตัดสินใจและความรู้แก่เขา นี่คือการที่เรตอบแทนผู้ทำความดี

¹⁵ (วันหนึ่ง) เขาได้ไปในเมืองในตอนที่ไม่ได้สังเกต ที่นั่น เขา

ได้เห็นผู้ชายสองคนต่อสู้กัน คนหนึ่งเป็นคนของพวกเขาและอีกคนหนึ่งเป็นคนของพวกศัตรูของเขา คนที่เป็นพวกของเขาได้ร้องขอให้เขาช่วยเหลือในการต่อสู้กับคนที่เป็นพวกศัตรูของเขา ดังนั้น มูซาได้ตบเขาและทำให้เขาเสียชีวิต (เมื่อเห็นดังนั้น) มูซาจึงได้กล่าวว่า “นี่เป็นงานของชาตาน มันเป็นศัตรูและผู้ชักนำให้หลงผิดอย่างชัดเจน” ¹⁶ ดังนั้น เขาจึงวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันได้ทำผิดต่อตัวฉันเอง ดังนั้น โปรดให้อภัยฉันด้วยเถิด” ดังนั้น พระเจ้าได้ทรงให้อภัยเขา เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁷ มูซาได้กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ด้วยความโปรดปรานที่พระองค์ทรงประทานแก่ฉันนี้ ฉันจะไม่เป็นผู้ช่วยเหลือคนทำผิดอีกต่อไป”

¹⁸ เช้าวันรุ่งขึ้น ขณะที่เขากำลังเดินอยู่ในสภาพของความกลัวและระแวงระวังอยู่ในเมือง ทันใดนั้น เขาได้เห็นชายคนเดิมที่ขอความช่วยเหลือจากเขาเมื่อวานนี้กำลังร้องขอให้เขาช่วยเหลืออีก มูซาจึงได้กล่าวแก่เขาว่า “เจ้ามันคนหลงผิดชัดๆ” ¹⁹ เมื่อมูซาจะเข้าไปจับคนที่เป็นศัตรูของเขาทั้งสอง คนผู้นั้นก็ร้องออกมาว่า “มูซา ท่านจะฆ่าฉันเหมือนกับที่ท่านได้ฆ่าคนเมื่อวานนี้กระนั้นหรือ? ท่านอยากจะเป็นผู้กดขี่ในแผ่นดินนี้และไม่อยากจะเป็นผู้เปลี่ยนแปลงอะไรให้ดีขึ้นกระนั้นหรือ?” ²⁰ หลังจากนั้นได้มีชายผู้หนึ่งวิ่งออกมาจากอีกมุมหนึ่งของเมืองอย่างรีบเร่งและกล่าวว่า “มูซา พวกเจ้าหน้าที่กำลังวางแผนที่จะฆ่าท่าน ดังนั้น จงออกไปจากที่นี่เสีย ฉันเป็นผู้หวังดีต่อท่าน” ²¹ ดังนั้น มูซาจึงได้ออกไปจากเมืองด้วยความกลัวและระแวงระวัง และเขาได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดทรงช่วยฉันให้พ้นจากหมู่ผู้ชั่วร้ายด้วยเถิด”

²² เมื่อมูซามุ่งหน้าไปยังมัตยัน เขากล่าวว่า “ฉันหวังว่าพระผู้อภิบาลของฉันจะทรงนำฉันไปสู่หนทางที่ถูกต้อง” ²³ และเมื่อเขามาถึงบ่อน้ำแห่งมัตยัน เขาเห็นคนกลุ่มหนึ่งกำลังให้น้ำสัตว์เลี้ยงอยู่ และเขายังเห็นผู้หญิงสองคนยืนกุมสัตว์เลี้ยงของพวกเธออยู่ห่างจากคนเหล่านั้น เขา

จึงถามว่า “เธอทั้งสองกังวลอะไรหรือ?” ทั้งสองจึงได้กล่าวว่า “เราไม่สามารถให้น้ำแก่สัตว์เลี้ยวของเราได้จนกว่าคนเลี้ยวแกะเหล่านั้นจะเอาสัตว์เลี้ยวของเราออกไป และพ่อของเราก็คือเป็นคนแก่มากแล้ว” ²⁴ ดังนั้น มูซาจึงได้ให้น้ำฝูงสัตว์แทนเธอทั้งสอง หลังจากนั้น เขาได้หันไปหาสถานที่ร่มแห่งหนึ่งและกล่าวว่า “โอ้ พระผู้อภิบาล ฉันต้องการสิ่งดีใดๆ ก็ได้ที่พระองค์จะทรงประทานแก่ฉัน” ²⁵ (หลังจากนั้น) หญิงหนึ่งในสองคนนั้นได้มาหาเขาด้วยความเหนียมอายและกล่าวว่า “พ่อของฉันขอให้ท่านไปหาเพื่อตอบแทนท่านที่ได้ช่วยให้ฉันสัตว์แทนเรา” เมื่อมูซาไปหาพ่อของหญิงสาวทั้งสองและเล่าเรื่องทั้งหมดให้เขาฟัง เขาก็กล่าวว่า “ไม่ต้องกลัว เพราะว่าเจ้าได้หนีออกมาจากพวกคนชั่วนั้นแล้ว” ²⁶ หนึ่งในสองสาวนั้นได้กล่าวแก่พ่อของเธอว่า “พ่อคะ จ้างคนผู้นี้ไว้ช่วยทำงานเถิด เพราะคนดีที่ท่านจะจ้างไว้ก็คือคนที่แข็งแรงและไว้วางใจได้” ²⁷ พ่อของนางได้กล่าวแก่มูซาว่า “ฉันจะยกลูกสาวของฉันหนึ่งในสองคนนี้ให้แต่งงานกับเจ้าถ้าหากว่าเจ้าทำงานให้ฉันเป็นเวลาแปดปี และถ้าหากเจ้าต้องการ เจ้าก็สามารถต่อจนครบสิบปีได้ ฉันไม่ต้องการที่จะเข้มงวดกับเจ้านัก หากพระเจ้าทรงประสงค์ เจ้าจะเห็นว่าฉันเป็นคนที่ยุติธรรมคนหนึ่ง” ²⁸ มูซาได้ตอบว่า “นั่นเป็นข้อตกลงระหว่างฉันกับท่าน อันไหนในสัญญาทั้งสองนี้ที่ฉันปฏิบัติครบ ขอจงอย่าสร้างความไม่เป็นธรรมต่อฉัน และพระเจ้าทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่เราได้ตกลงกัน”

²⁹ หลังจากที่มูซาปฏิบัติตามสัญญาครบแล้ว เขาได้ออกเดินทางพร้อมกับครอบครัวของเขา เขาสังเกตเห็นแสงไฟตรงภูเขาซีนาย เขาจึงได้กล่าวกับครอบครัวของเขาว่า “จงอยู่ที่นี้ ฉันเห็นแสงไฟ ฉันอาจจะนำข่าวบางอย่างจากที่นั่นมาหรือเอาคบไฟสักต้นหนึ่งมาให้พวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจะได้ทำความอบอุ่นให้ตัวเอง” ³⁰ เมื่อเขามาถึงที่นั่น ได้มีเสียงเรียกออกมาจากต้นไม้ต้นหนึ่งตรงบริเวณที่ได้รับความจำเริญทางด้านขวาของหุบเขาว่า “มูซาเอ๋ย ฉันคือพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” ³¹ จงโยน

“ไม้เท้าของเจ้าลงไป” เมื่อมุซาเห็นไม้เท้าเคลื่อนไหวเหมือนงู เขาก็หันหลังหนีและไม่ยอมแม้แต่จะหันกลับมาดู (จึงมีเสียงกล่าวออกมาอีกว่า) “มุซาเอ๋ย จงกลับมาและจงอย่ากลัว เจ้าจะปลอดภัย ³² จงเอามือของเจ้าล้วงเข้าไปในอกของเจ้า มันจะออกมาขาวสว่างโดยไม่เป็นอันตรายใดๆ แก่เจ้า และจงพับแขนของเจ้าไว้แนบตัวเพื่อขจัดความกลัว และนั่นคือสัญญาณอันชัดแจ้งสองอย่างจากพระผู้อภิบาลของเจ้าที่จะไปแสดงแก่ฟาโรห์และพวกขุนนางของเขา แท้จริง พวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืน”

³³ มุซากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันได้ฆ่าพวกเขาไปคนหนึ่งฉันกลัวว่าเขาจะฆ่าฉัน ³⁴ และฮารูนพี่ชายของฉันก็พูดจาคล่องแคล่วกว่าฉัน ดังนั้น ขอได้โปรดส่งเขามากับฉันในฐานะผู้ช่วยเพื่อที่เขาจะได้ช่วยฉัน เพราะฉันกลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธฉัน” ³⁵ พระองค์ทรงกล่าวว่า “เราจะทำให้แขนของเจ้าเข้มแข็งด้วยพี่ชายของเจ้าและจะให้อำนาจแก่เจ้าทั้งสองจนพวกเขาไม่สามารถที่จะทำร้ายเจ้าทั้งสองได้ จงไปกับสัญญาณของเรา เจ้าทั้งสองและผู้ปฏิบัติตามเจ้าจะเป็นผู้ชนะ”

³⁶ เมื่อมุซาได้มายังคนเหล่านั้นพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้งของเรา พวกเขา กล่าวว่า “นี่มิใช่อะไรนอกไปจากมายากลจอมปลอม และเราไม่เคยได้ยินเรื่องเช่นนี้ในสมัยบรรพบุรุษของเรามาก่อน” ³⁷ มุซากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงรู้ดีถึงผู้ที่มากับทางนำจากพระองค์ และพระองค์เท่านั้นที่รู้ว่าใครจะได้รับที่พำนักที่ดีในบั้นปลาย แท้จริง ผู้ธรรมนั้นไม่เคยได้รับความสำเร็จที่แท้จริง” ³⁸ ฟาโรห์กล่าวว่า “เสนาบดีทั้งหลาย ข้าไม่รู้จักพระเจ้าอื่นใดของพวกเจ้านอกไปจากตัวข้าเอง ฮามาน จงเผอิฐไว้ให้ข้า แล้วจงสร้างหอสองให้ข้าเพื่อที่ข้าจะได้ขึ้นไปดูพระเจ้าของมุซา เพราะข้าถือว่าเขาเป็นผู้โกหก”

³⁹ เขาและไพร่พลของเขาโยสโธฮิงโนแผ่นดินอย่างไม่เป็นธรรมโดยไม่มีสิทธิ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะไม่ถูกนำกลับมายังเรา ⁴⁰ ดังนั้น เราจึงได้เอาชีวิตพวกเขาและโยนพวกเขาไปในทะเล แล้วดูเถิดว่าชะตา

กรรมของบรรดาผู้ทำความผิดเป็นเช่นใด ⁴¹ เราได้ทำให้พวกเขาเป็นผู้นำที่เชิญชวนผู้คนไปสู่ไฟนรก และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือใดๆ ⁴² เราได้ทำให้การสาปแช่งติดตามพวกเขาไปในโลกนี้ และในวันแห่งการพิพากษา พวกเขาจะรวมอยู่ในหมู่ผู้ที่มีสภาพน่าขยะแขยง ⁴³ หลังจากที่เราได้ทำลายชนรุ่นก่อนหน้านี้ไปหลายรุ่นแล้ว เราได้ประทานคัมภีร์แก่มุซาซึ่งเราได้ทำให้มันเป็นທີ່ประจักษ์แก่มนุษย์ และเป็นทางนำและความเมตตาเพื่อพวกเขาจะได้รับบทเรียน

⁴⁴ (โอมุฮัมมัด) เจ้ามิได้อยู่ทางด้านตะวันตกของภูเขาเมื่อเราได้ประทานคำบัญชาของเราแก่มุซาและเจ้ามิได้อยู่ในหมู่ผู้เห็นเหตุการณ์ ⁴⁵ แต่หลังจากเขา(จนกระทั่งถึงสมัยของเจ้า)เราได้ให้ผู้คนอีกหลายรุ่นที่มีอายุยืนยาว และเจ้าเองไม่ได้อยู่ในหมู่ชาวมัดยันและอ่านสิ่งที่เราประทานมาแก่พวกเขา แต่เราต่างหากที่ส่งบรรดาศาสนทูตมา ⁴⁶ และเจ้ามิได้อยู่ข้างภูเขาเมื่อเราได้เรียกมุซา แต่เราได้ส่งเจ้ามาเป็นความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า เพื่อที่เจ้าจะได้เตือนบรรดาผู้ที่ไม่มีผู้ตักเตือนมาก่อนหน้าเจ้า เพื่อที่พวกเขาจะได้ตริตรอง ⁴⁷ และเมื่อทุกขภัยเกิดขึ้นแก่พวกเขาอันเนื่องมาจากสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ พวกเขาจะได้ไม่พูดว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ถ้าพระองค์ทรงส่งศาสนทูตคนหนึ่งมายังพวกเรา เราจะได้ปฏิบัติตามศาสน์ของพระองค์และจะได้เป็นผู้ศรัทธา” ⁴⁸ แต่เมื่อสัจธรรมจากเรามายังพวกเขาแล้ว พวกเขาได้กล่าวว่า “ทำไม เขา(นบีมุฮัมมัด)จึงไม่ได้รับเหมือนอย่างที่มุซาได้รับ?” แต่พวกเขาไม่ได้ปฏิเสธสิ่งที่ถูกประทานแก่มุซาก่อนหน้านี้อะไร? พวกเขากล่าวว่า “ทั้งสองอย่างนี้(มุซาและมุฮัมมัด)เป็นมายากลที่สับสนนูนซึ่งกันและกัน” และพวกเขากล่าวว่า “เราไม่เชื่อทั้งสองนี้”

⁴⁹ (โออันบิ) จงบอกพวกเขาว่า “ดังนั้น พวกท่านจงเอาคัมภีร์เล่มหนึ่งจากพระเจ้าที่เป็นทางนำที่ดีกว่าสองเล่มนี้มาถ้าหากสิ่งที่พวกท่านพูดเป็นความจริง” ⁵⁰ แต่ถ้าหากพวกเขาไม่ตอบสนองคำเรียกร้องของเจ้า

ดังนั้น เจ้าจรรู้ไว้เถิดว่าพวกเขาเป็นผู้ปฏิบัติตามอาหมณ์ฝ่ายต่ำของพวกเขາเอง และใครเล่าที่หลงผิดยิ่งไปกว่าคนที่ปฏิบัติตามอาหมณ์ฝ่ายต่ำของตัวเองโดยไม่ได้รับทางนำจากพระเจ้า? แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้อธรรม ⁵¹ เราได้ให้ถ้อยคำตักเตือนแก่พวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อที่พวกเขาจะได้ตรึกตรอง

⁵² บรรดาผู้ที่เราได้ประจานคัมภีร์ก่อนหน้านี้ศรัทธามัน(กูราน) ⁵³ และเมื่อมันได้ถูกอ่านให้แก่พวกเขา พวกเขาก็ก้าวว่า “เราศรัทธามัน แท้จริง มันคือสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง เราได้นอบน้อมยอมจำนนมาก่อนหน้านี้แล้ว” ⁵⁴ พวกเขาเหล่านี้จะได้รับรางวัลตอบแทนสองครั้งสำหรับสิ่งที่พวกเขาอดทนและพวกเขาขจัดความชั่วด้วยความดีและพวกเขาใช้ภัยจากสิ่งที่เราได้ประจานแก่พวกเขา ⁵⁵ และเมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องราว พวกเขาก็ออกห่างจากมันและกล่าวว่า “การกระทำของเราก็คือเป็นของเราและการกระทำของพวกท่านก็เป็นของพวกท่าน สันติจึงมีแด่พวกท่าน เราไม่ขอเกี่ยวข้อกับพวกโจรเลาผลงายด้วยหรอก” ⁵⁶ (โอินบี) เจ้าไม่สามารถนำทางผู้ที่เจ้ารักได้ แต่พระเจ้าทรงประทานทางนำแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และพระองค์ทรงรู้ดีที่สุดถึงผู้ที่จะได้รับทางนำ

⁵⁷ พวกเขากล่าวว่า “ถ้าพวกเราปฏิบัติตามทางนำนี้ร่วมกับท่าน เราจะถูกกระชากออกไปจากแผ่นดินของเรา” แต่เราไม่ได้ทำให้พวกเขาอาศัยอยู่ในสถานที่อันปลอดภัยและประทานผลไม่ทุกชนิดเป็นปัจจัยยังชีพจากเราระนั้นหรือ? แต่พวกเขาส่วนมากกลับไม่รู้ถึงสิ่งนี้

⁵⁸ ก็เมืองแล้วที่เราได้ทำลายไปเพราะในเมื่อนั้นหลงล่าพองในความเป็นอยู่ของตัวเอง ดังนั้น จงดูที่อยู่อาศัยของพวกเขาซึ่งมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่มีคนอาศัยหลังจากพวกเขา ในที่สุด เราเท่านั้นที่ได้เป็นผู้สืบทอดของพวกเขา ⁵⁹ พระผู้อภิบาลของเจ้าจะไม่ทำลายหมู่ชนใดจนกว่าพระองค์จะได้ส่งศาสนทูตมายังใจกลางเมื่อนั้นเพื่อสาธยายวอนจะ

ที่เราประทานแก่พวกเขา และเราไม่ได้ทำลายเมืองใดจนกว่าชาวเมืองนั้นได้กลายเป็นคนทำผิดไปแล้ว

⁶⁰ อะไรก็ตามที่สุเจ้าได้รับในชีวิตนี้มีโชะไรนอกจากแค่เพียงปัจจัยยังชีพสำหรับชีวิตโลกนี้และเครื่องประดับประดาของมันเท่านั้น แต่ที่พระเจ้านั้นดีกว่าและยังยืนกว่า สุเจ้าไม่เข้าใจหรือ? ⁶¹ คนที่เราได้ให้สัญญาที่ดีแก่เขาซึ่งเขาจะได้พบมันอย่างแน่นอนนั้นจะเหมือนกับคนที่เราให้แต่เพียงปัจจัยแห่งชีวิตโลกนี้และคนที่ในวันแห่งการพินคินชีจะถูกนำมา(ต่อหน้าพระเจ้า)เพื่อการลงโทษกระนั้นหรือ?

⁶² ในวันนั้น พระองค์จะทรงเรียกพวกเขาและถามว่า “ไหนเล่า บรรดาผู้ที่สุเจ้าอ้างว่าเป็นภาคีของฉัน?” ⁶³ และบรรดาผู้ที่ถูกตัดสินไปแล้วจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา คนเหล่านี้คือผู้ที่ทำให้เราหลงผิด เราได้นำพวกเขาให้หลงผิดเพราะเราเองก็หลงผิดเช่นเดียวกัน เราขอยืนยันต่อพระองค์ว่าเราไม่เกี่ยวข้อง与他们พวกเขา ไม่ใช่เราที่พวกเขาเคารพสักการะ”

⁶⁴ หลังจากนั้น พวกเขาจะถูกบอกว่า “จงร้องเรียกผู้ที่สุเจ้าถือว่าเป็นภาคีชี” พวกเขาจะร้องเรียกพวกมัน แต่พวกมันไม่ตอบ และพวกเขาจะเห็นการลงโทษ ถ้าพวกเขาปฏิบัติตามทางน้ำก็จะเป็นการดี ⁶⁵ ในวันนั้น พระองค์จะทรงเรียกพวกเขาและถามว่า “สุเจ้าได้ตอบบรรดาสาสนทูตของเรายังไร? ⁶⁶ ในวันนั้น พวกเขาจะนึกคำพูดอะไรไม่ออก และพวกเขาก็ไม่สามารถปรึกษากันได้ ⁶⁷ แต่ส่วนผู้สำนึกผิดและศรัทธาและกระทำความดีนั้นสามารถหวังว่าจะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ได้รับความสำเร็จ

⁶⁸ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงสร้างสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงเลือก การเลือกนั้นไม่ใช่เรื่องสำหรับพวกเขา พระเจ้าทรงมหาบริสุทธิ์และทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาดังภาคีกับพระองค์ ⁶⁹ พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเขาซ่อนเร้นไว้ในหัวใจของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย ⁷⁰ พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอก

ไปจากพระองค์ การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของพระองค์ทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า อำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์และยังพระองค์ที่ผู้เจ้าทั้งหมดจะถูกนำกลับไป

⁷¹ (ไอ้คนปรี) จงถามพวกเขาว่า “บอกฉันหน่อยซิ ถ้าหากพระเจ้าทรงยืดเวลากลางคืนออกไปสำหรับพวกท่านจนกระทั่งถึงวันแห่งการพิพากษา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดเล่านอกจากพระเจ้าที่จะนำแสงสว่างมายังพวกท่าน? แล้วพวกท่านยังไม่ได้ยินอะไรอีกหรือ?” ⁷² จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเคยพิจารณาบ้างหรือไม่ว่าถ้าพระเจ้าทรงทำให้กลางวันมีตลอดไปสำหรับพวกท่านจนกระทั่งถึงวันแห่งการพิพากษา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดเล่านอกจากพระเจ้าที่จะนำกลางวันมายังพวกท่านเพื่อที่พวกท่านจะได้พักผ่อนในตอนกลางวัน? แล้วพวกท่านยังไม่ได้ยินอะไรอีกหรือ?” ⁷³ ด้วยความเมตตาของพระองค์ที่พระองค์ทรงทำให้มีกลางวันและกลางคืนสำหรับพวกท่านเพื่อที่พวกท่านจะได้พักผ่อนในตอนกลางวันและแสวงหาความโปรดปรานของพระองค์(ในตอนกลางวัน)เพื่อที่พวกท่านจะได้ขอบคุณ

⁷⁴ และในวันนั้น พระองค์จะทรงเรียกพวกเขาและถามว่า “ไหนเล่าบรรดาภาคีของฉันที่ผู้เจ้ากล่าวอ้างกันขึ้นมา?” ⁷⁵ และเราจะนำเอาพยานคนหนึ่งออกมาจากทุกประชาชาติ และเราจะกล่าวว่า “จงนำหลักฐานของสุเจ้ามา” แล้วพวกเขาก็ได้รู้ว่าธรรมะนั้นเป็นของพระเจ้าและความเท็จที่พวกเขาถูกขึ้นนั้นจะมลายหายไป

⁷⁶ กอรูนก็เป็นหนึ่งในหมู่ชนของมูซา แต่เขาได้ทรยศต่อคนเหล่านั้น และเราได้ประทานสมบัติแก่เขามากมายจนคนที่แข็งแกร่งกลุ่มหนึ่งก็ยังแบกกุญแจสมบัตินั้นไม่ไหว ครึ่งหนึ่ง คนของเขาได้กล่าวแก่เขาว่า “จงอย่าหยิ่งผยองเพราะพระเจ้าไม่ทรงรักผู้หยิ่งผยอง” ⁷⁷ จงใช้สิ่งที่พระเจ้าได้ประทานแก่ท่านแสวงหาที่พำนักแห่งโลกหน้า และจงอย่าลืมนส่วนของท่านในโลกนี้ และจงทำดีต่อผู้อื่นเช่นเดียวกับที่พระเจ้าได้ทรงทำดีต่อ

ท่าน และจงอย่าก่อความเสียหายในแผ่นดิน แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรักผู้ก่อความเสียหาย”

⁷⁸ แต่เขาตอบว่า “ทั้งหมดที่ฉันได้มานั้นก็เนื่องจากความรู้ที่ฉันมีอยู่” เขาไม่รู้หรือว่าก่อนหน้านี้พระเจ้าได้ทรงทำลายหลายหมู่ชนที่มีอำนาจเข้มแข็งและมีความมั่งคั่งมากกว่าเขามาแล้ว? และผู้ทำผิดไม่ต้องออกมาอธิบายเกี่ยวกับบาปของพวกเขา

⁷⁹ วันหนึ่ง เขาได้ออกมาหาผู้คนของเขาในสภาพโอดอาหุรรหา บรรดาผู้แสวงหาชีวิตแห่งโลกนี้ได้กล่าวว่า “ถ้าเรามีเหมือนอย่างที่คุณมีก็ดีนะ เขาช่างเป็นคนที่โชคดียิ่ง” ⁸⁰ แต่บรรดาผู้มีความรู้กล่าวว่า “ความวิบัติจะเกิดแก่พวกท่านต่างหาก การตอบแทนของพระเจ้านั้นดีกว่าสำหรับผู้ศรัทธาและกระทำความดี และผลบุญอันนี้จะไม่มีการได้รับนอกจากบรรดาผู้อดทน”

⁸¹ ดังนั้น เราจึงให้แผ่นดินสูบเขาและที่อาศัยของเขาถูกสูบจมลงไป ไม่มีใครสามารถช่วยเหลือเขาให้พ้นจากพระเจ้าและเขาก็ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ⁸² ส่วนผู้ที่อยากจะมีฐานะเหมือนเขาเมื่อวานนี้ได้พูดว่า “อนิจจา เราได้ล้มไปแล้วว่าพระเจ้าทรงประทานปัจจัยอย่างกว้างขวางและจำกัดมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากบรรดาบ่าวของพระองค์ หากพระองค์มีทรงปรานีเรา พระองค์จะทรงทำให้เราจมลงไปใต้ดินด้วย” อนิจจา บรรดาผู้ปฏิเสธนั้นไม่มีวันเจริญรุ่งเรือง”

⁸³ สำหรับที่พำนักแห่งโลกหน้านั้น เราจะเตรียมมันไว้สำหรับบรรดาผู้ไม่แสวงหาความสูงส่งในแผ่นดินและไม่ก่อความเสียหาย และสิ่งที่ดีในบันปลายนั้นมิใช่สำหรับผู้ยาเกรงพระเจ้า ⁸⁴ ใครก็ตามที่ทำความดีจะได้รับการตอบแทนที่ดีกว่านั้น และผู้ใดทำความชั่วจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเขาได้กระทำ

⁸⁵ (ไอ้คนปี่) พระผู้ทรงมอบกุรอานนี้แก่เจ้ารับผิดชอบจะทรงนำเจ้ากลับไปสู่จุดหมายปลายทางที่ประสบความสำเร็จ จงบอกคนเหล่านี้ว่า “พระ

ผู้อภิบาลของฉันทรงรู้ดีที่สวดว่าผู้ใดได้รับทางนำและผู้ใดอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน”⁸⁶ เจ้าไม่เคยหวังมาก่อนว่าคัมภีร์นี้จะถูกประทานแก่เจ้า แต่ด้วยความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า เจ้าจึงได้รับมัน ดังนั้น จงอย่าเป็นผู้ช่วยเหลือบรรดาผู้ปฏิเสธ⁸⁷ จงอย่าปล่อยให้พวกเขาหันเหเจ้าออกจากสัจธรรมของพระเจ้าหลังจากที่มันได้ถูกประทานมายังเจ้า จงเชิญชวนผู้คนไปยังพระผู้อภิบาลของเจ้าและจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้บูชาเทวรูป⁸⁸ และจงอย่าวิงวอนต่อสิ่งอื่นๆ ที่ผู้คนเคารพกราบไหว้นอกไปจากพระเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ทุกสิ่งพินาศสิ้นยกเว้นพระองค์เท่านั้น อำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์และยังพระองค์ที่สุเจ้าจะถูกนำกลับไป

29. แมงมุม

อัล-อันกะบูต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม มีม

² มนุษย์คิดหรือว่าเมื่อพวกเขาได้กล่าวว่า “เราศรัทธา” พวกเขาจะถูกปล่อยไว้โดยไม่ถูกทดสอบ? ³ ความจริง เราได้ทดสอบบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาไปแล้ว ดังนั้น พระเจ้าจะทรงดูว่าใครเป็นผู้พูดจริงและใครเป็นผู้โกหก

⁴ คนที่ทำความชั่วคิดว่าพวกเขาจะรอดพ้นไปจากเรากระนั้นหรือ? ชั่วช้าแท้งๆ ที่พวกเขาตัดสินเช่นนั้น ⁵ ใครก็ตามที่หวังจะพบพระเจ้าควรรู้ว่าเวลาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้จะมาถึงอย่างแน่นอน และพระองค์ทรงไต่ถามทุกสิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ⁶ และใครก็ตามที่ติดร่นต่อสุ ขาก็ติดร่นต่อสุเพื่อผลดีของตัวเอง แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงต้องอาศัยสิ่งทั้งหลาย

ที่พระองค์ทรงสร้างมา ⁷ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายนั้น เราจะลบล้างความชั่วทั้งหลายจากพวกเขาและเราจะตอบแทนพวกเขาสำหรับสิ่งดีที่สุดที่พวกเขาได้ทำไว้

⁸ เราได้ส่งมนุษย์ให้ทำดีต่อพ่อแม่ของเขา แต่ถ้าหากเขาทั้งสองบังคับให้สูเจ้านำสิ่งใดที่สูเจ้าไม่รู้มาเป็นภาคีร่วมกับฉัน สูเจ้าก็จะอย่าเชื่อฟังทั้งสอง สูเจ้าทั้งหลายจะต้องกลับมาหาฉัน แล้วฉันจะบอกสูเจ้าถึงสิ่งที่สูเจ้าได้ทำไว้ ⁹ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น แน่نون เราจะให้พวกเขา รวมอยู่ในหมู่ผู้ทรงคุณธรรม

¹⁰ ในหมู่มนุษย์นั้นมีคนที่ศรัทธาในพระเจ้า แต่เมื่อพวกเขาได้รับความทุกข์ทรมานในหนทางของพระเจ้า พวกเขา ก็ถือเอาความทุกข์ยากเดือดร้อนนั้นเป็นเหมือนการลงโทษของพระเจ้า แต่ถ้าหากมีการช่วยเหลือมาจากพระเจ้า พวกเขาจะกล่าวว่า “เราอยู่กับพวกท่านเสมอ” มิใช่พระเจ้าหรือที่ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของผู้คนทั้งหลาย? ¹¹ แน่نون พระเจ้าจะทรงดูว่าใครเป็นผู้ศรัทธาและจะทรงดูว่าใครเป็นผู้ตลบตะแลง

¹² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “จงปฏิบัติตามทางของเราและเราจะแบกรับบาปของพวกท่าน” ทั้งๆที่พวกเขาไม่สามารถแบกรับบาปของคนเหล่านั้นได้ แท้จริง พวกเขาเป็นผู้โกหก

¹³ พวกเขาจะแบกภาระทั้งหลายของตัวเองและภาระอื่นๆออกไปจากภาระของพวกเขาเองด้วย และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พวกเขาจะถูกสอบถามเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาได้ก่อกวน

¹⁴ เราได้ส่งนุฮไปยังหมู่ชนของเขาและเขาได้อยู่กับพวกเขาเป็นเวลาหนึ่งพันปีหย่อนห้าสิบปี หลังจากนั้น อุทกภัยได้ทำลายพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นผู้ทำผิด ¹⁵ แต่เราได้ช่วยนุฮและผู้ที่อยู่ในเรือใหญ่ และเราได้ทำให้เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นสัญญาณเตือนสำหรับชาวโลก

¹⁶ จงเล่าเรื่องราวของอิบรอฮีมเมื่อเขาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า “จงเคารพสักการะพระเจ้าและจงเกรงกลัวพระองค์ นั่นเป็นการดีกว่า

สำหรับพวกท่านหากพวกท่านรู้¹⁷ แท้จริงแล้ว สิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะแทนพระเจ้านั้นเป็นแค่เพียงรูปปั้นและพวกท่านกำลังสร้างสิ่งเท็จขึ้นมา ความจริงแล้ว สิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้านั้นไม่มีอำนาจที่จะให้เครื่องยังชีพแก่พวกท่านได้ ดังนั้น จงแสวงหาเครื่องยังชีพจากพระเจ้าและจงเคารพสักการะพระองค์และจงขอบคุณพระองค์ยังพระองค์ที่พวกท่านจะถูกนำกลับไป¹⁸ ถ้าพวกท่านปฏิเสธสัจธรรมกลุ่มชนอื่นๆก่อนหน้าพวกท่านได้ปฏิเสธกันมาแล้ว” และหน้าที่ของศาสนทูตก็ไม่มีอะไรนอกไปจากการเผยแผ่ศาสนอันชัดเจน

¹⁹ คนเหล่านี้ไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงเริ่มต้นการสร้างสรรพสิ่งอย่างไร และหลังจากนั้นทรงทำให้มันเกิดขึ้นอีกครั้งอย่างไร? แน่นอน นี่เป็นการง่ายสำหรับพระเจ้า²⁰ จงบอกพวกเขาว่า “จงท่องเทียวไปในแผ่นดิน แล้วดูว่าพระองค์ทรงเริ่มต้นการสร้างสรรพสิ่งอย่างไร? หลังจากนั้น พระเจ้าจะทรงให้ชีวิตที่สองของพวกท่านเกิดขึ้นอีก พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง²¹ พระองค์ทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงเมตตาต่อผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และยังพระองค์ที่พวกท่านจะถูกนำกลับไป²² พวกท่านไม่สามารถที่จะทำลายวัตถุประสงค์ของพระองค์ทั้งในแผ่นดินและชั้นฟ้าได้ และพวกท่านไม่มีเพื่อนและผู้ช่วยเหลือใดๆนอกไปจากพระเจ้า”²³ บรรดาผู้ปฏิเสธจะเห็นว่าพระองค์ทรงประทานมาและปฏิเสธการพบกับพระองค์นั้น พวกเขาสินหวังต่อความเมตตาของฉันทัน และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

²⁴ คำตอบอย่างเดียวจากหมู่ชนของอิบรอฮีมก็คือ “จงฆ่าเขาหรือเอาเขาไปเผาไฟ” แต่พระเจ้าได้ทรงช่วยเหลือเขาให้พ้นจากไฟ แน่นอน ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา²⁵ อิบรอฮีมกล่าวว่า “พวกท่านยึดเอาการเคารพรูปปั้นอื่นๆเป็นการส่งเสริมมิตรภาพกันในระหว่างพวกท่านแทนพระเจ้า แต่ในวันแห่งการพิพากษา พวกท่านจะปฏิเสธกันและบางคนจะสาปแช่งกันและกัน และที่พำนักของพวกท่านคือไฟและพวก

ท่านจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ” ²⁶ ลูฐเป็นผู้หนึ่งที่ศรัทธาในเขาและกล่าวว่า “ฉันจะอพยพไปยังแผ่นดินอื่นเพื่อพระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ” ²⁷ เราได้ประทานอิสยาห์และเยเรมีย์แก่เขาและได้ประทานความเป็นนบีและคัมภีร์แก่ลูกหลานของเขา เราได้ประทานรางวัลของเขาในโลกนี้แก่เขา และในโลกหน้าเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ทรงความดี

²⁸ เราได้ส่งลูฐไปยังผู้คนของเขาและเขาได้กล่าวแก่ผู้คนของเขาว่า “พวกท่านได้ทำสิ่งลามกที่ไม่เคยมีใครคนใดในโลกทำมาก่อน” ²⁹ พวกท่านเข้าหาผู้ชายด้วยกันและพวกท่านปล้นสะดมผู้คนบนหนทางและกระทำความลามกอนาจารในที่ชุมนุมของพวกท่าน” แต่คำตอบจากหมู่ชนของเขาก็คือ “จงนำการลงโทษของพระเจ้ามาสิถ้าหากสิ่งที่ท่านพูดเป็นความจริง” ³⁰ ลูฐได้กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดช่วยฉันต่อหน้าผู้ก่อความเสียหายเหล่านี้ด้วยเถิด”

³¹ เมื่อทูตทั้งสามของเราได้มายังอิบรอฮีมพร้อมกับชาวดี(เรื่องการทำเนติอิสยาห์) พวกเขาได้บอกเขาด้วยว่า “เรากำลังจะไปทำลายผู้คนของเมืองนี้ เพราะว่าชาวเมืองนี้ได้กลายเป็นผู้กระทำความชั่ว” ³² อิบรอฮีมได้กล่าวว่า “แต่ลูฐอยู่ในเมืองนั้นด้วย” พวกเขาจึงได้กล่าวว่า “เรารู้ดีว่าใครอยู่ในนั้น เราจะช่วยเขาและครอบครัวของเขายกเว้นภรรยาของเขา เพราะนางเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ยังคงอยู่ข้างหลัง” ³³ เมื่อทูตของเราได้มายังลูฐ เขารู้สึกกังวลและหวั่นใจถึงพวกเขา แต่พวกเขากล่าวว่า “จงอย่ากลัวและอย่าเป็นทุกข์ใจ เราจะช่วยเหลือท่านและคนของท่านให้ปลอดภัยยกเว้นภรรยาของท่านที่อยู่ข้างหลัง” ³⁴ เรากำลังจะนำการลงโทษจากท้องฟ้าลงมายังผู้คนของเมืองนี้เพราะความชั่วที่พวกเขากระทำ” ³⁵ แนนอน ความหายนะของเมืองนี้ที่เราได้ทิ้งไว้เป็นสัญญาณอันชัดเจนอย่างหนึ่งสำหรับบรรดาผู้ใช้เหตุผลของพวกเรา

³⁶ ยังชาวมัดยัน เราได้ส่งพี่น้องของพวกเขามา นั่นคือชุยย์บ์ เขาได้

กล่าวว่า “หมู่ชนของฉัน จงเคารพสักการะพระเจ้าและจงคำนึงถึงวันสุดท้าย จงอย่าทำความชั่วและแพร่ความเสียหายในแผ่นดิน” ³⁷ แต่พวกเขาเหล่านั้นปฏิเสธเขา ดังนั้น แผ่นดินไหวอย่างรุนแรงจึงได้ทำลายพวกเขา และพวกเขาได้นอนสิ้นชีวิตอยู่ในที่อาศัยของพวกเขา

³⁸ เช่นเดียวกับชาวอียิปต์และชาวอะมูด ซูเจ้าได้เห็นซากที่อยู่อาศัยของพวกเขาอย่างชัดเจนแล้ว ซาตานได้ทำให้การทำงานของพวกเขากลายเป็นที่สุดดีแก่พวกเขาและได้ทำให้พวกเขาหลงออกไปจากหนทางที่ถูกต้องถึงแม้ว่าพวกเขาเป็นคนที่สติปัญญา

³⁹ กอรูน ฟาโรห์และฮามานก็เช่นกัน มุซาได้มายังพวกเขาพร้อมกับหลักฐานอันชัดแจ้ง แต่พวกเขาโอหังวางตัวเป็นใหญ่ในแผ่นดิน แต่กระนั้น พวกเขาที่ไม่สามารถหลุดรอดไปจากเรา ⁴⁰ ดังนั้น เราได้ลงโทษพวกเขาแต่ละคนตามบาปของเขา บางพวก เราได้ส่งพายุที่กระหน่ำหิมะใส่พวกเขา บางพวกถูกเอาชีวิตด้วยการระเบิดอย่างกึกก้อง และบางคนเราได้ให้แผ่นดินสูบจมหายไป และบางคนเราได้ทำให้จมน้ำ พระเจ้ามิได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

⁴¹ บรรดาผู้ที่ยึดเอาผู้คุ้มครองอื่นนอกไปจากพระเจ้านั้นเปรียบเหมือนกับแมงมุมที่ชักใยทำรังของมันและรังที่บอบบางที่สุดก็คือรังของแมงมุม ถ้าพวกเขาเหล่านั้นได้รู้ ⁴² พระเจ้าทรงรู้ดีว่าใครที่พวกเขาวิงวอนนอกไปจากพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁴³ นั่นคือการเปรียบเทียบที่เราได้ยกมาเพื่อสอนมนุษย์ แต่ไม่มีผู้ใดเข้าใจมันนอกจากผู้มีความรู้ ⁴⁴ พระเจ้าทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินอย่างมีวัตถุประสงค์ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

⁴⁵ (โอ้นบี) จงอ่านสิ่งที่ถูกเปิดเผยแก่เจ้าจากคัมภีร์ และจงดำรงนมาซเป็นปกติ แท้จริง การนมาซจะยับยั้งเขาจากความลามกและการกระทำที่

ชั่วช้า และการระลึกถึงพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้าทำทั้งหมด

⁴⁶ โอบรรดาผู้ศรัทธา จงโต้แย้งกับชาวคัมภีร์ด้วยวิธีการที่ดีที่สุด (แต่จงอย่าทำเช่นนั้น) กับพวกเขาบางคนที่ไม่เป็นธรรม จงบอกพวกเขาว่า “เราศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เราและที่ถูกต้องประทานลงมาแก่พวกท่าน พระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกท่านเป็นพระองค์เดียว และเราเป็นผู้มอบน้อมยอมตนต่อพระองค์”

⁴⁷ (โอบนี) เช่นเดียวกัน เราได้ประทานคัมภีร์แก่เจ้า บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์ก่อนหน้านั้นก็ศรัทธามัน และบางคนในหมู่คนของเจ้าก็ศรัทธามันเช่นกัน มีแต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้นที่ปฏิเสธสิ่งที่เราประทานมา ⁴⁸ เจ้าไม่สามารถอ่านหนังสือใดๆ ก่อนหน้านั้นและเจ้าก็ไม่ได้เขียนมันด้วยมือของเจ้า ถ้าหากเป็นเช่นนั้น พวกบูชาความเท็จอาจจะเกิดความสงสัย ⁴⁹ แต่การอ่านเป็นการเปิดเผยความจริงที่ชัดเจนต่อหัวใจของบรรดาผู้ที่ได้รับความรู้ มีแต่บรรดาผู้ทำความผิดเท่านั้นที่ไม่ยอมรับความจริงที่เราประทานมา

⁵⁰ พวกเขา กล่าวว่า “ทำไมจึงไม่มีสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของเขาถูกส่งลงมายังเขา?” จงบอกพวกเขาว่า “สัญญาณทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระเจ้าและฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนดังที่เห็นกันอยู่เท่านั้น” ⁵¹ ยังไม่เพียงพอสำหรับพวกเขาอีกหรือที่เราได้ประทานคัมภีร์นี้แก่เจ้าเพื่อมาอ่านให้แก่วกเขา? แท้จริง ในนั้นมีความจำเริญและการตักเตือนสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา ⁵² (โอบนี) จงกล่าวเถิด “เพียงพอแล้วที่พระเจ้าจะทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งทั้งหลายที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ส่วนบรรดาผู้เชื่อในความเท็จและปฏิเสธพระเจ้าจะเป็นผู้ที่ขาดทุน”

⁵³ พวกเขาต้องการให้เจ้ารับนำการลงโทษมายังพวกเขา ถ้าหากว่าเวลาไม่ได้ถูกกำหนดไว้ การลงโทษอาจจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาแล้ว และ

แน่นอนที่สุด มันจะเกิดขึ้นอย่างฉับพลันในขณะที่พวกเขาไม่คาดคิด แม้แต่นิดเดียว ⁵⁴ พวกเขาขอให้เจ้าเร่งนำการลงโทษมาในขณะที่นรก ได้ล้อมรอบบรรดาผู้ปฏิเสธไว้หมดแล้ว ⁵⁵ ในวันที่การลงโทษครอบคลุม พวกเขาจากข้างบนและจากใต้เท้าของพวกเขา พวกเขาจะถูกบอกว่า “ที่นี่ จงลิ้มรสสิ่งที่ผู้เจ้าได้กระทำไว้”

⁵⁶ โอ้บรรดาบ่าวผู้ศรัทธาของฉัน แผ่นดินของฉันนั้นกว้างใหญ่ไพศาล ดังนั้น จงเคารพสักการะฉันเท่านั้น ⁵⁷ ทุกชีวิตต้องได้ลิ้มรสความตาย แล้วในที่สุด ผู้เจ้าจะถูกนำกลับมายังเรา ⁵⁸ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น เราจะให้พวกเขาได้พำนักอยู่ในวิมานแห่งสวรรค์ที่ เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะได้อยู่ในนั้นตลอดไป ช่างเป็นรางวัลอันประเสริฐแท้ๆสำหรับผู้กระทำความดี ⁵⁹ และผู้ที่อดทนและวางใจในพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁶⁰ สัตว์ตึงก็ชนิดที่มีได้แบกปัจจัย ยังชีพมากับตัวมัน พระเจ้าต่างหากทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่มันและแก่ผู้เจ้าด้วย และพระองค์ทรงไต่ถามทุกสิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

⁶¹ ถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า “ใครสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และใครที่ทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ได้อานาจ?” แน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” ดังนั้นแล้ว พวกเขายังถูกหลอกลวงอีกได้อย่างไร? ⁶² พระเจ้าเป็นผู้ทรงประทานปัจจัยอย่างมากมายแก่บ่าวที่พระองค์ทรง ประสงค์และทรงประทานอย่างจำกัดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ⁶³ และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า “ผู้ใดที่หลั่งน้ำฝนลงมาจากท้องฟ้าและทรงทำให้แผ่นดินมีชีวิตขึ้นมาโดยน้ำฝนนั้น?” แน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” จงกล่าวเถิดว่า “การสรรเสริญทั้งหลายเป็นของพระเจ้า” แต่ถึงกระนั้น พวกเขาส่วนใหญ่ก็ยังไม่เข้าใจ

⁶⁴ ชีวิตแห่งโลกนี้มีไฉนได้นอกไปจากการละเล่นและการบันเทิง ที่พำนักแห่งชีวิตที่แท้จริงนั้นคือโลกหน้า ถ้าพวกเขาได้รู้ ⁶⁵ เมื่อพวกเขา ขึ้นเรือ พวกเขาได้วิ่งวอนต่อพระเจ้า จริ่งใจในความศรัทธาของพวกเขา

เขาที่มีต่อพระองค์ แต่หลังจากนั้น เมื่อเรานำพวกเขามาสู่แผ่นดินอย่างปลอดภัย พวกเขาได้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระองค์⁶⁶ ดังนั้น พวกเขาได้แสดงความเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา จงปล่อยให้พวกเขาสนุกสนานรื่นเริงไปชั่วขณะ แล้วไม่ช้า พวกเขาจะได้อะไร

⁶⁷ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าเราได้ให้ที่ปลอดภัยสำหรับพวกเขาในขณะที่ผู้คนรอบๆ พวกเขาได้ถูกขับไล่ออกไป? กระนั้นแล้ว พวกเขายังศรัทธาความเท็จและปฏิเสธความโปรดปรานของพระเจ้าอีกกระนั้นหรือ?⁶⁸ และผู้ใดเล่าที่ทำความผิดยิ่งไปกว่าคนที่สร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าหรือปฏิเสธสัจธรรมเมื่อมันได้มาถึงเขาแล้ว? นรกมิใช่หรือที่เป็นสถานที่พักอันเหมาะสมสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม?⁶⁹ ส่วนบรรดาผู้ต่อสู้ในหนทางของเรา เราจะนำทางพวกเขาไปยังทางของเรา และแท้จริงพระเจ้าทรงอยู่กับผู้ทำความดีทั้งหลาย

30. ชาวโรมัน

อัล-รุม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม มีม

² พวกโรมันได้ถูกพิชิตแล้ว ³ ในแผ่นดินใกล้ๆ และหลังจากการปราชัยของพวกเขาแล้ว อีกไม่นาน พวกเขาจะได้รับชัยชนะ ⁴ ภายในเวลาไม่กี่ปี (เพราะ) พระเจ้าเป็นเจ้าของอำนาจในการตัดสินใจทั้งก่อนและหลัง ในวันนั้น บรรดาผู้ศรัทธาจะได้อินรีงยินดีด้วย ⁵ ในการช่วยเหลือของพระเจ้า พระองค์ทรงช่วยเหลือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตา ⁶ นี่คือสัญญาของพระเจ้า พระเจ้าไม่เคยผิดสัญญา

ของพระองค์ แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่รู้ ⁷ พวกเขารู้แต่เพียงภายนอกของชีวิตแห่งโลกนี้ แต่พวกเขาไม่คำนึงถึงโลกหน้า

⁸ พวกเขาไม่เคยพิจารณาภายในตัวของพวกเขาเองบ้างเลยหรือ? พระเจ้าได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างมัน เพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งและเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งซึ่งได้ถูกกำหนดไว้แล้ว? แต่มนุษย์ส่วนใหญ่กลับปฏิเสธการพบกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁹ พวกเขาไม่เคยเดินทางไปตามแผ่นดินแล้วดูถึงผลสุดท้ายของบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาว่าเป็นอย่างไรกระนั้นหรือ? พวกเขาเหล่านั้นมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเขามากมาย คนเหล่านั้นขุดแผ่นดินและสร้างอะไรไว้บนนั้นมากมายกว่าที่พวกเขาสร้าง และศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้ง มิใช่พระเจ้าที่ทรงรอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่รอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง ¹⁰ ในที่สุด ผลสุดท้ายของผู้ทำความชั่วก็คือความชั่วเพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าและเยาะเย้ยมัน

¹¹ พระเจ้าทรงเริ่มต้นการสร้าง และจะทรงทำมันอีก ดังนั้น ยังพระองค์ที่ผู้เจ้าทั้งหลายจะถูกนำกลับไป ¹² วันที่ยามอวสานมาถึง พวกที่ทำความผิดจะตะลึงจนพูดอะไรไม่ออก ¹³ และจะไม่มีผู้ใดที่พวกเขาตั้งขึ้นเป็นภาคีกับพระเจ้าจะเป็นผู้ขอไถ่โทษแทนพวกเขา และพวกเขาจะปฏิเสธบรรดาสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นภาคีด้วย ¹⁴ เมื่อยามอวสานมาถึง ในวันนั้น พวกเขา(มนุษย์)จะถูกแยกออกเป็นกลุ่มๆ ¹⁵ บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะได้อยู่ในสวรรค์ด้วยความสุขและเบิกบาน ¹⁶ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเราและการพบกันในโลกหน้า พวกเขาจะถูกนำมาสู่การลงโทษ ¹⁷ ดังนั้น จงสดุดีพระเจ้าในยามค่ำและในยามเช้า ¹⁸ และการสรรเสริญทั้งหมดนั้นเป็นของพระองค์

ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และ(จงสดุดีพระองค์)ในยามบ่ายคล้อย และในกลางวัน*

¹⁹ พระองค์ทรงนำชีวิตออกมาจากความตายและทรงนำความตายออกมาจากชีวิต และทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินหลังจากการตายของมัน และสุเจ้าจะถูกนำออกมาจากความตายในลักษณะเดียวกัน ²⁰ และหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ก็คือพระองค์ได้ทรงสร้างสุเจ้ามาจากธุลีดิน และจงดูเถิดว่าสุเจ้าได้เป็นมนุษย์ที่ทวีจำนวนมากขึ้นทั่วแผ่นดิน ²¹ และอีกสัญญาณหนึ่งของพระองค์ก็คือพระองค์ได้ทรงสร้างคู่ครองสำหรับสุเจ้าจากตัวของสุเจ้าเองเพื่อสุเจ้าจะได้พบความสงบกับนางและได้ทรงทำให้มีความรักและความเอ็นดูขึ้นระหว่างสุเจ้า แนนอน ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

²² อีกหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและความแตกต่างของภาษาและสีผิวของสุเจ้า แนนอน ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับบรรดาผู้มีความรู้ ²³ และหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือการหลับนอนของสุเจ้าในตอนกลางคืนหรือในตอนกลางวันและการแสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่คนที่ฟัง ²⁴ และอีกหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ก็คือพระองค์ได้ทรงให้สุเจ้าเห็นสายฟ้าแลบ เป็นที่หวาดกลัวและเป็นความหวัง และพระองค์ได้ทรงหลั่งน้ำฝนลงมา

* การระลึกถึงพระเจ้าสม่ำเสมอ(โดยการนมัสการ เป็นต้น)และการตรึงตรองนำมนุษย์ไปสู่การพบพระเจ้า เพราะด้วยการใช้ความคิดตรึงตรองนี้เองที่มนุษย์จะได้พบพระเจ้า ในโลกปัจจุบัน พระเจ้าได้กระจ่ายสัญญาณของพระองค์ไปทั่วทุกแห่ง ในสภาพแวดล้อมของมนุษย์ ในจักรวาลโดยรอบและในคำสอนของท่านนบีมุฮัมมัด ใครที่พิจารณาสัญญาณเหล่านี้ของพระเจ้าอย่างจริงจังจะพบพระเจ้า

จากท้องฟ้าและได้ทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินด้วยน้ำนั้นหลังจากที่มันได้ตายไป แนนอน ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้ใช้เหตุผล

²⁵ และอีกหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือชั้นฟ้าและแผ่นดินได้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงด้วยพระบัญชาของพระองค์ หลังจากนั้น เมื่อพระองค์ทรงเรียกสุญญากาศออกจากแผ่นดิน สุญญากาศจะออกมาทันทีด้วยการเรียกเพียงครั้งเดียว ²⁶ ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินล้วนเป็นของพระองค์ ทั้งหมดล้วนเชื่อฟังพระองค์ ²⁷ พระองค์คือผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง หลังจากนั้น พระองค์จะทรงทำให้มันเกิดขึ้นมาอีก และนั่นเป็นการง่ายสำหรับพระองค์ และของพระองค์คือคุณลักษณะอันประเสริฐสุดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

²⁸ พระองค์ได้ทรงเอาชีวิตของสุญญากาศมาเป็นข้อเปรียบเทียบสำหรับสุญญากาศ สุญญากาศจะทำให้บรรดาบ่าวของสุญญากาศมีส่วนอย่างเท่าเทียมกันกับสุญญากาศในความมั่งคั่งที่เราได้ประทานแก่สุญญากาศใหม่? และสุญญากาศเกรงกลัวพวกเขาเหมือนกับที่สุญญากาศเกรงกลัวสุญญากาศกันเองไหม? ในทำนองเดียวกันนี้แหละที่เราอธิบายสัญญาณทั้งหลายของเราให้เป็นที่ชัดเจนแก่หมู่ชนผู้ใช้สติปัญญา ²⁹ แต่บรรดาผู้ไม่เป็นธรรมได้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขาโดยปราศจากความรู้ใดๆ แล้วผู้ใดเล่าที่จะนำทางผู้ที่พระเจ้าได้ทรงปล่อยให้หลงทาง? และคนพวกนี้ไม่มีผู้ช่วยเหลือ

³⁰ ดังนั้น (โอ้นบี)จงตั้งมั่นแน่วแน่ต่อศาสนาโดยบริสุทธิ์ใจ และปฏิบัติตามธรรมชาติที่พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษยชาติขึ้นมา ไม่อาจมีการเปลี่ยนแปลงในธรรมชาติที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมา นี่คือศาสนาที่ถูกต้องและแท้จริง แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่รู้ ³¹ จงหันไปยังพระเจ้าและเกรงกลัวพระองค์ และจงดำรงนามาซและจงอย่าเป็นผู้ที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า ³² พวกที่ทำได้ศาสนาของพวกเขาแตกแยกและพวกเขาแตกออกเป็นนิกาย แต่ละพวกก็รีบเร่งในสิ่งที่พวกเขามีอยู่

³³ เมื่อทุกข์ภัยอันใดเกิดขึ้นแก่มนุษย์ พวกเขาก็วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขาโดยหันไปหาพระองค์อย่างนอบน้อม แต่เมื่อพระองค์ได้ทรงทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสความเมตตาจากพระองค์ พวกเขาได้เริ่มตั้งภาคีให้กับพระผู้อภิบาลของพวกเขา ³⁴ และเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา ดังนั้น จงสนุกสนานกันไปเถิด เพราะในไม่ช้า สู้เจ้าจะรับรู้ ³⁵ เราได้ส่งหลักฐานใดๆมายังพวกเขาเพื่อยืนยันเรื่องที่พวกเขาอ้างได้มาเป็นภาคีกับพระองค์แล้วกระนั้นหรือ?

³⁶ เมื่อเราได้ทำให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาของเรา พวกเขาก็รีบวิ่งในสิ่งนั้น และเมื่อทุกข์ภัยอันใดเกิดขึ้นแก่พวกเขาอันเนื่องมาจากความผิดที่พวกเขาได้ทำไว้ พวกเขาก็สิ้นหวัง ³⁷ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงประทานปัจจัยยังชีพอย่างเหลือหลายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงจำกัด(แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์)? แน่นอน ในนั้นมีสัญญาณหลายอย่างสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา ³⁸ ดังนั้น จงให้แก่ญาติสนิท ผู้ขัดสน และผู้เดินทางในส่วนที่เขาต้องได้ นี่คือหนทางที่ดีที่สุดสำหรับบรรดาผู้แสวงหาความโปรดปรานจากพระเจ้า และคนเหล่านั้นเท่านั้นที่จะได้รับความสำเร็จที่แท้จริง ³⁹ ดอกเบี้ยที่เกิดจากการให้กู้เพื่อที่ผู้เจ้าจะเพิ่มพูนความมั่งคั่งจากทรัพย์สินของผู้คนนั้น จะไม่เพิ่มขึ้นในสายตาของพระเจ้า แต่จะไร้กิตตามิที่ผู้เจ้าจ่ายไปเพื่อหวังความโปรดปรานจากพระเจ้านั้นจะเพิ่มพูน

⁴⁰ พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างผู้เจ้า แล้วทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้เจ้า แล้วทรงให้ผู้เจ้าตาย แล้วหลังจากนั้นได้ทรงทำให้ผู้เจ้ามีชีวิตขึ้นมา มีผู้ใดในสิ่งที่ผู้เจ้าตั้งขึ้นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าสามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้? มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ผู้ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาคิดภาคีกับพระองค์ ⁴¹ ความเสียหายได้ปรากฏขึ้นในแผ่นดินและในน่านน้ำเพราะความชั่วที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์เอง ดังนั้น พระองค์จะทรงทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสผลบางอย่างที่พวกเขาได้ทำไว้เพื่อที่พวกเขาจะได้หัน

กลับมาจากความชั่ว ⁴² (ไอ้คนปรี) จึงบอกพวกเขาว่า “จงเดินทางไปในแผ่นดินและดูว่าผลสุดท้ายของบรรดาคนก่อนหน้านี้นั้นเป็นอย่างไร พวกเขาส่วนใหญ่เป็นผู้ตั้งภาคีให้กับพระเจ้า

⁴³ ดังนั้น (ไอ้คนปรี) จงตั้งหน้าให้มันยังศาสนาที่แท้จริงก่อนที่วันนั้นจะมาถึงจากพระเจ้าซึ่งไม่อาจบ่ายเบี่ยงเลี่ยงได้ ในวันนั้น พวกเขาจะแตกออกจากกัน ⁴⁴ ผู้ใดปฏิเสธศรัทธา เขาจะต้องแบกรับการปฏิเสธของเขาไว้ และถ้าผู้ใดกระทำความดี แท้จริง พวกเขาได้เตรียมหนทางเพื่อความสำเร็จของพวกเขาเอง ⁴⁵ ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงตอบแทนความโปรดปรานของพระองค์แก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี แท้จริง พระองค์ไม่ทรงโปรดบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁴⁶ และหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือพระองค์ได้ทรงส่งลมมาแจ้งข่าวดี และเพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความสะดวกของพระองค์และเพื่อให้เรือแล่นไปโดยคำบัญชาของพระองค์ และเพื่อสุเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อสุเจ้าจะได้กตัญญูต่อพระองค์ ⁴⁷ และก่อนหน้าสุเจ้า เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมายังหมู่ชนของพวกเขาพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้ง และเราได้ลงโทษผู้ทำผิดอย่างสาสม และมันเป็นหน้าที่ของเราที่จะช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธา

⁴⁸ พระเจ้าคือผู้ทรงส่งลมที่ยกเมฆให้ลอยขึ้น แล้วพระองค์ได้ทรงกระจายมันในท้องฟ้าตามที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงทำให้มันเป็นกลุ่มก้อน หลังจากนั้น สุเจ้าก็ได้เห็นฝนตกลงมาจากเมฆ เมื่อพระองค์ทรงทำให้ฝนนี้ตกถึงบ่าคนใดของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์ พวกเขาก็เต็มไปด้วยความยินดี ⁴⁹ ทั้งที่ก่อนหน้านี้มันจะตกลงมา พวกเขาหมดหวังทุกอย่างแล้ว ⁵⁰ ดังนั้น จงดูสัญญาณแห่งความเมตตาของพระเจ้าว่าพระองค์ทรงทำให้แผ่นดินที่ตายแล้วกลับมามีชีวิตได้อย่างไร ในทำนองนั้นแหละที่พระองค์จะทรงทำให้สิ่งที่ตายแล้วกลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ⁵¹ และถ้าเราได้ส่ง

ลมมาแล้ว พวกเขาได้เห็นพืชผลของเขาเปลี่ยนเป็นสีเหลืองเพราะลม นั้น พวกเขาจะเริ่มปฏิเสศ(ความโปรดปรานของเรา) ⁵² (ไอ้นบี) เจ้าไม่สามารถทำให้คนตายได้ยีน และเจ้าไม่สามารถทำให้คนหูหนวกได้ยีน การเชิญชวนของเจ้าได้เมื่อพวกเขาเป็นผู้หันหลังเดินจากไป ⁵³ เช่นเดียวกับที่เจ้าไม่สามารถนำคนตา(หัวใจ)บอดออกมาจากการหลงผิด เจ้าไม่สามารถทำให้ผู้ใดได้ยีนการเรียกร้องของเจ้านอกจากผู้ศรัทธาในสิ่งที่เรา ประทานมาและพวกเขานอบน้อมยอมตนต่อเจตนารมณ์ของเรา

⁵⁴ พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างผู้เจ้ามาจากสภาพของความอ่อนแอ หลังจากนั้น พระองค์ได้ทำให้ผู้เจ้าแข็งแกร่งหลังจากความอ่อนแอ และต่อมา พระองค์ได้ทรงทำให้ผู้เจ้าอ่อนแอแก่ลงหลังจากความแข็งแกร่ง พระองค์ทรงสร้างอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งและ ทรงอานุภาพ ⁵⁵ ในวันที่ยามอวสานมาถึง บรรดาผู้ทำความชั่วจะสาบาน ว่าพวกเขาได้อยู่เพียงชั่วยามเดียวเท่านั้น ในทำนองนั้นแหละที่พวกเขา ได้ถูกหลอกลวงในชีวิตโลกนี้ ⁵⁶ แต่บรรดาผู้ได้รับความรู้และความศรัทธา จะกล่าวว่า “ตามที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ พวกท่านได้อยู่จนกระทั่งถึง วันแห่งการพินคินชีพ และนี่คือวันแห่งการพินคินชีพ แต่พวกท่านไม่รู้” ⁵⁷ ดังนั้น ในวันนั้น การแก้ตัวของผู้ทำความผิดจะไม่ก่อประโยชน์อะไรแก่ พวกเขาและพวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก้ไขอะไรอีกแล้ว

⁵⁸ เราได้ให้ข้อเปรียบเทียบทุกอย่างไว้ในกูรอาณนี้แล้วเพื่อให้ มนุษย์เข้าใจ ถ้าหากเจ้านำสัญญาณหนึ่งมาให้พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสศ สัจธรรมจะกล่าวว่า “พวกท่านกำลังสร้างเรื่องเท็จ” ⁵⁹ ด้วยเหตุนี้แหละ พระเจ้าจึงทรงฉีกหัวใจของคนที่ไม่(ต้องการจะ)รู้(ความจริง) ⁶⁰ ดังนั้น (ไอ้นบี) จงอดทน แน่นนอน สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นจริงและจงอย่าให้ บรรดาผู้ที่ไม่เชื่อมั่นในความศรัทธาเห็นว่าเจ้าสิ้นหวัง

31. ลูกมาน

ลูกมาน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม มีม

² นี่คือข้อความของคัมภีร์แห่งวิทยปัญญา ³ เป็นทางนำและความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ทำความดี ⁴ สำหรับบรรดาผู้ดำรงนมาซและจ่ายซะกาตและเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ในเรื่องโลกหน้า ⁵ พวกเขาคือบรรดาผู้ที่อยู่บนแนวทางที่ถูกต้องจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาและพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จอย่างแท้จริง

⁶ แต่ในหมู่มนุษย์นั้นมิมีผู้ใช้เวลาของพวกเขาไปกับเรื่องไร้สาระเพื่อจะนำผู้คนให้หลงไปจากทางของพระเจ้า ⁷ และเมื่อศาสน์ของเราถูกนำมาอ่านให้แก่คนเช่นนั้น เขาก็หันหน้าหนีโดยไม่ยอดีเหมือนกับไม่ได้ยินมัน รวากับว่าหูของเขาหนวก ดังนั้น จึงบอกเขาถึงเรื่องการลงโทษอันเจ็บปวด(ในชีวิตที่จะมาถึง) ⁸ แน่نون บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พวกเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์แห่งความโปรดปราน ⁹ พวกเขาจะเป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอดไป สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นความจริง พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

¹⁰ พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายโดยไม่มีเสาค้ำที่ผู้เจ้าสามารถเห็นได้ และทรงบังกฎเขาไว้ใน แผ่นดินอย่างมั่นคงเพื่อมิให้มันเคลื่อนไปกับสุญญากาศ และพระองค์ทรงทำให้สัตว์หลากหลายชนิดแพร่กระจายในแผ่นดินและได้ส่งน้ำฝนลงมาจากฟากฟ้าและทำให้พืชพรรณหลากหลายชนิดเจริญงอกงามในนั้น ¹¹ นี่คือการสร้างสรรค์ของพระเจ้า ดังนั้น แสดงให้ฉันเห็นหนอยชีวอะไรบ้างที่สิ่งอื่นนอกไปจากพระองค์ได้สร้างขึ้นมา? ผู้ทำความผิดเหล่านั้นกำลังหลงผิดอย่างชัดเจน

¹² เราได้ประทานวิทย์ปัญญาแก่ลูกมานโดยกล่าวว่า “จงขอบคุณพระเจ้าและใครก็ตามที่ขอบคุณก็สนองคุณตัวเอง แต่ใครก็ตามที่เินรคุณ พระเจ้าเป็นผู้ทรงมีอย่างเหลือหลาย เป็นผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ” ¹³ ลูกมานได้ตักเตือนบุตรของเขาว่า “ลูกเอ๋ย จงอย่านำสิ่งอื่นใดมาเป็นภาคีร่วมกับพระเจ้า แท้จริง การตั้งภาคีนั้นเป็นความผิดอันมหันต์

¹⁴ เราได้กำชับมนุษย์ให้แสดงความโอ้อวมาริต่อพ่อแม่ของเขา เพราะแม่ของเขาอัมเขายู่ในครรภ์ด้วยความเพลี่ยแล้วเพลี่ยเล่าและกว่าเขาจะหย่านมเป็นเวลาสองปี (เราได้เตือนเขาว่า)จงขอบคุณฉันและพ่อแม่ของสุเจ้า ยังฉันที่สุเจ้าต้องกลับมา ¹⁵ แต่ถ้าเขาทั้งสองบังคับให้สุเจ้านำสิ่งอื่นที่สุเจ้าไม่รู้มาเป็นภาคีร่วมกับฉัน จงอย่าเชื่อฟังเขาทั้งสอง แต่จงปฏิบัติต่อเขาทั้งสองด้วยดีในโลกนี้ และจงปฏิบัติตามแนวทางของผู้ที่ได้หันมาสู่ฉัน ดังนั้น ยังฉันที่สุเจ้าทั้งหมดจะกลับมา แล้วฉันจะบอกสุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไป”

¹⁶ (และลูกมานได้กล่าวว่า) “ลูกเอ๋ย ถึงแม้มึงใจจะหนักเท่ากับเมล็ดผักเมล็ดหนึ่งและถูกซ่อนไว้ในหินหรือในชั้นฟ้าและในแผ่นดิน พระเจ้าจะทรงนำมันออกมา พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่ละเอียดอ่อนและทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ¹⁷ ลูกเอ๋ย จงดำรงนมาชเป็นประจำ จงกำชับกันในเรื่องความดีและห้ามปรามความชั่ว และจงอดทนต่อสิ่งที่เกิดขึ้นแก่เจ้า นี่คือนสิ่งที่ได้ถูกกำชับไว้อย่างเข้มงวด ¹⁸ จงอย่าพูดกับผู้คนโดยเือนหน้าออกไปจากเขาอย่างยโสและจงอย่าเดินบนแผ่นดินอย่างทะนงตน เพราะพระเจ้าไม่ทรงรักผู้โอหังและผู้คุยโวทุกคน ¹⁹ จงเดินอย่างสงบเสถียรในท่าทางของเจ้า และจงลดเสียงของเจ้าให้เบาลง เพราะที่นากลียดที่สุดในบรรดาเสียงทั้งหมดก็คือเสียงร้องของลา”

²⁰ สุเจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงทำให้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นประโยชน์แก่สุเจ้า และพระองค์ได้ทรงประทาน

ความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้เจ้าทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น? แต่ถึงกระนั้น ยังมีมนุษย์บางคนที่ได้เถียงเกี่ยวกับพระเจ้าโดยไม่มีความรู้และทางนำและคัมภีร์ที่เป็นแสงสว่าง²¹ เมื่อพวกเขาได้ถูกบอกว่า “จงปฏิบัติตามที่พระเจ้าประทานมา” พวกเขากล่าวว่า “ไม่ เราจะปฏิบัติตามที่เราได้เห็นบรรดาพ่อของเราปฏิบัติกันมา” อะไรกัน ทั้งๆที่ซาตานได้ชักชวนพวกเขาไปสู่การลงโทษในไฟอันโชติช่วงกระนั้นหรือ?

²² ใครก็ตามที่มอบน้อมยอมตนต่อพระเจ้าและเป็นผู้กระทำความดี ดังนั้น เขาก็ได้ยึดหลักมันเอาไว้แล้ว และผลสุดท้ายของกิจการทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระเจ้า²³ แต่ถ้าผู้ปฏิเสธความศรัทธา จงอย่าให้การปฏิเสธของเขาทำให้เจ้าต้องเสียใจ เพราะยังเราที่พวกเขาต้องกลับมา แล้วเราจะบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำได้ แน่นอน พระเจ้าทรงรู้ความลับที่ซ่อนเร้นอยู่ในหัวใจของมนุษย์²⁴ เราจะปล่อยพวกเขาให้สนุกสนานชั่วขณะหนึ่งในโลก หลังจากนั้น เราจะต้อนพวกเขาไปสู่การลงโทษอย่างร้ายแรง

²⁵ ถ้าหากเจ้าถามพวกเขาว่า “ผู้ใดสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน?” แน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” จงกล่าวเถิด “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า” แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้²⁶ อะไรก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงมีอย่างเหลือหลาย ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ²⁷ ถ้าหากจะเอาต้นไม้ทั้งหมดในโลกนี้มาเป็นปากกาและเอามหาสมุทรเป็นน้ำหมึกกับอีกเจ็ดมหาสมุทรมาเติมวงษ์ของพระเจ้ายังไม่หมด แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

²⁸ การสร้างและการทำให้ผู้เจ้าทั้งหมดฟื้นขึ้นมาเป็นเรื่องง่ายสำหรับพระองค์เหมือนกับ(การสร้างและการฟื้นขึ้น)ของชีวิตเดียว แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไถ่ยีนทุกสิ่งและทรงเห็นทุกสิ่ง²⁹ ผู้เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรงทำให้กลางวันผ่านเข้าไปในกลางคืนและทรงให้กลางคืนผ่านเข้าไปในกลางคืน? พระองค์ทรงควบคุมดวงอาทิตย์และดวงจันทร์

ไว้ในอำนาจ ทุกสิ่งโคจรไป(ในวิถีของมัน)จนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ และพระเจ้าทรงรู้ถึงสิ่งที่ผู้เจ้ากระทำ? ³⁰ นั่นเป็นเพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างและสิ่งอื่นที่พวกเขาวิงวอนแทนพระเจ้านั้นเป็นสิ่งเท็จ พระเจ้าเป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

³¹ ผู้เจ้าไม่เห็นหรือว่าเรือล่องลอยอยู่ในทะเลด้วยความโปรดปรานของพระเจ้าเพื่อที่พระองค์จะได้แสดงสัญญาณบางอย่างของพระองค์ให้ผู้เจ้าได้เห็น? แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับทุกคนที่อดทนและกตัญญู ³² และเมื่อคลื่นทะเลโถมใส่พวกเขาตจนเขา(แห่งความตาย) พวกเขาได้วิงวอนต่อพระเจ้าโดยทำตัวเป็นผู้บริสุทธิ์ใจต่อศาสนาของพระองค์ หลังจากนั้น เมื่อเราได้ทำให้พวกเขาถึงบกโดยปลอดภัย มีบางคนเท่านั้นที่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตั้งและไม่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเรายกเว้นคนที่ทรยศและเนรคุณ

³³ มนุษย์เอ๋ย จงขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลของผู้เจ้าและจงเกรงกลัวต่อวันที่พ่อไม่สามารถช่วยลูกและลูกไม่สามารถช่วยพ่อของตัวเองได้ แน่نون สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นความจริง ดังนั้น จงอย่าให้ชีวิตโลกนี้ล่อลวงผู้เจ้า และจงอย่าให้พวกล่อลวงมาหลอกล่อผู้เจ้าเกี่ยวกับพระเจ้า ³⁴ พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงรู้เรื่องยามอวสาน และพระองค์ทรงให้ฝนตกลงมาและพระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่ก่อตัวในมดลูก และไม่มีชีวิตใดที่รู้ว่าตัวเองจะได้อะไรในวันรุ่งขึ้นและไม่มีชีวิตใดที่รู้ว่าตัวเองจะตายในแผ่นดินไหน แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้และผู้ทรงตระหนักรู้เสมอ

32. การกราบ

อัล-ซัจญ์ดีฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 อะลีฟ ลาม มีม

2 คัมภีร์ที่ไม่มีข้อสงสัยใดๆนี้ถูกประทานมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก³ พวกเขากล่าวว่า “เขาปลอมมันขึ้นมา” กระนั้นหรือ? เปล่าเลย มันเป็นเรื่องจริงจากพระผู้อภิบาลของเจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้ตักเตือนหมู่ชนที่ไม่มีผู้ตักเตือนคนใดมาก่อนหน้าเจ้า เพื่อที่พวกเขาจะได้ถูกนำทางอย่างถูกต้อง

4 พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นในหกวัน และหลังจากนั้นได้ทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์ สูเจ้าไม่มีผู้คุ้มครองช่วยเหลือออกไปจากพระองค์และไม่มีผู้ใดโทษแทนใดๆต่อหน้าพระองค์ แล้วสูเจ้ายังไม่คิดอีกหรือ? 5 พระองค์ทรงควบคุมกิจการทั้งหลายของโลกจากชั้นฟ้ายังโลก และทั้งหมดจะขึ้นไปสู่พระองค์ในวันหนึ่ง ซึ่งความยาวของมันเป็นเวลาพันปีตามการนับของเจ้า 6 พระองค์เท่านั้นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ 7 ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาอยู่ในรูปแบบที่ดีที่สุด พระองค์ทรงเริ่มต้นการสร้างมนุษย์มาจากดิน 8 หลังจากนั้น พระองค์ก็ทรงแพร่ลูกหลานของเขาออกไปจากสิ่งที่ออกมาจากหน้าอ้นด้อยค่า 9 หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงทำให้เขาเป็นรูปร่าง และทรงเป่าวิญญาณของพระองค์เข้าไปในตัวเขาและพระองค์ได้ทรงประทานหู ตาและหัวใจแก่สูเจ้า แต่กระนั้น น้อยนักที่สูเจ้าจะขอบคุณ

10 พวกเขากล่าวว่า “เมื่อเราสูญสลายกลายเป็นดินไปแล้ว เราจะถูกกำเนิดขึ้นมาอีกได้อย่างไร?” ความจริงก็คือ พวกเขาไม่เชื่อในการพบกับ

พระผู้อภิบาลของพวกเขา ¹¹ จึงบอกพวกเขาว่า “มรณะทูตที่ถูกกำหนดไว้เหนือพวกท่านจะมาเอาพวกท่านไปอย่างครบถ้วน หลังจากนั้น พวกท่านทั้งหมดจะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา” ¹² ถ้าผู้เจ้าได้เห็นผู้ทำผิดในตอนที่เราเขยื้อนคอตกลงต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา เราได้เห็นและเราได้ยินแล้ว โปรดส่งเรากลับไปเพื่อที่เราจะได้ทำดี ตอนนี้ เราเชื่อมั่นแล้ว” ¹³ หากเราประสงค์ เราสามารถจะกำหนดให้มนุษย์ทุกคนอยู่บนทางนำของเราได้ แต่วาระของฉันทิกกล่าวไปจะเป็นความจริง นั่นคือ “ฉันจะทำให้คนรักเต็มไปด้วยฉันทิและมนุษย์พร้อมกันทั้งหมด” ¹⁴ ดังนั้น เราจะบอกพวกเขาว่า “จงลืมนิสัยนี้ เพราะผู้เจ้าลืมนิสัยนี้แล้วผู้เจ้าจะพบกับฉันในวันนี้ เราจะลืมนิสัยนี้ด้วยเช่นกัน จงลืมนิสัยการลงโทษอันนิรันดร์เพราะสิ่งที่ผู้เจ้าได้กระทำไว้” ¹⁵ คนที่ศรัทธาในศาสน์ของเรอย่างแท้จริงคือบรรดาผู้ที่ก้มลงกราบเมื่อพวกเขาถูกเตือนให้นึกถึงศาสน์นั้นและพวกเขาสดุดีพระผู้อภิบาลของพวกเขาด้วยการสรรเสริญพระองค์และพวกเขาไม่ทะนงตน ¹⁶ พวกเขาละจากที่นอนของพวกเขาและวิงวอนพระผู้อภิบาลของพวกเขาด้วยความกลัวและความหวัง และผู้ช่วยจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา ¹⁷ ไม่มีชีวิตใดรู้ถึงสิ่งสบายตาซึ่งได้ถูกซ่อนเร้นไว้จากสายตาของพวกเขาเพื่อเป็นสิ่งที่ตอบแทนการงานของพวกเขา

¹⁸ ดังนั้น คนที่เป็นผู้ศรัทธาจะเหมือนกับผู้ฝ่าฝืนพระเจ้าได้ไหม? พวกเขาไม่อาจเหมือนกันได้ ¹⁹ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้นจะได้อยู่ในสวนสวรรค์เป็นสิ่งที่ตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ²⁰ ส่วนบรรดาผู้ฝ่าฝืนพระเจ้านั้น ที่พำนักของพวกเขาคือนรก เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาพยายามจะออกไป พวกเขาจะถูกผลักกลับเข้าไปในนั้นอีกและพวกเขาจะถูกบอกว่า “ตอนนี้ จงลืมนิสัยการลงโทษของไฟนรกที่ผู้เจ้าเคยปฏิบัติ” ²¹ และแน่นอนที่สุด เราจะให้พวกเขาได้ลืมนิสัยการลงโทษที่เบาว่าก่อนการลงโทษที่ใหญ่กว่า ทั้งนี้เพื่อที่ว่าบางทีพวกเขา

จะได้หันมายังเราเพื่อการสำนึกผิดและขออภัย ²² ใครที่จะทำผิดยิ่งใหญ่ไปกว่าผู้ที่เมื่อสัจธรรมของพระผู้อภิบาลของเขาได้ถูกอ่านให้เขาฟังแล้ว เขายังหันห่างออกจากมัน? แน่อน เราจะลงโทษผู้ทำผิดเหล่านั้นอย่างหนัก

²³ ก่อนหน้านี้ เราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซา ดังนั้น เจ้า(มุฮัมมัด)จงอย่าคลางแคลงสงสัยในการรับสั่งเดียวกันนี้ เช่นเดียวกับที่เราได้ทำให้มันเป็นทางนำสำหรับลูกหลานอิสรออีล ²⁴ เราได้ทำให้พวกเขามีผู้นำที่นำผู้คนโดยคำบัญชาของเราเมื่อพวกเขาได้แสดงความอดทนและเชื่อมั่นในสัญญาณทั้งหลายของเราแล้ว ²⁵ แน่อน ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พระผู้อภิบาลของเจ้าเท่านั้นที่จะตัดสินสิ่งต่างๆที่พวกเขาขัดแย้งกัน ²⁶ และมัน(เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์)ไม่ได้ทำให้พวกเขารู้หรือว่ ก่อนหน้านั้นพวกเขาก็เดินทางผ่านไปมา? แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณอย่างมากมายแล้วพวกเขายังไม่ฟังกระนั้นหรือ?

²⁷ พวกเขาไม่เห็นหรือว่เราได้ทำให้น้ำไหลไปยังแผ่นดินที่แห้งแล้ง และจากนั้นเราได้ทำให้พืชผลออกเงยออกมาซึ่งสัตว์ของพวกเขาและพวกเขาได้กินจากมัน? พวกเขายังไม่เห็นอะไรอีกหรือ? ²⁸ และพวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดที่การตัดสินนี้จะเกิดขึ้นถ้าพวกท่านพูดจริง?” ²⁹ จงบอกพวกเขาว่า “ในวันแห่งการตัดสิน มันจะไม่เกิดประโยชน์อะไรแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ถ้าพวกเขาศรัทธาในตอนนั้น พวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนผัน” ³⁰ ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาไว้และคอยดู แท้จริงแล้ว พวกเขาก็กำลังคอยดูอยู่ด้วยเหมือนกัน

33. สหพรรค

อัล-อะฮฺซาบ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ โอ้นบี จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงอย่าเชื่อฟังบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ตลบตะแลง แท้จริง พระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาสามารถ ² จงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้า แท้จริง พระเจ้าทรงรู้ในสิ่งที่เจ้ากระทำ ³ จงวางใจในพระเจ้า เพราะพระเจ้าเท่านั้นที่พอแล้วที่จะเป็นผู้ปกป้อง

⁴ พระเจ้ามิได้ทรงทำให้คนผู้หนึ่งมีสองหัวใจในร่างกายของเขา และพระองค์มิได้ทรงทำให้บรรดาภรรยาของสุเจ้าซึ่งสุเจ้าออกห่างโดยการกล่าวว่า “เธอเป็นเหมือนกับหลังของแม่ฉัน” เป็นแม่(จริง ๆ)ของสุเจ้า และพระองค์มิได้ทรงทำให้ลูกบุญธรรมของสุเจ้าเป็นลูกแท้ๆของสุเจ้านี้เป็นสิ่งที่สุเจ้ากล่าวออกมาจากปากของสุเจ้า แต่พระเจ้าทรงกล่าวความจริงและพระองค์เท่านั้นที่ทรงนำไปสู่ทางที่ถูกต้อง ⁵ จงเรียกบุตรบุญธรรมของสุเจ้าตามชื่อพ่อของพวกเขา นี่เป็นสิ่งที่ยุติธรรมกว่าในสายตาของพระเจ้า และถ้าหากสุเจ้าไม่รู้ว่าพ่อของพวกเขาเป็นใคร จงถือว่าพวกเขาเป็นพี่น้องในศาสนาของสุเจ้าและเพื่อนของสุเจ้า และไม่มีข้อตำหนิอันใดแก่สุเจ้าถ้าหากสุเจ้ากล่าวอะไรบางอย่างโดยไม่เจตนา แต่สุเจ้าจะถูกตำหนิอย่างแน่นอนสำหรับสิ่งที่สุเจ้ากล่าวออกไปด้วยเจตนาของหัวใจของสุเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁶ นบีมุฮัมมัดมีสิทธฺเหนือบรรดาผู้ศรัทธามากกว่า(พวกเขามีสิทธฺเหนือ)ตัวของพวกเขาเอง และภรรยาทั้งหลายของนบีมุฮัมมัดเป็นแม่ของพวกเขา แต่ตามคัมภีร์ของพระเจ้า ความสัมพันธ์ทางสายเลือดนั้นมีสิทธฺเหนือกัน

และกันมากกว่าบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้อพยพ อย่างไรก็ตาม สู้เจ้าอาจทำดีต่อเพื่อนๆ ของสู้เจ้าได้ นี่เป็นสิ่งที่ได้ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์

⁷ (อินบิ) เราได้รับสัญญาที่มั่นคงจากนบีทั้งหลาย จากเจ้าและนุฮ จากอิบรอฮีมและมุซาและอีซาบุตรของมัรยัม เราได้ให้พวกเขาทุกคนทำสัญญาอย่างมั่นคงไว้กับเรา ⁸ ทั้งนี้เพื่อที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะได้ถามบรรดาผู้มีสัจจะวาจาเกี่ยวกับความสัตย์จริงของพวกเขา(ว่าได้รับการตอบสนองอย่างไรในโลก) ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พระองค์ได้ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขาแล้ว

⁹ โอ้อรรดาผู้ศรัทธา จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงแสดงแก่สู้เจ้าเมื่อไพร่พลศัตรูมายังสู้เจ้า เราได้ส่งพายุมายังพวกเขาและไพร่พลอีกมากมายที่สู้เจ้ามองไม่เห็น และพระเจ้าเป็นผู้ทรงเผ่าดูทุกสิ่งที่สู้เจ้ากระทำ ¹⁰ เมื่อพวกศัตรูบุกมายังสู้เจ้าจากข้างบนและจากข้างล่างของสู้เจ้า สู้เจ้าตาเหลือกเพราะความกลัวและหัวใจจุกอยู่ที่ลำคอและสู้เจ้าเริ่มสงสัยเกี่ยวกับพระเจ้า ¹¹ ดังนั้น บรรดาผู้ศรัทธาจึงได้ถูกทดสอบและได้รับความหวานใหวอย่างรุนแรง

¹² พวกตลบตะแลงและบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรคกล่าวว่า “สัญญาที่พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ทำไว้กับพวกเขานั้นมิใช่อะไรนอกไปจากการหลอกลวง” ¹³ อีกกลุ่มหนึ่งของคนพวกนี้กล่าวว่า “ชาวยัษริบเอ๋ย พวกเจ้าไม่มีทางที่จะต้านทาน(ศัตรู)ได้หรอก ดังนั้น จงกลับไปเสีย” แต่อีกกลุ่มหนึ่งของพวกเขาได้ขออนุญาตนบีโดยกล่าวว่า “บ้านของเราไม่ปลอดภัย” ทั้งๆ ที่มันปลอดภัยอยู่ แท้จริงแล้ว พวกเขาต้องการที่จะหนีแฉวย ¹⁴ ถ้าหากพวกศัตรูบุกเข้ามาจากทุกด้านของเมืองและคนเหล่านี้ถูกยู่ให้ทรยศ พวกเขาจะทำอย่างแน่นอนโดยไม่ลังเล ¹⁵ แท้จริง พวกเขาได้ทำสัญญาไว้กับพระเจ้าแล้วว่าพวกเขาจะไม่หันหลังให้ และสัญญาที่ได้ทำไว้กับพระเจ้านั้นจะต้องถูกสอบถาม ¹⁶ (อินบิ) จงบอกพวกเขาว่า “ถ้าหากพวกท่านหนีจากความตายหรือการถูกฆ่า การ

หนี้ของพวกท่านจะไม่มีประโยชน์อันใดแก่พวกท่าน พวกท่านจะมีความสุขในชีวิตแค่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น”¹⁷ จงถามพวกเขา “ใครเล่าที่จะปกป้องพวกท่านจากพระเจ้าถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์จะให้พวกท่านได้รับอันตราย? หรือถ้าพระองค์ทรงปรารถนาที่จะเมตตาพวกท่าน ใครที่สามารถขัดขวางพระองค์?” แท้จริงแล้ว พวกเขาไม่สามารถที่จะพบใครเป็นผู้ปกป้องและผู้ช่วยเหลือพวกเขาได้นอกไปจากพระเจ้า

¹⁸ พระเจ้าทรงรู้ว่าใครในหมู่ผู้เจ้าที่ดึงคนอื่นกลับมา ผู้ที่บอกกับพี่น้องของพวกเขว่า “มาอยู่ฝ่ายเราสิ” และพวกเขาไม่ได้เข้าร่วมต่อสู้ นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ¹⁹ พวกเขาให้ความช่วยเหลือเจ้าโดยไม่เต็มใจ แต่เมื่อมีอันตรายเกิดขึ้น เจ้าจะเห็นพวกเขามองไปยังเจ้าดวงตาของพวกเขากลอกกลิ้งเหมือนกับผู้ที่กำลังเป็นลมใกล้ตาย แต่เมื่ออันตรายผ่านพ้นไปแล้ว พวกเขาจะออกมาต่อว่าเจ้าอย่างเผ็ดร้อนด้วยความอยากได้ในทรัพย์สิน คนเหล่านี้มิได้ศรัทธาแต่อย่างใด ดังนั้นพระเจ้าจึงได้ทำให้การงานของพวกเขารู้ผล และนี่เป็นเรื่องง่ายสำหรับพระเจ้า ²⁰ พวกเขาคิดว่าไฟรพที่ร่วมกันมารุกรานนั้นจะไม่มีวันถอยไป แท้จริงแล้ว ถ้าหากพวกศัตรูเหล่านั้นกลับมาโจมตีอีก พวกเขาก็อยากอยู่ในทะเลทรายกับพวกเบดูอิน และพวกเขาจะคอยถามข่าวเกี่ยวกับผู้เจ้าจากที่นั่น แต่ถ้าพวกเขาจะอยู่กับผู้เจ้า พวกเขาจะไม่ร่วมต่อสู้ นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

²¹ แท้จริงแล้ว ในศาสนทูตของพระเจ้านั้นมีแบบอย่างที่ดีที่สุดสำหรับคนที่แสวงหาพระเจ้าและวันสุดท้ายและระลึกถึงพระเจ้าเสมอ ²² เมื่อบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริงมองเห็นพวกศัตรูที่มารุกราน พวกเขาได้ร้องออกมาว่า “นี่คือสิ่งที่พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ได้สัญญาไว้กับเรา แน่نون สัญญาของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์เป็นจริงเสมอ” และนี่เป็นสิ่งที่ทำให้พวกเขาศรัทธาและนอบน้อมมากขึ้น ²³ ในบรรดา

* ดูหน้า 14-17 ของบทนำ

ผู้ศรัทธาในนั้นมีผู้ซื้อตรงต่อสัญญาที่เขาได้ทำไว้กับพระเจ้า บางคนในหมู่พวกเขาได้ปฏิบัติตามสัญญาครบถ้วนแล้ว และบางคนก็กำลังคอยอยู่โดยมิได้ผันแปรใดๆแม้แต่หนึ่งเดียว ²⁴ พระเจ้าจะทรงตอบแทนผู้ซื้อตรงสำหรับความซื้อตรงของพวกเขาและลงโทษพวกตลบตะแลงถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ หรือพระองค์อาจยอมรับการสำนึกผิดของพวกเขา เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

²⁵ พระเจ้าได้ทรงทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหันหลังกลับด้วยความเคียดแค้นโดยไม่ได้รับผลดีแต่อย่างใด พระเจ้าทรงเพียงพอแล้ว(ที่จะคุ้มครอง)สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในการต่อสู้ พระเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ ²⁶ พระองค์ได้ทรงนำชาวคัมภีร์ที่ช่วยเหลือบรรดาผู้รุกรานลงมาจากป้อมของพวกเขาและทรงทำให้หัวใจของพวกเขาเต็มไปด้วยหวาดกลัวจนบางคนสูญเสียใจได้ฆ่าและบางคนสูญเสียใจจับเป็นเชลย ²⁷ พระองค์ได้ทรงทำให้ผู้เจ้าเป็นผู้สืบทอดแผ่นดินของพวกเขาและที่อยู่อาศัยของพวกเขาและทรัพย์สินของพวกเขา และทรงประทานแผ่นดินที่ผู้เจ้ายังไม่เคยย่างเท้าเข้าไปมาก่อน พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

²⁸ โอวันนี้ จงบอกบรรดาภรรยาของเจ้าว่า “ถ้าพวกเธอปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้และการประดับประดาอันสวยงามของมัน จงมา ฉันจะให้สิ่งเหล่านี้แก่พวกเธอและปล่อยพวกเธอไปอย่างมีเกียรติ ²⁹ แต่ถ้าพวกเธอปรารถนาพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และที่พำนักแห่งโลกหน้าแล้ว จงรู้ไว้ว่าพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมการตอบแทนอันยิ่งใหญ่สำหรับผู้ทำดีในหมู่พวกเธอไว้แล้ว” ³⁰ โอภรรยาของวันนี้ ใครก็ตามในหมู่ผู้เจ้ายี่สิบประพัตติตัวไม่เหมาะสมอย่างเปิดเผยจะต้องถูกลงโทษเป็นสองเท่า นี่เป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับพระเจ้า

³¹ แต่ใครก็ตามในหมู่ผู้เจ้ายี่สิบที่เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และกระทำความดี เราจะตอบแทนรางวัลพวกเธอเป็นสองเท่า และเราได้เตรียมปัจจัยอันมีเกียรติไว้สำหรับเธอไว้แล้ว ³² โอภรรยาของวันนี้ พวก

เธอไม่เหมือนกับผู้หญิงอื่นๆ ถ้าพวกเธอเกรงกลัวพระเจ้า จงอย่าพูดจาด้วยเสียงอ่อนหวานนัก ด้วยเหตุว่าคนที่หัวใจเป็นโรคจะคิดหวังอย่างผิดๆ จากตัวเธอ แต่จงพูดจาด้วยความเหมาะสม

³³ จงอยู่ในบ้านของพวกเธอและจงอย่าออกไปเที่ยววอดความสวยงามอย่างที่คุณหญิงทั้งหลายทำในสมัยแห่งความโง่เขลาที่ผ่านมา นี่ จงดำรงนมาซและจ่ายซะกาตและจงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ โอ ผู้หญิงในครอบครัวของนบี พระเจ้าเพียงแต่ทรงเจตนาที่จะขจัดความโสมมทั้งหลายออกจากพวกเธอและจะทำให้พวกเธอสะอาดผ่องแผ้ว ³⁴ จงนึกถึงสิ่งที่พระเจ้าประทานมาและวิทียปัญญาที่ได้ถูกอ่านในบ้านของพวกเธอ แท้จริง พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง ทรงตระหนักอยู่เสมอ

³⁵ แนนอนที่สุด ชายและหญิงที่ยอมจำนนต่อพระเจ้า ชายและหญิงผู้ศรัทธา ชายและหญิงผู้เชื่อฟัง ชายและหญิงผู้มีความซื่อสัตย์ ชายและหญิงผู้อดทน ชายและหญิงผู้อ่อนบ่น้อมถ่อมตน ชายและหญิงผู้บริจาคทาน ชายและหญิงผู้ถือศีลอด ชายและหญิงผู้รักษาส่วนอันพึงสงวนของตนเอง ชายและหญิงผู้ระลึกถึงพระเจ้ายากๆ พระเจ้าทรงเตรียมการให้อภัยและรางวัลตอบแทนอันใหญ่หลวงแก่พวกเขาไว้แล้ว ³⁶ มันไม่เหมาะสมสำหรับชายผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธาที่จะมาเลือกอะไรอีกในเรื่องของพวกเขาเมื่อพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ได้ตัดสินใจในเรื่องของพวกเขาไปแล้ว ใครก็ตามที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ แนนอน พวกเขาได้หลงผิดอย่างชัดเจน

³⁷ (ไอ้คน!) เจ้าได้พูดกับคนที่พระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานแก่เขาและเจ้าก็โปรดปรานเขาเช่นกันว่า “จงครองภรรยาของเจ้าไว้และจงเกรงกลัวพระเจ้า” ในตอนนั้น เจ้าหาทางปิดบังเรื่องที่พระเจ้าจะทรงเปิดเผยไว้ในหัวใจของเจ้า แต่เจ้าเกรงกลัวผู้คน ในขณะที่พระเจ้านั้นมีสิทธิ์มากกว่าที่เจ้าจะต้องเกรงกลัว เมื่อเซดได้หย่านางแล้ว เราได้ให้

นางแต่งงานกับเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่บรรดาผู้ศรัทธาจะได้ไม่มีอุปสรรคในเรื่อง
ภรรยาของลูกบุญธรรมของพวกเขาเมื่อพวกเขาหย่าพวกนางแล้ว พระ
บัญชาของพระเจ้านั้นต้องได้รับการปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ³⁸ ไม่มีข้อ
เสียหายแต่ประการใดสำหรับนบีที่จะทำในสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกำหนด
ไว้สำหรับเขา นี่เป็นแนวทางของพระเจ้าเกี่ยวกับบรรดานบีที่ได้ล่วง
ลับไปก่อนหน้านี้ และคำบัญชาของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ได้ถูกกำหนดไว้
โดยสมบูรณ์แล้ว ³⁹ บรรดาผู้ที่เผยแพร่ศาสนาของพระองค์และเกรงกลัว
พระองค์และไม่เกรงกลัวผู้ใดนอกจากพระเจ้า พระเจ้าก็เพียงพอแล้ว
ที่จะทรงชำระบัญชี ⁴⁰ มุฮัมมัดมิได้เป็นพ่อของใครในหมู่คนของสุเจ้า
แต่เขาเป็นศาสนทูตของพระเจ้าและเป็นตราประทับของนบีทั้งหลาย
พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

⁴¹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงระลึกถึงพระเจ้าให้มาก ๆ ⁴² จงสดุดีพระองค์ทั้ง
ยามเช้าและยามเย็น ⁴³ พระองค์คือผู้ทรงประทานความจำเริญแก่สุเจ้า
และทูตสวรรค์ของพระองค์ก็วิงวอนขอความโปรดปรานจากพระองค์ให้
แก่สุเจ้าด้วย ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะทรงนำสุเจ้าออกจากความมืดไปสู่แสง
สว่าง พระองค์ทรงเมตตาต่อบรรดาผู้ศรัทธาอยู่เสมอ ⁴⁴ ในวันที่พวกเขา
พบพระองค์ พวกเขาจะถูกต้อนรับด้วยคำทักทายว่า “ศานติ” พระองค์
ทรงเตรียมรางวัลอันมีเกียรติไว้สำหรับพวกเขาแล้ว

⁴⁵ นบีเอ๋ย เราได้ส่งเจ้ามาให้เป็นพยาน เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน
⁴⁶ และผู้เชิญชวนไปสู่พระเจ้าโดยอนุมัติของพระองค์ และนำทางพวกเขา
เหมือนประทีปที่ส่องสว่าง ⁴⁷ จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าพระเจ้ามี
ความจำเริญอันมากมายไว้สำหรับพวกเขา ⁴⁸ ดังนั้น จงอย่าคล้อยตาม
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและพวกตลบตะแลง จงอย่าสนใจต่อคำพูดเราะ
รานของพวกเขาและจงวางใจในพระเจ้า เพราะพระเจ้านั้นเพียงพอแล้ว
สำหรับการมอบความไว้วางใจ

⁴⁹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสุเจ้าแต่งงานกับหญิงผู้ศรัทธาและหลังจาก

นั้นได้หย่าพวกนางก่อนที่จะได้อยู่ร่วมกับพวกนาง สู้เจ้าไม่ต้องรอพวกนางให้ครบเวลาแห่งการรอคอย จึงให้บางสิ่งบางอย่างแก่พวกนางและปล่อยพวกนางไปอย่างมีเกียรติ

⁵⁰ โอนปี เราได้ทำให้บรรดาภรรยาของเจ้าเป็นทือนุมนัดแก่เจ้าสำหรับคนที่เจ้าได้ให้ของขวัญแต่งงานแก่พวกนางไปแล้ว และบรรดาผู้หญิงที่เจ้าครอบครองอยู่จากบรรดาทาสหญิงที่พระเจ้าทรงประทานแก่เจ้า และ (เราได้ทำให้บุคคลต่อไปนี้เป็นทือนุญาตสำหรับเจ้า นั่นคือ) ลูกสาวของพี่น้องชายทางพ่อของเจ้าและลูกสาวของพี่น้องหญิงทางพ่อของเจ้า และลูกสาวของพี่น้องชายทางแม่ของเจ้าและลูกสาวของพี่น้องหญิงทางแม่ของเจ้าซึ่งได้อพยพไปกับเจ้า และหญิงผู้ศรัทธาที่เสนอตัวเองแก่นบีถ้าหากนบีต้องการจะแต่งงานกับนาง สิทธิพิเศษนี้สำหรับเจ้าเท่านั้น ไม่ใช่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาคนอื่น ๆ เรารู้ดีถึงสิ่งที่เราได้กำหนดแก่บรรดาผู้ศรัทธาเกี่ยวกับภรรยาของพวกเขาทาสหญิงของพวกเขานั้นเพื่อที่จะได้ไม่มีคำตำหนิต่อเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁵¹ เจ้าจะให้ภรรยาคณใดของเจ้าอยู่ห่างเจ้าก็ได้ตามที่เจ้าต้องการ และเจ้าจะให้ใครอยู่ใกล้ชิดกับเจ้าก็ได้ตามที่เจ้าต้องการ และไม่มีข้อตำหนิใดๆถ้าเจ้าจะเรียกภรรยาที่เจ้าให้อยู่ห่างมาอยู่ใกล้ก็ได้ นั่นเป็นการเหมาะสมกว่า เพื่อที่ดวงตาของนางจะเย็นลงและพวกนางจะได้ไม่เศร้าโศก และพวกนางทั้งหมดจะได้พอใจกับสิ่งที่เจ้าให้พวกนาง พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในหัวใจของเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงชั้นดีธรรม

⁵² ไม่เป็นทือนุญาตให้เจ้าแต่งงานกับผู้หญิงอื่นอีกแล้วหลังจากนี้ และเจ้าจะไม่ได้รับอนุญาตให้อาภรรยาอื่นมาแทนพวกนางถึงแม้ว่าความสวຍของพวกนางจะทำให้เจ้าพึงใจก็ตาม เว้นแต่ทาสหญิงที่เจ้าครอบครอง พระเจ้าเป็นผู้ทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง

⁵³ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเข้าไปในบ้านของนบีเว้นเสียแต่ว่าเจ้าถูกเชิญให้ไปกินอาหาร จงอย่านั่งอ้อยอิ่งคอยจนกระทั่งอาหารพร้อม เมื่อ

สุเจ้าถูกเชิญมา จงเข้าไปและเมื่อสุเจ้ากินอาหารเสร็จแล้ว จงรีบแยกย้ายกันกลับไป จงอย่านั่งอ้อยอิ่งสนทนากัน เพราะการทำเช่นนั้นจะสร้างความลำบากใจให้แก่บี แต่เขากระดากใจที่จะบอกสุเจ้า แต่พระเจ้าไม่ทรงกระดากใจต่อความจริง ถ้าหากสุเจ้าจะขอสั่งใดจากภรรยาของนบี ก็จงขอต่อนางจากหลังมาน นี่เป็นการดีกว่าสำหรับความผ่องแผ้วของหัวใจของสุเจ้าและหัวใจของพวกนาง และมีสิ่งทีสุเจ้าจะรบกวนศาสนทูตของพระเจ้าและไม่อนุญาตให้สุเจ้าแต่งงานกับภรรยาของเขาหลังจากเขาเป็นอันขาด นี่เป็นความผิดร้ายแรงยิ่งในสายตาของพระเจ้า ⁵⁴ ไม่ว่าสุเจ้าจะเปิดเผยสิ่งใดหรือซ่อนเร้นมัน แน่นอน พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง

⁵⁵ ไม่มีข้อตำหนิแต่ประการใดสำหรับบรรดาภรรยาของนบีในการปรากฏตัวต่อบิดาของพวกนาง ลูกชายของพวกนาง พี่ชายน้องชายของพวกนาง ลูกชายของพี่ชายน้องชายของพวกนาง ลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกนาง ผู้หญิงที่คุ้นเคยด้วยกันของพวกนางและทาสของพวกนาง โอ้ผู้หญิงทั้งหลาย จงเกรงกลัวพระเจ้า พระเจ้าทรงรู้เห็นทุกสิ่ง

⁵⁶ แท้จริง พระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์ยังอำนวยการแก่บี บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงขอพรให้แก่เขาได้รับความจำเริญและส่งความสันติแก่เขา ⁵⁷ บรรดาผู้สร้างความยุ่งยากให้แก่พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์จะถูกพระเจ้าสาปแช่งทั้งในโลกนี้และโลกหน้า พระเจ้าได้ทรงเตรียมการลงโทษอันน่าอัปยศไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ⁵⁸ บรรดาผู้ใส่ร้ายชายผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธาในสิ่งที่พวกเขาไม่ได้ทำนั้น แน่นอน พวกเขาได้แบกการกล่าวร้ายอันหนักหน่วงและบาปอันขัดแจ้งไว้

⁵⁹ โอ้นบี จงสั่งบรรดาภรรยาของเจ้าและลูกสาวของเจ้าให้เอาเสื้อผ้าส่วนนอกดึงลงมาเหนือตัวของพวกนางไว้(เมื่ออยู่ในที่สาธารณะ) เพื่อที่พวกนางจะได้เป็นที่รับรู้และไม่ถูกระราน พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตา ⁶⁰ ถ้าพวกตลบตะแลงและพวกที่หัวใจของพวกเขาคือโรค และพวกที่ชอบนินทาในมะดีนะฮฺไม่หยุดยั้ง แน่นอน เราจะให้เจ้าจัดการ

พวกเขา⁶¹ พวกเขาจะถูกสาปแช่งไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนและจะถูกจับกุมและถูกฆ่า*⁶² นี่คือการของพระเจ้าสำหรับผู้คนก่อนหน้านี้ และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดๆในวิธีการของพระเจ้า

⁶³ ผู้คนถามเจ้าเกี่ยวกับยามอวาน จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่มีความรู้เรื่องนี้ ใครจะรู้? ยามอวานอาจจะอยู่ใกล้ๆนี้ก็ได้”

⁶⁴ แน่นอน พระเจ้าทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและได้เตรียมไฟที่ลุกโชนไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ⁶⁵ พวกเขาจะพำนักรอในนันทลอดกาลและพวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ ⁶⁶ ในวันนี้ ไบหน่าของพวกเขาก็จะถูกพลิกไปพลิกมาบนไฟ พวกเขาจะกล่าวว่า “เราน่าเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์” ⁶⁷ และพวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา เราเชื่อฟังบรรดาหัวหน้าของเราและผู้อาวุโสของเรา และพวกเขาได้ทำให้พวกเราหลงทาง” ⁶⁸ โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงลงโทษพวกเขาเป็นสองเท่า และทรงสาปแช่งพวกเขาอย่างหนักด้วยเถิด”

⁶⁹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเป็นเหมือนบรรดาผู้กล่าวร้ายมุซา พระเจ้าได้ทรงทำให้เขาพินาศจากที่พวกเขา กล่าวร้ายแล้ว เขาเป็นผู้มีเกียรติในทัศนะของพระเจ้า ⁷⁰ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงเกรงกลัวพระเจ้า และจงพูดแต่สิ่งที่ถูกต้อง ⁷¹ พระองค์จะประทานความจำเริญให้แก่การทำงานของสุเจ้าและให้อภัยความผิดของสุเจ้า แน่นอน ใครที่เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ เขาก็จะได้รับความสำเร็จอันยิ่งใหญ่

⁷² เราได้เสนอความรับผิดชอบอันนี้แก่ชนฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและภูเขา แต่พวกมันปฏิเสธที่จะแบกรับมันไว้และเกรงกลัวความรับผิดชอบ แต่มนุษย์ออกมาแบกรับมันไว้ แท้จริง เขาเป็นผู้ธรรมและใจซื่อ ⁷³ พระเจ้าจะทรงลงโทษชายและหญิงผู้ตลบตะแลง และชายหญิงผู้ตั้งภาคี แต่พระองค์ทรงรับการสำนึกผิดของชายและหญิงผู้ศรัทธา พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

* ดูหน้า 14-17 ของบทนำ

34. ซีบา

.....

สะปะอ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- ¹ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และบรรดาการสรรเสริญเป็นของพระองค์แต่เพียงผู้เดียวในโลกด้วย พระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณและผู้ทรงรอบรู้
- ² พระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งใดก็ตามที่เข้าไปในแผ่นดินและสิ่งใดก็ตามที่ออกมาจากมัน และสิ่งใดก็ตามที่ลงมาจากฟากฟ้าและสิ่งใดก็ตามที่ขึ้นไปในนั้น พระองค์เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงให้อภัย

³ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า “ยามอวสานจะไม่มีวันมาถึงเรา” จึงบอกพวกเขาว่า “ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของฉันผู้ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่มองไม่เห็น มันจะมายังพวกท่านอย่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใดแม้แต่ำน้าหนักเพียงน้อยนิดจะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้ไม่ว่าจะในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินหรือสิ่งที่เล็กไปกว่านั้นหรือใหญ่ไปกว่านั้น ทุกสิ่งได้มีอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งแล้ว” ⁴ พระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี พวกเขาจะได้รับการให้อภัยและปัจจัยอันมีเกียรติ” ⁵ ส่วนบรรดาผู้ตืนร้นต่อต้านสัญญาณทั้งหลายของเรานั้น สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวดอย่างที่สุด ⁶ บรรดาผู้ได้รับความรู้นั้นรู้ดีว่าอะไรก็ตามที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเป็นสัจธรรมและนำไปสู่หนทางของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

⁷ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่ผู้คนว่า “เอา! หนะ เราจะชี้ให้พวกท่านเห็นถึงคนที่จะบอกพวกท่านว่าเมื่อร่างกายของพวกท่านแยกสลายออกเป็นชิ้นๆแล้ว พวกท่านจะถูกทำให้เกิดใหม่อีกครั้งหนึ่ง? ⁸ เขาสร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าขึ้นมาหรือว่าเป็นบ้าไปเสียแล้ว?” เปล่าเลย

บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในวัณโลกหน้าต่างหากที่จะถูกลงโทษและพวกเขาอยู่ในการหลงผิดไปไกลลิบ⁹ พวกเขาไม่สังเกตถึงสิ่งที่อยู่รอบตัวพวกเขา จากปากฟ้าและแผ่นดิน ทั้งข้างหน้าและข้างหลังพวกเขากระนั้นหรือ? ถ้าหากเราประสงค์ เราสามารถที่จะทำให้พวกเขาจมลงไปในแผ่นดิน หรือทำให้บางส่วนของท้องฟ้าถล่มลงมาบน พวกเขาก็ได้ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่งสำหรับบ่าวผู้หันมายังเรา

¹⁰ เราได้ประทานความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่แก่ดาวิด เราได้บัญชาว่า “โอ้ภูเขาและนก จงร่วมกับเขาในการสดุดีเรา” เราได้ทำให้เหล็กอ่อนสำหรับเขา¹¹ (โดยกล่าวว่า) “จงทำเสื่อเกราะและสวมใส่ห่วงให้เหมาะสม และจงทำความดี แน่นอน ฉันเห็นทุกสิ่งที่เจ้าทำ”

¹² สำหรับสูลย์มาน เราได้ทำให้เขามีอำนาจควบคุมกระแสน้ำที่พัดสำหรับการเดินทางหนึ่งเดือนในตอนเช้าและการเดินทางหนึ่งเดือนในตอนเย็น และเราได้ทำให้ตาน้ำทองแดงหลอมละลายออกมาให้เขา และได้ทำให้มีอำนาจควบคุมภูเขาน้ำที่ทำงานรับใช้เขาโดยพระบัญชาของพระผู้อภิบาลของเขา และใครก็ตามในหมู่พวกมันที่บ้ายเบี่ยงจากคำบัญชาของเรา เราจะทำให้มันได้สัมผัสไฟที่ลุกโชน¹³ พวกมันได้ทำทุกอย่างให้เขาตามที่เขาต้องการ เช่น หอสสูง รูปจำลอง ถ้วยชามเหมือนอ่างน้ำและหม้อหุงต้มขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่กับที่ เรากล่าวว่า “ผู้คนของดาวิดเอ๋ย จงขอบคุณเถิด เพราะบ่าวของฉันส่วนน้อยเท่านั้นที่กตัญญู”

¹⁴ เมื่อเราได้กำหนดความตายแก่สูลย์มาน ไม่มีอะไรที่บอกให้พวกภูเขารู้ถึงการตายของเขา นอกจากพวกตัวปลวกที่กัดกินไม้เท้าของเขา เมื่อเขาล้มลง พวกภูเขินจึงประจักษ์ว่าถ้าพวกมันรู้ถึงสิ่งที่มองไม่เห็น พวกมันจะไม่ต้องมาทนทรมานทำงานอย่างอดสูต่อไป

¹⁵ สำหรับผู้คนของซิบานั้นมีสัญญาณหนึ่งในที่อยู่อาศัยของพวกเขา นั่นคือสวนสองแห่ง แห่งหนึ่งอยู่ทางด้านขวาและอีกแห่งหนึ่งทางด้านซ้าย เราได้บอกพวกเขาว่า “จงกินจากที่พระผู้อภิบาลของสุเจ้าประทาน

มาและจงขอบคุณพระองค์ สู่เจ้ามีแผ่นดินอันอุดมสมบูรณ์และพระผู้
อภิบาลผู้ทรงอภิบาล” ¹⁶ แต่พวกเขากลับหันหลังให้(สัจธรรม) ดังนั้น เรา
จึงได้ทำให้หน้าจากเขื่อนไหลท่วมพวกเขา และเราได้เปลี่ยนสวนทั้งสอง
ของพวกเขาด้วยสวนอีกสองแห่งที่ให้ผลไม้ขมและต้นไม้พุ่มเตี้ยและพุ่ม
หนามอีกเล็กน้อย ¹⁷ นี่แหละคือการตอบแทนของเราเพราะการที่พวกเขา
เนรคุณ และเราไม่ลงโทษเช่นนั้นแก่ผู้ใดนอกไปจากผู้เนรคุณ

¹⁸ ระหว่างพวกเขาและเมืองทั้งหลายที่เราได้ประทานความจำริญให้
ในนั้น เราได้ให้มีเมืองอื่นๆตั้งอยู่ใกล้กัน และระหว่างเมืองเหล่านั้น เราได้
กำหนดระยะการเดินทางของมันไว้ โดยกล่าวว่า “จงเดินทางบนเส้นทาง
เหล่านี้ทั้งกลางคืนและกลางวันโดยปลอดภัยเถิด” ¹⁹ แต่พวกเขากล่าวว่า
“โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทรงให้การเดินทางของเรายาวกว่านี้เถิด”
ดังนั้น พวกเขาจึงอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง และเราได้ทำให้พวกเขา
กลายเป็นตำนานและแตกกระจัดกระจายไปทั่วแผ่นดิน แท้จริงแล้ว ใน
นั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับผู้ตถุชนและผู้กตัญญู

²⁰ ชะตาคนพบว่าการคาดคะเนของมันถูกต้องและพวกเขาก็ตามมัน
ยกเว้นผู้ศรัทธาที่แท้จริงซึ่งมีอยู่น้อย ²¹ แต่มันไม่มีอำนาจใดๆเหนือพวก
เขา เราเพียงแค่ต้องการที่จะดูว่าใครเป็นผู้ศรัทธาในโลกหน้าและใครที่
สงสัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง

²² (อินบี) จงกล่าวแก่ผู้ตั้งภาคีว่า “จงวิงวอนต่อบรรดาสิ่งที่พวกท่าน
เคารพสักการะแทนพระเจ้า พวกมันมิได้เป็นเจ้าของสิ่งใดแม้แต่นาหนัก
เพียงอณูเดียวในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพวกมันมิได้มีส่วนใดๆ
ในทั้งสองนั้น และไม่มีผู้ใดจากพวกมันเป็นผู้ช่วยเหลือพระองค์” ²³ การขอ
ไถ่โทษใดๆต่อพระเจ้าจะไม่อำนวยความสะดวกแก่ผู้ใดนอกจากผู้ที่พระองค์
ทรงอนุมัติ เมื่อหัวใจของพวกเขาผ่อนคลายจากความกลัวแล้ว พวกเขา
จะถามผู้ได้รับอนุญาตให้ขอไถ่โทษว่า “พระผู้อภิบาลของพวกท่านได้

ตอบว่าอย่างไร?” พวกเขาจะกล่าวว่า “เป็นความจริง และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงยิ่งใหญ่”

²⁴ (โธมัส) จึงถามพวกเขาว่า “ใครเป็นผู้ประทอนปัจจัยยังแก่พวกท่านจากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน?” จึงกล่าวเถิด “พระเจ้า ไม่เราก็พวกท่านที่อยู่บนทางนำหรือในการหลงผิดอย่างชัดเจน” ²⁵ จึงบอกพวกเขาว่า “พวกท่านจะไม่ถูกสอบถามถึงบาปของเรา และเราก็จะไม่ถูกสอบถามถึงสิ่งที่พวกท่านทำ” ²⁶ จึงบอกพวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของเราจะรวมพวกเราเข้าด้วยกัน หลังจากนั้น พระองค์ก็จะทรงตัดสินระหว่างเราอย่างถูกต้อง พระองค์เป็นผู้ทรงตัดสินโดยเด็ดขาด ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” ²⁷ จึงบอกพวกเขาว่า “จงนำสิ่งที่พวกท่านตั้งเป็นภาคีกับพระองค์มาให้ฉันได้เห็นหน่อยซิ” ไม่เลย พระองค์เท่านั้นคือพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

²⁸ (โธมัส) เราได้ส่งเจ้ามาเพื่อเป็นผู้นำชาวดีและเป็นผู้ตักเตือนสำหรับมนุษยชาติทั้งหมด แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่รู้ ²⁹ พวกเขาถามว่า “เมื่อใดสัญญานี้จะจริงถ้าหากว่าท่านพูดจริง?” ³⁰ จึงกล่าวเถิดว่า “สำหรับพวกท่านนั้น วันนั้นได้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วซึ่งพวกท่านไม่สามารถที่จะหน่วงเหนี่ยวมันไว้หรือจะเร่งมันสักยามก็ไม่ได้”

³¹ บรรดาผู้ปฏิเสศธรรมกล่าวว่ “เราจะไม่ศรัทธาในกุรอานนี้และจะไม่ศรัทธาในคัมภีร์อื่นใดก่อนหน้านี้ด้วย” ถ้าเจ้าได้เห็นคนชั่วพวกนี้ในตอนทีพวกเขาขึ้นอยู่กับพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาต่างคนต่างจะตำหนิกันเอง บรรดาผู้อ่อนแอจะกล่าวแก่ผู้ที่ทำตัวเป็นใหญ่ว่า “ถ้ามิใช่เพราะพวกเจ้า เราก็คงเป็นผู้ศรัทธาแล้ว” ³² บรรดาผู้ทำตัวเป็นใหญ่จะกล่าวแก่ผู้อ่อนแอว่า “เราขัดขวางพวกเจ้าจากทางนำกระนั้นหรือเมื่อมันได้มายังพวกเจ้า? เปล่าเลย พวกเจ้าเองต่างหากที่เป็นคนผิด” ³³ บรรดาผู้อ่อนแอจะกล่าวแก่บรรดาผู้ทำตัวเป็นใหญ่ว่า “ไม่ใช่เช่นนั้น แต่เพราะแผนการของพวกเจ้าทั้งกลางคืนและกลางวันเมื่อพวกเจ้าสั่ง

พวกเราให้ปฏิเสษพระเจ้าและตั้งสิ่งอื่นเป็นภาคีกับพระองค์” ในที่สุด เมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษ พวกเขาจะสำนึกผิดในหัวใจของพวกเขาและเราจะคลั่งคอบรรดาผู้ปฏิเสษสัจธรรมไว้ พวกเขาจะถูกลงโทษตามสัดส่วนความผิดของพวกเขา

³⁴ ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่เราส่งผู้ตักเตือนคนใดมายังเมืองใด คนที่มิอันจะกินในเมืองนั้นได้กล่าวว่า “เราไม่เชื่อในสิ่งที่ท่านนำมา” ³⁵ พวกเขามักจะกล่าวว่า “พวกเรามีทรัพย์สินและลูกหลานมากมาย และเราจะไม่มีความทุกข์โศก” ³⁶ (โอ้นบี) จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงประทานปัจจัยอย่างมากมายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงประทานเพียงเล็กน้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แต่ผู้คนส่วนใหญ่ไม่รู้เรื่องนี้” ³⁷ ไม่ใช่ทรัพย์สินของสุเจ้าและลูกหลานของสุเจ้าที่นำสุเจ้าเข้ามาใกล้เรา บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีต่างหากที่จะได้รับรางวัลตอบแทนเป็นสองเท่าสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ และพวกเขาจะอยู่ในวิมานสูงอันสงบ ³⁸ ส่วนบรรดาผู้พยายามขัดขวางศาสน์ของเราเพื่อที่จะทำลายวัตถุประสงค์ของมันนั้น พวกเขาจะถูกลงโทษอย่างหนัก ³⁹ (โอ้นบี) จึงบอกพวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงประทานปัจจัยอย่างมากมายจากหลายทางแก่ปวงบ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงประทานมันอย่างน้อยนิดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอะไรก็ตามที่พวกท่านใช้จ่ายไป พระองค์จะทดแทนให้ และพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดในบรรดาผู้ประทานปัจจัย”

⁴⁰ ในวันที่พระองค์ทรงรวมมนุษยชาติทั้งหมดไว้ด้วยกันนั้น พระองค์จะทรงถามทูตสวรรค์ว่า “พวกเขาเหล่านี้หรือที่เคารพสักการะพวกเจ้า?”

⁴¹ พวกเขาจะตอบว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ พระองค์คือผู้ทรงคุ้มครองเรา เราไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรกับพวกเขา ความจริงแล้ว พวกเขาคือผู้เคารพสักการะผู้อื่นต่างหาก พวกเขานั้นแหละที่ส่วนมากของพวกเขาศรัทธา” ⁴² (ในตอนนั้น เราจะกล่าวว่า) “วันนี้ สุเจ้าไม่สามารถที่จะให้คุณ

และให้โทษแก่กันและกันได้” และเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ทำผิดว่า “ตอนนั้น จงลืมนการลงโทษที่ผู้เจ้าเคยปฏิเสธมาตลอด”

⁴³ เมื่อใดก็ตามที่ศาสน์อันชัดเจนของเราได้ถูกนำมายังพวกเขา พวกเขาบอกว่า “คนผู้นี้(มุฮัมมัด)เพียงแต่ต้องการที่จะหันพวกเจ้าออกไปจากสิ่งที่บรรดาบรรพบุรุษของพวกท่านเคารพสักการะมาก่อน” และพวกเขาบอกว่า “นี่(กุรอาน)มิใช่อะไรนอกไปจากเรื่องเท็จที่กุขึ้นมา” เมื่อสัจธรรมมาปรากฏต่อหน้าบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมเหล่านี้ พวกเขาบอกว่า “นี่มิใช่อะไรนอกไปจากเวทมนต์คาถาเท่านั้น” ⁴⁴ เราไม่ได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาก่อนหน้านั้นเพื่อที่พวกเขาจะได้เรียนและเราก็มิได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดมาก่อนหน้าเจ้า ⁴⁵ บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาเคยปฏิเสธสัจธรรมเช่นกัน คนเหล่านี้ไม่ได้รับแม้แต่หนึ่งในสิบของสิ่งที่เราได้ประทานแก่ผู้คนก่อนหน้านั้น แต่เมื่อพวกเขาถือว่าบรรดาศาสนทูตของเราเป็นผู้โกหก ดังนั้น จงดูเถิดว่าการลงโทษของฉันทจะน่าสะพรึงกลัวอย่างไร

⁴⁶ (ไอนบี) จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ฉันทขอให้พวกท่านทำสิ่งหนึ่ง นั่นคือจงยืนขึ้นต่อหน้าพระเจ้าเป็นคู่หรือลำพังคนเดียวก็ได้และตริกตรองดู พวกท่านจะรู้ว่าสหายของพวกท่านไม่ได้บ้า แท้จริง เขาเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือนยังพวกท่านก่อนที่การลงโทษอันสาหัสจะมา” ⁴⁷ จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ถ้าฉันทขอสิ่งตอบแทนอะไรจากพวกท่าน พวกท่านจงเก็บมันไว้ เพราะสิ่งตอบแทนของฉันทอยู่ที่พระเจ้าและพระองค์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง”

⁴⁸ จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันททรงขว้างความจริงออกมา(ยังความเท็จ) และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่มองไม่เห็นทั้งปวง” ⁴⁹ จงกล่าวเถิดว่า “สัจธรรมได้มาแล้วและจะดำรงอยู่ต่อไป ส่วนความเท็จไม่อาจก่อให้เกิดสิ่งดีใดๆและจะไม่ทำความดีให้เกิดขึ้นอีก” ⁵⁰ จงกล่าวเถิดว่า “ถ้าหากฉันทหลงผิด ภาระแห่งการหลงผิดจะตก

อยู่บนตัวฉันเอง และถ้าหากฉันอยู่ในทางนำที่ถูกต้อง นั่นก็เพราะพระผู้
อภิบาลของฉันทรงเปิดเผยความจริงแก่ฉัน แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรง
ไต่ยืนทุกสิ่งและผู้ทรงอยู่ใกล้เสมอ

⁵¹ ถ้าหากเจ้าเห็นผู้ปฏิเสธศรัทธาในตอนที่เราอยู่ในภาวะตื่น
ตระหนกและพวกเขาไม่อาจหนีรอดไปได้ แต่พวกเขาจะถูกกระชากตัว
จากสถานที่ใกล้ๆ ⁵² แล้วพวกเขาจะกล่าวว่า “เราศรัทธาในพระองค์แล้ว”
แต่พวกเขาจะได้รับความศรัทธาอย่างไรในเมื่อพวกเขาออกห่างจากมัน
ไปไกลแล้ว? ⁵³ ก่อนหน้านี้ พวกเขาได้ปฏิเสธและเคยนึกเอาเองโดยไม่มี
ความรู้ที่แท้จริง ⁵⁴ และระหว่างพวกเขากับความต้องการของพวกเขาจะ
มีสิ่งกีดขวางวางไว้ดังที่เคยทำในอดีตกับคนที่เหมือนพวกเขา เพราะ
พวกเขาอยู่ในการสงสัยที่ทำให้หลงผิด

35. ผู้สร้าง

อัล-ฟาฏีร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดิน และผู้ทรงแต่งตั้งทูตสวรรค์ที่มีปีกสองคู่หรือสามคู่หรือสี่คู่ ให้
เป็นผู้นำศาสน์ของพระองค์ พระองค์ทรงเพิ่มในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง
ตามพระประสงค์ของพระองค์ แน่نون พระเจ้าทรงมีพละนาภาพเหนือทุก
สิ่ง ² ไม่มีผู้ใดสามารถยับยั้งความจำเริญที่พระเจ้าทรงประทานแก่ผู้ใด
และอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงยับยั้งไว้ ไม่มีผู้ใดสามารถให้มันได้นอกจาก
พระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงปรีชาญาณ

³ มนุษย์เอ๋ย จงระลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อผู้
มีผู้สร้างอื่นใดนอกไปจากพระเจ้าอีกกระนั้นหรือที่ประทานปัจจัยยังชีพ

แก่สุเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน? ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วทำไมสุเจ้าจึงถูกหันไปจากความจริง? ⁴ (อินบิ) ถ้าหากคนเหล่านี้ ปฏิเสธ (นั่นก็มีใช้เรื่องใหม่) ศาสนทูตต่างๆก่อนหน้าเจ้าก็เคยถูกหาว่าเป็นคนโกหกมาแล้วเช่นกัน และในที่สุดแล้ว การงานทั้งหลายจะถูกนำกลับไปไปยังพระเจ้า

⁵ มนุษย์เอ๋ย แท้จริงสัญญาของพระเจ้าเป็นจริงเสมอ* ดังนั้น จงอย่าให้ชีวิตแห่งโลกนี้มาหลอกลวงสุเจ้า และจงอย่าให้ผู้หลอกลวงมาหลอกลวงสุเจ้าเกี่ยวกับพระเจ้า ⁶ แท้จริง ซาตานนั้นเป็นศัตรูของสุเจ้า ดังนั้น สุเจ้า จงถือว่ามันเป็นศัตรูของสุเจ้าด้วยเช่นกัน มันกำลังเรียกร้องพวกพ้องของมันไปสู่หนทางของมัน ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาเหล่านั้นจะได้เป็นผู้อาศัยอยู่ในนรก ⁷ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะได้รับการให้อภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่

⁸ คนที่คิดว่าการทำความชั่วของตัวเองถูกทำให้ดูสวยหรูเพื่อที่เขาจะดูว่ามันเป็นความดีนั้น(เท่ากับคนที่ได้รับทางนำที่ถูกต้อง)กระนั้นหรือ? แท้จริง พระเจ้าจะทรงปล่อยให้คนที่พระองค์ทรงประสงค์หลงผิด และจะทรงนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้น (อินบิ) จงอย่าทำลายตัวเจ้าเองด้วยความเศร้าโศกเสียใจเพราะคนเหล่านี้ พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำอยู่

⁹ พระเจ้าคือผู้ทรงส่งลมทั้งหลายให้พัดไปเพื่อที่มันจะหอบเอาก่อน

* การตายอย่างฉับพลัน การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่จากแผ่นดินไหว และเหตุการณ์อื่นๆในทำนองนี้สร้างความสั่นสะเทือนให้แก่ความเป็นอยู่ที่สงบของมนุษย์ เหตุการณ์เหล่านี้ในความเป็นจริงแล้วล้วนเตือนให้นึกถึงวันสิ้นโลกก่อนที่มันจะเกิดขึ้นจริง แต่ซาตานเบี่ยงเบนความสนใจของมนุษย์โดยกล่าวว่าเหตุการณ์เหล่านี้มีสาเหตุทางธรรมชาติ มิใช่เกิดจากการแทรกแซงของพระเจ้า

เมฆขึ้นมา แล้วเราได้ให้เมฆลอยไปยังดินแดนที่แห้งแล้ง แล้วเมฆนั้นได้ทำให้แผ่นดินมีชีวิตขึ้นมาหลังจากที่มันได้ตายไป การพินคีนซีฟก็เช่นเดียวกันนี้แหละ ¹⁰ ใครก็ตามที่แสวงหาเกียรติยศ จงรู้ไว้เถิดว่าเกียรติยศนั้นเป็นของพระเจ้า เฉพาะถ้อยคำที่ดีเท่านั้นจะขึ้นไปถึงพระองค์ และการงานที่ดีต่างหากที่ได้รับการยกย่องโดยพระองค์ ส่วนผู้ที่วางแผนชั่วร้ายนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง และแผนการของพวกเขาจะย่อยยับ ¹¹ พระเจ้าทรงสร้างสุเจ้ามาจากผืนดิน หลังจากนั้น ก็จากเชื้ออสุจิ หลังจากนั้นได้ทรงทำให้สุเจ้าเป็นคู่ (นั่นคือเพศชายและเพศหญิง) ไม่มีผู้หญิงคนใดที่ตั้งครรภ์และคลอดโดยที่พระองค์ไม่รู้ และไม่มีชีวิตของคนใดถูกยึดให้ยาวออกไปหรือถูกทำให้สั้นลงนอกจากมันได้ถูกบันทึกไว้แล้ว นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายสำหรับพระเจ้า

¹² ทะเลสองแห่งไม่เหมือนกัน น้ำจากแห่งหนึ่งจืดสนิทและดับกระหายเป็นที่น่าดื่ม ในขณะที่อีกแห่งหนึ่งเค็มจัด แต่จากทะเลทั้งสองนั้นสุเจ้าจะได้กินเนื้อสดและได้เครื่องประดับจากมันมาสวมใส่ และในแหล่งน้ำเดียวกันนี้เองที่สุเจ้าเห็นเรือมากมายแล่นฝ่าผืนน้ำไป ทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานและเพื่อสุเจ้าจะได้ขอบคุณ ¹³ พระองค์ทรงทำให้กลางวันผ่านเข้าไปในกลางวันและกลางวันผ่านเข้าไปในกลางคืน พระองค์ทรงทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โคจรไปตามเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ พระเจ้าองค์เดียวกันนี้แหละที่เป็นพระผู้อภิบาลของสุเจ้า อำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์ สิ่งทั้งหลายที่สุเจ้าวิงวอนออกไปจากพระองค์นั้นมิได้เป็นเจ้าของแม้แต่ผิวของเมล็ดอินทผลัม ¹⁴ ถ้าหากสุเจ้าวิงวอนพวกมัน พวกมันไม่อาจได้ยินการวิงวอนของสุเจ้า และถ้าหากพวกมันได้ยิน พวกมันก็ไม่สามารถตอบสุเจ้าได้ และในวันแห่งการพินคีนซีฟ พวกมันจะปฏิเสธการที่สุเจ้าตั้งพวกมันเป็นพระเจ้า ไม่มีใครบอกให้สุเจ้ารู้ถึงเรื่องนี้ได้นอกจากผู้ทรงรอบรู้

¹⁵ มนุษย์เอ๋ย สุเจ้าเองต่างหากที่ต้องการพระเจ้า ส่วนพระเจ้านั้น

ทรงมีอย่างเหลือหลาย และทรงได้รับการสรรเสริญ¹⁶ หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์สามารถที่จะจัดสุเจ้าออกไปและนำชนรุ่นใหม่มาแทนสุเจ้าได้¹⁷ นั่นไม่ใช่เรื่องยากสำหรับพระเจ้าแต่ประการใดเลย¹⁸ ไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของอีกคนหนึ่งได้ และถ้าหากชีวิตที่แบกภาระอยู่แล้วจะร้องขอความช่วยเหลือ ก็ไม่มีใครออกมาช่วยแบกภาระของเขาได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นญาติสนิทก็ตาม (ไอ้คนปี) เจ้าสามารถเตือนได้ก็แต่บรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา ถึงแม้พวกเขาจะไม่เห็นพระองค์และพวกเขาดำรงนมาซ และใครก็ตามที่ขัดเกลาตนเอง เขาก็ขัดเกลาเพื่อตัวของเขาเอง และยิ่งพระเจ้าที่ทุกสิ่งจะกลับไป

¹⁹ คนตาบอดกับคนตาดีนั้นย่อมไม่เหมือนกัน ²⁰ และความมืดกับแสงสว่างนั้นก็ย่อมไม่เหมือนกัน ²¹ ที่ร้อนเย็นกับที่ร้อนก็ไม่เหมือนกัน ²² คนเป็นกับคนตายก็ย่อมไม่เหมือนกัน พระเจ้าทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ได้ยินพระองค์ แต่(ไอ้คนปี) เจ้าไม่สามารถทำให้ผู้ที่ถูกฝังอยู่ในสุสานได้ยินเจ้า ²³ แท้จริง เจ้าเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น ²⁴ เราได้ส่งเจ้ามาพร้อมกับสัจธรรมในฐานะเป็นผู้บอกข่าวดีและผู้ตักเตือน และไม่มีประชาชาติใดที่ไม่มีผู้ตักเตือนถูกส่งมา ²⁵ ที่นี้ ถ้าหากพวกเขาปฏิเสธ เจ้า คนที่มาก่อนหน้าพวกเขาก็เคยปฏิเสธ(ศาสนทูตของพวกเขา)เช่นกัน ศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาณต่าง ๆ อันชัดเจนกับมันที่ต่างกันและกับคำภีร์ที่เป็นแสงสว่างแห่งปัญญา ²⁶ ในที่สุด ฉันได้ลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และการลงโทษของฉันนั้นสาหัสจริง ๆ

²⁷ สุเจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรงให้น้ำหลั่งลงมาจากท้องฟ้าและเราได้ทำให้พืชผลชนิดต่างๆ หลากสีสนั่นงอกเงยออกมาด้วยน้ำนั้น? ในภูเขา มีชั้นหินที่มีสีสนั่นต่างๆ เช่น สีขาว สีแดงและสีดำ ²⁸ ในทำนองเดียวกัน ทั้งมนุษย์และสัตว์ต่างๆ และปศุสัตว์ก็มีสีสนั่นแตกต่างกัน แท้จริงแล้ว บรรดาผู้มีความรู้จากปวงป่าวของพระองค์เท่านั้นที่เกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัยเสมอ

²⁹ บรรดาผู้อ่านคัมภีร์ของพระเจ้าและดำรงนามาซและใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขาทั้งโดยลับและโดยเปิดเผยนั้น พวกเขาหวังการแลกเปลี่ยนที่ไม่มีการขาดทุนเลย ³⁰ พระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขาโดยครบถ้วนและเพิ่มพูนความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขา แท้จริง พระเจ้าทรงเป็นผู้ให้อภัยและทรงเป็นผู้ชินชม ³¹ (อินบิ) คัมภีร์ที่เราได้ประทานแก่เจ้านั้นคือสัจธรรมที่ยืนยันบรรดาคัมภีร์ก่อนหน้านี้ แท้จริง พระเจ้าทรงรู้ดีและทรงเผ้าดูปวงบ่าวของพระองค์

³² เราได้ประทานคัมภีร์แก่บ่าวของเราที่เราได้เลือกไว้ บางคนในหมู่พวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง บางคนอยู่ครึ่งๆกลางๆ(ระหว่างถูกและผิด) บางคนเหนือกว่าคนอื่นในการทำมาดีด้วยการอนุมัติของพระเจ้า นี่คือการโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ³³ พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์อันนิรันดร์ซึ่งในนั้น พวกเขาจะได้รับการประดับด้วยกำไลทองและไข่มุก และเสื้อผ้าของพวกเขาในนั้นจะเป็นผ้าไหม ³⁴ พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงขจัดความทุกข์โศกไปจากเรา แท้จริง พระผู้อภิบาลของเราเป็นผู้ทรงให้อภัยและผู้ทรงชินชม ³⁵ ผู้ทรงให้เราได้เข้าไปพักในที่พำนักอันถาวร ด้วยความโปรดปรานของพระองค์ ในนั้น เราไม่พบการทดสอบและความเบื่อหน่ายใดๆ”

³⁶ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะยังคงอยู่ในไฟนรกที่ไม่มีการกำหนดความตายไว้สำหรับพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่อาจหนีรอดโดยความตาย นั้นแหละที่เราตอบแทนผู้เนรคุณทุกคน ³⁷ ในที่นั้น พวกเขาจะร้องตะโกนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดนำเราออกไปจากที่นี่ด้วยเถิด เพื่อที่เราจะได้ทำดีและทำตัวแตกต่างไปจากที่เราเคยทำ” แต่พระองค์จะตอบว่า “เรามีได้ให้สุเจ้ามีชีวิตยืนยาวพอที่จะนึกถึงข้อดักเตือนกระนั้นหรือ? และผู้เตือนได้มายังสุเจ้าแล้ว ดังนั้น ตอนนี้สุเจ้าจงลืมนิส(การลงโทษ)เถิด” สำหรับผู้ทำความผิดนั้นไม่มีผู้ช่วยเหลือ

³⁸ แน่นนอน พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งเร้นลับทุกอย่างทั้งในชั้นฟ้าทั้ง

หลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงรู้แม้กระทั่งความลับที่ถูกปิดบังไว้ในหัวอก³⁹ พระองค์เป็นผู้ทรงทำให้ผู้เจ้าเป็นผู้สืบทอดโลกนี้ ดังนั้น ใครก็ตามที่ปฏิเสธพระองค์ เขาผู้นั้นต้องแบกรับภาระแห่งการปฏิเสธของเขาไว้ และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น การปฏิเสธสัจธรรมของเขามีแต่จะเพิ่มพูนความกริ้วของพระองค์ มันมีแต่จะทำให้การขาดทุนของพวกเขาเพิ่มมากขึ้น*

⁴⁰ (ไอ้ในปี) จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเคยพิจารณาบรรดาสิ่งทีพวกท่านตั้งขึ้นมาเป็นภาคีและวิ่งวอนออกไปจากพระเจ้าบ้างไหม? ซีให้ฉันเห็นหน่อยซิว่าพวกมันสร้างอะไรขึ้นมาบ้างในแผ่นดินนี้ หรือมันมีส่วนอะไรในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย?” หรือเราได้ประทานคัมภีร์แก่พวกเขาแล้วเพื่อที่พวกเขาจะได้ทำตามหลักฐานจากมันใช่ไหม? แท้จริง สัญญาของพวกคนทำผิดที่มีต่อกันนั้นไม่มีอะไรนอกจากการหลอกลวงซึ่งกันและกัน⁴¹ แน่นนอน พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงคำจูนชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินไว้เพื่อมิให้มันเบี่ยงเบน(ออกไปจากวงโคจรของมัน) และถ้ามันเบี่ยงเบนออกไป ก็ไม่มีใครสามารถคำจูนมันได้นอกจากพระเจ้า แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงขจัด ผู้ทรงให้อภัย

⁴² พวกเขาได้สาบานต่อพระเจ้าอย่างหนักแน่นว่าถ้าหากมีผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเขา พวกเขาจะเป็นประชาชาติที่ได้รับทางนำถูกต้องยิ่งกว่าประชาชาติอื่นอย่างแน่นนอน แต่เมื่อผู้ตักเตือนมายังพวกเขาแล้ว มันมีแต่ทำให้พวกเขาหันหลังให้สัจธรรมมากขึ้น⁴³ พวกเขาเริ่มทำตัวหยิ่ง

* ในอายะฮ์นี้ การได้รับ “แผ่นดินเพื่อสืบทอด” (เคาะลีฟะฮ์) หมายความว่า “หลังจากการเกิดขึ้นของชาติต่างๆก่อนหน้านี้ ผู้เจ้าได้ถูกนำมาตั้งถิ่นฐานบนแผ่นดินแทนพวกเขา” มันเป็นวิธีการของพระเจ้าที่พระองค์ให้ออกาสชาติหนึ่งมาตั้งถิ่นฐานและสร้างความก้าวหน้าบนโลก หลังจากนั้น เมื่อมีการพิสูจน์ได้ว่าชนชาตินั้นไม่มีความสามารถ พระองค์จะนำชาติอื่นมาแทน

ยโสมากขึ้นในแผ่นดินและวางแผนร้าย แต่แผนร้ายนั้นมิได้เป็นภัยต่อผู้ใดนอกไปจากพวกที่วางแผนนั้นเอง แล้วพวกเขายังจะเผ้าคอยอะไรอีกนอกไปจากสิ่งเดียวกับที่คนก่อนหน้านี้(คนทำบาป)ได้รับ? เจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดๆในแนวทางของพระเจ้า และจะไม่พบว่าอำนาจอะไรสามารถที่จะเปลี่ยนแนวทางของพระเจ้าให้เป็นอย่างอื่นได้⁴⁴ พวกเขาไม่เคยท้อไปในแผ่นดินแล้วดูว่าวาระสุดท้ายของคนก่อนหน้านี้พวกเขานั้นเป็นอย่างไรบ้างหรือทั้งๆที่คนเหล่านั้นมีอำนาจเข้มแข็งยิ่งกว่าพวกเขาเสียด้วยซ้ำ? ไม่มีสิ่งใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่สามารถขัดขวาง(แผนการของ)พระเจ้าได้ พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งและทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

⁴⁵ ถ้าหากพระเจ้าจะทรงลงโทษมนุษย์ในความผิดที่พวกเขาได้ทำไว้ พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้สิ่งมีชีวิตใดๆหลงเหลือไว้บนหน้าแผ่นดินนี้ แต่พระองค์ทรงผ่อนผันเวลาให้พวกเขาจนถึงเวลาที่กำหนดไว้ ดังนั้นเมื่อเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขามาถึง พวกเขาจะรู้ว่าพระองค์ทรงเฝ้ามองบรรดาปาวของพระองค์อยู่

36. ยาซีน

ยาซีน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ยาซีน

² ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่เปี่ยมไปด้วยวิทยปัญญา ³ แท้จริง เจ้าเป็นหนึ่งในบรรดาศาสนทูต ⁴ บนแนวทางที่ถูกต้องเที่ยงตรง ⁵ กับสิ่งที่ถูกประทานมาโดยพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตา ⁶ เพื่อที่เจ้าจะได้เตือนมนุษยชนที่บรรพบุรุษของพวกเขาไม่ได้ถูกเตือน ดังนั้น พวกเขาจึงไม่รู้

7 คำพูดนี้ได้รับการพิสูจน์ไปแล้วว่าเป็นจริงต่อคนส่วนใหญ่ของพวกเขา พวกเขาจะไม่ศรัทธา 8 เราได้คล้องคอพวกเขาด้วยโซ่ที่ห้อยลงมายังคางของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะไม่สามารถก้มหัวของพวกเขาได้ 9 และเราได้วางเครื่องกีดขวางไว้ข้างหน้าพวกเขาและเครื่องกีดขวางไว้ข้างหลังพวกเขา แล้วเราได้ครอบพวกเขาไว้เพื่อที่พวกเขาจะไม่สามารถมองเห็นได้ 10 ไม่ว่าเจ้าจะตักเตือนพวกเขาหรือไม่ มันก็มีผลเท่ากันสำหรับพวกเขา พวกเขาจะไม่ศรัทธา 11 เจ้าสามารถเตือนได้ก็แต่เพียงผู้ที่ปฏิบัติตามคำตักเตือนและเกรงกลัวพระผู้ทรงกรุณาปรานีเท่านั้น จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาถึงเรื่องการให้อภัยและรางวัลอันมีเกียรติ

12 แน่نون วันหนึ่ง เราจะทำให้คนตายกลับฟื้นคืนชีวิต เรากำลังบันทึกการกระทำทั้งหมดที่พวกเขาส่งมาล่วงหน้าและสิ่งที่พวกเขาทิ้งไว้ข้างหลัง เราได้บันทึกทุกสิ่งไว้ในบันทึกอันชัดแจ้งแล้ว

13 จงยกตัวอย่างให้พวกเขาถึงเรื่องราวของผู้คนที่บรรดาศาสนทูตของเราได้มายังเมืองของพวกเขา 14 เมื่อเราได้ส่งศาสนทูตสองคนไปยังพวกเขาและพวกเขาได้ปฏิเสธศาสนทูตทั้งสองนั้น ดังนั้น เราจึงได้ส่งศาสนทูตคนที่สามไปเพื่อทำให้ศาสนทูตทั้งสองเข้มแข็งขึ้น พวกเขากล่าวว่า “เราถูกส่งมา(โดยพระเจ้า)ยังพวกท่านในฐานะศาสนทูต” 15 แต่ผู้คนได้กล่าวว่า “พวกท่านมิได้เป็นอะไรมากไปกว่ามนุษย์เหมือนอย่างพวกเรา และพระผู้ทรงกรุณาปรานีไม่ได้ประทานสิ่งใดมา พวกท่านมิได้มีอะไรนอกไปจากการโกหก” 16 ศาสนทูตจึงกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเราทรงรู้ดีว่าเราถูกส่งมายังพวกท่าน” 17 และเราไม่มีหน้าที่อะไรนอกไปจากนำเสนอมาประกาศอย่างชัดเจนนั่น” 18 แต่ผู้คนตอบว่า “เราถือว่าพวกท่านเป็นลางร้ายสำหรับพวกเรา ถ้าหากพวกท่านไม่หยุดยั้ง(จากสิ่งนี้) เราจะเอาหินขว้างพวกท่านและพวกท่านจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวดจากเรา” 19 ศาสนทูตจึงกล่าวว่า “ลางร้ายของพวกท่านนั้นอยู่

กับพวกท่านเอง พวกท่านกล่าวเช่นนั้นเพราะพวกท่านได้ถูกดักเตือนมาแล้วมิใช่หรือ? ความจริงแล้ว พวกท่านเป็นหมูชนที่ฝ่าฝืนทุกอย่าง”

²⁰ หลังจากนั้น มีชายคนหนึ่งจากส่วนที่ไกลของเมืองได้วิ่งมาถึงและกล่าวว่า “หมูชนของฉันทันเอย จงปฏิบัติตามบรรดาศาสนทูตเหล่านั้นเถิด
²¹ จงปฏิบัติตามผู้ที่มิได้เรียกร้องสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านและพวกเขาเป็นผู้ที่อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง”

²² “ทำไมเล่าที่ฉันทันจะไม่เคารพสักการะผู้ทรงสร้างฉันและผู้ที่พักพิงท่านทั้งหลายจะถูกนำกลับไป? ²³ จะให้ฉันทันยึดถือสิ่งอื่นนอกไปจากพระองค์เป็นพระเจ้ากระนั้นหรือ? ถ้าพระผู้ทรงกรุณาปรานีจะให้ฉันทันได้รับความทุกข์ภัยใดๆ การขอโทษของพวกเราเหล่านั้นไม่สามารถอำนวยประโยชน์ใดๆแก่ฉันทันได้ และพวกเขาก็ไม่สามารถช่วยฉันทันให้รอดได้ ²⁴ ถ้าหากฉันทันทำเช่นนั้น ฉันต้องตกอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง ²⁵ ฉันศรัทธาในพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านควรฟังฉัน” ²⁶ เราได้กล่าวแก่เขาว่า “จงเข้าสวรรค์เถิด” และเขาได้กล่าวว่า “หมูชนของฉันทันจะได้รู้ ²⁷ ถึงการที่พระผู้อภิบาลของฉันทันได้ทรงให้อภัยฉันและทรงรวมฉันไว้ในบรรดาผู้มีเกียรติ”

²⁸ หลังจากเขาแล้ว เราไม่ได้ส่งไฟรพลใดๆจากฟากฟ้ามายังหมูชนของเขาและเราไม่จำเป็นต้องส่งไฟรพลเช่นนั้นลงมา ²⁹ แค่มิเสี่ยงกัมปนาทก็ก้องเพียงครั้งเดียว พวกเขาทั้งหมดก็สิ้นชีวิต ³⁰ อนิจจา บ่าวทั้งหลายเอ๋ย พวกเขาหัวเราะเยาะศาสนทูตทุกคนที่มาถึงพวกเขา
³¹ พวกเขาไม่เห็นหรือว่ากิชนชาติแล้วที่เราได้ทำลายไปก่อนหน้าพวกเขาและพวกเขาไม่ได้กลับมาถึงพวกเขาอีก? ³² วันหนึ่ง พวกเขาทั้งหมดจะถูกนำมาปรากฏต่อหน้าเราอย่างแน่นอน

³³ สำหรับพวกเขามีสัญญาณหนึ่งในแผ่นดินที่แห้งแล้ง เราได้ทำให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และเราได้ทำให้เมล็ดพันธุ์พืชงอกเงยออกมาจากแผ่นดินนั้น แล้วพวกเขาได้กินมัน ³⁴ เราได้ทำให้ในนั้นมีสวน

อินทผลัมและองุ่นมากมาย และได้ทำให้ในนั้นมีตาน้ำพุ่งออกมา³⁵ ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้กินผลของมัน และทั้งหมดนี้มีใช้สิ่งที่เกิดขึ้นจากมือของพวกเขา แล้วพวกเขายังไม่ขอบคุณอีกหรือ?³⁶ มหาบาริสูทรียังคือพระองค์ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งเป็นคู่ๆจากสิ่งที่ยกเงยออกมาจากผืนดิน และจากตัวของพวกเขาเอง และจากสิ่งที่พวกเขาไม่รู้

³⁷ อีกสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาคือกลางวัน เราได้เอา(แสงของ) กลางวันออกมาจากมัน ดังนั้น พวกเขาจึงถูกทิ้งไว้ในความมืด³⁸ และดวงอาทิตย์ที่กำลังโคจรไปยังจุดที่พักของมันโดยการกำหนดของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้³⁹ และเราได้กำหนดขั้นตอนการโคจรสำหรับดวงจันทร์ จนกระทั่งมันได้กลายเป็นเหมือนกับกิงอินทผลัมแห่งอีกครั้งหนึ่ง⁴⁰ ดวงอาทิตย์ไม่อาจไล่ตามดวงจันทร์ และกลางวันจะไม่ไล่หน้ากลางวัน แต่ละสิ่งจะโคจรไปตามวิถีของมันเอง

⁴¹ อีกสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาคือเราได้บรรทุกลูกหลานของพวกเขาไว้ในเรือที่เต็มเพียบ⁴² เราได้ทำเรือลำใหญ่ในท่านองนี้ให้แก่พวกเขา ซึ่งพวกเขาได้ขึ้นไปโดยสาร⁴³ ถ้าหากเราประสงค์ เราก็สามารถทำให้พวกเขาจมน้ำโดยที่ไม่มีใครได้ยินเสียงร้องของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือใดๆให้รอดพ้นด้วย⁴⁴ นอกจากความเมตตาของเราเท่านั้นที่จะช่วยพวกเขาและสามารถทำให้พวกเขาได้ใช้ชีวิตจนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้

⁴⁵ เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงปกป้องตัวเองต่อสิ่งที่อยู่ข้างหน้าสุเจ้า และสิ่งที่อยู่ข้างหลังสุเจ้า เพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความเมตตา” (พวกเขาไม่ใส่ใจ)⁴⁶ เมื่อสัญญาณอะไรก็ตามของพระผู้อภิบาลของสุเจ้ามายังพวกเขา พวกเขาหันออกไปจากมัน⁴⁷ และเมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงใช้จำยจากสิ่งที่พระเจ้าได้ประทานแก่สุเจ้า” บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้พูดกับบรรดาผู้ศรัทธาว่า “ทำไมเราต้องเลี้ยงอาหารคนที่พระเจ้าสามารถเลี้ยงพวกเขาได้ถ้าพระองค์ต้องการ? สุเจ้าหลงผิดกันชัดๆ”

48 พวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดเล่าที่สัญญานี้จะจริง ถ้าหากเจ้าพูดจริง?” 49 ความจริงแล้ว สิ่งที่พวกเขากำลังรอคอยอยู่มิใช่อะไรนอกไปจากการระเบิดเพียงครั้งเดียวที่จะทำลายพวกเขาในขณะที่พวกเขากำลังถกเถียงกันอยู่” 50 พวกเขาจะไม่มีเวลาสังสัยและไม่สามารถกลับไปหาครอบครัวของพวกเขาได้อีก 51 หลังจากนั้น แตรจะถูกเป่าและพวกเขาจะออกมาจากสุสานเพื่อไปปรากฏตัวต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขา 52 “บรรลัยแล้วเรา” พวกเขาจะกล่าวว่า “ใครกันที่ปลุกเราให้ลุกขึ้นจากที่หลับนอนของเรา?” นี่คือการที่พระผู้ทรงกรุณาได้สัญญาไว้และบรรดาศาสนทูตนั้นพูดความจริง 53 ไม่มีอะไรนอกไปจากเสียงระเบิดกัมปนาทเพียงครั้งเดียว และพวกเขาทั้งหมดจะถูกนำมาปรากฏต่อหน้าเรา

54 ในวันนั้น จะไม่มีชีวิตใดได้รับความไม่เป็นธรรมแม้แต่เพียงนิดเดียว สู้เจ้าจะได้รับการตอบแทนตามที่สู้เจ้าได้ทำได้ 55 ในวันนั้น ชาวสวรรค์จะมีแต่ความสุขสำราญ 56 พวกเขาและคู่ครองของพวกเขาจะนอนเอนกายอยู่บนฟูกในที่ร่ม 57 ในนั้น พวกเขาจะได้รับผลไม้มากมายและทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการ 58 พวกเขาจะถูกทักทายด้วยคำว่า “सानติ” จากพระผู้อภิบาลผู้ทรงเมตตา

59 (และพระเจ้าจะกล่าวว่า) “สู้เจ้าผู้ทำความผิด จงแยกตัวของสู้เจ้าออกมาจากคนดีในวันนี้ 60 ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย ฉันมิได้บัญชาสู้เจ้าหรือว่าอย่าเคารพสักการะซาตาน เพราะมันเป็นศัตรูตัวฉกาจของสู้เจ้าชัดๆ 61 แต่จงเคารพสักการะและเชื่อฟังฉันเท่านั้น นี่คือการที่ถูกต้อง 62 แต่ถึงกระนั้น มันก็ยังทำให้ส่วนมากของสู้เจ้าหลงทาง แล้วทำไมสู้เจ้ายังไม่เข้าใจ? 63 นี่คือการที่สู้เจ้าได้ถูกสัญญาไว้ 64 วันนี้ จงเป็นเชื่อเพลิงของมันเพราะการปฏิเสธศีลธรรมของสู้เจ้า 65 วันนี้ เราจะปิดปากของพวกเขา และมือของพวกเขาจะพูดกับเรา และเท้าของพวกเขาจะยืนยันสิ่งๆ ที่พวกเขาได้ทำได้

66 ถ้าหากเราประสงค์ เราสามารถที่จะปิดตาของพวกเขาและปล่อยให้

พวกเขาคลำหาทางกันเอง แต่พวกเขาจะเห็นได้อย่างไร? ⁶⁷ และถ้าหากเราประสงค์ เราสามารถทำให้พวกเขาไม่อาจยับยั้งเขยื้อนตรงที่ที่พวกเขา ยืน จนพวกเขาไม่สามารถที่จะไปข้างหน้าหรือถอยหลังกลับได้ ⁶⁸ ถ้าเราให้ชีวิตใครยืนยาว เราจะทำให้เขากลับคืนสู่สภาพในตอนแรก พวกเขาใช้เหตุผลไม่ได้หรือไม่? ⁶⁹ เรามีได้สอนบทกวีใดๆแก่เขาและมันก็ไม่เหมาะกับเขา นี่มิใช่อะไรนอกไปจากคำตักเตือนและเป็นกุรอ่านอันชัดเจน ⁷⁰ ทั้งนี้เพื่อที่จะเตือนทุกคนที่กำลังมีชีวิตอยู่และเพื่อสนับสนุนถ้อยคำ (การตัดสินใจของพระเจ้า) ต่อบรรดาผู้ปฏิเสธ

⁷¹ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าในบรรดาสิ่งต่างๆที่เราได้ทำให้เป็นรูปร่างขึ้นมาด้วยมือของเรานั้น เราได้สร้างปศุสัตว์เพื่อพวกเขาซึ่งพวกเขาเป็นผู้ควบคุมมัน ⁷² เราได้ทำให้พวกมันยอมอยู่ใต้อาณาของพวกเรา จนบางชนิดพวกเขาได้ขี่มัน และบางชนิดเพื่อเป็นอาหาร ⁷³ บางชนิดเพื่อให้นมสำหรับดื่มและบางชนิดมีประโยชน์อื่นๆที่พวกเขาได้รับจากมัน ดังนั้นแล้ว พวกเขายังไม่ขอบคุณอีกหรือไม่? ⁷⁴ พวกเขาได้ตั้งสิ่งอื่นเป็นพระเจ้าโดยหวังว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากสิ่งเหล่านั้น ⁷⁵ แต่พวกมันไม่สามารถช่วยเหลือพวกเขาได้เลย พวกเขาดังหากจะถูกนำไปอยู่หน้าพระเจ้าในฐานะไฟรพลที่เป็นพันธมิตรของพวกมัน ⁷⁶ ดังนั้น จงอย่าให้คำพูดของพวกเขาทำให้เจ้าต้องโศกเศร้าเสียใจ เรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาซ่อนเร้นและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย

⁷⁷ มนุษย์ไม่เห็นหรือว่าเราได้สร้างเขามาจากหยดอสุจิ แต่แล้ว เขากลับเป็นผู้โต้เถียงอย่างเปิดเผย ⁷⁸ โดยเขาสร้างเหตุผลต่างๆขึ้นมาโต้แย้งเราและล้มการสร้างเขาขึ้นมา เขาถามว่า “ใครเล่าที่จะทำให้กระดูกเหล่านี้มีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่อมันได้เป็นผุยผงไปแล้ว?” ⁷⁹ จงบอกพวกเขาว่า “พระผู้ทรงสร้างมันขึ้นมาตั้งแต่แรกนั้น ใงที่จะทำให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก พระองค์ทรงมีความรอบรู้เชี่ยวชาญในการสร้างทุกสิ่ง ⁸⁰ ผู้ทรงสร้างไฟให้พวกท่านจากต้นไม้สีเขียวและจากต้นไม้เืองที่พวกเขาได้ใช้มัน

จุดไฟ” ⁸¹ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินไม่สามารถสร้างสิ่งอื่นๆ ที่เหมือนกับคนเหล่านี้ได้กระนั้นหรือ? แน่นอน พระองค์ทำได้แน่ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงสร้างที่ชาญฉลาด ⁸² เมื่อพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์แค่ทรงกล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมา ⁸³ ดังนั้น มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ผู้ทรงมีอำนาจควบคุมทุกสิ่ง และยิ่งพระองค์ที่พวกท่านทั้งหลายจะถูกนำกลับไป

37. ตำแหน่ง

อัล-คีโอฟฟาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยบรรดา(ทูตสวรรค์)ผู้จัดตัวเองอยู่ในแถวที่ชิดกัน ² และบรรดาผู้ขับไล่(คนชั่ว)ด้วยการดำหนิ ³ และขอสาบานด้วยบรรดาผู้อ่านคำตักเตือน ⁴ พระเจ้าที่แท้จริงของสุเจ้านั้นเป็นพระเจ้าองค์เดียว ⁵ ผู้ทรงอภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้น พระผู้อภิบาลแห่งตะวันออกทั้งหมด

⁶ เราได้ประดับฟ้าชั้นล่างด้วยความสวยงามของดวงดาวอันมากมาย

⁷ และได้ระวังกษามันไว้จากซาตานทั้งหมดที่ฝ่าฝืน ⁸ พวกมันไม่สามารถพังถ้อยคำของที่ชุมนุมอันสูงส่งเพราะพวกมันจะถูกขว้างจากทุกด้าน ⁹ ถูกขับไล่ และพวกมันจะได้รับการลงโทษตลอดกาล ¹⁰ แต่ถ้าหากมันฉกฉวยสิ่งใดไป(รู้อะไรจากที่นั่น) เปลวเพลิงที่สว่างไสวจะพุ่งติดตามมันไป

¹¹ ดังนั้น จงถามผู้ปฏิเสธศรัทธาว่าการสร้างพวกเขาขึ้นมานั้นยากกว่าการสร้างสิ่งอื่นๆ ทั้งหมดที่เราได้สร้างขึ้นมาก่อนหรือ? แท้จริง เราสร้างพวกเขามาจากดินเหนียว ¹² ไม่แปลกอะไร ในขณะที่เจ้าประหลาด

ใจ แต่พวกเขา กำลังเย้ยหยัน ¹³ เมื่อพวกเขาถูกเตือน พวกเขาไม่ยอมรับคำตักเตือน ¹⁴ และเมื่อพวกเขาเห็นสัญญาณหนึ่ง พวกเขาก็พากันเย้ยหยัน ¹⁵ โดยกล่าวว่า “นี่เป็นมายากลอย่างชัดเจน” ¹⁶ “อะไรกัน เมื่อเรายาจนกลายเป็นผงธุลีและกระดูกแล้ว เราจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง ¹⁷ พร้อมกับบรรพบุรุษของพวกเรากระนั้นหรือ?” ¹⁸ จึงบอกพวกเขาว่า “ใช่ และพวกท่านจะถูกนำมาอย่างไม่มีค่าใดๆ”

¹⁹ จะมีเสียงระเบิดแค่เพียงครั้งเดียว และพวกเขาจะได้เห็นด้วยตาของพวกเขากันเอง ²⁰ พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรลัยแล้วเรา นี่คือวันแห่งการชำระบัญชี” ²¹ (จะมีเสียงกล่าวว่า) “นี่คือวันแห่งการตัดสินที่สุเจ้าเคยปฏิเสธ” ²² แต่เราจะกล่าวว่า “จงรวบรวมบรรดาผู้กระทำความผิดพร้อมกับผู้มีส่วนร่วม กับคนพวกนี้และสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ ²³ นอกไปจากพระเจ้า และจงนำพวกเขาไปสู่หนทางแห่งไฟ ²⁴ และจงหยุดยั้งพวกเขาไว้เพื่อการสอบสวน ²⁵ “มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้าที่ทำให้สุเจ้าไม่สามารถช่วยเหลือกันและกันได้เล่า?” ²⁶ ในวันนั้น พวกเขาจะยอมจำนนอย่างสิ้นเชิง”

²⁷ พวกเขาจะหันมาได้ถามซึ่งกันและกัน ²⁸ พวกเขาจะกล่าวว่า “พวกท่านได้มาหาเราจากทางด้านขวา” ²⁹ พวกเขาตอบว่า “ เปล่าเลย พวกท่านเองต่างหากที่ไม่ศรัทธา ³⁰ เราไม่มีอำนาจอันใดเหนือพวกเจ้า พวกเจ้าเองต่างหากที่เป็นคนดีอริ้น ³¹ แต่ตอนนี้ วาณะของพระผู้อภิบาลของเราได้เป็นความจริงต่อเราแล้ว ดังนั้น จึงสมควรแล้วที่เราจะได้ลิ้มรส(การลงโทษ) ³² เราได้ทำให้พวกเจ้าหลงผิดเพราะเราเองก็หลงผิดอยู่แล้ว” ในวันนั้น พวกเขาจะได้รับส่วนแบ่งในการลงโทษร่วมกัน ³⁴ นั่นเป็นวิธีการที่เราได้ปฏิบัติต่อผู้ทำความชั่ว ³⁵ เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “ ไม่มีสิ่งใดที่คุณควรแก่การเคารพสักการะนอกจากพระเจ้า” พวกเขาหันไปอย่างหยิ่งผยอง ³⁶ และกล่าวว่า “ จะให้เราทิ้งสิ่งที่เราเคารพบูชาเพื่อกว่าคนคนหนึ่งกระนั้นหรือ?” ³⁷ แนนอน เขา (มุฮัมมัด) ได้นำสัจธรรมมายืนยันถึงบรรดา

ศาสนทูตที่ถูกส่งมาก่อนหน้านี้³⁸ สู้เจ้าจะต้องได้ลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวดอย่างแน่นอน³⁹ และการลงโทษตอบแทนสู่เจ้านั้นจะเป็นไปตามสิ่งที่สู้เจ้าได้ทำไว้”

⁴⁰ แต่บรรดาบ่าวที่ได้รับการคัดเลือกของพระเจ้า ⁴¹ พวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพดังที่รับรู้แล้ว ⁴² นั่นคือผลไม้หลากหลายชนิด และพวกเขาจะเป็นผู้มีเกียรติ ⁴³ ในสวนสวรรค์อันรื่นรมย์ ⁴⁴ พวกเขาจะนั่งบนฟูกหันหน้าเข้าหากัน ⁴⁵ เครื่องดื่มจะถูกส่งผ่านไปรอบพวกเขาจากตาน้ำที่ไหลอยู่ ⁴⁶ เป็นเครื่องดื่มขาวสะอาดและรสชาติอร่อยแก่บรรดาผู้ดื่มมัน ⁴⁷ ไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายของพวกเขาและไม่ทำให้พวกเขามึนเมา ⁴⁸ พวกเขาจะมีหญิงสาวบริสุทธิ์ที่มีดวงตาสวยงามและมองอย่างสงบเสถียร ⁴⁹ เสมือนไข่มุกที่ถูกรักษาไว้อย่างใกล้ชิด

⁵⁰ พวกเขาจะหันมาถามซึ่งกันและกัน ⁵¹ พวกเขาคนหนึ่งจะกล่าวว่า “ฉันมีเพื่อนคนหนึ่ง ⁵² ผู้เคยถามว่า ‘เจ้าเป็นคนที่เชื่อกับเขาด้วยหรือว่า ⁵³ เมื่อเราตายจนกลายเป็นรูลีดินและกระดูกไปแล้ว เราจะถูกนำไปสู่การพิพากษา?’” ⁵⁴ ดังนั้น เขาจะกล่าวว่า “เราจะมองหาเขาไหม?” ⁵⁵ หลังจากนั้น เมื่อเขามองลงไป เขาได้เห็นคนผู้นั้นอยู่ในกันบังของนรก ⁵⁶ เขาจึงกล่าวว่า “ขอสาบานด้วยพระเจ้า เจ้าเกือบทำให้ฉันได้รับความหายนะแล้ว ⁵⁷ ถ้าหากมิใช่ความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของฉันแล้ว ฉันอาจถูกนำตัวมายังนรกอย่างแน่นอน” ⁵⁸ ดังนั้น เขาจะกล่าว(กับผู้ที่ได้รับความโปรดปรานว่า) เราจะไม่ตาย ⁵⁹ นอกไปจากการตายครั้งแรกของเรากระนั้นหรือ ? และเราจะไม่ถูกลงโทษกระนั้นหรือ?” ⁶⁰ แท้จริง นี่คือชัยชนะอันยิ่งใหญ่” ⁶¹ เพื่อสิ่งเดียวกันนี้ ทุกคนจงคืนใจต่อไป

⁶² “นั่นเป็นการต้อนรับที่ดีกว่า หรือว่าต้นชักกุ่ม ⁶³ ที่เราได้ทำมันให้เป็นการทดสอบอย่างหนึ่งสำหรับคนทำผิด ⁶⁴ เพราะมันเป็นต้นไม้ที่เติบโตมาจากกันบังของนรก ⁶⁵ และผลของมันเหมือนกับหัวของชาตาน ⁶⁶ พวกเขาจะได้กินจากมันจนกระทั่งเต็มท้อง ⁶⁷ หลังจากนั้น พวกเขา

จะได้ดื่มน้ำเดือด ⁶⁸ หลังจากนั้น พวกเขาจะกลับไปยังนครอีก ⁶⁹ พวกเขาพบว่าบรรพบุรุษของพวกเขาหลงผิด ⁷⁰ แล้วพวกเขายังกระตือรือร้นดำเนินรอยตามคนเหล่านั้น ⁷¹ แน่نون คนส่วนใหญ่ก่อนหน้าพวกเขาได้หลงผิด ⁷² ถึงแม้เราได้ส่งผู้เตือนหลายคนไปยังพวกเขาแล้ว ⁷³ ตอนนี้ดูกันเองเถิดว่าบรรดาผู้ถูกตักเตือนนั้นได้พบจุดจบของพวกเขาอย่างไร ⁷⁴ แต่ปวงบ่าวที่พระเจ้าทรงคัดเลือกไว้มิใช่เช่นนั้น

⁷⁵ นูฮฺได้ร้องขอต่อเรา และดูซิว่าการตอบรับของเรานั้นดีเลิศเช่นไร ⁷⁶ เราได้ช่วยเขาและคนของเขาให้พ้นจากความทุกข์อันมหันต์ ⁷⁷ และเราได้ทำให้ลูกหลานของเขารอดชีวิต ⁷⁸ เราได้ทิ้งเรื่องราวของเขาไว้ให้คนรุ่นหลังเอ๋ยถึง ⁷⁹ ศานติจงมีแด่นูฮฺในหมู่ชาวโลก ⁸⁰ นั่นเป็นวิธีการที่เราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี ⁸¹ แท้จริง นูฮฺเป็นหนึ่งในบรรดาบ่าวผู้ศรัทธาของเรา ⁸² เราได้ทำให้คนอื่น ๆ จมน้ำตาย

⁸³ อิบรอฮีมก็เป็นหนึ่งในบรรดาผู้มีความศรัทธาเดียวกัน ⁸⁴ เขาได้เข้าหาพระผู้อภิบาลของเขาด้วยหัวใจที่สงบ ⁸⁵ เขาได้กล่าวแก่บิดาของเขาและผู้คนของเขาว่า “ดูซิ พวกท่านเคารพบูชาอะไรกันนี้? ⁸⁶ พวกท่านรับใช้เทวรูปเหล่านั้นแทนพระเจ้ากระนั้นหรือ? ⁸⁷ พวกท่านคิดอะไรในเรื่องพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก?”

⁸⁸ หลังจากนั้น เขาได้มองไปที่ดวงดาว ⁸⁹ และเขากล่าวว่า “ฉันไม่สบายจริงๆ” ⁹⁰ ดังนั้น พวกเขาจึงหันหลังให้เขาแล้วจากไป ⁹¹ (เมื่อคนเหล่านั้นไม่อยู่) เขาได้ลอบเข้าไปยังเทวรูปเหล่านั้นและกล่าวว่า “ทำไมพวกเจ้าไม่กิน? ⁹² เป็นอะไรไปเล่า พวกเจ้าถึงไม่พูด?” ⁹³ หลังจากนั้นเขาได้ตรงเข้าไปฟาดเทวรูปเหล่านั้นด้วยมือขวา ⁹⁴ (เมื่อผู้คนกลับมา) พวกเขารีบตรงมาหาอิบรอฮีม ⁹⁵ แต่เขากล่าวว่า “พวกท่านเคารพบูชาสิ่งที่พวกท่านแกะสลักมันด้วยมือของพวกท่านเองกระนั้นหรือ? ⁹⁶ ทั้งๆที่พระเจ้าทรงสร้างพวกท่านขึ้นมาเช่นเดียวกับสิ่งที่พวกท่านทำขึ้นมา?” ⁹⁷ พวกเขาจึงกล่าวว่า “จงเตรียมสถานที่เผาไว้สำหรับเขาแล้วโยนเขาลง

“ไปในไฟที่กำลังลุก” ⁹⁸ พวกเขาต้องการทำร้ายเขา แต่เราได้ทำให้พวกเขาต้องพ่ายแพ้ ⁹⁹ อิบรอฮีมได้กล่าวว่า “ฉันจะไปหาพระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์จะทรงนำทางฉันอย่างแน่นอน” ¹⁰⁰ โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดทรงประทานบุตรที่จะเป็นคนที่แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด” ¹⁰¹ เราได้แจ้งข่าวดีแก่เขาว่าเขาจะมีลูกชายที่มีความอดทนและมีขันติธรรมคนหนึ่ง

¹⁰² และเมื่อลูกของเขาเติบโตขึ้นถึงวัยที่จะทำงานกับเขา (วันหนึ่ง) อิบรอฮีมได้กล่าวแก่เขาว่า “ลูกรัก พ่อได้ฝันเห็นว่าพ่อกำลังเชือดเจ้า บอกพ่อหน่อยซิว่าเจ้าคิดอย่างไร?” เขากล่าวว่า “พ่อครับ พ่อจงทำตามที่ได้ถูกบัญชาเถิด หากพระเจ้าทรงประสงค์แล้ว พ่อจะพบว่าฉันเป็นหนึ่งในบรรดาผู้อดทน” ¹⁰³ เมื่อทั้งสองยอมจำนนต่อพระเจ้าแล้ว อิบรอฮีมได้ให้ลูกชายของเขานั่งก้มหัวลงกับพื้น ¹⁰⁴ เราได้เรียกเขา “ อิบรอฮีม ¹⁰⁵ เจ้าได้ปฏิบัติตามความฝันแล้ว” เช่นนั้นแหละที่เราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี ¹⁰⁶ แท้จริงแล้ว นี่คือการทดสอบอันชัดเจน” ¹⁰⁷ เราได้ไถ่ลูกชายของเขาสำหรับการพลีอันยิ่งใหญ่ ¹⁰⁸ และเราได้ทิ้งเขาไว้เพื่อให้(ผู้ปฏิบัติตาม)กลุ่มหนึ่งในหมู่ชนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อจากเขา ¹⁰⁹ “ศานติแด่อิบรอฮีม” ¹¹⁰ นั้นเป็นวิธีการที่เราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี ¹¹¹ แท้จริงเขาเป็นปาวผู้ศรัทธาของเราคนหนึ่ง ¹¹² เราได้แจ้งข่าวดีแก่เขาถึงเรื่องอิสฮากซึ่งเป็นบิดาหนึ่งในบรรดาผู้ทรงคุณธรรม ¹¹³ และเราได้ประทานความจำเริญแก่เขาเช่นเดียวกับอิสฮาก และในหมู่ลูกหลานของพวกเขา นั้นมีบางคนที่มีคุณธรรมความดีและบางคนเป็นผู้อธรรมต่อตัวเองอย่างชัดเจน

¹¹⁴ เราได้ประทานความโปรดปรานแก่มุซาและฮารูน ¹¹⁵ เราได้ช่วยเหลือเขาทั้งสองและคนของเขาให้พ้นจากทุกขภัยอันยิ่งใหญ่ ¹¹⁶ เราได้ช่วยเหลือพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงเป็นผู้ได้รับชัยชนะ ¹¹⁷ และเราได้ประทานคัมภีร์ที่ชัดเจนแก่เขาทั้งสอง ¹¹⁸ และได้้นำเขาทั้งสองไปสู่ทางที่เที่ยงตรง ¹¹⁹ และเราได้ทิ้งคนทั้งสองไว้เพื่อให้มี(ผู้ปฏิบัติตาม)กลุ่มหนึ่ง

ในหมู่ชนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อจากเขาทั้งสอง ¹²⁰ “สานติแต่มีซาและฮารุน” ¹²¹ เช่นนั้นแหละที่เราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี ¹²² แท้จริงแล้ว เขาทั้งสองเป็นปาวผู้ศรัทธาของเรา

¹²³ อิลยาส(เอลียาห์)นั้นเป็นหนึ่งในบรรดาศาสนทูต ¹²⁴ เขาได้พูดกับคนของเขาว่า “พวกท่านไม่เกรงกลัว(พระเจ้า)หรือ ?” ¹²⁵ พวกท่านวิงวอนต่อบาลและทอดทิ้งผู้ดีเลิศที่สุดแห่งบรรดาผู้สร้าง ¹²⁶ นั่นคือพระเจ้า พระผู้อภิบาลของพวกท่านและพระผู้อภิบาลของบรรดาบรรพบุรุษของพวกท่านกระนั้นหรือ?” ¹²⁷ แต่พวกเขาปฏิเสธเขา ดังนั้น พวกเขาจะต้องถูกลงโทษอย่างแน่นอน ¹²⁸ ยกเว้นบรรดาปาวผู้ได้รับการคัดเลือกของพระเจ้า ¹²⁹ ดังนั้น เราจึงได้ทิ้งเขาไว้ให้มี(ผู้ปฏิบัติตาม)กลุ่มหนึ่งในหมู่คนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อจากเขา ¹³⁰ “สานติจึงมีแต่อิลยาสและคนของเขา” ¹³¹ เช่นนั้นแหละที่เราตอบแทนผู้ทำความดี ¹³² แท้จริง เขาเป็นคนหนึ่งในการดาบาวผู้ศรัทธาของเรา

¹³³ ลูฏก็เป็นหนึ่งในบรรดาศาสนทูต ¹³⁴ เราได้ช่วยเขาและคนของเขาให้รอดชีวิต ¹³⁵ ยกเว้นหญิงแก่คนหนึ่งที่อยู่ข้างหลัง ¹³⁶ และเราได้ทำลายคนอื่น ๆ จนหมดสิ้น ¹³⁷ สูเจ้าเดินผ่านซากปรักหักพังของพวกเขาทิ้งยามเช้า ¹³⁸ และยามค่ำ แล้วสูเจ้ายังไม่คิดอีกหรือ?

¹³⁹ ยูनुสก็เป็นคนหนึ่งในการดาบาสานทูต ¹⁴⁰ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เขาหนีไปยังเรือที่บรรทุกจนเต็มเพียบ ¹⁴¹ แล้วพวกเขาได้ร่วมกันเสี่ยงทายและเขาเป็นผู้แพ้ ¹⁴² และปลาตัวใหญ่ก็ได้กลืนเขาลงไปในขณะที่เขาดำหนิตัวเอง ¹⁴³ ถ้าหากเขามีได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ยอมรับความเกรียงไกรของพระเจ้า ¹⁴⁴ แน่แน่นอน เขาจะต้องอยู่ในท้องปลาตัวนั้นไปจนกระทั่งวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ¹⁴⁵ แต่ต่อมาเราได้ทำให้เขาถูกโยนไปบนชายฝั่งในสภาพที่ป่วย ¹⁴⁶ และเราได้ทำให้มีไม้เลื้อยขึ้นปกคลุมตัวเขา ¹⁴⁷ หลังจากนั้น เราได้ส่งเขาไปในฐานะศาสนทูตยังหมู่คนจำนวนแสนหรือ

มากกว่านั้น ¹⁴⁸ และคนเหล่านั้นได้ศรัทธาในเขาและเราได้ปล่อยพวกเขาให้มีชีวิตจนกระทั่งถึงเวลาหนึ่ง

¹⁴⁹ ที่นี้ จงถามพวกเขาชื่อว่าพระผู้อภิบาลของเจ้ามีลูกสาวหลายคนในขณะที่พวกเขามีลูกชายหลายคนกระนั้นหรือ? ¹⁵⁰ เราได้สร้างทูตสวรรค์เป็นเพศหญิงและพวกเขารู้เห็นการสร้างกระนั้นหรือ? ¹⁵¹ ความจริงแล้ว มันเป็นการสร้างเรื่องเท็จของพวกเขาขึ้นมาเมื่อพวกเขาบอกว่า ¹⁵² “พระเจ้าทรงมีบุตร” พวกเขากล่าวเท็จทั้งสิ้น ¹⁵³ พระเจ้าจะทรงเลือกบุตรสาวแทนบุตรชายกระนั้นหรือ? ¹⁵⁴ สูเจ้าเป็นอะไรไป? ทำไมสูเจ้าจึงตัดสินใจเช่นนั้น? ¹⁵⁵ สูเจ้าไม่คิดบ้างเลยกระนั้นหรือ? ¹⁵⁶ หรือถ้าสูเจ้ามีหลักฐานที่ขัดแย้งอันใดในเรื่องนี้ ¹⁵⁷ สูเจ้าก็จงนำคัมภีร์ของสูเจ้ามาถ้าสูเจ้าพูดความจริง

¹⁵⁸ พวกเขาอ้างว่าพระองค์ทรงมีความสร้างความสัมพันธ์ทางสายเลือดกับกับญิน ทั้งๆที่พวกญินรู้ดีว่าพวกมันจะถูกนำตัวมาอยู่ต่อหน้าพระองค์(เพื่อการพิพากษา) ¹⁵⁹ พระเจ้าทรงอยู่เหนือพ้นจากสิ่งที่พวกเขากล่าวถึงพระองค์ ¹⁶⁰ แต่บ่าวที่แท้จริงของพระองค์มิใช่เช่นนั้น ¹⁶¹ สูเจ้าและสิ่งที่สูเจ้าเคารพสักการะ ¹⁶² ไม่สามารถที่จะลวงผู้ใดให้หันไปจากพระเจ้าได้ ¹⁶³ นอกจากบรรดาผู้ที่จะถูกเผาในนรก ¹⁶⁴ (บรรดาทูตสวรรค์กล่าวว่า) “สำหรับพวกเราแต่ละองค์มีสถานะที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ¹⁶⁵ และเราเป็นบ่าวที่อยู่ในแถว ¹⁶⁶ และเราเป็นผู้สวดดีพระเจ้า”

¹⁶⁷ พวกเขาเคยกล่าวว่า ¹⁶⁸ “ถ้าหากเรามีคัมภีร์อยู่กับเราเหมือนกับผู้คนก่อนหน้านี้เคยได้รับ ¹⁶⁹ เราก็คouldได้เป็นบ่าวผู้บริสุทธิ์ใจของพระเจ้าอย่างแน่นอน” ¹⁷⁰ แต่พวกเขาได้ปฏิเสธมัน(กูรอาน)แล้ว ไม่ช้า พวกเขาจะรับรู้ ¹⁷¹ และแน่นอน สัญญาของเราได้เป็นจริงแล้วกับบรรดาศาสนทูตบ่าวของเรา ¹⁷² ว่าพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลืออย่างแน่นอน ¹⁷³ และกองทัพของเราเท่านั้นจะเป็นผู้ได้รับชัยชนะ ¹⁷⁴ ดังนั้น (โอ นบี) จงปล่อย

พวกเขาไว้ชั่วขณะหนึ่ง ¹⁷⁵ และจงเฝ้ามองพวกเขา ไม่ช้า พวกเขา ก็จะเห็นด้วยตัวเอง

¹⁷⁶ พวกเขาอยากจะเร่งให้เรารีบลงโทษกระนั้นหรือ? ¹⁷⁷ เมื่อใดที่มันลงมาถึงลานหน้าบ้านของพวกเขา เข้านั้นจะเป็นช่วงเวลาอันน่าสะพรึงกลัวสำหรับผู้ที่ถูกเตือน ¹⁷⁸ ดังนั้น เจ้าจงปล่อยเขาไว้ตามลำพังชั่วขณะหนึ่ง ¹⁷⁹ และจงเฝ้าดูพวกเขา ไม่ช้า พวกเขาก็จะได้เห็นมันเอง ¹⁸⁰ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้อภิบาลของสุเจ้า พระผู้อภิบาลผู้ทรงเกียรติสูงส่งและปลอดภัยพ้นจากสิ่งทีพวกเขากล่าวหา ¹⁸¹ ศานติจงมีแด่บรรดาศาสนทูต ¹⁸² และบรรดาการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

38. ศอด

.....

ศอด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ศอด

ขอสาบานด้วยกุรอ่านซึ่งเต็มไปด้วยข้อตักเตือน ² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเองต่างหากที่อยู่ในความมโหฬารและความเป็นศัตรู ³ ก็ชนชาติแล้วที่เราได้ทำลายไปก่อนหน้าพวกเขา และพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือเมื่อมันสายเกินกว่าที่จะหนีรอดแล้ว

⁴ พวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนคนหนึ่งจากในหมู่พวกเขาได้มายังพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “นี่คือนักมายากลและคนโกหก ⁵ เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ? นี่เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ” ⁶ หัวหน้าของพวกเขาได้ออกไปและกล่าวว่า “ออกไปซะและจงยึดมั่นต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของพวกท่านต่อไป นี่เป็นการ

วางแผนสมรู้ร่วมคิดกันชัดๆ ⁷ เราไม่เคยได้ยินเรื่องนี้ในศาสนาก่อนๆ นี้ มีอะไรนอกไปจากเรื่องที่ก่อกวนมา ⁸ คำตักเตือนถูกส่งมายังเขาเพียงคนเดียวในหมู่พวกเรากระนั้นหรือ?” ความจริงแล้ว พวกเขาสงสัยในข้อตักเตือนของฉัน เพราะพวกเขายังไม่ได้ลิ้มรสการลงโทษของฉัน

⁹ พวกเขามีคลังแห่งความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงมีอย่างเหลือหลายกระนั้นหรือ? ¹⁰ พวกเขาเป็นเจ้าของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้นหรือ? ถ้าเป็นเช่นนั้น จงให้พวกเขาใช้เชือกปีนขึ้นไปบนชั้นฟ้า ¹¹ ไฟรพลนี้จะถูกทำลายเช่นเดียวกับไฟรพลอื่นๆ ¹² ก่อนหน้าพวกเขา หมู่ชนของนุฮได้ปฏิเสธสัจธรรมเช่นเดียวกับหมู่ชนของอาดและฟาโรห์แห่งเสาหลักได้เคยปฏิเสธมาแล้ว ¹³ รวมทั้งพวกษะมูดและหมู่ชนของลูฏและผู้อาศัยอยู่ในปา(ชาวอียิปต์)ด้วย พวกเขเหล่านี้เป็นพวกเดียวกัน ¹⁴ แต่ละพวกล้วนถือว่าบรรดาศาสนทูตของพวกเขาเป็นผู้โกหก ดังนั้น พวกเขาสมควรได้รับการลงโทษจากฉัน ¹⁵ พวกเขาเพียงแต่คอยเสียงกัมปนาท(แห่งการลงโทษ)เพียงครั้งเดียวเท่านั้นและมันจะไม่ล่าช้าออกไปแม้แต่นิดเดียว ¹⁶ พวกเขาจะกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดรีบให้เราได้รับชะตากรรมของเราก่อนถึงวันแห่งการชำระบัญชีด้วยเถิด”

¹⁷ (โอ้ นบี) จงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขาพูด และจงบอกพวกเขาถึงเรื่องราวของปาวของเรา นั่นคือดาวูดผู้ทรงพลัง เขาเป็นผู้หันเข้าหาเราเสมอ ¹⁸ เราได้ทำให้ภูเขาสดุดีร่วมกับเขาทั้งในยามค่ำและยามรุ่ง ¹⁹ และพวกนกเป็นฝูงๆ ก็หันมายังพระองค์ ²⁰ เราได้ทำให้อาณาจักรของเขาเข้มแข็งและเราได้ประทานวิทย์ปัญญาและความสามารถในการตัดสินใจที่ต้องแก่เขา

²¹ เจ้าเคยได้ยินเรื่องราวของคูฟิพาทที่ปีนกำแพงเข้าไปในห้องชั้นบนของเขาไหม? ²² เมื่อพวกเขาได้มาถึงตัวดาวูด เขาตกใจที่ได้เห็นคนทั้งสอง ²² พวกเขากล่าวว่า “อย่ากลัวเลยท่าน เราเป็นคูฟิพาทกัน ฝ่ายหนึ่ง

ล่วงเกินอีกฝ่ายหนึ่ง ดังนั้น จงช่วยตัดสินระหว่างเราอย่างยุติธรรมโดยไม่ลำเอียงและโปรดแนะนำเราไปสู่หนทางที่ถูกต้อด้วยเถิด”

23 “นี่คือพี่ชายของฉัน เขามีแกะเก้าสิบเก้าตัวและฉันมีหนึ่งตัว เขาบอกกับฉันว่า ‘เอาแกะตัวนี้มาให้ฉัน’ และเขาก็เอาชนะฉันในการโต้เถียง”

24 ดาวิดได้ตอบว่า “แน่นอนเขาไม่เป็นธรรมต่อเจ้าที่ต้องการเอาแกะของเจ้าไปรวมกับแกะของเขา ความจริงแล้ว คนที่อยู่ร่วมกันมักจะละเมิดต่อกันและกัน เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี แต่คนเช่นนี้มีน้อย” (ทันใดนั้น) ดาวิดเริ่มตระหนักได้ว่าความจริงแล้วเรากำลังทดสอบเขา ดังนั้น เขาจึงขอให้พระผู้อภิบาลของเขายกโทษให้เขา เขาคุกเข่าลงและหันไปยังพระผู้อภิบาลของเขาเพื่อสำนึกผิดและขอร้องยกโทษ 25 ดังนั้น เราจึงให้อภัยเขาในเรื่องนั้น และแน่นอน รางวัลตอบแทนของเขาคือการได้อยู่ใกล้เรา สถานที่พำนักอันดีเลิศที่จะกลับไป

26 เราได้กล่าวว่า “ดาวิดเอ๋ย เราได้แต่งตั้งเจ้าให้เป็นผู้ควบคุมดูแลแผ่นดินนี้ ดังนั้น จงปกครองผู้คนด้วยความยุติธรรมและจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ เพราะมันจะนำเจ้าให้หลงไปจากแนวทางของพระเจ้า สำหรับบรรดาผู้หลงไปจากแนวทางของพระเจ้านั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างแสนสาหัสเพราะพวกเขาลืมวันแห่งการชำระบัญชี”

27 เราไม่ได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างมันทั้งสองขึ้นมาอย่างไรสสาร นั่นคือสิ่งที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามักคิดกันขึ้นมาเอง ดังนั้น ความหายนะจากไฟนรกจึงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น 28 จะให้เราปฏิบัติต่อผู้ศรัทธาและกระทำความดีเช่นเดียวกับผู้สร้างความเสียหายในแผ่นดินกระนั้นหรือ? จะให้เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้ยำเกรงเช่นเดียวกับผู้ทำชั่วกระนั้นหรือ? 29 นี่คือคัมภีร์อันจำเริญซึ่งเราได้ประทานลงมายังเจ้า(โอัมมัมมัด) เพื่อที่คนเหล่านี้จะได้พิจารณาสาส์นทั้งหลายของมันและเพื่อคนที่มีความเข้าใจจะได้รับบทเรียนจากมัน

³⁰ เราได้ประทานครุสลับมานแก่ดาวิด เขาเป็นบ่าวผู้ประเสริฐที่หนีไปหาพระผู้อภิบาลของเขาเสมอ ³¹ ในเย็นวันหนึ่ง เมื่อมีการนำขบวนม้าพันธุ์ดีมาให้เขาดู ³² เขากล่าวว่า “ฉันรักทรัพย์สมบัตินี้เหนือกว่าการระลึกถึงพระผู้อภิบาลของฉันเสียแล้ว” จนกระทั่ง(ดวงอาทิตย์)ได้ลับหายไปเบื้องหลังม่านของมันและม้าได้หายลับไปจากสายตา (เขาได้บัญชาว่า) ³³ “จงนำพวกมันกลับมาให้ฉัน” หลังจากนั้น เขาก็เริ่มตบขาและคอของพวกมัน

³⁴ เราได้ทดสอบสลับมาโดยการเอาร่างหนึ่ง(ที่ไร้ชีวิต)วางไว้บนบัลลังก์ของเขา หลังจากนั้น เขาได้หันกลับมายังเรา ³⁵ เขาวิงวอนว่า “โอพระผู้อภิบาล โปรดประทานอภัยโทษแก่ข้าพระองค์และโปรดประทานอำนาจแก่ฉันซึ่งหลังจากฉันแล้วจะไม่มีใครได้รับอำนาจนี้อีกด้วยเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงให้ที่แท้จริง” ³⁶ ดังนั้น เราจึงได้ทำให้ลมอยู่ใต้อำนาจของเขาซึ่งมันจะพัดโชยตามคำบัญชาของเขาไปยังที่ไหนก็ตามที่เขาสั่งมัน ³⁷ รวมทั้งพวกญินที่เป็นช่างก่อสร้างและพวกนักดำน้ำ ³⁸ และพวกอื่นๆที่ถูกล่อลวงด้วย ³⁹ (เราได้กล่าวแก่เขาว่า) “นี่เป็นของขวัญจากเรา เจ้าจะให้หรือไม่ให้แก่ใครก็ได้ตามที่เจ้าต้องการโดยไม่ต้องได้รับการสอบสวน” ⁴⁰ รางวัลตอบแทนของเขาคือความใกล้ชิดกับเรา เป็นสถานที่ที่ดีที่สุดที่จะกลับไป

⁴¹ จงนึกถึงอัยยูปบ่าวของเราเมื่อเขาวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาโดยกล่าวว่า “ซาตานได้ทำให้ฉันได้รับความทุกข์ยากเดือดร้อนและความทรมาน” ⁴² เราได้กล่าวว่า “จงกระตือรือร้นของเจ้าบนแผ่นดิน นี่คือน้ำเย็นสำหรับอาบและดื่ม” ⁴³ และเราได้นำครอบครัวของเขากลับมายังเขาและที่มาพร้อมกับพวกเขามากไปกว่านั้นอีกในฐานะเป็นความเมตตาจากเราและเป็นข้อตักเตือนสำหรับคนที่มีความเข้าใจ ⁴⁴ (และเราได้บอกเขาว่า) “จงเอาฟางมากำมือหนึ่งแล้วใช้มันฟาดลงไป จงอย่าทำลายคำ

สาบานของเจ้า” เราพบว่าเขาเป็นผู้อดทน เป็นบ่าวผู้ประเสริฐที่หันไปยังพระผู้อภิบาลของเขาเสมอ*

⁴⁵ จงเอ๋ยถึงบ่าวของเรา นั่นคือ อิบรอฮีมและอิสฮากและยะก๊อบ พวกเขาเป็นผู้ทรงอำนาจและมองอะไรลึกซึ้ง ⁴⁶ เราได้เลือกพวกเขาเพื่อวัตถุประสงค์พิเศษอย่างหนึ่ง นั่นคือการประกาศข่าวเรื่องโลกหน้า ⁴⁷ และในทัศนะของเรา พวกเขาได้ถูกรวมไว้ในหมู่ผู้ถูกคัดเลือก เป็นคนที่มีคุณธรรมดีเลิศ ⁴⁸ และจนถึงอิสมาอีลและอัลยะชะอ์(เอลิซา)และซุลกิฟล์ พวกเขาทั้งหมดอยู่ในหมู่ผู้มีความยุติธรรม

⁴⁹ นี่คือข้อตักเตือน (จงฟัง) สำหรับผู้มีความยำเกรงพระเจ้านั้นจะได้รับที่พำนักอันประเสริฐ ⁵⁰ นั่นคือสวนสวรรค์อันสถาพรที่ประตูของมันจะเปิดไว้สำหรับพวกเขาเสมอ ⁵¹ ในนั้น พวกเขาจะได้นั่งเอนกายเรียกรหาผลไม้และเครื่องดื่มที่อยู่มากมาย ⁵² พวกเขาจะมีคูครองเป็นหญิงบริสุทธิ์ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน ⁵³ นี่คือนิสัยที่ได้ถูกสัญญาไว้สำหรับวันแห่งการชำระบัญชี ⁵⁴ แท้จริง นี่คือนิสัยที่เราจัดเตรียมไว้สำหรับสผู้เจ้า มันจะไม่มีวันหมด

⁵⁵ แต่สำหรับผู้โหยหวนนั้นจะได้รับการตอบแทนที่เลวร้ายที่สุด ⁵⁶ พวกเขาจะถูกเผาในนรกซึ่งเป็นที่พักอันชั่วช้าที่สุด ⁵⁷ ทั้งหมดนี้สำหรับพวกเขา ดังนั้น จงปล่อยยให้พวกเขาได้ลิ้มรสน้ำเดือดและน้ำหนอง ⁵⁸ และสิ่งอื่นๆเช่นเดียวกันนี้ ⁵⁹ (และพวกเขาจะกล่าวซึ่งกันและกันว่า “พวกเจ้าเห็นไหม) นี่คือนิสัยที่กำลังริบเร่งมาร่วมกับพวกเจ้า ไม่มีการต้อนรับ

* อัยผลเป็นนบีในเชื้อสายอิสราเอลในราวศตวรรษที่ 9 ก่อนคริสตกาล ตามคัมภีร์ไบเบิล (โยบ 1:20-22) เดิมทีเขาเป็นคนร่ำรวยมาก เขามีเรือสวนไร่ นา ปศุสัตว์ บ้านและลูกหลานมากมาย จนถึงขนาดที่ว่าในตะวันออกไม่มีใครที่ไม่ฟังพวาอาศัยเขา แม้กระนั้นก็ตาม โยบเป็นผู้ศรัทธาและผู้ขอบคุณพระเจ้า ชีวิตของเขาเป็นแบบอย่างที่ดีสอนให้คนรู้จักถ่อมตนและเจียมตัวแม้จะมีทรัพย์สินมากมายและเกียรติสูงส่งก็ตาม

สำหรับพวกเขา พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรก” ⁶⁰ พวกเขาจะตอบว่า “ไม่เลย พวกท่านเองต่างหากที่ไม่ได้รับการต้อนรับ เพราะพวกท่านนำเรามาสู่บันปลายเช่นนี้ ช่างเป็นสถานที่พักอันชั่วช้าเสียเหลือเกิน” ⁶¹ แล้วพวกเขาจะกล่าวต่ออีกว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา ใครที่ทำให้พวกเราต้องประสบชะตากรรมเช่นนี้ ขอพระองค์ทรงลงโทษพวกเราเป็นสองเท่า” ⁶² และพวกเขาจะกล่าวซึ่งกันและกันว่า “เป็นไปได้อย่างไรที่เราไม่เห็นใครเลยที่เราเคยคิดว่าเป็นคนเลวในโลก(อยู่ที่นี้) ⁶³ และผู้ที่เรากล่าวหาว่าเป็นที่เย้ยหยัน หรือพวกเราอยู่ที่นี้ แต่ตาของเรามองไม่เห็นพวกเขา?” ⁶⁴ ทั้งหมดนี้เป็นความจริงที่ชาวนรกต่างตำหนิกันและกัน

⁶⁵ (โอ้ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือนคนหนึ่งเท่านั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระเจ้าผู้ทรงเอกะและผู้ทรงพิชิต ⁶⁶ พระผู้ทรงอภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภิบาลอย่างที่สุด” ⁶⁷ จงบอกพวกเขาว่า “นี่คือชาวอันยิ่งใหญ่ ⁶⁸ ที่พวกท่านไม่ใส่ใจ ⁶⁹ ฉันไม่มีความรู้ใดๆในเรื่องที่ซุ่มนุมนันสูงส่งเมื่อพวกเขาถกเถียงกัน(ในเรื่องการสร้างมนุษย์) ⁷⁰ ฉันเพียงแต่ได้รับการบอกให้รู้ว่าฉันเป็นแค่ผู้ตักเตือนเท่านั้น”

⁷¹ พระผู้อภิบาลของเจ้าได้กล่าวแก่ทูตสวรรค์ว่า “ฉันจะสร้างมนุษย์คนหนึ่งจากดิน ⁷² และเมื่อฉันได้ทำให้เขาเป็นรูปร่างและเป่าวิญญาณของฉันเข้าไปในตัวเขาแล้ว ⁶¹ พวกเจ้าจงก้มลงกราบต่อเขา” ⁷³ ดังนั้นทูตสวรรค์ทั้งหมดจึงก้มลงกราบ ⁷⁴ นอกจากซาตานที่ยโสโอหังและเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁷⁵ พระเจ้าทรงถามว่า “ซาตาน อะไรที่ขัดขวางเจ้ามิให้ก้มกราบต่อเขาซึ่งฉันได้สร้างมาด้วยมือทั้งสองฉัน ? ⁶⁴ เจ้ายโสโอหังนัก หรือว่าเจ้าคิดว่าตัวเองเป็นผู้สูงส่ง?” ⁷⁶ มันตอบว่า “ฉันดีกว่าเขา พระองค์ทรงสร้างฉันมาจากไฟและทรงสร้างเขามาจากดิน” ⁷⁷ พระองค์ทรงกล่าวว่า “ดังนั้น เจ้าจงออกไปจากที่นี่ แท้จริง เจ้า

เป็นผู้ที่ถูกสาปแช่งแล้ว⁷⁸ และการสาปแช่งของฉันจะมีแก่เจ้าจนกระทั่งถึงวันแห่งการตัดสิน”

⁷⁹ แต่ซาตานกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ถ้าเช่นนั้น ขอพระองค์ได้ทรงผ่อนผันให้ฉันจนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพด้วยเถิด”⁸⁰ พระองค์ทรงกล่าวว่า “ได้ เจ้าได้รับการผ่อนผัน⁸¹ จนถึงวันที่ได้ถูกกำหนดไว้”⁸² มันกล่าวว่า “ขอสาบานด้วยเกียรติของพระองค์ ฉันจะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด”⁸³ นอกจากบ่าวของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกไว้”⁸⁴ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “นี่คือความจริง และความจริงเท่านั้นที่ฉันกล่าว⁸⁵ ฉันจะทำให้นรกเต็มไปด้วยพวกเขา และบรรดาผู้ที่ตามพวกเขาทั้งหมด”

⁸⁶ (โอ้ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันมิได้ร้องขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านเพื่อศาสน์นี้ และฉันก็มีใช้คนโกหกหลอกลวง⁸⁷ นี่มิใช่อะไรนอกไปจากคำตักเตือนสำหรับมวลมนุษย์”⁸⁸ หลังจากนั้น พวกท่านเองจะได้รู้ความจริงของมัน”

39. ผูกคน

อัล-ซุมร์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ คัมภีร์นี้ได้ถูกประทานมาจากพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่และผู้ทรงปรีชาญาณ² (โอ้ มุฮัมมัด) แท้จริง เราได้ประทานคัมภีร์นี้มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้น จงเคารพสักการะพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวโดยการอุทิศตนทั้งหมดของเจ้าให้ศาสนาของพระองค์³ พระเจ้าเท่านั้นที่ต้องได้รับการเชื่อฟังอย่างบริสุทธิ์ใจ บรรดาผู้ที่เอาสิ่งอื่นเป็นผู้พิทักษ์นอกไปจากพระองค์กล่าวว่า “เราเคารพบูชาสิ่งเหล่านั้นเพียงเพื่อที่สิ่งเหล่านั้นจะนำเราเข้าใกล้พระเจ้า” แน่นอน พระเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขา

เกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดที่พวกเขาขัดแย้งกัน แท้จริง พระเจ้ามีทรงนำทางผู้
โกหกและปฏิเสธสัจธรรม

4 ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะมีบุตร พระองค์จะทรงเลือกผู้ที่
พระองค์ทรงประสงค์จากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมา มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่
พระองค์(พระองค์ทรงอยู่เหนือสิ่งเช่นนั้น) พระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงเอ
กะ ผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง 5 พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดินเพื่อวัตถุประสงค์ที่แท้จริง พระองค์ทรงทำให้กลางคืนตามหลัง
กลางวันและกลางวันตามหลังกลางคืน พระองค์ทรงควบคุมดวงอาทิตย์
และดวงจันทร์ไว้เพื่อที่มันจะได้โคจรไปตามวิถีของมันจนถึงเวลาที่ได้ถูก
กำหนดไว้ พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัย

6 พระองค์ทรงสร้างสุเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้นพระองค์ได้
ทรงสร้างคู่ครองของมัน และทรงจัดเตรียมปศุสัตว์แปดตัวทั้งเพศผู้และ
เพศเมียแก่สุเจ้า พระองค์ทรงสร้างสุเจ้าเป็นชั้นเป็นตอนในครรภ์ของ
มารดาของสุเจ้าในความมืดที่สามชั้น พระเจ้าองค์นี้แหละที่เป็นพระผู้
อภิบาลของสุเจ้า อำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอก
ไปจากพระองค์ แล้วอะไรทำให้สุเจ้าหันไป?

7 ถ้าหากสุเจ้าเณรคุณ จงจำไว้ว่าพระเจ้าไม่ต้องการสุเจ้า พระองค์
ไม่ทรงยินดีต่อการเณรคุณในบ่าวของพระองค์ แต่ถ้าหากสุเจ้าขอบคุณ
พระองค์จะทรงยินดี(ที่เห็นมัน)ในตัวสุเจ้า ไม่มีผู้แบกรับภาระคนใดที่จะ
แบกภาระของอีกคนหนึ่ง ในที่สุดแล้ว สุเจ้าทั้งหมดจะต้องกลับไปหาพระ
ผู้อภิบาลของสุเจ้า หลังจากนั้น พระองค์จะทรงบอกสุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าได้
ทำไป พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของมนุษย์

8 เมื่อมนุษย์ได้รับทุกข์ภัยบางอย่าง เขาจะวิงวอนต่อพระผู้อภิบาล
ของเขาและหันไปยังพระองค์เพื่อสำนักพิตและขอภัย แต่เมื่อพระผู้
อภิบาลของเขาประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่เขา เขาก็ลืม
ผู้ที่เขาได้วิงวอนก่อนหน้านี้นี้และตั้งสิ่งอื่นขึ้นมาเป็นภาคีกับพระเจ้า เพื่อ

ทำให้คนอื่นๆ หลงไปจากทางของพระองค์ (ไอ้ นบี) จึงบอกเขาว่า “จงสนุกสนานกับการปฏิเสธของท่านไปสักระยะหนึ่งเถิด พวกท่านจะเป็นหนึ่งในชาวนรก” ⁹ ผู้ภักดีต่อพระเจ้าที่ใช้เวลาในยามคำคินยีนและกราบและผู้หวนเกรงต่อโลกหน้าและหวังในความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเขา (จะเหมือนกับผู้ไม่ได้เป็นเช่นนั้นหรือ)? จงถามพวกเขาว่า “คนที่รู้จักคนที่ไม่ว่าจะเท่าเทียมกันกระนั้นหรือ? ผู้มีสติปัญญาเท่านั้นที่ยอมรับข้อตักเตือนนี้

¹⁰ (ไอ้ นบี) จงกล่าวเถิด “(พระเจ้าทรงกล่าวว่า) ปวงบ่าวผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกท่าน สำหรับผู้ทำความดีในโลกนี้จะได้รับรางวัลตอบแทนที่ดี และแผ่นดินของพระเจ้านั้นกว้างใหญ่ไพศาล แท้จริง บรรดาผู้อดทนจะได้รับการตอบแทนโดยไม่มีการคำนวณ”

¹¹ (ไอ้ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันถูกบัญชาให้เคารพภักดีพระเจ้าโดยอุทิศการเคารพสักการะทั้งหมดของฉันเพื่อพระองค์” ¹² และฉันได้ถูกบัญชาให้เป็นคนแรกที่ยอมจำนน” ¹³ จงกล่าวเถิด “ แท้จริง ฉันกลัวการลงโทษแห่งวันอันน่าสะพรึงกลัวถ้าหากฉันฝ่าฝืนพระผู้อภิบาลของฉัน” ¹⁴ จงกล่าวเถิด “พระเจ้าเท่านั้นที่ฉันเคารพสักการะ มีความศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ใจในพระองค์เท่านั้น” ¹⁵ ส่วนพวกท่านจะเคารพบูชาใครอื่นนอกไปจากพระองค์ก็ตามใจ” จงกล่าวเถิดว่า “ผู้ขาดทุนที่แท้จริงนั่นคือผู้ทำตัวเองและครอบครัวของพวกเขาให้ขาดทุนในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ” นั่นเป็นการล้มละลายอย่างชัดเจน ¹⁶ พวกเขาจะมีชั้นเปลวไฟประกับพวกเขาจากทั้งข้างบนและข้างล่าง” นั่นเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงใช้ทำให้บ่าวของพระองค์เกรงกลัว ดังนั้น ปวงบ่าวของฉันเอ๋ย จงเกรงกลัวฉัน

¹⁷ ส่วนบรรดาผู้หลีกเลี่ยงจากการเคารพสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์จอมปลอมและหันไปยังพระเจ้านั้น สำหรับพวกเขามีข่าวดี ดังนั้น เจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของฉัน ¹⁸ ผู้สดับฟังถ้อยคำนั้นแล้วปฏิบัติตามสิ่งที่ดี

ที่สุดของมัน เหล่านี้แหละคือผู้ที่พระเจ้าได้ทรงชี้ทางนำที่ถูกต้องให้และเขาเหล่านี้คือผู้มีความเข้าใจ

¹⁹ ใครจะสามารถคุ้มครองคนที่ถูกตัดสินแล้วว่าสมควรได้รับการลงโทษ? เจ้าสามารถช่วยคนที่ตกลงไปในไฟนรกได้กระนั้นหรือ?

²⁰ แน่نون แต่สำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขามีคฤหาสน์โอโถงหลายหลังซึ่งถูกสร้างไว้เป็นชั้นๆ และใต้ันมีลำนำหลายสายไหลผ่าน นี่คือสัญญาของพระเจ้า พระเจ้าไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญาของพระองค์

²¹ เจ้ามิเห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรงหลั่งน้ำฝนลงมาจากท้องฟ้า แล้วทรงให้มันไหลในแผ่นดินเป็นตาน้ำและแม่น้ำ หลังจากนั้น ด้วยน้ำดังกล่าว พระองค์ได้ทรงให้พืชพรรณนานาชนิดหลากสีขึ้นงอกเงยออกมา หลังจากนั้นมันจะสุกและเขียวแห้ง และเจ้าจะได้เห็นมันเปลี่ยนเป็นสีเหลือง แล้วในที่สุด พระองค์ก็ทำให้มันกลายเป็นเศษแห้ง? แท้จริง ในนั้นมีบทเรียนสำหรับผู้มีความเข้าใจ* ²² ผู้ใดที่พระเจ้าทรงเปิดหัวใจของพวกเขาเพื่ออิสลามจะมีแสงสว่างจากพระผู้อภิบาลของเขา แต่ความวิบัติจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาถูกทำให้แข็งกระด้างต่อการระลึกถึงพระเจ้า พวกเขาเหล่านี้อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน

²³ พระเจ้าได้ทรงประทานศาสน์ที่ดีที่สุดลงมา เป็นคัมภีร์เล่มหนึ่งซึ่งทุกส่วนของมันสอดคล้องกัน และเรื่องสำคัญของมันได้ถูกกล่าวซ้ำแล้ว

* ระบบอันมหัศจรรย์ของฝนบนโลกที่ส่งผลทำให้พืชผักเติบโตขึ้นมาและการเตรียมตัวเพื่อการเก็บเกี่ยว สิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้ทั้งหมดมีบทเรียนที่เต็มไปด้วยความหมายนับไม่ถ้วน แต่บทเรียนเหล่านี้จะมีประโยชน์สำหรับผู้ที่มีนิสัยไตร่ตรองเป็นธรรมชาติเท่านั้น คนที่รักษาความสามารถทางธรรมชาตินี้ให้คงมีชีวิตอยู่และใช้มันพิจารณาสิ่งต่างๆ ในโลกอย่างลึกซึ้งจะทำให้ความคิดของพวกเขามีบทเรียนที่ชัดเจนขึ้นถึงพระเจ้า

ซ้ำอีก คนที่เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะเกิดความหวั่นกลัวเมื่อพวกเขาได้ยินมัน หลังจากนั้น ร่างกายและหัวใจของพวกเขาจะสงบลงด้วยการเอ่ยคำระลึกถึงพระเจ้า นี่คือการนำทางของพระเจ้า พระองค์จะทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มีใครสามารถนำทางผู้ที่พระเจ้าทรงทำให้เขาหลงทาง

²⁴ แล้วคนที่มีแต่เพียงใบหน้าเปล่าๆที่จะคุ้มครองเขาจากการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัวของวันแห่งการพิณคดีนั้นจะเป็นอย่างไรเล่า? บรรดาผู้ทำผิดจะถูกบอกว่า “ตอนนี้ จงลืมนสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้” ²⁵ หลายคนก่อนหน้านี้พวกเขาได้เคยปฏิเสธสัจธรรมมาแล้วเช่นกัน และการลงโทษได้เกิดขึ้นกับพวกเขาจากที่ที่พวกเขาไม่คาดคิด ²⁶ พระเจ้าได้ทรงทำให้พวกเขาได้ลืมนความอภัยยศแม้กระทั่งในชีวิตแห่งโลกนี้ แต่การลงโทษของโลกหน้านั้นรุนแรงกว่ามากนักถ้าหากพวกเขาได้รู้

²⁷ เราได้ยกข้อเปรียบเทียบทุกอย่างในกูรานนี้สำหรับมนุษย์เพื่อที่พวกเขาจะได้ใส่ใจ ²⁸ กูรานเป็นภาษาอาหรับที่ไม่มีความคลุมเครือใดๆทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้คิด ²⁹ พระเจ้าได้ทรงยกอุปมาอย่างหนึ่งขึ้นมาดังนี้ : มีชายคนหนึ่งตกเป็นส่วนแบ่งของนายหลายคนที่แตกต่างกัน และมีชายอีกคนหนึ่งมีนายเพียงคนเดียว ทั้งสองคนนี้จะเหมือนกันไหมในข้อเปรียบเทียบนี้? การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของพระเจ้า แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้ ³⁰ (โอ นบี) แท้จริง เจ้าต้องตายและพวกเขาก็ต้องตายด้วยเช่นกัน ³¹ แล้วในวันแห่งการพิณคดี สุเจ้าทั้งหมดจะนำข้อถกเถียงของสุเจ้ามาต่อหน้าพระผู้อภิบาลของสุเจ้า

³² ดังนั้น ใครจะไม่เป็นธรรมยิ่งไปกว่าคนที่สร้างความเท็จต่อพระเจ้าและปฏิเสธสัจธรรมเมื่อมันมายังเขาแล้ว? มิใช่ในรดอกหรือที่เป็นสถานที่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม? ³³ ส่วนคนที่มากับสัจธรรมและผู้ยืนยันสัจธรรม คนเหล่านี้คือผู้เกรงกลัวพระเจ้า ³⁴ พวกเขาจะได้รับทุกสิ่งทีพวกเขาต้องการจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา นี่คือการตอบแทน

ของบรรดาผู้ทำความดี³⁵ พระเจ้าจะทรงลบล้างความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้
ไว้ออกจากบัญชีของพวกเขาและจะทรงตอบแทนพวกเขาตามความดีที่
พวกเขาได้ทำไว้

³⁶ (ไอ้ นบี) พระเจ้าไม่เพียงพองระนั้นหรือสำหรับบ่าวของพระองค์?
คนเหล่านี้พยายามข่มขู่เจ้าด้วยสิ่งอื่นนอกไปจากพระองค์ และใครที่
พระเจ้าทรงทำให้เขาหลงทางจะไม่มีใครนำทางเขา³⁷ และผู้ใดที่พระเจ้า
ทรงนำทางให้ จะไม่มีใครที่สามารถทำให้เขาหลงทางได้ พระเจ้ามิใช่
ผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงสามารถตอบโต้ได้กระนั้นหรือ?

³⁸ ถ้าหากเจ้าถามพวกเขาว่า “ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดิน?” พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” จงถามพวกเขาว่า “จงพิจารณา
ถึงสิ่งที่พวกท่านวิงวอนนอกไปจากพระองค์ ถ้าพระองค์ประสงค์จะทำให้
ฉันได้รับอันตรายแล้ว สิ่งเหล่านั้นจะปลดเปลื้องอันตรายไปจากฉันได้
ไหม? หรือถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะประทอนความเมตตาแก่ฉัน
สิ่งเหล่านั้นสามารถยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม?” ดังนั้น จง
บอกพวกเขาไปว่า “พระเจ้าทรงเพียงพอแล้วสำหรับฉัน พระองค์เท่านั้น
ที่ผู้มอบหมายความไว้วางใจได้ให้ความไว้วางใจ”³⁹ จงบอกพวกเขา
ว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงทำตามที่พวกท่านสามารถ ฉันก็จะ
ทำงานของฉัน ไม่ช้า พวกท่านจะได้รู้”⁴⁰ ว่าใครที่ได้รับการลงโทษอย่าง
อภัยและใครได้รับการลงโทษอันยาวนาน”⁴¹ (ไอ้ นบี) เราได้ประทอน
คัมภีร์นี้แก่เจ้าเพื่อมนุษยชาติทั้งมวลด้วยความจริง ดังนั้น ใครก็ตามที่
ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตองก็จะได้แก่ตัวเขาเอง และใครก็ตามที่หลงผิด
เขาจะต้องแบกภาระการหลงผิดของเขาเอง เจ้าไม่ใช่ผู้รับผิดชอบต่อพวก
เขา

⁴² พระเจ้าเป็นผู้ทรงเอาชีวิตของมนุษย์ไปในตอนที่พวกเขาตาย
และชีวิตของคนที่ยังไม่ตายในระหว่างที่พวกเขาอนหลับ หลังจากนั้น
พระองค์จะทรงเอาชีวิตของผู้ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดความตายไว้แล้ว

และทรงปล่อยชีวิตอื่นกลับไปจนกระทั่งถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริงในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนที่ใคร่ครวญ

⁴³ พวกเขาจะเอาสิ่งอื่นออกไปจากพระเจ้าเป็นผู้ช่วยขอไถ่โทษกระนั้นหรือ? จงบอกพวกเขาว่า “พวกเขาจะขอไถ่โทษให้กระนั้นหรือ ทั้งๆที่พวกเขาเหล่านั้นไม่มีอำนาจใดและไม่มีความเข้าใจ?” ⁴⁴ จงบอกพวกเขาว่า “การขอไถ่โทษนั้นอยู่ในอำนาจของพระเจ้าทั้งหมด พระองค์ทรงควบคุมชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พวกท่านทั้งหมดจะถูกนำกลับไปยังพระองค์” ⁴⁵ เมื่อพระเจ้าองค์เดียวได้ถูกเอ่ยขึ้น หัวใจของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในวันโลกหน้าจะเต็มไปด้วยความเกลียดชัง แต่เมื่อสิ่งอื่นๆ นอกไปจากพระองค์ได้ถูกเอ่ยขึ้นมา พวกเขาจะรู้สึกดีใจขึ้นมาทันที ⁴⁶ จงกล่าวเถิด “โอ้พระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งที่เปิดเผย พระองค์เท่านั้นที่จะทรงตัดสินระหว่างบ่าวของพระองค์เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน” ⁴⁷ ถ้าหากบรรดาผู้ทำผิดมีทุกสิ่งในโลกนี้ทั้งหมดและมีมากกว่านั้นอีกเป็นสองเท่า พวกเขาพร้อมที่จะนำมันทั้งหมดมาเสนอเป็นค่าไถ่เพื่อให้ตัวเองรอดพ้นจากการถูกลงโทษอย่างน่ากลัวในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ เพราะพระเจ้าจะให้พวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อน ⁴⁸ ผลกรรมอันเลวร้ายในการทำความชั่วของพวกเขาจะปรากฏต่อหน้าพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาเคยหัวเราะเยาะนั้นจะออกมารายรอบพวกเขา

⁴⁹ เมื่อทุกข์ภัยใดๆเกิดขึ้นแก่มนุษย์ เขาก็วิงวอนต่อเรา แต่เมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานแก่เขาแล้ว เขากล่าวว่า “ฉันได้รับสิ่งนี้เพราะความรู้ของฉัน” เปล่าเลย นั่นคือการทดสอบอย่างหนึ่งต่างหาก แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้ ⁵⁰ ผู้คนก่อนหน้าพวกเขาก็เคยพูดเช่นนี้เหมือนกัน แต่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์อันใดจากสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ⁵¹ ดังนั้น พวกเขาจึงได้พบกับผลแห่งความชั่วร้ายที่พวกเขาได้ทำไว้ บรรดาผู้ทำความผิดในวันนี้เช่นกัน พวกเขาจะได้พบกับผลแห่งความชั่วร้ายที่พวกเขาได้

ทำได้ พวกเขาไม่สามารถที่จะยับยั้ง(แผนการของเรา)ได้⁵² พวกเขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงจัดหาปัจจัยยังชีพอย่างเหลือเฟือให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงยับยั้งสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์? แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา⁵³ จงกล่าวเถิด(พระเจ้ากล่าวว่า) “โอ้ปวงบ่าวของฉัน ผู้ที่ทำในสิ่งที่เกินเลยต่อชีวิตของตนเอง จงอย่าสิ้นหวังในความเมตตาของพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าจะทรงอภัยบาปทั้งหลาย เพราะพระองค์คือผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁵⁴ จงหันไปยังพระผู้อภิบาลของสุเจ้าและนอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์ก่อนที่การลงโทษจะมาถึงสุเจ้า เพราะหลังจากนั้น สุเจ้าจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

⁵⁵ จงปฏิบัติตามสิ่งที่ดีที่สุดที่ได้ถูกประทานมายังสุเจ้าจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้าก่อนที่การลงโทษจะลงมายังสุเจ้าอย่างฉับพลันทันทีโดยสุเจ้าไม่รู้ตัว⁵⁶ มิฉะนั้น บางคนอาจจะกล่าวว่า ‘อนิจจาตัวฉันที่ละทิ้งหน้าที่ต่อพระเจ้าและฉันยังเป็นหนึ่งในบรรดาผู้เขย่งหนักร้าย’⁵⁷ หรืออาจจะบางคนกล่าวว่า ‘หากพระเจ้าทรงแสดงทางนำแก่ฉัน ฉันจะได้อยู่ในหมู่ผู้ยำเกรง’⁵⁸ หรือ ‘ถ้าฉันได้มีโอกาสอีกครั้งหนึ่ง ฉันก็จะได้อยู่ในหมู่ผู้ทำความดี’⁵⁹ (แล้วเขาจะได้รับคำตอบว่า) ‘ไม่เลย สาสน์ของฉันได้มาถึงสุเจ้าแล้ว แต่สุเจ้าได้ปฏิเสธมันและแสดงความหยิ่งยโส และสุเจ้าก็อยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธ’⁶⁰ ในวันแห่งการตัดสิน สุเจ้าจะได้เห็นใบหน้าของบรรดาผู้กล่าวเท็จต่อพระเจ้าดำดล่ำ มิใช่ในนรกกระนั้นหรือที่เป็นที่พำนักสำหรับบรรดาผู้หยิ่งยโส ?⁶¹ ส่วนบรรดาผู้ดำเนินชีวิตด้วยความยำเกรงนั้น พระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาให้รอดพ้น ความชั่วร้ายใดๆจะไม่แผ้วพานพวกเขาและพวกเขาจะไม่ตกเศร้าเสียใจ

⁶² พระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างทุกสิ่งและเป็นผู้ทรงคุ้มครองดูแลทุกสิ่ง

⁶³ กุญแจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์และบรรดาผู้ปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้าประทานมานั้นคือผู้ขาดทุน⁶⁴ (โอ้ นบี) จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ พวกคนโอหังเอ๋ย พวกท่านสั่งให้ฉันเคารพสักการะสิ่ง

อื่นออกไปจากพระเจ้ากระนั้นหรือ?” ⁶⁵ มันได้ถูกประทานมายังเจ้าและบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าเจ้าแล้วว่าถ้าหากเจ้าทำนาสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า การงานของเจ้าทั้งหมดก็จะไร้ผลและเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน ⁶⁶ ดังนั้น (โอ้นปี) เจ้าจงเคารพสักการะพระเจ้าและจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู

⁶⁷ คนเหล่านี้ไม่ยอมรับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าดังที่พระองค์ทรงเป็น แต่ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ แผ่นดินนี้ทั้งหมดจะอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ในขณะที่ชั้นฟ้าจะถูกม้วนด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์และผู้ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขานำมาเป็นภาคีกับพระองค์ ⁶⁸ แต่จะถูกเป่าในวันนั้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะล้มตายเป็นนอจากบรรดาผู้ที่พระเจ้าประสงค์จะให้มีชีวิต หลังจากนั้น แต่จะถูกเป่าอีกครั้งหนึ่งและพวกเขาทั้งหมดจะถูกขืนยืนมองไปรอบๆ ⁶⁹ แผ่นดินจะสว่างด้วยรัศมีแห่งพระผู้อภิบาลของมัน และบัญญัติความประพฤติจะถูกกางออก บรรดานปีและพยานจะถูกนำมาและมนุษย์จะถูกตัดสินด้วยความยุติธรรมและไม่มีใครได้รับความไม่เป็นธรรม ⁷⁰ ทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วนสำหรับสิ่งที่ได้ทำไว้ และพระองค์ทรงรอบรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ

⁷¹ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนไปสู่นรกเป็นกลุ่มๆ เมื่อพวกเขาไปถึงที่นั่น ประตูทั้งหลายของนรกจะถูกเปิดออก และผู้เฝ้าประตูนรกจะกล่าวแก่พวกเขาว่า “ในหมู่ผู้เจ้ามิได้มีบรรดาศาสนทูตมาอ่านศาสน์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าและเตือนสุเจ้าเกี่ยวกับการพบ(กับพระเจ้า)กันในวันนี้กระนั้นหรือ?” พวกเขาตอบว่า “มี พวกเขามาแล้ว” แต่การตัดสินลงโทษต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้เกิดขึ้นแล้ว ⁷² พวกเขาจะถูกบอกว่า “สุเจ้าจงเข้าประตูนรกเพื่อพำนักอยู่ในนั่นตลอดไป และนั่นเป็นที่พำนักอันชั่วช้าสำหรับผู้หยิ่งโส”

⁷³ แต่บรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะถูกนำไปยังสวรรค์เป็นกลุ่มๆ เมื่อพวกเขาไปถึงที่นั่นและประตูของมันเปิดออก ผู้เฝ้า

ประตุสวรร์จะกล่าวว่า “ศานติจะมีแต่ท่าน พวกท่านได้ทำดีมาแล้ว ดังนั้น เชิญท่านเข้าไปข้างในและพำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล” ⁷⁴ และพวกเขาจะกล่าวว่า “ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงทำตามสัญญาของพระองค์ที่ให้ไว้แก่เราและได้ทรงทำให้เราเป็นผู้สืบทอดแผ่นดิน ที่นี้เราสามารถที่จะอยู่ในสวรร์ตรงไหนก็ได้ตามที่เรต้องการ” ช่างเป็นการตอบแทนที่เลอเลิศเหลือเกินสำหรับผู้ทำความดี ⁷⁵ เจ้าจะได้เห็นบรรดาทูตสวรร์ล้อมรอบบัลลังก์สรรเสริญสดุดีพระผู้อภิบาลของพวกเขา และมนุษย์จะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และจะมีการประกาศว่า “ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”

40. ผู้ให้อภัย

มอฬิร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฮา มีม

² คัมภีร์นี้ถูกประทานมาจากพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ ³ ผู้ทรงอภัยบาปและผู้ทรงรับการกลับใจ ผู้ทรงเจียบบขาในการลงโทษและผู้ทรงเปี่ยมไปด้วยความโปรดปราน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ยังพระองค์ที่ทุกสิ่งจะกลับไป

⁴ มีแต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมเท่านั้นที่ได้แย้งเกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้า ดังนั้น จงอย่าให้การทำงานของพวกเขานในแผ่นดินของหลอกลงเจ้า ⁵ ก่อนหน้าพวกเขา หมู่ชนของนุสและกลุ่มคนต่างๆหลังจากพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธมมาแล้ว และทุกชาติเคยวางแผนต่อต้านศาสนทูตที่ถูกส่งมายังพวกเขาโดยคิดจะทำร้ายเขา พวกเขาได้เถียง(คำ

สอนที่เขานำมา) ด้วยเหตุผลอันเป็นเท็จเพื่อที่จะทำลายล้างสังคม ดังนั้น ฉันจึงได้ออโทษพวกเขา แล้วดูเองว่าการลงโทษของฉันน่าสะพรึงกลัวอย่างไร⁶ ในทำนองนี้แหละที่วาทะของพระผู้อภิบาลของเจ้าได้เป็นจริงกับบรรดาผู้ปฏิเสธ พวกเขาจะเป็นชาวนรก

⁷ บรรดาผู้แบกบัลลังก์และผู้ที่อยู่รอบ ๆ บัลลังก์นั้นต่างสุดดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของพวกเขาและศรัทธาในพระองค์ พวกเขากำลังขออภัยโทษให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาโดยกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์ทรงไพศาลยิ่งในความเมตตาและความรอบรู้ทุกสิ่ง โปรดทรงอภัยและช่วยเหลือบรรดาผู้สำนึกผิดและปฏิบัติตามแนวทางของพระองค์ ให้พ้นจากการถูกลงโทษในนรกด้วยเถิด”⁸ โปรดรับพวกเขาเข้าสวรรค์อันสถาพรซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แก่พวกเขา รวมทั้งคนดี ๆ จากบรรดาพ่อแม่ ภรรยาและลูก ๆ ของพวกเขาด้วยเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ⁹ โปรดคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากความชั่วทั้งหลาย เพราะผู้ใดก็ตามที่พระองค์ได้ทรงช่วยให้พ้นจาก(การลงโทษสำหรับ)การงานอันชั่วร้ายจะได้รับความเมตตาจากพระองค์ และนั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่”

¹⁰ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นจะถูกบอกว่า “ความกริ้วของพระเจ้าที่มีต่อสูเจ้านั้นยิ่งใหญ่กว่าความโกรธที่สูเจ้ามีต่อตัวเองในวันนี้เสียอีก สูเจ้าถูกเรียกร้องไปสู่ความศรัทธา แต่สูเจ้าปฏิเสธ”¹¹ พวกเขากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์ทรงให้เราตายสองครั้งและทรงให้เราใช้ชีวิตสองครั้ง ตอนนี้เรายอมสารภาพความผิดของเรา แล้วมีทางออกใดๆไปจากที่นี่ไหม?”¹² (พวกเขาจะถูกบอกว่า) “นี่เป็นเพราะเมื่อสูเจ้าถูกเรียกร้องไปสู่พระเจ้าผู้ทรงเอกะ สูเจ้าได้ปฏิเสธสังคม แต่เมื่อมีการนำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า สูเจ้ากลับศรัทธาในสิ่งเหล่านั้น” ตอนนี้ การตัดสินทั้งหมดขึ้นอยู่กับพระเจ้าผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

¹³ พระองค์ต่างหากเป็นผู้แสดงให้เห็นสัญญาอันทั้งหลายของ

พระองค์ และได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพจากท้องฟ้าแก่ผู้เจ้า แต่ไม่มีใครใส่ใจยกเว้นผู้สำนึกผิด ¹⁴ ดังนั้น จงวิงวอนต่อพระเจ้าโดยการทำศาสนาให้บริสุทธิ์เพื่อพระองค์ แม้ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอาจจะเกลียดชังผู้เจ้าก็ตาม ¹⁵ ผู้ทรงตำแหน่งอันสูงส่ง ผู้ทรงเป็นเจ้าของบัลลังก์ พระองค์ทรงส่งวิญญาณโดยคำบัญชาของพระองค์ลงมายังบ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์ เพื่อเตือนถึงวันแห่งการพบปะกัน ¹⁶ วันที่พวกเขาทั้งหมดจะลุกขึ้นมา(จากหลุมฝังศพของพวกเขา) และไม่มีสิ่งใดของพวกเขาจะถูกซ่อนเร้นไปจากพระเจ้าได้ “วันนั้น อำนาจเป็นของใคร?” (ทั่วทั้งจักรวาลจะตะโกนว่า) มันเป็นของพระเจ้าผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด ¹⁷ วันนั้น ทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนสำหรับสิ่งที่มันได้ชวนชวายเป็นไว้ วันนั้นจะไม่มีใครได้รับความไม่เป็นธรรม และพระเจ้าทรงจับบัลลังก์ในการคำนวณ

¹⁸ (โอ้ นบี) จงเตือนพวกเขาถึงวันที่กำลังใกล้เข้ามาแล้ว เมื่อหัวใจจะขึ้นมาถึงลำคอและมนุษย์จะยืนหนึ่งด้วยความเศร้าโศก เมื่อผู้ทำความผิดทั้งหลายจะไม่มีมิตร และจะไม่มีผู้ขอไถ่โทษคนใดได้รับการรับฟัง ¹⁹ เพราะพระเจ้าทรงรอบรู้ถึงดวงตาที่หลบซ่อนและทุกสิ่งที่หัวใจซ่อนเร้นอยู่ ²⁰ พระเจ้าจะทรงตัดสินด้วย(ความยุติธรรมและ)ความจริง ส่วนสิ่งที่ทั้งหลายที่พวกเขาวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้น พวกมันไม่อาจตัดสินอะไรได้ แท้จริง พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงได้ยินทุกสิ่งและเห็นทุกสิ่ง

²¹ พวกเขาไม่ได้เดินทางไปในแผ่นดินแล้วว่าผลสุดท้ายของผู้ที่ล่องลับไปก่อนหน้าพวกเขาว่าเป็นอย่างไรกระนั้นหรือ? พวกเขาเหล่านั้นเข้มแข็งกว่าพวกเขาและได้ทิ้งร่องรอยที่ยิ่งใหญ่ไว้ในแผ่นดิน แต่พระเจ้าได้ทำลายพวกเขาเพราะบาปของพวกเขา และไม่มีใครสามารถที่จะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากพระเจ้าได้ ²² นั่นเป็นเพราะบรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้งแล้ว แต่พวกเขา

ยังปฏิเสธ ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงลงโทษพวกเขา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจและทรงรุนแรงในการลงโทษ

²³ เราได้ส่งมุซาพร้อมกับสัญญาต่าง ๆ ของเราและหลักฐานอย่างชัดเจน ²⁴ มายังฟาโรห์ และฮามานและกอรูน แต่พวกเขากล่าวว่า “เขาเป็นนักมายากล เป็นผู้โกหก” ²⁵ ดังนั้น เมื่อเขาได้มายังคนเหล่านี้พร้อมกับสัจธรรมจากเรา พวกเขาได้กล่าวว่า “จงฆ่าบรรดาลูกชายของผู้ที่ศรัทธาและเข้าร่วมกับเขา และใช้ชีวิตลูกสาวของพวกเขาเท่านั้น” แต่แผนการของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมต้องล้มเหลว

²⁶ วันหนึ่ง ฟาโรห์ได้กล่าวแก่คนของเขาว่า “ปล่อยให้ฉันฆ่ามุซาและให้เขาร้องหาพระเจ้าของเขา ฉันกลัวว่าเขาจะทำให้พวกเจ้าเปลี่ยนศาสนาของพวกเขาหรือไม่ก็อาจสร้างความวุ่นวายให้เกิดขึ้นในแผ่นดิน” ²⁷ มุซากล่าวว่า “ฉันขอความคุ้มครองจากพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่านให้พ้นจากผู้ใส่โอหังทุกคนที่ไม่ศรัทธาในวันแห่งการชำระบัญชี”

²⁸ ผู้ศรัทธาคนหนึ่งจากหมู่ชนของฟาโรห์ซึ่งปิดบังความศรัทธาของเขาไว้ได้ออกมากล่าวว่า “พวกท่านจะฆ่าคนหนึ่งเพียงเพราะเขากล่าวว่า ‘พระผู้อภิบาลของฉันคือพระเจ้า’ กระนั้นหรือทุกอย่างที่เขาได้นำสัญญาณอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านมายังพวกท่านแล้ว? ถ้าหากเขาเป็นคนโกหก บาปการโกหกก็จะตกอยู่บนตัวเขา แต่ถ้าหากเขาพูดจริง บางสิ่งที่เขาข่มขู่พวกท่านก็จะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ที่ฝ่าฝืนและผู้โกหก” ²⁹ หมู่ชนของฉินเอ๋ย วันนี้พวกท่านมีอำนาจและเป็นใหญ่ในแผ่นดิน แต่ใครเล่าจะช่วยเราถ้าหากเราได้รับการลงโทษจากพระเจ้า?” ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “ข้าบอกพวกเจ้าในสิ่งที่ข้าคิดว่าเหมาะสม และข้าเพียงแต่ชี้แนะพวกเจ้าให้เห็นทางที่ถูกต้องเท่านั้น”

³⁰ ชายผู้ศรัทธาจึงได้กล่าวว่า “หมู่ชนของฉินเอ๋ย ฉันกลัวว่าพวกท่านจะได้รับการลงโทษอย่างในสมัยที่กลุ่มคนในอดีตเคยได้รับกันมาแล้ว

31 อย่างเช่นที่เกิดขึ้นกับหมู่ชนของนุฮและชาวอาดและชาวษะมูดและบรรดาผู้คนหลังจากพวกเขาเหล่านั้น และแท้จริง พระเจ้ามีทรงต้องการที่จะสร้างความอธรรมกรรมแก่บ่าวของพระองค์ 32 หมู่ชนของฉันอัย ฉันทัวถึงวันที่พวกท่านจะร้องคร่ำครวญหากันและกัน 33 วันที่พวกท่าน (อยากจะ)หันหลังวิ่งหนีโดยที่ไม่มีใครปกป้องพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าได้ เพราะใครที่พระเจ้าทรงให้เขาหลงผิดแล้วจะไม่มีใครเป็นผู้นำทางเขา

34 ก่อนหน้านี้ ยูซุฟได้นำสัญญาณต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังสุเจ้าแล้ว แต่สุเจ้ายังคงสงสัยในสิ่งที่เขาได้นำมายังสุเจ้า เมื่อเขาตายไป สุเจ้าก็กล่าวว่า ‘พระเจ้าจะไม่ส่งศาสนทูตคนอื่นมาอีกหลังจากเขา’ ในทำนองนี้แหละที่พระเจ้าจะปล่อยให้ผู้ฝ่าฝืนและผู้สงสัยหลงทาง 35 บรรดาผู้ที่โต้เถียงเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าประทานมาโดยไม่มีหลักฐานใด ๆ กำลังทำสิ่งที่น่ารังเกียจยิ่งต่อพระเจ้าและต่อบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้นแหละที่พระเจ้าทรงปิดผนึกหัวใจของผู้กดขี่ที่หยิ่งยโส

36 ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “ฮามาน จงสร้างหอคอยสูงให้ข้าเพื่อที่ข้าจะได้มีทางขึ้นไป 37 สู้ชนฟ้าทั้งหลายเพื่อที่ข้าจะไปมองหาพระเจ้าของมุซา เพราะข้าคิดว่ามุซาเป็นคนโกหกอย่างแน่นอน” เช่นนั้นแหละที่การกระทำอันชั่วร้ายของฟาโรห์ได้ถูกทำให้ดูเหมือนเป็นเรื่องดีงามสำหรับเขา และเขาได้ถูกหันจากแนวทาง(แห่งสัจธรรม) และแผนการของฟาโรห์มิได้นำไปสู่สิ่งใดนอกจากความหายนะ

38 คนที่ศรัทธาได้กล่าวว่า “หมู่ชนของฉันอัย จงปฏิบัติตามฉัน ฉันจะนำพวกท่านไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง 39 หมู่ชนของฉันอัย ชีวิตแห่งโลกนี้เป็นเพียงสิ่งชั่วคราว และโลกหน้านั้นเป็นที่พำนักอันถาวร 40 ใครที่ทำความชั่วจะได้รับการตอบแทนด้วยความชั่ว และใครที่ทำความดีไม่ว่าจะผู้ชายหรือผู้หญิง หากเขาเป็นผู้ศรัทธา พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์ซึ่งในนั้นพวกเขาจะได้รับปัจจัยโดยที่ไม่มีการคำนวณ 41 หมู่ชนของฉันอัย

เป็นอย่างไรซึ่งที่ฉันเชิญชวนพวกท่านไปสู่การรอดพ้น แต่พวกท่านกลับเชิญชวนฉันไปสู่ไฟนรก? ⁴² พวกท่านเชิญชวนฉันให้ปฏิเสธพระเจ้าและเอาสิ่งที่ดีฉันไม่รู้มาเป็นภาคีกับพระองค์ในขณะที่ฉันกำลังเชิญชวนพวกท่านไปสู่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงอภัย ⁴³ มิต้องสงสัยเลย สิ่งที่พวกท่านเรียกร้องฉันไปสู่ฉันไม่พูดอะไรเลยทั้งในโลกนี้และโลกหน้าว่ายังพระเจ้าเท่านั้นที่เราจะต้องกลับไป ส่วนผู้ฝ่าฝืนนั้น พวกเขาเป็นชาวนรก ⁴⁴ ในไม่ช้า พวกท่านจะนึกถึงสิ่งที่ดีฉันบอกพวกท่าน และฉันมอบหมายการงานทั้งหลายของฉันไว้กับพระเจ้า เพราะทรงเผ่าดูบำวของพระองค์อยู่ตลอดเวลา”

⁴⁵ ในที่สุด พระเจ้าทรงช่วยผู้ศรัทธาคนนั้นให้พ้นจากความชั่วร้ายที่พวกเขาวางแผนไว้ และพวกพ้องของฟาโรห์เองที่ตกอยู่ท่ามกลางการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัว ⁴⁶ พวกเขาจะถูกนำมายังไฟนรกทั้งเวลาเช้าและเวลาเย็น และเมื่อวันแห่งการฟื้นคืนชีพมาถึง (จะมีเสียงคำบัญชาว่า) : “จงเอาผู้คนของฟาโรห์ไปลงโทษให้สาหัส”

⁴⁷ เมื่อตอนที่คนเหล่านี้เถียงกันในนรก พวกที่อ่อนแอกว่าจะกล่าวแก่พวกที่วางตัวเป็นใหญ่ว่า “เราเป็นผู้ตามพวกท่าน พวกท่านช่วยให้พ้นจากไฟนรกสักส่วนหนึ่งได้ไหม?” ⁴⁸ พวกที่วางตัวเป็นใหญ่จะกล่าวว่า “เราทุกคนล้วนอยู่ในสภาพเดียวกันที่นี่ และพระเจ้าได้ทรงตัดสินระหว่างบ่าวของพระองค์ไปแล้ว” ⁴⁹ ชาวนรกจะกล่าวแก่ผู้ฝ่าฝืนนรกว่า “โปรดช่วยวิงวอนพระผู้อภิบาลของพวกท่านให้ลดหย่อนผ่อนโทษแก่เราสักวันหนึ่งด้วยเถิด” ⁵⁰ แต่พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรดาศาสนทูตของพวกท่านมิได้มายังพวกท่านพร้อมกับสัญญาอันชัดแจ้งกระนั้นหรือ?” พวกเขาจะกล่าวว่า “มาแล้ว” ผู้ฝ่าฝืนนรกจะกล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้น พวกท่านวิงวอนขอตนเองแล้วกัน” แต่การวิงวอนของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นมีแต่จะไร้ผล

ศรัทธาทั้งในชีวิตโลกนี้และในวันที่พยานทั้งหลายจะยืนขึ้น⁵² วันที่การแก้ตัวของผู้ทำผิดจะไม่สามารถช่วยอะไรพวกเขา พวกเขาจะถูกสาปแช่งและจะได้รับที่พำนักอันเลวร้ายที่สุด⁵³ เราได้ให้ทางนำแก่มูซาและทำให้ลูกหลานของอิสราเอลเป็นผู้สืบทอดคัมภีร์⁵⁴ ที่เป็นทางนำและคำตักเตือนสำหรับสำหรับคนที่มีสติปัญญา⁵⁵ ดังนั้น จงอดทน (โอ้ นบี) เพราะสัญญาของพระเจ้านั้นจะเป็นจริงอย่างแน่นอน จงขอร้องในความผิดของเจ้า และจงสดุดีพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยการสรรเสริญทั้งยามเย็นและในยามเช้า

⁵⁶ สำหรับบรรดาผู้ใดที่เถียงเกี่ยวกับศาสนของพระเจ้าโดยไม่มีหลักฐานใดๆมายังพวกเขานั้น ในหัวใจของพวกเขาไม่มีอะไรนอกไปจากความรู้สึกยิ่งใหญ่ที่พวกเขาไม่มีวันจะได้รับ ดังนั้น จงขอความคุ้มครองจากพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงเห็นทุกสิ่ง⁵⁷ แน่หนอการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มากกว่าการสร้างมนุษย์ แต่คนส่วนใหญ่ไม่รู้⁵⁸ คนตาบอดกับคนตาดีนั้นไม่อาจเท่าเทียมกัน เช่นเดียวกับผู้ศรัทธาและกระทำความดีกับผู้กระทำความชั่วยอมไม่เท่าเทียมกัน แต่ผู้เจ้าเข้าใจเรื่องนี้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น⁵⁹ ยามอวสานจะมีมาอย่างแน่นอน ไม่มีข้อสงสัยใดๆในเรื่องนี้ แต่คนส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา

⁶⁰ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงกล่าวว่า “จงวิงวอนต่อฉัน ฉันจะตอบรับคำวิงวอนของสุเจ้า” ส่วนบรรดาผู้หึงงาไสต่อการเคารพสักการะฉันจะเข้าไปในนรกอย่างอัปยศอดสู⁶¹ พระเจ้าเป็นผู้ทรงทำกลางคืนให้แก่สุเจ้าเพื่อพักผ่อนในยามนั้นและทรงทำให้กลางวันสว่างเพื่อสุเจ้าจะได้มองเห็น แท้จริงแล้ว พระเจ้าเป็นผู้ทรงโปรดปรานต่อมนุษย์ แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่ขอบคุณ⁶² พระเจ้าองค์เดียวกันนี้อีกเช่นกันที่เป็นพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ แล้วโยสุเจ้าจึงถูกทำให้หันไป(จากพระองค์)?⁶³ เช่นเดียวกันนี้แหละที่ผู้ปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าหันออกไปจากพระองค์

⁶⁴ พระเจ้าคือผู้ทรงทำให้แผ่นดินนี้เป็นสถานที่พักสำหรับสุเจ้า และทำให้ท้องฟ้าเป็นหลังคาโค้ง พระองค์ทรงทำสุเจ้าให้เป็นรูปร่างและทรงทำรูปร่างของสุเจ้าให้ดี และพระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่สุเจ้าด้วยสิ่งที่สะอาด พระเจ้าองค์เดียวกันนี้อีกเช่นกันที่เป็นพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้น จงสดดีพระองค์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁶⁵ พระองค์คือผู้ทรงชีวิต ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ดังนั้น จงวิงวอนต่อพระองค์เท่านั้นโดยการทำศาสนาให้บริสุทธิ์สำหรับพระองค์เท่านั้น บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

⁶⁶ (ไอ นบี) จงบอกผู้คนว่า “ฉันถูกสั่งห้ามวิงวอนสิ่งที่พวกท่านวิงวอนแทนพระเจ้า ในเมื่อฉันเห็นสัญญาณต่างๆ อันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของฉันแล้ว และฉันได้ถูกบัญชาให้ยอมจำนนต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” ⁶⁷ พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้ามาจากดิน หลังจากนั้นก็จากตัวอสุจิ หลังจากนั้นก็จากก้อนเลือด แล้วพระองค์ก็ทรงให้สุเจ้าคลอดออกมาเป็นทารก แล้วทำให้สุเจ้าเจริญเติบโตจนถึงวัยเข้มแข็งเต็มที่ แล้วก็ทรงทำให้สุเจ้าเข้าสู่วัยชรา - ในขณะที่บางคนในหมู่สุเจ้าได้ถูกเรียกกลับก่อน - และสุเจ้าไปถึงเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ เพื่อที่สุเจ้าจะตรึงตรอง ⁶⁸ พระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตและทรงให้ความตาย ดังนั้น เมื่อพระองค์จะทรงกำหนดสิ่งใด พระองค์แค่ทรงกล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมา

⁶⁹ สุเจ้าไม่เห็นหรือว่าคนที่โต้เถียงเกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าถูกหนีไปจากหนทางที่ถูกต้องอย่างไร? ⁷⁰ บรรดาผู้ปฏิเสธคัมภีร์นี้และบรรดาคัมภีร์ที่เราได้ส่งมากับบรรดาศาสนทูตของเรานั้น พวกเขาจะรับรู้ในไม่ช้า ⁷¹ เมื่อพวกเขาถูกลากพร้อมกับห่วงและโซ่รอบคอของพวกเขา ⁷² ลงไปในน้ำเดือดและหลังจากนั้นถูกโยนลงไปในไฟนรก ⁷³ หลังจากนั้น พวกเขาจะถูกถามว่า “ไหนเล่าสิ่งที่พวกเจ้านำมาเป็นภาคี (กับพระเจ้า)” ⁷⁴ พวกเขาตอบว่า “พวกมันได้หายไปจากเราแล้ว เปล่าเลย เราไม่ได้วิงวอนสิ่งใดมาก่อน(ที่มันมีอยู่จริง)” ดังนั้นแหละที่พระเจ้า

ได้ทรงทำให้บรรดาผู้ปฏิเสศสังฆกรรมหลงผิด ⁷⁵ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะสุเจ้าหลงระเรีงในแผ่นดินอยู่กับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่สังฆกรรมและยินดียิ่งอยู่กับสิ่งนั้น ⁷⁶ ตอนนี จงเข้าประตูนรกเพื่ออยู่ในนั่นตลอดไป ที่ปากนรกของผู้โง่เขลานั้นเป็นสิ่งที่เลวร้าย

⁷⁷ ดังนั้น จงอดทน (โธ นปี) สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นจริง ไม่ว่าเราจะให้เจ้าได้เห็นส่วนหนึ่งของผลอันชั่วร้ายที่เราได้สัญญาไว้กับพวกเขาหรือทำให้เจ้าตายก่อน พวกเขาจะต้องกลับมายังเรา

⁷⁸ (โธ นปี) ก่อนหน้าเจ้า เราได้ส่งศาสนทูตคนอื่น ๆ มาหลายคน บางคนเราได้เล่าเรื่องราวให้เจ้าและบางคนเราไม่ได้เล่า มันเป็นไปได้ที่ศาสนทูตคนใดจะมีอำนาจนำสัญญาใด ๆ มาเองนอกจากจะได้รับอนุมัติจากพระเจ้า แต่เมื่อคำบัญชาของพระเจ้ามาถึง การตัดสินใจจะเป็นไปด้วยความจริงและความยุติธรรม ในตอนนั้นแหละที่บรรดาผู้ยืนอยู่บนความเท็จจะขาดทุน

⁷⁹ พระเจ้าคือผู้ทรงจัดเตรียมปศุสัตว์ให้แก่สุเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้ใช้ขี้นางตัวและบางตัวใช้เป็นอาหาร ⁸⁰ และในตัวปศุสัตว์นั้นมีประโยชน์มากมายหลายอย่างสำหรับสุเจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้ขี้นางไปยังสถานที่ที่สุเจ้าต้องการจะไปให้ถึง และมันบรรทุกสุเจ้าเช่นเดียวกับเรือบรรทุกสุเจ้าในทะเล

⁸¹ พระเจ้าได้ทรงให้สุเจ้าเห็นสัญญาทั้งหลายของพระองค์ แล้วสัญญาไหนของพระเจ้าที่สุเจ้าจะปฏิเสธ?

⁸² พวกเขาไม่เคยท่องเที่ยวไปในแผ่นดินแล้วดูว่าชะตากรรมของบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาเป็นอย่างไรกระนั้นหรือ? พวกเขาเหล่านั้นมีจำนวนมากกว่าและมีความเข้มแข็งกว่าและคนเหล่านั้นได้ทิ้งร่องรอยแห่งอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพวกเขาไว้มากมายในแผ่นดิน แต่สิ่งที่พวกเขาได้สร้างไว้นั้นไม่ได้อำนวยความสะดวกอะไรแก่พวกเขาเลย ⁸³ เมื่อบรรดาศาสนทูตมายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาอันชัดแจ้ง พวกเขายังคงหลงติดอยู่กับความรู้ที่พวกเขามีอยู่ ดังนั้น พวกเขาจึงตกอยู่ท่ามกลางการ

ลงโทษที่พวกเขาเคยหัวเราะเยาะ ⁸⁴ แต่เมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษของเรา พวกเขาก็อธิษฐานว่า “ตอนนี้เราศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวและเราปฏิเสธหุ้นส่วนทั้งหลายที่เราเคยนำมาเป็นภาคีกับพระองค์” ⁸⁵ แต่การศรัทธาของพวกเขาหลังจากเห็นการลงโทษของเรานั้นไม่เป็นประโยชน์อะไรกับพวกเขาอีกแล้ว เพราะนี่เป็นกฎตายตัวของพระเจ้าที่ทรงใช้กับปวงบ่าวของพระองค์มาตั้งแต่ในอดีตแล้ว ดังนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธจึงมีแต่ขาดทุน

41. การเปิดเผยที่ถูกต้องอธิบายอย่างละเอียด

ฟุศคิลัต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฮามิม

² นี่เป็นการประทานมาจาก(พระเจ้า)ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

³ คัมภีร์ที่ข้อความทั้งหลายของมันได้ถูกอธิบายไว้อย่างดี คือคัมภีร์กุรอานภาษาอาหรับสำหรับบรรดาผู้มีความรู้ ⁴ เป็นผู้แข็งแรงดีและเป็นผู้ดัดเตือน แต่พวกเขาส่วนใหญ่ได้หันหลังให้มันและไม่สนใจที่จะฟัง ⁵ และพวกเขา กล่าวว่า “หัวใจของเราถูกปิดไว้ต่อสิ่งที่ท่านกำลังเรียกร้องเราไปสู่มัน และหูของพวกเราก็หนวก และระหว่างเรากับท่านยังมีสิ่งขวางกั้นอยู่อีก ดังนั้น ท่านจะทำอะไรก็ทำไป เราจะทำในสิ่งที่เราต้องการ”

⁶ (โอ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันเป็นมนุษย์คนหนึ่งเหมือนพวกท่าน แต่ได้มีบัญชามายังฉันว่าพระเจ้าผู้อภิบาลของพวกท่านคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น จงยึดแนวทางที่เที่ยงตรงมายังพระองค์ และจงขอลอภัยโทษต่อพระองค์” ความวิบัติจะมีแก่บรรดาผู้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระองค์ ⁷ ผู้ที่ไม่จ่ายซะกาตและปฏิเสธโลกหน้า ⁸ “สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำ

ความดีนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนโดยไม่ขาดตกบกพร่องอย่างแน่นอน”*

⁹ (โอ้ นบี) จงถามพวกเขาว่า “อะไรกันซี พวกท่านปฏิเสธพระองค์ผู้ทรงสร้างโลกในสองวัน(ช่วงเวลา)และพวกท่านตั้งสิ่งอื่นขึ้นมาเสมอกับพระองค์กระนั้นหรือ? แท้จริงแล้ว พระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” ¹⁰ พระองค์ทรงทำให้เทือกเขาตั้งมั่นอยู่เหนือแผ่นดินและทรงประทานความจำริญแก่มัน พระองค์ทรงจัดเตรียมปัจจัยยังชีพขึ้นในนั้นอย่างพอเพียงภายในสี่วันตามความต้องการของบรรดาผู้ขอ ¹¹ หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงหันมายังฟากฟ้าที่ในตอนนั้นเป็นเพียงหมอกควันและได้ทรงกล่าวแก่มันและแผ่นดินว่า “จงมาทีนี้ ไม่ว่าเจ้าจะเต็มใจหรือไม่ก็ตาม” มันกล่าวว่า “เราทั้งสองมาตามคำสั่งแล้ว” ¹² หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดภายในสองวัน และในแต่ละชั้นฟ้าพระองค์ได้ทรงกำหนดกฎระเบียบไว้ให้มัน และเราได้ประดับฟ้าชั้นล่างไว้ด้วยตะเกียงที่สว่างไสว(ดวงดาว)มากมายและได้ป้องกันมันไว้ นั่นคือการกำหนดของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้

¹³ ถ้าหากพวกเขายังหันหลังให้ จงบอกพวกเขาว่า “ฉันขอเตือนพวกท่านถึงการลงโทษอันหนักหน่วงอย่างที่ท่านกลัวและชะมุดได้รับมาแล้ว ¹⁴ เมื่อบรรดาศาสนทูตได้มายังพวกเขาจากทุกด้าน ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง โดยกล่าวว่า “จงอย่าเคารพสักการะสิ่งอื่นใดนอกไปจากพระเจ้า” พวกเขากล่าวว่า “ถ้าพระเจ้าของเราทรงประสงค์ พระองค์น่าจะส่งทูตสวรรค์ลงมา(ยังเรา) ดังนั้น เราจะไม่มีวันศรัทธาในศาสนาของท่าน”

¹⁵ สำหรับชนเผ่าอาदनนั้น พวกเขาได้ถือตัวเองเป็นใหญ่ในแผ่นดินโดย

* “จงยึดแนวทางที่เที่ยงตรงมายังพระองค์” หมายถึง “จงรักษาการเคารพสักการะของเจ้าให้บริสุทธิ์เพื่อพระเจ้า” กล่าวคือ เจตนาทั้งหมดของเจ้าต้องมุ่งตรงไปยังพระเจ้า วัตถุประสงค์ของการวิงวอนและการเคารพสักการะของเจ้าต้องเป็นไปเพื่อพระเจ้าเท่านั้น

ไม่มีสิทธิ์ใดๆ และพวกเขาได้กล่าวว่า “ใครมีอำนาจเข้มแข็งยิ่งกว่าเรา?” พวกเขาไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างพวกเขานั้นมีอำนาจเข้มแข็งยิ่งกว่าพวกเขา? แต่พวกเขายังคงปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของเรา¹⁶ ดังนั้น เราจึงได้ส่งพายุที่พัดกระหน่ำมาเป็นलगร้ายอยู่หลายวัน ทั้งนี้เพื่อที่เราจะทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันอภัยยศจนในชีวิตโลกนี้ แต่การลงโทษในโลกหน้านั้นยิ่งอภัยยศกว่า และที่นั่นพวกเขาจะไม่สามารถได้รับความช่วยเหลือ¹⁷ สำหรับพวกเขาจะมอดนั้น เราได้แสดงแนวทางที่ถูกต้องให้พวกเขาแล้ว แต่พวกเขาชอบที่จะมีดบอดต่อทางนำมากกว่า ดังนั้น พวกเขาจึงได้รับการลงโทษอันอภัยยศอย่างฉับพลันตามความผิดที่พวกเขาได้ทำไว้¹⁸ เราได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธาและเกรงกลัวพระเจ้าให้ปลอดภัย

¹⁹ ในวันที่ศัตรูของพระเจ้าจะถูกรวบรวมเข้าด้วยกันเพื่อนำไปสู่ไฟนรก พวกเขาจะถูกรวมเป็นกลุ่มๆ²⁰ เมื่อพวกเขาทั้งหมดได้มายังที่นั่น หูตาและผิวหนังของพวกเขาจะเป็นพยานยืนยันสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้²¹ พวกเขาจะถามผิวหนังของพวกเขาว่า “ทำไมเจ้าจึงมาเป็นพยานต่อเรา?” และผิวหนังของพวกเขาจะตอบว่า “พระเจ้าผู้ทรงให้ทุกสิ่งพูดองค์นี้แหละที่ให้เราพูด(ด้วยเช่นกัน) พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้าในขั้นแรก และตอนนี้สุเจ้าได้ถูกนำกลับมายังพระองค์”²² สุเจ้าไม่อาจซ่อนตัวของสุเจ้าเองจากหูตาและผิวหนังของสุเจ้าเพื่อขัดขวางมันมิให้เป็นพยานต่อสุเจ้า และสุเจ้าคิดว่าพระเจ้าจะไม่ทรงรู้ถึงสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไป²³ แต่ความคิดของสุเจ้าเกี่ยวกับพระผู้อภิบาลของสุเจ้าเช่นนี้แหละที่ทำให้สุเจ้าได้รับความหายนะและทำให้สุเจ้าเป็นผู้ขาดทุน”²⁴ ถึงแม้พวกเขาทนได้(หรือไม่ก็ตาม) ไฟนรกจะเป็นที่พำนักของพวกเขา และถ้าพวกเขาต้องการจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงตัวเอง พวกเขาจะไม่สามารถอนุญาตให้ทำเช่นนั้น

²⁵ เราได้ให้พวกเขามีสหายที่ทำให้ทุกสิ่งที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลังพวกเขาดูเป็นสิ่งที่ง่ามแก่พวกเขา ในที่สุด คำบัญชา(การลงโทษ)ก็ได้

เกิดขึ้นจริงกับพวกเขาซึ่งได้เคยเกิดขึ้นมาแล้วกับพวกญินและมนุษย์ที่
ล่องลับไปก่อนหน้าพวกเขา แน่หนอน พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ขาดทุน

²⁶ บรรดาผู้ปฏิเสธกล่าวว่า “พวกท่านจงอย่าฟังกุรอ่านนี้ เมื่อมันถูก
อ่านขึ้นมา จงส่งเสียงกลบมันเพื่อที่พวกท่านจะได้เห็นอกว่า” ²⁷ ดังนั้น
เราจะให้บรรดาผู้ปฏิเสธสวรรค์เหล่านั้นได้ลิ้มรสการลงโทษอย่างแสน
สาหัสและจะตอบแทนพวกเขาอย่างสาสมสำหรับความชั่วที่พวกเขาได้
ทำไว้ ²⁸ นั่นคือสิ่งตอบแทนสำหรับศัตรูของพระเจ้า นรกจะเป็นที่พำนัก
ตลอดกาลของพวกเขา นี่เป็นการลงโทษความผิดที่พวกเขาปฏิเสธศาสนา
ของเรา

²⁹ บรรดาผู้ปฏิเสธสวรรค์จะกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดให้
เราได้เห็นญินและมนุษย์ที่ทำให้พวกเราหลงผิดด้วยเถิด เราจะกระที่บ
มันเพื่อที่มันจะได้อับอายขายหน้าบ้าง” ³⁰ สำหรับบรรดาผู้ที่กล่าว
ว่า “พระผู้อภิบาลของเราคือพระเจ้า” แล้วหลังจากนั้นก็ยืนหยัดมั่นคง
บรรดาทูตสวรรค์จะลงมายังพวกเขา และกล่าวว่า “จงอย่ากลัวและอย่า
ระทมทุกข์ แต่จงรื่นเริง(รับฟังข่าวดี)เรื่องสวรรค์ที่พวกท่านได้ถูกสัญญา
ไว้” ³¹ เราเป็นสหายของพวกท่านทั้งในชีวิตโลกนี้และในโลกหน้า ที่
นั้น พวกท่านจะได้ในสิ่งที่พวกท่านปรารถนาและอะไรก็ตามที่พวกท่าน
ร้องขอ พวกท่านก็จะได้ ³² นั่นเป็นการจัดเตรียมปัจจัยอย่างเหลือเฟือเพื่อ
จากพระผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

³³ และใครเล่าที่จะมีคำพูดดีไปกว่าคนที่เชิญชวนไปสู่พระเจ้าและ
ทำความดีและกล่าวว่า “ฉันคือผู้นอบน้อมยอมจำนน”? ³⁴ (นับีเอีย) ความ
ดีและความซุั้นนั้นไม่อาจเท่าเทียมกัน จงขับไล่ความชั่วด้วยสิ่งที่ดีกว่า
แล้วเจ้าจะเห็นว่าคนที่เคยเป็นศัตรูของเจ้าจะกลายเป็นเพื่อนสนิทของ
เจ้า ³⁵ แต่ไม่มีใครที่จะบรรลุถึงคุณสมบัตินี้ได้นอกไปจากบรรดาผู้อดทน
และไม่มีผู้ใดที่จะบรรลุถึงตำแหน่งนี้ได้นอกไปจากบรรดาผู้มีโชคอันใหญ่

หลวง³⁶ ถ้าหากเจ้ารู้สึกว่าคุณชาตานัยุเจ้า ดังนั้น จงขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้า พระองค์ทรงได้ยินทุกสิ่ง ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

³⁷ หนึ่งในบรรดาสัญญาทั้งหมดหลายของพระองค์ก็คือกลางคืนและกลางวันและดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ดังนั้น จงอย่ากราบดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ แต่จงกราบพระเจ้าผู้ทรงสร้างพวกมันถ้าหากสุเจ้าเป็นผู้เคารพสักการะพระองค์จริง ๆ ³⁸ แต่ถ้าหากคนพวกนี้แสดงความมโยโสโอหังและดันทุรังอยู่ (จงจำไว้ว่า) บรรดาผู้ที่อยู่ใกล้ชิดพระผู้อภิบาลของเจ้าต่างสดุดีพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืนโดยไม่เหน็ดเหนื่อย

³⁹ และหนึ่งในสัญญาทั้งหมดหลายของพระองค์คือ สุเจ้าได้เห็นแผ่นดินที่แห้งแล้ง แต่หลังจากที่เราได้ส่งฝนลงมาจากนั้น มันจะมีชีวิตและพองขึ้นมา แน่หนอนที่สุด ผู้ที่ให้ชีวิตแก่แผ่นดินที่แห้งแล้งนี้แหละที่จะทำให้นักตายมีชีวิตขึ้นมา แท้จริง พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ⁴⁰ บรรดาผู้บิดเบือนความหมายของศาสน์ของเราไม่สามารถจะซ่อนเร้นไปจากเราได้ ใครดีกว่ากัน คนที่จะถูกโยนลงนรกหรือคนที่ได้รับความปลอดภัยในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ? สุเจ้าจงทำตามทีสุเจ้าต้องการ พระเจ้าทรงเผ้าดูทุกสิ่งที่สุเจ้าทำ

⁴¹ บรรดาผู้ปฏิเสธการดักเตือน(กรอาน)เมื่อมันได้มายังพวกเขา(คือผู้ที่ขาดทุน) ความจริงแล้ว มันคือคัมภีร์ที่ทรงอำนาจ ⁴² ความเท็จไม่สามารถเข้ามาถึงมันได้ทั้งจากด้านหน้าและด้านหลัง เพราะมันเป็นสิ่งที่ถูกประทานมาจากผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ ⁴³ (ไอ้ นบี) ไม่มีสิ่งใดที่ได้ถูกกล่าวแก่เจ้านอกไปจากสิ่งที่ได้เคยถูกกล่าวแก่บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้า แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง และเป็นผู้ทรงลงโทษอย่างรุนแรงยิ่งเช่นกัน

⁴⁴ ถ้าหากเราส่งกรอานนี้มาเป็นภาษาอื่นที่มีใช้อาหรับ พวกเขาจะกล่าวว่า “ทำไมข้อความทั้งหลายของมันจึงไม่ถูกอธิบายให้ชัดเจน? อะไรกันนี้ นบีเป็นชาวอาหรับ แต่คัมภีร์เป็นภาษาต่างชาติ?” จงบอกพวกเขา

ว่า “กุรอานนี้เป็นทางนำและสิ่งบำบัตร์รักษาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา แต่สำหรับบรรดาผู้ไม่ศรัทธานั้น มันเป็นเรื่องที่อดูและปิดตาของพวกเขา พวกเขาเป็นเหมือนกับคนที่กำลังถูกเรียกจากที่ห่างไกล”

⁴⁵ ก่อนหน้านี้ เราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซาและมันเป็นที่ได้รับ การถกเถียงกัน ถ้าหากไม่มีบัญชาจากพระผู้อภิบาลของเจ้ากำหนดไว้ก่อนหน้านี้แล้ว การตัดสินใจจะทำกันในระหว่างบรรดาผู้โต้เถียง ความจริงก็คือพวกเขาคือผู้ที่อยู่ในความสงสัยเกี่ยวกับมัน ⁴⁶ ใครทำความดีก็ได้ดีแก่ตัวเอง และใครทำชั่วอะไรไว้ก็จะได้แก่ตัวเอง พระผู้อภิบาลของเจ้าไม่เคยอธรรมต่อป่าวของพระองค์

⁴⁷ พระเจ้าเท่านั้นที่มีความรู้เกี่ยวกับยามอวสาน ไม่มีผลไม้อะไรที่ออกมาจากเปลือกของมันและไม่มีผู้หญิงคนใดตั้งครรภ์แล้วคลอดทารกออกมาโดยที่พระองค์ไม่รู้ ดังนั้น ในวันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขามาถามว่า “ไหนเล่าสิ่งทั้งหลายที่เป็นภาคีกับฉัน?” พวกเขาจะกล่าวว่า “เราอมรับแล้วว่าไม่มีใครในหมู่พวกเราสามารถยืนยันได้” ⁴⁸ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่พวกเขาวิงวอนก่อนหน้านี้ได้หนีหายไปจากพวกเขา และพวกเขาจะตระหนักว่าพวกเขาไม่มีทางที่จะหนีไปไหนได้

⁴⁹ มนุษย์ไม่เบื่อหน่ายต่อการรอนขอเพื่อสิ่งที่ดีของชีวิต แต่เมื่อเขาประสบความสำเร็จยากเดือดร้อน เขาก็สิ้นหวังและหมดอาลัย ⁵⁰ เมื่อเราได้ให้เขาลิ้มรสความความเมตตาจากเราหลังจากความทุกข์ยาก เขาก็กล่าวว่า “ฉันสมควรได้รับสิ่งนี้และฉันไม่คิดว่าวันแห่งการฟื้นคืนชีพจะเกิดขึ้น แต่ถ้าหากฉันถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของฉันจริง ฉันจะได้รับการตอบแทนที่ดีที่พระองค์ด้วย” แต่ความจริงก็คือ เราจะบอกบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ และเราจะทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันแสนสาหัสที่สุด

⁵¹ เมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานแก่มนุษย์ เขาจะหันห่างและยิ่งซุกอ แต่เมื่อเขาประสบความสำเร็จ เขาก็พรีวิงวอนขออย่างยืดยาว ⁵² (โอ้

ในปี) จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านพิจารณาหรือไม่ว่าถ้าหากกูรานนี้มาจากพระเจ้าและพวกท่านยังคงปฏิเสธมันต่อไป ใครเล่าที่จะหลงผิดยิ่งไปกว่าคนที่เตลิดไปไกลจากสัจธรรม?”

⁵³ ในไม่ช้านี้ เราจะให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหลายของเราในจักรวาลและในตัวของพวกเขาเองจนกระทั่งมันเป็นທີ່ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาว่ากูรานนี้คือสัจธรรม ยังไม่เพียงพออีกหรือที่พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง? ⁵⁴ ถึงกระนั้น คนพวกนี้ยังมีความสงสัยเกี่ยวกับการพบกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา จงฟังให้ดี พระองค์ทรงห้อมล้อมทุกสิ่ง

42. การปรึกษาหารือกัน

อัล-ซุรอ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานีผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ฮา มีม 2 อีน ซีน กอฟ

³ พระเจ้าผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณได้ทรงประทานวณะแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงประทานแก่บรรดา(ศาสนทูต)ก่อนหน้าเจ้า

⁴ ทั้งหมดที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินล้วนเป็นของพระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งและทรงอำนาจยิ่ง ⁵ ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบแยกออกจากกันจากเบื้องบนเมื่อบรรดาทูตสวรรค์สดุดีพระผู้อภิบาลของพวกเขาด้วยการสรรเสริญและวิงวอนขอการอภัยโทษให้แก่ผู้ที่อยู่บนโลกนี้ แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁶ ส่วนบรรดาผู้ที่เออสิงอื่นนอกไปจากพระเจ้ามาเป็นผู้คุ้มครองพวกเขานั้น พระเจ้าทรงเฝ้าดูพวกเขาอยู่ และเจ้าไม่ต้องรับผิดชอบอะไรต่อการกระทำของพวกเขา

⁷ ดังนั้น เราได้ประทานกูรานเป็นภาษาอาหรับแก่เจ้า เพื่อที่เจ้าจะได้เตือนบรรดาผู้อาศัยอยู่ในใจกลางเมือง(มักกะฮฺ) และที่อยูรอบๆมัน และ

จงเตือนพวกเขาถึงวันแห่งการชุมนุมซึ่งจะต้องมีอย่างแน่นอนโดยไม่ต้องสงสัยว่ากลุ่มหนึ่งจะได้อยู่ในสวรรค์และอีกกลุ่มหนึ่งจะได้อยู่ในนรก

⁸ หากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์ทรงสามารถทำให้พวกเขาทั้งหมดเป็นประชาชาติเดียวกันก็ได้ แต่พระองค์จะทรงรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่ความเมตตาของพระองค์ และบรรดาผู้ทำความผิดนั้นจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ ⁹ พวกเขาได้ยึดเอาผู้อื่นออกไปจากพระองค์เป็นผู้คุ้มครองกระนั้นหรือ? พระเจ้าเท่านั้นต่างหากที่ทรงเป็นผู้คุ้มครอง พระองค์เท่านั้นที่ทรงให้ชีวิตแก่สิ่งที่ตาย และพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ¹⁰ อะไรก็ตามที่สู้เจ้าขัดแย้งกัน (โอ้บรรดาผู้ศรัทธา) พระเจ้าจะทรงตัดสินเรื่องนั้นในที่สุด (จงกล่าวเถิด) “พระเจ้าองค์นี้แหละคือพระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์เท่านั้นที่ฉันได้มอบความไว้วางใจและยังพระองค์ที่ฉันจะกลับไป”

¹¹ พระองค์เป็นผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงสร้างคุ้มครองให้แก่ผู้เจ้าจากตัวของสุเจ้าเอง และทรงทำให้ปศุสัตว์มีคู่ของมันด้วยทั้งนี้เพื่อที่จะทวีจำนวนสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น ไม่มีสิ่งใดเป็นเหมือนอย่างพระองค์ พระองค์ทรงได้ยินและทรงเห็นทุกสิ่ง ¹² พระองค์ทรงเป็นเจ้าของกุญแจคลังแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงประทานปัจจัยอย่างเหลือเฟือแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์บางคนอืดอาด แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

¹³ พระเจ้าได้ทรงกำหนดศาสนาเดียวกันนี้แก่ผู้เจ้าเช่นเดียวกับที่ได้กำหนดแก่อนุส และที่เราได้ประทานแก่เจ้าในขณะนี้ และที่เราได้กำชับแก่อิบรอฮีมและมุซาและอิซาเพื่อที่ว่าเจ้าจะต้องมั่นคงดำรงอยู่ในศาสนา นี้และไม่แตกแยกกัน สิ่งที่เจ้า (มุฮัมมัด) กำลังเรียกร้องพวกบูชาเทวรูปอยู่นี้เป็นเรื่องที่ยากสำหรับพวกเขา พระเจ้าทรงเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไว้สำหรับพระองค์เองและพระองค์ทรงชี้ทางของพระองค์ให้แก่ผู้ที่ยืนไปหาพระองค์เท่านั้น

14 พวกเขาแตกแยกกันหลังจากที่ความรู้ได้มายังพวกเขาแล้ว นั่น เพราะว่าพวกเขาต่างอิจฉาริษยากันเอง หากพระผู้อภิบาลของเจ้าไม่ได้ ออกคำประกาศิตเตือนการลงโทษพวกเขาไปจนถึงเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว เรื่องระหว่างพวกเขาคงจะถูกตัดสินไปแล้วอย่างแน่นอน บรรดาผู้ที่รับสืบทอดคัมภีร์หลังจากพวกเขานั้นก็ยังคงมีความสงสัยเกี่ยวกับมันอยู่

15 ดังนั้น (โอ้ มอฮัมมัด) จงเรียกร้องเชิญชวนพวกเขามาสู่ความศรัทธา นั้นและจงยืนหยัดในแนวทางนี้เช่นเดียวกับที่เจ้าได้ถูกบัญชา และจงอย่า ทำตามความต้องการของพวกเขา แต่จงบอกพวกเขาว่า “ฉัน ศรัทธาใน คัมภีร์ที่พระเจ้าประทานมา และฉันได้ถูกบัญชาให้ปฏิบัติอย่างยุติธรรม ในระหว่างพวกท่าน พระเจ้าทรงเป็นพระผู้อภิบาลของเราและของพวก ท่าน เรารับผิดชอบในสิ่งที่เราทำและพวกท่านรับผิดชอบในสิ่งที่พวก ท่านทำ ไม่มีการโต้เถียงกันระหว่างเรากับพวกท่าน พระเจ้าจะทรง รวบรวมเราเข้าไว้ด้วยกันในวันหนึ่งและยังพระองค์ที่เราทั้งหมดจะกลับไป” 16 บรรดาผู้โต้เถียงเกี่ยวกับพระเจ้าหลังจากที่พระองค์ได้ถูกยอมรับ แล้วนั้น ข้อโต้แย้งของพวกเขาไร้เหตุผลในทัศนะของพระผู้อภิบาลของ พวกเขา และพวกเขาจะถูกพระองค์ทรงกริ้วและพวกเขาจะได้รับการ ลงโทษอย่างแสนสาหัส

17 พระเจ้าเป็นผู้ทรงประทานคัมภีร์นี้มาพร้อมกับสัจธรรมและตาชั่ง แห่งความยุติธรรม และอะไรเล่าที่จะทำให้เจ้าเข้าใจว่าเวลาแห่งการ ตัดสินอาจะอยู่ใกล้แค่ไหนเอง? 18 บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในการมาของมัน อยากให้มันเกิดขึ้นเร็วๆ แต่บรรดาผู้ศรัทธาในเรื่องนี้ต่างประหวั่นต่อมัน และรู้ว่ามันจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน จงรู้ไว้เถิดว่า บรรดาผู้โต้เถียง เกี่ยวกับเรื่องยามอวสานได้หลงผิดออกไปไกล

19 พระเจ้าทรงเอ็นดูเป็นอย่างยิ่งต่อปวงบ่าวของพระองค์ พระองค์ ทรงประทานปัจจัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์เป็นผู้ทรงพลาญ ภาพและผู้ทรงอำนาจ 20 ใครก็ตามที่ปรารถนาผลตอบแทนแห่งโลกหน้า

เราจะเพิ่มพูนผลตอบแทนของเขา ส่วนใครที่ต้องการผลตอบแทนแห่งโลกนี้ เราจะให้เขาที่นี้ แต่เขาจะไม่ได้รับส่วนแบ่งใน(ความจำริญแห่ง)โลกหน้าอีก

21 พวกเขามีภาคีต่างๆที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นผู้กำหนดศาสนาสำหรับพวกเขาโดยที่พระเจ้าไม่ได้อนุมัติกระนั้นหรือ? หากคำตัดสินมิได้ถูกประกาศไปก่อนหน้านี้ กรณีของพวกเขาจะถูกสะสางไปนานแล้ว แน่نون สำหรับบรรดาผู้ทำความผิดจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด 22 เจ้าจะเห็นคนชั่วเหล่านี้เกรงกลัวผลกระทบที่พวกเขาได้ทำไว้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้นจะได้อยู่ในสวนแห่งสวรรค์ พวกเขาจะได้รับทุกสิ่งที่พวกเขาปรารถนาที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา นั่นคือความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ที่สุด 23 นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของพระองค์ที่ศรัทธาและกระทำความดี (โอ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันมิได้เรียกร้องสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านสำหรับงานนี้ นอกไปจากเพราะความรักในเครือญาติ” ใครก็ตามที่ทำความดี เราจะเพิ่มพูนความดีสำหรับเขา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเห็นคุณค่าของความดี

24 พวกเขาพูดหรือว่า “เราสร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้า?” ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะทรงปิดผนึกหัวใจของเจ้าก็ได้ พระองค์ทรงลบล้างความเท็จให้หมดไปและทรงพิสูจน์สัจธรรมว่าเป็นความจริงด้วยวามะของพระองค์ แท้จริง พระองค์ทรงรู้ความลับที่ซ่อนอยู่ในหัวใจ

25 พระองค์คือผู้ทรงรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์และทรงอภัยบาปทั้งหลาย พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำ 26 พระองค์ทรงตอบรับการวิงวอนของบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีและประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขามากยิ่งกว่านั้นอีก แต่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษที่รุนแรง

27 ถ้าพระเจ้าทรงประทานปัจจัยแก่บ่าวของพระองค์อย่างล้นเหลือ

พวกเขาจะสร้างความเสียหายขึ้นในแผ่นดิน แต่พระองค์ได้ทรงประทานตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง พระองค์ทรงรู้ดีถึงบาปของพระองค์ และทรงเฝ้าดูพวกเขาอยู่เสมอ ²⁸ พระองค์คือผู้ทรงประทานน้ำฝนลงมาหลังจากที่ผู้คนหมดหวังกันแล้ว และทรงแผ่ความเมตตาของพระองค์ไปทั่ว พระองค์เท่านั้นที่ทรงเป็นผู้คุ้มครองที่ควรค่าแก่การได้รับคำสรรเสริญ ²⁹ ในบรรดาสัญญาณทั้งหลายของพระองค์นั้นคือการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่แพร่กระจายอยู่ในทั้งสองนั้น พระองค์ทรงสามารถที่จะรวมพวกมันเข้าด้วยกันเมื่อใดก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์

³⁰ ความทุกข์ยากเดือดร้อนอันใดที่เกิดขึ้นกับสุเจ้านั้นเป็นเพราะสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้ พระองค์ทรงให้อภัยมามากแล้ว ³¹ สุเจ้าไม่อาจหลีกเลี่ยงหนีพระองค์ไปได้ในแผ่นดินนี้และสุเจ้าไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดๆอื่นไปจากพระเจ้า

³² และหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือเรือต่างๆที่ดูเหมือนภูเขาในทะเล ³³ หากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์ทรงสามารถให้ลมหยุดนิ่งและปล่อยให้เรือเหล่านั้นลอยนิ่งอยู่กลางทะเล ในนี้มีสัญญาณมากมายสำหรับทุกคนที่อดทนและขอบคุณ ³⁴ หรือพระองค์ทรงอาจทำให้เรือเหล่านั้นจมลงเพราะสิ่งที่พวกเขาได้ทำผิดไว้ พระองค์ทรงอภัยมามากต่อมากแล้ว ³⁵ บรรดาผู้โต้เถียงเกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของเราจะรู้ว่าพวกเขาไม่มีทางที่จะหลบหนีไปได้

³⁶ อะไรที่สุเจ้าได้รับนั้นเป็นเพียงปัจจัยสำหรับชีวิตนี้ แต่สิ่งที่อยู่กับพระเจ้านั้นดีกว่าและยั่งยืนกว่า สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและละมอบความไว้วางใจในพระผู้อภิบาลของพวกเขา ³⁷ บรรดาผู้ละเว้นจากบาปใหญ่และสิ่งลามก ผู้ที่เมื่อโกรธแล้วให้อภัย ³⁸ และผู้เชื่อฟังพระผู้อภิบาลของพวกเขาและดำรงนมาซ ผู้ดำเนินกิจการของพวกเขาโดยการปรึกษาหารือกันและใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขาเป็นปัจจัยยังชีพ

³⁹ บรรดาผู้ที่เมื่อถูกกดขี่ พวกเขาช่วยเหลือและป้องกันตนเอง ⁴⁰ ขอให้การลงโทษตอบแทนการทำร้ายคือการทำร้ายที่เท่าเทียมกัน แต่ใครที่ให้อภัยและหาทางไกล่เกลี่ยกัน รางวัลของเขาก็อยู่ที่พระเจ้า แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ทำความผิด ⁴¹ บรรดาผู้แก้แค้นด้วยตัวเอง หลังจากพวกเขาถูกรอธรรมนั้นไม่อาจถูกตำหนิได้ ⁴² ผู้ที่สมควรจะถูกตำหนินั้นคือบรรดาผู้กดขี่มนุษย์และล่วงละเมิดในแผ่นดินโดยไม่มีสิทธิใดๆ สำหรับคนเหล่านั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ ⁴³ ส่วนผู้ที่อดทนและให้อภัยนั้น ความจริงแล้ว นั่นคืองานแห่งความกล้าหาญและเด็ดเดี่ยว

⁴⁴ ผู้ใดที่พระเจ้าทรงปล่อยให้เขาหลงทางจะไม่มีผู้คุ้มครอง เจ้าจะเห็นว่าเมื่อผู้กระทำความผิดเห็นการลงโทษ พวกเขาจะกล่าวว่า “ไม่มีทางใดที่จะกลับไปอีกแล้วหรือ?” ⁴⁵ เจ้าจะเห็นว่าเมื่อพวกเขาได้ถูกนำตัวมาอยู่ต่อหน้านรก พวกเขาจะก้มหน้าด้วยความสิ้นหวังและจะมองมันด้วยสายตาลบๆ ซ่อนๆ และบรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า “ผู้ขาดทุนที่แท้จริงคือผู้ทำให้ตัวของพวกเองและพวกพ้องของพวกเขາได้รับความเสียหายในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ” จงระวังให้ดี ผู้ทำผิดจะได้รับการลงโทษตลอดไป ⁴⁶ พวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองมาช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้า คนที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลงผิดนั้นจะไม่มีทางหนีรอดไปได้

⁴⁷ จงตอบพระผู้อภิบาลของสุเจ้าก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึงซึ่งไม่มีโอกาสหลบเลี่ยง(ไปจากเจตนารมณ์ของพระเจ้า)ได้ ในวันนั้น สุเจ้าจะไม่มีที่พิงพิงและจะไม่(มีโอกาสดัง)ปฏิเสธรบาปของสุเจ้า ⁴⁸ ตอนนี ถ้าพวกเขาหันหลังให้ เราไม่ได้ส่งเจ้า (โอ นบี) เพื่อไปเฝ้าดูแลพวกเขา หน้าที่ของเจ้าคือการนำสาสน์ไปให้เท่านั้น มนุษย์ก็เป็นอย่างนี้แหละ เมื่อเราได้ให้เขาลิ้มรสความเมตตาของเรา เขาก็ยินดีปรีดาต่อมัน แต่ถ้าหากพวกเขาได้รับสิ่งเลวร้ายอันเนื่องมาจากสิ่งที่มือของพวกเขาเองได้ทำไว้ เขาก็เนรคุณ

⁴⁹ พระเจ้าทรงมีอำนาจควบคุมชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงประทานบุตรสาวแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และบุตรชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ⁵⁰ หรือทรงประทานทั้งบุตรชายและบุตรสาวแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมั้น แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งและทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

⁵¹ ไม่มีมนุษย์คนใดที่พระเจ้าจะตรัสกับเขาต่อหน้า พระองค์จะตรัสกับเขาโดยการดลใจ หรือจากข้างหลังมาน หรือพระองค์จะส่งผู้นำศาสนามายังเขาเพื่อที่จะมาเปิดเผยสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์โดยคำบัญชาของพระองค์ แท้จริง พระองค์ทรงสูงส่ง ทรงปรีชาญาณยิ่ง ⁵² เช่นเดียวกันนั้นแหละ (โอ้ มุฮัมมัด) ที่เราได้เปิดเผยวิญญูณแก่เจ้าโดยคำบัญชาของเรา เจ้าไม่เคยรู้จักคัมภีร์และความศรัทธามาก่อน แต่เราได้ทำให้มันเป็นแสงสว่างที่เราใช้แสดงหนทางแก่บ่าวของเราที่เราประสงค์ แท้จริง เจ้ากำลังนำไปสู่หนทางที่เที่ยงตรง ⁵³ หนทางของพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จงจำไว้ว่าการงานทั้งหมดจะกลับไปสู่พระเจ้าเท่านั้น

43. เครื่องประดับทองคำ

อัล-ซุครุฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฮา มีม

² ขอสาบานด้วยคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่างๆ เป็นที่ชัดเจน ³ เราได้ทำให้มันเป็นกุรอานภาษาอาหรับเพื่อที่ผู้เจ้าทั้งหลายจะได้เข้าใจ ⁴ ความจริงแล้ว มัน

ถูกจารึกอยู่ในคัมภีร์ต้นฉบับที่อยู่ในการดูแลรักษาของเรา เป็นคัมภีร์อันสูงส่งและเต็มไปด้วยวิทย์ปัญญา

⁵ จะให้เราหยุดส่งข้อตักเตือนนี้มายังสุเจ้าเพียงเพราะสุเจ้าเป็นผู้ฝ่าฝืนกระนั้นหรือ? ⁶ เราได้ส่งนบีไม่รู้กี่คนแล้วมายังหมู่ชนก่อนหน้านี้ ⁷ แต่เมื่อใดที่นบีคนหนึ่งมายังพวกเขา พวกเขาหัวเราะเยาะเย้ยเขา ⁸ ดังนั้น เราจึงได้ทำลายพวกเขาถึงแม้พวกเขาจะมีอำนาจเข้มแข็งกว่าคนเหล่านี้ มีตัวอย่างของหมู่ชนก่อนหน้านี้มากมายแล้ว

⁹ ถ้าหากเจ้าถามพวกเขาว่า “ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้?” แน่นอนเลย พวกเขาจะตอบว่า “พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้เป็นผู้สร้างมัน” ¹⁰ พระองค์คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินนี้เป็นเปลสำหรับสุเจ้า และทรงทำให้มีหนทางในนั้นสำหรับสุเจ้าทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้ถูกนำทางไปยังจุดหมายของสุเจ้า ¹¹ พระองค์คือผู้ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าตามปริมาณที่กำหนด และด้วยน้ำนั้น เราได้ทำให้ผืนดินที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง สุเจ้าทั้งหลายจะถูกนำออกมาอีกครั้งหนึ่งเช่นเดียวกันนี้แหละ ¹² พระองค์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งขึ้นมาเป็นคู่ และทรงทำให้เรือและปศุสัตว์เป็นพาหนะสำหรับสุเจ้าเพื่อใช้ขบขี่ ¹³ เพื่อที่เมื่อสุเจ้านั่งอยู่บนหลังของมัน สุเจ้าจะได้ระลึกถึงความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าและกล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ผู้ทรงให้พาหนะนี้เป็นประโยชน์แก่เรา มิเช่นนั้นแล้วเราจะไม่สามารถควบคุมมันได้” ¹⁴ และวันหนึ่ง เราจะต้องกลับไปหาพระผู้อภิบาลของเรา”

¹⁵ แม้กระนั้น พวกเขายังนำป่าวบางคนของพระองค์มาเป็นหุ้นส่วนในความเป็นพระเจ้าของพระองค์ มนุษย์นั้นเนรคุณอย่างชัดเจน ¹⁶ พระเจ้าจะเอาสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างมาเป็นลูกสาวและทรงให้พวกเจ้ามีลูกชายกระนั้นหรือ? ¹⁷ เมื่อบางคนในหมู่พวกเขาได้รับข่าวอย่างเดียวกับที่พวกเขากล่าวถึงพระผู้ทรงกรุณา(คือได้รับข่าวว่าจะได้ลูกสาว) ใบหน้าของเขากลับหมองคล้ำและเต็มไปด้วยความเศร้า ¹⁸ พวกเขาจะเอาลูกหลาน

ที่ถูกเลี้ยงดูท่ามกลางเครื่องประดับและไม่สามารถที่โต้เถียงอะไรได้(มาให้พระเจ้า)กระนั้นหรือ? ¹⁹ พวกเขาถือว่าบรรดาทูตสวรรค์ผู้เป็นบ่าวของพระผู้ทรงกรุณาเป็นเพศหญิง พวกเขาเห็นการสร้างทูตสวรรค์กระนั้นหรือ? หลักฐานของพวกเขาจะถูกบันทึกไว้และพวกเขาจะถูกเรียกมาสอบสวน

²⁰ พวกเขากล่าวว่า “หากพระผู้ทรงกรุณาปราณีประสงค์ พวกเราคงจะไม่เคารพสักการะมลิกะฮะฮ์เหล่านั้น” พวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องนั้นนอกจากจะเดาส่งเดชกันเอาเอง ²¹ เราได้ประทานคัมภีร์เล่มหนึ่งแก่พวกเขาก่อนหน้านี้ซึ่งพวกเขายึดถือมันเป็นหลักฐานกระนั้นหรือ? ²² เปล่าเลย แต่พวกเขา กล่าวว่า “เราได้เห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในหนทางนี้มาก่อน ดังนั้น เราจึงดำเนินตามแนวทางของพวกเขา” ²³ เมื่อใดที่เราส่งผู้ตักเตือนไปยังเมืองใด ผู้คนที่มั่งคั่งพุ่มเฟิยในเมืองนั้นจะพูดเหมือนกันว่า “เราเห็นบรรพบุรุษของเราปฏิบัติตามประเพณีนี้มาก่อน และเราเพียงแต่ปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขาเท่านั้น” ²⁴ นบีทุกคนจะถามพวกเขาว่า “แล้วถ้าฉันนำแนวทางที่ถูกต่องกว่าแนวทางที่พวกท่านเห็นบรรพบุรุษของพวกท่านกำลังปฏิบัติอยู่มาให้พวกท่านเล่า?” พวกเขาตอบว่า “เราปฏิเสธสิ่งที่ถูกส่งมากับท่าน” ²⁵ ดังนั้น เราจึงได้ตอบแทนพวกเขา จงดูเอาเองก็แล้วกันว่าบันปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นเช่นไร

²⁶ จงนึกถึงเมื่อตอนที่อิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาและคนของเขาว่า “ฉันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับสิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะ” ²⁷ (ฉันเคารพสักการะ)พระองค์ผู้ทรงสร้างฉันมาเท่านั้น และพระองค์จะทรงนำทางฉันอย่างแน่นอน” ²⁸ และอิบรอฮีมได้ทิงถ้อยคำดังกล่าวนี้ไว้ในหมู่ลูกหลานของเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้กลับมา(สู่พระเจ้า) ²⁹ ฉันได้ให้สิ่งดีๆแห่งชีวิตนี้แก่คนเหล่านี้และบรรพบุรุษของพวกเขาต่อไปจนกระทั่งสัจธรรมได้มายังพวกเขาและศาสนทูตได้อธิบายสิ่งต่างๆให้เป็นทีชัดเจน ³⁰ แต่เมื่อ

สัจธรรมได้มายังพวกเขา พวกเขากลับกล่าวว่า “นี่เป็นไสยศาสตร์ และเราขอปฏิเสธมัน”

³¹ พวกเขากล่าวว่า “ทำไมกรอานนี้จึงไม่ถูกส่งมายังคนสำคัญของสองเมืองนี้?” ³² พวกเขากระนั้นหรือที่ เป็นผู้แบ่งปันความเมตตาของพระผู้อภิบาลของสุเจ้า? เราต่างหากที่ เป็นผู้จัดสรรการทำมาหากินของพวกเขาในชีวิตแห่งโลกนี้และเราได้ทำให้บางคนในหมู่พวกเขาเหนือกว่าบางคนหลายชั้นทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาบางคนจะได้นำอีกบางคนมาลัดกันใช้งาน และความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นมีคุณค่ายิ่งใหญ่มากกว่าความมั่งคั่งที่พวกเขาสะสมไว้ ³³ ถ้าไม่เกรงว่ามนุษยชาติทั้งหมดจะเป็นประชาคมหนึ่ง(ของผู้ไม่ศรัทธา)แล้ว เราจะทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธความกรุณาปรานีของเรามีบ้านที่หลังคาทำด้วยเงินและบันไดเงินเพื่อขึ้นไปชั้นบน ³⁴ มีบ้านที่ประตูทำด้วยเงินและเตียงที่พวกเขาเอนนอนทำด้วยเงิน ³⁵ และเครื่องประดับทองคำ แต่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นแค่เพียงปัจจัยแห่งชีวิตโลกนี้ โลกหน้าต่างหากที่พระผู้อภิบาลของสุเจ้านั้นมีไว้สำหรับผู้เกรงกลัวพระองค์

³⁶ สำหรับคนที่ไม่ใส่ใจคำตักเตือนของพระผู้ทรงกรุณาปรานี เราจะให้ซาตานตัวหนึ่งมายังเขาและมันจะเป็นสหายของเขา ³⁷ ซาตานเหล่านี้จะขัดขวางพวกเขาจากหนทางที่เที่ยงตรงในขณะที่พวกเขาคิดว่าพวกเขาอยู่ในแนวทางที่ถูกตอง ³⁸ เมื่อคนเช่นนั้นมายังเรา เขาจะพูด(กับสหายของเขา)ว่า “ถ้าหากเจ้าอยู่ห่างจากฉันเหมือนดังที่ศตวันออกห่างจากทิศตะวันตกก็จะดีหรือ กเจ้านี้ช่างเป็นสหายที่ชั่วร้ายที่สุด” ³⁹ จะมีเสียงกล่าวแก่คนเช่นนั้นว่า “เมื่อสุเจ้าทำผิด การมีหุ้นส่วนที่ถูกลงโทษด้วยกันจะไม่เป็นประโยชน์อันใดเลยแก่สุเจ้าในวันนี้”

⁴⁰ เจ้า(นบี) สามารถทำให้คนหูหนวกได้ยินหรือชี้ทางให้คนตาบอด และคนที่หลงผิดอย่างชัดๆได้กระนั้นหรือ? ⁴¹ ถึงแม้เราจะเอาเจ้าไปจากโลกนี้ เราจะลงโทษพวกเขาอย่างสาสมแน่นอน ⁴² หรือเราจะให้เจ้าเห็น

สิ่งที่เราได้สัญญาไว้กับพวกเขา แท้จริง เรามีอำนาจเต็มทีเหนือพวกเขา⁴³ ดังนั้น จงยึดมั่นในคำปฏิญาณที่ถูกส่งมายังเจ้า แท้จริง เจ้าอยู่บนหนทางที่เที่ยงตรง⁴⁴ แท้จริง มันคือคำตักเตือนสำหรับเจ้าและผู้คนของเจ้า และไม่ช้า พวกเขาจะถูกเรียกมาสอบสวน⁴⁵ จงถามศาสนทูตทั้งหลายที่เราส่งมาก่อนหน้าเจ้าก็ได้ว่า “เราเคยแต่งตั้งพระเจ้าได้อื่นให้มาเป็นที่เคารพสักการะนอกไปจากพระผู้ทรงกรุณาปรานีหรือไม่?”

⁴⁶ เราได้ส่งมุขาร่วมกับสัญญาณต่างๆของเรามายังฟาโรห์และเสนาบดีของเขา และเขาได้กล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า “ฉันเป็นศาสนทูตของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”⁴⁷ แต่เมื่อเขาได้แสดงสัญญาณต่างๆของเราให้พวกเขาได้เห็น พวกเขาก็หัวเราะเยาะเขา⁴⁸ ถึงแม้ว่าเราได้แสดงสัญญาณครั้งแล้วครั้งเล่าแก่พวกเขาซึ่งแต่ละสัญญาณยิ่งใหญ่กว่าสัญญาณก่อนๆ และเราได้ลงโทษพวกเขาเพื่อที่พวกเขาอาจกลับมา(สู่หนทางที่ถูกตอง)⁴⁹ พวกเขา กล่าวว่า “ท่านนักไสยศาสตร์ โปรดวิงวอนพระผู้อภิบาลของท่านให้พวกเราตามสัญญาที่ท่านได้รับจากพระองค์ด้วยเถิด แล้วเราจะเป็นผู้อยู่ในหนทางที่ถูกตอง”⁵⁰ แต่เมื่อเราได้ทำให้การลงโทษหมดไปจากพวกเขา พวกเขาก็ผิดสัญญาอีก

⁵¹ ฟาโรห์ได้ประกาศท่ามกลางผู้คนของเขาว่า “ประชาชนของฉันอาณาจักรแห่งอียิปต์นี้มีไชของฉันกระนั้นหรือ? แม่น้ำล้นคลองที่ไหลอยู่แทบเท้าของฉันนี้มีไชของฉันหรือ? พวกเจ้าไม่เห็นหรือว่า”⁵² ฉันดีกว่าคนผู้ที่ไม่ต่ำต้อยและพุดจาไม่ขัดถ้อยขัดคำ? ⁵³ ทำไมจึงไม่มีกำลังของส่งมาให้เขาหรือมีขบวนทูตสวรรค์คอยติดตามรับใช้เขาล่ะ?”⁵⁴ นี่แหละที่เขาได้หลอกลวงผู้คนของเขาและพวกเขาก็เชื่อฟังเขา เพราะพวกเขาคือผู้คิดกบฏ⁵⁵ ดังนั้น เมื่อพวกเขาทำให้เราริ้ว เราจึงลงโทษพวกเขาและทำให้พวกเขาจมน้ำทั้งหมด⁵⁶ เราได้ทำให้พวกเขากลายเป็นอดีตและเป็นบทเรียนสำหรับคนรุ่นต่อไป

⁵⁷ เมื่อได้มีการหยิบยกเอา(อิซา)ลูกของนางมัรยัมขึ้นมาเป็นอุทาหรณ์

ผู้คนของเจ้าก็ให้ร้องกันออกมา ⁵⁸ และกล่าวว่า “พระเจ้าทั้งหลายของพวกเรามากกว่าหรือว่าเขา?” พวกเขายกคำเปรียบเทียบกับนี้ขึ้นมาเพียงเพื่อท้าทายเจ้า เพราะแท้จริงแล้ว พวกเขาเป็นผู้ชอบโต้เถียง ⁵⁹ แต่เขา(ลูกของนางมัรยัม)เป็นแค่เพียงสาวคนหนึ่งซึ่งเราได้ประทานความโปรดปรานแก่เขาและเป็นตัวอย่างแห่งอำนาจของเราสำหรับพวกลูกหลานอิสรออีล ⁶⁰ หากเราประสงค์ เราก็สามารถแต่งตั้งทูตสวรรค์มาเป็นผู้สืบทอดแผ่นดินต่อจากสุเจ้าก็ได้ ⁶¹ ความจริงแล้ว เขาเป็นสัญญาณหนึ่งของยามอวาน ดังนั้น เจ้าอย่าได้สงสัยใดๆและจงปฏิบัติตามฉัน นี่คือนแนวทางอันเที่ยงตรง ⁶² จงอย่าให้ชัยฏอนขัดขวางเจ้าจากสิ่งนี้ แท้จริงมันเป็นศัตรูของเจ้าอย่างเปิดเผย

⁶³ เมื่ออิสมาผาพร้อมกับสัญญาณต่างๆอันชัดแจ้ง เขาได้กล่าวว่า “ฉันมายังพวกท่านพร้อมกับวิทยปัญญาเพื่อให้พวกท่านเข้าใจความจริงในสิ่งที่พวกท่านขัดแย้งกัน ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและเชื่อฟังฉัน ⁶⁴ เพราะพระเจ้าคือพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่านด้วยเช่นกัน ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์ นี่คือนแนวทางอันเที่ยงตรง” ⁶⁵ แต่ (ถึงแม้คำสอนของเขาจะชัดเจนแล้ว) นิกายต่างๆในหมู่พวกเขาก็ยังขัดแย้งกันเอง ดังนั้น ความหายนะจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ทำความผิด พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งวันอันเจ็บปวด

⁶⁶ พวกเขาเหล่านี้เพียงแต่รอคอยยามอวานที่จะเกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างฉับพลันในขณะที่พวกเขาไม่รู้กระนั้นหรือ? ⁶⁷ เมื่อวันนั้นมาถึง มิตรสหายทั้งหลายจะเป็นศัตรูกันยกเว้นบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้า ⁶⁸ “โอ้บ่าวทั้งหลายของฉัน วันนี้ สุเจ้าจะไม่มีความหวาดกลัวอะไรและสุเจ้าจะไม่ต้องเศร้าใจ ⁶⁹ บรรดาผู้ศรัทธาในสิ่งที่เราประทานมาและมอบน้อมยอมตนต่อเรา ⁷⁰ จงเข้าไปในสวรรค์เถิด ทั้งตัวของสุเจ้าและคู่ครองของสุเจ้า” ⁷¹ ที่นั่นจะมีงานและถ้วยน้ำทองคำเวียนรอบพวกเขาและที่นั่นพวกเขาจะได้รับทุกสิ่งที่จิตใจของพวกเขาปรารถนาและสายตาของพวกเขา

เขาชื่นชมยินดี “สุเจ้าจะพำนักอยู่ที่นั่นตลอดไป”⁷² นี่คือสวนสวรรค์ที่สุเจ้าจะได้รับเป็นมรดกตามที่สุเจ้าได้กระทำไว้ก่อนหน้านี้⁷³ และที่นั่นมีผลไม้มากมายให้สุเจ้าได้กิน”

⁷⁴ ส่วนผู้กระทำความผิดนั้น พวกเขาจะต้องได้รับการลงโทษในนรกตลอดกาล⁷⁵ พวกเขาจะไม่ได้รับการลดหย่อนผ่อนโทษและในนั้นพวกเขาจะมีแต่ความสิ้นหวัง⁷⁶ เรามีไต่อาชกรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่อาชกรรมต่อตัวเอง⁷⁷ พวกเขาจะร้องออกมาว่า “โอ้ มาลิก โปรดให้พระเจ้าของท่านจัดการให้เราตายไปเถิด” แต่เขา(ทูตสวรรค์)จะตอบว่า “พวกท่านจะต้องอยู่ที่นั่นตลอดไป”⁷⁸ เราได้นำความจริงมาแจ้งสุเจ้าแล้ว แต่สุเจ้าส่วนใหญ่รังเกียจความจริง”⁷⁹ หรือว่าพวกเขาได้ตัดสินใจวางแผนไว้แล้วใช่ไหม? ตีละ เราก็จะวางแผนของเราด้วยเช่นกัน⁸⁰ พวกเขาคิดหรือว่าเราไม่ได้ยินการพูดกันอย่างลับ ๆ และการกระซิบกันของพวกเขาก่อน ทูตสวรรค์ของเราอยู่ข้าง ๆ พวกเขาคอยจดบันทึกอยู่

⁸¹ (มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากพระผู้ทรงกรุณาปรานีมีบุตร ฉันจะเป็นคนแรกที่เคารพสักการะเขา”⁸² แต่มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้ทรงอภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระเจ้าแห่งบัลลังก์พระองค์ทรงอยู่เหนือสิ่งที่พวกเขากล่าว(เท็จ)ถึงพระองค์⁸³ ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาให้หมกมุ่นอยู่ในความเท็จและการละเล่นจนกว่าพวกเขาจะพบวันของพวกเขาสั่งได้ถูกสัญญาไว้

⁸⁴ พระองค์เท่านั้นคือพระเจ้าในชั้นฟ้าทั้งหลายและพระเจ้าแห่งแผ่นดิน และพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้⁸⁵ มหาจำเริญคือพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของอาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้น พระองค์เท่านั้นที่มีความรู้เรื่องยามอวสานและยังพระองค์ที่สุเจ้าจะถูกนำกลับไป

⁸⁶ บรรดาผู้ที่พวกเขาวางวนนอกไปจากพระเจ้านั้นไม่มีอำนาจที่จะขอโทษนอกไปจากผู้ยืนยันสัจธรรมด้วยความรู้เท่านั้น⁸⁷ และถ้าหาก

เจ้าถามพวกเขาว่าใครเป็นผู้สร้างพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” แล้วพวกเขายังหันไปทางอื่นอีกหรือ? ⁸⁸ นบีกล่าวว่า “พระผู้อภิบาล คนเหล่านี้คือหมู่ชนผู้ไม่ศรัทธา” ⁸⁹ ดังนั้น (โอ้ มุฮัมมัด) จงอดทนต่อพวกเขา และกล่าว “สันติจงมีแด่ท่าน” ในไม่ช้าพวกเขาจะได้รู้

44. ควัน

อัล-ตุคอน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ฮา มีม

2 ขอสาบานด้วยคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่างๆ เป็นที่ชัดเจน ³ แท้จริง เราได้ประทานมันลงมาในคัมภีร์อันจำเริญยิ่ง เราได้ส่งคำเตือนมาเสมอ ⁴ ในคัมภีร์นั้น ประกาศิตอันชาญฉลาดทุกอย่างได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ⁵ โดยคำบัญชาของเรา เราได้ส่งสาส์นมาแล้ว ⁶ เป็นความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงไดยิน ผู้ทรงรอบรู้ ⁷ พระองค์ทรงเป็นพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้น ถ้าหากสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง ⁸ ไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดๆ ที่คู่ควรแก่การเคารพสักการะนอกจากพระองค์ ผู้ทรงให้ชีวิตและผู้ทรงให้ตาย พระผู้อภิบาลของสุเจ้าและพระผู้อภิบาลของบรรพบุรุษของสุเจ้า ⁹ แต่พวกเขายังมีแต่ความสงสัย ¹⁰ ดังนั้น จงคอยวันหนึ่งซึ่งท้องฟ้าจะปรากฏหมอกควันที่เห็นได้ชัด ¹¹ ซึ่งจะปกคลุมมนุษยชาติ นี่จะเป็นการลงโทษอันเจ็บปวด ¹² พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดช่วยเราให้พ้นจากการลงโทษนี้ด้วยเถิด ตอนนี้เป็นผู้ศรัทธาในพระองค์แล้ว” ¹³ พวกเขาจะได้ประโยชน์จากการตักเตือนนี้อย่างไรในเมื่อมีศาสนทูตคนหนึ่งมายังพวกเขาและอธิบายสิ่งต่างๆ ให้เป็นที่ชัดเจนแล้ว? ¹⁴ แต่พวกเขา

กลับหันหลังให้เขาและกล่าวว่า “เขาเป็นคนบ้าที่มีคนอื่นสอนมา” ¹⁵ ถ้าเราปลดปล่อยการลงโทษไปชั่วขณะหนึ่ง สุเจ้าก็จะกลับไปสู่การปฏิเสธสัจธรรมอย่างที่เคยเป็นมาก่อน ¹⁶ วันที่เราลงโทษบรรดาผู้ทำบาปอย่างรุนแรงที่สุดนั้น เราจะตอบแทนพวกเขาอย่างสาสม

¹⁷ ก่อนหน้าพวกเขา เราได้ทดสอบผู้คนของฟาโรห์มาแล้ว นั่นคือมีศาสนทูตผู้ทรงเกียรติคนหนึ่งถูกส่งมายังพวกเขา ¹⁸ เขากล่าวว่า “จงมอบปวงบ่าวของพระเจ้าให้แก่ฉัน ฉันคือศาสนทูตผู้ซื้อสัตย์สำหรับพวกท่าน” ¹⁹ พวกท่านจงอย่ายกตนเหนือพระเจ้า ฉันได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมาแสดงให้ท่านได้เห็นแล้ว ²⁰ ฉันขอความคุ้มครองจากพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่านแล้วเพราะเกรงว่าพวกท่านจะเอาหินขว้างฉัน(จนตาย) ²¹ ถ้าหากพวกท่านไม่ศรัทธาฉัน ก็จงอย่าทำร้ายฉัน”

²² ในที่สุด เขาได้วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาว่า “คนเหล่านี้เป็นผู้ทำบาป” ²³ พระเจ้ากล่าวว่า “จงออกเดินทางไปพร้อมกับปวงบ่าวของฉันในตอนกลางคืน เพราะสุเจ้าจะถูกติดตามอย่างแน่นอน” ²⁴ จงปล่อยทะเลไว้เช่นนั้น พวกเขาทั้งหมดจะจมน้ำตาย” ²⁵ ส่วนผลไม้และตาน้ำก็แห้งแล้วที่พวกเขาทิ้งไว้ข้างหลัง ²⁶ รวมทั้งไรข้าวโพดและอาคารอันโอ่อ่า ²⁷ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อที่พวกเขาเคยได้รับความสุข ²⁸ นั่นคือบ้านปลายของพวกเขา และเราได้ทำให้คนอื่นมาสืบทอดสิ่งที่เป็นของพวกเขา ²⁹ ดังนั้น ชันฟ้าและแผ่นดินจึงมิได้ร้องให้แก่พวกเขา และพวกเขามิได้รับการผ่อนปรน

³⁰ เราได้ช่วยเหลือพวกลูกหลานอิสราเอลให้รอดพ้นจากการลงโทษอันอัปยศ ³¹ จากฟาโรห์ผู้เป็นคนสำคัญที่สุดในบรรดาผู้ละเมิดขอบเขตทุกอย่าง ³² เราได้เลือกพวกเขาเหนือบรรดาคนอื่น ๆ ทั้งหมดโดยรู้ว่าพวกเขาคือเป็นเช่นนั้น ³³ และเราได้แสดงสัญญาณต่างๆ ให้พวกเขาได้เห็นเพื่อเป็นการทดสอบอย่างชัดเจน

³⁴ แต่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า ³⁵ “ไม่มีอะไรนอกไปจากความ

ตายครั้งแรกของเรา และเราจะไม่ถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก ³⁶ ถ้าหากพวกท่านพูดจริง จงนำบรรพบุรุษของพวกเรากลับมาอีกครั้งหนึ่งซิ” ³⁷ พวกเขาคิดว่าชาวตุบปะอีและบรรดาหมู่ชนก่อนหน้าพวกเขากระนั้นหรือ? เราได้ทำลายพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นผู้ทำบาป

³⁸ เรามีได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นอย่างไร้สาระ ³⁹ เรามีได้สร้างทั้งสองสิ่งดังกล่าวขึ้นมาเพื่ออื่นใดนอกไปจากเพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้ ⁴⁰ แท้จริง วันแห่งการตัดสินเป็นเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขาทั้งหมด ⁴¹ วันที่เพื่อนจะไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ และพวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือใดๆ ⁴² นอกไปจากบรรดาผู้ที่พระเจ้าจะทรงแสดงความเมตตาแก่พวกเขา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ*

⁴³ แน่นนอน ผลของต้นซักกูม ⁴⁴ จะเป็นอาหารของผู้ทำบาป ⁴⁵ เหมือนกับกากของน้ำมัน มันจะเดือดอยู่ในห้อง ⁴⁶ เหมือนกับการเดือดของน้ำร้อน ⁴⁷ (จะมีเสียงร้องว่า) “จงกระชากเขาแล้วลากไปยังกลางไฟนรก

* ถ้าใครตรึกตรองถึงระบบของชั้นฟ้าและแผ่นดินหรือจักรวาลทั้งหมด เขาจะเข้าใจชัดเจนว่าทุกสิ่งถูกสร้างมาเพื่อวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนอย่างหนึ่ง ถ้าหากไม่ใช่เช่นนั้น มนุษย์จะไม่สามารถสร้างวัฒนธรรมอันรุ่งเรืองขึ้นมาในโลกนี้ได้เลย การทำงานทั้งหมดของจักรวาลอย่างมีความหมายเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่ามันจะจบลงในลักษณะที่มีความหมายและมีวัตถุประสงค์ และไม่มีทางคิดได้เลยว่ามันจะสิ้นสุดลงในลักษณะที่เป็นอย่างอื่น ความจริงแล้ว วาระสุดท้ายของมันจะบอกล่วงหน้าถึงการมาของชีวิตหลังความตาย และความศรัทธาในโลกมิใช่อะไรนอกจากการขยายการมีความหมายของจักรวาล ขั้นตอนปัจจุบันแห่งโลกนี้เป็นแค่ขั้นตอนของการทดสอบ ดังนั้น ทุกคนจึงมีส่วนแบ่งของตนในการมีความหมายของโลกนี้ แต่ในโลกหน้า เฉพาะผู้ที่สมควรได้รับจริงๆ ในสายตาของพระเจ้าจะมีส่วนแบ่งในการมีความหมายของชีวิตโลกหน้า

⁴⁸ และเอาน้ำเดือดเทราดลงไปบนหัวของเขาเป็นการลงโทษ ⁴⁹ จงลืมนวลิ่งนี้ดู คนที่คิดว่าตัวเองยิ่งใหญ่และมีเกียรติ ⁵⁰ นี่คือนิสัยที่สุเจ้าเคยสงสัย”

⁵¹ ส่วนคนที่เกรงกลัวพระเจ้านั้นจะอยู่ในสถานที่อันปลอดภัย ⁵² ในท่ามกลางสวนสวรรค์อันหลากหลายและตาน้ำ ⁵³ สวมใส่อาภรณ์ทำด้วยผ้าไหมละเอียดและไหมหยาบ นุ่งห่มหน้าเข้าหากัน ⁵⁴ มันจะเป็นเช่นนั้นแหละ และเราจะให้พวกเขามีคูครองเป็นหญิงสาวผิวดีมีตาดำโต ⁵⁵ พวกเขาจะร้องขอผลไม้ทุกชนิดที่มีรสอร่อยในความสงบและปลอดภัย ⁵⁶ ที่นั่น พวกเขาจะไม่ได้ลืมนวลิ่งความตายหลังจากความตายครั้งแรกของพวกเขาในโลกนี้ พระองค์จะทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของไฟนรก ⁵⁷ ในฐานะเป็นความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของเจ้า นี่คือการสำเร็จอันใหญ่หลวง

⁵⁸ (โอ้ นบี) เราได้ทำให้คัมภีร์นี้ง่ายต่อการเข้าใจในภาษาของเจ้าเพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ ⁵⁹ ดังนั้น จงคอยเถิด เช่นเดียวกับที่พวกเขา กำลังคอย

45. การคุกเข่า

อัล-ญะฮิซ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฮา มีม

² คัมภีร์นี้ถูกส่งลงมาจากพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงปรีชาญาณ ³ ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินมีสัญญาณต่าง ๆ มากมายสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

⁴ และในการสร้างสุเจ้าและในสรรพสัตว์ทั้งหลายที่พระเจ้าได้ทรงแพร่กระจายออกไปนั้นล้วนเป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้เชื่อมั่น ⁵ และในการสับเปลี่ยนกันของกลางคืนและกลางวัน และปัจจัยที่พระเจ้าทรงประทาน

มาจากฟากฟ้าซึ่งพระองค์ได้ทำให้แผ่นดินมีชีวิตขึ้นมาหลังจากที่มันได้ตายไป และในการหมุนเวียนของลม (ในทั้งหมดนี้)มีสัญญาณต่างๆ มากมายสำหรับหมู่ชนผู้ใช้สติปัญญา ⁶ เหล่านี้เป็นศาสน์ที่พระเจ้าทรงประทานมาซึ่งเราได้สาธยายให้แก่เจ้าด้วยความจริงทั้งหมด แต่ถ้าพวกเขาปฏิเสธพระเจ้าและสิ่งที่พระองค์ทรงประทานมา พวกเขาจะศรัทธาในศาสน์อะไร?

⁷ ความวิบัติจะมีแก่ผู้โกหกที่ทำบาปทุกคน ⁸ เขาได้ยिनศาสน์ของพระเจ้าที่ถูกอ่านให้เขาแล้ว แต่เขายังคงตั้งตนปฏิเสธอย่างโอหังเหมือนกับว่าเขาไม่ได้ยिनศาสน์เหล่านั้น ดังนั้น จงแจ้งข่าวการลงโทษอันเจ็บปวดแก่เขา ⁹ เมื่อเขารับรู้บางสิ่งจากศาสน์ทั้งหลายของเรา เขาก็ถือเอาศาสน์เหล่านั้นเป็นเรื่องล้อเล่น คนเหล่านั้นแหละที่จะได้รับการลงโทษอันอัปยศ ¹⁰ พวกเขาจะมีนรกอยู่ข้างหน้าพวกเขา และไม่มีอะไรที่พวกเขาได้ชวนชวayıไว้ในโลกนี้จะสามารถอำนวยความสะดวกแก่พวกเขาได้ และบรรดาผู้ที่พวกเขายึดเอาเป็นผู้คุ้มครองแทนพระเจ้าจะไม่สามารถช่วยเหลืออะไรเขาได้ด้วย สำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัว ¹¹ นั่นคือทางนำของเรา และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศาสน์ของพระผู้อภิบาลของพวกเขา นั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวดอย่างมหันต์

¹² พระเจ้าคือผู้ทรงทำให้ทะเลอำนวยความสะดวกแก่ผู้เจ้าเพื่อที่เรือทั้งหลายจะได้แล่นไปในนั้นโดยคำบัญชาของพระองค์ และผู้เจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้ขอบคุณพระองค์ ¹³ พระองค์ได้ทรงทำให้ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินอำนวยความสะดวกต่อผู้เจ้าซึ่งทั้งหมดมาจากพระองค์ แท้จริงแล้ว ในนั้นมีสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใช้ความคิด

¹⁴ (อินบิ) จงบอกบรรดาผู้ศรัทธาให้เลิกสนใจบรรดาผู้ที่ไม่กลัวการมาของวันอันเลวร้ายจากพระเจ้า พระองค์จะทรงตอบแทนแก่หมู่ชนตาม

ที่พวกเขาได้ชวนขายไว้¹⁵ ผู้ใดทำความดีก็จะได้ดีแก่ตัวเอง และผู้ใดทำชั่วก็ต้องแบกภาระไว้เอง หลังจากนั้น สู่เจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระคู่อภิบาลของสู่เจ้า

¹⁶ เราได้ประทานคัมภีร์วิทย์ปัญญาและความเป็นนบีแก่พวกลูกหลานอิสราเอล และเราได้ประทานสิ่งดี ๆ ทั้งหลายแก่ชีวิตแก่พวกเขาและเราได้ยกย่องพวกเขาให้เหนือกว่าผู้คนอื่น ๆ ทั้งหมด ¹⁷ เราได้ประทานหลักฐานอันชัดเจนแก่พวกเขา(เกี่ยวกับเรื่องศาสนา) แต่หลังจากความรู้มายังพวกเขา พวกเขาก็ขัดแย้งกันเองเพียงเพราะว่าพวกเขาต้องการสิ่งดีซึ่งเด่นกัน ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พระคู่อภิบาลของเจ้าจะตัดสินระหว่างพวกเขาในเรื่องที่พวกเขาได้ขัดแย้งกัน ¹⁸ หลังจากนั้น (โอ นบี) เราได้ทำให้เจ้าอยู่บนหนทางอันชัดเจน(ของศาสนา) ดังนั้น จงปฏิบัติตามมันและจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของบรรดาผู้ไม่มีความรู้ ¹⁹ พวกเขาไม่สามารถช่วยเหลือเจ้าให้พ้นจากพระเจ้าได้ แท้จริงแล้ว บรรดาผู้ทำความผิดต่างเป็นสหายของกันและกันในขณะที่เพื่อนของคนมีคุณธรรมความดีคือพระเจ้า ²⁰ (คัมภีร์)นี้คือแสงสว่างและทางนำสำหรับมนุษยชาติและเป็นความจำเริญแก่หมู่ชนผู้เชื่อมั่นในความศรัทธา

²¹ บรรดาผู้ทำความชั่วคิดหรือว่าเราจะปฏิบัติต่อพวกเขาในลักษณะเดียวกับที่เราปฏิบัติกับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี พวกเขาจะเหมือนกันหรือในการมีชีวิตและในการตายของพวกเขา? ชั่วช้าเหลือเกินที่พวกเขาตัดสินเช่นนั้น ²² พระเจ้าทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อวัตถุประสงค์ที่แท้จริง ทั้งนี้เพื่อที่แต่ละชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่มันได้ชวนขายไว้ และพวกเขาจะไม่ได้รับความอธรรม

²³ (โอ นบี) เจ้าเคยพิจารณาคนที่ถือเอาอารมณ์ต่ำของเขาเป็นพระเจ้าของเขาบ้างไหม? ถึงแม้จะมีความรู้ พระเจ้าจะทรงปล่อยให้เขาหลงผิดและปิดหูของเขาและหัวใจของเขาและทรงทำให้มีสิ่งปิดบังดวงตาของ

เขา แล้วใครเล่าที่สามารถจะนำทางเขาหลังจากพระเจ้า(ได้ทอดทิ้งเขาแล้ว)? แล้วสุเจ้ายังไม่คิดกันอีกหรือ?

²⁴ พวกเขากล่าวว่า “ไม่มีชีวิตอื่นใดนอกไปจากชีวิตของเราในโลกนี้ เราจะตายและมีชีวิตอยู่ที่นี้และไม่มีสิ่งใดนอกไปจากเวลาที่ทำลายเรา” ความจริงแล้ว พวกเขาไม่มีความรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขาเพียงแค่เอาเอาเท่านั้นเอง” ²⁵ เมื่อศาสนอันชัดเจนของเราได้ถูกอ่านให้พวกเขา ฟัง ข้อโต้แย้งของพวกเขาก็มีแค่การกล่าวว่า “จงนำบรรพบุรุษของเรา กลับมาถ้าหากท่านพูดจริง” ²⁶ (โอ นบี)จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พระเจ้าต่างหากที่ใช้ชีวิตพวกท่าน หลังจากนั้นก็ทรงทำให้พวกท่านตาย หลังจากนั้น พระองค์จะทรงรวบรวมพวกท่านในวันฟื้นคืนชีพที่จะมาถึงอย่างแน่นอน แต่คนส่วนใหญ่ไม่รู้”

²⁷ พระเจ้าเป็นเจ้าของอำนาจสูงสุดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ในวันที่เวลาแห่งการฟื้นคืนชีพมาถึง บรรดาผู้บูชาความเท็จทั้งหลายจะขาดทุนอย่างย่อยยับ ²⁸ เจ้าจะได้เห็นทุกชนชาติอยู่ในสภาพนั่งคุกเข่า ทุกชนชาติจะถูกเรียกมาดูบันทึกของพวกเขา (และจะมีเสียงกล่าวว่า) “วันนี้สุเจ้าจะได้รับการตอบแทนในสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้” ²⁹ บันทึกของเราจะบอกความจริงเกี่ยวกับสุเจ้า แท้จริง เราได้บันทึกการกระทำทั้งหมดของสุเจ้าไว้”

³⁰ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงรับพวกเขาไว้ในความเมตตาของพระองค์ นี่คือการสำเร็จอันชัดเจน ³¹ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น จะมีการบอกพวกเขาว่า “เมื่อศาสนของเราถูกอ่านให้สุเจ้าฟัง สุเจ้าไม่ได้แสดงความโอหัง และมีได้ตั้งต้นทำชั่วต่อไปกระนั้นหรือ? ³² เมื่อได้มีการกล่าวว่า ‘สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นจริงและไม่มีข้อสงสัยใดๆเกี่ยวกับยามอวสาน’ สุเจ้ามิได้ตอบว่า ‘เราไม่รู้ว่ายามอวสานนั้นคืออะไร เราคิดว่ามันเป็นเพียงการเอาเอาเท่านั้นเอง และเราไม่มีความเชื่อในเรื่องนี้’ กระนั้นหรือ?”

³³ ดังนั้น ความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้จะเป็นที่ชัดเจนแก่พวกเขา การลงโทษที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยจะห้อมล้อมพวกเขา ³⁴ พวกเขาจะถูกบอก ว่า “วันนี้เราจะลี้มสูเจ้าเช่นเดียวกับที่สูเจ้าลี้มการพบกันของวันนี้ ตอน นี้ ที่ฟานักของสูเจ้าคือนรกและจะไม่มีใครช่วยเหลือสูเจ้าได้” ³⁵ นั่นเป็น เพราะสูเจ้าถือเอาศาสนาของพระเจ้าเป็นเรื่องล้อเล่น และสูเจ้าถูกชีวิต แห่งโลกนี้ล่อลวง” ดังนั้น ในวันที่พวกเขาจะไม่ถูกนำออกจากนรกและ พวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก้ตัวอีก

³⁶ ดังนั้น การสรรเสริญทั้งหลายเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่ง ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ³⁷ พระองค์ ทรงเป็นเจ้าของความยิ่งใหญ่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระองค์ เท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

46. สันทราย

อัล-อะฮุกอฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฮามิม

² คัมภีร์นี้ถูกส่งลงมาจากพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ³ เราได้ สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นขึ้นมาด้วยเพื่อ จุดหมายที่เป็นธรรมและเพื่อระยะเวลาหนึ่งตามที่ได้ถูกกำหนดไว้ แต่ บรรดาผู้ปฏิเสธได้หันหลังไปจากความจริงที่พวกเขาได้ถูกตักเตือน

⁴ (โอ้ นบี) จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเคยคิดเกี่ยวกับสิ่งที่พวก ท่านวิงวอนแทนพระเจ้างั้นไหม? ไหนลองชี้ให้ฉันเห็นซิว่ามันได้สร้าง อะไรขึ้นมาบ้างในโลกนี้หรือว่ามันมีส่วนร่วมอะไรในการสร้างและการ ควบคุมชั้นฟ้าทั้งหลาย? จงนำเอาคัมภีร์ที่ถูกประทานมาก่อนหน้านี้หรือ

จงนำความรู้อะไรบางอย่างมาก็ได้ถ้าหากท่านพูดจริง” ⁵ และใครเล่าที่จะหลงยิ่งไปกว่าคนที่วิ่งวอนสิ่งอื่นนอกไปจากพระเจ้าโดยที่สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถตอบรับเขาจนกระทั่งถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ? และพวกมันไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าพวกมันกำลังถูกวิ่งวอน ⁶ และเมื่อมนุษย์ทั้งหมดถูกรวมเข้าด้วยกัน พวกมันจะเป็นศัตรูกับบรรดาผู้วิ่งวอนพวกมันและจะปฏิเสธการสักการะบูชาของพวกเขา?

⁷ และเมื่อใดก็ตามที่ศาสน์อันชัดเจนของเราได้ถูกอ่านให้พวกเขาและสัจธรรมได้ถูกนำมายังพวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะกล่าวว่า “นี่เป็นมายากลชัดๆ” ⁸ พวกเขาต้องการที่จะกล่าวว่าศาสนทูตแต่งตั้งมันขึ้นมาใช่ไหม? (อัมมัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากฉันแต่งตั้งมันขึ้นมาเอง พวกท่านก็ไม่สามารถทำอะไรที่จะช่วยเหลือฉันให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าได้ พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกท่านกล่าวออกมา พระองค์นั้นเพียงพอแล้วที่จะเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน และพระองค์เป็นผู้ทรงภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

⁹ จงบอกพวกเขาว่า “ฉันมิใช่ศาสนทูตคนแรกของพระเจ้า ฉันไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับฉันและกับพวกท่าน ฉันเพียงแต่ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกเปิดเผยแก่ฉันเท่านั้น และฉันมิได้เป็นอะไรมากไปกว่าผู้ตักเตือน” ¹⁰ (อัมมัม) จงถามพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านเคยคิดบ้างไหมว่าอะไรจะเกิดขึ้นถ้าหากกรอานมาจากพระเจ้าจริงและพวกท่านยังปฏิเสธอีก? อะไรจะเกิดขึ้นถ้าลูกหลานอิสราเอลคนหนึ่งได้มายืนยันความคล้ายกันของคัมภีร์นี้กับคัมภีร์ก่อนหน้านี้และเขาศรัทธามัน แต่พวกท่านโยโสโอหังเกินกว่าที่จะทำเช่นนั้น? พระเจ้าไม่ทรงชี้ทางแก่บรรดาผู้ทำความชั่วอย่างแน่นอน”

¹¹ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมได้กล่าวถึงบรรดาผู้ศรัทธาว่า “ถ้าหากในกรอานนี้มีสิ่งใดๆ พวกเขาไม่น่าจะศรัทธาก่อนหน้าเรา” เนื่องจากพวกเขาไม่ได้รับทางนำใดๆจากกรอาน ดังนั้น พวกเขาจะกล่าวว่า “นี่เป็นเรื่องโกหกเก่าๆมาตั้งแต่โบราณ”

¹² ก่อนหน้านี้อัมภีร์ของมูซาได้ถูกประทานมาเป็นทางนำและความจำเริญ และนี่คืออัมภีร์ที่ได้ถูกประทานมาเป็นภาษาอาหรับเพื่อยืนยันสิ่งที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ เพื่อดึงเตือนบรรดาผู้ทำผิด และเพื่อแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้กระทำความดี ¹³ แท้จริง บรรดาผู้กล่าวว่า “พระเจ้าเท่านั้นคือพระผู้อภิบาลของเรา” แล้วพวกเขาก็นียัตม์มั่นคง(บนหนทางนั้น) พวกเขาจะไม่มีสิ่งใดที่ต้องกลัวและพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ ¹⁴ พวกเขาเหล่านั้นจะได้เข้าสวรรค์ซึ่งพวกเขาจะพำนักอยู่ที่นั่นตลอดกาล เป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ในโลกนี้

¹⁵ เราได้กำชับมนุษย์ให้ปฏิบัติต่อพ่อแม่ของเขาด้วยดี แม่ของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความเหนื่อยยาก และได้คลอดเขาด้วยความเจ็บปวด และการอุ้มครรภ์และการหย่านมของเขากินเวลาสามสิบเดือนจนกระทั่งเมื่อเขาบรรลู่ถึงวัยหนุ่มและมีอายุสี่สิบปี เขาได้กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดช่วยฉันให้เป็นผู้ขอบคุณความโปรดปรานของพระองค์ที่ทรงประทานแก่ฉันและแก่พ่อแม่ของฉันและให้ฉันได้ทำความดีเพื่อเป็นที่พึงพอพระทัยของพระองค์ด้วยเถิด โปรดทำให้ลูกหลานของฉันเป็นคนดี ฉันขอภัยโทษต่อพระองค์และฉันเป็นหนึ่งในบรรดาผู้นอบน้อมยอมตนต่อพระองค์” ¹⁶ คนเหล่านี้คือคนที่เรารับการทำดีที่สุดจากพวกเขา และมองข้ามความผิดของพวกเขา พวกเขาจะได้อยู่ในหมู่ชาวสวรรค์ตามสัญญาอันแท้จริงที่ได้ทำไว้กับพวกเขา

¹⁷ แต่ผู้ที่กล่าวคำหยาบคายต่อพ่อแม่ของเขาว่า “เซอะ อะไรกันซิ ที่พ่อแม่ขู่ฉันหรือว่าฉันจะถูกนำออกมาจากหลุมฝังศพหลังจากที่ตายไปแล้ว? ทั้งๆที่มีคนมากมายหลายรุ่นล่วงลับไปก่อนหน้านี้แล้ว และไม่มีใครฟื้นขึ้นมาสักคน” พ่อแม่ของเขาได้ร้องขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้าโดยกล่าวว่า “วิบัติแล้วเจ้า จงศรัทธาเถียวนี้ สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นความจริง” แต่เขากล่าวว่า “นี่มิใช่อะไรนอกไปจากตำนานเก่าคร่ำครึ” ¹⁸ คนเหล่านี้คือผู้ที่การตัดสินลงโทษได้ถูกกำหนดไว้แล้ว พวกเขาจะได้เข้าไป

อยู่ร่วมกับหมู่ญินและมนุษย์ที่ล่องลับไปก่อนหน้าพวกเขา แท้จริงแล้วพวกเขาคือผู้ขาดทุน

¹⁹ ในแต่ละประเภทนี้จะมีลำดับชั้นของตัวเองตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงตอบแทนพวกเขาอย่างครบถ้วนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้โดยที่พวกเขาจะไม่ได้ได้รับความอธรรมใดๆ ²⁰ ในวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมถูกนำมารวมกันหน้าไฟนรก (พวกเขาจะถูกกล่าวว่า) “สุเจ้าได้ใช้ส่วนที่ดีๆของสุเจ้าไปหมดแล้วในชีวิตแห่งโลกนี้และสุเจ้าได้รับความสุขจากมันอย่างเต็มที่ วันนี้ สุเจ้าจะได้รับการลงโทษอย่างอภัยเป็นการตอบแทนอันเนื่องมาจากความมโหฬารของสุเจ้าในแผ่นดินโดยไม่มีสิทธิใดๆและเนื่องจากการที่สุเจ้าฝ่าฝืน”

²¹ จงบอกกล่าวถึงเรื่องพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขา (นั่นคือฮูด) เมื่อเขาได้เตือนผู้คนของเขาที่สันทрай และมีผู้ดักเตือนหลายคนแล้วได้มาก่อนและหลังจากเขา โดยกล่าวว่า “พวกท่านจงอย่าเคารพสักการะสิ่งใดอื่นนอกไปจากพระเจ้า เพราะฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่” ²² พวกเขากล่าวว่า “ท่านมาหาเราเพื่อจะให้เราหันห่างออกจากสิ่งที่เราเคารพสักการะกระนั้นหรือ? เอาละ ถ้าเช่นนั้น จงนำการลงโทษที่ท่านขู่ไว้มาซิ ถ้าหากท่านพูดจริง” ²³ เขากล่าวว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ว่ามันจะเกิดขึ้นเมื่อใด ฉันเพียงแต่บอกพวกท่านตามที่ฉันได้ถูกส่งมา แต่ฉันเห็นว่าพวกท่านเป็นหมู่ชนที่มั่งาย”

²⁴ ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นเมฆดำเคลื่อนมายังหุบเขาของพวกเขา พวกเขาร้องอุทานว่า “นี่คือเมฆที่กำลังจะนำฝนมาให้เรา” (ฮูดกล่าวว่า) “เปล่าเลย แต่นี่เป็นสิ่งที่พวกท่านเร่งเร้าที่จะให้เกิดต่างหาก นี่คือลมพายุที่กำลังนำการลงโทษอันเจ็บปวดมา” ²⁵ มันจะทำลายทุกสิ่งตามคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของมัน” และในตอนเช้า ไม่มีอะไรหลงเหลือให้เห็นนอกไปจากสถานที่พักอันว่างเปล่าของพวกเขา นั่นแหละที่เราตอบแทนผู้ทำความชั่ว

²⁶ เราได้ให้พวกเขามีอำนาจที่เราไม่เคยให้สู่เจ้า(คนรุ่นหลัง)มาก่อน เราได้ให้ความสามารถในการไต่ขึ้นและการเห็นและหัวใจแก่พวกเขา แต่หูตาและหัวใจของพวกเขาก็ไม่มีประโยชน์อะไรแก่พวกเขา เพราะพวกเขาปฏิเสธศาสน์ที่พระเจ้าประทานมา และสิ่งที่พวกเขาหัวเราะเยาะนั้นได้ล้อมรอบพวกเขาไว้ ²⁷ เราได้ทำลายเมืองอื่น(ที่เคยรุ่งเรือง)รอบ ๆ สู่เจ้าไปแล้ว เราได้ส่งสัญญาณต่าง ๆ ของเราไปยังพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่าในลักษณะต่าง ๆ เพื่อที่พวกเขาจะได้กลับมา(ยังแนวทางที่ถูกต้อง) ²⁸ แล้วทำไมสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขายึดถือเป็นที่เคารพสักการะแทนพระเจ้าเพื่อนำพวกเขาให้เข้าใกล้พระองค์จึงไม่ช่วยพวกเขาละ? ไม่เลย สิ่งเหล่านั้นได้หายไปจากพวกเขา และนี่คือจุดจบของการกล่าวเท็จที่พวกเขาสร้างขึ้น

²⁹ จงนึกถึงเหตุการณ์เมื่อเราได้ส่งญิกกลุ่มหนึ่งมายังเจ้าเพื่อที่พวกเขาจะได้ฟังกุรอาน เมื่อพวกมันมาฟังสิ่งที่เจ้ากำลังอ่าน พวกมันได้กล่าวว่า “พวกเจ้าจงนิ่งฟัง” เมื่อการอ่านสิ้นสุดลง พวกมันได้กลับไปหาพวกของมันเพื่อทำหน้าที่ตักเตือน ³⁰ พวกมันกล่าวว่า “หมู่ชนของเราเอ๋ย เราเพิ่งได้ฟังคัมภีร์ที่ถูกส่งมาจากมุซา มันยืนยันสิ่งที่ได้ถูกส่งมาก่อนหน้านี้และมันนำทางไปสู่สัจธรรมและแนวทางที่เที่ยงตรง ³¹ หมู่ชนของเราเอ๋ย จงตอบรับการเชิญชวนของผู้เรียกร้องไปสู่พระเจ้าเถิดและจงศรัทธาต่อเขา พระเจ้าจะทรงอภัยโทษความผิดให้พวกเจ้าและจะทรงให้พวกเจ้ารอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด ³² แต่ผู้ใดที่ไม่ตอบรับการเรียกร้องไปสู่พระเจ้าจะไม่มีอำนาจใด ๆ ในแผ่นดินช่วยให้เขารอดพ้นไปจากพระองค์ และจะไม่มีผู้คุ้มครองใด ๆ ที่จะช่วยเขาให้พ้นไปจากพระองค์ได้ คนเหล่านี้แหละคือผู้อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง”

³³ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและมีทรงเห็นดเหนือต่อการสร้างสิ่งเหล่านั้นมีอำนาจทำให้คนตายฟื้นคืนชีพขึ้นมา ทำไมจะไม่เล่า แน่นอน พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ³⁴ ในวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมถูกรวบรวมเข้าด้วยกันต่อหน้าไฟ

นรานั้น พวกเขาจะถูกถามว่า “นี่มิใช่ความจริงกระนั้นหรือ?” พวกเขาจะกล่าวว่า “ใช่แล้ว ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของเรา(ว่านี่คือความจริง)” พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า “ดังนั้น จงลืมนรการลงโทษจากผลที่สุเจ้าปฏิเสธ”

³⁵ ดังนั้น จงอดทน (โอ นบี) เช่นเดียวกับบรรดาศาสนทูตผู้ยึดมั่นและไม่ต้องไปรื้อร่อนเกี่ยวกับคนพวกนี้ ในวันที่พวกเขาเห็นสิ่งที่ได้ถูกสัญญาไว้ มันจะปรากฏแก่พวกเขาเหมือนกับว่าพวกเขาไม่ได้อยู่ในโลกนี้เกินกว่าหนึ่งชั่วโมงของวันหนึ่ง (ความรับผิดชอบของเจ้าก็คือ)จงนำสาส์นไปบอก ดังนั้น จะมีใครนอกไปจากผู้ไม่เชื่อฟังที่จะถูกทำลาย

47. มุฮัมมัด

มุฮัมมัด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ พระเจ้าจะทรงทำให้การงานที่ดีของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของพระเจ้าไร้ผล ² สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีและเชื่อในสิ่งที่ถูกประทานมาแก่มุฮัมมัด - และมันเป็นศัทธิธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา - พระเจ้าจะทรงลบล้างความชั่วของพวกเขาให้หมดไปจากพวกเขา และจะทำให้สภาพของพวกเขาดีขึ้น ³ นั้นเพราะว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ปฏิบัติตามความเท็จและบรรดาผู้ศรัทธาได้ปฏิบัติตามศัทธิธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เช่นนั้นแหละที่พระเจ้าทรงเปรียบเทียบให้มนุษย์ได้รู้ถึงสถานภาพที่แท้จริงของพวกเขา

⁴ ดังนั้น เมื่อสุเจ้าพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในสนามรบ จงฟันพวกเขาที่คอ* และเมื่อพวกเขาพ่ายแพ้แล้ว จงทำให้พวกเขาเป็นเชลย หลัง

* ดูหน้า 14 – 17 ของบทนำ

จากนั้น จงปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยดีโดยการปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระ หรือให้พวกเขาค่าไถ่ตัวเองก็ได้จนกระทั่งสงครามสิ้นสุด นั่นเป็นสิ่งที่สุเจ้าควรทำ หากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะทรงจัดการกับพวกเขาเอง แต่วัตถุประสงค์ของพระองค์ก็เพื่อที่จะทรงทดสอบสุเจ้าบางคนด้วยคนอีกกลุ่มหนึ่ง ส่วนบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าในหนทางของพระเจ้า พระองค์จะไม่ทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล ⁵ พระองค์จะทรงนำทางพวกเขา และจะทำให้สภาพของพวกเขาดีขึ้น ⁶ และจะทรงรับพวกเขาเข้าสู่สวรรค์ที่พระองค์ได้ทรงทำให้พวกเขาบริสุทธิ์แล้ว

⁷ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา ถ้าหากสุเจ้าช่วยเหลือพระเจ้า พระองค์จะทรงช่วยท่าน และจะทำให้เท้าของสุเจ้ามั่นคง ⁸ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับความพินาศ และพระเจ้าได้ทรงทำให้การงานของพวกเขาไม่เหลืออะไร ⁹ ทั้งนี้เพราะพวกเขาไม่ยอมรับสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงประทานมา ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล ¹⁰ พวกเขามีได้เดินทางไปในแผ่นดินแล้วดูว่าจุดจบของบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาเป็นอย่างไรกระนั้นหรือ? พระเจ้าได้ทรงทำลายพวกเขา และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะพบจุดจบอย่างนั้นเช่นกัน ¹¹ นั่นเพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงค้ำครองและผู้ทรงช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธา และแน่นอน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่มีผู้ค้ำครอง

¹² พระเจ้าจะทรงรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีเข้าสู่สวรรค์ที่ใดนั้นมิล่านำหลายสายไหลผ่าน ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับความสุขชั่วคราวแห่งโลกนี้และกินเยี่ยงปศุสัตว์ แต่ที่พำนักสุดท้ายของพวกเขาคือนรก ¹³ (โอ้ นบี) ก็เมืองแล้วที่เราได้ทำลายไปทั้งๆ ที่เมืองเหล่านั้นมีอำนาจเข้มแข็งกว่าเมืองของเจ้าที่ขับไล่ส่งเจ้า และไม่มีผู้ใดช่วยเหลือมันได้

¹⁴ ดังนั้น คนที่อยู่บนทางนำอันชัดเจนจากพระเจ้าของเขาจะเหมือนกับบรรดาผู้ที่การงานอันชั่วร้ายของพวกเขาได้ถูกทำให้เป็นที่ดูดีแก่พวก

เขาและผู้ที่กำลังทำตามอารมณ์ดำของพวกเขากระนั้นหรือ? ¹⁵ สวรรค์ที่ได้ถูกสัญญาไว้แก่ผู้ยำเกรงพระเจ้านั้นจะมีแม่น้ำที่น้ำใสบริสุทธิ์ตลอดกาล มีธารน้ำนมที่รสชาติไม่เปลี่ยนแปลง มีธารน้ำจืดที่อันโอชะแก่ผู้ดื่มและธารน้ำผึ้งที่สะอาดบริสุทธิ์ และในนั้นจะมีผลไม้ทุกชนิดสำหรับพวกเขาและการอภิเษกจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา บรรดาผู้ที่ได้รับความสุขเช่นนั้นจะเหมือนกับบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในนรกตลอดกาลและผู้ที่จะได้ดื่มน้ำเดือดที่บาดล่ำไส้ของพวกเขากระนั้นหรือ ?

¹⁶ มีบางคนที่ยังเจ้าพุด แต่เมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้า พวกเขาก็ถามบรรดาผู้มีความรู้(ในคัมภีร์)ว่า “เมื่อก็เขาพูดอะไร?” คนเหล่านั้นคือผู้ที่พระเจ้าทรงปิดผนึกบนหัวใจของพวกเขและผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ดำของพวกเขา ¹⁷ ส่วนบรรดาผู้ปฏิบัติตามทางนำนั้น พระเจ้าจะทรงเพิ่มพูนแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาและจะทรงแสดงให้เห็นถึงหนทางไปสู่ความยำเกรง

¹⁸ ตอนนี พวกเขากำลังคอยยามอวสานให้เกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างฉับพลันกระนั้นหรือ? ความจริง สัญญาณของมันมาแล้ว แต่การดักเตือนพวกเขาจะมีประโยชน์อะไรต่อพวกเขา เมื่อมันเกิดขึ้นกับพวกเขาแล้ว? ¹⁹ ดังนั้น จงรู้ไว้เถิดว่าไม่มีสิ่งใดที่ควรคู่แก่การเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า และจงขอยกย่องสำหรับความผิดของเจ้าและสำหรับชายและหญิงผู้ศรัทธาด้วย เพราะพระเจ้าทรงรู้ถึงความเคลื่อนไหวของสุเจ้าและสถานที่พักของสุเจ้า

²⁰ บรรดาผู้ศรัทธาได้ถามว่า “ทำไมถึงไม่มีสักบทหนึ่ง(เกี่ยวกับการต่อสู้ถูกส่งมา?” แต่เมื่อมีบทที่พูดถึงการต่อสู้อย่างชัดเจนถูกส่งมา เขาก็จะเห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจของเขาเป็นโรคมองไปยังเจ้า(นบี)เหมือนกับผู้ที่กำลังใกล้จะตาย หายนะทั้งนั้นคนพวกนี้ ²¹ การเชื่อฟังและคำพูดที่ดีในตอนที่มีการตัดสินนั้นเป็นสิ่งที่ดีกว่าสำหรับพวกเขาถ้าพวกเขาปฏิบัติต่อพระเจ้าอย่างจริงใจ ²² ดังนั้น ถ้าหากสุเจ้าหันหลังให้ สุเจ้าก็จะแพร่ความ

เสียหายในแผ่นดินและตัดความสัมพันธ์ทางเครือญาติของสุเจ้าอีก?

²³ เหล่านี้คือบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงสาปแช่งและทำให้พวกเขาหุนหวนและตาบอด

²⁴ ดังนั้น พวกเขาจะไม่มีใครตรวจถึงกูรอานกระนั้นหรือ? หรือว่าบนหัวใจของพวกเขา มีกุญแจหลายดอกกลั่นอยู่? ²⁵ บรรดาผู้ที่หันหลังเป็น ผู้ปฏิเสธ(ศาสน์นี้)หลังจากที่ทางนำได้ถูกนำมาแสดงแก่พวกเขาแล้ว ซาตานได้ทำให้ความพึงพอใจของพวกเขาเป็นที่ดูดีและทำให้พวกเขา หวังลมๆแล้งๆ ²⁶ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาถึงได้พูดกับบรรดา ผู้เกลียดชังสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงประทานมาว่า “เราจะเชื่อฟังพวกท่านในบางเรื่อง” แต่พระเจ้าทรงรู้ดีถึงความลับของพวกเขาด้วยเช่นกัน ²⁷ ดังนั้น จะเป็นเช่นใดเล่าเมื่อทูตสวรรค์มาเอาวิญญาณของพวกเขาไปโดยดีที่ไบหน้าของพวกเขาและหลังของพวกเขา? ²⁸ นั่นเพราะว่าพวกเขา ปฏิบัติตามแนวทางที่ทำให้พระเจ้าทรงกริ้ว และรังเกียจที่จะปฏิบัติตามแนวทางแห่งความโปรดปรานของพระองค์ ดังนั้น พระองค์จึงทรงทำให้ การงานของพวกเขาทั้งหมดไร้ผล

²⁹ บรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาเป็นโรคคิดหรือว่าพระเจ้าจะไม่นำเอา สิ่งสกปรกแห่งหัวใจของพวกเขามาเปิดเผย ? ³⁰ ถ้าหากเราประสงค์ เราสามารถทำให้เจ้าเห็นพวกเขาได้อย่างชัดเจนและเจ้าจะได้รู้จักพวกเขา จากไบหน้าของพวกเขา และแน่นอน เจ้าจะรู้จักพวกเขาจากลักษณะคำพูดของพวกเขา พระเจ้าทรงรู้ดีถึงการงานทุกอย่างของเจ้า

³¹ แน่นอน เราจะทดสอบสุเจ้าจนกระทั่งเราพบว่าในหมู่สุเจ้านั้นใคร ที่กำลังต่อสู้อย่างเต็มที่และอดทนอย่างสุดกำลังและจะทดสอบมันที่ก (ความกล้าหาญ)ของสุเจ้า ³² บรรดาผู้ปฏิเสธสวรรค์และขัดขวางผู้อื่น จากหนทางของพระเจ้าและถกเถียงกับศาสนทูตผู้หนึ่งหลังจากที่แนวทางที่ ถูกต้องได้เป็นที่ชัดเจนแก่พวกเขาแล้วนั้น ไม่อาจที่จะทำอันตรายใดๆต่อ พระเจ้าได้เลย พระเจ้าจะทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล

³³ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงเชื่อฟังพระเจ้าและจงเชื่อฟังศาสนทูตผู้นี้ และจงอย่าปล่อยให้การงานของสุเจ้าสูญเปล่า ³⁴ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของพระเจ้าและตายลงในสภาพที่ยังเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้น พระเจ้าจะไม่มีวันอภัยโทษให้แก่พวกเขา ³⁵ ดังนั้น สุเจ้าจงอย่าท้อแท้และจงอย่าร้องขอสันติภาพเมื่อสุเจ้าเหนือกว่าพวกเขา พระเจ้าทรงอยู่กับสุเจ้าและจะไม่ปล่อยให้การงานของสุเจ้าสูญเปล่า

³⁶ ชีวิตแห่งโลกนี้เป็นแค่เพียงการละเล่นและการสนุกสนานเท่านั้น ถ้าหากสุเจ้าศรัทธาและยำเกรง พระเจ้าจะทรงตอบแทนรางวัลแก่สุเจ้า และพระองค์จะไม่ทรงขอทรัพย์สินของสุเจ้า ³⁷ ถ้าหากพระองค์จะทรงขอทรัพย์สินของสุเจ้าและเรียกร้อมันทั้งหมด สุเจ้าก็จะซีเหี้ยม และนี่จะทำให้สิ่งไม่เที่ยงามของสุเจ้าปรากฏออกมา ³⁸ ฟังรู้ไว้เถิดว่า สุเจ้าเป็นผู้ที่ถูกเรียกร้อมให้ใช้จ่ายในหนทางของพระเจ้า แต่กระนั้น สุเจ้าบางคนยังคงตระหนี่ ดังนั้น ใครก็ตามที่ตระหนี่ เขาก็ตระหนี่ต่อตัวของเขาเอง พระเจ้าทรงมีเหลือเฟือเพื่อ สุเจ้าต่างหากที่ขัดสน(ต้องการพระองค์) ถ้าหากสุเจ้าหันหลังให้ พระเจ้าจะทรงเอาหมู่ชนอื่นมาแทนสุเจ้า และพวกเขาจะไม่เป็นเช่นสุเจ้า

48. ชัยชนะ

อัล-ฟัตฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ (โอ้ นบี) แท้จริง เราได้ประทานชัยชนะอันชัดแจ้งแก่เจ้าแล้ว ² เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงอภัยโทษความผิดก่อนหน้านี้และความผิดหลังจากนี้แก่เจ้า และจะได้ทำให้ความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเจ้าครบถ้วน

สมบูรณ์ และชี้ทางอันเที่ยงตรงให้แก่เจ้า ³ และเพื่อที่พระเจ้าจะทรงประทานความช่วยเหลืออันยิ่งใหญ่แก่เจ้า

⁴ พระองค์คือผู้ทรงประทานความสงบลงไปในหัวใจของบรรดาผู้ศรัทธา เพื่อที่พวกเขาจะได้มีความศรัทธาเพิ่มพูนยิ่งขึ้นไปอีก ไพร่พลแห่งชนฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁵ และเพื่อที่พระองค์จะได้รับชายผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธาเข้าสู่สวนสวรรค์ซึ่งไฉนนั้นมีลำนน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะพำนักอยู่ที่นั่นตลอดไปและพระองค์จะทรงลบล้างความชั่วต่างๆ ของพวกเขาให้หมดไป แท้จริงแล้ว นี่คือการสำเร็จอันยิ่งใหญ่ที่สุดในทัศนะของพระเจ้า ⁶ และเพื่อที่พระองค์จะทรงลงโทษชายและหญิงผู้ตลบตะแลง และชายและหญิงผู้บูชาทะวรูปที่คิดชั่วร้ายกับพระเจ้า และความชั่วร้ายนั้นเองที่จะกลับมายังพวกเขา เพราะพระเจ้าทรงกริ้วพวกเขาและพระองค์ทรงสาปแช่งพวกเขาและได้ทรงเตรียมนรกซึ่งเป็นที่พักอันชั่วร้ายไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ⁷ และไพร่พลแห่งชนฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁸ (ไอ้ นบี) เราได้ส่งเจ้ามาในฐานะพยานคนหนึ่ง และในฐานะผู้แจ้งข่าวดีและผู้เตือนคนหนึ่ง ⁹ เพื่อที่สุเจ้าทั้งหลาย (มนุษย์เอ๋ย) จะได้ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และจะได้ช่วยเหลือเขา(นั่นคือศาสนทูต) และให้เกียรติเขาและสดุดีพระเจ้าทั้งในยามเช้าและยามเย็น ¹⁰ (ไอ้ นบี) บรรดาผู้สาบานว่าจะจงรักภักดีต่อเจ้านั้น แท้จริงแล้วก็เหมือนกับการให้คำสาบานว่าจะจงรักภักดีต่อพระเจ้า พระหัตถ์ของพระเจ้านั้นเหนือกว่ามือของพวกเขา ตอนนี ใครก็ตามที่ทำลายคำสาบานนี้ก็เท่ากับเขาได้ทำลายตัวเอง และใครที่ทำตามสัญญาที่เขาทำไว้กับพระเจ้า พระองค์จะทรงประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่แก่เขา

¹¹ (ไอ้ นบี) พวกอาหรับทะเลทรายที่อยู่ข้างหลังจะพูดกับเจ้าอย่างแน่นอนว่า “ทรัพย์สินของเราและครอบครัวของเราทำให้เรายุ่งวุ่นวาย ดัง

นั้น โปรดขอยกยให้แก่เราด้วย” พวกเขากล่าวด้วยลึนในสิ่งที่ไม่ได้มีอยู่ในหัวใจของพวกเขาเลย จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากเป็นเช่นนั้นแล้ว ใครเล่าที่มีอำนาจ(แทรกแซง)แทนพวกท่านหากพระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำให้พวกท่านได้รับความทุกข์หรือทรงอำนวยประโยชน์แก่พวกท่าน? พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำอยู่ทุกอย่าง” ¹² เปล่าเลย สู้เจ้าคิดว่าศาสนทูตและบรรดาผู้ศรัทธาจะไม่กลับมายังครอบครัวของพวกเขาอีกและความคิดเพื่อผืนนี้ได้ทำให้หัวใจของสู้เจ้าเบิกบาน สู้เจ้าคิดชั่วร้าย ดังนั้น สู้เจ้าจะประสบความหายนะ ¹³ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ไม่ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ เราได้เตรียมไฟนรกที่โชติช่วงไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ¹⁴ อำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระองค์จะทรงให้อภัยโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และจะทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁵ เมื่อสู้เจ้า(บรรดาผู้ศรัทธา)ออกไปเพื่อรวบรวมทรัพย์สินเลย บรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลังจะกล่าวแก่สู้เจ้าว่า “ขอให้เราไปกับพวกท่านด้วย” พวกเขาต้องการจะเปลี่ยนแปลงประกาศิตของพระเจ้า จึงบอกพวกเขาว่า “พวกท่านจะมากับเราไม่ได้ พระเจ้าได้ทรงประกาศสิ่งนี้ไว้ก่อนแล้ว” ดังนั้นพวกเขาจะกล่าวว่า “พวกท่านอิฉาเราะนาะสิ” แต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลยนอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

¹⁶ จึงบอกพวกอาหรับทะเลทรายที่อยู่ข้างหลังว่า “ไม่ช้า พวกท่านจะถูกเรียกไปต่อสู้หมู่ชนที่เข้มแข็ง พวกท่านจะต้องต่อสู้พวกเขาวันเสียแต่ว่าพวกเขายอมจำนน ดังนั้น ถ้าหากพวกท่านทำตามคำบัญชา พระเจ้าจะทรงตอบแทนรางวัลที่ดีแก่พวกท่าน และถ้าหากพวกท่านหันหลังให้ดังที่พวกท่านได้ทำมาก่อนหน้านี้ พระเจ้าจะทรงลงโทษพวกท่านด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด ¹⁷ ส่วนคนตาบอด คนพิการและคนป่วยจะไม่ถูกตำหนิ” พระเจ้าจะรับใครก็ตามที่เชื่อฟังพระองค์และศาสนทูตของ

พระองค์ เข้าสู่สวรรค์ซึ่งไถ่ฉันมีลำนำหลายสายไหลผ่าน แต่ผู้ใดหันหลัง
พระองค์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด

¹⁸ พระเจ้าทรงโปรดปรานบรรดาผู้ศรัทธาเมื่อพวกเขาให้สัตย์
ปฏิญาณแก่เจ้า(นบี)ไต่ตน้ไม้ พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา
เขา ดังนั้น พระองค์ได้ทรงประทานความสงบลงมายังพวกเขา และทรง
ตอบแทนพวกเขาด้วยชัยชนะอันใกล้ ¹⁹ และสิ่งอื่นๆอีกมากมายใน
อนาคต พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ²⁰ พระเจ้าได้ทรง
สัญญากับสุเจ้าถึงสิ่งที่สุเจ้าจะได้รับมากมายในอนาคต และพระองค์ได้
ประทานสิ่งเหล่านี้แก่สุเจ้าล่วงหน้าแล้ว และพระองค์ทรงยับยั้งมือของ
ผู้คนไว้จากการทำร้ายสุเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่มันจะได้เป็นสัญญาณหนึ่งแก่
บรรดาผู้ศรัทธา และเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงนำสุเจ้าไปสู่หนทางอันเที่ยง
ตรง ²¹ นอกจากนี้แล้ว ยังมีสิ่งอื่นๆอีกมากมายที่อยู่เหนือความคาดหมาย
ของสุเจ้าซึ่งพระเจ้าได้ทรงล่อมมันไว้หมดแล้ว(สำหรับสุเจ้า) เพราะ
พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

²² ถ้าหากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมต่อสุเจ้า แน่นอน พวกเขาจะหัน
หลังกลับและพวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ ²³ นั่นเป็นกฎ
ของพระเจ้าในอดีต และสุเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในกฎของพระเจ้า
²⁴ พระองค์ต่างหากที่ทรงยับยั้งมือของพวกเขาจากสุเจ้าและมือของสุเจ้า
จากพวกเขาในหุบเขาแห่งมกกะฮฺหลังจากที่พระองค์ได้ทรงประทาน
ชัยชนะแก่สุเจ้าเหนือพวกเขา พระเจ้าทรงดูทุกอย่างที่สุเจ้ากระทำ

²⁵ พวกเขาคือผู้ปฏิเสธศรัทธมและขัดขวางสุเจ้าจากมัสญิดอัล-ฮะ
รอมและขวางกันสัตว์ที่จะถูกเชือดพลีให้ไปถึงสถานที่ที่มันจะถูกเชือด
พลี หากไม่มีชายและหญิงผู้ศรัทธาบางคน(ในมกกะฮฺ)ที่สุเจ้าอาจจะ
เหยียบย่ำทำลายพวกเขาโดยไม่รู้และจะทำให้เป็นความผิดแล้ว (พระเจ้า
จะทรงบัญชาสุเจ้าให้ต่อสู้ทั้งๆที่มีคนเหล่านี้อยู่ แต่พระองค์ได้ทรงหยุด
ยั้งไว้) ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไว้ในความ

เมตตาของพระองค์ ถ้าหากบรรดาผู้ศรัทธาถูกแยกออกมา(จากผู้คนชาว มักกะฮฺ)อย่างชัดเจน เราจะลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา อย่างเจ็บปวด

²⁶ เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ทำให้มันเป็นเรื่องศักดิ์ศรี(ในหัวใจของพวกเขາ) – ความยึดติดในยุคแห่งความโง่เขลา – พระเจ้าจึงได้ทรงประทานความสงบลงมายังศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธา และทรงให้พวกเขายึดมั่นในหลักการแห่งความยำเกรง เพราะพวกเขาคู่ควรและเหมาะสมที่สุดกับสิ่งนี้ พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

²⁷ แท้จริง พระเจ้าได้ทรงทำให้สิ่งที่ศาสนทูตของพระองค์เห็นความจริงทุกอย่างในความฝันซึ่ง พระองค์ทรงกล่าวว่า “แน่นอน สุเจ้าจะได้เข้ามัสญิด อัล-ฮะรอหมถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ ด้วยความปลอดภัยและปราศจากความกลัว โดยสุเจ้าจะโกนศีรษะและตัดผมสั้น” พระเจ้าทรงรู้ในสิ่งที่สุเจ้าไม่รู้ ดังนั้น พระองค์จึงได้ทรงประทานชัยชนะอันใกล้นี้แก่สุเจ้าก่อน

²⁸ พระเจ้าคือผู้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมกับทางนำและศาสนาแห่งศรัทธาเพื่อที่พระองค์จะทรงทำให้มันสูงเด่นเหนือกว่าศาสนาทั้งหมด พระเจ้านั้นทรงเพียงพอแล้วที่จะเป็นพยานในเรื่องนี้

²⁹ มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของพระเจ้า และบรรดาผู้ที่อยู่กับเขานั้นเข้มแข็งไม่ระย่อต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและเมตตาปรานีในหมู่พวกเขากันเอง สุเจ้าเห็นพวกเขาโค้งและก้มกราบและแสวงหาความโปรดปรานและความพึงใจจากพระองค์ บนใบหน้าของพวกเขามีร่องรอยแห่งการกราบซึ่งทำให้พวกเขาแตกต่างไปจากผู้อื่น ในเตารอตและในอินญิลกล่าวไว้ว่าพวกเขาเปรียบเหมือนเมล็ดพืชที่แทงต้นอ่อนของมันออกมา หลังจากนั้นก็ทำให้มันแข็งแรงและเติบโตและยืนอยู่ได้บนลำต้นของมันเอง ซึ่งทำให้ผู้หว่านเกิดความยินดีและมันทำให้ผู้ไม่ศรัทธาริษยาเขา พระเจ้า

ได้ทรงสัญญาบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีว่าพวกเขาจะได้รับการให้อภัยและรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่

49. ที่พักอาศัย

อัล-ฮุญรอต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าล้าหน้าพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ จงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไถ่ยิน ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

² โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่ายกเสียงของสุเจ้าเหนือเสียงของนบี และจงอย่าพูดกับเขาด้วยเสียงดังเหมือนกับที่สุเจ้าพูดกันเอง ด้วยเกรงว่าการงานทั้งหลายของสุเจ้าจะสูญเปล่าโดยที่สุเจ้าไม่รู้ ³ บรรดาผู้ลดเสียงของตัวเองต่ำลงเมื่ออยู่กับศาสนทูตของพระเจ้านั้นความจริงแล้วคือคนที่พระเจ้าได้ทรงทำให้หัวใจของพวกเขาเกิดความยำเกรง สำหรับพวกเขาเหล่านี้คือการให้อภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่ ⁴ บรรดาผู้ส่งเสียงเรียกเจ้าจากภายนอกห้องพักนั้น ส่วนใหญ่แล้วพวกเขาไม่ใช่สติปัญญา

⁵ ถ้าหากพวกเขาเพียงแต่อดทนไว้จนกว่าสุเจ้าจะออกมาหาพวกเขา มันจะเป็นการดีกว่าสำหรับพวกเขา แต่พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁶ โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ถ้าหากคนชั่วนำข่าวอะไรมาบอกแก่สุเจ้า สุเจ้าจงสอบสวนให้ชัดเจนเพราะเกรงว่าสุเจ้าจะสร้างความเสียหายให้แก่คนอื่นโดยไม่รู้ตัวและหลังจากนั้นจะเสียใจในสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไป ⁷ และจงรู้ไว้ด้วยว่าศาสนทูตของพระเจ้านั้นอยู่ท่ามกลางสุเจ้า ถ้าหากเขาจะเชื่อฟังสุเจ้าแทบทุกเรื่องแล้ว สุเจ้าจะได้รับความยุ่งยากลำบากอย่างแน่นอน แต่พระเจ้าได้ทรงทำให้ความศรัทธาเป็นที่รักของสุเจ้าและทรงทำให้มันดู

เป็นสิ่งสวยงามในหัวใจของสุเจ้า และทรงทำให้การปฏิเสฐัจธรรม การทำชั่วและการฝ่าฝืนเป็นที่น่ารังเกียจแก่สุเจ้า คนเหล่านั้นคือผู้ที่ได้รับทางนำที่ถูกต้อง⁸ โดยความโปรดปรานจากพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁹ ถ้าผู้ศรัทธาสองฝ่ายต่อสู้กันเอง สุเจ้าจงหาทางปรองดองระหว่างคนทั้งสองฝ่าย หลังจากนั้น ถ้าหากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดละเมิดอีกฝ่ายหนึ่ง จงต่อสู้ฝ่ายที่ละเมิดนั้น จนกว่าฝ่ายนั้นจะกลับไปสู่พระบัญชาของพระเจ้า ดังนั้น ถ้าหากฝ่ายนั้นกลับมาแล้ว สุเจ้าจงสร้างความสงบขึ้นระหว่างทั้งสองฝ่ายด้วยความเท่าเทียมและยุติธรรม แท้จริง พระเจ้าทรงรักผู้มีความยุติธรรม¹⁰ แน่نون บรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน ดังนั้น จงสร้างความสัมพันธ์ขึ้นในระหว่างพี่น้องของสุเจ้า และจงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้รับความเมตตา

¹¹ โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย อย่าให้พวกผู้ชายบางคนเยาะเย้ยพวกผู้ชายบางคน บางทีคนกลุ่มนั้นอาจจะดีกว่าพวกเขาก็ได้ และอย่าให้ผู้หญิงบางคนหัวเราะเยาะผู้หญิงอีกกลุ่มหนึ่ง เพราะบางทีคนกลุ่มนั้นอาจจะดีกว่าพวกเธอก็ได้ จงอย่าเหินแสมกันในหมู่สุเจ้า และจงอย่าเรียกกันด้วยฉายานาม(ที่ดูถูก) มันไม่ดีเลยที่จะถูกเรียกด้วยชื่อที่เลวทรามหลังจากที่ได้มีความศรัทธาแล้ว ใครที่ยังไม่สำนึกผิด พวกเขาก็เป็นผู้ทำชั่ว

¹² โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงหลีกเลี่ยงจากความระแวงสงสัยส่วนใหญ่ เพราะความระแวงสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป จงอย่าสอดแนมและจงอย่าินหาว่าร้ายซึ่งกันและกัน มีใครบ้างในหมู่สุเจ้าที่ชอบกินเนื้อพี่น้องของเขาที่ตายไปแล้ว? ไม่เลย สุเจ้าเองก็ยิ่งรังเกียจ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงยอมรับการขออภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹³ โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างสุเจ้ามาจากผู้ชายคนหนึ่ง และผู้หญิงคนหนึ่ง และหลังจากนั้นเราได้แบ่งสุเจ้าออกเป็นชาติชนชาติ และเป็นเผ่าเผ่าเพื่อที่สุเจ้าทั้งหลายจะได้รู้จักกัน ผู้มีเกียรติที่สุดในทัศนะของ

50. ก๊อฟ

ก๊อฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ก๊อฟ

ขอสาบานด้วยกรอานอันทรงเกียรติ ² แท้จริง พวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนคนหนึ่งจากในหมู่พวกเขาได้มายังพวกเขา ดังนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจึงกล่าวว่า “นี่เป็นเรื่องแปลกประหลาดจริง ๆ” ³ ที่เมื่อเราตายและกลายเป็นธุลีดินไปแล้ว เราจะฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง? นั่นเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ” ⁴ เรารู้ดีถึงสิ่งที่แผ่นดินกลืนกินพวกเขาไปและเรามีบันทึกที่เก็บรักษาทุกสิ่งไว้” ⁵ แต่คนเหล่านี้ปฏิเสธศรัทธาเมื่อมันมาถึงพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงเกิดความสับสน

⁶ พวกเขาไม่เคยสังเกตท้องฟ้าเหนือพวกเขาเลยหรือว่าเราได้สร้างมันขึ้นมาและได้ประดับประดามันไว้อย่างไรโดยที่ไม่มีช่องโหว่ในนั้นเลย? ⁷ เราได้แผ่ขยายแผ่นดินออกไปและได้ตั้งภูเขาขึ้นในนั้นและเราได้ทำให้พืชผักที่สวยงามทุกชนิดงอกเงยออกมา ⁸ ทั้งหมดเป็นบทเรียนและเป็นสิ่งที่คอยเตือนสำหรับมนุษย์ทุกคนที่หันกลับไปสู่พระเจ้า ⁹ และเราได้ประทานน้ำอันจำเริญลงมาจากท้องฟ้าซึ่งโดยน้ำนั้นเราได้ทำให้สวนมากมายและเมล็ดพืชสำหรับการเก็บเกี่ยวเกิดขึ้น ¹⁰ และต้นอินทผลัมสูงตระหง่านที่ออกผลซ้อนกันเป็นพวงย้อยลงมา ¹¹ เป็นการจัดเตรียมปัจจัยสำหรับบ่าวทั้งหลาย และด้วยน้ำนี้ เราได้ทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตขึ้นมา เช่นนั้นแหละคือการฟื้นคืนชีพ

¹² ก่อนหน้าพวกเขา ผู้คนของนูฮฺและฮาร็อบ และชาวษะมุตเคยปฏิเสธมาแล้ว ¹³ รวมทั้งชาวอาดและฟาโรห์และพี่น้องของลูฏ ¹⁴ ตลอดจนผู้อาศัยในปา(ชาวอัยกะฮฺ)และชาวตุบะบะอ์ เช่นกัน ทุกกลุ่ม

ปฏิเสศศาสนทูต ดังนั้น การเตือนของฉันต่อพวกเขาจึงเป็นจริง ¹⁵ เราเห็นดีเหนือยกระนั้นหรือในการสร้างครั้งแรก? เปล่าเลย แต่คนเหล่านี้ยังคงสงสัยเกี่ยวกับเรื่องการสร้างครั้งใหม่อีก

¹⁶ เราได้สร้างมนุษย์ขึ้นมาและเรารู้ถึงการกระซิบอันชั่วร้ายทุกอย่างที่เกิดขึ้นในจิตใจของเขา และเราอยู่ใกล้ชิดกับเขายิ่งกว่าเส้นเลือดคอของเขาเสียอีก ¹⁷ และยังมีผู้บันทึกทั้งสองที่นั่งอยู่บนด้านขวาและด้านซ้ายของเขากำลังบันทึกทุกสิ่ง ¹⁸ แต่ละถ้อยคำที่เขากล่าวออกมาจะถูกบันทึกไว้โดยผู้เฝ้าติดตาม

¹⁹ อาการแห่งความตายจะมาพร้อมกับการเปิดเผยความจริง นั่นเป็นสิ่งที่สุเจ้าพยายามจะหลบหนี ²⁰ หลังจากนั้น แตรจะถูกเป่า นี่คือวันที่สุเจ้าได้ถูกเตือน ²¹ ทุกคนจะมาในสภาพที่มี(ทูตสวรรค์)ผู้นำเขามาพร้อมกับพยาน ²² สุเจ้าไม่สนใจเรื่องนี้ แต่ตอนนี้ เราได้ดึงม่านที่ปิดบังสุเจ้าออกแล้ว ดังนั้น วันนี้ สุเจ้าจึงมองเห็นได้ชัดเจน ²³ ผู้ติดตามเขาได้กล่าวว่า “ฉันมีบันทึกของเขาพร้อมแล้ว” ²⁴ “จงโยนผู้เนรคุณที่ดีอีร์นทุกคนลงนรก” ²⁵ ผู้ขัดขวางการทำดี ผู้ฝ่าฝืน ผู้ทำให้คนอื่นสงสัย ²⁶ ผู้ตั้งสิ่งอื่นเป็นที่เคารพสักการะควบคู่กับพระเจ้า จงโยนเขาไปสู่การลงโทษอันสาหัส” ²⁷ ผู้ติดตามเขา(ชาตาน)กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ข้าพระองค์มิได้ทำให้เขาหลงผิดแต่ประการใด แต่เขาเองต่างหากที่หลงผิดไปไกลมากก่อนแล้ว” ²⁸ พระองค์จึงได้กล่าวว่า “อย่ามาถกเถียงกันต่อหน้าฉันเลย ฉันได้เตือนสุเจ้ามาแล้ว ²⁹ การตัดสินใจของฉันไม่อาจที่จะเปลี่ยนแปลงได้ และฉันจะไม่อธรรมต่อปวงบ่าวของฉัน”

³⁰ วันนั้น เราจะถามนรกว่า “เจ้าเต็มแล้วหรือยัง?” มันจะกล่าวว่า “ยังมีมากกว่านี้อีกไหม?” ³¹ และสวรรค์จะถูกนำมาใกล้ผู้ยำเกรงและมันจะไม่ไกลอีกต่อไป ³² นี่คือนิสัยที่ได้ถูกสัญญาไว้แก่ทุกคนที่หันกลับไปยังพระเจ้าและนึกถึงพระองค์อย่างต่อเนื่อง ³³ ผู้เกรงกลัวพระผู้ทรงกรุณาปราณีถึงแม้จะมองไม่เห็นและผู้มาด้วยหัวใจที่อุทิศให้ ³⁴ ดังนั้น จงเข้าไป

ในสวรรค์ด้วยความสันติเกิด นั่นคือวันแห่งชีวิตอันนิรันดร์ ³⁵ ที่นั่น พวกเขาจะได้รับทุกสิ่งทีพวกเขาปรารถนาและเรายังมีอีกมากมายสำหรับพวกเขาเหล่านั้น

³⁶ ก็ชนชาติแล้วที่มีอำนาจเข้มแข็งกว่าพวกเขาและถูกเราทำลายไป ก่อนหน้าพวกเขา คนพวกนี้เที่ยวออกปล้นไปตามเมืองต่างๆ แต่พวกเขาหนีรอดไหม? ³⁷ แท้จริงแล้ว ในนั้นมีบทเรียนสำหรับคนที่มีหัวใจหรือผู้ฟังด้วยความตั้งใจ

³⁸ เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้น ในหกวัน(ช่วงเวลา) และเราไม่เคยเหน็ดเหนื่อย ³⁹ ดังนั้น (ไอ้ นบี) เจ้าจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขาพูด และจงสดุดีพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยการสรรเสริญพระองค์ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นและก่อนดวงอาทิตย์ตก ⁴⁰ จงสดุดีพระองค์อีกในตอนกลางคืนและในตอนสิ้นสุดของการนมาซทุกครั้ง

⁴¹ จงฟัง วันที่ผู้เรียกจะร้องเรียกจากที่ใกล้ๆ ⁴² วันที่ผู้คนทั้งหลายจะได้ยินเสียงร้องแห่งชะตากรรม พวกเขาจะลุกขึ้น(จากหลุมฝังศพของพวกเขา) ⁴³ แท้จริงเราคือผู้ให้ชีวิตและความตายและยังเราที่ทุกคนจะต้องกลับมา ⁴⁴ ในวันนั้น ผืนแผ่นดินจะปริแยกออกและพวกเขาจะรีบเร่งออกมาจากมัน นี่คือการรวบรวมที่ง่ายมากสำหรับเรา

⁴⁵ (ไอ้ นบี) เรารู้ดีถึงสิ่งที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาพูด และเจ้าไม่มีอำนาจใดๆที่จะไปบังคับให้พวกเขาเชื่อ ดังนั้น จงตักเตือนด้วยกุรอานแก่ทุกคนที่เกรงกลัวการเตือนของฉัน

51. ลมที่พัดกระจาย

อัล-ซาริยาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยลมที่พัดฝุ่นให้กระจายขึ้น ² และลมที่แบกเมฆ(ฝน)ที่หนักไว้ ³ และลมที่พัดด้วยความสะดวก ⁴ และกระจายคำบัญชาของพระเจ้าตามคำสั่งของพระองค์ ⁵ สิ่งที่สูงเจ้าได้ถูกสัญญาไว้นั้นเป็นความจริง ⁶ และการตัดสินจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ⁷ ขอสาบานด้วยฟากฟ้าที่เต็มไปด้วยปรากฏการณ์หลากหลาย ⁸ แท้จริงแล้ว สูเจ้าทั้งหลายกำลังขัดแย้งกัน (ในเรื่องว่าจะเชื่ออะไร) ⁹ คนที่หันออกไปจากสัจธรรมเท่านั้นที่หลงผิดออกไป

¹⁰ ความวิบัติจะเกิดขึ้นแก่ผู้ที่ตัดสินโดยการเดา ¹¹ ผู้ที่หลงอยู่ในความโง่เขลาและไม่ใส่ใจ ¹² พวกเขาถามว่า “วันแห่งการตัดสินจะเกิดขึ้นเมื่อใด?” ¹³ ก็วันที่พวกเขาจะถูกลงโทษในไฟนรกนั้นไง ¹⁴ “จงลืมนรสความเสียหายที่สูเจ้าก่อไว้บ้าง นี่คือนิสัยเดียวกับที่สูเจ้าเร่งจะให้มันเกิดขึ้น” ¹⁵ ส่วนผู้ที่ยำเกรงนั้นจะได้อยู่ในสวนสวรรค์และน้ำพุมากมาย ¹⁶ พวกเขาปิติยินดีในสิ่งที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาประทานแก่พวกเขา เพราะพวกเขาคือผู้ทำความดีมาก่อนหน้านี้ ¹⁷ พวกเขาอนอนแต่เพียงเล็กน้อยในตอนกลางคืน ¹⁸ และวิงวอนขอการอภัยโทษในตอนก่อนรุ่งอรุณ ¹⁹ และแบ่งทรัพย์สินของพวกเขาให้ผู้เอื่อยขอและผู้ขัดสน

²⁰ ในแผ่นดินนั้นมีสัญญาณต่าง ๆ มากมายสำหรับผู้เชื่อมั่นในศรัทธา ²¹ และในตัวของสูเจ้าเองก็เช่นกัน แล้วสูเจ้ายังไม่เห็นอีกหรือ? ²² ในชั้นฟ้านั้นมีปัจจัยสำหรับสูเจ้าและสิ่งที่สูเจ้าได้ถูกสัญญาไว้ ²³ ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินว่า นี่คือนิจธรรมดังที่สูเจ้ากำลังพูดกันอยู่ในขณะนี้

²⁴ (ไอ้ นบี) เจ้าเคยได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับแขกผู้มีเกียรติของอิบรอฮีมไหม? ²⁵ เมื่อแขกเหล่านั้นมาหาเขา พวกเขาได้กล่าวว่า “ศานติ” เขาตอบรับว่า “ศานติจึงมีแต่ท่านเช่นกัน” (และเขาพูดกับตัวเองว่า) “พวกเขาช่างดูแปลกหน้าเสียจริง” ²⁶ หลังจากนั้น เขาได้เดินไปยังครอบครัวของเขาอย่างเงิบๆ และนำเอาลูกวัวอย่างออกมา ²⁷ และวางไว้ข้างหน้าแขกผู้มาเยือน เขากล่าวว่า “พวกท่านจะไม่กินหรือ?” ²⁸ เขาเริ่มรู้สึกกลัวคนเหล่านั้น พวกเขาจึงกล่าวว่า “จงอย่ากลัวเลย” และพวกเขาได้แจ้งข่าวดีถึงการกำเนิดลูกชายคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ²⁹ เมื่อได้ยินเช่นนั้น ภรรยาของเขาได้ออกมาส่งเสียงร้องพร้อมกับตบหน้าผากตัวเองและกล่าวว่า “หญิงแก่และเป็นหมันอย่างฉันนี่หรือ !” ³⁰ พวกเขาตอบว่า “นั่นเป็นพระประสงค์ของพระผู้อภิบาลของนาง แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้”

³¹ อิบรอฮีมได้ถามว่า “ท่านผู้นำศาสน์ของพระเจ้า พวกท่านมีจุดมุ่งหมายอะไร?” ³² พวกเขากล่าวว่า “แท้จริง เราได้ถูกส่งมายังหมู่ชนผู้ทำความผิด ³³ เพื่อที่จะโปรยก้อนหินที่ทำจากดินเหนียวลงมายังพวกเขา ³⁴ ซึ่งพระผู้อภิบาลของท่านได้ตราเป็นเครื่องหมายไว้แล้วสำหรับบรรดาผู้ละเมิด” ³⁵ เราได้ช่วยชีวิตบรรดาผู้ศรัทธาทุกคนที่อยู่ในนั้นไว้ ³⁶ และเราไม่พบว่าในนั้นมีบ้านใดที่เป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงนอกไปจากบ้านเดียว ³⁷ และเราได้ทิ้งสัญญาณหนึ่งไว้ที่นั่นสำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวการลงโทษอันเจ็บปวด

³⁸ มีอีกสัญญาณหนึ่งในเรื่องราวของมูซา เราได้ส่งเขาไปยังฟาโรห์พร้อมกับหลักฐานอันชัดเจน ³⁹ แต่ฟาโรห์แสดงความมโหฬารหันหลังให้และกล่าวว่า “นี่คือนักไสยศาสตร์หรือคนบ้า” ⁴⁰ ดังนั้น เราจึงได้ทำลายเขาพร้อมกับไพร่พลของเขาและเราได้โยนพวกเขาลงไปในทะเล และเขาก็ได้กลายเป็นผู้ที่ถูกประณาม ⁴¹ มีอีกสัญญาณหนึ่งในหมู่ชาวอาดเมื่อเราได้ส่งลมพายุมาทำลายล้างพวกเขา ⁴² และมันทำลายทุกสิ่งที่มีมันพัดผ่าน

ไปจนพินาศย่อยยับ⁴³ และในหมู่ชนชะมุด(มีอีกสัญญาหนึ่ง)เมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงสนุกสนานกันไปชั่วครู่หนึ่งเถอะ”⁴⁴ แต่พวกเขาก็ยังตื้อตึงต่อคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงถูกทำลายโดยเสียงฟ้าฟาดเพียงครั้งเดียวในขณะที่พวกเขาจ้องมองอยู่⁴⁵ พวกเขาไม่สามารถยืนขึ้นได้อีกและไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้⁴⁶ และก่อนหน้าพวกเขาเราได้ทำลายหมู่ชนของนูฮูมาแล้วเพราะพวกเขาเป็นผู้ทำบาป

⁴⁷ เราได้สร้างจักรวาลด้วยอำนาจของเราเองโดยให้มันขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวาง⁴⁸ เราได้แผ่ขยายผืนแผ่นดินออกไป และ(ดูซิว่า) เราเป็นผู้แผ่ขยายที่ยอดเยียมอย่างไร !⁴⁹ และเราได้สร้างทุกสิ่งขึ้นมาเป็นคู่ๆ เพื่อที่สุเจ้าจะได้คิด⁵⁰ ดังนั้น จงรีบเร่งไปหาพระเจ้าเถิด แท้จริง ฉันถูกพระองค์ส่งมาเพื่อให้การตกเตือนที่ชัดเจนแก่พวกท่าน⁵¹ จงอย่าตั้งสิ่งอื่นใดเพื่อเคารพสักการะร่วมกับพระเจ้า ฉันมาจากพระองค์เพื่อตกเตือนพวกท่านอย่างเปิดเผย

⁵² ในทำนองเดียวกัน เมื่อใดก็ตามที่ศาสนทูตคนหนึ่งมายังผู้คนก่อนหน้าพวกเขา พวกเขาก็จะกล่าวว่า “เขาเป็นนักไสยศาสตร์หรือคนบ้า”⁵³ พวกเขาส่งทอดเรื่องนี้ให้กันใหม่? เปล่าเลย พวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ละเมิดขอบเขตต่างหาก⁵⁴ ดังนั้น(โอ นบี) จงอย่าสนใจพวกเขา และเจ้าจะไม่ถูกตำหนิเลย⁵⁵ แต่จงตกเตือนต่อไปเถิด เพราะการตกเตือนนั้นเป็นประโยชน์สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

⁵⁶ ฉันมิได้สร้างญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใดนอกไปจากเพื่อที่พวกเขาจะได้เคารพภักดีฉัน⁵⁷ ฉันมิได้ต้องการปัจจัยใดๆจากพวกเขาและฉันก็มิได้ต้องการให้พวกเขาให้อาหารฉัน⁵⁸ พระเจ้าต่างหากที่เป็นผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ เป็นผู้ทรงพลังและผู้ทรงมั่นคง⁵⁹ บรรดาผู้ทำความผิดจะพบชะตากรรมเช่นเดียวกับบรรดาผู้คนที่มาก่อนหน้าพวกเขา พวก

เขาย่อมมาขอให้ฉันรับแรง(ลงโทษ)เลย ⁶⁰ ดังนั้น ในที่สุดแล้วความวิบัติจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันที่พวกเขาได้ถูกสัญญาไว้มาถึง

52. ภูเขาซีนาย

อัล-ญาร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยภูเขาซีนาย ² และขอสาบานด้วยคัมภีร์ที่ถูกจารึกไว้ ³ ในแผ่นผืนที่ไม่ได้ถูกคล้อออก ⁴ ขอสาบานด้วยบ้านที่มีผู้มาเยือนอยู่เสมอ ⁵ ขอสาบานด้วยหลังคาแห่งท้องฟ้าที่ถูกยกสูง ⁶ และขอสาบานด้วยทะเลที่เต็มไปด้วยคลื่น ⁷ การลงโทษของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ⁸ ไม่มีใครสามารถยับยั้งมันได้ ⁹ ในวันที่ชันฟ้าจะปั่นป่วนและสันสะเทือนอย่างรุนแรง ¹⁰ และขุนเขาจะสะเทือนและปลิวว่อน ¹¹ ความวิบัติในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ¹² ที่หมกมุ่นอยู่กับการถกเถียงเรื่องไร้สาระ ¹³ ในวันนั้น พวกเขาจะถูกไล่ต้อนและถูกผลักลงไปในไฟนรก ¹⁴ นี่คือนรกที่สุเจ้าเคยปฏิเสธมาก่อน ¹⁵ นี่เป็นมายากลไซ้ไหม? หรือสุเจ้ายังไม่มองไม่เห็นอีก? ¹⁶ ตอนหนึ่งเข้าไป ไม่ว่าสุเจ้าจะทนได้หรือไม่ มันก็เหมือนกันสำหรับสุเจ้า ตอนนี้สุเจ้ากำลังได้รับการตอบแทนตามที่สุเจ้าได้ทำไว้”

¹⁷ ส่วนผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า(ในวันนั้น)จะได้อยู่ในสวรรค์และความโปรดปราน ¹⁸ โดยได้รับความสุขในสิ่งที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาประทานแก่พวกเขา และพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะช่วยพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของไฟนรก ¹⁹ (พวกเขาจะถูกบอกว่า) “จงกินและจงดื่มด้วยความสุข ในฐานะเป็นรางวัลตอบแทนการงานที่ดีของสุเจ้า” ²⁰ พวก

เขาจะเอนกายบนเตียงนุ่มที่ถูกจัดแถวหันหน้าเข้าหากันและเราจะให้พวกเขาได้มีคู่ครองเป็นหญิงสาวที่มีดวงตาสวยงาม

²¹ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาฉันนั้น เราจะรวมบรรดาลูกหลานของพวกเขาที่เจริญรอยความศรัทธาของพวกเขาไว้กับพวกเขาด้วยเช่นกัน และเราจะไม่ทำให้การงานที่ดีของพวกเขาปราศจากรางวัลตอบแทน มนุษย์ทุกคนเป็นหลักประกันสำหรับสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้ ²² เราจะจัดหาผลไม้และเนื้อให้พวกเขาตามที่พวกเขาต้องการ ²³ ที่นั่น พวกเขาจะส่งถ้วยแก้วกันอย่างมีความสุขและในนั้นจะไม่จะมีมีการพูดจาไร้สาระและสิ่งที่เป็นบาป ²⁴ พวกเขาจะมีเด็กผู้ชายน่ารักเหมือนไข่มุกที่ถูกซ่อนอยู่ในเปลือกของมັນคอยรับใช้พวกเขา ²⁵ พวกเขาจะหันมายังอีกคนหนึ่งและถามกัน ²⁶ “ก่อนหน้านี้ เราอยู่ในหมู่คนของเราด้วยความหวาดกลัวและประหวั่นพรั่นพรึง ²⁷ หลังจากนั้น พระเจ้าได้ทรงโปรดปรานแก่เราและได้ทรงช่วยเหลือเราให้พ้นจากการลงโทษของความร้อนแรงของนรก ²⁸ แท้จริง ก่อนหน้านี้ เราได้วิงวอนต่อพระองค์เท่านั้น แนนอน พระองค์เป็นผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

²⁹ ดังนั้น (โอ นบี) จงตักเตือนพวกเขาต่อไป ด้วยความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเจ้า เจ้ามิใช่หมอดูและมีโชคคนบ้า ³⁰ ถ้าพวกเขากล่าวว่า “เขาเป็นกวีคนหนึ่งซึ่งเรากำลังคอยให้ความหายนะเกิดขึ้นกับเขา” ³¹ จงบอกพวกเขาว่า “จงคอยเถิด ฉันจะคอยอยู่กับพวกท่าน” ³² หรือว่าความคิดของพวกเขาสั่งพวกเขาให้พูดเช่นนั้นหรือว่าพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน? ³³ หรือพวกเขากล่าวว่า “คนผู้นี้แต่งกुरอานขึ้นมาจากเอง?” เปล่าเลย ความจริงแล้วพวกเขาไม่ต้องการจะศรัทธาต่างหาก ³⁴ ดังนั้น จงให้พวกเขาแต่งคัมภีร์เช่นนั้นขึ้นมา ถ้าหากพวกเขาแท้จริงในสิ่งที่พวกเขาพูด

³⁵ หรือว่าพวกเขาเกิดมาโดยปราศจากผู้ทรงสร้าง? หรือพวกเขาเป็นผู้สร้างตัวของพวกเขาเอง? ³⁶ หรือพวกเขาสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

ดินขึ้นมา? เปล่าเลย ความจริงแล้วพวกเขาไม่มีความศรัทธาต่างหาก³⁷ หรือพวกเขามีทรัพย์สินสมบัติของพระผู้อภิบาลของเจ้า? หรือพวกเขาใช้ไหมที่เป็นผู้ควบคุมมัน? ³⁸ พวกเขามีบันไดปีนขึ้นไปบนชั้นฟ้าเพื่อที่จะไต่ยีนเรื่องราวต่างๆไหม? ดังนั้น ขอให้ใครก็ได้ในหมู่พวกเขาที่ไต่ยีนนำหลักฐานอันชัดแจ้งมา ³⁹ พระเจ้ามีลูกสาวและสุเจ้ามีลูกชายกระนั้นหรือ?

⁴⁰ หรือว่าเจ้าขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกเขาซึ่งทำให้พวกเขาต้องแบกรับภาระหนี้สินอันหนักอึ้ง? ⁴¹ พวกเขามีความรู้เรื่องสิ่งเร้นลับที่พวกเขาบันทึกไว้ไหม? ⁴² พวกเขาคิดที่จะวางแผนกระนั้นหรือ? บรรดาผู้ปฏิเสศศัทธิธรรมต่างหากจะตกเป็นเหยื่อของแผนการนั้น ⁴³ หรือว่าพวกเขามีสิ่งอื่นเพื่อการเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า? มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระเจ้าผู้ทรงอยู่เหนือสิ่งที่พวกเขานำมาตั้งภาคีกับพระองค์

⁴⁴ ถ้าพวกเขาเห็นส่วนหนึ่งของท้องฟ้าหล่นลงมา พวกเขาจะกล่าวว่า “นี่เป็นก้อนเมฆที่รวมตัวกัน” ⁴⁵ ดังนั้น (โอ้ นบี) จงปล่อยพวกเขาไปจนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวันของพวกเขาเองซึ่งในวันนั้นพวกเขาจะถูกฟาดจนล้มลง ⁴⁶ วันที่แผนการของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่พวกเขาและพวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือ ⁴⁷ แท้จริง สำหรับบรรดาผู้ทำความผิดจะได้รับการลงโทษอย่างอื่นอีก แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้

⁴⁸ ดังนั้น (โอ้ นบี) จงคอยด้วยความอดทนจนกว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าจะตัดสิน เจ้าอยู่ในสายตาของเราเสมอ และจงสดุดีพระผู้อภิบาลของสุเจ้าด้วยการสรรเสริญเมื่อเจ้าลุกขึ้น(จากการนอน) ⁴⁹ และจงสดุดีพระองค์ในตอนกลางคืนและเมื่อยามที่หมู่ดาวคล้อยลับไป

53. ดวงดาว

อัล-หัจญม์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ขอสาบานด้วยดวงดาวที่กำลังลับไป 2 สหายของสุเจ้ามิได้หลงผิดและมิได้ถูกหลอกลวง 3 และเขามิได้พุดตามอารมณ์ 4 แต่มั่น(กรอาณ)เป็นสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เขา 5 เขาถูกสอนโดย(ทูตสวรรค์)ผู้ทรงพลังอำนาจ 6 ผู้ได้รับวิทยปัญญา ผู้สำแดงตัวเองในเวลานั้น 7 โดยยืนอยู่บนจุดสูงสุดของฟากฟ้า 8 หลังจากนั้น ได้ลงมาใกล้ 9 จนกระทั่งอยู่ในระยะห่างแค่สองคันธนูหรือใกล้ยิ่งกว่านั้นอีก 10 หลังจากนั้น ได้เปิดเผยสิ่งที่เขาจะต้องเปิดเผยแก่บ่าวของพระเจ้า 11 หัวใจ(ของนบี)มิได้เข้าใจผิดในสิ่งที่เห็น 12 แล้วสุเจ้ายังจะมาโต้เถียงกับเขาเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็นกระนั้นหรือ? 13 และเขาก็ได้เห็น(ทูตสวรรค์)อีกเป็นครั้งที่สอง 14 ที่ต้นพุทราอันไกลลิบซึ่งพ้นไปจากนั้นแล้วไม่มีใครผ่านไปได้ 15 ใกล้ๆนั้นคือสวรรค์แห่งการพักพิง(อันนัรันดร์) 16 ในตอนนั้น ต้นพุทราถูกปกคลุมด้วยอะไรบางอย่างที่งดงามอย่างบอกไม่ได้ 17 สายตาของเขามิได้พรมัวและมิได้ผิดเพี้ยนไป 18 เขาได้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ของพระผู้อภิบาลของเขา

19 สุเจ้าเคยพิจารณาเทวรูปอัลลาลัตและอัลอุซซา 20 และมะนาตัตว์ที่สามบ้างไหม? 21 “อะไรซี ลูกชายเป็นของสุเจ้าและลูกสาวเป็นของพระองค์กระนั้นหรือ?” 22 นี่ช่างเป็นการแบ่งที่ไม่เป็นธรรมเสียจริง ๆ ! 22 สิ่งเหล่านี้มิใช่อะไรนอกไปจากชื่อที่สุเจ้าและบรรพบุรุษของสุเจ้าตั้งขึ้นมา พระเจ้ามิได้ส่งหลักฐานอะไรมาให้แก่พวกเขา ความจริงแล้ว พวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากความนึกคิดและความปรารถนาแห่งจิตใจ

* อัลลาลัต, อัลอุซซาและมะนาตัตว์เป็นสิ่งที่ผู้คนในยุคก่อนอิสลามเคารพสักการะ

ของพวกเขาเองเท่านั้น ถึงแม้ว่าทางนำจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะมายังพวกเขาแล้วก็ตาม ²⁴ มนุษย์จะมีอะไรก็ได้ตามที่เขายากมีกระนั้นหรือ? ²⁵ แต่พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของโลกนี้และโลกหน้า

²⁶ ในชั้นฟ้ามีทูตสวรรค์นับไม่ถ้วน แต่การขอไถ่โทษของทูตสวรรค์ไม่บังเกิดผลใดๆจนกว่าพระเจ้าจะทรงให้อนุญาตแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงพอพระทัย ²⁷ แต่บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้าเรียกบรรดาทูตสวรรค์ด้วยชื่อผู้หญิง ²⁸ พวกเขาไม่มีความรู้เรื่องนี้เลย พวกเขาปฏิบัติตามการคาดเดาเท่านั้น และการคาดเดาไม่อาจแทนความจริงได้เลย ²⁸ ดังนั้น (โอ นบี) จงอย่าสนใจผู้ที่หันห่างออกไปจากสิ่งที่เราประทานมาและมีได้แสงหาสิ่งใดออกไปจากชีวิตแห่งโลกนี้ ³⁰ นั่นคือสุดยอดแห่งความรู้ของพวกเขาแล้ว แน่หนอ พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงออกไปจากแนวทางของพระองค์และทรงรู้ถึงผู้ที่อยู่ในทางนำของพระองค์

³¹ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินเป็นของพระเจ้า ดังนั้นพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความชั่วตามที่พวกเขาได้กระทำไว้และจะทรงตอบแทนความดีแก่บรรดาผู้ทำความดี ³² ผู้หลีกเลี่ยงจากบาปใหญ่และสิ่งลามกอนาจาร ถึงแม้พวกเขาอาจทำความผิดเล็กๆน้อยๆ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงเป็นผู้กว้างขวางในการให้อภัย พระองค์ทรงรู้จักสุเจ้ามาตั้งแต่ครั้งที่พระองค์ทรงสร้างสุเจ้ามาจากดิน และเมื่อสุเจ้ายังเป็นตัวอ่อนในครรภ์ของแม่ของสุเจ้า ดังนั้น สุเจ้าจึงอย่ามาอ้างว่าตัวเองบริสุทธิ์ พระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ดีว่าใครที่เป็นผู้ยำเกรง*

* พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ได้ให้ทางนำที่สมบูรณ์แก่มนุษย์ว่าเขาคต้องทำสิ่งใดและอย่าทำสิ่งใด อย่างไรก็ตาม มนุษย์จะได้รับการให้อภัยในกรณีของความผิดเล็กๆน้อยๆ เช่น การหมกมุ่นอยู่ในความเสียหายอันเนื่องมาจากอารมณ์ที่หลงระเรีง โดยมีเงื่อนไขว่าเขาต้องตระหนักถึงการถลำตัวของเขาและเริ่มรู้สึกละอาย หลังจากนั้น ขออภัยต่อพระเจ้า

³³ (ไอ้ นบี) เจ้าเคยพิจารณาคนที่หันหลังให้บ้างไหม ³⁴ คนที่ให้เพียงน้อยนิดและต่อมาได้หยุดให้? ³⁵ เขามีความรู้เรื่องสิ่งเร้นลับที่ทำให้เขาเห็นกระนั้นหรือ? ³⁶ เขาไม่เคยรู้ถึงสิ่งที่ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์ของมุซการะนั้นหรือ? ³⁷ และในคัมภีร์ของอิบรอฮีมผู้ทำตามคำพูดของเขา? ³⁸ ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของคนอื่น ³⁹ และมนุษย์จะได้รับเฉพาะสิ่งที่เขาขวนขวายไว้ ⁴⁰ และ(ผลของ)สิ่งที่เขาตืนรนทำไว้นั้นจะได้เห็นในไม่ช้า ⁴¹ และในที่สุดแล้ว เขาจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วน ⁴² และที่ว่าทุกสิ่งในที่สุดแล้วจะกลับไปยังพระเจ้า ⁴³ และที่ว่าพระองค์คือผู้ทำให้(มนุษย์) หัวเราะและร้องไห้ ⁴⁴ และที่ว่าพระองค์คือผู้ทรงให้ความตายและให้ชีวิต ⁴⁴ และที่ว่าพระองค์คือผู้ทรงสร้างคู่เพศชายและเพศหญิง ⁴⁶ จากหยดอสุจิเมื่อมันหลั่งออกมา ⁴⁷ และเป็นหน้าที่ของพระองค์ที่จะให้ชีวิตอีกครั้งหนึ่ง ⁴⁸ และพระองค์ก็อีกเช่นกันที่ทรงทำให้เขามั่งคั่งและประทานทรัพย์สิน ⁴⁹ และพระองค์ทรงเป็นพระผู้อภิบาลแห่งดาวสิริอุส

⁵⁰ พระองค์เป็นผู้ทรงทำลายชาวอาดก่อนหน้านี ⁵¹ และพวกษะมูดจนไม่หลงเหลือใครไว้เลย ⁵² และก่อนหน้าคนเหล่านี้ พระองค์ได้ทรงทำลายผู้คนของนูฮเพราะพวกเขาเป็นคนชั่วและฝ่าฝืนที่สุด ⁵³ และพระองค์ได้ทรงพลิกคว่ำเมือง(ไซดอมและโกโมราห์)ให้จมหายไป ⁵⁴ หลังจากนั้นทรงกลบพวกเขาไว้จากสายตาของสุเจ้าตลอดไป ⁵⁵ ดังนั้น (มนุษย์เอ๋ย) ความโปรดปรานอันใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าที่สุเจ้ายังสงสัย?”

⁵⁶ นี่คือการเตือนเหมือนกับบรรดาผู้คนก่อนหน้านี ⁵⁷ ยามอวสานที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้นได้ใกล้เข้ามาแล้ว ⁵⁸ ไม่มีผู้ใดออกไปจากพระเจ้าที่จะขัดขวางมันได้ ⁵⁹ สุเจ้ายังเห็นว่าชาวเหล่านี้เป็นสิ่งที่แปลกกระนั้นหรือ? ⁶⁰ ทำไมสุเจ้ายังหัวเราะแทนที่จะร้องไห้? ⁶¹ สุเจ้ายังคงตั้งตนไม่ใส่ใจอีกหรือ? ⁶² จงก้มกราบต่อพระเจ้าเถิดและจงเคารพสักการะพระองค์เท่านั้น

54. ดวงจันทร์

อัล-เกาะมัร

ด้วยพระนามของพระเจ้า ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ยามอวสานได้ใกล้เข้ามาแล้วและดวงจันทร์ได้แยกออกจากกัน ² ถึงกระนั้น เมื่อพวกเขาเห็นสัญญาณอะไรก็ตาม พวกเขา(ผู้ปฏิเสธศรัทธา) จะหันหลังให้และกล่าวว่า “นี่คือไสยศาสตร์เก่าๆที่มามาแต่เดิม” ³ พวกเขาปฏิเสธศรัทธาและปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขา ทุกเรื่องมีจุดสุดท้ายของมันที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ⁴ มีคำบอกเล่ามายังพวกเขาแล้วถึงเรื่องราวที่มีค่าเตือนมากมาย ⁵ และมีเหตุผลอันลึกซึ้งด้วย แต่คำเตือนนั้นไม่ยังประโยชน์อันใดกับคนเหล่านี้ ⁶ ดังนั้น (โอ นบี) จงหันห่างออกจากพวกเขา วันที่ผู้ร้องเรียกจะเรียกพวกเขาไปสู่เหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัว ⁷ ผู้คนจะลุกขึ้นออกมาจากหลุมฝังศพของพวกเขาด้วยสายตาที่หวาดกลัวเหมือนกับว่าพวกเขาเป็นฝูงตกแตงที่บินว่อน ⁸ พวกเขารีบไปยังผู้ร้องเรียกและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะร้องครวญว่า “นี่เป็นวันที่ลำบากเหลือเกิน”

⁹ ก่อนหน้าพวกเขา ผู้คนของนุฮก็เคยปฏิเสธ(ศรัทธา)มาแล้วเช่นกัน พวกเขาเรียกศาสนทูตของเรว่าผู้โกหกและกล่าวว่า “เขาเป็นคนบ้า” และเขาถูกตำว่าอย่างหนัก ¹⁰ ดังนั้น เขาจึงวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาว่า “ฉันเป็นผู้แพ้แล้ว ขอพระองค์ทรงช่วยเหลือด้วยเถิด” ¹¹ ดังนั้น เราจึงได้เปิดประตูแห่งชันฟ้าให้ฝนเทลงมาอย่างหนัก ¹² และเราได้ทำให้แผ่นดินแยกเป็นตาน้ำไหลพุ่งทะลักออกมา และน้ำได้มาบรรจบกันเพื่อเป็นไปตามจุดหมายที่ได้บัญชาไว้ ¹³ เราได้บรรทุกนุฮไว้บนเรือลำใหญ่ที่ทำได้ด้วยแผ่นไม้และตอกติดด้วยตะปู ¹⁴ ซึ่งลอยอยู่ภายใต้การดูแลของเรา นี่เป็นการแก้แค้นให้แก่เขาที่ปฏิเสธ ¹⁵ และเราได้ทิ้งเรือนั้นไว้เป็น

สัญญาหนึ่ง แล้วมีใครบ้างไหมที่ได้รับการตัดเตือนนี้? ¹⁶ ลองดูซิว่าการลงโทษและคำเตือนของฉันทาสะพริงกลัวเช่นไร? ¹⁷ เราได้ทำให้มันง่ายที่จะได้รับบทเรียนจากกูราน แล้วมีผู้ใดบ้างที่ได้รับการตัดเตือน?

¹⁸ ชาวอาัดอีกเช่นกันที่ปฏิเสธสัจธรรม ดังนั้น จงดูซิว่าการลงโทษและการตัดเตือนของฉันทาสะพริงกลัวเช่นไร? ¹⁹ เราได้ส่งลมพายุร้ายพัดกระหน่ำพวกเขาในวันแห่งความหายนะที่ต่อเนื่องกัน ²⁰ พายุนั้นได้พัดกวาดพวกเขาออกไปจนเหมือนกับพวกเขาเป็นต้นอินทผลัมที่ถูกถอนราก ²¹ จงดูซิว่าการลงโทษและการตัดเตือนของฉันทาสะพริงกลัวเป็นเช่นใด ²² เราได้ทำให้กูรานนี้เป็นวิธีการตัดเตือนที่ง่าย แล้วมีผู้ใดบ้างที่ได้รับการตัดเตือน?

²³ พวกษะมูดก็ปฏิเสธการตัดเตือนของเรา ²⁴ พวกเขากล่าวว่า “จะให้เราปฏิบัติตามคนที่อยู่ในหลุมพวกเราระนั้นหรือ? ถ้าเราทำเช่นนั้น เราก็หลงผิดและบ้าแน่” ²⁵ เขาเป็นคนเดียวในหลุมพวกเราระนั้นหรือที่ได้รับการสาส์นของพระเจ้า? ไม่ เขาเป็นคนโกหกที่คูดโม” ²⁶ (เราได้บอกศาสนทูตของเราว่า) : “พຽ່ນนี้ พวกเขาจะรู้ว่าใครเป็นผู้โกหกที่คูดโม” ²⁷ เราจะส่งอูฐตัวเมียตัวหนึ่งมาเป็นสิ่งทดสอบสำหรับพวกเขา ตอนนี้ จงเฝ้าดูพวกเขาและจงทบทวน ²⁸ จงบอกพวกเขาว่าน้ำ(ในบ่อนั้น)จะถูกแบ่งระหว่างพวกเขากับอูฐตัวเมียโดยแต่ละฝ่ายผลัดกันมาใช้” ²⁹ แต่พวกเขาได้เรียกพวกพ้องของพวกเขามาร่วมกันฆ่าอูฐตัวนั้น ³⁰ ดังนั้น จงดูซิว่าการลงโทษและการตัดเตือนของฉันทาสะพริงกลัวเพียงใด ³¹ เราได้ทำให้มีเสียงกัมปนาทเกิดขึ้นบนพวกเขาเพียงครั้งเดียว พวกเขาก็กลายเป็นเศษไม้แห้งที่ถูกเหยียบย่ำ ³² เราได้ทำให้กูรานนี้ง่ายในการที่จะได้รับบทเรียนจากมัน แล้วมีใครบ้างที่ได้รับการตัดเตือน?

³³ หมู่ชนของลุฏก็ปฏิเสธการตัดเตือนของเรา ³⁴ เราจึงได้ส่งพายุหิมมาทำลายพวกเขาทั้งหมดนอกจากคนในครอบครัวของลุฏซึ่งเราได้ช่วยให้ปลอดภัยในช่วงก่อนรุ่งอรุณ ³⁵ ในฐานะเป็นความโปรดปรานจาก

เรา นั้นแหละคือสิ่งที่เราตอบแทนผู้กตัญญู³⁶ ลูฐได้เตือนคนของเขาให้รู้ถึงการลงโทษของเราแล้ว แต่พวกเขาโต้แย้งคำเตือนนั้น³⁷ พวกเขาต้องการที่จะได้แซกผู้มาเยือนลูฐไปตอบสนองอารมณ์ของพวกเขา ดังนั้น เราจึงได้ทำให้ตาของพวกเขาบอด (และกล่าวว่า) “ดังนั้น จงลืมนการลงโทษของฉันที่ผู้เจ้าเคยสบประมาทคำเตือนของฉัน”³⁸ ในตอนรุ่งสาง พวกเขาได้รับการลงโทษอย่างยาวนาน³⁹ “ตอนนี้ จงลืมนการลงโทษที่ผู้เจ้าเคยสบประมาทคำเตือนของฉัน”⁴⁰ เราได้ทำให้เป็นเรื่องง่ายที่จะได้รับบทเรียนจากกรอาน และมีใครบ้างที่ได้รับการตักเตือนนี้?

⁴¹ แน่نون มีผู้ตักเตือนได้มายังผู้คนของฟาโรห์ด้วยเช่นกัน⁴² แต่พวกเขาปฏิเสธสัญญาของเราทั้งหมด ดังนั้น เราจึงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษของผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอำนาจ

⁴³ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมของผู้เจ้ามีอะไรดีกว่าพวกเขาเหล่านั้นหรือ? หรือผู้เจ้าได้รับการยกเว้นใดๆ ในคัมภีร์ไหม? ⁴⁴ หรือพวกเขากล่าวว่า “เราเป็นพวกที่แข็งแกร่ง เราจะเหนือกว่า?” ⁴⁵ ในไม่ช้า คนพวกนี้จะถูกทำลายและพวกเขาทั้งหมดจะหันหลังหนี ⁴⁶ ความจริงแล้ว ยามอวสานคือเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขา และยามอวสานจะเป็นยามที่เศร้าโศกเสียใจและขมขื่นที่สุด ⁴⁷ ความจริงแล้ว คนชั่วเหล่านี้หลงอยู่ในความหลงผิดและความโง่ ⁴⁸ ในวันที่พวกเขาถูกลากควาหน้าเข้าไปสู่ไฟนั้น(จะมีเสียงกล่าวว่า) “ตอนนี้ จงลืมนสเปลวไฟของนรก”

⁴⁹ เราได้สร้างทุกสิ่งขึ้นมาตามสัดส่วนของมัน ⁵⁰ คำบัญชาของเราเพียงครั้งเดียว สิ่งที่เราประสงค์จะเกิดขึ้นในชั่วพริบตา ⁵¹ เราได้ทำลายหมู่ชนเช่นเดียวกับผู้เจ้าไปมากแล้ว แล้วมีใครในหมู่ผู้เจ้าที่ได้รับคำตักเตือน? ⁵² อะไรก็ตามที่พวกเขาได้ทำไปจะถูกเก็บไว้ในบันทึกของพวกเขา ⁵³ ทุกการกระทำไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ได้ถูกบันทึกไว้ในนั้น ⁵⁴ บรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าจะอยู่ท่ามกลางสวนสวรรค์และลำนำหลายสาย ⁵⁵ ในที่รวมแห่งสัจธรรมต่อหน้าพระผู้ทรงอำนาจที่สุด

55. ความกรุณา

อัล-เราะฮ์มาน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ พระผู้ทรงกรุณาปรานีที่สุด ² ผู้ทรงสอนกุรอาน ³ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ ⁴ และพระองค์สอนให้เขาพูด ⁵ ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ได้โคจรไปตามที่ได้ถูกกำหนดไว้ ⁶ และดวงดาวและต้นไม้ได้ก้มกราบสักการะ ⁷ พระองค์ได้ทรงยกชั้นฟ้าไว้สูงและได้ทรงกำหนดความสมดุลไว้ ⁸ ดังนั้น สู่เจ้าจงอย่าได้ทำให้ความสมดุลเสียไป ⁹ จงซึ้งด้วยความเที่ยงธรรมและจงอย่าทำให้น้ำหนักพร่องไป

¹⁰ พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมแผ่นดินไว้สำหรับสิ่งถูกสร้างทั้งปวง ¹¹ ในนั้นมีผลไม้รสชาดีทุกชนิดและต้นไม้ผลัดใบออกผลซ้อนกันเป็นพวง ¹² และธัญพืชหลากหลายชนิดที่มีเปลือกรวมทั้งเมล็ดข้าว ¹³ ดังนั้น (โอ้ ญินและมนุษย์) ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ¹⁴ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากดินแห้งคล้ายกับหม้อดินเผา ¹⁵ และพระองค์ทรงสร้างญินจากเปลวไฟ ¹⁶ ดังนั้น (โอ้ ญินและมนุษย์เอ๋ย) ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ¹⁷ พระองค์เป็นพระผู้ทรงอภิบาลของทิศตะวันออกทั้งสองและทิศตะวันตกทั้งสอง ¹⁸ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ¹⁹ พระองค์ทรงทำให้สองทะเลมาบรรจบกัน ²⁰ โดยระหว่างทั้งสองนั้นมีแนวขวางกันที่มันจะไม่ล้ำเขตกัน ²¹ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ²² จากทะเลทั้งสองนี้มีไข่มุกและหินปะการังออกมา ²³ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ²⁴ และ

ของพระองค์คือเรือที่ถูกยกสูงขึ้นเหมือนภูเขาในทะเล ²⁵ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

²⁶ ทั้งหมดที่อยู่บนแผ่นดินจะต้องแตกดับ ²⁷ จะมีก็แต่พระผู้อภิบาลของสุเจ้าผู้ทรงอำนาจและทรงเกียรติเท่านั้นที่จะดำรงอยู่ตลอดไป ²⁸ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ²⁹ ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะอ้อนวอนขอสิ่งที่จำเป็นต่อพระองค์ พระองค์จะทรงสำแดงตนในสภาพใหม่ทุกวัน ³⁰ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

³¹ ในไม่ช้านี้ เราจะจัดการเรื่องต่างๆของสุเจ้า สองกลุ่มใหญ่(ของญินและมนุษย์) ³² ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ ³³ โอ้หมู่ญินและมนุษย์ ถ้าหากสุเจ้ามีอำนาจที่จะหนีข้ามขอบเขตของชั้นฟ้าและแผ่นดินไปได้ก็จงข้ามไปเถิด แต่สุเจ้าไม่มีวันที่จะข้ามไปได้นอกจากด้วยอำนาจ(ของเรา) ³⁴ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ³⁵ เปลวไฟและทองเหลืองหลอมละลายจะถูกส่งมายังสุเจ้าและสุเจ้าไม่สามารถป้องกันตัวเองได้* ³⁶ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

³⁷ เมื่อท้องฟ้าระเบิดออกและกลายเป็นสีแดงเหมือนหนังสือแดง?

* โลกปัจจุบันเป็นสถานที่แห่งการทดสอบ ตราบใดที่ช่วงเวลาแห่งการทดสอบยังคงดำเนินอยู่ ทุกคนมีโอกาสนั้นที่จะโอ้อวดอย่างไรก็ได้ตามที่เขาต้องการ แต่ถึงแม้จะมีเสรีภาพอย่างเต็มที่แล้ว ไม่มีญินและมนุษย์คนใดมีอำนาจที่จะไปเกินขอบเขตของจักรวาล ความจริงนี้โดยตัวเองเพียงพอแล้วที่จะพิสูจน์ว่ามนุษย์อยู่ในอำนาจของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง เมื่อช่วงเวลาแห่งการทดสอบสิ้นสุดลง พระองค์จะเริ่มจัดการมนุษย์และไม่มีใครสามารถช่วยเหลือตัวเองได้

38 ดังนั้น ความอัครจริยของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 39 เพราะในวันนั้น มนุษย์และญินจะไม่ถูกถามถึงบาปของเขา 40 ดังนั้น ความอัครจริยของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 41 บรรดาผู้ทำความผิดจะเป็นที่รู้ได้จากเครื่องหมายของพวกเขาและพวกเขาจะถูกคว่ำตรงหน้าผากและตรงเท้าของพวกเขา 42 ดังนั้น ความอัครจริยของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 43 นี่คือนรกที่บรรดาผู้ทำผิดเรียกว่าการโกหก 44 พวกเขาจะเดินไปมาระหว่างนรกและน้ำที่กำลังเดือด 45 ดังนั้น ความอัครจริยของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

46 มีสวนสองแห่งสำหรับคนที่เกรงกลัวการยืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลของเขา 47 ดังนั้น ความอัครจริยของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 48 (จะมีสวนสองแห่ง) ที่ต้นไม้แผ่กิ่งก้านสาขา 49 ดังนั้น ความอัครจริยของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 50 ในทั้งสองแห่งนั้นมีตาน้ำสองแห่งไหลพุ่งออกมาเป็นสายน้ำ 51 ดังนั้น ความอัครจริยของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 52 ในสวนสวรรค์ทั้งสองจะมีผลไม้ทุกอย่างสองชนิด 53 ดังนั้น ความอัครจริยของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 54 ชาวสวรรค์จะเอนกายนอนบนพรมที่ปูด้วยผ้าไหมหนา และกิ่งผลไม้ของสวนทั้งสองนั้นจะอยู่แค่เอื้อม 55 ดังนั้น ความอัครจริยของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 56 ในนั้นจะมีหญิงสาวที่สงบเสงี่ยมเจียมตัว ซึ่งไม่เคยมีมนุษย์และญินแตะต้องมาก่อนเลย 57 ดังนั้น ความอัครจริยของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 58 (จะมี)สาวสวยงามดุจดังทับทิมและปะการัง 59 ดังนั้น ความอัครจริยของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

60 การตอบแทนความดีจะเป็นอะไรไปไม่ได้นอกจากความดีใช่ไหม?

61 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

62 นอกจากสวนสวรรค์สองแห่งนั้นแล้ว ยังมีสวนสวรรค์อื่นอีกสองแห่ง 63 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 64 (สวน)ทั้งสองเขียวชอุ่ม 65 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 66 ในสวนทั้งสองนั้นมีตาน้ำไหลพุ่งออกมาอยู่ไม่ขาด 67 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 68 ในสวนทั้งสองนั้นอุดมสมบูรณ์ไปด้วยผลไม้และอินทผลัมและผลทับทิม 69 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 70 ในนั้นยังมีคูครองที่บริสุทธิ์และสวยงามรวมอยู่ด้วย 71 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 72 (ที่นั้น ผู้ได้รับความจำเริญจะอยู่กับ) ผู้ติดตามที่ถูกเก็บตัวไว้ในกระโจม 73 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 74 ไม่มีมนุษย์หรือญินเคยแตะต้องพวกนางมาก่อนเลย 75 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 76 (พวกเขาจะอยู่ในสวรรค์เช่นนั้น)โดยนอนเอกเขนกบนหมอนสีเขียวและพรมที่หนานุ่มสวยงาม 77 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 78 ความจำเริญจะมีแต่พระนามของพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งความรู้โรจน์และความทรงเกียรติ

56. เหตุการณ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

อัล-วากิอะฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เมื่อเหตุการณ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เกิดขึ้น ² และจะไม่มีใครปฏิเสธ การเกิดขึ้นของมัน ³ มันจะเป็นเหตุการณ์ที่สร้างความอัปยศให้คนกลุ่มหนึ่งและยกย่องคนอีกกลุ่มหนึ่ง ⁴ โลกจะเกิดความสับสนสะเทือนอย่างรุนแรงยับยั้ง ⁵ และภูเขาทั้งหลายจะพังทลาย ⁶ และแตกสลายกลายเป็นฝุ่น ⁷ (ในวันนั้น)สุเจ้าทั้งหลายจะถูกแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม*

⁸ กลุ่มคนที่อยู่ทางขวา กลุ่มคนที่อยู่ทางขวาข้างดีเสียนี้กระไร? ⁹ ส่วนกลุ่มคนที่อยู่ทางซ้าย กลุ่มคนทางซ้ายนี้ช่างเคราะห์ร้ายเสียนี้กระไร? ¹⁰ ส่วนกลุ่มที่อยู่ข้างหน้าจะอยู่ข้างหน้า ¹¹ พวกเขาเหล่านั้นคือผู้ใกล้ชิดพระเจ้า ¹² พวกเขาจะได้อยู่ในสวรรค์อันบรมสุข ¹³ พวกเขาส่วนใหญ่เป็นผู้ศรัทธาในรุ่นก่อนๆ ¹⁴ และเป็นคนจำนวนน้อยจากในหมู่คนรุ่นหลัง ¹⁵ นั่งอยู่บนเบาะที่ประดับด้วยทองคำและอัญมณี ¹⁶ พวกเขาจะนอนเอกเขนกหันหน้าเข้าหากัน ¹⁷ โดยมีเด็ก ๆ อายุเท่าเดิมวนเวียนรับใช้พวกเขาตลอดไป ¹⁸ โดยถือถ้วยจอกและถ้วยสุราอันบริสุทธ์ ¹⁹ ซึ่งจะไม่ทำให้

* ในโลกปัจจุบัน มนุษย์สังเกตเห็นว่าเขาเป็นอิสระที่จะทำอะไรก็ได้ตามที่เขาคิดต้องการ ดังนั้น คำถามเรื่องการตอบแทนในโลกหน้าจึงไม่มีผลต่อความคิดของมนุษย์ แต่การเกิดขึ้นของ “อีกโลกหนึ่ง” เป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้เหมือนกับการเกิดขึ้นของโลกนี้ เมื่อเวลานั้นมาถึงระบบทั้งหมดจะย้อนหลังกลับ คนที่อยู่ตำแหน่งสูงจะต่ำลงและคนที่อยู่ในตำแหน่งที่ต่ำกว่าจะถูกเห็นว่ายู่สูง ในตอนนั้น มนุษย์จะถูกแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม นั่นคือ กลุ่มที่อยู่ข้างหน้า(อัสซาบิฏุน) คนที่อยู่ข้างขวา(อัสฮาบูลยะมีน)และคนที่อยู่ข้างซ้าย(อัสฮาบูลซิมาล)

พวกเขามีนครและชาติสถิตัมปชัญญะ²⁰ พร้อมกับผลไม้รสอร่อยทุกชนิดมาให้พวกเขาเลือกกิน²¹ และเนื่อนกที่พวกเขาอยากกิน²² และสำหรับพวกเขาจะมีหญิงสาวสวยนับน้าตามนารัก²³ ดังไข่มุกที่ถูกเก็บรักษาไว้ในเปลือกหอย²⁴ ทั้งหมดนี้พวกเขาจะได้รับเป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้²⁵ ที่นั่น พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดที่ไร้สาระและเป็นบาป²⁶ นอกจากคำพูดแห่งความสันติและสงบปลอดภัย

²⁷ ส่วนกลุ่มคนที่อยู่ทางขวา ช่างโชคดีเสียนี้กระไรกลุ่มที่อยู่ทางขวา²⁸ พวกเขาจะเอนกายอยู่ท่ามกลางต้นพุทราที่ไม่มีหนาม²⁹ และต้นกล้วยที่ออกผลซ้อนกันแน่นในเครือ³⁰ และร่มเงาที่แผ่กระจาย³¹ และน้ำที่ไหลรินอยู่ตลอดเวลา³² และผลไม้อันอุดมสมบูรณ์³³ โดยไม่หมดสิ้นและไม่เป็นที่ต้องห้าม³⁴ และในเบาะที่ถูกยกสูงขึ้น³⁵ เราจะสร้างคูครองของพวกเขาขึ้นมาใหม่³⁶ และทำให้นางเหล่านั้นเป็นหญิงสาวบริสุทธิ์³⁷ เป็นคนรักของสามีพวกนางและมีอายุอยู่ในคราวเดียวกัน³⁸ ทั้งหมดนี้สำหรับคนที่อยู่ทางขวา³⁹ ซึ่งเป็นกลุ่มหนึ่งจากคนรุ่นก่อน⁴⁰ และกลุ่มหนึ่งจากคนรุ่นหลังๆ

⁴¹ ส่วนกลุ่มคนที่อยู่ข้างซ้าย ช่างเคราะห์ร้ายเสียนี้กระไรกลุ่มที่อยู่ข้างซ้าย⁴² พวกเขาจะอยู่ในลมร้อนและน้ำที่กำลังเดือด⁴³ และร่มเงาของควันดำ⁴⁴ ซึ่งไม่ร่มเย็นและไม่เป็นที่สดชื่น⁴⁵ พวกเขาคือผู้ที่ใช้ชีวิตอย่างสุขสำราญมาก่อน⁴⁶ พวกเขาตั้งต้นทำบาปใหญ่มาโดยตลอด⁴⁷ และพวกเขาเคยกล่าวว่า “อะไรนะ เมื่อเราตายกลายเป็นดินและกระดูกแล้ว เราจะถูกทำให้ฟื้นชีพอีกกระนั้นหรือ?”⁴⁸ รวมทั้งบรรพบุรุษของเราที่ล่วงลับไปก่อนหน้านี้ด้วยหรือ?”⁴⁹ จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “แน่นอน ทั้งรุ่นก่อนและรุ่นหลัง⁵⁰ ทั้งหมดจะถูกรวมเข้าด้วยกันวันหนึ่งในเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว”⁵¹ หลังจากนั้น สูเจ้าผู้หลงผิดและผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย⁵² สูเจ้าจะได้กินผลของต้นซักกูม⁵³ จนเต็มท้องของสูเจ้า⁵⁴ และดื่มน้ำที่กำลัง

เด็ดตามลงไป ⁵⁵ พวกเขาจะดื่มมันเหมือนกับอุรูที่กำลังกระหายน้ำ ⁵⁶ นี่เป็นสิ่งที่พวกเขาจะได้รับในวันแห่งการพิพากษา

⁵⁷ เราได้สร้างสุเจ้าขึ้นมา แล้วทำไมสุเจ้าไม่ยอมรับสัจธรรม? ⁵⁸ สุเจ้าไม่พิจารณา(อสุจิ)ที่สุเจ้าหลังออกมากระนั้นหรือ? ⁵⁹ สุเจ้าสร้างมันหรือเราที่เป็นผู้สร้าง? ⁶⁰ เราได้เป็นผู้กำหนดความตายในหมู่มุสเจ้า และไม่มีใครมาขัดขวางเรา ⁶¹ ในการที่เราจะเปลี่ยนรูปแบบของสุเจ้าและสร้างสุเจ้าขึ้นมาในอีกรูปแบบหนึ่งที่สุเจ้าไม่รู้ ⁶² สุเจ้ารู้ดีอยู่แล้วถึงการสร้างสุเจ้าในครั้งแรก แล้วทำไมสุเจ้าจึงไม่ใส่ใจ? ⁶³ สุเจ้าเคยพิจารณาถึงเมล็ดพืชที่สุเจ้าหว่านลงไปบ้างหรือเปล่า? ⁶⁴ สุเจ้ากระนั้นหรือที่ทำให้มันงอกออกมาเป็นต้นหรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันงอกงายออกมา? ⁶⁵ ถ้าหากเราประสงค์ เราก็คสามารถทำให้มันกลายเป็นเศษแห้งได้ แล้วเมื่อมันสุเจ้าก็จะเสียใจ ⁶⁶ (และร้องว่า) “ โอโย เราได้รับการลงโทษแล้ว ⁶⁷ เราไม่เหลืออะไรแล้ว” ⁶⁸ สุเจ้าเคยเห็นหน้าที่สุเจ้าดื่มหรือไม่? ⁶⁹ สุเจ้ากระนั้นหรือที่ทำให้มันหลังลงมาจากก้อนเมฆหรือเราที่เป็นผู้ทำให้มันหลังลงมา? ⁷⁰ ถ้าหากเราประสงค์ เราสามารถทำให้มันเค็มได้ ดังนั้นแล้ว ไฉนเล่าสุเจ้าจึงไม่กตัญญู? ⁷¹ สุเจ้าเคยพิจารณาถึงไฟที่สุเจ้าจุดขึ้นมาบ้างไหม? ⁷² สุเจ้ากระนั้นหรือที่สร้างต้นไม้ที่เป็นเชื้อเพลิงขึ้นมา หรือเราที่สร้างมัน? ⁷³ เราได้สร้างมันขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องเตือนสติ และเป็นปัจจัยแห่งชีวิตสำหรับผู้มีความจำเป็น ⁷⁴ ดังนั้น จงสดุดีพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงอำนาจสูงสุด

⁷⁵ แต่ไม่ ฉันขอสาบานด้วยการลับขอบฟ้าไปของดวงดาวทั้งหลาย ⁷⁶ และมันเป็นคำสาบานอันยิ่งใหญ่ ถ้าหากสุเจ้ารู้ ⁷⁷ ว่าแท้จริงนี่คือกุรอนอันทรงเกียรติ ⁷⁸ ซึ่งถูกจารึกไว้ในคัมภีร์ที่ถูกรักษาไว้เป็นอย่างดี ⁷⁹ ที่ไม่มีใครสามารถแตะต้องมันได้นอกจากผู้สะอาด ⁸⁰ เป็นสิ่งที่ถูกประทานลงมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁸¹ ดังนั้นแล้ว สุเจ้ายังถือว่าคำพูด

นี่เป็นสิ่งไม่ควรค่าแก่การสนใจได้อย่างไร? ⁸² สู้เจ้าอาศัยมันเป็นปัจจัยในการยังชีพ แล้วสู้เจ้าปฏิเสธมันกระนั้นหรือ?

⁸³ ทำไมซิ เมื่อวิญญูณของคนที่กำลังตายมาถึงคอหอย ⁸⁴ และ(ในตอนนั้น)สู้เจ้าได้แต่เฝ้าดูเขาตาย(โดยช่วยเหลืออะไรไม่ได้)? ⁸⁵ และเราอยู่ใกล้ชิดกับเขายิ่งกว่าสูกเจ้าเสียอีก แต่สูกเจ้ามองไม่เห็นเรา ⁸⁶ ดังนั้นแล้วถ้าหากสูกเจ้าคิดว่าสูกเจ้ามิได้อยู่ภายใต้อำนาจของเรา ⁸⁷ ทำไมสูกเจ้าไม่นำวิญญูณนั้นกลับมายังผู้ตายอีก ถ้าหากสูกเจ้าแท้จริง? ⁸⁸ แต่ถ้าหากผู้ตายเป็นผู้ใกล้ชิดกับเรา ⁸⁹ สำหรับเขาก็มีความสะดวกสบายและสวรรค์อันบรมสุข ⁹⁰ และถ้าหากเขาเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มทางด้านขวา ⁹¹ เขาจะได้รับการทักทายด้วยคำว่า “ศานติจงมีแต่ท่าน พวกท่านเป็นผู้ที่อยู่ทางด้านขวา” ⁹² แต่ถ้าหากเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้หลงผิด ⁹³ ดังนั้น สิ่งที่เขาจะได้รับก็คือน้ำเดือด ⁹⁴ และเปลวไฟที่กำลังลุกไหม้ในนรก ⁹⁵ ทั้งหมดนี้คือสวรรค์ที่ขัดแย้ง ⁹⁶ ดังนั้น (โอ นบี) จงสดุดีพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงมีอำนาจสูงสุด

57. เหล็ก

อัล-ฮะดีด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- ¹ สรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างสดุดีพระเจ้า และพระองค์เท่านั้นที่เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาสามารถ ² อำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ ผู้ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย และทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ³ พระองค์ทรงเป็นที่แรกและเป็นที่สุดท้าย ทรงเปิดเผยให้เห็นและทรงเร้นลับ และพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง ⁴ พระองค์ต่างหากที่เป็นผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกวัน

(ช่วงเวลา)และหลังจากนั้นได้ทรงขึ้นไปบนบัลลังก์ พระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่เข้าไปในแผ่นดินและสิ่งที่ออกมาจากมัน และสิ่งที่ลงมาจากฟ้า พายุและสิ่งที่ขึ้นไปสู่มัน พระองค์ทรงอยู่กับสุเจ้าไม่ว่าสุเจ้าจะอยู่ที่ไหน พระเจ้าทรงเฝ้ามองสิ่งที่สุเจ้ากระทำอยู่ ⁵ พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือชันฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และกิจการทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของพระองค์ ⁶ พระองค์คือผู้ทรงทำให้กลางวันผ่านเข้าไปในกลางวันและกลางวันผ่านเข้าไปในกลางคืน และพระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งเร้นลับที่สุดของหัวใจ

⁷ จงศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และจงใช้จ่ายจากสิ่งที่พระองค์ได้ทรงทำให้สุเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบดูแล สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา และใช้จ่ายจากทรัพย์สินของพวกเขาอันจะมีรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่ ⁸ แล้วมีเหตุผลอะไรเล่าที่สุเจ้าจะไม่ศรัทธาในพระเจ้าในขณะที่ศาสนทูตได้เชิญชวนสุเจ้าให้ศรัทธาในพระผู้อภิบาลของสุเจ้า และได้ให้สุเจ้าทำสัญญา ถ้าหากสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง? ⁹ พระองค์คือผู้ทรงประทานสาส์นที่ชัดเจนลงมาแก่บ่าวของพระองค์เพื่อที่เขาจะได้นำสุเจ้าออกมาจากความมืดสู่แสงสว่าง และความจริงแล้ว พระเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดูผู้ทรงเมตตาสุเจ้า ¹⁰ แล้วทำไมสุเจ้าจะไม่ใช้จ่ายในหนทางของพระเจ้า ในขณะที่มรดกแห่งชันฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ บรรดาผู้ใช้จ่ายและต่อสู้ก่อนจะได้รับชัยชนะย่อมมีตำแหน่งเหนือกว่าบรรดาผู้ที่ใช้จ่ายหลังจากได้ชัยชนะอย่างแน่นอน* พระเจ้าได้ทรงสัญญาสุเจ้าไว้แล้วถึงรางวัลตอบแทนอันดีงาม พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้าทำ

¹¹ ใครจะให้การยืนยันที่ดีแก่พระเจ้า? พระองค์จะทรงใช้คืนมากกว่านั้น และให้รางวัลตอบแทนแก่เขาอย่างมากมาย ¹² ในวันนั้น เจ้า(นบี)จะเห็นชายและหญิงผู้ศรัทธาพร้อมกับรัศมีส่องสว่างอยู่เหนือพวกเขาและทางด้านขวาของพวกเขา (เจ้าจะได้ยินเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า) “ วันนี้

* ดูหน้า 14 – 17 ของบทนำ

มีข่าวดีสำหรับสุเจ้า สุเจ้าจะได้เข้าสวนสวรรค์ที่ได้นั้นมีลำนำหลายสายไหลผ่านและสุเจ้าจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป นี่คือการสำเร็จอันสูงสุด”¹³ ในวันนั้น พวกตลบตะแลงทั้งชายและหญิงจะกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “หันมามองเราบ้างสิ เพื่อที่เราจะได้ประโยชน์จากแสงสว่างของพวกท่านบ้าง” แต่พวกเขาจะถูกบอกว่า “ไปให้พ้น ไปหาแสงสว่างของพวกเจ้าในที่อื่น” หลังจากนั้นจะมีกำแพงถูกยกขึ้นมابينระหว่างพวกเขา มันจะมีประตูบานหนึ่งที่ด้านในของมันจะเป็นความกรุณาและความเมตตา และด้านนอกของมันจะเป็นการลงโทษ¹⁴ บรรดาผู้ตลบตะแลงจะร้องเรียกบรรดาผู้ศรัทธาและกล่าวว่า “เราจะได้อยู่กับพวกท่านกระนั้นหรือ?” บรรดาผู้ศรัทธาจะตอบว่า “ใช่แล้ว แต่พวกเจ้าต่างหากที่ปล่อยตัวเองให้การเย้ายวน ความสงสัยและความหวังลมๆแล้งๆล่อลวงพวกเจ้า จนกระทั่งการตัดสินใจของพระเจ้าได้มาถึง ดังนั้น ผู้หลอกลวงที่ยิ่งใหญ่ (ซาตาน) จึงได้หลอกลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับพระเจ้า”¹⁵ ดังนั้น วันนี้ การไถ่โทษจะไม่เป็นที่ยอมรับจากสุเจ้าและจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่พำนักของสุเจ้าคืออนรก มันจะเป็นผู้อยู่กับสุเจ้า และนี่คือปลายทางอันชั่วร้าย”

¹⁶ ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่หัวใจของพวกเขาคะหวังกลัวด้วยการระลึกถึงพระเจ้าและการประทานสวรรค์ เพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่เป็นเหมือนบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้าพวกเขาซึ่ง หลังจากเวลาได้ผ่านเลยพวกเขาไปเนิ่นนานแล้ว หัวใจของพวกเขายังแข็งกระด้างและตอนนี้พวกเขาส่วนใหญ่ได้เป็นผู้ฝ่าฝืน? ¹⁷ จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินหลังจากที่มันตายไป เราได้แสดงสัญญาณต่างๆแก่สุเจ้าอย่างชัดเจนแล้ว ทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้เข้าใจ

¹⁸ แน่หนอน ในบรรดาชายและหญิงผู้จ่ายทาน และผู้ให้การยืมที่ดีแก่พระเจ้าจะได้รับการใช้คืนหลายเท่า และสำหรับพวกเขาคือรางวัลอันมีเกียรติ ¹⁹ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและในบรรดาศาสนทูตของ

พระองค์นั้น พวกเขาเป็นผู้เชื่อถือได้มากที่สุด และเป็นพยานที่แท้จริงในสายตาของพระผู้อภิบาลของพวกเขา สำหรับพวกเขาคือรางวัลตอบแทนและรัศมีของพวกเขา ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัตย์ญาณต่างๆของเรานั้น พวกเขาคือชาวนรก

²⁰ จงอย่าลืมนะว่าชีวิตแห่งโลกนี้มีโชะไรนอกไปจากการละเล่นและการสนุกสนาน การอวดเครื่องประดับและการโอ้อวดกันในหมู่นักสู้และการแข่งขันกันในความมั่งคั่งและลูกหลาน อุปมาของมันเหมือนกับพืชพันธุ์ที่งอกเงยขึ้นมาหลังจากได้รับน้ำฝนสร้างความดีใจให้แก่ชาวนาชาวไร่ หลังจากนั้น มันก็จะเหี่ยวเฉา แล้วผู้เจ้าจะเห็นมันกลายเป็นสีเหลือง หลังจากนั้น มันจะกลายเป็นซากแห้งที่ไร้ค่า แต่ในโลกนั้นมีการลงโทษอันแสนสาหัสและมีการอภัยโทษจากพระเจ้าและความโปรดปรานของพระองค์ชีวิตแห่งโลกนี้มีโชะไรนอกไปจากการหลอกลวง ²¹ จงแข่งขันกันไปสู่การอภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของพระเจ้าและสวนสวรรค์ที่ความกว้างใหญ่ไพศาลของมันเหมือนกับความกว้างใหญ่ไพศาลของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินซึ่งถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและในบรรดาศาสนทูตของพระองค์ นี่คือการโปรดปรานของพระเจ้า พระองค์ทรงประทานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และความโปรดปรานของพระองค์ไม่มีขอบเขต

²² ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดที่เกิดขึ้นในโลกนี้หรือในตัวผู้เจ้าเองโดยที่เราไม่ได้บันทึกไว้ในคัมภีร์ ก่อนที่มันจะเกิดขึ้น นี่เป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับพระผู้เป็นเจ้า ²³ เพื่อที่ผู้เจ้าจะได้ไม่ท้อแท้ใจในสิ่งที่ผู้เจ้าสูญเสียไปและไม่รู้สึกยินดีในสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่ผู้เจ้า พระเจ้าไม่ทรงรักบรรดาผู้โอหังและผู้คุยโตโอ้อวด ²⁴ และผู้ที่ซีเหี้ยมแล้วยังชักชวนให้คนอื่นซีเหี้ยมด้วย ตอนนี้ ใครก็ตามที่หันหลังให้ (จงรู้ไว้เถิดว่า) พระเจ้านั้นทรงพอเพียงและทรงควรค่าแก่การได้รับการสรรเสริญ

²⁵ เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเรามาพร้อมกับหลักฐานและคัมภีร์

และตาสั่งแห่งความเที่ยงธรรมเพื่อที่มนุษย์จะได้ปฏิบัติในสิ่งที่เป็นการยุติธรรม เราได้ส่งเหล็กซึ่งมีความแข็งแกร่งและคุณประโยชน์อื่น ๆ มากมายลงมาเพื่อมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้รู้ว่าใครช่วยเหลือพระองค์แม้จะมองไม่เห็นและบรรดาศาสนทูตของพระองค์ แน่نونพระเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ

²⁶ เราได้ส่งนุฮและอิบรอฮีมมาและเราได้ให้มโนะและคัมภีร์แก่บรรดาลูกหลานของทั้งสอง ดังนั้น ลูกหลานของพวกเขาจึงมีผู้ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตอง แต่ส่วนมากของพวกเขาได้กลายเป็นผู้ฝ่าฝืน ²⁷ หลังจากพวกเขา เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเราคนแล้วคนเล่าและตามมาด้วยอิชาบุดรของมรฺยัม เราได้ประทานคัมภีร์อินญีลแก่เขาและเราได้ทำให้ความสงสัยและความเมตตาเกิดขึ้นในหัวใจของบรรดาผู้ปฏิบัติตามเขา แต่เรามีได้กำหนดเรื่องการเป็นนักบวชถือสันโดษแก่พวกเขา พวกเขาอุตริตคิดกันขึ้นมาเองเพื่อที่จะแสวงหาความโปรดปรานของพระเจ้า แต่หลังจากนั้น พวกเขาก็ไม่ได้ปฏิบัติตามมันอย่างที่มีสมควรจะต้องได้รับการปฏิบัติตาม ดังนั้น เราจึงได้ประทานรางวัลแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเขา แต่ส่วนมากของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน

²⁸ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงศรัทธาในศาสนทูตของพระองค์ พระเจ้าจะทรงประทานความเมตตาเป็นสองเท่าแก่ผู้เจ้าและจะประทานแสงสว่างแก่ผู้เจ้าเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้เดินไปในแสงสว่างนั้น และจะทรงอภัยโทษความผิดให้แก่ผู้เจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ²⁹ ชาวคัมภีร์ต้องรู้ว่าพวกเขาไม่ได้มีอำนาจเหนือความโปรดปรานของพระเจ้า ความโปรดปรานของพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ซึ่งพระองค์จะทรงประทานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของแห่งความโปรดปรานอันหาที่สิ้นสุดมิได้

58. การอุทธรณ์

อัล-มูญาตะละฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ พระเจ้าทรงได้ยินคำพูดของผู้หญิงที่กำลังอุทธรณ์ต่อเจ้าเกี่ยวกับเรื่องสามีของนางและกำลังร้องทุกข์ต่อพระเจ้า พระเจ้าทรงได้ยินการสนทนากันของสุเจ้าทั้งสอง แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็นอยู่เสมอ

² บรรดาผู้แยกตัวเองออกจากภรรยาของตนโดยการกล่าวว่า “สำหรับฉันแล้ว เธอเหมือนกับหลังของแม่ของฉัน” พวกเขาต้องรู้ว่าภรรยาของพวกเขาไม่ใช่แม่ของพวกเขา ไม่มีใครเป็นแม่ของพวกเขายกเว้นผู้ให้กำเนิดพวกเขาเท่านั้น แน่نون พวกเขากล่าวสิ่งที่น่ารังเกียจและกล่าวคำเท็จ พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงยกโทษให้เสมอ ³ บรรดาผู้แยกตัวเองออกจากภรรยาโดยการเปรียบพวกนางกับแม่ของตนเองและหลังจากนั้นต้องการที่จะกลับมายังสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไป จะต้องปล่อยทาสคนหนึ่งให้เป็นอิสระก่อนที่จะทั้งสองจะแต่งงานซึ่งกันและกัน นี่เป็นสิ่งที่สุเจ้าได้ถูกสั่งให้ทำ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ⁴ และคนที่ไม่สามารถหาทาสได้จะต้องถือศีลอดต่อเนื่องกันเป็นเวลาสองเดือนก่อนที่จะทั้งสองจะแต่งงาน และคนที่ไม่สามารถทำได้ก็ต้องให้อาหารคนยากจนหกสิบคน ที่สังเขบนันก็เพื่อที่สุเจ้าจะได้ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ นี่คือขอบเขตที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั่นคือการลงโทษอันเจ็บปวด

⁵ บรรดาผู้ต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์จะได้รับความอับยศเช่นเดียวกับบรรดาคนก่อนหน้าพวกเขา เราได้ประทรวจนะที่ขัดแย้งลงมาแล้ว และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้รับการลงโทษอย่างน่าอับยศ ⁶ ในวันที่พระเจ้าจะทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นขึ้นอีกครั้ง

หนึ่ง พระองค์จะบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ แม้พวกเขาได้ลืมนั้นไปแล้ว แต่พระเจ้าได้ทรงบันทึกการกระทำทั้งหมดของพวกเขาไว้ครบถ้วนแล้ว เพราะพระเจ้าทรงรู้เห็นทุกสิ่ง

⁷ เจ้าไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงรู้ถึงทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน? ไม่มีการปรึกษากันอย่างลับ ๆ ระหว่างสามคนนอกจากพระองค์จะทรงเป็นที่สื่อนในหมู่พวกเขา และไม่มีการปรึกษากันอย่างลับ ๆ ระหว่างห้าคนนอกจากพระองค์จะทรงเป็นเป็นที่หกในหมู่พวกเขา ไม่ว่าจะน้อยกว่านั้นหรือมากกว่านั้น พระเจ้าจะทรงอยู่กับพวกเขาไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหน ในที่สุดแล้ว ในวันแห่งการพิพากษา พระองค์จะทรงบอกพวกเขาให้รู้ถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป แท้จริง พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ⁸ เจ้าไม่เห็นหรือว่าบรรดาผู้ถูกห้ามปรึกษากันอย่างลับ ๆ ยังทำในสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามไว้อีก? พวกเขาแอบคุยกันในเรื่องบาปและการฝ่าฝืนและการไม่เชื่อฟังศาสนทูต และเมื่อพวกเขามาหาเจ้า พวกเขากล่าวท้าทายเจ้า แต่ไม่ใช่ด้วยถ้อยคำที่พระเจ้าใช้ และในใจนั้น พวกเขาประหลาดใจว่า “ทำไมพระเจ้าถึงไม่ลงโทษเราในสิ่งที่เรากล่าวไป?” นรกเป็นสิ่งที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา พวกเขาจะเป็นเชื้อเพลิงของมัน ช่างเป็นบันปลายที่เลวร้ายจริงๆ

⁹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสูเจ้าคุยกันเป็นการส่วนตัว จงอย่าแอบคุยกันในเรื่องของการบาปและการฝ่าฝืนและการไม่เชื่อฟังศาสนทูต แต่จงพูดคุยกันในเรื่องการส่งเสริมคุณธรรมและความยำเกรงพระเจ้า และจงเกรงกลัวพระเจ้าซึ่งต่อหน้าพระองค์สูเจ้าทั้งหมดจะถูกรวบรวมไว้ด้วยกัน

¹⁰ แท้จริง การชั่งสุ่มกันทางแผ่นดินเป็นงานของชาตानเพื่อที่จะสร้างความทุกข์ใจให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา แต่มันไม่สามารถที่จะทำร้ายพวกเขาได้เว้นเสียแต่พระเจ้าจะทรงอนุมัติ ขอให้บรรดาผู้ศรัทธาไว้วางใจในพระเจ้าเท่านั้น

¹¹ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อมีการขอให้สูเจ้าเปิดช่องว่างให้อีกคนหนึ่ง

ในที่ชุมนุม สู่เจ้าจึงเปิดที่ให้ และพระเจ้าจะทรงจัดหาที่ให้แก่สู่เจ้า และเมื่อมีการขอให้สู่เจ้าลุกขึ้น สู่เจ้าจึงลุกขึ้น จงทำตามนั้น พระเจ้าจะทรงยกตำแหน่งบรรดาผู้ศรัทธาและได้รับความรู้ในหมู่สู่เจ้า พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สู่เจ้ากระทำไป

¹² โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสู่เจ้าปรึกษากับศาสนทูตเป็นการส่วนตัว สู่เจ้าจงให้อะไรบางสิ่งเป็นทานก่อนที่สู่เจ้าจะปรึกษา นี่เป็นการดีกว่าสำหรับสู่เจ้าและเป็นการบริสุทธิ์กว่า อย่างไรก็ตาม ถ้าหากสู่เจ้าไม่สามารถหาสิ่งใดมาให้เป็นทานได้ จงรู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹³ สู่เจ้ากลัวว่าก่อนที่สู่เจ้าจะปรึกษาเป็นการส่วนตัว สู่เจ้าจะ(ไม่สามารถ)จ่ายทานกระนั้นหรือ? หากสู่เจ้าไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ พระองค์ได้ทรงอภัยให้สู่เจ้าในเรื่องนี้แล้ว ดังนั้น สู่เจ้าจงดำรงนามาซและจ่ายซะกาตเป็นประจำและเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สู่เจ้ากระทำ

¹⁴ เจ้าไม่เห็นบรรดาผู้นำเอาหมู่คนที่พระเจ้าทรงกริ้วมาเป็นมิตรกระนั้นหรือ? พวกเขาไม่ได้เป็นพวกสู่เจ้าและมีได้เป็นพวกของพวกเขาด้วย และพวกเขาสาบานต่อความเท็จโดยที่พวกเขารู้ ¹⁵ พระเจ้าทรงเตรียมการลงโทษอันแสนสาหัสไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ความชั่วทั้งนั้นที่พวกเขาได้ทำไป ¹⁶ พวกเขาได้ใช้คำสาบานของพวกเขาเป็นสิ่งปิดบังการทำผิดของพวกเขาและพวกเขาขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของพระเจ้า ดังนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอับยศ

¹⁷ ความมั่งคั่งร่ำรวยของพวกเขาและลูกหลานของพวกเขาไม่อาจช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นไปจากพระเจ้าได้ พวกเขาเหล่านั้นเป็นชาวนรก พวกเขาจะอยู่ในนั่นตลอดไป ¹⁸ วันที่พระเจ้าทรงให้พวกเขาฟื้นขึ้นมาทั้งหมดอีกครั้งหนึ่งนั้น พวกเขาจะสาบานต่อพระองค์ดังที่พวกเขาสาบานต่อสู่เจ้า โดยพวกเขาคิดว่าคำสาบานของพวกเขาจะช่วยอะไรพวกเขาได้บ้าง แต่พวกเขาเป็นผู้โกหกทั้งสิ้น ¹⁹ ชาตานได้เข้าไปมี

อำนาจเหนือพวกเขาและได้ทำให้พวกเขาลืมการรำลึกถึงพระเจ้า พวกเขาได้เข้าไปเป็นพลพรรคของซาตาน จงรู้ไว้เถิดว่าพรรคของซาตานนั้นเป็นพวกที่ขาดทุนอย่างแท้จริง²⁰ แน่นอน บรรดาผู้ฝ่าฝืนพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์นั้น(ในวันแห่งการพิพากษา)คือผู้ที่อยู่ในความต่ำชำน่าสงสารที่สุด²¹ พระเจ้าได้ทรงลิขิตไว้แล้วว่า : “ฉันและบรรดาศาสนทูตของฉันจะชนะอย่างแน่อนที่สุด” แท้จริง พระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงพลัง ทรงมีอำนาจสูงส่ง

²² เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่ศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้ายรักคนที่ต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ถึงแม้คนเหล่านั้นจะเป็นบิดาของพวกเขาหรือลูก ๆ ของพวกเขาหรือพี่น้องของพวกเขาหรือเครือญาติของพวกเขาก็ตาม พวกเขาเหล่านั้นคือผู้ที่พระองค์ได้ทรงจารึกความศรัทธาไว้ในหัวใจของพวกเขาแล้วและได้ทำให้พวกเขามีความเข้มแข็งด้วยวิญญาณจากพระองค์ พระองค์จะทรงรับพวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ที่ภายใต้้นนั้นมีลำนำหลายสายไหลผ่านเพื่อให้พวกเขาพักอยู่ในนั้นตลอดไป พระเจ้าทรงพึงพอพระทัยพวกเขาและพวกเขาก็นิยดีกับพระองค์ พวกเขาเป็นพรรคของพระเจ้า ฟังรู้ไว้เถิดว่าพรรคของพระเจ้าเท่านั้นคือผู้ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง

59. การขับไล่

อัล-ฮัซร์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ทุกสรรพสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินสดุดีพระเจ้า เพราะพระองค์เท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงปรีชาญาณ ² พระองค์คือผู้ทรงขับไล่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชาวกัศมีร์ออกจากบ้านเรือนของพวกเขา

ในการบุกครั้งแรก สู่เจ้าไม่คิดว่าพวกเขาจะออกไปและพวกเขาเองก็คิดว่าป้อมปราการของพวกเขาจะคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้าได้ แต่พระเจ้าได้มายังพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่คาดคิดมาก่อน และพระองค์ได้ทรงสร้างความหวาดกลัวขึ้นในหัวใจของพวกเขาจนบ้านเรือนของพวกเขาพังทลายลงโดยมือของพวกเขาเองและมือของบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้นสู่เจ้าจึงจำใส่ใจไว้ โอผู้มีตาที่จะดู

³ ถ้าพระเจ้าไม่ได้ทรงกำหนดการเนรเทศไว้สำหรับพวกเขาไว้ พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาในโลกนี้แล้ว แต่ในโลกหน้านั้นมีการลงโทษในนรกสำหรับพวกเขาอยู่อย่างแน่นอน ⁴ ทั้งหมดนี้เพราะพวกเขาต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พระเจ้าทรงเจียบขาดในการลงโทษใครก็ตามที่ต่อต้านพระองค์ ⁵ ดันอินทผลัมอะไรก็ตามที่สู่เจ้าโคนมันลงมาหรือที่สู่เจ้าปล่อยให้มันยืนต้นอยู่บนรากของมันล้วนเป็นไปโดยอนุมัติของพระเจ้าเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อที่จะทำให้บรรดาผู้ฝ่าฝืนได้รับความอับยศ

⁶ อะไรก็ตามที่พระเจ้าได้ทรงเอาจากพวกเขามาให้ศาสนทูตของพระองค์ในฐานะเป็นทรัพย์สินเหล่านั้นมาจากความโปรดปรานของพระองค์ มิใช่สิ่งที่สู่เจ้าควมมาและอุฐออกไปเอามันมา แต่พระเจ้าได้ทรงทำให้บรรดาศาสนทูตของพระองค์มีอำนาจเหนือผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ⁷ ทรัพย์สินอะไรก็ตามของพวกเขาในเมืองที่พระเจ้ามอบให้ศาสนทูตของพระองค์นั้นเป็นของพระเจ้าและศาสนทูตและญาติสนิทและเด็กกำพร้าและคนขัดสนและคนเดินทาง ทั้งนี้เพื่อที่มันจะได้ไม่เป็นทรัพย์สินของบรรดาผู้มั่งมีในหมู่สู่เจ้าเท่านั้น ดังนั้น อะไรก็ตามที่ศาสนทูตให้สู่เจ้า จงรับไว้ และอะไรก็ตามที่เขาห้ามสู่เจ้าก็จงละเว้นเสีย จงเกรงกลัวพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเจียบขาดในการลงโทษ ⁸ มันเป็นของบรรดาผู้อพยพที่ยากจนซึ่งถูกขับไล่ออกมาจากบ้านของพวกเขาและทรัพย์สินของพวกเขา เพราะพวกเขาแสวงหาความ

โปรดปรานจากพระเจ้าและความพอพระทัยจากพระองค์และพร้อมที่จะช่วยเหลือพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พวกเขาเหล่านั้นคือผู้มีสัจจะวาจา

⁹ บรรดาผู้ตั้งถิ่นฐานในเมือง(มะดีนะฮฺ)และมีความศรัทธามั่นอยู่ก่อนแล้วนั้น พวกเขารักบรรดาผู้ที่อพยพมายังพวกเขาและไม่มีความต้องการใดๆในใจของพวกเขาสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้รับและพวกเขาเห็นคนอื่นสำคัญกว่าตัวเองถึงแม้ว่าพวกเขาอาจจะขัดสนอยู่ก็ตาม และคนที่ปกป้องตัวเองให้พ้นจากความโลภในตัวของเขาเองนั้น พวกเขาคือผู้ประสบความสำเร็จโดยแท้จริง ¹⁰ บรรดาผู้ที่มา(เข้ารับความศรัทธา)หลังจากพวกเขา กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานอภัยแก่เรา และแก่พี่น้องของเราผู้เข้ารับความศรัทธาก่อนหน้าเรา และโปรดอย่าได้ทรงให้มีความเคียดแค้นใดๆต่อบรรดาผู้ศรัทธาเกิดขึ้นในหัวใจของเราด้วยเถิด โอ้พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

¹¹ เจ้าไม่เห็นบรรดาผู้ทำตัวเป็นผู้ตลบตะแลงกระนั้นหรือ? พวกเขากล่าวแก่บรรดาพี่น้องผู้ปฏิเสธของพวกเขาในหมู่ชาวคัมภีร์ว่า “ถ้าหากพวกท่านถูกขับไล่ออกไป เราจะออกไปกับพวกท่านด้วย และเราจะไม่ฟังผู้ใดเกี่ยวกับพวกท่าน และถ้าหากพวกท่านถูกโจมตี เราจะช่วยเหลือท่าน” แต่พระเจ้าทรงเป็นพยานว่าพวกเขาเป็นผู้โกหก ¹² ถ้าหากพวกเขาถูกขับไล่ คนเหล่านี้จะไม่มีวันออกไปกับพวกเขา และถ้าพวกเขาถูกโจมตี คนเหล่านี้จะไม่ช่วยเหลือพวกเขา และถึงแม้พวกเขาจะช่วยคนเหล่านี้ คนเหล่านี้จะหันหลังหนี แล้วพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากที่ไหนเลย

¹³ พวกเขามีความหวาดหวั่นสุญเจ้ามากกว่าพระเจ้าเสียอีก ทั้งนี้เพราะพวกเขาเป็นผู้ไม่มีความเข้าใจ ¹⁴ พวกเขาจะไม่ออกมาต่อสู้สุญเจ้าข้างนอก ถ้าพวกเขาจะสู้ พวกเขาจะสู้ในถิ่นที่ตั้งที่ได้รับการป้องกันอย่างแข็งแรง

หรือไม่ก็จากหลังกำแพง พวกเขาเป็นศัตรูกันเองอย่างรุนแรง สู้เจ้าคิดว่าพวกเขารวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในขณะที่หัวใจของพวกเขาแตกแยกกัน นั่นเป็นเพราะพวกเขาเป็นหมูชนที่ไม่ใช้สติปัญญา

¹⁵ เช่นเดียวกับบรรดาผู้คนก่อนหน้านี้ พวกเขาได้ลิ้มรสผลชั่วจากสิ่งที่ตัวเองได้กระทำไว้ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ¹⁶ พวกเขาเป็นเหมือนกับชาตานผู้บอกมนุษย์ว่า “จงปฏิเสธสัจธรรม” แต่เมื่อมนุษย์ปฏิเสธสัจธรรมแล้ว มันก็กล่าวว่า “ฉันไม่เกี่ยวอะไรกับพวกเจ้า ฉันกลัวพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” ¹⁷ ดังนั้น จุดสุดท้ายของพวกเขาทั้งสองคือพวกเขาจะได้อยู่ในนรกตราบนิรันดร์กาล และนั่นคือสิ่งตอบแทนสำหรับผู้ทำความผิด

¹⁸ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงเกรงกลัวพระเจ้า และขอให้ทุกคนได้พิจารณาถึงสิ่งที่ตัวเองได้ทำไว้สำหรับวันพรุ่งนี้ จงเกรงกลัวพระเจ้าเถิด เพราะพระเจ้านั้นทรงรู้ดีทุกอย่างถึงสิ่งที่สู้เจ้าทำ ¹⁹ จงอย่าเป็นเหมือนบรรดาผู้หลงลืมพระเจ้าและพระเจ้าทรงทำให้พวกเขาหลงลืมตัวเอง(ผลประโยชน์ที่แท้จริงของพวกเขาเอง) พวกเขาเหล่านั้นคือผู้ฝ่าฝืน ²⁰ ชาวนรกและชาวสวรรค์นั้นไม่เหมือนกัน ชาวสวรรค์เท่านั้นที่เป็นผู้ได้รับความสำเร็จที่แท้จริง

²¹ ถ้าหากเราส่งกรูอาบนีลงมาบนภูเขา เจ้าจะได้เห็นมันพังทลายและแตกออกเป็นเสี่ยงๆ เพราะความกลัวพระเจ้า และนั่นเป็นการอุปมาที่เราได้นำมาแสดงให้เห็นมนุษย์ได้รู้เพื่อที่พวกเขาจะได้พิจารณา ²² พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่เร้นลับและสิ่งที่มองเห็น พระองค์เป็นผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตา ²³ พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงเป็นแหล่งแห่งความปลอดภัย ผู้ทรงประทานความสันติ ผู้ทรงพิทักษ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปฏิบัติตามประกาศิต และผู้ทรงเป็นใหญ่เสมอ พระองค์ทรงบริสุทธิ์เหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีกับ

พระองค์²⁴ พระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงวางแผนการสร้าง ผู้ทรงทำให้มันเป็นไปตามนั้น ผู้ทรงทำให้เป็นรูปร่าง ของพระองค์คือพระนามอันประเสริฐทั้งหลาย อะไรก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างสดุดีพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุดและผู้ทรงปรีชาญาณ

60. ผู้หญิงที่ถูกทดสอบ

อัล-มุตอะฮะนะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าเป็นมิตรกับศัตรูของฉันทและศัตรูของสุเจ้า สุเจ้าจะแสดงความเป็นมิตรแก่พวกเขาหรือในเมื่อพวกเขาปฏิเสธศรัทธาที่สุเจ้าได้รับแล้ว เมื่อพวกเขาขับไล่สุเจ้าและศาสนทูต (เพียง) เพราะสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้า พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ถ้าหากสุเจ้าออกมาจากบ้านของสุเจ้าเพื่อจะต่อสู้ในหนทางของฉันทและเพื่อแสวงหาความโปรดปรานของฉันทแล้ว สุเจ้าจะเป็นมิตรกับพวกเขาอย่างลับๆได้อย่างไร? ฉันทรู้ทุกอย่างที่สุเจ้าปกปิดและที่สุเจ้าทำโดยเปิดเผย ใครก็ตามในหมู่สุเจ้าที่ทำเช่นนั้นล้วนหลงผิดออกไปจากหนทางที่ถูกต้อง² ถ้าหากพวกเขาเห็นอกว่าสุเจ้า พวกเขาจะเป็นศัตรูต่อสุเจ้าและจะใช้มือและลิ้นของเขาทำร้ายสุเจ้า พวกเขาปรารถนาที่จะให้สุเจ้าละทิ้งความศรัทธาของสุเจ้า³ ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ความสัมพันธ์ทางเครือญาติและลูกหลานของสุเจ้าจะไม่ยังประโยชน์อันใดต่อสุเจ้า ในวันนั้น พระองค์จะทรงแยกแยะระหว่างสุเจ้า และพระองค์เป็นผู้ทรงเห็นสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

4 แท้จริง สุเจ้ามีตัวอย่างที่ดีในอับรอฮีมและบรรดาผู้ที่อยู่กับเขาเมื่อพวกเขากล่าวแก่คนของพวกเขว่า “เราไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับพวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า เราขอปฏิเสธพวก

ท่าน และระหว่างเรากับพวกท่านได้มีความเป็นศัตรูและความเกลียดชังเกิดขึ้นตลอดไปจนกว่าพวกท่านจะศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว” (ยกเว้น) เมื่ออับรฮัมได้พูดกับพ่อของเขาว่า “ฉันจะวิงวอนขอภัยโทษ(ต่อพระเจ้า)ให้ท่านถึงแม้ฉันจะไม่มีอำนาจใดๆที่จะช่วยท่านจากพระเจ้าได้” พวกเขากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์เท่านั้นที่เรามอบหมายความไว้วางใจและยังพระองค์เท่านั้นที่เราจะหันไปและยังพระองค์เท่านั้นที่เราจะกลับไปในที่สุด ⁵ โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าทรงทำให้เราเป็นเหยื่อของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย ขอพระองค์โปรดทรงอภัยเรา โอ้พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงปรีชาญาณ” ⁶ แน่นอน ในความประพฤติดของคนเหล่านั้นมีตัวอย่างอันดีงามสำหรับสุเจ้าและสำหรับทุกคนที่มีความหวังในพระเจ้าและในวันสุดท้าย แต่ผู้ใดที่หันออกไปจากนี้ต้องรู้ว่าพระเจ้าทรงเพียงพอและทรงควรค่าแก่การสรรเสริญ ⁷ บางทีพระเจ้าอาจจะทรงทำให้เกิดความรักขึ้นระหว่างสุเจ้ากับบางคนในหมู่พวกเขาที่สุเจ้าถือว่าเป็นศัตรู เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงอนุภาพ และเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁸ พระเจ้ามิได้ทรงห้ามสุเจ้าทำดีและปฏิบัติอย่างเป็นธรรมต่อบรรดาผู้ที่มิได้ต่อสู้สุเจ้าในเรื่องของศาสนาและมิได้ขับไล่สุเจ้าออกจากบ้านของสุเจ้า แท้จริง พระเจ้าทรงรักผู้มีความยุติธรรม ⁹ แท้จริง พระเจ้าทรงห้ามสุเจ้ามิให้เอาบรรดาผู้ต่อสู้สุเจ้าในเรื่องศาสนาและขับไล่สุเจ้าออกจากบ้านของสุเจ้าและช่วยเหลือกับคนอื่นในการขับไล่สุเจ้ามาเป็นเพื่อนเท่านั้น ส่วนคนที่เอาพวกเขาเหล่านั้นมาเป็นเพื่อน พวกเขาก็คือผู้ละเมิด

¹⁰ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อหญิงผู้ศรัทธาได้อพยพมายังสุเจ้า จงตรวจสอบพวกนางเสียก่อน ถึงแม้พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงความศรัทธาที่แท้จริงของพวกนาง หลังจากนั้น เมื่อสุเจ้ารู้ว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงแล้ว จงอย่าส่งพวกนางไปให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกนางไม่เป็นที่อนุมัติสำหรับพวกเขาและพวกเขาก็ไม่เป็นที่อนุมัติสำหรับพวกนางอีก

ต่อไป จงส่งของขวัญแต่งงานที่พวกเขาให้แก่นางคืนกลับไปให้แก่สามี ผู้ปฏิเสธศรัทธาของพวกนาง ไม่มีข้อตำหนิใดๆ ถ้าสุเจ้าจะแต่งงานกับพวกนางเมื่อสุเจ้าได้จ่ายของขวัญแต่งงานให้แก่นางแล้ว และสุเจ้าจงอย่าเห็นยวรั้งหญิงผู้ปฏิเสธศรัทธาไว้ใน การแต่งงาน จงขอคืนสิ่งที่สุเจ้าได้ให้แก่ภรรยาผู้ไม่ศรัทธาของสุเจ้า และจงให้บรรดาผู้ไม่ศรัทธาขอคืนสิ่งที่พวกเขาได้ให้แก่ภรรยามุสลิมของพวกเขานี้คือคำบัญชาของพระเจ้า พระองค์ทรงตัดสินระหว่างสุเจ้าและพระองค์ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

¹¹ ถ้าหากภรรยาคนใดของสุเจ้าหนีสุเจ้าไปหาบรรดาผู้ปฏิเสธ และต่อมาเมื่อถึงคราวของสุเจ้าบ้าง (โดยการที่ผู้หญิงของฝ่ายตรงข้ามมาหาสุเจ้า) สุเจ้าจงให้แก่คนที่ภรรยาของพวกเขานี้ไปในจำนวนเท่ากับที่พวกเขาได้ให้พวกนางไป และจงเกรงกลัวพระเจ้าที่สุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาในพระองค์เถิด

¹² โอ้ นบี เมื่อหญิงผู้ศรัทธาได้มายังเจ้าเพื่อให้สัตย์ปฎิญาณจงรักภักดี และสัญญาว่าพวกนางจะไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า และจะไม่ขโมย จะไม่ทำชั่ว จะไม่ฆ่าลูกของพวกนาง จะไม่สร้างเรื่องเท็จขึ้นมาเพื่อใส่ร้ายผู้อื่น และจะไม่ฝ่าฝืนสุเจ้าในสิ่งที่ดี เจ้าจงรับการให้สัตย์ปฎิญาณของพวกนาง และจงวิงวอนต่อพระเจ้าให้ทรงอภัยพวกนาง แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹³ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงกริ้ว ผู้หมัดหวังต่อวันปรโลกเช่นเดียวกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่กำลังนอนอยู่ในสุสานอย่างสิ้นหวัง

61. ตำแหน่ง

อัล-ค็อฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างสรรเสริญพระเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ 2 โอบรรดาผู้ศรัทธา ทำไมสุเจ้าจึงพูดในสิ่งที่สุเจ้าไม่กระทำ? 3 สิ่งที่น่าเกลียดที่สุดในทัศนะของพระเจ้านี้คือสุเจ้าไม่ทำในสิ่งที่สุเจ้าพูด 4 แท้จริง พระเจ้าทรงรักบรรดาผู้ต่อสู้ในหนทางของพระองค์เป็นแถวเหมือนกับเป็นปปราการที่แข็งแกร่ง*

5 จงนึกถึงเมื่อตอนที่มุซาได้พูดกับคนของเขาว่า “โอ พวกพ่อของฉัน ทำไมพวกท่านถึงได้ทำร้ายฉันทั้งๆที่พวกท่านรู้ว่าฉันเป็นศาสนทูตคนหนึ่งซึ่งพระเจ้าส่งมายังพวกท่าน?” ดังนั้น เมื่อพวกเขาหันเหออกไป พระเจ้าจึงได้ทรงทำให้หัวใจของพวกเขาหันเหออกไปด้วย พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ฝ่าฝืน

6 จงนึกถึงเมื่อตอนที่อิซาบุตรของมัรยัมได้กล่าวว่า : “ลูกหลานอิสราเอลทั้งหลาย ฉันเป็นศาสนทูตคนหนึ่งซึ่งพระเจ้าได้ส่งมายังพวกท่านเพื่อยืนยันเตารอตที่มาก่อนฉันและแจ้งข่าวดีถึงศาสนทูตคนหนึ่งที่จะมาหลังจากฉัน นามของเขาคืออะหมัด” แต่ถึงกระนั้น เมื่อเขามายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้ง พวกเขา ยังคงกล่าวว่า “นี่เป็นแค่ไสยศาสตร์” 7 ใครเล่าที่จะชั่วร้ายมากกว่าคนที่กล่าวเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าเมื่อเขากำลังถูกเชิญชวนมาสู่การยอมจำนนต่อพระเจ้า? พระเจ้าไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ทำความผิดเหล่านั้น 8 พวกเขาหาทางที่จะดับแสงสว่างของพระเจ้าด้วยปากของพวกเขา แต่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แล้วว่าพระองค์จะให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์ แม้ว่าบรรดาผู้

* ดูหน้า 14 – 17 ของบทนำ

ปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังแค่ไหนก็ตาม ⁹ พระองค์คือผู้ส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมกับทางนำและศาสนาที่แท้จริงเพื่อที่จะทำให้มันเหนือกว่าศาสนาใดๆทั้งหมด ถึงแม้ว่าพวกบุชารูปเคารพจะเกลียดชังก็ตาม

¹⁰ โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จะให้ฉันบอกสู่เจ้าถึงการตอรองที่จะช่วยให้สู่เจ้ารอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวดเอาไหม ? ¹¹ นั่นคือ สู่เจ้าจะต้องศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และดิ้นรนต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าด้วยทรัพย์สินและชีวิตของสู่เจ้า นี่เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในหนทางของสู่เจ้า ถ้าหากสู่เจ้ารู้ ¹² พระเจ้าจะทรงอภัยบาปแก่สู่เจ้าและจะทรงรับสู่เจ้าเข้าสู่สวรรค์ที่ได้ฉันมีลำน่านหลายสายไหลผ่านและจะประทานที่พำนักอันแสนบรมสุขในสวนสวรรค์อันนิรันดร์แก่สู่เจ้า นี่คือการสำเร็จอันสูงสุดอย่างแท้จริง ¹³ พระองค์จะทรงประทานสิ่งอื่นๆที่สู่เจ้าปรารถนาด้วย นั่นคือ การช่วยเหลือของพระเจ้าและชัยชนะ (โอ้นบี) จงแจ้งข่าวดีถึงเรื่องนี้แก่บรรดาผู้ศรัทธา

¹⁴ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงเป็นผู้ช่วยเหลือพระเจ้าดังที่อิซาบุตรของมัรยัมได้กล่าวแก่บรรดาสานุศิษย์ ของเขาว่า “ใครจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันในหนทางของพระเจ้า?” บรรดาสานุศิษย์ได้ตอบว่า “เราคือผู้ช่วยเหลือของพระเจ้า” ดังนั้น ลูกหลานของอิสราเอลบางคนจึงได้ศรัทธาและบางคนได้ปฏิเสธ ดังนั้น เราจึงได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธาให้เหนือกว่าศัตรูของพวกเขาแล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้ชนะ

62. วันแห่งการชุมนุม

อัล-ญุมฮะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินต่างสดุดีพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ์และผู้ทรงปรีชาญาณ ² พระองค์คือผู้ทรงแต่ง

ตั้งศาสนทูตคนหนึ่งขึ้นมาในหมู่ผู้ไม่รู้หนังสือในหมู่พวกเขาเพื่อมาอ่าน
วณะทั้งหลายของพระองค์ให้แก่พวกเขาและขัดเกลากพวกเขาและสอน
คัมภีร์และวิทย์ปัญญาแก่พวกเขาในขณะที่ก่อนหน้านี้พวกเขาเป็นผู้หลง
อยู่ในความมืดอันชัดแจ้ง³ และแก่คนอื่นๆจากในหมู่พวกเขาที่ยังไม่ได้
มาร่วมกับพวกเขา พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ⁴ นั่นคือ
ความโปรดปรานของพระเจ้า พระองค์ประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรง
ประสงค์ เพราะพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่

⁵ บรรดาผู้ที่ได้รับเตารอดแล้ว แต่ไม่ได้ทำตามนั้นก็เหมือนกับลาที่
แบกหนังสือไว้ แต่ที่แย่กว่านั้นคือบรรดาผู้ถือว่าสัญญาของพระเจ้าเป็น
เท็จ พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ทำความผิดเช่นนั้น⁶ จึงบอกพวกเขาว่า “โอ้
ผู้ที่กลายเป็นยิวไปแล้วทั้งหลาย ถ้าหากพวกท่านอ้างว่าพวกท่านเท่านั้น
ที่เป็นที่รักของพระเจ้า พวกท่านจงหาทางตายกันเถิด ถ้าหากพวกท่าน
พูดจริง”⁷ แต่ว่าพวกเขาไม่ปรารถนามันเพราะความผิดที่พวกเขาได้ส่ง
ล่วงหน้าไปก่อนแล้ว พระเจ้าทรงรู้จักบรรดาผู้ทำความผิดเหล่านี้เป็น
อย่างดี⁸ ดังนั้น จึงบอกพวกเขาว่า “ความตายที่พวกท่านวิงหนีมันนั้น
จะตามทันพวกท่านสักวันหนึ่ง หลังจากนั้น พวกท่านจะถูกนำตัวไปยัง
พระองค์ผู้ทรงรอบรู้ถึงสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย และพระองค์จะบอกพวก
ท่านถึงสิ่งที่พวกท่านได้ทำไว้”

⁹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสุเจ้าถูกเรียกไปสู่การมาฆวันศุกร์ จงรีบเร่ง
ไปสู่การระลึกถึงพระเจ้าและจงละทิ้งการค้าขายเสีย นั่นเป็นการดีกว่า
สำหรับสุเจ้าถ้าหากสุเจ้ารู้¹⁰ เมื่อการมาฆเสร็จสิ้นแล้ว สุเจ้าจงแยก
ย้ายกันไปในแผ่นดินและแสวงหาความโปรดปรานของพระเจ้า¹⁶ และจง
ระลึกถึงพระเจ้าให้มากๆ เพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้รับความเจริญมั่งคั่ง¹¹ และ
เมื่อพวกเขาเห็นการค้าและการละเล่น พวกเขาก็กรูกันไปหามันและทิ้ง
ให้เจ้ายินอยู่ จึงบอกพวกเขาว่า “สิ่งที่อยู่กับพระเจ้านั้นดีกว่าการเล่น
และการค้า” และพระเจ้าคือผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่ดีที่สุด

63. พวกตลบตะแลง

อัล—มุนาฟิฏน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ (โอ นบี) เมื่อพวกตลบตะแลงมายังเจ้า พวกเขากล่าวว่า “เราขอยืนยันว่าท่านเป็นศาสนทูตของพระเจ้า” พระเจ้าทรงรู้ว่าเจ้าเป็นศาสนทูตของพระองค์จริง แต่พระเจ้าทรงเป็นพยานว่าพวกตลบตะแลงเหล่านี้เป็นผู้โกหก ² พวกเขากล่าวคำสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นโล่กำบัง แล้วพวกเขาขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของพระเจ้า ความชั่วแท้งๆสำหรับสิ่งที่พวกเขากระทำ ³ นั่นเพราะว่าพวกเขาศรัทธาและหลังจากนั้นพวกเขาก็ปฏิเสธความศรัทธาของพวกเขา ดังนั้น หัวใจของพวกเขาจึงถูกปิดผนึกจนพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด

⁴ เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา รูปลักษณ์ภายนอกของพวกเขาดูน่าประทับใจเมื่อพวกเขาพูด เจ้าก็อยากจะฟังสิ่งที่พวกเขาพูด แต่ในความจริงแล้วพวกเขาเหมือนกับท่อนไม้ที่ฟังกำแพง พวกเขาคิดว่าเสียงตะโกนทุกเสียงนั้นมุ่งตรงไปที่พวกเขา พวกเขาคือศัตรูที่แท้จริง ดังนั้น จงระวังพวกเขาให้ดี ขอพระเจ้าทรงทำลายพวกเขา พวกเขาลงผิดไปได้อย่างไรกันนี้! ⁵ เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “มาเถิด ศาสนทูตของพระเจ้าจะวิงวอนขออภัยให้พวกท่าน” พวกเขาส่ายหัวและเจ้าจะเห็นพวกเขาหันหลังด้วยความมโหฬาร ⁶ (โอ นบี) ไม่ว่าเจ้าจะวิงวอนขอการอภัยโทษหรือไม่ มันไม่มีอะไรต่างกันสำหรับพวกเขา พระเจ้าจะไม่ทรงอภัยโทษพวกเขา เพราะพระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ฝ่าฝืน

⁷ พวกเขาคือผู้กล่าวว่า “จงอย่าให้สิ่งใดแก่บรรดาผู้ปฏิบัติตามศาสนทูตของพระเจ้าจนกว่าพวกเขาจะทิ้งเขาไป” ทั้งๆที่พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของคลังแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แต่พวกตลบตะแลงไม่เข้าใจ

⁸ และพวกเขากล่าวว่า “เมื่อเรากลับไปยังมะดีนะฮฺ (เรา)พวกที่มีเกียรติจะขับไล่พวกที่ต่ำต้อย(หมายถึงมุสลิมที่ยากจน)ออกไปจากเมือง” ทั้งๆที่เกียรตินั้นเป็นของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธา แต่พวกตลบตะแลงไม่รู้

⁹ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าให้ทรัพย์สินของสุเจ้าและลูกหลานของสุเจ้าทำให้สุเจ้าหันห่างออกจากการระลึกถึงพระเจ้า บรรดาผู้ที่ทำเช่นนั้นคือผู้ขาดทุนอย่างแท้จริง ¹⁰ และจงใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่สุเจ้าก่อนที่ความตายจะมายังคนหนึ่งคนใดในหมู่สุเจ้า แล้วเขากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล หากพระองค์ทรงผ่อนผันให้ฉันอีกสักกระยะหนึ่ง ฉันจะบริจาคทานและฉันจะเป็นผู้ทำความดี” ¹¹ แต่พระเจ้าจะไม่ทรงผ่อนผันให้คนหนึ่งเมื่อวาระของเขาสิ้นสุดลงแล้ว และพระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

64. การขาดทุนและกำไร

อัล-ตะฆอบุน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินกำลังสดุดีพระเจ้า ของพระองค์คืออำนาจสูงสุดและของพระองค์คือการสรรเสริญและพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด ² พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้า แต่แล้วบางคนของสุเจ้ายังเป็นผู้ปฏิเสธความจริงนี้และบางคนเป็นผู้ศรัทธา(ในเรื่องนี้) พระเจ้าทรงเฝ้าดูสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ³ พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อวัตถุประสงค์หนึ่ง พระองค์ได้ทรงทำให้สุเจ้าเป็นรูปร่างและทำให้รูปร่างของสุเจ้าดีเลิศ ยิ่งพระองค์ที่สุเจ้าจะต้องกลับไปในที่สุุด ⁴ พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์

ทรงรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้าปิดบังและทุกสิ่งที่สุเจ้าเปิดเผย และพระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในหัวใจของสุเจ้า

⁵ สุเจ้าไม่ได้ยินข่าวเกี่ยวกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก่อนหน้านี้และหลังจากนั้นได้สัมผัสผลชั่วจากการกระทำของพวกเขาไปแล้วกระนั้นหรือ? พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ⁶ นั้นเป็นเพราะบรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาณอันชัดเจนแล้ว แต่พวกเขากล่าวว่า “แต่มนุษย์ธรรมดาหรือที่จะมาผู้นำทางเรา?” ดังนั้น พวกเขาจึงได้ปฏิเสธศรัทธาและหันหลังให้ ดังนั้น พระเจ้าจึงไม่ต้องการพวกเขา พระเจ้าทรงมีเพียงพอไม่ต้องอาศัยใครและทรงควรค่าแก่การสรรเสริญ

⁷ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายืนยันว่าพวกเขาจะไม่มีวันถูกทำให้ฟื้นขึ้นจากความตาย จึงบอกพวกเขาว่า “อย่ากระนั้นเลย ขอสาบานด้วยพระเจ้าของฉัน พวกท่านจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นมาอย่างแน่นอน หลังจากนั้น พวกท่านจะถูกบอกว่าพวกท่านได้ทำอะไรไป และนี่เป็นเรื่องง่ายสำหรับพระเจ้า” ⁸ ดังนั้น จงศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และในแสงสว่างที่เราได้ประทานลงมา พระเจ้าทรงรอบรู้ในสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ⁹ เมื่อพระองค์จะรวบรวมสุเจ้าเข้าด้วยกันในวันแห่งการชุมนุมนั้น นั้นเป็นวันแห่งการขาดทุนและกำไร ใครที่ศรัทธาในพระเจ้าและทำความดี พระเจ้าจะทรงลบล้างบาปของเขาออกไปและจะรับเขาเข้าไว้ในสวนสวรรค์ซึ่งไถ่หนี้มีลำนํ้าหลายสายไหลผ่านเพื่อพำนักรออยู่ในนั้นตลอดไป นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่ ¹⁰ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและถือว่าสัญญาณทั้งหลายของเราเป็นเท็จนั้นจะเป็นชาวนรกที่อยู่ในนั้นตลอดไป และนั่นเป็นจุดหมายที่เลวร้ายที่สุด

¹¹ ไม่มีทุกข์ภัยเกิดขึ้นกับมนุษย์ใดนอกจากโดยอนุมัติของพระเจ้า ใครที่ศรัทธาในพระองค์ พระองค์จะทรงนำทางหัวใจของเขา พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ¹² จงเชื่อฟังพระเจ้าและจงเชื่อฟังศาสนทูต แต่ถ้าหากสุเจ้า

หันหลังให้การเชื่อฟัง จงจำไว้ว่าศาสนทูตของเรารับผิดชอบแค่การนำ
 ศาสน์ที่ชัดเจนมาบอกต่อเท่านั้น ¹³ พระเจ้าคือผู้ที่ไม่มีพระเจ้าอื่นใด
 นอกไปจากพระองค์ ดังนั้น ขอให้บรรดาผู้ศรัทธามอบความไว้วางใจใน
 พระองค์

¹⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย (แม้แต่)ภรรยาบางคนของสุเจ้าและลูกหลาน
 ของสุเจ้าก็เป็นศัตรูของสุเจ้า ดังนั้น จงระวังพวกเขา แต่ถ้าหากสุเจ้าให้อภัยและยกโทษ แน่หนอ พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹⁵
 ทรัพย์สินของสุเจ้าและลูกหลานของสุเจ้ามิใช่อื่นใดนอกไปจากการทดสอบ และพระเจ้าเท่านั้นที่มีรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่อยู่กับพระองค์¹⁶
 ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าเท่าที่สุเจ้าจะสามารถทำได้ และจงฟังและ
 จงเชื่อฟังและจงใช้จ่ายทรัพย์สินของสุเจ้า มันเป็นผลดีต่อสุเจ้าเอง และ
 ผู้ใดปกป้องตนเองให้พ้นจากความโลภของพวกเขา พวกเขาจะประสบความสำเร็จ ¹⁷ ถ้าหากสุเจ้าให้การยืมที่ดีแก่พระเจ้า พระองค์จะทรงจ่าย
 คืนให้สุเจ้าเป็นหลายเท่าและจะทรงอภัยความผิดให้สุเจ้า พระเจ้าทรง
 เห็นคุณค่าความดีงามและทรงผ่อนปรน ¹⁸ พระเจ้าทรงรู้ในสิ่งเร้นลับและ
 สิ่งเปิดเผย ผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงปรีชาญาณ

65. การหย่า

อัล-ฎะลา

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ โอ้ นบี เมื่อเจ้า(และบรรดาผู้ศรัทธา)หย่าภรรยา จงหย่าพวกนางตาม
 ระยะเวลาแห่งการรอคอยของพวกนางที่ได้ถูกกำหนดไว้ และจงนับระยะ
 เวลาแห่งการรอคอยนั้นให้ถูกต้อง จงเกรงกลัวพระเจ้า พระผู้อภิบาล
 ของสุเจ้า และจงอย่าไล่ นางออกจากบ้านของพวกนาง(ในระหว่างเวลา

รอกอย) และนางเองจะต้องไม่ทิ้งพวกเขาไป ยกเว้นในกรณีที่พวกนางทำสิ่งลามกอย่างเปิดเผย นี่คือขอบเขตที่กำหนดโดยพระเจ้า และใครที่ละเมิดขอบเขตของพระเจ้า เขาก็ธรรมชาติของตัวเอง เจ้าไม่รู้ว่าหลังจากนี้แล้วบางทีพระเจ้าอาจจะทำให้มีสถานการณ์ใหม่บางอย่าง (การประนีประนอม)เกิดขึ้น ² หลังจากนั้น เมื่อระยะเวลาแห่งการรอกอยสิ้นสุดแล้ว จงรังตัวพวกนางไว้อย่างมีเกียรติหรือไม่ก็ให้พวกนางจากไปอย่างมีเกียรติ และจงให้มีพยานผู้เป็นธรรมสองคนในหมู่ผู้เจ้าเป็นพยานอย่างเที่ยงธรรมเพื่อพระเจ้า นี่เป็นการตักเตือนสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้าย ใครก็ตามที่เกรงกลัวพระเจ้าในสิ่งที่เขาทำ พระเจ้าจะหาทางออก(จากความยุ่งยาก)ให้แก่เขา ³ และพระเจ้าจะประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจากสิ่งที่เขาไม่คาดคิด พระเจ้าเพียงพอแล้วสำหรับผู้ใดก็ตามที่วางใจในพระองค์ พระเจ้าทรงทำให้สิ่งที่ถูกกำหนดไว้เป็นไปตามนั้น พระเจ้าได้กำหนดชะตากรรมไว้สำหรับทุกสิ่งแล้ว

⁴ ในกรณีของภรรยาของสุเจ้าที่ผ่านวัยมีประจำเดือนแล้ว ถ้าสุเจ้ามีความสงสัยใดๆ จงรู้ไว้เถิดว่าระยะเวลาการรอกอยของพวกนางคือสามเดือน และนี่ก็ใช้กับผู้หญิงที่ยังไม่มีประจำเดือนเช่นกัน สำหรับผู้หญิงที่ตั้งครรภ์นั้น ระยะเวลาของพวกนางสิ้นสุดลงเมื่อพวกนางได้คลอดทารกที่อยู่ในครรภ์ของพวกนาง และใครก็ตามที่เกรงกลัวพระเจ้า พระองค์จะทรงทำให้เรื่องของเขาง่ายดายสำหรับเขา ⁵ นี่คือคำบัญชาของพระเจ้าซึ่งพระองค์ได้ประทานมายังสุเจ้า ใครก็ตามที่เกรงกลัวพระเจ้าจะได้รับการให้อภัยบาปและได้รับรางวัลตอบแทนอย่างมากมาย

⁶ จงให้ผู้หญิง(ที่อยู่ในระหว่างเวลารอกอย)อาศัยอยู่ในลักษณะเดียวกับที่สุเจ้าอาศัยอยู่ตามฐานะของสุเจ้า และจงอย่าทำร้ายพวกนางเพื่อทำให้พวกนางอยู่อย่างลำบาก ถ้าหากพวกนางตั้งครรภ์ จงเลี้ยงดูพวกนางจนกระทั่งพวกนางคลอดบุตร หลังจากนั้น ถ้าหากพวกนางให้นมลูกของสุเจ้า จงให้ค่าตอบแทนแก่พวกนาง และจงปรึกษา(ปัญหาเรื่องค่า

ตอบแทน)ร่วมกันด้วยดี แต่ถ้าหากผู้เจ้าต่างสร้างภาระให้กันและกัน (เกี่ยวกับปัญหาเรื่องค่าตอบแทน) จงให้ผู้หนึ่งให้หนี้มทาร์กนั้น ⁷ ขอให้คนรวยใช้จ่ายตามฐานะของเขาและขอให้คนที่ปัจจัยของตนจำกัดจำเขี่ยใช้จ่ายจากสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่เขา พระเจ้าไม่ได้สร้างภาระแก่ผู้ใดในสิ่งที่เกินกว่าพระองค์ได้ประทานแก่เขา ไม่ช้า พระเจ้าจะให้เกิดความสบายหลังจากความลำบาก

⁸ ก็เมื่อแล้วที่ฝ่าฝืนคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของมันและศาสนทูตของพระองค์ และเราได้เรียกพวกเขามาชำระบัญชีอย่างเข้มงวดและลงโทษพวกเขาอย่างแสนสาหัส ⁹ ดังนั้น พวกเขาจึงได้ลิ้มรสผลชั่วจากการกระทำของพวกเขา และผลสุดท้ายก็คือพวกเขาไม่มีอะไรออกไปจากความหายนะที่มีไว้สำหรับพวกเขา ¹⁰ พระเจ้าได้ทรงเตรียมการลงโทษอันรุนแรงไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า โอบรรดาผู้มีสติปัญญาที่มีความศรัทธา พระเจ้าได้ส่งผู้ตักเตือนมายังผู้เจ้า ¹¹ และศาสนทูตคนหนึ่งที่น่าสยดสยองอันชัดเจนของพระเจ้ามายังผู้เจ้าเพื่อที่เขาจะได้โน้มน้าวบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีออกจากความมืดมาสู่แสงสว่าง ใครก็ตามที่ศรัทธาในพระเจ้าและกระทำความดี พระเจ้าจะทรงรับเขาเข้าสู่สวรรค์ซึ่งภายใต้มันมีลำนำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะได้อยู่ในนั้นตลอดไป พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมปัจจัยอันดีเลิศไว้สำหรับเขาแล้ว

¹² พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินจำนวนที่เท่ากัน คำบัญชาของพระองค์ลงมากท่ามกลางพวกมัน ทั้งนี้เพื่อที่ผู้เจ้าจะได้รู้ว่าพระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่งและความรู้ของพระเจ้านั้นครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง

66. การห้าม

อัล-ตะฮ์รีม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ โอ้ นบี ทำไมเจ้าจึงทำให้สิ่งที่พระเจ้าทรงอนุมัติเป็นสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับเจ้าเพื่อทำให้ภรรยาของเจ้าพึงพอใจ? แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัยผู้ทรงเมตตา ² พระเจ้าได้ทรงให้แนวทางแก่คำสาบานให้เจ้าแล้ว พระเจ้าทรงเป็นนายเจ้า และพระองค์เท่านั้นคือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

³ ครั้งหนึ่ง นบีได้บอกความลับแก่ภรรยาคนหนึ่งของเขา แต่นางไม่รักษาความลับนั้นและเมื่อพระเจ้าได้ทรงบอกให้นบีได้รู้เรื่องนี้ นบีจึงได้บอกส่วนหนึ่งให้เป็นที่รู้กันและหลีกเลี่ยง(ที่จะเอ่ยถึง)อีกส่วนหนึ่ง เมื่อเขาพูดกับภรรยาของเขาถึงเรื่องนี้ นางได้ถามว่าใครเป็นคนบอกเรื่องนี้แก่เขา นบีตอบว่า “ผู้ทรงรู้ทุกสิ่งและผู้ทรงรอบรู้ได้บอกให้ฉันรู้” ⁴ ถ้าหากสุเจ้าทั้งสอง(ผู้หญิง)สำนึกผิดหันกลับไปหาพระเจ้า (มันจะเป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้า) เพราะหัวใจของสุเจ้าทั้งสองได้คล้อยไปทางนั้นแล้ว แต่ถ้าหากสุเจ้าทั้งสองร่วมมือกันต่อต้านนบี สุเจ้าทั้งสองควรรู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงคุ้มครองเขา และหลังจากพระองค์ ญิบรีลรวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาที่ดีและบรรดาทูตสวรรค์ยังเป็นผู้ติดตามและให้ความช่วยเหลือเขาอีกด้วย

⁵ ถ้าหากนบีหย่าสุเจ้าทั้งสอง พระเจ้าจะหาภรรยาที่ดีกว่าแก่เขาแทนสุเจ้าทั้งสอง ภรรยาที่เป็นผู้ยอมจำนน(ต่อพระเจ้า) มีความศรัทธา เชื่อฟัง อดทน อุทิศตนในการเคารพสักการะและมั่นคงในการถือศีลอด ไม่ว่าจะเคยแต่งงานมาแล้วหรือเป็นหญิงบริสุทธิ์ก็ตาม

⁶ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงปกป้องคุ้มครองตัวของสุเจ้าเองและครอบครัวของสุเจ้าให้พ้นจากไฟนรกที่เชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์และหินซึ่งข้างบนนั้นจะมีทูตสวรรค์ที่เข้มงวดดุจดั่งเผ่าอยู่ ทูตสวรรค์เหล่านี้ไม่เคยฝ่าฝืน

คำบัญชาของพระเจ้าและจะทำตามที่ได้ถูกบัญชา ⁷ โอบรรดาผู้ปฏิเสธ
 สัจธรรม วันนั้นผู้เจ้าอย่าได้มาแก้ตัวเลย ผู้เจ้ากำลังได้รับการตอบแทน
 สำหรับสิ่งที่ผู้เจ้าได้ทำไว้

⁸ โอบรรดาผู้ศรัทธา จงหันกลับมายังพระเจ้าและขอภัยต่อพระเจ้า
 ด้วยความจริงใจเถิด บางที่พระเจ้าจะให้ภัยความผิดของผู้เจ้าและรับ
 ผู้เจ้าเข้าสู่สวรรค์ซึ่งเบื้องล่างนั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน มันเป็นวันที่
 พระเจ้าจะไม่ทำให้มีและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาได้รับความอภัย
 รัศมีของพวกเขาจะส่องสว่างทางเบื้องหน้าพวกเขาและทางด้านขวาของ
 พวกเขา และพวกเขาจะกล่าวว่า : “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทำให้
 แสงสว่างของเราสมบูรณ์สำหรับพวกเราและโปรดทรงอภัยแก่เรา แท้จริง
 พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง”

⁹ โอ นบี จงใช้ความพยายามให้ถึงที่สุดต่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
 และพวกตลบตะแลง และจงแข่งกร้าวกับพวกเขา ที่ฟ้านักของพวกเขา
 คือนรกและมันเป็นที่พักอันชั่วช้ายิ่ง ¹⁰ พระเจ้าทรงยกเอาภรรยาของ
 นูฮฺและลูฏขึ้นมาเป็นตัวอย่างสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม พวกนาง
 แต่งงานกับบ่าวผู้ต้งามทั้งสองของเรา แต่นางทั้งสองได้ทรยศต่อสามี
 ของนาง และนางทั้งสองไม่สามารถช่วยอะไรนางจากพระเจ้าได้ นางทั้ง
 สองได้ถูกกล่าวว่า “จงเข้าไปในไฟนรกพร้อมกับคนอื่นๆที่จะเข้าไปในนั้น
 เถิด”

¹¹ และสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา พระเจ้าได้ทรงยกเอาภรรยาของฟาโรห์
 มาเป็นตัวอย่างเมื่อนางได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดทรง
 สร้างบ้านที่ใกล้พระองค์ในสวนสวรรค์ให้แก่ฉันและปกป้องคุ้มครองฉัน
 จากฟาโรห์และการกระทำที่ชั่วร้ายของเขา และโปรดทรงช่วยฉันจาก
 พวกคนชั่วด้วยเถิด” ¹² และตัวอย่างของนางมัรยัมลูกสาวของอิมรอนซึ่ง
 ปกป้องความบริสุทธิ์ของนาง ดังนั้น เราจึงได้เปาวินิจฉัยของเราเข้าไป

ในตัวนาง และนางได้ยืนยันวามะของพระผู้อภิบาลของนางและคัมภีร์ของพระองค์ว่าเป็นความจริง และนางเป็นหนึ่งในบรรดาผู้เชื่อฟัง

67. อำนาจสูงสุด

อัล-มุลก์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ มหาจำเริญยิ่งคือพระองค์ ผู้ซึ่งอำนาจสูงสุดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ² ผู้ทรงสร้างความตายและชีวิต เพื่อที่พระองค์จะทดสอบสุเจ้าและดูว่าในหมู่สุเจ้านั้นใครดีที่สุดในด้านการงาน พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัย ³ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆ สุเจ้าจะไม่เห็นความผิดพลาดใดๆในการสร้างของพระผู้ทรงกรุณา ดังนั้น ลองหันกลับมาดูซิว่าสุเจ้าเห็นช่องโหว่ตรงไหนบ้าง? ⁴ หลังจากนั้น จะหันกลับมาดูแล้วดูอีกก็ได้ แล้วสิ่งที่สุเจ้าเห็นจะทำให้สุเจ้าสับสนและท้อแท้

⁵ เราได้ประดับประดาฟ้าชั้นต่ำสุดด้วยประทีป และเราได้ทำให้มันไวเพื่อขับไล่บรรดาซาตาน สำหรับซาตานเหล่านี้ เราได้เตรียมไฟที่ลุกโชนไว้สำหรับพวกมันแล้ว ⁶ บรรดาผู้คิดจะกล่าวร้ายพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะได้รับการลงโทษของนรกซึ่งเป็นที่จุดหมายปลายทางอันชั่วร้าย ⁷ เมื่อพวกเขาถูกโยนเข้าไปในนั้น พวกเขาจะได้ยินเสียงคำรามของมันขณะที่มันกำลังเดือด ⁸ เหมือนกับการระเบิดด้วยความโกรธ ทุกครั้งที่คนพวกหนึ่งถูกโยนลงไปนั้น ผู้เฝ้านรกจะถามว่า “ไม่มีผู้ตักเตือนมายังสุเจ้ากระนั้นหรือ?” ⁹ พวกเขาตอบว่า “ผู้ตักเตือนได้มายังเราแล้ว แต่เราปฏิเสธเขาและกล่าวว่า ‘พระเจ้าไม่ได้ส่งสิ่งใดมา พวกท่านต่างหากที่หลงผิดอย่างหนัก’” ¹⁰ พวกเขาบอกว่าอีกว่า “ถ้าพวกเราเพียงแค่อ้างหรือ

เข้าใจ เราจะไม่ต้องมาเป็นชวานรกเช่นนี้”¹¹ แล้วพวกเขาได้ยอมรับบาปของพวกเขาดังนั้น ชวานรกนี้เองที่ห่างไกลจากความเมตตาของพระเจ้า

¹² สำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาดูโดยที่มองไม่เห็นนั้น พวกเขาจะได้รับการให้อภัยและรางวัลตอบแทนอันใหญ่หลวง

¹³ ไม่ว่าผู้เจ้าจะปิดบังคำพูดของสุเจ้าหรือพูดออกมาดังๆพระองค์ทรงรู้ความลับที่อยู่ในหัวใจของสุเจ้า ¹⁴ เป็นไปได้อย่างไรที่ผู้ทรงสร้างจะไม่รู้สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาในเมื่อพระองค์เป็นผู้ทรงรู้อย่างถ่องแท้และทรงรอบรู้?

¹⁵ พระองค์คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นประโยชน์สำหรับสุเจ้า ดังนั้นจึงเดินไปตามขอบเขตของมันและจงกินสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้ และยิ่งพระองค์ที่สุเจ้าจะต้องพินคินชีพขึ้นมา ¹⁶ สุเจ้ารู้สึกปลอดภัยว่าพระองค์ผู้อยู่ในชั้นฟ้าจะไม่ทำให้สุเจ้าถูกสูบจมลงไปในดินและทำให้แผ่นดินเริ่มสั่นสะเทือนในทันทีกระนั้นหรือ? ¹⁷ สุเจ้ารู้สึกปลอดภัยหรือว่าพระองค์ผู้อยู่ในชั้นฟ้าจะไม่ส่งพายุที่นำก้อนหินมากระหน่ำใส่สุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้รู้ว่าการเตือนของฉัน(เป็นจริง)อย่างไร? ¹⁸ บรรดาผู้คนก่อนหน้านี้พวกเขาก็ปฏิเสธ(สัจธรรม)เช่นกัน ดังนั้น จงดูว่าการปฏิเสธพวกเขาของฉันทายิ่งใหญ่เพียงใด

¹⁹ พวกเขาไม่เห็นนกที่กางปีกและหุบปีกของมันเหนือพวกเขากระนั้นหรือ? ไม่มีใครที่ทำให้พวกมันลอยอยู่นอกจากผู้ทรงกรุณา แท้จริงพระองค์ทรงเฝ้ามองทุกสิ่ง ²⁰ ใครที่จะมาป้องกันสุเจ้าเหมือนกองทัพนอกจากพระผู้ทรงกรุณา ความจริงแล้ว บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้นล้วนหลงอยู่ในการหลงอลงวุ่นๆ ²¹ ผู้ใดที่สามารถจัดหาปัจจัยยังชีพแก่สุเจ้าถ้าหากพระองค์ทรงยับยั้งปัจจัยของพระองค์? ความจริงแล้ว คนเหล่านี้ล้วนตั้งต้นอยู่ความโอหังและการหลงออกไปจากสัจธรรม

²² จงพิจารณาดูว่าคนที่เดินก้มหน้าไม่มองอะไรจะเป็นผู้อยู่ในหนทางที่ถูกต่องกว่า หรือผู้ที่เดินตัวตรงอยู่บนหนทางที่ราบรื่น? ²³ จงบอกพวก

เขาเถิดว่า “พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างสุเจ้าและทรงทำให้สุเจ้ามีความสามารถไต่ยีนและเห็นและประทานหัวใจแก่สุเจ้าเพื่อคิดและทำความเข้าใจ แต่น้อยนักที่สุเจ้าจะขอบคุณ” ²⁴ จงบอกพวกเขาเถิดว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงแพร่ขยายสุเจ้าไปในแผ่นดินและสุเจ้าจะถูกรวบรวมเข้าด้วยกันกลับไปยังพระองค์(ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ)

²⁵ พวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดที่สัญญานี้จะเป็จริงถ้าหากสิ่งที่ท่านพูดเป็นความจริง?” ²⁶ จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่รู้เรื่องนี้ ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น” ²⁷ แต่เมื่อพวกเขาเห็นมันใกล้เข้ามา ใบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะบิดเบี้ยว และตอนนั้นจะมีเสียงกล่าวว่า “นี่เป็นสิ่งที่สุเจ้าร้องขออยู่” ²⁸ จงบอกพวกเขาว่า “พวกท่านเคยคิดบ้างไหมว่า ถ้าพระเจ้าทำลายฉันและบรรดาผู้ที่อยู่กับฉัน หรือประทานความเมตตาแก่เรา แล้วใครเล่าจะช่วยเหลือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้ให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวดได้?” ²⁹ จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พระองค์คือผู้ทรงกรุณา เราศรัทธาในพระองค์และเราอบหมายถึงพระองค์ ในไม่ช้า พวกท่านจะรู้ว่าใครที่อยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง” ³⁰ จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านเคยพิจารณาบ้างหรือไม่ว่าถ้าน้ำในบ่อน้ำของพวกท่านซึมหายไปในแผ่นดิน ใครเล่าที่จะนำน้ำที่ไหลทันกลับมาให้ท่านอีก?”

68. ปากกา

อัล-เกาะลัม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ หน

ขอสาบานด้วยปากกาและทุกสิ่งที่พวกเขาเขียน ² ด้วยความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเจ้า เจ้าไม่ใช่คนบ้า ³ แน่หนอนที่สุด สำหรับเจ้ามี

รางวัลอันไม่สิ้นสุด⁴ เพราะเจ้านันถูกยกย่องให้มีลักษณะอันมีเกียรติสูงส่ง⁵ ในไม่ช้า เจ้าจะได้เห็นเช่นเดียวกับพวกเขา⁶ ว่าผู้ใดในหมู่ผู้เจ้าเสียสติ⁷ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้านันทรงรู้ดีที่สุดถึงบรรดาผู้หลงไปจากทางของพระองค์ และทรงรู้ดีที่สุดถึงบรรดาผู้อยู่ในหนทางที่ถูกต้อ

⁸ ดังนั้น จงอย่าปฏิบัติตามบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม⁹ ความจริงแล้วพวกเขาต้องการให้เจ้าโอนอ่อนผ่อนตามลงมาสักเล็กน้อย แล้วพวกเขาก็จะยอมโอนอ่อนผ่อนตาม¹⁰ จงอย่าปฏิบัติตามผู้ชอบสบถสาบานที่ดำซ้ำ¹¹ หรือผู้ินทาและกล่าวร้ายผู้อื่น¹² หรือผู้ขัดขวางความดีและผู้ฝ่าฝืน¹³ ผู้ชั่วช้าหยาบคายและผู้กดขี่ และเหนืออื่นใดเป็นผู้ดำซ้ำโดยกำเนิด¹⁴ เพียงเพราะพวกเขามีทรัพย์สินมั่งคั่งและมีลูกมาก¹⁵ เมื่อวณะของเราได้ถูกอ่านให้เขาฟัง เขากล่าวว่า “นี่เป็นเรื่องปรัมปราตั้งแต่โบราณ”¹⁶ ในไม่ช้า เราจะตีตราเขาบนปลายจมูก

¹⁷ เราได้ทดสอบพวกเขาเช่นเดียวกับที่เราได้ทดสอบเจ้าของสวนแห่งหนึ่งเมื่อพวกเขาสาบานว่าจะเก็บผลไม้ในสวนของพวกเขาในตอนเช้า¹⁸ และพวกเขาไม่ได้มีข้อยกเว้นใดๆไว้(สำหรับเจตนารมณ์ของพระเจ้า)¹⁹ ดังนั้น ในขณะที่พวกเขาหลับในตอนกลางคืน หายนะภัยจากพระผู้อภิบาลของเจ้าก็ได้มาทำลายสวนนั้น²⁰ จนแผ่นดินโล่งเตียนเหมือนกับได้ถูกเก็บเกี่ยวไปเรียบร้อยแล้ว²¹ ในตอนเช้า พวกเขาต่างพากันร้องตะโกนต่อกันว่า²² “รีบไปที่สวนของพวกท่านโดยเร็วถ้าหากพวกท่านต้องการจะเก็บผลไม้”²³ ดังนั้น พวกเขาจึงพากันออกไปและต่างกระซิบกันว่า²⁴ “อย่าให้พวกคนยากจนเข้าไปในสวนวันนี้”²⁵ พวกเขาเร่งรีบออกไปแต่เข้าใจคิดว่าพวกเขามีอำนาจที่จะป้องกัน²⁶ แต่เมื่อพวกเขาเห็นสวน พวกเขาได้กล่าวว่า “เราหลงทางแล้ว²⁷ เปล่าเลย พวกเราได้รับความหายนะต่างหาก”²⁸ ผู้ที่ดีที่สุดในหมู่พวกเขาคนหนึ่งกล่าวว่า “ฉันไม่ได้บอกท่านให้สดุดีพระเจ้ากระนั้นหรือ?”²⁹ พวกเขาจึงกล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง เราทำผิดไปแล้ว”³⁰ แล้ว

พวกเขาก็หันไปตำหนิต่อกันและกัน ³¹ พวกเขากล่าวว่า “วิบัติแล้วเรา พวกเราทำอะไรกันเกินเลยขอบเขตไปแล้ว” ³² บางที พระผู้อภิบาลของเราจะให้สวนที่ดีกว่านี้แก่เราแทนก็ได้ แท้จริง เราจะกลับไปหาพระองค์” ³³ นั่นเป็นการลงโทษ(ในชีวิตนี้) แต่การลงโทษแห่งโลกหน้านั้นยิ่งใหญ่กว่ามากนักหากพวกเขารู้

³⁴ แน่نون สำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้นจะได้รับรางวัลตอบแทนด้วยสวนสวรรค์อันบรมสุข ³⁵ จะให้เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้ศรัทธาเช่นเดียวกับที่เราปฏิบัติต่อผู้ทำผิดกระนั้นหรือ ? ³⁶ เกิดอะไรขึ้นกับสุเจ้า สุเจ้าตัดสินเช่นนั้นได้อย่างไร? ³⁷ หรือสุเจ้ามีคัมภีร์ที่บอกสุเจ้า ³⁸ ว่าสุเจ้าจะได้รับสิ่งที่สุเจ้าเลือกไว้? ³⁹ หรือสุเจ้ามีสัญญาที่ผูกพันเราจนกระทั่งถึงวันฟื้นคืนชีพว่าสุเจ้าจะได้รับสิ่งที่สุเจ้าเรียกร้องต้องการ? ⁴⁰ จงถามพวกเขาซิว่าคนไหนในหมู่พวกเขาจะประกันสิ่งนี้? ⁴¹ หรือพวกเขามีสิ่งที่เป็นภาคีอื่นๆ(นอกไปจากพระเจ้า)? หากเป็นเช่นนั้น จงให้พวกเขานำเอาภาคีพระเจ้าของพวกเขามาถ้าหากพวกเขาพูดจริง

⁴² เมื่อวันที่สัจธรรมถูกตีแผ่ พวกเขาจะถูกเรียกมาให้ก้มกราบ แต่พวกเขาจะไม่สามารถก้มลงกราบได้ ⁴³ ตาของพวกเขาจะละห้อย พวกเขาจะตกอยู่ในสภาพหมดหวังอย่างน่าเวทนา พวกเขาเคยถูกเรียกให้ก้มกราบเมื่อพวกเขาอยู่ในสภาพที่ดี (แต่พวกเขาไม่เชื่อฟัง) ⁴⁴ ดังนั้น โอ้นบี จงปล่อยเรื่องของบรรดาผู้ปฏิเสธศาสนานี้ไว้ให้ฉัน เราจะนำพวกเขาไปสู่ความหายนะที่ละชั้นโดยที่พวกเขาคิดไม่ถึง ⁴⁵ ฉันจะผ่อนผันให้พวกเขา เพราะแผนการของฉันนั้นทรงพลังอำนาจยิ่ง

⁴⁶ เจ้าขอสิ่งตอบแทนบางอย่างจากพวกเขาเพื่อที่หนี้ของพวกเขาจะได้เบาลงกระนั้นหรือ? ⁴⁷ พวกเขามีความรู้ในเรื่องสิ่งเร้นลับจนพวกเขานั้นก็มั่นใจไว้กระนั้นหรือ? ⁴⁸ ดังนั้น จงอดทนรอคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของเจ้าและจงอย่าเป็นดังเช่นคนที่ถูกกลืนเข้าไปในท้องปลา (นบียูनुส) ร้องออกมาด้วยความระทมทุกข์ ⁴⁹ หากมิใช่เพราะพระผู้

อภิบาลของเขาทรงเมตตาเขา เขาคงถูกโยนไปยังชายฝั่งที่ห่างไกลแล้ว⁵⁰ แต่พระผู้อภิบาลของเขาได้ทรงเลือกเขาไว้และรวมเขาไว้ในบรรดาผู้ทำความดีแล้ว⁵¹ เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธรัศจรรมิได้ยื่นคำตัดเตือน พวกเขามองมองเจ้าด้วยสายตาที่ชั่วร้ายจนทำให้เจ้าต้องสะดุ้ง และพวกเขาบอกว่า “เขาเป็นคนบ้าแน่ๆ”⁵² แต่ถึงกระนั้น มันเป็นคำตัดเตือนต่อมนุษยชาติ

69. เวลาที่ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

อัล-ฮากเกาะห์ฮุ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เวลาที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ² อะไรคือเวลาที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้? ³ และอะไรที่จะทำให้เจ้ารู้ว่าเป็นเวลาที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้? ⁴ ชาวชะมูดและชาวอาดฎิเสธความหายนะแบบฉับพลันที่จะเกิดขึ้นกับพวกเขามาแล้ว ⁵ ชาวชะมูดได้ถูกทำลายโดยพายุฟ้าร้องและฟ้าแลบอย่างรุนแรง ⁶ ส่วนชาวอาดฎิถูกทำลายโดยพายุรุนแรงโหมกระหน่ำ ⁷ พระเจ้าได้ทรงให้มันพัดกระหน่ำใส่พวกเขาเป็นเวลาเจ็ดคืนแปดวันต่อเนื่องกัน เพื่อที่เจ้าจะได้เห็นพวกเขาอนตายนกลือนกลาดเหมือนกับลำต้นอินทผลัมกลวงที่ล้มลงมา ⁸ ตอนนี้เจ้าเห็นผู้ใดในหมู่พวกเขาเหลือรอดบ้างไหม? ⁹ ฟาโรห์และคนก่อนหน้าเขาและเมืองที่ถูกคว่ำทำลายได้ทำบาปอันยิ่งใหญ่เช่นเดียวกัน ¹⁰ พวกเขาไม่เชื่อฟังศาสนทูตของพระผู้อภิบาลของพวกเขา ดังนั้น พระองค์จึงได้ทรงลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง ¹¹ เมื่อน้ำท่วมสูงขึ้น ผิดปกติ เราได้นำผู้เจ้าทั้งหลายขึ้นมาไว้ในเรือลำใหญ่ ¹² เพื่อที่เราจะได้ทำให้เหตุการณ์นี้เป็นการตัดเตือนสำหรับผู้เจ้าและเพื่อที่ผู้ที่สำนึกจะได้นำ

¹³ เมื่อแตรได้ถูกเป่าขึ้นครึ่งหนึ่ง ¹⁴ แผ่นดินและภูเขาสจะถูกยกขึ้น กระแทกกันเป็นเสียงๆในทีเดียว ¹⁵ ในวันนั้น เหตุการณ์อันยิ่งใหญ่จะเกิดขึ้น ¹⁶ ในวันนั้น ชันฟ้าจะแตกออกและระบบของมันจะหลุดออกจากกัน ¹⁷ บรรดาทูตสวรรค์จะอยู่ข้างๆนั้นและทูตสวรรค์แปดองค์จะทูลบัลลังก์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าไว้ ¹⁸ นั่นเป็นวันที่สุเจ้าจะถูกนำมาสู่การตัดสิน และไม่มีควมลับใดๆของสุเจ้าที่จะถูกซ่อนเร้นอีกต่อไป*

¹⁹ หลังจากนั้น คนที่ได้รับบันทึกในมือขวาของเขาจะกล่าวว่า “นี่เป็นบันทึกของฉัน มาอ่านมันสิ” ²⁰ ฉันรู้ว่าฉันจะได้รับบัญชีของฉันอย่างแน่นอน” ²¹ แล้วเขาจะมีชีวิตอันบรมสุข ²² ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง ²³ ที่ผลไม้มากมายให้เคี้ยวอยู่แค่เอื้อม ²⁴ เราจะบอกเขาว่า “จงกินและดื่มอย่างมีความสุขในฐานะรางวัลตอบแทนสำหรับสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้ในวันที่ผ่านมา” ²⁵ ส่วนผู้ที่ได้รับบันทึกในมือซ้ายของเขานั้น เขาจะกล่าวว่า “ฉันไม่อยากจะได้รับบันทึกของฉัน” ²⁶ และไม่อยากจะรู้ว่าบัญชีของฉันเป็นอย่างไรเลย ²⁷ ฉันอยากจะทำให้ความตายของฉันเป็นอันสิ้นสุดทุกสิ่ง ²⁸ ทรัพย์สินของฉันไม่สามารถช่วยเหลืออะไรฉันได้เลย ²⁹ อำนาจของฉันหมดสิ้นแล้ว” ³⁰ (จะมีคำสั่งว่า) “จงเอาตัวเขาไปและล่ามโซ่คอเขาไว้” ³¹ แล้วโยนเขาเข้าไปในนรก ³² แล้วล่ามเขาไว้ด้วยโซ่ยาวเจ็บสับศอก ³³ เพราะเขาไม่ศรัทธาในพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ³⁴ และเขาไม่ส่งเสริมการเลี้ยงอาหารคนยากจน ³⁵ ดังนั้น วันนี้เขาจะไม่มีเพื่อนที่นี่ ³⁶ และไม่มีอาหารใดๆนอกจากของเสียที่ไหลออกมาจากแผล ³⁷ ที่ไม่มีใครกินนอกจากผู้ทำบาป

* โลกปัจจุบันได้ถูกทำให้เป็นที่ทดสอบมนุษย์ เมื่อระยะเวลาการทดสอบสิ้นสุดลง โลกนี้จะถูกทำลายและโลกใหม่ที่ถูกออกแบบให้ตอบสนองความต้องการใหม่จะถูกสร้างขึ้น ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในขณะนี้ปรากฏให้เห็นโดยทางอ้อม แต่ในตอนนั้น ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจะปรากฏให้เห็นที่ประจักษ์โดยตรง

³⁸ ไม่เลย ฉันทขอสาบานด้วยสิ่งทั้งหลายที่สุเจ้าเห็น ³⁹ และด้วยสิ่งที่สุเจ้ามองไม่เห็น ⁴⁰ ว่านี่คือวณะของศาสนทูตผู้ทรงเกียรติ ⁴¹ มันไม่ใช่ถ้อยคำของกวี แต่น้อยนักที่สุเจ้าศรัทธา ⁴² และมันไม่ใช่คำพูดของพวกเขา พ่อมดหมอผี แต่น้อยนักที่สุเจ้าไตร่ตรอง ⁴³ มันคือสิ่งที่ถูกประทานมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁴⁴ และถ้าเขาสร้างเรื่องเท็จขึ้นมาเกี่ยวกับเรา ⁴⁵ เราจะจับเขาที่มีมือขวา ⁴⁶ และตัดเส้นเลือดคอของเขา ⁴⁷ แล้วจะไม่มีผู้ใดในหมู่สุเจ้าสามารถยับยั้งเราได้ ⁴⁸ และนี่เป็นสิ่งที่ตกเตือนสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง ⁴⁹ เรารู้ดีว่าบางคนในหมู่สุเจ้าปฏิเสธสัญญาของเรา ⁵⁰ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น มันเป็นสาเหตุแห่งความสับสน ⁵¹ และนี่คือสัจธรรมอันชัดเจน ⁵² ดังนั้น จงสดุดีพระนามของพระผู้อภิบาลผู้ทรงยิ่งใหญ่ของเจ้า

70. ทางขึ้นข้างบน

อัล-มะอาริจญ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ครั้งหนึ่ง มีคนผู้สงสัยร้องขอให้การลงโทษเกิดขึ้นทันที ² แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ไม่มีอำนาจใดสามารถขัดขวางพระเจ้า ³ จากการลงโทษพวกเขา พระองค์ทรงเป็นพระผู้อภิบาลแห่งทางขึ้นไปสู่ข้างบน ⁴ ซึ่งบรรดาทูตสวรรค์และวิญญาณจะขึ้นไปหาพระองค์ในวันหนึ่งซึ่งยาวนานเป็นเวลาห้าหมื่นปี ⁵ ดังนั้น (โอ บรรดาผู้ศรัทธา) จงอดทนด้วยการอดทนที่ดี ⁶ พวกเขาคิดว่ามัน(วันแห่งการพิพากษา)เป็นเรื่องที่ยังห่างไกล ⁷ แต่เราเห็นว่ามันใกล้อยู่แค่เอื้อม ⁸ ในวันนี้ ชนฟ้าทั้งหลายจะเป็นเหมือนทองเหลืองที่ถูกหลอมละลาย ⁹ และภูเขทั้งหลายจะปลิวว่อนเหมือนขนสัตว์หลากสี ¹⁰ และมิตรสหายจะไม่ถามถึงกัน ¹¹ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเห็น

กันก็ตาม คนทำผิดยินดีที่จะไถ่ตัวเองจากการลงโทษของวันนั้นโดยยอมยกทุกอย่างของเขา ¹² ภรรยาของเขา พี่น้องของเขา ¹³ ญาติใกล้ชิดของเขา ผู้ให้ที่พักอาศัยแก่เขา ¹⁴ และผู้คนทั้งหมดของโลกเป็นค่าไถ่ที่จะช่วยเขาให้รอดพ้น

¹⁵ แต่ไม่มีทาง มันจะมีเปลวเพลิงลุกโชน ¹⁶ ที่ไหม้กินผิวหนังของเขา ¹⁷ มันจะเรียกทุกคนที่หันหลัง(ให้ความศรัทธาที่ถูกต้อง)และหันห่างออกไป(จากสวรรค์) ¹⁸ และสะสมทรัพย์สมบัติและป้องกันมันไว้ ¹⁹ แท้จริงมนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาเป็นผู้ที่ไม่อดทน ²⁰ เมื่อความทุกข์ยากลำบากเกิดขึ้นกับเขา เขาก็กลัดกลุ้มตีโพยตีพาย ²¹ แต่เมื่อความดีมาประสบแก่เขา เขาก็กลายเป็นผู้ตระหนี่ ²² นอกจากบรรดาผู้ทำนมาซ ²³ ผู้ที่มั่นคงและดำรงการนมาซอยู่เป็นประจำ ²⁴ บรรดาผู้ที่ในทรัพย์สินของเขามีส่วนหนึ่งที่กำหนดไว้ ²⁵ สำหรับบรรดาผู้เอ่ยขอและผู้ขัดสน ²⁶ ผู้เชื่อมั่นในวันแห่งการตอบแทน ²⁷ ผู้ประหวัดต่อการลงโทษของพระผู้อภิบาลของพวกเขา ²⁸ เพราะไม่มีใครรู้สึกปลอดภัยจากการลงโทษของพระผู้อภิบาลของพวกเขา ²⁹ ผู้ปกป้องสิ่งอันพึงสวณของพวกเขา ³⁰ ยกเว้นกับภรรยาของพวกเขาและบรรดาผู้หญิงที่อยู่ในการครอบครองของพวกเขาโดยชอบธรรม ในกรณีเช่นนี้ พวกเขาจะไม่ถูกตำหนิ ³¹ แต่บรรดาผู้เลยเถิดไปจากนี้คือผู้ล่วงละเมิด ³² บรรดาผู้รักษาสິงที่พวกเขาได้รับมอบหมายและรักษาสัญญาของพวกเขา ³³ ผู้ยืนยันในการเป็นพยานที่แท้จริง ³⁴ และผู้ดูแลการนมาซของพวกเขาอย่างเคร่งครัด ³⁵ พวกเขาจะได้อยู่อย่างมีเกียรติในสวนสวรรค์อันหลากหลาย

³⁶ มีอะไรเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่วิงกระหิดกระหอบมายังเจ้า ³⁷ จากทางด้านขวาและด้านซ้ายเป็นกลุ่มๆ กระนั้นหรือ ? ³⁸ ทุกคนในหมู่พวกเขาอยากจะถูกรับเข้าไปในสวนสวรรค์อันบรมสุขกระนั้นหรือ? ³⁹ ไม่มีทางหรอก พวกเขารู้ว่าเราสร้างพวกเขามาจากอะไร

⁴⁰ ไม่ใช่เช่นนั้นเลย ฉันทขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลแห่งทิศตะวันออก

และทิศตะวันตกทั้งหลายว่าเรามีอำนาจ⁴¹ ที่จะเอาคนที่ดีกว่าพวกเขามาแทนพวกเขา ไม่มีใครที่จะมาขัดขวางเราได้⁴² ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาให้หมกมุ่นอยู่กับการพูดคุยนับไร้สาระและการละเล่นจนกว่าพวกเขาจะพบวันของพวกเขาซึ่งได้ถูกสัญญาไว้⁴³ วันที่พวกเขาจะถูกรื้อถอนออกมาจากหลุมฝังศพเช่นเดียวกับที่พวกเขาแข่งขันกันไปยังเป้าหมายของพวกเขา⁴⁴ ด้วยสายตาละห้อยและใบหน้าบิดเบี้ยวด้วยความอับยศ นั่นคือวันที่พวกเขาได้ถูกสัญญาไว้

71. โนอาห์

นูฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 เราได้ส่งนูฮ์ลงมายังหมู่ชนของเขา โดยกล่าวว่า “จงเตือนผู้คนของเจ้าก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”² เขา(นูฮ์)กล่าวว่า “โอ้หมู่ชนของฉัน ฉันคือผู้ตักเตือนที่ชัดเจนของพวกท่าน”³ (ฉันขอเตือนว่า) พวกท่านจงเคารพสักการะพระเจ้า(องค์เดียวเท่านั้น)และจงเกรงกลัวพระองค์และจงเชื่อฟังฉัน⁴ พระองค์จะทรงอภัยบาปของพวกท่าน และจงทรงผ่อนผันเวลาให้พวกท่านจนถึงเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ เมื่อเวลาที่พระเจ้ากำหนดไว้มาถึง มันไม่อาจเลื่อนออกไปได้อีกแล้ว ถ้าหากพวกท่านรู้”⁵ นูฮ์จึงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ฉันได้เรียกร้องผู้คนของฉันทั้งกลางวันและกลางคืน⁶ แต่การเรียกร้องของฉันมีแต่ทำให้พวกเขาหลีกหนีมากขึ้น⁷ ทุกครั้งที่ฉันเรียกร้องพวกเขาเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงให้อภัยพวกเขา พวกเขากลับเอานิ้วอุดหูของพวกเขาและเอาผ้าปิดหน้าของพวกเขา และยิ่งตื้อรังแสดงความมโหฬาร⁸ ดังนั้น ฉันจึงได้เชิญชวนพวกเขาอย่างเปิดเผย⁹ และพูดกับพวกเขาต่อหน้าผู้คนและในที่

ส่วนตัว” ¹⁰ ฉันได้บอกว่า “จงขอการอภัยโทษต่อพระผู้อภิบาลของพวกท่านเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงให้อภัยโทษ ¹¹ พระองค์จะส่งฝนลงมายังท่านอย่างมากมาย ¹² และจะทรงเพิ่มพูนทรัพย์สินและลูกหลานแก่พวกท่าน จะทรงสร้างสวนมากมายให้แก่พวกท่าน และจะประทานแม่น้ำ แม่น้ำหลายสายแก่พวกท่าน ¹³ พวกท่านเป็นอะไรไปซี จึงปฏิเสธความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ¹⁴ ทั้งๆที่พระองค์ได้ทรงสร้างสู่เจ้าเป็นขั้นตอน? ¹⁵ พวกท่านไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆอย่างไร? ¹⁶ และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเป็นแสงสว่างและดวงอาทิตย์เป็นตะเกียง? ¹⁷ พระเจ้าได้ทรงทำให้พวกท่านเติบโตออกมาจากผืนดิน ¹⁸ หลังจากนั้น พระองค์จะนำพวกท่านกลับมายังแผ่นดินนั้นอีก และจะทรงนำพวกท่านออกมาจากมันอีก ¹⁹ และพระเจ้าได้ทรงแผ่ขยายแผ่นดินนี้ออกไปเพื่อพวกท่าน ²⁰ เพื่อที่พวกท่านจะได้เดินไปในหนทางต่างๆที่เปิดกว้าง?”

²¹ นูฮ์กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน พวกเขาไม่เชื่อฟังฉันและปฏิบัติตามบรรดา(พวกหัวหน้า)ที่ทรัพย์สินและลูกหลานของพวกเขามี แต่จะทำให้พวกเขาหายน่ะมากขึ้น ²² พวกเขาได้วางแผนการใหญ่กันไว้ ²³ พวกเขากล่าวว่า ‘จงอย่าละทิ้งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่พวกท่านเคารพบูชาและจงอย่าทิ้งวัดดีและสุวาร์และยะชูซและยะอูกและนัซร์’ ²⁴ พวกเขาได้ทำให้ผู้คนมากมายหลงผิดและทำให้ผู้ทำผิดมีแต่หลงผิดมากขึ้น” ²⁵ ดังนั้น พวกเขาจึงถูกนำท่วมตายและถูกส่งไปยังนรกเพราะบาปทั้งหลายของพวกเขา และพวกเขาก็ไม่พบผู้ช่วยเหลือใดๆที่จะช่วยพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้าได้

²⁶ นูฮ์ได้วิงวอนว่า : “โอ้พระผู้อภิบาล ขอพระองค์อย่าได้ปล่อยให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหลงเหลือไว้บนแผ่นดินนี้เลย ²⁷ ถ้าหากพระองค์ทรงปล่อยพวกเขาไว้ พวกเขาจะนำบ่าวของพระองค์ไปสู่การหลงผิด และพวกเขาจะไม่ให้กำเนิดผู้ใดออกไปจากผู้ทำบาปและผู้ปฏิเสธเท่านั้น

28 โอ้พระผู้อภิบาล โปรดให้อภัยแก่ข้าพระองค์และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์ในฐานะผู้ศรัทธา และแก่ผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิง และโปรดอย่าได้เพิ่มพูนสิ่งใดให้แก่ผู้ทำผิดเหล่านั้นนอกไปจากความหายนะด้วยเถิด”

72. ญิน

อัล-ญิน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 จงกล่าวเถิดว่า “ได้มีการประทานวจนะมายังฉันว่าญินหมู่หนึ่งได้มาฟัง (กุรอาน) และพวกมันกล่าวว่า ‘เราได้ยินการอ่านอันมหัศจรรย์’² ที่นำเราไปยังหนทางที่ถูกต้อ ดังนั้น เราจึงศรัทธาในกุรอานและตอนนี้เราจะไม่เอาผู้ใดมาเป็นภาคีร่วมกับพระผู้อภิบาลของเรา”³ และ “ความยิ่งใหญ่ของพระผู้อภิบาลของเรานั้นสูงส่ง พระองค์ทรงไม่มีภรรยาและมีบุตร”⁴ และ(ตอนนี้เรารู้ว่า) พวกคนโง่ในหมู่พวกเรากำลังกล่าวสิ่งเลวร้ายเกี่ยวกับพระเจ้า⁵ เราคิดว่ามนุษย์และญินไม่อาจที่จะกล่าวเท็จต่อพระเจ้าได้”⁶ มนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครองจากพวกญินบางตนในอดีต นั่นจึงทำให้พวกมันยโสโอหังมากขึ้น⁷ พวกมันคิดเช่นเดียวกับที่ผู้เจ้าคิดว่าพระเจ้าจะไม่ทำให้ใครฟื้นขึ้นมาจากความตาย⁸ เราได้พยายามขึ้นไปยังชั้นฟ้าทั้งหลาย แต่เราพบว่ามันเต็มไปด้วยผู้คุ้มกันที่แข็งแกร่งและเปลวไฟมากมาย⁹ ก่อนหน้านี้ เราเคยมีที่นั่งในชั้นฟ้าเพื่อแอบฟัง แต่ตอนนี้ถ้าใครแอบฟัง ผู้นั้นจะพบกับเปลวไฟที่คอยฟุ้งใส่เขา¹⁰ เราไม่สามารถบอกได้ว่าความชั่วบางอย่างมีไว้สำหรับผู้ที่อาศัยอยู่บนโลกหรือพระผู้อภิบาลของพวกเขต้องการที่จะนำทางพวกเขา¹¹ ในหมู่พวกเรา มีบางตนที่ดีขณะที่บางตนก็ไม่ดี พวกเราปฏิบัติตามแนวทางที่ต่างกัน¹² เรา

ตระหนักดีว่าเราไม่สามารถหนีรอดไปจากพระเจ้าได้ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า¹³ เมื่อเราได้ยินการเรียกร้องไปสู่ทางนำ เราก็มศรึทธาในทางนำนั้น ผู้ใดที่ศรึทธาในพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะไม่กลัวการขาดทุนและความไม่เป็นธรรม¹⁴ ในหมู่พวกเรานั้นมีบางคนเป็นผู้เชื่อฟังและบางคนเป็นผู้ทำผิด ผู้ใดที่เชื่อฟังจะพบหนทางที่ถูกต้อง¹⁵ แต่บรรดาผู้ทำผิดจะกลายเป็นเชื้อเพลิงสำหรับนรก”

¹⁶ ถ้าพวกเขาปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง เราจะประทานฝนแก่พวกเขาอย่างอุดมสมบูรณ์¹⁷ เพื่อที่เราจะทดสอบพวกเขาโดยความอุดมสมบูรณ์นั้น และผู้ใดที่หันห่างออกไปจากการระลึกถึงพระผู้อภิบาลของเขา พระองค์จะทรงลงโทษเขาอย่างแสนสาหัส¹⁸ มัสยิดทั้งหลายนั้นมีไว้เพื่อการเคารพสักการะพระเจ้า ดังนั้น จงอย่าวิงวอนผู้ใดหรือสิ่งใดอื่นร่วมไปกับพระเจ้า¹⁹ เมื่อบ่าวของเจ้ายืนขึ้นวิงวอนต่อพระองค์ ผู้คนก็กรูกันเข้ามาล้อมเขาจนเขาคิดอัด²⁰ โอนบี จงกล่าวเถิดว่า “ฉันวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น และฉันไม่เอาผู้ใดมาเป็นภาคีกับพระองค์”²¹ จงกล่าวเถิด “ฉันไม่มีอำนาจใดๆที่จะให้โทษหรือให้คุณแก่พวกท่านได้”²² จงกล่าวเถิดว่า “ไม่มีใครสามารถคุ้มครองฉันจากพระเจ้าได้และฉันไม่พบที่พึ่งใดนอกไปจากพระองค์”²³ หน้าที่ของฉันก็แค่เพียงนำสิ่งที่ฉันได้รับจากพระองค์และศาสน์ของพระองค์ไปเผยแผ่” ผู้ใดที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ สำหรับเขาก็มีไฟนรกคอยอยู่ เขาจะพำนักรอยู่ในนั่นตลอดไป

²⁴ เมื่อพวกเขาเผชิญกับสิ่งที่พวกเขาได้ถูกสัญญาไว้ พวกเขาจะรู้ว่าผู้ช่วยเหลือของใครอ่อนแอกว่าและผู้ช่วยเหลือของใครมีจำนวนน้อยกว่า²⁵ จงกล่าวเถิดว่า “ฉันไม่รู้ว่าส่งที่พวกท่านได้ถูกสัญญาไว้วันใกล้เข้ามา หรือว่าพระผู้อภิบาลของฉันได้กำหนดวาระสำหรับฉันให้ยาวออกไป”²⁶ พระองค์เท่านั้นที่เป็นผู้ทรงรู้สิ่งเร้นลับ พระองค์ไม่ทรงเปิดเผยความลับของพระองค์แก่ผู้ใด²⁷ นอกไปจากศาสนทูตที่พระองค์ทรงเลือก

พระองค์ได้ทรงส่งผู้คุ้มกันไว้ข้างหน้าพวกเขาและข้างหลังพวกเขา²⁸ เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงรู้ว่าบรรดาศาสนทูตได้เผยแผ่ศาสน์ของพระองค์อภิบาลของพวกเขาแล้ว พระองค์ทรงล้อมทุกสิ่งที่อยู่รอบๆพวกเขาและได้ทรงนับทุกสิ่งทุกอย่างไว้หมดแล้ว

73. ผู้ที่คลุมกาย

อัล-มุชซัมมิล

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 โอ้ผู้ที่นอนคลุมกายอยู่ในเสื้อคลุม² จงยืนขึ้นนมาซให้มากหน่อยในตอนกลางคืน³ อาจจะครึ่งหนึ่งของกลางคืนหรือน้อยกว่านั้นก็ได้⁴ หรือเพิ่มมันอีกเล็กน้อย แต่จงอ่านกุรอ่านอย่างช้าๆและชัดเจน⁵ เพราะเราจะส่งศาสน์อันหนักหน่วงมายังเจ้า

⁶ แนนอน การลุกขึ้นในตอนกลางคืน(เพื่อนมาซ)นั้นมีประสิทธิภาพที่สุดในการควบคุมตัวตนและเหมาะสมที่สุดสำหรับถ้อยคำ(ของการวิงวอน)⁷ เพราะในเวลากลางวัน เจ้ามีงานมากมาย(ในการเชิญชวนผู้คน)⁸ จงระลึกถึงพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าและจงอุทิศตัวของเจ้าให้พระองค์อย่างหมดหัวใจ⁹ พระองค์คือพระผู้อภิบาลของทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ดังนั้น จงเอาพระองค์เท่านั้นเป็นผู้คุ้มครองของเจ้า¹⁰ จงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวและจงออกห่างจากพวกเขาอย่างสุภาพ¹¹ จงปล่อยให้ฉันจัดการกับบรรดาผู้ปฏิเสธที่ใช้ชีวิตอย่างสุขสบายเอง และจงอดทนกับพวกเขาสักระยะหนึ่ง¹² เรายืมโซ่หนักและไฟที่ลุกโชนไว้สำหรับพวกเขา¹³ อาหารที่ติดลำคอและการลงโทษอันเจ็บปวด¹⁴ ในวันที่โลกและภูเขาจะกลายเป็นกองทรายที่กระจัดกระจาย

¹⁵ สำหรับสุเจ้า เราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งมาเป็นพยานเหนือสุเจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งไปยังฟาโรห์ ¹⁶ แต่ฟาโรห์ต่อต้านศาสนทูตคนนั้น เราจึงลงโทษเขาอย่างหนัก ¹⁷ ถ้าหากสุเจ้ายังตั้งต้นปฏิเสธัจธรรม สุเจ้าจะหนีรอดได้อย่างไรในวันที่จะทำให้ผมของเด็กเป็นสีเทา ¹⁸ วันที่ชันฟ้าทั้งหลายจะถูกทำให้แตกออกและสัญญาของพระเจ้านั้นจะได้รับการปฏิบัติไปตามจริง ¹⁹ แน่นอน นี่คือการตักเตือน ดังนั้นใครก็ตามที่ประสงค์ จงเอาทางที่เที่ยงตรงไปสู่พระผู้อภิบาลของเขาเถิด

²⁰ โอ้นบี พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ว่าบางครั้งเจ้ายืนนมาซเกือบสองในสามของกลางคืนและบางครั้งก็ครึ่งคืน และบางครั้งก็หนึ่งในสามของกลางคืนกับผู้ที่อยู่กับเจ้าอีกจำนวนหนึ่ง พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงกำหนดเวลาของกลางวันและกลางคืน พระองค์ทรงรู้ว่าเจ้าไม่สามารถคำนวณเวลาได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น พระองค์จึงทรงแสดงความกรุณาต่อสุเจ้าตอนนี้ เจ้าจงอ่านกุรอ่านตามที่เจ้าสามารถทำได้โดยสะดวก พระองค์ทรงรู้ว่าในหมู่สุเจ้ามีคนป่วยและบางคนที่ไม่เดินทางไปแสวงหาความโปรดปรานของพระเจ้า และอีกบางคนที่ไม่ต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า ดังนั้น จงอ่านกุรอ่านให้มากเท่าที่สุเจ้าจะอ่านได้โดยสะดวก และจงดำรงนมาซและจ่ายซะกาต และจงให้พระเจ้ายิ้มด้วยการยิ้มที่ดี เพราะความดีอะไรก็ตามที่สุเจ้าส่งล่วงหน้าไปสำหรับตัวสุเจ้าเอง สุเจ้าจะได้พบมันที่พระเจ้า นั่นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดและมากมายที่สุดในรางวัลตอบแทน จงขอการอภัยโทษต่อพระเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

74. ผู้ห่มกายอยู่ในเสื้อคลุม

อัล-มุดดัซซิริ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราน ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ โอ้ผู้ห่มกายอยู่ในเสื้อคลุม ² จงลุกขึ้นและจงประกาศเตือน ³ จงประกาศความยิ่งใหญ่ของพระผู้อภิบาลของเจ้า ⁴ จงรักษาเสื้อผ้าของเจ้าให้สะอาด ⁵ จงห่างไกลจากสิ่งสกปรกโสภณ ⁶ จงอย่าทำคุณแก่คนอื่นโดยหวังสิ่งตอบแทนอันมากมาย ⁷ จงอดทนเพื่อพระผู้อภิบาลของเจ้า

⁸ เมื่อแดรฎูกา ⁹ วันนั้นจะเป็นวันแห่งความยากลำบาก ¹⁰ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น มันไม่ใช่เรื่องง่าย ¹¹ จงปล่อยฉันไว้ตามลำพัง(ให้จัดการ)กับคนที่ฉันสร้างเขา ¹² และคนที่ฉันได้ให้ความมั่งคั่งอย่างมากมาแก่เขา ¹³ และลูกหลานที่อยู่เคียงข้างเขา ¹⁴ และผู้ที่ฉันได้จัดเตรียมปัจจัยทุกอย่างให้ ¹⁵ แต่เขาก็กังการให้ฉันเพิ่มให้เขามากขึ้นอีก ¹⁶ ไม่มีวัน เพราะเขาเป็นศัตรูต่อวณะที่เราประทานมา ¹⁷ ไม่ช้าฉันจะทำให้เขาต้องได้รับความลำบากหนักขึ้น

¹⁸ เพราะเขาคิดและพยายามที่จะวางแผน ¹⁹ และความวิบัติจะเกิดขึ้นกับเขาในสิ่งที่เขาพยายามคิดวางแผน ²⁰ ขอให้เขาถูกทำลายเขา เขาคิดได้อย่างไร ²¹ หลังจากนั้น เขาได้หันไปรอบๆ ²² แล้วเขาก็หันไปยังถลึงตา ²³ และหันหลังให้พร้อมกับแสดงอาการโอหัง ²⁴ และเขากล่าวว่า “นี่มิใช่อะไรนอกไปจากไสยศาสตร์ที่สืบทอดกันมาแต่อดีต ²⁵ นี่มิใช่สิ่งใดนอกไปจากคำพูดของมนุษย์คนหนึ่ง”

²⁶ ในไม่ช้า ฉันจะโยนเขาเข้าไปในนรก ²⁷ แล้วเจ้ารู้ใหม่ว่านรกคืออะไร? ²⁸ มันจะไม่ปล่อยให้ผู้ใดมีชีวิตและมันจะไม่ปล่อยให้ผู้ใดตาย ²⁹ มันจะเผาไหม้ผิวหนัง ³⁰ มี(ทูตสวรรค์)สิบเก้าองค์ถูกมอบหมายหน้าที่ให้ดูแล ³¹ เราได้แต่งตั้งเฉพาะทูตสวรรค์เท่านั้นให้เป็นผู้เผ่านรก เราได้

กำหนดจำนวนของทูตสวรรค์ไว้ด้วยเพื่อเป็นการทดสอบสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสศลัทธิธรรม เพื่อที่ชาวคัมภีร์จะได้เกิดความเชื่อมั่น และบรรดาผู้ศรัทธาจะได้เพิ่มพูนความศรัทธา และเพื่อที่ชาวคัมภีร์และบรรดาผู้ศรัทธาจะได้ไม่สงสัย และเพื่อที่คนในหัวใจมีโรคและบรรดาผู้ปฏิเสศลัทธิธรรมอาจถามว่า “พระเจ้าหมายความว่าอะไรในการยกอุปมานี้?” นี่แหละคือวิธีการที่พระเจ้าทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงผิดและทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มีผู้ใดรู้ถึงไพร่พลของพระองค์ อภิบาลของเจ้านอกไปจากพระองค์เองและนรกได้ถูกเอ่ยขึ้นมาก็เพื่อที่จะเป็นการตักเตือนสำหรับมนุษย์

³² ไม่เลย ขอสาบานด้วยดวงจันทร์ ³³ ขอสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันจากไป ³⁴ ขอสาบานด้วยยามเช้าเมื่อมันเริ่มมีแสงสว่าง ³⁵ นรกเป็นหนึ่งในบรรดาสิ่งที่น่ากลัวที่สุด ³⁶ มันเป็นเรื่องที่เตือนมนุษยชาติ ³⁷ เป็นการเตือนทุกคนในหมู่ผู้เจ้าที่ปรารถนาจะไปข้างหน้าหรือจะอยู่ข้างหลัง ³⁸ ทุกคนถูกสัญญาไว้แล้วสำหรับการงานของเขา ³⁹ ยกเว้นผู้ที่อยู่ด้านขวา ⁴⁰ จะได้อยู่ในสวรรค์ ซึ่งที่นั่นพวกเขาจะถาม ⁴¹ เกี่ยวกับผู้ทำบาป ⁴² “อะไรที่นำพวกท่านเข้าไปในนรก?” ⁴³ พวกเขากล่าวว่า “เรามีได้เป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้คนมาฆ ⁴⁴ และเรามีได้เลี้ยงอาหารคนยากจน ⁴⁵ และเราเคยร่วมกับบรรดาผู้มัวสุมในการถกเถียงที่ไร้สาระ ⁴⁶ และเราเคยปฏิเสชวันแห่งการพิพากษา ⁴⁷ จนกระทั่งสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้(ความตาย)เกิดขึ้นแก่เรา” ⁴⁸ ดังนั้น การขอไถ่โทษจะไม่อำนวยความสะดวกใดๆแก่พวกเขา

⁴⁹ แล้วเกิดอะไรขึ้นกับคนเหล่านี้ที่พวกเขาหันห่างจากการตักเตือน ⁵⁰ เหมือนกับพวกเขาเป็นลาปาที่ตกใจ ⁵¹ วิ่งหนีสิ่งใด? ⁵² แต่แท้จริงแล้ว พวกเขาแต่ละคนต้องการที่จะให้แผ่นดินที่กการประทานวณะจะถูกทางออกต่อหน้าพวกเขาเขา ⁵³ ไม่มีทาง ความจริงก็คือว่าพวกเขาไม่กลัวโลกหน้า ⁵⁴ แต่นี่คือสิ่งที่คอยตักเตือน ⁵⁵ ดังนั้น ใครที่ประสงค์ก็จงใส่ใจคิด ⁵⁶ แต่พวกเขาจะไม่มีความใส่ใจ เว้นเสียแต่ว่าพระเจ้าจะทรง

ประสงค์ พระองค์เท่านั้นที่สมควรได้รับความเกรงกลัว พระผู้อภิบาลแห่งการให้อภัย

75. วันแห่งการฟื้นคืนชีพ

อัล-กียามะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ² และด้วยชีวิตที่ประณามตนเอง ³ มนุษย์คิดหรือว่าเราไม่สามารถ(ที่จะทำให้เขาฟื้นคืนชีพขึ้นมาและ)นำกระดูกของเขามารวมเข้าด้วยกันอีก? ⁴ แท้จริง เรามีแม่แต่อำนาจที่จะทำให้ปลายนิ้วมือของเขากลับคืนมา ⁵ แต่มนุษย์นั้นต้องการปฏิเสธสิ่งที่อยู่ข้างหน้าเขา ⁶ เขาถามว่า “เมื่อใดวันฟื้นคืนชีพจะเกิดขึ้น?” ⁷ แต่(ในวันนั้น)เมื่อดวงตาพร่ามัว ⁸ และดวงจันทร์ถูกทำให้มืดมิด ⁹ ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน ¹⁰ ในวันนั้น มนุษย์จะถามว่า “ฉันจะหนีไปทางไหนได้?” ¹¹ ไม่มีเลย ไม่มีที่ไหนที่เขาจะหลบภัยได้ ¹² ในวันนั้น ต่อหน้าพระผู้อภิบาลของสุเจ้าเท่านั้นที่จะขอความช่วยเหลือได้ ¹³ วันนั้น มนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่พวกเขาได้ส่งมาก่อนและสิ่งที่เขาทิ้งไว้ข้างหลัง ¹⁴ แท้จริงแล้ว มนุษย์จะเป็นพยานยืนยันตัวของเขาเอง ¹⁵ ถึงแม้เขาจะมีข้อแก้ตัวมากมายมาอ้างก็ตาม

¹⁶ (โอ้ นบี) จงอย่ากระดิกลิ้นของเจ้าเพื่อจำกรูอ่านนืออย่างรีบเร่ง ¹⁷ มันเป็นหน้าที่ของเราเองที่จะติดตามดูการรวบรวมมันและการอ่านมัน ¹⁸ ดังนั้น เมื่อเราอ่านมัน เจ้าจงฟังถ้อยคำของมันด้วยความตั้งใจ ¹⁹ หลังจากนั้น มันเป็นหน้าที่ของเราที่จะทำความเข้าใจของมันให้ชัดเจน

²⁰ ความจริงแล้วสุเจ้ารักสิ่งที่จะได้อย่างรวดเร็ว ²¹ และละทิ้งโลกหน้า ²² ในวันนั้น บางใบหน้าจะสดใสเบิกบาน ²³ มองไปยังพระผู้อภิบาลของ

พวกเขา ²⁴ และในวันนั้น หลายใบหน้าจะเศร้าหมอง ²⁵ และหวั่นกลัวว่าภัยพิบัติอันรุนแรงกำลังจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา ²⁶ แต่เมื่อวิญญูณมาถึงคอกหอยของพวกเขา ²⁷ และเมื่อมันถูกถามว่า “มีนักมายากลคนใดคอยช่วยเหลือในตอนนี?” ²⁸ และเขารู้ว่าถึงเวลาแล้วที่เขาจะต้องจากโลกนี้ ²⁹ เมื่อเขาของเขาถูกพันเข้าด้วยกัน(เมื่อเคราะห์กรรมถูกรวมเข้ากับเคราะห์กรรม) ³⁰ ในวันนั้น เขาจะถูกต้อนไปสู่พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ³¹ เขาไม่ศรัทธาและไม่มาซ ³² แต่เขาปฏิเสธสัจธรรมและหันหลังให้ ³³ แล้วเขาก็ไปหาพวกเขาอย่างยโส ³⁴ ความวิบัติจะเกิดขึ้นกับสุเจ้า (โสมนุษย์เอ๋ย) ความวิบัติจะเกิดขึ้นกับสุเจ้า ³⁵ ใช่แล้ว ความวิบัติจะเกิดขึ้นกับสุเจ้า ³⁶ มนุษย์คิดหรือว่าเขาจะถูกทิ้งไว้ให้เป็นไปตามประสงค์ของตัวเอง? ³⁷ เขาไม่ได้เป็นแค่เพียงหยดสัจที่พุ่งออกมา ³⁸ หลังจากนั้น ก็เป็นก้อนเลือดเหมือนปลิง แล้วพระองค์ได้ทรงสร้างเขาและทำให้เขาเป็นรูปร่างได้สัดได้ส่วน ³⁹ แล้วพระองค์ได้ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เพศชายและเพศหญิง ⁴⁰ แล้วพระองค์ไม่ทรงมีอำนาจที่จะทำให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ?

76. มนุษย์

อัล-อินซาน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ไม่เคยมีช่วงเวลาที่มนุษย์มิได้เป็นสิ่งใดที่ควรค่าแก่การกล่าวถึงกระนั้นหรือ? ² แท้จริง เราได้สร้างมนุษย์มาจากหยดสัจที่ถูกผสมเพื่อทดสอบเขา ดังนั้น เราจึงได้ทำให้เขามีความสามารถได้ยินและเห็น ³ เราได้แสดงให้เห็นหนทางว่าเขาจะเป็นผู้กตัญญูหรือผู้ปฏิเสธ

⁴ (ตอนนี) จงรู้ไว้ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น เราได้เตรียมโซ่และ

ปลอกคอและไฟที่ลุกโชนไว้แล้ว⁵ แต่บรรดาผู้ทำความดีจะได้ดื่มเครื่อง
 ดื่มจากถ้วยที่ปรงุรสรและกลืนด้วยกะพुरु(สมุนไพรมีกลิ่นหอมหวาน)
⁶ เป็นตาน้ำที่ไหลพุ่งออกมาซึ่งบ่าวของพระเจ้าจะได้ดื่มจากตรงไหน
 ก็ได้ตามที่ต้องการ⁷ พวกเขาเหล่านี้คือผู้ที่ปฏิบัติตามคำสาบานของ
 พวกเขาและกลัววันที่ความชั่วร้ายของมันจะแพร่กระจายไป⁸ พวกเขา
 เลี่ยงอาหารคนยากจนและเด็กกำพร้าและเชลยแม้พวกเขาจะชอบมัน
 ก็ตาม⁹ โดยกล่าวว่า “เราให้อาหารพวกท่านเพื่อพระเจ้า เราไม่ได้หวัง
 การตอบแทนและการขอบคุณใดๆจากพวกท่าน¹⁰ เรากลัวการลงโทษ
 ในวันแห่งความทุกข์ยากอันแสนหดหู่จากพระผู้อภิบาลของเรา”¹¹ ดัง
 นั้น พระเจ้าจะช่วยพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันนั้นและทำให้
 พวกเขาได้พบความสดชื่นรื่นเริง¹² และจะตอบแทนพวกเขาด้วยสวน
 สวรรค์และอาภรณ์ผ้าไหมเป็นรางวัลสำหรับความอดทนของพวกเขา
¹³ ที่นั่น พวกเขาจะได้เอนกายบนเบาะ ในนั้น พวกเขาจะไม่ถูกรบกวน
 โดยความร้อนของดวงอาทิตย์และความหนาวเหน็บ¹⁴ ถึงขั้นทำให้ร่มเงา
 ของต้นไม้แห่งสวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาโดยรอบและผลไม้ในสวน
 สวรรค์จะอยู่ใกล้พวกเขาแค่เอื้อม¹⁵ ภาชนะเงินและแก้วใสจะถูกส่งผ่าน
 ไปรอบๆพวกเขา¹⁶ และแก้วที่ทำด้วยเงินใสเป็นประกายจะถูกรินให้เต็ม
 ตามสัดส่วนของมัน¹⁷ ที่นั่น พวกเขาจะได้รับถ้วยเครื่องดื่มที่ผสมด้วยขิง
¹⁸ จากตาน้ำแห่งหนึ่งในสวรรค์ที่มีชื่อว่าซัลชะบิล¹⁹ พวกเขาจะมีเด็กวัย
 รุ่นตลอดกาลคอยวนเวียนรับใช้พวกเขาอยู่โดยรอบ เมื่อสุเจ้าเห็นพวก
 เขา สุเจ้าจะคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่กระจัดกระจาย²⁰ ไม่ว่าสุเจ้าจะมอง
 ไปทางใดที่นั่น สุเจ้าจะเห็นแต่ความสุขและอาณาจักรอันยิ่งใหญ่อยู่หลังการ
²¹ พวกเขาจะสวมใส่อาภรณ์ไหมสีเขียวย่างดีและปักอย่างวิจิตร และจะ
 ถูกประดับด้วยกำไลเงิน และพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะให้พวกเขาได้
 ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์²² นี่คือการวัลตอบแทนของสุเจ้า และความภาค
 บันของสุเจ้านั้นเป็นสิ่งที่ได้รับการเห็นคุณค่า

²³ (โอ้ นบี) แท้จริง เราต่างหากที่ได้ประทานกุรอานลงมาแก่เจ้าเป็นตอนๆ ²⁴ ดังนั้น จงรอคอยคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยความอดทน และจงอย่าปฏิบัติตามคนชั่วหรือบรรดาผู้ในรคุณในหมู่พวกเขา ²⁵ จงสดุดีพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งในยามเช้าและยามเย็น ²⁶ และจงก้มกราบต่อพระองค์ในยามกลางคืนและสดุดีพระองค์ในช่วงเวลากลางคืนให้นาน ²⁷ คนเหล่านี้(ที่ไม่คิดถึงพระเจ้า)อยากได้รับประโยชน์ชั่วคราวอย่างรวดเร็วและถึงวันอันหนักหน่วงไว้ข้างหลัง ²⁸ เราต่างหากที่ได้สร้างพวกเขาและทำให้โครงร่างของพวกเขาแข็งแรง แต่เมื่อใดที่เราประสงค์ เราสามารถเอาคนอื่นที่เหมือนกับพวกเขามาแทนพวกเขาได้ ²⁹ แท้จริง นี่คือการตักเตือน ดังนั้น ใครที่ประสงค์ จงยึดแนวทางที่ถูกต้องไปสู่พระผู้อภิบาลของเขา ³⁰ แต่สุเจ้าไม่สามารถประสงค์มันได้เว้นเสียแต่ว่าพระเจ้าจะทรงประสงค์(ที่จะแสดงหนทางนั้นแก่เจ้า) แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ³¹ พระองค์ทรงรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไว้ในความเมตตาของพระองค์ และสำหรับบรรดาผู้ทำความผิดนั้น พระองค์ได้ทรงเตรียมการลงทรมานอันเจ็บปวดไว้สำหรับเขาแล้ว

77. บรรดาผู้ถูกส่งมา

อัล-มูรชะลาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยลมที่ถูกส่งมาอย่างต่อเนื่อง ² แล้วหลังจากนั้นได้พัดอย่างรุนแรง ³ และลมที่แพร่กระจายฝน ⁴ ทำให้มันแยกกระจายจากกัน ⁵ โดยบรรดาผู้ที่นำผู้ตักเตือนลงมา ⁶ เพื่อให้เหตุผลแก่บางคนและเตือนบางคน ⁷ ว่าสิ่งที่สุเจ้าได้ถูกสัญญาไว้จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

⁸ เมื่อดวงดาวดับแสงลง ⁹ และเมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก ¹⁰ และเมื่อภูเขา

แตกออกเป็นรูลี ¹¹ และเมื่อบรรดาศาสนทูตถูกนำมารวมกันในเวลาที่กำหนดไว้ ¹² สำหรับวันที่สิ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้? ¹³ สำหรับวันแห่งการตัดสิน ¹⁴ และเจ้ารูอะไบบ้างว่าวันแห่งการตัดสินคือวันอะไร? ¹⁵ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ¹⁶ เราไม่ได้ทำลายผู้คนก่อนหน้านี้หรือ? ¹⁷ ตอนนี้ เราจะให้บรรดาคนรุ่นหลังตามพวกเขา ¹⁸ ดังนั้นแหละที่เราจัดการกับพวกคนผิด ¹⁹ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

²⁰ เรามิได้สร้างสุเจ้ามาจากของเหลวที่ไร้ค่า ²¹ แล้วได้ให้มันอยู่ในสถานที่ปลอดภัย(มดลูก) ²² ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้กระนั้นหรือ? ²³ เรามีอำนาจที่จะทำสิ่งนี้ ดังนั้น อำนาจของเราที่จะตัดสินจึงดีเยี่ยมที่สุด ²⁴ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ²⁵ เรามิได้ทำให้แผ่นดินนี้เป็นที่รองรับ ²⁶ ทุกคนมีชีวิตและคนตายกระนั้นหรือ? ²⁷ เรามิได้ตั้งภูเขาสูงไว้บนนั้นและได้ให้น้ำจืดสนิทแก่สุเจ้าดื่มกระนั้นหรือ? ²⁸ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

²⁹ จงออกไปยังที่ที่สุเจ้าเคยปฏิเสธ ³⁰ จงออกไปยังเงาที่ทอดออกไปสามด้าน ³¹ ที่จะไม่ให้ความร่มเย็นและการคุ้มครองจากเปลวไฟ ³² ที่ลูกโซนสูงเหมือนหอคอย ³³ และสว่างเหมือนกับฝูงอูฐสีเหลือง ³⁴ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ³⁵ วันนั้น พวกเขาจะไม่ได้พูด ³⁶ และจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก้ตัว ³⁷ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ³⁸ นี่คือการตัดสิน เราได้รวบรวมทั้งสุเจ้าและคนก่อนหน้าสุเจ้าเข้าไว้ด้วยกัน ³⁹ ตอนนี้ ถ้าสุเจ้ามีเพทุบายอะไรต่อฉัน จงแสดงออกมา ⁴⁰ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ

⁴¹ ส่วนบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้นจะได้อยู่ท่ามกลางร่มเงาและน้ำพุ ⁴² และผลไม้ต่าง ๆ ตามที่พวกเขาต้องการ ⁴³ พวกเขาจะถูกบอกกว่า "จงกินและจงดื่มตามสบายในฐานะที่เป็นรางวัลตอบแทนสิ่งที่สุเจ้าได้กระทำ

ไว้(ในชีวิต) ⁴⁴ นี่คือการที่เราได้ตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี” ⁴⁵ แต่ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁴⁶ สูเจ้าจงกินและจงสนุกสนานไปชั่วขณะหนึ่งเถิด แท้จริงแล้ว สูเจ้าคือผู้ทำความผิด” ⁴⁷ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁴⁸ เมื่อพวกเขาถูกส่งให้ไค้ค่านับ พวกเขาไม่ไค้ค่านับ” ⁴⁹ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁵⁰ ดังนั้น คำพูดอันใดเล่าหลังจากนี้ที่พวกเขาจะศรัทธา?

78. ขาวคราว

อัล-หะบะอ์

ด้วยพระนามของพระเจ้า ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 พวกเขากถามันเกี่ยวกับเรื่องอะไร? 2 เกี่ยวกับเรื่องขาวใหญ่(เรื่อง การพินคินซีฟ) 3 ที่พวกเขากำลังมีความขัดแย้งกันใช่ไหม? 4 แต่พวกเขาจะได้ในไม่ช้า 5 แน่อน พวกเขาจะได้พบความจริงในอีกไม่นาน 6 เราได้สร้างแผ่นดินนี้ให้เป็นพื้นราบเหมือนที่นอน 7 และทำให้ภูเขาเป็นหมุดที่ค้ำยันหรือ? 8 เราได้สร้างสุเจ้าเป็นคู่ 9 และได้ทำให้การนอนของสุเจ้าเป็นการพักผ่อน 10 และทำให้กลางคืนเป็นที่ปกคลุม 11 และทำกลางวันสำหรับการหาเลี้ยงชีพ 12 เราได้สร้างชั้นฟ้าอันแข็งแรงทั้งเจ็ดไว้เหนือสุเจ้า 13 และเราได้ทำให้ในนั้นมีตะเกียงที่สว่างส่องแสงออกมา 14 ได้ทำให้น้ำหลังลงมาอย่างมากมายจากเมฆฝน 15 เพื่อที่เราจะได้ทำให้ข้าวโพดผักและพืชผักงอกเงยออกมา 16 และสวนต่างๆเขียวชอุ่ม 17 แน่อน วันแห่งการพิพากษามีเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว

18 วันที่แตรจะถูกเป่าและสุเจ้าจะออกมาเป็นหมู่ๆ 19 และชั้นฟ้าจะถูกเปิดออกเพื่อเป็นประตู 20 และภูเขาจะถูกเคลื่อนจนเหมือนกับมันเป็น

ภาพลวงตา²¹ แท้จริง นรกนั้นเป็นสิ่งที่คอยชุมนุมอยู่²² เป็นที่พำนักสำหรับบรรดาผู้ฝ่าฝืน²³ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลายาวนาน²⁴ ในนั้นพวกเขาจะไม่ได้สัมผัสความเย็นและเครื่องดื่มใดๆ²⁵ นอกจากน้ำเดือดและสิ่งที่ไหลออกมาจากแผล²⁶ เป็นการตอบแทนอย่างสาสม²⁷ เพราะพวกเขามีได้คาดคิดว่าจะถูกเรียกมาสอบสวน²⁸ และพวกเขาปฏิเสธสัญญาทั้งหมดทั้งหลายของเรา²⁹ แต่เราได้บันทึกทุกสิ่งไว้ในบันทึกแล้ว³⁰ (ดังนั้น เราจะกล่าวว่า) “จงสัมผัส(ผลของการที่)ผู้เจ้าทำชั่วไว้” และเราจะไม่ให้สิ่งใดแก่ผู้เจ้านอกไปจากการลงโทษที่ทรงมานานมากยิ่งขึ้นๆ

³¹ แน่หนอน สำหรับผู้ยำเกรงพระเจ้า พวกเขาจะได้รับชัยชนะ³² พวกเขาจะได้รับสวนต่างๆและไร่ทุ่ง³³ และสาว ๆ ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน³⁴ และถ้วยแก้วที่มีเครื่องดื่มเต็มเปี่ยม³⁵ ที่นั้น พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระและความเท็จ³⁶ ทั้งหมดนี้เป็นรางวัลตอบแทนและของขวัญอย่างเพียงพอจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้า³⁷ ผู้ทรงอภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนี้ ผู้ทรงกรุณา ซึ่งไม่มีใครมีอำนาจขึ้นเสียงต่อหน้าพระองค์³⁸ วันที่วิญญูญาณ และบรรดาทูตสวรรค์จะยืนขึ้นเป็นแถว และจะไม่มีใครพูดนอกไปจากคนที่พระผู้ทรงกรุณาจะอนุญาต และผู้ที่พูดในสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น³⁹ วันนั้นจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่หนอน ดังนั้น ผู้ใดประสงค์ก็จงให้เขาเลือกทางเดินทางกลับไปสู่พระผู้อภิบาลของเขา⁴⁰ เราได้เตือนสุเจ้าแล้วถึงการลงโทษที่กำลังใกล้เข้ามา วันที่มนุษย์จะได้เห็นทุกสิ่งที่สองมือของเขาได้ส่งไปล่วงหน้า และบรรดาผู้ปฏิเสธจะร้องออกมาว่า “ถ้าฉันเป็นเพียงฝุ่นก็จะดี”

79. ผู้กระซอก

อัล-นาซียาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วย(ลม)ที่กระซอกออกมาอย่างแรง ² และที่พัดอย่างนุ่มนวล
³ และขอสาบานด้วยบรรดา (เมฆ) ที่ลอยล่องอย่างสงบ ⁴ และขอสาบาน
 ด้วยบรรดาผู้ที่ทำตามคำบัญชาอย่างจับพลันทันที ⁵ และขอสาบานด้วย
 บรรดาผู้ควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ ⁶ ในวันที่การสันตะเทือนจะทำให้(โลก)
 เกิดการกระเทือนอย่างรุนแรงไปทั่ว ⁷ และตามมาด้วยการกระเทือนอีก
 หลายครั้ง ⁸ หัวใจทั้งหมดในวันนั้นจะสั่นสะท้านด้วยความกลัว ⁹ ใน
 ขณะที่ตาละห้อย ¹⁰ พวกเขากล่าวว่า “อะไรนะ เราจะถูกทำให้กลับมามี
 ชีวิตอีกครั้งนั้นหรือ ¹¹ ถึงแม้ว่าเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุพังไปแล้ว?”
¹² พวกเขากล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นก็เป็น การกลับไปทิวาตุนชัดๆ” ¹³ แต่
 ทั้งหมดจะใช้เวลาแค่การระเบิดเพียงครั้งเดียว ¹⁴ แล้วคอยดู พวกเขา
 ทั้งหมดจะออกมาปรากฏในทุ่งโล่ง

¹⁵ เจ้าเคยได้ยินเรื่องราวของมูซาไหม? ¹⁶ เมื่อพระผู้อภิบาลของเขา
 ได้เรียกเขาในหุบเขาฏา ¹⁷ (โดยกล่าวว่า) “จงไปหาฟาโรห์ แท้จริง เขา
 ได้กลายเป็นผู้ฝ่าฝืนทุกอย่างแล้ว ¹⁸ และจงบอกเขาว่า ‘ท่านจะปรับปรุง
 เปลี่ยนแปลงตัวเองไหม? ¹⁹ ท่านต้องการให้ฉันนำท่านไปยังพระผู้
 อภิบาลของท่านเพื่อที่ท่านจะได้เกรงกลัวพระองค์ไหม?’ ” ²⁰ แล้วมูซา
 ได้แสดงให้เห็นถึงสัญญาณอันยิ่งใหญ่ ²¹ แต่เขากลับปฏิเสธมัน
 และไม่ยอมรับ(ความศรัทธา) ²² หลังจากนั้นเขาก็หันกลับไป ²³ และเรียก
 ผู้คนของเขาทั้งหมดมาชุมนุมกัน ²⁴ และประกาศว่า “ฉันเป็นพระเจ้า
 สูงสุดของพวกเจ้า” ²⁵ ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทำลายเขาเพื่อเป็นการลงโทษ

ทั้งในโลกหน้าและโลกนี้²⁶ แท้จริง ในนั้นมีบทเรียนสำหรับคนที่เกรงกลัวพระเจ้า

²⁷ (มนุษย์เอ๋ย) การสร้างสุเจ้าเป็นสิ่งที่ยากกว่าการสร้างชันฟ้าที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมา²⁸ โดยการยกมันให้สูงขึ้นเป็นหลังคาและออกแบบมันโดยไม่มีข้อผิดพลาดใดๆ²⁹ และทำให้กลางคืนของมันมืดและนำแสงสว่างยามเช้าของมันออกมา³⁰ และแผ่นดินที่พระองค์ทรงแผ่ออก³¹ หลังจากนั้นได้ทรงทำให้หน้าและทุ่งหญ้าออกมาจากมัน³² และได้ทรงให้มีภูเขาปักแน่นอยู่ในนั้น³³ (ทั้งหมดนี้) เพื่อเป็นแหล่งบัจจัยสำหรับสุเจ้าและปศุสัตว์ของสุเจ้ากระนั้นหรือ?

³⁴ เมื่อความหายนะอันยิ่งใหญ่เกิดขึ้น³⁵ ในวันที่มนุษย์จะนึกถึงสิ่งที่เขาได้ชวนขายไว้³⁶ และนรกถูกเปิดให้ทุกคนได้เห็น³⁷ ใครที่โอหัง³⁸ และชอบชีวิตแห่งโลกนี้³⁹ จะพบตัวเองอยู่ในนรก⁴⁰ ผู้ที่เกรงกลัวต่อการไปยืนอยู่เบื้องหน้าพระผู้อภิบาลของเขาและยับยั้งตัวเองจากอารมณ์ใฝ่ต่ำ⁴¹ จะได้อยู่ในสวรรค์⁴² พวกเขาถามเจ้า(นบี)เกี่ยวกับยามอวสานว่า “มันจะเกิดขึ้นเมื่อใด?”⁴³ มันไม่ใช่เจ้าที่จะไปบอกเวลาของมัน⁴⁴ ความรู้เรื่องนี้อยู่ที่พระเจ้าเท่านั้น⁴⁵ เจ้าเป็นเพียงแค่ผู้ตักเตือนแก่คนที่เกรงกลัวมัน⁴⁶ วันที่พวกเขาเห็นมัน พวกเขาจะหวั่นกลั้วราวกับพวกเขาได้อยู่ในโลกนี้แค่เพียงตอนเย็นหรือตอนเช้าของวันหนึ่งเท่านั้น

80. เขาแสดงหน้าขมึงทิ้ง

.....

อะปะชะ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- 1 เขาทำหน้าบึ้งและเบือนหน้าของเขา 2 เมื่อมีคนตาบอดมาหาเขา
3 และอะไรที่ทำให้เจ้ารู้ว่าเขาอาจจะเปลี่ยนแปลงตัวเอง 4 หรือใส่ใจในคำ

ตกเตือนและได้รับประโยชน์จากการเตือน(ของเรา)? ⁵ ส่วนผู้ที่เฉยเมยนั้น ⁶ เจ้ากลับให้การเอาใจใส่ ⁷ ถึงแม้เจ้าไม่ต้องรับผิดชอบถ้าหากเขาไม่ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเขาเอง ⁸ ส่วนผู้ที่ปากเพียรมาหาเจ้าด้วยเจตนาของเขาเอง ⁹ และเขามีความเกรงกลัว ¹⁰ เจ้ากลับเบือนหน้าหนี ¹¹ แท้จริงนี่(กุรอาน)คือการตกเตือน ¹² ดังนั้น ผู้ใดประสงค์ก็ให้เขายอมรับ ¹³ มันได้ถูกบันทึกไว้แล้วในแผ่นจารึกอันมีเกียรติ ¹⁴ ที่ได้รับการยกย่องเทิดทูนและสะอาดบริสุทธิ์ ¹⁵ โดยมือของผู้บันทึก ¹⁶ ที่มีเกียรติและบริสุทธิ์ ¹⁷ หายนะจะเกิดแก่มนุษย์ เขาช่างเนรคุณเสียนี้กระไร ¹⁸ จากอะไรเล่าที่พระองค์ทรงสร้างเขามา? ¹⁹ จากเชื้ออสุจิหยดหนึ่ง พระองค์ได้ทรงสร้างเขาและได้ทรงกำหนดสัดส่วนของเขา ²⁰ หลังจากนั้น พระองค์ทรงทำให้หนทางของเขาง่ายดายสำหรับเขา ²¹ หลังจากนั้น พระองค์ทรงทำให้เขายายและนำเขาไปสู่หลุมฝังศพ ²² หลังจากนั้น เมื่อพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงทำให้เขาฟื้นคืนชีพขึ้นมา ²³ แต่กระนั้น มนุษย์ยังปฏิเสธที่จะทำสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งไว้ ²⁴ ดังนั้น มนุษย์ยังมองไปยังอาหารที่เขากิน ²⁵ เราได้หลั่งน้ำลงมามากมาย ²⁶ หลังจากนั้น เราได้แยกแผ่นดินออกจากกัน ²⁷ หลังจากนั้น เราได้ทำให้พืชพรรณเติบโตขึ้นมาในนั้น ²⁸ และองุ่นและพืชผัก ²⁹ และมะกอกและอินทผลัม ³⁰ และสวนที่เขียวชอุ่ม ³¹ และผลไม้ทุกชนิดและทุ่งหญ้า ³² เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพสำหรับสุเจ้าและสัตว์เลี้ยงของสุเจ้า

³³ ในที่สุด เมื่อมีเสียงกัมปนาทก็ก้องเกิดขึ้น ³⁴ วันนั้น ผู้คนจะวิ่งหนีออกจากพี่น้องของเขา ³⁵ จากแม่ของเขาและพ่อของเขา ³⁶ และภรรยาของเขาและลูกๆของเขา ³⁷ ในวันนั้น พวกเขาแต่ละคนจะสาละวนอยู่กับเรื่องของตัวเองจนไม่สนใจผู้อื่น ³⁸ หลายใบหน้าในวันนั้นจะสดใส ³⁹ ร่าเริงและดีใจ ⁴⁰ แต่หลายใบหน้าในวันนั้นจะเต็มไปด้วยฝุ่น ⁴¹ และความมืดจะปกคลุมพวกเขา ⁴² พวกเขาเหล่านี้คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ทำบาป

81. การม้วน

อัล-ตักวีร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วน ² และเมื่อดวงดาวทั้งหลายอับแสง ³ และเมื่อภูเขาถูกทำให้เคลื่อนย้าย ⁴ และเมื่ออุฐูท้องสิบเดือนถูกทิ้งโดยไม่มีใครสนใจ ⁵ และเมื่อสัตว์ได้ถูกนำมารวมกัน ⁶ และเมื่อทะเลถูกทำให้ลู่เป็นไฟ ⁷ และเมื่อวิญญาณทั้งหลายถูกแบ่งออกเป็นชั้นต่าง ๆ ⁸ และเมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถาม ⁹ ว่าด้วยความผิดอะไรที่เธอถึงได้ถูกฆ่า ¹⁰ เมื่อบันทึกการกระทำทั้งหลายของมนุษย์ถูกเปิดออก ¹¹ เมื่อมานแห่งชั้นฟ้าถูกเปิดออก ¹² เมื่อนรกถูกจุดให้ลุกโชน ¹³ เมื่อสวรรค์ได้ถูกนำมาใกล้ ¹⁴ (หลังจากนั้น) แต่ละชีวิตจะได้รู้ว่าเขาได้นำอะไรมา

¹⁵ ฉันขอสาบานต่อดวงดาวทั้งหลายที่หายลับไป ¹⁶ และดวงดาวที่กำลังซ่อนเร้น ¹⁷ และกลางคืนเมื่อมันจากไป ¹⁸ และลมหายใจแรกของตอนเช้า ¹⁹ นี่คือถ้อยคำที่นำมาโดยศาสนทูตผู้ทรงเกียรติ ²⁰ ที่เต็มไปด้วยพลังอันยิ่งใหญ่และถูกถือว่ามีเกียรติโดยพระผู้อภิบาลของบัลลังก์ ²¹ ผู้ได้รับการเชิ้อพ้องและผู้ที่ไว้วางใจได้ ²² สหายของสุเจ้า(มุฮัมมัด)มิใช่คนบ้า ²³ เขาได้เห็นทูตสวรรค์บนขอบฟ้าอันชัดแจ้ง ²⁴ และเขาไม่ได้เป็นคนละโมภในเรื่องสิ่งที่มองไม่เห็น ²⁵ และนี่มิใช่ถ้อยคำของมารร้ายที่ถูกสาปแช่ง ²⁶ แล้วสุเจ้าจะไปไหน? ²⁷ แท้จริง นี่เป็นการตักเตือนยังชาวโลกทุกคน ²⁸ สำหรับทุกคนในหมู่สุเจ้าที่ต้องการจะปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง ²⁹ แต่ความประสงค์ของเจ้าไม่อาจเกิดขึ้นได้เลยเว้นเสียแต่ว่าพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาลจะทรงประสงค์(ที่จะแสดงให้เห็นเจ้าเห็นทางนั้น)

82. การแยกออกจากกัน

อัล-อินฟีฎอ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก ² และเมื่อหมู่ดาวแตกกระจาย ³ และเมื่อทะเลทั้งหลายล้นท่วม ⁴ และเมื่อหลุมฝังศพทั้งหลายถูกเปิดออก ⁵ ทุกชีวิตจะได้รับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ทั้งก่อนนี้และหลังจากนั้น ⁶ มนุษย์เอ๋ย อะไรเล่าที่หลอกลวงสุเจ้าเกี่ยวกับพระผู้อภิบาลผู้ทรงเกียรติของสุเจ้า ⁷ ผู้ทรงสร้างสุเจ้าและทรงทำให้สุเจ้าเป็นรูปร่างและทรงทำให้สุเจ้าสมส่วน ⁸ และประกอบสุเจ้าขึ้นมาในรูปที่พระองค์ทรงประสงค์ ? ⁹ แต่กระนั้น สุเจ้ายังปฏิเสธการตัดสินครั้งสุดท้าย ¹⁰ ถึงแม้ว่าเหนือสุเจ้ามีผู้คอยเฝ้าดูอยู่ ¹¹ เป็นผู้บันทึกผู้ทรงเกียรติ ¹² ผู้รู้ทุกสิ่งที่สุเจ้ากระทำ* ¹³ แน่نون บรรดาผู้มีคุณธรรมนั้นจะได้อยู่ในความสุข ¹⁴ ในขณะที่คนชั่วจะได้อยู่ในนรก ¹⁵ ที่พวกเขาจะเข้าไปในนั้นในวันแห่งการพิพากษา ¹⁶ และพวกเขาจะไม่สามารถออกไปจากนั้นได้ ¹⁷ และอะไรที่จะทำให้สุเจ้ารู้ว่าวันแห่งการพิพากษาคืออะไร? ¹⁸ แล้วอะไรที่จะทำให้สุเจ้ารู้ว่าวันแห่งการพิพากษาคืออะไร? ¹⁹ มันเป็นวันที่ไม่มีใครมีอำนาจที่จะทำสิ่งใดเพื่อคนอื่นได้ การตัดสินในวันนั้นเป็นสิทธิของพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว

* กรอบานบอให้เราทราบว่าวันแห่งการพิพากษาจะมาถึงในที่สุด มนุษย์ทั้งหมดจะถูกนำมารวมกันในวันนั้นและจะได้รับรางวัลตอบแทนหรือลงโทษตามที่พวกเขาได้ทำไว้ การบอกข่าวเรื่องนี้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของโลก ความจริงแล้ว การสร้างมนุษย์ขึ้นมาอย่างมีความหมายนี้มีเหตุผลสนับสนุนอยู่ในการประกาศนี้

83. ผู้โกงตาชั่ง

อัล-มูฏ็อฟฟีฟีน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ความวิบัติจึงมีแต่บรรดาผู้ชั่งตวงให้ขาด ² ผู้ที่ต้องการให้คนอื่นตวงให้เต็มจำนวนเมื่อตวงให้พวกเขา ³ แต่เมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นพวกเขาก็ทำให้ขาด ⁴ พวกเขาไม่คิดหรือว่าพวกเขาจะถูกทำให้พินินมาอีกครั้งหนึ่ง ⁵ ในวันอันยิ่งใหญ่? ⁶ วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁷ แท้จริงแล้ว บันทีกของบรรดาผู้ทำชั่วนั้นอยู่ในซิจญ์น ⁸ และอะไรที่จะทำให้รู้เจ้าว่าซิจญ์นนั้นคืออะไร? ⁹ มันเป็นบันทีกที่ได้ถูกเขียนไว้แล้ว ¹⁰ ความวิบัติในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธ ¹¹ ที่ถือว่าวันแห่งการพิพากษาเป็นเรื่องเท็จ ¹² ไม่มีใครปฏิเสธมันได้นอกไปจากผู้ล่งละเมิดที่ทำบาปทุกคน ¹³ เมื่อวณะของเราได้ถูกนำมาอ่านให้แก่เขา เขาก็กล่าวว่า “นี่เป็นเรื่องราวปรัมปราตังแต่ครั้งโบราณ” ¹⁴ ไม่เลย ความจริงแล้ว การทำชั่วของพวกเขาดังหากที่ทำให้หัวใจของพวกเขาถูกปกคลุมด้วยสิ่งเปรอะเปื้อน ¹⁵ ไม่เลย ในวันนั้น พวกเขาจะถูกขวางกั้นจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาอย่างแน่นอน ¹⁶ หลังจากนั้น พวกเขาจะเข้านรก ¹⁷ แล้วพวกเขาจะถูกบอกว่า “นี่คือสิ่งที่สุเจ้าเคยปฏิเสธ”

¹⁸ แต่บันทีกของผู้ทำความดีนั้น(ถูกรักษาไว้)อยู่ในอัลลีญน? ¹⁹ และอะไรที่จะทำให้รู้เจ้าว่าอัลลีญนนั้นคืออะไร? ²⁰ มันเป็นบันทีกที่ได้ถูกเขียนไว้ ²¹ ซึ่งบรรดาทูตสวรรค์ผู้ใกล้ชิดพระเจ้าจะให้คำยืนยัน ²² แน่แน่นอนมีคุณธรรมจะได้อยู่ในความสุข ²³ พวกเขาจะนั่งอยู่บนเตียงสูงแล้วมองลงมาโดยรอบ ²⁴ สุเจ้าจะได้เห็นร่องรอยแห่งความสุขสำราญปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา ²⁵ พวกเขาจะได้ดื่มเหล้าองุ่นที่คัดเลือกมาอย่างดีและถูกปิดผนึกไว้ ²⁶ โดยผนึกของมันจะทำด้วยขมดเคี้ยว ดัง

นั้น ใครที่อยากจะได้สิ่งนี้ ก็ให้เขาพยายาม ²⁷ เหล้าองุ่นนั้นจะมาจาก ส่วนผสมของดัสนีม ²⁸ ซึ่งเป็นตาน้ำที่บรรดาผู้ใกล้ชิดพระเจ้าจะได้ดื่มมัน ²⁹ ส่วนบรรดาผู้ทำผิดที่เคยหิวระเะาะบรรดาผู้ศรัทธา ³⁰ เมื่อบรรดา ผู้ศรัทธาเดินผ่าน พวกเขาจะหลิวตาให้กัน ³¹ และเมื่อพวกเขากลับไปหา พวกพ้องของพวกเขา พวกเขาก็กลับไปอย่างขบขัน ³² และเมื่อพวกเขา เห็นบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาจะกล่าวว่า “พวกนี้คือผู้หลงผิด” ³³ ทั้งๆที่ พวกเขามีได้ถูกส่งมาเป็นผู้พิทักษ์เหนือพวกเขาแต่ประการใด ³⁴ ดังนั้น วันนี้ บรรดาผู้ศรัทธาจะหิวระะาะบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมบ้าง ³⁵ ในขณะที่ พวกเขาเอนกายอยู่บนฟูกมองดูไปรอบๆ ³⁶ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมย่อม ได้รับการตอบแทนตามที่พวกเขาได้ทำไว้มิใช่หรือ?

84. การเปิดโดยระเบิดออก

อัล-อินชีกอก

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เมื่อท้องฟ้าได้แตกออก ² และมันเชื่อฟังคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของมันตามที่มันต้องทำเช่นนั้น ³ และเมื่อแผ่นดินได้ถูกแผ่กว้าง ⁴ และพิน เอาทุกสิ่งที่อยู่ข้างในออกมาจนมันว่างเปล่า ⁵ และมันเชื่อฟังคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของมันตามที่มันต้องทำเช่นนั้น ⁶ มนุษย์เอ๋ย การดิ้นรน ขวนขวายอย่างหนักไปยังพระผู้อภิบาลของสุเจ้า สุเจ้าจะได้พบพระองค์ อย่างแน่นอน ⁷ ใครที่ได้รับบันทึกลงทางด้านมือขวา ⁸ จะถูกสอบสวนอย่าง ง่ายดาย ⁹ และเขาจะกลับไปหาครอบครัวของเขาด้วยความสุข ¹⁰ ส่วน ผู้ที่ได้รับบันทึกลงจากด้านหลัง ¹¹ เขาผู้นั้นจะร้องหาความตาย ¹² และจะ ถูกโยนเข้านรก ¹³ เขาใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวของเขาอย่างสุขสำราญ ¹⁴ เพราะเขาไม่เคยคิดว่าเขาจะต้องกลับไป(หาพระเจ้า) ¹⁵ ทำไมจะไม่

เล่า? พระผู้อภิบาลของเขาเฝ้าดูการกระทำของเขายู่เสมอ ¹⁶ ฉันขอ
 สาบานด้วยยามพลบค่ำ ¹⁷ และยามกลางคืน และสิ่งที่มันปกคลุม ¹⁸ และ
 ดวงจันทร์เมื่อมันเต็มดวง ¹⁹ สู้เจ้าจะต้องผ่านจากสภาพหนึ่งไปยังอีก
 สภาพหนึ่งอย่างแน่นอน ²⁰ มีอะไรเกิดขึ้นกับพวกเขากระนั้นหรือที่พวก
 เขาไม่ศรัทธา? ²¹ เมื่อกูรอานได้ถูกอ่านต่อหน้าพวกเขา พวกเขาไม่ก้ม
 ลงกราบ? ²² แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมรับมัน ²³ พระเจ้า
 ทรงรู้ดีที่สุดถึงสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้ในหัวใจของพวกเขา ²⁴ ดังนั้น จงแจ้ง
 พวกเขาให้รู้ถึงการลงโทษอันเจ็บปวด ²⁵ แต่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและ
 กระทำความดีจะได้รับรางวัลตอบแทนที่ไม่มีวันสิ้นสุด

85. หมู่ดาว

อัล-บรูจญ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยท้องฟ้ากับดวงดาวของมัน ² และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้ ³
 และขอสาบานด้วยผู้เห็นและสิ่งที่ถูกเห็น ⁴ ความหายนะได้บังเกิดขึ้นแล้ว
 กับผู้คนแห่งหลุม ⁵ ที่มีไฟลุกโชนด้วยเชื้อเพลิง ⁶ เมื่อพวกเขาหนีอยู่ข้าง
 หลุม ⁷ และมองเห็นสิ่งที่พวกเขากำลังทำกับบรรดาผู้ศรัทธา ⁸ ที่พวกเขา
 เกลียดโดยไม่มีเหตุผลใดนอกไปจากพวกเขาเหล่านั้นศรัทธาในพระเจ้า
 ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ ⁹ ผู้ทรงเป็นเจ้าของอาณาจักรแห่ง
 ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระเจ้าทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง ¹⁰ สำหรับบรรดา
 ผู้เข่นฆ่าสังหารบรรดาชายและหญิงผู้ศรัทธาแล้วยังไม่สำนึกผิดหลังจาก
 นั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษของนรกและการลงโทษโดยการเผาไหม้
¹¹ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น มีสวรรค์สำหรับพวกเขาซึ่ง
 ไตนั้นมีย่านน้ำหลายสายไหลผ่าน นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่ ¹² แท้จริง การ

ลงโทษของพระผู้อภิบาลของสุเจ้านันรูนแรงสาหัสยิ่ง ¹³ แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงสร้างขึ้นเป็นครั้งแรก และพระองค์อีกเช่นกันที่จะทรงสร้างขึ้นม่อีก ¹⁴ และพระองค์คือผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงรักใคร่ปรานี ¹⁵ ผู้ทรงเป็นเจ้าของบัลลังก์อันทรงเกียรติ ¹⁶ ทรงเป็นผู้ทำตามทีพระองค์ทรงประสงค์ ¹⁷ เจ้าไม่เคยได้ยินเรื่องราวของบรรดาไฟรพล ¹⁸ ของฟาโรห์และชาวษะมูดกระนั้นหรือ? ¹⁹ แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมยังตั้งต้นอยู่ในการปฏิเสธ ²⁰ พระเจ้าได้ทรงล้อมพวกเขาไว้ทุกด้านแล้ว ²¹ แท้จริงแล้ว มันคือกุรอานอันประเสริฐ ²² ที่ถูกบันทึกไว้บนแผ่นที่ถูกเก็บรักษาไว้เป็นอย่างดี

86. สิ่งที่มาในตอนกลางคืน

อัล-ฏอริก

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าและผู้มาเยือนในยามคำคืน ² และอะไรที่จะทำให้เจ้ารู้ว่าอะไรที่มาเยือนในยามคำคืน? ³ มันคือดวงดาวที่ประกายแสงนั้นไง ⁴ (เพราะ)ไม่มีชีวิตใดถูกทิ้งไว้โดยปราศจากการป้องกัน ⁵ ดังนั้นมนุษย์จึงตรองดูเถิดว่าเขาได้ถูกสร้างมาจากอะไร ⁶ เขาถูกสร้างมาจากน้ำที่พุ่งกระฉูด ⁷ ออกมาจากระหว่างกระดูกสันหลังและกระดูกหน้าอก ⁸ แน่นอน พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะสร้างเขาขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ⁹ ในวันที่ความลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย ¹⁰ หลังจากนั้น มนุษย์จะไม่มีอำนาจใดๆของตนเองและไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ ¹¹ ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าทั้งหลายที่โคจรอยู่ตลอดเวลา ¹² และด้วยแผ่นดินที่แยกออกพร้อมกับการเติบโตใหม่ๆ ¹³ แท้จริง มันคือวณะอันชัดเจนเด็ดขาด ¹⁴ และมันไม่ใช่ของเล่น ¹⁵ พวกเขา กำลังวางแผนกันอยู่ ¹⁶ และฉันก็กำลังวางแผนอยู่เช่นกัน

¹⁷ ดังนั้น (ไอ้ นบี) จงอดทนต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปล่อยพวกเขาไว้สักกระยะหนึ่ง

87. สูงที่สุด

อัล-อะอฺลา

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ (ไอ้ นบี) จงสดุดีพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงสูงที่สุด ² ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งและผู้ทรงกำหนดสัดส่วนให้มัน ³ ผู้ทรงกำหนดธรรมชาติ (ของทุกสิ่งที่มีอยู่) และทรงนำทางมันไปตามนั้น ⁴ ผู้ทรงทำให้พืชพรรณงอกเงยออกมา ⁵ หลังจากนั้นทรงทำให้มันเหี่ยวลงมาเป็นขยะสีดำ ⁶ (ไอ้ นบี) เราจะทำให้เจ้าอ่านกุรอ่านเพื่อที่เจ้าจะได้ไม่ลืม ⁷ เว้นแต่พระเจ้าจะทรงประสงค์ พระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่ถูกซ่อนเร้น ⁸ เราจะให้หนทางแห่งความสะดวกง่ายดายแก่เจ้า ⁹ ดังนั้น จงตักเตือนพวกเขาเถิดถ้าหากการตักเตือนนั้นเป็นประโยชน์ ¹⁰ ใครที่กลัว(พระเจ้า) จะยอมรับคำตักเตือน ¹¹ ส่วนผู้เคราะห์ร้ายจะไม่สนใจใยดี ¹² ผู้ที่จะเข้านครชุมใหญ่ ¹³ ซึ่งในนั้นเขาจะไม่ตายและไม่มีชีวิต ¹⁴ แท้จริง ผู้ประสบความสำเร็จคือผู้ที่ขัดเกลาตนเองให้บริสุทธิ์ ¹⁵ และผู้ระลึกถึงพระนามของพระผู้อภิบาลของเขาแล้วนมาซ ¹⁶ แต่สุเจ้า (ไอ้ มุหะย) กลับชอบชีวิตแห่งโลกนี้ ¹⁷ ทั้งๆที่โลกหน้านั้นดีกว่าและถาวรกว่า ¹⁸ แท้จริง นี่เป็นสิ่งที่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ก่อนหน้านี้แล้ว ¹⁹ นั่นคือคัมภีร์ของอิบรอฮีมและมูซา

88. เหตุการณ์ที่ปกคลุม

อัล-หมอซียะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 เจ้าได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับความหายนะที่เป็นเงาปกคลุมแล้วมิใช่หรือ?
 2 ในวันนั้น หลายใบหน้าจะก้มต่ำ 3 กร่างานหนัก รู้สึกหดหู่ 4 พวกเขา
 จะเข้าไปในเปลวไฟอันร้อนแรง 5 และจะได้ดื่มน้ำจากน้ำพุเดือด 6 ไม่มี
 อาหารใดสำหรับพวกเขาออกไปจากหนาม 7 ที่จะไม่ทำให้เขอา้วนและ
 ไม่ทำให้หายใจ 8 หลายใบหน้าในวันนั้นจะเบิกบาน 9 ดีใจกับสิ่งที่เขา
 ได้ทำไว้ 10 ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง 11 ที่พวกเขาจะไม่ได้ยินเรื่องไร้สาระ
 12 พร้อมกับตาน้ำไหลรินอยู่ตลอด 13 มีฟูกที่ยกสูง 14 และถ้วยแก้วที่ถูก
 จัดเรียงไว้พร้อมหยิบ 15 มีหมอนอิงเรียงไว้เป็นแถว 16 และพรมอย่างดีปู
 ลาดไว้ 17 พวกเขาไม่พิจารณาอุรุหรือว่ามันถูกสร้างมาอย่างไร? 18 และ
 ดูท้องฟ้าว่ามันถูกยกสูงขึ้นอย่างไร? 19 และดูภูเขามันได้ถูกตั้งมั่น
 ไว้ได้อย่างไร? 20 และดูว่าแผ่นดินได้ถูกแผ่ขยายอย่างไร? 21 ดังนั้น (โอ้
 นบี) จงตักเตือนพวกเขาต่อไปเถิด เพราะเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น
 22 เจ้าไม่ใช่ผู้ดูแลพวกเขา 23 แต่ผู้ที่หันหลังให้และบรรดาผู้ปฏิเสธ
 สัจธรรมนั้น 24 พระเจ้าจะลงโทษพวกเขาอย่างหนัก 25 แท้จริง ยิ่งเราต่าง
 หากที่พวกเขาจะกลับมา 26 หลังจากนั้น เราเองมีหน้าที่จะเรียกพวกเขา
 มาชำระบัญชี

89. รุ่งอรุณ

อัล-ฟัจญ์ร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ขอสาบานด้วยยามรุ่งอรุณ 2 และด้วยคืนทั้งสิบ 3 และด้วยสิ่งที่เป็นจำนวนคู่และคี่ 4 และด้วยกลางคืนเมื่อมันจากไป 5 ในนั้นไม่มีหลักฐานที่หนักแน่นสำหรับผู้มีสติหรือ? 6 เจ้าไม่รู้หรือว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าจัดการอย่างไรกับพวกอ้าด 7 ชาวอิร้อม เมืองที่มีเสาสูงตระหง่านมากมาย 8 ซึ่งไม่เคยมีใครสร้างมาก่อนในแผ่นดิน 9 และพวกชะมุติที่ขุดเจาะหินในหุบเขา? 10 และฟาโรห์แห่งเสาหลักมากมาย? 11 พวกเขาทั้งหมดคือผู้ที่ลวงละเมิดในแผ่นดินของพวกเขา 12 และแพร่ความเสียหายอย่างมากมายในนั้น 13 ด้วยเหตุนี้ พระผู้อภิบาลของเจ้าจึงได้กระหน่ำการลงโทษลงมาบนพวกเขา 14 เพราะพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นทรงเฝ้าดูอยู่เสมอ 15 สำหรับมนุษย์นั้น เมื่อใดก็ตามที่พระผู้อภิบาลของเขาทรงทดสอบเขา และให้เกียรติเขา และประทานความโปรดปรานแก่เขา เขาจะกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงให้เกียรติฉัน” 16 แต่เมื่อพระองค์ทรงทดสอบเขาและจำกัดปัจจัยยังชีพของเขา เขาก็กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉันได้สร้างความอับอายให้แก่ฉัน” 17 ไม่ใช่เช่นนั้นเลย แต่สุเจ้าไม่ปฏิบัติดีต่อเด็กกำพร้า 18 และสุเจ้าไม่ส่งเสริมกันในการเลี้ยงอาหารคนยากจน 19 และสุเจ้ากินมรดกของผู้อ่อนแอด้วยความโลภ 20 และสุเจ้ารักทรัพย์สินที่ไม่เคยพอ 21 ไม่ใช่เลย เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สันสะเทือนจนเป็นผุยผง 22 เมื่อพระผู้อภิบาลของเจ้ามาพร้อมกับทูตสวรรค์ที่เรียงรายกันเป็นแถว 23 และนรกในวันนั้นได้ถูกนำมาให้เห็น ในวันนั้นมนุษย์จะเข้าใจ แต่ความเข้าใจจะมีประโยชน์อะไรต่อเขาในตอนนั้น? 24 เขาจะกล่าวว่า “ฉันน่าจะเตรียมอะไรไว้ล่วงหน้าสำหรับชีวิตนี้ของ

ฉันบ้าง ²⁵ แล้วในวันนั้น ไม่มีใครสามารถลงโทษเหมือนพระองค์ทรงลงโทษได้ ²⁶ และไม่มีใครสามารถผูกมัดได้เหมือนพระองค์ ²⁷ (สำหรับผู้มีคุณธรรมนั้น พระเจ้าจะทรงกล่าวแก่เขาว่า) “โอ้ชีวิตที่สงบสุขเอ๋ย ²⁸ จงกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเจ้า ด้วยความยินดีและความปลื้มปิติ ²⁹ จงเข้ามาร่วมกับบ่าวผู้มีคุณธรรมของฉัน ³⁰ และเข้าสวรรค์ของฉันเถิด”

90. เมือง

อัล-ปะลัด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฉันขอสาบานด้วยเมืองนี้ ² ในขณะที่เจ้า (โอ้ นบี) อาศัยอยู่ในเมืองนี้ ³ และฉันขอสาบานด้วยผู้ให้กำเนิดและลูกหลาน ⁴ ว่าเราได้สร้างมนุษย์มาให้มีชีวิตอยู่ในความเหน็ดเหนื่อยและการทดสอบ ⁵ เขาคิดหรือว่าไม่มีผู้ใดจะมีอำนาจเหนือเขา? ⁶ เขากล่าวว่า “ฉันได้ใช้ทรัพย์สินมหาศาลมาแล้ว” ⁷ เขาคิดหรือว่าไม่มีผู้ใดเห็นเขา? ⁸ เรามิได้ให้สองตา ⁹ และลิ้นและสองริมฝีปากแก่เขา ¹⁰ และให้เขาได้เห็นถึงทั้งสองทางกระนั้นหรือ? ¹¹ แต่เขาก็ไม่ได้พยายามขึ้น ¹² เจ้ารู้หรือไม่ว่าทางขึ้นนั้นคืออะไร? ¹³ มันคือการปลดปล่อยทาสให้เป็นอิสระ ¹⁴ หรือการเลี้ยงอาหารในยามอดอยากหิวโหย ¹⁵ ของเด็กกำพร้าที่เป็นญาติใกล้ชิด ¹⁶ หรือคนยากจนที่นอนอยู่ในฝุ่น ¹⁷ ดังนั้น จงเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ศรัทธา และตักเตือนกันและกันไปสู่ความอดทนและตักเตือนกันไปสู่ความเมตตา ¹⁸ บรรดาผู้ทำเช่นนั้นคือผู้คนที่อยู่ด้านขวามือ ¹⁹ และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาของสิ่งที่เราประทานมานั้น พวกเขา คือคนที่อยู่ทางด้านซ้ายมือ ²⁰ พวกเขาจะมีไฟนรกห่อหุ้มอยู่

91. ดวงอาทิตย์

อัล-ซัมส์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์และแสงสว่างของมัน ² และด้วยดวงจันทร์เมื่อมันโคจรตามหลังมัน ³ และด้วยกลางวันเมื่อมันเปิดเผยความสว่างของมัน ⁴ และด้วยยามกลางคืนเมื่อมันลากม่านมาปกคลุมมัน ⁵ และด้วยชั้นฟ้าและพระองค์ผู้ทรงสร้างมัน ⁶ และด้วยแผ่นดินและพระองค์ผู้ทรงแผ่ขยายมัน ⁷ และด้วยตัวตนของมนุษย์และพระองค์ผู้ทรงสร้างมันขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ ⁸ แล้วได้ทรงตั้งใจให้มันได้รู้ว่าอะไรถูกและอะไรผิดสำหรับมัน ⁹ แท้จริง ผู้ประสบความสำเร็จคือผู้ที่ขัดเกลาตนเองให้บริสุทธิ์ ¹⁰ และผู้ทำลายมันย่อมเป็นผู้ล้มเหลว ¹¹ พวกชะมูดได้ปฏิเสธสัจธรรมเพราะความโอหังของพวกเขา ¹² เมื่อคนชั่วที่สุดของพวกเขาได้ลุกขึ้น ¹³ ดังนั้นศาสนทูตของพระเจ้าจึงได้บอกพวกเขาว่า “นี่คืออูฐตัวเมียของพระเจ้าจงปล่อยให้มันต็มหน้า” ¹⁴ แต่พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่เขากล่าวและฆ่าอูฐตัวนั้น ดังนั้น พระผู้อภิบาลของพวกเขาจึงได้ลงโทษพวกเขาเพราะบาปของพวกเขาและได้ทำลายพวกเขาทั้งหมด ¹⁵ และพระองค์มีทรงเกรงกลัวผลที่จะตามมา

92. กลางคืน

อัล-ลัยล์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปิดบัง(โลก)ไว้ในความมืด ² และเวลากลางวันเมื่อมันส่องสว่าง ³ และด้วยการสร้างเพศชายและเพศหญิง

⁴ มนุษย์เอ๋ย ความพยายามของสุเจ้านั้นก็เพื่อเป้าหมายที่ต่างกัน ⁵ ดังนั้นผู้ใดที่ใช้จ่าย(เพื่อคนอื่น)และเกรงกลัวพระเจ้า ⁶ และเชื่อมั่นในสัจธรรมของสิ่งที่ถูกต้อง ⁷ เราจะป้อนทางของเขาไปสู่ความสะดวกง่ายดาย ⁸ ส่วนผู้ที่ตระหนี่และไม่ใส่ใจ ⁹ และปฏิเสธสิ่งที่ถูกต้อง ¹⁰ เราจะทำให้ทางของเขาไปสู่ความลำบาก ¹¹ และทรัพย์สินของเขาจะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่เขาเมื่อเขาตกลงไป(ในขุมนรก) ¹² แท้จริง หน้าที่ของเราคือการนำทาง ¹³ และทั้งโลกหน้าและโลกนี้เป็นของเรา ¹⁴ ฉันได้เตือนสุเจ้าแล้วถึงไฟที่ลุกโชน ¹⁵ ไม่มีใครถูกเผาไหม้ในนั้นนอกจากไปจากคนชั่วที่สุด ¹⁶ ที่ปฏิเสธสัจธรรมและหันหลังให้ ¹⁷ ส่วนผู้ที่ยำเกรงที่สุดนั้นจะถูกให้อยู่ห่างจากมัน ¹⁸ นั่นคือผู้ที่ใช้จ่ายทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลาดตนเอง ¹⁹ และเขาไม่ได้รับความดีความชอบจากผู้ใดที่เขาจะต้องให้การตอบแทน ²⁰ นอกจากการแสวงหาความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเขาผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น ²¹ และไม่นานเขาจะได้รับความพอใจ

93. แสงสว่างยามเช้าที่เจิดจ้า

อัล-กุฮา

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยแสงสว่างของยามเช้าที่เจิดจ้า ² และกลางคืนเมื่อมันมืด ³ พระผู้อภิบาลของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมีได้ทรงโกรธเคืองเจ้า ⁴ แน่نون โลกหน้านั้นดีกว่าชีวิตปัจจุบันสำหรับเจ้า ⁵ ในไม่ช้า พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงประทานแก่เจ้าอย่างมากมายจนเจ้าพอใจ ⁶ พระองค์มิได้พบว่าเจ้าเป็นเด็กกำพร้าและหลังจากนั้นได้ทรงดูแลเจ้า กระนั้นหรือ? ⁷ พระองค์มิได้ทรงพบว่าเจ้าไม่รู้จักทางและพระองค์ได้ทรงนำทางเจ้ากระนั้นหรือ? ⁸ พระองค์มิได้ทรงพบว่าเจ้าขัดสนและพระองค์

ทรงทำให้เจ้าหมดจากความขัดสนกระนั้นหรือ? ⁹ ดังนั้น จงอย่าก้าวร้าวรุนแรงต่อเด็กกำพร้า ¹⁰ ส่วนผู้มาขอหนี้ เจ้าจงอย่าดุด่าขับไล่ ¹¹ และจงประกาศถึงความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเจ้า

94. ความสะดวสบาย

อัล-ซุรฺฮ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ (โอ้นบี) เรามีได้ยกหัวใจของเจ้าให้สูงขึ้น ² และปลดภาระหนักออกไปจากเจ้า ³ ซึ่งเป็นภาระหนักบนหลังของเจ้า ⁴ และเรามีได้ทำให้เจ้ามีชื่อเสียงกระนั้นหรือ? ⁵ แท้จริง พร้อมๆกับความยากลำบากนั้นมีความง่ายอยู่ ⁶ แน่นนอน พร้อมๆกับความยากลำบากนั้นมีความง่ายอยู่ ⁷ ดังนั้นเมื่อเจ้าเสร็จสิ้นจากการงานแล้ว จงอุทิศตนเองให้แก่การปฏิบัติศาสนกิจ ⁸ และจงหันความสนใจของเจ้าทั้งหมดไปยังพระผู้อภิบาลของเจ้า

95. มะเตือ

อัล-ติห์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยมะเตือและมะกอก ² และด้วยภูเขาซีนาย ³ และด้วยเมืองแห่งความสงบปลอดภัยนี้ ⁴ แท้จริง เราได้สร้างมนุษย์มาในรูปแบบที่ดีที่สุด ⁵ หลังจากนั้น เราได้ทำให้เขากลับไปสู่ความต่ำสุดของความต่ำ ⁶ ยกเว้นบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี สำหรับพวกเขานั้นมีรางวัลตอบแทนอันไม่สิ้นสุด ⁷ ดังนั้น (โอ้นบี) หลังจากนั้นแล้ว อะไรเล่าที่จะ

ทำให้เจ้าปฏิเสธการพิพากษาคครั้งสุดท้าย? ⁸ มิใช่พระเจ้ากระนั้นหรือที่ดีที่สุดในบรรดาผู้พิพากษาทั้งหลาย?

96. ก้อนเลือด

อัล-อะลัก

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ จงอ่าน ด้วยพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงสร้าง ² ทรงสร้างมนุษย์จากก้อนเลือด ³ จงอ่าน พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงโอบอ้อมอารีที่สุด ⁴ ผู้ทรงสอนมนุษย์ด้วยปากกา ⁵ ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้ ⁶ ถึงกระนั้น มนุษย์ยังคงทำตัวโอหัง ⁷ เพราะเขาเห็นว่าตัวเขาเองมั่งคั่งเพียงพอ ⁸ แท้จริง ทั้งหมดจะกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเจ้า ⁹ เจ้าไม่เห็นผู้ห้าม ¹⁰ บ่าวคนหนึ่งเมื่อเขามาชกระนั้นหรือ? ¹¹ เจ้าคิดหรือว่าเขาอยู่บนหนทางที่ถูกต้อง ¹² หรือกำชับให้มีความยำเกรงพระเจ้า? ¹³ เจ้าเห็นไหมว่าเขาปฏิเสธศรัทธาและหันหลังให้มันอย่างไร? ¹⁴ เขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงเห็นทุกสิ่ง? ¹⁵ จงให้เขาระวังไว้ ! ถ้าหากเขาไม่หยุดยั้ง เราจะฉีกห้วม่อมเขา ¹⁶ ห้วม่อมที่โกหกและทำบาป ¹⁷ ดังนั้น จงให้เขาเรียกพวกที่สนับสนุนพวกเขามา ¹⁸ เราจะเรียกทูตสวรรค์ผู้ลงโทษมาเช่นกัน ¹⁹ อย่างที่เดียว จงอย่าเชื่อฟังเขา และจงก้มกราบและจงเข้าใกล้พระเจ้า

97. คินแห่งการกำหนด

อัล-ก๊อดร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เราได้ส่งมัน(กรอาณ)ลงมาในคินแห่งการกำหนดชะตากรรม ² และอะไรที่ทำให้เจ้ารู้ว่าคินแห่งการกำหนดชะตากรรมนั้นคืออะไร? ³ คินแห่งการกำหนดชะตากรรมนั้นดีกว่าพันเดือน ⁴ ในคินนั้น บรรดาทูตสวรรค์และวิญญาณได้ลงมาพร้อมกับประกาศิตสำหรับทุกอย่างโดยอนุมัติของพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁵ คินนั้นเป็นคินที่สงบจนกระทั่งรุ่งอรุณ

98. หลักฐานที่ชัดเจน

อัล-บัยยิหะย

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจากในหมู่ชาวคัมภีร์และพวกบูชาเทวรูปจะไม่ละเว้นจากการปฏิเสธจนกระทั่งหลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขา ² (นั่นคือ)ศาสนทูตคนหนึ่งจากพระเจ้าจะมาอ่านคัมภีร์อันบริสุทธิ์ให้พวกเขา ³ ซึ่งในนั้นมีสิ่งที่เขียนไว้อย่างถูกต้องและชัดเจน ⁴ บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้านี้มิได้มีการแตกแยกกันจนกระทั่งหลังจากที่มีหลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้ว ⁵ พวกเขามีได้ถูกบัญชาให้สิ่งใดนอกไปจากการเคารพสักการะพระเจ้าโดยการอุทิศตนด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ จริ่งใจในความศรัทธาของพวกเขา ดำรงนมาซเป็นประจำและจ่ายซะกาต เพราะนี่เท่านั้นคือศาสนาที่แท้จริงและถูกต้องที่สุด ⁶ แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจากในหมู่ชาวคัมภีร์และผู้บูชาเทวรูปนั้นจะอยู่ในนรกตลอดกาล พวกเขาเหล่านั้นเป็นมนุษย์ที่ชั่วช้าที่สุด ⁷ สำหรับ

บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พวกเขาคือมนุษย์ที่ดีที่สุด⁸ พระผู้
อภิบาลของพวกเขามีรางวัลตอบแทนไว้สำหรับพวกเขา เป็นสวนสวรรค์
อันนิรันดร์ที่ไถ่มีลำนำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะได้อยู่ในนั้น
ตลอดกาล พระเจ้าจะทรงยินดีกับพวกเขาและพวกเขาจะยินดีในพระองค์
ทั้งหมดนี้สำหรับผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา

99. แผ่นดินไหว

อัล-ซัลชะละฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- 1 เมื่อแผ่นดินถูกสั่นสะเทือนด้วยการสั่นสะเทือนอย่างสุดแรงของมัน
- 2 และเมื่อแผ่นดินโยนทุกสิ่งที่มีมันแบกเอาไว้ในนั้นออกมา³ และเมื่อ
มนุษย์ถามว่า “เกิดอะไรขึ้นกับมัน?”⁴ ในวันนั้น มันจะบอกเล่าถึงสิ่งที่
ได้เกิดขึ้น⁵ เพราะพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงบัญชามัน⁶ ในวันนั้น มนุษย์
จะออกกันมาเป็นหมู่ๆเพื่อที่จะได้เห็นการงานของพวกเขา⁷ ดังนั้น ใคร
ก็ตามที่ได้ทำความดีไว้แม้เพียงอนุหนึ่งจะได้เห็นมัน⁸ และใครก็ตามที่
ได้ทำความชั่วไว้แม้เพียงอนุหนึ่งก็จะได้เห็นมัน

100. ม้าที่หอบ

อัล-อาดิยาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- 1 ขอสาบานด้วยม้าที่วิ่งส่งเสียงหอบอย่างแรง² ทำให้เกิดประกายไฟ
ด้วยกีบเท้าของมัน³ ในขณะที่พวกมันควบเพื่อทำการจู่โจมในตอนเช้า
- 4 และทำให้ฝุ่นฟุ้ง⁵ แล้วมันพุ่งตัวเข้าไปท่ามกลางศัตรู⁶ แท้จริง มนุษย์

นั้นเนรคุณต่อพระผู้อภิบาลของเขา ⁷ และตัวเขาเองก็เป็นพยานต่อสิ่งนั้น ⁸ เขารักทรัพย์สินสมบัติแห่งโลกนี้อย่างหมดหัวใจ ⁹ เขาไม่รู้หรือว่าเมื่อใดสิ่งที่ถูกฝังอยู่ในสุสานจะถูกนำขึ้นมา? ¹⁰ และสิ่งทั้งหมดที่ถูกซ่อนอยู่ในห้วอกของเขาจะถูกเปิดเผย? ¹¹ แน่หนอน ในวันนั้นพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงรู้เรื่องของเขาเป็นอย่างดี

101. ผู้ทำให้เกิดเสียงกระทบกัน

อัล-กอรียะฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ สิ่งที่ทำให้เกิดเสียงกึกก้องกัมปนาท ² อะไรคือสิ่งที่ทำให้เกิดเสียงกึกก้องกัมปนาท? ³ และเจ้ารู้บ้างไหมว่าสิ่งที่ทำให้เกิดเสียงกึกก้องกัมปนาทคืออะไร? ⁴ (มันเป็น)วันที่มนุษย์จะเป็นเหมือนแมลงเม่าที่กระเจาย ⁵ และภูเขายะเหมือนกับชนสัตว์หลากหลายที่ปลิวว่อน ⁶ ดังนั้น ใครที่การทำงานที่ดีของเขามีน้ำหนักในตาซัง ⁷ จะมีชีวิตที่มีความสุข ⁸ แต่ใครที่การทำงานของเขาเบาในตาซัง ⁹ เขาจะได้อยู่ในขุมนรก ¹⁰ และเจ้ารู้อะไรไหมว่ามันเหมือนกับอะไร? ¹¹ มันคือไฟที่ลุกโชตช่วง

102. โลกอยากได้แล้วได้อีก

อัล-ตะกาซุร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ความโลภเพื่อให้ได้มากขึ้นและมากขึ้นทำให้สุเจ้าเพลิดเพลินจนหลงลืม (พระเจ้า) ² จนกระทั่งสุเจ้าได้มาถึงหลุมฝังศพ ³ แน่หนอน ในไม่ช้า สุเจ้าจะรู้ ⁴ ในไม่ช้า สุเจ้าจะได้อะไร ⁵ แน่หนอน ถ้าสุเจ้าได้รู้ความจริงด้วยความเชื่อ

มัน ⁶ สู้เจ้าจะได้เห็นนรกอย่างแน่นอน ⁷ ดังนั้น สู้เจ้าจะได้เห็นมันชัดๆ อย่างแน่นอน ⁸ แล้วในวันนั้น สู้เจ้าจะถูกเรียกมาสอบสวนในเรื่องความโปรดปรานและความสุขแห่งชีวิต

103. การผ่านไปของเวลา

อัล-อัสรฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยเวลาที่ผ่านไป ² มนุษย์นั้นอยู่ในสภาพขาดทุนอย่างแน่นอน ³ เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี และชักชวนกันไปสู่สัจธรรม และชักชวนกันไปสู่ความอดทน

104. ผู้หนักหนา

อัล-ฮุมะซะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ความวิบัติจึงมีแก่ทุกคนที่ชอบนินทาและใส่ร้ายผู้อื่น ² ผู้ที่ชอบสะสมทรัพย์สินและนับมันอยู่เนืองๆ ³ โดยคิดว่าทรัพย์สินของพวกเขาจะยังคงอยู่กับเขาตลอดไป ⁴ ไม่มีวัน เขาจะถูกโยนลงไปในสถานที่ที่มีการบดขยี้ ⁵ และเจ้ารู้ไหมว่าสถานที่ที่มีการบดขยี้นั่นคืออะไร? ⁶ มันคือไฟที่พระเจ้าทรงจุดขึ้น ⁷ ซึ่งจะลุกท่วมขึ้นมาถึงหัวใจ ⁸ มันจะไหม้ล้อมพวกเขาในทุกด้าน ⁹ ในเสาที่สูงเหมือนหอคอย

105. ช้าง

อัล-ฟีล

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าได้จัดการกับพวกที่มากับช้างอย่างไร? ² พระองค์มิได้ทรงทำให้แผนการของพวกเขาลงด้วยความล้มเหลว ³ และพระองค์ทรงส่งฝูงนกจำนวนมากมายังพวกเขา ⁴ และขว้างพวกเขาด้วยหินจากดินเผา ⁵ แล้วหลังจากนั้นพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับฟางหญ้าที่ถูกปศุสัตว์กินกระนั้นหรือ?

106. กุเรช

กุรอยช

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เพื่อความปลอดภัยของชาวกุเรช ² เพื่อความปลอดภัยของพวกเขาในการเดินทางในฤดูหนาวและในฤดูร้อน ³ ดังนั้น จงให้พวกเขาควรเคารพสักการะพระผู้อภิบาลแห่งบ้านหลังนี้ ⁴ ผู้ทรงให้อาหารพวกเขาพ้นจากความหิว และทำให้พวกเขาปลอดภัยจากความกลัว

107. สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ

อัล-มาอูน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เจ้าเห็นคนที่ปฏิเสธวันแห่งการพิพากษาหรือไม่? ² เขาผู้นั้นก็คือผู้ขับไล่ใส่ส่งเด็กกำพร้า ³ และไม่ส่งเสริมการให้อาหารแก่คนยากจน ⁴ ดังนั้น

ความหายนะจะมีแต่บรรดาผู้ขึ้นมา⁵ แต่หัวใจของพวกเขาไม่อยู่ในการ
 นมาซของพวกเขา⁶ บรรดาผู้ทำดีเพื่อให้คนได้เห็น⁷ และผู้ห่วงหา
 เล็กๆน้อย

108. ความอุดมสมบูรณ์

อัล-เกาษัร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ (โอ้นบี) เราได้ประทานความอุดมสมบูรณ์แก่เจ้า² ดังนั้น จงวิงวอนต่อ
 พระผู้อภิบาลของเจ้าและจงเชือดพลีเพื่อพระองค์เท่านั้น³ แท้จริง คนที่
 เกลียดเจ้าต่างหากที่ถูกตัดขาดแล้ว

109. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

อัล-กาฟิรูน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ จงกล่าวเถิดว่า “โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย² ฉันไม่เคารพสัก
 การะสิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะ³ และพวกท่านก็ไม่เคารพสักการะ
 พระองค์ผู้ที่ฉันเคารพสักการะ⁴ ฉันจะไม่มีวันเคารพสักการะสิ่งที่พวก
 ท่านเคารพสักการะ⁵ และพวกท่านจะไม่มีวันเคารพสักการะสิ่งที่ฉัน
 เคารพสักการะ⁶ พวกท่านมีศาสนาของพวกท่าน และฉันก็มีศาสนาของ
 ฉัน”

110. ความช่วยเหลือ

อัล-นัศร์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เมื่อความช่วยเหลือของพระเจ้าและชัยชนะมา ² และเจ้าเห็นผู้คนกำลังเข้ามาในศาสนาของพระเจ้าเป็นกลุ่มๆ ³ ดังนั้น จงสดุดีพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยการสรรเสริญ และจงวิงวอนขอการอภัยโทษต่อพระองค์ แท้จริงพระองค์พร้อมเสมอที่จะรับการสำนึกผิด

111. เส้นใยที่ถูกบิดเป็นเกลียว

อัล-มะซัด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ มือทั้งสองของอับดุลอะฮ์ได้หักสะบั้นแล้วและเขาก็ได้รับความหายนะ
² ทรัพย์สินของเขาและอะไรก็ตามที่เขาหามาได้นั้นไม่ได้อำนวยประโยชน์อะไรให้เขาเลย ³ ในไม่ช้า เขาจะถูกโยนเข้าไปในไฟที่ลุกโชน
⁴ เช่นเดียวกับภรรยาของเขาผู้แบกเชื้อเพลิง ⁵ ด้วยเชือกที่ทำด้วยใยอินทผลัมบิดเป็นเกลียวรอบคอของนาง

112. ความเป็นหนึ่งเดียว

อัล-อิคลาศ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ จงกล่าวเถิด “พระองค์คือพระเจ้า ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียว ² พระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงมีทุกอย่างโดยไม่ต้องพึ่งพาสิ่งใด ³ พระองค์ไม่ทรงให้กำเนิด และพระองค์มิได้ทรงถูกกำเนิด ⁴ และไม่มีสิ่งใดเหมือนกับพระองค์”

113. รุ่งสาง

อัล-ฟะลัก

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ จงกล่าว “ฉันขอความคุ้มครองด้วยพระผู้อภิบาลแห่งรุ่งอรุณ ² ให้พ้นจากความชั่วร้ายของทุกสิ่งทีพระองค์ได้ทรงสร้าง ³ และจากความชั่วแห่งความมืดของกลางคืนเมื่อมันแผ่ลงมา ⁴ และจากความชั่วของผู้เสกเป่าลงไปในปมเงื่อน ⁵ และจากความชั่วของผู้อิจจาเมื่อเขาอิจจา”

114. ผู้คน

อัล-นาส

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ จงกล่าว : “ฉันขอความคุ้มครองด้วยพระผู้อภิบาลแห่งมนุษยชาติ ² ราชาแห่งมนุษยชาติ ³ พระเจ้าของมนุษยชาติ ⁴ ให้พ้นจากความชั่วของผู้แอบเข้ามาระชิบครั้งแรกแล้วครั้งเล่า ⁵ ผู้กระชิบเข้าไปในหัวใจของมนุษย์ ⁶ ทั้งจากพวกญินและมนุษย์”

QURAN

IN YOUR LANGUAGE

꾸란
한국어 의미번역

Korean

聖クルアーン

Japanese

中文译解
古兰经

Chinese

Quran

English

Le
Coran

French

El
Corán

Spanish

Der
Koran

German

KORAN

Polish

Корана

Russian

Glorioso
Corano

Italian

Alcorão
Sagrado

Portuguese

De heilige
Koran

Dutch

Ang Mula-waluting
Quran

Filipino (Tagalog)

සරසවුම වූ
සුරු කුරානය

Sinhalese

הקוראן

Hebrew

कुरआन

Hindi

మహిమ
ఖుర్ఆన్

Telugu

இருங்குருர் ஆன்
தமிழாக்கம்

Tamil

ಕುರಾನ್
ಕನ್ನಡ

Kannada

ਪਰਿਚਰ
ਕੁਰਆਨ

Punjabi

Order a free printed copy of the Quran translation in any of these languages.

www.godwordbooks.com

www.cpsglobal.org

www.quranonline.org

www.cpsquran.com

Goodword

CPS International
Serving the people of the world

Quran Translations in 30 Languages

- English
- French
- Spanish
- German
- Dutch
- Italian
- Russian
- Portuguese
- Polish
- Chinese
- Chichewa
- Filipino
- Hebrew
- Sinhalese*
- Braille
- Burmese
- Afrikaans*
- Rwandese*
- Korean
- Maori*
- Bengali
- Urdu
- Hindi
- Malayalam
- Tamil
- Marathi
- Telugu
- Gujarati
- Punjabi
- Kannada
- Dogri
- Assamese*
- Manipuri
- Khasi*
- Odia*
- Thai

To order a free printed copy of the Quran, please log on to:
www.goodwordbooks.com, www.cpsglobal.org

Free copies of the Quran are available for hotels, hospitals,
prisons, etc. Please contact:

skhan@goodwordbooks.com, info@cpsglobal.org
Whatsapp: +91 8588822680

For requirements in the US and Canada, please contact:
kkaleemuddin@gmail.com Mob. 617-960-7156

Explore our Digital Resources

Goodword Quran App

Download the free app and access the complete text and audio of the Quran in numerous languages

Ebooks

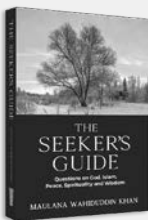
Inspire yourself with a range of free ebooks on peace and spirituality

Audiobooks

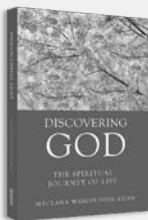
A range of free audiobooks to keep you inspired and motivated

Books on Peace and Spirituality

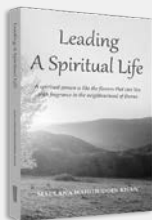
The Seeker's Guide

Questions on God, Islam, peace, spirituality and wisdom.

Discovering God

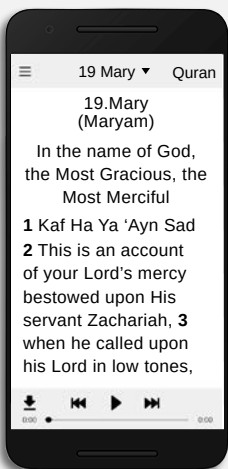
Discover God and His attributes by reflecting on nature, universe and life's events.

Leading A Spiritual Life

The art of spirituality is to extract food for the soul from life's different circumstances.

Goodword Quran App

Download the free app and access the complete text and audio of the Quran in numerous languages

Inspire yourself with daily quotes, articles, videos, and audios anywhere

Share Quran passages on social media, as texts, or via email

Download on the
App Store

Get it on
Google Play

Multiple languages

Multimedia

Various translations

Teachings and talks

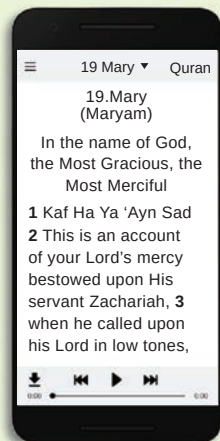

Inspirational Quotes

Quran based videos and audios

Goodword Quran App

Download the free app and access the complete text and audio of the Quran in numerous languages

Inspire yourself with daily quotes, articles, videos, and audios anywhere

Share Quran passages on social media, as texts, or via email

Multiple languages

Multimedia

Various translations

Teachings and talks

Inspirational Quotes

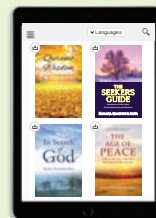
Quran based videos and audios

Explore our Digital Resources

Goodword Quran App

Download the free app and access the complete text and audio of the Quran in numerous languages

Ebooks

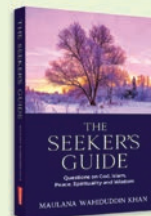
Inspire yourself with a range of free ebooks on peace and spirituality

Audiobooks

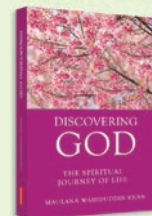
A range of free audiobooks to keep you inspired and motivated

Books on Peace and Spirituality

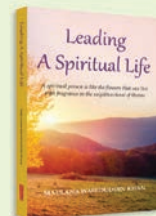
The Seeker's Guide

Questions on God, Islam, peace, spirituality and wisdom.

Discovering God

Discover God and His attributes by reflecting on nature, universe and life's events.

Leading A Spiritual Life

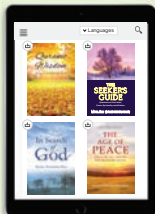
The art of spirituality is to extract food for the soul from life's different circumstances.

Explore our Digital Resources

Goodword Quran App

Download the free app and access the complete text and audio of the Quran in numerous languages

Ebooks

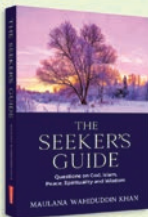
Inspire yourself with a range of free ebooks on peace and spirituality

Audiobooks

A range of free audiobooks to keep you inspired and motivated

Books on Peace and Spirituality

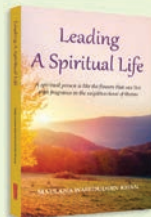
The Seeker's Guide

Questions on God, Islam, peace, spirituality and wisdom.

Discovering God

Discover God and His attributes by reflecting on nature, universe and life's events.

Leading A Spiritual Life

The art of spirituality is to extract food for the soul from life's different circumstances.

คัมภีร์ อัลกุรอาน

กุรอาน คัมภีร์ที่นำชาวดีมายังมนุษยชาติพร้อมกับคำตักเตือนจากพระเจ้า เน้นย้ำถึงความสำคัญของการค้นพบสัจธรรมของมนุษย์ทั้งทางด้านจิตวิญญาณและสติปัญญา

หนังสือทุกเล่มมีวัตถุประสงค์ของมันและวัตถุประสงค์ของคัมภีร์กุรอานคือการทำให้มนุษย์รู้จักแผนการสร้างสรรค์ของพระเจ้า นั่นคือ เพื่อบอกมนุษย์ว่าทำไมพระเจ้าสร้างโลกนี้ การให้มนุษย์มาอาศัยอยู่บนโลกนี้มีวัตถุประสงค์อะไร สิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์คืออะไรในช่วงชีวิตก่อนตาย และเขาจะเผชิญอะไรหลังความตาย วัตถุประสงค์ของคัมภีร์กุรอานคือการทำให้มนุษย์รู้ความจริงนี้ ดังนั้น คัมภีร์กุรอานจึงทำหน้าที่นำทางมนุษย์ตลอดการเดินทางของเขาผ่านชีวิตไปสู่ชีวิตหลังความตาย

หัวข้อหลักของคัมภีร์กุรอานคือการให้แสงสว่างทางปัญญา ความใกล้ชิดกับพระเจ้า ความสงบและจิตวิญญาณ คัมภีร์กุรอานใช้คำ ตะวัชซัม (หมายถึง การพยายามทำความเข้าใจสัญญาณต่างๆของธรรมชาติ), ตะดับบุร(การตรึงตรองและวิเคราะห์อะไรบางอย่าง) และตะฟักกูร(การนึกถึงพระเจ้า) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการเรียนรู้บทเรียนโดยการตรึงตรอง คิด และใคร่ครวญในสัญญาณต่างๆของพระเจ้าที่กระจายไปทั่วโลก การแปลกุรอานนี้ถูกทำขึ้นโดยคำนึงถึงหัวข้อหลักดังกล่าวมานี้

คัมภีร์ ฉลุกรฐาน

แปลเป็นภาษาอังกฤษ โดย
เมอลานา วาฮิดุดดีน คาน
ศ. ฟาริดา เคาะนัม

แปลเป็นภาษาไทยโดย
บรรจง บินกาชัน

GOODWORD BOOKS

First published 2020
This translation of the Quran is copyright free

Goodword Books
1, Nizamuddin West Market, New Delhi-110013
Tel. +9111-41827083
Mob. +91-8588822672
email: info@goodwordbooks.com
www.goodwordbooks.com

Center for Peace and Spirituality
1, Nizamuddin West Market, New Delhi-110 013
Mob. +91-999944119
email: info@cpsglobal.org
www.cpsglobal.org

Al-Risala Forum International
2665 Byberry Road, Bensalem, PA 19020, USA
Cell: 617-960-7156
email: kkaleemuddin@gmail.com

Printed in India

สารบัญ

คำนำ	9
แผนการสร้างสรรค์ของพระเจ้า	11
คัมภีร์แห่งการเตือนของพระเจ้า	12
จิตวิญญาณภายในและการรู้จักพระเจ้า	13
วณะของพระเจ้า	14
การต่อสู้ทางอุดมการณ์ที่สันติ	15
คัมภีร์ที่ถูกประทานมา	18
จะอ่านกรูอาอย่างไร?	19

คัมภีร์กรูอา

1. การเปิด (อัล-ฟาติฮะฮฺ)	21
2. วัวตัวเมีย (อัล-บะกะเราะฮฺ)	21
3. ครอบครัวของอิมรอน (อาลี อิมรอน)	63
4. ผู้หญิง (อัล-นิซาฮฺ)	88
5. ใต้ะ (อัล-มาอิดะฮฺ)	113
6. ปศุสัตว์ (อัล-อันอาม)	132
7. ที่สูง (อัล-อะฮฺรอฟ)	154
8. ทรพย์ที่ยึดได้จากสนามรบ (อัล-อันฟาล)	178
9. การสำนึกผิด (อัต-เตาบะฮฺ)	188
10. โยนาห์ (ยูนุส)	207
11. ฮูด (ฮูด)	220
12. โจเซฟ (ยูซุฟ)	235
13. พำคำราม (อิร-เราะอฺด)	247
14. อับราฮัม (อิบรอฮีม)	254
15. พื้นที่ภูเขา (อัล-อิญญ์)	261
16. ผึ้ง (อัล-นะฮ์ล)	266
17. การเดินทางในยามราตรี (อัล-อิสรอ)	280
18. ถ้ำ (อัล-กะฮ์ฟ)	292
19. มารีย์ (มัรยัม)	304
20. ฏอ ฮา (ฏอฮา)	311

21. บรรดานบี (อัล-อัมบิยาฮ์)	322
22. การแสวงบุญ (อัล-ฮัจญ์)	331
23. บรรดาผู้ศรัทธา (อัล-มุมีนูน)	340
24. รัศมี (อัล-นุร)	348
25. เกณฑ์ตัดสิน (อัล-ฟุรกอณ)	358
26. กวี (อัล-ชอระรอฮ์)	365
27. มด (อัล-นัมล)	375
28. เรื่องราว (อัล-เกาะศ็อศ)	383
29. แมงมุม (อัล-อันกะบุต)	393
30. ชาวโรมัน (อัล-รุม)	400
31. ลูกมาน (ลูกมาน)	407
32. การกราบ (อัล-ซัจญ์ดะฮ์)	411
33. สหพรรค (อัล-อะฮฺซาบ)	414
34. ชีบา (สะบะฮ์)	423
35. ผู้สร้าง (อัล-ฟาฏีร)	429
36. ยาซีน (ยาซีน)	435
37. ตำแหน่ง (อัล-ค็อฟฟาต)	441
38. ศอด (ศอด)	448
39. ฟังคน (อัล-ซุมัร)	454
40. ผู้ให้อภัย (ฆอฟีร)	463
41. การเปิดเผยที่ถูกอธิบายอย่างละเอียด (ฟุศลีลัต)	472
42. การปรึกษาหารือกัน (อัล-ชุรอ)	478
43. เครื่องประดับทองคำ (อัล-ซุครุฟ)	484
44. ควัน (อัล-ตุคอน)	491
45. การคุกเข่า (อัล-ญาซียะฮ์)	494
46. สันทราย (อัล-อะฮฺกอฟ)	498
47. มอัมมัด (มอัมมัด)	503
48. ชัยชนะ (อัล-ฟัตฮ์)	507
49. ที่พักอาศัย (อัล-ฮุญรอต)	512
50. ก็อฟ (ก็อฟ)	515
51. ลมที่พัดกระจาย (อัล-ซาริยาต)	518
52. ภูเขาซีนาย (อัล-ญูร)	521

53. ดวงดาว (อัล-นัจญม์)	524
54. ดวงจันทร์ (อัล-เกาะมัร)	527
55. ความกรุณา (อัล-เราะฮ์มาน)	530
56. เหตุการณ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ (อัล-วากิอะฮ์)	534
57. เหล็ก (อัล-ฮะดีด)	537
58. การอุทธรณ์ (อัล-มุญาตะละฮ์)	542
59. การขับไล่ (อัล-ฮัซร์)	545
60. ผู้หญิงที่ถูกทดสอบ (อัล-มุมตะฮะนะฮ์)	549
61. ตำแหน่ง (อัล-ค็อฟ)	552
62. วันแห่งการชุมนุม (อัล-ญุมอะฮ์)	553
63. พวกตลบตะแลง (อัล—มุนาฟิกีน)	555
64. การขาดทุนและกำไร (อัล-ตะฆอบูน)	556
65. การหย่า (อัล-ภะลา)	558
66. การห้าม (อัล-ตะฮ์รีม)	561
67. อำนาจสูงสุด (อัล-มุลก์)	563
68. ปากกา (อัล-เกาะลัม)	565
69. เวลาที่ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน (อัล-ฮากะเกาะฮ์)	568
70. ทางขึ้นข้างบน (อัล-มะอาริจ)	570
71. โนอาห์ (นูฮ์)	572
72. ญิน (อัล-ญิน)	574
73. ผู้ที่คลุมกาย (อัล-มุชชัมมิล)	576
74. ผู้ห่มกายอยู่ในเสื้อคลุม (อัล-มุดตัซซัร)	578
75. วันแห่งการฟื้นคืนชีพ (อัล-กิยามะฮ์)	580
76. มนุษย์ (อัล-อินซาน)	581
77. บรรดาผู้ถูกส่งมา (อัล-มุรชะลาต)	583
78. ข้าวคราว (อัล-นะบะฮ์)	585
79. ผู้กระซอก (อัล-นาซียาต)	587
80. เขาแสดงหน้าขมึงทิ้ง (อะบะชะ)	588
81. การม้วน (อัล-ตักร์)	590
82. การแยกออกจากกัน (อัล-อินฟีฏอ)	591
83. ผู้โกงตาชั่ง (อัล-มูฏ็อฟฟิฟีน)	592
84. การเปิดโดยระเบิดออก (อัล-อินชีกอก)	593

85. หมูดาว (อัล-บรูจญ์)	594
86. สิ่งที่มาในตอนกลางคืน (อัล-ฆอริก)	595
87. สูงที่สุด (อัล-อะฮลา)	596
88. เหตุการณ์ที่ปกคลุม (อัล-ฆอซียะฮฺ)	597
89. รุ่งอรุณ (อัล-ฟัจญ์)	598
90. เมือง (อัล-บะลัด)	599
91. ดวงอาทิตย์ (อัล-ซัมส์)	600
92. กลางคืน (อัล-ลัยล์)	600
93. แสงสว่างยามเช้าที่เจิดจ้า (อัล-ฆุฮา)	601
94. ความสะดวกสบาย (อัล-ซัรฮฺ)	602
95. มะเดื่อ (อัล-ตีน์)	602
96. ก้อนเลือด (อัล-อะลัก)	603
97. คืบแห่งการกำหนด (อัล-ก้อดฺร)	604
98. หลักฐานที่ชัดเจน (อัล-บัยยีนะฮฺ)	604
99. แผ่นดินไหว (อัล-ซัลชะละฮฺ)	605
100. ม้าที่หอบ (อัล-อาดิยาต)	605
101. ผู้ทำให้เกิดเสียงกระทบกัน (อัล-กอริอะฮฺ)	606
102. โลภอยากได้แล้วได้อีก (อัล-ตะกาซุร)	606
103. การผ่านไปของเวลา (อัล-อัศร)	607
104. ผู้ค้นหา (อัล-ฮุมะชะฮฺ)	607
105. ช้าง (อัล-ฟีล)	608
106. กุเรช (กูรอยฮฺ)	608
107. สิ่งเล็กๆน้อยๆ (อัล-มาอูน)	608
108. ความอุดมสมบูรณ์ (อัล-เกาะษ์ร)	609
109. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา (อัล-กาฟิรูน)	609
110. ความช่วยเหลือ (อัล-นัศร)	610
111. เส้นใยที่ถูกบิดเป็นเกลียว (อัล-มะซัด)	610
112. ความเป็นหนึ่งเดียว (อัล-อิกลาค)	611
113. รุ่งสาง (อัล-ฟะลัก)	611
114. ผู้คน (อัล-นาส)	611

คำนำ

กุรอ่านคือคัมภีร์ของพระเจ้า เป็นคัมภีร์ที่ถูกเก็บรักษาไว้อย่างสมบูรณ์สำหรับทุกยุคสมัย ถึงแม้เดิมที่จะถูกเขียนเป็นภาษาอาหรับ แต่ด้วยการแปล มันจึงทำให้ผู้ไม่รู้ภาษาอาหรับสามารถเข้าถึงได้ ในขณะที่ไม่มีภาษาใดมาแทนภาษาต้นฉบับได้ การแปลจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแผ่วจนะของพระเจ้าให้ไกลจากคนที่พูดภาษาอาหรับไปยังมนุษยชาติที่กว้างออกไป

คัมภีร์กุรอ่านเป็นคัมภีร์ที่เป็นภาษาอาหรับ แต่ในความเป็นจริงแล้วมันอยู่ในภาษาของธรรมชาติ นั่นคือ ภาษาที่พระเจ้ากล่าวโดยตรงกับมนุษย์ทั้งหมดในตอนที่ถูกสร้าง การวอนขอต่ออำนาจศักดิ์สิทธิ์ของมนุษยชาติเป็นสิ่งที่ยังคงมีอยู่ตลอดไปในจิตสำนึกของมนุษย์ทั้งหมด นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมกุรอ่านจึงเป็นที่เข้าใจได้โดยทั่วไปสำหรับคนที่มีจิตสำนึกธรรมดาและสำหรับคนที่มีจิตใต้สำนึก ความจริงนี้ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์กุรอ่านว่าเป็น “การประทานที่ชัดเจนในหัวใจของบรรดาผู้ที่ได้รับความรู้” ข้อความนี้ยังกล่าวต่อไปว่า “ไม่มีใครปฏิเสธสิ่งที่เราประทานมานอกไปจากคนทำผิด” (29:49)

นี่หมายความว่าความจริงที่มาจากพระเจ้าซึ่งถูกอธิบายโดยกุรอ่านบนระดับจิตสำนึกมีอยู่ก่อนแล้วในตัวมนุษย์ในระดับจิตใต้สำนึก ดังนั้นศาสน์ของคัมภีร์กุรอ่านจึงมิใช่สิ่งที่แปลกประหลาดสำหรับมนุษย์ ความจริงแล้ว มันเป็นการแสดงออกทางคำพูดของความจริงที่มาจากพระเจ้าองค์เดียวซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์เองและกับสิ่งที่เขารู้จักอยู่แล้ว คัมภีร์กุรอ่านอธิบายสิ่งนี้โดยการกล่าวว่าคนที่เกิดในตอนนั้นเดิมทีแล้วล้วนเกิดในตอนสร้างอาดัมและตอนนั้นพระเจ้าได้กล่าวโดยตรงกับวิญญาณมนุษย์ทั้งหมด

คัมภีร์กุรอ่านกล่าวถึงเหตุการณ์ดังกล่าวไว้ดังนี้ :

“(ในปี) เมื่อพระผู้อภิบาลของเจ้านำลูกหลานออกมาจากกระดูกสันหลังของลูกหลานของอาดัมและพระองค์ได้ให้พวกเขาเย็นเย็นเกี่ยวกับตัวของพวกเขาเอง พระองค์ทรงกล่าวว่า ‘ฉันไม่ใช่พระผู้อภิบาลของสุเจ้ากระนั้นหรือ?’ ‘เราขอเย็นเย็นว่าพระองค์คือพระผู้อภิบาลของเรา’ ดังนั้นสุเจ้าไม่อาจพูดในวันแห่งการฟื้นคืนชีพได้ว่า ‘เราไม่รู้เรื่องนี้’” (7:172)

คัมภีร์กุรอ่านได้เอ่ยถึงการสนทนากันระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ไว้ในโอกาสต่อไปนี้ว่า :

“แท้จริง เราได้เสนอความไว้วางใจให้แก่ชนฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและภูเขา พวกมันไม่กล้าที่จะเข้ามาแบกรับมันไว้และกลัวมัน แต่มนุษย์ได้เข้ามารับมันไว้ มนุษย์นั้นเป็นผู้ธรรมและโง่เขลา” (33:72)

สำหรับมนุษย์แล้ว กุรอ่านอยู่ในแก่นแท้ของความเป็นมนุษย์ที่เขาารู้อยู่แล้วมากกว่าสิ่งที่เขาไม่รู้ทั้งหมด ในความเป็นจริง กุรอ่านคือการเปิดเผยจิตใจของมนุษย์นั่นเอง

เมื่อใครที่ธรรมชาติของเขายังมีชีวิต - โดยการรักษาตัวเองให้พ้นจากสภาพการณ์ที่ตามมาทีหลัง - อ่านกุรอ่าน เซลล์สมองเหล่านั้นจะถูกกระตุ้นทำให้เขารู้ว่าสิ่งที่พระเจ้าพูดกับเขานั้นยังคงถูกเก็บรักษาไว้ ถ้าเรคิดถึงตรงนี้ มันก็ไม่ใช่เป็นการยากที่จะเข้าใจว่าการแปลกุรอ่านเป็นวิธีการที่ยังใช้ได้ในการเข้าใจมัน

ถ้าการพูดของพระเจ้าเป็นพันธะสัญญาแรก คัมภีร์กุรอ่านก็เป็นพันธะสัญญาที่สอง แต่ละพันธะสัญญานี้ต่างยืนยันความถูกต้องของกันและกัน ถ้าใครมีความรู้เล็กน้อยหรือแม้แต่ไม่เข้าใจภาษาอาหรับเลยและสามารถอ่านได้แต่เฉพาะคำแปล เขาต้องไม่คิดว่าเขาจะสับสนในการทำความเข้าใจคัมภีร์กุรอ่าน เพราะแนวความคิดเกี่ยวกับคัมภีร์กุรอ่านของมนุษย์

ในฐานะผู้ได้รับวณะของพระเจ้าโดยธรรมชาติได้เป็นความจริงแล้วใน
ยุคสมัยใหม่ ศาสตร์แห่งรหัสพันธุกรรมและการค้นพบทางโบราณคดีล้วน
สนับสนุนทัศนะนี้อย่างเต็มที่

แผนการสร้างสรรคของพระเจ้า

หนังสือทุกเล่มมีวัตถุประสงค์ของตัวเองและวัตถุประสงค์ของคัมภีร์
กุรานก็คือการทำให้มนุษย์รู้ถึงแผนการสร้างสรรคของพระเจ้า นั่น
คือ เพื่อบอกมนุษย์ให้รู้ว่าทำไมพระเจ้าสร้างโลกนี้ขึ้นมา อะไรคือ
วัตถุประสงค์ของการให้มนุษย์มาอยู่บนโลกนี้ มนุษย์ต้องทำอะไรในช่วง
ชีวิตก่อนตาย และเขาจะเผชิญอะไรหลังความตาย มนุษย์เกิดมาในฐานะ
เป็นสิ่งมีชีวิตนิรันดร์ เมื่อพระเจ้าสร้างมนุษย์มาเช่นนั้น พระองค์จึงได้
แบ่งช่วงชีวิตของเขออกเป็นสองช่วง นั่นคือ ช่วงเวลาก่อนตายซึ่งเป็น
ช่วงเวลาแห่งการทดสอบ และช่วงเวลาหลังตายซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งการ
รับรางวัลตอบแทนหรือการลงโทษตามที่แต่ละคนได้ทำไว้ในช่วงเวลาที่ม
ีชีวิต การตอบแทนเหล่านี้อยู่ในรูปของสวรรค์อันนิรันดร์หรือนรกตลอด
กาล วัตถุประสงค์ของคัมภีร์กุรานก็คือการทำให้มนุษย์รู้ถึงความจริง
นี้ นี่คือหัวข้อสำคัญของคัมภีร์นี้ซึ่งทำหน้าที่นำทางมนุษย์ตลอดการเดิน
ทางผ่านชีวิตเข้าไปยังชีวิตหลังความตาย

มันเป็นสิ่งถูกต้องที่จะกล่าวว่ามนุษย์เป็นผู้แสวงหาโดยกำเนิด
คำถามเหล่านี้ซ่อนอยู่ในความคิดจิตใจของทุกคน เช่น ฉันเป็นใคร?
วัตถุประสงค์ของชีวิตฉันคืออะไร? อะไรคือความจริงของชีวิตและความ
ตาย? อะไรคือความลับของความสำเร็จและความล้มเหลวของมนุษย์?
เป็นต้น ตามคัมภีร์กุราน คำตอบต่อคำถามเหล่านี้คือ โลกปัจจุบันเป็น
สนามสอบและอะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับในช่วงเวลาก่อนตายของเขา

เป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบทั้งหมด โลกหน้าเป็นสถานที่ผลการสอบของเขาจะถูกนำมาตรวจสอบโดยพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ และอะไรก็ตามที่มนุษย์ได้รับในชีวิตหลังความตายในรูปของรางวัลตอบแทนหรือการลงโทษจะเป็นไปตามการงานที่เขาได้ทำไว้ในโลกนี้ ความลับแห่งความสำเร็จของมนุษย์ในโลกนี้คือการเข้าใจแผนการสร้างของพระเจ้าและใช้ชีวิตไปตามนั้น

คัมภีร์แห่งการเตือนของพระเจ้า

คัมภีร์กูรานเป็นคัมภีร์แห่งการเตือนของพระเจ้า การนำเอาบทเรียนต่างๆ และคำตักเตือนมารวมไว้ด้วยกันทำให้คัมภีร์กูรานน่าจะถูกเรียกว่าคัมภีร์แห่งภูมิปัญญาที่มีเหตุผลลุ่มลึกน่าจะเหมาะสมกว่า คัมภีร์กูรานไม่ได้ทำตามแบบแผนของหนังสือที่ใช้สั่งสอนแบบเดิมๆ ที่ทำกันมา ความจริงแล้ว เมื่อผู้อ่านหยิบคัมภีร์กูรานขึ้นมา เขาจะพบว่ามันเป็นการนำเอาคำพูดที่แยกเป็นส่วนๆ มารวมเข้าด้วยกัน แต่ความรู้ลึกนี้ไม่เป็นความจริง เพราะการจัดเรียงคำพูดเช่นนั้นเป็นไปตามแผนการของกูรานในการรักษารูปแบบดั้งเดิมไว้เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ในการนำสาส์นแห่งสัจธรรมไปยังผู้อ่านที่มีอคติที่อาจอ่านแค่เพียงหนึ่งหน้าหนึ่งข้อความหรือแม้แต่บรรทัดเดียว

ส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของคัมภีร์กูรานก็คือมันเป็นสิ่งที่เตือนให้ระลึกนึกถึงความจำเริญต่างๆ ที่ถูกประทานมาโดยพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณีอย่างสูงสุด ที่สำคัญที่สุดของความจำเริญต่างๆ นี้คือคุณสมบัติเฉพาะที่พระเจ้าประทานแก่มนุษย์เมื่อพระองค์สร้างเขาขึ้นมา ความจำเริญอันยิ่งใหญ่อีกอย่างหนึ่งก็คือพระองค์ได้ทรงตั้งหลักแหล่งที่อาศัยให้เขาบนโลกซึ่งเป็นดาวดวงหนึ่งที่มีทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นประโยชน์แก่

เขา วัตถุประสงค์ของคัมภีร์กูรานก็เพื่อให้แน่ใจว่าในขณะที่เขามีความสุขอยู่กับความจำเริญของธรรมชาติเหล่านี้ มนุษย์ต้องนึกถึงพระผู้ทรงกรุณาปรานีอยู่ตลอดเวลา เขาต้องยอมรับความกรุณาอันยิ่งใหญ่ของพระผู้ทรงสร้างของเขา ด้วยการทำเช่นนั้นเองที่มนุษย์จะได้รับทางเข้าไปสู่สวรรค์อันนิรันดร์ ในทางตรงข้าม การไม่คำนึงถึงพระผู้ทรงกรุณาปรานีจะนำมนุษย์ไปยังนรก คัมภีร์กูรานเป็นผู้คอยเตือนถึงความจริงในเรื่องนี้ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงนี้ได้

จิตวิญญาณภายในและการรู้จักพระเจ้า

คุณสมบัติประการหนึ่งของคัมภีร์กูรานคือมันเป็นคัมภีร์ที่ให้แค่เพียงหลักการที่เป็นพื้นฐานแก่เรา แต่เป็นหลักการที่สำคัญและจำเป็น และใช้วิธีการกล่าวซ้ำแล้วซ้ำอีกเพื่อเน้นถึงหลักการที่สำคัญนี้ ในทางตรงข้าม เรื่องที่ไม่ใช่พื้นฐานหรือเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบเป็นเพียงส่วนน้อยของคัมภีร์ นี่เป็นไปตามแผนการของคัมภีร์กูราน ส่วนความสำคัญของรูปแบบเป็นเรื่องรอง สำหรับคัมภีร์กูราน แก่นธรรมคำสอนเหล่านี้เท่านั้นเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นตัวกำหนดแนวทางหลัก เรื่องนี้ของคัมภีร์กูรานเป็นที่ชัดเจนจนผู้อ่านไม่มีทางเลือกอย่างอื่นนอกจากต้องยอมรับ

ความจริงก็คือว่าจิตวิญญาณภายในเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดในเรือนร่างของบุคลิภาพอิสลาม เมื่อจิตวิญญาณภายในได้รับการพัฒนา รูปแบบที่ถูกต้องก็จะตามมาเองตามธรรมชาติ แต่รูปแบบโดยตัวมันเองแล้วไม่อาจที่จะสร้างจิตวิญญาณภายใน นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมเป้าหมายของคัมภีร์กูรานคือการริเริ่มและก่อให้เกิดการปฏิบัติทางสติปัญญาภายใน

ตัวมนุษย์ คำพูดที่คัมภีร์กุรอ่านใช้เพื่อการปฏิบัติทางสติปัญญานี้เองคือ มะอริฟะฮฺ(การรู้จักความจริง) (5:83)

คัมภีร์กุรอ่านเน้นถึงความสำคัญของการค้นพบความจริงของมนุษย์ในระดับที่เข้าใจได้ ความศรัทธาที่แท้จริงในพระเจ้าเป็นสิ่งที่ใครก็สามารถบรรลุได้ในระดับนั้น ที่ไหนไม่มีความเข้าใจ ที่นั่นก็ไม่มี ความศรัทธา

วณะของพระเจ้า

เมื่อคุณอ่านคัมภีร์กุรอ่าน คุณจะพบแล้วพบอีกว่ามันเป็นวณะของพระเจ้า นี่เป็นความจริงง่ายๆที่เห็นได้ชัด แต่เมื่อมองเข้าไปที่เนื้อหา คุณจะพบว่ามันเป็นถ้อยคำที่ไม่ธรรมดา มีหนังสือหลายเล่มในโลกที่ถูกเชื่อว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่เราไม่พบคัมภีร์ทางศาสนาใดที่บอกว่าตัวเองเป็นวณะของพระเจ้านอกไปจากคัมภีร์กุรอ่าน คำพูดเช่นนี้ซึ่งปรากฏเด่นเป็นเอกลักษณ์ในคัมภีร์กุรอ่านเป็นการบอกจุดออกเดินทางให้แก่ผู้อ่าน ดังนั้น เขาจึงศึกษามันในฐานะเป็นคัมภีร์สำคัญแทนที่จะเป็นหนังสือทั่วไปที่มนุษย์เขียนขึ้น เราพบคำพูดครั้งแล้วครั้งเล่าไม่มากนักในคัมภีร์กุรอ่านว่า “โอ้มนุษย์เอ๋ย พระเจ้าของสุเจ้าต่างหากที่พูดกับสุเจ้า จงฟังวณะของพระองค์และปฏิบัติตามพระองค์” แม้ลีลาการพูดเช่นนี้ก็เป็คำพูดพิเศษที่ไม่เหมือนใคร การเรียกร้องของพระเจ้าโดยตรงเช่นนี้ไม่มีอยู่ในคัมภีร์อื่นๆ มันทั้งความประทับใจตลอดไปไว้บนตัวมนุษย์ เขาจะรู้สึกว้พระเจ้าของเขากำลังพูดกับเขาโดยตรง ความรู้สึกนี้ทำให้มนุษย์ถือเอาคำยืนยันของกุรอ่านเป็นเรื่องจริงจึงมากกว่าการยึดถือถ้อยคำในหนังสือปกติทั่วไป วิธีการรวบรวมคัมภีร์กุรอ่านก็ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน หนังสือที่เขียนโดยมนุษย์ปกติแล้วจะ

มีการจัดเรียงลำดับเนื้อหาจาก A ไปถึง Z ตามหัวข้อ แต่คัมภีร์กุรอ่านไม่ได้เป็นไปตามแบบแผนเช่นนี้จนคนทั่วไปเห็นว่ามันไม่มีการเรียงลำดับอย่างใดก็ตาม เมื่อมองเข้าไปในความเป็นจริง มันจะเป็นคัมภีร์ที่มีความเกี่ยวเนื่องกันอย่างยิ่งและเรียงลำดับกันและค่อนข้างงามสง่าในลีลาของการเขียน ในขณะที่อ่านกุรอ่าน เราจะรู้สึกว่าคุณเขียนมันอยู่บนฐานที่สูงมากซึ่งจากที่นั่นพระองค์กำลังมองลงมาและกำลังพูดกับมนุษยชาติทั้งหมดซึ่งเป็นความอาทรโดยเฉพาะของพระองค์ การพูดนี้เน้นไปยังมนุษย์กลุ่มต่างๆ แต่ก็รวมถึงมนุษย์ทั้งหมด

ความพิเศษอีกอย่างหนึ่งของกุรอ่านก็คือผู้อ่านสามารถปรึกษาผู้เขียนมันในเวลาใดก็ได้ ตั้งคำถามไปและรับคำตอบ เพราะผู้เขียนคัมภีร์กุรอ่านคือพระเจ้าเอง พระองค์เป็นพระเจ้าผู้ทรงมีชีวิต ในฐานะผู้สร้างมนุษย์ พระองค์ทรงได้ยินและตอบคำเรียกร้องของมนุษย์โดยตรง

การต่อสู้ทางอุดมการณ์ที่สันติ

บรรดาผู้ที่ได้รับการแนะนำให้รู้จักคัมภีร์กุรอ่านโดยผ่านทางสื่ออย่างเดียวโดยทั่วไปแล้วจะมีความพึงใจว่าคัมภีร์กุรอ่านเป็นตำราแห่งการฉ้อฉล และสำหรับพวกเขาแล้วฉ้อฉลคือความพยายามที่จะบรรลุถึงเป้าหมายของตนเองโดยอาศัยความรุนแรง แต่ความคิดเช่นนี้มาจากความเข้าใจผิด ใครที่อ่านคัมภีร์กุรอ่านด้วยตัวเองจะเข้าใจได้อย่างง่ายดายว่าศาสน์ของคัมภีร์กุรอ่านไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับความรุนแรงเลย คัมภีร์กุรอ่านตั้งแต่เริ่มต้นจนจบเป็นคัมภีร์ที่ประกาศสันติภาพและไม่สนับสนุนการใช้ความรุนแรง เป็นเรื่องจริงที่ฉ้อฉลเป็นหนึ่งในคำสอนของคัมภีร์กุรอ่าน แต่ฉ้อฉลในความหมายที่ถูกต้องแล้วคือชื่อของการต่อสู้ด้วยความสันติมากกว่าการใช้ความรุนแรงใดๆ แนวความคิดเรื่องการฉ้อฉลของ

คัมภีร์กูรานถูกกล่าวไว้ในโครงการต่อไปนี้ “จงทำญิฮาดที่ใหญ่กว่า(กล่าวคือต่อสู้อย่างจริงจัง)ด้วยการช่วยเหลือของสิ่งนี้(กูราน)” (25:2)

เห็นได้ชัดว่าคัมภีร์กูรานมิใช่อาวุธ แต่เป็นคัมภีร์ที่แนะนำเราไปสู่อุดมการณ์แห่งการต่อสู้อย่างสันติของพระเจ้า วิธีการต่อสู้เช่นนั้นตามคัมภีร์กูรานก็คือ “การพูดกับพวกเขาด้วยถ้อยคำที่ไปถึงวิญญาณของพวกเขา” (4:63)

ดังนั้น วิธีการที่ต้องการตามคัมภีร์กูรานก็คือวิธีการที่ทำให้หัวใจและความคิดของมนุษย์ต้องสั่นไหว นั่นคือ ในการพูดกับความคิดจิตใจของผู้คน คัมภีร์กูรานทำให้พวกเขาพอใจ ทำให้พวกเขาเชื่อมั่นในความจริงของคัมภีร์กูราน กล่าวโดยสั้นๆ คัมภีร์กูรานได้ก่อให้เกิดการปฏิวัติทางสติปัญญาภายในพวกเขา นี่คือการกิจของคัมภีร์กูราน และการกิจนี้สามารถทำได้โดยการโต้ตอบที่มีเหตุผล เป้าหมายนี้ไม่มีทางที่จะบรรลุได้โดยการใช้ความรุนแรงหรือการใช้อาวุธ

เป็นเรื่องจริงที่บางโครงการของคัมภีร์กูรานมีคำสั่งว่า “จงฆ่าพวกเขาที่ใดก็ตามที่สุเจ้าพบพวกเขา” (2:191)

โดยการยกข้อความดังกล่าวขึ้นมาอ้าง มีบางคนที่ยพยายามจะสร้างความฝังใจว่าอิสลามเป็นศาสนาแห่งสงครามและความรุนแรง นี่เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องโดยสิ้นเชิง ข้อความเช่นนั้นพูดถึงบรรดาผู้โจมตีมุสลิมฝ่ายเดียวในความหมายที่จำกัด ข้อความนี้มิได้สื่อถึงคำสั่งโดยทั่วไปของอิสลาม

ความจริงของเรื่องก็คือคัมภีร์กูรานไม่ได้ถูกประทานมาในรูปแบบที่สมบูรณ์ในคราวเดียวอย่างที่ป็นในปัจจุบัน มันถูกประทานมาทีละคราวตามสถานการณ์ต่างๆตลอดช่วงระยะเวลา 23 ปี ถ้าช่วงเวลานี้ถูกแบ่งออกเป็นปีแห่งสงครามและสันติภาพ ช่วงเวลาแห่งความสันติมีจำนวนถึง

20 ปีในขณะที่ช่วงเวลาแห่งสงครามมีเพียง 3 ปีเท่านั้น ข้อความกุรอา
นที่ถูกประทานมาในช่วงเวลาแห่งความสงบ 20 ปีนี้เป็นคำสอนที่เป็น
สันติภาพของอิสลามเพราะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับการรู้จักพระเจ้า การ
ปฏิบัติศาสนกิจ ศีลธรรมและความยุติธรรม เป็นต้น

การแบ่งคำสั่งออกเป็นประเภทต่างๆเป็นเรื่องราวธรรมดาและพบได้ใน
คัมภีร์ทางศาสนาทั้งหมด ตัวอย่างเช่น คีตา คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของชาวฮินดู
เกี่ยวกับปัญญาและคุณค่าทางศีลธรรม แต่พร้อมกันนี้ก็มีการกระชับคะยอ
ของกฤษณะที่มีต่ออรชุนให้เขาต่อสู้ (ภควัดคีตา, 3:30) นี่ไม่ได้
หมายความว่าผู้ศรัทธาในคัมภีร์คีตาต้องทำสงครามตลอดเวลา ที่สำคัญ
มหาตมะ คานธีได้ปรัชญาอหิงสาของเขาจากคัมภีร์คีตาเล่มเดียวกันนี้
การกระชับคะยอให้ทำสงครามในคัมภีร์คีตาหมายถึงแต่เฉพาะกรณีที่ไม่
มีทางเลือก แต่สำหรับที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน มันให้คำสั่งทางสันติภาพเช่น
เดียวกับมหาตมะ คานธีได้มา

ในทำนองเดียวกัน พระเยซูคริสต์ได้กล่าวว่า “อย่าคิดว่าฉันมาเพื่อนำ
สันติภาพสู่โลก ฉันมิได้มาเพื่อนำสันติภาพ แต่เป็นดาบ” (มัทธิว 10:34)

มันจึงไม่ถูกต้องที่จะสรุปว่าศาสนาที่เผยแพร่สั่งสอนโดยพระคริสต์
เป็นศาสนาแห่งสงครามและความรุนแรง เพราะคำพูดเช่นนั้นเกี่ยวข้องกับ
เหตุการณ์บางอย่างเป็นการเฉพาะ ในเรื่องของชีวิตโดยทั่วไป พระ
เยซูคริสต์สอนคุณค่าแห่งสันติภาพ เช่นการสร้างอุปนิสัยที่ดี การรักกัน
และกัน การช่วยเหลือคนยากจนและคนขัดสน เป็นต้น

เช่นเดียวกับคัมภีร์กุรอาณ เมื่อนิมูฮัมมัดอพยพจากมักกะฮ์ไปยังมะดี
นะฮ์ เผ่าต่างๆที่เคารพบูชารูปปั้นได้แสดงความก้าวร้าวต่อท่าน แต่ท่าน
นบีมักจะหลีกเลี่ยงการโจมตีของคนกลุ่มนี้โดยการใช้ความอดทนและการ
หลีกเลี่ยง อย่างไรก็ตาม ในบางสถานการณ์ไม่มีทางเลือกนอกจากการ

ป้องกันตัว ดังนั้น ท่านจึงต้องทำการต่อสู้ในบางโอกาส สถานการณ์เหล่านี้เองที่ทำให้ข้อความเกี่ยวกับสงครามถูกประทานมา คำบัญชาเหล่านี้มีไว้สำหรับบางสถานการณ์ มิได้เป็นคำสั่งใช้โดยทั่วไป นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำสถานะอันถาวรของท่านนี้จึงถูกใช้คำว่า “ความเมตตาสำหรับมนุษยชาติทั้งมวล” (21:107)

อิสลามเป็นศาสนาแห่งสันติภาพในความหมายที่ครบถ้วนที่สุดของคำนี้ คัมภีร์กุรอ่านเรียกหนทางของตนว่า “หนทางแห่งสันติภาพ” (5:16) มันพูดถึงการประนีประนอมว่าเป็นนโยบายที่ดีที่สุด (4:128) และกล่าวว่พระเจ้ารังเกียจการบ่อนทำลายสันติภาพ (2:205) เราสามารถกล่าวได้ว่ามันไม่เป็นการเกินไปที่จะกล่าวว่าอิสลามเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับความรุนแรง

คัมภีร์ที่ถูกประทานมา

คัมภีร์กุรอ่านเป็นคัมภีร์ของพระเจ้าที่ถูกประทานแก่นบีมุฮัมมัด มันไม่ได้ถูกประทานมายังท่านในรูปของคัมภีร์ที่สมบูรณ์ แต่ถูกประทานมาเป็นตอนๆตลอดระยะเวลา 23 ปี ตอนแรกถูกประทานมาใน ค.ศ.610 เมื่อนบีมุฮัมมัดอยู่ในมักกะฮ์ หลังจากนั้น ส่วนต่างๆได้ถูกประทานมาอย่างต่อเนื่อง ตอนสุดท้ายถูกประทานมาใน ค.ศ.632 เมื่อท่านนบียุอยู่ในมะดีนะฮ์

ในคัมภีร์กุรอ่านมี 114 บททั้งสั้นและยาว ประกอบด้วย 6600 พรรค (หรือที่เรียกว่าอายะฮ์) และถูกแบ่งออกเป็น 30 ภาคเพื่อตอบสนองความต้องการของการอ่าน ตอนต่างๆเหล่านี้ถูกจัดเรียงภายใต้การแนะนำของทูตสวรรค์ญิบรีลที่เป็นผู้นำคัมภีร์กุรอ่านมาจากพระเจ้า

เมื่อคัมภีร์กุรอ่านถูกประทานมาในช่วงแรกของศตวรรษที่ 7 มีการ

ประดิษฐ์กระดาษขึ้นมาแล้ว กระดาษนี้ถูกเรียกว่าปาปิร์ส เป็นกระดาษที่ทำด้วยมือจากเส้นใยของต้นไม้บางชนิด เมื่อส่วนใดของกูรอรานถูกประทานมา มันจะถูกเขียนไว้บนปาปิร์สหรือในภาษาอาหรับเรียกว่า “กิริตัส” (6:7) ในช่วงของการบันทึกนี้ ผู้คนได้จดจำไว้ด้วย คัมภีร์กูรอรานเป็นวรรณกรรมอิสลามเล่มเดียวที่ถูกอ่านในการนมาซเช่นเดียวกับการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ของการเชิญชวน(ตะอฺวะฮฺ) ด้วยเหตุนี้ คัมภีร์กูรอรานจึงยังคงถูกจดจำทันทีพร้อมกับการบันทึก วิธีการเก็บรักษาเช่นนี้ยังคงดำเนินต่อมาในขณะที่นบีมุฮัมมัดยังมีชีวิต ด้วยเหตุนี้ คัมภีร์กูรอรานจึงถูกรักษาไว้ในระหว่างสมัยของนบีมุฮัมมัด

หลังจากนั้น อุซมาน อิบน์อัฟฟาน เคาะลีฟะฮฺคนที่สามได้สั่งให้มีการคัดสำเนาเป็นหลายฉบับและส่งฉบับสำเนาเหล่านี้ไปยังเมืองต่าง ๆ สำเนาเหล่านี้ถูกเก็บไว้ในมัสญิดหลวง ผู้คนไม่เพียงแต่อ่านจากสำเนาเหล่านี้เท่านั้น แต่ยังได้คัดลอกจากสำเนาต้นฉบับไปด้วย

การเขียนคัมภีร์กูรอรานโดยมือนี้อย่างคงที่กันไปจนกระทั่งมีการตั้งโรงพิมพ์และกระดาษเริ่มถูกผลิตออกมาเป็นจำนวนมากจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม ดังนั้น คัมภีร์กูรอรานจึงเริ่มถูกพิมพ์ เมื่อวิธีการพิมพ์ก้าวหน้า การพิมพ์กูรอรานก็ก้าวหน้าไปด้วย ตอนนี้ สำเนาฉบับพิมพ์ของกูรอรานมีอยู่ทั่วไปจนสามารถหาได้ในทุกบ้าน มัสญิด ห้องสมุดและร้านหนังสือ ทุกวันนี้ ใครก็สามารถหาสำเนากูรอรานที่สวยงามได้ไม่ว่าจะอยู่ในส่วนไหนของโลก

จะอ่านกูรอรานอย่างไร?

กูรอรานกล่าวว่า “จงอ่านกูรอรานอย่างช้า ๆ และขัดถ้อยขัดคำ” (73:4) นี่หมายความว่าจงอ่านกูรอรานช้า ๆ และด้วยน้ำเสียงที่ไพเราะเป็นจังหวะ

นั่นคืออ่านด้วยความตั้งใจที่จะได้รับสิ่งที่อยู่ในนั้น เมื่ออ่านเช่นนี้ กระบวนการสื่อสารกันระหว่างกูรอกับผู้อ่านก็จะเริ่มขึ้น สำหรับผู้อ่าน คัมภีร์กูรอก็คือการพูดโดยพระเจ้าและหัวใจของเขาเริ่มตอบการพูดนี้ ในทุกข้อความ ในคัมภีร์กูรอกัน ตรงไหนที่มีการเอ่ยถึงความยิ่งใหญ่ของ พระเจ้า ตัวตนทั้งหมดของผู้อ่านจะได้รับผลอย่างแรงจากการรู้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เมื่อความจำเริญของพระเจ้าถูกแจกแจงในคัมภีร์กูรอกัน หัวใจของผู้อ่านจะเปี่ยมล้นไปด้วยความมหัศจรรย์รู้คุณ เมื่อมีการสาธยายถึงการลงโทษในกูรอกัน ผู้อ่านจะตัวสั่นเมื่ออ่านมัน เมื่อมีการออกคำสั่งในคัมภีร์กูรอกัน ผู้อ่านจะมีความรู้สึกมากขึ้นเรื่อยๆว่าเขาต้องเป็นบ่าวผู้เชื่อฟังของพระเจ้าผู้อภิบาลของเขาโดยการทำตามคำสั่งนั้น

วาฮิดุดดีน คาน, นิวเดลี, มกราคม 2009

skhan@goodwordbooks.com

1. การเปิด

อัล-ฟาติฮะฮ์

- ¹ ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ
- ² บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ³ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁴ พระผู้อภิบาลแห่งวันตัดสินตัดสินตอบแทน ⁵ เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพสักการะและเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ ⁶ โปรดนำเราสู่ทางที่เที่ยงตรง ⁷ ทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา มิใช่ทางของผู้ที่พระองค์ทรงกริ้ว และมิใช่ทางของผู้ที่หลงผิด

2. วัฏตัวเม็ย

อัล-บะกอเราะฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- ¹ อะลีฟ ลาม มีม
- ² นี่คือการรำลึกที่ไม่มีข้อเคลือบแคลงสงสัยใด เป็นทางนำสำหรับผู้ยำเกรงพระเจ้า ³ ผู้ศรัทธาในสิ่งเร้นลับและพวกเขาดำรงนมาซและใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา ⁴ ผู้ศรัทธาในคัมภีร์ที่เราได้ส่งมาให้แก่เจ้า และในคัมภีร์ที่เราได้ส่งมาก่อนหน้าเจ้าและเชื่อมั่นในโลกหน้า ⁵ คนเหล่านี้คือผู้ปฏิบัติตามพระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ
- ⁶ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น มันไม่มีอะไรแตกต่างกันสำหรับพวกเขา ไม่ว่าเจ้าจะตักเตือนพวกเขาหรือไม่ก็ตาม พวกเขาจะไม่ศรัทธา
- ⁷ พระเจ้าทรงปิดผนึกหัวใจของพวกเขาและหูของพวกเขา และบดดวงตา

ของพวกเขาก็มีสิ่งปกปิดอยู่ สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัว

8 มีบางคนกล่าวว่า “เราศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้าย” แต่พวกเขาไม่ได้เป็นผู้ศรัทธา 9 พวกเขาพยายามที่จะหลอกลวงพระเจ้าและบรรดาผู้ศรัทธา แต่พวกเขาไม่ได้หลอกลวงใครนอกจากพวกเขาเอง และพวกเขาไม่ตระหนัก 10 ในหัวใจของพวกเขานั้นมีโรค ดังนั้น พระเจ้าจึงได้เพิ่มโรคนั้นให้มากขึ้น และการลงโทษอันเจ็บปวดจะมีไว้สำหรับพวกเขา เพราะการที่พวกเขาโกหก 11 เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาถูกบอกว่า “จงอย่าสร้างความเสียหายขึ้นในแผ่นดิน” พวกเขาจะตอบว่า “แท้จริง เราเป็นผู้ส่งเสริมสันติภาพ” 12 แต่พวกเขานั้นแหละที่เป็นผู้ก่อความเสียหายโดยพวกเขาไม่ได้ตระหนัก 13 และเมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงศรัทธาเหมือนกับที่ผู้คนทั้งหลายศรัทธา” พวกเขาจะกล่าวว่า “เราจะให้เราศรัทธาเหมือนกับผู้ที่โง่เขลาศรัทธากระนั้นหรือ ?” แน่نون พวกเขาเองนั้นแหละที่โง่เขลา แต่พวกเขาไม่รู้ 14 เมื่อพวกเขาได้พบบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาจะกล่าวว่า “เราก็คือผู้ศรัทธา” แต่เมื่อพวกเขาอยู่ตามลำพังกับบรรดาหัวใจของพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “แท้จริง เราอยู่กับพวกท่าน เราเพียงแต่จะเยาะเย้ยคนพวกนี้เท่านั้น” 15 พระเจ้าจะตอบแทนการเยาะเย้ยของพวกเขา และปล่อยให้พวกเขาต้อตึงต่อไปในความกระหะหนอย่างมืดบอด 16 เหล่านี้คือคนที่แลกเปลี่ยนความหลงผิดกับทางนำ แต่นี่เป็นการค้าที่ไม่ก่อกำไร และพวกเขาก็ไม่พบทางนำที่ถูกต้อง

17 สภาพของพวกเขาก็เหมือนกับบรรดาผู้จุดไฟขึ้น และเมื่อมันส่องสว่างรอบๆ พวกเขา พระเจ้าได้เอาแสงสว่างนั้นออกไปจากตาของพวกเขาและปล่อยให้พวกเขาไว้ในความมืดทึบที่พวกเขาไม่สามารถมองเห็นสิ่งใด 18 พวกเขาคูหนวก เป็นใบ้ ตาบอด ดังนั้น พวกเขาจะไม่กลับมา (ยังหนทางที่ถูกต้อง) 19 หรือพวกเขาอาจเหมือนดังฝนหนักที่กำลังตกลงมาจากฟากฟ้าท่ามกลางความมืดทึบและมีเสียงฟ้าร้องและฟ้าแลบ พวกเขา

ก็เอานิ้วมืออุดหูของพวกเขาก็พ้นจากเสียงฟ้าผ่าเพราะหวาดกลัวความตาย ดังนั้น พระเจ้านั้นทรงล้อมผู้ปฏิเสธศรัทธมไว้ทุกด้าน ²⁰ สายฟ้าแลบทำให้พวกเขาแทบจะไม่เห็นอะไร เมื่อใดที่พวกเขาเห็นแสง พวกเขาก็เดินหนีไป แต่เมื่อความมืดทึบเกิดขึ้นอีก พวกเขาก็หยุดยืน และถ้าพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะทรงจัดการไต่สวนและการเห็นของพวกเขา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่ง

²¹ มนุษย์เอ๋ย จงเคารพสักการะพระผู้อภิบาลของสุเจ้าผู้ทรงบังเกิดสุเจ้าและบรรดาผู้คนก่อนหน้าสุเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้สำรวมตนจากความชั่ว ²² ผู้ทรงทำแผ่นดินให้เป็นพื้นลาดสำหรับสุเจ้าและทรงทำชั้นฟ้าให้เป็นหลังคา และทรงส่งน้ำลงมาจากฟากฟ้าเพื่อให้ผลไม้ต่าง ๆ ออกงอกออกมาเป็นปัจจัยยังชีพสำหรับสุเจ้า ดังนั้น เมื่อสุเจ้ารู้ดีอยู่แล้ว จงอย่าตั้งสิ่งใดเทียบเคียงกับพระเจ้า ²³ และถ้าหากสุเจ้ายังคงกลางแคลงสงสัยในสิ่งที่เราได้ประทานมายังบ่าวของเรา ดังนั้น จงแต่งขึ้นมาสักบทหนึ่งที่เหมือนกับสิ่งนี้ และเรียกพวกพ้องของสุเจ้านอกไปจากพระเจ้านำมาช่วยสุเจ้าก็ได้ ถ้าหากสุเจ้าแน่จริง ²⁴ แต่หากสุเจ้าทำไม่ได้ และสุเจ้าไม่มีทางทำได้ ดังนั้น จงระวังไฟที่ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมซึ่งจะมีมนุษย์และหินเป็นเชื้อเพลิง ²⁵ (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลายที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน คราวใดที่พวกเขาได้รับผลไม้จากที่นั้นเป็นปัจจัยยังชีพ พวกเขาจะกล่าวว่า “นี่เป็นสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เรามาก่อน” เพราะพวกเขาได้รับสิ่งเดียวกันนั้น และจะมีคู່ครองที่บริสุทธิ์สำหรับพวกเขาในนั้น และพวกเขาทั้งหลายจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดไป

²⁶ แท้จริง พระเจ้าไม่ลำบากใจที่จะยกอุทราหฺรณใด ๆ ขึ้นมาเปรียบเทียบแม้จะเป็นริสรักตัวหนึ่งหรือบางสิ่งที่เล็กกว่านั้น สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาถือว่ามันเป็นศัจจรรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมกล่าวว่า “พระเจ้าหมายความว่าอย่างไรโดยคำ

เปรียบเทียบนี้ ?” พระเจ้าทรงปล่อยให้หลายคนหลงทางและทรงนำทางหลายคนสู่หนทางที่ถูกต้อโดยสิ่งเดียวกันนี้ แต่พระองค์ทรงทำให้ผู้ฝ่าฝืนเท่านั้นหลงทาง ²⁷ ผู้ทำลายสัญญาของพระเจ้าหลังจากที่สัญญาไว้กับพระองค์แล้ว และผู้ตัดขาดสิ่งที่พระเจ้าได้บัญชาให้สัมพันธ์และแพร่ความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน พวกเขาเหล่านี้เองคือบรรดาผู้ขาดทุน ²⁸ สู่เจ้าปฏิเสศพระเจ้าได้อย่างไรในเมื่อความจริงแล้วสู่เจ้าตาย(ไม่มีชีวิต)มาก่อน แล้วพระองค์ได้ทรงให้ชีวิตแก่สู่เจ้า? หลังจากนั้น พระองค์ทรงทำให้สู่เจ้าตาย แล้วทรงทำให้สู่เจ้ามีชีวิตอีก แล้วสู่เจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ ²⁹ พระองค์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งที่ยูบนโลกเพื่อสู่เจ้า แล้วพระองค์ได้ทรงหันไปยังท้องฟ้าและทรงจัดลำดับมันเป็นเจ็ดชั้นฟ้า พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง

³⁰ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้กล่าวกับบรรดาทูตสวรรค์ว่า “ฉันจะแต่งตั้งผู้สืบทอดคนหนึ่งขึ้นบนหน้าแผ่นดิน” บรรดาทูตสวรรค์ได้ทูลว่า “พระองค์จะทรงตั้งผู้ก่อความเสียหายและหลังเล็ดกันในแผ่นดินกระนั้นหรือทั้งๆที่เรากล่าวสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์และเทิดทูนความบริสุทธิ์ของพระองค์อยู่ตลอดเวลา” พระองค์ทรงตอบว่า “แท้จริง ฉันรู้ในสิ่งที่สู่เจ้าไม่รู้”

³¹ แล้วพระองค์ได้ทรงสอนอาดัมถึงนามของทุกสรรพสิ่ง หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงนำมันมาเสนอต่อมลาอิกะฮ์และถามว่า “จงบอกฉันซึ่งชื่อของสิ่งเหล่านี้ถ้าสิ่งสู่เจ้าพูดเป็นความจริง” ³² บรรดาทูตสวรรค์ตอบว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ เราไม่มีความรู้อันใดนอกจากที่พระองค์ได้ทรงสอนเรา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ” ³³ ดังนั้น พระองค์จึงกล่าวว่า “อาดัมเอ๋ย จงบอกนามของสิ่งเหล่านี้แก่พวกเขา” เมื่ออาดัมได้บอกพวกเขาถึงนามของสิ่งเหล่านั้นแล้ว พระองค์ได้ทรงประกาศว่า “ฉันมิได้บอกสู่เจ้าหรือว่าฉันรู้ดียิ่งถึงสิ่งเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และฉันรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่สู่เจ้าเปิดเผยและที่สู่เจ้าปิดบัง?”

³⁴ เมื่อเราได้กล่าวแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จงก้มกราบต่ออาดัม” ทูตสวรรค์ทั้งหมดจึงได้ก้มกราบ นอกจากอิบลิส(ซาตาน) มัณยโสโอหังและเป็นผู้ปฏิเสธ ³⁵ เราได้กล่าวว่า “อาดัมเอ๋ย เจ้าและคู่ครองของเจ้าจงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์และจงกินตามความพอใจของเจ้าทั้งสองจากสิ่งที่มีอยู่ในนั้น แต่จงอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ซึ่งนั้น เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้ทำความผิด” ³⁶ แต่ต่อมา ซาตานได้หลอกลวงทั้งสองด้วยต้นไม้ซึ่งนั้น และได้พาทั้งสองออกจากสภาพที่เคยอยู่ เราได้กล่าวว่า “เจ้าทั้งสองจงออกไปจากที่นี่ เจ้าต่างเป็นศัตรูกัน เจ้าจะมีที่พักและปัจจัยยังชีพบนโลกชั่วระยะเวลาหนึ่ง” ³⁷ ในเวลานั้น อาดัมได้เรียนถ้อยคำบางอย่าง(ในการวิงวอน)จากพระผู้อภิบาลของเขา ดังนั้น พระองค์จึงรับการสำนึกผิดของเขา แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงนิรโทษโดยปราณีและผู้ทรงเมตตาเสมอ ³⁸ เราได้กล่าวว่า “เจ้าทั้งสองจงออกไปจากที่นี่ และถ้ามีทางนำจากฉันมายังเจ้า ผู้ใดปฏิบัติตามทางนำของฉัน พวกเขาจะไม่มีความหวาดกลัวและพวกเขาจะไม่ระทม” ³⁹ และผู้ใดที่ปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของเรา พวกเขา คือสหายของไฟที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดไป”

⁴⁰ โอ้ ลูกหลานอิสรออีล จงนึกถึงความโปรดปรานที่ฉันได้ประทานแก่สุเจ้า และจงปฏิบัติตามสัญญาที่สุเจ้าทำไว้กับฉันให้ครบ ส่วนฉันจะปฏิบัติตามสัญญาของฉันที่ทำกับสุเจ้าโดยครบด้วย และเฉพาะฉันเท่านั้นที่สุเจ้าต้องเกรงกลัว ⁴¹ และจงศรัทธาในศาสนาที่ฉันได้ส่งมาซึ่งจะทำให้สิ่งที่สุเจ้ามีอยู่ (การบอกล่วงหน้าถึงการมาของนบีคนสุดท้ายในคัมภีร์ของพวกเขา) เป็นจริงไปตามนั้น และจงอย่าเป็นคนแรกที่ปฏิเสธความจริงของมัน จงอย่าขายสิ่งที่ฉันประทานมาด้วยราคาเพียงเล็กน้อย และเฉพาะฉันเท่านั้นที่สุเจ้าต้องเกรงกลัว ⁴² จงอย่าเอาความจริงไปปนกับความเท็จหรือปิดบังความจริงทั้งๆที่เจ้ารู้อยู่ ⁴³ และจงดำรงนมาซและจ่ายซะกาต (ทานที่ถูกกำหนดไว้) และจงโค้งคำนับต่อฉันร่วมกับบรรดาผู้ที่โค้งคำนับ ⁴⁴ สุเจ้ากำชับคนอื่นให้ปฏิบัติตามคุณธรรม แต่สุเจ้ากลับ

ลืมหัดเองกระนั้นหรือทั้งๆที่สุเจ้าอ่านคัมภีร์? แล้วสุเจ้ายังไม่เข้าใจอีกหรือ? ⁴⁵ และจงขอความช่วยเหลือด้วยความอดทนและนมาซ แน่หน่อนการนมาซนั้นเป็นงานหนัก แต่ไม่ใช่สำหรับบรรดาผู้ถ่อมตน ⁴⁶ ผู้ที่ตระหนักว่าในที่สุด พวกเขาจะได้พบกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาจะกลับไปยังพระองค์

⁴⁷ ลูกหลานอิสรออีลเอ๋ย จงนึกถึงความโปรดปรานของฉันที่มีต่อสุเจ้า และจงจำไว้ว่าฉันได้ยกย่องสุเจ้าเหนือประชาชาติทั้งหลาย ⁴⁸ จงปกป้องตัวสุเจ้าเองให้รอดจากวันที่ไม่มีชีวิตใดสามารถช่วยอีกชีวิตหนึ่งได้ และการขอไถ่แทนจากใครก็จะเป็นที่ยอมรับ และจะไม่มีใครถูกไถ่แทน และคนผิดจะไม่ได้รับการช่วยเหลือจากใครด้วย ⁴⁹ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ช่วยสุเจ้าให้รอดพ้นจากการเป็นทาสของพวกฟาโรห์ผู้กดขี่สุเจ้าด้วยการทรมานอันแสนสาหัส พวกเขาฆ่าลูกชายของสุเจ้าและไว้ชีวิตลูกสาวของสุเจ้า และในนี้คือการทดสอบอันใหญ่หลวงสำหรับสุเจ้าจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ⁵⁰ และจงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้แยกน้ำทะเลเพื่อนำทางให้สุเจ้าและให้พวกสุเจ้าผ่านทางนั้นไปได้โดยปลอดภัย และเราได้ทำให้บิรวารของฟาโรห์จมน้ำไปต่อหน้าต่อตาของสุเจ้า ⁵¹ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้นัดมุซา(โมเสส)เป็นเวลาสี่สิบคืน(บนภูเขาซีนาย) และหลังจากที่มุซาไม่อยู่ สุเจ้าก็ได้เอาลูกวัวขึ้นบูชา ดังนั้น สุเจ้าจึงเป็นผู้ละเมิด ⁵² แต่ถึงกระนั้น เราได้ยกโทษให้สุเจ้าหลังจากนั้นเพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้ขอบคุณ ⁵³ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ประทานคัมภีร์และเกณฑ์ตัดสิน(เพื่อแยกสิ่งถูกออกจากสิ่งผิด)แก่มุซาเพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้อยู่ในทางนำ ⁵⁴ จงนึกถึงเมื่อตอนที่มุซากล่าวแก่ผู้คนของเขาว่า "โอผู้คนของฉัน แท้จริง พวกท่านได้กระทำผิดต่อตัวของพวกท่านเองโดยการเคารพสักการะลูกวัว ดังนั้น พวกท่านจงหันไปยังพระผู้ทรงบังเกิดพวกท่านเพื่อขออภัยโทษและจงฆ่าผู้กระทำผิดในหมู่พวกท่าน นี่เป็นการดีที่สุดสำหรับพวกท่านในสายตาของพระผู้ทรงบังเกิดพวกท่าน" แล้ว

พระองค์ได้ทรงนิรโทษผู้เจ้า เพราะพระองค์คือผู้ทรงนิรโทษโดยปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ⁵⁵ จงนึกถึงเมื่อตอนที่ผู้เจ้าได้กล่าวว่า “มุซาเอ๋ย เราจะไม่เชื่อท่านจนกว่าเราจะได้เห็นพระเจ้าด้วยตาของเราเอง” ทันใดนั้นสายฟ้าก็ได้ฟาดลงมายังพวกผู้เจ้าในขณะที่ผู้เจ้ากำลังมองอยู่จนผู้เจ้าล้มสิ้นชีวิตไป⁵⁶ หลังจากนั้น เราได้ให้ผู้เจ้าฟื้นขึ้นจากความตายเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้ขอบคุณ⁵⁷ หลังจากนั้น เราได้ให้เมฆมาบังผู้เจ้าและเราได้ประทาน “มันนะ” และนกคุ้มเป็นอาหารสำหรับผู้เจ้าและกล่าวว่า “จงกินจากสิ่งดีๆ ที่เราได้ประทานแก่ผู้เจ้า” แท้จริง พวกเขามีได้อธรรมต่อเรา หากแต่พวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

⁵⁸ จงนึกถึงเมื่อเราได้กล่าวว่า “จงเข้าไปในแผ่นดินนี้และกินตามความพอใจที่ไหนก็ได้ที่ผู้เจ้าประสงค์ จงเข้าไปทางประตูต่างๆโดยโค้งเข้าไปและกล่าวว่า ‘โอ้พระเจ้า โปรดให้อภัยบาปของเรา’ เราจะให้อภัยบาปของผู้เจ้าและเราจะประทานความอุดมสมบูรณ์แก่ผู้ทำความดี”⁵⁹ แต่บรรดาผู้ทำความผิดได้เปลี่ยนถ้อยคำที่ถูกกล่าวแก่เขาให้เป็นอย่างอื่น ดังนั้น เราจึงส่งการลงโทษจากเบื้องบนมายังบรรดาผู้ล่วงละเมิดเพราะการที่พวกเขาฝ่าฝืน⁶⁰ จงนึกถึงเมื่อตอนที่มุซาขอน้ำดื่มเพื่อผู้คนของเขา เราได้กล่าวกับว่า “จงเอาไม้เท้าของเจ้าฟาดหินก้อนนั้น” ซึ่งทำให้มีตาน้ำสิบสองตาพุ่งออกมาจากหินก้อนนั้น ดังนั้น ผู้คนจากทุกเผ่าจึงได้รู้ถึงแหล่งน้ำดื่มของพวกเขา (เราได้กล่าวว่า) “จงกินและจงดื่มจากสิ่งที่พระเจ้าประทานมา และจงอย่าเป็นผู้ก่อความเสียหายบนหน้าแผ่นดินอีก”⁶¹ และจงนึกถึงเมื่อตอนที่ผู้เจ้ากล่าวว่า “มุซาเอ๋ย เราไม่สามารถทนต่ออาหารอย่างเดียวได้ ดังนั้น จงร้องขอต่อพระผู้อภิบาลของท่านให้นำผลผลิตที่ออกเงยออกจากพื้นดิน คือ ผัก แตงกวา กระเทียม ถั่วและหัวหอมมาให้แก่เราหน่อย” มุซาได้กล่าวตอบว่า “พวกท่านต้องการเปลี่ยนเอาสิ่งที่ดีกว่าแทนสิ่งที่ดีกว่ากระนั้นหรือ? ถ้าเช่นนั้น จงไปอยู่ในเมือง และพวกท่านจะได้สิ่งทีพวกท่านต้องการที่นั่น” หลังจากนั้น พวกเขาต้อง

ตกต่ำจนถูกความอภัยและความขัดสนฟาดกระหน่ำและได้รับความกริ้วจากพระเจ้า เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ และพวกเขาฆ่าคนบางคนโดยไม่เป็นธรรม นั่นเพราะพวกเขาดื้อดึงและลวงละเมิด

⁶² บรรดาผู้ศรัทธา ชาวยิว ชาวคริสเตียนและชาวซอบิอันที่เชื่อในพระเจ้าและในวันสุดท้ายและกระทำความดี พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะไม่มีความกลัว และพวกเขาจะไม่ระทม

⁶³ (ลูกหลานอิสราเอล) จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ทำสัญญากับสุเจ้า และเราได้ยกภูเขาขึ้นเหนือสุเจ้า และกล่าวว่า “จงยึดมั่นในสิ่งที่เราได้ประทานแก่สุเจ้า และจงนึกถึงหลักธรรมที่อยู่ในนั้นเพื่อที่สุเจ้าจะได้ปกป้องตัวสุเจ้าเอง(จากความชั่ว)” ⁶⁴ แต่หลังจากนั้น สุเจ้าได้ละทิ้งสัญญา หากมิใช่ความโปรดปรานและความเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อสุเจ้าแล้ว สุเจ้าจะต้องอยู่ในหมู่ผู้ที่ขาดทุนอย่างแน่นอน ⁶⁵ สุเจ้ารู้ดีถึงเรื่องราวของผู้คนในหมู่สุเจ้าที่ละเมิดเรื่องสับปะโต เราได้กล่าวแก่พวกเขาเหล่านั้นว่า “จงเป็นสิ่งที่ถูกรังเกียจ” ⁶⁶ ดังนั้น เราได้ทำให้จุดจบของพวกเขาเป็นการเตือนแก่บรรดาผู้คนในเวลานั้นและแก่คนรุ่นหลัง และเป็นข้อตักเตือนสำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้า

⁶⁷ และจงนึกถึงเมื่อตอนที่มุซาได้กล่าวแก่คนของเขาว่า “แท้จริงพระเจ้าได้ทรงบัญชาพวกท่านให้เชื่อดัวตัวหนึ่ง” พวกเขาตอบว่า “ท่านกำลังล้อเล่นกับเราใช่ไหม?” เขาตอบว่า “ฉันขอต่อพระเจ้าอย่าให้ฉันเป็นผู้โง่เขลาเช่นนั้นเลย” ⁶⁸ พวกเขากล่าวว่า “จงขอพระผู้อภิบาลของท่านให้บอกรายละเอียดชัดเจนด้วยว่าวัวตัวเมียนั้นเป็นวัวประเภทใด” มูซาตอบว่า “พระองค์ตรัสว่าเป็นวัวตัวเมียที่ไม่แก่และไม่อ่อน แต่เป็นวัววัยปานกลาง ดังนั้น จงทำตามที่ท่านถูกบัญชาเถิด” ⁶⁹ พวกเขาถามต่อไปอีกว่า “จงขอต่อพระผู้อภิบาลของท่านให้บอกถึงสีของวัวให้เป็นที่กระจ่างแก่เรา

ด้วย” มุซาได้ตอบว่า “พระองค์ตรัสว่าวัวตัวนั้นควรจะมีสีเหลืองเข้มสดใส เป็นที่ตึงใจแก่ผู้พบเห็น” ⁷⁰ พวกเขากล่าวอีกว่า “จงขอต่อพระผู้อภิบาลของท่านให้กำหนดชนิดของวัวที่ต้องการแก่เรา เพราะวันนี้มีลักษณะคล้ายกันโดยทั่วไป แล้วเราจะได้หามันพบถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์” ⁷¹ มุซากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของพวกท่านตรัสว่าวัวตัวนั้นเป็นวัวที่ไม่เคยถูกเทียมคันไถให้ไถดินและไม่เคยถูกใช้ให้ทدن้าเข้านา เป็นวัวที่สมบูรณ์ปราศจากตำหนิตามตัว” แล้วพวกเขาก็ร้องออกมาว่า “ท่านได้ให้รายละเอียดที่ชัดเจนแล้ว” ดังนั้น พวกเขาจึงได้เชื่อควัวตัวนั้นพลีโดยที่พวกเขาไม่เต็มใจ ⁷² จงนึกถึงเมื่อตอนที่พวกสุเจ้า(ชาวอิสราเอล)ฆ่าชายคนหนึ่งและสุเจ้าก็เริ่มขัดทอต่กันในเรื่องนี้ แต่พระเจ้าได้นำเรื่องที่สุเจ้าปิดบังออกมาเปิดเผย ⁷³ ดังนั้น เราจึงได้บัญชาว่า “จงฟาดศพของคนที่ถูกฆ่าด้วยส่วนหนึ่งของวัวที่ถูกเชือดพลี จงดูว่าพระเจ้าทรงทำให้คนตายฟื้นขึ้นมาได้อย่างไร และพระองค์ได้ทรงแสดงสัญญาณให้เห็นเพื่อที่ว้าสุเจ้าจะได้เข้าใจ”

⁷⁴ แต่ถึงแม้จะเห็นสัญญาณเหล่านี้แล้วก็ตาม หัวใจของสุเจ้าก็ยังกระด้างเป็นหินหรือยิ่งกว่าหินเสียอีก อย่างไรก็ตาม ในบรรดาหินนั้นมีบางก้อนที่มีสายน้ำพุ่งออกมาจากมัน และมีบางก้อนที่แตกออกและมีน้ำไหลออกมา และมีบางก้อนที่ทลายลงมาด้วยความกลัวพระเจ้า พระเจ้ามีทรงเนรมิตในสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

⁷⁵ แล้วสุเจ้ายังหวังว่าคนเหล่านี้จะยอมรับคำเชิญชวนของสุเจ้าและเป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือในขณะที่ในหมู่พวกเขามีคนกลุ่มหนึ่งที่ได้ยินถ้อยคำของพระเจ้าแล้วเข้าใจมันดี แต่กลับไปปิดเป็นอนันต์เสียทุกอย่างที่พวกเขาารู้ดี? ⁷⁶ และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ที่ศรัทธา พวกเขากล่าวว่า “เราเป็นผู้ศรัทธาด้วย” แต่เมื่อพวกเขาอยู่กับคนอื่นตามลำพัง พวกเขาพูดกันและกันว่า “พวกแกต้องบอกคนพวกนั้นถึงสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่พวกเรากระนั้นหรือ? คนพวกนั้นแค่ใช้มันไปได้แย่งพวกแกต่อหน้า

พระเจ้าของพวกแก พวกแกไม่เข้าใจหรือไง?” ⁷⁷ พวกเขาไม่รู้จริงๆหรือว่าพระเจ้านั้นทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบังและที่พวกเขาเปิดเผย?

⁷⁸ ในหมู่พวกเขานั้นมีผู้อ่านเขียนไม่เป็น ไม่รู้คัมภีร์ นอกจากจะรู้เรื่องราวไร้สาระต่างๆและการนึกเดากันเอาเอง ⁷⁹ ความวิบัติจึงมีแต่ผู้เขียนคัมภีร์ด้วยมือของพวกเขาแล้วกล่าวว่า “นี่มาจากพระเจ้า” ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้แลกเปลี่ยนมันด้วยราคาเล็กน้อย ความหายนะจจะมีต่อพวกเขาเพราะสิ่งที่พวกเขาเขียนด้วยมือของพวกเขาและความหายนะจจะมีต่อพวกเขาสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ⁸⁰ พวกเขากล่าวว่า “ไฟนรกจะไม่สัมผัสเรา และถ้าหากมันจะสัมผัสเรา มันก็จะเป็นเพียงสองสามวันเท่านั้น” จึงกล่าว(แก่พวกเขา)ว่า “พวกท่านได้รับสัญญาจากพระเจ้าของท่านหรือ? เพราะพระองค์จะไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญาของพระองค์? หรือพวกท่านอ้างในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้ว่ามีมาจากพระเจ้า? ⁸¹ ทำไมไฟนรกจะไม่สัมผัสพวกท่าน ? ใครก็ตามที่ทำความชั่วและหมกมุ่นอยู่ในการทำบาป เขาเหล่านั้นก็คือสหายของไฟนรกและพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดไป ⁸² ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะเป็นผู้ที่ได้อยู่ในสวรรค์และพำนักอยู่ที่นั่นตลอดไป

⁸³ จึงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ทำสัญญากับลูกหลานของอิสราเอลว่า “จงอย่าเคารพสักผู้ใดเว้นแต่พระเจ้า จงทำดีต่อบิดามารดา ต่อญาติสนิท เด็กกำพร้า ผู้ขัดสน และจงสนทนากับผู้คนโดยดี จงดำรงนามาซและจ่ายซะกาต” แต่พวกสุเจ้าได้หันหลังกลับให้มันและไม่ใส่ใจมันเลยจนส่วนน้อยจากหมู่สุเจ้าเท่านั้น

⁸⁴ จึงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ทำสัญญากับสุเจ้า เรากล่าวว่า “สุเจ้าต้องไม่หลังเลียดพวกของสุเจ้าและต้องไม่ขบไล่พวกของสุเจ้าออกจากบ้านของพวกเขา” สุเจ้าได้รับรองและเป็นพยานอยู่ด้วย ⁸⁵ แต่หลังจากนั้น ทั้งๆที่มีสัญญาแล้ว สุเจ้ายังฆ่าพวกพ้องของสุเจ้าและขบไล่พวกของสุเจ้าและหนุนหลังอีกฝ่ายหนึ่งให้ต่อต้านพวกเขา สุเจ้ายังทำบาปและ

ทำตัวเป็นศัตรู แต่เมื่อพวกเขามายังสุเจ้าในฐานะเชลย สุเจ้าก็ไถ่ตัวพวกเขาทั้งๆที่การขับไล่พวกเขานั้นเป็นสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับสุเจ้าแล้ว สุเจ้าศรัทธาเพียงบางส่วนของคัมภีร์และปฏิเสธบางส่วนกระนั้นหรือ? ดังนั้น ไม่มีการตอบแทนอันใดสำหรับผู้กระทำเช่นนั้นนอกจากความอัปยศในโลกนี้ และการลงโทษอันแสนสาหัสในวันฟื้นคืนชีพ พระเจ้ามีทรงเจตนาต่อสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ⁸⁶ เหล่านี้คือคนที่ซื้อชีวิตของโลกนี้ด้วยราคาของโลกหน้า ดังนั้น การลงโทษของพวกเขาจะไม่ถูกลดหย่อน และพวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือ

⁸⁷ เราได้ประทานครัมภีร์แก่มุซา และหลังจากเขา เราได้ให้มีศานนทูตสืบต่อเนื่องกันมา เราได้ส่งอิซา(เยซัส)บุตรของนางมัรยัม(มารีย์)มาพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้ง และเราได้ทำให้เขาเข้มแข็งด้วยวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เมื่อใดที่มีศานนทูตคนหนึ่งมายังสุเจ้าพร้อมกับสิ่งที่สุเจ้าไม่ชอบ สุเจ้าก็กระด้างกระเดื่องต่อเขาและกล่าวเท็จต่อเขาและฆ่าเขา ⁸⁸ พวกเขากล่าวว่า “หัวใจของพวกเราถูกห่อหุ้มไว้มิดชิดแล้ว(ต่อสิ่งที่สุเจ้ากล่าวมา)” แต่ความจริงก็คือพระเจ้าได้ประณามสาปแช่งพวกเขา เพราะการที่พวกเขาปฏิเสธ ดังนั้น พวกเขาจึงมีน้อยที่ศรัทธา

⁸⁹ แล้วตอนนี้ มีคัมภีร์จากพระเจ้ามายังพวกเขาซึ่งทำให้(คำพูดล่วงหน้าถึงการมาของนบีคนสุดท้ายในคัมภีร์ของพวกเขา)ที่พวกเขามีอยู่แล้วเป็นไปตามนั้น แต่พวกเขาปฏิเสธ ถึงแม้ก่อนหน้านี้ พวกเขาเคยวิงวอนขอให้ได้ชัยชนะเหนือบรรดาผู้ไม่ศรัทธา แต่ถึงกระนั้น พวกเขาก็กังการยังปฏิเสธมันถึงแม้ว่าพวกเขารู้ว่ามันเป็นความจริง ดังนั้น การสาปแช่งจากพระเจ้าจึงเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ⁹⁰ ช่างชั่วช้าแท้ๆที่พวกเขาขายวิญญาณของพวกเขาเองโดยการที่พวกเขาปฏิเสธทางนำที่พระเจ้าประทานลงมาเพียงเพราะพวกเขาริษยาว่าทำไมพระเจ้าจึงได้ประทานความโปรดปรานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงบ่าวของ

พระองค์ ดังนั้น พวกเขากำลังก่อให้เกิดความกริ้วแล้วกริ้วอีก และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาการลงโทษอันแสนสาหัส

⁹¹ เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงศรัทธาตามที่พระเจ้าประทานลงมา” พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาแต่เฉพาะในสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่เรา” และพวกเขาปฏิเสธศรัทธาในสิ่งที่ถูกส่งมาหลังจากนั้นทั้งๆที่มันเป็นศรัทธาและยืนยันสิ่งที่พวกเขามีอยู่แล้ว ดังนั้น จงถามพวกเขาว่า “ถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง ทำไมพวกท่านถึงได้มานับของพระเจ้า? ⁹² (ยิ่งไปกว่านั้น) มูซาได้มายังสุเจ้าพร้อมกับสัญญาณต่างๆอันชัดแจ้ง แต่เมื่อเขาไม่อยู่สักพัก สุเจ้าก็เป็นผู้ละเมิดเอาลูกวัวมาบูชา”

⁹³ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ทำสัญญากับสุเจ้าในขณะที่เราได้ยกภูเขาเหนีอูสุเจ้าและเราได้กล่าวว่า “จงยึดมั่นในสิ่งที่เราประทานแก่สุเจ้า และจงฟังคำบัญชาของเรา” พวกเขากล่าวว่า “เราได้ยินแล้ว แต่เราไม่เชื่อฟัง” หัวใจของพวกเขามีแต่ความรักในลูกวัว เพราะพวกเขาปฏิเสธที่จะรับความจริง (มุฮัมมัด) จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาจริง ศรัทธาของพวกท่านก็เป็นศรัทธาที่บัญชาพวกท่านให้ทำสิ่งชั่วช้าเช่นนั้น” ⁹⁴ จงบอกพวกเขาว่า “ถ้าหากที่พำนักแห่งโลกหน้าของพระเจ้านั้นไว้สำหรับพวกท่านเท่านั้น มิใช่สำหรับมนุษย์คนอื่นแล้ว พวกท่านจงเรียกหาความตายเถิดถ้าหากสิ่งที่พวกท่านกล่าวอ้างเป็นความจริง” ⁹⁵ แต่จงเชื่อเถิดว่าพวกเขาไม่ยอมตายหรอก เพราะพวกเขารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาได้ส่งไปก่อนหน้านี้แล้ว และพระเจ้าทรงรู้ดีถึงบรรดาผู้ทำความผิด ⁹⁶ เจ้า (มุฮัมมัด) จะพบว่าในบรรดามนุษยชาติทั้งหมด พวกเขาเป็นผู้ที่โลกเพื่อชีวิตมากที่สุด ความจริงแล้ว พวกเขาโลภยิ่งกว่าบรรดาผู้บูชารูปเคารพเสียอีก พวกเขาแต่ละคนอยากที่จะมีอายุยืนถึงพันปี แต่ถึงแม้จะมีอายุยืนยาวเช่นนั้นก็ไม่สามารถช่วยพวกเขาให้พ้นจากการถูกลงโทษได้ และพระเจ้าทรงเห็นทุกอย่างที่พวกเขากระทำ

⁹⁷ จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ใครที่เป็นศัตรูต่อญิบรีล - ผู้นำกุรอานมา

ยังหัวใจของเจ้าโดยอนุมัติของพระเจ้าเพื่อยืนยันสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาก่อนหน้านี้(การพูดล่วงหน้าถึงการมาของนบีคนสุดท้ายในคัมภีร์ก่อนหน้านี้) และเป็นทางนำและเป็นข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา - ⁹⁸ ผู้ใดเป็นศัตรูต่อพระเจ้า ต่อทูตสวรรค์และต่อศาสนทูตของพระองค์ หรือต่ออูบัยรียิลและมีกาอิล จะพบว่าพระเจ้าทรงเป็นศัตรูต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา” ⁹⁹ เราได้ประทานสัญญาณทั้งหลายอันชัดแจ้งมายังเจ้าแล้ว และไม่มีผู้ใดปฏิเสธมันนอกจากพวกคนชั่ว ¹⁰⁰ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นที่เมื่อใดพวกเขาได้ทำสัญญา พวกเขากลุ่มหนึ่งได้ทิ้งสัญญา? ใช่เลย พวกเขาส่วนมากต่างหากที่ไม่ศรัทธา ¹⁰¹ และเมื่อใดก็ตามที่มีศาสนทูตคนหนึ่งจากพระเจ้ามายังพวกเขา เป็นผู้ยืนยัน(สิ่งที่บอกล่วงหน้า)ที่มีอยู่กัพวกเขา ชาวคัมภีร์กลุ่มหนึ่งจะโยนคัมภีร์ของพระเจ้าไว้ข้างหลังประหนึ่งว่าพวกเขาไม่รู้อะไร

¹⁰² พวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาตามได้อย่างผิดๆว่ามันมาจากอาณาจักรของโซโลมอน(สุลัยมาน) ทั้งๆที่ความจริงแล้ว สุลัยมานมิได้เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา แต่พวกเขาตามทีพราสอนไสยศาสตร์ให้แก่ผู้คนต่างหากที่ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกส่งมายังทูตสวรรค์ทั้งสองคือฮารุตและมารุตที่เมืองบาบิล (บาบิโลน) ทูตสวรรค์ทั้งสองไม่ได้สอนไสยศาสตร์แก่ผู้ใดจนกว่าเขาทั้งสองจะเตือนล่วงหน้าไว้อย่างชัดเจนว่า “เราเป็นเพียงการทดสอบอย่างหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น พวกท่านจงอย่าปฏิเสธศรัทธา(ในทางนำของพระเจ้า)” แต่ถึงแม้จะเตือนแล้ว ผู้คนก็ยังเรียนจากทูตสวรรค์ทั้งสองซึ่งวิชาที่เป็นสาเหตุให้เกิดการแตกแยกระหว่างสามีและภรรยาของเขา แต่พวกเขาไม่สามารถทำอันตรายผู้ใดโดยใช้ไสยศาสตร์ได้หากพระเจ้าไม่อนุมัติ (ในทางตรงข้าม)คนเหล่านี้ได้เรียนสิ่งที่ให้โทษแก่พวกเขาและไม่ได้ให้คุณค่าแก่พวกเขาทั้งๆที่พวกเขาเรียนรู้ว่าผู้ใดที่ซื้อวิชานี้จะไม่มีส่วนใดในโลกสำหรับเขาเลย ช่างชั่วช้าเสียนี้กระไรสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ขายตัวของพวกเขาไปเพื่อมัน ถ้า

หากว่าพวกเขา¹⁰³ ถ้าหากพวกเขาศรัทธาและสำรวมตนต่อพระเจ้า พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนที่ดีกว่าจากพระเจ้า ถ้าหากว่าพวกเขาได้รู้

¹⁰⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าพูดกับฉันว่า “รออินา” แต่จงกล่าวคำว่า “อนุชรุนา” และจงฟังเขาด้วยความตั้งใจ* สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นคือการลงโทษอันเจ็บปวด ¹⁰⁵ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมไม่ว่าจะเป็นชาวคัมภีร์หรือบรรดาผู้บูชาเทวรูปไม่ปรารถนาที่จะเห็นความดีใดจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้าถูกส่งมายังสุเจ้าทั้ง ๆ ที่พระเจ้าทรงเลือกที่จะประทานความเมตตาแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยเฉพาะ และพระเจ้าไม่มีขีดจำกัดในความโปรดปรานอันใหญ่หลวงของพระองค์ ¹⁰⁶ ถ้าเรายกเลิกข้อความใดหรือถูกทำให้ข้อความนั้นถูกลืม เราจะนำข้อความที่ดีกว่าหรืออย่างน้อยที่สุดก็เท่าเทียมกันมาทดแทน สุเจ้าไม่รู้หรือว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง? ¹⁰⁷ สุเจ้าไม่รู้หรือว่าอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของพระเจ้า และสุเจ้าไม่มีผู้ใดเป็นผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือนอกจากพระเจ้า ? ¹⁰⁸ หรือสุเจ้า(มุสลิม)อยากจะถามศาสนทูตของสุเจ้างดที่มุซาได้ถูกถามแต่ก่อนนี้? และผู้ใดที่แลกเปลี่ยนความศรัทธาเพื่อการปฏิเสธ เขาผู้นั้นก็หลงไปจากทางที่เที่ยงตรง

¹⁰⁹ ส่วนมากของชาวคัมภีร์ต้องการที่จะหันสุเจ้ากลับมายังการปฏิเสธหลังจากที่สุเจ้าได้ศรัทธา ทั้งนี้เนื่องด้วยความอิจฉาของพวกเขาหลังจากที่สัจธรรมได้เป็นที่แจ่มแจ้งแก่พวกเขาแล้ว ดังนั้น สุเจ้าจึงแสดงความอดทนและให้อภัยแก่พวกเขาจนกว่าพระเจ้าจะได้มีบัญชาลงมา จงแน่ใจว่าพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ¹¹⁰ จงดำรงนมาซและจ่าย

* บางคนนั่งรวมอยู่กับท่านนบีและทำเป็นตลกขบขันในสิ่งที่ท่านสอน ตัวอย่างเช่น แทนที่จะใช้คำภาษาอาหรับที่ไม่กำกวมสำหรับคำพูดว่า “ขอให้พวกท่านสนใจเรา” (อนุชรุนา) พวกเขากล่าวว่า “รออินา” ซึ่งมีความหมายว่า “คนเลี้ยงสัตว์ของเรา”

ชะกาต และความดีอันใดที่สุเจ้าได้กระทำไว้ก่อนสำหรับตัวสุเจ้า สุเจ้าจะพบมันที่พระเจ้า แท้จริง พระเจ้าทรงเฝ้ามองทุกสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

¹¹¹ พวกเขาบอกว่า “ไม่มีใครจะได้เข้าสวรรค์เว้นเสียแต่ว่าเขาจะเป็นยิวหรือคริสเตียน” นี่คือการหวังอันเลื่อนลอยของพวกเขา (ในปี) จึงกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงนำหลักฐานของพวกท่านมาถ้าพวกท่านพูดความจริง”

¹¹² ความจริงแล้วใครก็ตามที่ยอมมอบตนต่อพระเจ้าและกระทำความดีจะได้รับการตอบแทนจากพระผู้อภิบาลของเขา พวกเขาจะไม่มี ความกลัวและความเศร้าโศกเสียใจ

¹¹³ ชาวียูกกล่าวว่า “พวกคริสเตียนไม่มีสิ่งใดมาเป็นหลักฐาน” และชาวคริสเตียนกล่าวว่า “พวกียูกก็ไม่มีสิ่งใดเช่นกัน” ทั้งๆที่พวกเขาทั้งสองฝ่ายอ่านคัมภีร์เล่มเดียวกัน และพวกที่ไม่มีความรู้เรื่องคัมภีร์ยังคงกล่าวอ้างเช่นเดียวกัน ดังนั้น พระเจ้าจะตัดสินเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกันในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

¹¹⁴ ผู้ใดเล่าที่ชั่วช้ายิ่งไปกว่าผู้ที่ห้ามการเอ่ยนามของพระเจ้าในมัสญิดทั้งหลายของพระองค์และพยายามที่จะทำลายมัน ในขณะที่คนเหล่านี้ต้องเข้าไปข้างในนั้นด้วยหัวใจที่เกรงกลัว? สำหรับพวกเขาในโลกนี้คือการอับยศอดสูและการลงโทษอันมหันต์ในปรโลก

¹¹⁵ ทั้งตะวันออกและตะวันตกเป็นของพระเจ้า ไม่ว่าสุเจ้าจะหันไปทางใดล้วนมีพระพักตร์ของพระเจ้าทุกทิศทาง แท้จริง พระเจ้าคือผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้

¹¹⁶ และพวกเขาบอกว่า “พระเจ้าได้เอามนุษย์มาเป็นบุตร” มหาบิรสูทธิ ยิ่งแต่พระองค์ผู้ทรงอยู่เหนือสิ่งเช่นนั้น ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าและแผ่นดินล้วนเป็นของพระองค์และทุกสรรพสิ่งล้วนเชื่อฟังพระองค์

¹¹⁷ พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใดพระองค์แค่เพียงกล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมา

¹¹⁸ พวกคนที่ไม่รู้กล่าวว่า “ทำไมพระเจ้าไม่พูดกับเราหรือส่งสัญญาณหนึ่งมาให้เรา?” คนก่อนหน้าพวกเขาก็เคยพูดเช่นนั้นมาแล้วเพราะหัวใจของพวกเขาคลายคลึงกัน เราได้แสดงสัญญาณอันชัดแจ้งของเราแก่

ประชาชนผู้เชื่อมั่นแล้ว ¹¹⁹ เราได้ส่งเจ้า(มุฮัมมัด)พร้อมด้วยสัจธรรมและได้ทำให้เจ้าเป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือน และเจ้าจะไม่ต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อบรรดาชาวนรก ¹²⁰ ชาวฮิวและชาวคริสเตียนจะไม่มีวันพอใจเจ้า(มุฮัมมัด)จนกว่าเจ้าจะปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขา จึงบอกพวกเขาว่า “ทางนำของพระเจ้าคือทางนำที่เที่ยงตรง” และถ้าหากเจ้าปฏิบัติตามความปรารถนาของพวกเขาหลังจากที่ความรู้ทั้งปวงมายังเจ้าแล้ว เจ้าจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือจากพระเจ้า ¹²¹ บรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์นี้ปฏิบัติตามมันดังที่มันควรจะได้รับ การปฏิบัติตาม พวกเขาเหล่านี้เชื่อในคัมภีร์ด้วยความจริงใจ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธมัน พวกเขาเหล่านั้นคือผู้ขาดทุน

¹²² โอ้ ลูกหลานอิสรออีล จงระลึกถึงความโปรดปรานของฉันที่ได้ประทานแก่อิสราเอลและที่ฉันได้ยกย่องชูเจ้าให้เหนือประชาชาติทั้งหลาย ¹²³ และจงเกรงกลัววันหนึ่งซึ่งในวันนั้นไม่มีใครสามารถที่จะช่วยใครได้ และการไถ่โทษแทนจากใครจะไม่เป็นที่ยอมรับ การขอไถ่โทษแทนก็จะไม่เป็นประโยชน์แก่ใคร และผู้ทำผิดทั้งหลายจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ ¹²⁴ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของอิบรอฮีม(อับราฮัม)ได้ทรงทดสอบเขาด้วยคำบัญชาบางอย่าง แล้วเขาได้ปฏิบัติตามโดยครบถ้วน พระองค์ทรงตรัสว่า “ฉันจะทำให้เจ้าเป็นผู้นำของมนุษยชาติ” เขาได้ถามว่า “สัญญานี้รวมถึงลูกหลานของฉันด้วยหรือไม่?” พระองค์ตรัสว่า “สัญญาของฉันไม่แผ่ถึงบรรดาผู้ละเมิด”

¹²⁵ และเราได้ทำบ้านหลังนี้(กะอฺบะฮฺ)ให้เป็นสถานที่แห่งการชุมนุมและเป็นที่ยึดเหนี่ยวสำหรับมนุษยชาติ(โดยกล่าวว่า) “จงทำให้ที่ยืนของอิบรอฮีมเป็นที่ยืนมาซ” เราได้สั่งอิบรอฮีมและอิสมาอีลว่า “จงรักษาบ้านของฉันให้สะอาดสำหรับบรรดาผู้มาเวียนรอบ ผู้ที่มาทำสมาธิ ผู้ที่มาโค้งและกราบ” ¹²⁶ และจงนึกถึงเมื่ออิบรอฮีมกล่าววิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ขอได้โปรดทำให้เมืองนี้เป็นที่ยึดเหนี่ยวและได้โปรดประทานผล

ไม่นานนาชนิดแก่ชาวเมืองผู้ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายด้วยเถิด” พระองค์ได้ทรงตอบว่า “สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ฉันจะให้สิ่งจำเป็นแห่งชีวิตในโลกนี้แก่พวกเขา และหลังจากนั้น ฉันจะส่งเขาไปสู่การลงโทษของไฟนรก และนั่นเป็นปลายทางอันชั่วช้าที่สุด”

¹²⁷ และจงนึกถึงเมื่ออิบรอฮีมและอิสมาอีลได้ก่อกำแพงของบ้านหลังนี้ (เขาทั้งสองได้วิงวอนว่า) “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดรับงานนี้จากเราด้วยเถิด แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงไถ่ยิน ผู้ทรงรอบรู้” ¹²⁸ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทำให้เราทั้งสองเป็นผู้มอบน้อมต่อพระองค์ และโปรดให้ลูกหลานของเราเป็นชนชาติที่นอบน้อมต่อพระองค์ โปรดสอนเราให้รู้ถึงการปฏิบัติศาสนกิจของเราและโปรดนิรโทษเราโดยปราณีด้วยเถิด แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงนิรโทษโดยปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹²⁹ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดส่งศาสนทูตคนหนึ่งจากพวกเขามายังพวกเขาเพื่ออ่านสิ่งที่พระองค์ประทานมาแก่พวกเขา และสอนคัมภีร์และวิทยปัญญาแก่พวกเขาและขัดเกลาชีวิตของพวกเขาให้สะอาด แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

¹³⁰ แล้วใครเล่าที่จะหันเหออกไปจากแนวทางของอิบรอฮีมนอกจากผู้ที่โหดเหี้ยม? แน่นอน อิบรอฮีมคือผู้ที่เราได้เลือกมาเพื่อรับใช้เราในโลกนี้ และในปรโลก เขาจะอยู่ในหมู่กัลยาณชน ¹³¹ เมื่อพระผู้อภิบาลของเขากล่าวแก่เขาว่า “จงนอบน้อม” เขาได้ตอบรับทันทีว่า “ฉันได้นอบน้อมต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกแล้ว” ¹³² ในทำนองเดียวกัน อิบรอฮีมได้ส่งลูกๆ ของเขาให้ปฏิบัติตามแนวทางเดียวกัน และเยซูก็ได้ส่งบรรดาลูกๆ ของเขาเช่นกันว่า “ลูกๆ ของฉันเอ๋ย พระเจ้าได้ทรงเลือกศาสนาให้พวกเจ้าแล้ว ดังนั้น จงดำรงสภาพการยอมจำนนไว้จนกว่าพวกเจ้าจะตาย” ¹³³ สู้เจ้าอยู่ที่นั่นด้วยหรือไม่เมื่อตอนที่เยซูกำลังตาย? เขาได้ถามลูกๆ ของเขาว่า “หลังจากฉันแล้ว พวกเจ้าจะเคารพสักการะผู้ใด?” พวกเขา กล่าวว่า “เราจะเคารพสักการะพระเจ้าของท่าน พระเจ้าของบรรพบุรุษ

ของท่าน ของอับรอฮีมและอิสมาอิลและอิสฮากเป็นพระเจ้าองค์เดียว และเราเป็นผู้มอบนมต่อพระองค์” ¹³⁴ พวกเขาคือหมูชนที่ได้ล่องลับไปแล้ว สิ่งที่เขาได้ทำไว้จะเป็นของเขาและสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้จะเป็นของสุเจ้า สุเจ้าจะไม่ถูกสอบถามเกี่ยวกับการงานของพวกเขา

¹³⁵ พวกเขากล่าวว่า “จงเป็นยิวหรือเป็นคริสเตียนเถิด แล้วพวกเจ้าจะได้อยู่ในทางนำ” จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “ไม่ เราเชื่อในความศรัทธาของอับรอฮีมที่หันไปสู่มุสลิมนะ เราไม่ได้อยู่ในหมู่นักบวชใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า” ¹³⁶ จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “เราศรัทธาในพระเจ้าและทางนำที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เรา และที่ได้ถูกประทานลงมาแก่อับรอฮีม อิสมาอิล อิสฮาก ยะกูบและลูกหลานของเขาและที่ได้ถูกประทานแก่โมเสสและที่ที่ได้ถูกประทานแก่บรรดานบีจากพระผู้อภิบาลของเขาทั้งหลาย เรามีได้จำแนกคนหนึ่งคนใดในหมู่มุสลิมนะ และเราเป็นผู้มอบนมต่อพระองค์” ¹³⁷ ถ้าพวกเขาศรัทธาอย่างที่เขาว่าศรัทธา พวกเขาก็อยู่ในทางนำ แต่ถ้าพวกเขาหันกลับ จงรู้ไว้ว่าพวกเขาเป็นผู้ต่อต้านในการเป็นศรัทธา จงมั่นใจได้เลยว่าพระเจ้านั้นเพียงพอแล้วที่จะป้องกันสุเจ้าจากพวกเขา พระองค์ทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ¹³⁸ เราใช้สืดย่อมของพระเจ้า และใครเล่าที่จะมีการยอมที่ดีกว่าพระเจ้า ? และเราเป็นผู้เคารพสักการะพระองค์ ¹³⁹ (โอ้ นบี) จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “พวกท่านได้เถียงเราเกี่ยวกับพระเจ้ากระนั้นหรือทั้งๆที่พระองค์คือพระผู้อภิบาลของเราและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน? เรามีการงานของเราและพวกท่านก็มีการงานของพวกท่าน และเราเป็นผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์เท่านั้น” ¹⁴⁰ พวกท่านอ้างว่าอับรอฮีม อิสมาอิล อิสฮาก ยะกูบ และลูกหลานของพวกเขาเป็นยิวหรือคริสเตียนกระนั้นหรือ ?” จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านรู้ดีว่าพระเจ้ากระนั้นหรือ? และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ปิดบังคำยืนยันที่พระเจ้าได้มอบหมายให้แก่เขา ? และพระเจ้ามีทรงเจมเยในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ” ¹⁴¹ พวกเขาคือหมูชนที่ได้ล่องลับไปแล้ว และพวกเขาจะ

ถูกตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ และพวกท่านจะไม่ถูกสอบถามในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไป”

¹⁴² พวกคนโง่เขลาจะถามว่า “อะไรที่ทำให้พวกเขาหันเหออกจากทิศทางที่พวกเขาเคยหันไปในเวลาไม่นาน?” จึงบอกพวกเขาว่า “ทั้งตะวันออกและตะวันตกเป็นของพระเจ้า พระองค์จะทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ให้อยู่ในหนทางที่เที่ยงตรง” ¹⁴³ ดังนั้น เราจึงได้ทำให้สุเจ้าเป็นประชาชาติสายกลางเพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้เป็นพยานต่อมนุษยชาติและศาสนทูตจะได้เป็นพยานต่อสุเจ้า เราได้กำหนดทิศทางการนมาซที่สุเจ้าเคยหันหน้าไปก่อนหน้านั้นแล้วเพื่อที่จะแยกว่าใครคือผู้ปฏิบัติตามศาสนทูตและใครที่หันหลังให้เขาเป็นที่ชัดเจน นี่เป็นข้อทดสอบที่หนัก แต่มีใช้สำหรับบรรดาผู้ที่พระเจ้าได้ทรงนำทาง พระเจ้าจะไม่ปล่อยให้ความศรัทธาของเจ้าสูญเปล่า จงแน่ใจได้เลยว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเอ็นดูและผู้ทรงเมตตาต่อปวงมนุษย์เสมอ

¹⁴⁴ เราได้เห็นเจ้า (ไอ้มุฮัมมัด) แหงนหน้าขึ้นสู่ฟากฟ้าอยู่เนืองๆ ดังนั้น เราจะหันหน้าเจ้าไปยังทิศทางที่เจ้าพอใจที่สุด ดังนั้น จงหันหน้าของเจ้าไปยังมัสญิดอัลฮะรอม และไม่ว่าเจ้าจะอยู่ที่ใด จงหันหน้าของเจ้าไปยังสถานที่แห่งนั้นในเวลาไม่นาน บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์รู้ดีว่าคำบัญชานี้เป็นความจริงจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา และพระเจ้ามิเป็นผู้ทรงเฉยเมยต่อการกระทำของพวกเขา ¹⁴⁵ ถึงแม้เจ้าจะนำสัญญาณทุกอย่างมาแสดงแก่ชาวคัมภีร์ พวกเขาจะไม่ยอมรับทิศทางของเจ้า และเจ้าก็จะไม่ยอมรับทิศทางของพวกเขา และพวกเขาสวนหนึ่งจะไม่ยอมรับทิศทางของผู้อื่น ดังนั้น ถ้าหากเจ้ายังปฏิบัติตามความปรารถนาของพวกเขาหลังจากที่ได้รับความรู้แล้ว เจ้าจะถูกถือว่าเป็นผู้ทำความผิด ¹⁴⁶ สำหรับบรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์ให้นั้น พวกเขาารู้ถึงสถานที่เป็นอย่างดีเหมือนกับพวกเขารู้จักลูกๆ ของพวกเขาเอง แต่ถึงกระนั้น พวกเขາบางคนได้ปิดบัง

ความจริงทั้งๆที่พวกเขาอยู่ที่นั่น 147 ความจริงเป็นสิ่งที่มาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า ดังนั้น เจ้าจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัยเกี่ยวกับเรื่องนี้

148 แต่ละประชาชาติต่างมีทิศทางที่หันไปของตนเอง ดังนั้น จงแข่งขันกันในการทำความดี ไม่ว่าสุเจ้าจะอยู่ที่ไหน พระเจ้าจะทรงนำสุเจ้ามารวมกันต่อหน้าพระองค์ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง 149 ไม่ว่าเจ้าจะอยู่ที่ใด จงหันหน้าของเจ้าไปยังมีสติอดลอะรอม นี่เป็นคำสั่งจากพระผู้อภิบาลของเจ้า และพระองค์ไม่เป็นผู้เฉยเมยในสิ่งที่สุเจ้ากระทำ 150 ไม่ว่าเจ้าจะอยู่ที่ใด จงหันหน้าของเจ้าไปยังมีสติอดลอะรอม และไม่ว่าสุเจ้าจะอยู่ที่ไหน จงหันหน้าของสุเจ้าไปทางเดียวกันนั้นในเวลาต่อมาเพื่อที่ว่าผู้คนจะได้ไม่มีข้อโต้แย้งอันใดต่อสุเจ้านอกจากบรรดาผู้ธรรม ดังนั้น จงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวฉัน เพื่อที่ฉันจะได้ให้ความโปรดปรานของฉันแก่สุเจ้าครบถ้วนสมบูรณ์ และเพื่อที่สุเจ้าจะได้พบทางที่เที่ยงตรง 151 ดังนั้น เราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งจากในหมู่สุเจ้ามายังสุเจ้า เพื่ออ่านสิ่งที่เราประทานมาแก่สุเจ้า เพื่อขัดเกลาชีวิตของสุเจ้าให้สะอาด เพื่อสอนคัมภีร์และวิทยปัญญาแก่สุเจ้า และสอนสุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าไม่รู้ 152 ดังนั้น จงระลึกถึงฉันและฉันจะนึกถึงสุเจ้า จงชอบคุณฉัน และจงอย่าเนรคุณต่อฉัน

153 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงขอความช่วยเหลือด้วยความอดทนและจงนมาข เพราะพระเจ้าจะทรงอยู่กับบรรดาผู้อดทน 154 และจงอย่ากลัวว่าบรรดาผู้ถูกฆ่าในหนทางของพระเจ้านั้นตาย ความจริงแล้ว พวกเขายังมีชีวิตอยู่ แต่สุเจ้าไม่รู้ 155 แน่نون เราจะทดสอบสุเจ้าด้วยความกลัวและความหิว และการสูญเสียทรัพย์สิน ชีวิตและพืชผล จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้อดทน 156 บรรดาผู้ที่เมื่อมีทุกข์ภัยมาประสบแก่พวกเขา พวกเขาบอกว่า “แท้จริง เราเป็นของพระเจ้าและยังพระองค์ที่เราจะกลับไป”

157 คนเหล่านี้แหละที่จะได้รับความจำเริญและความเมตตาจากพระผู้

อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาเหล่านี้แหละที่เป็นผู้อยู่บนหนทางที่ถูก
ต้อง

¹⁵⁸ แท้จริง เสาะฟาและมัรวะฮฺนั้นเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งในบรรดา
สัญลักษณ์ที่พระเจ้ากำหนดไว้ตั้งนั้น จึงไม่ผิดแต่ประการใดสำหรับผู้ทำ
พิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮฺที่จะเดินไปมาระหว่างเนินเขาทั้งสอง พระเจ้าทรง
รู้ดีถึงผู้ที่กระทำความดีด้วยความสมัครใจ ¹⁵⁹ แท้จริง พระเจ้าทรงสถาป
แข่ง และคนอื่น ๆ ก็สถาปแข่งผู้ปิดบังคำสอนและทางนำอันขัดแย้งที่เราได้
ประทานลงมาจากที่เราได้ทำให้มันเป็นที่ยกระจ่างแจ้งไว้ในคัมภีร์เพื่อ
เป็นทางนำสำหรับมนุษยชาติแล้ว ¹⁶⁰ ยกเว้นบรรดาผู้ที่สำนึกผิดและเปิด
เผยสิ่งที่พวกเขาปิดบังอยู่ บรรดาคนเหล่านี้แหละที่ฉันอภัยโทษแก่พวก
เขา เพราะฉันเป็นผู้ทรงนิรโทษโดยปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁶¹ บรรดาผู้
ปฏิเสธศรัทธาและตายในขณะที่เป็นผู้ปฏิเสธนั้น พวกเขาได้รับการสถาป
แข่งจากพระเจ้า จากทูตสวรรค์และจากมนุษย์ทั้งหลาย ¹⁶² พวกเขาจะคง
อยู่ในการสถาปแข่งนั้นตลอดไป โทษของพวกเขาจะไม่ถูกลดหย่อน และ
พวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนผัน

¹⁶³ พระเจ้าของสุเจ้านั้นคือพระเจ้างศ์เดียว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีก
นอกจากพระองค์ผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁶⁴ ในการสร้าง
ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และในการสับเปลี่ยนของกลางวันและกลาง
คืนและในเรือที่ล่องลอยในมหาสมุทรด้วยสรรพสิ่งที่อำนาจประโยชน์แก่
มนุษย์ และในน้ำฝนที่พระเจ้าได้หลั่งลงมาจากท้องฟ้า และจากน้ำนั้น
พระองค์ได้ชุบชีวิตให้แก่แผ่นดินหลังจากที่มันได้ตายไป และได้ทรงแพร่
ขยายสัตว์ทุกชนิดให้กระจายออกไป และในการผันแปรของลมและเมฆที่
คอยคำสั่งอย่างเชื่อฟังระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นมีสัญญาณมากมาย
สุดคณานับสำหรับผู้ใช้สติปัญญา

¹⁶⁵ ถึงกระนั้นยังมีบางคนยึดเอาสิ่งอื่นเป็นภาคีกับพระเจ้า และพวก
เขาหลงรักมันเหมือนกับความรักที่พวกเขาจะต้องมีต่อพระเจ้า ในขณะที่

ผู้ศรัทธาอันมีความรักในพระเจ้ามากกว่า ถ้าหากบรรดาผู้ที่ละเมิดเหล่านี้ได้เห็นการลงโทษต่อหน้าเขา พวกเขาจะตระหนักว่าอำนาจทั้งปวงนั้นเป็นของพระเจ้า และพระเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเจียบขาดในการลงโทษ¹⁶⁶ เมื่อพวกเขาเผชิญกับการลงโทษของพวกเขา บรรดาผู้ที่ถูกตามทั้งหลายจะผละหนีจากบรรดาผู้ที่ตามพวกเขา และความเกี่ยวพันกันของพวกเขาทั้งหมดจะถูกตัดขาด¹⁶⁷ บรรดาผู้ตามจะกล่าวว่า “ถ้าหากเรามีโอกาสกลับไปสู่โลกอีก เราจะผละจากพวกเขาเหมือนกับที่พวกเขาผละจากเรา” ดังนั้น พระเจ้าจะนำเอาการงานของพวกเขาที่ทำไว้ในโลกนี้ออกมาแสดงจนทำให้พวกเขารู้สึกกรันท แต่พวกเขาไม่สามารถที่จะพ้นออกไปจากไฟนรกได้

¹⁶⁸ โอัมมนุษย์ทั้งหลาย จงกินสิ่งที่ได้รับอนุมัติและสิ่งที่ดีจากที่มีอยู่ในแผ่นดินและจงอย่าปฏิบัติตามแนวทางของซาตาน เพราะซาตานเป็นศัตรูที่เปิดเผยของพระเจ้า¹⁶⁹ มันเสียมสอนพระเจ้าให้กระทำสิ่งชั่วช้าลามก และชักนำพระเจ้าให้กล่าวถึงพระเจ้าในสิ่งที่พระเจ้าไม่มีความรู้¹⁷⁰ แต่เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงปฏิบัติตามคำบัญชาที่พระเจ้าได้ประทานมา” พวกเขาตอบว่า “เราจะปฏิบัติตามเฉพาะที่เราได้พบว่าบรรพบุรุษของเราได้ปฏิบัติ” ทั่วทั้งที่บรรพบุรุษของพวกเขาไม่ได้ใช้สติปัญญาและไม่ได้อยู่ในทางนำที่ถูกต้องกระนั้นหรือ? ¹⁷¹ สภาพของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้นอาจเปรียบได้เหมือนกับสภาพของสัตว์ที่ผู้เลี้ยงดูเรียกมัน แต่พวกมันไม่ได้ยินอะไรนอกจากเสียงร้องและเสียงตะโกน พวกเขาหูหนวก เป็นใบ้ตาบอด ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจอะไร

¹⁷² บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงกินสิ่งที่ดีและสะอาดที่เราได้ประทานแก่พระเจ้า และจงขอบคุณพระเจ้าถ้าหากพระองค์เท่านั้นที่พระเจ้าเคารพสักการะ¹⁷³ พระเจ้าได้ห้ามพระเจ้าเฉพาะสัตว์ที่ตายเอง เลือด เนื้อสุกร สัตว์ที่ถูกกล่าวอุทิศให้ด้วยนามอื่นนอกจากพระเจ้า แต่ถ้าหากผู้ใดตกอยู่ในภาวะคับขันโดยไม่มีเจตนาขัดขืนและไม่ได้ละเมิด มันก็ไม่มีบาปแก่เขา เพราะ

พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁷⁴ แท้จริง บรรดาผู้ปิดบังส่วนใดของคัมภีร์ที่พระเจ้าประทานลงมาเพื่อผลประโยชน์ทางโลกเล็กๆน้อยๆนั้น คนพวกนี้มีไต่กินสิ่งใดนอกจากไฟ พระเจ้าจะไม่พูดกับพวกเขาในวันฟื้นคืนชีพและจะไม่ชำระพวกเขาให้สะอาด พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันแสนเจ็บปวด ¹⁷⁵ พวกเขาเหล่านี้คือผู้ที่แลกทางนำกับสิ่งผิด และแลกการอภัยโทษกับการลงโทษ พวกเขาดูไม่เกรงกลัวเลยแม้แต่กับไฟ ¹⁷⁶ นี่เป็นเพราะพระเจ้าประทานคัมภีร์พร้อมกับสัจธรรมลงมาแล้ว แต่ผู้คนที่ยังคงขัดแย้งกันในคัมภีร์ได้หันห่างออกไปไกลจากสัจธรรมในความขัดแย้งของพวกเขา

¹⁷⁷ คุณธรรมไม่ได้อยู่ที่สุเจ้าหันหน้าไปทางตะวันออกหรือทางตะวันตก แต่คุณธรรมหมายถึงการศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายและบรรดาทูตสวรรค์และคัมภีร์และนบีทั้งหลายและจ่ายทรัพย์สินของเขาด้วยความรักต่อพระองค์แก่ญาติสนิทและเด็กกำพร้าและแก่ผู้ขัดสน ผู้เดินทาง ผู้ขอ(บริจาค)และเพื่อไถ่ทาส และดำรงนามาซและจ่ายชะกาตและบรรดาผู้ปฏิบัติตามสัญญาโดยครบถ้วนเมื่อพวกเขาให้สัญญา และอดทนในความทุกข์ยากและความลำเค็ญและในการสู้รบ คนเหล่านี้แหละคือผู้ศรัทธาที่แท้จริง และคนเหล่านี้แหละคือผู้เกรงกลัวพระเจ้า

¹⁷⁸ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย กฎหมายการแก้แค้นอย่างเท่าเทียมกันในกรณีของการฆาตกรรมได้ถูกกำหนดสำหรับสุเจ้าแล้ว คนที่เป็นอิสระกับคนที่เป็นอิสระ ทาสกับทาส หญิงกับหญิง แต่ถ้าหากทายาทของผู้ถูกฆ่าเต็มใจที่จะผ่อนปรนให้ฆาตกร เงินทำขวัญต้องถูกตัดสินตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน และฆาตกรต้องจ่ายเงินนั้น นี่เป็นข้อผ่อนปรนและความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ที่นี้ ผู้ใดที่ละเมิดขอบเขตหลังจากนี้ เขาผู้นั้นจะต้องได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ¹⁷⁹ ในกฎหมายแห่งการตอบแทนที่เท่าเทียมกันนั้นมีความมั่นคงปลอดภัยแห่งชีวิตสำหรับสุเจ้า โอ้ผู้มีความเข้าใจทั้งหลาย เพื่อที่ว่าบางทีสุเจ้าจะนึกถึงพระเจ้า

¹⁸⁰ มันได้ถูกกำหนดไว้สำหรับสุเจ้าแล้วว่าเมื่อความตายอย่างกรายเข้าสู่ผู้ใดในหมู่สุเจ้าและเขามีทรัพย์สินสมบัติทั้งไว้บ้าง เขาควรจะทำพินัยกรรมยกให้แก่พ่อแม่และญาติสนิทโดยชอบธรรม นี่เป็นหน้าที่สำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้า ¹⁸¹ ถ้าผู้ใดเปลี่ยนแปลงพินัยกรรมหลังจากที่ได้ยืนยันแล้ว บาปจะตกแก่เขาผู้นั้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไถ่ยืมและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ¹⁸² แต่ถ้าผู้ใดเกรงว่าผู้ทำพินัยกรรมได้ทำสิ่งที่ไม่ยุติธรรมหรือทำผิดแน่นอนก็ไม่ใช่เป็นบาปแต่ประการใดสำหรับเขาที่จะจัดให้มีการประนีประนอมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้อง แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁸³ โอברรดาผู้ศรัทธา การถือศีลอดได้ถูกกำหนดแก่สุเจ้าเช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับบรรดาผู้คนก่อนหน้าสุเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้ปกป้องตนเองให้พ้นจากความชั่ว ¹⁸⁴ จงถือศีลอดในวันที่ได้ถูกกำหนดไว้ แต่ถ้าหากคนหนึ่งคนใดในหมู่สุเจ้าป่วยหรืออยู่ในระหว่างเดินทาง จงให้เขาถือศีลอดชดเชยตามจำนวนวันที่ขาดไปในตอนหลัง สำหรับบรรดาผู้ถือศีลอดด้วยความยากลำบากยิ่ง เขาต้องชดเชยด้วยการเลี้ยงอาหารคนยากจน แต่ใครที่ทำดีมากกว่านี้จะได้รับรางวัลตอบแทน แต่การถือศีลอดนั้นดีกว่าสำหรับสุเจ้าถ้าหากสุเจ้ารู้ ¹⁸⁵ เดือนเราะมะฎอนเป็นเดือนที่คัมภีร์กุรอ่านถูกประทานลงมาเป็นทางนำสำหรับมนุษยชาติพร้อมกับหลักฐานและเกณฑ์ตัดสินที่แยกความถูกต้องออกจากความผิดอย่างชัดเจน ดังนั้น ใครก็ตามในหมู่สุเจ้าอยู่ในเดือนนั้น จงถือศีลอด แต่ใครที่ป่วยหรืออยู่ในระหว่างเดินทาง เขาต้องถือศีลอดชดเชยใช้ตามจำนวนวันที่ขาดไปในภายหลัง พระเจ้าต้องการให้ความสะดวกง่ายดายแก่สุเจ้า และไม่ต้องการให้สุเจ้าลำบาก พระองค์ต้องการให้สุเจ้าถือศีลอดตลอดทั้งเดือนเพื่อที่สุเจ้าจะได้สดุดีพระองค์ที่ทรงนำทางสุเจ้าและเพื่อที่สุเจ้าจะได้กตัญญูต่อพระองค์

¹⁸⁶ เมื่อบรรดาบ่าวของฉันถามเจ้าเกี่ยวกับฉัน จงกล่าวว่าฉันอยู่

ใกล้ ฉันตอบรับการวิงวอนของผู้ที่วิงวอนเมื่อใดก็ตามที่เขาวิงวอนต่อฉัน ดังนั้น ขอให้พวกเขาตอบรับฉันและศรัทธาในฉันเพื่อที่พวกเขาจะได้รับการนำทางอย่างถูกต้อง ¹⁸⁷ เป็นที่อนุมัติสำหรับสุเจ้าที่จะเข้าหาภรรยาของสุเจ้าในตอนกลางคืนของการถือศีลอด พวกนางเป็นเหมือนกับอาการสำหรับสุเจ้าและสุเจ้าเป็นเหมือนอาการสำหรับพวกนาง พระเจ้าทรงรู้ว่าสุเจ้าไม่เชื่อตรงต่อตัวของสุเจ้าเอง พระองค์จึงได้หันมายังสุเจ้าด้วยความเมตตาและให้อภัยสุเจ้า ดังนั้น สุเจ้าจึงสมสู่กับพวกนางและหาความสุขจากสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงอนุมัติแก่สุเจ้า จงกินและจงดื่มจนกระทั่งสามารถแยกเส้นด้ายสีขาวแห่งรุ่งอรุณออกจากความมืด ดังนั้น จงถือศีลอดให้ครบถ้วนจนกระทั่งพลบค่ำ และจงอย่าเข้าหาภรรยาของสุเจ้าในช่วงคำคืนขณะที่สุเจ้าปลีกตัวมาอยู่ในมัสญิด นี่คือขอบเขตที่พระเจ้ากำหนดไว้ ดังนั้น จงอย่าเข้าใกล้มัน ด้วยวิธีการเช่นนี้ พระองค์ได้ทำให้คำบัญชาของพระองค์เป็นที่ชัดเจนแก่มนุษยชาติ ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ป้องกันตนเอง(ให้พ้นจากความชั่ว) ¹⁸⁸ จงอย่ากินทรัพย์สินของกันและกันโดยไม่ชอบธรรมและจงอย่าให้สินบนแก่ผู้มีอำนาจเพื่อที่สุเจ้าจะกินสมบัติส่วนหนึ่งของคนอื่นโดยไม่เป็นธรรมทั้งๆที่สุเจ้ารู้ดี

¹⁸⁹ พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆของดวงจันทร์ จงบอกพวกเขาว่า “มันเป็นวิธีการของการนับวันและกำหนดระยะเวลาสำหรับการทำพิธีฮัจญ์” จงบอกพวกเขาด้วยว่า “คุณธรรมไม่ใช่อยู่ที่การเข้าบ้านจากทางด้านหลังของมัน แท้จริง คนที่ปกป้องตัวเองให้พ้นจากความชั่วเพราะเกรงกลัวพระเจ้าคือผู้มีคุณธรรม จงเข้าบ้านของสุเจ้าทางประตูของมันและจงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความเจริญรุ่งเรือง ¹⁹⁰ และจงต่อสู้ในหนทางของพระเจ้ายกกับบรรดาผู้ที่ต่อสู้สุเจ้า แต่จงอย่าละเมิดขอบเขต เพราะแท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรักผู้ละเมิด ¹⁹¹ จงฆ่าคนพวกนั้นไม่ว่าสุเจ้าจะเผชิญหน้าพวกเขา(ที่ต่อสู้สุเจ้า)ไม่ว่าที่ไหน* จง

* ดูหน้า 14-17 ของบทนำ

ขับไล่พวกเขาออกไปจากที่ที่พวกเขาขับไล่สุเจ้าออกมา เพราะการกดขี่ข่มเหง(ทางศาสนา)นั้นเลวร้ายยิ่งกว่าการฆ่า จงอย่าต่อสู้กับพวกเขาที่มีสติปัญญาดีและรอบคอบ เว้นเสียแต่ว่าพวกเขาจะโจมตีสุเจ้าที่นั่น และถ้าพวกเขาโจมตีสุเจ้าก่อน จงสังหารพวกเขา นี่เป็นการลงโทษที่บรรดาผู้ปฏิเสธรัศธรรมพึงได้รับ¹⁹² แต่ถ้าพวกเขาหยุดยั้งการโจมตี แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹⁹³ จงต่อสู้พวกเขาต่อไปจนกว่าจะไม่มีพิตนะฮฺ(การกดขี่ข่มเหงทางศาสนา)และศาสนาเป็นของพระเจ้าเท่านั้น ดังนั้น ถ้าพวกเขาหยุดยั้ง ก็จงอย่าให้มีการเป็นศัตรูต่อไปเว้นแต่กับผู้ที่กดขี่ข่มเหงและโหดเหี้ยม

¹⁹⁴ เดือนต้องห้ามต้องได้รับการเคารพ การละเมิดกฎเดือนต้องห้ามต้องได้รับการตอบโต้อย่างเท่าเทียมกัน ถ้าผู้ใดละเมิดกฎต่อสุเจ้า สุเจ้าก็ตอบโต้เท่าที่เขาละเมิด จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงอยู่กับบรรดาผู้นึกถึงพระองค์¹⁹⁵ จงใช้จ่ายทรัพย์สินของสุเจ้าในหนทางของพระเจ้าและจงอย่าโยนตัวของสุเจ้าเองลงไปสู่ความพินาศด้วยมือของเจ้าเอง จงทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นเรื่องดี เพราะพระเจ้าทรงรักบรรดาผู้ทำความดี

¹⁹⁶ จงทำพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮฺให้ครบถ้วนสมบูรณ์เพื่อพระเจ้า แต่ถ้าหากสุเจ้ามีอุปสรรค ก็ให้สุเจ้าอุทิศสิ่งพลีอะไรก็ได้ที่สุเจ้าสามารถหาได้แก่พระเจ้า และจงอย่าโกนผมของสุเจ้าจนกว่าสิ่งพลีนั้นจะถึงที่ของมัน แต่ถ้าหากผู้ใดในหมู่สุเจ้าป่วยหรือเจ็บปวดที่ศีรษะและได้โกนผมก่อน เขาต้องชดใช้ด้วยการถือศีลอดหรือให้ทานหรือเชือดสัตว์พลี ในยามสันติ ถ้าใครถือโอกาสนี้ทำอุมเราะฮฺรวมไปด้วย เขาต้องเชือดสัตว์ที่สามารถหาได้พลีถวายพระเจ้า แต่ถ้าหากไม่สามารถหาได้ ให้เขาถือศีลอดสามวันระหว่างการการทำฮัจญ์และอีกเจ็ดวันหลังจากกลับถึงบ้านของเขาแล้ว รวมกันเป็นสิบวันสำหรับบรรดาผู้ที่ครอบครองของพวกเขาไม่ได้อยู่ใกล้มัสนิดอัลฮะรอม จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงรู้ว่าพระเจ้าเป็น

ผู้ทรงเจียมขนาดในการลงโทษ¹⁹⁷ การทำฮัจญ์อยู่ในเดือนที่ได้ถูกกำหนดไว้ ใครก็ตามที่ตั้งใจจะทำพิธีฮัจญ์ในเดือนที่กำหนดไว้จะต้องละเว้นโดยสิ้นเชิงจากการพูดจาที่นาร้างเกียจ จากความชั่วช้าเลวทรามและการวิวาทระหว่างการทำฮัจญ์ และจงจำไว้ว่าพระเจ้าทรงรู้ถึงความดีอะไรก็ตามที่สุเจ้ากระทำ และจงเตรียมเสบียงที่จำเป็นสำหรับการทำฮัจญ์ แต่ความยำเกรงนั้นเป็นเสบียงที่ดีที่สุด ดังนั้น จงละเว้นจากการไม่เชื่อฟังฉัน โอ้ผู้มีความเข้าใจเอ๋ย

198

ไม่เป็นการผิดบาปแต่ประการใดหากสุเจ้าจะแสวงหาความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้า(ในระหว่างการไปทำฮัจญ์) ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อสุเจ้ากลับมาจากอะเราะฟาต จงระลึกถึงพระเจ้าที่สถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ และจงระลึกถึงพระองค์ดังที่พระองค์ได้ทรงนำทางสุเจ้า เพราะก่อนหน้านี้ สุเจ้าได้อยู่ในหมู่ผู้หลงทาง¹⁹⁹ หลังจากนั้น จงกลับมาจากที่ที่ผู้คนพากันหลังไหลกลับมาและจงขอภัยต่อพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ²⁰⁰ เมื่อสุเจ้าทำพิธีฮัจญ์ของสุเจ้าเสร็จแล้ว จงระลึกถึงพระเจ้าดังที่สุเจ้าระลึกถึงบรรพบุรุษของสุเจ้าเองหรือยิ่งกว่านั้น และในหมู่ผู้คนเหล่านั้นมีบางคนกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานสิ่งที่ดีทั้งหลายแก่เราในโลกนี้” สำหรับคนเหล่านั้นจะไม่มีส่วนใดๆสำหรับเขาในโลกหน้า²⁰¹ และมีบางคนในหมู่พวกเขา กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานสิ่งที่ดีในโลกนี้และสิ่งที่ดีในโลกหน้าแก่เรา และโปรดช่วยเราให้พ้นจากการลงโทษของไฟนรกด้วยเถิด”²⁰² คนเหล่านั้นจะมีส่วนแบ่งตามที่พวกเขาได้ชวนขวยไว้และพระเจ้าเป็นผู้ทรงเจียมพลันในการคำนวณ²⁰³ และจงระลึกถึงพระเจ้าในวันทั้งหลายที่ได้ถูกกำหนดไว้ และไม่มีบาปอันใดถ้าใครจะรีบเร่งออก(จากมินา)ในสองวันหรืออยู่ที่นั่นต่อ(อีกหนึ่งวัน) ถ้าหากเขาใช้วันเหล่านี้ไปด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงรู้ไว้เถิดว่าวันหนึ่งสุเจ้าจะถูกรวบรวมไว้ต่อหน้าพระองค์

²⁰⁴ ในหมู่มนุษย์นั้นมีคนบางประเภทที่ทำให้ผู้เจ้าหลงใหลในคำพูดของเขาเกี่ยวกับชีวิตแห่งโลกนี้ และเขาได้ขอให้พระเจ้าเป็นพยานครั้งแล้วครั้งเล่าถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา ทั้งๆที่ความจริงแล้ว เขาเป็นผู้ต่อต้านที่ดื้อรั้นที่สุด ²⁰⁵ แต่เมื่อเขากลับไป เขาได้ใช้ความพยายามทุกอย่างของเขาเพื่อสร้างความเสียหายให้แก่พระบาบะขึ้นในแผ่นดิน ทำลายพืชผลและปศุสัตว์ ในขณะที่พระเจ้าไม่ทรงรักการสร้างความเสียหาย ²⁰⁶ เมื่อเขาถูกบอกว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้า” ความผยองก็เกาะกุมเขาและชักนำให้เขาทำผิด สำหรับคนพวกนี้ นรกคือที่ที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา และมันเป็นที่พักอันแสนชั่วร้าย ²⁰⁷ แต่มีบางคนประเภทที่อุทิศชีวิตทั้งหมดของเขาเพื่อแสวงหาความพึงพอใจจากพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงเอ็นดูปวงบาบะของพระองค์

²⁰⁸ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงยอมจำนนต่อพระเจ้าโดยสิ้นเชิง และจงอย่าปฏิบัติตามรอยเท้าของชาตาน เพราะมันเป็นศัตรูที่เด่นชัดของสุเจ้า ²⁰⁹ ถ้าหากสุเจ้าถลำตัวไปทำความชั่วหลังจากสัญญาทั้งหลายอันขัดแย้งได้มายังสุเจ้าแล้ว จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ²¹⁰ พวกเขาจะคอยให้พระเจ้าและทูตสวรรค์ลงมายังพวกเขาในเงาของเมฆและกำหนดวาระของพวกเขากระนั้นหรือ? ในที่สุด ทุกสิ่งจะถูกนำไปกลับไปยังพระเจ้า ²¹¹ จงถามลูกหลานของอิสราเอลเถิด ว่ากีสัญญาอันขัดแย้งแล้วที่เราได้แสดงให้พวกเขาได้เห็น และใครที่เปลี่ยนแปลงความโปรดปรานของพระเจ้าหลังจากที่มันได้มายังเขาแล้ว จะพบว่าพระเจ้าทรงลงโทษอย่างรุนแรง ²¹² ชีวิตแห่งโลกนี้ได้ถูกทำให้เป็นที่เฝ้าหวาดน่าสนใจสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น พวกเขาจึงเยาะเย้ยบรรดาผู้ศรัทธา แต่ผู้สำรวจตนจากความชั่วนั้นจะอยู่เหนือพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และพระเจ้าจะประทานปัจจัยยังชีพแก่โลกนี้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่มีการคำนวณ

²¹³ ครั้งหนึ่ง มนุษย์เป็นประชาชาติเดียวกัน(หลังจากนั้น ผู้คนได้ทำให้

ความขัดแย้งเกิดขึ้น) ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ส่งนบีทั้งหลายมาเป็นผู้แจ้งข่าวดีและให้คำตักเตือน และพระองค์ได้ส่งคัมภีร์ที่มีสัจธรรมมาพร้อมกับนบีเหล่านั้นเพื่อที่จะได้ตัดสินระหว่างมนุษย์ในเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน ความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างผู้ที่ได้รับคำสอนที่ชัดเจนแล้วเพราะพวกเขาต่างเป็นคู่แข่งกัน ดังนั้น ด้วยอนุมัติของพระองค์ พระเจ้าจึงได้ทรงนำทางบรรดาผู้ที่เชื่อในนบีไปสู่สัจธรรมเกี่ยวกับสิ่งที่คนอื่น ๆ ขัดแย้งกัน และพระเจ้าทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปยังแนวทางที่เที่ยงตรง

²¹⁴ สูเจ้าคิดหรือว่าสูเจ้าจะได้เข้าสวรรค์โดยไม่ต้องถูกทดสอบอย่างเช่นที่บรรดาผู้ศรัทธาก่อนหน้าสูเจ้าได้ประสบมาแล้ว? พวกเขาเหล่านั้นต้องประสบความทุกข์ยากและความลำเค็ญกันมาแล้ว และการทดสอบได้ทำให้พวกเขาเหล่านั้นต้องหวั่นไหวจนศาสนทูตแห่งเวลานั้นและบรรดาผู้ปฏิบัติตามเขาถึงกับร้องว่า “เมื่อไหร่ความช่วยเหลือของพระเจ้าจะมาสักที” แน่นอน การช่วยเหลือของพระเจ้าอยู่ใกล้ๆ นี้แล้ว

²¹⁵ ผู้คนทั้งหลายถามเจ้าว่า “อะไรที่เราควรใช้จ่ายเพื่อคนอื่น?” จงบอกพวกเขาว่า “อะไรก็ตามที่พวกท่านใช้จ่าย จงใช้จ่ายเพื่อพ่อแม่และญาติสนิท เด็กกำพร้า ผู้ขัดสนและคนเดินทางและความดีอันใดที่พวกท่านทำไปนั้น พระเจ้าทรงรู้ดี” ²¹⁶ การสู้รบ(เพื่อป้องกันตัว)ได้ถูกกำหนดแก่สูเจ้าแล้ว สูเจ้าอาจรังเกียจบางสิ่งถึงแม้มันเป็นสิ่งดีสำหรับสูเจ้า หรือสูเจ้าอาจชอบบางสิ่งที่ไม่ดีสำหรับสูเจ้า พระเจ้าทรงรู้ แต่สูเจ้าไม่รู้

²¹⁷ พวกเขากล่าวเกี่ยวกับการทำสงครามในเดือนต้องห้าม จงบอกพวกเขาว่า “การ รบพุ่งในเดือนนั้นเป็นความผิดที่ร้ายแรง แต่ในสายตาของพระเจ้า การขัดขวางผู้คนออกจากหนทางของพระเจ้า การปฏิเสธพระองค์และขับไล่ผู้คนออกจากมัสญิดอัลฮะรออมเป็นความผิดที่ร้ายแรงยิ่งกว่า และการกดขี่ข่มเหงนั้นร้ายแรงยิ่งกว่าการฆ่า” พวกเขาจะไม่หยุดต่อสู้กับสูเจ้าจนกว่าพวกเขาจะประสบผลสำเร็จในการหันสูเจ้าออกจากความศรัทธาของสูเจ้าถ้าพวกเขาสามารถทำได้ แต่ใครก็ตามในหมู่สูเจ้า

ละทิ้งความศรัทธาของเขาและตายในขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา การงานของเขาทั้งหมดจะไร้ผลทั้งในโลกนี้และโลกหน้า พวกเขาเหล่านี้จะได้รับไฟนรกและพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น ²¹⁸ แต่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและอพยพออกจากบ้านและต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า คนเหล่านี้แหละที่มุ่งหวังในความเมตตาของพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

²¹⁹ พวกเขาถามเจ้า(นบี)เกี่ยวกับน้ำเมาและการพนัน จงกล่าวเถิดว่า “ในทั้งสองนั้นมีโทษใหญ่ยิ่งแม้ว่ามันจะมีคุณบ้างสำหรับมนุษย์ แต่โทษของมันทั้งสองนั้นยิ่งใหญ่กว่าคุณประโยชน์ของมัน” และพวกเขาถามว่าอะไรที่พวกเขาต้องจ่าย(ในทางของพระเจ้า) จงกล่าวเถิดว่า “อะไรก็ได้ที่เกินความจำเป็นของพวกเขา” ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทำให้คำบัญชาของพระองค์เป็นที่แจ่มแจ้งแก่ผู้เจ้าเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้ใคร่ครวญถึงสิ่งดี ²²⁰ ในโลกนี้และโลกหน้า พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับเด็กกำพร้า จงกล่าวเถิด “วิธีการทำดีที่ยิ่งใหญ่คือการสร้างการกินดีอยู่ดีให้เด็กกำพร้า มันไม่มีโทษอันใดถ้าหากพวกท่านจะอยู่กับพวกเขา เพราะเหนืออื่นใด พวกเขาก็เป็นพี่น้องของพวกเขา พระเจ้าทรงรู้ดีว่าใครเป็นผู้คิดจะสร้างความเสียหายและใครที่มีเจตนาดี ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์อาจทำให้พวกท่านลำบากได้ในเรื่องนี้ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

²²¹ จงอย่าแต่งงานกับหญิงผู้ตั้งภาคีจนกว่านางจะศรัทธา แท้จริงแล้ว บ่าวหญิงผู้มีความศรัทธานั้นดีกว่าหญิงผู้ตั้งภาคีถึงแม้ว่านางจะเป็นที่ต้องใจผู้เจ้าก็ตาม ในทำนองเดียวกัน จงอย่ายกหญิงผู้ศรัทธาให้แต่งงานกับชายผู้ตั้งภาคีจนกว่าเขาจะศรัทธา แท้จริง บ่าวชายผู้มีความศรัทธานั้นดีกว่าชายผู้ตั้งภาคีแม้ว่าเขาจะเป็นที่ต้องใจผู้เจ้าก็ตาม ผู้ตั้งภาคีเหล่านี้เรียกร้องผู้เจ้าไปสู่ไฟนรกขณะที่พระเจ้าเรียกร้องผู้เจ้าไปสู่สวรรค์และการอภัยโทษ พระองค์ได้ทรงทำให้ศาสน์ทั้งหลายของพระองค์เป็น

ที่แจ่มแจ้งสำหรับมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้จดจำ ²²² พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับระดู จึงกล่าวเถิดว่า “มันเป็นสิ่งที่ไม่สะอาด จงออกห่างจากผู้หญิงระหว่างที่นางมีระดู และจงอย่าเข้าใกล้พวกนางจนกว่าพวกนางจะสะอาด เมื่อพวกนางทำความสะอาดตัวของพวกนางแล้ว สูเจ้าจึงเข้าหาพวกนางได้ตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาสูเจ้า” แน่นอน พระเจ้าทรงรักบรรดาผู้หันไปสำนักผิดและพระองค์ทรงรักผู้ที่รักษาตัวเองให้สะอาด ²²³ ภรรยาของสูเจ้าคือทุ่งนาของสูเจ้า ดังนั้น สูเจ้าจึงเข้าสู่ทุ่งนาของสูเจ้าตามที่สูเจ้าพึงใจ จงส่ง(ความดีบางอย่าง)ล่วงหน้าไปเพื่อสูเจ้าเองและจงเกรงกลัวพระเจ้า และจงรู้ไว้เถิดว่าวันหนึ่งสูเจ้าจะพบกับพระองค์” (นบีเอย์) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา

²²⁴ จงอย่าเอาพระเจ้ามาอ้างเมื่อสูเจ้าสาบานด้วยพระองค์เพื่อหลีกเลี่ยงการทำความดี การสำรวมตนและการสร้างความสันติในหมู่ผู้คน แท้จริง พระเจ้าทรงได้ยินและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ²²⁵ พระเจ้าจะไม่ให้สูเจ้ารับผิดชอบต่อคำสาบานที่สูเจ้ากล่าวโดยไม่ได้เจตนา แต่พระองค์จะถือเอาคำสาบานที่สูเจ้าทำขึ้นโดยมีเจตนา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงขานติ ²²⁶ สำหรับบรรดาผู้สาบานว่าจะเลิกเกี่ยวข้องกับภรรยาของเขานั้นจะได้รับเวลาสี่เดือน ถ้าพวกเขากลับมามีความสัมพันธ์ดังเดิม พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ²²⁷ แต่ถ้าพวกเขาตัดสินใจที่จะหย่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ²²⁸ หญิงที่ถูกหย่าจะต้องรอคอยให้ประจำเดือนครบสามรอบ และไม่อนุมัติให้นางปิดบังซ่อนเร้นสิ่งที่พระเจ้าได้สร้างขึ้นในมดลูกของนางถ้าหากนางศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้าย สามีนางมีสิทธิที่จะเอาตัวนางกลับคืนมาเป็นภรรยาในชั่วเวลาแห่งการรอคอยนั้นถ้าหากเขาทั้งสองปรารถนาที่จะปรองดองกัน ภรรยาก็มีสิทธิเช่นเดียวกับที่สามีมียกสิทธิเหนือนางตามหลักการที่รู้จักกันดี แต่สำหรับชายนั้นมิมีสถานะเหนือนางหนึ่งชั้น พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

²²⁹ การหย่าอาจถูกกล่าวออกมาได้สองครั้ง หลังจากนั้น จงให้นางอยู่อย่างมีเกียรติหรือให้นางจากไปโดยปราณี ไม่เป็นที่อับอายให้สุเจ้าเอาสิ่งใดที่สุเจ้าให้นางไปแล้วกลับคืนมา แต่มีข้อยกเว้นว่าถ้าหากทั้งสองกลัวว่าจะไม่สามารถรักษากฎเกณฑ์ที่พระเจ้ากำหนดไว้ ในกรณีเช่นนั้น ไม่มีบาปแก่เขาทั้งสองถ้าหากว่าฝ่ายหญิงเลือกที่จะให้บางสิ่งแก่สามีเพื่อการปล่อยนางไป นี่เป็นกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยพระเจ้า ดังนั้น จงอย่าละเมิดกฎเกณฑ์นี้ เพราะผู้ใดละเมิดกฎเกณฑ์ของพระเจ้า พวกเขาก็เป็นผู้ทำความผิด ²³⁰ และถ้าสามีหย่าภรรยาของเขาเป็นครั้งที่สาม เขาจะไม่สามารถแต่งงานใหม่กับนางได้อีก จนกว่านางจะแต่งงานกับชายอื่น หลังจากนั้น ถ้าสามีคนที่สองของนางได้หย่านางแล้ว มันก็ไม่เป็นบาปแก่ทั้งสองที่จะกลับมาแต่งงานกันใหม่ ถ้าหากหญิงผู้นั้นและสามีคนแรกมีความเชื่อมั่นว่าจะสามารถดำรงอยู่ภายในกฎเกณฑ์ของพระเจ้าได้ นี่คือกฎเกณฑ์ของพระเจ้าที่พระองค์ได้ทรงทำให้มันเป็นที่ชัดเจนสำหรับผู้มีความเข้าใจ ²³¹ เมื่อสุเจ้าได้หย่าภรรยาของสุเจ้าและนางจะครบระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับนางแล้ว จงยังนางให้อยู่โดยดีหรือให้นางจากไปด้วยดี จงอย่ารังนางไว้เพื่อทำร้ายนางหรือทำให้นางเกิดทุกข์ ใครก็ตามที่กระทำเช่นนั้น โดยแท้จริงแล้วเขาเป็นผู้ธรรมต่อตัวเขาเอง จงอย่าล้อเล่นกับคำบัญชาของพระเจ้า และจงนึกถึงความโปรดปรานมากมายที่พระเจ้าได้ประทานแก่สุเจ้า และคัมภีร์และวิทย์ปัญญาที่พระองค์ได้ประทานมาเพื่อเตือนสุเจ้า จงเกรงกลัวพระเจ้า และจงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

²³² เมื่อสุเจ้าหย่าภรรยาของสุเจ้าและนางพ้นระยะเวลารอคอยที่ถูกกำหนดไว้แล้ว สุเจ้าจงอย่าขัดขวางนางมิให้แต่งงานกับชายอื่น ถ้าหากว่าทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะแต่งงานกันอย่างมีเกียรติ สุเจ้าถูกบัญชามิให้กระทำผิดเช่นนั้นถ้าหากสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้าย มันเป็นการผ่อนแผ่วที่สุดและสะอาดที่สุดสำหรับสุเจ้า พระเจ้าทรงรอบรู้ แต่

สุเจ้าไม่รู้²³³ และแม่(ที่ถูกหย่า)ต้องให้ลูกของนางตีมนมสองปีเต็มถ้าหากว่าพ่อประสงค์จะให้แม่ให้นมแก่ลูกจนครบ ในกรณีเช่นนี้ พ่อของเด็กต้องรับผิดชอบในการดูแลแม่(ของลูก)อย่างเป็นธรรม ไม่มีชีวิตใดแบกภาระเกินกว่าที่มันจะสามารถแบกรับได้ แม่ต้องไม่ได้รับความลำบากเดือดร้อนเพราะลูกของนาง และพ่อต้องไม่ถูกทำให้เดือดร้อนเพราะลูกของเขา หน้าที่เดียวกันนี้ตกอยู่กับทายาทของพ่อ(ในกรณีที่พ่อของเด็กตาย) แต่ถ้าหลังปรึกษากันแล้ว ทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะให้เด็กหย่านาม มันก็ไม่มีข้อตำหนิอันใดแก่ทั้งสองฝ่าย และมันก็ไม่ผิดแต่ประการใดถ้าหากสุเจ้าจะหาแม่นมมาให้นมแก่ลูกของสุเจ้า ถ้าหากสุเจ้าให้ค่าเลี้ยงดูนางอย่างเป็นธรรม จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเห็นตามทีสุเจ้ากระทำ

²³⁴ ถ้าหากสุเจ้าคนใดตายโดยทิ้งภรรยาไว้เป็นหม้าย นางต้องรอคอยเป็นเวลาสี่เดือนกับสิบวัน และเมื่อนางพ้นกำหนดแห่งการรอคอยแล้ว นางก็มีสิทธิที่จะทำอะไรก็ได้ที่นางเลือกเพื่อตัวเองถ้าหากว่ามันเป็นเรื่องบังควร และสุเจ้าจะไม่ถูกตำหนิในเรื่องนี้ พระเจ้าทรงรู้ทุกอย่างทีสุเจ้ากระทำ²³⁵ มันไม่เป็นการผิดแต่ประการใดถ้าหากสุเจ้าจะพูดทาบถามขอแต่งงาน(กับหญิงที่ถูกหย่าหรือหญิงหม้าย)ระหว่างที่นางกำลังอยู่ในระยะเวลารอคอยหรือสุเจ้าจะเก็บมันไว้ในหัวใจของสุเจ้า เพราะพระเจ้าทรงรู้ว่าในไม่ช้าสุเจ้าจะคิดถึงนาง แต่จงอย่าลอบทำสัญญาลับ ๆ กับนาง ถ้าหากสุเจ้าจะต้องทำสิ่งใด จงทำมันอย่างมีเกียรติ และสุเจ้าจงอย่าเพิกจัดการสิ่งใดเกี่ยวกับการแต่งงานจนกว่าระยะเวลาแห่งการรอคอยจะสิ้นสุดลง จงรู้ไว้ว่าพระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้าคิด ดังนั้น จงเกรงกลัวพระองค์และจงรู้ไว้ด้วยว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงผ่อนปรน²³⁶ สุเจ้าไม่ถูกตำหนิแต่อย่างใด(สำหรับการไม่จ่ายเงินของขวัญแต่งงาน)ถ้าสุเจ้ายังไม่ได้อยู่ร่วมเป็นสามีภรรยากับนางหรือกำหนดของหมั้นใด ๆ ไว้สำหรับนาง อย่างไรก็ตาม ในกรณีเช่นนี้ จงให้บางสิ่งแก่นาง คนที่มั่งมีก็ควรให้

อย่างเป็นธรรมชาติตามปัจจัยที่เขาได้อยู่ และคนจนก็ควรให้ตามฐานะ นี่เป็นหน้าที่ของผู้มีคุณธรรม ²³⁷ ถ้าสุเจ้ากำหนดของหมันสำหรับนางแล้วและหย่านางก่อนที่สุเจ้าได้อยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยากับนาง สุเจ้าจึงให้ของหมันแก่นางครึ่งหนึ่ง เว้นเสียแต่ว่า(ผู้หญิง)ตกลงที่จะไม่รับมันหรือชาย(สามี)ที่มีพันธะจะต้องแต่งงานอยู่ในมือจะยกให้(ทั้งหมด) ถ้าหากสุเจ้าทำดีเช่นนั้น มันก็เป็นการใกล้เคียงกับการสำรวมตน จงอย่าละทิ้งโอกาสแสดงความโอบอ้อมอารีต่อกันในระหว่างสุเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงเห็นสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

²³⁸ จงรักษาการนมาชของสุเจ้าโดยเฉพาะการนมาชตรงกลาง และจงยื่นต่อหน้าพระเจ้าดังบ่าวที่นอบน้อมด้วยความภักดี ²³⁹ เมื่อสุเจ้าอยู่ในอันตราย สุเจ้าก็ต้องนมาช ไม่ว่าจะเดินเท้าหรืออยู่บนหลังสัตว์พาหนะ และเมื่อสุเจ้าปลอดภัย ดังนั้น จงระลึกถึงพระเจ้าเพราะพระองค์ได้ทรงสอนสุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าไม่รู้มาก่อน ²⁴⁰ ถ้าคนใดในหมู่สุเจ้าจะตายและทิ้งภรรยาหม้ายไว้ข้างหลัง เขาต้องทำพินัยกรรมไว้ให้พวกนางได้มีค่าเลี้ยงดูถึงหนึ่งปีและทำให้นางไม่จำเป็นต้องออกไปจากบ้านของพวกนาง แต่ถ้านางจะออกจากบ้านตามความพอใจของนาง สุเจ้าก็ไม่ต้องรับผิดชอบในสิ่งที่พวกนางเลือกเพื่อตัวของพวกนางเองโดยชอบธรรม พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ²⁴¹ สำหรับผู้หญิงที่ถูกหย่าก็ควรที่จะได้รับปัจจัยยังชีพโดยชอบธรรม นี่คือหน้าที่สำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้า ²⁴² ดังนั้น พระเจ้าได้ทำให้คำบัญชาของพระองค์เป็นที่ชัดเจนแก่สุเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้เข้าใจ

²⁴³ เจ้าไม่เคยเห็นคนนับพันที่อพยพออกจากบ้านของพวกเข เพราะกลัวตายบ้างหรือ? พระเจ้าทรงกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงตาย” แล้วพระองค์ก็ทรงให้ชีวิตแก่พวกเขาอีกครั้งหนึ่ง แท้จริง พระเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานต่อมนุษยชาติทั้งมวล แต่มนุษยชาติส่วนใหญ่ไม่รู้จักขอบคุณ ²⁴⁴ จงต่อสู้(ป้องกันตนเอง)ในทางของพระเจ้าและจงรู้ไว้เถิด

ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงไถ่ยืมและผู้ทรงรู้ทุกสิ่ง ²⁴⁵ ใครบ้างในหมู่ผู้เจ้าที่จะให้การยืมที่ดีแก่พระเจ้า? พระองค์จะทรงใช้คืนให้เขาหลังจากที่ได้เพิ่มมันเป็นทวีคูณแล้ว พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงสามารถลดและเพิ่มความมั่งคั่งและยังพระองค์ที่ผู้เจ้าจะถูกนำกลับไป

²⁴⁶ ผู้เจ้าเคยไถ่ยืมเรื่องที่บรรดาหัวหน้าของพวกลูกหลานอิสราเอลเรียกร้องต่อนบีคนหนึ่งหลังจากมุซาบ่างไหม? พวกเขากล่าวว่า “จงแต่งตั้งกษัตริย์คนหนึ่งให้แก่เราเพื่อที่เราจะได้ต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า” นบีคนนั้นตอบว่า “แล้วถ้าพวกท่านไม่ต่อสู้เมื่อถูกสั่งให้ต่อสู้ล่ะ จะว่าอย่างไร?” พวกเขตอบว่า “เป็นไปได้อย่างไรที่เราจะไม่ต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าในเมื่อเราได้ถูกขับไล่ออกมาจากบ้านของเราและพลัดพรากจากลูกๆของเรา?” แต่เมื่อพวกเขาถูกบัญชาให้ต่อสู้ พวกเขาก็หันหลังกลับยกเว้นเพียงไม่กี่คนเท่านั้นในหมู่พวกเขา พระเจ้าทรงรู้จักบรรดาผู้ทำความผิดเหล่านี้ทุกคน ²⁴⁷ นบีของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า “พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งกษัตริย์ให้เป็นกษัตริย์ของพวกท่านแล้ว” แต่พวกเขากล่าวว่า “เขามีสิทธิที่จะเป็นกษัตริย์เหนือพวกเราได้อย่างไร? พวกเรามีสิทธิที่จะเป็นกษัตริย์มากกว่าเขาเสียอีก เพราะเขาไม่มีความมั่งคั่งเพียงพอ” นบีได้ตอบว่า “พระเจ้าทรงเลือกเขาเหนือพวกท่านแล้วและได้ประทานพลังในความรู้และร่างกายแก่เขาอย่างมากมายมหาศาล พระเจ้าทรงมีอำนาจที่จะประทานความเป็นกษัตริย์แก่ใครก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงไฟบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้” ²⁴⁸ นบีของพวกเขาก็ได้บอกแก่พวกเขาก่อนว่า “สัญญาอันแห่งการได้รับการแต่งตั้งเป็นกษัตริย์จากพระเจ้านี้คือ ในระหว่างการปกครองของเขา หีบแห่งพันธสัญญาจะกลับมายังพวกท่าน ในหีบนั้นจะมีความสงบทางจิตใจจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านและมีสิ่งของสำคัญที่ครอบครัวยูซาและฮารูนทิ้งไว้ข้างหลังซึ่งทูตสวรรค์แบกมันไว้ในตอนนี้อย่างแท้จริง ในนั้นมีสัญญาอันหนึ่งสำหรับพวกท่านหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง”

²⁴⁹ เมื่อภูอลุตเคลื่อนทัพออกไปพร้อมกับกองทัพของเขา เขาได้บอกคนของเขาว่า “พระเจ้าจะทดสอบพวกท่านด้วยแม่น้ำสายหนึ่ง ใครก็ตามที่ดื่มจากแม่น้ำสายนี้ เขาคนนั้นไม่ใช่พวกพ้องของฉัน คนที่เป็นพวกพ้องของฉันคือคนที่ไม่ดื่มจากแม่น้ำสายนี้เท่านั้น อย่างไรก็ตาม หากจะจิบเพียงเล็กน้อยจากมือที่เขาชักขึ้นมาก็ไม่ถูกตำหนิ” แต่ถึงแม้จะเตือนแล้ว พวกเขาเกือบทั้งหมดยังดื่มมัน ยกเว้นเพียงไม่กี่คนเท่านั้น หลังจากนั้น เมื่อภูอลุตและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาได้ข้ามแม่น้ำและเคลื่อนที่ไปข้างหน้า พวกเขาได้กล่าวกับภูอลุตว่า “วันนี้ เราไม่มีกำลังพอที่จะต่อสู้ภูอลุต(โกโลแอธ)และไพร่พลของเขาได้” แต่บรรดาผู้ที่ศรัทธาว่าวันหนึ่งพวกเขาจะไปพบพระเจ้าได้ประกาศว่า “มีบ่อไปที่คนจำนวนน้อยเอาชนะคนจำนวนมากได้ด้วยอนุมัติของพระเจ้า เพราะพระเจ้าอยู่กับผู้ที่อดทน” ²⁵⁰ เมื่อพวกเขาเดินทางนั้นออกมาพบกับภูอลุตและไพร่พลของเขา พวกเขาได้วิงวอนว่า “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานความอดทนแก่เราและทำให้เรายืนหยัดได้อย่างมั่นคงและโปรดช่วยเราให้มิซัยเหนือพวกปฏิเสฐสัจธรรมด้วยเถิด” ²⁵¹ ดังนั้น ด้วยอนุมัติของพระเจ้า พวกเขาก็สามารถเอาชนะบรรดาผู้ปฏิเสฐสัจธรรมได้ ดาวิดได้สังหารภูอลุต และพระเจ้าได้ประทานตำแหน่งกษัตริย์และวิหยาปัญญาแก่เขาและได้สอนเขาถึงสิ่งต่างๆที่พระองค์ทรงประสงค์ ถ้าพระเจ้าไม่ทรงป้องกันคนกลุ่มหนึ่งโดยคนอีกกลุ่มหนึ่งแล้ว แผ่นดินก็คงจะเต็มไปด้วยเสื่อมทรามอย่างแน่นอน แต่พระเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานแก่มนุษยชาติ

²⁵² เหล่านี้คือศาสน์ของพระเจ้าที่เราอ่านให้เจ้าด้วยความจริงทั้งหมดแน่นอน เจ้าเป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้ถูกส่งมา ²⁵³ ในบรรดาศาสนทูตทั้งหลายนั้น เราได้ให้บางคนมีบางอย่างเหนือกว่าอีกบางคน ในหมู่พวกเขานี้มีผู้ที่พระเจ้าตรัสกับเขาด้วยพระองค์เอง มีบางคนที่พระองค์ได้ทรงยกย่องให้อยู่ในฐานะสูง ในทำนองเดียวกัน เราได้ประทานสัญญา

ต่าง ๆ อันขัดแย้งแก่อิซาบุตรของมารีย์ม และทำให้เขาเข้มแข็งด้วย
 วิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ ผู้คนที่มาที่หลังพวกเขาจะ
 ไม่ต่อสู้กันเองหลังจากได้เห็นสัญญาณอันชัดเจนแล้ว แต่พวกเขาก็ขัด
 แย่งกันเอง บางคนศรัทธาในขณะที่บางคนไม่ศรัทธา ถ้าหากพระเจ้าทรง
 ประสงค์ พวกเขาคงจะไม่ต่อสู้กันและกัน แต่พระเจ้ากระทำการสิ่งที่พระองค์
 ทรงประสงค์

²⁵⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงใช้จ่ายทรัพย์สินที่เราได้ประทานแก่สุเจ้า
 ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึงซึ่งในวันนั้นจะไม่มีการซื้อขายและไม่มีมิตรภาพ
 และไม่มีการโต้แทน แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นคือผู้ทำความ
 ผิด ²⁵⁵ พระเจ้า : ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ผู้ทรงมีชีวิตอยู่
 เสมอ ผู้ทรงดำรงอยู่ในรันดร์ พระองค์ไม่ทรงง่วงและไม่นอน ทุกสรรพ
 สิ่งที่อยู่บนชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินล้วนเป็นของพระองค์ ใครเล่าที่จะ
 สามารถเข้าไปขอโทษกับพระองค์ได้ เว้นเสียแต่ว่าพระองค์จะทรง
 อนุเมตตา? พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขและทุกสิ่ง
 ที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถเข้าถึงความรู้ของพระองค์
 เว้นแต่สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์จะแสดงให้เห็น อาณาจักรของพระองค์
 แผ่กว้างทั่วชั้นฟ้าและแผ่นดิน และการป้องกันทั้งสองสิ่งนี้ไม่ได้ทำให้
 พระองค์ต้องเหนื่อยหน่าย พระองค์เท่านั้นที่เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ²⁵⁶
 ไม่มีการบังคับกันในเรื่องศาสนา สิ่งที่ถูกต้องได้ถูกจำแนก
 แยกแยะออกจากสิ่งที่ผิดเป็นที่ชัดเจนแล้ว ดังนั้น ผู้ใดที่ปฏิเสธชาตान
 และศรัทธาในพระเจ้าเขาก็ได้รับการสนับสนุนอันมั่นคงไม่มีวันขาด และ
 พระเจ้าทรงได้ยินและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ²⁵⁷ พระเจ้าทรงเป็นผู้คุ้มครองและ
 ผู้ทรงช่วยเหลือของบรรดาผู้ศรัทธาในพระองค์ พระองค์ทรงนำพวกเขา
 จากความมืดมาสู่แสงสว่าง สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น ผู้คุ้มครองพวก
 เขาคือชาตानที่นำพวกเขาออกจากแสงสว่างสู่ความมืด คนเหล่านี้เป็น
 สหายของไฟซึ่งพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น

258

เจ้าไม่ได้ยินเรื่องของคนที่ได้เถียงกับอิบรอฮีมในเรื่องพระผู้
อภิบาลได้ประทานอำนาจแก่เขากระนั้นหรือ? อิบรอฮีมกล่าวว่า “พระผู้
อภิบาลของฉันคือผู้ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย” เขาตอบว่า “ฉันก็ให้ชีวิต
และให้ตายได้เช่นกัน” ดังนั้น อิบรอฮีมจึงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงนำดวง
อาทิตย์มาทางตะวันออก ดังนั้น ขอให้ท่านนำมันมาทางตะวันตก” ดังนั้น
ผู้ปฏิเสธรจึงจนปัญญา พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ทำความผิด

259

หรือกรณีของผู้ที่ผ่านมายังเมืองหนึ่งซึ่งพังราบลงมา เขาได้อุทาน
ว่า “พระเจ้าจะให้เมืองนี้กลับมามีชีวิตได้อย่างไรหลังจากที่มันได้ตาย
ไปแล้ว?” ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงให้เขาตายไปหนึ่งร้อยปี หลังจาก
นั้นก็ทรงให้เขามีชีวิตขึ้น แล้วพระองค์ทรงถามเขาว่า “สุเจ้าพักอยู่นาน
เท่าใด?” เขาตอบว่า “ฉันอาจจะพักอยู่ที่นี้หนึ่งวันหรือเพียงไม่กี่ชั่วโมง”
พระเจ้าทรงกล่าวว่า “ไม่ใช่ สุเจ้าพักอยู่ที่นี้นานหนึ่งร้อยปี จงดูอาหารและ
เครื่องดื่มของสุเจ้าซิ มันยังไม่เน่าบูดเลย แล้วจงดูลาของสุเจ้าซิ (กระดุก
ของมันผูกแล้ว) และเราได้ทำสิ่งนี้เพื่อทำให้สุเจ้าเป็นสัญญาณสำหรับ
มนุษย์ แล้วจงดูว่าเราได้เรียงโครงกระดูกของลาและห่มมันด้วยเนื้อได้
อย่างไร” เมื่อความจริงเป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่เขาแล้ว เขาก็กล่าวว่า “ฉัน
รู้ดีว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง” ²⁶⁰ และเมื่ออิบรอฮีมกล่าว
ว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดแสดงให้ฉันเห็นว่าพระองค์ทรงทำให้สิ่ง
ที่ตายกลับมีชีวิตได้อย่างไร” พระองค์ทรงถามว่า “เจ้าไม่เชื่อหรือ?” อิบ
รอฮีมตอบว่า “ฉันเชื่อ แต่ฉันถามเพื่อให้หัวใจของฉันเกิดความแน่ใจ”
พระเจ้าจึงทรงสั่งว่า “ถ้าเช่นนั้น จงเอานกมาสี่ตัวแล้วฝึกมันให้กลับมาหา
เจ้า หลังจากนั้น จงวางชิ้นส่วนของนกแต่ละตัวไว้บนภูเขาแต่ละลูกโดย
แยกจากกัน แล้วเรียกพวกมัน มันก็จะรีบมายังเจ้า จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้า
เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

261

บรรดาผู้ที่ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาในหนทางของพระเจ้าอาจ
เปรียบได้ดังเมล็ดพืชที่งอกออกมาเจ็ดรวง และแต่ละรวงมีหนึ่งร้อยเมล็ด

เพราะพระเจ้าทรงทบทวีทานของผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้ ²⁶² บรรดาผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาในหนทางของพระเจ้าและไม่ได้ติดตามการบริจาคของพวกเขาด้วยการลำเลิกและเราะรานความรู้สึกของผู้ได้รับนั้น พวกเขาจะได้รับ รางวัลตอบแทนจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะไม่มี ความกลัวและความระทมแต่อย่างใด ²⁶³ คำพูดที่ไพเราะและการอดทนนั้นดีกว่าการทำทานที่ตามมาด้วยการเราะรานหรือดูถูก พระเจ้านั้นเป็นผู้ทรงมีอย่างเพียงพอและผู้ทรงขันติ ²⁶⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าทำให้การทำกุศลทานของสุเจ้าไร้ผลด้วยการลำเลิกและเราะรานผู้ที่ได้รับเหมือนกับผู้บริจาคทานเพื่ออวดอ้างแก่มนุษย์และไม่เชื่อในพระเจ้าและในวันสุดท้ายคนเช่นนั้นอาจเปรียบได้กับก้อนหินที่มีดินติดอยู่ เมื่อฝนตกลงมาบนมัน ดินบนหินนั้นก็ถูกฝนชะล้างจนเกลี้ยง คนเช่นนั้นจะไม่ได้รับสิ่งใดจากการงานของพวกเขา และพระเจ้าไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ปฏิเสธความจริง

²⁶⁵ ส่วนบรรดาผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อความพึงพอพระทัยของพระเจ้าและทำให้วิญญาณของพวกเขาเข้มแข็งก็เหมือนกับสวนบนที่สูง ถ้าหากฝนตกหนัก มันก็ให้ผลผลิตเป็นสองเท่า และถึงแม้จะไม่มีฝนตกหนัก แต่ฝนปรอยๆก็เพียงพอแล้วสำหรับมัน พระเจ้าทรงเห็นสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ²⁶⁶ มีผู้ใดในหมู่สุเจ้าบ้างที่ต้องการให้ตัวเองมีส่วนอินทผลัมและองุ่นเขียวขม่อมโดยได้รับน้ำจากลำนำหลายสายที่ไหลผ่านและในสวนนั้นมีผลไม้หลายชนิด แล้วสวนนั้นถูกลมพายุหมุนพัดโหมกระหน่ำไฟไหม้ในตอนที่ตัวเองอยู่ในวัยชราและบรรดาลูกเล็กๆของเขาอ่อนแอเกินกว่าที่จะช่วยเหลือได้? ดังนั้น พระเจ้าได้ทรงทำให้สัญญาทั้งหมดของพระองค์เป็นที่แจ่มแจ้งแก่สุเจ้าแล้วเพื่อที่สุเจ้าจะได้ตรัสกรอง

²⁶⁷ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงใช้จ่ายจากสิ่งที่ดีที่สุเจ้าหามาได้และจากที่เราได้ทำให้งอกเงยจากพื้นดินสำหรับสุเจ้าเป็นทาน ไม่ใช่สิ่งไร้ค่าที่สุเจ้าเองก็ไม่อยากรับ จงรู้ไว้ว่าพระเจ้าทรงมีอยู่อย่างเพียงพอและทรงควร

ค่าแก่การได้รับการสรรเสริญ ²⁶⁸ ชาตานได้เอาความลำบากยากจนมา ช่มชู้เจ้าและเสียมสอนสุเจ้าให้ตระหนักรู้เห็นยว แต่พระเจ้าทรงสัญญา แก่สุเจ้าซึ่งการให้อภัยจากพระองค์และความบริบูรณ์ พระเจ้าเป็นผู้ทรง ใพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้ ²⁶⁹ พระองค์ทรงประทานวิทย์ปัญญาแก่ผู้ที่พระองค์ ทรงประสงค์ และใครก็ตามที่ได้รับวิทย์ปัญญา เขาผู้นั้นก็ได้รับทรัพย์ สมบัติอันยิ่งใหญ่ แต่คนที่มีความเข้าใจเท่านั้นที่จะรู้เรื่องนี้

²⁷⁰ พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้าได้ใช้จ่ายและการบนบานใดๆที่สุเจ้า ได้ทำไป แต่บรรดาผู้กระทำความผิดจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ ²⁷¹ ถ้าสุเจ้าบริจาด ทานอย่างเปิดเผย มันก็เป็นการดี แต่ถ้าสุเจ้าบริจาดอย่างลับๆแก่คน ขัดสน มันจะดีกว่าสำหรับสุเจ้า เพราะมันจะลบล้างบาปบางอย่างของ สุเจ้า อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ²⁷² เจ้า(มุฮัม มัด) ไม่ต้องรับผิดชอบที่จะทำให้พวกเขาปฏิบัติตามทางนำ พระเจ้า ต่างหากที่จะนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรัพย์สินอะไรก็ตามที่ สุเจ้าบริจาดเป็นกุศลทาน มันจะเป็นผลดีสำหรับสุเจ้าเองถ้าหากว่าสุเจ้า ใช้จ่ายทรัพย์สินของสุเจ้าเพื่อหวังความพึงพอใจจากพระเจ้า ทรัพย์สิน อะไรก็ตามที่สุเจ้าใช้จ่ายไป(เพื่อหนทางของพระเจ้า)สุเจ้าจะได้รับการ ตอบแทนอย่างเต็มเปี่ยมสำหรับสิ่งที่สุเจ้าใช้จ่าย และสิ่งที่สุเจ้าพึงได้นั้น จะไม่ถูกทำให้บกพร่อง ²⁷³ บรรดาผู้ที่ลำบากยากเข็ญในหนทางของ พระเจ้าจนไม่สามารถไปไหนมาไหนเพื่อหาเลี้ยงชีพตัวเองได้นั้นสมควร ที่ที่จะได้รับความช่วยเหลือเป็นการเฉพาะ พวกคนไม่รู้อาจคิดว่าพวกเขา เหล่านั้นไม่มีความต้องการเพราะพวกเขาไม่ขอ แต่สุเจ้าสามารถสังเกต พวกเขาได้ พวกเขาไม่ขอจากผู้คนอย่างพราเปรือ อะไรก็ตามที่สุเจ้า ใช้จ่ายไป พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่ง ²⁷⁴ บรรดาผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขา อย่างลับๆและเปิดเผยทั้งในเวลากลางคืนและกลางวันนั้นจะได้รับรางวัล ที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาไม่มีสิ่งใดที่จะต้องกลัวและ ระทม

275 ส่วนบรรดาผู้กินดอกเบี๋ยจะเป็นเหมือนกับผู้ที่ซาตานทำให้พวก
 เขางงวยและเป็นบ้าโดยการสัมผัสของมัน พวกเขาถูกสาปแช่งเช่น
 นี้เพราะพวกเขา กล่าวว่า “การค้ำนั้นก็เหมือนกับดอกเบี๋ย” ในขณะที่
 พระเจ้าทรงอนุมัติการค้า แต่ทรงห้ามดอกเบี๋ย ดังนั้น หากใครก็ตามที่
 ละเว้นจากการเอาดอกเบี๋ยหลังจากที่ได้รับคำเตือนนี้จากพระผู้อภิบาล
 ของเขาแล้ว เขาจะไม่ถูกดำเนินการทางกฎหมายเกี่ยวกับดอกเบี๋ยที่เขา
 ใ้กินไปก่อนหน้านี้ และเป็นเรื่องของพระเจ้าที่จะตัดสินกรณีของเขา
 แต่ถ้าหากเขายังทำความผิดอย่างเดียวกันนี้อีก เขาเหล่านี้คือสหายของ
 ไฟนรกและพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น 276 พระเจ้าจะทรงบันทึกความ
 จำเริญออกจากดอกเบี๋ยและจะทรงเพิ่มพูนกุศลทาน พระเจ้าไม่ทรงรัก
 ผู้ทำผิดที่เ็นรุ่ม 277 สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี และ
 ดำรงนมาซและจ่ายซะกาต พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขาที่พระผู้
 อภิบาลของพวกเขาและพวกเขาจะไม่มีสิ่งใดที่จะต้องกลัวและระทม

278 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงละทิ้งดอกเบี๋ยใน
 ส่วนที่สุเจ้ายังอาจได้รับถ้าหากสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง 279 แต่ถ้า
 หากสุเจ้าไม่ทำเช่นนั้น จงรู้ไว้ว่าสุเจ้ากำลังทำสงครามกับพระเจ้าและ
 ศาสนทูตของพระองค์ อย่างไรก็ตาม ถ้าสุเจ้าสำนึกผิด สุเจ้ามีสิทธิ์ที่
 จะได้เงินต้นคืน สุเจ้าจงอย่าอธรรม(ต่อคนอื่น)และสุเจ้าจะไม่ถูกอธรรม
 280 ถ้าหากลูกหนี้ของสุเจ้าอยู่ในภาวะขัดสน จงผ่อนปรนให้แก่เขาจนกว่า
 สถานการณ์ของเขาจะดีขึ้น แต่ถ้าหากสุเจ้ายกหนี้ให้เป็นทาน มันก็
 เป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้าถ้าหากสุเจ้ารู้ 281 จงระวังตนเองให้พ้นจาก
 ความทุกข์ยากแห่งวันที่สุเจ้าจะกลับไปหาพระเจ้า ณ ที่นั้น ทุกชีวิตจะ
 ได้รับการตอบแทนเต็มตามที่แต่ละคนได้ชวนขวายไว้และเขาจะไม่ได้รับ
 ความอยุติธรรม

282 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อสุเจ้าทำสัญญากันในเรื่องหนี้สินในเวลา
 ที่กำหนดไว้ สุเจ้าจงเขียนมันลงไป จงให้ผู้จดบันทึกเขียนมันด้วยความ

เที่ยงธรรมสำหรับทั้งสองฝ่าย ผู้จัดบันทึกจงอย่าปฏิเสธที่จะเขียน จงให้เขาเขียนตามที่พระเจ้าทรงสอนเขา จงให้ลูกหนี้เป็นผู้สั่งให้เขียน และเขาจงเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของเขา และเขาจะต้องไม่ทำให้สิ่งใดลดลงหรือเพิ่มขึ้นจากสิ่งที่ได้ตกลงกันได้ แต่ถ้าหากลูกหนี้เบาปัญญาหรืออ่อนแอหรือไม่สามารถสั่งให้เขียนได้ ดังนั้น จงให้ผู้ดูแลเขาสั่งให้เขียนโดยเที่ยงธรรม และจงให้ชายสองคนในหมู่สุเจ้าเป็นพยานต่อบันทึกเอกสารนั้น แต่ถ้าหากไม่มีผู้ชายสองคน จงให้มีผู้ชายหนึ่งคนและผู้หญิงสองคนเป็นพยาน เพื่อที่ว่าถ้าหากผู้หญิงคนหนึ่งลืม ผู้หญิงอีกคนหนึ่งจะได้เตือนความจำของเธอ พยานต้องมาจากผู้ที่สุเจ้ายอมรับให้เป็นพยาน และเมื่อพยานถูกขอให้ยืนยัน พวกเขาต้องไม่ปฏิเสธ จงอย่าละเลยที่จะเขียนเรื่องหนี้ของสุเจ้าไม่ว่ามันจะใหญ่หรือเล็กพร้อมกับวันที่ชำระ พระเจ้าถือว่านี่เป็นการยุติธรรมกว่าสำหรับสุเจ้า เพราะมันจะทำให้หลักฐานมั่นคงและลดการระแวงสงสัยลง เว้นเสียแต่ว่าถ้าสุเจ้าซื้อขายสินค้าระหว่างกันด้วยเงินสด มันก็ไม่ผิดแต่ประการใดที่สุเจ้าจะไม่บันทึก แต่ในการทำธุรกิจการค้านั้น สุเจ้าจงให้มีพยานและจงอย่าให้ผู้เขียนและพยานได้รับความเสียหาย ถ้าหากสุเจ้าทำเช่นนั้น สุเจ้าก็กระทำความผิดบาป จงเกรงกลัวพระเจ้า พระองค์ทรงสอนให้สุเจ้ารู้ถึงหนทางที่ถูกต้อง พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ²⁸³ ถ้าหากสุเจ้าอยู่ในระหว่างการเดินทางและไม่สามารถหาผู้เขียนได้ ดังนั้น จงดำเนินธุรกิจของสุเจ้าโดยให้มีหลักประกันอยู่ในครอบครอง แต่ถ้าหากคนหนึ่งของสุเจ้าไว้อีกคนหนึ่งในการทำธุรกิจ ดังนั้น ผู้ที่ได้รับความไว้วางใจต้องปฏิบัติตามสัญญานั้นต่อเจ้าของ จงให้เขาเกรงกลัวพระเจ้าพระผู้อภิบาลของเขา และจงอย่าปิดบังหลักฐาน ถ้าใครปิดบังมันไว้ ในหัวใจของเขาก็มีบาป พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

อะไรก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินล้วนเป็นของพระเจ้า ไม่ว่าสุเจ้าจะเปิดเผยหรือปิดบังมัน พระเจ้าจะนำสุเจ้ามาชำระ

บัญญัติ อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะให้อภัยหรือลงโทษผู้ใดก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง ²⁸⁵ ศาสนทูตผู้นี้ศรัทธาในทางนำที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขาจากพระผู้อภิบาลของเขาและบรรดาผู้ศรัทธาทุกคนก็ศรัทธาในพระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์และคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์และศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์ พวกเขากล่าวว่า “เราได้จำแนกแยกแยะผู้ใดในระหว่างบรรดาศาสนทูตของพระองค์ เราได้ยินและเราเชื่อฟัง โอ้พระผู้อภิบาล เราวิงวอนขอการอภัยโทษจากพระองค์และยังพระองค์ที่เราจะกลับไป ²⁸⁶ พระเจ้าไม่ทรงวางภาระให้แก่มนุษย์ด้วยความรับผิดชอบที่หนักเกินกว่าที่เขาจะแบกรับได้ ทุกคนจะได้รับผลแห่งความดีและความชั่วที่เขาได้ทำไว้ (พวกเขาวิงวอนว่า) “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าลงโทษเราถ้าหากเราหลงลืมหรือกระทำความผิด โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าวางภาระแก่เราดังที่พระองค์ได้ทรงวางมันไว้แก่บรรดาคนก่อนหน้าเรา โอ้ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าวางภาระแก่เราในสิ่งที่เราไม่มีกำลังจะแบกรับมันได้ โปรดกรุณาเรา โปรดให้อภัยเราและโปรดเมตตาเรา พระองค์ทรงเป็นผู้คุ้มครองเรา ดังนั้น โปรดช่วยเราต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด”

3. ครอบครัวของอิมรอน

อาลี อิมรอน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม มีม

² พระเจ้า ไม่มีสิ่งเคารพสักการะอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงชีวิต ผู้ทรงดำรงทุกสิ่ง ³ พระองค์ได้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้าด้วยสิทธิธรรมที่ยืนยัน

(คำพูดล่วงหน้า)ในคัมภีร์ที่มีมาก่อนหน้านี้ ในอดีต พระองค์ได้ประทาน เतरอตและอินญีลลงมาเพื่อเป็นทางนำสำหรับมนุษยชาติ ⁴ และพระองค์ ได้ประทานมาตรฐานที่ใช้จำแนกแยกแยะความถูกต้องออกจากความผิด ลงมา แน่นอน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายของพระเจ้านั้น สำหรับ พวกเขาคือการลงโทษอันสาหัสและพระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรง ลงโทษตอบแทน ⁵ ไม่มีสิ่งใดในแผ่นดินและในชั้นฟ้าจะซ่อนเร้นจาก พระเจ้าได้ ⁶ พระองค์คือผู้ทรงทำรูปร่างของสุเจ้าในมดลูกตามที่พระองค์ ทรงประสงค์ ไม่มีอำนาจใดนอกจากพระองค์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชา ญาณ

⁷ พระองค์คือผู้ประทานคัมภีร์ลงมาแก่เจ้าซึ่งในนั้นมีบางตอนที่ความหมายของมันชัดเจนเป็นพื้นฐานของคัมภีร์และบางตอนมีความหมาย เป็นนัย บรรดาผู้ที่ในหัวใจของเขาปรวนแปรจะปฏิบัติตามสิ่งที่เขานัย โดยหวังจะสร้างความปั่นป่วนและพยายามจะให้คำอธิบายด้วยตัวเอง ในขณะที่ความจริงแล้วไม่มีผู้ใดรู้ความหมายที่แท้จริงของมันนอกจาก พระเจ้า ส่วนบรรดาผู้ทรงความรู้นั้น พวกเขาจะกล่าวว่า “เราศรัทธา ในนั้น เพราะทั้งหมดมาจากพระผู้อภิบาลของเรา” และคนมีสติปัญญา เท่านั้นที่ใคร่ครวญ ⁸ (พวกเขาวิงวอนว่า) “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าทำให้หัวใจของเราปรวนแปรหลังจากที่พระองค์ได้ทรงนำทางเรา แล้ว และโปรดประทานความเมตตาจากพระองค์แก่เรา แท้จริง พระองค์ คือผู้ประทานอย่างกว้างขวาง ⁹ พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง พระองค์ เป็นผู้ทรงรวบรวมมนุษย์ทั้งหลายในวันที่การมาถึงของมันไม่มีข้อสงสัย แน่นอน พระองค์ไม่ทรงผิดสัญญา”

¹⁰ แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น สมบัติและลูกๆของพวกเขา ไม่อาจช่วยพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้าได้เลย พวกเขาจะเป็นเชื้อเพลิง ของไฟ ¹¹ จุดจบของพวกเขาจะเหมือนกับพวกฟองของฟ้าโรห์และ บรรดาผู้ปฏิเสธก่อนหน้าพวกเขา พวกเขาปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายของ

เรา ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงลงโทษพวกเขาเนื่องด้วยความผิดของพวกเขา และพระเจ้าเป็นผู้ทรงเจียบขาดในการลงโทษ¹² ดังนั้น (มุฮัมมัด) จึงบอกบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า “พวกท่านจะถูกพิชิตในไม่ช้าและจะถูกส่งไปยังนรกอันเป็นที่พักที่น่าสะพรึงกลัว”¹³ แนนอน ได้มีสัญญาณหนึ่งปรากฏแก่เจ้าแล้วในคราวที่สองฝ่ายต่างเผชิญหน้ากัน(ในสงครามบะดร์) ฝ่ายหนึ่งต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขา(บรรดาผู้ปฏิเสธ)ได้เห็นด้วยตาตัวเองแล้วว่าอีกฝ่ายหนึ่ง(บรรดาผู้ศรัทธา)มีจำนวนสองเท่าของพวกเขา แต่พระเจ้าทรงทำให้พวกเขาเข้มแข็งด้วยความช่วยเหลือของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง ในนั้นมีบทเรียนอันยิ่งใหญ่สำหรับบรรดาผู้มีสายตาไต่ตรอง

¹⁴ ความรักใคร่ในผู้หญิงและลูกๆ การสะสมทองคำและเงินเป็นกองๆ ม้าพันธุ์ดี ปศุสัตว์และไร่นาได้ถูกทำให้เป็นที่เฝ้าหวงสำหรับมนุษย์ ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงปัจจัยยังชีพแห่งโลกนี้ แต่ที่พำนักที่ดีที่สุดนั้นคือที่พระเจ้า¹⁵ จงกล่าวเถิด “จะให้ฉันบอกพวกท่านถึงสิ่งที่ดีกว่าสิ่งเหล่านี้ไหม? สำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้น มีสวนหลากหลายที่มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านใกล้กับพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะอยู่ที่นั่นพร้อมกับคูครองที่บริสุทธิ์และจะได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงมองดูปวงบ่าวของพระองค์¹⁶ บรรดาคนเหล่านี้คือผู้ที่กล่าวว่า ‘พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง เราศรัทธาในพระองค์ ดังนั้น โปรดอภัยให้แก่ความผิดของเราและทรงโปรดช่วยเราให้พ้นจากการลงโทษในไฟนรกด้วยเถิด’¹⁷ คนเหล่านี้คือผู้อดทน ผู้พูดความจริง ผู้เชื่อฟังและผู้ใช้จ่าย(เพื่อหนทางของพระเจ้า)และผู้ขอการอภัยโทษในช่วงต้นๆของยามเช้า”

¹⁸ พระเจ้าทรงยืนยันว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ เช่นเดียวกับทูตสวรรค์และบรรดาผู้มีความรู้ต่างยืนยันด้วยเช่นกัน พระองค์

เป็นผู้ทรงดำรงความยุติธรรม ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹⁹ ศาสนาที่แท้จริงในทัศนะของพระเจ้าคือการยอมจำนนต่อพระเจ้าโดยสิ้นเชิง บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ขัดแย้งกันหลังจากที่พวกเขาได้รับความรู้แล้วทั้งนี้เพราะความอิจฉาริษยาในระหว่างพวกเขาตนเอง ผู้ใดปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของพระเจ้า จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการชำระบัญชี²⁰ ถ้าพวกเขาเถียงเจ้า จงบอกพวกเขาว่า “สำหรับฉันและผู้ปฏิบัติตามฉันนั้น เรานอบน้อมยอมจำนนต่อพระเจ้า” และจงถามบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์และบรรดาผู้ไม่รู้หนังสือว่า “พวกท่านนอบน้อมยอมจำนนต่อพระเจ้าเช่นเดียวกันนี้ไหม?” ถ้าหากพวกเขานอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์ พวกเขาก็อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง แต่ถ้าหากพวกเขาหันหลังให้ หน้าที่ของเจ้าก็เพียงนำสาส์นไปบอก พระเจ้าเป็นผู้ทรงเห็นปวงบ่าวอย่างใกล้ชิด²¹ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าและผ่านปีหลายคนอย่างไม่เป็นธรรมและฆ่าบรรดาผู้ที่ลุกขึ้นมาท้าทายความยุติธรรมนั้น จงเตือนพวกเขาให้รู้ถึงการลงโทษอันเจ็บแสบ²² การงานของพวกเขาไร้ผลทั้งในโลกนี้และโลกหน้าและพวกเขาไม่มีผู้ช่วยเหลือ

²³ เจ้าไม่เห็นบรรดาผู้ได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ดอกหรือ? เมื่อพวกเขาถูกเชิญให้ยอมรับการตัดสินของคัมภีร์ของพระเจ้า พวกเขาบางคนจะหันหลังให้ไม่ยอมรับ²⁴ นั่นเป็นเพราะพวกเขากล่าวว่า “ไฟนรกจะแผ้วพานพวกเราเพียงไม่กี่วันเท่านั้น” ความเชื่อผิดๆที่พวกเขาคิดขึ้นนี้เองทำให้พวกเขาเข้าใจผิดในเรื่องศาสนาของพวกเขา²⁵ ดังนั้น พวกเขาจะเป็นอย่างไรเมื่อเราจะรวบรวมพวกเขาในวันที่จะต้องมีมาอย่างแน่นอน ซึ่งในวันนั้น ทุกชีวิตจะถูกตอบแทนครบตามที่มันได้กระทำไว้และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม²⁶ จงกล่าวเถิด “โอ้ พระเจ้า ผู้ทรงอำนาจแห่งอำนาจทั้งหมด พระองค์ทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และพระองค์ทรงริบอำนาจจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่

พระองค์ทรงประสงค์และพระองค์ทรงให้ความอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ สิ่งที่ดีทั้งหมดนั้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง ²⁷ พระองค์ทรงทำให้กลางคืนผ่านเข้าไปในกลางวัน และกลางวันผ่านเข้าไปในกลางคืน และพระองค์ทรงทำให้สิ่งที่มีชีวิตออกจากที่ตายและทรงทำให้ที่ตายออกจากที่มีชีวิต พระองค์ทรงประทานเครื่องยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคำนวณ”

²⁸ จงอย่าให้บรรดาผู้ศรัทธายึดเอาพวกปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรและเห็นพวกเขาดีกว่าบรรดาผู้ศรัทธา หากผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาจะออกห่างจากพระเจ้าไปโดยสมบูรณ์ เว้นแต่ผู้เจ้าจะปกป้องตัวเองให้พ้นจากพวกเขา* พระเจ้าได้ทรงเตือนผู้เจ้าให้เกรงกลัวพระองค์ เพราะยังพระองค์ที่ผู้เจ้าจะต้องกลับไป ²⁹ จงบอกผู้คนเถิดว่า “พระเจ้าทรงรอบรู้ในสิ่งที่ผู้เจ้าปิดบังไว้ในอกหรือที่ผู้เจ้าเปิดเผย และพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน และพระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง” ³⁰ ในวันที่ทุกชีวิตจะได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่วก็ตาม หลายคนอยากที่จะมีช่วงเวลาอันยาวไกลระหว่างตัวเขากับวันนั้น พระเจ้าทรงเตือนผู้เจ้าให้เกรงกลัวพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงกรุณาปรานีปวงบ่าวของพระองค์ ³¹ (นบีเอีย) จึงพูดเถิดว่า “ถ้าพวกท่านรักพระเจ้า จงปฏิบัติตามฉัน แล้วพระเจ้าจะทรงรักพวกท่านและจะทรงให้อภัยความผิดของพวกท่าน เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” ³² จงกล่าวกับพวกเขาด้วยว่า “จงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูต” แต่ถ้าหากพวกเขายังหันหลังให้ (จงเตือนพวกเขาว่า) พระเจ้ามีทรงรักผู้ปฏิเสธศรัทธา

* ผู้ศรัทธาปฏิบัติต่อมนุษย์ทั้งหมดด้วยความยุติธรรมโดยไม่แบ่งแยกระหว่างมุสลิมและผู้ที่มีไม่มุสลิม แต่การเป็นมิตรกับผู้ที่มีไม่มุสลิมที่ทำสงครามกับอิสลามไม่เป็นที่อนุมัติ

³³ แท้จริง พระเจ้าได้ทรงเลือกอาดัมและโนอาห์และครอบครัวของอับราฮัมและครอบครัวของอิมรอนเหนือประชาชาติทั้งหลาย ³³ พวกเขาเป็นลูกหลานของกันและกัน และพระเจ้าทรงไถ่ยืมทุกสิ่ง ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ³⁵ เมื่อภรรยาของอิมรอนกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันได้เบนไว้ต่อพระองค์ว่าจะอุทิศสิ่งที่อยู่ในครรภ์ของฉันให้เป็นสิ่งถวายสำหรับพระองค์ ดังนั้น โปรตทรงรับจากฉันด้วยเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยืมผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” ³⁶ หลังจากนั้น เมื่อนางคลอดลูกออกมา นางได้กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันได้คลอดเด็กผู้หญิงออกมา” และพระเจ้าทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่นางคลอด “แต่เพศชายนั้นไม่เหมือนเพศหญิง ดังนั้น ฉันได้ตั้งชื่อเธอว่ามารีย์(มัรยัม)และฉันขอพระองค์ได้ทรงคุ้มครองเธอ และลูกของเธอให้พ้นจากซาตานที่ถูกสาปแช่งด้วยเถิด” ³⁷ ดังนั้น พระผู้อภิบาลของนางจึงได้รับเธอด้วยดี และทรงให้เธอเจริญวัยอย่างสมบูรณ์ และได้ทรงมอบเธอให้อยู่ในการอุปการะของซะกะรียา แต่เมื่อใดก็ตามที่ซะกะรียาเข้าไปหาเธอในที่หวงห้าม เขาได้พบอาหารอยู่ที่เธอ เขาจึงถามว่า “มัรยัมเอ๋ย เจ้าได้สิ่งนี้มาจากไหน ?” เธอตอบว่า “มันมาจากพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยปราศจากการคำนวณ” ³⁸ ดังนั้น ซะกะรียาจึงได้วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน กรุณาประทานลูกที่ดีจากพระองค์แก่ฉันด้วย แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยืมการวิงวอน” ³⁹ ในขณะที่เขายืนวิงวอนอยู่ในสถานที่หวงห้ามนั้น ทูตสวรรค์ได้เรียกเขาและกล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงให้ข่าวดีแก่ท่านถึงเรื่องการมีบุตรชื่อยอห์น(ยะฮฺยา)ผู้ซึ่งจะมายืนย่นพระวณะหนึ่งจากพระเจ้าและจะเป็นหัวหน้าและผู้บริสุทธิ์ และเป็นนบีคนหนึ่งจากหมู่กัลยาณชน” ⁴⁰ ซะกะรียากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะมีลูกได้อย่างไรในเมื่อฉันเข้าสู่วัยชราภาพแล้วและภรรยาของฉันก็เป็นหมัน?” พระองค์ทรงตอบว่า “กระนั้นก็เถิด พระเจ้าทรงกระทำให้สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์” ⁴¹ เขากล่าวว่า “พระผู้อภิบาล

ของฉัน ได้โปรดให้สัญญาณหนึ่งแก่ฉันด้วยเถิด” (ทูตสวรรค์)กล่าวว่า “สัญญาณของเจ้าคือเจ้าจะไม่สามารถพูดกับผู้คนสามวันวันแต่โดยการบอกใบ้ และจงระลึกถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าให้มาก และจงสดุดีพระองค์ทั้งยามคำและรุ่งอรุณ” ⁴² เมื่อทูตสวรรค์กล่าวว่า “มารีย์เอ๋ย แท้จริงพระเจ้าได้ทรงเลือกเธอและทรงทำให้เธอบริสุทธิ์และได้ทรงเลือกเธอเหนือบรรดาผู้หญิงทั้งหมดของโลก ⁴³ มารี๋ยเอ๋ย จงภักดีต่อพระผู้อภิบาลของเธอและจงกราบและจงโค้งร่วมกับผู้ที่โค้งในการแสดงความเคารพสักการะ(ต่อหน้าพระองค์)” ⁴⁴ (ไอ้ มุฮัมมัด) นี่เป็นเรื่องเร้นลับที่เราได้เปิดเผยแก่เจ้า เจ้ามิได้อยู่ที่นั่นเมื่อพวกนักบวชแห่งวิหารทำการเสี่ยงทายโดยการโยนดิวเพื่อตัดสินว่าผู้ใดในหมู่พวกเขาควรจะถูกดูแลมารีย์และเจ้าก็ไม่ได้อยู่กับพวกเขาเมื่อพวกเขาโต้เถียงกันในเรื่องนี้

⁴⁵ เมื่อทูตสวรรค์กล่าวว่า “มารีย์เอ๋ย แท้จริง พระเจ้าได้ทรงแจ้งข่าวดีซึ่งวณะหนึ่งจากพระองค์ ชื่อของเขาก็คือ เมสซีอาห์ เยซัสลูกของมารีย์ผู้ควรแก่การเคารพทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และเป็นผู้อยู่ในบรรดาผู้ใกล้ชิดกับพระเจ้า ⁴⁶ เขาจะพูดกับผู้คนตั้งแต่อยู่ในเปล และเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เขาเป็นผู้อยู่ในหมู่คนดี” ⁴⁷ มารี๋ยกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะมีลูกได้อย่างไรในเมื่อผู้ชายยังไม่ได้แตะต้องฉัน?” (ทูตสวรรค์)ตอบว่า “กระนั้นก็เถิด พระเจ้าจะสร้างสิ่งใดก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เมื่อพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์เพียงตรัสว่า ‘จงเป็น’ แล้วมันก็เป็นขึ้นมา ⁴⁸ พระเจ้าจะสอนเขาซึ่งคัมภีร์และวิทย์ปัญญา และเตารอดและอินญีล ⁴⁹ พระองค์ทรงตั้งเขาเป็นศาสนทูตแก่ลูกหลานอิสรออีล เขาจะกล่าวว่า ‘แท้จริง ฉันได้มายังพวกท่านพร้อมกับสัญญาณหนึ่งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน คือฉันบันดินเป็นรูปนกต่อหน้าพวกท่านแล้วฉันจะเปาเข้าไปในดินนั้น แล้วมันจะกลายเป็นนกที่มีชีวิตโดยอนุมัติของพระเจ้า ฉันจะรักษาคนตาบอดและคนโรคเรื้อนและให้ชีวิตแก่คนตายโดยอนุมัติของพระเจ้า และฉันแจ้งให้พวกท่านรู้ถึงสิ่งที่พวกท่านกินและ

สิ่งที่พวกท่านสะสมในบ้านของพวกท่าน แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับพวกท่าน ถ้าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา ⁵⁰ ฉันมาเป็นผู้ยืนยัน(คำพูดล่วงหน้า)ของคัมภีร์ที่เรารอดที่มีมาก่อนหน้าฉัน และเพื่ออนุวัติบางสิ่งที่เป็นที่ห้ามแก่พวกท่าน และฉันได้มายังพวกท่านพร้อมกับสัญญาณหนึ่งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงเชื่อฟังฉัน ⁵¹ แท้จริง พระเจ้าทรงเป็นพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์ นี่คือทางที่เที่ยงตรง”

⁵² เมื่อเยชัสรู้ถึงการปฏิเสธศรัทธาของพวกลูกหลานอิสราเอล เขาได้กล่าวว่า “ผู้ใดจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันในหนทางของพระเจ้า?” บรรดาสาวกกล่าวว่า “เราเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า เราศรัทธาในพระเจ้าและท่านจงเป็นพยานด้วยว่าเราได้ยอมมอบตัวของเราแล้ว ⁵³ พระผู้อภิบาลของเรา เราศรัทธาตามที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาและเราปฏิบัติตามศาสนทูตของพระองค์ ดังนั้น โปรดบันทึกเรารวมไว้กับผู้เป็นพยานด้วยเถิด” ⁵⁴ พวกลูกหลานอิสราเอลได้วางแผน(ที่จะฆ่าเยชัส) แต่พระเจ้าทรงวางแผนของพระองค์ด้วยเช่นกัน และพระเจ้าทรงเป็นเลิศแห่งผู้วางแผน ⁵⁵ พระเจ้าได้กล่าวว่า “โอ เยชัส ฉันจะนำเจ้ากลับมายังฉันและจะยกเจ้ามายังฉัน และฉันจะทำให้เจ้าบริสุทธิ์(จากการใส่ร้าย)ของบรรดาผู้ปฏิเสธเจ้าและจะทำให้บรรดาผู้ปฏิบัติตามเจ้าอยู่เหนือบรรดาผู้ปฏิเสธสังฆกรรมจนถึงวันฟื้นคืนชีพ แล้วในที่สุด สุเจ้าทั้งหมดจะกลับมาหาฉัน แล้วฉันจะตัดสินระหว่างสุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องนี้ ⁵⁶ ดังนั้น สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสังฆกรรม ฉันจะลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอันแสนสาหัสทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และพวกเขาจะไม่มีผู้คอยช่วยเหลือ”

⁵⁷ สำหรับผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนโดยครบถ้วน พระเจ้าไม่ทรงรักผู้ทำความผิด” ⁵⁸ เรื่องราวที่เราได้สาธยายแก่เจ้านั้นเป็นการเปิดเผยความจริงและเป็นสิ่งตกเตือนที่ดี

⁵⁹ ในสายตาของพระเจ้านั้น ภารกิจของเยชัสก็เหมือนกับภารกิจของอาดัม

พระองค์ทรงสร้างเขาจากดินและพระองค์ทรงตรัสว่า “จงเป็น” แล้วเขาก็เป็นขึ้นมา ⁶⁰ นี่เป็นความจริงจากพระผู้อภิบาลของเจ้า ดังนั้น จงอย่าเป็นผู้อยู่ในความสงสัย ⁶¹ หลังจากที่เจ้า(มุฮัมมัด)รู้ความจริงนี้แล้ว ถ้าผู้ใดยังโต้แย้งกับเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้อีก จงพูดกับเขาว่า “มานีลี ขอให้เรามารวมกันแล้วเรียกลูกๆของเราและลูกๆของพวกท่าน พวกผู้หญิงของเราและพวกผู้หญิงของพวกท่านรวมทั้งพวกเราทั้งหมดรวมกันขอต่อพระเจ้าให้พระองค์สาปแช่งบรรดาผู้โกหก” ⁶² เรื่องที่กล่าวมานี้เป็นความจริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แน่นอน พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ” ⁶³ แต่ถ้าพวกเขาหันหลังกลับ(ไม่ยอมรับคำทำ) พระเจ้าทรงรู้ดีถึงผู้ทำความชั่ว

⁶⁴ (มุฮัมมัด)จงกล่าวเถิดว่า “ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย จงมายังถ้อยคำ(ความจริง)ที่เรากับท่านรู้จักกันดีว่าเราจะไม่เคารพสักการะผู้ใดนอกจากพระเจ้า และเราจะไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ และจะไม่มีใครในหมู่พวกเรายึดเอาสิ่งอื่นเป็นสิ่งที่เคารพสักการะนอกจากพระเจ้า” แต่ถ้าพวกเขาปฏิเสธ ดังนั้น จงกล่าวกับพวกเขาว่า “จงเป็นพยานด้วยว่าเราเป็นผู้ยอมตนต่อพระเจ้า” ⁶⁵ ชาวคัมภีร์เอ๋ย ไฉนสุเจ้าจึงโต้แย้งกับเราเกี่ยวกับอิบรอฮีมในเมื่อเตารอตและอินญีลถูกประทานมาหลังจากเขาเป็นเวลานานแล้ว สุเจ้าไม่ใช่เหตุผลของสุเจ้าหรือ? ⁶⁶ สุเจ้ามีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสิ่งที่สุเจ้ามีความรู้อยู่แล้ว แต่ไฉนสุเจ้าจึงยังมาโต้แย้งเกี่ยวกับสิ่งที่สุเจ้าไม่มีความรู้เลย? ทั้งๆที่พระเจ้าทรงรอบรู้ แต่สุเจ้าไม่รู้ ⁶⁷ อิบรอฮีมมิได้เป็นยิวและมิได้เป็นคริสเตียน แต่ว่าเขาเป็นผู้ที่มีนคงในความศรัทธาเป็นผู้ยอมจำนนต่อพระเจ้าและเขามีได้อยู่ในหมู่ผู้นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า ⁶⁸ แน่นอน บรรดาผู้ใกล้ชิดอิบรอฮีมคือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเขาและนบีผู้(มุฮัมมัด)และบรรดาผู้ศรัทธาในตัวเขา พระเจ้าเป็นผู้ทรงคุ้มครองผู้ศรัทธาทั้งหลาย ⁶⁹ (โอ้บรรดาผู้ศรัทธา) ชาวคัมภีร์กลุ่มหนึ่งปรารถนาที่จะทำให้สุเจ้าหลงทาง แต่พวกเขามีได้ทำให้ใครหลงทาง

นอกจากพวกเขาเอง แต่พวกเขาไม่รู้ลึก⁷⁰ ไอ้ชาวคัมภีร์เอ๋ย ไฉนผู้เจ้าจึงปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าทั้งๆที่ผู้เจ้าเองก็เห็นอยู่ ?⁷¹ ไอ้ชาวคัมภีร์เอ๋ย ไฉนผู้เจ้าจึงปะปนความจริงด้วยความเท็จและปิดบังความจริงทั้งๆที่ผู้เจ้ารู้ดี?

⁷² ชาวคัมภีร์บางคนพูดกับบางคนว่า “จงศรัทธาในสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่บรรดาผู้ศรัทธาในตอนเช้าและปฏิเสธมันในตอนเย็น เพื่อที่ว่าบางทีพวกเขา(มุสลิม)อาจจะทิ้งความศรัทธาของพวกเขา⁷³ จงอย่าเชื่อผู้ใดนอกจากผู้ที่ปฏิบัติตามศาสนาของพวกเขา” (มุฮัมมัด)จึงบอกพวกเขาว่า “ความจริงแล้ว ทางนำที่แท้จริงคือทางนำของพระเจ้า (แต่พวกท่านคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่) พระองค์จะประทานความจำเริญ(วิวรรณ์)แก่ใครด้วยสิ่งเดียวกับที่พระองค์เคยประทานแก่พวกท่าน หรือพระองค์จะให้ข้อโต้แย้งที่หนักแน่นแก่คนอื่นเพื่อโต้แย้งพวกท่านต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขา” จงกล่าวเถิด “แท้จริง ความโปรดปรานนั้นเป็นของพระเจ้า พระองค์จะทรงประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้⁷⁴ พระองค์ทรงเลือกประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานอันใหญ่หลวง”⁷⁵ ในหมู่ชาวคัมภีร์นั้นมีบางคนที่ยากเจ้าฝากสมบัติสักกองหนึ่งไว้กับเขา เขาจะคืนให้เจ้าครบถ้วน แต่ในหมู่พวกเขาก็มีบางคนที่ยากเจ้าฝากเขาไว้แม้เพียงหนึ่งดินาร์เขาจะไม่คืนมันแก่เจ้าเช่นกันเว้นแต่เจ้าจะยื่นเผ้าทวงเขาอยู่ พวกเขาให้เหตุผลถึงพฤติกรรมอันเลวทรามของพวกเขาว่า “เราไม่ต้องรับผิดชอบในพฤติกรรมของเราต่อผู้ไม่รู้หนังสือ” แท้จริง พวกเขากล่าวเท็จต่อพระเจ้าทั้งๆที่พวกเขารู้ดีอยู่”⁷⁶ พระเจ้าทรงรักบรรดาผู้ปฏิบัติตามสัญญาณของพวกเขาและเกรงกลัวพระองค์ พระเจ้าทรงรักบรรดาผู้สำรวมตน

⁷⁷ สำหรับบรรดาผู้แลกเปลี่ยนสัญญาณของพระเจ้าและคำสาบานของพวกเขาด้วยราคาเพียงเล็กน้อยนั้น พวกเขาจะไม่มีส่วนใดๆในวันแห่ง

การพินคินซีฟ พระเจ้าจะไม่ทรงพูดกับพวกเขา และจะไม่ทรงมองพวกเขาในวันแห่งการพิพากษา และจะไม่ทำให้พวกเขาสะอาดจากบาปสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด ⁷⁸ แท้จริง ในหมู่พวกเขามีบางคนที่เป็นมิตรโดยการตัดสินของพวกเขาเพื่อให้เจ้าคิดว่าสิ่งที่พวกเขาอ่านเป็นส่วนหนึ่งของคัมภีร์ทั้งๆที่ความจริงแล้วมันมิใช่ส่วนหนึ่งของคัมภีร์ พวกเขากล่าวว่ามันมาจากพระเจ้าทั้งๆที่ความจริงแล้วมันมิได้มาจากพระเจ้า พวกเขาโกหกทั้งๆที่พวกเขารู้ดีอยู่ ⁷⁹ ไม่มีใครที่พระเจ้าประทานคัมภีร์และข้อวินิจฉัยและแต่งตั้งให้เป็นนบีจะกล่าวแก่ผู้คนว่า “จงเคารพสักการะฉันแทนพระเจ้า” (แต่เขาจะกล่าวว่า) “จงเป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าและปฏิบัติตามคำสอนของคัมภีร์ที่พวกท่านพร่ำอ่านและพร่ำสอนเถิด” ⁸⁰ เขาจะไม่สั่งให้สุเจ้ายึดเอาทูตสวรรค์และบรรดานบีเป็นสรณะของสุเจ้า เป็นไปได้อย่างไรที่เขาจะสั่งสุเจ้าให้เป็นผู้ปฏิเสธสัจธรรมหลังจากสุเจ้าได้ยอมจำนนต่อพระเจ้าแล้ว

⁸¹ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระเจ้าได้ทำสัญญากับบรรดานบีของพระองค์ว่า “ตอนนี้ ฉันได้ประทานคัมภีร์และวิทยปัญญาแก่สุเจ้าแล้ว เมื่อมีศาสนทูตคนหนึ่งมายังสุเจ้าเพื่อยืนยัน(คำพูดล่วงหน้าเกี่ยวกับเขาในคัมภีร์ของพวกเขา)ที่สุเจ้ามีอยู่ สุเจ้าจะต้องเชื่อเขาและช่วยเหลือเขา” แล้วพระองค์ทรงกล่าวว่า “สุเจ้ายืนยันและรับผิดชอบต่อสัญญาที่ทำกับฉันไหม?” พวกเขาบอกว่า “เรายืนยัน” พระองค์จึงตรัสว่า “ดังนั้น จงเป็นพยานและฉันเองจะเป็นพยานกับสุเจ้าด้วย” ⁸² ฉะนั้น ผู้ใดก็ตามที่ทำลายสัญญาหลังจากนี้ พวกเขาก็เป็นผู้ฝ่าฝืน ⁸³ คนเหล่านี้ชวนขวยหาศาสนาอื่นนอกไปจากศาสนาของพระเจ้ากระนั้นหรือทั้งๆที่รู้ดีว่าทุกสรรพสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างมอบน้อมต่อพระองค์โดยเต็มใจหรือไม่เต็มใจ? และยิ่งพระองค์ที่ทุกสิ่งจะคืนกลับไป ⁸⁴ (โอ้นบี) จงกล่าวเถิดว่า “เราศรัทธาในพระเจ้าและในคำสอนที่ถูกประทานมายังเราและที่ถูกประทานมายังอิบรอฮีมและอิสมาอีลและอิสฮากและยะกูบและบรรดาลูกหลาน

ของเขาและในคำสอนที่ถูกประทานมายังโมเสสและเยซัสและนบีคนอื่นๆ จากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เรามีได้จำแนกผู้หนึ่งผู้ใดในหมู่พวกเขา และเราเป็นผู้มอบหม่อมต่อพระองค์”⁸⁵ ผู้ใดแสวงหาศาสนาอื่นออกไปจาก อิสลาม(การยอมจำนนต่อพระเจ้า) มันจะไม่ใช่ที่ถูกรับจากเขา และในโลกหน้าเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน⁸⁶ เป็นไปได้อย่างไรที่พระเจ้าจะทรงนำทางหมู่ชนที่ไม่ศรัทธาหลังจากที่พวกเขาได้ยอมรับความศรัทธาและหลังจากที่พวกเขาได้ยืนยันแล้วว่าศาสนทูตผู้นี้เป็นเป็นศาสนทูตจริงและหลังจากที่หลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้ว? เพราะพระเจ้าไม่ทรงนำทางหมู่ชนที่ทำความผิด⁸⁷ การตอบแทนที่สาสมสำหรับคนพวกนี้คือการสาปแช่งของพระเจ้าและทูตสวรรค์และมนุษยชาติทั้งหมด⁸⁸ พวกเขาจะตกอยู่ในการสาปแช่งนั้นตลอดไป โทษของพวกเขาจะไม่ได้รับการลดหย่อนและพวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนปรน⁸⁹ เว้นแต่บรรดาผู้สำนึกผิดหลังจากนั้นและปรับปรุงความประพฤติให้ดีขึ้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁹⁰ แต่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขาได้ศรัทธาแล้ว หลังจากนั้นยังดึงดันปฏิเสธหนักยิ่งขึ้นไปอีก การสำนึกผิดและการขออภัยโทษของพวกเขาจะไม่ถูกรับเพราะพวกเขาเหล่านี้เป็นผู้หลงผิด⁹¹ แท้จริง ใครก็ตามที่ปฏิเสธและตายในขณะที่ยังเป็นผู้ปฏิเสธจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ ถึงแม้พวกเขาจะทำให้โลกนี้เต็มไปด้วยทองคำเพื่อนำมาไถ่โทษ สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด และสำหรับพวกเขาจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ

⁹² สุเจ้าจะไม่อาจบรรลุถึงคุณธรรมได้จนกว่าสุเจ้าจะให้สิ่งที่สุเจ้ารัก แท้จริง พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้าใช้จ่าย⁹³ อาหารทั้งหมดเป็นที่อนุมัติสำหรับลูกหลานของอิสรออิล ยกเว้นแต่สิ่งที่อิสรออิลห้ามแก่ตัวเขาเอง ก่อนที่เตารอตจะถูกประทานลงมา จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “จงนำเตารอตมาและจงอ่านมันถ้าหากพวกท่านพูดจริง”⁹⁴ ดังนั้น หลังจากนั้น ถ้าหากผู้ใดอ้างถึงพระเจ้าอย่างผิดๆ พวกเขาเหล่านั้นก็เป็นผู้ลวงละเมิด”

⁹⁵ จงกล่าวเถิด “พระเจ้าทรงตรัสจริง ดังนั้น จงปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีมผู้เที่ยงธรรม และเขามีได้อยู่ในหมู่ผู้เคารพกราบไหว้รูปปั้น”

⁹⁶ แท้จริง บ้านหลังแรกที่ถูกสร้างขึ้นสำหรับมนุษย์นั้นคือที่บักกะฮฺ(มักกะฮฺ) มันเป็นสถานที่ที่ได้รับความจำเริญและเป็นที่มาแห่งทางนำสำหรับประชาชาติทั้งหลาย ⁹⁷ ในนั้นมีสัญญาณต่างๆที่ชัดเจน มีสถานที่ยืนของอิบรอฮีม ผู้ใดเข้าไปในนั้นย่อมปลอดภัย การไปทำพิธีฮัจญ์ยังบ้านหลังนี้เป็นสิทธิของพระเจ้าสำหรับคนที่มีความสามารถจะไปได้ และผู้ใดปฏิเสธ จงรู้เถิดว่า พระเจ้าไม่ทรงต้องการสิ่งใด ๆจากใครทั้งหมด ⁹⁸ จงกล่าวเถิด “ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย ไฉนพวกท่านจึงปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้าประทานมาในเมื่อพระเจ้าทรงเฝ้ามองสิ่งที่พวกท่านกำลังกระทำอยู่?” ⁹⁹ จงกล่าวเถิด “ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย ไฉนพวกท่านจึงกีดกันผู้ศรัทธาจากทางของพระเจ้า และหวังจะให้เขาปฏิบัติตามแนวทางที่คิดเคี้ยว ทั้งๆที่พวกท่านเองก็เห็นอยู่? พระเจ้าจะไม่ทรงเฉยเมยต่อสิ่งที่พวกท่านกระทำ”

¹⁰⁰ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ถ้าสุเจ้าเชื่อฟังปฏิบัติตามชาวคัมภีร์บางคน พวกเขาจะหันสุเจ้าจากการศรัทธาไปสู่การปฏิเสธ ¹⁰¹ และสุเจ้าจะหันไปสู่การปฏิเสธได้อย่างไรในเมื่อสิ่งที่พระเจ้าประทานมาได้ถูกอ่านแก่สุเจ้าแล้วและศาสนทูตของพระองค์ก็อยู่ในหมู่สุเจ้า? ผู้ใดยึดมั่นในพระเจ้า ดังนั้น เขาได้ถูกนำสู่หนทางที่เที่ยงตรงอย่างแน่นอน ¹⁰² บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเกรงกลัวพระเจ้าด้วยการส่งวรตต่อพระองค์ และจงอย่าตายเว้นแต่สุเจ้าจะอยู่ในสภาพนอนน้อยมอมต่นต่อพระองค์ ¹⁰³ สุเจ้าจงยึดสายเชือกของพระเจ้าให้มั่นและอย่าให้สิ่งใดมาทำให้สุเจ้าแตกแยกกัน จงระลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่มีต่อสุเจ้าเมื่อสุเจ้าต่างเป็นศัตรูกัน แล้วพระองค์ได้สมานหัวใจของสุเจ้าเข้าด้วยกันในความรัก แล้วสุเจ้าได้มาเป็นพี่น้องกันด้วยความโปรดปรานของพระองค์ สุเจ้าเคยอยู่บนปากหลุมของไฟและพระองค์ได้ทรงช่วยสุเจ้าให้พ้นจากมัน ดังนั้น

พระเจ้าได้ทำให้สัญญาของพระองค์เป็นที่ชัดเจนแก่สุเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้พบทางนำ

¹⁰⁴ จงให้มีคนกลุ่มหนึ่งในหมู่สุเจ้าทำหน้าที่เชิญชวนคนอื่น ๆ ไปสู่ความดีและกำชับกันในเรื่องความถูกต้องและห้ามปรามกันในเรื่องชั่วช้าเลวทราม พวกเขาเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับความสำเร็จ ¹⁰⁵ และจงอย่าเป็นเหมือนกับบรรดาผู้แตกแยกกันและขัดแย้งกันหลังจากที่หลักฐานต่าง ๆ ได้มายังพวกเขาแล้ว สำหรับพวกเขาเหล่านั้นคือการลงโทษอันมหันต์ ¹⁰⁶ ในวันนั้น ใบหน้าของบางคนจะผ่องแผ้วและใบหน้าของบางคนจะหมองคล้ำ สำหรับบรรดาผู้ที่ใบหน้าหมองคล้ำนั้น พวกเขาจะถูกถามว่า “สุเจ้าปฏิเสธหลังจากที่ได้รับความสะดวกแล้วกระนั้นหรือ? ดังนั้น จงลืมนึกการลงโทษจากการที่สุเจ้าได้ปฏิเสธ” ¹⁰⁷ สำหรับบรรดาผู้ที่ใบหน้าของพวกเขามองแผ้วนั้น พวกเขาอยู่ในความเมตตาของพระเจ้าตลอดกาล ¹⁰⁸ เหล่านี้คือสิ่งที่พระเจ้าประทานมา เราได้สาธยายมันแก่เจ้าด้วยความจริง พระเจ้าไม่ทรงปรารถนาความอธรรมต่อชาวโลกทั้งมวล ¹⁰⁹ สรรพสิ่งทั้งปวงในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า และยิ่งพระเจ้าที่ทุกสิ่งจะกลับไป

¹¹⁰ สุเจ้าเป็นหมู่ชนที่ดีที่สุดที่ได้ถูกนำออกมาเพื่อ(ความดีของ) มนุษยชาติ สุเจ้ากำชับกันในเรื่องความดีและห้ามปรามความชั่ว และสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้า ถ้าหากบรรดาชาวคัมภีร์ศรัทธาด้วย แน่نون มันจะเป็นการดีสำหรับพวกเขา ถึงแม้ว่าในหมู่พวกเขามีผู้ศรัทธาบางคน แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน ¹¹¹ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่อาจทำร้ายสุเจ้าได้ ถ้าพวกเขาต่อสู้กับสุเจ้า พวกเขาจะหันหลังให้สุเจ้าและพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ ¹¹² พวกเขาได้รับความอภัยทุกหนทุกแห่งไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เว้นเสียแต่ว่าพวกเขาทำสัญญากับพระเจ้าหรือกับคนอื่น พวกเขาได้ทำให้พระเจ้าทรงกริ้ว ดังนั้น พวกเขาจึงได้รับความต่ำต้อย นั่นเป็นเพราะพวกเขานับถือสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าและ

ฆ่ามันของพระองค์โดยไม่เป็นธรรม นั่นเป็นเพราะพวกเขาคือตึงและ
ละเมิดเสมอ

¹¹³ อย่างไรก็ตาม ชาวคัมภีร์นั้นไม่เหมือนกันทั้งหมด ในหมู่พวกเขา
มีบางคนที่ยึดมั่นตามพันธสัญญา พวกเขาอ่านวจนะของพระเจ้าในยาม
คำคืนและพวกเขาก็มกราบต่อพระองค์ ¹¹⁴ พวกเขาศรัทธาในพระเจ้าและ
วันสุดท้าย ก้าจับเรื่องความยุติธรรมและห้ามปรามความชั่วและแข่งขัน
กันในการทำความดี พวกเขาเหล่านี้อยู่ในหมู่คนดี ¹¹⁵ และความดีอันใดที่
พวกเขากระทำจะไม่ถูกปฏิเสธ(การได้รับรางวัลตอบแทน) เพราะพระเจ้า
ทรงรอบรู้ดีถึงผู้สำรวมตนจากความชั่ว ¹¹⁶ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น
สมบัติและลูกๆของพวกเขาจะไม่ช่วยอะไรพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้าได้
เลย พวกเขาเหล่านี้เป็นสหายของไฟนรกและพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น
¹¹⁷ อะไรก็ตามที่พวกเขาได้จ่ายไปในชีวิตโลกนี้เปรียบเหมือนกับลมที่นำ
ความเย็นจัดมากระหน่ำทำลายพืชผลของผู้ที่ไม่เป็นธรรมต่อตัวของพวก
เขาเอง พระเจ้าไม่ได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่อธรรม
ต่อตัวของพวกเขาเอง

¹¹⁸ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าคบคนอื่นจากพวกของสุเจ้าเป็นเพื่อน
สนิท เพราะพวกเขาจะไม่ละความพยายามที่จะทำร้ายสุเจ้า พวกเข
ปรารถนาที่จะเห็นสุเจ้าเดือดร้อน ความเกลียดชังของพวกเขาเห็น
ได้ชัดจากคำพูดที่ออกมาจากปากของพวกเขา แต่สิ่งที่พวกเขาซ่อนไว้
นั้นร้ายยิ่งกว่า แท้จริง เราได้ทำให้สัญญาณของสิ่งเหล่านี้เป็นที่ชัดแจ้ง
แก่สุเจ้าแล้ว สุเจ้าไม่เข้าใจหรือ? สุเจ้าเองต่างหากที่รักพวกเขา แต่พวก
เขาหารักสุเจ้าไม่ ถึงแม้สุเจ้าจะศรัทธาในคัมภีร์ที่ถูกประทานมาทั้งหมด
ก็ตาม เมื่อพวกเขาพบสุเจ้า พวกเขาจะกล่าวว่า “เราก็คศรัทธา” แต่เมื่อ
พวกเขาอยู่ตามลำพัง พวกเขาก็กัดปลายนิ้วด้วยความเคียดแค้นสุเจ้า จง
บอกพวกเขาว่า “จงตายด้วยความเคียดแค้นของพวกเขาเถิด แท้จริง
พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในห้วงอกของพวกเขา” ¹²⁰ เมื่อใดที่สิ่งดี ๆ เกิด

ขึ้นแก่สูลเจ้า พวกเขาจะขมขื่น แต่ถ้าความทุกข์อันใดประสบแก่สูลเจ้า พวกเขาจะดีใจ ถ้าสูลเจ้าอดทนและสำรวมตนจากความชั่ว อุบายของพวกเขาไม่อาจทำร้ายสูลเจ้าได้เลย แท้จริง พระเจ้าทรงเป็นผู้สกลดล้อมสิ่งที่พวกเขากระทำ

¹²¹ (โອ໊ນປີ) จงเอ่ยให้มุสลิมฟังถึงตอนที่เจ้าออกจากบ้านของเจ้าแต่เช้าตรู่เพื่อจัดวางกำลังบรรดาผู้ศรัทธาไว้ตามที่มันต่าง ๆ สำหรับการสู้รบ พระเจ้าเป็นผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงรอบรู้ ¹²² เมื่อคนสองกลุ่มในหมู่พวกเจ้ากำลังจะถกเถียง แต่พระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้ทรงคุ้มครองพวกเขา ดังนั้นผู้ศรัทธาต้องไว้วางใจในพระเจ้า ¹²³ ความจริง พระเจ้าได้ทรงช่วยสูลเจ้าแล้วที่บะดร์เมื่อสูลเจ้ามีกำลังน้อยกว่า ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อที่สูลเจ้าจะได้ขอบคุณ ¹²⁴ (และจงจำ)เมื่อตอนที่เจ้ากล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “ไม่เพียงพอแก่พวกท่านหรือที่พระผู้อภิบาลของพวกท่านทรงช่วยพวกท่านด้วยการส่งทูตสวรรค์ลงมาถึงสามพัน? ¹²⁵ แน่نون ถ้าพวกท่านอดทนและเกรงกลัวพระเจ้า หากพวกเขาโจมตีพวกท่านอย่างรุนแรง พระผู้อภิบาลของพวกท่านจะทรงช่วยพวกท่านด้วยทูตสวรรค์ถึงห้าพัน มาเป็นผู้กำราบพวกเขา” ¹²⁶ พระเจ้ามิได้ทำเช่นนั้นเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อเป็นข่าวดีแก่สูลเจ้าและเพื่อที่หัวใจของสูลเจ้าจะได้สงบ และไม่มีการช่วยเหลือใดๆนอกจากที่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น ¹²⁷ (พระองค์จะช่วยสูลเจ้า) เพื่อที่ว่าพระองค์จะได้ทำลายส่วนหนึ่งของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหรือทรงทำให้พวกเขาอับยศและหันกลับไปด้วยความสิ้นหวัง ¹²⁸ (โອ໊ນປີ) เจ้าไม่มีอำนาจใดๆที่จะตัดสินว่าพระเจ้าจะให้อภัยพวกเขาหรือลงโทษพวกเขา พวกเขาเป็นทำความผิด ¹²⁹ อะไรก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงอภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹³⁰ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ากินดอกเบี๋ยทบแล้วทบเล่าเป็นทวีคูณ

และจงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความสำเร็จ ¹³¹ จงป้องกันตัวของสุเจ้าเองให้พ้นจากไฟที่ได้ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ¹³² และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามพระเจ้าและศาสนทูตเพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความเมตตา ¹³³ และจงแข่งขันกันสู่การอภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้าและสวนสวรรค์ที่กว้างใหญ่ไพศาลตั้งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินได้ถูกเตรียมไว้แล้วสำหรับผู้สละมตนจากความชั่ว ¹³⁴ สำหรับผู้ที่ใช้จ่ายทั้งในยามผาสุกและยามผิดเคือง ผู้ที่สามารถข่มตัวเองได้ในยามโกรธและให้อภัยคนอื่น พระเจ้าทรงรักผู้กระทำความดี ¹³⁵ และบรรดาผู้ที่เมื่อทำการละเมิดหรือสร้างความอธรรมต่อตัวของเขาเอง พวกเขานึกถึงพระเจ้าแล้วขอการอภัยโทษสำหรับความผิดของพวกเขา - ผู้ใดเล่าจะให้อภัยความผิดทั้งหลายนอกจากพระเจ้า - และไม่ตั้งต้นทำความผิดต่อไปอีกทั้งๆที่รู้ ¹³⁶ การตอบแทนของพวกเขาเหล่านี้คือการอภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาและสวนสวรรค์หลากหลายที่เบื่องล่ำมีลำนำหลายสายไหลผ่าน และพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น ช่างดีเสียนี้กระไรสำหรับรางวัลของบรรดาผู้กระทำความดี ¹³⁷ แนนอน ก่อนหน้าสุเจ้านั้นเคยมีตัวอย่าง(ของหลายประชาคม)แล้วที่ล่มสลายไป ดังนั้น จงท่องเทียวไปตามแผ่นดินและดูว่าผลสุดท้ายของพวกที่ปฏิเสธศรัทธาเป็นอย่างไร ¹³⁸ กุรอานนี้เป็นการเตือนอันชัดแจ้งสำหรับมนุษยชาติและเป็นทางนำและข้อตักเตือนสำหรับผู้ยำเกรงกลัวพระเจ้า

¹³⁹ และจงอย่าท้อและจงอย่าระทม และสุเจ้าจะเหนือกว่าถ้าสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธา ¹⁴⁰ ถ้าหากสุเจ้าได้รับบาดเจ็บ ศัตรูของสุเจ้าก็ได้รับบาดเจ็บด้วยเช่นกัน เหล่านี้เป็นการขึ้นลงของเวลาที่เราได้หมุนเวียนสับเปลี่ยนมันระหว่างมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงรู้ว่าใครเป็นผู้ศรัทธา และเพื่อที่จะได้ทรงเลือกผู้เป็นพยานแห่งศรัทธาจากในหมู่สุเจ้า และพระเจ้าไม่ทรงรักผู้อธรรม ¹⁴¹ และเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงเลือกบรรดาผู้ศรัทธาออกมา และเพื่อทรงกำจัดบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ¹⁴² หรือสุเจ้าคิดว่า

จะได้เข้าสวรรค์โดยที่พระเจ้ายังมีได้ทดสอบสุเจ้าเพื่อที่จะดูว่าในหมู่มุสเจ้า นั้นใครที่พร้อมจะต่อสู้และใครคือผู้ที่อดทน ? ¹⁴³ สุเจ้าเคยนึกถึงความตายมาแล้วก่อนหน้านี้ที่สุเจ้าจะเผชิญมัน แต่ตอนนี้ สุเจ้าก็ได้เห็นมันปรากฏอยู่ข้างหน้าแล้ว

¹⁴⁴ มุฮัมมัดเป็นเพียงศาสนทูตคนหนึ่ง บรรดาศาสนทูตได้ล่องลับไปก่อนหน้านี้เขาหลายคนแล้ว ดังนั้น ถ้าหากเขาตายหรือถูกฆ่า สุเจ้าจะหันสันเท่ากับของสุเจ้ากลับกระนั้นหรือ? หากจะมีใครหันสันเท่ากับกลับ เขาก็ไม่อาจทำร้ายพระผู้อภิบาลได้เลย และในไม่ช้าพระเจ้าจะทรงตอบแทนผู้กตัญญู ¹⁴⁵ ไม่มีชีวิตใดจะตายได้เว้นแต่โดยอนุมัติของพระเจ้า และเวลาแห่งความตายได้ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว และถ้าผู้ใดปรารถนาที่จะได้รับรางวัลแห่งโลกนี้ เราจะประทานมันแก่เขา และถ้าผู้ใดปรารถนาที่จะได้รับรางวัลแห่งโลกหน้า เราก็จะประทานมันแก่เขา เราจะตอบแทนผู้กตัญญูอย่างแน่นอน ¹⁴⁶ ก่อนหน้านี้มีนบีที่คนแล้วที่มีผู้มั่นคงในศาสนาจำนวนมากร่วมต่อสู้เคียงข้างเขา พวกเขาไม่ทอดทิ้งต่อความพ่ายแพ้ที่พวกเขาประสบในหนทางของพระเจ้า พวกเขาไม่อ่อนแอและไม่ยอม(ต่อความเท็จ) พระเจ้าทรงรักผู้อดทน ¹⁴⁷ พวกเขาได้กล่าวอะไรออกไปจาก “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอภัยโทษแก่เราสำหรับความผิดของเราและสิ่งที่เราเกินเลยไปในการงานต่างๆของเรา โปรดให้เราเย็นหยัดได้อย่างมั่นคงแน่นอน และโปรดช่วยเราต่อบรรดาหมู่มุชริกที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด” ¹⁴⁸ ดังนั้น พระเจ้าได้ประทานรางวัลแห่งโลกนี้และรางวัลที่ดีแห่งโลกหน้าแก่พวกเขาและพระเจ้าทรงรักผู้ทำความดี

¹⁴⁹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ถ้าสุเจ้าเชื่อฟังปฏิบัติตามผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะทำให้สุเจ้าหันหลังให้ความศรัทธา แล้วสุเจ้าจะกลายเป็นผู้ขาดทุน ¹⁵⁰ แต่ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงคัมครองสุเจ้าและพระองค์ทรงเป็นเลิศแห่งผู้ช่วยเหลือ ¹⁵¹ ในไม่ช้า เราจะสร้างความตระหนกขึ้นในจิตใจของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขาได้ตั้งสิ่งที่พระองค์มิได้

ประธานอำนาจแก่มั่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้า ที่พำนักของพวกเขาคือไฟนรก และเป็นที่อยู่อันชั่วช้าของพวกเขาทำความผิด¹⁵² แน่نون พระเจ้าได้ทรงทำให้สัญญาที่ให้ไว้แก่สูลเจ้า(ว่าจะช่วยเหลือ)เป็นจริงแล้วเมื่อสูลเจ้าได้กำจัดพวกเขาด้วยอนมัตติของพระองค์ จนกระทั่งเมื่อสูลเจ้าท้อแท้และโต้เถียงกัน(เกี่ยวกับคำสั่งของนบี)และละเมิดคำสั่งหลังจากที่พระองค์ได้ทรงทำให้สูลเจ้าเห็นสิ่งที่สูลเจ้าชอบ เพราะในหมู่สูลเจ้ามีผู้ปรารถนาโลกนี้และผู้ปรารถนาโลกหน้า ดังนั้น พระองค์จึงไม่ให้สูลเจ้าสร้างความปราชัยให้แก่ศัตรูของสูลเจ้าเพื่อที่จะทดสอบสูลเจ้า แต่ตอนนี้ พระองค์ทรงอภัยสูลเจ้าแล้ว พระเจ้าเป็นผู้ทรงประทานความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ศรัทธา¹⁵³ จงนึกถึงเมื่อตอนที่สูลเจ้าตะเกียกตะกายหนีจนมิได้หันมามองซึ่งกันและกันและศาสนาทูตได้ร้องเรียกสูลเจ้าทางด้านหลัง ดังนั้น พระองค์จึงได้ทำให้สูลเจ้าต้องเสียใจแล้วเสียใจอีก เพื่อที่สูลเจ้าจะได้ไม่ทุกข์ใจในสิ่งที่สูลเจ้าสูญเสียไปและในสิ่งที่ประสบแก่สูลเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่สูลเจ้ากระทำ

¹⁵⁴ ดังนั้น หลังจากความเสียใจ พระองค์ได้ประทานความรู้สึกสงบและปลอดภัยแก่สูลเจ้าบางคนจนจับไป แต่มีบางคนที่สนใจเพียงแต่ประโยชน์ของตัวเอง พวกเขาเริ่มความคิดโง่ๆเกี่ยวกับพระเจ้าเหมือนความคิดในยุคอวิชชา พวกเขาถามว่า “เรามีส่วนในเรื่องนี้ด้วยไหม?” จงกล่าวเถิด “ทั้งหมดขึ้นอยู่กับพระเจ้า” พวกเขาไม่เปิดเผยสิ่งที่พวกเขาซ่อนเร้นไว้ในใจของพวกเขาแก่เจ้า พวกเขากล่าวว่า “ถ้าหากพวกเรามีส่วนในเรื่องนี้บ้าง พวกเราก็คงไม่ถูกฆ่าที่นี่” จงบอกพวกเขาว่า “ถึงแม้พวกท่านอยู่ในบ้านของพวกท่าน บรรดาผู้ถูกกำหนดไว้แล้วจะต้องตายก็จะต้องออกไปยังสถานที่ที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้วว่าพวกเขาจะถูกฆ่า” ทั้งหมดที่เกิดขึ้นนี้ก็เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทดสอบสิ่งที่อยู่ในใจของสูลเจ้า และเพื่อที่จะขัดเกลาสิ่งที่อยู่ในใจของสูลเจ้า เพราะพระเจ้าทรงรู้ดีทุกอย่างถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของสูลเจ้า¹⁵⁵ สำหรับบรรดาผู้ที่หันหลังกลับในวันที่สองกองทัพเผชิญกัน

(ในสงคราม)นั้น ชาตานได้ทำให้พวกเขาเปลี่ยงปล้ำด้วยบางสิ่งที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้ แต่พระเจ้าได้ทรงอภัยพวกเขา เพราะแท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงขนิติ

¹⁵⁶ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าเป็นดังเช่นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่เมื่อพี่น้องของพวกเขาออกเดินทางไปตามแผ่นดินหรือไปเข้าร่วมในสนามรบแล้ว พวกเขากล่าวว่า “ถ้าหากพวกเขายู่กับพวกเรา ก็คงจะไม่ตายหรือถูกฆ่า” เพราะพระเจ้าจะทรงทำให้ความคิดเช่นนี้เป็นสาเหตุแห่งความรังเกียจของพวกเขา เนื่องจากพระเจ้าคือผู้ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย และพระเจ้าทรงเห็นทุกสิ่งที่ผู้เจ้ากระทำ ¹⁵⁷ ถ้าหากผู้เจ้าถูกฆ่าหรือตายในหนทางของพระเจ้า ผู้เจ้าจะได้รับการอภัยโทษและความเมตตาจากพระเจ้าซึ่งดีกว่าที่พวกเขาสะสม ¹⁵⁸ เพราะถ้าหากผู้เจ้าตายหรือถูกฆ่า ผู้เจ้าจะถูกนำไปรวมกันต่อหน้าพระเจ้า ¹⁵⁹ (อัมมัมมัด) มันเป็นการเมตตาของพระเจ้าที่เจ้ามีความอ่อนโยนต่อพวกเขา เพราะถ้าหากเจ้าแข็งกร้าวและใจกระด้าง พวกเขาจะเกลียดออกไปจากเจ้า ดังนั้น จงให้อภัยแก่พวกเขาและจงขอต่อพระเจ้าให้ทรงยกโทษแก่พวกเขา จงปรึกษาหารือพวกเขาในการทำกิจการต่างๆ ครั้นเมื่อเจ้าตัดสินใจเด็ดขาดที่จะทำแล้ว จงวางใจในพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงรักผู้ที่ไว้วางใจในพระองค์ ¹⁶⁰ ถ้าพระเจ้าทรงช่วยผู้เจ้า ไม่มีผู้ใดชนะผู้เจ้าได้ แต่ถ้าพระองค์ทรงทอดทิ้งผู้เจ้า ใครเล่าจะช่วยผู้เจ้านอกจากพระองค์? ดังนั้น พระเจ้าต่างหากที่บรรดาผู้ศรัทธาจะต้องไว้วางใจ

¹⁶¹ มันเป็นไปได้ที่ไม่มีใครใดจะเอาสิ่งใดมา ใครที่ซ่อนเร้นสิ่งใดไว้ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ เขาจะนำสิ่งนั้นมาด้วย ทุกชีวิตจะถูกตอบแทนเต็มตามที่ตัวเองได้ทำได้ และจะไม่มีใครถูกปฏิบัติอย่างไร้ความเป็นธรรม ¹⁶² ดังนั้น คนที่ทำตามความประสงค์ของพระเจ้าจะเป็นเหมือนกับผู้ที่ทำให้พระเจ้าทรงกริ้วแล้วถูกส่งไปอยู่ในนรกอันเป็นปลายทางที่ชั่วช้ากระนั้นหรือ? ¹⁶³ ในสายตาของพระเจ้า พวกเขามีหลายสถานะ และ

พระเจ้าทรงเฝ้ามองที่พวกเขากระทำ ¹⁶⁴ แท้จริง พระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานแก่บรรดาผู้ศรัทธาเมื่อพระองค์ได้ทรงตั้งศาสนทูตขึ้นมาคนหนึ่งในหมู่พวกเขาเองเพื่อมาสาธยายวจนะของพระองค์และเพื่อขัดเกลาชีวิตของพวกเขาและสอนคัมภีร์และวิทยปัญญาให้แก่พวกเขา ถึงแม้ว่าก่อนหน้านี้พวกเขาอยู่ในการหลงทางอย่างชัดแจ้ง

¹⁶⁵ อะไรกัน เมื่อทุกข์ภัยประสบแก่สุเจ้า หลังจากสุเจ้าได้สร้างความเสียหายอย่างหนักเป็นสองเท่า(ให้แก่ศัตรู) สุเจ้ากล่าวว่า “มันเกิดขึ้นได้อย่างไร?” โอนบี จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “มันเป็นเพราะความผิดของสุเจ้าเอง” แท้จริง พระเจ้าทรงมีอำนาจภาพที่จะประสงค์สิ่งใดก็ได้ ¹⁶⁶ และสิ่งที่ประสบแก่สุเจ้าในวันที่สองกองทัพเผชิญหน้ากันนั้นก็เป็นเพราะการอนุมิตของพระเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงทดสอบบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริง ¹⁶⁷ และรู้ถึงบรรดาผู้ที่ทำตนเป็นคนตลบตะแลง เมื่อคนพวกนี้ถูกบอกว่า “จงออกมาต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าและป้องกันตนเอง” พวกเขากล่าวว่า “ถ้าหากเราว่ามันจะเกิดการต่อสู้ เราจะออกไปกับท่านอย่างแน่นอน” ในวันที่พวกเขากล่าวถ้อยคำนี้ พวกเขาอยู่ใกล้การปฏิเสธมากกว่าความศรัทธา เพราะพวกเขากล่าวสิ่งที่มีได้อยู่ในหัวใจของพวกเขา พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบัง ¹⁶⁸ บรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลังได้กล่าวถึงพี่น้องของพวกเขาว่า “ถ้าพวกเขาเชื่อฟังเรา พวกเขาก็อาจจะไม่ถูกฆ่า” จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ดังนั้น จงบัดความตายให้พ้นไปจากตัวของพวกท่านให้ได้ก่อน ถ้าหากสิ่งที่พวกท่านพูดเป็นความจริง”

¹⁶⁹ จงอย่าคิดว่าบรรดาผู้ถูกฆ่าในหนทางของพระเจ้านั้นตาย มิใช่เช่นนั้น พวกเขายังมีชีวิตอยู่ และได้รับปัจจัยยังชีพจากพระเจ้า ¹⁷⁰ พวกเขาชื่นรื่นในสิ่งที่พระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา และพวกเขายินดีที่ได้คิดว่าไม่มีสิ่งใดที่น่ากลัวหรือน่าทุกข์ระทมสำหรับผู้ที่พวกเขาทิ้งไว้ข้างหลังและผู้ที่ยังไม่ได้มาเข้าร่วมกับพวกเขา ¹⁷¹ พวกเขายินดีที่ได้รับการยกย่องและความโปรดปรานจากพระเจ้า (พวกเขารู้ว่า)

พระเจ้ามีทรงทำให้รางวัลของผู้ศรัทธาได้รับความเสียหาย¹⁷² สำหรับบรรดาผู้สนองตอบการเรียกร้องของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ แม้ได้รับบาดเจ็บและบรรดาผู้กระทำความดีและเกรงกลัวพระเจ้านั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลอันยิ่งใหญ่¹⁷³ บรรดาผู้ที่เมื่อมีคนบอกพวกเขาว่า “ศัตรูกำลังรวมตัวกันต่อต้านพวกท่าน ดังนั้น จงกลัวพวกเขา” แต่คำพูดนั้นกลับทำให้พวกเขามีความศรัทธามั่นยิ่งขึ้นและกล่าวว่า “พระเจ้านั้นเพียงพอแล้วสำหรับเรา พระองค์เป็นผู้ทรงพิทักษ์ที่ดีเลิศ”¹⁷⁴ ในที่สุด พวกเขาได้กลับบ้านด้วยความกรุณาและความโปรดปรานจากพระเจ้า พวกเขามีได้ประสบภัยอันตรายใดๆ นอกจากนั้นแล้ว พวกเขายังปฏิบัติตามความปรารถนาของพระเจ้า และพระเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานอันใหญ่หลวง¹⁷⁵ มีแต่ซาตานเท่านั้นที่ทำให้เสียใจแล้ว พวกพ้องของมัน ดังนั้น จงอย่ากลัวพวกมัน แต่จงกลัวฉันถ้าผู้เจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง

¹⁷⁶ จงอย่าให้การงานอันชั่วช้าของบรรดาผู้ตืนรนเพื่อการปฏิเสธ สัจธรรมสร้างความทุกข์ระทมให้แก่เจ้า พวกเขาไม่สามารถทำร้ายพระเจ้าได้แม้แต่หนึ่งนิด พระเจ้าไม่ทรงปรารถนาที่จะให้พวกเขามีส่วนใดๆ ในโลกหน้า และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันรุนแรง¹⁷⁷ แท้จริง บรรดาผู้แลกเปลี่ยนการศรัทธาด้วยการปฏิเสธสัจธรรมนั้นไม่อาจให้ร้ายใดๆ ต่อพระเจ้าได้เลย สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด¹⁷⁸ จงอย่าให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมคิดว่าการที่เราผ่อนปรนให้พวกเขานั้น เป็นการดีสำหรับพวกเขาเอง ความจริงแล้ว เราได้ผ่อนปรนให้พวกเขาก็เพื่อที่พวกเขาจะได้ฝ่าฝืนมากยิ่งขึ้น และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด¹⁷⁹ พระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยบรรดาผู้ศรัทธาให้อยู่ในสภาพอย่างที่เป็นอยู่ในตอนนี้ จนกระทั่งพระองค์ทรงแยกความชั่วออกจากความดี และพระเจ้าจะไม่เปิดเผยสิ่งที่พ้นญาณวิสัยแก่ผู้เจ้า แต่พระองค์จะทรงเลือกบรรดาศาสนทูตของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์

ดังนั้น จงศรัทธาในพระเจ้าและบรรดาศาสนทูตของพระองค์ เพราะถ้า
 สู้เจ้าศรัทธาและส่ำรวมตนจากความชั่ว สู้เจ้าจะได้รับรางวัลอันใหญ่
 หลวง

180

จงอย่าให้ผู้ตระหนี่ถี่เหนียวในสิ่งที่พระเจ้าประทานความ
 โปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขาคิดว่ามันเป็นสิ่งดีสำหรับพวกเขา
 ความจริงแล้ว มันเป็นความชั่วสำหรับพวกเขาต่างหาก เพราะสิ่งใดที่
 พวกเขาตระหนี่ไว้จะคล่องคอพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พระเจ้า
 เท่านั้นเป็นผู้มีสิทธิ์แห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระเจ้าทรงเผ่า
 ดูสิ่งที่สู้เจ้ากำลังกระทำ ¹⁸¹ แน่อน พระเจ้าทรงได้ยินคำพูดของบรรดา
 ผู้กล่าวว่า “แท้จริง พระเจ้าทรงยากจน แต่พวกเรานั้นมั่งคั่ง” เราจะบัน
 ทึกสิ่งที่พวกเขากล่าวไว้พร้อมกับการที่พวกเขาฆ่าคนบีหลายคนโดยไม่
 เป็นธรรม และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ เราจะกล่าวแก่พวกเขาว่า “ทีนี้
 จงลิ้มรสการทรมานจากไฟที่ถูกไหม้ ¹⁸² นั่นเป็นเพราะสิ่งที่สู้เจ้าได้
 ขวนขวายไว้ด้วยมือของสู้เจ้าเอง และพระเจ้าจะไม่ทรงอธรรมต่อปวง
 ป่าวของพระองค์” ¹⁸³ มีบางคนกล่าวว่า “พระเจ้าได้สั่งกำชับเราว่าเรา
 จะต้องไม่ยอมรับผู้ใดเป็นศาสนทูตจนกว่าเขาจะนำเอาสิ่งพลีที่ไฟจะกิน
 มันมาแสดงแก่เรา” จงบอกพวกเขาว่า “ก่อนหน้านี้ฉันได้มีศาสนทูตหลาย
 คนมายังพวกท่านพร้อมกับสัญญาอันชัดแจ้งและสิ่งที่พวกท่านพูด
 ถึง ทำไมพวกท่านถึงได้ฆ่ามันบีเหล่านั้นเล่า ถ้าหากพวกท่านพูดจริง?”
¹⁸⁴ ถ้าพวกเขาปฏิเสธเจ้า (อัมมัมมัด) ก่อนหน้าเจ้า ศาสนทูตหลายคน
 ที่มาพร้อมกับสัญญาต่าง ๆ และแผ่นจารึกและคัมภีร์ต่าง ๆ ก็ถูกปฏิเสธ
 มาแล้วเช่นกัน ¹⁸⁵ ทุกชีวิตจะต้องลิ้มรสความตาย และสู้เจ้าจะได้รับการ
 ตอบแทนอย่างครบครันในวันฟื้นคืนชีพ ดังนั้น ผู้ที่ประสบความสำเร็จ
 อย่างแท้จริงคือผู้ที่ถูกทำให้ออกจากนรกและถูกรับเข้าไว้ในสวรรค์
 เพราะชีวิตแห่งโลกนี้มีโชอันใดนอกจากเป็นเพียงสิ่งหลอกลวงเท่านั้น

186

สู้เจ้าจะต้องถูกทดสอบในทรัพย์สินของสู้เจ้าและสู้เจ้าจะต้อง

ได้ยื่นสิ่งที่เจ็บปวดมากมายจากบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้านี้สู่เจ้าและจากบรรดาผู้ตั้งสิ่งอื่นเป็นภาคีร่วมกับพระเจ้า แต่ถ้าหากสุเจ้าอดทนและสำรวมตนจากความชั่ว นั่นก็เป็นข้อพิสูจน์ถึงการยืนหยัดอย่างมั่นคง¹⁸⁷ พระเจ้าได้ทำสัญญากับบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ว่าจะทำให้คัมภีร์เป็นที่กระจางแก่ผู้คนและจะไม่ปิดบังมัน แต่พวกเขากลับทิ้งมันไว้ข้างหลัง พวกเขาและแลกเปลี่ยนมันด้วยราคาเล็กน้อย ช่างเป็นการแลกเปลี่ยนที่ชั่วช้าเสียในกระไร¹⁸⁸ บรรดาผู้ที่ระเรงในการกระทำผิดและรักที่จะถูกสรรเสริญในสิ่งที่พวกเขาไม่ได้กระทำ จงอย่าคิดว่าจะปลอดภัยจากการลงโทษ สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด¹⁸⁹ อำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

¹⁹⁰ แท้จริง ในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และในการสืบเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวันนั้นมีสัญญาณสำหรับปวงผู้มีความเข้าใจ¹⁹¹ ผู้ที่ระลึกถึงพระเจ้าขณะยืน นั่งและนอนตะแคง พวกเขาจะใคร่ครวญในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน (พวกเขาจะกล่าวว่า) “พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์มิได้ทรงสร้างสิ่งทั้งปวงนี้ขึ้นมาโดยไร้วัตถุประสงค์ พระองค์ทรงมหาบริสุทธิยิ่ง ดังนั้น โปรดช่วยเราให้พ้นจากการลงโทษของไฟนรกด้วยเถิด”¹⁹² พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง ผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เข้าไปในไฟนรก แน่نون พระองค์ทรงทำให้เขาอัปยศ สำหรับผู้ทำความผิดนั้นไม่มีผู้ช่วยเหลือ¹⁹³ โอ้พระผู้อภิบาล แท้จริง เราได้ยื่นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่การศรัทธาว่า “จงศรัทธาต่อพระผู้อภิบาลของพวกท่าน” แล้วพวกเราได้ศรัทธา โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอภัยโทษความผิดของเราและได้โปรดลบล้างความชั่วทั้งหลายของเรา และโปรดให้เราตายร่วมกับผู้ทรงคุณธรรม¹⁹⁴ พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานแก่เราในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาแก่เราผ่านบรรดา

ศาสนทูตของพระองค์ และโปรดอย่าทำให้เราอัปยศในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ แท้จริง พระองค์ไม่ทรงผิดสัญญา”

¹⁹⁵ พระผู้อภิบาลของพวกเขาได้ทรงตอบพวกเขาว่า “ฉันจะไม่ปล่อยให้การทำงานของผู้ทำงานในหมู่ผู้เจ้าเสียหาย ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง เพราะสุเจ้ามาจากกันและกัน ดังนั้น ฉันจะให้อภัยบาปของบรรดาผู้ออพยพหรือถูกขับไล่ออกจากบ้านของพวกเขา ผู้ได้รับความทุกข์จากการถูกกดขี่ข่มเหงในแนวทางของฉัน ผู้ต่อสู้และผู้ถูกฆ่า แน่หนอน ฉันจะรับพวกเขาเข้าไปในสวนสวรรค์ซึ่งเบื้องล่างนั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน” นี่คือการตอบแทนจากพระเจ้า และพระเจ้าเท่านั้นที่มีการตอบแทนที่ดีเลิศ ¹⁹⁶ จงอย่าให้การทำงานของบรรดาผู้ปฏิบัติเสาะแสวงธรรมในแผ่นดินล่อลวงเจ้า ¹⁹⁷ เพราะนั้นเป็นผลประโยชน์เพียงเล็กน้อย แล้วพวกเขาจะเข้าไปสู่รกรากอันเป็นสถานที่พำนักอันชั่วช้า ¹⁹⁸ แต่สำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา นั้น พวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์ที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ซึ่งพวกเขาจะได้เข้าไปอยู่ในนั้น นี่คือการต้อนรับจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา การตอบแทนของพระเจ้านั้นดียิ่งสำหรับผู้ทรงคุณธรรม ¹⁹⁹ ในหมู่ชาวคัมภีร์นั้นมีบางคนศรัทธาในพระเจ้าและคัมภีร์ที่ได้ถูกประทานแก่สุเจ้าและที่ได้ถูกประทานแก่พวกเขา พวกเขาเป็นผู้ถ่อมตนต่อพระเจ้าและไม่แลกเปลี่ยนวามะของพระเจ้าด้วยราคาเล็กน้อย พวกเขาเหล่านี้จะได้รับรางวัลจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เพราะแท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการชำระ ²⁰⁰ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอดทนและและจงยืนหยัดในความศรัทธาของสุเจ้า และจงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ

4. ผู้หญิง

อัล-นิซาอ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ โอ้มนุษย์เอ๋ย จงเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ผู้ทรงสร้างสุเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง และจากชีวิตนั้น พระองค์ได้ทรงสร้างคู่ครองของมัน และจากคู่ นั้น พระองค์ได้ทรงแพร่ขยายทั้งผู้ชายและผู้หญิงออกไป(บนหน้าแผ่นดิน)อย่างมากมายนับไม่ถ้วน และจงเกรงกลัวพระเจ้าที่สุเจ้าต่างเรียกร้องสิทธิซึ่งกันและกัน และจงคำนึงถึงหน้าที่ของสุเจ้าในเรื่องการรักษาความสัมพันธ์ทางเครือญาติ แท้จริง พระเจ้าทรงเฝ้าดูสุเจ้าอยู่เสมอ* ² จงให้เด็กกำพร้าซึ่งสมบัติของพวกเขา และจงอย่าแลกเปลี่ยนสิ่งเลวของสุเจ้าแทนสิ่งดีของพวกเขา และจงอย่ากินสมบัติของพวกเขา โดยการปะปนมันกับสมบัติของสุเจ้า เพราะแท้จริง มันเป็นบาปอันมหันต์

³ ถ้าหากสุเจ้าเกรงว่าไม่สามารถที่จะให้ความเป็นธรรมแก่เด็กหญิงกำพร้า ดังนั้น จงแต่งงานกับผู้หญิงสองหรือสามหรือสี่ที่สุเจ้าสบใจ แต่ถ้าหากสุเจ้าเกรงว่าจะไม่สามารถให้ความยุติธรรม ได้ จงแต่งงานกับผู้หญิงเพียงคนเดียวหรือแต่งงานกับหญิงที่อยู่ในความครอบครองของสุเจ้า นั่นเป็นการดีกว่าที่สุเจ้าจะได้ไม่ล้าเอียง ⁴ และจงให้ของหมั้นของนางแก่นางโดยเต็มใจ แต่ถ้านางคืนส่วนหนึ่งของมันแก่สุเจ้าโดยนางยินดีเอง สุเจ้าจะใช้นั้นด้วยความสุขและด้วยความปรารถนาดีก็ได้

* มนุษย์ทั้งหมดเป็นหนึ่งในเดียวและเหมือนกันโดยกำเนิด ทุกคนสามารถย้อนต้นกำเนิดของตนเองได้ว่าตัวเองมาจากพ่อแม่คนเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นที่มนุษย์ทั้งหมดต้องมีความรู้สึกถึงความเป็นพี่น้องกัน และอยู่ด้วยความยุติธรรมและปรารถนาดีต่อกันเหมือนกับเป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน

5 จงอย่าให้ทรัพย์สินที่พระเจ้าได้ทำให้เป็นปัจจัยยังชีพของสุเจ้าแก่คนปัญญาอ่อน แต่สุเจ้าจงให้เครื่องยังชีพและเครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา และจงพูดแก่พวกเขาด้วยคำพูดที่ดี⁶ จงเฝ้าสังเกตและทดสอบเด็กกำพร้าจนกว่าพวกเขาบรรลุถึงวัยสมรส และถ้าสุเจ้าคิดว่าพวกเขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว จงมอบสมบัติของพวกเขาคืนให้แก่พวกเขา จงอย่ากินทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาอย่างสิ้นเปลืองและรีบเร่งเพราะกลัวว่าพวกเขาจะเติบโตขึ้น ถ้าหากผู้ดูแลเด็กกำพร้าคนใดเป็นผู้มั่งคั่ง ก็ให้เขาละเว้นจากทรัพย์สินของเด็กกำพร้า แต่ถ้าผู้ใดยากจน ก็ให้เขากินมันแต่พอควร และเมื่อสุเจ้ามอบทรัพย์สินของพวกเขาคืนให้แก่พวกเขา จงให้มีบางคนเป็นพยาน และพระเจ้านั้นเพียงพอแล้วในฐานะเป็นผู้ชำระ⁷ สำหรับผู้ชายก็มีส่วนจากที่พ่อแม่และญาติสนิทได้ทิ้งไว้ และสำหรับผู้หญิงก็มีส่วนจากที่พ่อแม่และญาติสนิทได้ทิ้งไว้ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตามเพราะส่วนแบ่งนี้⁸ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว⁸ และถ้าหากญาติและเด็กกำพร้าและคนยากจนอยู่ในตอนที่มีการแบ่งมรดก จงให้บางสิ่งจากมรดกนั้นแก่พวกเขาบ้าง และจงพูดแก่พวกเขาด้วยถ้อยคำที่ดี⁹ คนที่เป็นห่วงลูกหลานที่อ่อนแอของตัวเองว่าจะอยู่อย่างไรถ้าหากตัวเองตายไปและทิ้งลูกหลานไว้ข้างหลังควรแสดงความเป็นห่วงเช่นเดียวกันนี้บ้างต่อเด็กกำพร้า ดังนั้น จงให้พวกเขาเกรงกลัวพระเจ้าและรักษาความยุติธรรม¹⁰ บรรดาผู้กินสมบัติของเด็กกำพร้าโดยไม่ชอบธรรมนั้น แท้จริงแล้ว พวกเขาเพียงแค่กลืนไฟนรกเข้าไปในท้องของพวกเขา ในไม่ช้า พวกเขาจะถูกโยนเข้าไปในเปลวเพลิง

¹¹ พระเจ้าทรงสั่งสุเจ้าเกี่ยวกับลูกๆของสุเจ้าในเรื่องมรดกว่า สำหรับส่วนแบ่งของชายนั้นจะเท่ากับผู้หญิงสองคน แต่ถ้าหากมีทายาทหญิงเกินสองคน ส่วนแบ่งของนางทั้งหมดคือสองในสามของผู้ตายได้ทิ้งไว้ แต่ถ้ามีลูกหญิงเพียงคนเดียว ส่วนแบ่งของนางคือครึ่งหนึ่งของทั้งหมด ถ้าหากผู้ตายมีบุตร พ่อและแม่ของเขาแต่ละคนมีสิทธิจะได้อึ่งหนึ่งใน

ของทั้งหมด แต่ถ้าหากเขาไม่มีบุตรและพ่อแม่ของเขาเท่านั้นที่เป็นทายาทของเขา ดังนั้น แม่ของเขาจะได้หนึ่งในสามของทั้งหมด แต่ถ้าหากเขามีพี่ชายน้องชาย(หรือพี่สาวน้องสาว) แม่ของเขาก็จะได้หนึ่งในหกของทั้งหมด การแบ่งส่วนมรดกนี้จะมีขึ้นหลังจากที่พินัยกรรมได้รับการปฏิบัติโดยครบถ้วนและหลังจากที่ได้มีการชำระหนี้สินแล้ว เกี่ยวกับพ่อของสุเจ้าและลูกๆของสุเจ้านั้น สุเจ้าไม่รู้หรือกว่าใครที่เป็นประโยชน์ต่อสุเจ้ามากกว่ากัน แต่การกำหนดส่วนแบ่งนี้เป็นไปโดยพระเจ้าและพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้และผู้ทรงปรีชาญาณ ¹² สำหรับสุเจ้าคือครึ่งหนึ่งของสิ่งที่ภรรยาของสุเจ้าได้ทิ้งไว้ถ้าหากนางไม่มีบุตร แต่ถ้าหากนางมีบุตร สุเจ้าก็ได้รับหนึ่งในสี่ของสิ่งที่นางได้ทิ้งไว้หลังจากที่พินัยกรรมได้รับการปฏิบัติโดยครบถ้วนและหลังจากที่ได้มีการชำระหนี้สินแล้ว และสำหรับนางคือหนึ่งในสี่ของมรดกที่สุเจ้าได้ทิ้งไว้ถ้าสุเจ้าไม่มีบุตร แต่ถ้าสุเจ้ามีบุตร นางมีสิทธิได้ส่วนแบ่งหนึ่งในแปดของสิ่งที่สุเจ้าได้ทิ้งไว้ หลังจากthatพินัยกรรมได้รับการปฏิบัติโดยครบถ้วนและหลังจากที่ได้มีการชำระหนี้สินแล้ว และถ้าผู้ตายไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงไม่มีบุตร แต่มีพี่ชายหรือน้องชายหนึ่งคนหรือมีพี่น้องหรือน้องสาวหนึ่งคน ดังนั้นแต่ละคนจากทั้งสองจะได้หนึ่งในหกของทั้งหมด แต่ถ้าพี่น้องชายหญิงมีมากกว่านั้น ส่วนแบ่งของพวกเขาก็เป็นหนึ่งในสามของทั้งหมด หลังจากthatพินัยกรรมได้รับการปฏิบัติโดยครบถ้วนและหลังจากที่ได้มีการชำระหนี้สินแล้วเพื่อที่จะได้ไม่เป็นผลเสียแก่ใคร นี่เป็นคำสั่งจากพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงขจัด ¹³ เหล่านี้คือข้อกำหนดของพระเจ้า ผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เขาเข้าสวรรค์ที่เบื้องล่างมันมีลำนำหลายสายไหลผ่านซึ่งเขาจะพำนักอยู่ในนั้น และนั่นคือความสำเร็จที่สูงสุด ¹⁴ แต่ผู้ใดฝ่าฝืนพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และละเมิดข้อกำหนดของพระองค์

พระองค์จะทรงให้เขาเข้าไปในไฟซึ่งเขาจะอยู่ในนั้น และสำหรับเขาคือ การลงโทษอันอัปยศ

¹⁵ ถ้าผู้หญิงคนใดในหมู่ผู้หญิงของสุเจ้าทำผิดประเวณี จงให้มีพยาน สืบคนจากในหมู่สุเจ้ามายืนยันต่อนาง และถ้าพวกเขายืนยันว่านางทำ ผิด ดังนั้น จงกักตัวนางไว้ในบ้านจนกระทั่งความตายได้มาถึงนาง หรือ พระเจ้าทรงเปิดหนทางให้แก่นาง ¹⁶ หากผู้ชายสองคนในหมู่สุเจ้ากระทำ ผิดเช่นเดียวกัน จงลงโทษเขาทั้งสอง แล้วถ้าหากเขาสำนึกผิดและ ปรับปรุงตัวเอง จงปล่อยเขาทั้งสองไว้เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงนิรโทษ กรรมโดยปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁷ แท้จริง การสำนึกผิดที่พระเจ้าทรง รับนั้นมีแต่เฉพาะคนที่ทำความผิดด้วยความโง่เขลา แล้วหลังจากนั้นเขา สำนึกผิดโดยทันที พระเจ้าจะทรงหันไปยังคนเหล่านั้นโดยปราณีเพราะ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ ¹⁸ การให้อภัยนั้นมิใช่ สำหรับบรรดาผู้กระทำความชั่วต่าง ๆ เป็นนิจจนกระทั่งความตายได้มายัง คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขาแล้วเขาก็กล่าวว่า “ตอนนี้ฉันสำนึกผิดแล้ว” และไม่ใช้สำหรับผู้ที่ตายในสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธา คนเหล่านี้ เราได้ เตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับเขาแล้ว

¹⁹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ไม่เป็นที่อนุมัติแก่สุเจ้าที่จะเอาหญิงหม้าย มาเป็นมรดกโดยผืนใจนาง และจงอย่าบีบบังคับนางเพื่อที่จะเอาของหมั้น บางส่วนที่สุเจ้าได้ให้นางไป เว้นแต่นางจะทำการอันชั่วช้าอย่างชัดเจน และจงอยู่ร่วมกับนางโดยดีถึงแม้ว่าสุเจ้าจะชังนางก็ตาม มันเป็นไปได้ที่ สุเจ้าอาจไม่ชอบบางสิ่งที่พระเจ้าอาจทำให้มันเป็นที่มาของสิ่งที่ดี ๆ อย่าง มากมาย ²⁰ ถ้าสุเจ้าต้องการจะแต่งงานกับภรรยาอีกคนหนึ่งแทนภรรยา ที่มีอยู่ จงอย่าเอาสิ่งใดจากสิ่งที่สุเจ้าให้แก่นางไปกลับคืนมา ถึงแม้ว่ามัน จะเป็นสมบัติของพะเนินก็ตาม สุเจ้าจะเอามันกลับมาด้วยการใส่ร้ายและ บาบอันชัดแจ้งกระนั้นหรือ? ²¹ สุเจ้าจะเอามันคืนได้อย่างไรในเมื่อสุเจ้า ทั้งสองเคยอยู่ร่วมกันมาอย่างมีความสุขและนางได้รับคำสัญญาอันมั่นคง

จากสุเจ้าว่าจะอยู่ร่วมกับนางแล้ว ? ²² จงอย่าแต่งงานกับบรรดาหญิงที่พ่อของสุเจ้าได้แต่งงานมาก่อน ยกเว้นสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต แท้จริง นี่เป็นสิ่งที่น่าละอายและน่าเกลียดและเป็นการกระทำที่ชั่ว

²³ ผู้ที่สุเจ้าถูกห้ามแต่งงานด้วยคือแม่ของสุเจ้า ลูกสาวของสุเจ้า พี่สาวน้องสาวของสุเจ้า พี่สาวน้องสาวของพ่อของสุเจ้า และพี่สาวน้องสาวของแม่ของสุเจ้า ลูกสาวของพี่ชายน้องชายของสุเจ้าและลูกสาวของพี่สาวน้องสาวของสุเจ้า แม่นมที่ให้นมแก่สุเจ้าและพี่สาวน้องสาวที่ร่วมนมกับเจ้า แม่ของภรรยาของสุเจ้าและลูกสาวของภรรยาของสุเจ้าที่สุเจ้าให้ความอุปการะ ลูกสาวของภรรยาที่สุเจ้าได้สมสู่นางแล้ว แต่กับภรรยาที่สุเจ้ายังไม่ได้สมสู่ นางนั้นก็ไม่นับว่าเป็นบาปอันใดที่สุเจ้าจะแต่งงานกับลูกสาวของนาง และที่ต้องห้ามสำหรับสุเจ้าอีกก็คือภรรยาของลูกชายของสุเจ้าที่มาจากท้องของสุเจ้า และเป็นที่ต้องห้ามแก่สุเจ้าที่จะเอาหญิงที่เป็นพี่สาวน้องสาวเป็นภรรยาในเวลาเดียวกัน ยกเว้นสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้วในอดีต แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ²⁴ เป็นที่ต้องห้ามอีกเช่นกันคือหญิงที่แต่งงานแล้ว เว้นแต่ที่ตกอยู่ในมือของสุเจ้าในฐานะเชลยสงคราม นี่เป็นคำบัญชาของพระเจ้าที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับสุเจ้า นอกเหนือจากนั้นแล้วเป็นที่อนุมัติสำหรับสุเจ้าที่จะแสวงหาการแต่งงานกับหญิงอื่นด้วยทรัพย์สินของสุเจ้าโดยที่สุเจ้าแต่งงานกับนาง และมีใช้การลักลอบผิดประเวณี เมื่อสุเจ้าอยู่กินกับพวกนางแล้ว จงให้ของขวัญแต่งงานแก่นาง และไม่มีบาปอันใดแก่สุเจ้าในการที่จะประนีประนอมโดยเห็นชอบซึ่งกันและกันในเรื่องของขวัญแต่งงาน แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ ²⁵ ถ้าผู้ใดในหมู่สุเจ้าไม่สามารถแต่งงานกับหญิงผู้ศรัทธาที่เป็นไท จงแต่งงานกับสาวหญิงผู้ศรัทธาที่อยู่ในความครอบครองของสุเจ้า พระเจ้าทรงรู้ดียิ่งในความศรัทธาของสุเจ้า บางคนของสุเจ้ามาจากอีกบางคน ดังนั้น จงแต่งงานกับนางโดยการอนุมัติของผู้ดูแลนาง และจงให้ของขวัญแต่งงานแก่นางตามสมควรเพื่อที่นางจะได้

ใช้ชีวิตสมรสอย่างมีเกียรติ มิใช่เป็นผู้ค้าประเวณีและมีชื่อเสียงลับ และถ้าหากนางมีชู้หลังจากที่นางได้แต่งงานแล้ว การลงโทษสำหรับนางก็คือครึ่งหนึ่งของโทษที่ถูกกำหนดไว้สำหรับหญิงที่เป็นไท นี่มิใช่ไว้สำหรับผู้เกรงว่าตัวเองจะมีบาป แต่มันเป็นการตักเตือนสำหรับสุเจ้าที่จะอดกลั้นตนเอง และพระเจ้าทรงเป็นผู้ให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

²⁶ พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้ความกระจำงแก่สุเจ้าและแนะนำสุเจ้าซึ่งแนวทางของบรรดาผู้ทรงความดีก่อนหน้าสุเจ้า และพระองค์ทรงหันมายังสุเจ้าโดยปราณี พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ²⁷ พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะหันมายังสุเจ้าโดยปราณี แต่บรรดาผู้ปฏิบัติตามความใคร่ต้องการที่จะให้สุเจ้าหันห่างออกจากแนวทางที่ถูกตอง ²⁸ พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะผ่อนปรนให้สุเจ้า เพราะมนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาอย่างอ่อนแอ

²⁹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ากินทรัพย์สินในระหว่างสุเจ้ากันเองโดยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง เว้นแต่โดยการทำการค้าด้วยการยินยอมร่วมกันของสุเจ้า จงอย่าฆ่ากันและกัน เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงเมตตาที่สุดต่อสุเจ้า ³⁰ ถ้าผู้ใดกระทำการละเมิดและอยู่ดีธรรมเช่นนั้น เราจะโยนเขาเข้าไปในไฟนรก และนั่นเป็นการง่ายมากสำหรับพระเจ้า ³¹ ถ้าหากสุเจ้าหลีกห่างจากความชั่วร้ายต่างๆที่ถูกห้ามแก่สุเจ้า เราจะลบล้างความผิดเล็กๆน้อยๆของสุเจ้า และเราจะรับสุเจ้าเข้าไปในสถานอันมีเกียรติ ³² จงอย่าอิจฉาในสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงโปรดปรานแก่ใครบางคนมากกว่าสุเจ้าอีกบางคน สำหรับชายจะได้ส่วนที่พวกเขาควรได้ตามที่พวกเขาได้ขวนขวายไว้ และสำหรับหญิงจะได้ส่วนที่พวกนางควรจะได้ตามที่พวกนางขวนขวายไว้ และจงวอนขอความโปรดปรานจากพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งเสมอ ³³ สำหรับทุกคน เราได้ตั้งทายาทของมรดกที่พ่อแม่และญาติสนิทได้ทิ้งไว้ สำหรับบรรดาผู้ที่สุเจ้าได้ทำสัญญาไว้นั้น จงให้ส่วนแบ่งของพวกเขาก่อนพวกเขาด้วย แท้จริง พระเจ้าทรงเฝ้ามองทุกสิ่งทุกอย่าง

³⁴ ผู้ชายเป็นผู้คุ้มครองดูแลกิจการของผู้หญิงโดยการที่พระเจ้าได้ทรงโปรดปรานทำให้บางคนในพวกเขาเหนือกว่าอีกบางคนและโดยการที่พวกเขาใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาเลี้ยงดูนาง ดังนั้น หญิงที่ดีทั้งหลายคือหญิงที่เชื่อฟังและปกป้องสิ่งที่พระเจ้าให้พวกนางปกป้องในยามที่สามีไม่อยู่ สำหรับหญิงที่สุเจ้าเกรงการต้อตึงของนาง จงตักเตือนนางก่อนและ(หากยังต้ออีก) จงปล่อยนางไว้ให้ห่างจากที่นอนของสุเจ้า และสุดท้ายจงตักเตือนนาง(เบาๆ)* หากนางเชื่อฟังสุเจ้าแล้ว จงอย่าหาเหตุอื่นมาลงโทษนาง แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงเกรียงไกรเสมอ ³⁵ ถ้าสุเจ้าเกรงว่าจะแตกแยกกันระหว่างชายคนหนึ่งกับภรรยาของเขา ดังนั้น จงตั้งตุลาการคนหนึ่งจากญาติของสามีและคนหนึ่งจากญาติของภรรยา ถ้าหากทั้งสองฝ่ายปรารถนาที่จะปรองดอง พระเจ้าจะทรงสร้างหนทางประสานระหว่างสองฝ่ายให้ แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งและเป็นผู้ทรงตระหนักเสมอ

³⁶ จงเคารพสักการะพระเจ้า และจงอย่านำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ จงปฏิบัติดีต่อพ่อแม่ของสุเจ้า ต่อญาติสนิท เด็กกำพร้า ผู้ขัดสน เพื่อนบ้านที่ใกล้ชิดและห่างไกล เพื่อนข้างเคียง ผู้เดินทางและทาสที่อยู่ในความครอบครองของสุเจ้า แท้จริง พระเจ้ามีทรงรักผู้โหยหิว ผู้ทุกข์ ³⁷ ผู้ตระหนี่และเลี้ยงสอนคนอื่นให้ตระหนี่และซ่อนเร้นความโปรดปรานของพระเจ้าที่พระองค์ประทานแก่พวกเขานั้น เราได้เตรียมการลงโทษอันอภัยไม่ได้แล้วสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธธรรมแล้ว ³⁸ และ(พระเจ้าไม่ชอบ) บรรดาผู้ใช้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาเพื่ออื้ออวมมนุษย์และพวกเขาไม่ศรัทธาในพระเจ้าและไม่ศรัทธาในวันสุดท้าย ผู้ใดมีชாதานเป็นสหาย เขานั้นก็มีสหายที่เลวทราม ³⁹ จะเกิดผลร้ายอะไรแก่พวกเขาเล่าถ้าพวกเขาศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายและใช้จ่ายจากที่พระเจ้าประทานแก่

* นี่หมายถึงการกระทำเป็นสัญลักษณ์ เพราะท่านนบีห้ามตีภรรยา โดยกล่าวว่า “จงอย่าตีสิ่งที่พระเจ้าสร้างมา”

พวกเขา? หากเขาทำเช่นนั้น แน่نون พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาทำเสมอ ⁴⁰ แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงอธรรมต่อผู้ใดแม้แต่เพียงนิดเดียว และถ้าหากใครทำดี พระองค์จะทรงเพิ่มพูนมันเป็นทวีคูณ และจะประทานรางวัลอันใหญ่หลวงจากพระองค์

⁴¹ แล้วพวกเขาจะอย่างไรเล่าเมื่อเราจะนำพยานคนหนึ่งมาจากทุกประชาชาติและได้ให้เจ้า(มุฮัมมัด)เป็นพยานต่อคนเหล่านี้? ⁴² วันนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและไม่เชื่อฟังศาสนทูตผู้นี้จะขอให้แผ่นดินแยกกลบพวกเขาไป แต่พวกเขาไม่อาจจะปิดบังสิ่งใดจากพระเจ้าได้ ⁴³ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ามาฆาในขณะที่ยูเจ้ามีนเมาอยู่ จนกว่ายูเจ้าจะรู้ในสิ่งที่ยูเจ้ากล่าว และจงอย่ามาฆาในขณะที่ยูเจ้าไม่สะอาดจนกว่ายูเจ้าจะอาบน้ำ ยกเว้นเมื่อยูเจ้าเดินผ่าน และถ้าหากยูเจ้าป่วยหรืออยู่ในระหว่างเดินทาง หรือผู้ใดในหมู่ยูเจ้ามาจากส้วมหรือยูเจ้าแตะต้องผู้หญิงและยูเจ้าหาหน้าไม่พบ ดังนั้น จงหาฝุ่นหรือทรายที่สะอาดลูบหน้าของยูเจ้าและมือของยูเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงนิรโทษ ผู้ทรงอภัยเสมอ

⁴⁴ เจ้าไม่รู้จักบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ดอกหรือ? พวกเขาซื้อความหลงผิดและพวกเขาปรารถนาที่จะให้ยูเจ้าหลงทางด้วย

⁴⁵ พระเจ้าทรงรู้จักศัตรูของยูเจ้าดียิ่ง และพระเจ้านั้นเพียงพอแล้วที่จะเป็นผู้ทรงคุ้มครองและผู้ทรงช่วยเหลือ ⁴⁶ ชาวียิวบางคนได้นำบางถ้อยคำจากคัมภีร์มาบิดเบือนโดยกล่าวว่า “เราได้ยินแล้ว แต่เราไม่เชื่อฟัง” หรือ “ได้ยินโดยไม่ไดฟัง” และพวกเขากล่าวว่า “จงดูเรา” โดยบิดลื่นของพวกเขาเพื่อเป็นการลบล้าง แต่ถ้าหากพวกเขากล่าวว่า “เราได้ยินและเราเชื่อฟัง” และ “จงฟังเราและดูเราโดยเห็นดีด้วย” มันจะเป็นการดีกว่าและเหมาะสมกว่าสำหรับพวกเขา แต่พระเจ้าได้ทรงสาปแช่งพวกเขาแล้วเพราะการที่พวกเขาถือรั้นเพื่อที่พวกเขาจะไม่ศรัทธา ยกเว้นแต่เพียงไม่กี่คนเท่านั้น”

⁴⁷ โอ้ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย จงศรัทธาในสิ่งที่เราได้ประทานลงมาเป็นสิ่ง

ยื่น(คำพูดล่วงหน้า)ที่มีอยู่กับสุเจ้าก่อนที่เราจะทำลาย(ความสำคัญของสุเจ้าในเรื่อง)คำแนะนำเพื่อที่จะสร้างความหายนะหรือสาปแช่งสุเจ้าตั้งที่เราได้สาปแช่งพวกที่ละเมิดวันสะบาโตมาแล้ว คำบัญชาของพระเจ้าจะเป็นไปตามนั้นอย่างสมบูรณ์เสมอ ⁴⁸ พระเจ้าไม่ทรงให้อภัยใครก็ตามที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ ในขณะที่พระองค์จะทรงให้อภัยใครก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์สำหรับสิ่งใดที่นอกเหนือจากนั้น ใครก็ตามที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า แน่نون เขาได้ก่อบาปอันมหันต์ ⁴⁹ เจ้าไม่เห็นบรรดาผู้ถือว่าตัวของพวกเขาคือเป็นผู้บริสุทธิ์ดอกหรือ ? พระเจ้าเท่านั้นที่ทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์บริสุทธิ์และพวกเขาจะไม่ถูกรอกรรมแม้แต่เท่าความกว้างของเส้นผม ⁵⁰ จงดูเถิดว่าพวกเขาถูกร้องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าอย่างไร ? และนี่เป็นบาปอันชัดแจ้ง

⁵¹ เจ้าไม่ได้เห็นบรรดาผู้ที่ได้รับส่วนหนึ่งของคัมภีร์ดอกหรือ? พวกเขาเชื่อในเรื่องเวทมนต์ไสยศาสตร์และการเคารพรูปปั้น พวกเขากล่าวถึงบรรดาผู้ปฏิเสธธรรมว่า “พวกเขาเหล่านั้นได้รับทางนามมากกว่าผู้ศรัทธาเสียอีก” ⁵² คนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงสาปแช่งพวกเขาและผู้ใดที่พระเจ้าทรงสาปแช่ง เจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาเลย ⁵³ พวกเขามีส่วนในอำนาจของพระเจ้ากระนั้นหรือ ? ถ้าหากพวกเขามี พวกเขาจะไม่แบ่งให้ใคร แม้แต่เท่ารูเมิลัดอินทผลัม ⁵⁴ หรือพวกเขาก็อาจคนอื่นเพราะพระเจ้าประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขา? เราได้ประทานคัมภีร์และวิทย์ปัญญาแก่ลูกหลานของอิสราเอล และได้ประทานอำนาจอันยิ่งใหญ่แก่พวกเขา ⁵⁵ พวกเขาบางคนศรัทธาในคัมภีร์และบางคนหันห่างออกจากมัน นรกที่ไฟลุกโชนเพียงพอแล้ว (สำหรับคนพวกนี้) ⁵⁶ เราจะโยนบรรดาผู้ปฏิเสธสิ่งที่เราประทานมาลงไปในไฟนั้น เมื่อใดก็ตามที่ผิวหนังของพวกเขาไหม้เกรียม เราจะเปลี่ยนผิวหนังใหม่ให้พวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้รับสิมรการลงโทษอย่างเต็มที่ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁵⁷ สำหรับบรรดาผู้

ศรัทธาและกระทำการงานที่ดี เราจะให้พวกเขาได้เข้าสวนสวรรค์ที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านเพื่อที่พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป พวกเขาจะมีคูครองที่บริสุทธิ์และเราจะให้พวกเขาเข้ามาอยู่ในสถานที่ยืนร่มรื่น

58 พระเจ้าทรงบัญชาสุเจ้าให้มอบสิ่งที่สุเจ้าได้รับความไว้วางใจคืนแก่เจ้าของของมัน และเมื่อสุเจ้าพิพากษาระหว่างมนุษย์ จงพิพากษาโดยยุติธรรม คำสั่งของพระเจ้าที่มีต่อสุเจ้านั้นเป็นสิ่งประเสริฐยิ่ง แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงไดยินเสมอ ผู้ทรงเห็นเสมอ 59 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังพระเจ้าและจงเชื่อฟังศาสนทูต และบรรดาผู้ที่ได้รับมอบอำนาจหน้าที่ในหมู่สุเจ้า ดังนั้น หากสุเจ้าโต้แย้งกันในเรื่องใด จงอ้างมันกลับไปยังพระเจ้าและศาสนทูตถ้าสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายอย่างแท้จริง นั่นเป็นการดีกว่าและเป็นการดีที่สุดในการยุติ 60 (อินนบี) เจ้าไม่เห็นบรรดาผู้อ้างว่าพวกเขาศรัทธาในคัมภีร์ที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เจ้าและ(แก่บรรดานบีอื่น ๆ) ก่อนหน้าเจ้าหรือ? ถึงขนาดนี้แล้ว พวกเขายังหันไปหาคนชั่วมาตัดสินเรื่องต่างๆ ของพวกเขาอีกทั้งๆ ที่พวกเขาได้รับคำสั่งแล้วว่าอย่าเชื่อฟังคนเหล่านั้น ชาดานปรารถนาที่จะทำให้พวกเขาหลงออกไปไกล 61 เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงมายังสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานมาและยังศาสนทูต” เจ้าจะเห็นพวกตลบตะแลงหันหลังให้เจ้า 62 แล้วเป็นอย่างไรเล่าเมื่อภัยพิบัติได้ประสบแก่พวกเขาเพราะสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้? พวกเขามาหาเจ้าพร้อมกับสาบานว่า “เราสาบานด้วยพระนามของพระเจ้าว่าเราไม่ปรารถนาสิ่งใดนอกจากการส่งเสริมความดีและการสมานฉันท์ 63 แต่พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา ดังนั้น จงอย่าสนใจสิ่งที่พวกเขาพูด และจงตักเตือนพวกเขาและจงพูดกับพวกเขาด้วยคำพูดที่ทำให้หัวใจของพวกเขาซาบซึ้ง

64 ศาสนทูตทุกคนที่เราส่งมาก็เพื่อจะได้รับการเชื่อฟังเพราะพระเจ้าได้ทรงบัญชาไว้ เมื่อพวกเขาหาเจ้าและขอการอภัยโทษจากพระเจ้า

เมื่อพวกเขาทำผิดต่อตัวของพวกเขาเองและศาสนทูตได้วิงวอนขอการอภัยโทษให้พวกเขาแล้ว พวกเขาจะพบว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงนิรโทษโดยปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁶⁵ ขอสาบานด้วยพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้า พวกเขาจะไม่เป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงจนกว่าพวกเขาจะยอมรับเจ้าเป็นผู้ตัดสินในเรื่องที่พวกเขามีความขัดแย้งกันและพวกเขาไม่มีการข้องใจในเรื่องที่เจ้าตัดสินและยอมรับการตัดสินนั้นอย่างนอบน้อม ⁶⁶ ถ้าเราสั่งพวกเขาว่า “จงสละชีวิตของสุเจ้าหรือออกจากที่พักของสุเจ้า” พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามนอกจากเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ถ้าพวกเขาทำสิ่งที่พวกเขาถูกสั่งให้ทำ มันจะเป็นการดีสำหรับพวกเขาและทำให้(ความศรัทธาของ)พวกเขาเข้มแข็งขึ้น ⁶⁷ และเราจะตอบแทนพวกเขาด้วยรางวัลอันยิ่งใหญ่จากเรา ⁶⁸ และนำทางพวกเขาไปสู่หนทางที่เที่ยงตรง ⁶⁹ ผู้ใดเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูต เขาจะได้อยู่กับบรรดาผู้ที่พระเจ้าประทานความโปรดปรานแก่พวกเขา นั่นคือบรรดานบี บรรดาผู้มีความซื่อสัตย์จริง(ซิดดีกิน) บรรดาผู้พิถีพิถันในสงคราม(ซุฮะดาร์) และบรรดากัลยาณนาชน(ซอลีฮีน) ช่างดีเสียนี้กระไรมวลมิตรเหล่านี้ ⁷⁰ นั่นคือความโปรดปรานจากพระเจ้าและเพียงพอแล้วที่พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่าง

⁷¹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเตรียมตัวสุเจ้าให้พร้อมเสมอ หลังจากนั้น จงเคลื่อนออกไปเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือเคลื่อนออกไปพร้อมกันทั้งหมด ⁷² ในหมู่สุเจ้านั้นมีผู้ที่ไม่ยอมออกไปกับกองทัพด้วย ถ้าหากมีทุกซัภัยอันใดประสบแก่สุเจ้า พวกเขาก็จะกล่าวว่า “พระเจ้าทรงโปรดปรานฉันที่ฉันไม่ได้ร่วมไปกับพวกเขา” ⁷³ แต่ถ้าสุเจ้าได้รับความโปรดปรานอันใดจากพระเจ้า พวกเขาจะกล่าวว่า “ถ้าฉันได้อยู่ร่วมกับพวกเขา ฉันคงจะได้รับความสำเร็จอันใหญ่หลวงด้วย” รวากับว่าไม่มีความรักความผูกพันใดๆเกิดขึ้นระหว่างสุเจ้ากับพวกเขามาก่อนเลย ⁷⁴ จงให้บรรดาผู้ที่แลกชีวิตโลกนี้เพื่อชีวิตโลกหน้าต่อสู้อยู่ในหนทางของพระเจ้า และผู้ใดต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า ไม่ว่าเขาถูกฆ่าหรือได้รับชัยชนะ ในไม่ช้า เรา

จะประหารรางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา ⁷⁵ แล้วทำไมสุเจ้าจึงไม่ต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าเพื่อผู้ชาย ผู้หญิงและเด็กที่อ่อนแอและถูกกดขี่ที่ร้องว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทรงนำเราออกจากเมืองที่ผู้คนของมันเป็นผู้กดขี่ข่มเหง และโปรดตั้งผู้คุ้มครองจากพระองค์ให้แก่เราและโปรดตั้งผู้ช่วยเหลือจากพระองค์แก่เราด้วยเถิด?” ⁷⁶ บรรดาผู้ศรัทธาหันต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหันต่อสู้ในหนทางของซาตาน ดังนั้น จงต่อสู้พวกพ้องของซาตาน แท้จริง แผนการของมารนั้นอ่อนแอ

⁷⁷ เจ้าไม่เห็นพวกที่ถูกบอกว่า “จยังมือของสุเจ้าจากการสู้รบไว้ชั่วขณะและจงดำรงนามาซและจ่ายชะกาต” ดอกหรือ? และเมื่อพวกเขาถูกบัญชาให้ต่อสู้ พวกเขາบางคนก็เกรงกลัวมนุษย์เหมือนกับเกรงกลัวพระเจ้าหรือกลัวยิ่งไปกว่านั้นเสียอีก พวกเขากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา ไฉนพระองค์จึงได้ทรงกำหนดการสู้รบให้แก่เรา? พระองค์น่าจะทรงเลื่อนมันออกไปอีกนิดหนึ่ง” จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “ความสุขสบายต่างๆในโลกนี้เป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยเท่านั้น แต่ความสุขของโลกหน้านั้นดีกว่ามากมายสำหรับผู้สละรวมตนจากความชั่ว และสุเจ้าจะมีได้รับความอยู่ดีธรรมแม้แต่น้อย ⁷⁸ ความตายจะเข้ามาหาสุเจ้าไม่ว่าสุเจ้าจะอยู่ในบ้อมปราการสูงอันมั่นคงก็ตาม” ถ้าความดีอันใดประสบแก่พวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “นี่มาจากพระเจ้า” และถ้าความชั่วอันใดประสบแก่พวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “นี่มาจากเจ้า” จงกล่าวเถิดว่า “ทุกอย่างมาจากพระเจ้า” มันเกิดอะไรกับคนเหล่านี้ที่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย? ⁷⁹ ความดีอะไรที่ประสบแก่เจ้านั้น มันมาจากพระเจ้า และความชั่วอะไรที่ประสบแก่เจ้านั้น มันมาจากตัวของสุเจ้าเอง เราได้ส่งเจ้า(มุฮัมมัด)มาเป็นศาสนทูตแก่มนุษยชาติ และเพียงพอแล้วที่พระเจ้าทรงเป็นพยาน

⁸⁰ ผู้ใดที่ปฏิบัติตามศาสนทูต ผู้นั้นก็เชื่อฟังพระเจ้า ส่วนผู้ใดหันหลังให้เขา เราไม่ได้ส่งเจ้ามาเป็นผู้เฝ้าดูพวกเขา ⁸¹ พวกเขากล่าวว่า “เราเชื่อ

ฟังท่าน” แต่เมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้า พวกเขาบางคนได้แอบชุมนุมกันในตอนกลางคืนเพื่อวางแผนต่อต้านสิ่งที่เจ้ากล่าว พระเจ้าทรงบันทึกสิ่งที่พวกเขาวางแผนไว้ ดังนั้น จงหลีกเลี่ยงจากพวกเขาและจงไว้วางใจในพระเจ้า พระเจ้าเท่านั้นที่พอแล้วสำหรับการมอบหมายความไว้วางใจ

⁸² พวกเขาไม่พิจารณาการอดอาหารหรือ? ถ้าหากมันมาจากผู้ใดอื่นนอกไปจากพระเจ้า แน่نون พวกเขาจะได้พบการขัดแย้งมากมายในนั้น ⁸³ เมื่อใดที่คนเหล่านี้ได้ยินข่าวเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความน่ากลัว พวกเขาจะแพร่มันออกไปทั่ว ถ้าหากพวกเขานำมันไปยังศาสนทูตและคนที่มีความน่าเชื่อถือในหมู่พวกเขา มันจะทำให้คนที่รู้เรื่องสามารถสอบสวนและสรุปเรื่องราวจากมันได้ ถ้าหากมิใช่เพราะความโปรดปรานและความเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อสุเจ้าแล้ว สุเจ้าทั้งหมดยกเว้นไม่กี่คนอาจจะต้องเดินตามรอยซาตาน

⁸⁴ ดังนั้น เจ้าจงต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า เจ้าไม่ต้องรับผิดชอบต่อผู้ใดยกเว้นต่อตัวของเจ้าเองเท่านั้น และจงเร่งรีบบรรดาผู้ศรัทธาให้ต่อสู้ด้วย ไม่ใช่ พระเจ้าจะทรงหยุดยั้งกำลังรบของบรรดาผู้ปฏิเสศสัจธรรม เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงแข็งแกร่งที่สุดในพลังรบและทรงเจียบขาดยิงในการลงโทษ ⁸⁵ ผู้ใดวอนขอในสิ่งที่ดี เขาจะได้รับส่วนหนึ่งจากมัน และถ้าใครวอนขอในสิ่งชั่ว เขาจะต้องไปตอบในสิ่งที่เขามีส่วนในนั้น แท้จริงพระเจ้าทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง ⁸⁶ เมื่อใครท้าทายสุเจ้าด้วยความเคารพ จงท้าทายตอบด้วยการท้าทายที่ดีกว่าหรืออย่างน้อยที่สุดก็ท้าทายกลับโดยเท่าเทียมกัน แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงชำระทุกสิ่งเสมอ ⁸⁷ พระองค์เป็นพระเจ้า ไม่มีสิ่งเคารพกราบไหว้อื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์จะทรงรวบรวมสุเจ้าในวันสิ้นคนชั่วซึ่งการมาของวันนั้นไม่มีข้อกลางแคลงสงสัยใดๆทั้งสิ้น และถ้อยคำของผู้ใดเล่าที่จะเป็นจริงยิ่งกว่าถ้อยคำของพระเจ้า?

ตลบตะแลงในขณะที่พระเจ้าได้ทรงหันพวกเขากลับไปสู่สภาพเดิม(การไม่ศรัทธา)ของพวกเขาแล้วเพราะความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้? สูเจ้าคิดจะนำทางผู้ที่พระองค์ทรงปล่อยเขาให้หลงผิดกระนั้นหรือ? ผู้ใดที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลงผิด สูเจ้าจะไม่พบหนทางใดสำหรับเขาเลย ⁸⁹ พวกเขาต้องการให้สูเจ้าเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเหมือนดังที่พวกเขาเป็น เพื่อที่สูเจ้าจะได้เหมือนกันกับพวกเขา ดังนั้น จงอย่าเอาพวกเขามาเป็นเพื่อน จนกว่าพวกเขาจะอพยพในหนทางของพระเจ้า และถ้าพวกเขาหันกลับ (ไปสู่การเป็นศัตรู) ดังนั้น จงจับกุมพวกเขาที่ใดก็ตามที่สูเจ้าพบและฆ่าพวกเขา และจงอย่าเอาพวกเขามาเป็นเพื่อนหรือผู้ช่วยเหลือ ⁹⁰ แต่จงยกเว้นบรรดาผู้ที่เข้าร่วมกับหมู่ชนที่เป็นพันธมิตรกับสูเจ้าโดยสนธิสัญญา หรือผู้ที่มาหาสูเจ้าด้วยห้วงอกที่หวนไหวไม่คิดจะต่อสู้สูเจ้าหรือต่อสู้ผู้คนของพวกเขา หากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะทรงทำให้พวกเขาจับอาวุธต่อสู้สูเจ้าแล้วแน่นอน ดังนั้น ถ้าพวกเขาถอยไปจากสูเจ้าและยุติความเป็นศัตรูของพวกเขาและเสนอสันติภาพต่อสูเจ้า ในกรณีเช่นนั้น พระเจ้าไม่ปล่อยให้มีหนทางใดสำหรับสูเจ้าที่จะไปทำร้ายพวกเขา ⁹¹ สูเจ้าจะได้พบพวกตลบตะแลงอีกบางพวกที่ต้องการได้รับความปลอดภัยจากสูเจ้าและจากหมู่ชนของพวกเขา แต่คนพวกนี้จะก่อความวุ่นวายเสียหายอีกเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาสบโอกาส ดังนั้น ถ้าพวกเขาไม่ถอยไปจากสูเจ้าและยังไม่มีภัยจากการต่อสู้สูเจ้า จงจับกุมพวกเขาและฆ่าพวกเขา ณ ที่ใดก็ตามที่สูเจ้าพบพวกเขา คนเหล่านี้แหละที่เราได้ให้อำนาจอย่างเต็มที่แก่สูเจ้าที่จะต่อสู้พวกเขา

⁹² ผู้ศรัทธาต้องไม่ฆ่าผู้ศรัทธาอีกคนหนึ่ง เว้นแต่โดยพลั้งผิด และถ้าผู้ใดฆ่าผู้ศรัทธาโดยพลั้งผิด เขาต้องปล่อยทาสผู้ศรัทธาหนึ่งคนให้เป็นอิสระและจ่ายค่าทำขวัญแก่ทายาทของผู้ที่ถูกฆ่า เว้นแต่พวกเขาจะยกให้เป็นทาน แต่ถ้าผู้ถูกฆ่าอยู่ในหมู่ชนที่เป็นศัตรูต่อสูเจ้าและเขาเป็นผู้ศรัทธา ดังนั้น การไถ่โทษก็คือการปลดปล่อยทาสผู้ศรัทธาหนึ่งคนให้

เป็นไท แต่ถ้าผู้ถูกข่มามีได้เป็นมุสลิมและเป็นพันธมิตรกับสุเจ้า ดังนั้นสุเจ้าต้องจ่ายค่าสินไหมให้แก่ญาติของเขาและปล่อยผู้ศรัทธาหนึ่งคนให้เป็นอิสระ แต่ถ้าผู้ใดไม่สามารถหาหาสได้ เขาต้องถือศีลอดติดต่อกันสองเดือน นี่เป็นสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสั่งไว้สำหรับการสำนึกผิด พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ⁹³ ถ้าผู้ใดข่มผู้ศรัทธาโดยเจตนา การตอบแทนของเขาคือนรกนิรันดร์กาล พระเจ้าจะทรงตำหนิและทรงสาปแช่งเขาและทรงเตรียมการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัวไว้สำหรับเขา

⁹⁴ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสุเจ้าออกไปต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า จงแยกแยะให้แน่ชัด(ระหว่างมิตรและศัตรู) และถ้ามีผู้หักทลายสุเจ้าด้วยการกล่าวสลาม จงอย่าพูดกับเขาว่า “เจ้ามิใช่ผู้ศรัทธา” เพราะว่าสุเจ้าแสวงหาสิ่งที่ดีนี้ พระเจ้าทรงมีสิ่งดีๆอีกมากมายสำหรับสุเจ้า ก่อนหน้านี้ สุเจ้าเองก็อยู่ในสภาพเช่นนี้เหมือนกัน แล้วพระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานแก่สุเจ้า ดังนั้น สุเจ้าจงแยกแยะให้ชัดเจนเสียก่อน แน่หนอ พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้าทำ⁹⁵ ผู้ศรัทธาที่อยู่ข้างหลัง นอกจากบรรดาผู้ที่ต้องออกไปเพราะความจำเป็นนั้นไม่อาจเท่ากับบรรดาผู้ต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าด้วยการเสียสละทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา พระเจ้าทรงให้ตำแหน่งแก่บรรดาผู้ต่อสู้ด้วยการเสียสละทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขาสูงกว่าผู้ที่อยู่ข้างหลัง พระเจ้าทรงสัญญารางวัลตอบแทนอันดีงามไว้แล้วสำหรับทุกคน แต่พระองค์ทรงมีรางวัลตอบแทนสำหรับผู้ต่อสู้เพื่อพระองค์⁹⁶ พวกเขามีตำแหน่งอันสูงกว่าและจะได้รับการอภัยโทษและความเมตตาจากพระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตา

⁹⁷ เมื่อทูตสวรรค์ได้มาเอาวิญญาณของบรรดาผู้ที่กำลังทำผิดต่อตัวของพวกเขาก่อนนั้น ทูตสวรรค์จะถามว่า “มีอะไรเกิดขึ้นกับพวกเจ้า?” พวกเขาตอบว่า “เราเป็นผู้อ่อนแอในแผ่นดิน” ทูตสวรรค์จึงกล่าวว่า “แผ่นดินของพระเจ้าไม่กว้างพอสำหรับเจ้าที่จะอพยพไปยังที่อื่นกระนั้นหรือ?” คนเหล่านี้แหละที่นรกคือที่พำนักของพวกเขาและเป็นปลายทาง

อันซัวซ้า ⁹⁸ ยกเว้นบรรดาผู้ชาย ผู้หญิงและเด็กที่อ่อนแอและไม่สามารถหาทางอพยพได้ ⁹⁹ พระเจ้าจะทรงให้อภัยคนเหล่านี้ เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงยกโทษ ผู้ทรงอภัยเสมอ ¹⁰⁰ ผู้อพยพในหนทางของพระเจ้าจะพบที่พึงพิงหลบภัยมากมายในแผ่นดินและปัจจัยยังชีพอันไพบูรณ์ ส่วนผู้ใดที่ออกจากบ้านของเขาเพื่อหนทางของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์แล้วความตายได้มายังเขา เขาจะได้รับรางวัลตอบแทนที่พระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁰¹ เมื่อสุเจ้า(บรรดาผู้ศรัทธา)เดินทางตามแผ่นดิน มันไม่มีบาปอันใดที่สุเจ้าจะยกการนมาช ถ้าสุเจ้ากลัวว่าบรรดาผู้ปฏิเสธจะจู่โจมสุเจ้า เพราะแท้จริง พวกเขาเป็นศัตรูที่เปิดเผยต่อสุเจ้า ¹⁰² และเมื่อเจ้า(มุฮัมมัด)อยู่กับบรรดาผู้ศรัทธาและนำพวกเขาขึ้นมาช(ในยามสงคราม) จงให้หมู่หนึ่งของพวกเขายืนอยู่ข้างหลังเจ้าโดยให้พวกเขาถืออาวุธไว้ และเมื่อพวกเขาได้กัมกราบแล้ว จงให้พวกเขาถอยไปอยู่ข้างหลังเจ้าและให้อีกพวกหนึ่งที่ยังไม่ได้ขึ้นมาชเข้ามามาชกับเจ้า แล้วให้พวกเขายืนระวังและถืออาวุธของพวกเขาไว้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามักจะคอยเผ้าดูโอกาสที่สุเจ้าปล่อยปลละละเลยอาวุธและสัมภาระของสุเจ้าเพื่อที่พวกเขาจะได้ลอบจู่โจมสุเจ้าแบบฉับพลัน อย่างไรก็ตาม ถ้าสุเจ้ารู้สึกลำบาก เพราะมีฝนหนักหรือถ้าสุเจ้าป่วย มันก็ไม่มีบาปอันใดถ้าสุเจ้าจะวางอาวุธของสุเจ้าไว้ แต่สุเจ้าจงตระเตรียมการป้องกันไว้ให้พร้อม แท้จริง พระเจ้าทรงเตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมาแล้ว ¹⁰³ เมื่อสุเจ้านมาชเสร็จแล้ว สุเจ้าจงรำลึกถึงพระเจ้าไม่ว่าจะในขณะยืน นั่งและเอกเขนก แต่เมื่อสุเจ้าปลอดภัยแล้ว จงดำรงนมาชตามปกติ แท้จริง การนมาชเป็นหน้าที่ของผู้ศรัทธาตามเวลาที่กำหนดไว้ ¹⁰⁴ จงอย่าแสดงความอ่อนแอในการติดตามคนเหล่านี้ ถ้าหากสุเจ้าได้รับความบาดเจ็บ พวกเขา ก็ได้รับความบาดเจ็บดังที่สุเจ้าได้รับเช่นกัน แต่สิ่งที่

สู่เจ้าหวังจากพระเจ้านั้น พวกเขาไม่สามารถหวังได้ พระเจ้าทรงรอบรู้ และทรงปรีชาญาณเสมอ

¹⁰⁵ (อินบี) เราได้ประทานคัมภีร์นี้แก่เจ้าด้วยสัจธรรม ทั้งนี้เพื่อที่เจ้าจะได้พิพากษาระหว่างมนุษย์ตามที่พระเจ้าได้ทรงสอนเจ้า ดังนั้น จงอย่าเป็นผู้แก้ต่างให้ผู้ที่ไม่ซื่อตรง ¹⁰⁶ จงขอภัยโทษต่อพระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁰⁷ และจงอย่าเถียงแทนบรรดาผู้ที่ไม่ซื่อตรงต่อตัวของพวกเขาเอง แท้จริง พระเจ้ามิทรงรักผู้ทรยศและผู้มีบาปหนา ¹⁰⁸ พวกเขาไม่รู้สึกละอายต่อหน้าผู้คน แต่พวกเขาไม่รู้สึกละอายต่อหน้าพระเจ้าทั้งๆที่พระองค์ทรงอยู่กับพวกเขาในตอนที่พวกเขาวางแผนกันในตอนกลางคืนโดยการพูดสิ่งต่างๆที่พระองค์ไม่ทรงยินดี และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขากระทำเสมอ

¹⁰⁹ สู่เจ้าอาจโต้แย้งแทนพวกเขาในชีวิตโลกนี้ แต่ใครเล่าจะได้แย้งแทนพวกเขากับพระเจ้าในวันฟื้นคืนชีพ ? หรือใครเล่าจะเป็นผู้พิทักษ์พวกเขาที่นั่น? ¹¹⁰ ถ้าผู้ใดกระทำชั่วหรือธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง แล้วขอภัยโทษต่อพระเจ้า เขาจะพบพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยยิ่ง ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹¹¹ ส่วนใครที่ทำบาป เขาก็นำบาปมาสู่ตัวเขาเอง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงทรงปรีชาญาณเสมอ ¹¹² แต่ถ้าผู้ใดกระทำความผิดหรือทำบาป แล้วใส่ความผู้บริสุทธิ์ แน่نون ตัวเขาเองได้แบกการใส่ร้ายและบาปนั้นไว้อย่างชัดเจน ¹¹³ (อินบี) หากมิใช่ความโปรดปรานของพระเจ้าต่อเจ้าและหากมิใช่ความเมตตาของพระองค์ พวกเขาบางคนได้ตกลงกันแล้วที่จะทำให้เจ้าหลงผิด แต่พวกเขาไม่สามารถทำให้ใครหลงผิดได้นอกจากตัวของพวกเขาเอง พวกเขาไม่สามารถที่จะทำให้ใครหลงผิดได้ พระเจ้าได้ประทานคัมภีร์และวิทยายัญญาแก่เจ้าและได้ทรงสอนเจ้าในสิ่งที่เจ้าไม่รู้ แท้จริงแล้วความโปรดปรานของพระเจ้าต่อเจ้านั้นใหญ่หลวงนัก

¹¹⁴ การปรึกษากันลับๆส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่มีสิ่งดีอันใด ยกเว้นใน

เรื่องของผู้ที่ทำชับกัณในเรื่องกุศลทานและความดีหรือการสมัครสมานกันระหว่างมนุษย์ ถ้าคนใดทำสิ่งนั้นโดยหวังความยินดีจากพระเจ้า เราจะประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่แก่เขา ¹¹⁵ แต่ถ้าผู้ใดต่อต้านศาสนทูตหลังจากทางนำได้เป็นที่กระจ่างแก่เขาแล้วและปฏิบัติตามแนวทางอื่นนอกไปจากแนวทางของผู้ศรัทธา เราจะหันเขาไปยังทางที่เขาเองได้หันไปและเราจะให้เขาเข้าไปในนรกอันเป็นปลายทางที่ชั่วช้า

¹¹⁶ แท้จริง พระเจ้าจะไม่ทรงให้อภัยการนำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ ส่วนบาปอื่นๆนอกจากนั้น พระองค์จะทรงให้อภัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และผู้ใดตั้งภาคีต่อพระเจ้า เขาผู้นั้นได้หลงทางออกไปไกลลิบ ¹¹⁷ พวกเขา(ผู้บูชารูปเคารพ)ได้วิงวอนต่อเทพสตรี และพวกเขามิได้วิงวอนสิ่งใดนอกจากซาตานที่ดีอีรัน ¹¹⁸ ซาตานที่พระเจ้าทรงสาปแช่ง ซาตานที่กล่าว(กับพระเจ้า)ว่า “ฉันจะเอาบางส่วนหนึ่งของพระองค์ไป” ¹¹⁹ และฉันจะทำให้พวกเขาหลงทาง ฉันจะยุยงให้พวกเขาฟุ้งเฟ้อ ฉันจะสั่งพวกเขาให้ปาดหูสัตว์ และฉันจะสั่งพวกเขาจนพวกเขาเปลี่ยนแปลงการสร้างของพระเจ้า” ดังนั้น ผู้ใดยึดเอาซาตานเป็นผู้คุ้มครองแทนพระเจ้า เขาก็เป็นผู้ขาดทุนอย่างชัดแจ้ง ¹²⁰ มันสัญญาพวกเขาและหลอกลวงพวกเขาด้วยความหวังลมๆแล้งๆ แต่สัญญาของซาตานนั้นมิได้เป็นสิ่งใดนอกไปจากการหลอกลวง ¹²¹ ที่พำนักของพวกเขาเหล่านี้คือนรก และพวกเขาจะไม่พบที่หลบภัย ¹²² ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี เราจะให้พวกเขาเข้าไปในสวนสวรรค์ที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านซึ่งในนั้นพวกเขาจะพำนักอยู่ตลอดกาล นี่คือนิสัญญาของพระเจ้า และผู้ใดเล่าจะสัจจริงยิ่งไปกว่าพระเจ้า?

¹²³ มันไม่ใช่ความปรารถนาของสุเจ้าและไม่ใช่ความปรารถนาของชาวคัมภีร์ที่สำคัญกว่า ใครก็ตามที่ทำความชั่วจะได้รับการตอบแทนไปตามนั้น เขาจะไม่พบผู้คุ้มครองหรือผู้ช่วยเหลือสำหรับตัวเขาออกไปจากพระเจ้า ¹²⁴ ผู้ใดทำงานที่ดีไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง เขาจะ

ได้เข้าสวรรค์หากเขาเป็นผู้ศรัทธา และเขาจะไม่ได้รับความไม่เป็นธรรม แม้แต่น้อยนิด ¹²⁵ ผู้ใดเล่าที่จะมีความศรัทธาดีไปกว่าผู้ที่ยอมจำนนอย่างสิ้นเชิงต่อพระเจ้าและกระทำการงานที่ดีและปฏิบัติตามแนวทางของอับรอฮีมผู้ยึดมั่นในความศรัทธาซึ่งพระเจ้าได้เลือกเขาเป็นมิตร? ¹²⁶ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระเจ้าทรงมีความรู้รอบทุกสิ่ง

¹²⁷ พวกเขาขอให้เจ้า(มุฮัมมัด)ชี้ขาดในเรื่องของผู้หญิง จงกล่าวเถิด “พระเจ้าได้ทรงให้คำแนะนำแก่พวกท่านไปแล้วในเรื่องของพวกนาง คำบัญชาที่ให้แก่พวกท่านในคัมภีร์เกี่ยวกับเด็กหญิงกำพร้าที่พวกท่านยังไม่ให้สิ่งที่ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเธอ แต่พวกท่านยังอยากจะแต่งงานกับพวกเธอด้วย และคำบัญชาเกี่ยวกับเด็กที่อ่อนแอ นั้น พระองค์ได้สั่งสุเจ้าให้ปฏิบัติกับเด็กกำพร้าอย่างยุติธรรม พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงความดีทุกอย่างที่พวกท่านกระทำ” ¹²⁸ ถ้าหญิงคนใดกลัวการทารุณหรือการห่างเหินของสามีของนาง มันก็ไม่ผิดแต่ประการใดสำหรับนางที่จะหาทางปรองดองกัน เพราะการปรองดองนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด แต่মনุษย์นั้นมักจะเห็นแก่ตัวเองเป็นสำคัญ ถ้าสุเจ้ากระทำความดีและเกรงกลัวพระเจ้า สุเจ้าจงแน่ใจได้เลยว่าพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ¹²⁹ สุเจ้าไม่สามารถให้ความยุติธรรมระหว่างภรรยาของสุเจ้าได้ถึงแม้ว่าสุเจ้าจะปรารถนาก็ตาม ดังนั้น จงอย่าลำเอียงให้แก่ภรรยาคนใดจนหมดแล้วปล่อยให้คนอื่นค้างเตัง(ระหว่างการแต่งงานกับการหย่า) ถ้าหากสุเจ้าปฏิบัติโดยชอบธรรมและปรับปรุงตน สุเจ้าจะพบว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹³⁰ และถ้าเขาทั้งสองสามีภรรยาแยกกัน พระเจ้าจะทำให้ทั้งสองมั่งคั่งโดยอำนาจอันไพศาลของพระองค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงมั่งคั่งไม่มีขีดจำกัดและเป็นผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ

¹³¹ ทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า เราได้สั่งผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนสุเจ้าและเราได้สั่งสุเจ้าให้เกรงกลัวพระเจ้า

ถ้าหากสุเจ้าปฏิสเทพระองค์ จงรู้ไว้เถิดว่าทุกสรรพสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลาย เป็นของพระเจ้า พระเจ้าทรงมีอยู่อย่างเพียงพอโดยไม่ต้องอาศัยสิ่งใด และพระองค์ทรงคู่ควรกับการได้รับคำสรรเสริญ ¹³² ทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า และไม่มีผู้ใดที่สมควรได้รับความไว้วางใจเท่ากับพระเจ้า ¹³³ ถ้าพระองค์ทรงต้องการ พระองค์ก็สามารถจัดสุเจ้าให้หมดไปและเอาคนอื่นมาแทนสุเจ้าก็ได้ พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะทำเช่นนั้น ¹³⁴ ถ้าผู้ใดต้องการรางวัลตอบแทนแห่งโลกนี้ (ขอให้เขาจำไว้ว่า) ที่พระเจ้าคือรางวัลตอบแทนของทั้งโลกนี้และโลกหน้า และพระเจ้าทรงไถ่ยืมและทรงเห็นทุกสิ่ง

¹³⁵ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเป็นผู้ดำรงรักษาความยุติธรรมและเป็นพยานเพื่อพระเจ้า ถึงแม้ความยุติธรรมและการเป็นพยานของสุเจ้าจะเป็นผลร้ายต่อตัวสุเจ้าเองหรือต่อพ่อแม่และญาติสนิทของสุเจ้า ไม่ว่าเขาจะมั่งคั่งหรือยากจนก็ตาม เพราะพระเจ้าทรงรู้จักเขาทั้งสองมากกว่าสุเจ้า ดังนั้น จงอย่าทำตามอารมณ์ดำของสุเจ้าเพราะเกรงว่าสุเจ้าจะไม่สามารถดำรงความยุติธรรมไว้ได้ ถ้าหากสุเจ้าปกปิดบิดเบือนหลักฐานหรือละทิ้งความจริง จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงรู้ดีเสมอในสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

¹³⁶ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงศรัทธามั่นในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และในคัมภีร์ที่พระองค์ได้ประทานแก่ศาสนทูตของพระองค์และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ประทานก่อนหน้านี้ ผู้ใดปฏิเสธพระเจ้าและบรรดาทูตสวรรค์ของพระองค์ ปฏิเสธคัมภีร์ทั้งหลายและบรรดาศาสนทูตของพระองค์และวันสุดท้าย เขาผู้นั้นก็หลงทางอย่างแน่นอน ¹³⁷ สำหรับบรรดาผู้ที่ศรัทธาและต่อมาปฏิเสธศัทธิธรรม หลังจากนั้นได้กลับมาศรัทธาแล้วก็ปฏิเสธและตั้งตนปฏิเสธยิ่งขึ้นไปอีกนั้น พระเจ้าจะไม่ทรงอภัยโทษพวกเขาและจะไม่แสดงหนทางที่ถูกต้องให้แก่พวกเขา ¹³⁸ จงเตือนพวกตลบตะแลงว่าสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด ¹³⁹ สำหรับบรรดาผู้ยึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธศัทธิธรรมเป็นเพื่อนแทนผู้ศรัทธา พวกเขา

ไปหาคนเหล่านั้นเพื่อแสวงหาเกียรติยศกระนั้นหรือ? ในขณะที่เกียรติยศทั้งหมดนั้นเป็นของพระเจ้า

¹⁴⁰ พระเจ้าได้ทรงบัญชาสุเจ้าไว้ในคัมภีร์นี้แล้วว่าเมื่อสุเจ้าได้ยินผู้คนปฏิเสธหรือหัวเราะเยาะวจะของพระเจ้า สุเจ้าจงอย่านั่งร่วมวงกับพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะคุยกันในเรื่องอื่นออกไปจากนั้น มิเช่นนั้น สุเจ้าจะเป็นเยี่ยงพวกเขา แน่نون พระเจ้าจะทรงรวบรวมบรรดาผู้ตลบตะแลงและบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมทั้งหมดไว้ในนรก ¹⁴¹ บรรดาผู้ตลบตะแลงได้เฝ้ามองสุเจ้าอย่างใกล้ชิดเพื่อดูว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับสุเจ้า ถ้าพระเจ้าประทานชัยชนะแก่สุเจ้า พวกเขาก็จะกล่าวว่า “พวกเรามีได้อยู่กับพวกท่านดอกหรือ?” และถ้าบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมมีส่วนในชัยชนะ พวกเขาจะกล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า “เราไม่ได้ช่วยพวกท่านให้ได้ชัยชนะและคุ้มครองพวกท่านจากบรรดาผู้ศรัทธากระนั้นหรือ?” พระเจ้าจะตัดสินระหว่างสุเจ้าทั้งหมดในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ และพระเจ้าจะไม่เปิดทางให้บรรดาผู้ศรัทธาปฏิเสธสัจธรรมทำอันตรายบรรดาผู้ศรัทธา

¹⁴² บรรดาผู้ตลบตะแลง(มุนาฟิก)คิดที่จะลวงพระเจ้า แต่ความจริงแล้วพระองค์ต่างหากได้ลวงพวกเขาอยู่ เมื่อพวกเขายืนขึ้นนมาช พวกเขาจะยืนอย่างไม่เต็มใจเพียงเพื่อให้ผู้คนเห็นและพวกเขาไม่ได้รำลึกถึงพระเจ้าเลยยกเว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ¹⁴³ พวกเขากำลังสองจิตสองใจ ไม่อยู่ทางด้านนี้และไม่อยู่ทางด้านนั้น แต่สำหรับผู้ทีพระเจ้าปล่อยให้หลงทางนั้น เจ้าไม่สามารถชี้ทางให้เขาได้เลย ¹⁴⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่ายึดเอาบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม(ที่ทำสงครามต่อสุเจ้า)เป็นเพื่อนแทนบรรดาผู้ศรัทธา สุเจ้าต้องการจะแสดงข้อพิสูจน์อันชัดแจ้งที่ค้านต่อสุเจ้าเองต่อพระเจ้ากระนั้นหรือ? ¹⁴⁵ แท้จริง บรรดาผู้ตลบตะแลงนั้นจะอยู่ในห้วงลึกที่สุดของนรก และสุเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาเลย ¹⁴⁶ เว้นแต่บรรดาผู้สำนึกผิดและกลับตัวกระทำความดีและยึดมั่นในพระเจ้าและสุจริตมั่นต่อศาสนาของเขาเพื่อพระเจ้า คนเหล่านี้อยู่กับบรรดาผู้ศรัทธา

และพระเจ้าจะประทานรางวัลอันใหญ่หลวงแก่บรรดาผู้ศรัทธา ¹⁴⁷ ในน
พระเจ้าจะทรงลงโทษผู้เจ้าถ้าผู้เจ้ากตัญญูและศรัทธาในพระองค์?
พระเจ้าทรงรู้ถึงคุณค่าและทรงรอบรู้เสมอ

¹⁴⁸ พระเจ้าไม่ทรงรักการโพ่นทะนาคความเลวของผู้ใด เว้นแต่เขาจะ
ถูกข่มเหง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไต่ถามเสมอ ผู้ทรงรอบรู้เสมอ ¹⁴⁹ ไม่ว่าผู้เจ้า
กระทำความดีโดยเปิดเผยหรือโดยลับ หรืออย่างน้อยที่สุดก็ละเว้นจาก
ความชั่ว ผู้เจ้าจงรู้เถิดว่าแท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงนิรโทษเสมอ ผู้ทรง
อานุภาพเสมอ ¹⁵⁰ แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธพระเจ้าและศาสนทูตของ
พระองค์และปรารถนาที่จะแบ่งแยกระหว่างพระเจ้าและศาสนทูตของ
พระองค์ และกล่าวว่า “เราศรัทธาบางคนและปฏิเสธบางคน” และพวก
เขาเลือกเอาทางระหว่างนั้น ¹⁵¹ พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาโดย
แท้จริง และเราได้เตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับพวกปฏิเสธแล้ว
¹⁵² สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์
และไม่ได้แบ่งแยกผู้ใดในศาสนทูตเหล่านั้น พระองค์จะประทานรางวัล
ของพวกเขาแก่พวกเขา พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁵³ ถ้าพวกชาวคัมภีร์ขอให้เจ้านำคัมภีร์เล่มหนึ่งลงมาจากฟากฟ้า
พวกเขาได้ขมุขานักยิ่งกว่านั้นมาแล้ว พวกเขากล่าวแก่ผู้เจ้าว่า “จง
ทำให้เราเห็นพระเจ้าต่อหน้าสิ” เพราะความชั่วของพวกเขานี้เอง สายฟ้า
ได้ฟาดลงมายังพวกเขาโดยฉับพลัน หลังจากนั้น พวกเขาได้ยึดเอาลูกวัว
เป็นวัตถุบูชาหลังจากพวกเขาได้เห็นสัญญาณอันชัดแจ้งแล้ว แต่หลังจาก
นั้น เราได้ให้อภัยพวกเขาและเราได้ประทานอำนาจหน้าที่อันชัดแจ้งแก่มุ
ฮซา ¹⁵⁴ และเราได้ยกภูเขาเหนือพวกเขาและได้ให้พวกเขาทำสัญญาโดย
เราได้สั่งพวกเขาว่า “จงเข้าไปในประตูโดยนอบน้อม” และเราได้สั่งพวก
เขาด้วยว่า “จงอย่าละเมิดวันสะบาโต” และให้พวกเขาทำสัญญาว่าจะ
ปฏิบัติตามกฎนี้โดยเคร่งครัด

¹⁵⁵ แต่พวกเขาได้ทำลายสัญญาและปฏิเสธสัญญาทั้งหลายอันชัด

แจ้งของพระเจ้าและพยายามฆ่าคนบางคนโดยไม่เป็นธรรมและประกาศว่า “หัวใจของเราถูกปิดแล้ว” แต่มิใช่ พระเจ้าต่างหากได้ทรงปิดหัวใจของพวกเขาเพราะการปฏิเสธสัจธรรมของพวกเขา พวกเขาไม่ได้ศรัทธายกเว้นเพียงไม่กี่คนเท่านั้น ¹⁵⁶ พวกเขาปฏิเสธและกล่าวร้ายต่อมารีย์อย่างรุนแรง ¹⁵⁷ พวกเขากล่าวว่า “เราได้ฆ่าเมสซีอาห์ อีซาiah ของมารีย์ ศาสนทูตของพระเจ้าแล้ว” แต่ในความเป็นจริง พวกเขาไม่ได้ฆ่าและไม่ได้ทำให้เขาตายบนไม้กางเขน แต่ว่าพวกเขาได้ถูกทำให้มองเห็นและม้ายคล้ายเช่นนั้น และบรรดาผู้ที่ขัดแย้งกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็มีข้อสงสัย พวกเขาไม่มีความรู้ในเรื่องนี้นอกจากจะคาดเดากันไปเอง แต่แน่นอน พวกเขาไม่ประสบความสำเร็จในการฆ่าอีซาiah ¹⁵⁸ ไม่ ความจริงก็คือพระเจ้าได้ยกอีซาiah ขึ้นไปยังพระองค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจยิ่ง ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ

¹⁵⁹ ไม่มีใครในหมู่ชาวคัมภีร์ที่เชื่อในเรื่องนี้ก่อนการตายของเขา และเขาจะเป็นพยานให้แก่คนเหล่านั้นในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ¹⁶⁰ ดังนั้นด้วยความอธรรมของชาวยิว เราจึงได้ห้ามสิ่งดี ๆ มากมายที่ก่อนหน้านี้เป็นที่อนุมัติสำหรับพวกเขา ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขามักจะขัดขวางทางของพระเจ้าเสมอ ¹⁶¹ เพราะการที่พวกเขากินดอกเบี๋ยซึ่งได้ถูกห้ามไว้แล้ว และเพราะการที่พวกเขากินทรัพย์สินของคนอื่นโดยไม่ชอบธรรม เราได้เตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้แล้วสำหรับบรรดาผู้(ที่ยังคง)ปฏิเสธสัจธรรม ¹⁶² แต่สำหรับผู้มั่นคงในความรู้และผู้ที่ศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าและที่ได้ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า และผู้ที่ดำรงนามาซและจ่ายชะกาตและศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้าย คนเหล่านี้เราจะประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่แก่พวกเขาอย่างแน่นอน

¹⁶³ เราได้ประทานวณะแก่เจ้า(ไอ้มูฮัมมัด)เช่นเดียวกับที่เราได้ประทานวณะแก่นูฮู(โนอาห์)และบรรดานบีอื่นๆหลังจากเขา และเราได้ประทานวณะแก่อิบรอฮีม อิสมาอีล อิสฮาก ยะกูบและวงศ์วานของ

เขาและอีซา อัยยูบ ยูनुส ฮารูน สุลัยมานและเราได้ประทานคัมภีร์ชะบูร (Psalms) แก่ดาวิด ¹⁶⁴ เราได้บอกเจ้าแล้วเกี่ยวกับศาสนทูตบางคนที่ถูกส่งมาก่อนหน้านี้ ในขณะที่เราไม่ได้บอกเจ้าเกี่ยวกับคนอื่นๆ และพระเจ้าได้พูดกับมูซาโดยตรง ¹⁶⁵ พวกเขาเป็นศาสนทูตผู้นำข่าวดีมาบอกและให้คำตักเตือน ทั้งนี้เพื่อที่ว่าหลังจากการมาของบรรดาศาสนทูตเหล่านี้แล้ว มนุษย์จะได้ไม่มีข้ออ้างต่อพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจยิ่ง ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ*

¹⁶⁶ แต่พระเจ้าทรงเป็นพยานในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่เจ้าว่า พระองค์ได้ประทานมันลงมาด้วยความรอบรู้ของพระองค์ และบรรดาทูตสวรรค์ก็เป็นพยานด้วย และแค่พระเจ้าเป็นพยานก็เป็นการเพียงพอแล้ว ¹⁶⁷ แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธและกีดกันผู้อื่นจากทางของพระเจ้า พวกเขาได้หลงทางไปไกลลิบ ¹⁶⁸ แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมและกระทำความผิดนั้น พระเจ้าจะไม่ทรงอภัยพวกเขาและจะไม่ทรงนำทางพวกเขา สู่หนทางใดๆ ¹⁶⁹ เว้นแต่ทางของนรกซึ่งพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตราบนานาน นั่นเป็นการง่ายสำหรับพระเจ้า ¹⁷⁰ มนุษย์เอ๋ย ศาสนทูตผู้นี้ได้มายังสุเจ้าพร้อมกับสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้น จงศรัทธาเขา เพราะมันเป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้าเอง แต่ถ้าหากสุเจ้าปฏิเสธสัจธรรม สุเจ้าก็ควรจะรู้ไว้ว่าทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง ผู้ทรงปรีชาญาณเสมอ ¹⁷¹ โอ้ชาวคัมภีร์ จงอย่าสุดโต่งในศาสนาของสุเจ้า จงอย่ากล่าวสิ่งใด

* พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ หลังจากนั้น พระองค์ได้สร้างสวรรค์และนรก ต่อมา มนุษย์ได้ถูกส่งมาตั้งถิ่นฐานบนโลกซึ่งที่นี้มนุษย์มีเสรีภาพที่จะทำอะไรตามที่เขาต้องการ แต่เสรีภาพนี้ไม่ใช่สิ่งนิรันดร์ มันเป็นเพียงชั่วคราวและเป็นวิธีการสำหรับการทดสอบเขา โดยที่ความดีและความชั่วได้ถูกแยกให้เขาได้เห็น หลังจากนั้น พระเจ้าจะเฝ้าดูว่าใครที่จะทำตามใจตัวเองหรือทำตามเจตนารมณ์ของพระเจ้าแม้ได้รับเสรีภาพแล้วก็ตาม

นอกจากความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า แท้จริง เมสซีอาห์ อีชาลูกของมารีย์ เป็นเพียงศาสนทูตคนหนึ่งของพระเจ้าและพระบัญชาของพระองค์ที่ถูกนำมาซึ่งมารีย์ และเป็นวิญญูณจากพระองค์ ดังนั้น จงศรัทธาในพระเจ้า และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และจงอย่ากล่าวว่พระเจ้ามีสาม จงอย่ากล่าวเช่นนี้ มันเป็นการดีกว่าสำหรับเจ้า แท้จริง พระเจ้านั้นเป็นพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว พระองค์ทรงสูงส่งเกินกว่าที่จะมีบุตร ทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์และพระองค์เท่านั้นก็เพียงพอแล้วสำหรับการเป็นผู้พิทักษ์ ¹⁷² แน่นนอน เมสซีอาห์ไม่รังเกียจที่จะถูกนับว่าเป็นบ่าวของพระเจ้าและบรรดาทูตสวรรค์ผู้ใกล้ชิดก็ไม่รังเกียจด้วยเช่นกัน ดังนั้น ผู้ใดรังเกียจที่จะเคารพสักการะพระองค์และเยอหียงจงหอง จงรู้ไว้เถิดว่าพระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขาไว้ต่อหน้าพระองค์โดยพร้อมเพรียงกัน ¹⁷³ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี พระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลโดยครบให้แก่พวกเขา และจะทรงเพิ่มพูนให้พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์ สำหรับบรรดาผู้รังเกียจและเยอหียงนั้น พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวดและพวกเขาจะไม่พบใครที่สามารถเป็นผู้ให้ความคุ้มครองและความช่วยเหลือแก่พวกเขาจากพระเจ้าได้ ¹⁷⁴ มนุษย์เอ๋ย ข้อพิสูจน์อันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้มายังสุเจ้าแล้ว และเราได้ส่งแสงสว่างอันจำรัสมายังสุเจ้าแล้ว

¹⁷⁵ ดังนั้น บรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและยึดมั่นในพระองค์ พระองค์จะทรงให้พวกเขาอยู่ในความเมตตาและความโปรดปรานจากพระองค์ และจะทรงนำพวกเขาไปยังพระองค์ตามแนวทางที่เที่ยงตรง ¹⁷⁶ พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับคำสั่ง จงกล่าวเถิด “พระเจ้าได้สั่งเจ้าเกี่ยวกับเรื่องทนายทโดยอ้อมว่าหากชายใดตายโดยไม่มีลูก แต่ทิ้งพี่สาวหรือน้องสาวไว้หนึ่งคน นางจะได้รับมรดกของเขาค้างหนึ่ง และถ้าหากนางไม่มีลูก พี่ชายหรือน้องชายของนางจะได้รับมรดกของนาง และหากผู้ตายทิ้งพี่สาว

หรือน้องสาวไว้ข้างหลังสองคน นางทั้งสองจะได้รับสองในสามของสิ่งที่เขาทิ้งไว้ และถ้าจำนวนของพี่ชายหรือน้องชายและพี่สาวหรือน้องสาวมีมากกว่าสอง ส่วนแบ่งของพี่ชายหรือน้องชายแต่ละคนจะเป็นสองเท่าของพี่สาวหรือน้องสาวแต่ละคน พระเจ้าได้ทรงทำให้สิ่งต่างๆ เป็นที่แจ่มแจ้งแก่สผู้เจ้าเพื่อที่ผู้เจ้าจะไม่หลง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง”

5. โตะ

อัล-มาอิตะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงปฏิบัติตามเงื่อนไขให้ครบ บรรดาปศุสัตว์สี่เท้าที่ได้ถูกอนุมัติแก่ผู้เจ้า เว้นแต่ที่ได้ถูกบอกแก่ผู้เจ้า ผู้เจ้าถูกห้ามล่าสัตว์ในขณะที่ผู้เจ้าอยู่ระหว่างการแสวงบุญ แท้จริง พระเจ้าทรงบัญชาที่พระองค์ทรงประสงค์ ² บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าละเมิดสัญลักษณ์ต่างๆ ของพระเจ้าและเดือนต้องห้าม สัตว์พลีและอูฐที่สวมพวงมาลา(เพื่อบ่งบอกว่ามันจะถูกเชือดพลีถวายพระเจ้า) และอย่าล่วงละเมิดบรรดาผู้ที่มุ่งมายังบ้านอันศักดิ์สิทธิ์เพื่อแสวงความโปรดปรานและความปรามิโทษจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เมื่อผู้เจ้าเปเลื่องชุดแสวงบุญแล้ว ผู้เจ้าจึงล่าสัตว์ได้ จงอย่าให้ความเกลียดชังหมู่ชนที่กีดกันผู้เจ้าจากมัสญิดอัลฮะรออมยุงผู้เจ้าให้ทำบาป จงช่วยเหลือกันในคุณธรรมและการสำรวมตนจากความชั่ว จงอย่าช่วยเหลือกันในการทำบาปและการเป็นศัตรู แต่จงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงเฉียบขาดในการลงโทษ

³ สิ่งที่ต้องห้ามสำหรับผู้เจ้าคือสัตว์ที่ตายเอง เลือด และเนื้อสุกรและเนื้อของสัตว์ที่ถูกกล่าวนามอื่นจากนามของพระเจ้าเวลาเชือด สัตว์ที่ถูกรัดคอตายหรือสัตว์ที่ถูกทุบตีจนตายหรือตกจากที่สูงและที่ถูกสัตว์ป่ากิน

เว้นแต่ที่สุเจ้าเชือดทัน(ในขณะที่มันยังมีชีวิต) และสัตว์ที่ถูกเชือดพลีบนแท่นบูชา และที่สุเจ้าเสียทาย เหล่านี้ล้วนเป็นบาป วันนี้ บรรดาผู้ปฏิเสหสัจธรรมสิ้นหวังต่อการทำร้ายศาสนาของสุเจ้าแล้ว ดังนั้น จงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวฉัน วันนี้ ฉันได้ทำให้ศาสนาของสุเจ้าครบถ้วนสำหรับสุเจ้าแล้ว และได้ให้ความโปรดปรานของฉันครบถ้วนแก่สุเจ้าด้วย และฉันพึงใจให้อิสลามเป็นศาสนาแก่สุเจ้า ดังนั้น ผู้ใดถูกบังคับด้วยความหิวให้กินสิ่งที่ห้าม ไม่ใช่จงใจทำบาป เขาจะพบว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

4 ถ้าพวกเขาถามเจ้าถึงสิ่งที่อนุมัติแก่พวกเขา จงกล่าวเถิด “ที่ถูกอนุมัติแก่พวกท่านคือสิ่งที่ดีทั้งหลาย และที่พวกท่านสอนให้สัตว์ล่าเนื้อของพวกท่านจับมันโดยการฝึกมันตามที่พระเจ้าทรงสอนพวกท่าน ดังนั้น จงกินที่มันจับมาให้พวกท่านโดยกล่าวพระนามของพระเจ้าเหนือมันเสียก่อน และเกรงกลัว แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการชำระ”

5 วันนี้ สิ่งที่ดีทั้งหมดเป็นที่ยอมรับแก่สุเจ้าแล้ว อาหารของชาวคัมภีร์ก็เป็นที่ยอมรับแก่สุเจ้าและอาหารของสุเจ้าก็เป็นที่ยอมรับแก่พวกเขา หญิงบริสุทธิ์จากหมู่ผู้ศรัทธาและหญิงบริสุทธิ์จากชาวคัมภีร์ก่อนสุเจ้าก็เป็นที่ยอมรับก่อนสุเจ้าในการแต่งงานเมื่อสุเจ้าได้ให้ของหมั้นและให้นางได้แต่งงาน ไม่ใช่เป็นผู้ค้าประเวณีและมีโซ่ทำเป็นเมียลับ และผู้ใดปฏิเสหการศรัทธา ดังนั้น แนนอน การงานของเขาจะไร้ผลและในโลกหน้าเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน

6 บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อสุเจ้ายืนขึ้นเพื่อทำนมาซ ดังนั้น จงล้างหน้าของสุเจ้าและมือของสุเจ้าถึงข้อศอกและจงลูบศีรษะของสุเจ้าและล้างเท้าของสุเจ้าถึงตาตุ่ม ถ้าสุเจ้าอยู่ในสภาพที่ไม่สะอาด จงอาบน้ำชำระร่างกายทั่วทั้งตัว แต่ถ้าสุเจ้าป่วยหรืออยู่ระหว่างการเดินทางหรือผู้ใดในหมู่สุเจ้ามาจากส้วมหรือได้สัมผัสผู้หญิงแล้วสุเจ้าหาหน้าไม่พบ ดังนั้น จงเอาฝุ่นดิน(หรือทราย)ที่สะอาดลูบหน้าและมือของสุเจ้า พระเจ้าไม่ทรง

ปรารถนาที่จะก่อความลำบากใดๆแก่สุเจ้า แต่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะชำระสุเจ้าให้สะอาดและเพื่อทำให้ความโปรดปรานของพระองค์ครบครันแก่สุเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้ขอบคุณ

⁷ จงระลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่มีต่อสุเจ้า และจงอย่าลืมพันธสัญญาที่พระองค์ได้ทรงทำกับสุเจ้าเมื่อตอนที่สุเจ้ากล่าวว่า “เราไต่ยืนและเราปฏิบัติตาม” จงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ถึงความคิดที่ลึกที่สุดของมนุษย์ ⁸ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเป็นผู้ยืนหยัดเพื่อพระเจ้าโดยเป็นพยานที่ยุติธรรม จงอย่าให้ความเกลียดชังของหมู่ใดยงสุเจ้าไม่ให้ปฏิบัติความยุติธรรม จงดำรงความยุติธรรมไว้เพราะมันใกล้เคียงกับการเกรงกลัวพระเจ้า จงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่สุเจ้ากระทำ ⁹ พระเจ้าได้ทรงสัญญาบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีว่าสำหรับพวกเขาคือการอภัยโทษและรางวัลอันมหาศาล ¹⁰ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธสัญญานทั้งหลายของเรา พวกเขาเป็นสหายของไฟนรกที่โชติช่วง ¹¹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่มีต่อสุเจ้าเมื่อชนหมู่หนึ่งได้ตั้งใจจะทำร้ายสุเจ้า แต่พระองค์ได้ทรงยังมีมือของพวกเขาจากสุเจ้า ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า และพระเจ้าเท่านั้นที่ปวงผู้ศรัทธาควรต้องไว้วางใจ

¹² พระเจ้าได้ทรงทำสัญญาผูกมัดลูกหลานอิสราเอลไว้และได้ตั้งผู้นำขึ้นในหมู่พวกเขาสิบสองคนและพระเจ้าทรงกล่าวว่า “แน่นอน ฉันอยู่กับสุเจ้าถ้าสุเจ้าดำรงมาฆและจ่ายซะกาตและศรัทธาในบรรดาศาสนทูตของฉันและสนับสนุนพวกเขาและให้พระเจ้ายืมสิ่งที่ดีแน่นอน ฉันจะอภัยบาปของสุเจ้า และฉันจะให้สุเจ้าเข้าสวนสวรรค์อันหลากหลายซึ่งเบื่องล่ำมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ส่วนผู้ใดปฏิเสธศรัทธาหลังจากนี้จะหลงไปจากทางอันเที่ยงตรง” ¹³ แต่เนื่องจากพวกเขาละเมิดพันธสัญญาของพวกเขา ดังนั้น เราจึงได้สาปแช่งพวกเขาและทำให้จิตใจของพวกเขาหยาบกระด้าง พวกเขาปิดเบือนความหมายของถ้อยคำที่ถูกประทาน

มาโดยเอาถ้อยคำเหล่านั้นออกไปจากข้อความและเพิกเฉยต่อส่วนที่พวกเขาได้ถูกสั่งกำชับ เจ้าจะเห็นการทรยศของพวกเขาอย่างต่อเนื่องยกเว้นเพียงบางคนเท่านั้น แต่จงให้อภัยพวกเขาและจงอดทนต่อพวกเขา แท้จริง พระเจ้าทรงรักผู้ทำความดี

¹⁴ เราได้ทำพันธสัญญากับบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “แท้จริง พวกเราเป็นชาวคริสเตียน” ด้วย แต่พวกเขาได้ลืมนั่นหนึ่งที่พวกเขาได้ถูกสั่งกำชับไว้เช่นกัน ดังนั้น เราจึงทำให้ความเป็นศัตรูและความเกลียดชังเกิดขึ้นในหมู่พวกเขาจนถึงวันแห่งการพิพากษา แน่หนอ พระเจ้าจะทรงบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้

¹⁵ โอบรรดาชาวคัมภีร์ ศาสนทูตของเราได้มายังสุเจ้าแล้วเพื่อทำให้สุเจ้าเกิดความกระจ่างในสิ่งที่สุเจ้าได้ปิดบังไว้จากคัมภีร์และเขาให้อภัยสุเจ้าในหลายสิ่ง แน่หนอ แสงสว่างจากพระเจ้าและคัมภีร์อันชัดแจ้งได้มายังสุเจ้าแล้ว ¹⁶ โดยคัมภีร์นี้ พระเจ้าทรงนำทางผู้ปฏิบัติตามความปราโมทย์ของพระองค์ไปสู่หนทางแห่งความสงบสุข และทรงนำพวกเขาออกจากความมืดทั้งหลายสู่แสงสว่างด้วยความประสงค์ของพระองค์ และทรงนำพวกเขาสู่ทางที่เที่ยงตรง ¹⁷ แน่หนอ พวกเขาเหล่านั้นได้ปฏิเสธศาสนาแล้วเมื่อพวกเขากล่าวว่า “แท้จริง พระเจ้าคือพระคริสต์บุตรของมารีย์” จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ใครเล่าจะขัดขวางพระเจ้าจากการทำลายพระคริสต์ บุตรของนางมารีย์และแม่ของเขและทุกคนในโลกนี้ถ้าพระองค์ทรงประสงค์? อาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์และพระเจ้าทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง”

¹⁸ ชาวยิวและชาวคริสเตียนกล่าวว่า “เราเป็นบุตรของพระเจ้าและเป็นที่รักของพระองค์” จงกล่าวเถิดว่า “แล้วในพระองค์จึงทรงลงโทษพวกท่านเพราะความผิดบาปของพวกท่านเล่า? ความจริงแล้ว พวกท่านเป็นเพียงคนธรรมดาในหมู่ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น พระองค์ทรงอภัยผู้ที่

พระองค์ทรงประสงค์และทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ อาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้นเป็นของพระเจ้า และทั้งหมดจะกลับไปยังพระองค์”¹⁹ บรรดาชาวคัมภีร์เอ๋ย แน่หนอน ศาสนทูตของเราได้มายังสูแล้วเพื่อให้คำสอนเป็นที่กระจ่างแก่ผู้เจ้าหลังจากที่การมีบรรดาศาสนทูตได้ว่างเว้นไป มิฉะนั้นผู้เจ้าจะกล่าวว่า “ไม่เคยมีผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนมายังเรา” ดังนั้น จึงมีผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือนมายังผู้เจ้าแล้ว พระเจ้าทรงมีอำนาจที่จะทำได้ทุกสิ่ง

²⁰ จงนึกถึงตอนที่มุซาได้กล่าวกับคนของเขาว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงระลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อพวกท่านเมื่อพระองค์ได้ทรงตั้งนบีหลายคนขึ้นในหมู่พวกท่าน และได้ทรงทำให้พวกท่านเป็นผู้มีอำนาจปกครองและประทานแก่พวกท่านในสิ่งที่มิได้ประทานแก่ผู้ใดในโลก”²¹ หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเข้าไปในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดแก่พวกท่าน และจงอย่าหันหลังของพวกท่านกลับเพราะพวกท่านจะกลายเป็นผู้ขาดทุน”²² พวกเขาทั้งหลายกล่าวว่า “มุซาเอ๋ย แท้จริง ในแผ่นดินนั้นมีผู้คนซึ่งทรงอำนาจ พวกเราจะไม่เข้าไปในแผ่นดินนั้นจนกว่าพวกเขาจะออกไปจากที่นั่นเสียก่อน ถ้าพวกเขาออกไปจากที่นั่นแล้ว เราถึงจะเข้าไป”²³ ในตอนนั้น มีชายสองคนที่เกรงกลัวพระเจ้าและพระเจ้าทรงโปรดปรานเขาทั้งสองได้กล่าวว่า “จงเข้าไปยังพวกเขาทางประตูหน้า เพราะเมื่อพวกท่านเข้าไปในนั้นได้ พวกท่านจะเป็นผู้ชนะ จงวางใจในพระเจ้าถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา”²⁴ แต่ถึงกระนั้น พวกเขาได้กล่าวว่า “มุซาเอ๋ย แท้จริง เราจะไม่เข้าไปในเมืองนั้นเด็ดขาดตราบใดที่พวกเขายังอยู่ในนั้น ขอให้ท่านและพระเจ้าของท่านไปต่อสู้เถิด พวกเราจะนั่งอยู่ที่นี้”

²⁵ มุซาได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันไม่มีอาจเหนือใคร นอกจากตัวฉันและพี่ชายของฉัน ดังนั้น โปรดแยกเราทั้งสองออกจากหมู่

ชนผู้ฝ่าฝืนเหล่านี้ด้วยเถิด” ²⁶ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “แผ่นดินนี้เป็นที่ต้องห้ามสำหรับพวกเขาเป็นเวลาสี่สิบปี ในช่วงนี้พวกเขาจะเร่ร่อนไปตามแผ่นดิน ดังนั้น จงอย่าเศร้าโศกเพื่อหมู่ชนที่ชั่วช้าเหล่านี้”

²⁷ จงเล่าให้พวกเขาารู้ถึงเรื่องราวของลูกชายทั้งสองของอาดัมด้วยความจริงเมื่อทั้งสองได้ถวายสิ่งพลีแก่เรา แล้วสิ่งพลีของคนหนึ่งในสองนั้นเป็นที่ยอมรับ แต่จากอีกคนหนึ่งไม่เป็นที่ยอมรับ ฝ่ายหลังจึงได้กล่าวว่า “ฉันจะฆ่าเจ้า” อีกฝ่ายหนึ่งจึงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงรับ(สิ่งพลี)จากผู้ยำเกรงพระองค์เท่านั้น” ²⁸ ถ้าท่านเหยียดมือของท่านเพื่อจะฆ่าฉัน ฉันจะไม่ยกมือของฉันเพื่อฆ่าท่าน เพราะฉันเกรงกลัวพระเจ้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ²⁹ ฉันต้องการให้ท่านรับบาปของท่านที่มีต่อฉันและบาปของท่านด้วย และท่านจะได้กลายเป็นชาวรอก นั่นคือการตอบแทนสำหรับบรรดาผู้ทำความผิด”

³⁰ แต่กระนั้น ตัวตนที่ชั่วร้ายของเขาได้ชักจูงเขาให้ฆ่าน้องชายของเขา หลังจากนั้น เขาได้ฆ่าน้องชายของเขาและกลายเป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้ขาดทุน ³¹ หลังจากนั้น พระเจ้าได้ส่งอีกาตัวหนึ่งมาคุ้ยดินเพื่อแสดงให้เห็นถึงการฝังศพน้องชายของเขา เมื่อเห็นเช่นนั้น เขาได้ร้องออกมาว่า “วิบัติแน่แล้วตัวฉัน ฉันไม่สามารถทำอะไรเช่นนี้อีกาได้ทำเพื่อฝังศพน้องชายของฉันกะนั้นหรือ?” ดังนั้น เขาจึงรู้สึกผิดในสิ่งที่เขาได้ทำไป

³² นั่นคือสิ่งที่ว่าทำไมเราจึงได้กำหนดแก่พวกลูกหลานอิสราเอลว่า “ผู้ใดฆ่าชีวิตใด เว้นเสียแต่ว่าคนผู้นั้นเป็นฆาตกรหรือเป็นผู้ก่อความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน คนผู้นั้นจะถูกถือเหมือนกับเขาได้ฆ่ามนุษย์ชาติทั้งมวล และผู้ใดที่ได้รับความชีวิตหนึ่งไว้ เขาจะถูกถือว่ามีเหมือนกับผู้ให้ชีวิตแก่มนุษย์ชาติทั้งมวล” แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขายังคงล่องลอยในแผ่นดิน ศาสนทูตของเราได้มายังพวกเขาคนแล้วคนเล่าพร้อมกับสัญญาอันชัดเจน แต่พวกเขาหลายคนยังคงสร้างความเสียหายในแผ่นดิน ³³ บรรดาผู้ทำสงครามต่อพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และ

พยายามก่อความเสียหายในแผ่นดินนั้น พวกเขาต้องถูกประหารหรือถูกตรึงให้ตายบนไม้กางเขนหรือตัดมือและเท้าของพวกเขาสลบข้างกันหรือถูกเนรเทศออกไปจากแผ่นดิน นี่คือการอภัยสำหรับพวกเขาในโลกนี้ และยังมีการลงโทษอันหนักหน่วงยิ่งกว่านี้อีกสำหรับพวกเขาในโลกหน้า

³⁴ ยกเว้นบรรดาผู้ที่สำนึกผิดก่อนที่ผู้เจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขา ดังนั้นจึงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

³⁵ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงแสวงหาทางที่จะได้รับความโปรดปรานจากพระองค์ และจงศรัทธาต่อผู้ในหนทางของพระองค์เพื่อผู้เจ้าจะได้รับความสำเร็จ ³⁶ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงแม้พวกเขามีทุกสิ่งบนโลกและอีกสองเท่าของจำนวนนั้นเพื่อนำมาไถ่โทษตัวเองให้พ้นจากการลงโทษในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ สิ่งเหล่านั้นจะไม่ถูกรับจากพวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันแสนสาหัส ³⁷ พวกเขาต้องการที่จะออกจากไฟนรก แต่พวกเขาจะไม่สามารถออกมาจากมันได้ และสำหรับพวกเขาคือการทรมานอย่างต่อเนื่อง ³⁸ สำหรับขโมยไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง จงตัดมือของพวกเขา นั่นคือการลงโทษ (เพื่อเป็นการยับยั้ง) จากพระเจ้าสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ³⁹ แต่ถ้าผู้ใดสำนึกผิดหลังจากที่ทำความผิดไปแล้วและปรับปรุงตนเอง พระเจ้าจะทรงหันกลับไปยังเขาโดยปราณี แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁴⁰ เจ้าไม่รู้หรือว่าอาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า? พระองค์ทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงอภัยโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

⁴¹ ศาสนทูตเอ๋ย จงอย่าให้ผู้คนที่กำลังแข่งขันกันในการปฏิเสธศรัทธาทำให้เจ้าต้องระทมใจ ไม่ว่าจะเป็นบรรดาผู้ที่กล่าวด้วยปากของพวกเขาว่า “เราศรัทธา” แต่หัวใจของพวกเขาไม่ศรัทธาหรือจะมาจากชาวยิวเช่นกัน คนพวกนี้ชอบฟังเรื่องโกหก พวกเขามาฟังเจ้าเพื่อนำไป

บอกคนอื่น(ผู้นำทางศาสนา)ที่ไม่ได้มาหาเจ้า(เพราะความหยิ่งทะนง) พวกเขา(บรรดาผู้นำเหล่านี้)เอาถ้อยคำในคัมภีร์ของพระเจ้าออกจากตัว บทและกล่าวแก่ผู้คนว่า “ถ้าหากนี่เป็นสิ่งที่พวกเจ้าถูกให้มา พวกเจ้าก็จะรับมัน แต่ถ้าไม่เช่นนั้น ก็จงระวังให้ดี” ถ้าพระเจ้าต้องการจะทดสอบใคร เจ้าไม่อาจทำสิ่งใดเพื่อปกป้องเขาให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าได้ คนที่พระเจ้าไม่ปรารถนาจะขัดเกลากหัวใจของเขาจะได้รับความอับยศในโลกนี้และการลงโทษอันแสนสาหัสในโลกหน้า

⁴² พวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ฟังความเท็จและเป็นผู้กินสิ่งต้องห้าม ดังนั้น ถ้าพวกเขามาหาเจ้า เจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขาหรือปฏิเสธไปเลย เพราะถึงแม้เจ้าปฏิเสธ พวกเขาจะไม่สามารถทำร้ายอะไรเจ้าได้ แต่ถ้าหากเจ้าตัดสินระหว่างพวกเขา เจ้าจงตัดสินด้วยความยุติธรรม เพราะพระเจ้าทรงรักผู้เที่ยงธรรม ⁴³ แต่เป็นไปได้อย่างไรที่พวกเขาจะให้เจ้าเป็นผู้ตัดสินในเมื่อพวกเขาเองมีคัมภีร์เตารอตซึ่งในนั้นมีคำตัดสินของพระเจ้าอยู่แล้ว ถึงกระนั้น พวกเขายังหันหลังให้มัน แน่نون คนเหล่านี้ไม่มีความศรัทธา

⁴⁴ เราได้ประทานเตารอตลงมาซึ่งในนั้นมีทางนำและแสงสว่าง นี่ทุกคนที่เชื่อฟังเราได้ใช้ตัดสินชาวยิวเช่นเดียวกับที่พวกนักปราชญ์และนักศาสนาชาวยิวตัดสินตามคัมภีร์ของพระเจ้าซึ่งพวกเขาได้ถูกมอบหมายให้เป็นผู้รักษาและเป็นพยานยืนยันคัมภีร์ของพระองค์ ดังนั้น จงอย่ากลัวมนุษย์ แต่จงกลัวฉัน และจงอย่าขายถ้อยคำที่ฉันประทานมาเพื่อผลประโยชน์เล็กน้อย ผู้ใดไม่ตัดสินตามที่พระเจ้าประทานลงมา พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁴⁵ เราได้กำหนดไว้ในเตารอตสำหรับชาวยิวแล้วว่า “ชีวิตต่อชีวิต ตาต่อตา จมูกต่อจมูก หูต่อหู ฟันต่อฟัน และบาดแผลนั้น ก็มีการตอบแทนกันอย่างเท่าเทียมกัน” แต่ถ้าผู้ใดโดยการแก้แค้นแทนให้เป็นทาน มันก็เป็นการไถ่โทษสำหรับเขา ส่วนผู้ใดไม่ตัดสินตามที่พระเจ้าประทานมา เขาเหล่านั้นก็คือผู้ทำความผิด ⁴⁶ หลังจากหนีเหล่านั้น เราได้

ส่งอิซาบุตรของมารีย์มาเป็นผู้ยืนยันสิ่งที่ถูกประทานมาก่อนเขาในคัมภีร์เตารอตและเราได้ประทานอินญีลแก่เขาซึ่งในนั้นมีทางนำและแสงสว่างและยังเป็นการยืนยันสิ่งที่มีอยู่ในเตารอตในเวลานั้น เป็นทางนำและการดักเตือนสำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้า ⁴⁷ ดังนั้น จงให้บรรดาผู้ปฏิบัติตามคัมภีร์อินญีลตัดสินใจตามที่พระเจ้าได้ประทานลงมาในนั้น ส่วนผู้ใดไม่ตัดสินใจตามที่พระเจ้าประทานลงมา พวกเขาคือผู้ฝ่าฝืน

⁴⁸ (ไอ้มุฮัมมัด) เราได้ประทานคัมภีร์แก่เจ้าพร้อมกับสัจธรรม เป็นการยืนยัน(คำพูดสว่างหน้า)ที่ยังมีอยู่ในคัมภีร์ก่อนหน้านี้และเป็นสิ่งที่กำหนดว่าอะไรเป็นความจริงในนั้น ดังนั้น เจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขาโดยกฎหมายที่พระเจ้าประทานมา จงอย่าปฏิบัติตามความปรารถนาของพวกเขาโดยการหันออกไปจากสัจธรรมที่ได้มายังสุเจ้า เราได้กำหนดกฎและแนวทางแห่งชีวิตไว้สำหรับสุเจ้าทุกคนแล้ว หากพระเจ้าทรงประสงค์พระองค์สามารถที่จะทำให้สุเจ้าเป็นหมู่ชนเดียวกันได้ แต่เพื่อที่จะทดสอบสุเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่สุเจ้า ดังนั้น จงพยายามแข่งขันในการทำความดี ในท้ายที่สุดแล้ว สุเจ้าทั้งหมดจะกลับไปหาพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงทำให้สุเจ้ารู้ความจริงเกี่ยวกับที่สุเจ้าขัดแย้งกัน

⁴⁹ ดังนั้น จงตัดสินระหว่างพวกเขาตามที่พระเจ้าได้ทรงประทานลงมาและจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขา จงระวังพวกเขาให้ดี มิฉะนั้น พวกเขาจะล่อลวงเจ้าให้ออกจากทางนำที่พระเจ้าทรงประทานแก่เจ้า และถ้าหากพวกเขาปฏิเสธการตัดสินของเจ้า ดังนั้น จงรู้เถิดว่าพระเจ้าทรงปรารถนาที่จะลงโทษพวกเขาตามความผิดบางอย่างที่พวกเขาได้กระทำไว้ ความจริงแล้ว ส่วนใหญ่ของมนุษย์นั้นเป็นผู้ฝ่าฝืน ⁵⁰ พวกเขาปรารถนาที่จะถูกตัดสินโดยกฎหมายแห่งความโง่เขลากระนั้นหรือ? และใครที่ดีเลิศกว่าพระเจ้าในการตัดสินสำหรับบรรดาผู้ที่เชื่อมั่นในพระองค์?

⁵¹ โอบรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเอาชาวยิวและชาวคริสเตียนมาเป็นเพื่อนใกล้ชิดของสุเจ้า พวกเขาดังเป็นพันธมิตรซึ่งกันและกัน ถ้าหากใครคนหนึ่งคนใดในหมู่สุเจ้าเอาพวกเขามาเป็นเพื่อน แน่หน เขาจะถูกนับว่าอยู่ในหมู่พวกนั้น แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ทำความผิด ⁵² สุเจ้าจะเห็นบรรดาผู้ที่มีโรคแห่งการสลับใจในหัวใจของพวกเขา เคลื่อนไหวกันในกลุ่มของพวกเขาอยู่เสมอ พวกเขากล่าวว่า “เรากลัวว่าเราจะประสบความเดือดร้อนบางอย่าง” แต่มันอาจเป็นไปได้เมื่อพระเจ้าจะทรงประทานชัยชนะแก่สุเจ้าหรือการตัดสินใจที่เป็นประโยชน์แก่สุเจ้า หลังจากนั้น คนพวกนี้จะรู้สึกผิดในความคิดที่พวกเขาซ่อนไว้ในหัวใจของพวกเขา ⁵³ ในตอนนั้น บรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า “คนเหล่านี้หรือที่สบถสาบานต่อพระเจ้าอย่างหนักแน่นว่าพวกเขาจะอยู่กับพวกท่าน?” การงานของพวกเขาไร้ผลและพวกเขาจะกลายเป็นผู้ขาดทุน

⁵⁴ โอบรรดาผู้ศรัทธา ถ้าผู้ใดในหมู่สุเจ้าทั้งศาสนาของเขา พระเจ้าจะทรงยกหมู่ชนที่พระองค์ทรงรักพวกเขาและพวกเขารักพระองค์ขึ้นมาแทน คนเหล่านี้คือผู้ที่อ่อนน้อมต่อผู้ศรัทธาและองอาจเข้มแข็งต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าและไม่หวั่นกลัวต่อการให้ร้ายของใครก็ตามที่ให้ร้ายพวกเขา นั่นคือความโปรดปรานของพระเจ้า พระองค์ทรงประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงมั่งคั่งอย่างเหลือหลายและพระองค์ทรงรอบรู้ ⁵⁵ แท้จริง ผู้ช่วยเหลือของสุเจ้าคือพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ที่ดำรงนามาซและจ่ายชะกาตและโค้งในการเคารพสักการะ ⁵⁶ ผู้ใดเป็นพันธมิตรกับพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธา ขอให้เขาารู้เถิดว่าพรคของพระเจ้าจะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน

⁵⁷ โอบรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเอาคนเหล่านี้มาเป็นเพื่อน นั่นคือ คนที่ถูกประทานคัมภีร์ก่อนหน้าสุเจ้าหรือบรรดาผู้ปฏิเสธที่ถือเอาศาสนาของสุเจ้าเป็นที่เยาะเย้ยและล้อเล่น จงเกรงกลัวพระเจ้าถ้าหากสุเจ้าเป็น

ผู้ศรัทธาที่แท้จริง⁵⁸ เมื่อสุเจ้าปาวร้องให้พวกเขามานมาซ พวกเขาก็อมันเป็นเรื่องตลกขบขันและล้อเล่น นั่นเป็นเพราะพวกเขาเป็นคนที่ไม่ใช่สติปัญญา⁵⁹ จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “โอ้ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย พวกท่านไม่พอใจเราเพียงเพราะเราศรัทธาในพระเจ้าและในสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมายังเราและสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนหน้าเรา และเพราะส่วนใหญ่ของพวกท่านเป็นผู้ฝ่าฝืนกระนั้นหรือ?”⁶⁰ จงกล่าวเถิดว่า “จะให้ฉันบอกพวกท่านถึงผู้ที่ได้รับการตอบแทนที่เลวร้ายกว่านั้นจากพระเจ้าไหม? คนเหล่านั้นคือผู้ที่พระเจ้าทรงสาปแช่งและผู้ที่พระองค์ทรงกริ้ว พวกเขาถูกสาปให้เป็นลิงและหมู และเป็นผู้ที่เคาะพญาซาตาน* คนเหล่านี้เป็นผู้ที่อยู่ในสภาพที่เลวร้ายยิ่งและเป็นผู้ที่หลงออกไปไกลจากแนวทางที่ถูกต้อง”

⁶¹ เมื่อพวกเขามาหาสุเจ้า พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธา” แต่ความจริงแล้ว พวกเขาเข้ามาในสภาพที่จะปฏิเสธสัจธรรมและออกไปในสภาพเดียวกัน พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาปิดบังไว้ในหัวใจของพวกเขา

⁶² เจ้าจะเห็นส่วนมากของพวกเขาแข่งขันกันเพื่อทำบาปและความไม่เป็นธรรมและการกินสิ่งต้องห้าม ช่างชั่วช้าจริงๆ ในสิ่งที่พวกเขากระทำ

⁶³ ทำไมพวกผู้รู้ศาสนาชาวยิวและนักกฎหมายของพวกเขาไม่ห้ามพวกเขา กล่าวถ้อยคำที่เป็นบาปหรือการกินสิ่งต้องห้าม? การงานของพวกเขาช่างเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายจริงๆ

⁶⁴ ชาวยิวกล่าวว่า “พระหัตถ์ของพระเจ้าถูกล่ามแล้ว” ไม่ใช่ มือของพวกเขาต่างหากที่ถูกล่ามและพวกเขาถูกสาปแช่งก็เพราะคำกล่าวร้ายที่พวกเขากล่าวออกมา พระหัตถ์ของพระองค์นั้นทรงเป็นอิสระ พระองค์

* มันมิใช่ในความหมายทางภาษา แต่เป็นคำอธิบายเชิงสัญลักษณ์ที่อธิบายถึงความตกต่ำทางศีลธรรมของพวกเขา คนเหล่านี้ไม่ได้กลายเป็นสัตว์โดยทางร่างกาย แต่ลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของพวกเขาเป็นเหมือนลิงและหมู

ทรงแจกจ่ายในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ อันที่จริงแล้ว สิ่งที่ถูกประทานมายังเจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นได้ทำให้พวกเขาหลายคนต่อต้านและปฏิเสธธรรมยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้ก่อความเป็นศัตรูและความเกลียดชังให้เกิดขึ้นในระหว่างพวกเขาจนกระทั่งถึงวันพินคินซีฟ เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาก่อไฟแห่งสงครามขึ้น พระเจ้าจะทรงดับมัน พวกเขา กำลังพยายามแพร่ความเสียหายขึ้นในแผ่นดิน แต่พระเจ้าไม่ทรงชอบผู้ก่อความเสียหาย

⁶⁵ ถ้าหากพวกชาวคัมภีร์ศรัทธาและเกรงกลัวพระเจ้า เราจะจัดการความชั่วช้าต่างๆ ของพวกเขาออกไปจากพวกเขา และเราจะให้พวกเขาได้เข้าไปในสวนสวรรค์แห่งความโปรดปราน ⁶⁶ ถ้าหากพวกเขาปฏิบัติตามเตารอดและอินญีลและที่ได้ถูกประทานลงมายังพวกเขาจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะได้รับความมั่งคั่งสมบูรณ์ทั้งจากเบื้องบนและเบื้องล่างที่อยู่ใต้เท้าของพวกเขา ถึงแม้ในหมู่พวกเขาจะมีคนที่เที่ยงธรรมบ้าง แต่ส่วนมากของพวกเขาก็เป็นผู้กระทำความชั่ว

⁶⁷ โอ้ศาสนทูต จงนำสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้าไปบอกแก่ผู้คน เพราะหากเจ้าไม่ทำเช่นนั้น เจ้าก็มิได้นำสาส์นของพระองค์ไปยังผู้คน พระองค์จะคุมครองเจ้าจากผู้คน เพราะพระเจ้าจะไม่ทรงนำทางผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁶⁸ จงบอกพวกเขาว่า “โอ้ชาวคัมภีร์ พวกท่านไม่มีอะไรมาอ้างทั้งสิ้น เว้นเสียแต่ว่าพวกท่านจะปฏิบัติตามเตารอดและอินญีลและสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่พวกท่านจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา” แนนอน สิ่งที่ถูกประทานแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นจะทำให้พวกเขาส่วนใหญ่ต่อต้านและปฏิเสธมากขึ้น แต่เจ้าจงอย่าเศร้าโศกให้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁶⁹ บรรดาผู้ศรัทธา ชาวยิว ชาวซอบิอันและชาวคริสเตียนที่ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายและกระทำความดี ไม่มีสาเหตุใดที่จะต้องกลัวและพวกเขาจะไม่ทุกข์โศก

⁷⁰ เราได้ทำพันธสัญญาอันมั่นคงกับพวกลูกหลานอิสรออีลไว้และเราได้ส่งศาสนทูตหลายคนมายังพวกเขา แต่เมื่อใดที่ศาสนทูตคนหนึ่งมายังพวกเขาพร้อมกับสิ่งที่พวกเขาไม่ชอบ พวกเขา ก็ถือว่าศาสนทูตผู้นั้นเป็นคนโกหกหรือไม่ก็ฆ่าเขา ⁷¹ และพวกเขาก็ยังกระหมิวว่าจะไม่มีความเสียหายอะไรเกิดขึ้นกับพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงตาบอดและหูหนวก หลังจากนั้น พระเจ้าได้ทรงอภัยพวกเขา แต่ส่วนมากของพวกเขา ก็ยังคงปฏิบัติตัวเหมือนคนตาบอดและหูหนวกอีก พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งที่พวกเขา กำลังกระทำอยู่

⁷² แน่นอนที่สุด พวกเขาคือผู้ปฏิเสธศรัทธา นั่นคือคนที่กล่าวว่า “แท้จริง พระเจ้าคือพระคริสต์บุตรของนางมารีย์” ในขณะที่พระคริสต์เองได้กล่าวว่า “โอ้ลูกหลานอิสรออีล จงเคารพสักการะพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่านด้วยเช่นกัน” ถ้าใครนำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า แน่นอน พระเจ้าจะห้ามเขามิให้เข้าสวนสวรรค์ และนรกจะเป็นที่พำนักสำหรับเขา และบรรดาผู้ทำความผิดจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ ⁷³ แน่นอนที่สุด พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศาสนา นั่นคือผู้ที่กล่าวว่า “พระเจ้าทรงเป็นหนึ่งในสาม” ในขณะที่พระเจ้ามีเพียงองค์เดียว ถ้าหากพวกเขาไม่หยุดยั้งจากการพูดเช่นนั้น การลงโทษอันเจ็บปวดก็จะประสบแก่ทุกคนในหมู่พวกเขาที่กล่าวเท็จปฏิเสธศรัทธา ⁷⁴ ทำไมพวกเขาไม่หันไปยังพระเจ้าและขออภัยโทษต่อพระองค์? พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁷⁵ พระคริสต์บุตรของมารีย์นั้นมิได้เป็นอะไรนอกไปจากศาสนทูตคนหนึ่ง ศาสนทูตหลายคนได้ล่องลับไปแล้ว ก่อนหน้าเขา แม้ของเขาเป็นหญิงที่มีคุณธรรมและเขาทั้งสองก็กินอาหาร (เหมือนกับคนอื่น ๆ ที่ต้องตาย) จงดูเถิดว่า เราได้ทำให้สัญญาอันทั้งหลายที่นำไปสู่ความจริงชัดเจนแก่พวกเขาอย่างไร และจงดูเถิดว่าพวกเขาถูกทำให้หันเหไปทางอื่นอย่างไร ⁷⁶ จงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า “พวกท่านเคารพสักการะสิ่งอื่นที่ไม่มีอำนาจให้โทษและคุณประโยชน์แก่พวกท่าน

กระนั้นหรือ ? ทั้งๆที่ความจริงแล้ว พระเจ้าเท่านั้นที่ เป็นผู้ทรงได้ยืนและ ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง”

⁷⁷ จงกล่าวเถิด “โอ้ชาวคัมภีร์ จงอย่าสุดโต่งในศาสนาของพวกท่าน และจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของบรรดาผู้หลงผิดมาแล้วก่อนหน้า พวกท่านและทำให้คนอื่นอีกหลายคนหลงผิดและพวกเขาเองก็ได้หลงออกไปจากทางที่เที่ยงตรง”

⁷⁸ บรรดาลูกหลานอิสราเอลที่ปฏิเสธสัจธรรมได้ถูกสาปแช่งโดยดาวิด และอิชาบุดรของมารีย์ นั่นเป็นเพราะว่าพวกเขาฝ่าฝืนและละเมิดเสมอ ⁷⁹ พวกเขาไม่ได้ห้ามปรามกันและกันจากการทำความผิดที่พวกเขาทำ กัน สิ่งที่พวกเขานั้นช่างชั่วช้าจริงๆ ⁸⁰ เจ้าเห็นส่วนมากของพวกเขาคือ เป็นมิตรกับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ช่างชั่วช้าแถมๆที่พวกเขาได้กระทำไว้สำหรับตัวเอง พวกเขาทำให้พระเจ้าทรงกริ้วและพวกเขาจะต้องถูกลงโทษตลอดกาล ⁸¹ ถ้าหากพวกเขาศรัทธาในพระเจ้าและนบีและที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา พวกเขาคงไม่คบผู้ปฏิเสธสัจธรรมเป็นมิตร แต่ว่าส่วนมากของพวกเขาคือเป็นผู้ไม่เชื่อฟัง

⁸² แน่นอน เจ้าจะพบว่าชาวยิวและบรรดาผู้ตั้งภาคีนั้นเป็นศัตรูตัวฉกาจต่อบรรดาผู้ศรัทธา และแน่นอน เจ้าจะพบว่าพวกที่มีความรักใคร่ใกล้ชิดกับบรรดาผู้ศรัทธามากกว่านั้นคือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “แท้จริงเราเป็นคริสเตียน” นั่นเป็นเพราะในหมู่พวกเขามีผู้ทรงความรู้และพวกบาทหลวง และเพราะพวกเขาไม่เย่อหยิ่ง ⁸³ เมื่อพวกเขาได้ยืนสิ่งที่ถูกประทานมาแก่ศาสนทูต เจ้าจะเห็นตาของพวกเขาเอ่อไปด้วยน้ำตา เพราะความจริงที่พวกเขาจำได้ พวกเขากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา เราศรัทธาแล้ว ดังนั้น โปรดบันทึกเราไว้ร่วมกับผู้ที่เปี่ยมด้วยเถิด ⁸⁴ ทำไมเราไม่ศรัทธาในพระเจ้าและในความจริงที่ได้มายังเรา? เราปรารถนาที่จะให้พระผู้อภิบาลของเรารับเราเข้าไปรวมกับบรรดาคนดี” ⁸⁵ และด้วยสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไป พระเจ้าจะตอบแทนพวกเขาด้วยสวน

สวรรค์ที่มีลำนำหลายสายไหลผ่านซึ่งพวกเขาจะได้พำนักรู้อยู่ในตลอดไป นั่นคือรางวัลตอบแทนของผู้ทำความดี⁸⁶ แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของเรา พวกเขาคือสหายของนรก

⁸⁷ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าห้ามสิ่งที่ดีทั้งหลายที่พระเจ้าได้ทรงอนุมัติสำหรับสุเจ้าและจงอย่าละเมิด แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรักผู้ละเมิด⁸⁸ จงกินจากสิ่งที่อนุมัติและสิ่งสะอาดที่พระเจ้าได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพ แก่สุเจ้า จงเกรงกลัวพระเจ้าที่สุเจ้าทั้งหลายมีความศรัทธา⁸⁹ พระเจ้าไม่ทรงยึดถือถ้อยคำไร้สาระในการสาบานของสุเจ้า แต่พระองค์ทรงยึดถือสิ่งที่สุเจ้าสาบานไว้โดยเจตนา ดังนั้น การโกโทษสำหรับการผิดคำสาบานคือการให้อาหารคนขัดสนสิบคนตามปริมาณเฉลี่ยที่สุเจ้าให้อาหารแก่ครอบครัวของสุเจ้า หรือให้เครื่องนุ่งห่มแก่พวกเขา หรือการปลดปล่อยทาสหนึ่งคน หรือถ้าหากสุเจ้าไม่สามารถทำได้ก็ให้ถือศีลอดสามวัน นี่คือการโกโทษคำสาบานที่สุเจ้าสาบานไว้ จงรักษาคำสาบานของสุเจ้า พระเจ้าทรงอธิบายคำบัญชาทั้งหลายของพระองค์เพื่อที่สุเจ้าจะได้ขอบคุณ

⁹⁰ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา แท้จริง น้ำเมาและการพนัน การบุชายัญและการเสี่ยงตัวเป็นสิ่งที่โสมมจากการกระทำของมาร ดังนั้น จงหันห่างจากมันเสียเพื่อสุเจ้าจะได้รับความสำเร็จ⁹¹ ชะตาอันเพียงแต่ปรารถนาที่จะสร้างความเป็นศัตรูและความเกลียดชังกันในระหว่างสุเจ้าโดยอาศัยน้ำเมาและการพนัน และเพื่อหันเหสุเจ้าออกจากการระลึกถึงพระเจ้าและจากการมาฆ แล้วสุเจ้ายังไม่ละเว้นหรือ? ⁹² จงเชื่อฟังพระเจ้าและจงเชื่อฟังศาสนทูต และจงละเว้นจากสิ่งเหล่านี้ ถ้าหากสุเจ้าไม่เชื่อฟัง ดังนั้น จงรู้ไว้เถิดว่าหน้าที่ของศาสนทูตของเราคือการเผยแผ่ศาสนอันชัดแจ้งเท่านั้น ⁹³ ไม่มีบาปแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีในสิ่งที่เขาทั้งหลายได้บริโภคไปในอดีต เมื่อเขาทั้งหลายละเว้นจากสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับพวกเขาและยังคงศรัทธาและกระทำความดี แล้วหลังจากนั้นได้

ยับยั้งตนเองจากสิ่งต้องห้ามและศรัทธาและเกรงกลัวพระเจ้าและกระทำความดี เพราะพระเจ้าทรงรักผู้กระทำความดี

⁹⁴ โอบรรดาผู้ศรัทธา แน่นอน พระเจ้าจะทรงทดสอบสุเจ้าด้วยการล่าสัตว์ที่อยู่ในระยะที่มือและหอกของสุเจ้าสามารถไปถึงได้ ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงจำแนกว่าผู้ใดเกรงกลัวพระองค์ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่สามารถมองเห็นพระองค์ ดังนั้น ผู้ใดละเมิดขอบเขตหลังจากนี้จะได้รับ การลงโทษอันเจ็บปวด ⁹⁵ โอบรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าฆ่าสัตว์ขณะที่สุเจ้า อยู่ในสภาพต้องห้ามระหว่างการแสวงบุญ และผู้ใดในหมู่สุเจ้าฆ่ามันโดยเจตนา เขาต้องหาปศุสัตว์ที่มีค่าเท่ากับสัตว์ที่เขาฆ่าโดยการตัดสินของผู้ เทียงธรรมสองคนมาพลีที่กะอูบะฮูเป็นการชดเชย หรือไถ่โทษด้วยการ ให้อาหารแก่คนขัดสน(ตามราคาของสัตว์) หรือด้วยการถือศีลอดที่เท่า เทียมกัน ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะได้ลิ้มรสผลที่ติดตามมาจากการกระทำของเขา พระเจ้าได้ทรงอภัยการทำผิดที่ล่วงไปแล้ว แต่ถ้าผู้ใดละเมิดอีก พระเจ้า จะทรงลงโทษตอบแทนเขา พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงลงโทษตอบแทน

⁹⁶ การล่าสัตว์ในทะเลและการบริโภคมันเป็นที่ยอมรับแก่สุเจ้า สุเจ้าจะ ใช้กินหรือใช้เป็นเสบียงเพื่อการเดินทางก็ได้ แต่ที่ต้องห้ามสำหรับสุเจ้า คือการล่าสัตว์บนบกในขณะที่สุเจ้ายังอยู่ในสภาพต้องห้ามระหว่างการ แสวงบุญ จงเกรงกลัวพระเจ้าก่อนที่สุเจ้าจะถูกรวบรวมไปยังพระองค์ ⁹⁷ พระเจ้าได้ทรงทำอัลกะอูบะฮู บ้านอันศักดิ์สิทธิ์ไว้เป็นแหล่งแห่งการ คำจูนสำหรับมนุษยชาติเช่นเดียวกับเดือนต้องห้ามและสัตว์ที่นำมา เชือดพลีโดยมีพวงมาลัยเป็นเครื่องหมายของพวกมัน เพื่อสุเจ้าจะได้รู้ว่า พระเจ้าทรงรอบรู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและที่อยู่ในแผ่นดิน และพระเจ้า นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ⁹⁸ จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเจียบขาดในการ ลงโทษ และพระเจ้าทรงเป็นผู้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁹⁹ หน้าที่อย่าง เดียวของศาสนทูตคือการนำสาสน์ไปเผยแผ่ พระเจ้าทรงรอบรู้ที่สุเจ้า

เปิดเผยและที่สุเจ้าปิดบัง¹⁰⁰ โอ้ศาสนทูต จงบอกพวกเขาว่า “สิ่งชั่วช้า และสิ่งดีนั้นไม่เหมือนกัน แม้ว่าความมากมายของสิ่งชั่วช้าจะทำให้พวกท่านพอใจก็ตาม ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า โอ้ผู้มีความเข้าใจ เพื่อพวกท่านจะประสบผลสำเร็จ”

¹⁰¹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าถามถึงสิ่งต่างๆ ที่หากมันถูกเปิดเผยให้สุเจ้าได้แล้วจะทำให้สุเจ้าลำบาก แต่ถ้าหากสุเจ้าจะถามถึงมันระหว่างที่อัลกุรอานถูกประทานลงมา มันจะถูกเปิดเผยให้แก่สุเจ้าได้รู้ พระเจ้าทรงเจียบเกี่ยวกับเรื่องนี้ พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงขานติ¹⁰² แน่นนอน ผู้คนก่อนสุเจ้าเคยถามเช่นนั้นมาแล้ว แต่เมื่อมีการเปิดให้พวกเขาได้รู้ พวกเขา ก็ยังปฏิเสธที่จะทำตาม¹⁰³ พระเจ้ามิได้ทรงกำหนดความศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวกับสัตว์ที่ถูกเรียกว่า บะฮิเราะฮฺและซาอิบะฮฺและวะซีละฮฺและฮาม* แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวเท็จต่อพระเจ้า และส่วนมากของพวกเขาไม่ใช้เหตุผล¹⁰⁴ เมื่อได้มีการบอกแก่พวกเขาว่า “จงมายังที่พระเจ้าได้ประทานลงมาแก่ศาสนทูต” พวกเขากล่าวว่า “เพียงพอแล้วสำหรับเราในสิ่งที่เราได้พบจากบรรพบุรุษของเรา” ทั้งๆ ที่บรรพบุรุษของพวกเขาไม่รู้อะไรและไม่ได้รับทางนำ”¹⁰⁵ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงระวังรักษาตัวของสุเจ้าเอง ผู้หลงทางจะให้โทษแก่สุเจ้าไม่ได้เลยถ้าหากสุเจ้าอยู่ในทางนำ สุเจ้าทั้งหมดจะกลับไปยังพระเจ้า แล้วพระองค์จะทรงให้สุเจ้าได้รู้ถึงสิ่งที่สุเจ้าได้กระทำ

¹⁰⁶ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อเวลาแห่งความตายได้มาถึงผู้ใดในหมู่สุเจ้า จงให้มีคนที่ยุติธรรมสองคนในหมู่สุเจ้าทำหน้าที่เป็นพยานเมื่อสุเจ้าทำพินัยกรรม หรือมีสองคนจากอีกเผ่าหนึ่งถ้าหากสุเจ้าอยู่ในระหว่างเดินทางและทุกขภัยแห่งความตายประสบแก่สุเจ้า ถ้าหากสุเจ้าสงสัยในความซื่อสัตย์ของเขา จงหน่วงเหนี่ยวเขาทั้งสองไว้หลังจากการนมาซและให้

* นี่คือประเภทต่างๆ ของสัตว์ท้องถิ่นที่ชาวอาหรับก่อนหน้าอิสลามเคยนำไปถวายให้สิ่งที่พวกเขากราบไหว้บูชา

เขาทั้งสองสาบานด้วยพระนามของพระเจ้าว่า “เราจะไม่ขายหลักฐานด้วยราคาใดๆแม้ว่าเขาจะเป็นญาติสนิทก็ตาม และเราจะไม่ปิดบังหลักฐานของพระเจ้า เพราะแท้จริง ถ้าเราทำเช่นนั้น เราจะอยู่ในหมู่ผู้ทำบาปอย่างแน่นอน” ¹⁰⁷ แต่ถ้าพบว่าทั้งสองคนไม่ซื่อสัตย์ จงให้พยานอีกสองคนจากบรรดาผู้ที่ถูกลิตรอนสิทธิออกมาสาบานต่อพระเจ้าว่า “การยืนยันของเราถูกต้องชอบธรรมมากกว่าการยืนยันของเขทั้งสอง และเราทั้งสองไม่ได้ละเมิด มิฉะนั้น เราจะเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ละเมิด” ¹⁰⁸ ด้วยวิธีการเช่นนี้จะเป็นการเหมาะกว่าที่พวกเขาจะให้การเป็นพยานตามความเป็นจริงหรือมิเช่นนั้น พวกเขาจะกลัวว่าคำสาบานของพวกเขาจะขัดแย้งกับการสาบานของคนอื่น จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงฟัง พระเจ้านั้นมีทรงนำทางหมู่ชนผู้ฝ่าฝืน

¹⁰⁹ ในวันที่พระเจ้าทรงรวบรวมบรรดาศาสนทูตทั้งหมดของพระองค์และทรงถามว่า “พวกเจ้าได้รับการสนองตอบอย่างไร(จากผู้คน)?” บรรดาศาสนทูตจะกล่าวว่า “เราไม่มีความรู้ แท้จริง พระองค์เท่านั้นที่ทรงรอบรู้ยิ่งซึ่งความลับทั้งหมด” ¹¹⁰ หลังจากนั้น พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า “โอชาบุตรของมารีย์เอ๋ย จงนึกถึงความโปรดปรานของฉันที่มีต่อเจ้าและต่อแม่ของเจ้าเมื่อฉันได้ทำให้เจ้าเข้มแข็งด้วยวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อที่เจ้าจะสามารถพูดกับผู้คนแม้แต่เมื่ออยู่ในเปลเหมือนกับเจ้าพูดในดอนโต และเมื่อฉันได้สอนเจ้าซึ่งคัมภีร์และวิทยปัญญาและเตารอตและอินญิล และเมื่อเจ้าเอาดินมาปั้นเป็นนกและเจ้าเป่าเข้าไปในดินที่เป็นรูปนก มันได้กลายเป็นนกโดยอนุมัติของฉัน และเจ้ารักษาคนตาบอดและคนโรคเรื้อนโดยอนุมัติของฉัน และเมื่อเจ้าให้คนตายกลับมีชีวิตขึ้นมาโดยอนุมัติของฉันและเมื่อฉันคุ้มครองเจ้าจากพวกลูกหลานอิสราเอลเมื่อเจ้าไปหาพวกเขาด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า “นี่มิใช่อินใด นอกจากเป็นมายากล”

ฉันและในศาสนทูตของฉัน พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาและได้โปรดเป็นพยานว่าเราเป็นมุสลิม” เมื่อสาวกกล่าวว่า “โออิซา บุตรของมารีย์ พระเจ้าของท่านสามารถส่งอาหารลงมาจากฟากฟ้าแก่เราได้ไหม?” เขาตอบว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้าถ้าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง” ¹¹³ พวกเขา กล่าวว่า “เราปรารถนาที่จะกินมันและทำให้เรามั่นใจ และเพื่อเราจะได้รู้แน่นอนว่าสิ่งที่ท่านพูดแก่เรานั้นเป็นความจริง และเพื่อเราจะได้เป็นพยานในเรื่องนั้น” อีซาบุตรของมารีย์จึงวิงวอนว่า “โอ้พระเจ้า พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานอาหารลงมาจากฟากฟ้าแก่เราเพื่อเป็นความสุขแก่คนแรกและคนสุดท้ายของเราและเป็นสัญญาณจากพระองค์ โปรดประทานเครื่องยังชีพแก่เรา และพระองค์ทรงเป็นเลิศแห่งผู้ประทานปัจจัย” ¹¹⁵ พระเจ้าตรัสว่า “แท้จริง ฉันจะส่งมันลงมายังเจ้า แต่หลังจากนั้น ถ้าผู้ใดในหมู่ผู้เจ้าปฏิเสธ ฉันจะลงโทษเขาด้วยการลงโทษที่ฉันจะไม่ลงโทษผู้ใดในโลกเลย”

¹¹⁶ เมื่อพระเจ้าตรัสว่า “โออิซา บุตรของมารีย์ เจ้าบอกผู้คนหรือว่า ‘จงยึดถือฉันและแม่ของฉันเป็นพระเจ้าสององค์อื่นจากพระเจ้า?’ เขาตอบว่า ‘มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ มิเป็นการบังควรที่ฉันจะกล่าวในสิ่งที่ฉันไม่มีสิทธิ์ ถ้าหากว่าฉันได้กล่าวเช่นนั้น แน่หนอ พระองค์ต้องทราบ พระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของฉัน แต่ฉันไม่ทราบสิ่งที่อยู่ในจิตใจของพระองค์ แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างถึงสิ่งที่มองไม่เห็น’” ¹¹⁷ ฉันบอกพวกเขาแค่เพียงสิ่งที่พระองค์ได้ทรงบัญชาแก่ฉันว่า ‘จงเคารพสักการะพระเจ้า พระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน’ ฉันเป็นพยานต่อความประพฤติของพวกเขาตราบใดที่ฉันอยู่ท่ามกลางพวกเขา แต่เมื่อพระองค์ทรงเรียกฉันกลับคืน พระองค์เป็นผู้ทรงเฝ้าดูพวกเขาและพระองค์ทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง” ¹¹⁸ และถ้าพระองค์ทรงลงโทษพวกเขา แน่หนอ พวกเขาก็เป็นบ่าวของพระองค์ และถ้าพระองค์ทรงอภัยพวกเขา ดังนั้น แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

¹¹⁹ พระเจ้าจะกล่าวว่า “นี่คือวันที่ผู้พูดความจริงจะได้รับประโยชน์จากความจริงของพวกเขา สำหรับพวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลายที่มีลำนำหลายสายไหลผ่านซึ่งพวกเขาจะพักอยู่ในนั้นตลอดกาล พระองค์ทรงยินดีต่อพวกเขาและพวกเขาปีติต่อพระองค์ นั่นคือความสำเร็จอันสูงสุด” ¹²⁰ อำนาจสูงสุดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและที่อยู่ในนั้นเป็นของพระเจ้า และพระองค์เป็นผู้ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่ง

6. ปศุสัตว์

อัล-อันอาม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- ¹ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทรงทำให้มีความมืดสนิทและแสงสว่าง แต่ถึงแม้กระนั้นก็ตาม บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมาก็ยังตั้งภาคีเทียมเท่าพระผู้อภิบาลของพวกเขา ² พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้าจากดิน แล้วทรงกำหนดวาระแห่งชีวิตสำหรับสุเจ้า เป็นวาระที่พระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ แต่สุเจ้าก็ยังสงสัย
- ³ พระองค์คือพระเจ้าทั้งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้าปิดบังและทุกสิ่งที่สุเจ้าเปิดเผย พระองค์ทรงรู้สิ่งที่สุเจ้าทำ
- ⁴ และเมื่อใดที่สัญญาณหนึ่งจากบรรดาสัญญาณต่างๆของพระผู้อภิบาลของพวกเขาได้มายังพวกเขา พวกเขากลับไม่ใส่ใจ ⁵ ดังนั้น พวกเขาจึงได้ปฏิเสธศรัทธาที่ได้มายังพวกเขา ในไม่ช้า พวกเขาจะได้รับข่าว (มากกว่านี้) เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเย้ยหยันมาจนกระทั่งเวลานี้ ⁶ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าก่อนหน้าพวกเขานั้น เราได้ทำลายไปกี่ชั่วคนแล้วสำหรับผู้ที่เราได้ตั้งหลักแหล่งให้พวกเขามั่นคงกว่าสุเจ้าด้วยซ้ำ? เราได้ส่งฝนมากมายมายังพวกเขาและเราได้สร้างลำนำหลายสายให้ไหลผ่านเมือง

ล่างพวกเขา แล้วเราได้ทำลายพวกเขาเนื่องด้วยความผิดบาปของพวกเขา และเราได้ให้คนรุ่นอื่นอุบัติขึ้นมาหลังจากพวกเขา

7 ถึงแม้เราได้ส่งคัมภีร์ลงมาแก่เจ้าโดยเขียนไว้บนแผ่นหนังและพวกเขาได้จับต้องด้วยมือของพวกเขาเองแล้ว บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะยังคงกล่าวว่า “นี่มิใช่อะไรนอกไปจากมายากลแท้ๆ”⁸ พวกเขาถามว่า “ไฉนจึงไม่มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งถูกส่งลงมายังเขา?” ถ้าเราส่งทูตสวรรค์มาเรื่องของพวกเขาคงถูกตัดสินไปก่อนหน้านี้อแล้ว และพวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนปรนเลย⁹ ถ้าเราส่งทูตสวรรค์มาเป็นศาสนทูต เราจะส่งเขามาในรูปมนุษย์เพศชายซึ่งจะทำให้พวกเขาสับสนยิ่งขึ้นไปอีก¹⁰ บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้าได้ถูกเยาะเย้ยมาแล้ว แต่บรรดาผู้ที่เย้ยหยันจะพ่ายแพ้ต่อสิ่งที่พวกเขาได้เย้ยหยัน¹¹ จงกล่าวเถิด “จงท่องเที่ยวไปตามแผ่นดินแล้วจงดูผลสุดท้ายของพวกเขาปฏิเสธศรัทธาว่าเป็นอย่างไร”

12 จงถามพวกเขาว่า “ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของใคร?” จงกล่าวเถิด “เป็นของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงกำหนดความเมตตาไว้สำหรับพระองค์แล้ว แน่นอน พระองค์จะทรงรวบรวมพวกท่านในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ไม่มีข้อกลางแคลงสงสัยใดๆในเรื่องนี้ ผู้ที่ทำตัวเองให้เป็นผู้หยามหนั้น พวกเขาจะไม่ศรัทธา”¹³ ของพระองค์คือทุกสิ่งที่อยู่ในกลางวันและกลางคืน พระองค์เป็นผู้ทรงไต่ยืน ผู้ทรงรอบรู้¹⁴ จงกล่าวเถิด “ฉันจะยึดเอาผู้นั้นนอกจากพระเจ้าเป็นผู้คุ้มครองกระนั้นหรือ? ในเมื่อพระองค์เป็นผู้ทรงเนรมิตชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงให้อาหารและไม่ทรงต้องการอาหาร” จงกล่าวเถิด “แท้จริง ฉันได้ถูกบัญชาให้เป็นคนแรกของผู้มอบน้อมยอมจำนนและมีไต่อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี”¹⁵ จงกล่าวเถิด “ฉันจะไม่ฝ่าฝืนพระผู้อภิบาลของฉัน เพราะฉันกลัวการลงโทษแห่งวันอันยิ่งใหญ่”¹⁶ ผู้ใดที่การลงโทษไม่เกิดขึ้นกับเขาในวันนั้น แน่นอน พระองค์ได้ทรงเมตตาเขา และนั่นคือความสำเร็จอันสูงสุด

17 ถ้าพระเจ้าจะทรงให้ใครประสบความสำเร็จทุกขุญยาก ไม่มีใครสามารถ

ขจัดทุกข์ให้เขาได้นอกจากพระองค์ และถ้าพระองค์ทรงให้สุขเจ้าประสบ
 สิ่งดี จงรู้ไว้เถิดว่าพระองค์ทรงมีอำนาจที่จะทำทุกสิ่งที่พระองค์ทรง
 ประสงค์¹⁸ พระองค์เป็นผู้ทรงมีอำนาจสูงสุดเหนือปวงบ่าวของพระองค์
 และพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงตระหนัก¹⁹ จงถามพวกเขาว่า
 “การเป็นพยานของใครเชื่อถือได้มากที่สุด?” จงบอกพวกเขาว่าพระเจ้า
 พระองค์ทรงเป็นพยานระหว่างพวกท่านและฉัน จงกล่าวเถิด “อัลกุรอาน
 นี้ได้ถูกประทานแก่นฉันเพื่อที่ฉันจะได้ตักเตือนพวกท่านและผู้ที่มีนจะไป
 ถึง พวกท่านยืนยันจริง ๆ หรือว่ามีสิ่งเคารพสักการะอื่น ๆ ร่วมกับพระเจ้า
 อีกร?” จงกล่าวเถิด “ฉันเองไม่ยืนยัน” จงกล่าวเถิด “พระองค์ เป็นพระเจ้า
 องค์เดียวเท่านั้น และฉันรังเกียจอะไรก็ตามที่พวกท่านนำไปเป็นภาคีกับ
 พระองค์”

²⁰ บรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์แก่พวกเขา รู้เรื่องนี้เหมือนกับที่
 พวกเขารู้จักลูกๆ ของพวกเขาเอง แต่บรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขา
 เองขาดทุนนั้นไม่เชื่อในเรื่องนี้²² ใครเล่าที่ทำความผิดอันยิ่งใหญ่กว่าผู้
 กล่าวเท็จต่อพระเจ้าและปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของพระองค์? แท้จริง
 ผู้ทำความผิดจะไม่ประสบความสำเร็จ²² ในวันที่เราจะรวบรวมพวกเขา
 ทั้งหมดเข้าด้วยกัน เราจะกล่าวกับบรรดาผู้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับเรา
 ว่า “ภาคีย่อยๆ ที่สุเจ้ากล่าวอ้างเหล่านั้นอยู่ที่ไหน?”²³ แล้วพวกเขาจะไม่
 สามารถแก้ตัวอะไรได้นอกจากจะกล่าวว่า “ขอสาบานด้วยพระเจ้า พระ
 ผู้อภิบาลของเรา เราไม่ได้เป็นผู้บุชารูปเคารพ”²⁴ จงดูเถิดว่าพวกเขา
 โกหกต่อตัวของพวกเขาเองอย่างไร และรูปเคารพที่พวกเขาบูชานั้นจะ
 ทิ้งพวกเขาไป

²⁵ ในหมู่พวกเขามีบางคนที่ยังเจ้า แต่เราได้คลุมหัวใจของพวกเขา
 และทำให้พวกเขาไม่ได้ยินซึ่งทำให้พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งที่เจ้าพูด แม้พวกเขา
 เห็นสัญญาณทุกอย่างแล้ว พวกเขาจะยังคงไม่เชื่อในสัญญาณเหล่านั้น
 เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามาหาเจ้าเพื่อโต้แย้งกับเจ้า พวกเขาจะ

กล่าวว่า “นี่มิใช่อินไดนนอกจากนิยายปรัมปรา” ²⁶ และพวกเขาห้ามปรัมคณอื่นจากการศรัทธาและพวกเขาเองก็หลีกเลี่ยง แต่พวกเขาไม่ได้ทำลายผู้ใดนอกจากตัวของพวกเขาเอง แต่พวกเขาไม่รู้ลึก ²⁷ หากเจ้าเห็นตอนที่พวกเขาถูกทำให้หยุดยืนอยู่หน้านรก พวกเขาจะกล่าวว่า “วิบัติแท้แน่เรา หากเราถูกส่งกลับมามีชีวิตในโลกนี้อีก เราจะไม่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของเราอย่างแน่นอนและเราจะอยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา” ²⁸ ความจริงที่พวกเขาเคยปิดบังไว้ก่อนหน้านี้นี้จะปรากฏให้พวกเขาได้เห็นอย่างชัดเจน แต่ถ้าพวกเขาถูกส่งกลับไปมีชีวิตอีก พวกเขาจะหันกลับไปยังสิ่งที่พวกเขาถูกสั่งห้ามอีก เพราะแท้จริงแล้ว พวกเขาเป็นผู้โกหก

²⁹ พวกเขากล่าวว่า “ไม่มีชีวิตอื่นนอกจากชีวิตของเราในโลกนี้เท่านั้น เราจะไม่ถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีก” ³⁰ ถ้าหากเจ้าได้เห็นเมื่อตอนที่พวกเขาถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขา พระองค์จะทรงถามพวกเขาว่า “นี่(ชีวิตที่สอง)มิใช่ความจริงกระนั้นหรือ?” พวกเขาจะกล่าวว่า “ใช่แล้ว ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของเรา” พระองค์จะทรงกล่าวว่า “ดังนั้น จงชิมการลงโทษสำหรับการปฏิเสธความจริงเถิด”

³¹ แน่นอน ผู้ที่ขาดทุนยิ่งคือผู้ที่ปฏิเสธการพบกับพระเจ้า จนกระทั่งวาระสุดท้ายมาถึงพวกเขาอย่างฉับพลัน พวกเขาร้องว่า “อนิจจา เเคราะห์กรรมของเราเท่าๆที่เราละเลยในเรื่องนี้” พวกเขาจะแบกภาระบาปของพวกเขาไว้บนหลังของตัวเอง จงรู้ไว้เถิดว่าบาปที่พวกเขาแบกไว้่นั้นเป็นความชั่วทั้งสิ้น ³² ชีวิตแห่งโลกนี้มีใช่อื่นใดนอกจากเป็นการละเล่นและการบันเทิง แน่นอน สถานที่พำนักในโลกหน้านั้นดีกว่าสำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้า สูเจ้าไม่เข้าใจหรือ ?

³³ (โอ้มัฮัมมัด) เรารู้ดีว่าสิ่งที่พวกเขาพูดนั้นทำให้เจ้าระทมใจ แท้จริงแล้ว มิใช่เจ้าที่บรรดาผู้ทำความผิดปฏิเสธ แต่มันเป็นสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าต่างหากที่พวกเขาปฏิเสธ ³⁴ บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้า

ต่างถูกปฏิเสศกันมาแล้ว แต่พวกเขาเหล่านั้นอดทนต่อการปฏิเสศและการถูกกดขี่ข่มเหงของพวกเขา จนกระทั่งการช่วยเหลือของเราได้มาถึงพวกเขา ไม่มีผู้ใดสามารถเปลี่ยนวาระของพระเจ้าได้ และโดยแน่นอนยิ่งเจ้าก็ได้รับข่าวคราวของบรรดาผู้ที่ถูกส่งมาก่อนหน้าเจ้าแล้ว³⁵ ถ้าหากเจ้าพบว่ามันเป็นการลำบากที่จะทนต่อการปฏิเสศของพวกเขา ดังนั้น ถ้าหากเจ้าสามารถ จงหาช่องทางลงไปในพื้นที่ดินหรือหาบันไดสู่ปากฟ้า และนำสัญญาณหนึ่งมาให้แก่พวกเขา หากพระองค์ทรงประสงค์แน่นอน พระองค์คงประทานทางนำแก่พวกเขาแล้ว ดังนั้น จงอย่าทำตนเช่นเดียวกับพวกโง่เขลา³⁶ มีแต่บรรดาผู้ฟังเท่านั้นที่สนองตอบการเรียกร้อง ส่วนคนตายนั้น พระเจ้าจะทรงทำให้เขาฟื้นขึ้น แล้วพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังพระองค์

³⁷ พวกเขาถามว่า “ทำไมจึงไม่มีสัญญาณหนึ่งจากพระผู้อภิบาลของเขาส่งลงมายังเขา?” จงกล่าวเถิด “แท้จริง พระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจจะส่งสัญญาณใด ๆ ลงมาก็ได้” แต่ว่าพวกเขาส่วนใหญ่ไม่เข้าใจ³⁸ (จงดูเถิดว่า) สัตว์ที่เคลื่อนไหวในแผ่นดินและสัตว์ที่บินด้วยปีกทั้งสองของมันนั้นล้วนแต่เป็นเผ่าพันธุ์เพียงเจ้า เรามิได้ละเลยในการกำหนดแนวทางแห่งชีวิตของพวกมันไว้ล่วงหน้า ในที่สุดพวกเขาจะถูกรวบรวมยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา³⁹ บรรดาผู้ปฏิเสศสัญญาณทั้งหลายของเรานั้น พวกเขาหูหนวกและเป็นใบ้ในความมืดทึบ ผู้ใดที่พระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์ทรงปล่อยให้เขาหลงทาง และผู้ใดที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงให้เขาอยู่ในหนทางที่เที่ยงตรง

⁴⁰ จงถามพวกเขาว่า “บอกฉันหน่อยซิว่าถ้าการลงโทษของพระเจ้าเกิดขึ้นกับพวกท่าน หรือยามอวสานกำลังมาถึงพวกท่าน พวกท่านจะร้องเรียกผู้ใดอื่นนอกไปจากพระเจ้ากระนั้นหรือถ้าพวกท่านแน่จริง?”

⁴¹ มีแต่พระองค์เท่านั้นที่สุ่จ้าร้องเรียก และพระองค์ทรงปลดเปลื้องความ

ทุกข์ที่สุเจ้าวิงวอนขอต่อพระองค์ ถ้าพระองค์ทรงประสงค์ แล้วสุเจ้าก็ลืม (พระเจ้าจอมปลอม) ที่สุเจ้าตั้งเป็นภาคีเทียบเทียมพระองค์”

⁴² เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมายังหมู่ชนต่างๆ ก่อนเจ้า(นบี) และเราได้ทำให้พวกเขาต้องทุกข์ยากลำบากด้วยความลำเค็ญและเคราะห์กรรม เพื่อที่พวกเขาจะได้ถ่อมตน ⁴³ เมื่อความทุกข์ยากที่เรากำหนดไว้บังเกิดแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาไม่ยอมถ่อมตน แต่หัวใจของพวกเขากลับแข็งกระด้าง เพราะชาตานได้ทำให้สิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่ดูเป็นเรื่องดีสำหรับพวกเขา ⁴⁴ ดังนั้น เมื่อพวกเขาลืมการตักเตือนของเรา เราได้ให้พวกเขาทุกอย่างที่พวกเขาปรารถนา จนกระทั่งเมื่อพวกเขาจะมองต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับ เราจึงกระชากพวกเขาอย่างพลันจนพวกเขาเป็นผู้สิ้นหวัง ⁴⁵ ดังนั้น หมู่ชนผู้ทำผิดจึงถูกทำลายล้างโดยสิ้นเชิง บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

⁴⁶ (มุฮัมมัด) จงถามพวกเขาว่า “ถ้าหากพระเจ้าทรงริบเอาการไถยนิของพวกท่าน การมองเห็นของพวกท่านไปและทรงปิดผนึกหัวใจของพวกท่าน วัตถุบูชาใดเล่าที่จะนำมาคืนมาให้แก่พวกท่านนอกไปจากพระเจ้า?” จงดูเถิดว่าเราได้อธิบายให้เห็นถึงสัญญาณทั้งหลายอย่างไร แต่พวกเขาก็ยังหันห่างอีก ⁴⁷ จงถามพวกเขา “บอกฉันหน่อยซิ ถ้าการลงโทษของพระเจ้าเกิดขึ้นกับพวกท่านโดยฉับพลันหรือตามที่บอกไว้ล่วงหน้า ใครเล่าจะถูกทำลายนอกจากหมู่ชนผู้ทำความคิด?” ⁴⁸ เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน ดังนั้น ผู้ใดศรัทธาและปรับปรุงตัวเองอยู่ตลอดเวลา ก็ไม่มีสาเหตุใดที่พวกเขาหวาดกลัว และพวกเขาจะไม่ระทม ⁴⁹ การลงโทษจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเราเพราะพวกเขาได้ฝ่าฝืน ⁵⁰ จงกล่าวเถิด “ฉันไม่ได้บอกพวกท่านว่าฉันมีคลังสมบัติของพระเจ้าและฉันไม่รู้ในสิ่งเร้นลับ และฉันก็ไม่ได้อ้างว่าฉันเป็นทูตสวรรค์ ฉันเพียงแต่ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูก

ประทานแก่นั่น” จงถามพวกเขาว่า “คนตาบอดกับคนตาดีนั้นจะเหมือนกันกระนั้นหรือ? แล้วพวกท่านยังไม่พิจารณาอีกหรือ?”

⁵¹ จงตกใจด้วยสิ่งนี้(อัลกุรอาน)แก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวว่าวันหนึ่งพวกเขาจะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขาในสภาพที่พวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ขอไถ่โทษให้นอกจากพระองค์ ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้เกรงกลัวพระเจ้า ⁵² จงอย่าขับไล่บรรดาผู้วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขาในยามเช้าและยามเย็นและแสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ เจ้าไม่ต้องรับผิดชอบในการชำระบัญชีของพวกเขาและพวกเขาก็ไม่ต้องรับผิดชอบในการชำระบัญชีของเจ้าแต่อย่างใดทั้งสิ้น ดังนั้น ถ้าเจ้าขับไล่พวกเขา เจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ไม่เป็นธรรม⁵³ ด้วยวิธีนี้เอง เราได้ใช้พวกเขาบางคนทดลองบางคน เพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า “คน(ต่ำต้อย)พวกนี้ดอกหรือในหมู่พวกเราที่พระเจ้าได้ประทานความโปรดปราน?” พระเจ้าไม่รู้ว่าดีที่สุดหรือว่าเป็นผู้กตัญญู?

⁵⁴ เมื่อบรรดาผู้ศรัทธาในวาระของเรามาถึงเจ้า จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ขอความสันติจงมีแด่ท่าน พระผู้อภิบาลของพวกท่านได้ทรงกำหนดความเมตตาไว้สำหรับพระองค์แล้ว เพื่อที่หากผู้ใดในหมู่พวกท่านกระทำความชั่วไปโดยไม่รู้แล้วเกิดสำนึกผิดกลับตัวภายหลังจากนั้น แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” ⁵⁵ ในทำนองนี้เอง เราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายของเรากระจ่างชัดและง่ายเพื่อที่จะได้เห็นทางของคนทำชั่วอย่างชัดเจน

⁵⁶ (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิด “ฉันถูกห้ามเคารพสักการะสิ่งที่พวกท่านวิงวอนนอกไปจากพระเจ้า” จงกล่าวเถิด “ฉันจะไม่ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกท่าน ถ้าฉันทำ ฉันจะหลงผิดและฉันจะไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้ได้รับทางนำ” ⁵⁷ จงกล่าวเถิด “ฉันอยู่บนหลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของฉัน และพวกท่านปฏิเสธมัน สิ่งที่พวกท่านรีบเร่งอยากให้มีขึ้นนั้นมิได้อยู่ในอำนาจของฉัน เพราะพระเจ้าเท่านั้นที่มีอำนาจแต่ผู้เดียวในการ

ตัดสิน พระองค์ทรงแจ้งสัจธรรม และพระองค์ทรงเป็นเลิศแห่งผู้ตัดสินทั้งหลาย” ⁵⁸ จงกล่าวเถิด “ถ้าฉันมีอำนาจทำสิ่งที่ท่านร่ำเอยากให้มีขึ้น การโต้แย้งระหว่างฉันกับพวกท่านก็คงจะยุติแล้ว พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดว่าจะทำอะไรกับบรรดาผู้ทำความชั่ว” ⁵⁹ พระองค์เท่านั้นที่มีกุญแจแห่ง สิ่งพ้นญาณวิสัย ไม่มีใครล่วงรู้มันนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงรอบรู้ที่อยู่ในแผ่นดินและในทะเล และไม่มีแม่แต่ใบไม้สักใบเดียวที่ร่วงหล่นโดยที่พระองค์ไม่ทรงรู้ และไม่มีเมล็ดพืชแม้แต่เมล็ดหนึ่งในความมืดของแผ่นดินที่พระองค์ไม่ทรงรู้ หรือสิ่งใดที่สดและเขียวแห่งวันแต่ได้ถูกบันทึกไว้หมดแล้วในบันทึกอันชัดแจ้ง

⁶⁰ พระองค์ทรงเรียกผู้เจ้ากลับในตอนกลางคืนและทรงรอบรู้สิ่งที่ผู้เจ้าทำในตอนกลางวัน หลังจากนั้น พระองค์ทรงทำให้ผู้เจ้ากลับคืนสู่ยามนั้นอีกเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้มีชีวิตครบวาระที่ถูกกำหนดไว้ หลังจากนั้นยังพระองค์ที่ผู้เจ้าจะกลับไป แล้วพระองค์จะทรงแจ้งผู้เจ้าถึงสิ่งที่ผู้เจ้าได้กระทำไว้ ⁶¹ พระองค์เป็นผู้ทรงมีอำนาจเหนือปวงบ่าวของพระองค์ พระองค์ได้ส่งบรรดาผู้พิทักษ์(ทูตสวรรค์)ผู้เฝ้าจับตาผู้เจ้า จนกระทั่งเวลาแห่งความตายของผู้ใดในหมู่ผู้เจ้ามาถึง ทูตสวรรค์ของเราก็จะเอาวิญญาณเขาไป และพวกเขาจะไม่บกพร่องในหน้าที่แม้แต่ชนิดเดียว ⁶² แล้วทั้งหมดจะถูกนำกลับมายังพระเจ้าผู้ทรงเป็นนายที่แท้จริงของพวกเรา การพิพากษาเป็นของพระองค์เท่านั้นและพระองค์ทรงรวดเร็วยิ่งในหมู่ผู้คิดบัญชี

⁶³ (โอ้ผู้ฮัมมัด) จงถามพวกเขาว่า “ผู้ใดช่วยพวกท่านให้พ้นจากความหายนะในความมืดของแผ่นดินและในทะเลเมื่อตอนที่พวกท่านวิงวอนต่อพระองค์อย่างเจียมตนโดยเจียมๆว่า ‘ถ้าพระองค์ช่วยเราให้พ้นจากความวิบัตินี้ เราจะเป็นผู้กตัญญู?’” ⁶⁴ จงกล่าวเถิด “พระเจ้าต่างหากผู้ทรงช่วยพวกท่านให้พ้นจากนั้นและจากทุกภัยพิบัติ แต่ถึงกระนั้น พวกท่านก็ยังนำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระองค์” ⁶⁵ จงกล่าวเถิด “พระองค์ทรงมีอำนาจที่

จะส่งการลงโทษมายังพวกท่านจากเบื้องบนของพวกท่านหรือจากใต้เท้าของพวกท่าน หรือทำให้พวกท่านแตกเป็นก๊กเป็นเหล่าเพื่อให้หมู่หนึ่งของพวกท่านได้ลิ้มรสความรุนแรงของอีกหมู่หนึ่ง” จงดูเถิดว่า เราได้แสดงสัญญาณทั้งหลายของเราในลักษณะต่าง ๆ ครั่งแล้วครั่งเล่าอย่างไร เพื่อพวกเขาจะได้เข้าใจ ⁶⁶ และหมู่มนุษย์ของเจ้าปฏิเสศศาสน์ที่เราส่งมาทางเจ้า ทั้งๆที่มีนเป็นสัจธรรม จงกล่าวเถิด “ฉันไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบต่อพวกท่าน ⁶⁷ สำหรับทุกๆเหตุการณ์ได้ถูกกำหนดเวลาให้ปรากฏแล้ว และพวกท่านจะรู้ในไม่ช้า”

⁶⁸ เมื่อเจ้า(มุฮัมมัด)เห็นผู้คนสาละวนอยู่กับการจับผิดสิ่งที่เราประทานมา จงหันห่างออกจากพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะคุยกันในเรื่องอื่นจากนั้น ถ้าชาฮานทำให้เจ้าหลงลืมในเรื่องนี้ ดังนั้น จงอย่ามีส่วนร่วมกับการบิดเบือนที่ที่เจ้านึกขึ้นได้ ⁶⁹ ส่วนบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้นไม่ต้องรับผิดชอบต่อบรรดาผู้กระทำผิดแต่ประการใด หน้าที่ของพวกเขาแค่เพียงตักเตือนเพื่อคนเหล่านั้นจะได้เกรงกลัวพระเจ้า ⁷⁰ จงปล่อยบรรดาผู้ถือเอาศาสนาของพวกเขาเป็นการละเล่นและการบันเทิงและถูกล่อลวงโดยชีวิตนี้ไว้ตามลำพัง แต่จงตักเตือนพวกเขาโดยอัลกุรอาน มิฉะนั้นชีวิตจะเสียหายตามความชั่วที่มันได้ทำไว้ ไม่มีผู้ใดอื่นนอกจากพระเจ้าที่จะเป็นผู้คุ้มครองและไถ่แทนชีวิตนั้น ถึงแม้พวกเขาจะเอาอะไรมาเสนอเป็นค่าไถ่แทน มันจะไม่เป็นที่ถูกรับจากเขา คนเหล่านี้คือบรรดาผู้สูญเสียเนื่องจากการงานของพวกเขา พวกเขาจะได้รับน้ำดื่มที่เดือดและการลงโทษอันเจ็บปวดเนื่องจากพวกเขาปฏิเสธสัจธรรม

⁷¹ (มุฮัมมัด) จงถามพวกเขาว่า “เราควรจะวิงวอนผู้ที่ไม่สามารถยังคุณให้โทษแก่เราแทนพระเจ้ากระนั้นหรือ? เราควรหันส้นเท้าของเราหลังจากที่พระเจ้าได้ทรงนำทางเราแล้วเหมือนกับผู้ที่ชาฮานได้ล่อลวงให้เดินไปตามกิเลสต่ำของมันในแผ่นดินอย่างมีนงกระนั้นหรือขณะที่พรรคพวกของเขาได้ร้องเรียกเขาว่า ‘มาหาเราเถิด นี่คือนทางที่เที่ยงตรง’

?” จงกล่าวเถิด “แท้จริง ทางนำของพระเจ้านั้นคือทางนำที่แท้จริง และเราได้รับบัญชาให้มอบน้อมต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁷² และดำรงนามาซและเกรงกลัวพระเจ้า” ยังพระองค์คือผู้ที่ผู้เจ้าจะถูกรวบรวมกลับไป ⁷³ พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อวัตถุประสงค์ที่แท้จริง วันที่พระองค์ตรัสว่า “จงบังเกิดขึ้น” แล้วมันก็บังเกิดขึ้นมา พระดำรัสของพระองค์คือความจริง และในวันซึ่งแดร์จะถูกเป่า อำนาจสูงสุดจะเป็นของพระองค์ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงตระหนัก ⁷⁴ จงนึกถึงเมื่ออิบรอฮีมพูดกับอาซหฺร บิดาของเขาว่า “พ่อยึดเอารูปปั้นเป็นพระเจ้ากระนั้นหรือ? ผมว่าพ่อและผู้คนของพ่อหลงผิดชัดๆ”

⁷⁵ ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงได้ให้อิบรอฮีมเห็นอาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะได้อยู่ในหมู่ผู้เชื่อมั่น ⁷⁶ เมื่อกลางคืนแผ่ปกคลุมเขาและเขาเห็นดวงดาว เขากล่าวว่า “นี่คือพระผู้อภิบาลของฉัน” แต่เมื่อมันหายไป เขาได้กล่าวว่า “ฉันไม่ชอบสิ่งที่หายไป” ⁷⁷ ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงจันทร์ขึ้นมาส่องแสง เขาได้กล่าวว่า “นี่คือพระผู้อภิบาลของฉัน” แต่เมื่อมันหายไป เขาได้กล่าวว่า “ถ้าพระผู้อภิบาลของฉันไม่ทรงนำทางฉัน ฉันคงเป็นผู้หลงผิดอย่างแน่นอน” ⁷⁸ ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงอาทิตย์โผล่ขึ้นมา เขาได้กล่าวว่า “นี่คือพระผู้อภิบาลของฉัน นี่เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด” แต่เมื่อมันลับขอบฟ้าไป เขาได้กล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับที่พวกท่านตั้งภาคีเลย” ⁷⁹ สำหรับฉันแล้วฉันขอหันหน้าตรงต่อพระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และฉันไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้หันหลังไถมาเป็นภาคีกับพระเจ้า” ⁸⁰ เมื่อผู้คนได้เถียงกับเขา เขาได้กล่าวว่า “พวกท่านโต้เถียงฉันเกี่ยวกับพระเจ้ากระนั้นหรือในขณะที่พระองค์ได้ทรงนำทางฉัน? และฉันไม่กลัวสิ่งที่พวกท่านนำมาเป็นภาคีเทียบเคียงกับพระองค์ เว้นแต่พระผู้อภิบาลของฉันจะทรงประสงค์ให้เป็นอย่างอื่น พระผู้อภิบาลของฉันทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง แล้วพวกท่าน

ยังไม่สำนึกอีกหรือ? ⁸¹ ทำไมฉันจะต้องกลัวสิ่งที่พวกท่านนำมาเป็นภาคีกับพระองค์ในเมื่อพวกท่านเองก็ไม่เกรงกลัวการตั้งภาคีต่อพระเจ้าโดยที่พระองค์ไม่ได้ให้อำนาจพวกท่าน ดังนั้น บอกฉันมาซิว่าอะไรในสองอย่างนี้ที่ารู้สึกปลอดภัยกว่าถ้าพวกท่านรู้? ⁸² แน่นอน บรรดาผู้ศรัทธาและไม่ทำให้ความศรัทธาของเขาปะปนกับการตั้งภาคีเท่านั้นที่จะปลอดภัยและเป็นผู้ได้รับทางนำที่ถูกต้อง” ⁸³ นี่คือข้อโต้แย้งของเราที่ได้ประทานแก่อับรอฮิมต่อผู้คนของเขา เรายกผู้ที่เราประสงค์ให้มีตำแหน่งหลายชั้นแท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้ ⁸⁴ เราได้ประทานลูกหลานแก่เขา เช่น อิสฮากและยะก๊อบ และเราได้นำทางพวกเขาทุกคนเช่นเดียวกับที่เราได้นำทางนูฮูมาก่อน และจากวงศ์วานของเขานั้นได้แก่ดาวิด สุลัยมาน อียูบ ยูซุฟ มูซาและฮารูนเราได้นำทางด้วยเช่นกัน ในทำนองนี้เองที่เราได้ตอบแทนผู้ทำความดี

⁸⁵ ชะกะรียา ยะฮฺยา อีซาและอิลยาส ทุกคนอยู่ในหมู่ผู้ซื่อตรง ⁸⁶ อิสมาอีล อัลยะฮฺยะอ์ ยูनुสและลุลูฏ แต่ละคนเราได้โปรดปรานพวกเขาให้เหนือผู้คนทั้งหลาย ⁸⁷ และยังมีบางคนในหมู่บิดาของพวกเขาและวงศ์วานของพวกเขาและในหมู่พี่น้องของพวกเขาซึ่งเราเลือกสรรและนำทางพวกเขามายังทางที่เที่ยงตรง ⁸⁸ นั่นคือทางนำของพระเจ้าซึ่งโดยทางนำนี้พระองค์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงปาวาของพระองค์ แต่ถ้าคนใดในหมู่คนของพระองค์นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ แน่นอน อันใดที่พวกเขาทำไว้ทั้งหมดจะไม่มีประโยชน์อะไร ⁸⁹ เหล่านี้คือบรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์ ข้อตัดสินและการเป็นนบีแก่พวกเขา ดังนั้น ถ้าผู้คนเหล่านี้(ชาวมักกะฮฺ)ปฏิเสธ เราจะมอบมันให้แก่ผู้อื่นที่จะไม่ปฏิเสธมัน ⁹⁰ คนเหล่านี้(บรรดานบีก่อนๆ)คือผู้ที่พระเจ้าทรงนำทาง ดังนั้น จงปฏิบัติตามทางนำของพวกเขาและ(มุฮัมมัด)จงกล่าวเถิดว่า “ฉันไม่ร้องขอการตอบแทนใดๆจากพวกท่านสำหรับการแสดงทางนำนี้ นี่มิใช่อื่นใดนอกจากข้อตักเตือนสำหรับผู้คนทั้งหมดในโลก” ⁹¹ พวกเขาไม่

ได้ยอมรับพระเจ้าจริง ๆ เมื่อพวกเขาบอกว่า “พระเจ้ามิได้ประทานสิ่งใดแก่คนธรรมดา” จงถามว่า “แล้วใครเล่าที่ได้ส่งคัมภีร์ที่มูซาได้นำมาเป็นแสงสว่างและทางนำแก่พวกมนุษย์ซึ่งพวกท่านทำมันแยกออกเป็นส่วน ๆ ส่วนหนึ่งพวกท่านนำมันออกมาแสดง แต่ปกปิดส่วนใหญ่ไว้จากผู้คน พวกท่านถูกสอนสิ่งต่าง ๆ ที่พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านไม่รู้มาก่อน” จงกล่าวว่า “พระเจ้าได้ส่งมันมา” แล้วปล่อยพวกเขาให้เล่นลิ้นกับการพูดที่ไร้สาระของพวกเข

⁹² นี่คือคัมภีร์อันจำเริญที่เราได้ประทานลงมาเป็นสิ่งยืนยันที่เราได้ส่งมาก่อนคัมภีร์นี้เพื่อเจ้าจะได้ตักเตือนผู้คนใจกลางเมือง(มักกะฮฺ)และที่อาศัยอยู่รอบ ๆ มัน บรรดาผู้ศรัทธาในโลกหน้าเชื่อในคัมภีร์นี้และพวกเขารักษาการนมาซของพวกเข ⁹³ ผู้ใดเล่าที่ชั่วร้ายยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่อพระเจ้าหรือคนที่กล่าวว่า “มันถูกประทานแก่ฉัน” ทั้ง ๆ ที่ไม่มีสิ่งใดถูกประทานแก่เขาเลยหรือผู้ที่กล่าวว่า “ฉันจะส่งสิ่งเดียวกับที่พระเจ้าส่งมา” ถ้าเจ้าได้เห็นคนชั่วเหล่านี้อยู่ในอาการเจียนตายในขณะที่ทูตสวรรค์กำลังยื่นมือลงมาพลางกล่าวว่า “เอาชีวิตของเจ้าออกมา วันนี้พวกเจ้าจะถูกตอบแทนด้วยการลงโทษอันอัปยศเนื่องจากพวกเจ้ากล่าวร้ายพระเจ้าโดยไม่เป็นความจริงและพวกเจ้าหยิ่งโสต่อสัญญาณทั้งหลายของพระองค์”

⁹⁴ และตอนนี้ สุเจ้าได้กลับมายังเราอย่างโดดเดี่ยวเหมือนกับที่เราได้สร้างสุเจ้าเมื่อครั้งแรก ตอนนี้ สุเจ้าได้ละทิ้งทุกสิ่งที่เราได้ประทานแก่สุเจ้าไว้ข้างหลังสุเจ้า และตอนนี้ เราไม่เห็นผู้ขอโทษของสุเจ้าที่สุเจ้าอ้างว่าเป็นภาคีกับพระเจ้าของสุเจ้าอยู่กับสุเจ้า แท้จริง สายสัมพันธ์ระหว่างสุเจ้าได้ถูกตัดขาดแล้วและทั้งหมดที่สุเจ้าวางใจนั้นได้ทิ้งสุเจ้าไปหมดแล้ว” ⁹⁵ แท้จริง พระเจ้าคือผู้ทรงปริเมล็ดพืชและเมล็ดอินทผลัม พระองค์ทรงทำให้ชีวิตออกมาจากที่ตายและผู้ทรงทำให้ที่ตายออกมา

จากที่มีชีวิต นั่นคือพระเจ้าผู้ทรงทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แล้วผู้เจ้าถูกชักจูงให้หันออกไปสังฆกรรมได้อย่างไร?

⁹⁶ พระองค์เป็นผู้ทรงเบิกอรุณและทรงทำกลางคืนเป็นยามพักผ่อน และทรงกำหนดการโคจรของดวงตะวันและดวงเดือน นั่นเป็นการกำหนดของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ ⁹⁷ พระองค์คือผู้ทรงสร้างดวงดาวไว้สำหรับพระเจ้าเพื่อพระเจ้าจะได้อาศัยมันชี้ทางในเวลามืดทึบในแผ่นดินและในทะเล แน่นอน เราได้ทำให้สัญญาแก่ทั้งหลายของเราเป็นที่แจ่มชัดแล้วสำหรับคนที่ต้องการจะเข้าใจ* ⁹⁸ พระองค์คือผู้ทรงบังเกิดพระเจ้าจากชีวิตหนึ่งและได้ทรงจัดเตรียมสถานที่แห่งหนึ่งไว้ให้อยู่อาศัย(ในชีวิต)และสถานที่พักผ่อนไว้(หลังความตาย) แน่นอน เราได้ทำให้สิ่งที่เราประทานมาเป็นที่แจ่มชัดแล้วสำหรับผู้มีความเข้าใจ

⁹⁹ พระองค์คือผู้ทรงให้นำหลังจากลงมาจากท้องฟ้า และโดยนำนั้น เราได้ทำให้พืชผักทุกชนิดงอกเงยขึ้นมา แล้วเราได้ทำให้มันเขียวขจี หลังจากนั้น เราได้ให้เมล็ดข้าวที่เรียงซ้อนกันเป็นรวงงอกออกมา และต้นอินทผลัมที่รวงของมันเป็นพวงย่อยต่ำลงดิน และสวนองุ่นและมะกอกและทับทิมที่ถึงแม้ผลของมันจะดูละม้ายกัน แต่กระนั้นก็ยังมีความแตกต่างที่ต่างกัน จงดูผลของมันว่าออกมาได้อย่างไรและมันสุกได้อย่างไร แท้จริงในสิ่งเหล่านั้นเป็นสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา ¹⁰⁰ แต่กระนั้น พวกเขายังตั้งพวกคุณเป็นภาคีเคียงพระเจ้าในขณะที่พระองค์เป็นผู้ทรงสร้างพวกมัน พวกเขายังได้ใส่ร้ายอีกด้วยว่าพระองค์มีโอโรสและจิตาหลายองค์โดยไม่มีความรู้ ในขณะที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์และทรงสูงส่งพ้นจากที่พวกเขากล่าวอ้าง ¹⁰¹ พระองค์คือผู้ทรงเริ่มต้นชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์จะทรงมีโอโรสได้อย่างไรในเมื่อพระองค์ไม่มีมเหสี?

* ระบบอันกว้างใหญ่ไพศาลของจักรวาลดำเนินไปอย่างถูกต้องแม่นยำจนไม่มีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนมาเป็นเวลานานนับหลายล้านปีแล้ว นี่เป็นการพิสูจน์ถึงการดำรงอยู่ของผู้ที่มีอำนาจยิ่งใหญ่อย่างไม่มีจำกัด

พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งและพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ¹⁰² นี่คือพระเจ้า พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงพิทักษ์ทุกสิ่ง ¹⁰³ ไม่มีการมองเห็นใดๆสามารถมองเห็นพระองค์ แต่พระองค์ทรงอยู่เหนือการมองเห็นทั้งหมด และพระองค์เป็นผู้ทรงละเอียด ผู้ทรงรอบรู้ ¹⁰⁴ ตอนนี้ข้อพิสูจน์จากพระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้มายังสุเจ้าแล้ว ดังนั้น ผู้ใดมองเห็นก็เป็นการดีสำหรับตัวเอง และผู้ใดทำตัวเหมือนคนตาบอดก็เป็นผลเสียต่อตัวของเขาเอง จงบอกพวกเขาว่า “ฉันไม่ใช่ผู้คอยเฝ้าดูแลพวกท่าน” ¹⁰⁵ นี่คือการที่เราริบายสิ่งที่เราได้ประทานมาครั้งแล้วครั้งเล่าในลักษณะต่างๆเพื่อพวกเขาจะกล่าวว่า “เจ้า(มุฮัมมัด)ได้อ่านสิ่งนี้ออกมาให้เราแล้ว” และเพื่อเราจะได้ทำมันให้เป็นที่แจ่มแจ้ง(ว่านี่คือสัจธรรม)สำหรับผู้ที่ยากรู้

¹⁰⁶ ดังนั้น (มุฮัมมัด) จงปฏิบัติตามที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์และจงหันห่างจากพวกบฏารูปเคารพ ¹⁰⁷ หากพระเจ้าทรงประสงค์ พวกเขาจะไม่ตั้งภาคี และเราไม่ได้แต่งตั้งเจ้า(มุฮัมมัด)เป็นผู้เฝ้าดูแลพวกเขา และเจ้าก็ไม่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้พิทักษ์ของพวกเขาด้วย ¹⁰⁸ จงอย่าด่าว่าสิ่งที่พวกเขาวิงวอนแทนพระเจ้า มิฉะนั้น พวกเขาจะด่าว่าพระเจ้าอย่างเลเยิดโดยไม่มีความรู้ ดังนั้น เราได้ทำให้การทำงานของผู้คนทุกหมู่เป็นที่ยุติธรรมแก่พวกเขา แล้วในที่สุด พวกเขาจะกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา แล้วเราจะแจ้งพวกเขาตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ ¹⁰⁹ พวกเขายังกล่าวคำสาบานอย่างหนักแน่นด้วยพระนามของพระเจ้าว่าถ้าหากมีสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา พวกเขาจะศรัทธา จงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถแสดงสัญญาณต่างๆได้” เจ้าจะบอกได้อย่างไรว่าถ้าพวกเขาได้รับสัญญาณหนึ่งแล้ว พวกเขาจะศรัทธา?

เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธที่จะเชื่อมั่นมาตั้งแต่แรก ดังนั้น เราจะปล่อยให้พวกเขากระเหี้ยนกระหือรืออย่างมีขอบเขตในการตื้อดื้อของพวกเขาต่อไป ¹¹¹ ถึงแม้เราจะส่งทูตสวรรค์ลงมายังพวกเขาและทำให้คนตายพูดกับพวกเขาและนำทุกสิ่งมารวมอยู่ต่อหน้าพวกเขา พวกเขาจะไม่ศรัทธาวันแต่พระเจ้าประสงค์จะให้เขาศรัทธา แต่ว่าพวกเขาส่วนใหญ่ทำตัวโง่เขลา ¹¹² ในทำนองนั้น เราได้ทำให้มีทุกคนมีศัตรูจากคนพาลในหมู่มนุษย์และฉันทูตสวรรค์ชิบกระซาบถ้อยคำเข้ายวนแก่บางคนเพื่อเป็นการหลอกลวง ถ้าหากพระผู้อภิบาลของเจ้าประสงค์ พวกเขาจะไม่ทำเช่นนั้น ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาให้กล่าวคำมุสาต่อไป ¹¹³ เพื่อหัวใจของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้าจะได้คล้อยตามคำมุสานั้นและเพื่อที่พวกเขาจะได้พอใจมันและทำบาปต่อไปตามที่พวกเขาอยากทำ ¹¹⁴ ดังนั้น จันจึงควรแสวงหาผู้พิพากษาอื่นไปจากพระเจ้ากระนั้นหรือในเมื่อพระองค์เป็นผู้ประทานคัมภีร์อันแจ่มแจ้งมาถึงพวกท่าน? และบรรดาผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์ก่อนหน้าเจ้ารู้ดีว่าคัมภีร์นี้ถูกส่งมาจากพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยความจริง ดังนั้น เจ้าจงอย่าอยู่ในหมู่มุสัสย

¹¹⁵ วณะของพระผู้อภิบาลของเจ้าครบถ้วนแล้วในสัจธรรมและความยุติธรรม ไม่มีผู้ใดเปลี่ยนวณะของพระองค์ได้ และพระองค์เป็นผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงรอบรู้ ¹¹⁶ ถ้าเจ้า(มุฮัมมัด)เชื่อฟังปฏิบัติตามส่วนมากของบรรดาผู้อาศัยอยู่ในแผ่นดิน พวกเขาจะทำให้เจ้าหลงไปจากทางของพระเจ้า เพราะพวกเขาไม่ได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากการคิดเอาเองและพวกเขาจะเนเอาเท่านั้นเอง ¹¹⁷ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดีที่สุดว่าผู้ใดหลงไปจากทางของพระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดีที่สุดถึงผู้อยู่ในทางนำ ¹¹⁸ ดังนั้น จงบริโภคน้ำของสัตว์ที่พระนามของพระเจ้าถูกกล่าวเหนือมันถ้าผู้ศรัทธาในสิ่งที่พระเจ้าประทานมาอย่างแท้จริง

¹¹⁹ แล้วไหนเล่าที่ผู้เจ้าไม่บริโภคน้ำที่พระนามของพระเจ้าถูกกล่าวเหนือมันเมื่อพระองค์ได้ทรงให้สุเจ้ารู้อย่างแจ่มแจ้งแล้วว่าอันใดที่

พระองค์ทรงห้ามแก่สุเจ้า นอกเสียจากว่าเมื่อสุเจ้าอยู่ในภาวะคับขันจริงๆ? แท้จริงแล้ว ผู้คนส่วนมากได้หลงตามอารมณ์ดำของพวกเขาคือโดยไม่รู้ความจริง พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงผู้ที่ละเมิด¹²⁰ จงทิ้งบาปที่เปิดเผยและซ่อนเร้น แท้จริง บรรดาผู้ทำบาปนั้นในไม่ช้าจะถูกตอบแทนตามที่พวกเขาได้ทำไว้¹²¹ และจงอย่ากินเนื้อของสัตว์ที่มีได้ถูกกล่าวนามของพระเจ้าเมื่อตอนเชือด แท้จริง นั่นเป็นการฝ่าฝืน พวกชาตานได้กระชับเสียมสอนพวกพ้องของมันให้โต้เถียงสุเจ้า ถ้าสุเจ้าปฏิบัติตามพวกมัน สุเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้าอย่างแน่นอน¹²² คนตายที่เราได้ให้ชีวิตและแสงสว่างแก่เขาซึ่งทำให้เขาสามารถเดินได้นั้นจะเหมือนกับคนที่อยู่ในความมืดและไม่สามารถออกมาจากความมืดได้กระนั้นหรือ? ดังนั้น การงานทั้งหลายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ถูกทำให้เป็นที่สยหรูดุเดือดสำหรับพวกเขา

¹²³ ดังนั้น เราได้ให้มีบรรดาผู้นำของคนชั่วในทุกเมืองเพื่อวางกับดักในเมืองนั้น แต่พวกเขาเองกลับติดกับดักที่พวกเขาเองวางไว้โดยที่พวกเขาไม่รู้¹²⁴ เมื่อมีสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “เราจะไม่เชื่อในสัญญาณนั้นจนกว่าเราได้รับสิ่งที่ศาสนทูตของพระเจ้าได้รับ” แต่พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดว่าใครเหมาะสมที่พระองค์จะแต่งตั้งให้เป็นศาสนทูตของพระองค์ ความอภัยต่อหน้าพระเจ้าและการลงโทษอันแสนสาหัสจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ทำความชั่วสำหรับแผนการที่พวกเขาได้วางไว้¹²⁵ เมื่อพระเจ้าปรารถนาที่จะนำทางผู้ใด พระองค์จะทรงเปิดห้วอกของพวกเขาสู่อิสลาม และผู้ใดที่พระองค์จะทรงปล่อยให้เขาหลงทาง พระองค์จะทำให้ห้วอกของเขาคับแคบและบีบแน่นจนเขารู้สึกเหมือนกับเขาได้ปีนขึ้นไปสู่ท้องฟ้า นั่นเป็นวิธีที่พระเจ้าได้นำเอาความอภัยสอดสุมากองไว้บนตัวผู้ไม่ศรัทธา

¹²⁶ นี่คือหนทางอันเที่ยงตรงที่นำไปสู่พระผู้อภิบาลของเจ้า เราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายเป็นที่ชัดเจนแล้วสำหรับบรรดาคนที่ใช้ความคิด

127 พวกเขาจะได้พำนักร่วมกันที่พำนักอันสงบสุขกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา พระองค์เป็นผู้ทรงคุ้มครองพวกเขาเนื่องจากความดีที่พวกเขาได้ทำไว้ 128 ในวันที่พระองค์จะทรงรวมพวกเขาเข้าด้วยกัน พระองค์จะทรงกล่าวกับพวกญินว่า “ชุมชนแห่งญินเอ๋ย สูเจ้าได้เอามนุษย์ส่วนมากไปใช้ประโยชน์แล้ว” และเพื่อนๆของพวกมันจากหมู่มนุษย์จะกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา พวกเราบางคนก็ได้เอาพวกเขามาใช้ประโยชน์ด้วยเช่นกัน และตอนนี้ เราได้มาถึงวาระที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้สำหรับเราแล้ว” พระองค์ทรงตรัสว่า “ไฟคือที่พำนักของสูเจ้าและสูเจ้าจะได้อยู่ในนั้นตลอดกาล เว้นแต่ที่พระเจ้าทรงประสงค์” แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

129 และในทำนองนี้เอง เราได้ทำให้ผู้ทำความผิดบางคนเป็นเพื่อนกับอีกบางคนเป็นการลงโทษสำหรับความผิดของพวกเขา 130 โอ้หมู่มุญินและมนุษย์เอ๋ย บรรดาศาสนทูตจากหมู่มุญินได้มายังสูเจ้าและบอกเล่าสิ่งที่ฉันประทานมาแก่สูเจ้าและเตือนสำทับสูเจ้าถึงการพบกันของวันนี้ กระนั้นหรือ?” พวกเขากล่าวว่า “ใช่ เราได้เป็นพยานยืนยันต่อตัวเราเองแล้ว” แต่ชีวิตของโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขาและพวกเขาได้ยืนยันต่อตัวของพวกเขาเองว่าพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา 131 พระผู้อภิบาลของเจ้าจะไม่ทรงทำลายบ้านเมืองใดอย่างไม่เป็นธรรมตราบที่ชาวเมืองนั้นยังไม่รู้ 132 เพราะระดับ(การตอบแทน)ของแต่ละคนนั้นถูกกำหนดโดยสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ พระผู้อภิบาลของเจ้ามิใช่ผู้ทรงเมินเฉยต่อสิ่งที่พวกเขากระทำ

133 พระผู้อภิบาลของสูเจ้าคือผู้ทรงมีอย่างเหลือหลาย ทรงเป็นเจ้าของความเมตตาเสมอ หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงขจัดสูเจ้าและให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เข้ามาแทนสูเจ้าเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบังเกิดสูเจ้าจากวงศ์วานของกลุ่มชนอื่น 134 แท้จริง สิ่งทีสูเจ้าได้ถูกสัญญาไว้มันจะต้องมาอย่างแน่นอน และสูเจ้าไม่อาจป้องกัน

ได้¹³⁵ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “หมู่ชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงทำไปตามทางของพวกท่านและฉันจะทำตามทางของฉัน แล้วในไม่ช้า พวกท่านจะรู้ว่าจุดหมายปลายทางของใครจะดีที่สุดในโลกหน้า” แท้จริง ผู้ทำความผิดนั้นจะไม่ประสบผลสำเร็จ¹³⁶ พวกเขาบางส่วนหนึ่งจากที่พระเจ้าได้ทรงให้ออกเงยขึ้นจากไร่นาและปศุสัตว์ไว้สำหรับพระองค์ และพวกเขาบอกว่า “นี่สำหรับพระเจ้า” และ “ส่วนนี้สำหรับเทพเจ้าที่เราตั้งขึ้นมา? แต่ส่วนที่เป็นของเทพเจ้าที่พวกเขาตั้งขึ้นมานั้นไม่ถึงพระเจ้า ในขณะที่ส่วนของพระเจ้ากลับถึงเทพเจ้าเหล่านั้นของพวกเขา ชั่วช้าแท้ๆ ที่พวกเขาตัดตีสิน

¹³⁷ และในทำนองนั่นเอง สิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าได้ทำให้การฆ่าลูกๆ ของพวกเขาเป็นเรื่องดีต่อพวกเขาเพื่อทำให้พวกเขาพินาศและทำให้พวกเขาสับสนในศาสนาของพวกเขา ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พวกเขาจะไม่กระทำมัน ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาไว้ตามลำพังกับความเท็จที่พวกเขาสร้างขึ้นเถิด¹³⁸ พวกเขาบอกว่า “ปศุสัตว์และพืชผลเหล่านี้ถูกสงวนไว้ ไม่มีใครบริโภคมันได้เว้นแต่ผู้ที่เราอนุญาต” ยังมีสัตว์บางชนิดที่ถูกห้ามฆ่าและบรรทุก และมีปศุสัตว์ที่พวกเขาไม่เอ่ยนามของพระเจ้าเวลาเชือด พวกเขาบอกว่าเท็จว่าสิ่งเหล่านี้มาจากพระองค์ ในไม่ช้า พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาสำหรับความเท็จที่พวกเขาสร้างขึ้น

¹³⁹ พวกเขาบอกว่า “ที่อยู่ในท้องของปศุสัตว์นี้ถูกสงวนไว้สำหรับผู้ชายเราโดยเฉพาะ และเป็นที่ต้องห้ามแก่ภรรยาของเรา แต่ถ้ามันคลอดออกมาตาย ทั้งสองฝ่ายก็มีส่วนในนั้น” แน่نون พระเจ้าจะทรงลงโทษพวกเขาสำหรับสิ่งที่พวกเขาแอบอ้าง แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณและผู้ทรงรอบรู้¹⁴⁰ แน่نون บรรดาผู้ขาดทุนคือผู้ที่ฆ่าลูกๆ ของพวกเขาอย่างโง่เขลาโดยไม่มีความรู้และห้ามในสิ่งที่พระเจ้าได้ประทานแก่พวกเขาเป็นเครื่องยังชีพแล้วยังกล่าวเท็จอีกว่าการห้ามนี้มาจากพระเจ้า แท้จริงแล้ว พวกเขาหลงทางและพวกเขาไม่ได้ถูกเลือกให้รับการชี้ทางที่

ถูกต้อง ¹⁴¹ พระองค์ท่านนั้นคือผู้ทรงให้งอกเงยขึ้นซึ่งส่วนต่างๆ แห่งพันธุ์พืชไม้อเลื้อยและไม่ยืนต้น รวมทั้งต้นอินทผลัมและไรนาที่ออกผลชนิดต่างๆ รวมทั้งต้นมะกอก ต้นทับทิมที่ละม้ายกันและที่ไม่ละม้ายกัน จงบริโภคผลของมันเมื่อมันออกผลและจงจ่ายส่วนของมันในวันเก็บเกี่ยว และจงอย่าสรุ่ยสร่าย แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรักผู้สรุ่ยสร่าย

¹⁴² ในหมู่ปศุสัตว์นั้นมียี่สิบสี่สำหรับบรรทุกหรือขี่และสัตว์ที่ใช้หนึ่งทำที่ป้อน ดังนั้น จงบริโภคที่พระเจ้าได้ประทานแก่สุนัขเป็นเครื่องยังชีพ และจงอย่าปฏิบัติตามรอยเท้าของชาตान แท้จริง มันเป็นศัตรูที่เปิดเผยของสุนัข ¹⁴³ พระเจ้าทรงสร้างสัตว์สี่ชนิดจากตัวผู้และตัวเมีย เอาแกะคู่หนึ่งและแพะคู่หนึ่งมาแล้วถามพวกเขาว่า “ตัวผู้ทั้งสองหรือตัวเมียทั้งสองหรือตัวอ่อนที่ยังอยู่ในมดลูกของตัวเมียทั้งสองนี้ใช่ไหมที่พระองค์ทรงห้ามพวกท่าน? จงบอกฉันด้วยความรู้ถ้าพวกท่านพูดจริง”

¹⁴⁴ ในทำนองเดียวกัน จงเอาอูฐคู่หนึ่งและวัวอีกคู่หนึ่งมาแล้วถามพวกเขาว่า “ตัวผู้ทั้งสองหรือตัวเมียทั้งสองหรือตัวอ่อนที่อยู่ในมดลูกตัวเมียทั้งสองที่พระองค์ทรงห้ามพวกท่าน?” สุนัขอยู่ที่นั่นหรือเปล่าเมื่อพระเจ้าทรงบัญชาเรื่องนี้แก่สุนัข? (ถ้าไม่) ใครเล่าที่ชั่วช้ายิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่อพระเจ้าเพื่อทำให้มนุษย์หลงผิดโดยไม่มีความรู้? แท้จริง พระเจ้ามิทรงนำทางบรรดาผู้ทำผิด ¹⁴⁵ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “ในบรรดาสิ่งที่ถูกประทานมายังฉัน ฉันไม่พบสิ่งใดที่ห้ามกินยกเว้นสัตว์ที่ตายเองหรือเลือดที่ไหลออกมา หรือเนื้อของสุกร เพราะมันเป็นสิ่งสกปรก หรือเนื้อของสัตว์ที่ถูกเชือดโดยกล่าวนามผู้อื่นนอกจากนามของพระเจ้า แต่ผู้ใดตกอยู่ในภาวะคับขันโดยไม่มีเจตนาขัดขืนและไม่ใช้ละเมิด ดังนั้น (เขาจะพบว่า) พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

¹⁴⁶ สำหรับชาวยิวนั้น เราได้ห้ามสัตว์ทุกอย่างที่กีบไม่แยกกัน ไขมันของวัวและแกะ(และแพะ) ยกเว้นแต่ที่อยู่บนหลังของมันหรือตามลำไส้หรือที่

ข้าแรกติดกระดูก นี่คือการลงโทษของเราต่อพวกเขาเพราะความดีอัน
ของพวกเขา และแท้จริง เราเป็นผู้สัจจริง

¹⁴⁷ ดังนั้น ถ้าพวกเขากล่าวหาว่าเจ้า(มุฮัมมัด)โกหก จงกล่าวเถิดว่า
“พระผู้อภิบาลของพวกเขาเป็นเจ้าแห่งความเมตตาอันไพศาล แต่ถึง
กระนั้น พระองค์จะไม่ละเว้นการลงโทษให้แก่หมู่ชนผู้ทำผิด” ¹⁴⁸ บรรดา
ผู้ตั้งภาคีกับพระเจ้าจะกล่าวว่า “หากพระเจ้าทรงประสงค์ ทั้งเราและ
บรรพบุรุษของเราจะไม่เอาสິงใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้าและเราจะไม่
ประกาศว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ต้องห้าม” ในทำนองเดียวกัน ผู้คนก่อนหน้าพวก
เขาได้กล่าวเท็จต่อสัจธรรมมาแล้ว จนกระทั่งพวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษ
ของเรา จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านมีความรู้อันใดที่สามารถนำมา
ยืนยันต่อเรา? ความจริงแล้ว พวกท่านมิได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากการ
คาดเดาเอาเท่านั้นเอง”

¹⁴⁹ จงกล่าวเถิด “พระเจ้าเท่านั้นที่มีข้อพิสูจน์ที่ชัดเจน หากพระองค์
ทรงประสงค์ แน่นอน พระองค์จะทรงนำทางพวกท่านทั้งมวล” ¹⁵⁰ จง
กล่าวเถิด “จงหาพยานของพวกท่านที่สามารถยืนยันได้ว่าพระเจ้าทรง
ห้ามสิ่งเหล่านี้” แต่ถ้าพวกเขายืนยัน(โดยเท็จ) เจ้าจงอย่าร่วมเป็นพยาน
กับพวกเขาและจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ดำของบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญา
ญานทั้งหลายของเราและผู้ไม่เชื่อในโลกหน้าและผู้ตั้งสิ่งอื่นเท่าเทียมกับ
พระผู้อภิบาลของพวกเขา ¹⁵¹ จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) “มานี ฉันจะบอกสิ่ง
ที่พระผู้อภิบาลของพวกท่านได้ทรงห้ามแก่พวกท่าน นั่นคือ จงอย่านำ
สิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ จงทำความดีต่อพ่อแม่ จงอย่าฆ่าลูกๆของ
พวกท่านเพราะกลัวความยากจนเพราะเราได้ประทานปัจจัยยังชีพแก่
พวกท่านและแก่พวกเขาโดยเฉพาะด้วย จงอย่าเข้าใกล้ความชั่วช้าลามก
ทั้งที่เปิดเผยและที่ลับ และจงอย่าฆ่าชีวิตใดซึ่งพระเจ้าได้ทรงห้ามไว้แล้ว
แต่เพื่อความยุติธรรม นั่นเป็นสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสั่งพวกท่านเพื่อที่พวก
ท่านจะได้เข้าใจ

¹⁵² จงอย่าเข้าใกล้สมบัติของเด็กกำพร้าเว้นแต่โดยวิธีการที่ดีที่สุด จนกว่าเขาจะบรรลुถึงความเป็นผู้ใหญ่ จงทำให้การตวงและการชั่งเป็น ที่ครบถ้วนเที่ยงตรง เราไม่ให้อาหารหนักแก่ชีวิตใดเว้นแต่ตามความสามารถของชีวิตนั้น เมื่อท่านพูด จงรักษาความยุติธรรมแม้เขาเป็นญาติสนิทก็ตาม และจงปฏิบัติให้ครบตามพันธะสัญญาของพระเจ้า นั่นเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งแก่พวกท่านเพื่อพวกท่านจะได้ใส่ใจ

¹⁵³ (พระองค์ทรงสั่งอีกว่า) “นี่เป็นแนวทางอันเที่ยงตรงของฉัน ดังนั้น จงปฏิบัติตามทางนี้และจงอย่าปฏิบัติตามทางอื่นๆ มิฉะนั้น มันจะแยกพวกท่านออกจากทางของพระองค์” นั่นเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งพวกท่านทั้งนี้เพื่อที่พวกท่านจะได้ปกป้องตัวเอง” ¹⁵⁴ หลังจากนั้น เราได้ประทาน คัมภีร์แก่มูซาซึ่งทำให้(ความโปรดปรานของเรา)ครบสมบูรณ์แก่บรรดาผู้ทำความดีโดยอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนในฐานะเป็นทางนำและความเมตตา เพื่อพวกเขาจะได้มีความศรัทธาในการพบกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา

¹⁵⁵ นี่คือนักบวชที่เราได้ประทานลงมาเป็นความจำเริญ ดังนั้น จงปฏิบัติตามคัมภีร์นี้และจงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้รับ ความเมตตา

¹⁵⁶ และอย่ากล่าวว่า “คัมภีร์นั้นถูกประทานลงมาแก่คนสองกลุ่มก่อนหน้าเรา และเราไม่รู้ในคำสอนของมัน” ¹⁵⁷ หรือกล่าวว่า “หากคัมภีร์นั้นถูกประทานลงมาแก่เรา เราจะปฏิบัติตามทางนำได้ดีกว่าพวกเขา” ตอน นี้ หลักฐานอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้ถูกส่งมาเป็นทางนำและความเมตตาแก่สุเจ้าแล้ว ฉะนั้น ผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ปฏิเสธ สัญญาอันทั้งหลายของพระเจ้าและหันห่างออกจากสัญญาอันเหล่านั้น? ในไม่ช้า เราจะตอบแทนบรรดาผู้หันห่างจากสัญญาอันทั้งหลายของเรา ด้วยการลงโทษที่รุนแรง ¹⁵⁸ พวกเขาคอยที่จะให้ทูตสวรรค์หรือพระเจ้า ลงมาปรากฏต่อหน้าพวกเขาหรือจะให้สัญญาบางอย่างของพระผู้อภิบาลของเจ้ามาปรากฏ? แต่เมื่อวันที่สัญญาอันชัดแจ้งบางอย่าง

ของพระผู้อภิบาลของเจ้ามาปรากฏนั้น ความศรัทธาของพวกเขาจะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่ชีวิตที่ไม่ได้ศรัทธามาก่อนหรือแก่ผู้ที่ศรัทธาแต่ไม่ได้กระทำความดีไว้ จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “จงคอยเถิด เราก็คงคอย”¹⁵⁹ แท้จริง บรรดาผู้ที่แบ่งแยกศาสนาของพวกเขาและแตกเป็นพวกนั้น เจ้า(มุฮัมมัด)ไม่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้กับพวกเขาแต่อย่างใด แท้จริง เรื่องของพวกเขาอยู่ที่พระเจ้า แล้วพระองค์จะทรงบอกพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้

¹⁶⁰ ผู้ใดทำความดีจะได้รับผลตอบแทนเป็นสิบเท่าสำหรับความดีนั้น แต่ผู้ใดทำความชั่ว เขาจะถูกตอบแทนเพียงเท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ¹⁶¹ จงกล่าวเถิด “พระผู้อภิบาลของฉันได้ทรงนำฉันสู่ทางที่เที่ยงตรง เป็นศาสนาอันมั่นคง เป็นแนวทางของอิบรอฮีมผู้เที่ยงธรรมและเขาไม่ได้อยู่ในหมู่ผู้นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า”

¹⁶² จงกล่าวเถิด “แท้จริง การนมาซของฉัน การพลีของฉัน ชีวิตของฉัน และการตายของฉันล้วนเพื่อพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹⁶³ ไม่มีสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และนี่เป็นสิ่งที่ฉันได้ถูกบัญชาและฉันเป็นคนแรกของบรรดาผู้มอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์” ¹⁶⁴ จงกล่าวเถิด “จะให้ฉันแสวงหาพระผู้อภิบาลอื่นนอกจากพระเจ้ากระนั้นหรือในเมื่อพระองค์ทรงเป็นพระผู้อภิบาลของทุกสิ่ง” ทุกชีวิตต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ตัวเองทำไว้ และไม่มีผู้แบกภาระคนใดแบกภาระของผู้อื่นได้ แล้วในที่สุด สู้เจ้าจะต้องกลับไปหาพระผู้อภิบาลของสู้เจ้า และพระองค์จะทรงแจ้งแก่สู้เจ้าในสิ่งที่สู้เจ้าขัดแย้งกัน ¹⁶⁵ พระองค์คือผู้ทรงทำให้สู้เจ้าเป็นผู้สืบทอด(ของคนอื่น ๆ)บนหน้าแผ่นดินและทรงยกย่องสู้เจ้าบางคนให้เหนือกว่าอีกบางคนเพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบสู้เจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่สู้เจ้า แท้จริง พระผู้อภิบาลของสู้เจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการลงโทษ แต่กระนั้น พระองค์เป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

7. ที่สูง

อัล-อะอรอฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 อะลีฟ ลาม มีม ซ้อด

2 คัมภีร์นี้ได้ถูกประทานลงมายังเจ้า ดังนั้น (มุฮัมมัด) จงอย่าได้มีความ
หนักใจในห้วงของเจ้าเกี่ยวกับมันเลย ทั้งนี้ เพื่อที่เจ้าจะได้ใช้มันเตือน
พวกเขา(ผู้ปฏิเสธ)และมันเป็นสิ่งตักเตือนบรรดาผู้ศรัทธา ³ สูเจ้าจง
ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่สูเจ้าจากพระผู้อภิบาลของสูเจ้า และ
จงอย่าปฏิบัติตามผู้ค้ำครองอื่นใดนอกไปจากพระองค์ แต่น้อยนักที่สูเจ้า
จะใส่ใจ ⁴ ก็เมื่อแล้วที่เราได้ทำลายมัน การลงโทษของเราได้มายังเมือง
เหล่านี้อย่างฉับพลันในตอนกลางคืนหรือตอนกลางวันในขณะที่พวกเขา
กำลังพักผ่อน ⁵ และเมื่อการลงโทษของเรามายังพวกเขา พวกเขาได้
แต่ร้องออกมาอย่างเดียวว่า “แท้จริง เราเป็นผู้ทำความผิด” ⁶ หลังจากนั้น
เราจะถามบรรดาผู้ที่ศาสน์ของเราถูกส่งไปและบรรดาผู้ที่นำศาสน์
ของเราไป ⁷ กับความรู้ที่ครบถ้วน เราจะบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาทำ
เพราะเราไม่เคยห่างหายไปจากพวกเขา ⁸ ในวันนั้น สัจธรรมเท่านั้นที่จะ
มีน้ำหนัก ดังนั้น ผู้ที่ตาชั่งของตัวเองมีน้ำหนักเท่านั้นคือผู้ประสบความสำเร็จ ⁹
และผู้ที่มีการงานที่ดีของเขาเขา(ในตาชั่ง)คือผู้ที่ทำให้ตัวเองได้
รับการขาดทุนเพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเรอย่างผิดๆ

¹⁰ เราได้ให้สูเจ้าพำนักอยู่ในแผ่นดิน และได้จัดเตรียมปัจจัยยังชีพใน
แผ่นดินนั้นไว้ให้สูเจ้า แต่น้อยนักที่สูเจ้าจะขอบคุณ ¹¹ แท้จริง เราได้สร้าง
สูเจ้าและทำให้สูเจ้าเป็นรูปร่าง แล้วเราได้บอกแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จง
กราบบนบอบต่ออาดัม” ดังนั้น ทูตสวรรค์ทั้งหลายจึงต่างกราบนบอบ
ยกเว้นอิบลีส(ซาตาน)ซึ่งไม่ยอมอยู่ในหมู่ผู้ก้มกราบ ¹² พระองค์จึงตรัสว่า

“อะไรที่ขัดขวางเจ้ามิให้กราบเมื่อฉันสั่งเจ้า?” มันตอบว่า “ฉันดีกว่าเขา พระองค์ทรงสร้างฉันจากไฟในขณะที่พระองค์ทรงสร้างเขามาจากดิน”

¹³ พระองค์ตรัสว่า “ดังนั้น จงลงไปจากที่นี่ เพราะที่นี่มิใช่สำหรับเจ้าที่จะมาทำโอหัง จงออกไปเสีย แท้จริง เจ้าเป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้อับยศ”

¹⁴ ซาตานจึงกล่าวว่า “โปรดผ่อนผันเวลาให้ฉันจนถึงวันพินาศซึ่งพัวพันด้วยเลือด” ¹⁵ พระองค์ตรัสว่า “เจ้าได้รับการผ่อนผัน” ¹⁶ มันกล่าวว่า “เนื่องจาก

พระองค์ทรงทำให้ฉันผิด ที่นี่ ฉันจะซุ่มคอยพวกเขาตามทางที่เที่ยงตรงของพระองค์” ¹⁷ แล้วฉันจะจู่โจมใส่พวกเขาจากทุกด้าน จากด้านหน้า

พวกเขาและด้านหลังพวกเขา จากด้านขวาของพวกเขาและด้านซ้ายของพวกเขา และพระองค์จะทรงพบว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาคือผู้ทรยศ

¹⁸ พระองค์ตรัสว่า “จงออกไปจากที่นี่อย่างอับยศและถูกตะเพิด จงรู้ไว้ด้วยว่าฉันจะทำให้คนรักเต็มไปด้วยพวกเจ้าและทุกคนที่ปฏิบัติตามเจ้า”

¹⁹ พระองค์กล่าวว่า “อาตัมเอ๋ย เจ้าและคูครองของเจ้าจงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์นี้ และจงกินตามที่เจ้าต้องการ แต่เจ้าทั้งสองจงอย่าเข้าใกล้ต้นไม้นี้ มิฉะนั้น เจ้าทั้งสองจะอยู่ในหมู่ผู้ทำผิด” ²⁰ แต่ซาตานได้กระซิบ

ล่อลวงคนทั้งสองเพื่อที่ว่ามันจะได้เปิดเผยส่วนที่พึงละอายของคนทั้งสองที่ถูกปิดบังไว้จากกันและกัน มันกล่าวแก่เขาทั้งสองว่า “พระผู้อภิบาล

ของท่านได้ห้ามพวกท่านมิให้เข้าใกล้ต้นไม้นี้ก็เพราะทรงเกรงว่าท่านทั้งสองจะกลายเป็นทูตสวรรค์หรือท่านทั้งสองจะกลายเป็นผู้ไม่ตาย” ²¹ และ

มันได้สาบานแก่เขาทั้งสองว่า “ฉันเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดีแก่ท่านทั้งสองจริงๆ”

²² ดังนั้น มันจึงล่อลวงให้คนทั้งสองเปลื้องพละ เมื่อคนทั้งสองได้ลิ้มรส

ผลไม้ของตนไม้นี้ สิ่งพึงอายของเขาทั้งสองได้เปิดเผยต่อกันและกัน และเขาทั้งสองได้เริ่มปกปิดสิ่งพึงสงวนของตัวเองด้วยใบไม้แห่งสวนสวรรค์

พระผู้อภิบาลได้ทรงเรียกเขาทั้งสองมาและกล่าวว่า “ฉันมิได้ห้ามเจ้าทั้งสองเข้าใกล้ต้นไม้และมิได้เตือนเจ้าทั้งสองว่าซาตานเป็นศัตรูที่ชัดเจน

ของเจ้ากระนั้นหรือ?” ²³ เขาทั้งสองกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา เราได้ทำร้ายตัวของเราเองไปแล้ว ถ้าพระองค์ไม่ทรงอภัยโทษให้แก่เราและทรงเมตตาเรา เราจะต้องเป็นผู้ที่ขาดทุนอย่างแน่นอน” ²⁴ พระองค์จึงทรงบัญชาว่า “จงลงไป สุเจ้าจะเป็นศัตรูต่อกันและกัน แผ่นดินจะเป็นที่อยู่อาศัยสำหรับสุเจ้าชั่วระยะเวลาหนึ่งและที่นั่นสุเจ้าจะได้รับปัจจัยยังชีพ ²⁵ ที่นั่น สุเจ้าจะมีชีวิต และที่นั่น สุเจ้าจะตาย และจากที่นั่น สุเจ้าจะถูกนำออกมา”

²⁶ ลูกๆของอาดัมเอ๋ย เราได้ประทานเสื้อผ้าอาภรณ์แก่สุเจ้าเพื่อปกปิดส่วนที่พึงละอายของสุเจ้าและเพื่อเป็นที่พึงพอใจแก่สายตา แต่อาภรณ์แห่งความยำเกรงนั้นเป็นอาภรณ์ที่ดีที่สุด นี่เป็นหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าที่พวกเขาจะได้ใส่ใจ ²⁷ ลูกๆของอาดัมเอ๋ย จงอย่าให้ชาตานล่อลวงสุเจ้าดังที่มันได้ทำให้พ่อแม่คนแรกของสุเจ้าถูกขับออกมาจากสวนสวรรค์และทำให้เสื้อผ้าอาภรณ์ของพวกเขาทั้งสองต้องหลุดออกจากร่างทั้งนี้เพื่อที่มันจะได้เปิดเผยสิ่งพึงละอายของพวกเขาทั้งสองต่อกันและกัน มันและพวกพ้องของมันมองเห็นสุเจ้าจากที่สุเจ้าไม่สามารถมองเห็นพวกมันแท้จริง เราได้ทำให้ชาตานเป็นสหายของบรรดาผู้ไม่ศรัทธา

²⁸ เมื่อได้ก็ตามที่คนเหล่านี้กระทำความผิดมาก พวกเขาจะกล่าวว่า “นี่คือสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคยทำและพระเจ้าทรงสั่งเราให้ทำเช่นนี้” จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าไม่ทรงสั่งในเรื่องลามก พวกท่านกล่าวอ้างถึงพระเจ้าและพูดถึงสิ่งที่พวกท่านไม่รู้ความจริงกระนั้นหรือ?” ²⁹ (มุฮัมมัด) จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉันได้ทรงสั่งฉันในเรื่องความยุติธรรมและคุณธรรม จงหันหน้าของพวกท่านไปยังพระองค์ทุกครั้งในทุกเวลาและสถานที่นั้นมาซ และจงวิงวอนต่อพระองค์เท่านั้นโดยเป็นผู้สุจริตมั่นในการศรัทธาต่อพระองค์ เนื่องจากพระองค์ได้ทรงทำให้พวกท่านเกิดขึ้นมา ดังนั้น พวกท่านจะกลับไปหาพระองค์” ³⁰ พระองค์ได้ทรงนำทางบางคนและปล่อยให้บางคนหลงผิด นี่เป็นเพราะว่าพวกเขาได้เอา

ชาตานเป็นผู้คุ้มครองแทนพระเจ้าและยังคิดว่าพวกเขาอยู่ในหนทางที่ถูกต้อง”

³¹ ลูกๆของอาดัมเอ๋ย จงแต่งกายของสุเจ้าให้เรียบร้อยทุกเวลาและในสถานที่ปฏิบัติศาสนกิจ และจงกิน จงดื่ม แต่จงอย่าสุร่อยสุร้าย เพราะพระเจ้าไม่ทรงรักผู้สุร่อยสุร้าย ³² (มุฮัมมัด)จงถามพวกเขา “ใครเล่าที่ห้ามความประณีตสวยงามและสิ่งดีๆทั้งหลายจากปัจจัยที่พระเจ้าได้ทรงนำมันออกมาเพื่อป่าวของพระองค์?” จงกล่าวเถิด “สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด(เป็นท่อนุมัติ)สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในโลกนี้และเฉพาะสำหรับพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพอีกด้วย” ดังนั้น เราได้ทำให้สัญญาณทั้งหลายของเราเป็นที่ย่ายตายแก่ผู้มีความเข้าใจ ³³ (มุฮัมมัด)จงกล่าวกับพวกเขาเถิดว่า “สิ่งต่างๆที่พระเจ้าผู้อภิบาลของฉันได้ทรงห้ามก็คือการลามกทั้งหลายทั้งในที่เปิดเผยและในที่ลับ สิ่งที่เป็นบาปและการฝ่าฝืนสัจธรรม ตลอดจนการที่พวกเขานำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าโดยที่พระองค์มิได้ประทานหลักฐานใดๆในเรื่องนี้ลงมา และการที่พวกท่านกล่าวอ้างถึงพระเจ้าในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้”

³⁴ สำหรับทุกประชาชาตินั้นมีวาระที่ถูกกำหนดไว้ เมื่อวาระนั้นสิ้นสุดลง พวกเขาไม่อาจที่จะหน่วงเหนี่ยวมันไว้หรือจะเร่งมันสักชั่วขณะหนึ่งก็ไม่ได้ ³⁵ ลูกๆของอาดัมเอ๋ย ถ้าหากบรรดาศาสนทูตจากหมู่สุเจ้าได้มายังสุเจ้าและอ่านสิ่งที่เราประทานแก่สุเจ้าทั้งหลายแล้ว ใครที่รับการเตือนและปรับปรุงตนเอง เขาผู้นั้นไม่มีสาเหตุที่จะต้องกลัวหรือโศกเศร้า ³⁶ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสิ่งที่เราประทานมาและทำโอหังกับมัน พวกเขาจะเป็นผู้อยู่ในนรกและอยู่ในนั้นตลอดไป ³⁷ ผู้ใดเล่าที่จะทำความผิดได้ยิ่งใหญ่กว่าผู้ประดิษฐ์เรื่องเท็จใส่พระเจ้าแล้วอ้างว่าความเท็จนี้มาจากพระองค์ หรือปฏิเสธสิ่งที่พระองค์ประทานมา? คนพวกนี้จะยังคงได้รับส่วนที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขา และเมื่อทูตของเราได้มายังพวกเขาเพื่อเอาชีวิตของพวกเขา ทูตเหล่านั้นจะถามพวกเขาว่า “สิ่งที่สุเจ้า

วิงวอนออกไปจากพระเจ้าน้อยอยู่ที่ไหนเล่าในตอนนี้?” พวกเขาจะตอบว่า “พวกมันได้ทิ้งเราไปแล้ว” และพวกเขาจะเป็นพยานที่เป็นปฏิปักษ์ต่อตัวของพวกเขาเองว่าพวกเขาเป็นผู้ไม่ศรัทธา

³⁸ พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า “จงเข้าไปในนรกที่พวกพ้องของญินและมนุษย์ได้เข้าไปล่วงหน้าก่อนสุเจ้าแล้ว” ทุกครั้งที่หมูชนแต่ละรุ่นจะเข้านรก พวกเขาจะสาปแช่งชนรุ่นก่อนจนกระทั่งเมื่อทุกหมูชนได้ถูกนำมารวมกันที่นั่นทั้งหมดแล้ว หมูชนสุดท้ายที่ตามมาจะกล่าวถึงหมูชนแรกว่า “พระผู้อภิบาลของเรา คนเหล่านี้คือผู้ที่ทำให้พวกเราหลงทาง ดังนั้นขอพระองค์โปรดลงโทษพวกเราด้วยไฟเป็นสองเท่าด้วยเถิด” พระเจ้าจะทรงตอบว่า “ทุกคนในหมูสุเจ้าจะได้รับการลงโทษสองเท่าอยู่แล้ว แต่สุเจ้าไม่รู้” ³⁹ และหมูชนก่อนจะกล่าวถึงหมูชนที่ตามมาทีหลังว่า “พวกเจ้าไม่ได้ดีไปกว่าเรา” นี่จึงลืมรศการลงโทษสำหรับสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้”

⁴⁰ แท้จริง บรรดาผู้ที่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเราและยโสโอหังกับมันนั้น ประตูแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายจะไม่ถูกเปิดไว้สำหรับพวกเขา และพวกเขาไม่อาจเข้าสวรรค์ได้จนกว่าอุรุลออดูริเข้ม และนี่แหละที่เราลงโทษผู้กระทำความชั่ว ⁴¹ นรกจะเป็นที่นอนของพวกเขาและนรกจะเป็นที่ปกคลุมของพวกเขา นี่คือการลงโทษที่เราตอบแทนผู้ทำผิด ⁴² ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น เราไม่วางภาระให้แก่ใครคนใดเกินกว่าความสามารถของเขา พวกเขาคือชาวสวรรค์ซึ่งพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดไป ⁴³ และเราจะขัดความรู้สึกไม่ดีใดๆที่มีอยู่ในหัวใจของพวกเขา เบื้องล่างของพวกเขาจะมีลำนำหลายสายไหลผ่าน และพวกเขาจะกล่าวว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงนำเรามายังหนทางนี้ ถ้าพระเจ้าไม่นำทางเรา เราไม่อาจพบหนทางนี้ได้เลย โดยแน่นอนยิ่ง บรรดาศาสนทูตของพระผู้อภิบาลของเราได้ถูกส่งมาพร้อม

กับสวรรค์” ในเวลานั้น จะมีเสียงปาวร้องมายังพวกเขาว่า “นี่คือสวนสวรรค์ที่สุเจ้าได้รับสืบทอดมาโดยการงานที่ดีที่สุเจ้าได้ทำไว้”

⁴⁴ ชาวสวรรค์จะร้องเรียกชาวนรกว่า “เราพบแล้วว่าสัญญาทุกอย่างที่พระผู้อภิบาลของเราได้ทรงทำไว้กับเรานั้นเป็นความจริง แล้วพวกท่านพบว่าสัญญาที่พระผู้อภิบาลของพวกท่านทำกับพวกท่านไว้เป็นความจริงแล้วหรือยัง?” ชาวนรกกล่าวว่า “ใช่ เราพบแล้ว” แล้วผู้ปาวประกาศในหมู่พวกเขาตะโกนออกมาว่า “การสาปแช่งของพระเจ้าเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ทำความผิด ⁴⁵ ผู้ที่ขัดขวางคนอื่นจากหนทางของพระเจ้าและหวังที่จะทำให้มันบิดเบือน และผู้ปฏิเสธในเรื่องโลกหน้า”

⁴⁶ ระหว่างคนสองกลุ่มนี้จะมีสิ่งขวางกั้นอยู่ บนที่สูงจะมีใครบางคนที่จำพวกเขาได้จากสีหน้าของพวกเขา พวกเขาจะร้องทักชาวสวรรค์ว่า “สันติจึงมีแต่ท่าน” คนพวกนี้ยังไม่ได้เข้าสวรรค์ถึงแม้พวกเขาหวังไว้ว่าจะได้เข้าไปในนั้น ⁴⁷ และเมื่อสายตาของพวกเขาถูกหันไปยังชาวนรก พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าทรงรวมพวกเราไว้ในบรรดาผู้ทำความผิดเหล่านั้นด้วยเถิด” ⁴⁸ และบรรดาผู้ที่อยู่บนที่สูงจะร้องเรียกชาวนรกที่พวกเขาารู้ได้จากสีหน้าว่า “พวกเจ้าเห็นแล้วใช่ไหมว่าการสะสมเงินทองของพวกเจ้าและสิ่งที่พวกเจ้าโยสโอะหังนั้นไม่ได้อำนวยความสะดวกอันใดแก่พวกเจ้าเลย? ⁴⁹ ดูสิ คนเหล่านี้มิใช่หรือที่สุเจ้าสาบานว่าจะไม่ได้รับความเมตตาจากพระเจ้า? (แล้วชาวสวรรค์จะถูกบอกว่า) ‘จงเข้าไปในสวรรค์เถิด ในที่นั้น พวกท่านจะไม่มีความหวาดกลัวและความระทม’”

⁵⁰ ชาวนรกจะร้องเรียกชาวสวรรค์ว่า “โปรดเทน้ำลงมาบนพวกเราสักนิดหรือโยนอะไรบางอย่างที่พระเจ้าประทานแก่พวกท่านมาให้เราหน่อยเถิด” แต่ชาวสวรรค์จะตอบว่า “พระเจ้าได้ทรงห้ามสองสิ่งนี้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁵¹ ผู้ถือเอาศาสนาของพวกเขากลายเป็นสิ่งบันเทิงและการละเล่น และผู้ที่ถูกชีวิตแห่งโลกนี้ล่อลวง” ในวันนั้น เราจะลืมหักพวกเขาเหมือน

กับที่พวกเขาได้มาพบกันของวันนี้และการที่พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่เรา
 ประทานมา

⁵² เราได้นำมาให้พวกเขาแล้วซึ่งคัมภีร์ที่ให้รายละเอียดบนพื้นฐาน
 ของความรู้เพื่อเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับประชาชนผู้ศรัทธา
⁵³ พวกเขา กำลังคอยอะไรนอกไปจากสิ่งที่ได้ถูกเตือนไว้ในคัมภีร์นี้หรือ?
 ในวันที่ความเป็นจริงมาถึง บรรดาผู้ที่ไม่ใส่ใจมาก่อนหน้านี้จะกล่าวว่า
 “บรรดาศาสนทูตของพระผู้อภิบาลของเราได้นำสัจธรรมมาแล้วจริงๆ
 แล้วเรายังจะมีผู้ใดโง่โง่ใดๆที่จะมาโง่โง่แทนเรากระนั้นหรือ? หรือเรา
 จะถูกส่งกลับไปเพื่อที่เราได้ทำสิ่งที่แตกต่างจากสิ่งที่พวกเราได้กระทำ
 มาก่อน?” แน่นอน คนพวกนี้เป็นผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขาขาดทุนและสิ่ง
 จอมปลอมทั้งหลายที่พวกเขาสร้างขึ้นมานั้นได้ทอดทิ้งพวกเขาไปหมด

⁵⁴ แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้าคือพระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย
 และแผ่นดินในหกวัน(ระยะ) แล้วพระองค์ทรงประทับมั่นอยู่บนบัลลังก์
 แห่งอาณาจักรของพระองค์ พระองค์ได้ทรงทำให้กลางวันปกคลุมกลาง
 วัน แล้วกลางวันก็ติดตามกลางคืนอย่างรวดเร็ว พระองค์ได้ทรงสร้างดวง
 อาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวต่างๆซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนอยู่ใต้คำบัญชาของ
 พระองค์ ไม่ใช่พระองค์ดอกหรือที่เป็นผู้ทรงสร้างและทรงบัญชา? ความ
 จำเริญยังเป็นของของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁵⁵ จงวิงวอน
 ต่อพระผู้อภิบาลของสุเจ้าโดยถ่อมตนและโดยลับๆ แท้จริง พระองค์ไม่
 ทรงรักผู้ละเมิด ⁵⁶ จงอย่าแพร่ความเสียหายบนหน้าแผ่นดินหลังจากที่
 มันเป็นระเบียบแล้ว และจงวิงวอนต่อพระองค์ด้วยความยำเกรงและด้วย
 ความหวัง แน่นอน ความเมตตาของพระเจ้านั้นอยู่ใกล้ผู้ทำความดี

⁵⁷ พระเจ้าคือผู้ทรงส่งลมมาเป็นเสมือนผู้แจ้งข่าวดีถึงความเมตตา
 ของพระองค์ เมื่อมันรวมกันเป็นเมฆหนา เราได้ทำให้มันเคลื่อนที่ไปสู่
 แผ่นดินที่แห้งแล้งและทำให้ฝนตกลงมาบนแผ่นดินนั้น แล้วเราได้ทำให้
 ผลไม้หลากหลายชนิดงอกออกมาจากแผ่นดิน ในทำนองนี้แหละที่เราได้ทำให้

คนตายออกมาจากสภาพแห่งความตายทั้งนี้เพื่อที่ผู้เจ้าจะได้รับบทเรียน
 58 ดินที่อุดมสมบูรณ์นั้นยอมให้ผลผลิตที่อุดมสมบูรณ์โดยอนุมัติของ
 พระเจ้า ส่วนดินที่เลวนั้นไม่ก่อให้เกิดผลผลิตอะไรนอกไปจากผลผลิตที่
 เลว ในทำนองนี้เองที่เราได้แจกแจงสัญญาณทั้งหลายของเราแก่บรรดาผู้
 ที่ชอบคุณ

59 เราได้ส่งนุฮมายังหมู่ชนของเขา เขาบอกผู้คนที่ว่า “หมู่ชนของฉัน
 เอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจาก
 พระองค์ ฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษที่จะมีต่อพวกท่านในวันอัน
 น่าสะพรึงกลัว” 60 แต่พวกหัวหน้าผู้คนของเขา กล่าวว่า “พวกเราเห็นกัน
 แล้วว่าท่านเป็นผู้หลงผิดชัดๆ” 61 เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันไม่
 ได้อยู่ในการหลงผิดแต่ประการใด ในทางตรงข้าม ฉันเป็นศาสนทูตคน
 หนึ่งจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกต่างหาก 62 ฉันได้นำศาสนาของพระ
 ผู้อภิบาลของฉันมายังพวกท่าน และฉันแนะนำสิ่งที่ดีแก่พวกท่านเพราะ
 ฉันรู้จากพระเจ้าในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้ 63 พวกท่านคิดว่าแปลกหรือที่การ
 ตักเตือนจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านโดยผ่านคนผู้
 หนึ่งจากในหมู่พวกท่านเพื่อที่เขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน และเพื่อที่พวก
 ท่านจะได้ปกป้องตัวเองจากความชั่วและเพื่อที่พวกท่านจะได้รับ ความ
 เมตตา?” 64 แต่ถึงกระนั้น พวกเขาก็กังวลว่าเขาเป็นผู้โกหก ดังนั้น เรา
 จึงได้ช่วยนุฮและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาในเรือและเราได้ให้บรรดาผู้ปฏิเสธ
 สัญญาณทั้งหลายของเรามาตาย แท้จริง พวกเขาคือหมู่คนตาบอด

65 และยิ่งพวกอ้ายด เราได้ส่งฮูดซึ่งเป็นพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขา
 เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มี
 พระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วพวกท่านยังไม่เกรงกลัวพระเจ้าอีก
 กระนั้นหรือ?” 66 บรรดาหัวหน้าหมู่ชนของเขาที่ปฏิเสธสัจธรรมกล่าว
 ว่า “เราเห็นชัดเจนว่าท่านเป็นผู้มีความคิดวิปลาสและเราคิดว่าท่านเป็น
 ผู้โกหก” 67 ฮูดจึงตอบว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันไม่ได้มีความคิดวิปลาส

ใดๆทั้งสิ้น ความจริงแล้ว ฉันเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก⁶⁸ ฉันนำศาสน์ของพระผู้อภิบาลของฉันมายังพวกท่านและฉันเป็นผู้ปรารถนาดีที่เชื่อถือได้ของพวกท่าน⁶⁹ พวกท่านคิดว่าเป็นเรื่องแปลกหรือที่การตักเตือนจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านโดยผ่านชายคนหนึ่งในหมู่พวกท่านเพื่อที่เขาจะได้ตักเตือนพวกท่าน? จงอย่าลืมว่าหลังจากหมู่ชนของนุฮฺ พระผู้อภิบาลของพวกท่านได้ตั้งให้พวกท่านเป็นผู้มีอำนาจเข้มแข็งสืบต่อจากเขา และได้ทรงทำให้พวกท่านมีร่างกายกำยำ ดังนั้น จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าเพื่อที่พวกท่านจะได้ประสบผลสำเร็จ”

⁷⁰ พวกเขากล่าวว่า “ท่านมายังพวกเราเพื่อต้องการให้พวกเราเคารพสักการะพระเจ้าองค์เดียวและละทิ้งสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเราได้เคยเคารพบูชากระนั้นหรือ ? ถ้าเช่นนั้น จงนำการลงโทษที่ท่านขู่มารามาให้เราได้เห็น ถ้าหากท่านแน่จริง” ⁷¹ ฮูดกล่าวว่า “พวกท่านได้รับการสาปแช่งและความกริ้วจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านแล้ว พวกท่านได้เถียงฉันเกี่ยวกับข้อต่างๆที่พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านได้ประดิษฐ์ขึ้นโดยที่พระจำมิได้ประทานหลักฐานอันใดในเรื่องนี้กระนั้นหรือ? ดังนั้น จงคอยดูเถิดและฉันจะคอยดูอยู่กับพวกท่านด้วย” ⁷² ดังนั้น เราได้ช่วยฮูดและผู้ที่อยู่ร่วมกับเขาให้ปลอดภัยด้วยความเมตตาของเรา และเราได้ทำลายล้างบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลายของเราและไม่คิดที่จะศรัทธา

⁷³ และยังชาวษะมุต เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขามา นั่นคือซอลิฮฺ เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า เพราะพวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ข้อพิสุจน์อันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านแล้ว นั่นคืออูฐตัวเมียของพระเจ้า เป็นสัญญาณสำหรับพวกท่าน จงปล่อยให้มันหากินตามลำพังในแผ่นดินของพระเจ้า จงอย่าทำร้ายมันด้วยเจตนาชั่วร้ายใดๆ มิฉะนั้น

พวกท่านจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ⁷⁴ จงนึกถึงเมื่อครั้งที่พระองค์ได้ทรงให้พวกท่านเป็นผู้สืบทอดการปกครองต่อจากพวกอ้าดและได้ทรงตั้งหลักแหล่งพวกท่านในแผ่นดินอย่างมีเกียรติ และได้ทรงทำให้พวกท่านสามารถสร้างปราสาทบนที่ราบและสักตึกภูเขาเป็นบ้าน จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้า และจงอย่าแพร่กระจายความเสียหายขึ้นบนแผ่นดิน” ⁷⁵ แต่บรรดาหัวหน้าผู้โอหังของชาวษะมุคได้กล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่ชนที่ถูกกดขี่ว่า “พวกท่านรู้แน่หรือว่าซอลิฮเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลของเขา?” พวกเขาตอบว่า “แท้จริง เราศรัทธาในศาสนาที่ถูกส่งมาแก่กับเขา” ⁷⁶ แต่บรรดาหัวหน้าผู้โอหังกล่าวว่า “เราปฏิเสธสิ่งที่พวกท่านศรัทธา” ⁷⁷ ดังนั้น พวกเขาจึงได้ฆ่าอูฐตัวเมียนั้นและขัดขึ้นต่อพระบัญชาของพระผู้อภิบาลของพวกเขาและกล่าวว่า “ซอลิฮเอ๋ย จงนำการลงโทษที่ท่านขู่มากิจ ถ้าหากว่าท่านเป็นศาสนทูต” ⁷⁸ หลังจากนั้น แผ่นดินไหวอย่างรุนแรงจับปล้นได้คร่าชีวิตพวกเขา ยังผลให้พวกเขานอนคว่ำหน้าตายอยู่ในบ้านของพวกเขาเอง ⁷⁹ ซอลิฮได้ไปจากพวกเขาและกล่าวแก่พวกเขาว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันได้นำศาสนาของพระผู้อภิบาลของฉันมายังพวกท่าน และฉันได้ให้คำแนะนำพวกท่านอย่างจริงใจที่สุดแล้วเพื่อผลดีของพวกท่านเอง แต่ฉันก็ช่วยอะไรไม่ได้เพราะพวกท่านไม่ชอบผู้แนะนำสิ่งที่ดี”

⁸⁰ เราได้ส่งลูฏมา(เป็นนบี)อีกคนหนึ่ง เขาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า “พวกท่านชั่วช้าลามกจนถึงกับทำสิ่งน่ารังเกียจที่ไม่เคยมีใครในโลกทำมาก่อนกระนั้นหรือ? ⁸¹ พวกท่านตอบสนองความใคร่ของพวกท่านด้วยผู้ชายแทนผู้หญิง แท้จริงแล้ว พวกท่านคือหมู่ชนผู้ฝ่าฝืนขอบเขตทุกอย่าง” ⁸² แต่คำตอบเพียงอย่างเดียวจากหมู่ชนของเขา คือ “จงเอาคนพวกนี้ออกไปจากเมืองของพวกท่านเสีย เพราะพวกเขาถือว่าตัวเองเป็นผู้บริสุทธิ์” ดังนั้น เราจึงได้ช่วยลูฏและสมาชิกในครอบครัวของเขาให้ปลอดภัย ยกเว้นภรรยาของเขาซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ไม่ยอมออกจาก

เมือง⁸⁴ เราได้ให้ห้าฝนหินละลายตกลงมาบนหมู่ชนของเขา แล้วจึงดูเกิด
ว่าผลสุดท้ายของผู้ทำความชั่วนั้นเป็นอย่างไร

⁸⁵ และยังมีชาวมัดยัน เราได้ส่งพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขามา นั่นคือ ชู
อัยบ เขาได้กล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวก
ท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ได้มีสัญญาณอันชัดแจ้งจากพระ
ผู้อภิบาลของพวกท่านมายังพวกท่านแล้ว ดังนั้น จงดวงและซังให้ครบ
ตามมาตรฐานของมันและจงอย่าแพร่ความเสียหายบนผืนแผ่นดินหลัง
จากที่มันได้ถูกฟื้นฟูแล้ว นั่นเป็นการดีกว่าสำหรับพวกท่านถ้าหากพวก
ท่านเป็นผู้ศรัทธา⁸⁶ จงอย่านั่งชุมนุมอยู่บนทุกเส้นทางเหมือนดังโจรเพื่อ
ทำให้ผู้คนตกใจและขัดขวางผู้ศรัทธาในพระเจ้าจากทางของพระองค์และ
หาทางที่จะบิดเบือนมัน จงนึกถึงเมื่อตอนที่พวกท่านเป็นชนหมู่น้อย แล้ว
พระองค์ได้ทรงทวีจำนวนพวกท่านและจงดูว่าผลสุดท้ายของผู้ก่อความ
เสียหายเป็นเช่นใด⁸⁷ และถ้าหากในหมู่พวกท่านมีบางคนที่ไม่ศรัทธาในคำ
สอนของฉันและมีบางคนที่ไม่ศรัทธา จงอดทนคอยดูจนกระทั่งพระเจ้าได้
ตัดสินระหว่างเรา เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศแห่งบรรดาผู้ตัดสินทั้งปวง”

⁸⁸ บรรดาผู้นำที่โอหังในหมู่ชนของเขา กล่าวว่า “ชูอัยบ เราจะไล่เจ้า
และบรรดาผู้ศรัทธาของเจ้าออกไปจากเมืองของเรา เว้นเสียแต่เจ้าหัน
กลับมายังความเชื่อของเรา” เขากล่าวว่า “ทั้งๆที่เราพึ่งเคยจมนักระนั้น
หรือ? ⁸⁹ เราจะสร้างเรื่องโกหกให้พระเจ้าถ้าเราหันกลับไปยังความเชื่อ
ของพวกท่านหลังจากที่พระเจ้าได้ให้เราพ้นจากมันแล้ว เราจะไม่หันกลับ
ไปหามันอีกเว้นเสียแต่ว่าพระเจ้าพระผู้อภิบาลของเราประสงค์ พระผู้
อภิบาลของเราเป็นผู้ทรงรอบรู้ครอบคลุมนทุกสิ่ง เราวางใจในพระเจ้า พระ
ผู้อภิบาลของเราเปิดเผยความจริง(และทรงตัดสิน)ระหว่างเราและผู้คน
ของเรา พระองค์ทรงเป็นผู้ตัดสินที่ดีที่สุด” ⁹⁰ บรรดาผู้นำที่คิดจะปฏิเสธ
สัจธรรมได้กล่าวกับผู้คนของพวกเขาว่า “ถ้าหากพวกเจ้าปฏิบัติตามชู
อัยบ พวกเจ้าจะเป็นผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน” ⁹¹ ดังนั้น แผ่นดินไหวอย่าง

รุนแรงจึงเกิดขึ้นคร่าชีวิตพวกเขาจนรุ่งเช้าก็พบว่าพวกเขานอนคว่ำตาย
อยู่ในบ้านของพวกเขา ⁹² บรรดาผู้ปฏิเสธซุฮัยบ์ถูกทำลายจนเหมือนกับ
ว่าพวกเขาไม่เคยอาศัยอยู่ที่นั่นมาก่อน บรรดาผู้ปฏิเสธซุฮัยบ์เองคือผู้
ขาดทุน ⁹³ ดังนั้น ซุฮัยบ์ได้หันหลังให้พวกเขาและกล่าวว่า “หมู่ชนของ
ฉันเอ๋ย ฉันนำสาส์นของพระเจ้ามายังพวกท่านและให้คำแนะนำด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ ดังนั้น ทำไมฉันจะต้องเศร้าโศกเสียใจกับคนที่ปฏิเสธ
สัจธรรม?”

⁹⁴ เมื่อใดก็ตามที่เราส่งนบีคนใดไปยังเมืองใด เราจะให้เกิดความทุกข์
และความลำเค็ญแก่ชาวเมืองนั้นก่อน ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ถ่อมตน
(ต่อพระเจ้า) ⁹⁵ และหลังจากนั้น เราได้เปลี่ยนความทุกข์ยากลำเค็ญนั้น
เป็นความสะดวกสบายจนกระทั่งพวกเขามั่งคั่ง และพวกเขากล่าวว่า
“บรรพบุรุษของเราเคยประสบความทุกข์ยากและความสุขเช่นนี้มาแล้ว
เช่นกัน” หลังจากนั้น เราได้ลงโทษพวกเขาโดยฉับพลันในตอนที่พวก
เขาไม่รู้ ⁹⁶ ถ้าหากว่าชาวเมืองใดศรัทธาในพระเจ้าและเกรงกลัวพระองค์
เราจะเปิดประตูแห่งความจำเริญจากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินให้แก่
พวกเขาอย่างแน่นอน แต่ทว่าพวกเขาปฏิเสธสัจธรรม ดังนั้น เราจึง
ลงโทษพวกเขาเพราะความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้ ⁹⁷ ชาวเมืองเหล่านี้รู้สึก
ปลอดภัยจากการลงโทษของเราที่จะมายังพวกเขาในตอนกลางคืนขณะที่
พวกเขากำลังหลับอยู่กระนั้นหรือ? ⁹⁸ หรือพวกเขารู้สึกปลอดภัยจาก
การลงโทษของเราที่มายังพวกเขาในตอนกลางวันขณะที่พวกเขากำลัง
สนุกสนานอยู่กับการละเล่น? ⁹⁹ พวกเขาารู้สึกปลอดภัยจากแผนการของ
พระเจ้ากระนั้นหรือ? ไม่มีใครรู้สึกปลอดภัยจากแผนการของพระเจ้านอก
ไปจากบรรดาผู้ที่กลัวจะได้รับ ความหายนะ

¹⁰⁰ บรรดาผู้สืบทอดแผ่นดินหลังจากผู้ครอบครองคนก่อนๆ ไม่ได้รับ
บทเรียนจากความจริงหรือว่าเราสามารถลงโทษพวกเขาเพราะบาปที่
พวกเขาทำไว้ได้ ถ้าเราประสงค์? และเราสามารถปิดผนึกหัวใจของพวกเขา

เขาเพื่อที่พวกเขาจึงไม่ได้ยินถ้อยคำแห่งทางนำ? ¹⁰¹ หมู่ชนเหล่านี้แหละที่เราได้นำเรื่องราวของพวกเขา มาบอกเล่าแก่เจ้า บรรดาศาสนทูตของพวกเขา ได้มายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาอันชัดแจ้งแล้ว แต่พวกเขาไม่อยากจะเชื่อในสิ่งที่พวกเขาปฏิเสธมาก่อน นี่คือวิธีการที่เราปิดหัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธ ¹⁰² และในส่วนใหญ่ของพวกเขา นั้น เราไม่พบผู้ที่เคารพสัญญา แต่เราพบว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน

¹⁰³ หลังจากพวกเขา เราได้ส่งมุซาพร้อมกับสัญญาต่าง ๆ ของเรามาถึงฟาโรห์และบรรดาหัวหน้าของเขา แต่พวกเขาเจตนาปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของเรา ดังนั้น จึงดูผลสุดท้ายของผู้กระทำความชั่วว่าเป็นเช่นใด ¹⁰⁴ มุซาได้กล่าวว่า “ฟาโรห์เอ๋ย ฉันเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ¹⁰⁵ ฉันจะต้องไม่พูดสิ่งใดเกี่ยวกับพระเจ้า นอกจากความจริง ฉันมายังพวกท่านโดยนำสัญญาอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านมาด้วย จึงปล่อยพวกลูกหลานของอิสราเอลให้ไปกับฉันเถิด” ¹⁰⁶ ฟาโรห์ตอบว่า “ถ้าท่านนำสัญญา มาด้วย จงนำมันออกมาถ้าหากว่าท่านพูดจริง” ¹⁰⁷ ดังนั้น มุซาจึงได้โยนไม้เท้าของเขาลงไปบนพื้น แล้วทันใดนั้น มันได้กลายเป็นงูจริงๆขึ้นมา ¹⁰⁸ หลังจากนั้น เขาได้ดึงมือของเขาออกมาจากเสื้อ ทันใดนั้น มือของเขาก็สว่างต่อหน้าผู้เฝ้าดู ¹⁰⁹ เสนาบดีของฟาโรห์ได้ปรึกษากันว่า “คนผู้นี้(นบีมุซา)เป็นนักมายากลผู้เชี่ยวชาญอย่างแน่นอน ¹¹⁰ เขาต้องการที่จะให้พวกท่านออกไปจากแผ่นดินของพวกท่าน” ฟาโรห์ถามว่า “ทีนี้ พวกเจ้าจะแนะนำให้ทำอย่างไร?” ¹¹¹ พวกเขาแนะนำฟาโรห์ว่า “จงให้เขาและพี่ชายของเขา รอก่อนและส่งคนไปประกาศตามหัวเมืองต่างๆ ¹¹² เพื่อให้ผู้คนนำนักมายากลฝีมือดีมาพบท่าน”

¹¹³ หลังจากนั้น เมื่อพวกนักมายากลมายังฟาโรห์แล้ว พวกเขาได้พูดกับฟาโรห์ว่า “เราจะได้รับรางวัลตอบแทนแน่นอนนะ ถ้าพวกเราชนะ”

¹¹⁴ ฟาโรห์ตอบว่า “แน่นอน พวกท่านจะได้รับตำแหน่งที่ใกล้ชิดกับเรา”

¹¹⁶ แล้วพวกเขาได้บอกมุซาว่า “ท่านจะเป็นผู้โยนก่อนหรือจะให้เราเป็นผู้โยนก่อน?” ¹¹⁶ มูซาตอบว่า “พวกท่านโยนก่อน” เมื่อพวกนักมายากลโยนของลงมา พวกเขาได้ลวงตาผู้คนและทำให้ผู้คนหวาดกลัวเพราะพวกเขาสร้างมายากลอันยิ่งใหญ่ขึ้นมา ¹¹⁷ ดังนั้น เราจึงตลใจมุซาว่า “จงโยนไม้เท้าของเจ้าลงไป” พลันที่เขายोนไม้เท้าลงไป มันได้เริ่มกลืนมายากลที่หลอกลวงพวกเขาทันที ¹¹⁸ ดังนั้น สัจธรรมจึงปรากฏขึ้นและความเท็จที่พวกเขาสร้างขึ้นมานั้นได้มลายไป ¹¹⁹ ตรงนี้เองที่ฟาโรห์และคนของเขาต้องได้รับความพ่ายแพ้ในการต่อสู้และพวกเขาต้องได้รับความอับยศ ¹²⁰ ส่วนพวกนักมายากลนั้น พวกเขาได้ถูกทำให้จำต้องก้มตัวลงกราบ ¹²¹ พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาในพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹²² พระผู้อภิบาลที่มุซาและฮารูนศรัทธา”

¹²³ ฟาโรห์กล่าวว่า “พวกเจ้ากล้าศรัทธาในพระเจ้าของเขาก่อนที่ฉันจะอนุญาตพวกเจ้ากระนั้นหรือ ? นี่เป็นแผนการของพวกเจ้าที่คิดขึ้นมาในเมืองนี้เพื่อที่จะขับไล่ชาวเมืองออกไปจากเมืองไซโหม? คอยดู ไม่ช้าพวกเจ้าจะได้เห็นว่าอะไรเกิดขึ้น ¹²⁴ ฉันจะตัดมือตัดเท้าของพวกเจ้าสลบข้างกันแล้วนำพวกเจ้าไปตรึงให้ตายบนไม้กางเขน” ¹²⁵ พวกนักมายากลกล่าวว่า “จะอย่างไรก็ตาม เราต้องกลับไปหาพระผู้อภิบาลของเราอยู่แล้ว ¹²⁶ ท่านต้องการที่จะลงโทษเราเพียงเพราะว่าเราศรัทธาในสัญญาณทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของเราเมื่อมันปรากฏต่อหน้าเราเท่านั้นหรือ โอ้พระผู้อภิบาลของเรา ขอพระองค์ประทานความอดทนแก่เราและได้โปรดให้เราตายอย่างบรรดาผู้ที่ยอมจำนนต่อพระองค์ด้วยเถิด”

¹²⁷ พวกเสนาบดีของฟาโรห์ได้แนะนำเขาว่า “ท่านจะปล่อยให้มุซาและคนของเขาก่อความเสียหายในแผ่นดินและปล่อยพวกเขาให้ละเลยท่านและสิ่งที่ท่านกราบไหว้กระนั้นหรือ?” ฟาโรห์ตอบว่า “เราจะฆ่าลูกชายของพวกมันและไว้ชีวิตลูกสาวของพวกมัน เรามีอำนาจเหนือพวกมัน” ¹²⁸ มูซาได้บอกผู้คนของเขาว่า “จงขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้าและ

จงอดทน แท้จริง แผ่นดินนี้เป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงให้มันเป็นมรดกแก่บ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์ และความสำเร็จขั้นสุดท้ายนั้นเป็นของบรรดาผู้เกรงกลัวพระองค์” ¹²⁹ พวกเขาตอบว่า “พวกเราถูกกดขี่ข่มเหงก่อนที่จะท่านจะมายังพวกเรา และตอนนี้พวกเรา กำลังถูกกดขี่อีกเช่นกันหลังจากที่ท่านได้มายังพวกเรา” มูซากล่าวว่า “ในไม่ช้านี้ พระผู้อภิบาลของพวกท่านจะทรงทำลายบรรดาศัตรูของพวกท่านและทรงทำให้พวกท่านเป็นผู้ปกครองในแผ่นดินนี้ แล้วพระองค์จะทรงดูว่าพวกท่านประพฤติเช่นใด”

¹³⁰ ดังนั้น เราได้ลงโทษผู้คนของฟาโรห์ด้วยความอดอยากและขาดแคลนอาหารเป็นเวลาหลายปีเพื่อที่พวกเขาจะได้สำนึก ¹³¹ แต่เมื่อสิ่งที่ดีมายังพวกเขา พวกเขาบอกว่า “นี่เป็นคราวของเรา” และเมื่อความทุกข์มาประสบแก่พวกเขา พวกเขาจะอ้างว่าเคราะห์กรรมเหล่านี้มาจากมูซาและบรรดาผู้อยู่กับเขา ในขณะที่ความจริงแล้ว เคราะห์ร้ายของพวกเขานั้นได้ถูกกำหนดโดยพระเจ้า แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้ ¹³² พวกเขาบอกว่า แก่มูซาว่า “เราจะไม่ศรัทธาในท่านไม่ว่าท่านจะเอาปาฏิหาริย์อะไรก็ตามมาเป็นกลลวงพวกเรา”

¹³³ ดังนั้น เราจึงได้ส่งพายุ ตึกแตน เห็บ เหา กบและเลือดมายังพวกเขา แต่ถึงแม้ว่าเราได้แสดงสัญญาณเหล่านี้ที่ละอย่างแล้วก็ตาม พวกเขายังคงโหยหวนดื้อดึงทำบาปอยู่อีก ¹³⁴ เมื่อใดก็ตามที่โรคระบาดเกิดแก่พวกเขา พวกเขาบอกว่า “มูซาเอ๋ย จงวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของท่านให้เราตามสัญญาที่พระองค์ทรงให้ไว้แก่ท่านด้วยเถิด ถ้าหากท่านช่วยขจัดโรคระบาดให้พ้นไปจากเราในครั้งนี้ เราจะศรัทธาในท่านและปล่อยให้ลูกหลานอิสราเอลไปกับท่าน” ¹³⁵ แต่ทันทีที่เราส่งโรคระบาดออกไปจากพวกเขาโดยให้เวลาพวกเขาทำตามสัญญาของพวกเขา แต่พวกเขาก็ทำลายสัญญา

¹³⁶ ดังนั้น เราจึงได้ลงโทษเป็นการตอบแทนพวกเขาและได้ทำให้

พวกเขาจมในทะเล เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเราและ
ไม่ใส่ใจต่อสัญญาณเหล่านั้น ¹³⁷ หลังจากพวกเขาแล้ว เราได้ให้คนที่ถูก
ถือว่าอ่อนแอสืบทอดส่วนตะวันออกและตะวันตกของแผ่นดินที่เราได้
ประทานความจำเริญแก่มัน ดังนั้น สัญญาที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ทำ
ไว้กับพวกลูกหลานอิสราเอลจึงเป็นที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งนี้เพราะพวก
เขาอดทนและเราได้ทำลายทุกสิ่งที่ฟาโรห์และคนของเขาได้สร้างขึ้น

¹³⁸ เราได้พาลูกหลานอิสราเอลข้ามทะเลไปและพวกเขาได้ออกเดิน
ทางจนกระทั่งมาถึงคนพวกหนึ่งซึ่งกำลังการกราบไหว้รูปเคารพของ
พวกเขา พวกลูกหลานอิสราเอลกล่าวว่า “มุซาเอ๋ย จงสร้างรูปเคารพองค์
หนึ่งให้เราเหมือนกับรูปเคารพทั้งหลายที่คนกลุ่มนี้มีอยู่” มุซาได้ตอบว่า
“พวกท่านนี้เป็นหมูชนที่โง่เขลาจริง ๆ ¹³⁹ สิ่งที่พวกท่านกำลังทำอยู่
นั้นมันจะต้องถูกทำลาย และการงานทั้งหลายที่พวกท่านนั้นล้วนไร้
ผลโดยสิ้นเชิง” ¹⁴⁰ เขาได้กล่าวต่อไปว่า “จะให้ฉันแสวงหารูปเคารพอื่นใด
นอกจากพระเจ้าแก่พวกท่านกระนั้นหรือ ทั้งๆที่พระองค์ทรงยกย่องพวก
ท่านเหนือประชาชาติทั้งหลาย ? ¹⁴¹ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ช่วยพวก
ท่านให้พ้นจากบิรารของฟาโรห์ผู้บังคับพวกท่านด้วยการทรมานอย่าง
หนัก พวกเขามาลูกชายของพวกท่านและไว้ชีวิตลูกสาวของพวกท่าน
และในนั้นมีการทดสอบอันยิ่งใหญ่สำหรับพวกท่านจากพระผู้อภิบาลของ
พวกท่าน”

¹⁴² เราได้นัดหมายมุซาเป็นเวลาสามสิบคืน และเราได้เพิ่มอีกสิบ
คืน ดังนั้น ระยะเวลาที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้กำหนดไว้จึงครบสี่สิบคืน
(ก่อนจะไป) มุซาได้พูดกับฮารุนพี่ชายของเขาว่า “พิจนทำหน้าที่แทนฉัน
ในหมู่พวกพ้องของฉันด้วย จงทำความดีและจงอย่าปฏิบัติตามทางของ
ผู้ก่อความเสียหาย” ¹⁴³ เมื่อมุซามาถึงที่นั่นตามเวลาที่กำหนดไว้ของ
เรา พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ตรัสแก่เขา และเขาได้ขอว่า “พระผู้อภิบาล
ของฉัน โปรดแสดงพระองค์ต่อฉันด้วยเถิด เพื่อฉันจะได้เห็นพระองค์”

พระองค์จึงทรงตอบว่า “เจ้าไม่อาจมองเห็นฉันได้ แต่เจ้าจงมองไปยังภูเขานั้น ถ้าหากว่ามันยังคงตั้งมั่นอยู่ตรงที่ของมัน ไม่ช้าเจ้าจะได้เห็นฉัน” และเมื่อพระผู้อภิบาลของเขาแสดงพระเกียรติของพระองค์บนภูเขานั้น พระองค์ได้ทรงทำให้ภูเขานั้นแตกกระจายเป็นเสี่ยงจนภูเขาต้องล้มหมดสติไป เมื่อเขาฟื้นขึ้นมา เขาได้กล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ฉันขออภัยโทษต่อพระองค์และฉันเป็นคนแรกที่ศรัทธา”

¹⁴⁴ พระองค์ทรงตรัสว่า “มุซาเอ๋ย แท้จริง ฉันได้เลือกเจ้าจากมนุษย์ทั้งหมดเพื่อนำสาสน์ของฉันและคำพูดของฉัน ดังนั้น จงยึดมั่นในสิ่งที่ฉันได้ประทานแก่เจ้า และจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู” ¹⁴⁵ และเราได้บันทึกคำตักเตือนและรายละเอียดของทุกสิ่งแก่เขาไว้บนแผ่นจารึก และกล่าวว่า “จงยึดมั่นไว้ให้มั่นคงและจงสั่งหมู่ชนของเจ้าให้ปฏิบัติตามมันด้วยความสำนึกที่ดีที่สุดของพวกเขา ในไม่ช้า เราจะให้เจ้าได้เห็นที่พำนักของผู้ทำความชั่ว” ¹⁴⁶ ฉันจะหันสายตาของบรรดาผู้โอหังในแผ่นดินโดยไม่ชอบธรรมให้ออกไปจากสัญญาพันธสัญญานี้ทั้งหลายของฉัน และแม้พวกเขาจะเห็นสัญญาทุกอย่างของฉัน พวกเขาก็จะไม่เชื่อ ถ้าพวกเขาเห็นแนวทางที่ถูกต้องต่อหน้าพวกเขา พวกเขาจะไม่เดินตามทางนั้น แต่ถ้าพวกเขาเห็นหนทางที่หลงผิด พวกเขาจะปฏิบัติตามทางนั้น นั่นเป็นเพราะพวกเขากลัวว่าสัญญาทั้งหลายของเราเป็นเท็จและเฉยเมยต่อมัน ¹⁴⁷ ใครก็ตามที่ปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของเราและปฏิเสธการพบกันในโลกหน้า การงานของพวกเขาก็ไร้ผล พวกเขาจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเขาได้ทำไว้”

¹⁴⁸ ในขณะที่เขาไม่อยู่ ผู้คนของมุซาได้ทำรูปปั้นลูกวัวขึ้นมาจากเครื่องประดับซึ่งทำให้มีเสียงเบาๆ พวกเขาไม่เห็นหรือว่ามันไม่ได้พูดกับพวกเขาหรือนำทางพวกเขาแต่อย่างใดเลย? แต่พวกเขายังเคารพสักการะมัน พวกเขาเป็นผู้ทำความชั่ว ¹⁴⁹ เมื่อพวกเขาเกิดสำนึกผิดและรู้ว่าพวกเขาหลงผิด พวกเขาได้กล่าวว่า “ถ้าพระผู้อภิบาลของเราไม่ทรง

เมตดาต่อเราและให้อภัยเรา เราจะอยู่ในบรรดาผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน”
 150 เมื่อมุซาลับมายังคนของเขา เขาได้กล่าวด้วยความโกรธและเสียใจ
 เป็นอย่างมากว่า “ช่างเป็นบาปอันชั่วช้าอะไรเช่นนี้ที่พวกท่านได้ทำไป
 ในขณะที่ฉันไม่อยู่ พวกท่านต้องการเร่งให้คำบัญชาของพระผู้อภิบาล
 ของพวกท่านมายังพวกท่านกระนั้นหรือ?” เขาได้โยนแผ่นจารึกลงไป
 บนพื้นและคว้าหัวฟีชายของเขาดึงมาหาเขา ฮารูนกล่าวว่า “ลูกชาย
 ของแม่ฉัน ผู้คนรังแกฉันและเกือบจะฆ่าฉัน อย่าให้ศัตรูของฉันได้ใจว่า
 พวกเขาเหนือกว่าฉันเลยและจงอย่านับฉันไว้ในหมู่ผู้ทำความผิดด้วย”
 151 เขากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดให้อภัยแก่ฉันและฟีชาย
 ของฉันด้วยเถิดและโปรดรับเราไว้ในความเมตตาของพระองค์ พระองค์
 เป็นผู้ทรงเมตตาที่สุดไบบรรดาผู้เมตตาทั้งหลาย”

152 บรรดาผู้เอาลูกวัวเป็นที่เคารพสักการะนั้นต้องได้รับความกริ้ว
 จากพระผู้อภิบาลของพวกเขาอย่างแน่นอน และพวกเขาจะได้รับความ
 ตกลงในโลกนี้ นั่นคือวิธีการที่เราตอบแทนบรรดาผู้ก่อกวนขึ้นมา
 153 ส่วนบรรดาผู้กระทำความชั่วแล้วกลับตัวหลังจากนั้นและหันมา
 ศรัทธา แน่نون หลังจากทีกลับตัวแล้ว พวกเขาจะพบว่าพระผู้อภิบาล
 ของเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

154 เมื่อความโกรธของมุซาลับคลายลง เขาได้หยิบแผ่นจารึกที่มีทางนำ
 และความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระผู้อภิบาลของพวกเขาขึ้น
 มา 155 และมุซาได้เลือกชายเจ็ดสิบคนในหมู่พวกพ้องของเขาไปยังที่ที่
 เราได้กำหนดไว้ เมื่อแผ่นดินไหวคร่าชีวิตของพวกเขา มุซาได้วิงวอนว่า
 “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน หากพระองค์ทรงปรารถนา พระองค์คงทำลาย
 พวกเราและฉันก่อนหน้านี้ไปแล้ว พระองค์จะทรงทำลายพวกเราทั้งหมด
 เพราะคนโง่ๆบางคนในหมู่พวกเราทำผิดกระนั้นหรือ ? นี่มิใช่อื่นใดนอก
 ไปจากการทดสอบของพระองค์ ซึ่งในการทดสอบนี้ พระองค์ทรงทำให้
 ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทางและทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

พระองค์ท่านนั้นที่ผู้ทรงคุ้มครองเรา ดังนั้น โปรดให้อภัยเราและโปรดเมตตาเรา เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดแห่งผู้ภัยทั้งหลาย¹⁵⁶ โปรดประทานสิ่งที่ดีในโลกนี้และในโลกหน้าแก่เราด้วยเถิด แท้จริง ยังพระองค์ท่านที่เราจะกลับไป” พระองค์ทรงตอบว่า “สำหรับการลงโทษนั้น ฉันจะลงโทษผู้ที่ฉันประสงค์ แต่ความเมตตาของฉันแผ่ล้อมทุกสิ่ง ดังนั้นฉันจะกำหนดความเมตตาแก่บรรดาผู้สำรวมตนจากความชั่วและจ่ายชะกาดและศรัทธาในสัญญาทั้งหลายของฉัน”¹⁵⁷ สำหรับผู้ปฏิบัติตามศาสนทูตผู้นี้ นบีผู้อ่านเขียนไม่เป็นซึ่งพวกเขาจะได้พบการจารึกไว้ในเตารอตและในอินญิลที่อยู่กับพวกเขา เขากำชับคนเหล่านั้นให้ปฏิบัติตามคุณธรรมและห้ามปรามพวกเขาทำความชั่ว เขาทำให้สิ่งดี ๆ ทั้งหลายเป็นที่อนุมัติสำหรับคนเหล่านั้นและทำให้สิ่งเลวเป็นที่ต้องห้ามสำหรับพวกเขา เขาทำให้คนเหล่านั้นหลุดพ้นจากภาระหนักและปลดปล่อยพวกเขาจากโชครวนที่พันนาการคนเหล่านั้นอยู่ ด้วยเหตุนี้ บรรดาผู้ที่ศรัทธาในเขาจึงให้กำลังใจแก่เขา ช่วยเหลือเขาและปฏิบัติตามแสงสว่างที่ได้ถูกส่งมาถึงเขาท่านนั้นจะได้รับความสำเร็จ”

¹⁵⁸ (ไอ้ มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า “มนุษย์เอ๋ย ฉันเป็นศาสนทูตคนหนึ่งของพระเจ้าที่มายังพวกท่านทั้งมวล พระองค์ทรงมีอำนาจสูงสุดเหนืออาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงให้ชีวิตและทรงกำหนดความตาย ดังนั้น จงศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ นบีผู้อ่านเขียนไม่เป็น ผู้ศรัทธาในพระเจ้าและในคำบัญชาของพระองค์ จงปฏิบัติตามเขาเพื่อที่พวกท่านจะได้รับทางนำที่ถูกต้อง”¹⁵⁹ และในหมู่ชนของมุขามีบางคนที่น่าทางผู้อื่นด้วยสัญธรรมและตัดสินใจการทั้งหลายด้วยสัญธรรมนั้น

¹⁶⁰ เราได้แบ่งพวกเขาออกเป็นสิบสองเผ่าโดยแต่ละเผ่าเป็นประชาคมเมื่อคนของเขาขอนำจากเขา เราได้ดลใจมุขว่า “จงฟาดก้อนหินด้วยไม้เท้าของเจ้า” เมื่อเขาทำตาม น้ำพุสิบสองตาได้พุ่งออกมาจากหินก้อนนั้น

และทุกเผ่าต่างได้รู้ถึงแหล่งน้ำของพวกเขา เราได้ทำให้เหมยบังแดดเหนือพวกเขา และเราได้ให้มันนะและซัลวา(นกคุ้ม)เป็นอาหารของพวกเขา และกล่าวว่า “จงกินจากสิ่งดีๆที่เราได้ประทานเป็นปัจจัยยังชีพแก่สุเจ้า” (อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้นพวกเขาก็ทรยศอีก) พวกเขาไม่ได้ขอธรรมต่อเรา แต่พวกเขาขอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง ¹⁶¹ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พวกเขาถูกบอกว่า “จงพำนักอยู่ในเมืองนี้และจงบริโภคผลผลิตจากมันตามทีสุเจ้าประสงค์ แต่จงกล่าวถ้อยคำขอภัยโทษและจงเข้าประตูเมืองด้วยความนอบน้อมต่อมตน เราจะให้อภัยบาปของสุเจ้าและเราได้เพิ่มพูนรางวัลแก่ผู้กระทำความดี” ¹⁶² แต่บรรดาผู้ละเมิดในหมู่พวกเขาได้เปลี่ยนคำพูดที่ได้ถูกบอกแก่พวกเขา ดังนั้น เราจึงได้ส่งการลงโทษมายังพวกเขาจากชั้นฟ้า ทั้งนี้เพราะความผิดที่พวกเขาได้กระทำ

¹⁶³ จงถามพวกเขาเกี่ยวกับเมืองที่ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลว่าเกิดอะไรขึ้นกับผู้คนของเมืองนั้นในตอนเวลาที่พวกเขาละเมิดกฎในวันสับปะโต ในวันนั้น ฝูงปลาได้ลอยมาปรากฏบนผืนน้ำต่อหน้าพวกเขา แต่ในวันอื่นที่ไม่ใช่วันสับปะโต ฝูงปลากลับไม่มาปรากฏ นี่เป็นเพราะเรากำลังทดสอบพวกเขาอันเนื่องมาจากการที่พวกเขาไม่เชื่อฟัง ¹⁶⁴ เมื่อบางคนถามว่า “ทำไมพวกท่านถึงได้ตักเตือนผู้คนทีพระเจ้าจะทรงทำลายพวกเขาหรือทรงลงโทษพวกเขาอย่างหนัก?” พวกเขาตอบว่า “เพื่อที่จะได้ไม่ถูกตำหนิต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขาและเพื่อที่พวกเขาจะได้เกรงกลัวพระองค์”

¹⁶⁵ ดังนั้น เมื่อพวกเขาเลื้มนำคำสอนที่พวกเขาถูกตักเตือนให้รำลึก เราได้ช่วยบรรดาผู้เคยห้ามปรามความชั่วให้ได้รับความปลอดภัย และเราได้ลงโทษผู้ละเมิดอย่างรุนแรง ทั้งนี้เพราะพวกเขาฝ่าฝืน ¹⁶⁶ ดังนั้น เมื่อพวกเขายังคงตั้งตนในสิ่งที่พวกเขาถูกห้าม เราจึงได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกเจ้าจงกลายเป็นสิ่งที่อัปยศ”

¹⁶⁷ หลังจากนั้น พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ประกาศว่า “ฉันจะให้มีผู้คนมาสร้างความทุกข์ทรมานอย่างรุนแรงครั้งแล้วครั้งเล่าแก่พวกเขา

จนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ” แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการตอบแทน และแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁶⁸ เราได้แบ่งพวกเขาออกเป็นหลายกลุ่มแยกกระจายไปทั่วไปในแผ่นดิน บางกลุ่มเป็นคนดีในขณะที่บางกลุ่มแตกต่างไปจากนั้น และเราได้ทดสอบพวกเขาด้วยความสุขความเจริญและด้วยความทุกข์เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้หันกลับมายังหนทางที่ถูกต้อง

¹⁶⁹ หลังจากพวกเขาแล้ว มีคนรุ่นใหม่เข้ามาสืบช่วงต่อโดยได้รับสืบทอดคัมภีร์มาด้วย แต่ถึงกระนั้น พวกเขาก็สนใจแต่ความสุขเพียงชั่วครู่ชวยามแห่งโลกนี้ และยังคงกล่าวอีกว่า “เราจะได้รับการให้อภัยอย่างแน่นอน” ถ้าสิ่งทีให้ความสุขเพียงชั่วแล่นเพียงนี้มาปรากฏต่อหน้าพวกเขาอีก พวกเขาจะคว่ำมั้นไว้อีก พันธะสัญญาแห่งคัมภีร์มิได้กำหนดไว้แก่พวกเขาหรือว่าพวกเขาจะไม่กล่าวสิ่งใดถึงพระเจ้านอกจากความจริง? และพวกเขาเองได้เรียนรู้เป็นอย่างดีแล้วถึงสิ่งที่มีอยู่ในคัมภีร์นั้นแน่นอน ที่พ่านักแห่งโลกหนำนั้นดีกว่าสำหรับผู้ยำเกรงพระเจ้า สุเจ้าไม่เข้าใจแม้แต่สิ่งเหล่านี้กระนั้นหรือ? ¹⁷⁰ สำหรับบรรดาผู้ยึดมั่นตามคัมภีร์และดำรงการนมาช เราจะไม่ปล่อยให้รางวัลของคนดีเช่นนั้นต้องเสียหาย ¹⁷¹ (และพวกเขายังจำได้) เมื่อตอนที่เราได้ยกภูเขาขึ้นมาเหนือพวกเขาเหมือนกับหลังคาโค้งและพวกเขาคิดว่ามันกำลังจะพังลงมาทับพวกเขา เราได้กล่าวว่า “จงยึดมั่นในสิ่งที่เราได้ประทานแก่สุเจ้าและจงระลึกถึงสิ่งที่มีอยู่ในนั้น ทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้สำนึกถึงพระเจ้า”

¹⁷² (โอ้นปี จงเตือนผู้คนให้นึกถึง) เมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ทรงนำผู้สืบพงศ์พันธุ์ของพวกเขามาจากท้องของลูกหลานอาดัม และได้ให้พวกเขายืนยันเกี่ยวกับตัวของพวกเขาเอง โดยพระองค์ได้ถามพวกเขาว่า “ฉันมิใช่พระผู้อภิบาลของสุเจ้าดอกหรือ?” พวกเขาตอบว่า “เรายืนยันว่าพระองค์เป็นพระผู้อภิบาล” เราทำเช่นนั้นเพราะเกรงว่าในวันแห่งการฟื้นคืนชีพสุเจ้าจะกล่าวว่า “เราไม่รู้เรื่องนี้เลย” ¹⁷³ หรือมิฉะนั้น

สุเจ้าอาจะกล่าวว่า “บรรพบุรุษของเราได้เริ่มนำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าก่อนหน้าเราและเราเป็นลูกหลานที่มาภายหลังจากพวกเขา ดังนั้นแล้ว พระองค์ยังจะทรงลงโทษเราเพราะบาปที่ทำโดยผู้ทำความผิดเหล่านั้นหรือ?” ¹⁷⁴ ในทำนองนี้เองที่เราได้ทำอธิบายสัญญาณทั้งหลายของเราให้เป็นทีแจ่มแจ้ง เพื่อที่พวกเขาจะได้หันกลับมายังเรา

¹⁷⁵ มุฮัมมัด จงอ่านให้พวกเขาฟังถึงเรื่องราวของคนที่เราได้ประทานความรู้เกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของเรา แต่เขาได้หันห่างออกจกมัน ดังนั้น ซาตานจึงได้ติดตามเขาจนกระทั่งเขาได้กลายเป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้หลงทาง ¹⁷⁶ ถ้าหากเราประสงค์ แน่อน เราจะยกย่องเขาโดยอาศัยสัญญาณเหล่านั้นก็ได้ แต่เขามัวฝักใฝ่อยู่กับโลกและปฏิบัติตามอารมณ์ของเขา ดังนั้น เขาจึงเหมือนกับสุนัขที่ลั่นห้อยไม่ว่าเจ้าไล่มันหรือปล่อยมันไว้ตามลำพัง นั่นแหละคือการเปรียบเทียบบรรดาผู้ที่ถือว่าสัญญาณทั้งหลายของเราเป็นเท็จ ดังนั้น เจ้าจงบอกกล่าวเรื่องราวเหล่านี้แก่พวกเขาต่อไปเพื่อที่พวกเขาจะได้ใคร่ครวญ ¹⁷⁷ ชัวชัวแท้ๆก็คือตัวอย่างของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเราและทำผิดต่อตัวของพวกเขาเอง ¹⁷⁸ ผู้ใดที่พระเจ้าทรงนำทาง ผู้นั้นก็อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง และผู้ใดที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลง พวกเขาก็เป็นผู้ขาดทุน

¹⁷⁹ เราได้สร้างฉินและมนุษย์จำนวนมากสำหรับนรก พวกเขามีหัวใจ แต่พวกเขาไม่ใช่หัวใจนั้นคิด พวกเขามีตา แต่พวกเขาไม่ใช่มันมอง พวกเขามีหู แต่พวกเขาไม่ได้ใช้มันฟัง พวกเขาเหล่านี้เหมือนกับปศุสัตว์ ไม่พวกเขาหลงยิ่งกว่านั้นอีก ทั้งนี้เพราะพวกเขาเป็นผู้เจ้เย่เมย ¹⁸⁰ พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของพระนามทั้งหลายที่ประเสริฐยิ่ง ดังนั้น จงเรียกพระองค์โดยพระนามอันประเสริฐยิ่งเหล่านั้นเท่านั้น และจงออกห่างจากบรรดาผู้บิดเบือนพระนามของพระองค์ไว้ตามลำพัง ในไม่ช้า พวกเขาจะถูกตอบแทนตามที่พวกเขาได้กระทำ ¹⁸¹ ในบรรดาผู้ที่เราได้สร้างขึ้นมานั้น มีคนหมู่นึงที่นำทางด้วยัจธรรมและใช้ัจธรรมนั้นปฏิบัติความ

ยุติธรรม¹⁸² สำหรับผู้ปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของเรานั้น เราจะค่อยๆ นำพวกเขาไปสู่การลงโทษโดยที่เขาไม่รู้¹⁸³ ถึงแม้ฉันจะประวิงเวลาให้แก่วพวกเขา แผนการของฉันก็จะเป็นไปตามนั้นอย่างแน่นอน

¹⁸⁴ พวกเขาไม่พิจารณาหรือว่าสหายของพวกเขาไม่ได้เป็นคนบ้าแต่ประการใด? แท้จริง เขาเป็นเพียงผู้ตกเตือนคนหนึ่งที่กำลังตกเตือน¹⁸⁵ พวกเขาไม่พิจารณาถึงการทำงานของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสร้าง และเห็นว่ามันอาจเป็นวาระสุดท้ายแห่งชีวิตของพวกเขาที่ใกล้ถึงกำหนดเข้ามาแล้ว พวกเขาจะเชื่ออะไรอีกถ้าพวกเขาไม่เชื่อในสิ่งนี้? ¹⁸⁶ ไม่มีผู้ใดนำทางผู้ที่พระเจ้าปล่อยให้เขาหลงผิด พระองค์จะทรงปล่อยคนประเภทนี้ให้ระเหะเหออย่างมืดบอดในการต้อติ่งของพวกเขา ¹⁸⁹ คนเหล่านี้ถามเจ้า(นบี)เกี่ยวกับยามอาสานว่า “เมื่อใดมันจะมาถึง?” จงกล่าวเถิด “ความรู้ในเรื่องนี้อยู่ที่พระเจ้าผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น ไม่มีผู้ใดสามารถจะบอกถึงเวลานั้นได้นอกจากพระองค์ มันหนักอึ้งอยู่บนชั้นฟ้าและแผ่นดิน และมันจะมายังพวกท่านโดยฉับพลัน” พวกเขาถามเจ้าเหมือนกับว่าเจ้ารู้เรื่องนี้ดี จงกล่าวเถิด “ความรู้ในเรื่องนี้อยู่ที่พระเจ้าเท่านั้น แต่ว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ไม่รู้” ¹⁸⁸ (มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ฉันไม่มีอำนาจอันใดที่จะให้คุณหรือโทษจากตัวฉันได้เว้นแต่พระเจ้าจะทรงประสงค์เท่านั้น และหากฉันมีความรู้ในสิ่งที่มองไม่เห็น แน่หนอ ฉันคงสะสมความดีมากมายไว้เพื่อตัวฉันเองและฉันจะไม่ได้รับความชั่วร้ายใดๆ ฉันมิใช่ใครอื่นนอกจากผู้ตกเตือนและผู้แจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่เชื่อในสิ่งที่ฉันบอกเท่านั้น”

¹⁸⁹ พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้าจากชีวิตหนึ่ง และจากชีวิตนั้นพระองค์ได้ทรงสร้างคู่ครองของเขาขึ้นมาเพื่อที่เขาจะได้มีชีวิตที่สงบกับนาง ดังนั้น เมื่อเขาได้ครอบคลุมนาง นางก็ได้ตั้งครรภ์อ่อนๆ ที่นางพาไปไหนต่อไหนด้วย แต่เมื่อนางอุ้มครรภ์หนักเข้า ทั้งสองได้วิ่งวอนต่อพระเจ้า พระผู้อภิบาลของเขาทั้งสองว่า “หากพระองค์ทรงประทานลูกที่ดีแก่เรา เรา

จะเป็นผู้กตัญญูต่อพระองค์”¹⁹⁰ แต่เมื่อพระองค์ได้ทรงให้เด็กที่ดีมีความสมบูรณ์แก่เขาทั้งสองแล้ว เขาทั้งสองได้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าในสิ่งที่เขาทั้งสองได้รับ แต่พระเจ้านั้นสูงเกินกว่าสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีร่วมกับพระองค์¹⁹¹ ช่างโง่เสียนี้กระไร พวกเขาตั้งภาคีให้พระองค์ด้วยสิ่งที่ไม่ได้สร้างสิ่งใด ช้าภาคนั้นยังถูกสร้างขึ้นมาด้วย¹⁹² ภาคีเหล่านั้นไม่สามารถช่วยอะไรพวกเขาได้และมันก็ไม่สามารถช่วยตัวเองได้¹⁹³ มันไม่มีอะไรต่างกันไม่ว่าสุเจ้าเชิญชวนพวกเขาให้ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องหรือว่าสุเจ้าจะนิ่งเงียบ ถ้าสุเจ้าเรียกร้องพวกเขาไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามสุเจ้า¹⁹⁴ แท้จริง บรรดาผู้ที่สุเจ้าวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้นเป็นเพียงสิ่งถูกสร้างเหมือนกับสุเจ้า ดังนั้น จงวิงวอนต่อพวกมัน แล้วให้มันตอบรับคำวิงวอนของสุเจ้าดูสิ ถ้าสิ่งที่สุเจ้าพูดเป็นความจริง

¹⁹⁵ พวกมันมีเท้าที่จะใช้เดินไหม ? พวกมันมีมือที่จะจับอะไรได้ไหม? พวกมันมีตาที่จะใช้ดูไหม? หรือพวกมันมีหูที่จะใช้ฟังไหม? (โอัมฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “จงวิงวอนต่อภาคีที่พวกท่านตั้งขึ้นมา แล้วจงวางแผนต่อฉันและไม่ต้องผ่อนปรนให้ฉัน”¹⁹⁶ แท้จริง ผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือของฉันคือพระเจ้าผู้ประทานคัมภีร์นี้ลงมา และพระองค์ทรงคุ้มครองผู้ทรงคุณธรรมความดี¹⁹⁷ ส่วนบรรดาที่สุเจ้าวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้น พวกมันไม่สามารถที่จะช่วยเหลือสุเจ้าได้และพวกมันก็ไม่สามารถที่จะช่วยตัวมันเองได้¹⁹⁸ ถ้าเจ้าชักชวนพวกเขามายังหนทางที่ถูกต้อง พวกเขาก็ไม่ได้ยิน ถึงแม้มันจะดูเหมือนว่าพวกเขากำลังมองเจ้าแต่ความจริงแล้ว พวกเขาไม่เห็นเจ้า

¹⁹⁹ (อินบิ) จงใช้วิธีการให้อภัย จงกำชับในสิ่งที่ดีและหลีกเลี่ยงการตกเถียงที่ไร้ประโยชน์กับคนโง่เขลา²⁰⁰ ถ้าหากซาตานุญแหญเจ้าให้โกรธ จงขอความคุ้มครองจากพระเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้²⁰¹ ถ้าหากการแนะนำที่ชั่วร้ายจากซาตานมาสัมผัสผู้เกรงกลัว

พระเจ้า พวกเขาจะคิดได้ทันทีและพวกเขาจะระวัง ²⁰² ส่วนพวกพ้องของพวกชาตานั้น พวกมันดึงพวกเขาไปสู่การหลงผิดและไม่เคยละความพยายามของพวกมัน

²⁰³ (ไอ้ นบี) เมื่อเจ้าไม่นำสัญญาณมาให้พวกเขาได้เห็น พวกเขาได้กล่าวว่า “ทำไมท่านไม่สร้างมันขึ้นมาเองเล่า?” จึงบอกพวกเขาว่า “ฉันปฏิบัติตามสิ่งที่พระผู้อภิบาลของฉันประทานแก่ฉันเท่านั้น คัมภีร์นี้เป็นสิ่งประจักษ์แจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านและเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา ²⁰⁴ เมื่อกรูอ่านได้ถูกอ่าน จงเจียบฟังกรูอ่านด้วยความตั้งใจ ทั้งนี้เพื่อที่พวกท่านจะได้รับ ความเมตตา” ²⁰⁵ (ไอ้ นบี) จงนึกถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยความนอบน้อมและยำเกรงและด้วยเสียงเบาๆทั้งในยามเช้าและยามเย็น และจงอย่าเป็นหนึ่งในบรรดาผู้เพิกเฉย ²⁰⁶ แม้แต่บรรดาทูตสวรรค์ผู้ใกล้ชิดกับพระผู้อภิบาลของเจ้านั้น พวกเขามิได้โอ้อวดต่อการเคารพภักดีพระองค์ พวกเขาสดุดีความบริสุทธิ์ของพระองค์และพวกเขาก็กราบต่อพระองค์

8. ทริพย์ที่ยึดได้จากสนามรบ

อัล-อันฟาล

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราน ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับทริพย์ที่ยึดได้จากสนามรบ จงกล่าวเถิด “มันเป็นของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและทำสิ่งต่างๆให้ถูกต้องในหมู่พวกท่าน จงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ถ้าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง ² บรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริงนั้นคือบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสั่นไหวด้วยความหวาดเกรงเมื่อใดก็ตามที่นามของพระเจ้าถูกเอ่ยแก่พวกเขา ผู้ที่ความศรัทธาของพวก

เขาเพิ่มขึ้นเมื่อพวกเขาพึงสิ่งที่พระองค์ประทานมาและผู้ที่ไม่ไว้วางใจในพระผู้อภิบาลของพวกเขา ³ บรรดาผู้ดำรงนามาฆและบริจาคจากที่เราได้ประทานแก่พวกเขา ⁴ คนเหล่านั้นเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง พวกเขา มีตำแหน่งสูงส่งที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาและพวกเขาได้รับการให้อภัยโทษและปัจจัยยังชีพอันมีเกียรติ”

⁵ ดังที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้ทรงนำเจ้าออกมาจากบ้านของเจ้า พร้อมด้วยสัจธรรมถึงแม้ผู้ศรัทธาบางคนไม่ชอบใจ ⁶ พวกเขาได้เถียงเจ้าเกี่ยวกับสัจธรรมทั้งๆที่มันเป็นที่กระจ่างแล้ว พวกเขาประหวั่นพรั่นพรึงราวกับว่าพวกเขากำลังถูกผลักไปสู่ความตายโดยที่ตาของพวกเขายังเปิดกว้างอยู่ ⁷ พระองค์ได้ทรงสัญญากับสุเจ้าว่าหนึ่งในสองพวกจะพ่ายแพ้แก่สุเจ้า สุเจ้าคิดว่าพวกที่อ่อนแอกว่า จะพ่ายแพ้แก่สุเจ้า แต่พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะพิสูจน์สัจธรรมให้เป็นที่ประจักษ์ว่ามันเป็นความจริงโดยถ้อยคำของพระองค์ และทรงขุดรากถอนโคนบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ⁸ เพื่อที่พระองค์จะได้พิสูจน์ว่าความจริงเป็นความจริง และความเท็จได้ปรากฏชัดออกมาว่าเป็นความเท็จถึงแม้ว่าบรรดาผู้ทำผิดจะไม่ชอบมันก็ตาม

⁹ เมื่อสุเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลือต่อพระผู้อภิบาลของสุเจ้า พระองค์ได้ทรงตอบว่า “ฉันจะส่งทูตสวรรค์จำนวนหนึ่งพันทยอยกันลงมาช่วยสุเจ้า” ¹⁰ พระเจ้าทรงบอกสิ่งนี้แก่สุเจ้าเพื่อเป็นข่าวดีสำหรับสุเจ้า และเพื่อที่จะทำให้จิตใจของสุเจ้าเกิดความสงบ เพราะการช่วยเหลือมาจากพระเจ้าเท่านั้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ¹¹ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระเจ้าทรงให้สุเจ้าจึงกลับไปเพื่อสุเจ้าจะได้รู้สึกสงบและปลอดภัย และพระองค์ได้ประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าเพื่อที่จะชำระสุเจ้าให้สะอาดและขจัดความโสมมของชาติานออกไปจากสุเจ้า และเพื่อทำให้สุเจ้ามีกำลังใจเข้มแข็งและเท่าของสุเจ้ามันคง ¹² จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงมีบัญชาแก่ทูตสวรรค์ว่า “ฉันจะอยู่กับ

สุเจ้า จงทำให้บรรดาผู้ศรัทธายืนหยัดอย่างมั่นคง จันจะทำให้หัวใจของบรรดาผู้ปฏิเสธเต็มไปด้วยความครั่นคร้าม ดังนั้น จงตีกำนคอของพวกเขาและกระทุ้งทุกรอยต่อของร่างกายของพวกเขา”¹³ นั่นเป็นเพราะว่าพวกเขาต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ แน่นอน คนที่ต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์จะถูกพระเจ้าลงโทษอย่างหนัก ¹⁴ นั่นคือการลงโทษสำหรับสุเจ้า ดังนั้น จงลิ้มรสมัน และสุเจ้าควรรู้ไว้ด้วยว่าสำหรับผู้ปฏิเสธนั้นคือการลงโทษของไฟนรก

¹⁵ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อสุเจ้าพบบรรดาผู้ปฏิเสธสักขีจรรยาเคลื่อนพลมา จงอย่าหันหลังให้พวกเขา ¹⁶ ใครที่หันให้พวกศัตรูในตอนนั้น ยกเว้นกรณีถอยทางยุทธวิธีหรือเพื่อไปสมทบกับกำลังของผู้ศรัทธาอีกกลุ่มหนึ่ง คนผู้นั้นได้ทำให้พระเจ้าทรงกริ้ว นรกจะเป็นที่พำนักของเขา เป็นปลายทางอันเลวร้ายที่สุดสำหรับเขา

¹⁷ ดังนั้น ความจริงแล้ว เจ้าไม่ได้ฆ่าพวกเขา พระเจ้าต่างหากที่ทรงฆ่าพวกเขา และเจ้าไม่ได้ขว้าง(ทราย) แต่พระเจ้าต่างหากที่ทรงขว้างมัน เพื่อที่ว่าพระองค์จะให้บรรดาผู้ศรัทธาผ่านการทดสอบอันดีเยี่ยมอย่างประสบผลสำเร็จ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไถ่ยิน ผู้ทรงรอบรู้ ¹⁸ นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้น แน่นอน พระเจ้าทรงขัดขวางแผนการชั่วร้ายของผู้ปฏิเสธสักขีจรรยา ¹⁹ ถ้าหากสุเจ้าขอการตัดสิน การตัดสินได้มายังสุเจ้าแล้ว มันเป็นการดีที่สุดสำหรับสุเจ้าที่จะเลิกจากมันเสียเดี๋ยวนี้ แต่ถ้าหากสุเจ้ากลับมา(เป็นศัตรู)อีก เราจะกลับมาลงโทษสุเจ้าอีก และกองกำลังของสุเจ้าไม่ว่าจะมีจำนวนมากเท่าใด มันก็จะไม่อาจช่วยอะไรสุเจ้าได้เลย เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับบรรดาผู้ศรัทธา

²⁰ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และจงอย่าหันไปจากเขาหลังจากที่ได้ยินเขาแล้ว ²¹ จงอย่าเป็นเหมือนบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “เราได้ยินแล้ว” แต่พวกเขาไม่สนใจในสิ่งที่ได้ยิน

* ดูหน้า 14 ถึง 17 ของบทนำ

²² บรรดาสัตว์ที่ชั่วร้ายที่สุดในสายตาของพระเจ้าคือคนที่หุนหันเป็นไปคือบรรดาผู้ไม่ใช้สติปัญญา ²³ ถ้าหากพระเจ้าพบความดีใดๆในพวกเขาแน่นอน พระองค์จะทรงทำให้พวกเขาไต่ยีน แต่ดังที่พวกเขาเป็นอยู่ ถึงแม้ว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาไต่ยีน พวกเขาก็จะหันไปจากสัจธรรม

²⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตเมื่อเขาเรียกสุเจ้าไปยังสิ่งที่ให้ชีวิตแก่สุเจ้า และจงรู้เถิดว่าพระเจ้าทรงยืนอยู่ระหว่างมนุษย์และหัวใจของเขา และสุเจ้าทั้งหมดจะถูกรวมไว้ต่อหน้าพระองค์

²⁵ และจงระวังสิ่งเลวร้ายที่ไม่เพียงแต่จะนำการลงโทษมาสู่ผู้กระทำในหมู่สุเจ้าเป็นการเฉพาะเท่านั้น และจงรู้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงเฉียบขาดในการลงโทษ

²⁶ จงนึกถึงเมื่อตอนที่สุเจ้ายังมีจำนวนน้อยและเป็นผู้อ่อนแอในแผ่นดินและกลัวว่าผู้คนจะกำจัดสุเจ้า แล้วพระเจ้าได้ทรงจัดหาสถานที่พักพิงให้แก่สุเจ้า ทรงทำให้สุเจ้าเข้มแข็งด้วยการช่วยเหลือของพระองค์และประทานปัจจัยยังชีพที่ดีแก่สุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้ขอบคุณ ²⁷ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าทรมานต่อพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และจงอย่าละเมิดสิ่งที่สุเจ้าได้รับมอบหมายทั้งๆที่รู้ ²⁸ จงรู้เถิดว่าสมบัติของสุเจ้าและลูกๆของสุเจ้านั้น ความจริงแล้วเป็นการทดสอบสำหรับสุเจ้า และพระเจ้าทรงมีรางวัลอันมากมายที่จะให้แก่สุเจ้า

²⁹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ถ้าสุเจ้าเกรงกลัวพระเจ้า พระองค์จะประทานความสามารถในการแยกแยะอะไรถูกและอะไรผิดแก่สุเจ้าและจะทรงให้อภัยบาปแก่สุเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานอันใหญ่หลวง ³⁰ จงนึกถึงเมื่อตอนที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาวางแผนการต่อเจ้าเพื่อจับเจ้าขังไว้หรือฆ่าเจ้าหรือขับไล่เจ้า พวกเขาวางแผนของพวกเขา แต่พระเจ้าทรงเป็นเลิศในการบรรดาผู้วางแผนทั้งหลาย

³¹ เมื่อใดก็ตามที่สิ่งที่เราประทานมาได้ถูกอ่านแก่พวกเขา พวกเขาได้กล่าวว่า “พวกเราไต่ยีนแล้ว ถ้าพวกเราประสงค์ พวกเราก็สามารถกล่าว

เยี่ยงนี้ได้ เพราะนี่มิใช่อะไรนอกไปจากนิยายปรัมปราที่คนรุ่นก่อนได้เล่า
ซ้ำแล้วซ้ำอีก” ³² พวกเขา กล่าวด้วยว่า “โอ้พระเจ้า ถ้าหากนี่เป็นสัจธรรม
ที่ถูกส่งมาโดยพระองค์ ขอจงโปรยหินจากปากฟ้าลงมาบนพวกเราหรือ
ส่งการทรมานอันเจ็บปวดอะไรก็ได้ลงมายังเรา” ³³ แต่พระเจ้ายังไม่ทรง
ลงโทษพวกเขาในขณะที่เจ้า(นบี)ยังอยู่ท่ามกลางพวกเขา และพระเจ้า
จะไม่ทรงลงโทษพวกเขาในขณะที่พวกเขาขอการอภัยโทษ ³⁴ แต่ตอน
นี้ไม่มีเหตุผลอันใดที่พระองค์จะมีทรงลงโทษพวกเขาในเมื่อพวกเขาขัด
ขวางทางไปสู่สมมติอัลอะรอมทั้งๆที่พวกเขามีได้เป็นผู้ดูแลมัน แท้จริง
แล้ว ผู้มีความยำเกรงพระเจ้าเท่านั้นที่จะเป็นผู้ดูแลมันโดยถูกต้อง แต่ว่า
ส่วนใหญ่ของพวกเขามิรู้ถึงเรื่องนี้ ³⁵ การทำศาสนพิธีของพวกเขาใกล้
บ้านของพระเจ้านั้นมิใช่อะไรนอกไปจากการผิวปากและปรบมือ ดังนั้น
ตอนนี้ จงรับการลงโทษและลืมนการทรมานเป็นการตอบแทนสำหรับการ
ปฏิบัติเสฐสัจธรรมของสุเจ้า

³⁶ บรรดาผู้ปฏิบัติเสฐสัจธรรมนั้นให้จ่ายทรัพย์สินของพวกเขาเพื่อขัด
ขวางทางของพระเจ้าและจะใช้มันมากขึ้นต่อไปเรื่อยๆ แต่ในที่สุด ความ
พยายามเหล่านี้ของพวกเขาจะทำให้พวกเขาต้องเสียใจ แล้วพวกเขา
จะถูกพิชิตและบรรดาผู้ปฏิบัติเสฐจะถูกรวบรวมส่งไปยังนรก ³⁷ ทั้งนี้เพื่อ
ที่พระเจ้าจะได้แยกสิ่งเลวออกจากสิ่งดีและรวบรวมสิ่งเลวทุกชนิดเข้า
ไว้ด้วยกัน แล้วโยนมันทั้งกองลงไปในนรก คนเหล่านี้แหละคือพวกที่
ขาดทุน

³⁸ (โอ้นบี) จงบอกบรรดาผู้ปฏิบัติเสฐเถิดว่าถ้าพวกเขาหยุดยั้ง(จากความ
ชั่วช้าของพวกเข) การกระทำที่ผ่านมาของพวกเขาจะได้รับการให้อภัย
แต่ถ้าหากพวกเขายังคงตึงตันต่อไป พวกเขาทั้งหมดรู้แล้วว่าอะไรได้
เกิดขึ้นแก่ผู้คนก่อนหน้าพวกเขา ³⁹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงต่อสู้บรรดา
ผู้ปฏิบัติเสฐจนกว่าจะไม่มีมการกดขี่ข่มเหง(ทางศาสนา)ต่อไป* และศาสนา

* ดูหน้า 14 -17 ของบทนำ

ทั้งหมดเป็นของพระเจ้า ถ้าหากพวกเขาหยุดยัง แน่นนอน พระเจ้าเป็นผู้ทรงเห็นสิ่งที่พวกเขากระทำ⁴⁰ แต่ถ้าหากพวกเขาไม่ใส่ใจ ดังนั้น จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงคุ้มครองสุเจ้า และพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงคุ้มครองและผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีที่สุด

⁴¹ จงรู้ไว้เถิดว่าทรัพย์สินอะไรก็ตามที่สุเจ้ารับได้จากสงครามนั้น หนึ่งในห้าของมันเป็นของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และสำหรับญาติสนิทและเด็กกำพร้าและผู้ขัดสนและผู้เดินทาง ถ้าสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้าและในสิ่งที่เราได้ส่งมายังบ่าวของเราในวันแห่งการตัดสินชี้ขาดเมื่อทั้งสองฝ่ายเผชิญหน้ากันในสงคราม พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

⁴² จงนึกถึงเมื่อตอนที่สุเจ้าอยู่ที่ด้านใกล้กว่าของหุบเขาและพวกเขาตั้งค่ายพักอยู่ในที่ห่างไกลอีกด้านหนึ่งและกองคาราวานอยู่ด้านล่างสุเจ้า ถ้าหากสุเจ้าคิดจะกำหนดเวลาโดยการตกลงกับพวกเขา สุเจ้าคงไม่เห็นด้วยในเรื่องเวลาอย่างแน่นนอน อย่างไรก็ตาม การเผชิญหน้าได้เกิดขึ้นเพื่อที่พระเจ้าจะได้จัดการสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้แล้วให้สำเร็จเสร็จสิ้นไป และเพื่อที่ใครที่จะต้องพินาศจะได้พินาศไปหลังจากหลักฐานอันชัดแจ้ง และใครที่สมควรจะมีชีวิตอยู่จะได้มีชีวิตอยู่ในหลักฐานอันชัดแจ้งแห่งสัจธรรม แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงรอบรู้⁴³ (อินบิ) พระเจ้าได้ทำให้พวกเขาปรากฏในความผิดของเจ้าว่ามีจำนวนน้อย และหากพระองค์ทรงให้เจ้าเห็นพวกเขาเป็นกองทัพใหญ่ แน่นนอน สุเจ้าอาจจะเสียกำลังใจและอาจจะถกเถียงกันในเรื่องการต่อสู้ แต่พระเจ้าได้ทรงช่วยให้สุเจ้าปลอดภัยจากสิ่งนี้ แท้จริง พระองค์ทรงรู้ถึงความลับทั้งหลายที่อยู่ในหัวใจของมนุษย์⁴⁴ เมื่อตอนที่สุเจ้าพบพวกเขาในการประจัญศึก พระเจ้าได้ทรงทำให้สุเจ้ามองเห็นศัตรูว่ามีจำนวนน้อยและได้ทรงทำให้ศัตรูเห็นสุเจ้าว่ามีจำนวนน้อยเช่นกัน ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงทำให้เรื่องที่ได้ทรงกำหนดไว้แล้วเป็นผลสำเร็จ

⁴⁵ โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อสุเจ้าเผชิญกองทัพข้าศึกในการรบ จงยืน

หยัดให้มันและจงรำลึกถึงพระเจ้าให้มาก ๆ เพื่อสุเจ้าจะได้ประสบความสำเร็จ⁴⁶ จงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และจงอย่าโต้แย้งกัน มิเช่นนั้น สุเจ้าจะท้อใจและสุเจ้าจะไม่มีความหมาย(ในสายตาของศัตรู) และจงอดทน แท้จริง พระเจ้าจะทรงอยู่กับผู้อดทน⁴⁷ จงอย่าเป็นเหมือนกับบรรดาผู้ที่ออกจากบ้านของพวกเขาอย่างหึงผยองและโอ้อวดเพื่อให้ผู้คนได้เห็น คนพวกนี้ขัดขวางผู้คนจากหนทางของพระเจ้า และอะไรที่พวกเขากระทำนั้นล้วนอยู่ในความรอบรู้ของพระเจ้าทั้งสิ้น

⁴⁸ ซาตานได้ทำให้การงานที่ชั่วร้ายของพวกเขาดูดีแก่พวกเขาและได้กล่าวว่า “วันนี้ไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ที่สามารถจะเอาชนะพวกท่าน เพราะฉันอยู่กับท่าน” แต่เมื่อกองทัพทั้งสองเผชิญหน้ากัน มันกลับหันหนีและกล่าวว่า “ฉันไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพวกท่าน ฉันเห็นในสิ่งที่พวกท่านมองไม่เห็น ความจริงแล้ว ฉันกลัวพระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ”⁴⁹ ในเวลาเดียวกัน บรรดาผู้สับปลับและบรรดาผู้มีหัวใจเป็นโรคได้กล่าวว่า “คนเหล่านี้(บรรดาผู้ศรัทธา)ได้ถูกศาสนาของพวกเขาหลอกลวง” แต่ความจริงแล้ว ใครก็ตามที่ไว้วางใจในพระเจ้า(รู้ว่า)พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁵⁰ ถ้าหากเจ้าเห็นในตอนที่ถูกทศวรรค์เอาวิญญาณของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา(ในตอนตาย) และเห็นทูตสวรรค์ฟาดลงไปที่หน้าและหลังของพวกเขาและกล่าวว่า “ที่นี่ จงลิ้มรสการลงโทษแห่งการเผาไหม้”⁵¹ นี่เป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งที่มือของสุเจ้าได้ทำไว้ก่อนหน้านี้นี้ และพระเจ้ามีทรงเป็นผู้ยุติธรรมต่อปวงปาวของพระองค์”⁵² เช่นเดียวกับผู้คนที่ฟาโรห์และผู้คนก่อนหน้าพวกเขา พวกเขาปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของพระเจ้า ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงลงโทษพวกเขาอันเนื่องมาจากความผิดของพวกเขา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงพลังและผู้ทรงเข้มงวดในการตอบแทน⁵³ พระเจ้าจะมีทรงเปลี่ยนแปลงความโปรดปรานที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่หมู่ชนใด เว้นเสียแต่ว่าพวกเขาเปลี่ยนแปลง

สิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา พระเจ้าทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง⁵⁴ เช่นเดียวกับผู้คนของฟาโรห์และผู้คนอื่นๆ ก่อนหน้าพวกเขา พวกเขาปฏิเสธสัญญาทั้งหมดทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของพวกเขา ดังนั้น เราจึงได้ทำลายพวกเขาเพราะความผิดที่พวกเขากระทำ เราได้ทำให้ผู้คนของฟาโรห์จมน้ำตาย คนเหล่านี้ทั้งหมดเป็นผู้กระทำความชั่ว

⁵⁵ แท้จริง สัตว์ที่ชั่วร้ายที่สุดในสายตาของพระเจ้าคือบรรดาผู้ปฏิเสธพระองค์และจะไม่ศรัทธา ⁵⁶ ส่วนบรรดาผู้ที่เจ้าได้ทำสัญญากับพวกเขาแล้วพวกเขาละเมิดสัญญาครั้งแล้วครั้งเล่าและพวกเขาไม่เกรงกลัว (พระเจ้า) นั้น ⁵⁷ ถ้าหากเจ้าเผชิญพวกเขาในสงคราม ดังนั้น จงจัดการคนพวกนี้ในลักษณะที่ผู้มาหลังจากพวกเขาจะได้ไม่ปฏิบัติตามแบบพวกเขา และได้รับการเตือน ⁵⁸ และถ้าหากเจ้าเกรงกลัวการทรยศจากพวกใด จงโยนสัญญาของพวกเขาคืนให้พวกเขาอย่างเปิดเผย แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรักคนทรยศ

⁵⁹ จงอย่าให้บรรดาผู้ปฏิเสธคิดว่าพวกเขาจะชนะ แท้จริง พวกเขาไม่สามารถขัดขวาง (วัตถุประสงค์ของพระเจ้า) ได้ ⁶⁰ สุเจ้าจงจัดเตรียมสรรพกำลังและฝึกม้าให้พร้อมอยู่เสมอเท่าที่จะสามารถทำได้ ซึ่งจะทำให้สุเจ้าจะข่มขวัญศัตรูของพระเจ้าและศัตรูของสุเจ้าและพวกอื่นๆ นอกจากนี้ที่สุเจ้าไม่รู้ แต่พระเจ้าทรงรู้จักพวกเขา อะไรก็แล้วแต่ที่สุเจ้าใช้จ่ายไปในหนทางของพระเจ้า พระองค์จะทรงตอบแทนให้สุเจ้าโดยครบ และสุเจ้าจะไม่ถูกยุติธรรมแม้แต่น้อย ⁶¹ ถ้าพวกศัตรูโอนอ่อนมาอย่างสันติภาพ เจ้าก็จงโอนอ่อนตามไปด้วยและจงวางใจในพระเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้ ⁶² ถ้าพวกเขาเจตนาที่จะล่อลวงเจ้า พระเจ้าก็เพียงพอแล้วสำหรับเจ้า พระองค์คือผู้ทรงทำให้เจ้าเข้มแข็งด้วยความช่วยเหลือของพระองค์และโดยทางบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่รอบๆ เจ้าและโดยการผูกพันหัวใจของพวกเขาเข้าด้วยกัน ⁶³ แม้เจ้าจะใช้ความมั่งคั่งทั้งหมดในแผ่นดิน เจ้าก็ไม่สามารถสมัคสมานหัวใจของพวกเขาได้โดย

ตัวเจ้าเอง แต่พระเจ้าทรงสมัคสมานหัวใจของพวกเรา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁶⁴ นบีเอ๋ย พระเจ้านั้นเพียงพอแล้วสำหรับเจ้าและสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามเจ้า ⁶⁵ นบีเอ๋ย จงปลุกใจบรรดาผู้ศรัทธาให้ต่อสู้* ถ้าหากในหมู่สุเจ้ามีผู้อดทนยี่สิบคน พวกเขาจะเอาชนะคนสองร้อยคนได้ และถ้าหากในหมู่สุเจ้ามีคนเช่นนั้นหนึ่งร้อยคน พวกเขาจะเอาชนะผู้ปฏิเสธศรัทธาหนึ่งพันคนได้ เพราะคนพวกนั้นเป็นหมู่มนุษย์ที่ไม่เข้าใจ ⁶⁶ ตอนนี้ พระเจ้าได้ลดภาระของสุเจ้าแล้ว พระองค์ทรงรู้ว่าสุเจ้ายังคงอ่อนแออยู่ ดังนั้น ถ้าในหมู่สุเจ้ามีผู้อดทนหนึ่งร้อยคน พวกเขาจะเอาชนะคนสองร้อยคนได้และถ้าหากในหมู่สุเจ้ามีผู้อดทนหนึ่งพันคน พวกเขาจะเอาชนะคนสองพันคนได้โดยอนุมัติของพระเจ้า พระเจ้าทรงอยู่กับบรรดาผู้ที่อดทนเท่านั้น

⁶⁷ มันไม่ถูกต้องสำหรับนบีที่จะมีเคลยไวจนกว่าเขาจะได้ทำลายศัตรูลงในแผ่นดิน สุเจ้าปรารถนาสิ่งเล็กๆน้อยๆแห่งโลกนี้ แต่พระเจ้าทรงปรารถนา(ให้สุเจ้าได้รับสิ่งดีแห่ง)โลกหน้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁶⁸ ถ้าหากว่าไม่มีข้อกำหนดที่พระเจ้าได้ทรงให้ไว้ก่อนหน้านี้แล้ว สุเจ้าอาจจะต้องประสบกับการลงโทษอันมหันต์ในสิ่งที่สุเจ้าได้กระทำ ⁶⁹ ดังนั้น จงกินสิ่งที่สุเจ้ารับได้จากสงคราม เพราะมันเป็นทีอนุมัติและเป็นสิ่งสะอาด และจงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁷⁰ โอ้นบี จงบอกพวกเคลยที่อยู่ในการควบคุมของเจ้าว่า “ถ้าหากพระเจ้าทรงรู้ถึงความดีใดๆในหัวใจของพวกท่าน พระองค์จะทรงประทานแก่ท่านซึ่งสิ่งที่ดีกว่าที่เอามาจากพวกท่านและจะทรงให้อภัยพวกท่าน พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” ⁷¹ แต่ถ้าหากพวกเขาคิดที่จะทรยศต่อเจ้า พวกเขาก็ได้แสดงการทรยศต่อพระเจ้าแล้ว ด้วย

* ดูหน้า 14 – 17 ของบทนำ

เหตุนี้ พระองค์จึงได้ให้เจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขา พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁷² แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและผู้อพยพออกจากบ้านของพวกเขาและดินร่นต่อสู้ด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขาในหนทางของพระเจ้าและบรรดาผู้ให้ที่พักอาศัยแก่ผู้อพยพและช่วยเหลือพวกเขาเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้คุ้มครองซึ่งกันและกัน ส่วนบรรดาผู้ศรัทธา แต่ไม่ได้อพยพนั้น สูเจ้าไม่ต้องเกี่ยวข้อใดๆในการคุ้มครองพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะอพยพ แต่มันยังเป็นหน้าที่ของสูเจ้าที่จะต้องช่วยเหลือพวกเขาในเรื่องของศาสนาถ้าหากพวกเขาขอความช่วยเหลือจากสูเจ้า ยกเว้นหมู่คนที่สูเจ้ามีสัญญากับพวกเขา พระเจ้าทรงเห็นตามที่สูเจ้ากระทำ ⁷³ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น พวกเขาต่างเป็นผู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แต่ถ้าสูเจ้าไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเช่นนั้นบ้าง มันจะมีความเสียหายและความวุ่นวายอันใหญ่หลวงเกิดขึ้นในแผ่นดิน

⁷⁴ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาที่ได้อพยพและดินร่นต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าและบรรดาผู้ให้ที่พักอาศัยแก่ผู้อพยพและช่วยเหลือพวกเขานั้น พวกเขาคือผู้ศรัทธาที่แท้จริง สำหรับพวกเขาคือการอภัยโทษและปัจจัยยังชีพที่ดีที่สุด ⁷⁵ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาหลังจากนั้นและได้อพยพมาร่วมกับสูเจ้าในการดินร่นต่อสู้นั้น คนเหล่านี้เป็นพวกของสูเจ้าด้วย แต่ในเรื่องความสัมพันธ์ทางสายเลือดนั้น ตามคัมภีร์ของพระเจ้า พวกเขามีความใกล้ชิดกันมากกว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

9. การสำนึกผิด

อัต-เตาปีะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ นี่เป็นการประกาศพันธพันธะ(ข้อผูกพันทั้งหลาย)โดยพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ต่อบรรดาผู้ตั้งภาคีที่สุเจ้าได้ทำสัญญาไว้ ² ดังนั้น สุเจ้ามีอิสระที่จะสัญญาไปในแผ่นดินเป็นเวลาสี่เดือน แต่สุเจ้าต้องรู้ว่าสุเจ้าไม่อาจยับยั้งแผนการของพระเจ้าได้ และพระเจ้าจะทำให้ผู้ปฏิเสธสาธุกรรมตกต่ำ ³ นี่เป็นการประกาศจากพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์สำหรับประชาชนทั้งมวลในวันแห่งการฮัจญ์อันยิ่งใหญ่ว่าพระเจ้าทรงพ้นจากพันธสัญญาที่ได้ทำไว้กับพวกบูชารูปเคารพ และศาสนทูตของพระองค์ด้วยเช่นกัน ดังนั้น ถ้าหากสุเจ้าสำนึกผิด มันย่อมเป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้า แต่ถ้าสุเจ้าหันออกไป สุเจ้าจะรู้ไว้เถิดว่าสุเจ้าไม่สามารถยับยั้งแผนการของพระเจ้าได้ โออันบี จงแจ้งข่าวถึงการลงโทษอันเจ็บปวดแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสาธุกรรม ⁴ ส่วนบรรดาผู้ให้เกียรติแก่สัญญาที่สุเจ้าได้ทำไว้กับพวกเขาและมีได้สนับสนุนผู้ใดให้ต่อต้านสุเจ้า สุเจ้าจงปฏิบัติตามสัญญากับคนเหล่านั้นจนครบกำหนด พระเจ้าทรงรักผู้ยำเกรง

⁵ เมื่อเดือนต้องห้ามสำหรับการต่อสู้ผ่านพ้นไปแล้ว จงฆ่าพวกบูชารูปเคารพ(ที่ทำสงครามกับเจ้า)ทุกที่ที่สุเจ้าพบ* จงจับคนพวกนั้นและล้อมไว้และนั่งคอยดักซุ่มรอคนพวกนี้ แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิดและตำรงนมาซและจ่ายซะกาต ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาให้ไปตามทางของพวกเขา เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁶ ถ้าพวกบูชารูปเคารพ(มุชริก)คนใดขอความคุ้มครองจากเจ้า ดังนั้น จงให้ความคุ้มครองแก่เขา

* ดูหน้า 14-17 ของบทหน้า

เพื่อที่เขาจะได้ยินวาทะของพระเจ้า แล้วจึงนำเขาไปสู่ที่ปลอดภัย ที่ต้องทำเช่นนี้ก็เพราะคนเหล่านั้นไม่มีความรู้

7 เป็นไปได้อย่างไรที่จะมีสัญญากับพวกบวชารูปเคารพเหล่านี้ในส่วนของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ยกเว้นบรรดาผู้ที่สุเจ้าได้ทำสัญญาไว้ที่มีสติอดลัษระอม? ตราบใดที่พวกเขายังคงเชื่อตรงต่อสุเจ้า สุเจ้าก็จึงเชื่อตรงต่อพวกเขา เพราะพระเจ้าทรงรักผู้สำรวมตนจากความชั่ว

8 สัญญาจะมีขึ้นได้อย่างไรถ้าหากพวกเขามีอำนาจเหนือสุเจ้า พวกเขาจะไม่เคารพสายสัมพันธ์แห่งเครือญาติและจะไม่ให้เกิดภัยแก่เงื่อนไขของสัญญา พวกเขาพยายามจะประจบสุเจ้าด้วยปากของพวกเขาในขณะที่หัวใจของพวกเขานั้นปฏิเสธสุเจ้า เพราะพวกเขาส่วนใหญ่เป็นผู้ทำความชั่ว⁹ พวกเขาแลกเปลี่ยนสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานมาด้วยประโยชน์ทางโลกเล็กๆน้อยๆและขัดขวางคนอื่นๆจากหนทางของพระองค์ ช่างชั่วช้าแท้ๆที่พวกเขากระทำ¹⁰ พวกเขาไม่รักษาสายสัมพันธ์ของเครือญาติในเรื่องที่เกี่ยวกับผู้ศรัทธาและไม่รักษาเงื่อนไขของสัญญา และพวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ละเมิดเสมอ¹¹ แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิดและดำรงนมาซและจ่ายซะกาต พวกเขาก็เป็นพี่น้องร่วมศาสนากับสุเจ้า ดังนั้น เราได้ทำให้ศาสน์ของเราเป็นที่ย่ายตายแก่บรรดาผู้ที่พยายามจะเข้าใจ

12 แต่ถ้าหากพวกเขาหักล้างคำสาบานของพวกเขาหลังจากได้ทำสัญญาแล้ว และพวกเขาจะถูกศาสนาของสุเจ้า ดังนั้น สุเจ้าจึงต่อสู้กับบรรดาหัวหน้าแห่งการปฏิเสธ ทั้งนี้เพื่อที่เขาจะได้ยับยั้ง เพราะพวกเขาไม่เคารพคำสาบานของพวกเขา¹³ สุเจ้าจะไม่ต่อสู้กับคนที่ทำลายล้างคำสาบานของพวกเขาและขับไล่ศาสนทูตและเริ่มรุกรานสุเจ้าก่อนกระนั้นหรือ? สุเจ้ากลัวพวกเขากระนั้นหรือ? ถ้าสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง แน่หนอน พระเจ้าทรงมีสิทธิ์เหนือกว่าที่สุเจ้าจะต้องเกรงกลัวพระองค์¹⁴ จึงต่อสู้พวกเขา พระเจ้าจะทรงลงโทษพวกเขาด้วยมือของสุเจ้าและจะนำความอภัยสมาให้พวกเขาและช่วยเหลือสุเจ้าต่อต้านพวกเขาและ

เยียวหาหัวใจของบรรดาผู้ศรัทธา ¹⁵ พระองค์จะทรงขจัดความโกรธให้หมดไปจากหัวใจของพวกเขาและจะทรงแสดงหนทางไปสู่การกลับตัวแก่บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ¹⁶ (โอ้บรรดาผู้ศรัทธา) สู้เจ้าคิดหรือว่าเจ้าจะถูกปล่อยไว้โดยที่พระเจ้าไม่ทดสอบเพื่อที่พระองค์จะรู้ว่าเจ้าคนไหนใช้ความพยายามอย่างถึงที่สุด(ในหนทางของพระองค์)และไม่ได้เอาผู้ใดนอกจากพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธามาเป็นสหาย? พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่เจ้ากระทำ

¹⁷ พวกบูฆารูปเคารพไม่มีสิทธิ์อันใดที่จะมาเป็นผู้ดูแลรักษามัสยิดทั้งหลายของพระเจ้าในขณะที่พวกเขายังยืนยันต่อตัวของพวกเขาเองในการปฏิเสธศรัทธา ความจริงแล้ว การงานของพวกเขาทั้งหมดนั้นสูญเปล่าและพวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนรก ¹⁸ ผู้ที่คู่ควรแก่การเป็นผู้นับถือนบ้านของพระเจ้าคือผู้ที่ศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้ายและดำรงนามาซและจ่ายชะกาต และไม่กลัวผู้ใดนอกจากพระเจ้า คนเหล่านี้เท่านั้นที่หวังได้ว่าจะอยู่ในหมู่ผู้ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง ¹⁹ สู้เจ้าถือว่าเพียงแต่การให้น้ำดื่มแก่ผู้มาทำฮัจญ์และการดูแลมัสยิดฮะรอมนั้นเท่าเทียมกับการงานของผู้ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้ายและดินร่นต่อสู้ในหนทางของพระเจ้ากระนั้นหรือ ? สิ่งเหล่านี้ไม่เท่ากันในสายตาของพระเจ้า และพระเจ้าไม่ทรงแสดงทางนำแก่หมู่ชนผู้อธรรม ²⁰ บรรดาผู้ศรัทธาและอพยพและดินร่นต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา นั้นจะมีฐานะที่สูงส่งที่สุดในทัศนะของพระเจ้าและพวกเขาต่างหากที่จะได้รับชัยชนะ ²¹ พระผู้อภิบาลของพวกเขาทรงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาถึงความเมตตาจากพระองค์และความปิติยินดีของพระองค์และสวนสวรรค์ซึ่งในนั้นคือความโปรดปรานอันนิรันดร์สำหรับพวกเขา ²² พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล แน่หนอ พระเจ้าทรงมีรางวัลอันมากมายที่จะตอบแทนความดี

²³ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าเอาพ่อและพี่น้องของสุเจ้าเป็นพันธมิตร ถ้าพวกเขารักการปฏิเสธสัจธรรมมากกว่าความศรัทธา ผู้ใดก็ตามในหมู่สุเจ้าเอาพวกเขามาเป็นพันธมิตร แน่نون พวกเขาเป็นผู้ทำความผิด ²⁴ (โอันปี) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าพ่อๆและลูกๆของพวกท่านและพี่น้องของพวกท่านและภรรยาของพวกท่านและญาติสนิทของพวกท่านและทรัพย์สินที่พวกท่านหามาได้และการค้าที่พวกท่านเกรงกลัวว่ามันจะชบเซาและบ้านที่พวกท่านพึงใจเป็นที่รักของพวกท่านยิ่งกว่าพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และการต่อสู้ในหนทางของพระองค์ ดังนั้น จงคอยจนกว่าพระเจ้าจะนำการตัดสินใจของพระองค์มายังพวกท่าน เพราะพระเจ้าไม่ทรงนำทางหมู่ชนที่ไม่เชื่อฟัง”

²⁵ พระเจ้าได้ทรงช่วยสุเจ้ามาหลายครั้งแล้วก่อนหน้านี้ ในวันแห่งสงครามฮุญัยน์ สุเจ้ากระหิมในจำนวนคนของสุเจ้าที่มากกว่า แต่มันช่วยอะไรสุเจ้าไม่ได้เลย แม้แผ่นดินที่กว้างใหญ่ไพศาลได้กลับกลายเป็นแคบไปสำหรับสุเจ้า แล้วสุเจ้าได้หันกลับเป็นผู้ถอยหนี ²⁶ พระเจ้าได้ส่งความสงบสุขลงมายังศาสนทูตของพระองค์และยังบรรดาผู้ศรัทธา และได้ทรงส่งไฟรพลที่สุเจ้ามองไม่เห็นมาช่วยและทรงลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม เพราะนี่คือการตอบแทนที่ผู้ปฏิเสธสัจธรรมสมควรได้รับ ²⁷ แล้วหลังจากนั้น พระเจ้าได้ทรงหันไปยังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ด้วยความเมตตา พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ²⁸ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงรู้ไว้เถิดว่าพวกบูชารูปเคารพนั้นสกปรก* ดังนั้น จงอย่าให้พวกเขาเข้าใกล้มัสญิดอัลฮะรออมหลังจากปีนี้ของพวกเขา(ปีแห่งการทำฮัจญ์)เป็นต้นไป ถ้าหากสุเจ้ากลัวความยากจน พระเจ้าจะทรงทำให้สุเจ้ามั่งคั่งจากความโปรดปรานของพระองค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

²⁹ จงต่อสู้กับชาวคัมภีร์ผู้ไม่ศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้าย ผู้ที่

* คำว่าสกปรก(นะญิส)เป็นความหมายทางด้านวิญญาณ ไม่ใช่ทางร่างกาย

ไม่ทำให้สิ่งที่พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ทรงห้ามไว้เป็นที่ต้องห้าม และไม่ปฏิบัติตามแนวทางอันถูกต้อง จนกระทั่งพวกเขาจำยาไซ(ญิซยะฮฺ)ด้วยความเต็มใจและยอมเป็นผู้อยู่ใต้ปกครอง³⁰ ชาวยิว(โบราณ)กล่าวว่า “อุซัยรฺ(เอษรา)เป็นบุตรของพระเจ้า” และชาวคริสเตียนกล่าวว่า “เมสซีอาห์เป็นบุตรของพระเจ้า” นั่นเป็นการกล่าวอ้างที่ไร้หลักฐานจากปากของพวกเขา พวกเขาถูกกล่าวตามผู้ปฏิเสธศรัทธาก่อนหน้านี้ ขอพระเจ้าทรงลงโทษพวกเขา พวกเขาถูกทำให้เขวไปทางอื่นได้อย่างไร!

³¹ พวกเขาได้เอาผู้คงแก่เรียนและนักบวชของพวกเขาเป็นนายของพวกเขาออกไปจากพระเจ้าและยึดเอาเมสซีอาห์บุตรของนางมารีย์เป็นพระเจ้าด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าพวกเขาได้ถูกบัญญัติให้เคารพภักดีสิ่งอื่นใดนอกจากพระองค์เดียวซึ่งนอกจากพระองค์แล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีก พระองค์ทรงบริสุทธิ์และปลอดพ้นจากสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นภาคีกับพระองค์

³² พวกเขาปรารถนาที่จะดับแสงสว่างของพระเจ้าด้วยปากของพวกเขา แต่พระเจ้านั้นทรงยินยอม พระองค์มีแต่จะทำให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์ถึงแม้ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะชิงชังก็ตาม

³³ พระองค์คือผู้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมทั้งทางนำและศาสนาแห่งศรัทธา เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงทำให้หนทางนั้นมีชัย(ทางด้านอุดมการณ์)เหนือแนวทางอื่นๆทั้งหมด ถึงแม้ว่าบรรดาผู้บูชารูปเคารพจะชิงชังก็ตาม

³⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย แท้จริงแล้ว ผู้คงแก่เรียนและนักบวชส่วนใหญ่ของชาวคัมภีร์ได้กินทรัพย์สินของผู้คนโดยวิธีการที่ชั่วร้ายและขัดขวางผู้คนจากหนทางของพระเจ้า ดังนั้น จงแจ้งข่าวการลงโทษอันเจ็บปวดแก่บรรดาผู้สะสมทองคำและเงินและไม่ใช้จ่ายมันในหนทางของพระเจ้า

³⁵ ในวันที่ทองคำและเงินจะถูกเผาในไฟนรก และพร้อมกันนั้น หน้าผากของพวกเขา ร่างกายของพวกเขาและหลังของพวกเขาจะถูก نابด้วยสิ่ง

นั้น และจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า “นี่คือทรัพย์สินสมบัติที่สุเจ้าได้สะสมไว้เพื่อตัวของสุเจ้าเอง ที่นี้ จงลืมนความชั่วของทรัพย์สินที่สุเจ้าได้สะสมไว้เถิด”

³⁶ ในวันที่พระเจ้าทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ว่าจำนวนเดือนนั้นมีสิบสองเดือน ในจำนวนนี้มีสี่เดือนต้องห้าม นี่คือการที่ถูกต้อง ดังนั้น จงอย่าทำความผิดต่อตัวของสุเจ้าเอง โดยการละเมิดเดือนเหล่านี้ จงต่อสู้พวกที่นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าร่วมกันเช่นเดียวกับที่พวกเขาร่วมกันต่อสู้สุเจ้า* และจงรู้เถิดว่าพระเจ้าทรงอยู่กับผู้ที่สวกรตนเป็นคนดี ³⁷ แท้จริง การเลื่อนเดือนศักดิ์สิทธิ์ออกไปมิใช่อินใดนอกไปจากอีกตัวอย่างหนึ่งของการไม่ยอมรับสัจธรรมซึ่งทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมถูกทำให้หลงผิด พวกเขาประกาศว่าเป็นสิ่งที่อนุมัติในปีหนึ่งและเป็นที่ต้องห้ามในอีกปีหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ปรับเดือนที่พระเจ้าได้กำหนดไว้ว่าเป็นเดือนต้องห้ามและทำสิ่งพระเจ้าสั่งห้ามให้เป็นที่ยอมรับ การทำชั่วของพวกเขาก็ถูกทำให้ดูเหมือนว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับพวกเขา พระเจ้าไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม

³⁸ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา สุเจ้ามีข้อแก้ตัวอันใดหรือเมื่อสุเจ้าถูกขอให้ออกไปในหนทางของพระเจ้า แต่สุเจ้ากลับติดอยู่กับแผ่นดิน? สุเจ้าพึงพอใจชีวิตของโลกนี้มากกว่าชีวิตของโลกหน้ากระนั้นหรือ? หากเป็นเช่นนั้น สุเจ้าจงรู้ไว้เถิดว่าสิ่งดี ๆ ทั้งหมดแห่งชีวิตโลกนี้จะเป็นเพียงสิ่งเล็กน้อยเท่านั้นในโลกหน้า ³⁹ ถ้าสุเจ้าไม่ออกไป พระองค์จะทรงลงโทษสุเจ้าอย่างรุนแรงและจะทรงนำพวกอื่นมาเปลี่ยนแทนสุเจ้า สุเจ้าไม่อาจสร้างความเสียหายใดๆแก่พระองค์ได้ พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ⁴⁰ ถ้าสุเจ้าไม่ช่วยเหลือนบีของสุเจ้า(นบีมุฮัมมัด) จงรู้ไว้ พระเจ้าได้ทรงช่วยเหลือมาก่อนแล้วเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมได้ขับไล่เขาออกไปจากบ้านของเขา

* ดูหน้า 14-17 ของบทนำ

เมื่อเขาทั้งสองคนอยู่ในถ้ำ เขา(มุฮัมมัด)ได้บอกสหายของเขาว่า “จงอย่าเป็นทุกข์ไปเลย พระเจ้าทรงอยู่กับเรา” แล้วพระเจ้าได้ประทานความสงบแก่เขาและช่วยเขาด้วยพลังที่ผู้เฝ้ามองไม่เห็นและทรงทำให้ถ้อยคำของบรรดาผู้ปฏิเสธตกต่ำลงและถ้อยคำของพระเจ้ายังคงสูงส่งเสมอ เพราะพระเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงปรีชาญาณ

41 จงออกไปเถิดไม่ว่าจะด้วยอาวุธเบาหรือหนักและจงคืนรนต่อสู้อยู่ในหนทางของพระเจ้าด้วยทรัพย์สินและชีวิตของสุเจ้า นี่เป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับสุเจ้า ถ้าหากสุเจ้ารู้ 42 (โอินบี) ถ้าหากมีช่องทางที่จะได้สิ่งตอบแทนและการเดินทางที่ง่าย แน่หนอน พวกเขาก็พร้อมที่จะทำตามเจ้า แต่ทว่าการเดินทางนี้ดูยากลำบากสำหรับพวกเขา พวกเขายังสาบานด้วยนามของพระเจ้าและกล่าวว่า “ถ้าพวกเราสามารถที่จะออกไปได้ เราจะไม่ออกไปกับท่านอย่างแน่หนอน” พวกเขากำลังนำความหายนะมาสู่ตัวของพวกเขาเอง พระเจ้าทรงรู้ว่าพวกเขาเป็นผู้โกหก

43 (โอินบี) ขอพระเจ้าทรงให้อภัยเจ้า ทำไมเจ้าถึงยอมให้พวกเขาทำเช่นนั้นก่อนที่มันได้เป็นที่ชัดเจนแก่เจ้าแล้วว่าพวกเขาคนไหนที่พูดจริงเพื่อที่เจ้าจะได้รู้ว่าคนไหนของพวกเขาเป็นผู้โกหก? 44 บรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้ายนั้นจะไม่ขอเจ้าให้ยกเว้นพวกเขาจากการญิฮาดด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา พระเจ้าทรงรู้ดีถึงผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ 45 คนที่จะขอร้องเช่นนั้นมิได้แต่เพียงผู้ไม่ศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้าย และผู้ที่หัวใจของพวกเขาเต็มไปด้วยความสงสัย และพวกเขาก็โอนไปเอนมาเพราะความสงสัยของพวกเขา 46 ถ้าพวกเขาตั้งใจจริงที่จะออกไป แน่หนอน พวกเขาต้องเตรียมตัวสำหรับการนี้ไว้บ้างแล้ว แต่พระเจ้าทรงไม่ชอบการออกไปของพวกเขา(และการได้รับเกียรติสูงในสายตาของพระเจ้า) และพระองค์ได้ทรงทำให้พวกเขาอยู่ร้งหลัง พวกเขาถูกบอกให้อยู่ข้างหลังกับบรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลัง

47 ถ้าหากพวกเขาออกไปกับสุเจ้า พวกเขาจะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่

สู่เจ้านอกจากความปั่นป่วนเสียหาย และพวกเขาจะพยายามสร้างความแตกแยกในหมู่สุเจ้า และในหมู่สุเจ้ายังมีบางคนที่ยังฟังพวกเขา พระเจ้าทรงรู้ถึงผู้ที่ก่อความเสียหายเหล่านี้เป็นอย่างดี⁴⁸ ก่อนหน้านี้ พวกเขาพยายามสร้างความแตกแยกมาแล้ว และครั้งแล้วครั้งเล่าที่พวกเขาได้วางแผนทุกอย่างเพื่อให้สุเจ้าไม่ประสบความสำเร็จจนกระทั่งจักรวรรดิเป็นที่ประจักษ์ ถึงแม้พวกเขาจะชิงชัยมันก็ตาม

⁴⁹ พวกเขาบางคนกล่าวว่า “อนุญาตให้เราอยู่ข้างหลังเกิดและอย่าให้เราต้องออกไปสู่การทดสอบเลย” จงรู้ไว้เกิดว่าคนเช่นนี้ได้ตกไปสู่การถูกทดสอบแล้ว แน่نون นรกจะล้อมรอบผู้ปฏิเสธจักรวรรดิ⁵⁰ ถ้าสิ่งดีมาประสบแก่เจ้า มันก็ทำให้พวกเขาหม่นหมอง แต่ถ้าหากเจ้าประสบความเสียหายนะ พวกเขาจะหันหลังให้ด้วยความยินดีและกล่าวว่า “ดินะที่เราได้เตรียมมาจัดการป้องกันล่วงหน้าไว้ก่อนแล้ว”⁵¹ จงบอกพวกเขาว่า “ไม่มีสิ่งใด(ไม่ว่าดีหรือร้าย)จะเกิดขึ้นกับเรานอกไปจากพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แก่เราแล้ว พระเจ้าทรงเป็นผู้คุ้มครองเราและบรรดาผู้ศรัทธาจะต้องไว้วางใจพระองค์เท่านั้น”⁵² จงกล่าวกับพวกเขาว่า “อะไรหรือที่พวกท่านรอคอยให้เกิดขึ้นกับเรานอกไปจากหนึ่งในสองสิ่งที่ดีที่สุดใน(ชัยชนะในโลกนี้หรือสวรรค์ในโลกหน้า)? แต่เราหวังว่าพระเจ้าจะทรงลงโทษพวกท่านด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เองหรือด้วยน้ำมือของเรา จงคอยเถิด เราก็จะคอยร่วมกับพวกท่านด้วย”

⁵³ จงกล่าวเถิด “ไม่ว่าพวกท่านจะให้ทรัพย์สินของพวกท่านด้วยความเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม สิ่งที่พวกท่านให้จะไม่เป็นที่ถูกยอมรับ เพราะพวกท่านเป็นผู้ฝ่าฝืน”⁵⁴ เหตุผลที่สิ่งที่พวกเขาบริจาคไม่เป็นที่ยอมรับนั้นมีใช้อื่นใดนอกไปจากพวกเขาปฏิเสธพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พวกเขามาซ แต่ก็ทำอย่างเสียมิได้ และพวกเขาใช้จ่ายในหนทางของพระเจ้าอย่างไม่เต็มใจ⁵⁵ ดังนั้น จงอย่าปล่อยให้ทรัพย์สินของพวกเขาสลบลูกๆของพวกเขาสลวงเจ้าเพราะพระเจ้าทรงประสงค์ที่

จะลงโทษพวกเขาโดยใช้สิ่งเหล่านี้ในชีวิตแห่งโลกนี้เพื่อที่พวกเขาจะตายในสภาพของการปฏิเสธธรรม 56 พวกเขาสาบานต่อพระเจ้าว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาเหมือนสูลูก แต่แท้จริงแล้ว พวกเขาไม่ใช่วงศ์ของสูลูกความจริง พวกเขาเป็นผู้หวาดกลัว(ที่จะแสดงตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา) 57 ถ้าพวกเขาพบสถานที่พักพิงหลบภัยหรือถ้ำหรือที่ซ่อนแห่งใดที่จะซ่อนตัวในนั้นได้ พวกเขาจะวิ่งเข้าไปหลบอยู่ในที่นั้น

58 (ไอ้หนี) ในหมู่พวกเขามีบางคนที่ยอมจำผิดเกี่ยวกับเรื่องการแจกจ่ายทาน ถ้าหากพวกเขาได้รับบางอย่างจากทานนั้น พวกเขาจะพอใจ แต่ถ้าหากพวกเขาไม่ได้รับ พวกเขาจะไม่พอใจ 59 ถ้าหากพวกเขาพอใจในสิ่งที่พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ได้ทรงมอบแก่พวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้านั้นเพียงพอแก่เราแล้ว พระองค์จะประทานความมั่งคั่งแก่เราจากความมั่งคั่งของพระองค์ และศาสนทูตของพระองค์ก็เช่นกัน แท้จริงแล้ว พระเจ้าเท่านั้นที่เราขอ” 60 ความจริงแล้ว ทานนั้นเพื่อคนยากจนและคนอนาถาและคนที่ถูกใช้ให้เก็บรวบรวมมันและคนที่หัวใจของพวกเขาถูกดึงให้โน้มเอียงมา และเพื่อการไถ่โทษและเพื่อช่วยเหลือผู้มีหนี้สินและเพื่อแนวทางของพระเจ้าและเพื่อดูแลคนเดินทางนี้เป็นข้อกำหนดจากพระเจ้า และพระเจ้านั้นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

61 ในหมู่พวกเขามีบางคนที่เราจะเรียกโดยกล่าวว่า “คนผู้หนีพ้นทุกคน” จึงกล่าวเถิด “มันเป็นเรื่องดีเสียอีกสำหรับพวกท่านที่เขาเป็นเช่นนั้น เขาศรัทธาในพระเจ้าและไว้วางใจในบรรดาผู้ศรัทธาและเขาเป็นความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริงในหมู่พวกท่าน ส่วนบรรดาผู้เร่ร่อนศาสนทูตของพระเจ้านั้น สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวด”

62 พวกเขาสาบานด้วยพระเจ้าต่อหน้าสูลูกเพื่อให้สูลูก(ผู้ศรัทธา)พอใจ ถึงแม้พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์มีสิทธิ์มากกว่าที่พวกเขาจะต้องให้ความพอใจ ถ้าหากพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง 63 พวกเขาไม่รู้

หรือว่าผู้ใดที่ต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์นั้นจะได้อยู่ในนรกนิรันดร์? นี่คือการอภัยโทษอย่างที่สุด

⁶⁴ บรรดาผู้ตลบตะแลงหวาดกลัวว่าจะมีบทหนึ่ง(ของกุรอาน)ถูกประทานมาเพื่อเปิดเผยสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา โอ นบี จงบอกพวกเขาเถิดว่า “จงเยาะเย้ยต่อไปเถอะ พระเจ้าจะนำสิ่งที่พวกท่านหวาดหวั่นมาให้เห็น” ⁶⁵ ถ้าเจ้าถามพวกเขา (ว่า “พวกท่านกำลังพูดอะไรกัน?”) พวกเขาจะตอบทันทีว่า “พวกเราเพียงแต่คุยเล่นๆและสนุกสนานกันเท่านั้น” จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเยาะเย้ยพระเจ้าและสิ่งที่พระองค์ทรงประทานมาและเยาะเย้ยศาสนทูตของพระองค์กระนั้นหรือ? ⁶⁶ จงอย่าแก้ตัวเลย ความจริงแล้ว พวกท่านได้ปฏิเสธสัจธรรมหลังจากที่พวกท่านศรัทธามันแล้ว” ถ้าหากเราให้อภัยบางคนในหมู่สุเจ้า แน่นอน เราจะลงโทษคนอื่นๆในหมู่สุเจ้าเพราะพวกเขาเป็นผู้มีผิด

⁶⁷ ผู้ตลบตะแลง ทั้งผู้ชายและผู้หญิงต่างเป็นพวกเดียวกัน พวกเขาทำซับซ้อนในสิ่งที่ชั่วและห้ามสิ่งที่ดีและชี้เหนี่ยวเมื่อต้องใช้จ่ายเพื่อหนทางของพระเจ้า พวกเขาลืมนะพระเจ้า ดังนั้น พระองค์จึงทรงลืมนพวกเขา แท้จริง พวกตลบตะแลงนั้นคือผู้ฝ่าฝืน ⁶⁸ พระเจ้าได้สัญญาผู้ตลบตะแลงทั้งชายและหญิงรวมทั้งผู้ปฏิเสธสัจธรรมถึงไฟนรกซึ่งพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นนิรันดร์ นั่นคือสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา เพราะพระเจ้าทรงปฏิเสธพวกเขา และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษตลอดไป ⁶⁹ สุเจ้ากำลังประพฤติดัวเหมือนกับบรรดาคนก่อนหน้าสุเจ้า พวกเขามีกำลังแกร่งกว่าสุเจ้า มีสมบัติและลูกหลานมากกว่าสุเจ้า พวกเขามีความสุขกับส่วนที่ดีแห่งชีวิตโลกนี้ของพวกเขาและสุเจ้าก็มีความสุขกับส่วนที่ดีเหมือนกับพวกเขาเช่นกัน สุเจ้าหมกมุ่นอยู่กับการคุยเรื่องไร้สาระเหมือนกับที่พวกเขาหมกมุ่น ดังนั้น ในที่สุด ทุกสิ่งที่พวกเขาได้ทำไปแล้วในโลกนี้และโลกหน้า แน่นอน พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ขาดทุน ⁷⁰ พวกเขาไม่เคยได้ยินเรื่องราวของบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขา

เขากระนั้นหรือ นั่นคือ เรื่องหมู่ชนของนุฮฺ หมู่ชนชาวอาดและษะมุต และหมู่ชนของอิบรอฮีมและชาวมัคยันและชาวเมืองที่ถูกพลิกให้ล้มจม? ศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมกับหลักฐานอันชัดแจ้งแล้ว ดังนั้น มิใช่พระเจ้าหรอกที่ไม่เป็นธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่ไม่เป็นธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

⁷¹ บรรดาผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงนั้นต่างเป็นมิตรต่อกัน พวกเขากำชับกันในเรื่องดีงามและห้ามปรามความชั่ว พวกเขาดำรงนมาซและจ่ายซะกาตและเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พวกเขาเหล่านี้แหละที่พระเจ้าทรงประทานความเมตตาแก่พวกเขา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁷² พระเจ้าได้ทรงสัญญาแก่ผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิงด้วยสวนสวรรค์หลากหลายที่มีลำนำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป ในสวนสวรรค์อันสถาพรนี้จะมีที่พำนักอันสุขารมณ์สำหรับพวกเขา และเหนืออื่นใด พวกเขาจะได้รับความปลอดภัยจากพระเจ้า นี่คือการสำเร็จอันยิ่งใหญ่

⁷³ นบีเอียะ จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและพวกตลบตะแลง และจงเจียบขาดกับคนพวกนี้ ท้ายที่สุดแล้ว ที่พักของพวกเขาคือนรกและมันเป็นจุดหมายที่ดำช้าที่สุด ⁷⁴ พวกเขาสาบานด้วยพระเจ้าว่าพวกเขาไม่ได้พูดสิ่งใด ทั้งๆที่ความจริงแล้วพวกเขาได้กล่าวถ้อยคำแห่งการปฏิเสธศรัทธาหลังจากที่พวกเขาได้เข้ารับอิสลามแล้ว พวกเขาวางแผนไว้ แต่พวกเขาไม่อาจทำตามแผนได้ พวกเขาไม่มีเหตุผลใดที่จะแค้นเคืองออกไปจากว่าพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ได้ทรงทำให้พวกเขามั่งคั่งขึ้นโดยความโปรดปรานของพระองค์ ถ้าหากตอนนี้ พวกเขาสำนึกผิดในความประพฤติดันชั่วร้ายของพวกเขา มันก็เป็นการดีแก่พวกเขาเอง แต่ถ้าหากพวกเขาไม่สำนึกผิด พระเจ้าจะทรงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวดทั้งในโลกนี้และโลกหน้า และจะไม่มีใครบนโลกนี้ที่จะคุ้มครองและช่วยเหลือพวกเขา

⁷⁵ ในหมู่พวกเขา นั้นมีบางคนที่ทำสัญญากับพระเจ้าว่า “หากพระองค์ทรงประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่เรา พวกเราจะบริจาคทานและเป็นผู้ดำเนินชีวิตที่ดีงาม” ⁷⁶ แต่เมื่อพระองค์ทรงทำให้พวกเขามั่งคั่งขึ้นโดยความโปรดปรานของพระองค์ พวกเขากลับตระหนี่ยิ่งขึ้น และหันหลังให้สัญญาและไม่ใส่ใจต่อมัน ⁷⁷ ดังนั้น ผลของการที่พวกเขาได้บิดพลิ้วสัญญาที่พวกเขาได้ทำไว้กับพระเจ้าและการโกหกของพวกเข พระองค์จึงได้ทรงใส่ความตลบตะแลงลงไปในหัวใจของพวกเขามาจนกระทั่งถึงวันที่พวกเขาพบพระองค์ ⁷⁸ พวกเขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงรู้แม้แต่สิ่งที่พวกเขาปกปิดและการประชุมลับของพวกเขาก่อน? พวกเขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงรู้ดีถึงทุกสิ่งที่ถูกซ่อนเร้น?

⁷⁹ บรรดาผู้เย้ยหยันการเสียสละทางการเงินด้วยความสมัครใจของบรรดาผู้ศรัทธาและเยาะเย้ยบรรดาผู้ไม่สามารถจะหาอะไรมาช่วย(ในหนทางของพระเจ้าได้)นอกจากสิ่งเล็กน้อยๆที่เป็นสิ่งจำเป็นของพวกเขา นั้น พระเจ้าทรงเยาะเย้ยพวกเขาแล้ว พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ⁸⁰ (โอนัน) ไม่ว่าเจ้าจะขอร้องให้พวกเขาหรือไม่ก็ตาม (มันก็มีผลเท่ากัน) เพราะพระเจ้าจะไม่ทรงให้อภัยพวกเขาถึงแม้เจ้าจะขอร้องให้พวกเขาถึงเจ็ดสิบครั้งก็ตาม นั่นเป็นเพราะพวกเขาปฏิเสธพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และพระเจ้าไม่ทรงนำทางหมู่ชนผู้กระทำความชั่ว

⁸¹ บรรดาผู้อยู่ที่บ้านนั้นดีใจที่ศาสนทูตของพระเจ้าได้ทิ้งพวกเขาไว้ข้างหลัง พวกเขาไม่ชอบที่จะต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา พวกเขาถกเถียงกับผู้คนว่า “จงอย่าออกไปท่ามกลางความร้อนนี้เลย” จงบอกพวกเขาว่า “ไฟนรกนั้นร้อนยิ่งกว่านี้อีก” เมื่อว่าพวกเขาจะเข้าใจ ⁸² จงปล่อยให้พวกเขาหัวเราะแต่เล็กน้อยและร้องไห้ให้มากสำหรับความผิดที่พวกเขาได้ทำไว้ ⁸³ ดังนั้น (โอนัน) ถ้าพระเจ้าทรงนำเจ้ากลับมาพบพวกเขาและพวกเขาขออนุญาตออกไปกับเจ้าด้วย จงบอกพวกเขาว่า “ตอนนี้ พวกท่านไม่ได้รับอนุญาตให้ออกไปกับฉันและ

จะไม่ต่อสู้ศัตรูร่วมกับฉัน เพราะพวกท่านพอใจที่จะอยู่ข้างหลังมาตั้งแต่แรก ดังนั้น คราวนี้พวกท่านจงนั่งอยู่ที่บ้านร่วมกับบรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลังเถอะ”⁸⁴ และเจ้า(มุฮัมมัด)จงอย่ามาซีให้แก่คนใดในหมู่พวกเขาที่เสียชีวิต และจงอย่ายืนที่หลุมฝังศพของเขา เพราะพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และพวกเขาตายในขณะที่เป็นผู้ฝ่าฝืน

⁸⁵ จงอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกๆของพวกเขาหลอกลวงเจ้า พระเจ้าเพียงแต่ทรงต้องการที่จะลงโทษพวกเขาด้วยทรัพย์สินและลูกๆที่พวกเขาถืออยู่ในโลกนี้และทรงให้ชีวิตของพวกเขาปลิดออกในขณะที่พวกเขายังเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁸⁶ เมื่อใดที่มีกรอานบทหนึ่งถูกประทานลงมาว่า “จงศรัทธาในพระเจ้าและออกไปญิฮาดพร้อมกับศาสนทูตของพระองค์” เจ้าจะได้เห็นคนที่มั่งคั่งบางคนในหมู่พวกเขามาขอเจ้าให้ยกเว้นพวกเขา โดยกล่าวว่า “กรุณาให้เราอยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลังเถอะ” ⁸⁷ คนพวกนี้ชอบที่จะอยู่กับ(พวกผู้หญิง)ผู้ที่อยู่ข้างหลัง หัวใจของพวกเขาได้ถูกปิดไว้ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจอะไรทั้งสิ้น ⁸⁸ แต่ศาสนทูตและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาได้ทำการต่อสู้ด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา ดังนั้น ตอนนั้น สิ่งดีงามทั้งปวงจึงเป็นของพวกเขาและพวกเขาเท่านั้นที่เป็นผู้ประสบความสำเร็จ ⁸⁹ พระเจ้าได้ทรงเตรียมสวนสวรรค์ไว้ให้พวกเขาซึ่งภายใต้มันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านและพวกเขาจะได้พำนักรออยู่นั้น นั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่

⁹⁰ ในหมู่ชาวอาหรับทะเลทราย มีบางคนที่มาอ้างข้อแก้ตัวที่จะอยู่ข้างหลังด้วยเช่นกัน ดังนั้น พวกที่โกหกต่อพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ จึงได้อยู่ข้างหลัง ในไม่ช้านี้ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้พบกับการลงโทษอันเจ็บปวด ⁹¹ แต่ไม่มีข้อตำหนิใดๆถ้าหากว่าคนอ่อนแอ คนป่วย และบรรดาผู้ที่ไม่สามารถจัดหาสิ่งใดเพื่อการต่อสู้จะอยู่ข้างหลังถ้าหากพวกเขายังคงจริงจังต่อพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ ไม่มีเหตุผลใดที่จะมาตำหนิคนทำดี พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ

92 และไม่มีเหตุผลใดที่จะมาวิจารณ์คนที่มาหาเจ้าและขอให้เจ้าจัดหาพาหนะให้พวกเขาซี เพราะเมื่อเจ้าได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “ฉันไม่สามารถที่จะหาพาหนะให้พวกท่านซีได้ พวกเขาก็กลับไปด้วยดวงตาที่เอ่อท้นด้วยน้ำตาแห่งความเศร้าโศกที่พวกเขาไม่สามารถหาปัจจัยสำหรับการออกไปต่อสู้ด้วยตัวเองได้” 93 ผู้สมควรได้รับคำตำหนิคือบรรดาผู้มั่งคั่งแต่กลับขอยกเว้นจากการต่อสู้ เนื่องจากพวกเขาเลือกที่จะอยู่ข้างหลังกับผู้อื่น พระเจ้าจึงทรงปิดหัวใจของพวกเขาดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจ

94 พวกเขาจะขอโทษสุเจ้าและยกข้อแก้ตัวต่าง ๆ นานาเมื่อสุเจ้ากลับมายังพวกเขา จึงบอกพวกเขาว่า “อย่ามาแก้ตัวเลย เราไม่เชื่อในสิ่งที่พวกท่านพูด เพราะพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยความจริงทั้งหมดของพวกท่านให้แก่เราแล้ว ตอนนี พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์จะทรงเฝ้าดูพฤติกรรมของพวกท่าน หลังจากนั้น พวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่ถูกซ่อนเร้นและสิ่งที่เปิดเผย และพระองค์จะทรงบอกพวกท่านทุกอย่างที่พวกท่านได้ทำไว้” 95 เมื่อสุเจ้ากลับมายังพวกเขา พวกเขาจะสาบานด้วยพระเจ้าต่อสุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้ทิ้งพวกเขาไว้ตามลำพัง(คือไม่ตำหนิพวกเขา) ดังนั้น จึงปล่อยพวกเขาไว้ตามลำพัง เพราะพวกเขาโสมม และที่พำนักที่แท้จริงของพวกเขาคือนรก ซึ่งเป็นสิ่งตอบแทนตามที่พวกเขาได้ทำไว้ 96 พวกเขาจะสาบานต่อหน้าสุเจ้าเพื่อทำให้สุเจ้าพอใจ แต่ถึงแม้สุเจ้าจะพอใจกับการแก้ตัวของพวกเขาก็ตาม พระเจ้าก็มีทรงพอพระทัยหมู่ชนผู้ทำความชั่ว

97 พวกอาหรับทะเลทรายเหล่านี้คือรุ่นที่สุດในการปฏิเสธสวรรค์และการตลบตะแลง และไม่ยากที่จะรู้จักเกณฑ์ที่พระเจ้าได้ประทานลงมายังศาสนทูตของพระองค์ แต่พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

98 พวกอาหรับทะเลทรายบางคนถือว่าสิ่งที่พวกเขาให้ไปเพื่อแนวทางของพระเจ้านั้นเหมือนค่าปรับและคอยหวังให้มีเหตุร้ายต่าง ๆ เกิดแก่สุเจ้าขอให้เหตุร้ายเกิดขึ้นแก่พวกเขาเถิด พระเจ้าเป็นผู้ทรงไ้ดยิน ผู้ทรงรอบรู้

⁹⁹ แต่ในหมู่พวกเขาไม่มีผู้ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้าย และถือว่าสิ่งที่พวกเขาใช้จ่ายไปในหนทางของพระเจ้าเป็นการนำพวกเขาเข้าไปใกล้ชิดพระเจ้าและการได้รับคำขอพรของศาสนทูต แท้จริง นี่เป็นหนทางแห่งการนำพวกเขาเข้าใกล้พระเจ้า และพระเจ้าจะทรงรับพวกเขาไว้ในความเมตตาของพระองค์ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁰⁰ พระเจ้าทรงยินดีกับบรรดาผู้อุปถัมภ์และผู้ช่วยเหลือที่ตอบสนองต่อการเชิญชวนสู่ความศรัทธาตั้งแต่แรกและกับบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขาในการทำมาดีของพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีกับพระเจ้าด้วยพระองค์ได้ทรงเตรียมสวนสวรรค์ที่มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว และพวกเขาจะได้เป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตราบนานาน นี่คือการสำเร็จอันยิ่งใหญ่ ¹⁰¹ และในหมู่ชาวอาหรับทะเลทรายที่อยู่รอบๆ เจ้านั้นมีพวกตลบตะแลงอยู่หลายคน ขณะเดียวกันในหมู่ชาวเมืองมะดีนะฮ์ก็มีพวกตลบตะแลงอีกหลายคนที่ยิวชาวยุในการกลับกลอก เจ้าไม่รู้จักพวกเขา แต่เราจักพวกเขา เราจะทำให้พวกเขาได้รับการลงโทษสองครั้ง หลังจากนั้น พวกเขาจะถูกหันไปสู่การลงโทษที่มหัศจรรย์กว่า

¹⁰² มีพวกอื่นๆอีกบางคนที่ยอมรับการผิดของพวกเขา พวกเขามีบันทึกการงานที่ดีและชั่วปะปนกัน มันอาจเป็นไปได้ที่พระเจ้าจะหันไปยังพวกเขาด้วยความปรานี เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁰³ (ไอ้คนปรี) จงรับเอาทานจากทรัพย์สินของพวกเขามาชำระพวกเขาให้สะอาดและขัดเกลาพวกเขาโดยการบริจาคนั้น และจงวิงวอนขอพรให้แก่พวกเขา เพราะการวิงวอนขอพรของเจ้าจะนำความสงบมายังพวกเขา พระเจ้าทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ¹⁰⁴ พวกเขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงรับการขอร้องจากปวงบ่าวของพระองค์และทรงรับการบริจาคนั้นของพวกเขา และพระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ? ¹⁰⁵ (ไอ้คนปรี) จงบอกพวกเขาว่า “จงทำสิ่งที่พวกท่านอยาก

ทำ พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธาจะเฝ้าดูการกระทำของพวกท่าน ไม่ช้า พวกท่านจะกลับไปยังพระองค์ผู้ทรงรู้ทุกสรรพสิ่งที่ซ่อนเร้นและที่เปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งพวกท่านทุกอย่างที่พวกท่านได้ทำไว้” ¹⁰⁶ (แต่ก็ยังมี)คนอื่น ๆ บางคนที่ยังคอยการตัดสินใจของพระเจ้า พระองค์อาจจะลงโทษพวกเขาหรือหันกลับไปยังพวกเขาอีกครั้งหนึ่งด้วยความปรานีก็ได้ พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่งและทรงปรีชาญาณยิ่ง

¹⁰⁷ มีคนอีกพวกหนึ่งที่สร้างมัสญิดขึ้นมาเพื่อที่จะสร้างความเสียหายเพื่อแสดงความไม่ศรัทธา และเพื่อก่อความแตกแยกขึ้นในหมู่ผู้ศรัทธา และใช้สถานที่นี้เป็นที่แอบซ่อนสำหรับคนที่ก่อนหน้านี้ได้ทำสงครามกับพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พวกเขาสาบานอย่างแข็งขันว่า “เรามีได้เจตนาสิ่งใดนอกไปจากความดี” แต่พระเจ้าทรงเป็นพยานว่าพวกเขาเป็นผู้โกหกสันดี ¹⁰⁸ เจ้าจงอย่ายืนในที่แห่งนั้นเป็นอันขาด เฉพาะมัสญิดที่ถูกวางรากฐานอยู่บนความยำเกรงพระเจ้าตั้งแต่วันแรกเท่านั้นเป็นที่ที่เหมาะสมกว่าที่เจ้าจะยืน(นมาซ)ในนั้น เพราะในนั้นมีผู้ที่รักจะชำระตัวเองให้สะอาดและพระเจ้าทรงรักผู้ชำระตัวเองให้สะอาดบริสุทธิ์ ¹⁰⁹ ใครจะดีกว่ากัน คนที่วางรากฐานอาคารของเขาบนความยำเกรงพระเจ้าและเพื่อความปรามोध์ของพระองค์หรือผู้ที่วางรากฐานอาคารของเขาบนขอบตลิ่งที่ถูกเขาจะจนจะพัง และมันจะพังลงมาพร้อมกับเขาในไฟนรก? แท้จริง พระเจ้ามีทรงชี้ทางที่ถูกต้องให้แก่หมู่ชนผู้ธรรม ¹¹⁰ อาคารที่พวกเขาสร้างขึ้นนี้จะไม่หยุดยั้งที่จะสร้างความพะวักพะวนในหัวใจของพวกเขา จนกว่าหัวใจของพวกเขาจะถูกตัดออกเป็นชิ้นๆ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณยิ่ง

¹¹¹ แท้จริง พระเจ้าได้ทรงซื้อชีวิตและทรัพย์สินทั้งหลายของบรรดาผู้ศรัทธาด้วยสวรรค์สำหรับพวกเขา พวกเขาต่อสู้อย่างหนักหน่วงของพระเจ้า

พวกเขาฆ่าและถูกฆ่า* มันเป็นสัญญาที่ผูกมัดพระองค์ไว้ในเตารอตและอินญีลและกุรอาน และใครเล่าที่จะปฏิบัติตามสัญญาของเขาให้ครบได้ยิ่งไปกว่าพระเจ้า? ดังนั้น จงรีบเร่งในการแลกเปลี่ยนที่สุเจ้าได้ทำไว้กับพระองค์ และนั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่¹¹² (บรรดาผู้ศรัทธาคือ) ผู้ที่หันกลับไปยังพระเจ้าอยู่เบื้องๆ บรรดาผู้เคารพสักการะพระองค์และสรรเสริญพระองค์ บรรดาผู้ทอไปในแผ่นดินเพื่อรับใช้พระองค์ บรรดาผู้ไค้การวะ บรรดาผู้กราบ บรรดาผู้กำชับให้ทำความดีและห้ามปรามความชั่วและบรรดาผู้รักษาขอบเขตที่พระองค์ทรงกำหนดไว้อย่างเข้มงวด จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย

¹¹³ มันไม่ใช่เรื่องเหมาะสมที่นบีและบรรดาผู้ศรัทธาจะวิงวอนขอการอภัยโทษให้แก่บรรดาผู้บูชาเทวรูป แม้พวกเขาจะเป็นญาติใกล้ชิดก็ตามหลังจากเป็นที่แน่ชัดแล้วว่าพวกเขาสมควรที่จะถูกลงโทษในนรก¹¹⁴ ส่วนการที่อิบรอฮีมได้วิงวอนขอการอภัยโทษให้แก่พ่อของเขานั้น มันเป็นเพียงการทำตามสัญญาที่เขาได้ทำไว้กับพ่อของเขา แต่เมื่อเขารู้เป็นที่แน่ชัดว่าพ่อของเขาเป็นศัตรูของพระเจ้า เขาก็เลิกเกี่ยวข้องกับพ่อของเขา แท้จริง อิบรอฮีมเป็นคนอ่อนโยนและเป็นผู้มีขันติ¹¹⁵ พระเจ้าจะไม่นำผู้คนให้หลงผิดหลังจากที่พระองค์ได้ทรงนำทางพวกเขาและจนกระทั่งพระองค์ได้ทำให้พวกเขาชัดเจนแล้วในทุกสิ่งที่พวกเขาจะต้องหลีกเลี่ยง แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง¹¹⁶ แน่นนอน อาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย สุเจ้าไม่มีผู้ใดนอกไปจากพระเจ้าที่จะคุ้มครองและช่วยเหลือสุเจ้า

¹¹⁷ พระเจ้าทรงให้อภัยนบีและบรรดาผู้ออพยพและบรรดาผู้ช่วยเหลือที่ได้ติดตามเขาในยามวิบาก ถึงแม้ว่าหัวใจของพวกเขาบางคนได้เกิดความรวนเรก็ตาม (แต่เมื่อพวกเขาได้ปฏิบัติตามทางที่คดเคี้ยวและ

* ดูหน้า 14-17 ของบทนำ

ยืนอยู่กับนบี)พระองค์ได้ทรงหันไปยังพวกเขา เพราะพระองค์เป็นผู้ทรง
อ่อนโยนและทรงเมตตาต่อคนเหล่านี้เสมอ ¹¹⁸ พระองค์ทรงให้อภัยคน
ทั้งสามที่กรณีของพวกเขาได้ถูกเลื่อนออกไป เมื่อแผ่นดินที่แม้จะกว้าง
ใหญ่ไพศาลก็ดูเหมือนว่าจะแคบลงสำหรับพวกเขาและวิญญาณของพวกเขา
เขาเองก็เป็นภาระหนักแก่พวกเขาและพวกเขาตระหนักว่าไม่มีที่พักพิง
ที่ไหนสำหรับพวกเขาแล้วนอกจากจะหันกลับไปยังพระองค์ พระองค์ได้
ทรงหันไปยังพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้หันกลับไปยังพระองค์ แน่นอน
พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹¹⁹ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงอยู่กับบรรดาผู้ม
สัจจะวาจา ¹²⁰ มันไม่เหมาะสมที่ชาวมะดีนะฮ์และพวกอาหรับทะเลทราย
ที่อาศัยอยู่รอบๆจะละทิ้งศาสนทูตของพระเจ้าและถือว่าชีวิตของตนเองมี
ความสำคัญกว่าชีวิตของเขา นี่เป็นเพราะเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาตระการ
ลำบากจากความกระหาย ความหิวและการทดสอบอื่นๆอันแสนสาหัส
และเมื่อใดก็ตามที่ทุกอย่างก้าวของพวกเขาทำให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาเกิด
โทสะหรือสร้างความเสียหายให้แก่บรรดาศัตรู มันจะถูกบันทึกไว้เป็นการ
งานที่ดีในสายตาของพระเจ้า แน่นอน พระเจ้ามีทรงปอ่ยให้การงานของ
ผู้กระทำความดีต้องไร้ผลตอบแทน ¹²¹ และเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาได้ใช้
จ่ายไป(ในหนทางของพระเจ้า)ไม่ว่าจะน้อยหรือมาก และเมื่อใดก็ตามที่
พวกเขาท่องเที่ยวไปในหุบเขาใด(ในหนทางของพระเจ้า) มันได้ถูกบันทึกไว้
สำหรับพวกเขา และพระเจ้าจะทรงตอบแทนพวกเขาสำหรับการงานที่ดี
ที่พวกเขาได้ทำไว้

¹²² มันไม่ใช่สิ่งถูกต้องที่บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหมดต้องออกไปพร้อมกัน
(ในเวลาสงคราม) ทำไมไม่ให้คนกลุ่มหนึ่งจากทุกชุมชนทั้งบ้านของพวกเขาไป(หานบิ)
เพื่อหาความรู้ในศาสนาและกลับไปเตือนผู้คนของพวกเขา
ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาเหล่านั้นจะได้ป้องกันตัวเองให้พ้นจากความชั่ว?

¹²³ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงต่อสู้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่อยู่

โกลัสสุเจ้า* จงให้พวกเขาได้เห็นความเข้มแข็งและความมั่นคงในตัวของ
 สูลเจ้า และจงรู้เถิดว่าพระเจ้าทรงอยู่กับบรรดาผู้เกรงกลัวพระองค์¹²⁴ เมื่อ
 ไต่ก็ตามที่มี(กรอาน)บทหนึ่งถูกประทานมา พวกเขาบางคนได้ถาม(ด้วย
 ความเย้ยหยัน)ว่า “ในหมู่พวกเจ้า มีคนไหนบ้างที่ความศรัทธาของเขา
 เพิ่มขึ้น?” แน่นอน สำหรับผู้มีความศรัทธา มันได้ทำให้ความศรัทธา
 ของพวกเขาเพิ่มขึ้นและพวกเขาเบิกบาน ¹²⁵ แต่สำหรับบรรดาผู้ที่หัวใจ
 ของพวกเขามีโรคนั้น มันกลับเพิ่มความโสมมที่มีอยู่แล้วให้โสมมมากยิ่งขึ้น
 และพวกเขาตายในสภาพของการปฏิเสธศรัทธา ¹²⁶ คนเหล่านี้ไม่
 เห็นหรือว่าพวกเขาถูกทดสอบครั้งหนึ่งหรือสองครั้งทุกปี? แต่ถึงกระนั้น
 พวกเขายังไม่สำนึกผิดและไม่ได้รับการตักเตือน ¹²⁷ เมื่อใดที่กรอานบท
 หนึ่งถูกประทานลงมา พวกเขาต่างซ้ำเลื่องดูกันและถามว่า “มีใครกำลัง
 เผาอยู่หรือเปล่า?” หลังจากนั้น พวกเขาก็หลบเลียงออกไปอย่างเงียบๆ
 พระเจ้าได้ทรงหันหัวใจของพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ไม่เข้าใจ
¹²⁸ ตอนนี้มีศาสนทูตคนหนึ่งจากหมู่สุลเจ้าได้มายังสุลเจ้าแล้ว เขาเป็น
 ทุกข์ใจในการสูญเสียของสุลเจ้า เขาเป็นห่วงในเรื่องความเป็นอยู่ที่ดีของ
 สูลเจ้า เขาเป็นผู้อ่อนโยนและเป็นผู้เมตตาต่อบรรดาผู้ศรัทธาเสมอ ¹²⁹ แต่
 ถ้าหากพวกเขาหันไปจากเจ้า (โอินบิ) จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าทรง
 เพียงพอแล้วสำหรับฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ฉันวางใจใน
 พระองค์ พระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่”

* ดูหน้า 14-17 ของบทนำ

10. โยนาห์

ยูนุส

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 อะลีฟ ลาม รอ

เหล่านี้คือข้อความแห่งคัมภีร์ที่เต็มไปด้วยวิทยปัญญาและความรู้ ² มันเป็นเรื่องแปลกกระนั้นหรือที่เราได้สนใจคนผู้หนึ่งในหมู่พวกเขาให้มา ตักเตือนผู้คนและแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าพวกเขาจะมีเกียรติและความสำเร็จที่แท้จริงกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา? แต่ผู้ปฏิเสธศรัทธมกล่าวว่า “คนผู้นี้เป็นนักเวทมนตร์อย่างแน่นอน”

³ แท้จริงแล้ว พระผู้อภิบาลของสุเจ้าคือพระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกวัน(ช่วงเวลา) แล้วทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์แห่งอาณาจักรของพระองค์และทรงบริหารกิจการแห่งจักรวาล ไม่มีผู้ใดที่จะขอโทษแทนใครกับพระองค์ได้เว้นแต่หลังจากที่พระองค์ทรงอนุมัติ นั่นคือพระเจ้า พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์ แล้วสุเจ้ายังไม่เข้าใจอีกหรือ? ⁴ ยังพระองค์ที่สุเจ้าจะต้องกลับไป นี่คือสัญญาที่แท้จริงและแน่นอนของพระเจ้า แท้จริงแล้ว พระองค์ทรงเริ่มต้นการสร้างสรรค แล้วพระองค์ทรงให้มันเกิดขึ้นมาอีกเพื่อที่ว่าพระองค์จะได้ทรงตอบแทนอย่างยุติธรรมแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น พวกเขาจะได้มีน้ำที่ร้อนจัดและได้รับการลงโทษอันเจ็บปวดสำหรับการปฏิเสธของพวกเขา

⁵ พระองค์คือผู้ทรงให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้าและดวงจันทร์มีแสงนวล และได้ทรงกำหนดระยะการโคจรของมันอย่างเที่ยงตรงเพื่อที่สุเจ้าจะได้คำนวณปีและวันจากมัน พระเจ้ามิได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดโดยไร้วัตถุประสงค์ พระองค์ทรงทำให้สิ่งที่พระองค์ทรงปรารถนาเป็นสิ่งที่แจ้ง

ชัดสำหรับคนที่มีความเข้าใจ ⁶ แท้จริงแล้ว ในการสับเปลี่ยนหมุนเวียนของกลางคืนและกลางวันและในทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้น มีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้า* ⁷ แท้จริง บรรดาผู้ที่ไม่หวังว่าจะพบเราและพอใจกับชีวิตแห่งโลกนี้และยินดีกับมันและไม่ใส่ใจต่อสัญญาณของเรานั้น ⁸ ที่พิภพอันปลายของพวกเขา คือ โฟนรกซึ่งเป็นผลมาจากความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้ ⁹ แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงนำทางพวกเขา ทั้งนี้เพราะความศรัทธาของพวกเขาในพระองค์ และเบื้องล่างของพวกเขาจะมีลำน้ำหลายสายไหลผ่านในสวนสวรรค์อันบรมสุข ¹⁰ ใน(สภาพแห่งความสุข)นั้น พวกเขาจะวิงวอนว่า “มหาบาริสทุธิยังแด่พระองค์ โอ้พระเจ้า” และการทักทายให้ความเคารพของพวกเขา ก็คือ “ศานติ” และปิดท้ายการวิงวอนของพวกเขาโดยกล่าวว่า “การสรรเสริญทั้งหลายเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”

¹¹ ถ้าหากพระเจ้าทรงเร่งลงโทษมนุษย์เหมือนกับที่พระองค์ทรงเร่งรีบในสิ่งดี วาระสุดท้ายแห่งชีวิตของพวกเขาคงจะมาถึงแล้ว แต่เราได้ปล่อยให้พวกที่ไม่หวังว่าจะพบเราด้นดันไปในความโอหังของพวกเขา ¹² เมื่อมนุษย์ประสบทุกข์ภัย เขาร้องเรียกหาเรา ไม่ว่าจะยืนหรือนั่งหรือนอน แต่เมื่อเราจัดทุกข์ภัยออกไปจากเขา เขากลับประพฤติเหมือนกับว่าเขาไม่เคยร้องหาเราในตอนทุกข์ภัยได้ประสบกับเขา เช่นนั้นเองที่การทำชั่วของบรรดาผู้ฝ่าฝืนได้ถูกทำให้ดูเหมือนเป็นสิ่งที่งดงามแก่พวกเขา

¹³ (โอ้มนุษย์ทั้งหลาย) เราได้ทำลายหมู่ชนที่มีพลังอำนาจมากมาย

* ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน มีสัญญาณมากมายสุดคณานับ แต่สัญญาณเหล่านั้นเป็นบทเรียนเฉพาะคนที่เกรงกลัวพระเจ้าเท่านั้น ความกลัวเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์จริงจัง หากมนุษย์ไม่มีความจริงจังในชีวิต เขาจะไม่ให้ความสนใจอย่างเต็มที่ต่อเรื่องสำคัญๆ และจะไม่เข้าใจชีวิตในด้านต่างๆ ของพวกเขา

มาแล้วก่อนหน้าสู่เจ้าเมื่อพวกเขา(ยังคงตั้งต้น)ทำความชั่ว เพราะบรรดา ศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาแล้วพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้ง แต่พวกเขาไม่ศรัทธา ดังนั้น เราจึงลงโทษหมู่ชนผู้ทำความผิด ¹⁴ หลังจากนั้น เราได้ทำให้สู่เจ้าเป็นผู้สืบทอดแทนพวกเขาในแผ่นดิน ทั้งนี้เพื่อ ที่เราจะทดสอบดูว่าสู่เจ้าประพฤติตัวอย่างไร

¹⁵ เมื่อถ้อยคำอันชัดแจ้งที่เราประทานมาได้ถูกอ่านแก่พวกเขา บรรดา ผู้ที่ไม่หวังจะพบเราได้กล่าวว่า “จงนำเอากูรอ่านอันอื่นมาแทน หรือไม่ ก็เปลี่ยนแปลงมันเสีย” (อัมมัมมัด) จึงบอกพวกเขาว่า “ไม่ใช่หน้าที่ของ ฉันที่จะมาเปลี่ยนแปลงกูรอ่านตามความพอใจของฉัน ฉันเพียงแต่ปฏิบัติ ตามสิ่งที่ถูกประทานมายังฉัน ถ้าฉันไม่เชื่อฟังพระผู้อภิบาลของฉัน ฉัน กกลัวการลงโทษในวันอันน่าสะพรึงกลัว ¹⁶ จงกล่าวเถิดว่า “หากพระเจ้า ทรงประสงค์ ฉันคงไม่อ่านกูรอ่านนี้ให้พวกท่านฟังและคงไม่บอกสิ่งใดแก่ พวกท่าน และพระองค์คงไม่นำมันมาให้พวกท่านได้รู้ ความจริงแล้ว ฉัน ได้ใช้ชีวิตทั้งหมดในหมู่พวกท่านก่อนที่มันจะมายังฉัน พวกท่านไม่ได้ใช้ สติปัญญาดอกหรือ?” ¹⁷ ดังนั้น ผู้ใดเล่าที่จะเป็นผู้อุทธรณ์ที่ยิ่งใหญ่ไปกว่า คนที่ถูกเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าขึ้นหรือปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของ พระองค์? แท้จริงแล้ว ผู้ทำผิดนั้นไม่อาจได้รับความสำเร็จ

¹⁸ แทนที่จะเคารพสักการะพระเจ้า พวกเขากลับสักการะสิ่งอื่นที่ไม่ สามารถให้โทษและให้คุณแก่พวกเขา และพวกเขากล่าวว่า “สิ่งเหล่านี้ คือผู้ขอภัยโทษต่อพระเจ้าให้พวกเรา” (อัมมัมมัด) จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านบอกพระเจ้าให้รู้เกี่ยวกับบางสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ที่พระองค์ไม่ทรงรู้กระนั้นหรือ? พระองค์ทรงมหابริสุทธิและสูงส่งเหนือ สิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีกับพระองค์ ¹⁹ มนุษย์ทั้งหลายนั้นเป็นประชาชาติ เดียวกัน แต่หลังจากนั้น พวกเขาได้สร้างความเชื่อและแนวทางต่างๆขึ้น มา และถ้าหากพระผู้อภิบาลของเจ้ามิได้ทรงมีบัญชาไว้ก่อน สิ่งที่พวก เขาขัดแย้งกันนั้นคงจะถูกตัดสินไปแล้วอย่างแน่นอน

²⁰ พวกเขาถามว่า “ทำไมถึงไม่มีสัญญาณหนึ่งจากพระผู้อภิบาลของเขาส่งมายังเขา? จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งเร้นลับ ดังนั้น จงคอยมันเถิด ฉันเองจะคอยอยู่กับพวกท่านด้วยเช่นกัน” ²¹ เมื่อใดที่เราได้แสดงความเมตตาแก่มนุษย์หลังจากที่พวกเขาต้องประสบทุกข์ภัยได้ไม่นาน พวกเขาได้หันมาสร้างข้อโต้แย้งอันเป็นเท็จต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าทรงจับไว้ในแผนการของพระองค์ แท้จริงแล้ว ทูตสวรรค์ของเรานั้นกำลังบันทึกแผนการของสุเจ้าอยู่”

²² พระองค์คือผู้ทรงทำให้สุเจ้าสามารถสัญจรไปได้บนหน้าแผ่นดินและในทะเล และเมื่อสุเจ้าแล่นเรือด้วยความเบิกบานกับสายลมโชยทันใดนั้น คลื่นลมแรงได้เริ่มกระหน่ำใส่บรรดาผู้โดยสารในทุกด้านจนพวกเขาคิดว่าพวกเขาตกอยู่ในวงล้อมของพายุคลื่นลมเสียแล้ว พวกเขาจึงวิงวอนต่อพระเจ้าด้วยความจริงใจว่า “ถ้าหากพระองค์ทรงช่วยให้รอดพ้นจากภัยพิบัตินี้ เราจะเป็นป่าวผู้กตัญญูของพระองค์” ²³ แต่เมื่อพระองค์ทรงช่วยพวกเขา พวกเขากลับต้อดิ่งฝ่าฝืนในแผ่นดิน มนุษย์เอ๋ย แท้จริงแล้ว การต้อดิ่งฝ่าฝืนล้วนแต่ให้โทษแก่สุเจ้าเท่านั้น จงรีบเร่งกับชีวิตปัจจุบันนี้ไปเถิด หลังจากนั้น สุเจ้าจะต้องกลับมายังเรา แล้วเราจะแจ้งให้สุเจ้ารู้ในสิ่งที่สุเจ้าได้ทำเอาไว้

²⁴ ชีวิตแห่งโลกนี้อาจเปรียบได้กับน้ำที่เราส่งมาจากท้องฟ้าและน้ำได้ถูกดันไม้บนโลกดูดซึมเข้าไปจนมีผลงอกเงยออกมาให้มนุษย์และสัตว์ได้กินอย่างเหลือเฟือ แต่เมื่อแผ่นดินงามสะพรั่งและพืชผลของมันได้ถูกเก็บเกี่ยวและเจ้าของของมันคิดว่าเขาสามารถที่จะนำมันมาใช้ประโยชน์ได้แต่แล้ว คำบัญชาของเราได้มาอย่างฉับพลันในตอนกลางคืนหรือกลางวัน เราได้ทำลายมันจนเหมือนกับว่าไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นที่นั่นในวันก่อน ในทำนองนี้เองที่เราได้แสดงสัญญาณของเราให้เห็นอย่างชัดเจนเพื่อการพิจารณาของหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

²⁵ พระเจ้าทรงเรียกร่องสุเจ้ายังบ้านแห่งความสันติ และพระองค์ทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่แนวทางที่เที่ยงตรง ²⁶ บรรดาผู้ทำความดีนั้นจะได้รับความดีตอบแทนและมากกว่าความดีที่พวกเขาได้ทำไว้เสียอีก ไบหน้าของพวกเขาจะไม่เศร้าหมองและหมดหวัง พวกเขาเหล่านี้แหละคือชาวสวรรค์ที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น ²⁷ แต่สำหรับบรรดาผู้สะสมความชั่วไว้จะได้รับการตอบแทนตามความชั่วที่พวกเขาได้สะสมไว้ พวกเขาจะไม่มีใครป้องกันพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้า ไบหน้าของพวกเขาจะถูกปกคลุมด้วยความเศร้าหมองจนดูเหมือนกับว่าความมืดของรัตติกาลได้ปกคลุมไบหน้าของพวกเขาไว้ พวกเขาเหล่านี้แหละคือชาวนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

²⁸ ในวันที่เราจะรวมพวกเขาทั้งหมดไว้ นั่น เราจะกล่าวแก่บรรดาผู้นำสิงโตมาเป็นภาคีกับพระเจ้าว่า “สุเจ้าจงอยู่ที่นั่น ทั้งสุเจ้าเองและพวกที่สุเจ้าตั้งขึ้นมาเป็นภาคีกับเราด้วย” หลังจากนั้น เราจะแยกพวกเขาออกจากกัน และพวกภาคีที่พวกเขาตั้งขึ้นเป็นพระเจ้าเทียบเคียงกับเราจะกล่าวว่า “พวกเจ้ามิได้เคารพสักการะพวกเราแต่อย่างใด ²⁹ พระเจ้านั้นเพียงพอแล้วสำหรับการเป็นพยานระหว่างเราและระหว่างพวกเจ้า และเราไม่รู้เลยว่าพวกเจ้าเคารพสักการะเรา” ³⁰ ในเวลานั้น ทุกคนจะรู้ถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ และพวกเขาทั้งหมดจะถูกนำกลับไปยังพระเจ้า พระเจ้าที่แท้จริงของพวกเขาและสิ่งโกหกทั้งหลายที่พวกเขาได้สร้างขึ้นมานั้นจะทิ้งพวกเขาไป

³¹ จงถามพวกเขาว่า “ผู้ใดประทอนปัจจัยยังชีพแก่พวกท่านจากฟากฟ้าและแผ่นดิน? ผู้ใดมีอำนาจเหนือการได้ยินและการมองเห็น? ผู้ใดที่นำชีวิตออกมาจากความตายและนำความตายออกมาจากชีวิต? ผู้ใดที่กำกับกิจการทุกอย่าง?” พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” ดังนั้น จงถามพวกเขาชี้ว่า “แล้วพวกท่านยังไม่กลัวพระองค์กระนั้นหรือ? ³² พระเจ้าองค์เดียวกันนี้แหละที่เป็นพระผู้อภิบาลที่แท้จริงของสุเจ้า แล้วอะไรเล่าที่

ยังเหลืออยู่หลังจากสัจธรรมนอกไปจากความเท็จ? แล้วไหนเล่า สู้เจ้าจึงหันกลับไป?” ³³ ในทำนองนี้แหละที่วาทะของพระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นความจริงต่อบรรดาผู้ฝ่าฝืน พวกเขาจะไม่ศรัทธา

³⁴ จงถามพวกเขาว่า “มีสิ่งใดที่พวกท่านนำมาตั้งภาคีกับพระเจ้าเป็นผู้เริ่มแรกในการสร้างสรรค์และนำมันกลับมาอีก?” จงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้าต่างหากที่เป็นผู้ทรงเริ่มสร้างสรรค์ตั้งแต่แรกและทรงนำมันกลับมาอีกแล้วไหนพวกท่านยังหลงผิดอีก?” ³⁵ จงถามพวกเขาเถิดว่า “ในบรรดาสิ่งทีพวกท่านนำมาตั้งเป็นภาคีกับพระเจ้านั้น มีผู้ใดที่นำทางไปสู่สัจธรรม?” จงกล่าวเถิด “พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงนำทางไปสู่สัจธรรม” จงถามพวกเขาด้วยว่า “ผู้ใดสมควรได้รับการปฏิบัติตาม ผู้ที่นำทางไปสู่สัจธรรมหรือผู้ที่ไม่สามารถนำทางได้เว้นเสียแต่ว่าตัวเองจะถูกชี้นำให้? แล้วพวกท่านเป็นอะไรไปจึงได้ตัดสินใจกันอย่างผิดๆ?” ³⁶ ความจริงแล้ว พวกเขาส่วนใหญ่มิได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกไปจากการคิดกันไปเอง แต่การคิดกันไปเองนั้นไม่สามารถที่จะโต้แย้งความจริงได้เลย แท้จริงแล้ว พระเจ้าทรงรู้ถึงสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำ

³⁷ อัลกุรอานนี้มิใช่สิ่งที่ผู้ใดจะเรียบเรียงขึ้นมาได้นอกจากพระเจ้า มันเป็นสิ่งยืนยันคำพูดล่วงหน้าที่ถูกประทานมาก่อนหน้านี้และเป็นการอธิบายรายละเอียดของคัมภีร์ ไม่มีข้อสงสัยอันใดในเรื่องนี้ว่ามันมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล ³⁸ พวกเขากล่าวว่า “เขา(นบี)เรียบเรียงมันขึ้นมาเอง” กระนั้นหรือ? จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากสิ่งที่พวกท่านพูดเป็นเรื่องจริงแล้ว ขอให้พวกท่านนำมาสักบทหนึ่งที่เหมือนกันนี้ พวกท่านจะเรียกใครมาช่วยก็ได้ตามที่พวกท่านสามารถนอกไปจากพระเจ้า” ³⁹ แต่ความจริงแล้ว พวกเขาได้ปฏิเสธสิ่งที่พวกเขาไม่เข้าใจและพวกเขายังไม่ได้ลิ้มรสผลสุดท้ายที่จะติดตามมา ในทำนองเดียวกันนี้แหละที่ผู้คนก่อนหน้านี้พวกเขาได้ปฏิเสธสัจธรรม แต่จงคอยดูเถิดว่าผลสุดท้ายของผู้ธรรมจะเป็นเช่นใด

⁴⁰ คนเหล่านี้มีบางคนเชื่อ(ในกูรอาน)และมีบางคนที่ไม่เชื่อ และพระผู้
อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดีถึงบรรดาผู้ก่อความเสียหายเหล่านี้ ⁴¹ ถ้าหากพวก
คนเหล่านี้ปฏิเสธเจ้า จงบอกพวกเขาว่า “ฉันรับผิดชอบในการกระทำของ
ฉัน และพวกท่านก็รับผิดชอบการกระทำของพวกท่าน พวกท่านไม่ต้อง
มารับผิดชอบในสิ่งที่ฉันกระทำและฉันก็ไม่รับผิดชอบในสิ่งที่พวกท่าน
กระทำ” ⁴² ในหมู่พวกเขามีบางคนที่ยังเจ้า แต่เจ้าจะทำให้คนหูหนวก
ฟังเจ้าหรือ ทั้งๆที่พวกเขาไม่สามารถที่จะเข้าใจ? ⁴³ และในหมู่พวกเขามี
บางคนที่ยอมเจ้า แต่เจ้าจะชี้ทางให้คนตาบอดกระนั้นหรือทั้งๆที่พวกเขา
ไม่อาจมองเห็น? ⁴⁴ ความจริงแล้ว พระเจ้ามิได้ทรงอธรรมต่อมนุษย์แต่
อย่างใด มนุษย์เองต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

⁴⁵ ในวันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเขานั้น พวกเขาจะรู้สึกเหมือน
กับพวกเขาได้อยู่ในโลกนี้เพียงชั่วยามเดียวของวัน ในเวลานั้น พวก
เขาจะต่างจำกันได้ บรรดาผู้ไม่เชื่อในการพบกับพระเจ้าและไม่เดินบน
หนทางที่ถูกต่อนั้นคือผู้ขาดทุน ⁴⁶ ไม่ว่าเราจะให้เจ้าได้เห็นบางสิ่งที่
เราได้สัญญาพวกเขาไว้หรือทำให้เจ้าตาย(ก่อนหน้านั้น) พวกเขาจะต้อง
กลับมายังเราอย่างแน่นอน พระเจ้าทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่พวกเขากำลัง
กระทำ

⁴⁷ ทุกประชาชาตินั้นมีศาสนทูต เมื่อศาสนทูตของพวกเขามาแล้ว การ
ตัดสินในระหว่างพวกเขาจะมีขึ้นโดยเที่ยงธรรม และพวกเขาจะไม่ได้รับ
ความยุติธรรมแม้แต่น้อย

⁴⁸ พวกเขาถามว่า “เมื่อใดเล่าที่สัญญานี้จะเกิดขึ้น? จงบอกมาซิถ้า
หากสิ่งที่ท่านพูดเป็นความจริง?” ⁴⁹ จงกล่าวเถิดว่า “ฉันไม่มีอำนาจใน
การให้โทษและให้คุณใด ๆ จากตัวฉัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับพระประสงค์ของ
พระเจ้า ทุกประชาชาตินั้นมีวาระที่ถูกกำหนดไว้แล้ว เมื่อวาระสุดท้าย
ของพวกเขามาถึง พวกเขาก็ไม่อาจหนีพ้นหนีหรือเร่งให้มันเกิดขึ้น
เร็วได้” ⁵⁰ จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเคยพิจารณาไหมว่า ถ้าหากการ

ลงโทษของพระองค์มายังพวกท่านอย่างฉับพลันทันใดในตอนกลางคืนหรือตอนกลางวัน คนทำความผิดจะหลีกเลี่ยงได้อย่างไร?” ⁵¹ พวกท่านจะศรัทธาอะไรหรือหลังจากที่มันเกิดขึ้นกับพวกท่านแล้ว ทั้งๆที่พวกท่านเองต้องการให้มันเกิดขึ้นโดยเร็ว? ⁵² แล้วบรรดาผู้ทำความชั่วจะถูกบอกว่า “ที่นี่ จงลืมนการลงโทษอันยาวนานตลอดไปเถิด มีอะไรที่พวกเจ้าหวังว่าจะได้มากกว่านี้สำหรับสิ่งที่พวกเจ้าได้ทำไว้?”

⁵³ พวกเขาถามเจ้าว่า “สิ่งที่ท่านพูดนั้นจะเกิดขึ้นจริงหรือ?” จงบอกพวกเขาว่า “แน่นอน ขอสาบานด้วยพระเจ้าของฉัน มันเป็นความจริงที่สุด และพวกท่านไม่มีอำนาจที่จะป้องกันมันได้” ⁵⁴ ถ้าผู้ทำผิดทุกคนมีทรัพย์สินในโลกทุกอย่าง เขาจะหาทางเอามันมาเป็นค่าไถ่ตัวเขาเองเมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษ พวกเขาจะสำนึกผิดอย่างลับๆ แต่พวกเขาจะถูกตัดสินโดยยุติธรรม และพวกเขาจะไม่ได้รับความยุติธรรม ⁵⁵ จงฟังให้ดีทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินล้วนเป็นของพระเจ้า จงรู้ไว้เถิดว่าสัญญาของพระเจ้านั้นเป็นความจริง แต่ส่วนมากของพวกเขารู้ ⁵⁶ พระองค์เป็นผู้ทรงให้ชีวิตและความตายและยังพระองค์ที่ผู้เจ้าจะถูกนำกลับ

⁵⁷ โอัมมนุษย์เอ๋ย ได้มีคำตักเตือนจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้ามายังสุเจ้าแล้ว และนี่เป็นสิ่งเยียวยาสำหรับโรคในหัวใจ และเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับผู้ศรัทธามัน ⁵⁸ (โอ้ นบี) จงกล่าวเถิด “มันเป็นความการุญของพระเจ้าและความเมตตาของพระองค์ที่ได้ประทานสิ่งนี้มา จงให้พวกเขายินดีเถิด เพราะมันดีกว่าสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้” ⁵⁹ (โอ้ นบี) จงถามพวกเขา “พวกท่านเคยพิจารณาบ้างไหมว่าพวกท่านเองได้ทำให้บางสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่พวกท่านเป็นที่ต้องห้ามและบางสิ่งเป็นที่อนุมัติ?” แล้วจงถามพวกเขาว่า “พระเจ้าทรงอนุญาตให้พวกท่านทำเช่นนี้หรือ หรือพวกท่านโยนความผิดไปให้พระเจ้า?” ⁶⁰ บรรดาผู้สร้างความ

เท็จเกี่ยวกับพระเจ้าจะคิดอย่างไรในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ? แท้จริงแล้ว พระเจ้านั้นทรงการุญต่อมนุษยชาติ แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขาก็ไม่ชอบคุณ

⁶¹ (ไอ้ นบี) เรากำลังเฝ้ามองการทำงานที่เจ้าทุ่มเทอยู่ และส่วนใดก็ตามที่เจ้าอ่านจากกุรอาน เรากำลังเฝ้าดูสิ่งที่สุเจ้ากำลังกระทำ ไม่มีเศษเสี้ยวของสิ่งใดไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ในโลกนี้และในชั้นฟ้าจะซ่อนเร้นไปจากพระผู้อภิบาลของเจ้าได้ และทุกสิ่งล้วนอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง ⁶² จงฟัง แท้จริง บรรดาผู้ใกล้ชิดพระเจ้าจะไม่วันหาวรดกัวและเศร้าโศกเสียใจ ⁶³ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและผู้เกรงกลัวพระเจ้า ⁶⁴ สำหรับคนเหล่านี้มีข่าวดีในโลกนี้และในโลกหน้า พระวณะของพระเจ้านั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลง นี่คือชัยชนะอันยิ่งใหญ่ ⁶⁵ (ไอ้ นบี) จงอย่าให้คำพูดของพวกเขาทำให้เจ้าระทม เพราะเกียรติยศทั้งหลายนั้นล้วนอยู่ที่พระเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยืน ผู้ทรงรอบรู้ ⁶⁶ จงรู้ไว้เถิดว่าบรรดาผู้อาศัยอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและผู้อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นล้วนเป็นของพระเจ้า บรรดาผู้วิงวอนภาคีต่างๆอื่นไปจากพระเจ้านั้นมิได้ตามสิ่งใดนอกไปจากการนึกเอาเองและพวกเขาได้แต่เดาสุ่มเอาเท่านั้น ⁶⁷ พระองค์คือผู้ทรงบันดาลกลางคืนสำหรับสุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้พักผ่อนในตอนกลางคืนและให้แสงสว่างแก่กลางวัน แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ฟัง

⁶⁸ พวกเขากล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงให้กำเนิดบุตร” พระเจ้าทรงมหาบริสุทธิ์ยิ่ง พระองค์ทรงมีอย่างเพียงพอ พระองค์ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน สุเจ้ามีหลักฐานอันใดในการกล่าวเช่นนั้น? สุเจ้าอ้างเรื่องเท็จต่อพระเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าไม่มีความรู้กระนั้นหรือ? ⁶⁹ ไอ้ นบี จงบอกพวกเขาว่า “บรรดาผู้กล่าวร้ายต่อพระเจ้านั้นจะไม่วันเจริญ” ⁷⁰ พวกเขาอาจจะรื่นเริงกับความสุขชั่วคราวแห่งโลกนี้ แต่หลังจากนั้นแล้ว พวกเขาจะต้องกลับมายังเรา แล้วเราจะทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันแสนสาหัสเพราะการปฏิเสธสัจธรรมของพวกเขา

⁷¹ จงบอกพวกเขาให้รู้ถึงเรื่องราวของนุเมื่อเขาได้กล่าวแก่ผู้คนของ

เขาว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ถ้าหากว่าการที่ฉันอยู่ในหมู่พวกท่านและตกเตือนพวกท่านเป็นสิ่งที่ทำให้พวกท่านเหลืออดเหลือทนแล้ว จงรู้เถิดว่าฉันมอบความไว้วางใจในพระเจ้า พวกท่านจะรวบรวมสิ่งที่พวกท่านตั้งเป็นภาคีกับพระเจ้าและร่วมกันตัดสินใจเกี่ยวกับฉันก็ได้ และจงจัดการฉันเสียโดยไม่ต้องผ่อนปรนใดๆ ⁷² ถ้าหากพวกท่านหันหลังให้ฉัน จงรู้ไว้เถิดว่าฉันไม่ได้ร้องขอการตอบแทนใดๆจากพวกท่าน การตอบแทนของฉันอยู่ที่พระเจ้าและฉันได้ถูกบัญชาให้เป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้ยอมตนต่อพระเจ้า” ⁷³ แต่พวกเขาได้ปฏิเสธนุฮ ดังนั้น เราจึงได้ช่วยเขาและบรรดาผู้อยู่กับเขาในเรือและได้ทำให้พวกเขาได้เป็นผู้สืบทอดบนโลก ในขณะที่เราได้ทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาของเราจมหน้าตาย ดังนั้น จงพิจารณาถึงผลสุดท้ายของบรรดาผู้ที่ได้รับการตักเตือนแล้วว่าเป็นอย่างไร

⁷⁴ หลังจากเขาแล้ว เราได้ส่งศาสนทูตอีกหลายคนมายังหมู่ชนของพวกเขาศาสนทูตเหล่านั้นได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา แต่พวกเขาไม่ศรัทธาในสัจธรรม เพราะพวกเขาได้ปฏิเสธมาก่อนหน้านี้แล้ว ดังนั้น เราจึงปิดผนึกบนหัวใจของบรรดาผู้ฝ่าฝืน

⁷⁵ หลังจากนั้น เราได้ส่งมุซาและฮารูนพร้อมกับสัญญาณมากมายของเรมายังฟาโรห์และบรรดาหัวหน้าของเขา แต่พวกเขากลับโอหังเพราะพวกเขาคือคนชั่ว ⁷⁶ ดังนั้น เมื่อสัจธรรมจากเรมายังพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “นี่คือมายากลอย่างชัดแจ้ง” ⁷⁷ มุซาได้ตอบว่า “พวกท่านเรียกสัจธรรมว่ามายากลกระนั้นหรือเมื่อมันได้มายังพวกท่าน? นี่คือนายากลกระนั้นหรือ? พวกนักมายากลนั้นไม่อาจประสบความสำเร็จได้” ⁷⁸ พวกเขา กล่าวว่า “เจ้ามาหันเหพวกเราออกไปจากสิ่งที่เราพบว่าบรรพบุรุษของพวกเราทำตามกันมาเพื่อที่เจ้าทั้งสองจะได้เป็นใหญ่ในแผ่นดินนี้หรือ? เราไม่ศรัทธาในสิ่งที่เจ้าทั้งสองพูด”

⁷⁹ หลังจากนั้น ฟาโรห์ได้กล่าวแก่คนของเขาว่า “จงไปเอานักมายากล

ผู้เชี่ยวชาญทุกคนมาหาฉัน”⁸⁰ เมื่อบรรดานักมายากลมาแล้ว มูซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “จงโยนอะไรที่พวกท่านอยากจะโยนลงมาก็ได้”⁸¹ และเมื่อพวกนักมายากลโยนเครื่องมือของพวกเขาออกไป มูซาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “ที่พวกท่านโยนลงมานั้นเป็นแค่มายากล แน่หนอ พระเจ้าจะทรงทำให้มันไร้ผล เพราะพระเจ้าไม่ช่วยเหลื่องานของผู้ก่อความเสียหาย”⁸² พระเจ้าทรงพิสูจน์ให้โลกเห็นสัจธรรมโดยวณะของพระองค์ถึงแม้ว่าพวกคนทำบาปจะไม่ชอบมันก็ตาม”

⁸³ แต่ไม่มีใครนอกจากเด็กหนุ่มเพียงไม่กี่คนที่ประกาศว่าพวกเขาศรัทธาในมูซา(ในขณะที่คนอื่น ๆ ถอยหลัง) เพราะกลัวว่าฟาโรห์และบรรดาหัวหน้าของเขาจะลงโทษพวกเขา ฟาโรห์เป็นผู้มีอำนาจมากในแผ่นดินและเขาเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ไม่ลังเลที่จะละเมิดขอบเขต ⁸⁴ มูซาได้กล่าวแก่คนของเขาว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย ถ้าหากพวกท่านศรัทธาในพระเจ้าอย่างจริงใจ(และ)ถ้าหากพวกท่านยอมจำนนต่อพระองค์แล้ว ดังนั้น จงวางใจในพระองค์”⁸⁵ พวกเขาตอบว่า “เราไว้วางใจในพระเจ้า โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าทำให้เราเป็นเครื่องทดสอบสำหรับบรรดาผู้กดขี่ข่มเหงเลย”⁸⁶ และโปรดช่วยเราด้วยความเมตตาของพระองค์ให้พ้นจากบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมด้วยเถิด”

⁸⁷ เราได้เปิดเผย(เจตนาของเรา)แก่มูซาและพี่ชายของเขาว่า “จงจัดบ้านสำหรับผู้คนของเจ้าทั้งสองในเมืองและจงทำบ้านนั้นให้เป็นสถานที่แห่งการเคารพสักการะและจงดำรงนมาซและ(โอ้มูซา)จงบอกข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา”

⁸⁸ มูซาได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์ได้ประทานความความมั่งคั่งและทรัพย์สินในชีวิตแห่งนี้แก่ฟาโรห์และเหล่าเสนาบดีของเขา นี่เองที่พวกเขาได้นำผู้คนให้หลงผิดออกไปจากทางของพระองค์ โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทำลายความมั่งคั่งของพวก

เขาและทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้างเพื่อที่พวกเขาจะไม่ศรัทธา จนกว่าพวกเขาได้เห็นการลงโทษอันเจ็บปวดด้วยเถิด”

⁸⁹ พระเจ้าทรงตอบว่า “การวิงวอนของเจ้าทั้งสองได้ถูกตอบรับแล้ว เจ้าทั้งสองจนยืนหยัดให้มั่นคงและจงอย่าปฏิบัติตามทางของบรรดาผู้ไม่มีความรู้”

⁹⁰ ดังนั้น เราได้พาพวกลูกหลานอิสราเอลข้ามทะเล ฟาโรห์พร้อมกับไพร่พลของเขาได้ออกติดตามพวกเขาอย่างโอหังและก้าวร้าว จนกระทั่งเมื่อเขาจะจมน้ำตาย เขา(ฟาโรห์)ได้กล่าวว่า “ฉันศรัทธาแล้วว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ผู้ที่ลูกหลานของอิสราเอลศรัทธา และฉันอยู่ในหมู่ผู้มอบน้อมยอมจำนน” ⁹¹ “ตอนนี้หรือที่ผู้เจ้าศรัทธาในขณะที่ก่อนหน้านี้ผู้เจ้าเป็นผู้ฝ่าฝืนและเป็นอยู่ในหมู่ผู้ทำผิด ⁹² ดังนั้น วันนี้ เราจะรักษาร่างของเจ้าไว้เพื่อเป็นสัญญาณเตือนสำหรับชนรุ่นหลังเจ้าถึงแม้ว่ามีผู้คนอีกจำนวนมากมายที่ไม่ใส่ใจต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา”

⁹³ เราได้ให้ที่พำนักอันดียิ่งแก่พวกลูกหลานอิสราเอลและได้จัดหาสิ่งที่ดีที่สุดแห่งชีวิตให้แก่พวกเขา หลังจากนั้น เมื่อพวกเขาได้รับความรู้ (เรื่องการประทอนวณะของพระเจ้า) พวกเขาก็เริ่มมีทัศนคติขัดแย้งกันแน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน

⁹⁴ ถ้าเจ้ายังสงสัยเกี่ยวกับทางนำที่เราได้ประทานลงมาแก่เจ้า เจ้าก็อาจถามถึงสิ่งนี้จากผู้ที่ได้อ่านคัมภีร์ก่อนหน้านี้เจ้าดูก็ได้ ความจริงแล้ว มันคือสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของเจ้าที่ได้มายังเจ้า ดังนั้น จงอย่าอยู่ในหมู่ผู้สงสัย ⁹⁵ จงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้า มิเช่นนั้นแล้ว เจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน

⁹⁶ บรรดาผู้ต่อต้านคนที่วณะของพระผู้อภิบาลของเจ้ายืนยันแล้วนั้น พวกเขาจะไม่ศรัทธา ⁹⁷ ถึงแม้จะมีสัญญาณทุกอย่างถูกนำมาแสดงแก่พวกเขาแล้วก็ตาม จนกระทั่งพวกเขาเห็นการลงโทษอันเจ็บปวด ⁹⁸ มี

หมู่ชนใดบ้างที่ยอมรับความศรัทธาและความศรัทธานั้นเป็นประโยชน์ ต่อหมู่ชนนั้นนอกไปจากหมู่ชนของยูนุส เมื่อพวกเขาศรัทธา เราจึงได้ ปลดปล่อยการลงโทษอันน่าอับอายออกไปจากพวกเขาในชีวิตโลกนี้และ ได้ให้พวกเขาใช้ปัจจัยทั้งหลายแห่งชีวิตชั่วเวลาหนึ่ง

⁹⁹ หากพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงประสงค์ ผู้คนทั้งหมดที่อาศัยอยู่ใน แผ่นดินนี้คงจะศรัทธาในพระองค์แล้วโดยไม่มีกรการยกเว้น ดังนั้น เจ้าจะ บังคับมนุษย์ให้เป็นผู้ศรัทธากระนั้นหรือ? ¹⁰⁰ ไม่มีผู้ใดจะศรัทธาได้หาก ปราศจากการอนุมัติของพระเจ้า พระองค์จะทรงโยนความโสมม(แห่ง ความสงสัย)ไปบนผู้ที่ไม่ใช่เหตุผลของพวกเขา

¹⁰¹ จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงสังเกตดูสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในชั้นฟ้า ทั้งหลายและแผ่นดิน” แต่สัญญาและการตักเตือนทั้งหลายไม่ได้อำนวย ประโยชน์อะไรแก่บรรดาผู้ไม่ศรัทธา ¹⁰² แล้วพวกเขาจะคอยอะไรอีกนอก ไปจากวันแห่งความชั่วร้ายที่มีต่อผู้คนก่อนหน้าพวกเขา? ดังนั้น จงบอก พวกเขาเถิดว่า “ฉะนั้น จงคอยดูก็แล้วกันและฉันก็จะคอยดูกับพวกท่าน ด้วย” ¹⁰³ หลังจากนั้น เราได้ช่วยบรรดาศาสนาทูตของเราและผู้ศรัทธาให้ รอดพ้น เราได้กำหนดไว้สำหรับตัวเราเองแล้วที่จะช่วยบรรดาผู้ศรัทธา

¹⁰⁴ (ไอ้คนปรี) จงกล่าวเถิดว่า “มนุษย์เอ๋ย ถ้าหากพวกท่านยังมีข้อสงสัย เกี่ยวกับศาสนาของฉัน จงรู้ไว้เถิดว่าฉันไม่เคารพสักการะสิ่งที่พวกท่าน เคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า แต่ฉันเคารพสักการะพระเจ้าผู้ทรงมี อำนาจที่จะทำให้พวกท่านตายเท่านั้น เพราะฉันได้ถูกบัญชาว่าฉันต้อง อยู่ในหมู่ผู้ศรัทธา” ¹⁰⁵ (ฉันยังได้ถูกบัญชาอีกว่า) และจงหันหน้าของเจ้า ไปยังความศรัทธา(ที่แท้จริง)อย่างมั่นคง และจงอย่าเป็นผู้ตั้งสิ่งอื่นเป็น ภาคิเทียบเคียงกับพระเจ้า ¹⁰⁶ และจงอย่าวิงวอนสิ่งใดอื่นที่ไม่สามารถ ยังคุณให้โทษแก่เจ้าได้นอกจากพระเจ้า ถ้าหากเจ้ากระทำเช่นนั้น เจ้า จะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ทำความผิด ¹⁰⁷ ถ้าหากพระเจ้าทรงให้เจ้าประสบ ทุกข์ภัย ไม่มีใครจะสามารถจัดทุกข์ภัยนั้นได้นอกจากพระองค์ และถ้า

พระองค์ประสงค์ที่จะประทานความโปรดปรานให้แก่เจ้า ใครจะหน่วงเหนี่ยวความกรุณาของพระองค์ไว้ไม่ได้เช่นกัน พระองค์จะทรงประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่ปาวของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

¹⁰⁸ (ไอ้มัมมัด) จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “มนุษย์เอ๋ย สัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้มายังพวกท่านแล้ว ดังนั้น ใครที่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อ เขาก็ปฏิบัติตามทางนำเพื่อเป็นผลดีแก่ตัวของเขาเอง หากผู้ใดหลงออกไปจากทาง เขาก็หลงเป็นภัยต่อตัวเขาเอง และฉันไม่ได้เป็นผู้พิทักษ์พวกท่าน” ¹⁰⁹ (อินบี) จึงปฏิบัติตามทางนำที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าและจงอดทนต่อไปจนกว่าพระเจ้าจะทรงตัดสิน เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดในการตัดสิน

11. ฮูด

ฮูด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม รอ

(นี่คือ) คัมภีร์ที่ข้อความทั้งหลายเป็นหลักการสำคัญขั้นพื้นฐานและได้ถูกอธิบายไว้ในรายละเอียดโดยพระผู้ทรงปรีชาญาณ และผู้ทรงรอบรู้

² (มันสอนว่า) พวกท่านต้องไม่เคารพสักการะผู้ใดนอกจากพระเจ้า ฉันถูกส่งมาจากพระองค์เพื่อตักเตือนพวกท่านและนำข่าวดีจากพระองค์มายังพวกท่าน ³ พวกท่านจงขอการอภัยจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านแล้วจงหันกลับไปยังพระองค์(ในการสำนึกผิด) พระองค์จะทรงประทานปัจจัยที่ดีแก่พวกท่านจนกระทั่งถึงวาระหนึ่งซึ่งได้ถูกกำหนดไว้ และพระองค์จะประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่ทุกคนที่สมควรจะ

ได้รับ แต่พวกท่านหันหลังให้ ดังนั้น ฉันจึงกลัวว่าพวกท่านจะต้องพบกับ การลงโทษแห่งวันอันน่าสะพรึงกลัว⁴ ยิ่งพระเจ้าที่พวกท่านทั้งหมดต้อง กลับไป และพระองค์ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง

⁵ จงดูเถิดว่าพวกเขาปกปิดตัวของพวกเขาเองเพื่อซ่อนเร้น(ความ คิดของพวกเขา)จากพระองค์ แต่เมื่อพวกเขาปกปิดตัวของพวกเขาด้วย เสื้อผ้า พระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่พวกเขาซ่อนเร้นและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย พระองค์ทรงรู้แม้แต่ความคิดที่ลึกที่สุดของพวกเขา⁶ ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดๆ ที่เคลื่อนไหวบนโลกนี้ที่การยังชีพของมันมิได้ขึ้นอยู่กับพระเจ้า พระองค์ ทรงรู้ถึงที่พักอันถาวรและที่พักชั่วคราวของมัน ทุกสิ่งอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งแล้ว

⁷ พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกวัน(ช่วง เวลา) ขณะที่ก่อนหน้านั้นบัลลังก์ของพระองค์อยู่เหนือฟ้า ทั้งนี้เพื่อที่จะ ทดสอบว่าผู้ใดในหมู่ผู้เจ้าได้กระทำการงานที่ดี (โอมัฮัมมัด) ตอนนี้ ถ้า หากเจ้าบอกพวกเขาว่า “แท้จริงแล้ว พวกท่านจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพ ขึ้นอีกครั้งหนึ่งหลังความตาย” บรรดาผู้ปฏิเสธจะกล่าวทันทีว่า “นี่เป็น เรื่องไสยศาสตร์แท้ๆ”⁸ และถ้าเราจะยืดเวลาการลงโทษพวกเขาออกไป สักกระยะหนึ่งซึ่งได้กำหนดไว้แล้ว พวกเขาจะกล่าวว่า “อะไรเล่าที่ทำให้ มันเลื่อนออกไป?” จงรู้ไว้เถิดว่าเมื่อวันแห่งการลงโทษมาถึง ไม่มีใคร สามารถหลีกเลี่ยงมันไปได้และสิ่งที่พวกเขาเยาะเย้ยนั้นจะล้อมพวกเขา ไว้ทุกด้าน

⁹ เมื่อเราให้มนุษย์ได้เห็นความเมตตาของเรา แล้วเราเอามันกลับมา จากเขาอีก เขาจะท้อแท้และเนรคุณ¹⁰ และถ้าหลังจากทุกขภัยได้มา ประสพกับเขาแล้ว เราได้ประทานความโปรดปรานแก่เขา เขาจะกล่าว ว่า “ความเศร้าโศกได้ผ่านพ้นฉันไปแล้ว” และเขาจะเริ่มค่นองและโอหัง¹¹ เว้นแต่ผู้ที่อดทนและกระทำความดี พวกเขาจะได้รับการให้อภัยและ รางวัลตอบแทนอันใหญ่หลวง

¹² (ไอน์บี จงระวังให้ดี เผื่อว่า)บางที่เจ้าอาจจะละเว้นบางสิ่งที่ได้ถูก
 ประทานแก่เจ้าและเจ้าอาจหุดหู่ใจเพราะพวกเขาบอกว่า “ทำไมจึงไม่มี
 คลังสมบัติถูกส่งลงมายังเขาล่ะ?” หรือ “ไฉนจึงไม่มีทูตสวรรค์ลงมา
 กับเขาล่ะ?” เจ้าเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือน พระเจ้าทรงมีทุกสิ่งในอำนาจของ
 พระองค์ ¹³ ถ้าพวกเขาบอกว่า “เขาได้ประดิษฐ์มันขึ้นมาด้วยตัวเอง?”
 จงบอกพวกเขาว่า “ดีละ ถ้าหากพวกท่านพูดจริง จงนำบทที่พวกท่าน
 คิดขึ้นมาเองสักสิบบทและเหมือนกับสิ่งนี้โดยที่พวกท่านจะเรียกใครมา
 ช่วยก็ได้ยกเว้นพระเจ้า” ¹⁴ แต่ถ้าหากพวกเขาไม่สามารถช่วยพวกท่าน
 ได้ พวกท่านก็จะรู้ไว้เถิดว่าคัมภีร์นี้(กุรอาน)ได้ถูกประทานมาด้วยความ
 รوبرู้ของพระเจ้าและไม่มีสิ่งเคาะรฟสักการะอื่นใดนอกจากพระเจ้า ดังนั้น
 พวกท่านยังไม่ยอมจำนนต่อพระองค์อีกหรือ?”

¹⁵ บรรดาผู้ปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้และความหรรษาของมันจะได้
 รับการตอบแทนโดยครบครันในชีวิตนี้สำหรับการงานที่ดีของพวกเขา
 และไม่มีสิ่งใดถูกถูกลีรอนไปจากมัน ¹⁶ พวกเขาเหล่านี้คือผู้ที่ในโลกหน้า
 จะไม่มีสิ่งใดนอกจากไฟและทั้งหมดที่พวกเขาได้ทำไว้ในโลกนี้จะไม่
 ประโยชน์อันใด

¹⁷ พวกเขาจะถูกนำมาเปรียบกับบรรดาผู้ที่มีหลักฐานอันชัดเจนจาก
 พระผู้อภิบาลของพวกเขาและมีพยานผู้หนึ่งจากพระองค์มาคอยติดตาม
 และก่อนหน้าเขาก็มีคัมภีร์ของมุซาเป็นทางนำและความเมตตาได้หรือ?
 คนเหล่านี้จะศรัทธามัน ในขณะที่กลุ่มใดปฏิเสธสัจธรรมของมันได้ถูก
 สัญญาไว้แล้วว่าจะได้อยู่ในนรก ดังนั้น ไอน์บี จงอย่างสงสัยในเรื่องนี้
 เลยเพราะนี่คือสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของเจ้า แต่ว่าคนส่วนใหญ่จะไม่
 ศรัทธา

¹⁸ ผู้ใดเล่าที่จะทำความผิดยิ่งใหญ่ไปกว่าผู้กล่าวร้ายต่อพระเจ้า? คน
 พวกนี้จะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขาและบรรดาพยาน
 จะกล่าวว่า “คนเหล่านี้คือผู้กล่าวร้ายต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา” จง

รู้ไว้เถิดว่าการสาปแช่งของพระเจ้าจะมีแก่ผู้ทำความผิด¹⁹ เช่นบรรดาผู้ที่ขัดขวางผู้อื่นจากทางของพระเจ้าและหาทางที่จะบิดเบือนมัน และบรรดาผู้ปฏิเสธในเรื่องราวชีวิตโลกหน้านั้น²⁰ พวกเขาไม่อาจหนีรอดจากพระเจ้าไปได้ในแผ่นดินและพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองใดๆนอกจากพระเจ้า พวกเขาจะถูกลงโทษเพิ่มเป็นสองเท่าเพราะพวกเขาไม่ฟังและไม่ดูอะไรทั้งสิ้น²¹ เหล่านี้คือบรรดาผู้ทำลายตัวของพวกเขาเองและสิ่งที่พวกเขาได้ประดิษฐ์ขึ้นมานั้นไม่ได้ช่วยอะไรพวกเขา²² มิต้องสงสัยเลยว่าในโลกหน้าพวกเขาจะเป็นผู้ขาดทุนยิ่ง

²³ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีและถ่อมตนเองต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา นั้นแน่นอน พวกเขาจะได้เป็นผู้พำนักอยู่ในสวรรค์และจะอยู่ในนั้นตลอดไป²⁴ คนสองกลุ่มนี้อาจเปรียบเหมือนกับคนสองคน คนหนึ่งตาบอด หูหนวกและอีกคนหนึ่งสามารถมองเห็นและได้ยิน คนทั้งสองนี้จะเหมือนกันและเท่ากันกระนั้นหรือ? แล้วสุเจ้ามิได้ไตร่ตรองดอกหรือ?*

²⁵ (นั่นเป็นสภาพเมื่อ)เราได้ส่งนุฮมายังหมู่คนของเขา เขากล่าวว่า “ฉันขอเตือนพวกท่านอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา²⁶ จงอย่าเคารพสักการะสิ่งใดนอกจากพระเจ้า มิฉะนั้นแล้ว ฉันกลัวว่าการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัวจะมาถึงพวกท่านในวันหนึ่ง”²⁷ แต่พวกผู้นำของบรรดาผู้คนที่ไม่ยอมรับสัจธรรมได้กล่าวว่า “เราเห็นว่าท่านเป็นเพียงคนธรรมดาเหมือนกับพวกเรา และเราเห็นว่ามิแต่พวกคนชั้นต่ำในหมู่พวกเราเท่านั้นที่

* ความศรัทธา ความถ่อมตนและการงานที่ดี ทั้งสามสิ่งนี้เป็นด้านที่แตกต่างกันของความจริงอย่างเดียวกัน ความศรัทธาคือจิตสำนึกในการค้นหาพระเจ้าและคุณสมบัติอันสมบูรณ์ของพระองค์ ความถ่อมตนเป็นสภาพของหัวใจที่พัฒนาขึ้นในตัวยุขอันเป็นผลมาจากการค้นพบพระเจ้า

ปฏิบัติตามตามท่านโดยไม่คิดอะไรให้ดีกว่าก่อน และเราก็ไม่เห็นว่าคุณมีอะไรดีไปกว่าเรา แท้จริงแล้ว เราถือว่าพวกท่านเป็นผู้โกหก”

28 เขาตอบว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงบอกฉันหน่อยว่า ถ้าพระผู้อภิบาลของฉันได้ส่งสัญญาณอันตรายมายังฉันและพระองค์ทรงประทานความเมตตาแก่ฉันแล้ว แต่พวกท่านไม่เห็นมัน เราจะบังคับพวกท่านให้ยอมรับมันได้ไหม? 29 หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันไม่ได้ร้องขอทรัพย์สินใดๆสำหรับการนี้ รางวัลตอบแทนของฉันมาจากพระเจ้าเท่านั้น ฉันจะไม่ขับไล่บรรดาผู้ศรัทธาในฉัน แท้จริงแล้ว พวกเขา กำลังจะพบกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา แต่ฉันเห็นว่าพวกท่านต่างหากที่เป็นผู้มั่งงาย 30 หมู่ชนของฉันเอ๋ย ใครเล่าที่จะช่วยฉันให้พ้นจากพระเจ้าถ้าหากฉันขับไล่พวกเขา? พวกท่านไม่เข้าใจเรื่องง่ายๆนี้กระนั้นหรือ? 31 ฉันไม่ได้พูดกับพวกท่านว่าฉันมีคลังสมบัติของพระเจ้าหรือบอกพวกท่านว่าฉันมีความรู้ในสิ่งเร้นลับและฉันก็มีได้อ้างว่าฉันเป็นทูตสวรรค์ ฉันมิได้กล่าวถึงผู้คนที่คุณท่านเหยียดหยามว่าพระเจ้าจะมีทรงประทานสิ่งดีใดๆแก่พวกเขา พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา ถ้าหากฉันกล่าวอะไรเช่นนั้นออกไป ฉันจะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ทำความผิด”

32 ในที่สุด ผู้คนเหล่านั้นได้กล่าวว่า “ฮูดเอ๋ย ท่านโต้เถียงกับเราแล้ว และโต้เถียงมากเสียด้วย ตอนนี้ ท่านจงเอาการลงโทษที่ท่านข่มขู่พวกเรามายังเราดีกว่า ถ้าหากสิ่งที่คุณพูดเป็นความจริง” 33 ฮูดกล่าวว่า “พระเจ้าจะนำมันลงมาแก่พวกท่านถ้าพระองค์ทรงประสงค์และพวกท่านไม่สามารถที่จะหนีไปได้ 34 ถึงแม้ฉันปรารถนาดีต่อพวกท่าน แต่มันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรกับพวกท่านถ้าพระเจ้าทรงปล่อยให้พวกท่านหลงทาง พระองค์คือพระผู้อภิบาลของพวกเขาและยังพระองค์ที่พวกท่านจะถูกนำกลับไป”

35 (โฮมัมมัด) ถ้าพวกเขา กล่าวว่า “เขาปลอมแปลงสิ่งนี้ทั้งหมดขึ้นมาเอง” จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าฉันปลอมแปลงมันขึ้นมาเอง ฉันยอม

จะต้องแบกรับความผิดที่จะติดตามมา แต่ฉันปลอดภัยจากความผิดที่พวกท่านกำลังกระทำ”

³⁶ พระเจ้าได้เปิดเผยเจตนารมณ์แก่นูฮว่า “ไม่มีใครในหมู่คนของเจ้าที่จะศรัทธาในเจ้ามากไปกว่าคนที่ได้ศรัทธาแล้ว ดังนั้น จงอย่าเศร้าโศกเสียใจในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ ³⁷ แต่จงสร้างเรือใหญ่ขึ้นมალำหนึ่งตามคำบัญชาและตามที่เราเปิดเผยให้รู้ และจงอย่าเอ่ยขอรอะไรฉันให้แก่บรรดาผู้ทำความผิด แท้จริง คนพวกนี้จะถูกน้ำท่วมตาย” ³⁸ ดังนั้น นูฮจึงเริ่มสร้างเรือ และคราวใดที่พวกหัวหน้าหมู่ชนของเขาผ่านมาเห็น พวกเขาจะหัวเราะเยาะเขา นูฮได้กล่าวว่า “หัวเราะเยาะเราไปเถอะถ้าหากพวกท่านต้องการ เราเองก็กำลังหัวเราะเยาะพวกท่าน(และความไม่รู้ของพวกท่าน)เช่นกัน ³⁹ เพราะในไม่ช้า พวกท่านจะรู้ว่าใครที่จะได้รับการลงโทษที่ทำให้พวกเขาต้องอับยศ และใครที่จะได้รับการลงโทษอันยาวนานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้”

⁴⁰ เมื่อคำบัญชาของเราได้มาถึงและน้ำเริ่มพวยพุ่งขึ้นมา เราจึงได้บอกนูฮว่า “จงเอาสัตว์ทุกชนิดอย่างละคู่ขึ้นเรือพร้อมกับคนของเจ้าด้วย ยกเว้นคนที่ได้ถูกพระบัญชากำหนดโทษไว้แล้ว และให้เอาบรรดาผู้ศรัทธาขึ้นเรือด้วย” แต่ผู้ศรัทธาที่อยู่กับนูฮมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

⁴¹ นูฮได้กล่าวว่า “จงขึ้นมาบนเรือด้วยพระนามของพระเจ้าไม่ว่ามันจะแล่นหรือจะจอดก็ตาม แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันเป็นผู้ทรงอภิบาลและผู้ทรงเมตตาเสมอ” ⁴² ขณะที่เรือกำลังแล่นพาพวกเขาบนคลื่นใหญ่ดุจดังภูเขาอยู่นั้น นูฮได้ร้องเรียกลูกชายของเขาซึ่งอยู่ห่างออกไปว่า “ลูกเอ๋ย จงขึ้นมาบนเรือลำนี้เถอะและจงอย่าอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ปฏิเสธเลย” ⁴³ แต่ลูกชายของเขาตอบว่า “ฉันจะขึ้นไปหาที่หลบภัยบนภูเขา” นูฮจึงกล่าวว่า “วันนี้ไม่มีสิ่งใดที่จะคุ้มครองป้องกันใครให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าได้ เว้นแต่ผู้ที่พระองค์จะให้ความเมตตาเท่านั้น” ในขณะที่นั่นเอง คลื่นน้ำก็ซัดเข้ามาแยกคนทั้งสองออกจากกันและลูกของเขาก็เป็นหนึ่งในบรรดา

ผู้จมน้ำตาย⁴⁴ และได้มีเสียงส่งลงมาว่า “แผ่นดินเอ๋ย จงกลืนน้ำของเจ้า และฟ้าเอ๋ย จงหยุดหลั่งน้ำฝน” ดังนั้น น้ำจึงได้ซึมหายไปบนแผ่นดิน คำบัญชาของพระองค์ได้เสร็จสิ้นแล้ว และเรือได้จอดอยู่บนภูเขาญีดี และได้มีการประกาศว่า “คนทำความผิดได้ถูกขจัดออกไปหมดแล้ว”

⁴⁵ นูฮฺได้ร้องเรียนต่อพระผู้อภิบาลของเขาโดยกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน ลูกชายของฉันเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของฉันและสัญญาของพระองค์นั้นเป็นความจริง พระองค์ทรงยุติธรรมในบรรดาผู้ตัดสินใจทั้งหมด”⁴⁶ พระองค์ทรงกล่าวว่า “นูฮฺเอ๋ย แท้จริง เรามีได้เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของเจ้า ความจริงแล้ว เขาเป็นคนที่ความประพฤติไม่ดี ดังนั้น จงอย่าถามฉันในสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ ฉันขอตักเตือนเจ้าเพราะเกรงว่าเจ้าจะเป็นเหมือนพวกคนไม่มีความรู้”⁴⁷ นูฮฺได้กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์หากฉันได้ขอพระองค์ในสิ่งที่ฉันไม่มีความรู้ เพราะหากพระองค์มีทรงให้อภัยและทรงเมตตาฉันฉันจะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน”

⁴⁸ พระเจ้าได้กล่าวว่า “นูฮฺเอ๋ย จงลงมา ความสันติและความจำเริญจากเราจะมีแก่เจ้าและแก่ผู้คนที่อยู่กับเจ้าและแก่บรรดาลูกหลานของผู้ที่อยู่กับเจ้า (ส่วนที่ไม่มีความดีนั้น) เราจะประทอนปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาชั่วระยะหนึ่ง แล้วการลงโทษอันเจ็บปวดของเราก็จะมาเยือนพวกเขา”⁴⁹ (ไอ้คนปี) นี่เป็นข่าวแห่งความรันทบอย่างที่เรากำลังเปิดเผยแก่เจ้า เจ้าไม่รู้เรื่องนี้มาก่อน และหมู่ชนของเจ้าก็เช่นกัน ดังนั้น จงอดทน เพราะในที่สุดแล้ว ผู้เกรงกลัวพระเจ้าเท่านั้นจะประสบความสำเร็จ

⁵⁰ และยังหมู่ชนชาวอาด เราได้ส่งฮูดพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขามา เขาได้กล่าวว่า ‘หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มีสิ่งเคารพสักการะอื่นใดนอกจากพระองค์ พวกท่านไม่ได้ทำสิ่งใดนอกจากการเริงเริงใจขึ้นมา’⁵¹ หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันมิได้เรียกร้องรางวัลตอบแทนใดๆสำหรับงานนี้ รางวัลตอบแทนของฉันอยู่ที่พระองค์ผู้ทรง

สร้างฉันขึ้นมา พวกท่านไม่ใช่เหตุผลบ้างหรือ? ⁵² หมูชนของฉันเอ๋ย จงขอการอภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านและจงหันไปหาพระองค์ในการสำนึกผิด และพระองค์จะทรงเปิดประตูแห่งชั้นฟ้าให้แก่พวกท่าน และจะทรงเพิ่มความแข็งแกร่งให้แก่พวกท่านยิ่งขึ้น และจงอย่าหันไปเป็นผู้กระทำผิด”

⁵³ พวกเขากล่าวว่า “ฮุดเอ๋ย ท่านยังมีได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งใดๆมาให้แก่เราและเราก็จะไม่ละทิ้งบรรดารูปเคารพของเราตามที่ท่านบอกและเราจะไม่ศรัทธาในท่าน” ⁵⁴ เราอยากจะบอกว่า “ความจริงแล้ว เทวรูปของเราบางองค์ได้สร้างความชั่วบางอย่างไว้ในตัวท่าน” ฮุดตอบว่า “ฉันขอพระเจ้าให้ทรงเป็นพยาน และพวกท่านก็เป็นพยานด้วยว่าฉันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับบรรดาสิ่งทีพวกท่านนำมาเป็นภาคีกับพระเจ้า” ⁵⁵ ดังนั้น พวกท่านทั้งหมดจะทำอะไรต่อฉันก็ได้และไม่ต้องผ่อนปรนให้แก่ฉัน ⁵⁶ แท้จริง ฉันไว้วางใจในพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่านด้วย ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดที่พระองค์ไม่ได้ทรงยึดหน้าผากของมันไว้ ความเที่ยงตรงคือหนทางแห่งพระผู้อภิบาลของฉัน

⁵⁷ ถ้าพวกท่านหันหลังให้ ตอนนี้ฉันได้นำสาสน์มายังพวกท่านตามวัตถุประสงค์ที่ฉันได้ถูกส่งมาแล้ว พระผู้อภิบาลของฉันจะยกหมูชนอื่นขึ้นมาแทนพวกท่าน และพวกท่านจะไม่สามารถสร้างความเสียหายใดๆให้แก่พระองค์ได้ แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทรงดูแลรักษาทุกสรรพสิ่ง” ⁵⁸ เมื่อคำบัญชาของเราได้มาถึง เราได้ช่วยฮุดและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาให้ปลอดภัยด้วยความเมตตาของเรา และเราได้ช่วยให้พวกเขาหลุดพ้นจากการลงโทษอันโหดร้าย ⁵⁹ เหล่านี้คือชาวอาดัมผู้ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของพวกเขและไม่เชื่อฟังบรรดาศาสนทูตของพวกเขาและปฏิบัติตามคำสั่งของศัตรูแห่งสัจธรรมทุกอย่าง ⁶⁰ ดังนั้น พวกเขากำลังถูกสาปแช่งให้ได้รับเคราะห์กรรมในโลกนี้และในวัน

แห่งการฟื้นคืนชีพด้วย แท้จริงแล้ว พวกอาดได้ปฏิเสธพระผู้อภิบาลของพวกเขา ดังนั้น พวกอาดหมู่ชนของอาด จึงออกไปให้ไกลเกิด

⁶¹ ยังชาวอะมุต เราได้ส่งซอลิสูพี่น้องของเขามา เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกท่านมาจากผืนแผ่นดินและได้ทำให้แผ่นดินเป็นสถานที่อยู่สำหรับพวกท่าน ดังนั้น จงขอร้องโทษต่อพระองค์และหันกลับไปหาพระองค์ด้วยความสำนึกผิด แน่หนอนที่สุดพระผู้อภิบาลของฉันทรงอยู่ใกล้และทรงตอบรับคำวิงวอนเสมอ” ⁶² พวกเขากล่าวว่า “ซอลิสูเอ๋ย เรามีความหวังในตัวท่านมาก แต่ท่านกลับมาห้ามพวกเราไม่ให้เคารพสักการะสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเราเคารพสักการะมาก่อนกระนั้นหรือ? พวกเราชักสงสัยเหลือเกินถึงสิ่งที่ท่านกำลังเรียกร้องพวกเรา” ⁶³ ซอลิสูกล่าวว่า “หมู่ชนของฉันทว่า ถ้าพระผู้อภิบาลของฉันทรงส่งฉันมาพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้งและได้ประทานความเมตตาของพระองค์เป็นการพิเศษแก่ฉันแล้ว ใครเล่าที่จะช่วยฉันให้รอดพ้นจากพระเจ้า ถ้าหากว่าหลังจากนี้ ฉันฝ่าฝืนพระองค์? พวกท่านไม่สามารถช่วยอะไรฉันได้ แต่อาจจะทำให้ฉันวิบัติเร็วขึ้น

⁶⁴ หมู่ชนของฉันทว่า จงระวังให้ดี อูฐตัวเมียของพระเจ้าตัวนี้เป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกท่าน ดังนั้น จงปล่อยให้มันหากินตามลำพังในแผ่นดินของพระเจ้า และจงอย่าทำร้ายมัน มิฉะนั้น พวกท่านจะได้รับการลงโทษในไม่ช้า” ⁶⁵ แต่พวกเขาได้ฆ่ามัน ดังนั้น ซอลิสูจึงได้เตือนพวกเขาว่า “พวกท่านมีเวลาเพียงสามวันที่จะหาความสุขภายในบ้านของพวกท่าน คำเตือนนี้ไม่ใช่เรื่องเท็จ” ⁶⁶ ดังนั้น เมื่อการตัดสินของเราได้มาถึง เราได้ช่วยซอลิสูและบรรดาผู้ศรัทธาร่วมกับเขาด้วยความเมตตาจากเรา และได้ให้พวกเขาพ้นจากความอภัยศอดสูแห่งวันนั้น แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ ⁶⁷ ส่วนบรรดาผู้ทำความผิด

บรรดาลูกสาวของฉัน พวกนางบริสุทธิ์ยิ่งสำหรับพวกท่าน(ถ้าพวกท่านแต่งงาน) ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าเถิดและขออย่าได้ทำให้ฉันต้องอับอายขายหน้าโดยการทำชั่วต่อแขกของฉันเลย ในหมู่พวกท่านไม่มีคนดีสักคนหนึ่งเลยกระนั้นหรือ?” ⁷⁹ พวกเขาคือตอบว่า “ท่านรู้ดีว่าเราไม่ต้องการลูกสาวของท่านและก็รู้ว่าเราต้องการอะไร”

⁸⁰ ลูฐได้กล่าวว่า “ฉันอยากมีอำนาจที่จะหยุดยั้งพวกท่านหรือหาที่อื่นมันคงไว้สำหรับหลบภัยเสียเหลือเกิน” ⁸¹ พวกเขาก็คงกล่าวว่า “ลูฐเอ๋ย เราเป็นทูตของพระผู้อภิบาลของท่าน พวกเราจะไม่สามารถทำร้ายใดๆท่านได้ ดังนั้น จงออกไปจากที่นี่กับครอบครัวของท่านในยามสุดท้ายของกลางคืนและจงอย่าให้ผู้ใดในหมู่พวกท่านหันกลับไปมองข้างหลัง แต่ภรรยาของเจ้าจะได้พบกับความหายนะ แท้จริง การลงโทษได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเราในตอนเช้าและยามเช้ากำลังใกล้เข้ามาแล้วมิใช่หรือ?” ⁸² เมื่อเวลาแห่งการตัดสินมาถึง เราได้พลิกแหล่งที่อยู่อาศัยของผู้คนคว่ำลงและได้ทำให้หินที่ถูกเผากระหน่ำลงมาดังท่าฝน ⁸³ ตกลงมา พวกเขาคตามทีพระผู้อภิบาลของเจ้ากำหนดไว้เป็นการเฉพาะ การลงโทษเช่นนั้นไม่ไกลจากพวกที่ก่อความผิดไว้

⁸⁴ ยังชาวมัดยัน เราได้ส่งซุฮัยบ์พี่น้องของพวกเรา มา เขากล่าวว่า “ผู้คนของฉัน จงเคารพสักการะพระเจ้า พวกท่านไม่มีสิ่งเคารพสักการะใดๆนอกไปจากพระองค์ จงอย่าให้การซังและดวงขาดตกบกพร่อง ฉันเห็นพวกท่านมีความเจริญมั่งคั่งอยู่ในขณะนี้ แต่ฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษของวันที่พวกท่านจะถูกปิดล้อม” ⁸⁵ ผู้คนของฉัน จงซังดวงให้ตรงตามจำนวนโดยเที่ยงธรรม และจงอย่าหลอกลวงผู้คนโดยให้เขาน้อยลงและจงอย่าแพร่ความเสียหายในแผ่นดิน ⁸⁶ สิ่งทีพระเจ้าทิ้งไว้กับพวกท่านนั้นเป็นสิ่งที่ดีทีสุดแล้วสำหรับพวกท่านถ้าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา ฉันไม่ได้ถูกแต่งตั้งมาเป็นผู้พิทักษ์พวกท่าน”

⁸⁷ พวกเขากล่าวว่า “ซุฮัยบ์ การสวดวิงวอนของท่านบอกท่านว่า

เราต้องทิ้งสิ่งที่บรรพบุรุษของเราเคารพสักการะและเราต้องหยุดใช้ทรัพย์สินของเราตามที่เราต้องการหรือ? มีแต่ท่านคนเดียวที่แน่และที่เป็นผู้โอบอ้อมอารีและเที่ยงธรรม”

⁸⁸ เขา(ซุฮัยบ์)กล่าวว่า “โอ้ ผู้คนของฉัน พวกท่านคิดอะไรซี ถ้าฉันนำหลักฐานอันชัดเจนจากพระผู้อภิบาลของฉันและพระองค์ได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดีแก่ฉันจากพระองค์เอง(ฉันไม่ควรจะนำทางพวกท่านหรือ?) ฉันไม่ต้องการทำสิ่งที่ฉันห้ามพวกท่านไม่ให้ทำเพราะฉันต่อต้านพวกท่าน ฉันแค่เพียงต้องการเปลี่ยนแปลงพวกท่านให้ดีขึ้นเท่าที่ฉันมีความสามารถเท่านั้น และฉันไม่สามารถประสบความสำเร็จหากพระเจ้าไม่ช่วยเหลือ ฉันวางใจในพระองค์และยังพระองค์ที่ฉันจะกลับไป ⁸⁹ โอ้ ผู้คนของฉัน จงอย่าให้ความดีอันของพวกท่านนำพวกท่านไปสู่ชะตากรรมที่เหมือนกับผู้คนของนุฮหรือฮูดหรือซอลิฮเลย และคนของลุดก็เพิ่งถูกลงโทษไปเมื่อไม่นานมานี้ ⁹⁰ จงขอการอภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านและจงหันไปยังพระองค์เพื่อการอภัยโทษ เพราะพระผู้อภิบาลของฉันเป็นผู้ทรงปรานีและทรงรักสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมา”

⁹¹ พวกเขาตอบว่า “ซุฮัยบ์ เราไม่เข้าใจในสิ่งที่ท่านพูด ความจริงแล้วเราเห็นว่าท่านไม่มีอำนาจในหมู่เรา ถ้ามิใช่เพราะครอบครัวของท่าน เราจะไม่เอาหินขว้างท่านให้ตายไปแล้ว เพราะท่านไม่เข้มแข็งพอที่จะทำอะไรเราได้” ⁹² เขากล่าวว่า “โอ้ผู้คนของฉัน พวกท่านคิดว่าเผ่าของฉันยิ่งใหญ่กว่าพระเจ้ากระนั้นหรือ? พวกท่านไม่คำนึงถึงพระเจ้าเลย จงรู้ไว้เถิดว่าพระผู้อภิบาลของฉันทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่พวกท่านทำ ⁹³ โอ้ผู้คนของฉัน พวกท่านจะทำอะไรก็ทำไป ฉันจะทำตามทางของฉัน แล้วพวกท่านจะรู้เองว่าใครจะได้รับการลงโทษอย่างอภัยและใครเป็นผู้ไถ่โทษ คอยดูก็แล้วกัน และฉันก็จะคอยดูอยู่ด้วยเช่นกัน”

⁹⁴ เมื่อคำบัญชาของเรามาถึง เราได้ช่วยซุฮัยบ์และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาให้รอดพ้นด้วยความเมตตาจากเราเอง ส่วนบรรดาผู้ทำความ

ผิดนั้นตกใจต่อเสียงกัมปนาทจนพวกเขาต้องนอนตายอยู่ในบ้านของพวกเขา⁹⁵ รวากับว่าพวกเขาไม่เคยอาศัยอยู่ที่นั่นมาก่อน ชาวมัดยันถูกทำลายหมดสิ้นไปเหมือนกับที่เกิดกับชาวอะมูด

⁹⁶ เราได้ส่งมุซาพร้อมกับสัญญาณของเราและอำนาจที่ชัดเจน
⁹⁷ มายังฟาโรห์และพวกขุนนางของเขา แต่พวกเขาปฏิบัติตามคำบัญชาของฟาโรห์และคำบัญชาของฟาโรห์นั้นไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง⁹⁸ เขาจะยืนอยู่ข้างหน้าผู้คนของเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพและจะนำพวกเขาไปสู่นรกชั่วช้าแห่งสถานที่ที่พวกเขาถูกนำไป⁹⁹ การสาปแช่งจะมีขึ้นกับพวกเขาในโลกนี้และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพด้วย ช่างเป็นสิ่งเลวร้ายเหลือเกินที่พวกเขาได้รับ

¹⁰⁰ นี่เป็นเรื่องราวของบางเมืองก่อนหน้าที่เราได้เล่าให้เจ้ารู้ บางเมืองยังคงมีอยู่ ในขณะที่บางเมืองผูกพันเสื่อมโทรมจนแทบไม่เห็นซากแล้ว¹⁰¹ เรามีไคอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง เมื่อการตัดสินของพระผู้อภิบาลของเจ้าได้มาถึง บรรดารูปเคารพที่พวกเขาวิงวอนนั้นไม่อาจช่วยอะไรพวกเขาได้เลย มีหน้ชา้มันยังเร่งให้ความหายนะมาเร็วขึ้นและหนักขึ้น

¹⁰² นั่นเป็นการลงโทษของพระผู้อภิบาลของเจ้าเมื่อพระองค์ทรงทำลายเมืองทั้งหลายในท่ามกลางความบาปของพวกเขา การลงโทษของพระองค์นั้นน่ากลัวและเจ็บปวดยิ่งนัก¹⁰³ ในนั้นมีสัญญาณสำหรับผู้กลัวการลงโทษในวันโลกหน้า นั่นคือวันที่มนุษย์จะถูกรวมเข้าด้วยกันและวันที่ทุกคนจะอยู่ด้วยกัน¹⁰⁴ เราจะยืดเวลามันออกไปเพียงแค่วะเวลาที่กำหนดไว้เท่านั้น¹⁰⁵ และเมื่อวันนั้นมาถึง จะไม่มีใครกล้าพูดอะไรนอกจากพระเจ้าจะทรงอนุญาต แล้วบางคนจะมีทุกข์ในขณะที่บางคนจะมีความสุข

¹⁰⁶ บรรดาผู้มีทุกข์นั้นจะอยู่ในไฟนรกซึ่งในที่นี้พวกเขาจะหอบและถอนหายใจ¹⁰⁷ พวกเขาจะพำนักรอยู่ในนั้นตราบนานที่ชันฟ้าทั้งหลาย

และแผ่นดินยังคงดำรงอยู่ เว้นเสียแต่ว่าพระองค์จะทรงประสงค์เป็นอย่างอื่น แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้ามีอำนาจเต็มที่จะทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์¹⁰⁸ ส่วนบรรดาผู้มีความสุขนั้น พวกเขาจะอยู่ในสวนสวรรค์และพำนักอยู่ในนันทราบนานที่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินดำรงอยู่เว้นเสียแต่ว่าพระองค์จะทรงประสงค์เป็นอย่างอื่น พวกเขาจะได้รับสิ่งรื่นรมย์ที่ไม่มีวันสิ้นสุด¹⁰⁹ ดังนั้น (นบีเอ๋ย)จงอย่าสงสัยอะไรเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ เพราะพวกเขามีได้เคารพสักการะสิ่งใดนอกไปจากสิ่งที่บรรพบุรุษของพวกเขาเคารพสักการะก่อนหน้านี้ และเราจะตอบแทนพวกเขาอย่างครบถ้วนในส่วนของพวกเขาโดยมีชาติตกบกพร่องสิ่งใด

¹¹⁰ เราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซาก่อนหน้านี้และได้มีการขัดแย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับมันเช่นกัน ถ้าหากไม่มีคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของเจ้ากำหนดไว้ก่อนหน้านี้ บรรดาผู้สร้างความขัดแย้งคงถูกตัดสินไปนานแล้ว ความจริง พวกเขาสงสัยและไม่แน่ใจเกี่ยวกับเรื่องนี้¹¹¹ พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงตอบแทนพวกเขาทุกคนอย่างครบถ้วนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ พระองค์ทรงรู้อย่างเต็มเปี่ยมถึงสิ่งที่พวกเขากำลังทำ

¹¹² ดังนั้น จงยืนยันอย่างต่อเนื่อง(ในหนทางที่เที่ยงตรง)ตามที่เจ้าได้ถูกบัญชาพร้อมกับบรรดาผู้ที่หันไปยังพระเจ้ากับเจ้า และจงอย่าฝ่าฝืนขอบเขต แท้จริง พระองค์ทรงเฝ้ามองสิ่งที่ผู้เจ้ากระทำ¹¹³ และจงอย่าคล้อยตามบรรดาผู้ทำความผิด เพราะมีเช่นนั้นแล้ว ไฟจะแผ้วพานเจ้าและเจ้าจะไม่มีใครคุ้มครองเจ้าจากพระเจ้าและเจ้าจะไม่ได้รับความช่วยเหลือใดๆ¹¹⁴ จงดำรงนามาซในตอนเช้าและตอนค่ำและในระหว่างบางตอนของกลางคืน แท้จริง ความดีจะช่วยขัดความชั่ว นี่คือข้อดักเตือนสำหรับผู้ใส่ใจ¹¹⁵ จงอดทน เพราะพระเจ้ามีทรงทำให้รางวัลของผู้กระทำความดีสูญเปล่า

¹¹⁶ แล้วทำไมในหมู่ชนก่อนหน้านี้เจ้าจึงไม่มีบรรดาคนดีที่จะมาห้ามปรามคนที่ก่อความเสียหายในแผ่นดิน? ยกเว้นเพียงไม่กี่คนที่เราได้ช่วย

เหลือ? แต่บรรดาผู้ทำความผิดนั้นแสวงหาความสุขสำราญทางโลกของพวกเขา และพวกเขาได้กลายเป็นผู้ทำความผิด¹¹⁷ พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นมิใช่ผู้ทรงทำลายบ้านเมืองใดโดยปราศจากความยุติธรรมขณะที่ชาวเมืองนั้นกำลังพยายามทำความดี

¹¹⁸ พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทำให้มนุษย์ทั้งหลายเป็นหมู่ชนเดียวก็ได้ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ แต่ตอนนี้ พวกเขายังคงปฏิบัติตามแนวทางที่ขัดแย้งกันอยู่¹¹⁹ และเพื่อการนี้พระองค์ได้ทรงสร้างพวกเขาขึ้นมา ยกเว้นบรรดาผู้ที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเมตตา วาณะของพระผู้อภิบาลของเจ้าที่ว่า “ฉันจะทำให้รกรงเต็มไปด้วยฉุนและมนุษย์” จะเป็นจริง

¹²⁰ (ไอ้มูฮัมมัด) เราได้บอกเล่าเรื่องราวของบรรดาศาสนทูตให้แก่เจ้าก็เพื่อที่จะทำให้หัวใจของเจ้าเข้มแข็งขึ้นด้วยเรื่องเหล่านี้ และเจ้าได้รับรู้ความจริงจากเรื่องเหล่านี้แล้ว และเป็นคำเตือนใจสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

¹²¹ ส่วนผู้ไม่เชื่อนั้น จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านจงปฏิบัติไปตามทางของพวกท่านและเราก็จะปฏิบัติตามทางของเราเช่นกัน”¹²² และจะคอยดูบันปลายของมัน และเราก็จะคอยดูด้วยเช่นกัน”¹²³ ความรู้เรื่องสิ่งเร้นลับในชั้นทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้าเท่านั้น ทุกสิ่งจะกลับไปยังพระองค์ ดังนั้น (โอ้นบี) จงเคารพสักการะพระองค์และจงวางใจในพระองค์ เพราะพระผู้อภิบาลของเจ้ามิทรงเจยเมยในสิ่งที่เจ้ากำลังกระทำ

12. โจเซฟ

ยูซุฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม รอ

นี่คือข้อความจากคัมภีร์ที่ชัดเจน ² เราได้ส่งกรูอานลงมาในภาษาอาหรับ เพื่อสุเจ้าจะได้เข้าใจมัน ³ (โอมฺฮัมมัด) เราจะเล่าเรื่องราวที่ดีที่สุดในการประทานกรูอานนี้ให้แก่เจ้า ถึงแม้ว่าก่อนหน้านี้เจ้าไม่รู้เรื่องนี้เลย

⁴ เมื่อยูซุฟได้บอกพ่อของเขาว่า “พ่อครับ ฉันฝันเห็นดาวสิบเอ็ดดวง และดวงอาทิตย์และดวงจันทร์กราบบนบอบต่อฉัน” ⁵ พ่อของเขาจึงบอกว่า “ลูกเอ๋ย จงอย่าบอกเรื่องความฝันนี้ให้แก่บรรดาพี่ๆของเจ้ารู้ มิเช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะคิดแผนการร้ายต่อเจ้า จงระวังให้ดี เพราะชาตานั้นเป็นศัตรูตัวฉกาจของมนุษย์” ⁶ พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงเลือกเจ้า และจะทำให้เจ้ามีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงปัญหาต่างๆ พระองค์จะทรงประทานความโปรดปรานอันสมบูรณ์ของพระองค์แก่เจ้าและแก่ลูกหลานของเยก๊อบ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงประทานความโปรดปรานอันสมบูรณ์แก่บรรพบุรุษทั้งสองของเจ้า คืออิบรอฮีมและอิสฮาก แท้จริงพระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁷ แน่นอน ในเรื่องราวของยูซุฟและพี่น้องของเขานั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับผู้สอบถาม ⁸ (เรื่องราวเริ่มต้นขึ้น)เมื่อพวกพี่ๆของเขาพูดกันว่า “ยูซุฟและน้องชายของเขา(บินยามิน)เป็นที่รักของพ่อมากกว่าพวกเราถึงแม้ว่าเราจะเป็นกลุ่มที่กลมเกลียวกันก็ตาม แน่นอนเลยว่าพ่อของเราผิดชัดๆ” ⁹ ดังนั้น พวกเราจึงฆ่ายูซุฟเสียหรือไม่ก็เอาเขาไปโยนทิ้งที่โหลสักแห่ง ทั้งนี้เพื่อที่พ่อของพวกเขาจะได้หันความสนใจไปยังพวกเจ้าเพียงอย่างเดียว หลังจากนั้น พวกเขาก็จะกลายเป็นคนดีอีกครั้งหนึ่ง”

¹⁰ มีคนหนึ่งในหมู่พวกเขา กล่าวว่า “อย่าฆ่ายูซูฟเลย แต่ถ้าหากเจ้าต้องทำอะไรบางอย่าง จงจับเขาโยนลงไป ในบ่อน้ำที่ ไนล์สักระหว่าง บางที พวก กองคาราวานที่ผ่านมาอาจจะเอาตัวเขาขึ้นมาจากบ่อน้ำได้”

¹¹ (หลังจากปรึกษากันแล้ว) พวกเขาได้กล่าวกับพ่อของพวกเขาว่า “พ่อครับ ทำไมพ่อไม่ไว้วางใจพวกเราในเรื่องของยูซูฟทั้งๆที่พวกเราเป็นผู้หวังดีต่อเขา? ¹² พรุ่งนี้ ให้เขาไปกับพวกเราเถิดเพื่อที่เขาจะได้เที่ยวเล่น สนุกสนาน พวกเราจะดูแลเขาเอง” ¹³ พ่อของพวกเขา กล่าวว่า “ฉันไม่สบายใจที่จะให้เขาไปกับพวกเจ้า เพราะฉันกลัวว่าหมาป่าจะกินเขาเมื่อ เจ้าไม่เฝ้าระวัง” ¹⁴ พวกเขาตอบว่า “ถ้าหากหมาป่าจะกินเขาในกลุ่มของ พวกเราก็คงกลมเกลียวกัน พวกเราก็เป็นคนที่ไม่มีความอะไรเลย”

¹⁵ หลังจากนั้น เมื่อพวกเขาพา ยูซูฟ ออกไปแล้ว พวกเขาได้ตัดสินใจโยนยูซูฟลงไปในบ่อน้ำ เราจึงได้เปิดเผยเจตนาของเรากับเขา ว่า “วันหนึ่งเจ้าจะได้เตือนพวกเขาถึงการกระทำดังกล่าวอย่างแน่นอน เมื่อพวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใคร” ¹⁶ เมื่อตกน้ำ พวกเขาได้กลับมาหาพ่อ ของพวกเขาพลางร้องไห้คร่ำครวญ ¹⁷ พวกเขา กล่าวว่า “พ่อครับ ตอนที่เรากำลังสนุกอยู่กับการวิ่งแข่งกัน เราทิ้งยูซูฟไว้กับสิงห์ของพวก เรา หมาป่าได้มากินเขา แต่พ่อคงจะไม่เชื่อเราถึงแม้เราจะพูดความจริง ก็ตาม” ¹⁸ และพวกเขาได้นำเสื้อของยูซูฟที่มีเลือดปลอมติดอยู่มาให้ดู ด้วย เมื่อได้ยินเช่นนั้น พ่อของพวกเขาได้กล่าวว่า “ไม่ใช่เช่นนั้นหรอก จิตใจชั่วของพวกเจ้าต่างหากที่ได้ทำให้การกระทำอันชั่วร้ายนี้เป็นเรื่อง ง่ายสำหรับพวกเจ้า อย่างไรก็ตาม ฉันจะอดทนด้วยความสงบ พระเจ้า เท่านั้นที่จะช่วยเหลือฉันในสิ่งที่พวกเจ้าทำขึ้นมา”

¹⁹ มีกองคาราวานขบวนหนึ่งได้ผ่านมาที่นั่น พวกเขาได้ส่งคนตักน้ำ ออกไปหาน้ำ และเมื่อคนตักน้ำหย่อนถุงน้ำลงไปในบ่อ เขาได้ตะโกน ออกมาว่า “พวกเรา มีข่าวดี ในนี้มีเด็กคนหนึ่ง” ดังนั้น พวกเขาจึงได้ชวน เขาไว้เหมือนเป็นสินค้าชิ้นหนึ่ง แต่พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขากำลัง

ทำ²⁰ ต่อมาพวกเขาได้ขายเขาไปด้วยราคาดี๋เล็กน้อยเป็นเงินเพียงไม่กี่ดิรฮัม และพวกเขาไม่ได้หวังว่าจะได้ราคามากมายจากเขา

²¹ คนอียิปต์ที่ซื้อเขาไปได้พูดกับภรรยาของเขาว่า “จัดหาที่พัคให้เขาอยู่อย่างมีเกียรติ บางที เขาอาจจะมียะประโยชน์ต่อเรา หรือเราอาจรับเขาเป็นบุตรของเรา” ด้วยเหตุนี้เอง เราได้ให้ยูซุฟมีที่อยู่ในแผ่นดินนั้น และได้สอนเขาให้เข้าใจถึงความหมายของเหตุการณ์ต่างๆ พระเจ้าทรงทำสิ่งใดก็ได้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แต่คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจสิ่งนี้²² เมื่อยูซุฟบรรลุนิติภาวะเป็นผู้ใหญ่ เราได้ประทานการตัดสินใจที่ถูกต้องและความรู้ให้แก่เขา นี่คือวิธีการที่เราตอบแทนคนดี

²³ อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงในบ้านที่เขาอาศัยอยู่นั้นต้องการยั่วยวนเขาวันหนึ่ง นางได้ปิดประตูและกล่าวว่า “มานิชิ” ยูซุฟได้ตอบว่า “ขอพระเจ้าทรงคุ้มครองฉันจากสิ่งนี้ด้วยเถิด สามียังของนางเป็นนายของฉันและเขาปฏิบัติต่อฉันอย่างให้เกียรติ แน่หนอ คนทำความผิดนั้นไม่มีวันได้รับความเจริญ”²⁴ นางได้เข้ามาหาเขา และเขาอาจจะเข้าไปหานางแล้วถ้าหากเขาไม่เห็นสัญญาณจากพระเจ้าผู้อภิบาลของเขา เราทำเช่นนั้นเพื่อที่เราจะได้ขจัดความชั่วและความลามกออกไปจากตัวเขา แท้จริง เขาเป็นหนึ่งในบรรดาบ่าวที่ได้รับการคัดเลือกของเรา

²⁵ ในที่สุด ยูซุฟได้วิ่งไปที่ประตูโดยที่นางได้วิ่งตามไป นางดึงเสื้อของเขาฉีกขาดจากทางด้านหลังและทั้งสองได้พบกับสามียังของนางที่ประตู นางจึงร้องออกมาว่า “คนที่คิดล่่วงละเมิดภรรยาของท่านควรจะถูกลงโทษอย่างไรถึงจะสาสม ช้ช่กูหรือทรมานอย่างสาหัส?”²⁶ ยูซุฟกล่าวว่า “นางต่างหากที่ยั่วยวนฉัน” มีคนในครอบครัวของนางคนหนึ่งออกมาให้คำแนะนำว่า “ถ้าหากเสื้อของยูซุฟฉีกขาดทางด้านหน้า นางก็พูดจริงและเขาเป็นผู้โกหก”²⁷ แต่ถ้าเสื้อของเขฉีกขาดทางด้านหลัง นางก็เป็นผู้โกหกและเขาพูดจริง”²⁸ เมื่อสามียังเห็นเสื้อของยูซุฟถูกฉีกขาดทางด้านหลัง เขาได้กล่าวว่า “นี่เป็นอุบายชั่วของเธอแท้ๆ อุบายของเธอช่างเหลือ

เกินเสียจริง ๆ ²⁹ ยูซุฟเอ๋ย ปล่อยเรื่องนี้ไปเสีย แต่เธอจงขอภัยโทษสำหรับบาปของเธอ เพราะเธอเป็นผู้ผิดจริง”

³⁰ พวกผู้หญิงในเมืองได้เริ่มซุบซิบกันถึงเรื่องนี้โดยกล่าวว่า “ภรรยาของผู้สูงศักดิ์(อะซีซ)ได้ยั่วยวนทาสหนุ่มของนางเพราะนางได้หลงรักเขา เราคิดว่านางทำผิดชัดๆ” ³¹ เมื่อนางได้ยินคำพุดนินทาของผู้หญิงเหล่านั้น นางจึงได้เชิญผู้หญิงเหล่านั้นมางานเลี้ยงที่บ้านของนางและนางได้เตรียมหมอนสำหรับงานนี้ไว้ และจัดเตรียมมิด(สำหรับปกผลไม้)วางไว้ให้ผู้หญิงแต่ละคนด้วย (ขณะที่ผู้หญิงเหล่านั้นกำลังปกผลไม้) นางได้เรียกยูซุฟให้ออกมาปรากฏตัว เมื่อพวกผู้หญิงเห็นเขา พวกนางต่างตกตะลึง(ในความหล่อเหลาของเขา)จนมีดบาดมือตัวเองและอุทานออกมาว่า “พระเจ้าช่วยเราด้วย เขาไม่ใช่คนธรรมดาแล้ว แต่เขาเป็นทูตสวรรค์ผู้ทรงเกียรติแน่ๆ” ³² นางได้กล่าวว่า “นี่แหละคนที่พวกเรอนินทาฉัน ไม่ต้องสงสัยเลย ฉันยั่วยวนเขา แต่เขาหลบหนี ถ้าหากเขายังไม่ตอบสนองคำสั่งของฉันอีกละก็ ที่นี้ เขาจะถูกจำคุกและกลายเป็นผู้ได้รับความอับยศ” ³³ ยูซุฟกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันอยากจะเข้าคุกมากกว่าสิ่งที่พวกเขากำลังเชิญชวนฉัน หากพระองค์ไม่ทรงช่วยจัดแผนการชั่วร้ายนี้ออกไปจากฉัน ฉันอาจจะหลงติดกับการยั่วยวนของพวกนางอีก และฉันจะกลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่คนโง่เขลา” ³⁴ พระผู้อภิบาลของเขได้ตอบรับคำวิงวอนของเขาและได้ทรงบริหารจัดการล่อลวงของพวกนางไปจากเขา แท้จริง พระองค์ทรงได้ยินทุกคนและทรงรู้ทุกสิ่ง

³⁵ ถึงแม้พวกเขาได้เห็นหลักฐานทุกอย่างแล้วก็ตาม แต่พวกเขายังคิดว่าน่าจะนำตัวเขาไปขังคุกไว้สักกระยะหนึ่งจะดีกว่า ³⁶ ปรากฏว่าปาวคนอื่นๆอีกสองคนได้เข้าคุกไปกับเขาด้วย หนึ่งในสองคนนั้นกล่าวว่า “ฉันฝันเห็นตัวฉันกำลังคั่นเหล้าองุ่น” และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า “ฉันฝันเห็นตัวกำลังแบกขนมปังอยู่บนหัวและมีนกมาจิกกิน จงทำนายฝันให้เราหน่อย เพราะเราเห็นว่าท่านเป็นคนดี”

³⁷ ยูซุฟตอบว่า “ฉันจะบอกถึงการทำนายฝันให้ท่านรู้ก่อนที่อาหารของท่านจะมาถึงท่าน นี่เป็นส่วนหนึ่งของความรู้ที่พระผู้อภิบาลของฉันได้ทรงประทานแก่ฉัน ฉันได้ทั้งศาสนาของผู้คนที่ไม่ศรัทธาในพระเจ้าและผู้ปฏิเสธโลกหน้าไปแล้ว ³⁸ ฉันปฏิบัติตามแนวทางของบรรพบุรุษของฉัน นั่นคือ อิบรอฮีม อิสฮากและยะก๊อบ และมันไม่ใช่เราที่จะไปเอาผู้ใดมาเป็นภาคีร่วมกับพระเจ้า นี่คือการโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อเราและต่อมนุษยชาติ แต่ความมนุษย์ส่วนใหญ่ไม่กตัญญู ³⁹ เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย บอกหน่อยซิว่าฉันไหนดีกว่ากัน พระเจ้าต่าง ๆ มากมายหรือพระองค์เดียวผู้ทรงมีอำนาจทุกอย่าง? ⁴⁰ ทุกสิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะนอกไปจากพระองค์นั้นเป็นเพียงชื่อที่พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านตั้งกันขึ้นมาเอง เป็นชื่อที่พระเจ้าไม่ได้ส่งอำนาจใด ๆ มาให้แก่พวกมัน อำนาจสูงสุดเป็นของพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น พระองค์ได้ทรงบัญชาพวกท่านว่าจงอย่าเคารพสักการะผู้ใดนอกไปจากพระองค์ นี่คือการอันถูกต้องและเที่ยงตรง แต่ความมนุษย์ส่วนใหญ่ไม่รู้

⁴¹ เพื่อนร่วมคุกทั้งสองของฉันเอ๋ย นี่คือการทำนายฝัน คนหนึ่งจะรินเหล้าถวายเจ้านายของเขา ส่วนอีกคนหนึ่งจะถูกตรึงกางเขนและนกจะจิกกินที่หัวของเขา เรื่องที่พวกท่านอยากรู้นั้นได้ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว” ⁴² แล้วยูซุฟได้พูดกับคนหนึ่งที่เขาคิดว่าจะได้รับการปล่อยตัว เขากล่าวว่า “จงเอ๋ยถึงฉันให้เจ้านายของท่านได้รู้ด้วย” แต่ซาตานได้ทำให้เขาลืมเอ๋ยถึงยูซุฟให้เจ้านายของเขาฟัง ดังนั้น ยูซุฟจึงต้องอยู่ในคุกเป็นเวลาหลายปี

⁴³ วันหนึ่ง กษัตริย์ได้กล่าวว่า “ฉันฝันเห็นวัวตัวเมียอ้วนเจ็ดตัวกำลังถูกวัวตัวเมียผอมเจ็ดตัวกินและเห็นฝักข้าวโพดสีเขียวเจ็ดฝักและที่แห้งอีกเจ็ดฝัก ขุนนางของฉัน ทำนายความฝันให้ฉันหน่อยซิถ้าหากพวกท่านเข้าใจความหมายของความฝัน” ⁴⁴ พวกเขาตอบว่า “นี่เป็นความฝัน

ที่สับสน และพวกเราไม่เข้าใจความหมายของมัน” ⁴⁵ แล้วหนึ่งในสองนักโทษที่ถูกปล่อยตัวออกมาได้นึกถึงสิ่งที่ผ่านมาเป็นเวลานานแล้วได้เขากล่าวว่า “ฉันจะบอกความหมายของความฝันให้ถ้าหากท่านเพียงแค่ส่งฉันไปหาเยซูฟในคุก”

⁴⁶ (เมื่อพบกับเยซูฟ) เขาได้กล่าวว่า “เยซูฟผู้มีสัจจะวาจา จงทำนายฝันเรื่องวัวตัวเมียอ้วนเจ็ดตัวกำลังถูกวัวผอมเจ็ดตัวกิน และข้าวโพดเขียวเจ็ดฝักและที่แห่งอีกเจ็ดฝักให้ฉันฟังหน่อยซิ เพื่อที่ฉันจะได้กลับไปบอกผู้คนและพวกเขาจะได้เข้าใจ” ⁴⁷ เยสุฟตอบว่า “พวกท่านจงไถหว่านแผ่นดินเป็นเวลาเจ็ดปีต่อเนื่องกันตามปกติ แต่จงปล่อยสิ่งที่ท่านเก็บเกี่ยวมาให้ให้อยู่ในฝักของมัน ยกเว้นเท่าที่ท่านจะนำมากิน ⁴⁸ หลังจากนั้นจะมีความอดอยากขาดแคลนเกิดขึ้นเป็นเวลาเจ็ดปีซึ่งในช่วงนั้นจะไม่มีอะไรเหลือเลยนอกจากสิ่งที่พวกท่านได้เก็บสำรองไว้” ⁴⁹ หลังจากนั้นจะมีปีหนึ่งซึ่งฝนตกชุกและพวกเขาจะได้คั้นน้ำจากพืชผล(องุ่นและน้ำมัน)อีกครั้งหนึ่ง”

⁵⁰ กษัตริย์กล่าวว่า “จงนำตัวเขามาหาฉัน” แต่เมื่อตัวแทนของกษัตริย์มาหาเขา เยสุฟได้กล่าวว่า “จงกลับไปหานายของท่านและขอให้เขาสอบสวนเกี่ยวกับเรื่องของผู้หญิงที่ถูกมีดบาดมือ แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทรงรอบรู้ถึงอุปายของคนพวกนั้น” ⁵¹ กษัตริย์จึงได้ถามพวกผู้หญิงเหล่านั้นว่า “พวกนางจะพูดอะไรเกี่ยวกับเรื่องเมื่อตอนที่พวกนางพยายามแย่งยวนเยซูฟ?” พวกผู้หญิงตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า “ขอพระเจ้าทรงคุ้มครองเรา พวกเราไม่พบความชั่วอันใดในตัวเขา” ภรรยาของผู้สูงศักดิ์ได้สารภาพว่า “ตอนนี้ ความจริงได้เป็นที่เปิดเผยแล้ว ฉันเองที่พยายามจะยั่วยวนปลุกปล้ำเขา ความจริงแล้ว เขาเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์”

⁵² เยสุฟกล่าวว่า “โดยการสอบสวนเรื่องนี้ ฉันต้องการให้เขา(อะซีส)รู้ว่าฉันมิได้คิดคดต่อเขาลับหลังและเพื่อที่เขาจะได้รู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงทำให้แผนการของพวกหลอกลวงเป็นผลสำเร็จ” ⁵³ แต่ฉันมิได้ถือว่าตัวฉัน

ปลอดภัยจากบาป เพราะวิญญาณนั้นกระตุนมนุษย์ไปสู่ความชั่ว เว้นเสียแต่ว่าพระผู้อภิบาลของฉันทรงเมตตา แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทนเป็นผู้ทรงภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ”

⁵⁴ กษัตริย์ได้กล่าวว่า “จงไปนำตัวเขามายังฉันทนเพื่อที่ฉันทนจะได้ให้เขาอยู่ใกล้ชิดกับฉันทนเป็นการเฉพาะ” เมื่อยูซุฟได้พบกับกษัตริย์ กษัตริย์ได้กล่าวว่า “นับแต่บัดนี้ไป เจ้าได้รับตำแหน่งอันมีเกียรติอยู่กับเราและเจ้าได้รับความไว้วางใจอย่างเต็มที่” ⁵⁵ ยูซุฟกล่าวว่า “โปรดให้ยังฉางทรัพยากรทั้งหมดของแผ่นดินนี้อยู่ในการควบคุมดูแลของฉันทน เพราะฉันทนรู้วิธีการดูแลรักษามันและมีความรู้ด้วย” ⁵⁶ ด้วยเหตุนี้เองที่เราได้ให้อำนาจแก่ยูซุฟในแผ่นดิน เขาจะอยู่ที่ไหนก็ได้ตามที่เขาต้องการ เราประทานความเมตตาแก่ใครก็ตามที่เราประสงค์ และเราไม่ทำให้รางวัลตอบแทนของผู้ทำความดีต้องเสียหาย ⁵⁷ แต่รางวัลตอบแทนของชีวิตในโลกหน้านั้นดีกว่ามากมายสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและประพฤติตนอย่างเกรงกลัวพระเจ้า

⁵⁸ พี่ของยูซุฟได้มาถึงอียิปต์และปรากฏตัวต่อหน้าเขา ยูซุฟจำพวกพี่ๆของเขาได้ แต่พวกพี่ๆจำเขาไม่ได้ ⁵⁹ เมื่อเขาได้จัดเตรียมอาหารที่จำเป็นแก่พวกพี่ๆแล้ว เขาได้กล่าวว่า “จงนำน้องชายจากพ่อของพวกท่านมาหาฉันทน พวกท่านไม่เห็นหรือว่าฉันทนให้พวกท่านอย่างเต็มที่ และฉันทนดีที่สุดในการบรรดาผู้ต้อนรับ? ⁶⁰ แต่ถ้าพวกท่านไม่นำเขามาหาฉันทน พวกท่านจะไม่ได้รับเมล็ดข้าวจากฉันทนอีก และพวกท่านก็ไม่ควรแม้แต่จะมาใกล้ฉันทนอีก” ⁶¹ พวกเขตอบว่า “เราจะพยายามอย่างดีที่สุดที่จะหว่านล้อมพ่อของเราให้ส่งเขามากับเรา เราจะทำอย่างดีที่สุด”

⁶² ยูซุฟได้บอกพวกคนใช้ของเขาว่า “จงแอบเอาเงินที่พวกเขานำมาแลกเมล็ดข้าวใส่เข้าไปในถุงกระสอบของพวกเขา เพื่อที่ว่าเมื่อพวกเขากลับไปถึงบ้านแล้ว พวกเขาจะกลับมาอีก” ⁶³ เมื่อพวกเขาได้กลับไปหาพ่อของพวกเข พวกเขาได้กล่าวว่า “พ่อครับ นับแต่บัดนี้ไป เราจะถูกห้าม

มิให้รับเมล็ดข้าวอีก กรุณาส่งน้องของเรา(บิณยามิน)ไปกับเราเถิด เพื่อที่เราจะได้นำส่วนดวงของเรากลับมาและเราจะป้องกันเขาอย่างดี” ⁶⁴ พ่อของพวกเขาคอบว่า “จะให้ฉันไว้วางใจพวกเจ้าโดยส่งเขาไปเหมือนกับที่ฉันเคยไว้วางใจส่งพี่ของเขาไปกับพวกเจ้าก่อนหน้านั้นกระนั้นหรือ? แต่พระเจ้าเป็นผู้ทรงคุ้มครองที่ดีเลิศและพระองค์ทรงเป็นผู้เมตตาที่สุด”

⁶⁵ เมื่อพวกเขาเปิดถุงกระสอบ พวกเขาพบว่าเงินของพวกเขาได้ถูกคืนกลับมายังพวกเขาด้วย พ่อได้เห็น พวกเขาต่างกล่าวออกมาด้วยความดีใจว่า “พ่อครับ ดูนีสิ เราจะต้องการอะไรมากไปกว่านี้อีกเล่า? นี่คือสิ่งของที่ถูกคืนกลับมาให้เรา ดังนั้น เราจะกลับไปใหม่และนำเอาอาหารมาให้ครอบครัวเราก็ก เราจะดูแลน้องของเราอย่างดีและเราจะขนเสบียงอาหารมาจนเต็มหลังอูฐ นี่(ที่เรานำมาตอนนี่)เป็นจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น” ⁶⁶ พ่อของพวกเขากล่าวว่า “ฉันจะไม่ส่งเขาไปกับพวกเจ้าจนกว่าพวกเจ้าจะให้คำมั่นสัญญาแก่ฉันในนามของพระเจ้าว่าพวกเจ้าจะนำเขากลับมาหาฉัน เว้นแต่พวกเจ้าจะตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่อาจช่วยตัวเองได้” เมื่อพวกเขาได้ให้คำมั่นสัญญาอันมั่นคงแก่พ่อของพวกเขแล้ว พ่อของพวกเขาก็กล่าวว่า “จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้เฝ้าดูคำสัญญาที่พวกเราได้กล่าวไป”

⁶⁷ ยะกิ๊บได้กล่าวว่า “ลูกๆเอ๋ย จงอย่าเข้าเมืองโดยทางประตูเดียว แต่จงเข้าทางประตูอื่นบ้าง จงจำไว้ให้ดีกว่าฉันไม่อาจช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากพระประสงค์ของพระเจ้าได้เพราะไม่มีผู้ใดอื่นออกไปจากพระองค์ผู้ทรงมีอำนาจตัดสิน ฉันมอบความไว้วางใจของฉันแก่พระองค์และทุกคนที่ต้องการจะไว้วางใจใครนั้นควรจะมอบความไว้วางใจในพระองค์” ⁶⁸ พวกเขาเข้าเมือง(อย่างปลอดภัย)ตามที่พ่อของพวกเขากล่าว อย่างไรก็ตาม เขาไม่มีอำนาจที่จะป้องกันพวกเขาต่อสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แล้วได้ เขาเพียงแต่ทำไปเพื่อที่จะขจัดความกลัวในหัวใจของเขาเท่านั้น เขามีความรู้ที่เราได้สอนเขา แต่คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจความจริง

⁶⁹ เมื่อพวกเขาได้เข้าไปหายูซุฟ เขาได้เรียกน้องชายของเขา(บินยามิน)ให้เข้ามาหาตามลำพัง เขาพูดกับน้องชายของเขาว่า “ฉันเป็นพี่ชายของเจ้า จงอย่าเสียใจในสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป” ⁷⁰ ขณะที่ยูซุฟจัดการเอาเสบียงอาหารใส่ถุงของพวกพี่ชายของเขา เขาได้ใส่ถ้วยตมน้ำของเขาลงไปในถุงของน้องชายของเขาเอง หลังจากนั้น เจ้าหน้าที่คนหนึ่งได้ร้องตะโกนขึ้นมาว่า “เฮ้ย พวกคนช็อฐ พวกแกเป็นหัวขโมยนี่” ⁷¹ พวกพี่จึงวิ่งหนีไปถามว่า “มีอะไรที่ท่านว่าหายไ้?” ⁷² พวกเจ้าหน้าที่ตอบว่า “ถ้วยตวงของกษัตริย์ได้หายไป คนที่นำมันกลับมาจะได้รับข้าวโพดเต็มหลั้ช็อฐเป็นรางวัล จันรับประกัน” ⁷³ พวกพี่ของยูซุฟจึงตอบว่า “ขอสาบานต่อพระเจ้า พวกท่านรู้ดีว่าพวกเราไม่ได้มาที่นี่เพื่อก่อความวุ่นวายขึ้นในแผ่นดินนี้ และพวกเราไม่ได้เป็นขโมย” ⁷⁴ พวกเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวว่า “เอาละ โทษของขโมยเป็นอย่างไรเล่าถ้าเราจะชดใช้พวกท่าน?” ⁷⁵ พวกเขาตอบว่า “โทษของผู้นั้นคือการถูกกักตัวไว้ถ้าหากมีการพบสิ่งนั้นในถุงของเขา พวกเราลงโทษคนทำผิดดังกล่าวเช่นนั้น” ⁷⁶ เขา(ผู้ป่าวประกาศ)ได้เริ่มค้นถุงของพวกพี่ชายก่อนที่จะค้นถุงของน้องชายของเขา หลังจากนั้น เขาได้เอามันออกมาจากถุงของน้องชายของเขา ด้วยวิธีการนี้เอง เราได้วางแผนให้ยูซุฟ เพราะเขาไม่สามารถกักตัวน้องชายของเขาไว้โดยใช้กฎหมายของกษัตริย์ เว้นแต่ว่าพระเจ้าจะทรงประสงค์เช่นนั้น เรายกตำแหน่งของผู้ที่เราประสงค์ให้สูงขึ้นและพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงมีความรู้ยิ่งใหญ่กว้างไกลกว่าความรู้ของผู้อื่นทั้งหมด

⁷⁷ พวกพี่ๆของเขาได้กล่าวว่า “ถ้าเขาเป็นขโมย พี่ชายของเขาเองก็เคยขโมยมาก่อน” เมื่อได้ยินเช่นนั้น ยูซุฟได้เก็บความรู้สึกของเขาไว้และไม่เปิดเผยอะไรแก่พวกเขา แต่เขากล่าวเพียงเบาๆว่า “พวกเจ้านี้ช่างเลวยิ่งกว่าเดิมอีก พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวออกมา” ⁷⁸ พวกเขากล่าวว่า “โอ้ท่านผู้มีอำนาจ เรามีพ้อที่ชรามากแล้ว ดังนั้น ขอให้กักตัวใครสักคนหนึ่งในหมู่พวกเราแทนเขาเถิด เราเห็นว่าท่านเป็นคนดี

หลายคนหนึ่ง” ⁷⁹ ยูซุฟตอบว่า “พระเจ้าทรงห้ามเรากักตัวใครอื่นนอกจากคนที่เราพบว่าทรัพย์สินของเราอยู่กับเขา เพราะถ้าหากเราทำเช่นนั้น เราจะเป็นผู้ทำความผิด”

⁸⁰ เมื่อพวกเขาสิ้นหวัง(ต่อการร้องขอ)กับยูซุฟ พวกเขาจึงหันไปปรึกษากัน พี่ชายคนโตของพวกเขากล่าวว่า “พวกเจ้าก็รู้ดีว่าพ่อได้ให้พวกเจ้าสัญญาอย่างหนักแน่นในนามของพระเจ้า และพวกเจ้าก็รู้ดีด้วยว่าก่อนหน้านี้พวกเจ้าได้ทำผิดมาแล้วกับยูซุฟ ดังนั้น ฉันจะไม่ออกไปจากแผ่นดินนี้จนกว่าพ่อของฉันจะอนุญาตหรือพระเจ้าทรงตัดสินให้ฉัน เพราะพระเจ้าทรงเป็นเลิศที่สุดในบรรดาผู้ตัดสิน” ⁸¹ จึงกลับไปหาพ่อของพวกเขาและบอกว่า “พ่อครับ ลูกชายของพ่อขโมยของ เราไม่เห็นเขาขโมย แต่เราแค่ยืนยันในสิ่งที่เรารู้และเราไม่อาจป้องกันสิ่งที่มีอาจมองเห็นได้” ⁸² พ่อจะสอบถามผู้คนของเมืองนั้นและผู้คนจากขบวนอูฐที่เราเดินทางกลับมาด้วยก็ได้ เราพูดความจริงอย่างแน่นอน”

⁸³ ยะกูบกล่าวว่า “ไม่ พวกเจ้าเองต่างหากที่สร้างเรื่องนี้ขึ้นมา เอาเถอะ ฉันจะอดทนให้ดีที่สุด บางที พระเจ้าอาจจะนำพวกเขาทั้งหมดมาหาฉันเพราะพระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งและทรงปรีชาญาณยิ่ง” ⁸⁴ แล้วเขาได้เป็นผู้นำไปจากลูกๆ พลังกล่าวว่า “สงสารยูซุฟเหลือเกิน” แล้วเขาต้องข่มความเศร้าไว้ด้วยความเจ็บปวดและตาของเขาได้เริ่มขาวพราวเพราะความเศร้า ⁸⁵ พวกลูกๆ ได้กล่าวว่า “ขอสาบานต่อพระเจ้า พ่อยังคิดถึงยูซุฟจนสุขภาพทรุดโทรมหรือตายไปเพราะความโศกเศร้าอยู่อีกหรือไม่?” ⁸⁶ เขาตอบว่า “ฉันปรารถนาถึงความเศร้าโศกเสียใจของฉันต่อพระเจ้าเท่านั้นและฉันรู้จากพระเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้” ⁸⁷ ลูกๆ เอ๋ย จงออกไปสืบหายูซุฟและน้องของเขา จงอย่าหมดหวังในความเมตตาของพระเจ้า เพราะมีแต่บรรดาผู้ปฏิเสธเท่านั้นที่หมดหวังในความเมตตาของพระองค์”

⁸⁸ เมื่อพวกเขากลับไปยังอียิปต์และได้เข้าพบยูซุฟ พวกเขาได้กล่าว

ว่า “ท่านผู้สูงศักดิ์ เราและครอบครัวของเรากำลังได้รับความทุกข์ ถึงแม้เราจะนำสิ่งของมาเพียงเล็กน้อยเพื่อแลกเปลี่ยน แต่เราขอรับรองท่านได้กรุณาให้ข้าวโดยเต็มแก่เราและโปรดทำบุญทำทานแก่เราด้วยเถิด เพราะพระเจ้าจะทรงตอบแทนผู้ใจบุญอย่างเหลือเฟือ”⁸⁹ ยูซุฟจึงกล่าวว่า “พวกท่านรู้ไหมว่าพวกท่านได้ทำอะไรลงไปกับยูซุฟและน้องชายของเขาด้วยความโง่เขลา?”⁹⁰ พวกเขาออกมาด้วยความแปลกใจว่า “ท่านคือยูซุฟจริงๆหรือนี่?” เขาตอบว่า “ใช่ ฉันคือยูซุฟ และนี่คือน้องชายของฉัน พระเจ้าทรงปรานีแก่เรา ความจริงก็คือพระเจ้าไม่ทรงปล่อยให้การตอบแทนคนดีที่มีความยำเกรงและความอดทนต้องสูญเปล่า”

⁹¹ พวกเขากล่าวว่า “ขอสาบานต่อพระเจ้า พระองค์ทรงยกย่องท่านเหนือพวกเราและเราเป็นผู้ทำผิดจริง”⁹² เขาตอบว่า “วันนี้จะไม่มีการลงโทษพวกพื ขอพระเจ้าทรงโปรดอภัยพวกพืๆ พระองค์เป็นผู้ทรงเมตตาที่สุดของบรรดาผู้เมตตา”⁹³ จงเอาเสื้อของฉันทัวนี้ไปวางไว้บนหน้าพ่อของฉัน ตาของพ่อจะกลับมามองเห็นอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้น จงนำครอบครัวของพวกพืๆทั้งหมดมาหาฉัน”

⁹⁴ เมื่อขบวนออกไป(จากอียิปต์) พ่อของพวกเขา(ในคะแนน)ได้กล่าวว่า “ฉันได้กลิ่นของยูซุฟถึงแม้พวกเจ้าจะคิดว่าฉันอยู่ในวัยชราที่เลอะเลือนก็ตาม”⁹⁵ พวกเขากล่าวว่า “ขอสาบานต่อพระเจ้า พ่อยังคงหลงอยู่กับภาพเก่าๆของพ่อเหมือนเดิม”⁹⁶ แต่เมื่อผู้นำชาวตีมาถึงที่นั่น เขาได้เอาเสื้อของยูซุฟวางลงไปบนหน้าของยอสิบ ตาเขาได้กลับมามองเห็นอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น เขาจึงกล่าวว่า “ฉันไม่ได้บอกพวกเจ้าหรือว่าฉันรู้จากจากพระเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้?”⁹⁷ พวกเขากล่าวว่า “พ่อครับ โปรดให้อภัยแก่ความผิดบาปของพวกเราด้วยเถิดเพราะพวกเราเป็นผู้ทำบาปจริง”⁹⁸ เขาได้ตอบว่า “ฉันจะวิงวอนขอต่อพระผู้อภิบาลของฉันให้ทรงยกโทษพวกเจ้า เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

⁹⁹ หลังจากนั้น เมื่อพวกเขามาหา ยูซุฟ เขาได้จูบพ่อแม่ของเขา

มายังเขาและกล่าวว่า “ยินดีต้อนรับสู่ฮีบต์ หากเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า พวกท่านจะได้อยู่อย่างสันติ” ¹⁰⁰ (หลังจากเข้ามาในเมือง) เขาได้ให้พ่อแม่ของเขาขึ้นนั่งบนเบาะใบหนึ่ง และทั้งหมดได้คุกเข่าต่อหน้าเขาพร้อมๆ กัน ยูซุฟได้กล่าวว่า “พ่อครับ นี่คือการทำนายฝันที่ฉันได้ฝันก่อนหน้านี้ พระผู้อภิบาลของฉันได้ทรงทำให้มันเป็นจริงแล้ว มันเป็นความโปรดปรานของพระองค์ที่ทรงทำให้ฉันออกจากคุกและทรงนำพวกท่านมายังฉันจากทะเลทรายหลังจากที่ซาตานได้สร้างความแตกแยกระหว่างฉันกับพี่ๆ ของฉัน แต่พระผู้อภิบาลของฉันทรงทำให้แผนการของพระองค์เป็นผลสำเร็จด้วยความแนบเนียน เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงปรีชาญาณ”

¹⁰¹ หลังจากนั้น ยูซุฟได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์ได้ทรงประทานอำนาจแก่ฉันและได้ทรงสอนฉันถึงการอธิบายความฝัน ข้าแต่พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงคุ้มครองดูแลฉันทั้งในโลกนี้และโลกหน้า โปรดให้ฉันตายในสภาพยอมจำนนต่อพระองค์ และได้โปรดรวมฉันไว้กับผู้มีคุณธรรมความดีในที่สุดด้วยเถิด”

¹⁰² (ไอ้มุฮัมมัด) นี่เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยที่เจ้ามองไม่เห็นซึ่งเราได้เปิดเผยแก่เจ้าถึงแม้เจ้าไม่ได้อยู่กับพวกเขาในตอนที่พวกเขาร่วมกันวางแผนก็ตาม ¹⁰³ แต่คนส่วนใหญ่ยังไม่เชื่อ ไม่ว่าเจ้าจะปรารณาอย่างไรก็ตาม ¹⁰⁴ แม้เจ้าจะไม่ขอสิ่งตอบแทนพวกเขาสำหรับสิ่งที่ถูกประทานลงมานี้ มันก็เป็นคำตักเตือนสำหรับคนทั้งโลก

¹⁰⁵ และมีสัญญาณมากมายในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่พวกเขาผ่านไปและไม่ใส่ใจต่อมัน ¹⁰⁶ และพวกเขาส่วนใหญ่ถึงแม้จะยอมรับความศรัทธาในพระเจ้า แต่พวกเขาก็ยังเอาสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระองค์

¹⁰⁷ พวกเขารู้สึกปลอดภัยกระนั้นหรือที่การลงโทษของพระเจ้ายังไม่ลงมาบนพวกเขาหรือยามอวสานจะไม่มายังพวกเขาโดยฉับพลันเมื่อพวกเขาไม่รู้? ¹⁰⁸ จึงบอกพวกเขาว่า “นี่คือทางของฉัน ฉันเชิญชวนพวกท่าน

มายังพระเจ้าโดยอาศัยหลักฐานที่ชัดเจน ฉันและบรรดาผู้ปฏิบัติตามตามฉันเช่นกัน พระองค์ทรงปลดพ้นจากข้อบกพร่องใดๆ และฉันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับบรรดาผู้ตั้งภาคี”

¹⁰⁹ (อัมมัมมัด) บรรดาศาสนทูตที่เราได้ส่งมาก่อนหน้าเจ้านั้นเป็นมนุษย์ที่เราเปิดเผยความจริงให้แก่พวกเขา พวกเขาเป็นผู้ที่ถูกเลือกมาจากคนที่อยู่ในเมืองของพวกเขา พวกเขาไม่ได้เดินทางไปในแผ่นดินและดูว่าผลสุดท้ายของพวกเขาเป็นอย่างไรกระนั้นหรือ? แน่นอนบรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้านั้นชอบที่พำนักในปรโลกมากกว่า แล้วตอนนี้สุเจ้ายังไม่เข้าใจอีกหรือ? ¹¹⁰ เมื่อบรรดาศาสนทูตทั้งหลายท้อแท้ต่อคนพวกนี้และผู้คนคิดว่าพวกเขาได้รับเรื่องเท็จ การช่วยเหลือของเราจึงได้มายังบรรดาศาสนทูตในทันใด เราช่วยผู้ที่เราประสงค์ให้ปลอดภัย แต่การลงโทษของเราไม่อาจหันเหไปจากบรรดาผู้ทำความผิด

¹¹¹ ในเรื่องราวทั้งหลายของผู้คนก่อนหน้านั้นมีบทเรียนสำหรับบรรดาผู้มีสามัญสำนึก สิ่งที่อยู่ในกุรอานมิใช่เรื่องที่กู่ขึ้นมา แต่มันยืนยันคัมภีร์ก่อนหน้านั้นและให้รายละเอียดทุกอย่าง อีกทั้งเป็นทางนำและความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

13. ฟาคำราม

อรั-เราะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม มีม รอ

เหล่านี้คือข้อความทั้งหลายของคัมภีร์ สิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นความจริง แต่ว่าคนส่วนใหญ่ของเจ้าไม่ศรัทธา ² พระเจ้าคือผู้ทรงยกชันฟ้าไว้โดยไม่มีเสาดังที่สุเจ้าสามารถมอง

เห็นได้ แล้วพระองค์ทรงดำรงอยู่บนบัลลังก์แห่งอาณาจักรของพระองค์ พระองค์ได้ทรงกำหนดให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ในกฎ เพื่อที่มันจะได้โคจรไปตามวาระที่ถูกกำหนดไว้สำหรับมัน พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงควบคุมกิจการทั้งหมด และทรงทำให้สัญญาของพระองค์เป็นที่ชัดเจน เพื่อที่ว่าสัวเจ้าจะเชื่อมั่นในการพบกับพระองค์³ พระองค์คือผู้ทรงแผ่ขยายพื้นแผ่นดินและได้ทรงทำให้ภูเขามั่นคงและทรงทำให้แม่น้ำไหลในแผ่นดินนั้น พระองค์ได้ทรงทำให้ผลไม้ทุกชนิดเป็นคู่และพระองค์ทรงปกคลุมกลางวันด้วยกลางวัน แนนอน ในสิ่งเหล่านี้มีสัญญาสำหรับบรรดาผู้ใคร่ครวญ

⁴ ในแผ่นดินนั้นมีเขตแดนต่างๆ ที่ใกล้เคียงติดต่อกัน มีสวนองุ่น ไร่ข้าวโพดและสวนอินทผลัมที่มีลำต้นเดี่ยวและลำต้นคู่ ผลของมันได้รับการหล่อเลี้ยงจากน้ำนี้เหมือนกัน แต่เราได้ทำให้บางอย่างของมันมีรสชาติดีกว่าบางอย่าง แนนอนที่สุด ในสิ่งเหล่านี้ทุกสิ่งมีสัญญาต่างๆ สำหรับผู้มีความเข้าใจ

⁵ ถ้าหากมีสิ่งที่ทำให้เจ้าฉงน เจ้าจงฉงนในคำพูดของพวกเขาที่กล่าวว่า “อะไรนะ เมื่อเรากลายเป็นผุยผงไปแล้ว เราจะถูกทำให้กลับขึ้นมาเกิดใหม่อีกกระนั้นหรือ?” คนพวกนี้คือผู้ปฏิเสธพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะมีไชรอบคอบของพวกเขา พวกเขาจะเป็นผู้พำนักอยู่ในนรก และพวกเขาจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดไป

⁶ พวกเขาต้องการให้เจ้าเร่งความช้ามากกว่าความดี ถึงแม้ว่าจะมีตัวอย่างมากมายของการลงโทษเกิดขึ้นก่อนหน้าพวกเขาแล้ว ความจริงพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงอดทนต่อผู้คนทั้งหลาย ถึงแม้ว่าพวกเขาจะละเมิด และก็จริงอีกเช่นกันที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงอดทนต่อผู้คนทั้งหลาย ถึงแม้ว่าพวกเขาจะละเมิด และเป็นความจริงอีกเช่นกันที่พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเข้มงวดในการตอบแทน

⁷ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมถามว่า “ทำไมจึงไม่มีสัญญาจากพระผู้

อภิบาลของเขาถูกส่งมายังเขาละ?” แต่เจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น และทุกหมู่ชนนั้นมีผู้นำทาง

⁸ พระเจ้าทรงรู้ว่าเพศหญิงทุกคนอุมะไรไว้ในครรภ์ พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่กำลังก่อตัวเป็นรูปร่างในครรภ์ พระองค์ทรงมีมาตรการที่เหมาะสมสำหรับทุกสิ่ง ⁹ พระองค์ทรงมีความรู้ในสิ่งที่มองเห็นและที่มองไม่เห็น พระองค์เป็นผู้ทรงยิ่งใหญ่และทรงเป็นสิ่งสูงสุด ¹⁰ ไม่มีอะไรแตกต่างกันไม่ว่าสุเจ้ากระซิบหรือพูดดัง ไม่ว่าสุเจ้าจะซ่อนตัวเองไว้ภายใต้การปกคลุมของราตรีหรือเดินในแสงสว่างแห่งกลางวัน

¹¹ แต่ละคนมีทูตสวรรค์ผู้ดูแลอยู่ข้างหน้าและข้างหลังเขาคอยเฝ้าดูเขาอยู่โดยคำบัญชาของพระเจ้า แท้จริงแล้ว พระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลงสภาพของหมู่ชนใดจนกว่าเขาจะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขาเสียก่อน และเมื่อพระเจ้าทรงตัดสินใจที่จะให้การลงโทษเกิดขึ้นแก่คนหมู่นั้นแล้ว ไม่มีใครสามารถเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากพระองค์แล้ว พวกเขาไม่มีผู้คุ้มครอง

¹² พระองค์คือผู้ทรงทำให้ฟ้าแลบปรากฏต่อหน้าสุเจ้าเพื่อจะทำให้เจ้ามีทั้งความกลัวและความหวัง และพระองค์คือผู้ทรงก่อให้เกิดเมฆที่อุมมุน้ำ ¹³ เสียงฟ้าร้องแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ด้วยการสรรเสริญ และทูตสวรรค์ต่างสดุดีพระองค์ด้วยเพราะความเกรงกลัวพระองค์ พระองค์ทรงปล่อยให้ฟ้าผ่าฟาดลงมายังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แต่พวกเขายังโต้แย้งกันเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจเจียบขาดยิ่ง

¹⁴ การวิงวอนต่อพระเจ้าเท่านั้นคือสิ่งที่ถูกต้อง ส่วนบรรดาสิ่งอื่นที่พวกเขาวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้นไม่สามารถตอบรับคำวิงวอนของพวกเขาได้ พวกเขาเหมือนกับคนที่ยื่นมือออกไปยังน้ำและขอให้น้ำไหลมายังปากของเขาทั้งๆที่มันไม่สามารถไหลมาถึงปากของเขาได้ การวิงวอนของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามล้นไร้ผลโดยสิ้นเชิง

¹⁵ ทั้งหมดที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนอบน้อมต่อพระเจ้า

เท่านั้น ทั้งโดยเต็มใจหรือไม่เต็มใจก็ตาม เช่นเดียวกับเงาของทุกสิ่งที
 นอบน้อมต่อพระองค์ทั้งในยามเช้าและยามเย็น ¹⁶ จงถามพวกเขาว่า
 “ใครคือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน?” จงกล่าวเถิดว่า
 “พระเจ้า” ดังนั้น จงบอกพวกเขาว่า “แล้วทำไมพวกท่านยังเอาสิ่งอื่นนอก
 ไปจากพระองค์เป็นผู้คุ้มครองทั้งๆที่สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถยังคุณหรือให้
 โทษได้แม้แต่ตัวของพวกมันเอง?” จงกล่าวเถิด “คนตาบอดและคนตา
 ดินนั้นเหมือนกันกระนั้นหรือ? ความมืดและแสงสว่างเหมือนกันกระนั้น
 หรือ?” หรือพวกเขาตั้งภาคีให้กับพระเจ้าผู้ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรง
 สร้าง เพื่อที่จะทำให้การสร้างทั้งสองอย่างดูเหมือนกันสำหรับพวกเขา
 กระนั้นหรือ?” จงกล่าวเถิด “พระเจ้าเท่านั้นที่เป็นผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง
 และพระองค์เป็นผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงอำนาจอันยิ่งใหญ่”

¹⁷ พระองค์ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าซึ่งทำให้ลำน้ำทั้งหลาย
 ไหลไปตามกฎของมัน กระแสน้ำที่เชี่ยวกรากไหลไปพร้อมกับฟองน้ำ
 ลอยอยู่บนผิว คล้ายกับสิ่งที่ขึ้นมาจากสินแร่ที่มีกลิ่นเหม็นและจากสินแร่
 นั้นมนุษย์ได้นำมาทำเครื่องประดับและเครื่องใช้ โดยการเปรียบเทียบ
 นี้ พระเจ้าทรงทำให้ความจริงแตกต่างไปจากความเท็จ ส่วนที่เป็นฟอง
 จะมลายหายไปและส่วนที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์จะยังคงอยู่บนแผ่นดิน
 พระองค์ทรงเปรียบเทียบเช่นนี้เพื่อทำให้ศาสน์ของพระองค์เป็นที่กระจ่าง

¹⁸ สำหรับบรรดาผู้ตอบสนองต่อการเรียกร้องของพระผู้อภิบาลของ
 พวกเขานั้นมีรางวัลอันประเสริฐตอบแทน แต่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธการ
 เรียกร้องของพระองค์นั้น ถ้าหากพวกเขามีทุกสิ่งทุกอย่างบนแผ่นดิน
 และมีมากกว่านั้นเป็นสองเท่า พวกเขาจะยอมมอบความมั่งคั่งทั้งหมดมา
 ไถ่ตัวพวกเขา(ในวันแห่งการพิพากษา) คนเหล่านี้คือผู้ที่ได้รับการคิด
 บัญชีอย่างหนัก ที่ฟ้านักของพวกเขาคือนรก สถานที่ที่ฟ้านักอันชั่วช้า

¹⁹ คนที่รู้ว่าสิ่งที่ถูกส่งจากพระผู้อภิบาลของเจ้านายยังเจ้าเป็นสัจธรรม
 จะเหมือนกับคนตาบอดได้ไหม? คนฉลาดเท่านั้นที่จะใคร่ครวญ ²⁰ พวก

เขาปฏิบัติครบตามสัญญาที่พวกเขามีกับพระเจ้าและไม่ทำลายสัญญานั้นหลังจากที่ยืนยันแล้ว ²¹ และบรรดาผู้ร่วมตัวกันในสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาให้รวมกัน และเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาและกลัวการลงโทษอันแสนสาหัสหากถูกเรียกไปคิดบัญชี

²² บรรดาผู้อดทนเพื่อที่จะได้รับความพอใจจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา และดำรงนมาซและใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขาทั้งโดยซ่อนเร้นและเปิดเผยและขจัดความชั่วด้วยความดี สำหรับพวกเขา คือสถานที่พำนักที่ดี ²³ พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์แห่งเอเดนพร้อมกับคนดีจากในหมู่บรรพบุรุษของพวกเขา คู่ครองของพวกเขาและลูกหลานของพวกเขา บรรดาทูตสวรรค์จะเข้ามาหาพวกเขาจากทุกประตู และกล่าวว่า ²⁴ “ขอความสันติจงมีแด่ท่าน พวกท่านได้รับความจำเริญนี้เพราะสิ่งที่พวกท่านอดทนอย่างมั่นคงในโลก สถานที่พำนักแห่งปรโลกนั้นช่างดีเสียเหลือเกิน”

²⁵ สำหรับบรรดาผู้ทำลายพันธะสัญญาของพวกเขากับพระเจ้าหลังจากที่ยืนยันแล้ว ผู้ที่ตัดขาดสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสั่งให้ผูกสัมพันธ์และสร้างความเสียหายไปทั่วแผ่นดินนั้น สำหรับพวกเขาก็คือคำสาปแช่งและพวกเขาจะได้รับสถานที่พำนักอันชั่วช้าในโลกหน้า ²⁶ พระเจ้าได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพของพระองค์อย่างมากมายเหลือหลายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงประทานอย่างจำกัดจำเขี่ยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ (บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา) สุขสำราญกับชีวิตแห่งโลกนี้ในขณะที่ชีวิตแห่งโลกนี้มีโชะอะไรนอกไปจากสิ่งเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับชีวิตในโลกหน้า

²⁷ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวว่า “ทำไมจึงไม่มีสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของเขาถูกส่งมายังเขา?” จงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้าทรงปล่อยให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทางและทรงนำทางเฉพาะผู้ที่หันไปยังพระองค์” ²⁸ คนเหล่านั้นคือผู้ที่ศรัทธาและหัวใจของพวกเขาพบความ

สงบในการระลึกถึงพระเจ้า จงรู้ไว้เถิดว่าการระลึกถึงพระเจ้าเท่านั้นที่นำความสงบมาสู่หัวใจ ²⁹ “สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีย่อมได้รับความสุขความจำเริญ สำหรับพวกเขาคือบ้านปลายที่ดี”

³⁰ (ไอ้มุฮัมมัด) ดังนั้น เราได้ส่งเจ้ามาเป็นศาสนทูตในหมู่คนก่อนหน้านี้มีผู้คนมากมายได้ล่องลับไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อที่เจ้าจะได้อ่านสิ่งที่เราได้ประทานมายังเจ้าให้พวกเขาฟัง แต่ถึงกระนั้น พวกเขายังคงปฏิเสธพระผู้ทรงกรุณาปรานี จงบอกพวกเขาว่า “พระองค์คือพระผู้อภิบาลของฉัน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ฉันมอบความไว้วางใจอย่างเต็มที่ในพระองค์และยังพระองค์คือผู้ที่ฉันกลับไป”

³¹ ถึงแม้จะมีกุรอ่านที่ทำให้ภูเขาเคลื่อนไหวหรือทำให้แผ่นดินแยกออกจากกัน หรือทำให้คนตายพูดได้ (พวกเขาก็จะไม่เชื่อ) ทุกสิ่งย่อมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ บรรดาผู้ศรัทธายังไม่รู้หรือว่าหากพระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าทรงสามารถที่จะนำทางมนุษย์ทั้งหมดได้? สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น ความวิบัติหายนะไม่อย่างหนึ่งอย่างใดจะเข้ามาเยี่ยมเยียนพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่าโดยไม่หยุดหย่อนเพราะความผิดที่พวกเขาได้ทำไว้หรือไม่ก็เกิดขึ้นใกล้กับที่อาศัยของพวกเขา จนกว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้จะเกิดขึ้น พระเจ้ามิทรงผิดพลาดในสัญญาของพระองค์ ³² ศาสนทูตคนอื่นๆก็เคยถูกเยาะเย้ยมาก่อนหน้าเจ้าแล้ว แต่ฉันผ่อนปรนเวลาให้บรรดาผู้ปฏิเสธชั่วธรรมได้สำนึกผิด แล้วจึงจัดการพวกเขาในที่สุด ดูเอาเองแล้วกันว่าการลงโทษของฉันน่าสะพรึงกลัวเช่นใด

³³ ผู้เฝ้ามองทุกชีวิตและการกระทำของพวกเขา(จะเหมือนกับผู้อื่น) กระนั้นหรือ? แต่กระนั้น พวกเขายังตั้งสิ่งอื่นเป็นภาคีกับพระเจ้า (ไอน์บี) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “จงบอกชื่อของพวกมันหน่อยซิ พวกท่านต้องการที่จะบอกพระองค์ถึงสิ่งใหม่ที่พระองค์มิทรงรู้บนแผ่นดินของพระองค์ กระนั้นหรือ? หรือพวกท่านเพียงพูดขึ้นมาลอยๆ” แท้จริง สำหรับบรรดา

ผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น การหลอกลวงของพวกเขาได้ถูกทำให้ปรากฏเป็นสิ่งที่งามต่อพวกเขาและพวกเขาได้ถูกดึงออกมาจากแนวทางที่ถูกต้อง ไม่มีใครที่จะแสดงหนทางที่ถูกต้องให้แก่บรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลงทางได้³⁴ การลงโทษรอพวกเขาอยู่ในชีวิตแห่งโลกนี้ แต่การลงโทษในโลกหน้านั้นเจ็บปวดและทรมาณยิ่งกว่า และไม่มีใครที่จะคุ้มครองพวกเขาให้รอดพ้นจากพระเจ้าได้

³⁵ สำหรับสวนสวรรค์ที่ผู้เกรงกลัวพระเจ้าได้ถูกสัญญาไว้ในวันเป็นดังนี้คือ ภายในนั้นจะมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ผลไม้ของมันยืนนานถาวร และร่มเงาของมันยาวนานตลอดไป นั่นคือสิ่งตอบแทนสำหรับผู้สำรวมตนจากความชั่ว แต่ผลตอบแทนนั้นปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมนั้นคือไฟนรก

³⁶ (อินบิ) บางคนของผู้ที่เราได้ประทานคัมภีร์มาให้มีความยินดีในสิ่งที่เราประทานแก่เจ้า ในขณะที่มีบางคนในหมู่ชนต่าง ๆ ปฏิเสธบางส่วนของมัน จึงบอกพวกเขาว่า “ฉันถูกบัญชาให้เคารพสักการะพระเจ้าเท่านั้นและถูกห้ามมิให้นำสิ่งใดมาเป็นภาคีเทียบเคียงพระองค์ ฉันวิงวอนต่อพระองค์และฉันจะกลับไปหาพระองค์”³⁷ ดังนั้น เราได้ส่งคำบัญชา(ที่ชัดเจน)มาเป็นภาษาอาหรับและถ้าหากเจ้าปฏิบัติตามความปรารถนาและอารมณ์ดำของพวกเขาทันทีที่เจ้าได้รับความรู้แล้ว จะไม่มีใครป้องกันเจ้าหรือคุ้มครองเจ้าให้พ้นจากพระเจ้าได้³⁸ เราได้ส่งศาสนทูตมาหลายคนแล้วก่อนหน้าเจ้าและเราได้ให้พวกเขามีภรรยาและบุตร และไม่มีศาสนทูตคนใดมีอำนาจแสดงสัญญาณใด ๆ ได้นอกจากโดยการอนุมัติของพระเจ้า ทุกยุคนั้นมีคัมภีร์ของมันเอง³⁹ พระเจ้าทรงยกเลิกอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงรักษาไว้ซึ่งอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์และแหล่งที่มาของคำบัญชาทั้งหมดอยู่ที่พระองค์

⁴⁰ (อินบิ) ไม่ว่าเราจะแสดงให้เห็นส่วนหนึ่งที่เราได้สัญญาพวกเขาไว้หรือทำให้เจ้าตาย(ก่อนนั้น) หน้าที่ของเจ้าคือการให้คำตักเตือน

และเราเองจะทำหน้าที่ชำระบัญชี⁴¹ คนเหล่านี้มิเห็นหรือว่าเราได้เข้ามายังแผ่นดิน(ของพวกเขา)และย่นเขตแดนของมันในทุกๆด้านอย่างไร? พระเจ้าทรงตัดสินใจและไม่มีใครยับยั้งการตัดสินใจของพระองค์ได้ และพระองค์ทรงจับพลันในการชำระบัญชี⁴² แท้จริง หมู่ชนก่อนหน้าพวกเขาได้วางแผนไว้ แต่แผนการนั้นอยู่ในอำนาจของพระเจ้าทั้งหมด พระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่ทุกชีวิตทำไว้ และในไม่ช้า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะรู้ว่าใครจะได้รับที่พำนักสุดท้าย

⁴³ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาบอกว่า “ท่านไม่ใช่ศาสนทูตของพระเจ้า” จึงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้าเพียงพอแล้วสำหรับการเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่านและคนที่มีความรู้ในคัมภีร์”

14. อับราฮัม

อับรอฮีม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม รอ

นี่คือคัมภีร์ที่เราประทานลงมายังเจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้ นำมนุษย์ออกมาจากความมืดไปสู่แสงสว่างโดยคำบัญชาของพระผู้อภิบาลพวกเขาสู่หนทางของพระผู้ทรงอำนาจและผู้สมควรได้รับการสรรเสริญ² พระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ความหายน่ะจะมีแต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา³ ความหายน่ะจะมีแต่ผู้ที่รักชีวิตแห่งโลกนี้มากกว่าโลกหน้าและขัดขวางผู้คนจากหนทางของพระเจ้าและต้องการจะทำให้หนทางนี้บิดเบือน คนพวกนี้หลงออกไปไกลแล้ว

⁴ ศาสนทูตแต่ละคนที่เราส่งมาต่างพูดภาษาของผู้คนของเขา ทั้งนี้เพื่อที่ว่าเขาจะได้ทำให้ศาสนเป็นที่ยึดเหนี่ยวแก่คนเหล่านั้น แต่พระเจ้าจะ

ปล่อยให้คนที่พระองค์ประสงค์หลงทาง และจะทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁵ ก่อนหน้านี้ เราได้ส่งมุขามาพร้อมกับสัญญาของเรา และเราได้กล่าวว่า “จงนำหมู่คนของเจ้าออกจากความมืดทึบทั้งหลายไปสู่แสงสว่าง และจงตักเตือนพวกเขาให้เรียนรู้ถึงวันทั้งหลายของพระเจ้า” แท้จริง ในนั้นมีสัญญาสำหรับผู้อดทนและผู้กตัญญูทุกคน”

⁶ (จงนึกถึง)เมื่อตอนที่มุซาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า “จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อพวกท่านเมื่อพระองค์ได้ทรงช่วยพวกท่านให้พ้นจากบิรารของฟาโรห์ผู้ปฏิบัติต่อพวกท่านอย่างเหี้ยมโหด ผู้กดขี่พวกท่าน พวกเขามาลูกชายของพวกท่านและไว้ชีวิตลูกสาวของพวกท่าน ในนั้นมีการทดสอบอันหนักหน่วงสำหรับพวกท่านจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ⁷ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของพวกท่านได้ประกาศว่า ‘ถ้าหากสุเจ้ากตัญญู ฉันจะเพิ่มพูนความโปรดปรานให้แก่สุเจ้า และถ้าหากสุเจ้าเณรคุณ การลงโทษของฉันนั้นรุนแรงยิ่งนัก’ ” ⁸ มุซาได้กล่าวว่า “ถ้าหากพวกท่านปฏิเสธศรัทธา พวกท่านและบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินจงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงมีพร้อมทุกอย่างและทรงควรค่าแก่การสรรเสริญ”

⁹ สุเจ้าไม่รู้เรื่องราวของบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าสุเจ้าอย่างเช่นหมู่ชนของนูฮฺ หมู่ชนของอาดและหมู่ชนษะมุตและหมู่ชนที่มาหลังจากพวกเขา กระนั้นหรือ? พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงรู้ว่าพวกเขาเป็นใคร บรรดาศาสนทูตได้มายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาอันชัดเจน แต่พวกเขาเอามืออุดปากของบรรดาศาสนทูตและกล่าวว่า “เราปฏิเสธศาสน์ที่พวกท่านถูกส่งมา และเรามีความสงสัยพิกลเกี่ยวกับสิ่งที่พวกท่านเชิญชวนเรา”

¹⁰ บรรดาศาสนทูตของพวกเขาก็ได้กล่าวว่า “พวกท่านสงสัยเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงเริ่มต้นสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินกระนั้นหรือ? พระองค์ทรงเรียกร้องพวกท่านไปยังพระองค์เพื่อที่พระองค์จะทรงยก

โทษบาปของพวกท่านและให้เวลาแก่พวกท่านในการสำนึกผิดจนกระทั่งถึงวาระที่ได้ถูกกำหนดไว้” พวกเขากล่าวว่า “พวกท่านมิได้เป็นอะไรนอกจากมนุษย์เหมือนกับพวกเรา พวกท่านต้องการที่จะขัดขวางพวกเราจากการเคารพสักการะสิ่งที่ยับยั้งของพวกเราเคยเคารพสักการะ ดังนั้น จงเอาหลักฐานที่ชัดเจนมาให้พวกเรา”

¹¹ บรรดาศาสนทูตของพวกเขาคำตอบพวกเขาว่า “จริงที่เราไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่ามนุษย์เหมือนกับพวกท่าน แต่พระเจ้าทรงประทานความโปรดปรานแก่บ่าวของพระองค์คนใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และเราไม่มีอำนาจที่จะนำสัญญาณใดๆมายังพวกท่าน เว้นแต่พระเจ้าจะทรงอนุมัติเท่านั้น และในพระเจ้าเท่านั้นที่บรรดาผู้ศรัทธามอบความไว้วางใจ

¹² แล้วทำไมพวกเราจึงไม่ไว้วางใจในพระเจ้าในเมื่อพระองค์ทรงนำทางพวกเรามายังหนทางของพวกเรา? พวกเราจะอดทนต่อการที่พวกท่านทำร้ายเรา และขอให้บรรดาผู้มอบความไว้วางใจจงไว้วางใจในพระเจ้าเท่านั้น”

¹³ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่ได้กล่าวแก่บรรดาศาสนทูตของพวกเขว่า “พวกท่านต้องกลับมายังศาสนาของพวกเราหรือไม่เช่นนั้นเราจะขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของเรา” แต่พระเจ้าผู้อภิบาลของพวกเขาคำตอบว่า บรรดาศาสนทูตโดยกล่าวว่า “เราจะทำลายผู้ทำความชั่วเหล่านี้” ¹⁴ และหลังจากพวกเขา เราจะให้สุเจ้าตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดิน นี่เป็นรางวัลของบรรดาผู้กลัวการพบกับฉันและผู้ที่ใส่ใจในคำเตือนของฉัน”

¹⁵ เมื่อพวกเขาแสวงหาการตัดสินของเรา ผู้โอหังทุกคนต่างพากันสิ้นหวัง ¹⁶ นรกจะปรากฏอยู่ต่อหน้าเขา และเขาจะถูกให้ดื่มน้ำอันสกปรกโสโครก ¹⁷ เขาพยายามจะจับมัน แต่ไม่สามารถกลืนมันลงไปได้ ความตายจะล้อมรอบเขาในทุกๆด้าน แต่เขาจะไม่ตายและต่อหน้าเขาคือการลงโทษอันแสนสาหัส

¹⁸ การงานของบรรดาผู้ปฏิเสธพระผู้อภิบาลของพวกเขานั้นอาจ

เปรียบได้กับขี้เถ้าที่ถูกลมพัดฟุ้งกระจายในวันมีพายุ พวกเขาจะไม่ได้รับสิ่งใดจากที่พวกเขาได้ทำไว้ นี่คือการหลงออกไปอย่างไกลสด
 19 สุเจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินไว้เพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง? ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงสามารถที่จะทำลายสุเจ้าให้หมดไปและทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาใหม่แทนสุเจ้า 20 นั่นไม่เป็นการยากเลยสำหรับพระเจ้า

21 เมื่อพวกเขาถูกนำตัวออกมาพร้อมกันต่อหน้าพระเจ้า พวกคนที่อ่อนแอในโลกนี้จะพูดกับพวกที่วางท่าโอหังว่า “เนื่องจากเราเป็นผู้ตามพวกท่าน ตอนนี้พวกท่านสามารถคุ้มครองเราให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าได้ไหม?” พวกเขาตอบว่า “หากพระเจ้าทรงนำพวกเราไปสู่หนทางแห่งการรอดพ้น เราจะนำพวกเจ้าไปยังทางนั้นด้วยกัน แต่ไม่ว่าพวกเจ้าจะร้องโอดครวญหรืออดทน มันก็เหมือนกัน สำหรับพวกเราไม่มีทางรอดพ้นไปได้เลย”

22 เมื่อการตัดสินของเราเสร็จสิ้นแล้ว ชาตานจะกล่าวว่า “แท้จริง ที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับพวกเจ้านั้นเป็นความจริงทั้งสิ้นและฉันก็ได้สัญญาไว้กับพวกเจ้าเช่นกัน แต่ฉันบิดพลิ้วพวกเจ้า ฉันไม่มีอำนาจเหนือพวกเจ้า นอกจากฉันแค่เชิญชวนพวกเจ้าและพวกเจ้าได้ตอบรับคำเชิญชวนของฉัน ดังนั้น จงอย่ามาตำหนิฉัน แต่จงตำหนิตัวของพวกเจ้าเอง ฉันไม่สามารถช่วยเหลือพวกเจ้าได้ทีนี้ และพวกเจ้าก็ไม่สามารถช่วยเหลือฉันได้ ฉันปฏิเสธการที่พวกท่านตั้งฉันเป็นภาคีกับพระเจ้าก่อนหน้านี้” แท้จริง คนผิดเช่นนั้นต้องได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

23 แต่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะถูกเก็บเข้าสู่สวนสวรรค์ที่เบื้องล่างนั้นมีสายน้ำไหลผ่าน พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดไปโดยการอนุญาตของพระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาจะได้รับการต้อนรับด้วยคำว่า “ศานติ”

24 สุเจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงเปรียบเทียบถ้อยคำที่ดีกับต้นไม้ที่

คืออะไร? รากของมันยังลึกลงไปในพื้นที่ดินและกิ่งก้านสาขาของมันแผ่ขยายขึ้นสู่ท้องฟ้า²⁵ มันออกผลทุกฤดูของมันโดยการอนุมัติของพระผู้อภิบาลของมัน พระเจ้าทรงยกข้อเปรียบเทียบนี้ขึ้นมาสำหรับมนุษย์เพื่อที่พวกเขาจะได้รับบทเรียนจากมัน²⁶ แต่คำพูดที่ชั่วอาจเปรียบได้ดังต้นไม้เลวซึ่งถูกถอนออกมาจากพื้นดินและไม่มีความมั่นคง

²⁷ พระเจ้าจะทรงทำให้บรรดาผู้ศรัทธามีความเข้มแข็งด้วยถ้อยคำที่มั่นคงของพระองค์ทั้งในชีวิตนี้และในโลกหน้า แต่จะทรงปล่อยให้ผู้ทำผิดหลงทาง พระเจ้าทรงมีอำนาจทำอะไรก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์

²⁸ เจ้าไม่เห็นคนที่ตอบแทนความโปรดปรานของพระเจ้าด้วยการเนรคุณและนำผู้คนของพวกเขามาเข้าไปสู่ที่พำนักแห่งความหายนะดอกหรือ? ²⁹ นครคือสถานที่ที่พวกเขาจะเข้าไปและมันเป็นสถานที่พักอันเลวร้ายที่สุด ³⁰ พวกเขาตั้งภาคีขึ้นมาควบคู่กับพระเจ้าเพื่อที่จะนำผู้คนให้หลงออกไปจากทางของพระองค์ จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “จงสนุกสนานกันไปชั่วขณะหนึ่งเถอะ เพราะในที่สุดแล้ว พวกท่านจะต้องกลับไปสู่ไฟนรก”

³¹ โอันปี จึงบอกบ่าวผู้ศรัทธาของฉันให้ดำรงนมาซและใช้จ่ายทั้งในที่ลับและที่เปิดเผยจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขาก่อนวันที่จะไม่มีการซื้อขายและไม่มีการช่วยเหลือกันแบบมิตรภาพ

³² พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้า และจากน้ำนั้นพระองค์ได้ทรงให้มีผลไม้ นานาชนิดออกมาเพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่ผู้เจ้า พระองค์คือผู้ทรงทำให้เรืออยู่ในอำนาจของสุเจ้าที่จะแล่นไปในทะเลโดยคำสั่งของพระองค์ และในทำนองเดียวกันก็ได้ทรงทำให้แม่น้ำเป็นประโยชน์สำหรับสุเจ้า

³³ พระองค์คือผู้ทรงทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โคจรไปตามวิถีอย่างแน่นอนและพระองค์ทรงทำให้กลางวันและกลางคืนเป็นประโยชน์ต่อสุเจ้า ³⁴ พระองค์คือผู้ทรงตอบสนองทุกสิ่งที่สุเจ้าเรียกร้องต้องการจน

สุเจ้าไม่อาจที่จะนับความโปรดปรานของพระองค์ถ้าหากสุเจ้าจะนับ แต่ความจริงแล้ว มนุษย์นั้นไม่ยุติธรรมและเป็นผู้เอนเอียง

³⁵ (จงนึกถึง)เมื่ออับรอฮีมได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทำให้เมืองนี้ให้เป็นเมืองแห่งสันติภาพและโปรดช่วยเหลือฉันและลูกหลานของฉันให้พ้นจากการเครพบุชาเทวรูปด้วยเถิด” ³⁶ โอ้พระผู้อภิบาล สิ่งเหล่านี้ได้ทำให้มนุษย์หันห่างออกจากแนวทางที่ถูกต้อง ใครที่ปฏิบัติตามแนวทางของฉัน เขาก็เป็นพวกฉัน แต่บรรดาผู้ปฏิบัติตามแนวทางอื่นออกไปจากแนวทางของฉัน พระองค์ทรงเป็นผู้ให้อภัย ผู้ทรงเมตตา

³⁷ โอ้พระผู้อภิบาล ฉันได้ตั้งรกรากถิ่นฐานให้ลูกหลานของฉันบางคนในหุบเขาอันกันดารใกล้บ้านอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ โอ้พระผู้อภิบาล ฉันทำสิ่งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ดำรงมาชื่อนั้น ดังนั้น โปรดหันหัวใจของผู้คนไปยังพวกเขาด้วยเถิดและโปรดประทานผลไม้เป็นอาหารแก่พวกเขาด้วยเถิด เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นผู้กตัญญู

³⁸ โอ้พระผู้อภิบาล พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่เราซ่อนเร้นและเปิดเผย และไม่มีสิ่งใดทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดินจะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้ ³⁹ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงประทานลูกชายอย่างอิสมาอิลและอิสฮากแก่ฉันในยามชรา แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทรงได้ยินคำวิงวอน ⁴⁰ โอ้พระผู้อภิบาล โปรดช่วยทำให้ฉันและบรรดาลูกหลานของฉันเป็นผู้ดำรงมาชื่อนั้น โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดตอบรับคำวิงวอนของฉันด้วยเถิด ⁴¹ โปรดให้อภัยแก่ฉันและแก่พ่อแม่ของฉันและบรรดาผู้ศรัทธาในวันแห่งการชำระบัญชีด้วยเถิด”

⁴² สุเจ้าจงอย่าคิดว่าพระเจ้าทรงนิ่งเฉยต่อสิ่งที่บรรดาผู้ทำผิดกำลังกระทำ พระองค์แค่ทรงเลื่อนเวลาของพวกเขามากออกไปจนถึงวันที่สายตาทั้งหลายจะจ้องมองด้วยความตกตะลึงเท่านั้น ⁴³ พวกเขาจะวิงหนีหน้าตั้งด้วยความหวาดกลัวและถอดใจ

⁴⁴ (โอ้มุฮัมมัด) จงเตือนมนุษย์ถึงวันที่การลงโทษของเราจะมายังพวก

เขา แล้วบรรดาผู้ทำผิดจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดให้เวลา แก่ตัวแก่พวกเร่อีกสักนิด แล้วเราจะตอบรับการเชิญชวนของพระองค์ และปฏิบัติตามศาสนทูต” (แต่พระเจ้าจะตอบว่า) “ก่อนหน้านี้ สู้เจ้าเอง มิใช่หรือที่สาบานว่าจะไม่ตกต่ำทำชั่ว? ⁴⁵ สู้เจ้าเคยอาศัยอยู่ในถิ่นฐาน ของบรรดาผู้ทำร้ายตัวของพวกเขาเองและได้เห็นแล้วว่าเราจัดการ กับพวกเขาอย่างไรและเราได้ให้ตัวอย่างแก่สูเจ้าอย่างมากมายแล้ว? ⁴⁶ พวกเขาวางแผนการของพวกเขา แต่พระเจ้าทรงรู้ถึงแผนการของ พวกเขา แม้ว่าแผนการของพวกเขาจะสามารถย้ายภูเขาได้ก็ตาม (พระเจ้าจะทำให้แผนการของพวกเขาไร้ผล)”

⁴⁷ ดังนั้น (โอ้ นบี) จงอย่าคิดว่าพระเจ้าจะทรงผิดสัญญาที่พระองค์ ได้ทรงทำไว้กับบรรดาศาสนาทูตของพระองค์ พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ และผู้ทรงตอบแทน ⁴⁸ ในวันที่โลกจะถูกเปลี่ยนให้เป็นอีกโลกหนึ่งเช่น เดียวกับชั้นฟ้าทั้งหลาย พวกเขาทั้งหมดจะมายืนปรากฏต่อหน้าพระเจ้า ผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงมีอำนาจสูงสุด ⁴⁹ ในวันนั้น เจ้าจะได้เห็นคนผิดถูกล่ามโซ่ติดกัน ⁵⁰ พวกเขาจะสวมเสื้อผ้าที่ทำด้วยน้ำมันยางและเปลวไฟจะลุก ท่วมหน้าของพวกเขา ⁵¹ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเพื่อที่พระเจ้าจะทรงตอบแทนทุก คนสำหรับสิ่งที่เขาได้ทำไว้ แท้จริง พระเจ้าทรงจับพลันในการชำระ ⁵² นี่ เป็นศาสนสำหรับมนุษยชาติเพื่อที่มันจะได้เตือนพวกเขาและพวกเขาจะ ได้ตระหนักว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงเอกะ และเพื่อคนที่มีสติจะได้รับ บทเรียนจากมัน

15. พันทีฏูเขา

อัล-อิญญ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 อะลีฟ ลาม รอ

เหล่านี้คือข้อความของคัมภีร์กุรอ่านอันชัดแจ้ง ² เวลาหนึ่งจะมาถึงอย่างแน่นอนเมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะเสียใจและยอมจำนนต่อพระเจ้า ³ จงปล่อยให้พวกเขาгинติ่มและสนุกสนานรื่นเริงและให้พวกเขาหวังลมๆ แล้งๆต่อไป แล้วในไม่ช้า พวกเขาจะได้อรู้(ความจริง) ⁴ เราไม่เคยทำลายเมืองใดโดยไม่ได้กำหนดไว้เป็นทีแนชัด ⁵ ไม่มีประชาชาติใดสามารถขัดขวางความhayนะของพวกเขาและไม่มีประชาชาติใดสามารถเลื่อนมันออกไปได้

⁶ พวกเขา กล่าวว่า “โอ้ ท่านผู้มีคำตักเตือน(กุรอ่าน)ส่งมา ท่านบ้าแน่ๆ

⁷ ทำไมท่านไม่นำบรรดาทูตสวรรค์มาหาเราถ้าหากว่าสิ่งที่ท่านพูดเป็นความจริง?” ⁸ แต่เราส่งทูตสวรรค์มาเพียงเพื่อนำความยุติธรรมมาและหลังจากนั้น ผู้คนจะไม่ได้รับการผ่อนปรน

⁹ เราเองคือผู้ส่งคำตักเตือนนั้นมาและเราเองเป็นผู้ดูแลรักษามัน

¹⁰ (โอมุฮัมมัด) เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้ามายังผู้คนก่อนหน้านี้หลายหมู่ชนแล้ว ¹¹ แต่พวกเขาหัวเราะเยาะศาสนทูตที่มายังพวกเขา ¹² ถึงแม้เราจะทำให้สิ่งนี้(นิสัยหัวเราะเยาะ)เข้าไปในหัวใจของคนบาป ¹³ พวกเขาไม่ศรัทธามัน ถึงแม้ว่าพวกเขามีตัวอย่างมากมายของผู้คนก่อนหน้าพวกเขาแล้ว ¹⁴ ถึงแม้เราจะเปิดประตูในท้องฟ้าให้แก่พวกเขา และพวกเขาปีนขึ้นไปในเวลากลางวัน ¹⁵ พวกเขา ก็จะกล่าวว่า “ตาของพวกเราพร่าไปเสียแล้ว ใช่แต่เท่านั้น เรายังถูกคาถาอาคมอีกด้วย”

¹⁶ เราได้วางกลุ่มดาวไว้ในท้องฟ้าและได้ทำให้มันสวยงามสำหรับผู้

มอง¹⁷ และเราได้ป้องกันมันให้พ้นจากซาตานที่ถูกสาปแช่ง¹⁸ แต่ถ้าผู้ใดแอบฟัง เปลวไฟอันร้อนจ๋าจะไล่ตามมัน

¹⁹ เราได้แผ่ขยายแผ่นดินและปักภูเขาไว้บนมันอย่างมั่นคง และเราได้ทำให้พืชพันธุ์งอกเงยขึ้นในนั้นอย่างเหมาะสม²⁰ เราได้จัดเตรียมปัจจัยยังชีพจากแผ่นดินนั้นให้แก่ผู้เจ้าและแก่สิ่งมีชีวิตอื่นๆ ที่ผู้เจ้าไม่ได้เป็นผู้จัดหาให้

²¹ ไม่มีสิ่งใดที่คลั่งทั้งหลายของมันไม่ได้อยู่กับเรา และเราได้ประทานมันลงมาด้วยมาตรการที่ถูกกำหนดไว้อย่างเหมาะสม²² เราได้ส่งลมเกสรมา แล้วเราได้ประทานน้ำลงมาจากฟากฟ้าแล้วเราได้ให้ผู้เจ้าดื่มมันและผู้เจ้าไม่อาจครอบครองมันไว้สำหรับตัวเองได้

²³ แท้จริง เราคือผู้ให้ชีวิตและให้ความตาย และเราคือผู้สืบทอดทุกสิ่ง²⁴ เรารู้ดีเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่ก่อนหน้าผู้เจ้าและบรรดาผู้ที่จะมาหลังจากผู้เจ้า²⁵ แน่หนอ พระผู้อภิบาลของเจ้าจะรวบรวมพวกเขาเข้าไว้ด้วยกัน พระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

²⁶ เราได้สร้างมนุษย์มาจากดินโคลนเหนียวที่แห้งแข็ง²⁷ และก่อนเขาเราได้สร้างภูินจากเปลวเพลิงแห่งความร้อน

²⁸ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้าตรัสแก่ทูตสวรรค์ว่า “เราจะสร้างมนุษย์คนหนึ่งจากดินโคลน²⁹ เมื่อฉันได้ทำให้เขาเป็นรูปร่างสมบูรณ์และได้เป่าวิญญาณของฉันเข้าไปในเขาแล้ว ผู้เจ้าทั้งหลายจงบนอบหมอบคารวะต่อเขา”³⁰ ดังนั้น บรรดาทูตสวรรค์ทั้งหมดจึงบนอบหมอบคารวะต่อเขา³¹ ยกเว้นอิบลิส(ซาตาน) มันปฏิเสธที่จะร่วมอยู่กับบรรดาผู้บนอบ³² พระเจ้าจึงทรงถามว่า “อิบลิสเอ๋ย ผู้เจ้าเป็นอะไรไปถึงไม่ยอมร่วมกับบรรดาผู้กราบนบนอบ?”³³ มันตอบว่า “ไม่เป็นการสมควรที่ฉันจะกราบนบนอบต่อมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างเขามาจากดินโคลนเหนียวที่แห้งแข็ง”

³⁴ พระองค์จึงตรัสว่า “จงออกไปจากที่นี่เสีย เพราะผู้เจ้าได้กลายเป็น

ผู้ถูกสาปแช่งแล้ว³⁵ และการถูกสาปแช่งนี้จะตกอยู่กับผู้เจ้าตลอดไปจนกระทั่งถึงวันแห่งการตอบแทน”³⁶ ซาตานจึงได้ขอว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดผ่อนปรนเวลาให้แก่ฉันจนกระทั่งถึงวันที่มนุษย์จะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง”³⁷ พระองค์ทรงกล่าวว่า “ได้! ผู้เจ้าจะได้รับการผ่อนปรน”³⁸ ไปจนถึงเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้”

³⁹ มันกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน เนื่องจากพระองค์ได้ทรงทำให้ฉันหลงทางไป ฉันจะสร้างสิ่งเย้ายวนต่างๆ สำหรับพวกเขาในโลกนี้และจะล่อลวงพวกเขา”⁴⁰ ยกเว้นบ่าวบางคนที่พระองค์ทรงเลือกไว้สำหรับพระองค์เอง”

⁴¹ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “นี่คือแนวทางอันเที่ยงตรงที่มาถึงฉัน”⁴² ผู้เจ้าไม่มีอำนาจใดๆเหนือปวงบ่าวผู้จริงใจของฉัน นอกจากบรรดาผู้หลงผิดที่ตามผู้เจ้า⁴³ แน่นนอน นครคือสถานที่ที่พวกเขาได้ถูกกำหนดไว้⁴⁴ มันมีเจ็ดประตู และแต่ละประตูได้ถูกกำหนดไว้สำหรับแต่ละกลุ่มของพวกเขา

⁴⁵ ส่วนผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้นจะได้พำนักอยู่ท่ามกลางสวนหลากหลายและน้ำพุมากมาย⁴⁶ (พวกเขาจะถูกบอกว่า) ‘จงเข้ามาในนี้ด้วยความสันติและปลอดภัย’⁴⁷ เราจะจัดสิ่งหม่นหมองแม้แต่เพียงน้อยนิดออกไปจากหัวใจของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นเหมือนฟีนิกซ์ที่งั้นหันหน้าเข้าหากันอยู่บนพุ่ม 48 พวกเขาจะไม่มียานให้ต้องเหน็ดเหนื่อยและพวกเขาจะไม่ถูกนำออกมาจากนั้น”⁴⁹ (โอ้ นบี) จงบอกปวงบ่าวของฉันว่า “ฉันเป็นผู้ให้อภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ”⁵⁰ แต่การลงโทษของฉันก็เป็นการลงโทษอันเจ็บปวด”

⁵¹ จงบอกพวกเขาถึงเรื่องราวของแซกของอิบรอฮีม⁵² เมื่อพวกเขาได้มายังเขา พวกเขาได้กล่าวว่า “สานติ” แต่เขากล่าวว่า “เรากลัวพวกท่าน”⁵³ พวกเขาจึงกล่าวว่า “จงอย่ากลัวเราเลย เราจะแจ้งข่าวดีแก่ท่าน ท่านจะมีลูกชายคนหนึ่งที่มีความฉลาดหลักแหลม”⁵⁴ อิบรอฮีมกล่าวว่า “พวกท่านมาบอกข่าวดีว่าฉันจะมีลูกในตอนที่ยังอยู่ในวัยชราอย่างนี้กระนั้น

หรือ? ชาวดีอะไรกันที่พวกท่านบอกฉัน?” ⁵⁵ พวกเขากล่าวว่า “เราแจ้งชาวดีแก่ท่านจริงๆ ดังนั้น ท่านจงอย่าเป็นผู้สิ้นหวัง” ⁵⁶ อิบรอฮีมได้ตอบว่า “จะมีก็แต่คนหลงผิดเท่านั้นที่สิ้นหวังในความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเขา”

⁵⁷ แล้วเขาได้ถามพวกเขาว่า “พวกท่านถูกส่งมาด้วยเหตุอะไรหรือ?” ⁵⁸ พวกเขากล่าวว่า “เราถูกส่งมาเพื่อ(ลงโทษ)หมู่ชนผู้ทำผิด ⁵⁹ ยกเว้นครอบครัวของลูฏ เราจะช่วยพวกเขาทั้งหมด ⁶⁰ ยกเว้นภรรยาของเขาที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้วว่าจะยังคงอยู่บรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลัง(และจะขาดทุน)”

⁶¹ เมื่อบรรดาทูตเหล่านี้มาหาลูฏและครอบครัวของเขา ⁶² เขากล่าวว่า “พวกท่านดูเหมือนคนแปลกหน้า(สำหรับฉัน)” ⁶³ พวกเขากล่าวว่า “มิได้เรามาหาท่านด้วยเรื่องที่คุณเหล่านี้ถกเถียงกัน ⁶⁴ เรามายังท่านพร้อมกับความจริง และแน่นอน เราพูดความจริง ⁶⁵ ดังนั้น ท่านกับครอบครัวของท่านจงเดินทางออกไปในยามสุดท้ายของกลางคืนและตัวท่านเองเดินข้างหลังพวกเขา จงอย่าให้ใครในหมู่พวกท่านหันหลังกลับมามองข้างหลัง แต่จงมุ่งตรงไปตามที่ท่านถูกบัญชา” ⁶⁶ เราได้แจ้งเขาถึงคำบัญชาของเราว่าพวกเขาจะถูกทำลายภายในยามเช้านี้

⁶⁷ ชาวเมืองได้วิ่งกรูกันมายังบ้านของลูฏอย่างสนุกสนาน ⁶⁸ เขา(ลูฏ)ได้บอกคนเหล่านั้นว่า “คนเหล่านี้คือแขกของฉัน ดังนั้น จงอย่าทำให้ฉันต้องเสียเกียรติเลย ⁶⁹ จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงอย่าทำให้ฉันต้องอับอายขายหน้า” ⁷⁰ พวกเขาตอบว่า “เราไม่ได้ห้ามท่านต้อนรับคนแปลกหน้ามิใช่หรือ?” ⁷¹ ในที่สุด ลูฏได้กล่าวว่า “นี่คือบรรดาลูกสาวของฉัน ถ้าหากพวกท่านต้องการ”

⁷² ขอสาบานด้วยชีวิตของเจ้า โอนีบี ในเวลานั้น พวกเขาตกอยู่ใต้อาภรณ์ดำอย่างหนามืดตามัว ⁷³ ในที่สุด การระเบิด(จากการลงโทษของเรา)อย่างรุนแรงได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาในยามเช้า ⁷⁴ เราได้พลิกเมืองนั้นคว่ำลงและเราได้กระหน่ำพวกเขาด้วยหินเผาที่ตกมาดุจห่าฝน ⁷⁵ แท้จริง

ในเรื่องราวนี้มีสัญญาณหลายอย่างแก่คนที่มีความเข้าใจ ⁷⁶ ดินแดนที่ถูกทำลายนี้ยังคงมีอยู่บนเส้นทางสัญจร ⁷⁷ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

⁷⁸ เนื่องจากชาวอัยกะฮฺ(ชาวต้นไม้)เป็นผู้ทำความผิด ⁷⁹ ดังนั้น เราจึงได้ลงโทษพวกเขาและชาวเมืองที่ถูกทำลายของหมู่ชนทั้งสองนี้ยังคงมีให้เห็นอยู่บนทางสัญจร ⁸⁰ ชาวอิญญ์ก็ปฏิเสธบรรดาศาสนทูตของเรา ⁸¹ เราได้ประทานสัญญาณทั้งหลายของเรา แต่พวกเขาไม่ใส่ใจต่อสัญญาณเหล่านั้น ⁸² พวกเขาสะกดฎเขาเพื่อทำเป็นที่อยู่อาศัยอย่างมั่นคงปลอดภัย ⁸³ แต่ในที่สุด การระเบิดอย่างกึกก้องได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาในเช้าวันหนึ่ง ⁸⁴ และสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้นั้นไม่ได้ทำประโยชน์อะไรให้แก่พวกเขาเลย

⁸⁵ เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้นตามความต้องการของสัจธรรมและวิทย์ปัญญา ยามอวสานจะมาอย่างแน่นอน ดังนั้น(มุฮัมมัด) จงมองข้าม(ความผิดของพวกเขา)ด้วยการให้อภัยโดยปราณี ⁸⁶ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่งและผู้ทรงรอบรู้

⁸⁷ เราได้ประทานแก่เจ้าซึ่งเจ็ดโองการที่ถูกอ่านแล้วอ่านอีกและเราได้ประทานการอ่านอันยิ่งใหญ่แก่เจ้าด้วย ⁸⁸ จงอย่ามองไปที่ความมั่งคั่งทางโลกที่เราได้ประทานแก่บางคนในหมู่พวกเขา และจงอย่าทุกข์โศกต่อสภาพของพวกเขา แต่จงเอาใจใส่ต่อบรรดาผู้ศรัทธา ⁸⁹ จงบอก(บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา)ว่า “ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนธรรมดาเท่านั้น” ⁹⁰ (คำเตือนนี้)เป็นเหมือนดังคำเตือนที่เราได้ส่งลงมายังบรรดาผู้สร้างความแตกแยก ⁹¹ และผู้ทำให้การอ่านแยกออกเป็นส่วนๆ ⁹² ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของเจ้า เราจะถามพวกเขาทั้งหมด ⁹³ เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้

⁹⁴ (โอ้ นบี) จงประกาศออกไปอย่างเปิดเผยถึงสิ่งที่เจ้าได้ถูกบัญชา และจงอย่าใส่ใจต่อบรรดาผู้ตั้งภาคี ⁹⁵ แต่เราก็เพียงพอแล้วสำหรับเจ้า

ที่จะจัดการผู้เย้ยหยัน⁹⁶ ผู้ที่นำสิ่งเคารพบูชาอื่น ๆ มาเป็นภาคีร่วมกับพระเจ้า ในไม่ช้า พวกเขาจะได้รับ⁹⁷ เรารู้ว่าหัวใจของเจ้าเป็นทุกข์ต่อสิ่งที่คุณบอกกล่าว⁹⁸ จงสดุดีสรรเสริญพระผู้อภิบาลของเจ้าและจงเป็นผู้กราบกรานต่อพระองค์⁹⁹ และจงเคารพสักการะพระผู้อภิบาลของเจ้า ตราบจนกระทั่งเวลาสุดท้ายที่จะมาอย่างแน่นอน

16. ผิง

อัล-หะฮ์ลุ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ การตัดสินใจของพระเจ้าได้มาแล้ว ดังนั้น ไม่ต้องเร่งรีบให้มันเกิดขึ้นโดยเร็ว พระองค์นั้นทรงบริสุทธิ์ยิ่งและทรงสูงส่งเหนือกว่าสิ่งที่พวกเขานำมาตั้งภาคีกับพระองค์ ² พระองค์ได้ส่งทูตสวรรค์ลงมาพร้อมกับการดลใจ โดยคำบัญชาของพระองค์ยังบ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยสั่งว่า “จงเตือนผู้คนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากฉัน ดังนั้น จงเกรงกลัวฉัน” ³ พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อวัตถุประสงค์ที่แท้จริง พระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งใดก็ตามที่พวกเขานำมาเป็นภาคีกับพระองค์

⁴ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากหยดเชื้ออสุจิ แล้วดูสิ เขากลับเป็นผู้โต้เถียงอย่างเปิดเผย ⁵ พระองค์ทรงสร้างปศุสัตว์ที่ให้เสื้อผ้าแก่สุเจ้าได้อบอุ่นและให้เป็นอาหารแก่สุเจ้าได้กิน และในตัวพวกมันยังมีประโยชน์อื่น ๆ อีกมากมาย ⁶ พวกมันมีความสุขเมื่อสุเจ้าต้อนมันกลับคอกในตอนค่ำและต้อนมันออกไปยังทุ่งหญ้าในตอนเช้า ⁷ พวกมันบรรทุกสัมภาระของสุเจ้าไปยังแดนไกลที่สุเจ้าไม่สามารถไปถึงได้ถ้าไม่ใช้ความพยายามอย่างหนัก แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้านั้นทรงเอ็นดูและทรงเมตตา

เสมอ ⁸ พระองค์ได้ทรงสร้างม้า ล่อและลาเพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้ขี่มันและเพื่อมันจะได้สร้างความงามให้แก่ชีวิตของสุเจ้า และพระองค์ทรงสร้างสิ่งอื่นอีกมายที่สุเจ้าไม่รู้

⁹ ทางที่เที่ยงตรงนำไปสู่พระเจ้าและมีหลายทางที่เบี่ยงเบนออกไปจากแนวทางที่ถูกต้อง หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงนำทางสุเจ้าทั้งหมด

¹⁰ พระองค์คือผู้ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าสำหรับสุเจ้าเพื่อใช้ดื่มและจากน้ำนั้นได้ก่อให้เกิดพืชพันธุ์ที่สุเจ้าเลี้ยงปศุสัตว์ของสุเจ้า

¹¹ และด้วยน้ำนั้น พระองค์ได้ทรงทำให้ข้าวโพดและมะกอก อินทผลัม และองุ่นและผลไม้อื่นๆอีกหลายชนิดเติบโตขึ้นเพื่อสุเจ้า แน่นอน ในนั้นมีสัญญาณอันยิ่งใหญ่สำหรับหมู่ชนผู้ตริกตรอง

¹² พระองค์ได้ทรงทำให้กลางวันและกลางคืน ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นประโยชน์ต่อสุเจ้าและดวงดาวทั้งหมดอยู่ภายใต้คำบัญชาของพระองค์ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้เข้าใจ ¹³ บนแผ่นดินนี้ พระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งที่หลากหลายไว้สำหรับสุเจ้า แท้จริงแล้ว ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ที่ตริกตรอง

¹⁴ พระองค์คือผู้ทรงทำให้ทะเลเป็นประโยชน์ต่อสุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้เนื้อปลาสดๆจากมันมากินและเอาสิ่งประดับออกมาจากมันเพื่อสวมใส่ และสุเจ้าได้เห็นเรือแล่นฝ่ามันไป พระองค์ทรงทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อสุเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานจากพระองค์และแสดงความกตัญญูต่อพระองค์

¹⁵ พระองค์ได้ทรงปักภูเขาลงไปบนแผ่นดินอย่างมั่นคงเพราะเกรงว่ามันจะสั่นไหวข้างใต้สุเจ้า พระองค์ได้ทรงให้มีแม่น้ำและทางตามธรรมชาติเพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้พบทางของสุเจ้า ¹⁶ พระองค์ได้ทรงสร้างเครื่องหมายต่างๆเพื่อนำทางผู้คน โดยสิ่งเหล่านี้และโดยดวงดาวที่พวกเขาได้ถูกนำทางอย่างถูกต้อง

17 แล้วพระองค์ผู้ทรงสร้างจะเหมือนกับผู้ที่ไม่ได้สร้างสิ่งใดกระนั้นหรือ? ถึงขนาดนี้แล้วสุเจ้ายังไม่เข้าใจอีกหรือ? 18 ถ้าสุเจ้าจะนับความโปรดปรานของพระเจ้า สุเจ้าไม่อาจที่จะนับมันได้ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัยและผู้ทรงเมตตาเสมอ 19 พระเจ้าทรงรู้ทั้งหมดที่สุเจ้าซ่อนเร้นและที่สุเจ้าเปิดเผย

20 บรรดาสิ่งที่สุเจ้าวิงวอนออกไปจากพระเจ้าไม่ได้สร้างสิ่งใด แต่พวกมันเองต่างหากที่ถูกสร้าง 21 พวกมันตาย ไม่มีชีวิตและพวกมันไม่รู้เลยว่าพวกมันจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก 22 พระเจ้าของสุเจ้าคือพระองค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้า หัวใจของพวกเขาก็ไม่ยอมรับความจริงและพวกเขามีแต่ความหยิ่งผยอง 23 แน่نون พระเจ้าทรงรู้ดีถึงการทำของพวกเขาทันทีทั้งที่ปิดบังและที่เปิดเผย และพระองค์ไม่ทรงรักบรรดาผู้หยิ่งผยอง

24 เมื่อพวกเขาถูกถามว่า “อะไรเล่าที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาส่งมา?” พวกเขาบอกว่า “มันเป็นเพียงตำนานในอดีต” 25 จงปล่อยให้พวกเขาแบกภาระของพวกเขาไว้อย่างเต็มที่ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพพร้อมกับภาระบางส่วนของบรรดาผู้ที่พวกเขาทำให้หลงทางโดยไม่มีความรู้ด้วย จงรู้ไว้เถิดว่าภาระที่พวกเขาแบกไว้นั้นช่างเลวร้ายเหลือเกิน

26 บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาได้เคยวางแผนร้ายเช่นกัน แต่พระเจ้าทรงทำลายรากฐานของสิ่งที่พวกเขาปลูกสร้างขึ้นมาและหลังคาของมันได้ถล่มลงมาบนหัวของพวกเขาจากข้างบน การลงโทษนี้ได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาจากทางที่พวกเขาไม่คาดคิด 27 แล้วในวันแห่งการฟื้นคืนชีพพระเจ้าจะทรงทำให้พวกเขายับยศและตกต่ำ พระองค์จะทรงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ไหนเล่าหุนส่วนของฉันที่สุเจ้าเคยนำมาโต้แย้ง(ทางนำของฉัน)?” บรรดาผู้ได้รับความรู้จะกล่าวว่า “วันนี้มีความอับยศและความทุกข์สำหรับผู้ที่ปฏิเสธธรรมอย่างแน่อน”

28 บรรดาผู้ที่ทูตสวรรค์มาเอาชีวิตของพวกเขาในขณะที่พวกเขากำลัง

อธรรมต่อตัวเองอยู่จะยอมจำนนโดยกล่าวว่า “เราไม่ได้ทำความชั่วอะไรเลย” ทูตสวรรค์จะกล่าวว่า “พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำ” ²⁹ จงเข้าไปประตุนรกไป ที่นั่นสุเจ้าจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล” แท้จริง นั่นเป็นที่พำนักอันเลวร้ายสำหรับผู้หยิ่งผยอง

³⁰ เมื่อผู้เกรงกลัวพระเจ้าถูกถามว่า “อะไรเล่าที่พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้ประทานมา?” พวกเขากล่าวว่า “ความดี” รางวัลตอบแทนของบรรดาผู้ทำความดีในโลกนี้คือสิ่งดี แต่ที่ดียิ่งกว่านั้นอีกคือที่พำนักของพวกเขาในโลกหน้า ที่พำนักของผู้มีคุณธรรมนั้นช่างดีเสียനിกระไร ³¹ พวกเขาจะเข้าไปในสวนสวรรค์แห่งความนิรันดร์ซึ่งในนั้นมีสายน้ำไหลอยู่ที่เท้าของพวกเขา พวกเขาจะได้พบทุกสิ่งทีพวกเขาต้องการ นี่เป็นการตอบแทนสำหรับผู้มีคุณธรรม ³² บรรดาผู้ที่ชีวิตของพวกเขาถูกทูตสวรรค์มารับไปในสภาพที่สะอาดผุดผ่อง บรรดาทูตสวรรค์จะกล่าว(แก่พวกเขา)ว่า “สันติจงมีแด่ท่าน จงเข้าไปในสวรรค์เพราะ(ความดี)ที่พวกท่านได้ทำไว้(ในโลก)”

³³ (โอ้อัมมัด) พวกเขายังคอยทูตสวรรค์ให้มายังพวกเขาหรือคอยให้พระเจ้าตัดสินพวกเขา? หลายคนแล้วก่อนหน้าพวกเขาที่ทำเช่นเดียวกันนี้ พระเจ้าไม่ได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง ³⁴ ในที่สุดแล้ว การทำชั่วของพวกเขาได้นำผลกรรมชั่วมายังพวกเขาและสิ่งทีพวกเขาเคยหัวเราะเยาะนั้นก็ได้ล้อมพวกเขาไว้

³⁵ บรรดาผู้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้ากล่าวว่า “ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ ทั้งเราและบรรพบุรุษของเราคงจะไม่เคารพสักการะสิ่งใดอื่นนอกไปจากพระเจ้า และเราจะไม่ทำให้สิ่งใดเป็นที่ต้องห้ามหากไม่ใช่พระประสงค์ของพระองค์” คำแก้ตัวเช่นนี้ได้เคยถูกยกขึ้นมาแล้วโดยบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขา หน้าที่ของบรรดาศาสนทูตก็แค่เพียงนำสาส์นมาบอกให้เป็นที่ชัดเจน

³⁶ ดังนั้น ทุกชนชาติเราจึงให้มีศาสนาทูตที่กล่าวว่า “จงเคารพสักการะพระเจ้าและจงหลีกเลี่ยงจากสิ่งชั่วร้าย” หลังจากนั้น พระเจ้าได้ทรงนำทางพวกเขาบางคนในขณะที่บางคนในหมู่พวกเขาสมควรได้รับความหายนะ ดังนั้น จงเดินทางไปตามแผ่นดินแล้วดูว่าจุดจบของบรรดาผู้ปฏิเสธบรรดาศาสนาทูตนั้นเป็นอย่างไร ³⁷ (โอมฮัมมัด) ถึงแม้เจ้าต้องการจะนำทางพวกเขา (จงรู้ไว้เถิดว่า) พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ทรงพระองค์ทรงปล่อยไว้ให้หลงทาง(เพราะพวกเขาปฏิเสธสัจธรรม)และคนเช่นนั้นจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ

³⁸ พวกเขาสาบานต่อพระเจ้าอย่างหนักแน่นจริงจังว่าพระเจ้าจะไม่ทรงทำให้ผู้ตายแล้วฟื้นขึ้นมาอีก ถึงกระนั้นก็ตาม มันเป็นสัญญาที่พระองค์ได้ทรงทำไว้กับพระองค์เองแล้ว แต่มนุษย์ส่วนมากไม่รู้ ³⁹ มันจะต้องเป็นเช่นนั้นเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงเปิดเผยให้พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขากำลังขัดแย้งกัน และเพื่อที่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะได้รู้ว่าพวกเขาเป็นผู้โกหก ⁴⁰ เมื่อเราปรารถนาที่จะทำให้สิ่งใดเกิดขึ้น เราแค่กล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมา

⁴¹ ส่วนบรรดาผู้ทิ้งบ้านของพวกเขามาเพื่อหนทางของพระเจ้าหลังจากถูกกดขี่ เราจะให้ที่พำนักที่ดีแก่พวกเขาในโลกนี้ แต่รางวัลตอบแทนในโลกหน้านั้นดีกว่ามากมายถ้าหากพวกเขารู้ ⁴² พวกเขาคือบรรดาผู้อุตุนและไว้วางใจในพระผู้อภิบาลของพวกเขา

⁴³ (โอมฮัมมัด) ก่อนหน้าเจ้า บรรดาศาสนทูตที่เราส่งมาก็เป็นมนุษย์ที่เราได้ตั้งใจ(จะฮีย)พวกเขา ลองถามชาวคัมภีร์ดูก็ได้ถ้าหากเจ้าไม่รู้ ⁴⁴ เราได้ส่งพวกเขามาพร้อมกับสัญญาอันชัดเจนและบรรดาคัมภีร์ และเราได้ส่งการตักเตือนมาให้เจ้า (โอมฮัมมัด) เพื่อที่เจ้าจะได้อธิบายให้เป็นทีกระจ่างแก่ผู้คนซึ่งคำสอนของคัมภีร์ที่ถูกส่งมาสำหรับพวกเขาและเพื่อที่พวกเขาจะได้ตริกรอง

⁴⁵ พวกคนที่วางแผนร้ายรู้สึกมั่นใจหรือว่าพระเจ้าจะไม่ทำให้พวกเขา

จมลงไปในแผ่นดิน หรือมันใจว่าการลงโทษจะไม่เกิดขึ้นกับพวกเขาจากที่ไหนก็ได้ที่พวกเขาไม่รู้ตัว? ⁴⁶ หรือพระองค์จะไม่ทรงเอาชีวิตของพวกเขาโดยทันทีในขณะที่พวกเขาทำกิจวัตรประจำวันอยู่ และพวกเขาไม่มีอำนาจที่จะยับยั้งพระองค์ได้? ⁴⁷ หรือมันใจว่าพระองค์จะไม่ทรงลงโทษพวกเขาโดยการทำให้พวกเขาหวาดผวา? แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดูและผู้ทรงเมตตา

⁴⁸ พวกเขาไม่สังเกตสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างมาหรือว่ามันทอดเงาจากทางขวาและทางซ้ายโดยนบนอบต่อพระเจ้าแต่โดยดี? ⁴⁹ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งถูกสร้างทั้งหมดแผ่นดินและบรรดาทูตสวรรค์ต่างนบนอบสักการะต่อพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดหรือผู้ใดแสดงความยโสโอหังเลย ⁵⁰ พวกเขาเหล่านั้นเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาผู้ทรงอยู่เหนือพวกเขาและทำตามทีพวกเขาถูกบัญชา

⁵¹ พระเจ้าได้ทรงบัญชาว่า “จงอย่ายึดถือพระเจ้าสององค์เพราะพระองค์คือพระเจ้าที่แท้จริงแต่เพียงองค์เดียว ดังนั้น จงเกรงกลัวเฉพาะฉันเท่านั้น” ⁵² ทุกสรรพสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้าและการเชื่อฟังมีไว้สำหรับพระองค์เท่านั้น แล้วสุเจ้ายังกลัวผู้ใดออกไปจากพระเจ้ากระนั้นหรือ?

⁵³ ความโปรดปรานอันใดก็แล้วแต่ที่สุเจ้าได้รับนั้นล้วนมาจากพระเจ้าทั้งสิ้น เมื่อสุเจ้าประสบความทุกข์ยากลำบาก สุเจ้าก็หันไปขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ ⁵⁴ แต่เมื่อพระองค์บรรเทาความทุกข์ร้อนให้แก่สุเจ้าได้ไม่ทันไร ส่วนหนึ่งของสุเจ้าก็เริ่มเอาสิ่งอื่นมาเป็นภาคีร่วมกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁵⁵ เป็นการแสดงความเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา เอาเถอะ สุเจ้าจงรีบเร่งไป เพราะในไม่ช้า สุเจ้าจะารู้

⁵⁶ พวกเขาได้เอาส่วนแบ่งจากปัจจัยที่เราได้ประทานแก่พวกเขาไปให้แก่(พระเจ้าจอมปลอม)ผู้ที่พวกเขาไม่รู้อะไรเลย สุเจ้าจะต้องถูกเรียกไปสอบสวนเกี่ยวกับความเท็จที่สุเจ้าได้ก่อกวนมาอย่างแนบเนียน

⁵⁷ พวกเขาแต่งตั้งลูกสาวให้พระเจ้า มหาบริสุทธิ์ซึ่งคือพระองค์ แต่สำหรับพวกเขาเองนั้น พวกเขาอยากจะมีในสิ่งที่พวกเขาต้องการ(คือมีบุตรชาย) ⁵⁸ เมื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาได้รับแจ้งข่าวว่าได้ลูกสาว ใบหน้าของเขาจะหมองคล้ำและเขาต้องกลักรลินความขมขื่นไว้ ⁵⁹ เขาจะหลบผู้คนเพราะความอับอายจากข่าวนี้และเขาจะถามตัวเองว่าเขาจะทนทุกข์ต่อลูกสาวของเขาด้วยความอับยศหรือฝังลูกสาวทั้งเป็น ช่างเป็นการตัดสินใจอันชั่วร้ายของพวกเขา ⁶⁰ ลักษณะของความขื่นนี้เป็นของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้า ส่วนพระเจ้านั้น ความประเสริฐทั้งหลายเป็นของพระองค์เพราะพระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁶¹ ถ้าหากพระเจ้าจะทรงเอาโทษมนุษย์โดยทันทีที่พวกเขาทำผิด พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้แม้แต่สิ่งมีชีวิตหนึ่งหลงเหลือไว้บนแผ่นดิน แต่พระองค์ได้ทรงผ่อนผันให้พวกเขาจนถึงระยะเวลาที่กำหนดไว้ เมื่อเวลานั้นมาถึง พวกเขาจะหนาวเหนียวหรือเร่งมันก็ได้แต่ชั่วขณะเดียว

⁶² สิ่งใดที่พวกเขาไม่ชอบ พวกเขาถือว่าสิ่งนั้นเป็นของพระเจ้า และสินของพวกเขาก็กล่าวคำโกหกว่าสิ่งดี ๆ ทั้งหมดมีไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ไม่ต้องสงสัยเลย สิ่งเดียวเท่านั้นที่รอคอยพวกเขาอยู่คือไฟนรกที่พวกเขาจะถูกเร่งโยนเข้าไป

⁶³ (โอมัมมัด) สาบานด้วยพระเจ้าได้เลยว่าเราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมายังประชาชาติต่าง ๆ ก่อนหน้าเจ้า แต่ชาตานั้นได้ทำให้การงาน(ที่ชั่วร้าย)ของพวกเขาดูเป็นเรื่องดีสำหรับพวกเขา และวันนี้ ชาตานั้นอีกเช่นกันที่เป็นสหายของพวกเขาและพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ⁶⁴ เราได้ประทานคัมภีร์นี้ลงมาแก่เจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้สร้างความกระจ่างให้พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน ยิ่งไปกว่านั้น คัมภีร์นี้ได้ถูกประทานลงมาเป็นทางนำและเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธา

⁶⁵ พระเจ้าได้ประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าและโดยฝนนี้เองที่ทำให้

แผ่นดินมีชีวิตขึ้นหลังจากที่มันได้ตายไป แท้จริงแล้ว ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ฟัง

⁶⁶ และแน่นอน มีบทเรียนสำหรับสุเจ้าในปศุสัตว์ เราได้ให้สุเจ้าดื่มสิ่งที่อยู่ในท้องของมันระหว่างมูลและเลือด นั่นคือ นมบริสุทธิ์ที่สดชื่นสำหรับผู้ดื่มมัน ⁶⁷ เราได้ให้เครื่องดื่มแก่สุเจ้าจากอินทผลัมและองุ่นซึ่งสุเจ้าเองเอามาทำของมันเมาและอาหารที่ดี แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้มีความเข้าใจ

⁶⁸ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้ทรงลงใจฝังว่า “จงสร้างรังของพวกเจ้าตามภูเขา ต้นไม้และร้านที่มนุษย์ก่อขึ้น” ⁶⁹ แล้วจงกินน้ำหวานจากผลไม้ทุกชนิดและปฏิบัติตามที่พระผู้อภิบาลของพวกเจ้าได้ทำไว้” จากท้องของมันจะมีของเหลวหลากหลายสีออกมาซึ่งในนั้นเป็นสิ่งที่บำบัดโรคสำหรับมนุษย์ แท้จริงแล้ว นี่เป็นสัญญาณสำหรับหมู่ชนที่ใช้ความคิด

⁷⁰ พระเจ้าได้ทรงสร้างสุเจ้า แล้วทรงทำให้สุเจ้าตายและบางคนในหมู่สุเจ้าได้มีชีวิตยืนยาวมาจนถึงวัยชราในสภาพที่น่าสงสารทั้งนี้เพื่อที่ว่าหลังจากที่รู้อะไรมาหมดแล้ว เขาจะไม่รู้อะไรอีก แท้จริงแล้ว พระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอำนาจ

⁷¹ พระเจ้าได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่บางคนเหนือกว่าอีกบางคน แต่บรรดาผู้ได้รับความโปรดปรานมากกว่ากลับไม่ให้ปัจจัยยังชีพแก่บ่าวของพวกเขาเพื่อที่ทั้งสองฝ่ายจะได้มีความเท่าเทียมกันในปัจจัยยังชีพถึงกระนั้นแล้ว พวกเขายังปฏิเสธความโปรดปรานของพระเจ้าอีกหรือ?

⁷² พระเจ้าได้ทรงสร้างคูครองสำหรับสุเจ้าจากเผ่าพันธุ์ของสุเจ้าเองและพระองค์เท่านั้นที่ทรงประทานลูกและหลานจากภรรยาและทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดีแก่สุเจ้า ถึงกระนั้นแล้วพวกเขายังศรัทธาในความเท็จและปฏิเสธความโปรดปรานของพระเจ้าอีกกระนั้นหรือ?

⁷³ พวกเขาเคารพสักการะบรรดาผู้ที่ไม่ได้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาจากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และไม่มีอำนาจที่จะทำเช่นนั้นได้แทน

พระเจ้ากระนั้นหรือ? ⁷⁴ ดังนั้น จงอย่าเปรียบเทียบสิ่งใดกับพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าทรงรอบรู้ แต่สุเจ้าไม่รู้

⁷⁵ พระเจ้าได้ทรงยกข้อเปรียบเทียบระหว่าง(ของชายสองคน) คนหนึ่งเป็นทาสที่มีเจ้าของและไม่มีอำนาจเหนือสิ่งใดกับอีกคนหนึ่งซึ่งเราได้ประทานปัจจัยอย่างมากมายแก่เขา แล้วเขาได้ใช้จ่ายมันทั้งโดยลับและโดยเปิดเผย “ทั้งสองคนนี้เท่าเทียมกันไหม?” บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า แต่ทว่าคนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจ

⁷⁶ พระเจ้าได้ทรงยกอีกตัวอย่างหนึ่งระหว่างของชายสองคน คนหนึ่งเป็นใบ้หูหนวกและไม่สามารถทำอะไรได้และกลายเป็นภาระแก่นายของเขา ไม่ว่านายจะส่งเขาไปที่ไหน เขาก็ไม่ได้ทำอะไรที่เป็นประโยชน์ แต่มีชายอีกคนหนึ่งเป็นผู้สั่งสอนในเรื่องความยุติธรรมและปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อ “ทั้งสองคนนี้เหมือนกันกระนั้นหรือ?”

⁷⁷ พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงมีความรู้ในสิ่งเร้นลับของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และเกี่ยวกับเรื่องเวลาของการฟื้นคืนชีพนั้น มันจะไม่ใช้เวลามากไปกว่าชั่วพริบตาเดียวหรือไม่ก็น้อยกว่านั้น แท้จริงแล้ว พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง

⁷⁸ พระเจ้าได้ทรงนำสุเจ้าออกมาจากครรภ์ของแม่ของสุเจ้าในสภาพที่สุเจ้าไม่รู้อะไรเลย แล้วพระองค์ได้ทรงให้สุเจ้ามีหู ตาและสติปัญญาทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้กตัญญู

⁷⁹ พวกเขาไม่สังเกตหรือว่านกถูกทำให้ลอยคว้างอยู่กลางท้องฟ้าได้อย่างไร? ไม่มีใครพยุงมันไว้นอกจากพระเจ้า แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับหมู่คนผู้ศรัทธา ⁸⁰ พระเจ้าได้ทรงทำบ้านของสุเจ้าให้เป็นสถานที่แห่งการพักผ่อนและความสงบสำหรับสุเจ้า และได้ทรงทำกระโจมจากหนังสัตว์ให้สุเจ้าซึ่งเบาในระหว่างเดินทางและพักผ่อน และจากขนและผมอันอ่อนนุ่มของปลูสัตว์ พระองค์ได้ทรงให้สุเจ้ามีเสื้อผ้าและสิ่งของเครื่องใช้มากมายที่เป็นประโยชน์ต่อสุเจ้าในช่วงเวลาหนึ่ง

⁸¹ พระเจ้าทรงสร้างร่มเงาจากสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น ทรงสร้างที่พิภพให้แก่มนุษย์ในภูเขาและประถานเสื้อผ้าแก่มนุษย์เพื่อปกป้องความร้อนและเสื้อผ้าที่จะปกป้องมนุษย์ในการต่อสู้ ดังนั้น พระองค์ได้ประถานความโปรดปรานของพระองค์แก่มนุษย์อย่างสมบูรณ์ทั้งนี้เพื่อที่มนุษย์จะได้มอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์ ⁸² แต่ถ้าหากพวกเขาไม่ใส่ใจ (โหม้ฮัมมัด ไม่ต้องกังวล) หน้าที่เพียงอย่างเดียวของเจ้าคือการเผยแผ่ศาสนาให้เป็นที่ชัดเจนเท่านั้น ⁸³ พวกเขาเห็นความโปรดปรานของพระเจ้า แต่ถึงกระนั้น พวกเขากลับปฏิเสธมัน เพราะส่วนใหญ่ของพวกเขาเป็นผู้ไม่รู้คุณ

⁸⁴ ในวันที่เราจะให้มีพยานขึ้นจากทุกๆชาติ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ได้รับโอกาสให้แก่ตัวใดๆ และจะไม่ถูกขอให้สำนึกผิดกลับตัวใหม่ ⁸⁵ และเมื่อบรรดาผู้ทำผิดเห็นการลงโทษ การลงโทษของพวกเขาจะไม่ได้รับการลดหย่อนผ่อนผันอีก

⁸⁶ เมื่อบรรดาผู้ตั้งภาคีให้พระเจ้าเห็นสิ่งที่พวกเขานำมาตั้งภาคีกับพระองค์ พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา นี่คือบรรดาภาคีที่เราเคยวิงวอนขออนอกไปจากพระองค์” แต่สิ่งที่พวกเขาวิงวอนจะกล่าวว่า “พวกเจ้าเป็นคนโกหก” ⁸⁷ ในเวลานั้น พวกเขาทั้งหมดจะมอบน้อมยอมตนต่อพระเจ้าและบรรดาสิ่งที่พวกเขากุขึ้นมาในโลกนี้จะหายไปจากพวกเขา ⁸⁸ เราจะลงโทษบรรดาผู้ปฏิบัติตามแนวทางแห่งการปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางผู้อื่นจากแนวทางของพระเจ้าเป็นสองเท่าสำหรับความเสียหายที่พวกเขาได้สร้างขึ้น

⁸⁹ วันนั้นจะมาถึงเมื่อเราเรียกพยานจากทุกประชาชาติเพื่อยืนยันต่อพวกเขาและเราจะเรียกเจ้ามาเป็นพยานยืนยันต่อคนเหล่านี้ เราได้ประทานคัมภีร์นี้แก่เจ้าเพื่อทำให้ทุกสิ่งเป็นที่ชัดเจน เป็นทางนำ เป็นความเมตตาและเป็นข่าวดีแก่มนุษย์น้อมยอมจำนนต่อพระเจ้า

⁹⁰ พระเจ้าทรงกำชับในเรื่องความยุติธรรม การทำดีและเอื้อเฟื้อ

เพื่อแผ่ญาติสนิทและทรงห้ามสิ่งชั่วช้า ความลามกและการเบียดเบียน พระองค์ทรงตักเตือนผู้เจ้าเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้คิด

⁹¹ จงปฏิบัติตามสัญญากับพระเจ้าให้ครบถ้วนเมื่อผู้เจ้าได้ทำสัญญาไว้กับพระองค์ และจงอย่าทำลายคำสาบานของผู้เจ้าหลังจากที่มันได้ถูกยืนยันและผู้เจ้าได้ให้พระเจ้าเป็นพยานของผู้เจ้าแล้ว เพราะพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่ผู้เจ้ากระทำ ⁹² จงอย่าปฏิบัติตนเหมือนกับผู้หญิงที่พยายามปันจ่ายจนแน่นแล้วก็คลายมันออกเป็นเส้น ๆ อีกโดยการเอาคำสาบานร่วมกันของผู้เจ้ามาเป็นวิธีการหลอกลวงกันและกัน เพื่อที่ว่าคนกลุ่มหนึ่งจะได้เปรียบคนอื่นอีกกลุ่มหนึ่ง พระเจ้าทรงใช้สิ่งเหล่านี้ทดสอบผู้เจ้าแน่นอน ในวันแห่งการพิณคดีพิณชีพ พระเจ้าจะทรงเปิดเผยให้ผู้เจ้าได้รู้ถึงความจริงเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เจ้าขัดแย้งกัน

⁹³ ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะทรงรวมผู้เจ้าให้เป็นประชาชาติเดียว แต่พระองค์ทรงปล่อยให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทางและทรงนำทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจงแน่ใจได้เลยว่าพระองค์จะทรงให้ผู้เจ้ารับผิดชอบในสิ่งที่ผู้เจ้าได้กระทำไว้

⁹⁴ จงอย่าใช้คำสาบานของผู้เจ้าเพื่อหลอกลวงกันและกัน มิเช่นนั้นแล้ว แท้(ของบางคน)จะลื่นไถลออกไปหลังจากที่มันได้ยืนยันด้อย่างมั่นคงแล้วและผู้เจ้าจะได้รับผลร้ายที่ติดตามมาจากการขัดขวางคนอื่นจากแนวทางของพระเจ้าและจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง ⁹⁵ จงอย่าแลกเปลี่ยนสัญญาของพระเจ้าเพื่อผลประโยชน์เล็กๆน้อยๆ แท้จริงแล้วสิ่งที่อยู่กับพระเจ้านั้นดีกว่ามากมายสำหรับผู้เจ้าถ้าหากว่าผู้เจ้ารู้

⁹⁶ อะไรก็ตามที่อยู่กับผู้เจ้านั้นเป็นเพียงชั่วคราว แต่สิ่งที่อยู่กับพระเจ้านั้นจริงยังยืนกว่า และเราจะตอบแทนผู้ที่อดทนตามที่พวกเขาได้กระทำไว้อย่างดีที่สุด ⁹⁷ ใครก็ตามที่กระทำความดี ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็ตาม หากเป็นผู้ศรัทธา เราจะให้เขามีชีวิตที่บริสุทธิ์ในโลกนี้ และ

แน่นอน เราจะตอบแทนคนเหล่านั้น(ในโลกหน้า)ตามที่พวกเขาได้กระทำไว้อย่างดีที่สุด

⁹⁸ เมื่อเจ้าเริ่มต้นอ่านกุรอ่าน จงขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าให้พ้นจากซาตานที่ถูกสาปแช่ง ⁹⁹ มันไม่มีอำนาจใดๆเหนือบรรดาผู้ศรัทธาและวางใจในพระผู้อภิบาลของพวกเขา ¹⁰⁰ มันมีอำนาจก็แต่เฉพาะกับบรรดาผู้เต็มใจปฏิบัติตามมันและนำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าเท่านั้น

¹⁰¹ เมื่อเราได้ประทานข้อความหนึ่งมาแทนข้อความหนึ่ง - และพระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงสิ่งที่ถูกประทานมา - พวกเขากล่าวว่า “ท่านปลอมแปลงกุรอ่านนี้ขึ้นมาเอง” ความจริงแล้วหาใช่เช่นนั้นไม่ แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้จักความจริง ¹⁰² จงบอกพวกเขาว่า “วิญญานบริสุทธิ์ได้นำมันลงมาเป็นสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เพื่อที่พระองค์จะทรงทำให้ความศรัทธาของบรรดาผู้ศรัทธาเกิดความเข้มแข็ง และเพื่อเป็นทางนำที่ถูกต้อง และเพื่อแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้มอบน้อมยอมจำนนต่อพระเจ้า”

¹⁰³ แท้จริง เรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขากล่าวเกี่ยวกับเจ้าว่า “ต้องมีใครบางคนสอนเขาแน่ๆ” แต่คนที่พวกเขากล่าวถึงนั้นพูดภาษาต่างถิ่น แต่(กุรอ่าน)เป็นภาษาอาหรับที่ชัดเจน ¹⁰⁴ พระเจ้าจะไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ และสำหรับพวกเขาจะมีการลงโทษอันเจ็บปวด ¹⁰⁵ มีแต่บรรดาผู้สร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าและไม่ศรัทธาในสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าเท่านั้น พวกเขาเหล่านี้เป็นผู้โกหก

¹⁰⁶ สำหรับผู้ปฏิเสธพระเจ้าหลังจากที่ได้ศรัทธาแล้วยกเว้นผู้ถูกบังคับให้ทำเช่นนั้นในขณะที่หัวใจของเขายังยึดมั่นในการศรัทธาอยู่ (เขาจะไม่ถูกเอาผิด) แต่ใครที่ยอมรับการปฏิเสธด้วยความเต็มใจ เขาจะได้รับคามกริ้วจากพระเจ้าและพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง

¹⁰⁷ นั่นเป็นเพราะว่าพวกเขารักชีวิตของโลกนี้มากกว่าชีวิตโลกหน้าและ

พระเจ้าจะไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ¹⁰⁸ พระเจ้าทรงปิด
ผนึกหัวใจ หูและตาของคนพวกนี้ไว้และพวกเขาได้กลายเป็นผู้เฉยเมย
¹⁰⁹ และในโลกหน้า พวกเขาจะเป็นผู้ขาดทุน

¹¹⁰ แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงให้อภัยและทรงเมตตาอย่าง
แน่นอนที่สุดต่อบรรดาผู้อพยพหลังจากถูกกดขี่และต่อสู้อย่างถึงที่สุดใน
หนทางของพระเจ้าและยังคงอดทน ¹¹¹ ในวันนั้น ทุกชีวิตจะมาร้องขอ
เพื่อตัวเองและทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างเต็มที่สำหรับการกระ
ทำของตัวเองและพวกเขาจะไม่ได้รับความไม่เป็นธรรมเลยแม้แต่เพียง
นิดเดียว

¹¹² พระเจ้าทรงยกตัวอย่างของเมืองหนึ่งซึ่งมีความมั่นคงปลอดภัย
และสงบสุขและได้รับปัจจัยยังชีพอย่างอุดมสมบูรณ์จากทุกแห่งหน แต่
เมื่อมันเริ่มแสดงความเหรอุ้นต่อความโปรดปรานของพระเจ้า และ
พระองค์ได้ทรงทำให้ชาวเมืองนั้นประสบความหิวโหยและความกลัว
เพราะสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ¹¹³ มีศาสนทูตคนหนึ่งจากหมู่พวกเขามายัง
พวกเขา แต่พวกเขากลับถือว่าเขาเป็นผู้โกหก ในที่สุด การลงโทษก็เกิด
ขึ้นแก่พวกเขาในขณะที่พวกเขาเป็นทำความผิด

¹¹⁴ ดังนั้น จงกินสิ่งที่ได้รับการอนุมัติและสะอาดบริสุทธิ์ที่พระเจ้าได้
ประทานแก่สุเจ้า และจงแสดงความขอบคุณต่อพระเจ้าสำหรับความ
โปรดปรานของพระองค์หากพระองค์เท่านั้นที่สูงเจ้าเชื่อฟังด้วยความ
จริงใจ ¹¹⁵ พระเจ้าทรงห้ามสุเจ้าแต่เฉพาะสิ่งเหล่านี้คือ สัตว์ที่ตายเอง
เลือด เนื้อหมูและสิ่งที่ถูกเชือดในนามอื่นนอกไปจากพระเจ้า แต่ถ้าหาก
ตกอยู่ในภาวะคับขัน(จบกิน)โดยมีข้อแม้ว่าเขาไม่มีเจตนาที่จะทำลาย
กฎของพระเจ้าหรือฝ่าฝืนขอบเขตของความจำเป็น แท้จริง พระเจ้าเป็น
ผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาต่อเขาเสมอ

¹¹⁶ จงอย่ากล่าวเท็จว่า “สิ่งนี้เป็นที่อนุมัติและสิ่งนั้นเป็นที่ต้องห้าม”
เพื่อสร้างเรื่องเท็จต่อพระเจ้า แน่นอน คนที่กล่าวเท็จต่อพระเจ้านั้นไม่มี

วันที่จะได้รับความเจริญ ¹¹⁷ (พวกเขาควรจำไว้ว่า)ความสุขแห่งโลกนี้เป็นเพียงชั่วคราวชั่วคราวเท่านั้น และในที่สุดแล้วจะมีการลงโทษอันเจ็บปวดสำหรับพวกเขา

¹¹⁸ สำหรับชาวยิว เราได้ห้ามสิ่งต่างๆที่เราได้บอกเล่าแก่เจ้าไว้ก่อนแล้วโดยเฉพาะ และไม่ใช่เราที่สร้างความลำบากนี้ให้แก่พวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่สร้างความยากลำบากให้ตัวเอง ¹¹⁹ แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตาต่อบรรดาผู้สำนึกผิดและปรับปรุงตนเองหลังจากที่ได้ทำความชั่วไปแล้วเพราะความโง่เขลา

¹²⁰ แท้จริง อิบรอฮีมคือประชาคมในตัวเอง เขาเชื่อฟังพระเจ้าและหันหน้าไปหาพระองค์อย่างเดียวและเขาไม่ได้เป็นผู้ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระเจ้า ¹²¹ เขาเป็นผู้กตัญญูต่อความโปรดปรานของพระเจ้าเสมอ ดังนั้นพระองค์จึงได้ทรงเลือกเขาและแสดงทางนำที่เที่ยงตรงแก่เขา ¹²² และเราได้ประทานความดีงามแก่เขาในโลกนี้และแน่นอนที่สุด เขาจะได้อยู่กับบรรดาผู้มียุคธรรมในโลกหน้า ¹²³ ดังนั้น เราได้เปิดเผยเจตนารมณ์ของเราให้เจ้า(มุฮัมมัด)รู้ว่า “จงปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีมอย่างมุ่งมั่นเพียงอย่างเดียว เขาไม่ได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ตั้งภาคี”

¹²⁴ เกี่ยวกับเรื่องสับปะรดนั้น เราได้กำหนดสิ่งนี้แก่บรรดาผู้มีความขัดแย้งกันในเรื่องการปฏิบัติ แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าจะตัดสินระหว่างพวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขากำลังขัดแย้งกัน

¹²⁵ (โอ้ นบี) จงเชิญชวนมายังแนวทางของพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยการใช้เหตุผลและการตักเตือนที่ดี จงโต้แย้งพวกเขาด้วยมารยาทที่ดีที่สุด แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดีที่สุดว่าใครหลงออกไปจากทางของพระองค์และทรงรู้ดีที่สุดว่าใครที่เป็นผู้อยู่ในหนทางที่ถูกต้อ

¹²⁶ ถ้าเจ้าจะตอบโต้ จงตอบโต้เท่าที่สุเจ้าถูกกระทำเท่านั้น แต่ถ้าเจ้าอดทน มันเป็นการดีที่สุดสำหรับบรรดาผู้อดทน ¹²⁷ (โอ้นบี) จงปฏิบัติภารกิจของเจ้าต่อไปด้วยความอดทน และเจ้าจะอดทนได้ก็ด้วย

ความช่วยเหลือของพระเจ้าเท่านั้น จงอย่าเศร้าโศกเสียใจต่อการกระทำของพวกเขาและจงอย่าท้อแท้ต่อแผนการของพวกเขา ¹²⁸ แท้จริงพระเจ้าจะทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรงพระองค์และบรรดาผู้กระทำความดี

17. การเดินทางในยามราตรี

อัล-อิสรอ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ผู้ทรงนำบ่าวของพระองค์เดินทางในคืนหนึ่งจากมัสญิดอัลฮะรออม(สถานที่เคารพสักการะอันศักดิ์สิทธิ์ที่มักกะฮฺ)ไปยังมัสญิดอัลอักฮอ(ที่เมืองเยรูซาเล็ม)ซึ่งบริเวณรอบ ๆ มันเราได้ประทานครามจำเริญไว้ ทั้งนี้เพื่อที่เราจะได้แสดงสัญญาณบางอย่างของเราให้เขาได้เห็น แท้จริง พระองค์เท่านั้นเป็นผู้ทรงไต่ฝัน ผู้ทรงเห็น

² ก่อนหน้านี้ เราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซาและได้ทำให้มันเป็นทางนำสำหรับพวกลูกหลานอิสรออิลโดยกล่าวว่า “จงอย่ายึดถือผู้ใดอื่นเป็นผู้คุ้มครองนอกจากฉัน” ³ ซูเจ้าคือลูกหลานของบรรดาผู้ที่เราได้บรรทุกไว้ในเรือพร้อมกับนุฮฺและเขาเป็นบ่าวผู้กตัญญูอย่างแท้จริง”

⁴ นอกจากนี้แล้ว เราได้เตือนพวกลูกหลานอิสรออิลไว้ล่วงหน้าในคัมภีร์ด้วยว่า “ซูเจ้าจะสร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวงขึ้นสองครั้งในแผ่นดินและจะกลายเป็นผู้ยโสโอหังที่กำเริบเสิบสานยิ่ง” ⁵ และเมื่อคำเตือนแรกมาถึง เราได้ให้บ่าวของเราที่มีอำนาจเข้มแข็งขึ้นมาเป็นศัตรูต่อซูเจ้า ดังนั้น พวกเขาจึงได้บุกเข้าไปทำลายบ้านเมืองของซูเจ้า ดังนั้น คำเตือนที่ได้ถูกสัญญาไว้ได้เกิดขึ้นแล้ว ⁶ หลังจากนั้น เราได้ให้โอกาสแก่ซูเจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขาและเราได้ช่วยซูเจ้าด้วยความมั่งคั่งและลูก ๆ และได้ทำให้ซูเจ้ามีจำนวนมากขึ้นกว่าแต่ก่อนมากมาย

⁷ (เรากล่าวว่า) “ถ้าหากสุเจ้ากระทำความดี มันก็เป็นผลดีต่อตัวสุเจ้าเอง แต่ถ้าสุเจ้ากระทำชั่ว มันก็เป็นผลร้ายต่อตัวสุเจ้าเอง” เมื่อเวลาที่คำเตือนครั้งที่สองมาถึง (เราได้สร้างศัตรูให้แก่สุเจ้าเพื่อที่)พวกเขาจะฉีกหน้าของสุเจ้าและเข้าไปในวิหารเช่นเดียวกับที่บรรดาศัตรูก่อนหน้านี้ได้เข้าไปและทำลายทุกสิ่งที่พวกเขายึดครองได้อย่างย่อยยับ ⁸ เรากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของสุเจ้าอาจจะเมตตาสุเจ้าอีก แต่ถ้าหากสุเจ้าแสดงพฤติกรรมก่อนหน้านี้ของสุเจ้าอีก เราจะกลับมาเยียมสุเจ้าอีกพร้อมกับการลงโทษของเรา เพราะเราได้เตรียมรกรไไว้เป็นคุกสำหรับคนเนรคุณไว้แล้ว”

⁹ แท้จริง กุรอนันได้แสดงให้เห็นถึงหนทางที่เที่ยงตรงยิ่ง มันแจ้งขาวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีว่าจะมีรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่สำหรับพวกเขา ¹⁰ และมันเตือนบรรดาผู้ปฏิเสธชีวิตโลกหน้าถึงการลงโทษอันเจ็บปวด

¹¹ มนุษย์วิงวอนขอความชั่วแทนที่จะวิงวอนขอความดี ทั้งนี้เพราะมนุษย์นั้นริบร้อน* ¹² จงจำไว้ เราได้สร้างกลางวันและกลางคืนเป็นสองสัญญาณ เราได้ทำให้สัญญาณแห่งกลางวันหมดแสงไปและเราได้ทำให้สัญญาณแห่งกลางวันสว่างไสวเพื่อที่สุเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของสุเจ้า และเพื่อที่สุเจ้าจะได้นับฤดูกาลและปี เราจึงได้ทำทุกสิ่งให้เป็นทีละเอียดยชัดเจนแล้ว

¹³ เราได้ผูกชะตากรรมของมนุษย์ทุกคนไว้ที่คอของเขาแล้วและใน

* พระเจ้าต้องการให้มนุษย์อดทนในเรื่องการแสวงหาความพึงพอใจแห่งโลกนี้ เพื่อที่เขาจะได้อยู่บนทางที่ถูกต้องในการเดินทางไปสู่โลกหน้า แต่เนื่องจากธรรมชาติอันเร่ร่อนของเขา มนุษย์จึงรีบร้อนหาวัตถุพึงพอใจทางโลกซึ่งเป็นสิ่งที่ถ่วงรั้งการเดินทางของเขา ความต้องการปัจจัยมาตอบสนองชีวิตทางวัตถุของเขาเป็นเหตุผลใหญ่ที่สุดที่ทำให้เขาไม่ได้รับความโปรดปรานในโลกหน้า

วันแห่งการฟื้นคืนชีพ เราจะนำบันทึกนั้นออกมาให้เขาเห็นเหมือนกับหนังสือที่เปิดกางอยู่¹⁴ มันจะกล่าวว่า “จงอ่านบันทึกของสุเจ้า วันนี้ ไม่มีใครนอกจากตัวของสุเจ้าเองที่จะเป็นผู้ชำระบัญชีตัวของสุเจ้าเอง”¹⁵ ใครเลือกที่จะปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้องจะปฏิบัติตามแนวทางนั้นซึ่งเป็นผลดีแก่ตัวเขาเอง และใครที่หลงทางออกไป การหลงทางของเขาจะทำให้เขาได้รับความพินาศ ไม่มีผู้แบกภาระใดจะแบกภาระของอีกคนหนึ่งได้ และเราจะไม่ลงโทษจนกว่าเราจะได้ส่งศาสนทูตมาเตือนพวกเขา

¹⁶ เมื่อเราตัดสินใจที่จะทำลายเมืองหนึ่ง เราจะบัญชาคนที่ยืนอยู่อย่างสุขสบายของเมืองนั้น แต่พวกเขาจะฝ่าฝืน ดังนั้น ถ้อยคำ(แห่งการลงโทษ)จึงเป็นสิ่งสมควรและเราได้ทำลายเมืองนั้นจนสิ้นซาก¹⁷ ก็ชั่วคนแล้วที่เราได้ทำลายไปตั้งแต่สมัยของนุฮ พระผู้อภิบาลของสุเจ้านั้นทรงรู้ดีถึงความผิดบาปของบ่าวของพระองค์และทรงเห็นทุกสิ่ง

¹⁸ เราให้เขาในสิ่งที่เราปรารถนาแก่ใครก็ตามที่ปรารถนาสิ่งดีแห่งชีวิตโลกนี้ แต่หลังจากนั้น เราได้เตรียมรกรงไว้สำหรับเขาแล้ว ซึ่งที่นั่นเขาจะถูกเผา ถูกสาปแช่งและไม่ได้รับความเมตตา¹⁹ ส่วนผู้ใดปรารถนาชีวิตแห่งโลกหน้าและดิ้นรนต่อสู้เพื่อมันอย่างถึงที่สุดและเขาเป็นผู้ศรัทธาความพยายามของคนเช่นนั้นจะได้รับการชมเชย

²⁰ สำหรับคนทั้งสองประเภทนี้(ผู้ที่ปรารถนาโลกและบรรดาผู้ต้องการโลกหน้า) เราได้ประทานสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขา ไม่มีใครที่จะมายับยั้งการประทานของพระผู้อภิบาลของสุเจ้า²¹ จงดูว่าเราได้ทำให้พวกเขาบางคนเหนือกว่าคนอื่นอย่างไร(ในชีวิตโลกนี้) แต่ในโลกหน้านั้น ฐานะเหล่านั้นจะยิ่งใหญ่กว่ากันมากนักและความประเสริฐของพวกเขาก็เหนือกว่ากันมากมาย

²² จงอย่าตั้งสิ่งเคารพกราบไหว้ใดๆเป็นภาคีกับพระเจ้า มิเช่นนั้นแล้วสุเจ้าจะถูกทำให้ตกต่ำลงและเป็นทีที่เกลียดชังและช่วยตัวเองไม่ได้

²³ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้บัญชาสุเจ้าไว้ว่า สุเจ้าอย่าเคารพสักการะ

ผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้นและจงปฏิบัติดีต่อพ่อแม่ถ้าหากว่าผู้ใดในทั้งสองอยู่กับสุเจ้าในวัยชรา จงอย่ากล่าวถ้อยคำแสดงความชิงชังแก่ท่านและจงอย่าตวาดท่าน แต่จงพูดกับท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำอ่อนโยน²⁴ จงปฏิบัติต่อท่านทั้งสองด้วยความนอบน้อมและเมตตา และจงวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดทรงเมตตาแก่ท่านทั้งสองเช่นเดียวกับที่ท่านทั้งสองได้เลี้ยงดูฉันเมื่อตอนที่ฉันเยาว์วัยด้วยเถิด”²⁵ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของสุเจ้า ถ้าสุเจ้าเป็นผู้ทำความดี แน่نون พระองค์จะทรงให้อภัยและหันมายังคนที่สำนึกผิดและเชื่อฟัง

²⁶ จงปฏิบัติหน้าที่ของสุเจ้าที่มีต่อญาติของสุเจ้าและต่อผู้ขัดสนและผู้เดินทางให้ครบถ้วน และจงอย่าฟุ่มเฟือย²⁷ แท้จริง ผู้ฟุ่มเฟือยนั้นคือพี่น้องของเหล่าชาตानและชาตानนั้นนเรคุณต่อพระผู้อภิบาลของมัน²⁸ แต่ถ้าหากสุเจ้าจำต้องบอกปิด(คนขัดสน)เพราะสุเจ้าเองยังคอยความโปรดปรานของพระเจ้าที่สุเจ้าเองกำลังหวังอยู่ จงบอกปิดพวกเขาด้วยความนุ่มนวล

²⁹ จงอย่าเป็นคนขี้นะเียวและจงอย่าใช้จ่ายอย่างมือเติบจนสุเจ้าตกเป็นผู้ถูกครหาและไม่มีอะไรเหลือ³⁰ แท้จริง พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงประทานปัจจัยอย่างมากมายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงระับปัจจัยของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เช่นกัน เพราะพระองค์ทรงรู้ดีถึงสภาพของบ่าวของพระองค์และทรงเฝ้าดูเขาอย่างใกล้ชิด

³¹ จงอย่าฆ่าลูกๆของสุเจ้าเพราะกลัวความยากจน เพราะเราต่างหากที่เป็นผู้ประทานปัจจัยแก่พวกเขาและแก่สุเจ้าด้วย แท้จริง การฆ่าพวกเขาเป็นความผิดบาปอย่างร้ายแรง³² จงอย่าเข้าใกล้การผิดประเวณี* เพราะมันเป็นการลามกและหนทางชั่วช้า

* หนึ่งในความชั่วที่พระเจ้าต้องการจะขจัดให้หมดไปโดยสิ้นเชิงคือการผิดประเวณี(หรือชานา) นั่นคือการผิดประเวณีเป็นบาปใหญ่และเป็นสิ่งที่แสดงถึงการไม่มี

³³ จงอย่าฆ่าชีวิตใดที่พระเจ้าได้ทรงห้ามไว้ ยกเว้นด้วยความชอบธรรม และถ้าผู้ใดถูกฆ่าอย่างไม่เป็นธรรม เราได้ให้สิทธิในการที่จะแก้แค้นแก่ผู้ปกครอง(ทนาย)ของเขา ดังนั้น จงอย่าละเมิดขอบเขตที่ถูกกำหนดไว้ในเรื่องการตอบแทนอย่างเท่าเทียมกัน เพราะหลังจากนั้นเขาจะได้รับการช่วยเหลือ(โดยกฎหมาย)

³⁴ จงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินของเด็กกำพร้าเว้นแต่ในลักษณะที่ดีที่สุด จนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะผู้ใหญ่ จงปฏิบัติตามสัญญาให้ครบถ้วน เพราะสุเจ้าต้องรับผิดชอบต่อสัญญาที่สุเจ้าได้ทำไว้ ³⁵ จงตวงให้ครบตามจำนวนเมื่อสุเจ้าตวง และจงชั่งให้ถูกต้องเที่ยงตรงเมื่อสุเจ้าชั่ง นี่คือนิติวิธีที่ดีและจะเห็นว่ามันดีกว่าในบั้นปลาย

³⁶ จงอย่าปฏิบัติตามสิ่งที่สุเจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นเพราะสุเจ้าจะถูกสอบสวนในเรื่องการใช้ตา หู และความคิด ³⁷ จงอย่าเดินวางท่าผยองในแผ่นดินเพราะสุเจ้าไม่สามารถที่จะแยกแผ่นดินและแข่งกับภูเขามหาในเรื่องความสูงได้เลย ³⁸ ทั้งหมดนี้เป็นความเลวในสายตาของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าและเป็นที่น่ารังเกียจ

³⁹ นี่เป็นส่วนหนึ่งจากภูมิปัญญาที่พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้ประทานแก่สุเจ้าและสุเจ้าจงอย่าตั้งสิ่งเคารพบูชาใดๆเป็นภาคีกับพระเจ้า มิฉะนั้นสุเจ้าจะถูกโยนเข้าไปในนรกที่ถูกสาปแช่งและไม่ได้รับสิ่งดี

⁴⁰ อะไรนะ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าได้ทรงให้ลูกชายแก่สุเจ้าและพระองค์เองทรงรับเอาบุตรสวรรค์เพศหญิงมาเป็นลูกสาวของพระองค์ กระนั้นหรือ? โทษอย่างมหันต์ชัดๆที่สุเจ้ากล่าวมา ⁴¹ เราได้อธิบาย(สัจธรรม)ในกรูอาณนี้ด้วยวิธีการต่างๆเพื่อที่พวกเขาจะได้ใส่ใจ แต่พวกเขากลับวิ่งห่างออกไปจากสัจธรรมมากขึ้น ⁴² (โอ้มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากมีสิ่งเคารพกราบไหว้อื่นๆเคียงคู่กับพระองค์ดังที่พวกเขา

ความละเอียดของมนุษย์ต้องละเว้นตั้งแต่ขั้นตอนแรกของมัน นี่เป็นเพียงคำสังพื้นฐานในเรื่องนี้

เขากล่าว แน่หนอน พวกมันน่าจะพยายามหาทางไปให้ถึงเจ้านายแห่งบัลลังก์แล้ว ⁴³ มหาบริสุทธิยังแต่พระองค์ผู้ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาพูด ⁴⁴ ชันฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินและทุกสรรพสิ่งในนั้นต่างกล่าวแซ่ซ้องสรรเสริญพระองค์ แต่ผู้เจ้าไม่เข้าใจการแซ่ซ้องสรรเสริญของพวกมัน แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงขจัดและผู้ทรงให้อภัย

⁴⁵ เมื่อสุเจ้าอ่านกุรอาน เราได้ก้มหน้าทิมองไม่เห็นระหว่างสุเจ้ากับบรรดาผู้ไม่เชื่อในโลกหน้า ⁴⁶ เราได้ปิดคลุมหัวใจของพวกเขาไว้เพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่เข้าใจและเราได้ทำให้หูของพวกเขาไม่ได้ยิน เมื่อเจ้าเอ๋ยถึงพระผู้อภิบาลของเจ้าในกุรอานเพียงองค์เดียว พวกเขาจะหันหน้าไปทางอื่นด้วยความเกลียดชัง

⁴⁷ เรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาอยากจะได้ยินเมื่อพวกเขาฟังเจ้าและสิ่งที่พวกเขาพูดเมื่อพวกเขานั่งร่วมปรึกษากันอย่างลับๆ และเมื่อพวกเขาทำผิดเหล่านั้นก็กล่าวต่อกันและกันว่า “พวกท่านกำลังตามผู้ถูกคาถาอาคมอยู่เท่านั้น” ⁴⁸ ดูซิ พวกเขาเปรียบเจ้าเหมือนอะไร พวกเขาหลงทางไปแล้ว ดังนั้น พวกเขาจึงไม่สามารถหาหนทางที่ถูกต้องได้

⁴⁹ พวกเขากล่าวว่า “อะไรนะ จริงหรือที่เราจะถูกฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่งเมื่อเราเหลือแต่กระดูกที่ผุพังแล้ว?” ⁵⁰ จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “แม้พวกท่านเป็นหินหรือเหล็ก ⁵¹ หรือแม้แต่เป็นสิ่งที่แข็งกว่านี้ซึ่งพวกท่านคิดว่าไม่อาจจะถูกทำให้มีชีวิตได้อีกก็ตาม” แล้วพวกเขาจะถามว่า “ใครเล่าที่จะทำให้เรากลับมามีชีวิตอีก?” จึงตอบพวกเขาว่า “ก็พระองค์ผู้ทรงทำให้พวกท่านมีชีวิตขึ้นในครั้งแรกไงเล่า” แล้วพวกเขาจะส่ายหัวแก่เจ้าและถามว่า “แล้วเมื่อไหร่มันจะเกิดขึ้น?” จึงบอกพวกเขาว่า “บางทีมันอาจจะเร็วๆ นี้ก็ได้” ⁵² ในวันนั้น เมื่อพระองค์ทรงเรียกพวกท่าน พวกท่านจะสนองตอบด้วยการลุกขึ้นและสรรเสริญพระองค์ และพวกท่านคิดว่าพวกท่านอยู่ในสภาวะเช่นนี้เพียงชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น”

⁵³ (มุฮัมมัด) จึงบอกปวงบ่าวของฉันว่าพวกเขาควรจะพูดแต่เฉพาะ

สิ่งที่ดีที่สุดเท่านั้น ความจริงแล้ว ซาตานนั้นพยายามที่จะสร้างความแตกแยกขึ้นระหว่างพวกเขา แท้จริง ซาตานคือศัตรูตัวฉกาจของมนุษย์

54 พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงรู้ดีทุกสิ่งเกี่ยวกับสุเจ้า ถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงเมตตาสุเจ้า และถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงลงโทษสุเจ้าอย่างหนัก เราไม่ได้ส่งเจ้ามาเพื่อเป็นผู้ดูแลเขา 55 พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดีถึงทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เราได้ยกยอบ้างคนให้มีตำแหน่งเหนือกว่าบ้างคนและเราได้ประทานคัมภีร์ชะบัวร์แก่ดาวูด

56 จงวิงวอนต่อสิ่งสุเจ้าอ้างว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์นอกไปจากพระเจ้า และสุเจ้าจะรู้ว่าพวกมันไม่สามารถปลดเปลื้องความทุกข์ยากลำบากของสุเจ้าหรือเปลี่ยนแปลงสิ่งใด(ตามที่สุเจ้าต้องการ)ได้ 57 บรรดาผู้ที่พวกเขาวิงวอนขอความช่วยเหลือนั้นก็หาทางเข้าไปหาพระผู้อภิบาลของพวกเขามาและแข่งขันกันที่จะเข้าใกล้พระเจ้าโดยหวังความเมตตาของพระองค์และกลัวการลงโทษของพระองค์ แท้จริง การลงโทษของพระผู้อภิบาลของสุเจ้านั้นน่าสะพรึงกลัวยิ่งนัก 58 ไม่มีเมือง(ชุมชน)ใดนอกจากเราจะทำลายหรือลงโทษอย่างแรงก่อนวันแห่งการพิพากษา นั้นได้ถูกลิขิตไว้แล้วในบันทึก

59 ไม่มีสิ่งใดขัดขวางเราจากการส่งสัญญาณต่างๆ ใต้ นอกจากคนรุ่นก่อนๆ ได้ปฏิเสธมัน เราได้ส่งอูฐตัวเมียมาเป็นสัญญาณอันชัดแจ้งต่อพวกเขาหมด แต่พวกเขาได้ปฏิบัติต่อมันอย่างเหี้ยมโหดในขณะที่เราได้ส่งสัญญาณต่างๆ มาเพื่อเป็นการตักเตือน

60 (มุฮัมมัด)เราได้บอกเจ้าแล้วว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าได้ทรงล้อมผู้คนเหล่านี้ไว้ เราได้ให้เจ้าเห็นสิ่งที่เราได้แสดงแก่เจ้าแล้ว เช่นเดียวกับต้นไม้ที่ถูกสาปแช่ง(ต้นซักกুমที่ผลของมันมีหนามภายนอก)ในกูรอาน เพื่อเป็นการทดสอบสำหรับคนเหล่านี้ เราได้เตือนพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า แต่การเตือนแต่ละครั้งก็มีแต่จะทำให้พวกเขาดื้อรั้นยิ่งขึ้น

⁶¹ เมื่อเราได้บัญชาแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จงก้มกราบต่ออาดัม” ทั้งหมดต่างก้มกราบ ยกเว้นอิบลีส มันกล่าวว่า “จะให้ฉันนบนอบต่อผู้ที่พระองค์ทรงสร้างมาจากดินกระนั้นหรือ?” ⁶² แล้วมันก็กล่าวอีกว่า “พระองค์ทรงพิจารณาดูหน้อยซี นี่ะหรือที่พระองค์ทรงยกย่องให้เหนือกว่าฉัน? ถ้าหากพระองค์ทรงผ่อนปรนเวลาให้แก่ฉันไปจนถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ฉันจะนำลูกหลานของข้าให้มาตามฉันทั้งหมด”

⁶³ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “จงออกไปให้พ้น นรกเป็นรางวัลตอบแทนอย่างเพียงพอแล้วสำหรับสุเจ้าและผู้ปฏิบัติตามสุเจ้า” ⁶⁴ จงออกไป สุเจ้าจะล่องลอยใครก็ได้ตามที่สุเจ้าสามารถ ด้วยเสียงของสุเจ้าและ ขบวนการม้าและพลเดินเท้าของสุเจ้ามาโจมตีพวกเขา และจงเป็นหุ้นส่วนกับพวกเขาในทรัพย์สินและลูกๆของพวกเขาและทำสัญญากับพวกเขาก็ได้ แท้จริงแล้ว สัญญาของชาตานั้นมิใช่สิ่งใดนอกไปจากการหลอกลวง ⁶⁵ แต่สุเจ้าไม่มีอำนาจเหนือปวงบ่าวที่แท้จริงของฉัน พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเพียงพอแล้วสำหรับเจ้าในการเป็นผู้คุ้มครอง”

⁶⁶ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าคือผู้ทรงทำให้เรือของสุเจ้าแล่นข้ามทะเลเพื่อที่สุเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานจากพระองค์ แท้จริง พระองค์ทรงเมตตาสุเจ้าเสมอ ⁶⁷ เมื่ออันตรายประสบแก่สุเจ้าในทะเล สุเจ้าวิงวอนขอความช่วยเหลือต่อพระองค์และสิ่งอื่น ๆ ที่สุเจ้าเคยวิงวอนขอความช่วยเหลือ แต่เมื่อพระองค์ทรงช่วยสุเจ้าให้ขึ้นบกด้วยความปลอดภัย สุเจ้าก็หันห่างออกไปจากพระองค์ แท้จริงแล้ว มนุษย์นั้นเนรคุณเสมอ

⁶⁸ สุเจ้าคิดว่าจะปลอดภัยหรือต่อการที่พระเจ้าจะทำให้แผ่นดินสูบสุเจ้าเมื่อสุเจ้าอยู่บนแผ่นดิน หรือต่อการที่พระองค์จะส่งพายุหินพัดกระหน่ำใส่สุเจ้า? แล้วสุเจ้าจะไม่พบผู้ใดคุ้มครองสุเจ้า ⁶⁹ หรือสุเจ้าไม่กลัวว่าพระองค์จะส่งสุเจ้าไปยังทะเลลึกครั้งหนึ่งและกระหน่ำสุเจ้าด้วยพายุร้ายและทำให้สุเจ้าจมน้ำเพราะการเนรคุณของสุเจ้าและสุเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือสุเจ้าให้พ้นจากเรานั้น?

⁷⁰ เราได้ให้เกียรติแก่ลูก ๆ ของอาดัมและเราได้ประทานความจำริญแก่พวกเขาด้วยการขนส่งโดยสารบนบกและในทะเล และเราได้ประทานสิ่งดี ๆ และบริสุทธิ์แก่พวกเขาและยกย่องพวกเขาให้เหนือกว่าสิ่งถูกสร้างอื่น ๆ ของเรามากมาย

⁷¹ วันนั้นจะมาถึงอย่างแน่นอนเมื่อเราจะเรียกมนุษย์ทุกคนพร้อมด้วยบรรดาผู้นำของพวกเขา แล้วบรรดาผู้ที่ถูกยืบบันทึกของพวกเขาไว้ในมือขวาของพวกเขาจะอ่านบันทึกของพวกเขา(อย่างกระตือรือร้น) และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแม้แต่หนึ่งนิด ⁷² แต่ใครที่ตาบอดในโลกนี้จะตาบอดในโลกหน้าด้วย ไม่ เขาจะหลงทางออกไปไกลจากหนทาง(แห่งสัจธรรม)ยิ่งกว่าคนตาบอดเสียอีก

⁷³ (ไอ้มัมมัด) พวกเขาหาทางทุกอย่างที่จะล่อลวงเจ้าให้หลงออกจากสิ่งที่เราได้เปิดเผยแก่เจ้าโดยหวังว่าเจ้าจะสร้างเรื่องเท็จบางอย่างในนามของเรา ถ้าหากเจ้าทำเช่นนั้น พวกเขาจะคบเจ้าเป็นเพื่อน ⁷⁴ ถ้าเราไม่ได้ให้ความเข้มแข็งแก่เจ้า มันอาจเป็นไปได้ที่เจ้าจะคล้อยตามพวกเขา ⁷⁵ แต่ถ้าหากเจ้าทำเช่นนั้น เราจะให้เจ้าลิ้มรสการลงโทษเป็นสองเท่าทั้งในโลกนี้และโลกหน้าด้วยเช่นกัน แล้วเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือใด ๆ มาขัดขวางเราได้

⁷⁶ ความจริงแล้ว พวกเขากำลังพยายามหาทางขจัดเจ้าและขับไล่เจ้าออกไปจากแผ่นดิน ถ้าหากพวกเขาทำเช่นนั้น พวกเขาเองจะไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้นานหลังจากเจ้า ⁷⁷ นี่คือการของเรากับบรรดาศาสนทูตที่เราได้ส่งมาก่อนเจ้า และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในวิธีการของเรา

⁷⁸ จงดำรงนมาซตั้งแต่วันคล้อยไปจนถึงความมืดของกลางคืนและในยามรุ่งอรุณ เพราะการอ่านกุรอ่านในยามรุ่งอรุณจะถูกเฝ้าดู ⁷⁹ และในระหว่างกลางคืน จงตื่นขึ้นนมาซ นี่เป็นการนมาซเพิ่มเติมสำหรับเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่พระผู้อภิบาลของเจ้าจะได้ยกย่องเจ้าให้อยู่ในตำแหน่งที่ได้รับการสรรเสริญ

⁸⁰ จงกล่าววิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดประทานทางเข้าและทางออกอันมีเกียรติแก่ฉัน และโปรดดำรงรักษาค้นไว้ด้วยอำนาจของพระองค์ด้วยเถิด” ⁸¹ จงประกาศว่า “สัจธรรมมาแล้วและความเท็จได้มลายหายไป เพราะความเท็จนั้นเป็นสิ่งที่ต้องสูญสิ้นไปเสมอ”

⁸² เราได้ประทานสิ่งที่เป็นการบำบัดรักษาและเป็นความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาไว้ในกุรอาน ส่วนบรรดาผู้ทำความชั่วนั้น มันมีแต่จะเพิ่มความขาดทุนให้แก่พวกเขา

⁸³ เมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานแก่ใครคนหนึ่ง เขากลับทำตัวยโสโอหังและหันหลังให้ แต่เมื่อเคราะห์กรรมประสบแก่เขา เขาก็เริ่มสิ้นหวัง ⁸⁴ (อินบีย) จงบอกพวกเขาว่า “ทุกคนกำลังปฏิบัติตามทางของตนเอง แต่พระผู้อภิบาลของพวกท่านเท่านั้นที่รู้ดีที่สุดว่าใครอยู่บนแนวทางที่เที่ยงตรง”

⁸⁵ พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับวิญญาณ จงบอกเถิดว่า “วิญญาณนั้นมาโดยคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของฉัน แต่พวกท่านได้รับความรู้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น”

⁸⁶ (อัมมัมมัด) ถ้าเราประสงค์ เราอาจจะเอาสิ่งที่เราได้เปิดเผยแก่เจ้าทั้งหมดกลับมา แล้วเจ้าจะไม่พบใครที่ช่วยเหลือเจ้าให้พ้นจากเรา ⁸⁷ ยกเว้นโดยความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า แท้จริง ความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเจ้านั้นใหญ่หลวงนัก ⁸⁸ จงกล่าวเถิด “แม้มนุษย์และญินจะรวมกันเพื่อทำสิ่งที่เหมือนกับกุรอานนี้ พวกเขาจะไม่สามารถทำสิ่งที่เหมือนมันได้ถึงแม้ว่าพวกเขาทั้งหมดจะช่วยกันก็ตาม”

⁸⁹ ในกุรอานนี้ เราได้ใช้วิธียกตัวอย่างต่างๆ เพื่อทำให้มนุษย์เข้าใจ แต่ส่วนมากของพวกเขายังคงตั้งตนอยู่ในการปฏิเสธสัจธรรม ⁹⁰ พวกเขากล่าวว่า “เราจะไม่ศรัทธาในสิ่งที่ท่านกล่าวจนกว่าท่านจะทำให้หน้าพุงออกมาจากแผ่นดินเพื่อเรา” ⁹¹ หรือไม่ก็ให้มีสวนอันอุดมและอุ้งน้เกิดขึ้นแก่ท่านและทำให้ลำน้ำหลายสายไหลเข้าไปในสวนนั้น ⁹² หรือจนกว่า

ท่านจะทำให้ฟ้าถล่มลงมาบนเราเป็นเสียงๆตามที่ท่านขู่เรา หรือนำเอาพระเจ้าและทูตสวรรค์มาปรากฏต่อหน้าเรา ⁹³ หรือให้มีบ้านทองคำหลังหนึ่งเกิดขึ้นสำหรับท่านหรือท่านทะยานขึ้นไปบนฟ้า และเราจะไม่เชื่อในการทะยานขึ้นไปของท่านจนกว่าท่านจะนำเอาคัมภีร์เล่มที่เราอ่านได้มาให้เรา” (ไอ้มุฮัมมัด) จึงบอกพวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทันนั้นทรงบริสุทธิ์ยิ่ง ฉันทมิได้เป็นอะไรนอกไปจากมนุษย์คนหนึ่งที่ถูกส่งมาเป็นศาสนทูต”

⁹⁴ เมื่อใดก็ตามที่ทางนำได้มายังพวกเขา ไม่มีสิ่งใดที่ห้ามพวกเขาจากการศรัทธานอกจากข้อสงสัยที่พวกเขากล่าวว่า “พระเจ้าได้ส่งมนุษย์มาเป็นศาสนทูตของพระองค์ด้วยหรือ?” ⁹⁵ จึงบอกพวกเขาว่า “ถ้าหากบรรดาทูตสวรรค์เดินไปไหนมาไหนบนโลกได้โดยสงบ เราจะส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาเป็นศาสนทูตยังพวกเขา” ⁹⁶ (ไอ้มุฮัมมัด) จึงกล่าวเถิดว่า “พระเจ้ายิ่งเพียงพอแล้วสำหรับการเป็นพยานระหว่างฉันทและพวกท่านทั้งหมด พระองค์ทรงรู้ดีและทรงเผ้าดูบำวทั้งหลายของพระองค์”

⁹⁷ ใครที่พระเจ้าทรงนำทาง เขาจะอยู่ในหนทางที่ถูกต้อง ส่วนใครที่พระเจ้าปล่อยยให้หลงทาง เจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือคนใดสำหรับพวกเขา นอกจากพระองค์เท่านั้น ในวันแห่งการพิพากษา เราจะรวมพวกเขาไว้ให้นอนคว่ำหน้า ตาบอด เป็นใบ้และหูหนวก ที่ปากนักของพวกเขาคือนรก เมื่อใดก็ตามที่ไฟมอด เราจะให้มันลุกโชนขึ้นอีกสำหรับพวกเขา ⁹⁸ นี่คือการตอบแทนสำหรับพวกเขา เพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาของเราและถามว่า “เราจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่อีกกระนั้นหรือในเมื่อเราได้กลายเป็นกระดูกและเป็นฝุ่นแล้ว?”

⁹⁹ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินทรงมีอำนาจที่จะสร้างสิ่งที่เหมือนกับพวกเขาได้? พระองค์ได้ทรงกำหนดเวลาสำหรับทำให้พวกเขาฟื้นขึ้นมาไว้แล้วโดยไม่ต้องสงสัย แต่บรรดาผู้ทำความผิดยังคงตั้งต้นปฏิเสธสัจธรรม ¹⁰⁰ (ไอ้มุฮัมมัด) จึงบอก

พวกเขาว่า “ถ้าหากคลังสมบัติแห่งความเมตตาของพระผู้อภิบาลของฉัน อยู่ในความครอบครองของพวกท่าน พวกท่านก็ควรจะห่วงงเห็นยวมันไว้ ด้วยกลัวว่ามันจะถูกใช้จนหมดไป แท้จริง มนุษย์นั้นซีเหี้ยมเสมอ”

¹⁰¹ เราได้ให้สัญญาแก่ผู้ขัดแย้งกันอย่างแกมุซา สูเจ้าจงถามลูกหลาน อิสรออีลดูก็ได้ เมื่อเขามายังผู้คนแล้ว ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “มุซาเอ๋ย ฉัน ถือว่าท่านถูกคาถาอาคมอย่างแน่นอน” ¹⁰² มุซาตอบว่า “ท่านรู้ดีว่า ไม่มีใครนอกไปจากพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่ส่ง สัญญาณเหล่านี้ลงมาเพื่อเป็นหลักฐานต่อหน้าต่อตา ฟาโรห์เอ๋ย ฉันเห็นว่าท่านต่างหากที่จะได้รับความหายนะ” ¹⁰³ ในที่สุด ฟาโรห์ก็คิดที่จะ กำจัดมุซาออกไปจากแผ่นดิน แต่เราได้ทำให้เขาและพวกพ้องของเขา ทั้งหมดจมน้ำตาย ¹⁰⁴ หลังจากนั้น เราได้กล่าวแก่พวกลูกหลานอิสรออีล ว่า “ตอนนี้ สูเจ้าจงตั้งหลักแหล่งอยู่ในแผ่นดิน และเมื่อเวลาแห่งการฟื้นคืนชีพที่ถูกกำหนดไว้มาถึง เราจะรวมสูเจ้าเข้าไว้ด้วยกัน”

¹⁰⁵ เราได้ส่งกรอานลงมาด้วยสัจธรรมและด้วยสัจธรรมที่มั่นคงลงมา (โอมุฮัมมัด) เราไม่ได้ส่งเจ้ามาเพื่ออีนใดนอกจากเพื่อแจ้งข่าวดีและเพื่อให้คำเตือน ¹⁰⁶ เราได้ส่งกรอานนี้ลงมาเป็นตอนๆ เพื่อที่เจ้าจะได้อ่านให้ แก่ผู้คนทีละตอน และเราได้ประทานมันลงมาเป็นคราวๆ

¹⁰⁷ (โอมุฮัมมัด) จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม บรรดาผู้ได้รับความรู้ก่อนหน้านี้ได้ก้มลงกราบเมื่อมันถูกอ่าน ¹⁰⁸ และ พวกเขาจะกล่าวว่า ‘มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้อภิบาลของเรา สัญญาของ พระองค์จะเป็นจริงอย่างแน่นอน’ ¹⁰⁹ และพวกเขาจะก้มหน้าลงจรดพื้น พลากร้องให้เมื่อได้ยินมัน และนี่(กรอาน)ได้ทำให้พวกเขาถ่อมตัวมากขึ้น”

¹¹⁰ (โอนบี) จงบอกพวกเขาว่า “พวกท่านจะวิงวอนต่อพระเจ้าหรือ ผู้ทรงกรุณาก็ได้เหมือนกัน พระนามทั้งหมดของพระองค์นั้นประเสริฐ ยิ่ง” และจงอย่าอ่านเสียงดังหรือแผ่วเบาในการมาฆของเจ้า แต่จง

ปฏิบัติตามทางสายกลางระหว่างทั้งสองนี้ ¹¹¹ และจงกล่าว “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้มิได้ทรงกำเนิดบุตรและไม่มีหุ้นส่วนใดๆในอาณาจักรของพระองค์ และมีทรงต้องมีผู้ช่วยเหลือใดๆ และจงประกาศความยิ่งใหญ่ของพระองค์ด้วยการสดุดีความเกรียงไกรของพระองค์”

18. ถ้า

อัล-กะฮฺฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงประทานคัมภีร์ที่ไม่มีคลุ้มเครือใดๆนี้มายังบ่าวของพระองค์ ² และเป็นคัมภีร์ที่กล่าวอย่างตรงไปตรงมาเพื่อที่จะเตือนผู้คนถึงการลงโทษอันรุนแรงจากพระองค์ และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่กระทำความดีว่าพวกเขาจะได้รับรางวัลอันดีงาม ³ ซึ่งพวกเขาจะมีความสุขในนั้นตลอดไป ⁴ และเพื่อที่จะเตือนบรรดาผู้ที่กล่าวว่า “พระเจ้าทรงให้กำเนิดบุตร” ⁵ พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆในเรื่องนี้เช่นเดียวกับบรรพบุรุษของพวกเขา มันเป็นถ้อยคำอุบาทว์ที่ออกมาจากปากของพวกเขา พวกเขามีได้พูดอะไรนอกไปจากความเท็จ

⁶ (โอ้ผู้ฮัมมัด)บางทีเจ้าอาจจะทำลายตัวเจ้าเองเพราะความเศร้าใจถ้าพวกเขาไม่ศรัทธาในศาสนา ⁷ เราได้ประดับประดาโลกนี้ด้วยสิ่งต่างๆที่สวยงามเพื่อที่เราจะทดสอบมนุษย์ว่าผู้ใดในหมู่พวกเขาดีที่สุดในงาน ⁸ แต่เราจะพลิกทุกอย่างที่อยู่ในนั้นให้เป็นที่ว่างเปล่า

⁹ เจ้าคิดใหม่ว่าบรรดาผู้หลับไหลอยู่ในถ้ำและแผ่นดินจารึกเป็นสัญญาณมหัศจรรย์ส่วนหนึ่งของเรา? ¹⁰ เมื่อพวกเขาขานหม่อมเข้าไปหลบภัยอยู่ในถ้ำ พวกเขา กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานความเมตตาจากพระองค์แก่เราและโปรดนำทางที่ถูกต้องในกิจการงานของเราด้วย

เกิด” ¹¹ ดังนั้น เราจึงได้ทำให้พวกเขาหลับอยู่ในถ้ำเป็นเวลาหลายปี
¹² หลังจากนั้น เราได้ทำให้พวกเขาตื่นขึ้นมาเพื่อที่จะทดสอบว่าคนกลุ่มใดในสองกลุ่มสามารถนับเวลาที่พวกเขาอยู่ที่นั่นได้ดีกว่ากัน

¹³ ที่นี้ เราจะเล่าเรื่องราวของพวกเขาให้เจ้าฟัง พวกเขาเป็นชายหนุ่มกลุ่มหนึ่งที่ศรัทธาในพระผู้อภิบาลของพวกเขาและเราได้เพิ่มพูนทางนำให้แก่พวกเขา ¹⁴ เราได้ทำให้หัวใจของพวกเขาเข้มแข็งเมื่อพวกเขาลุกขึ้นและประกาศว่า “พระผู้อภิบาลของเราคือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เราจะไม่มีวิงวอนพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เป็นอันขาด มันเป็นการไร้สาระที่สุดหากเราทำเช่นนั้น” ¹⁵ (พวกเขาได้ปรึกษากันว่า) “คนของพวกเขาได้เอาพระเจ้าอื่นมาแทนพระองค์ ทำไมพวกเขาไม่เอาหลักฐานที่ชัดแจ้งใดๆมายืนยันความเชื่อของพวกเขา? ดังนั้น ใครเล่าที่จะชั่วช้าไปกว่าผู้กระทำความเท็จต่อพระเจ้า?”

¹⁶ “ที่นี้ เมื่อพวกเขาปลุกตัวห่างออกจากพวกเขาและมีได้เคารพสักการะผู้ใดแทนพระเจ้าแล้ว ขอให้พวกเขาไปยังถ้ำเพื่อหลบภัย พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงแผ่ความเมตตาของพระองค์แก่พวกเขาและจะทรงจัดระเบียบการงานอย่างดีที่สุดให้แก่พวกเขา”

¹⁷ เจ้าจะเห็นว่าเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น มันจะเคลื่อนจากถ้ำไปยังด้านหนึ่งและคล้อยไปทางขวา และเมื่อมันตก มันจะลับไปจากพวกเขาและเคลื่อนไปทางซ้ายในขณะที่พวกเขานอนอยู่ที่ลานกว้างภายในถ้ำ นี่คือการหนึ่งในบรรดาสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้า ใครที่พระเจ้าทรงนำทาง เขาก็อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง และใครที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลง เขาจะไม่พบผู้ช่วยเหลือหรือผู้นำทาง

¹⁸ ถ้าหากเจ้าเห็นพวกเขา เจ้าจะคิดว่าพวกเขาตื่นขึ้นทั้งๆที่ความจริงแล้วพวกเขาหลับ เราได้พลิกพวกเขามาทางด้านขวาและซ้ายและสุนัขของพวกเขายังคงนั่งยืตสองขาหน้าเฝ้าอยู่ที่ปากถ้ำ ถ้าหากเจ้ามองลงมาและเห็นพวกเขา เจ้าจะหันหลังหนีเพราะความตกใจกลัว

¹⁹ ในช่วงเวลาหนึ่ง เราได้ทำให้พวกเขาลุกขึ้น ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ตามกันและกัน คนหนึ่งในพวกเขาถามว่า “พวกเจ้าอยู่ในสภาพเช่นนี้มานานเท่าใดแล้ว” พวกเขาตอบว่า “เราอยู่ในนี้มาหนึ่งวันหรือเพียงส่วนหนึ่งของวัน” แต่อีกคนหนึ่งว่า “พระผู้อภิบาลทรงรู้ดีที่สุดว่าเราอยู่ในสภาพนี้มานานเท่าใด ดังนั้น ให้เราส่งใครคนหนึ่งในหมู่พวกเราพร้อมกับเหรียญเงินไปยังเมืองและให้เขาดูสถานที่ที่เขาสามารถหาอาหารที่สะอาดที่สุดเพื่อนำอะไรบางอย่างมากิน อย่างไรก็ตาม เขาต้องระวังมิให้ใครรู้ว่าเราอยู่ที่ใด” ²⁰ เพราะถ้าพวกเขาเห็นว่าเราเป็นใคร พวกเขาจะเอาหินขว้างพวกเราจนตายหรือบังคับเราให้กลับไปนับถือศาสนาของพวกเขาอย่างแน่นอน หากเป็นเช่นนั้น พวกเราจะไม่ประสบความสำเร็จที่แท้จริงตลอดกาล”

²¹ โดยวิธีนี้เองที่เราได้เปิดเผยความลับของพวกเขาให้แก่ชาวเมืองเพื่อที่พวกเขาจะได้รู้ว่าสัญญาณของพระเจ้านั้นเป็นความจริงและจะได้ไม่มีข้อสงสัยในเรื่องยามอวสาน(วันแห่งการพิพากษา) แต่ผู้คนกลับถกเถียงกันเองเกี่ยวกับพวกเขาที่เป็นชาวถ้ำ พวกเขาบางคนกล่าวว่า “จงสร้างอนุสรณ์สถานไว้เหนือพวกเขา เพราะพระผู้อภิบาลของพวกเขาเท่านั้นที่รู้ดีที่สุดเกี่ยวกับพวกเขา” แต่บรรดาคนที่มีอำนาจในกิจการของผู้คนกล่าวว่า “เราจะสร้างสถานที่แห่งการเคารพสักการะขึ้นมาบนพวกเขา”

²² บางคนกล่าวว่า “พวกเขามีสามคนและที่สี่คือสุนัขของพวกเขา” บางคนกล่าวว่า “พวกเขามีห้าคนและที่หกคือสุนัขของพวกเขา” นี่เป็นเพียงการเดาสังเดชา ยังมีบางคนกล่าวว่า “พวกเขามีเจ็ดคนและที่แปดคือสุนัขของพวกเขา” จงกล่าวเถิด “พระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้นที่ทรงรู้ดีที่สุดว่าพวกเขามีจำนวนเท่าใด” มีเพียงไม่กี่คนที่รู้จำนวนที่ถูกต้อง ดังนั้น เจ้าจงอย่าเข้าไปถกเถียงกับพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้นอกจากเรื่องที่เราได้เห็น และจงอย่าถามผู้ใดเกี่ยวกับพวกเขา ²³ จงอย่ากล่าวเกี่ยวกับเรื่อง

ได้ว่า “ฉันจะทำสิ่งนี้ในวันพรุ่งนี้” ²⁴ โดยไม่กล่าวว่า “หากพระเจ้าทรงประสงค์” ถ้าหากเจ้ากล่าวสิ่งใดออกไปโดยพลั้งเผลอ เจ้าจงนึกถึงพระองค์ผู้อภิบาลของเจ้าทันทีและกล่าวว่า “ฉันหวังว่าพระองค์ผู้อภิบาลของฉันจะทรงนำทางฉันในเรื่องนี้ด้วยสิ่งที่ใกล้เคียงกับหนทางที่เที่ยงตรงที่สุดสำหรับฉัน”

²⁵ (มีบางคนกล่าวว่า) “พวกเขาอยู่ในถ้ำมาเป็นเวลาสามร้อยปี” และบางคนก็เพิ่มเข้าไปอีกเก้าปี ²⁶ โอนีบี จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดว่าพวกเขาอยู่ที่นั่นนานเท่าใด เพราะพระองค์ทรงรู้ดีถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ซ่อนเร้นอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน” พระองค์เป็นผู้ทรงเห็นและทรงได้ยินทุกสิ่ง ไม่มีผู้คุ้มครองอื่นใดสำหรับสิ่งทั้งหลายในชั้นฟ้าและแผ่นดิน และพระองค์มิได้ทรงให้ผู้ใดเข้ามามีส่วนกับพระองค์ในอำนาจของพระองค์

²⁷ (โอนีบี) จงประกาศสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าจากคัมภีร์ของพระองค์ผู้อภิบาลของเจ้า เพราะไม่มีผู้ใดที่จะเปลี่ยนแปลงถ้อยคำของพระองค์ เจ้าจะไม่พบที่ใดที่ผู้คุ้มครองเจ้าจากพระองค์ได้ ²⁸ จงทำให้ตัวเจ้าเองมีความซัดร่วมกับบรรดาผู้ที่วิงวอนต่อพระองค์ผู้อภิบาลของพวกเขาทั้งยามเช้าและยามเย็นเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากพระองค์ และจงอย่าหันสายตาของเจ้าออกไปจากพวกเขาโดยปรารถนาสิ่งน่าสนใจของชีวิตทางโลก จงอย่าเชื่อฟังผู้ที่เราได้ทำให้หัวใจของเขาเหม็นเฉยจากการะลึกถึงเราและผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของเขาและมีความประพหุติดสุตไต่ในภาระงานของเขา

²⁹ จงประกาศเถิดว่า “นี่คือสัจธรรมจากพระองค์ผู้อภิบาลของพวกเขา ดังนั้น ใครที่ประสงค์ก็ศรัทธาได้ และผู้ใดประสงค์ก็ปฏิเสธได้” สำหรับผู้ทำความผิดนั้น เราได้เตรียมไฟนรกที่เปลวของมันจะล้อมรอบพวกเขาเหมือนหลังคาโค้งไว้แล้ว ถ้าพวกเขาร้องขอ น้ำ พวกเขาจะได้รับน้ำที่เหมือนกับตะกั่วหลอมละลายที่เราเทราดลงบนใบหน้าของพวกเขา ช่างเป็นเครื่องดื่มที่ชั่วช้าและที่ฟานักอันเลวร้ายเสียนี้กระไร

³⁰ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น เราจะไม่ทำให้รางวัลสำหรับผู้ทำความดีต้องสูญเปล่า ³¹ พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในสวนสวรรค์อันเขียวชอุ่มตลอดกาลซึ่งที่เท้าของพวกเขามีลำนำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะได้สวมกำไลทองและสวมอาภรณ์ไหมสีเขียวยกดอกงามวิจิตรและนอนเอกเขนกบนที่นึ่งคล้ายบัลลังก์สูง ช่างเป็นผลตอบแทนอันประเสริฐยิ่งและเป็นที่พำนักที่แสนดีเสียനിกระไร

³² (โอมัฮัมมัด) จงยกการเปรียบเทียบเรื่องชายสองคนให้พวกเขาฟัง คนหนึ่งเราได้ให้สวนองุ่นสองแห่งแก่เขาโดยมีต้นอินทผลัมล้อมรอบ และระหว่างสวนองุ่นทั้งสองนั้นเราได้ให้ที่ดินผืนหนึ่งไว้สำหรับเพาะปลูก ³³ สวนองุ่นทั้งสองนี้ให้ผลอย่างอุดมสมบูรณ์และไม่เคยขาด และเรายังให้มีลำธารไหลผ่านกลางสวนทั้งสองนั้นด้วย ³⁴ ดังนั้น เขาจึงได้ผลผลิตมากมาย แต่กระนั้นก็ตาม เมื่อเขาสนทนากับเพื่อนบ้านของเขา เขากล่าวว่า “ฉันมีทรัพย์สินมากกว่าท่านและมีคนรับใช้ที่แข็งแกร่งกว่า” ³⁵ ด้วยความไม่เป็นธรรมต่อตัวเขาเอง เขาได้เข้าไปในสวนของเขาและกล่าวว่า “ฉันไม่คิดว่าความมั่งคั่งของฉันนี้จะสูญสิ้นไป” ³⁶ ฉันไม่เชื่อว่าโมงยามแห่งการพินคินซีจะมีขึ้น อย่างไรก็ตาม ถ้าหากฉันถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะได้รับสถานที่ที่ดีกว่านี้แน่นอน”

³⁷ เพื่อนบ้านของเขาได้ตำหนิเขาระหว่างการสนทนาโดยกล่าวว่า “อะไรกันนี้ ท่านปฏิเสธผู้ทรงสร้างท่านขึ้นมาจากดิน แล้วจากอสุจิ ทรงทำให้ท่านเป็นมนุษย์ที่มีรูปร่างสมบูรณ์กระนั้นหรือ?” ³⁸ แต่สำหรับฉันแล้ว พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงเป็นพระผู้อภิบาลของฉัน และฉันไม่ตั้งผู้ใดเป็นภาคีร่วมกับพระองค์ ³⁹ เมื่อท่านเข้าไปในสวนของท่าน ทำไมท่านไม่กล่าวว่า “อะไรที่เกิดขึ้นก็เนื่องจากพระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีพลังอำนาจอื่นใดนอกไปจากอำนาจของพระเจ้า” ถ้าหากท่านเห็นว่าฉันด้อยกว่าท่านในทรัพย์สินและลูกๆ ⁴⁰ บางที พระผู้อภิบาลของฉันอาจจะประทานสวนที่ดีกว่าสวนของท่านแก่ฉัน และอาจส่งฟ้าผ่าลงมาบนสวนของท่าน

จนกลายเป็นทุ่งโล่งเตียนก็ได้⁴¹ หรือน้ำในสวนนั้นอาจแห้งเหือดลงไปในพื้นที่ดินและท่านไม่สามารถหามันมาได้อีก”

⁴² ในที่สุด พืชผลของเขาทั้งหมดได้ถูกทำลาย เมื่อเขาเห็นร้านปลูกองุ่นพังลงมา เขาก็บีบมือทั้งสองของเขาแสดงความเสียใจต่อการสูญเสียสิ่งที่เขาได้ทุ่มเทไปและกล่าวว่า “ฉันไม่คิดที่จะตั้งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระผู้อภิบาลของฉันเลย”⁴³ เขาได้คนมาช่วยเหลือเขาให้พ้นจากพระเจ้าได้ และเขาไม่สามารถป้องกันตนเองได้⁴⁴ ดังนั้น เขาจึงตระหนักได้ว่าการช่วยเหลือทั้งหมดนั้นมาจากพระเจ้าผู้ทรงสัจจะ พระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดในการตอบแทนและทรงเป็นเลิศที่สุดในเรื่องผลสุดท้ายที่จะตามมา

⁴⁵ (ไอ้คนปรี) จงยกตัวอย่างให้พวกเขาได้นึกถึงความจริงแห่งชีวิตโลกนี้ว่ามันเปรียบเหมือนกับพืชพรรณของโลกที่ออกเงยขึ้นมาอย่างอุดมสมบูรณ์เมื่อเราส่งน้ำฝนลงมาจากท้องฟ้า แต่หลังจากนั้น มันก็กลับกลายเป็นเศษพืชแห้งกรังที่ถูกลมพัดปลิวว่อน พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง⁴⁶ ทำนองเดียวกัน ทร์พียัสสินและลูกๆ ก็คือเครื่องประดับชั่วคราวแห่งโลกนี้เท่านั้น แต่ความจริงแล้ว การกระทำความดีอย่างจริงจังนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในสายตาของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าในบ้านปลาย และเป็นความหวังที่ดีกว่า

⁴⁷ วันที่เราจะทำให้ภูเขาทั้งหลายต้องเคลื่อนย้าย สุเจ้าจะได้เห็นแผ่นดินนี้ว่างเปล่า และเราจะรวมมนุษย์ทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกันโดยไม่เหลือใครไว้ข้างหลังเลย⁴⁸ พวกเขาจะถูกนำมาปรากฏต่อหน้าพระผู้อภิบาลของสุเจ้าเป็นแถวและพระองค์จะกล่าวกับพวกเขาว่า “ตอนนี้ สุเจ้าได้กลับมายังเราเหมือนกับที่เราได้สร้างสุเจ้าเป็นครั้งแรก แต่สุเจ้าคิดเอาเองว่าเราไม่ได้กำหนดไว้สำหรับการทำตามสัญญาที่มีต่อสุเจ้า”

⁴⁹ แล้วบันทึก(การกระทำ)จะถูกนำมาวางไว้ต่อหน้าพวกเขา ในตอนนั้น สุเจ้าจะเห็นว่าคนทำผิดทั้งหลายจะกลัวยิ่งที่อยู่ในบันทึกนั้น พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรลัยแน่แล้วเรา นี่มันบันทึกอะไรกันนี้ ไม่มีการกระทำ

อะไรของเราที่ไม่ได้ถูกบันทึกไว้เลยไม่ว่าจะเรื่องเล็กน้อยหรือเรื่องใหญ่โต” พวกเขาจะได้เห็นทุกสิ่งทีพวกเขาได้ทำไว้ต่อหน้าพวกเขาและพระผู้อภิบาลของสุเจ้าไม่ทรงอธรรมต่อผู้ใดแม้แต่แต่น้อยนิด

⁵⁰ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เรารู้จักแล้วกับบรรดาทูตสวรรค์ว่า “จงก้มกราบต่ออาดัม” พวกเขาได้ก้มกราบ ยกเว้นอับลีส(ซาตาน) มันเป็นหนึ่งในหมู่ญิน มันฝ่าฝืนคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของมัน แล้วสุเจ้าจะเอามันและลูกหลานของมันมาเป็นผู้คุ้มครองแทนฉันกระนั้นหรือทั้งๆที่มันเป็นศัตรูของสุเจ้า? นี่เป็นการแลกเปลี่ยนที่ชั่วร้ายเหลือเกินสำหรับผู้ทำความผิด

⁵¹ ฉันมิได้เรียกพวกมันให้มาเป็นพยานในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และในการสร้างตัวตนของพวกมัน ฉันไม่เอาบรรดาผู้ทำให้คนอื่นหลงทางมาเป็นผู้ช่วยเหลือ

⁵² ในวันนั้น พระองค์จะกล่าวกับพวกเขาว่า “จงเรียกบรรดาที่สุเจ้าคิดว่าเป็นภาคีกับฉันมาให้หมด” และพวกเขาจะร้องเรียกพวกมัน แต่พวกมันจะไม่ตอบรับและไม่มาช่วยเหลือพวกเขา และเราจะวางที่ขวางกัน (ความเป็นศัตรู)ระหว่างพวกเขา ⁵³ ผู้ทำความผิดทั้งหมดจะเห็นไฟในวันนั้นและรู้ว่าพวกเขาจะตกลงไปในนั้น แต่พวกเขาไม่พบทางใดที่จะหนีไปได้

⁵⁴ เราได้อธิบายทุกอย่างในกุรอ่านนี้เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับมนุษย์ แต่โดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์ชอบที่จะโต้เถียงกันในเรื่องต่างๆมากมาย

⁵⁵ ไม่มีอะไรที่ขัดขวางพวกเขามิให้ศรัทธาในเมื่อพวกเขาได้รับทางนำ และขัดขวางพวกเขาจากการขอภัยโทษต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา นอกไปจากความจริงที่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับประชาชาติก่อนๆจะเกิดขึ้นกับพวกเขา หรือไม่ว่าพวกเขาต้องได้เห็นการลงโทษมาปรากฏต่อหน้าพวกเขา

⁵⁶ เรามีได้ส่งบรรดาศาสนทูตมาเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ให้คำเตือน แต่บรรดาผู้ปฏิเสธกลับใช้ความเท็จโต้แย้ง

เพื่อทำลายสัจธรรม พวกเขาก็อเอาสิ่งที่ฉันประทานมาและการเตือนของฉันเป็นที่ล้อเล่น ⁵⁷ ใครเล่าที่จะชั่วร้ายยิ่งกว่าผู้ถูกเตือนถึงสิ่งที่พระผู้อภิบาลของเขาประทานมา แต่เขาหันห่างออกจากมันและลืมสิ่งที่มือของเขาได้ทำไว้? สำหรับคนเหล่านั้น เราได้ปิดบังหัวใจของพวกเขาไว้ด้วยสิ่งที่จะทำให้พวกเขาไม่เข้าใจจนะของเราและทำให้พวกเขาลำบากในการได้ยิน ด้วยเหตุนี้เอง พวกเขาจะไม่มีความอยู่ในทางนำที่ถูกตองไม่ว่าเจ้าจะเรียกร้องเชิญชวนพวกเขามาสู่ทางนออย่างไรก็ตาม

⁵⁸ พระผู้อภิบาลของเจ้าคือผู้ทรงอภิบาลและผู้ทรงเมตตายิ่ง หากพระองค์ทรงประสงค์จะลงโทษพวกเขาสำหรับความผิดที่พวกเขาได้ทำไว้ พระองค์อาจจะส่งการลงโทษมายังพวกเขาได้ทันที แต่พวกเขามีเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ และพ้นจากเวลานั้นไป พวกเขาจะไม่พบทางหนีไปจากมันได้เลย ⁵⁹ เราได้ทำลายหมู่ชนเหล่านั้นเมื่อพวกเขายังคงทำผิดและเราได้กำหนดเวลาสำหรับการทำลายพวกเขาไว้แล้ว

⁶⁰ (จงนึกถึง)เมื่อมุซาคกล่าวแก่คนรับใช้ของเขาว่า “ฉันจะไม่ยุติการเดินทางจนกว่าจะถึงบริเวณที่สองทะเลมาบรรจบกัน ถึงแม้ฉันจะต้องใช้เวลาหลายปี” ⁶¹ และเมื่อทั้งสองมาถึงบริเวณที่สองทะเลบรรจบกันปรากฏว่าพวกเขาลืมน้ำไว้ มันจึงได้มุดหนีไปยังทะเลอย่างว่องไว ⁶² เมื่อทั้งสองเดินต่อไป มูซาได้กล่าวแก่คนติดตามเขาว่า “ไปเอาอาหารเข้ามา เราเหนื่อยล้าเหลือเกินแล้วจากการเดินทาง”

⁶³ คนติดตามรับใช้กล่าวว่า “ท่านเห็นไหมว่าในตอนที่เราแะะพักข้างก้อนหินนั้น ฉันได้ลืมน้ำเอาไว้ และซาตานได้ทำให้ฉันลืมนึกเรื่องนี้แก่ท่าน ปลาตัวนั้นได้กระโดดหนีลงทะเลไปอย่างน่าอัศจรรย์” ⁶⁴ มูซาจึงตอบว่า “นั่นแหละที่เรากำลังตามหา” ดังนั้น ทั้งสองจึงได้เดินย่อนรอยเท้ากลับไปยังที่เดิม ⁶⁵ ที่นั้น พวกเขาได้พบป่าวคนหนึ่งของเราซึ่งเราได้ประทานความโปรดปรานและสอนความรู้พิเศษแก่เขา

⁶⁶ มูซาได้กล่าวแก่เขาว่า “ให้ฉันติดตามท่านไปได้ไหม ทั้งนี้เพื่อที่ท่าน

จะได้สอนความรู้ที่ท่านได้ถูกสอนมาแก่ฉันบ้าง?”⁶⁷ เขาตอบว่า “ท่านไม่สามารถอดทนร่วมกับฉันได้”⁶⁸ และท่านจะมีความอดทนในเรื่องที่ท่านไม่มีความรู้ได้อย่างไร?”⁶⁹ มูซาได้กล่าวว่า “หากพระเจ้าทรงประสงค์ ท่านจะเห็นว่าฉันเป็นคนอดทนและฉันจะไม่ฝ่าฝืนท่านในเรื่องใดๆ”⁷⁰ เขากล่าวว่า “เอาละ ถ้าหากท่านต้องการจะติดตามฉันไปละก็ ท่านจงอย่าถามฉันในเรื่องใดจนกว่าฉันจะพูดเรื่องนั้นขึ้นมาเอง”

⁷¹ ดังนั้น ทั้งสองจึงได้ออกเดินทางไปจนกระทั่งเขาทั้งสองได้ขึ้นเรือลำหนึ่ง และคนผู้นั้นได้เจาะรูลำเรือ มูซาจึงร้องออกมาว่า “อะไรกันนี้ ท่านเจาะรูในลำเรือเพื่อจะทำให้คนโดยสารจมน้ำกระนั้นหรือ? ทำอย่างนี้ก็มีแต่จะพบเรื่องน่าเศร้าเป็นแน่”⁷² เขาผู้นั้นกล่าวว่า “ฉันมิได้บอกท่านหรือว่าท่านไม่สามารถที่จะอดทนร่วมกับฉันได้?”⁷³ มูซาได้ตอบว่า “จงอย่าตำหนิฉันในสิ่งที่ฉันลืมเลย และขอจงอย่าถือสาในสิ่งที่ฉันได้ทำไป”⁷⁴ หลังจากนั้น เขาทั้งสองได้ออกเดินทางต่อไปจนกระทั่งเขาทั้งสองพบเด็กชายคนหนึ่งและคนผู้นั้นได้ฆ่าเด็กคนนั้น มูซาจึงได้ร้องออกมาว่า “ท่านฆ่าคนบริสุทธิ์โดยเขาไม่ได้ฆ่าผู้ใดกระนั้นหรือ? นี่เป็นความโหดร้ายแท้ๆที่ท่านได้ทำไป”

⁷⁵ ชายคนนั้นกล่าวว่า “ฉันมิได้บอกท่านหรือว่าท่านไม่สามารถอดทนร่วมกับฉันได้?”⁷⁶ มูซาจึงกล่าวว่า “หลังจากนี้ ถ้าหากฉันถามสิ่งใดจากท่าน จงอย่าเอาฉันร่วมทางไปกับท่านเลย ฉันแก้ตัวกับท่านมานานพอแล้ว”⁷⁷ แล้วเขาทั้งสองได้ออกเดินทางต่อไปจนกระทั่งมาถึงชุมชนแห่งหนึ่ง เขาทั้งสองจึงได้ขออาหารจากคนแถวนั้น แต่ผู้คนปฏิเสธที่จะต้อนรับ ที่นั้น เขาทั้งสองได้เห็นกำแพงแห่งหนึ่งกำลังจะพังลงมา คนผู้นั้นจึงทำให้มันตั้งตรงอีก มูซาจึงกล่าวว่า “หากท่านต้องการ ท่านก็สามารถเรียกร้องค่าแรงตอบแทนได้”⁷⁸ เขากล่าวว่า “เอาละ ที่นี้ เราต้องแยกจากกันแล้ว ตอนนี้ ฉันจะบอกท่านเกี่ยวกับสิ่งที่ท่านไม่อาจทนได้”

⁷⁹ เกี่ยวกับเรื่องเรื่อนั้น มันเป็นของคนยากจนที่ทำงานอยู่ในแม่น้ำ

ใหญ่ ฉันจงใจทำลายมันเพราะข้างหน้าพวกเขานั้นเป็นเขตของกษัตริย์คนหนึ่งซึ่งจะใช้อำนาจยึดเรือทุกลำ

⁸⁰ ส่วนเรื่องเด็กนั้น พ่อแม่ของเขาเป็นผู้ศรัทธาและเรากลัวว่าเขาจะทำให้พ่อแม่ของเขาต้องฝ่าฝืนขอบเขตและปฏิเสธความศรัทธา ⁸¹ ดังนั้นเราต้องการให้พระผู้อภิบาลของเขาทั้งสองได้ประทานลูกอีกคนหนึ่งซึ่งบริสุทธิ์และเป็นทีเมตตาแก่เขาแทนลูกคนเก่า

⁸² เกี่ยวกับเรื่องกำแพงนั้น มันเป็นของเด็กกำพร้าสองคนที่พักอาศัยอยู่ในเมืองนี้ สมบัติของเด็กทั้งสองฝังอยู่ใต้กำแพงนี้ เนื่องจากพ่อของเขาทั้งสองเป็นคนดี พระผู้อภิบาลของท่านทรงปรารถนาว่าเมื่อเด็กชายทั้งสองนี้เติบโตเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ เขาทั้งสองจะมาขุดเอาทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาออกมา ทั้งหมดนี้เป็นความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของท่าน ฉันมิได้ทำสิ่งใดตามอำเภอใจของฉัน นั่นคือความหมายของสิ่งที่ท่านไม่สามารถถอดถอนได้”

⁸³ (มุฮัมมัด) พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับซุลกอรูนัยน์ จงบอกพวกเขาว่า “ฉันจะเล่าเรื่องราวของเขาให้พวกท่านฟัง” ⁸⁴ เราได้สถาปนาอำนาจให้แก่เขาบนหน้าแผ่นดินและได้ประทานปัจจัยทุกอย่างแก่เขา

⁸⁵ ในตอนแรก เขาได้ออกเดินทางไปตามเส้นทางสายหนึ่ง ⁸⁶ จนกระทั่งเขาได้มาถึงขอบเขตที่ดวงอาทิตย์ตกและพบว่ามันตกลงในน้ำสีดำ ที่นั่น เขาได้พบคนหมู่หนึ่ง เราได้กล่าวแก่เขาว่า “โอซุลกอรูนัยน์ เจ้ามีอำนาจที่จะลงโทษพวกเขาและสามารถที่จะทำคุณต่อพวกเขาได้เช่นกัน” ⁸⁷ เขากล่าวว่า “เราจะลงโทษใครก็ตามที่สร้างความอธรรม แล้วผู้นั้นจะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเขาและพระองค์จะทรงลงโทษเขาอย่างรุนแรง” ⁸⁸ แต่ใครที่ศรัทธาและกระทำความดีจะได้รับผลตอบแทนที่ดีสำหรับเขาและเราจะกำหนดงานง่าย ๆ ให้แก่เขา”

⁸⁹ หลังจากนั้น เขาได้ออกเดินทางไปยังอีกเส้นทางหนึ่ง ⁹⁰ จนกระทั่งเขามาถึงขอบเขตที่ดวงอาทิตย์ขึ้นที่นั่น เขาได้เห็นดวงอาทิตย์ขึ้นเหนือ

ผู้คนหมู่หนึ่งที่เรามิได้ให้ที่กำบังใดๆจากแสงแดดแก่พวกเขา ⁹¹ นี่เป็นสภาพของพวกเขา และเรารู้ดีถึงเขา

⁹² หลังจากนั้น เขาได้มุ่งหน้าไปอีกเส้นทางหนึ่ง ⁹³ จนกระทั่งเขามาถึงระหว่างภูเขาที่เขาพบว่าผู้คนแทบจะไม่เข้าใจคำพูดใดๆ ⁹⁴ พวกเขาได้กล่าวว่า “โอ้ซุลกอริญนี่ ยะญูญ์(ก๊อก)และมะญูญ์(มาก๊อก)ได้แพร่ความเสียหายไปทั่วแผ่นดิน ดังนั้น เราขอถวายบรรณาการแก่ท่านเพื่อที่ท่านจะได้สร้างกำแพงกันระหว่างเรากับพวกเขาได้ไหม?”

⁹⁵ เขาตอบว่า “สิ่งที่พระผู้อภิบาลของฉันได้ประทานแก่ฉันนั้นดีกว่า (บรรณาการใดๆ) ดังนั้น พวกท่านจงช่วยฉันด้วยกำลังและฉันจะสร้างกำแพงกันระหว่างพวกท่านกับพวกเขา ⁹⁶ จงเอาแผ่นเหล็กมาให้ฉัน” เมื่อเขาปิดช่องระหว่างภูเขาทั้งสองลูกแล้ว เขาได้กล่าวแก่ผู้คนที่ว่า “ที่นี่จงเป่าไฟด้วยเครื่องบีบลม” พวกเขาจึงได้ทำตามนั้นจนกระทั่งกำแพงเหล็กร้อนแดง เขาก็กล่าวว่า “ไปเอาทองแดงหลอมมาเพื่อฉันจะได้เทลงไปในนั้น” ⁹⁷ นี่คือการที่ยะญูญ์และมะญูญ์ไม่สามารถข้ามมาและไม่สามารถขุดลอดมาได้ ⁹⁸ ซุลกอริญ์กล่าวว่า “นี่คือความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของฉัน แต่เมื่อถึงเวลาแห่งสัญญาของพระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์จะทรงทำลายมันเป็นจุล และสัญญาของพระผู้อภิบาลของฉันเป็นจริงเสมอ”

⁹⁹ ในวันนั้น เราจะปล่อยให้ผู้คนส่วนหนึ่งเข้ามาปะทะกับอีกส่วนหนึ่งอย่างโกลาหล และแตรจะถูกเป่า และเราจะรวมมนุษยชาติทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกัน ¹⁰⁰ ในวันนั้น นรกจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ¹⁰¹ ที่ดวงตามีติดบอดต่อคำตักเตือนของฉันและหูหนวกต่อการเตือนของฉัน

¹⁰² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาคิดหรือว่าพวกเขาจะเอาบ่าวของฉันเป็นผู้ช่วยเหลือออกไปจากฉัน? แท้จริง เราได้เตรียมนรกไว้สำหรับต้อนรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว

¹⁰³ จงบอกพวกเขาว่า “จะให้ฉันบอกพวกท่านไหมว่าใครคือผู้ขาดทุนมากที่สุดเกี่ยวกับการงานของพวกเขา? ¹⁰⁴ พวกเขาคือบรรดาผู้ที่ความพยายามของเขาทั้งหมดในชีวิตแห่งโลกนี้สูญเปล่า แต่พวกเขาหลงผิดคิดว่าทุกสิ่งที่พวกเขาทำนั้นถูกต้อง ¹⁰⁵ คนเหล่านี้คือบรรดาผู้ปฏิเสธสัญญาอันทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของพวกเขาและไม่เชื่อว่าพวกเขาจะกลับไปหาพระองค์” ดังนั้น การงานของพวกเขาทั้งหมดจึงสูญเปล่าเพราะเราจะไม่ให้น้ำหนักใดๆ แก่พวกเขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

¹⁰⁶ การตอบแทนของพวกเขาคืออนรกสำหรับการที่พวกเขาปฏิเสธสัจธรรมและสำหรับการที่พวกเขาถือเอาสัญญาอันของฉันและบรรดาศาสนทูตของฉันเป็นที่ล้อเล่น

¹⁰⁷ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้นจะได้รับสวนสวรรค์เป็นที่พำนัก ¹⁰⁸ พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์นั้นตลอดกาลและพวกเขาไม่ปรารถนาที่จะออกจากที่นั้นไปไหน

¹⁰⁹ จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากจะให้น้ำทะเลกลายเป็นน้ำหมึกเพื่อบันทึกวาระของพระผู้อภิบาลของฉันแล้ว ทะเลจะเหือดแห้งก่อนที่วาระของพระผู้อภิบาลของฉันจะหมดสิ้นถึงแม้เราจะเอาอีกทะเลหนึ่งมาเพิ่มก็ตาม”

¹¹⁰ (ไอ้มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ฉันเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเหมือนพวกท่าน เพียงแต่ฉันได้รับการเปิดเผยความจริงว่าพระเจ้าของพวกท่านคือพระองค์เดียว ดังนั้น ผู้ใดที่หวังจะพบพระผู้อภิบาลของเขาก็จงกระทำการงานที่ดีและจงอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพสักการะร่วมกับพระองค์”

19. มารีย์

มัธยม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ กาฟ ฮา ยา อิน สอด

² นี่คือการเล่าเรื่องความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเจ้าที่มีต่อชะกะรียาบ่าวของพระองค์ ³ เมื่อเขาวิงวอนพระผู้อภิบาลของเขาด้วยเสียงที่แผ่วเบา ⁴ เขาวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล กระดูกของฉันผุแล้วและศีรษะของฉันก็ขาวโพลนด้วยอายุขัย โอ้พระผู้อภิบาล ฉันมิเคยผิดหวังในคำวิงวอนของฉันต่อพระองค์เลย ⁵ แต่ตอนนี้ ฉันหวั่นใจในบรรดาญาติๆ ของฉันเมื่อฉันจากไป(ว่าพวกเขาจะไม่ปฏิบัติภารกิจของฉันต่อไป) และภรรยาของฉันก็เป็นหมัน ดังนั้น ขอพระองค์ทรงประทานทายาทแก่ฉันสักคนหนึ่ง ⁶ ที่จะมาเป็นทายาทของฉันและเป็นลูกหลานของเยสุบ ข้าแต่พระผู้อภิบาล โปรดทำให้เขาเป็นที่ยอมรับของพระองค์ด้วยเถิด”

⁷ “โอ้ชะกะรียา เราจะบอกข่าวดีแก่เจ้าถึงลูกชายคนหนึ่งซึ่งมีชื่อว่าเยสุยา(ยอห์น) เราไม่เคยให้ชื่อนี้แก่ใครมาก่อน” ⁸ เขากล่าวว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันจะมีลูกได้อย่างไรในเมื่อภรรยาของฉันเป็นหมันและฉันก็แก่ห่มถึงปานนี้แล้ว?”

⁹ ผู้แจ้งข่าวกล่าวว่า “กระนั้นก็เถิด พระผู้อภิบาลของเจ้ากล่าวว่า ‘นี่เป็นเรื่องง่ายสำหรับฉันเหมือนกับที่ฉันได้สร้างเจ้ามาก่อนหน้านี้เมื่อเจ้ายังไม่ได้เป็นสิ่งใดเลย’” ¹⁰ ชะกะรียากล่าวว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดให้สัญญาณแก่ฉันด้วยเถิด” พระองค์ทรงกล่าวว่า “สัญญาณของเจ้าคือเจ้าจะไม่พูดกับผู้คนสามวันสามคืนติดต่อกัน” ¹¹ หลังจากนั้น เขาได้ออกจากสถานที่เขาไปยังผู้คนของเขาและทำสัญญาณบอกไปคนเหล่านั้นว่า “จงสดดีพระเจ้าทั้งยามเช้าและยามค่ำ”

¹² เราได้กล่าวกับยะฮูว่า "จงยึดมั่นในคัมภีร์" และในขณะที่เขายังเป็นเด็ก เราได้ประทานดุลพินิจในการตัดสินใจแก่เขา ¹³ และประทานความอ่อนโยน(ของหัวใจ)แก่เขาและความบริสุทธิ์จากเรา และเขาเป็นผู้ยำเกรง ¹⁴ และเขาปฏิบัติต่อพ่อแม่ของเขาด้วยดี และเขามีได้เป็นผู้โอหังหรือผู้ฝ่าฝืน ¹⁵ ความสันติได้มีแก่เขาในวันที่เขาถือกำเนิดและในวันที่เขาตายและในวันที่เขาถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง

¹⁶ (โอมัฮัมมัด) จงกล่าวถึงเรื่องราวของมัรยัม(มารีย์)ในคัมภีร์นี้เมื่อตอนที่นางได้ปลีกตัวออกจากผู้คนของนางไปทางด้านตะวันออก ¹⁷ และนางได้แขวนม่านเพื่อซ่อนตัวของนางจากพวกเขา เราได้ส่งทูตสวรรค์ของเราไปยังนางและเขาได้ปรากฏตัวต่อหน้านางในรูปของมนุษย์ที่สมบูรณ์ ¹⁸ นางจึงได้ร้องออกมาว่า "ฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้ทรงกรุณาให้พ้นจากท่าน (อย่าเข้ามาใกล้)ถ้าหากท่านเป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้า" ¹⁹ เขาตอบว่า "ฉันเป็นแค่เพียงผู้นำสาสน์จากพระผู้อภิบาลของเธอและฉันถูกส่งมาเพื่อให้ลูกชายผู้บริสุทธิ์แก่เธอ" ²⁰ มัรยัมกล่าวว่า "ฉันจะมีลูกได้อย่างไรในเมื่อไม่มีชายใดเคยแตะต้องฉันและฉันก็ไม่ใช้หญิงสำส่อน?" ²¹ ทูตสวรรค์ตอบว่า "กระนั้นก็เกิด พระผู้อภิบาลของเธอทรงกล่าวว่า 'มันเป็นเรื่องง่ายสำหรับฉันและเราจะทำให้เด็กคนนั้นเป็นสัญญาณสำหรับผู้คน และเป็นความจำเริญจากเรา นี่เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้ว'"

²² หลังจากนั้น นางได้ตั้งครรภ์เด็กคนนั้นและนางได้อุ้มครรภ์ไปยังสถานที่ห่างไกล ²³ ความเจ็บครรภ์อย่างรุนแรงทำให้นางต้องไปพักอยู่ที่ใต้ต้นอินทผลัม นางได้ร้องออกมาว่า "โอ้ย ถ้าฉันตายไปก่อนหน้านี้และไม่ต้องมีใครจำฉันได้ก็จะเป็นดี"

²⁴ แต่มีเสียงออกมาจากข้างล่างว่า "จงอย่าเสียใจเลย เพราะพระผู้อภิบาลของเธอได้ทรงจัดหาน้ำที่ไหลไว้ที่เท้าของเธอแล้ว" ²⁵ และถ้าเธอเขย่าลำต้นอินทผลัมนี้ อินทผลัมสุกใหม่ๆ จะหล่นลงมาจากตัวของเธอ

²⁶ จงกินและจงดื่ม และจงทำตัวให้สดชื่น และถ้าหากเธอเห็นใคร ก็จงบอกว่า ‘ฉันได้บนไว้ว่าจะถือศีลอด(งดพูด)เพื่อพระผู้ทรงกรุณา และวันนี้นั้นฉันจะไม่พูดกับใครเลย”

²⁷ หลังจากนั้น นางได้อุ้มลูกของนางมายังผู้คน พวกเขากล่าวว่า “โอ มัรยัม เธอได้ทำบาปที่ชั่วช้าเหลือเกิน ²⁸ น้องสาวของฮารูนเอ๋ย พ่อของเธอมิได้เป็นคนชั่วและแม่ของเธอก็มีได้เป็นหญิงสำส่อน”

²⁹ นางจึงได้เข้าไปยังทารก(เพื่อเป็นการตอบ) ผู้คนจึงกล่าวว่า “เราจะพูดกับเด็กที่อยู่ในเปลได้อย่างไร?” ³⁰ แต่เด็กคนนั้นได้พูดออกมาว่า “ฉันเป็นบ่าวของพระเจ้า พระองค์ทรงประทานคัมภีร์แก่ฉันและทรงแต่งตั้งฉันให้เป็นนบี ³¹ พระองค์ได้ทรงทำให้ฉันเป็นที่ได้รับความจำเริญไม่ว่าฉันจะอยู่ที่ใด พระองค์ทรงส่งฉันให้มาซาและจำเริญทุกสถานที่ฉันยังมีชีวิต ³² และได้ทรงให้ฉันรับใช้แม่ของฉันและมีได้ทรงทำให้ฉันเป็นผู้ก้าวร้าวและจิตใจแข็งแกร่งต่าง ³³ สันติได้มีแก่ฉันในวันที่ฉันเกิดและสันติจะมีแก่ฉันในวันที่ฉันตายและวันที่ฉันถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง”

³⁴ นั่นคืออิสซาบุตรของมัรยัม นี่คือความจริงที่พวกเขายังคงถกเถียงกัน ³⁵ มันไม่ใช่เรื่องของพระเจ้าที่จะทรงมีบุตร พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากเรื่องนี้ เมื่อพระองค์ทรงกำหนดสิ่งใด พระองค์เพียงแค่ทรงกล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมา

³⁶ (อิสซาได้ประกาศว่า) พระเจ้าทรงเป็นพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์ นี่คือหนทางที่เที่ยงตรง ³⁷ แต่กระนั้นก็ตาม หลายพวกได้เริ่มมีความขัดแย้งกันในหมู่พวกเขา ช่างน่ากลัวเหลือเกินสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเมื่อวันอันน่าสะพรึงกลัวมาถึง ³⁸ ในวันนั้น เมื่อพวกเขามาปรากฏต่อหน้าเรา หูของพวกเขาจะได้ยินและตาของพวกเขาจะเห็นอย่างชัดเจน แต่ว่าในวันนั้น บรรดาผู้ทำความผิดเหล่านี้ได้ตกอยู่ในการหลงทางอย่างชัดเจน

³⁹ (ไอ้มูฮัมมัด) จงตัดเตือนพวกเขาถึงวันอันน่าสะพรึงกลัว(ที่จะมาถึง) เมื่อทุกสิ่งจะถูกตัดสินในขณะที่ยังมีชีวิตพวกเขาไม่ใส่ใจและไม่เชื่อ ⁴⁰ ในที่สุดแล้วเราเองต่างหากที่จะเป็นผู้ครองแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่บนนั้นต่อ และพวกเขาจะถูกนำกลับมายังเรา

⁴¹ จงเล่าเรื่องราวของอิบรอฮีมในคัมภีร์นี้ แท้จริงแล้ว เขาเป็นผู้มีสัจจะวาจาและเป็นนบี ⁴² เขาได้พูดกับพ่อของเขาว่า “พ่อครับ ทำไมพ่อถึงได้เคารพสักการะสิ่งที่ไม่ได้ยินและไม่เห็นและไม่สามารถช่วยอะไรพ่อได้?” ⁴³ พ่อครับ ฉันได้รับความรู้ที่พ่อไม่ได้รับ ดังนั้น ขอให้พ่อปฏิบัติตามฉันเถิดครับ และฉันจะนำพ่อสู่หนทางที่ถูกต้อง ⁴⁴ พ่อครับ จงอย่าสักการะซาตานเลยเพราะซาตานไม่เชื่อฟังพระผู้ทรงปรานี ⁴⁵ พ่อครับ ฉันกลัวเหลือเกินว่าพ่อจะได้รับการลงโทษจากพระผู้ทรงปรานีและกลายเป็นสหายของซาตาน”

⁴⁶ พ่อของเขาตอบว่า “นี่ อิบรอฮีม เจ้าปฏิเสธสิ่งที่ฉันเคารพบูชากระนั้นหรือ? ถ้าหากเจ้าไม่หยุดยั้งเรื่องนี้ ฉันจะอาหินขว้างเจ้าให้ตายไปไกลๆเลย และอย่ามาให้ฉันเห็นหน้าอีก” ⁴⁷ อิบรอฮีมกล่าวว่า “ขอความสันติจงมีแด่พ่อ ฉันจะวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉันให้ทรงอภัยท่าน เพราะพระองค์ทรงเอ็นดูฉัน ⁴⁸ ฉันขอหลีกเลี่ยงจากพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านวิงวอนขอแทนพระเจ้า และฉันจะวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น ฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉันจะไม่ทำให้ฉันผิดหวัง”

⁴⁹ ดังนั้น เมื่อเขาหลีกเลี่ยงจากผู้คนเหล่านั้นและจากสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะนอกจากพระเจ้า เราได้ประทานลูกหลานแก่เขาอย่างเช่นอิสฮากและยะกูบ และเราได้ทำให้แต่ละคนเป็นนบี ⁵⁰ และเราได้ประทานความเมตตาแก่เขาและทำให้พวกเขาเป็นที่ได้รับการยกย่องอย่างสูงส่ง

⁵¹ จงเล่าเรื่องราวของมูซาในคัมภีร์นี้ เขาเป็นบุคคลที่ถูกคัดเลือกและเป็นทั้งศาสนทูตและนบี ⁵² เราได้เรียกเขาจากทางด้านขวาของภูเขาและ

ได้ให้เกียรติเขาด้วยการสนทนาที่ใกล้ชิดกับเรา ⁵³ และด้วยความเมตตาของเรา เราได้ทำให้พี่ชายของเขาชื่อฮารุนเป็นนบี เป็นผู้ช่วยเหลือเขา

⁵⁴ จงเล่าเรื่องราวของอิสมาอีลในคัมภีร์นี้ เขาเป็นผู้ซื้อตรงต่อสัญญา และเป็นทั้งศาสนทูตและเป็นนบี ⁵⁵ เขากำชับผู้คนของเขาให้นมาซและจ่ายซะกาต และเขาเป็นที่โปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเขา ⁵⁶ และจงเล่าเรื่องราวของอิดริสในคัมภีร์นี้ เขาเป็นคนที่ซื่อสัตย์และเป็นนบี ⁵⁷ เราได้ยกย่องเขาให้มีตำแหน่งอันสูงส่ง

⁵⁸ คนเหล่านี้เป็นผู้ที่พระเจ้าได้ประทานความโปรดปราน พวกเขามาจากลูกหลานของอาดัมและจากบรรดาผู้ที่เราได้บรรทุกไว้ในเรือร่วมกับนูฮ์ และจากเชื้อสายของอิบรอฮีมและอิสรออีล และจากบรรดาผู้ที่เรานำทางและคัดเลือก เมื่อใดก็ตามที่มีการอ่านสิ่งที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีแก่พวกเขา พวกเขาจะก้มลงกราบและร้องไห้

⁵⁹ แต่หลังจากนั้น คนรุ่นต่อมาเป็นผู้ที่ละทิ้งการนมาซและปฏิบัติตามอารมณ์ฝ่ายต่ำของพวกเขา ดังนั้น ในไม่ช้า พวกเขาจะได้พบกับความหายนะแน่นอน ⁶⁰ ยกเว้นบรรดาผู้ปรับปรุงตัวหลังจากสำนึกผิดและมีความศรัทธาและกระทำความดี คนเหล่านี้จะได้เข้าสวรรค์และพวกเขาจะไม่ได้รับอยู่ติรรมแม้แต่หนึ่งนิศ

⁶¹ พวกเขาจะได้สวนสวรรค์อันนิรันดร์ซึ่งพระผู้ทรงกรุณาปรานีได้สัญญาไว้แก่บ่าวของพระองค์ในขณะที่พวกเขายังไม่ได้เห็นมัน และแน่นอน สัญญาของพระองค์จะต้องเป็นจริง ⁶² ที่นั่น พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระนอกจากจะได้รับแต่สิ่งดีงามและความสงบ และพวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพประจำทั้งในยามเช้าและยามค่ำ ⁶³ นั่นคือสวรรค์ที่เราจะให้ เป็นมรดกแก่บ่าวของเราที่เกรงกลัวพระเจ้า

⁶⁴ (โอ้มุฮัมมัด) เราจะไม่ลงมานอกจากว่าเราจะได้รับบัญชาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า พระองค์คือเจ้าของทุกสิ่งที่อยู่ต่อหน้าเราและทุกสิ่งที่อยู่ข้างหลังเราและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นและพระผู้อภิบาลของเจ้าไม่

เคยหลงลืม ⁶⁵ พระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์และรับใช้พระองค์อย่างแน่วแน่ เจ้ารู้จักผู้ใดอื่นที่เสมอเหมือนกับพระองค์บ้างไหม?

⁶⁶ มนุษย์ถามว่า “อะไรกัน เมื่อฉันตายไปแล้ว ฉันจะถูกทำให้กลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ?” ⁶⁷ มนุษย์จำไม่ได้หรือว่าเราได้สร้างเขาขึ้นมาในตอนแรกเมื่อเขาไม่ได้เป็นอะไรเลย? ⁶⁸ ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของเจ้า เราจะรวบรวมพวกเขาและพวกเขาจะเข้ามาไว้ด้วยกัน แล้วเราจะให้พวกเขาไปนั่งคุกเข่าอยู่รอบๆ ของเรา

⁶⁹ หลังจากนั้น จากทุกหมู่คณะ เราจะเลือกคนที่ดีอันทันทีที่สุดต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี ⁷⁰ เรารู้ดีว่าคนไหนในหมู่พวกเขาที่สมควรจะถูกโยนลงนรกมากที่สุด ⁷¹ และไม่มีใครในหมู่ผู้เจ้าที่จะไม่ถูกนำมาปรากฏต่อหน้าขอบเขตนรก เพราะนี่เป็นสิ่งที่ได้ถูกกำหนดไว้ซึ่งพระผู้อภิบาลของเจ้าจะนำมาใช้ ⁷² หลังจากนั้น เราจะช่วยบรรดาผู้สำรวมตนจากความชั่วให้รอดพ้นและจะละทิ้งผู้ละเมิดให้นั่งคุกเข่าอยู่ในนั้น

⁷³ เมื่อสิ่งที่เราประทานมาอย่างชัดเจนถูกอ่านให้พวกเขา บรรดาผู้ปฏิบัติธรรมได้กล่าวกับบรรดาผู้ศรัทธาว่า “บอกเราหน่อยซิว่าในสองฝ่ายนี้ ฝ่ายไหนจะมีฐานะดีกว่าและมีสังคมที่เหนือกว่า?” ⁷⁴ ก็ชั่วคนแล้วที่เราได้ทำลายไปก่อนหน้าพวกเขา คนที่มีอำนาจและมั่งคั่งหรือหากว่าพวกเขา

⁷⁵ จงบอกพวกเขาว่า “พระผู้ทรงกรุณาปรานีได้ทรงให้ระยะเวลาแก่บรรดาผู้หลงผิดจนกระทั่งเมื่อคนเหล่านั้นเห็นสิ่งที่พวกเขาได้ถูกเตือนสำคัญไว้ นั่นคือการลงโทษของพระเจ้าหรือไม่ก็เวลาแห่งการฟื้นคืนชีพแล้วพวกเขาจะรู้เองว่าใครที่เคราะห์ร้ายกว่าและฝ่ายไหนอ่อนแอกว่า

⁷⁶ พระเจ้าจะทรงเพิ่มทางนำแก่ผู้ปฏิบัติตามทางนำ และการทำความ

ดีที่ถาวรนั้นดีกว่าในสายตาของพระผู้อภิบาลของเจ้าในเรื่องของการตอบแทน

77 เจ้าเห็นไหม พวกคนที่ปฏิเสธสัจธรรมที่เราประทานมาและคุยว่า “ฉันจะยังคงได้รับทรัพย์สินและลูกหลานอยู่ต่อไป?” 78 อะไรนะ เขามองเห็นสิ่งที่มองไม่เห็นหรือว่าเขาได้รับคำสัญญาจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี กระนั้นหรือ? 79 ไม่มีทาง เราจะบันทึกที่พวกเขาโอ้อวดไว้และจะเพิ่มการลงโทษเขามากยิ่งขึ้น 80 เราจะรับช่วงสิ่งที่พวกเขากล่าวอ้างไว้ และเขาจะปรากฏตัวต่อหน้าเราเพียงลำพัง 81 คนเหล่านี้ได้ตั้งสิ่งเคารพบูชา นอกจากพระเจ้าขึ้นมาเพื่อที่สิ่งเคารพบูชาเหล่านั้นจะได้เป็นผู้ช่วยเหลือพวกเขา 82 แต่สิ่งเคารพบูชาเหล่านั้นทั้งหมดจะปฏิเสธการสักการะบูชาของพวกเขาและเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา

83 เจ้ามีเห็นหรือว่าเราได้ให้พวกเขาตานคอยยุแหย่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมให้ฝ่าฝืน? 84 ดังนั้น เจ้าไม่ต้องร้อร่นต่อพวกเขา เพราะเรากำลังนับวันของพวกเขาอยู่ 85 วันนั้นกำลังใกล้เข้ามาแล้วเมื่อเราจะนำบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้ามาปรากฏต่อพระผู้ทรงกรุณาอย่างแยกผู้มีเกียรติ 86 และเราจะต้อนผู้ทำความผิดลงนรกเหมือนฝูงสัตว์ที่กระหาย 87 ในเวลานั้น ไม่มีใครสามารถขอโทษได้นอกจากผู้ได้รับอนุญาตจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี

88 พวกเขากล่าวว่าพระผู้ทรงกรุณาให้กำเนิดบุตรชาย 89 ช่างไร เหตุผลสันติที่สุเจ้าคิดเรื่องบัดขบนี้ขึ้นมา 90 มันแทบทำให้ชั้นฟ้าแทบถล่มแผ่นดินทลายและภูเขาแตกเป็นเสี่ยง 91 เพราะพวกเขาอ้างว่าพระผู้ทรงกรุณาปรานีมีบุตร 92 มันมิได้เป็นความยิ่งใหญ่อะไรเลยที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะทรงรับใครมาเป็นบุตร 93 ทุกคนที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินกำลังจะถูกนำมารวมต่อหน้าพระผู้ทรงกรุณาปรานีในฐานะบ่าวคนหนึ่ง 94 พระองค์ทรงล้อมรอบพวกเขาไว้และทรงรักษาบัญญัติของพวกเขาไว้อย่างเข้มงวด 95 ทุกคนจะถูกนำตัวมาต่อหน้าพระองค์ที่ละ

คนในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ⁹⁶ แน่نون ไกลเวลาแล้วที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะทำให้หัวใจของบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีเต็มไปด้วยความรัก

⁹⁷ ดังนั้น (โอัมฮัมมัด) เราได้ทำให้กุรอ่านนี้ง่ายและเราได้ส่งมันลงมาในภาษาของเจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้แจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้สำรวจตนจากความชั่วและเตือนพวกคนที่ดื้อรั้น ⁹⁸ และเราได้ทำลายผู้คนก่อนหน้าพวกเขาไปเท่าใดแล้ว เจ้าเคยปรบร่ายรอยไถ่ของพวกเขารึหรือได้ยินเสียงกระซิบใดๆจากพวกเขาบ้างไหม?

20. ฏอ ฮา

ฏอฮา

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฏอ ฮา

² เรามิได้ประทานกุรอ่านนี้ลงมาแก่เจ้าเพื่อให้เจ้าท้อแท้ ³ นอกจากเป็นคำตักเตือนสำหรับทุกคนที่เกรงกลัวพระเจ้า ⁴ มันเป็นสิ่งที่ถูกประทานมาจากผู้ทรงสร้างโลกและชั้นฟ้าอันสูงส่งทั้งหลาย ⁵ ผู้ทรงกรุณาปรานีที่ประทับอยู่บนบัลลังก์ ⁶ พระองค์ทรงเป็นเจ้าของทุกสรรพสิ่งที่อยู่ในระหว่างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นและภายใต้ผืนดิน

⁷ ไม่ว่าเจ้าจะพูดด้วยเสียงดัง(หรือเสียงเบา)ก็ตาม พระองค์ทรงได้ยินทั้งหมด เพราะพระองค์ทรงรู้ความลับของสุเจ้าและสิ่งที่ถูกปิดบังไว้มากกว่านั้นอีก ⁸ พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีสิ่งเคารพสักการะอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงมีพระนามอันประเสริฐมากมาย

⁹ เจ้าเคยได้ยินเรื่องของมุซาไหม? ¹⁰ เมื่อเขาเห็นไฟ เขาได้บอก

ครอบครัวของเขาว่า “คอยเดียว ฉันเห็นไฟ บางที ฉันอาจจะนำเอาตุ้มไฟมาให้พวกเจ้าหรือพบคำแนะนำบางอย่างที่ไฟนั้น”

¹¹ เมื่อเขาไปถึงที่นั่น ได้มีเสียงกล่าวออกมาว่า “โธมัส ¹² แท้จริง ฉันเป็นพระผู้อภิบาลของเจ้า จงถอดรองเท้าแตะของเจ้าเสีย เพราะเจ้าอยู่ในหุบเขาศักดิ์สิทธิ์แห่งฏา ¹³ เราได้เลือกเจ้าแล้ว ดังนั้น จงฟังสิ่งที่ได้ถูกประทานแก่เจ้า ¹⁴ แท้จริง ฉันคือพระเจ้า ไม่มีสิ่งเคารพกราบไหว้อื่นได้นอกจากฉัน ดังนั้น จงเคารพสักการะฉัน และจงดำรงนมาซเพื่อระลึกถึงฉัน ¹⁵ เวลาแห่งการฟื้นคืนชีพจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน แต่มันเป็นความประสงค์ของฉันที่จะเก็บเวลาที่จะมาถึงนั้นไว้เป็นความลับเพื่อที่ทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่ได้ฝากเพียร ¹⁶ ดังนั้น จงอย่าปล่อยให้ผู้ใดที่ไม่เชื่อในเรื่องนี้และตกเป็นทาสอารมณ์ต่ำของพวกเขาหันเหความคิดของเจ้าออกไป มิเช่นนั้น เจ้าจะได้รับความหายนะ”

¹⁷ “โธมัส นั่นอะไรในมือขวาของเจ้า?” ¹⁸ ภูซาตอบว่า “มันคือไม้เท้าของฉัน ฉันใช้มันค้ำยันกายและใช้มันตีใบไม้เพื่อฝูงสัตว์ของฉันและใช้มันทำประโยชน์อย่างอื่นอีก” ¹⁹ พระองค์จึงทรงกล่าวว่า “จงโยนมันลงไป ภูซา” ²⁰ ดังนั้น เขาจึงโยนมันลงไป และทันใดนั้นมันได้กลายเป็นงูที่เลื้อยไปมา ²¹ พระองค์ทรงกล่าวว่า “จงจับมันไว้และไม่ต้องกลัว เพราะเราจะทำให้มันกลับสู่สภาพเดิม ²² ที่นี้ จงเอามือขวาของเจ้าล้วงเข้าไปใต้รักแร้ มันจะออกมาอย่างขาวสว่างโดยที่ไม่เจ็บปวด นี่เป็นอีกสัญญาณหนึ่ง* ²³ เพื่อให้เจ้าได้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ของเรา ²⁴ ดังนั้น จงไปหาฟาโรห์ เพราะเขาเป็นผู้ละเมิด”

* ความจริงแล้ว อะไรก็ตามที่อยู่ในโลกหรือเหตุการณ์อะไรที่เกิดขึ้นทั้งหมดคือ “ปาฏิหาริย์” ของพระเจ้า ไม่ว่ามันจะเป็นการโผล่ขึ้นมาจากผืนดินของพืชต้นอ่อนหรือไม้เท้าที่กลายเป็นงู “ปาฏิหาริย์พิเศษ” ถูกแสดงให้เห็นผ่านทางบรรดานบีเพื่อทำให้มนุษย์สังเกตเห็นปาฏิหาริย์ที่พระเจ้าให้เกิดขึ้นทุกวัน

²⁵ มุซากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดเปิดหัวใจของฉัน
²⁶ และทำให้งานของฉันง่ายสำหรับฉัน ²⁷ โปรดขจัดการติดขัดทั้งหลาย
 ออกไปจากลื่นของฉัน ²⁸ เพื่อที่ผู้คนจะได้เข้าใจคำพูดของฉัน ²⁹ และ
 โปรดแต่งตั้งคนในครอบครัวของฉันคนหนึ่งเป็นผู้ช่วยฉัน ³⁰ นั่นคือฮา
 รุนพี่ชายของฉัน ³¹ เพื่อทำให้ฉันมีความเข้มแข็งขึ้น ³² และโปรดทำให้
 เขามีส่วนช่วยในงานของฉัน ³³ เพื่อที่เราจะสดุดีพระองค์ได้มาก ๆ ³⁴ และ
 เราจะได้ระลึกถึงพระองค์เสมอ ³⁵ แท้จริง พระองค์ทรงเผ่าดูเราอยู่เสมอ”
³⁶ พระองค์ทรงกล่าวว่า “เจ้าได้ในสิ่งที่เจ้าร้องขอ มุซา

³⁷ แท้จริง เราได้แสดงความโปรดปรานแก่เจ้ามาก่อนหน้านี้แล้ว ³⁸ จง
 นึกถึงเมื่อตอนที่เราได้ดลใจแก่แม่ของเจ้าให้มีความคิดขึ้นมา ³⁹ ว่า ‘จง
 เอาเด็กคนนี้ใส่ลงในกล่องและเอากล่องนั้นไปวางในแม่น้ำ แม่หน้าจะไหล
 พาเขาไปยังตลิ่ง ศัตรูของฉันและศัตรูของเขาจะเก็บมันขึ้นมา’ ฉันเอง
 ได้ทำให้เจ้าเป็นที่รักใคร่และได้จัดการสิ่งต่างๆจนเจ้าได้ถูกเลี้ยงดูขึ้นมา
 ภายใต้การควบคุมของฉัน ⁴⁰ จงนึกถึงเมื่อตอนที่พี่สาวของเจ้ากำลังเดิน
 อยู่ แล้วเธอได้กล่าวว่า “ให้ฉันบอกท่านถึงคนที่จะเลี้ยงเด็กคนนี้ได้ดีที่สุด
 ไหม?” ดังนั้น เราจึงได้ให้เจ้ากลับไปอยู่กับแม่ของเจ้าเพื่อที่ตาของนางจะ
 ได้เย็นลงและนางจะได้ไม่เศร้าโศกเสียใจ และจงนึกถึงเมื่อตอนที่เจ้าฆ่า
 คนผู้หนึ่งและเราได้ทำให้เจ้าหลุดพ้นจากผลของความชั่วนั้นและทำให้
 เจ้าผ่านการทดสอบต่างๆและเจ้าได้อยู่กับชาวมัदनเป็นเวลาหลายปี
 หลังจากนั้น เจ้าก็มาตรงเวลาที่กำหนดไว้พอดี มุซา

⁴¹ ฉันได้เลือกเจ้าเพื่อภารกิจของฉัน ⁴² เจ้าและพี่ชายของเจ้าจะไป
 ปฏิบัติภารกิจนี้พร้อมกับสัญญาณของฉันและจงอย่าเฉื่อยชาในการ
 ระลึกถึงฉัน ⁴³ เจ้าทั้งสองจงไปหาฟาโรห์เพราะเขาเป็นผู้ละเมิดขอบเขต
 ทุกอย่าง ⁴⁴ จงพูดกับเขาอย่างสุภาพ เผื่อว่าบางทีเขาอาจจะคิดได้หรือ
 เกรงกลัวบ้าง”

⁴⁵ ทั้งสองกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา เรากลัวว่าเขาจะล่อง

ละเมิดเราและปฏิบัติต่อเราอย่างโหดร้าย”⁴⁶ พระองค์ทรงตอบว่า “เจ้าทั้งสองจงอย่ากลัว ฉันจะอยู่กับเจ้า ฉันได้ยินและเห็นทุกสิ่ง”⁴⁷ จงไปหาเขาและกล่าวว่า “เราเป็นศาสนทูตจากพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้น ขอท่านจงปล่อยให้พวกลูกหลานอิสราเอลไปกับเราและจงอย่ากดขี่พวกเขา เราได้นำสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของท่านมายังท่านและความสันติจะมีแก่ผู้ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อ”⁴⁸ เราได้รับรู้จากการเปิดเผยของพระเจ้าว่าจะมีการลงโทษสำหรับผู้ปฏิเสธและหันห่างจากแนวทางนั้น”

⁴⁹ ฟาโรห์กล่าวว่า “ใครคือพระเจ้าของเจ้าทั้งสอง มูซา?”⁵⁰ มูซาตอบว่า “พระผู้อภิบาลของเราคือผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งเป็นรูปร่าง แล้วหลังจากนั้นก็ทรงนำทาง”⁵¹ ฟาโรห์ถามว่า “แล้วคนก่อนหน้านี้นี้เล่าเป็นอย่างไร?”

⁵² มูซาตอบว่า “ความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลของฉันซึ่งอยู่ในจารึกแล้ว พระผู้อภิบาลของฉันไม่ทรงผิดพลาดและไม่ทรงหลงลืม”

⁵³ พระองค์คือผู้ทรงทำให้โลกเป็นพื้นราบเพื่อสุเจ้าและทรงกำหนดทางต่าง ๆ สำหรับสุเจ้าเพื่อสัตย์จริงไปมา พระองค์ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าและทำให้พืชพันธุ์นาชาชนิดงอกเงยออกมา⁵⁴ สุเจ้าจึงกินสิ่งเหล่านี้และเลี้ยงปศุสัตว์ของสุเจ้า แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณต่าง ๆ มากมายสำหรับผู้มีความเข้าใจ⁵⁵ เราได้สร้างสุเจ้ามาจากแผ่นดิน และเราจะให้สุเจ้ากลับไปในนั้น แล้วเราจะนำสุเจ้าออกมาจากที่นั่นอีกครั้งหนึ่ง*

⁵⁶ เราได้แสดงสัญญาณของเราทุกอย่างแก่ฟาโรห์ได้เห็นแล้ว แต่เขาปฏิเสธมันและไม่ยอมเชื่อ⁵⁷ เขากล่าวว่า “มูซา เจ้ามาที่นี่เพื่อที่จะขับไล่เราออกจากแผ่นดินของเราโดยใช้อำนาจแห่งมายากลกระนั้นหรือ?”

⁵⁸ เดียวเราจะเอามายากลที่เหมือนอย่างของเจ้ามาด้วยเช่นกัน ดังนั้น ขอ

* การสร้างโลก ระบบของฝนตก การเจริญเติบโตของพืชและทุ่งหญ้า และปรากฏการณ์อื่นทางธรรมชาติที่ทำให้โลกปัจจุบันเป็นที่ตั้งหลักแหล่งอาศัยได้สำหรับสิ่งมีชีวิตเป็นปรากฏการณ์อันยิ่งใหญ่ที่มหัศจรรย์และน่าทึ่ง

ให้บอกมาเลยว่าเมื่อไหร่และที่ไหนที่จะให้มีการประลองกัน แล้วเราและเจ้าจะได้ไม่มีการบิดพลิ้วกัน ออกมาในที่โล่งๆเลยก็ได้”

⁵⁹ มูซาจึงตอบว่า “ขอให้เราพบท่านในวันเทศกาลและมีผู้คนมาชุมนุมกันมากๆหลังจากดวงอาทิตย์ขึ้นก็แล้วกัน” ⁶⁰ หลังจากนั้น ฟาโรห์ได้กลับออกไปเพื่อเตรียมแผนการต่างๆ หลังจากนั้นได้กลับออกไป ⁶¹ มูซาได้เตือน(บรรดาผู้ที่เชื่อฟังเขา)โดยกล่าวว่า “ท่านผู้เคราะห์ร้ายทั้งหลาย จงอย่าสร้างความเท็จเกี่ยวกับพระเจ้า มิเช่นนั้นแล้ว พระองค์จะทรงทำลายพวกท่านโดยการลงโทษ เพราะใครก็ตามที่สร้างความเท็จขึ้น มาจะถูกทำลาย”

⁶² ดังนั้น พวกเขา(บรรดานักมายากล)ได้เริ่มปรึกษากันอย่างลับๆ ⁶³ (หลังจากปรึกษากันแล้ว) พวกเขาได้กล่าวว่า “ทั้งสองคนนี้เป็นแค่ นักมายากลแน่นอน เป้าหมายของเขทั้งสองคือการขับไล่พวกท่านออกจากแผ่นดินของพวกท่านโดยอาศัยมายากลของเขาทั้งสองและต้องการที่จะทำลายวิถีชีวิตอันสูงส่งของพวกท่าน” ⁶⁴ ดังนั้น จงเตรียมแผนการทุกอย่างของพวกท่านและผนึกกำลังกันออกมาพร้อมๆกัน และวันนี้ใครเหนือกว่า เขาผู้นั้นชนะแน่”

⁶⁵ พวกนักมายากลกล่าวว่า “มูซา ท่านจะโยนหรือจะให้เราโยนก่อน?” ⁶⁶ มูซาตอบว่า “พวกท่านโยนก่อน” ทันใดนั้น มูซาได้เห็นว่าเชือกและไม้เท้าของพวกเขปรากฏเป็นงูวิ่งไปวิ่งมาโดยอำนาจมายากลของพวกเข ⁶⁷ และหัวใจของมูซาก็เต็มไปด้วยความกลัว ⁶⁸ แต่เราได้กล่าวว่า “เจ้าจงอย่ากลัว เพราะเจ้าจะได้รับชัยชนะ” ⁶⁹ จงโยนสิ่งที่อยู่ในมือของเจ้า มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น เพราะมันเป็นแค่เพียงกลลวงของนักมายากลเท่านั้น และนักมายากลนั้นไม่อาจประสบความสำเร็จไม่ว่าเขาจะเก่งกาจอย่างไรก็ตาม” ⁷⁰ ดังนั้น (เมื่อการประลองสิ้นสุดลง) พวกนักมายากลต่างก็มัวหลงกราบและกล่าวออกมาว่า “เราศรัทธาในพระเจ้าของฮารุนและมูซา”

⁷¹ ฟาโรห์กล่าวว่า “พวกเจ้าศรัทธาเขาก่อนที่ข้าอนุญาตกระนั้นหรือ? ใช้สิ เขาเป็นนายผู้สอนมายากลพวกเจ้าอย่างแน่นอน เอาละ ถ้าเช่นนั้น ข้าจะตัดมือตัดเท้าของพวกเจ้าสลบกัน และจะเอาพวกเจ้าไปตรึงไว้บนต้นอินทผลัม แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่าการลงโทษของใครที่รุนแรงและยาวนานกว่า”

⁷² พวกนักมายากลตอบว่า “ด้วยพระองค์ผู้ทรงสร้างเรามา เราไม่อาจเห็นแก่ท่านได้หลังจากที่เราได้เห็นหลักฐานแห่งความจริงทุกอย่างชัดแจ้งแล้ว ดังนั้น ท่านจะตัดสินรุนแรงอย่างไรก็ตามใจท่าน เพราะอย่างมากที่สุดท่านก็ตัดสินได้แต่เฉพาะชีวิตแห่งโลกนี้เท่านั้น ⁷³ เราศรัทธาในพระผู้อภิบาลของเราเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงให้อภัยความผิดและบาปของเราในเรื่องมายากลที่ท่านบังคับเราให้แสดง พระเจ้าทรงดีเลิศที่สุดและทรงนิรันดร์”

⁷⁴ ความจริงแล้ว คนที่มาปรากฏต่อหน้าพระผู้อภิบาลของเขาในฐานะผู้ทำบาปนั้นจะมีนรกเตรียมไว้สำหรับเขาซึ่งในนั้นเขาจะไม่เป็นและจะไม่ตาย ⁷⁵ ส่วนคนที่มาปรากฏต่อหน้าพระผู้อภิบาลของเขาในฐานะผู้ศรัทธาและกระทำความดี คนเหล่านี้จะได้รับตำแหน่งอันสูงส่ง ⁷⁶ พวกเขาจะพำนักร้อยอย่างนิรันดร์ในสวนสวรรค์อันถาวรซึ่งใต้นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน นั่นคือรางวัลของผู้ที่รักษาศรัทธาตัวเองให้บริสุทธิ์

⁷⁷ เราได้เฉลียวใจว่า “จงออกเดินทางพร้อมกับบ่าวของฉันในตอนกลางคืนและจงสร้างทางแห่งข้ามทะเลให้พวกเขา จงอย่ากลัวว่าจะถูกตามทันและจงอย่าหวาดหวั่นใดๆทั้งสิ้น” ⁷⁸ ฟาโรห์ได้นำกำลังทหารของเขาออกติดตามพวกเขา แต่น้ำทะเลได้ท่วมพวกเขาจนมิด ⁷⁹ ฟาโรห์ได้นำผู้คนให้หลงผิดและไม่ได้นำพวกเขาให้อยู่ในหนทางที่ถูกต้อ

⁸⁰ ลูกหลานอิสราเอลเอ๋ย เราได้ช่วยสุเจ้าให้พ้นจากศัตรูของสุเจ้าและได้กำหนดให้สุเจ้ามาอยู่กันที่ทางด้านขวาของภูเขา และได้ประทานมันนะ(ของหวาน)และนกคุ้มแก่สุเจ้า ⁸¹ “จงกินสิ่งที่บริสุทธิ์ทั้งหลายที่เราได้

ประทานแก่สุเจ้าและจงอย่าฝ่าฝืนหลังจากนี้ มิเช่นนั้นแล้ว ความกริ้วของฉันจะมายังสุเจ้า” เรากล่าวว่า “ใครก็ตามที่ความกริ้วของฉันมาเยือน เขาจะหายนะ”⁸² แต่สำหรับคนที่สำนึกผิดและศรัทธาและกระทำความดีและมั่นคงอยู่ในทางนำ ฉันเป็นผู้ให้อภัยอย่างแน่นอน”

⁸³ (เมื่อมุซาอยู่บนภูเขา พระเจ้าได้กล่าวว่า) “มุซาเอ๋ย อะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารีบเร่งมาที่นี่ก่อนผู้คนของเจ้า?”⁸⁴ เขากล่าวว่า “พวกเขากำลังตามฉันมา ฉันรีบมาหาพระองค์ก่อน โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน เพื่อที่พระองค์จะทรงโปรดปรานฉัน”⁸⁵ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “เราได้ทดสอบผู้คนของเจ้าหลังจากเจ้า และชาวซามิรีได้ทำให้พวกเขาหลงผิด”

⁸⁶ มุซาได้กลับไปหาผู้คนของเขาด้วยความโกรธและเศร้าใจเมื่อไปถึงที่นั่น เขาได้กล่าวว่า “โอ้หมู่ชนของฉัน พระผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้ามิได้ทรงทำสัญญาที่ดีกับพวกเจ้ากระนั้นหรือ? คำสัญญานั้นนานเกินไปสำหรับพวกเจ้ากระนั้นหรือ? หรือพวกเจ้าต้องการให้ความกริ้วของพระผู้อภิบาลของพวกเขาเกิดขึ้นกับพวกเจ้า พวกเจ้าถึงได้ละเมิดสัญญาของพวกเจ้ากับฉัน?”

⁸⁷ พวกเขาตอบว่า “เราไม่ได้ละเมิดสัญญากับท่านตามอำเภอใจของเรา แต่ที่เป็นเช่นนั้นเพราะเรารู้สึกว่าเครื่องประดับของผู้คนเหล่านั้นเป็นภาระหนักแก่เรา ดังนั้น เราจึงโยนมันลงไปใน(ไฟ)ตามที่ชาวซามิรีแนะนำ”⁸⁸ แล้วเขาได้หลอมมันออกเป็นรูปวัวเดียวที่ทำให้เกิดเสียง แล้วพวกเขาตะโกนว่า “นี่คือสิงเคารพบูชาของพวกท่านและสิงเคารพบูชาของมุซา แต่มุซาได้ลี้ภัยไป”⁸⁹ พวกเขาไม่เห็นหรือว่ามันไม่ได้ตอบคำวิงวอนของพวกเขาและไม่มีอำนาจใดๆที่จะให้โทษและให้คุณแก่พวกเขาได้?

⁹⁰ ฮารูนได้กล่าวเตือนผู้คนเหล่านั้นแล้วโดยกล่าวว่า “นี่ พวกพ่อของฉัน พวกท่านกำลังถูกทดสอบด้วยสิ่งนี้ พระผู้อภิบาลของพวกเขาท่านคือพระผู้ทรงกรุณาปรานีต่างหาก ดังนั้น จงปฏิบัติตามฉันและเชื่อฟังคำสั่ง

ของฉัน” ⁹¹ พวกเขาตอบว่า “เราจะไม่เลิกเคารพบูชามันจนกว่ามุซาจะกลับมายังเรา”

⁹² มูซาได้พูดกับฮารูนว่า “อะไรที่ขัดขวางฟีเมื่อเห็นพวกเขาทำผิด ⁹³ ไม่ปฏิบัติตามฉัน? ทำไมฟีจึงฝ่าฝืนคำสั่งของฉัน?” ⁹⁴ ฮารูนกล่าวว่า “โอ้ ลูกของแม่ฉัน จงอย่ากระซากเคราและดิงผมของฉันเลย ฉันกลัวว่าเจ้าจะต้องพูดเมื่อกลับมาว่า ‘ฟีได้สร้างความแตกแยกขึ้นในหมู่ลูกหลานอิสราเอลอีกแล้ว และฟีไม่ใส่ใจในคำพูดของฉัน’ ”

⁹⁵ มูซาได้กล่าวว่า “ซามิรีย เจ้าจะว่าอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้?” ⁹⁶ เขาได้ตอบว่า “ฉันเห็นสิ่งที่พวกเขาไม่เห็น ดังนั้น ฉันจึงเอาฝุ่นกำมือหนึ่งจากรอยเท้าของศาสนทูตขว้างมัน(รูปปั้นวัว) เพราะจิตใจฉันนึกขึ้นมาให้ทำเช่นนั้น” ⁹⁷ มูซากล่าวว่า “จงไปเสีย ต่อไปนี้ เจ้าจะต้องพูดไปตลอดชีวิตของเจ้าเองว่า ‘จงอย่าแตะต้องฉัน’ และเจ้าจะต้องเผชิญชะตากรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ตอนนี้ จงมองดูสิ่งเคารพบูชาของเจ้าซึ่งเจ้าฝากใฝ่บูชาสิ เราจะเผามันให้เป็นผุยผงและจะโปรยขี้เถ้าของมันลงไปในทะเล” ⁹⁸ สิ่งเคารพสักการะของสุเจ้าคือพระเจ้าองค์เดียวผู้ทรงไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากพระองค์ พระองค์ทรงรอบรู้ครอบคลุมทุกสรรพสิ่ง”

⁹⁹ (โอ้มุฮัมมัด) ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้บอกเล่าแก่เจ้าถึงเรื่องราวเหตุการณ์ในอดีต และเราได้ประทานข้อตักเตือน(กุรอ่าน)แก่เจ้าจากเราเอง ¹⁰⁰ ใครก็ตามที่หันไปจากข้อตักเตือน เขาจะแบกภาระหนักในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ¹⁰¹ เขาจะอยู่ในนั่นตลอดไปและมันจะเป็นภาระอันหนักหน่วงที่เขาจะต้องแบกในวันแห่งการพิพากษา ¹⁰² วันนั้นเมื่อแตรถูกเป่า เราจะรวมผู้ทำผิดทั้งหลาย พวกเขาจะตาเหลือกด้วยความกลัว ¹⁰³ พวกเขาจะบ่นพึมพำกันว่า “พวกท่านอยู่บนโลกแทบไม่ถึงสิบวันเอง” ¹⁰⁴ เรารู้ดีว่าพวกเขาจะพูดอะไร ในตอนนี้ คนที่มีความคิดอ่านที่ดีที่สุดในหมู่พวกเขาจะกล่าวว่า “ความจริงแล้ว พวกท่านอยู่แค่วันเดียวเท่านั้นเอง”

¹⁰⁵ พวกเขาถามเจ้าเกี่ยวกับภูอา จงตอบพวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉันจะทำให้มันกลายเป็นผงธุลีที่กระจายว่อน ¹⁰⁶ แล้วพระองค์จะทำให้ผืนดินราบเรียบเป็นทุ่งโล่ง ¹⁰⁷ เจ้าจะไม่เห็นทั้งที่ลุ่มและที่ดอน ¹⁰⁸ ในวันนั้น ผู้คนทั้งหลายจะตรงมายังเสียงเรียกอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้และเสียงทั้งหลายจะเบาลงต่อหน้าพระผู้ทรงกรุณาปรานี และเจ้าจะไม่ได้ยินสิ่งใดนอกจากเสียงพึมพำเบาๆ

¹⁰⁹ ในวันนั้น การโต้เถียงแทนกันจะไม่อำนวยประโยชน์อันใด เว้นแต่สำหรับผู้ที่พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะอนุมัติและพระองค์ทรงยินดีที่จะฟังถ้อยคำของเขา ¹¹⁰ พระองค์ทรงรู้ดีถึงทุกสิ่งที่อยู่ต่อหน้าพวกเขาและสิ่งที่อยู่ข้างหลังพวกเขา แต่ผู้อื่นไม่มีความรู้ดีถึงสิ่งนั้น ¹¹¹ ในวันนั้น ใบหน้าของพวกเขาสยบต่อพระผู้ทรงชีวิตและผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิกาล และคนที่ขาดทุนก็คือคนที่แบกภาระแห่งความชั่วไว้ ¹¹² แต่ใครที่กระทำความดีและเป็นผู้ศรัทธา เขาจะไม่กลัวอันตรายใดๆ และจะไม่ถูกลิดรอนสิทธิใดๆ

¹¹³ (โอัมฮัมมัด) ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้ประทานกุรอ่านเป็นภาษาอาหรับลงมา และในนั้นเราได้ให้ข้อตักเตือนด้วยวิธีต่างๆ เพื่อที่พวกเขาจะได้เกรงกลัวหรือช่วยเตือนให้พวกเขาได้เข้าใจ ¹¹⁴ ผู้ได้รับการยกย่องเทิดทูนคือพระเจ้า ผู้ทรงเป็นกษัตริย์ที่แท้จริง จงอย่ารีบเร่งอ่านกุรอ่านก่อนที่มันจะถูกประทานลงมายังเจ้าจนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ และจงวิงวอนว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ฉันด้วยเถิด”

¹¹⁵ เราได้ให้คำบัญชาแก่อาดัมก่อนหน้านี้แล้ว แต่ว่าเขาได้ลืมนั่นและเราไม่พบการยืนยันอย่างแน่วแน่ของเขา ¹¹⁶ เมื่อตอนที่เรได้กล่าวแก่บรรดาทูตสวรรค์ว่า “จงกราบอาดัม” ดังนั้น พวกเขาทั้งหมดจึงได้กราบยกเว้นซาตาน(อิบลิส)ที่ปฏิเสธ ¹¹⁷ ดังนั้น เราจึงได้กล่าวว่า “อาดัมเอ๋ย นี่คือศัตรูของเจ้าและภรรยาของเจ้า จงอย่าปล่อยให้มันทำให้เจ้าทั้งสองต้องถูกขับไล่ออกจากสวนสวรรค์และต้องทุกข์ยากลำบาก

¹¹⁸ ที่นี้มีสิ่งที่ทำให้เจ้าไม่ต้องหิวและไม่ต้องเปลือยกาย ¹¹⁹ และเจ้าไม่ต้องกระหายและไม่ต้องตากแดด” ¹²⁰ แต่ซาตานได้กระซิบหลอกลวงเขา โดยกล่าวว่า “อาดัมเอ๋ย เอาไหม ฉันจะนำเจ้าไปยังต้นไม้ที่ทำให้ชีวิตเป็นอมตะและอาณาจักรอันนิรันดร์?” ¹²¹ ทั้งสองได้กินผลไม้จากต้นไม้ต้นนั้น แล้วสิ่งพึงละอายของทั้งสองได้ถูกเปิดเผยต่อกันและกัน ทั้งสองจึงได้เริ่มปกปิดตัวเองด้วยใบไม้จากสวนนั้น อาดัมได้ฝ่าฝืนคำสั่งพระผู้อภิบาลของเขา ดังนั้น เขาจึงหลงผิด ¹²² หลังจากนั้น พระผู้อภิบาลได้ทรงเมตตาเขา และทรงรับการสำนึกผิดเขาและได้ประทานทางนำแก่เขา

¹²³ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “เจ้าทั้งสอง(มนุษย์และชัยฎอน)จงออกไปจากที่นี่ เจ้าจะเป็นศัตรูต่อกันและกัน หลังจากนั้น ถ้าหากสุเจ้าได้รับทางนำจากฉัน ใครก็ตามที่ปฏิบัติตามทางนำนั้น เขาจะไม่หลงทางและจะไม่เศร้าหมอง ¹²⁴ แต่ใครที่หันห่างไปจากการตักเตือนของฉัน เขาก็จะมีชีวิตที่เป็นทุกข์ในโลกนี้และในวันฟื้นคืนชีพ เราจะให้เขาฟื้นขึ้นมาเป็นคนตาบอด ¹²⁵ เขาจะกล่าวว่า “โอ้ พระผู้อภิบาล ทำไมพระองค์จึงทรงทำให้ฉันฟื้นขึ้นมาเป็นคนตาบอดที่นี้ในขณะที่ฉันมองเห็นในโลก?” ¹²⁶ พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า “นั่นแหละ เมื่อสัญญาณทั้งหลายของเรายังสุเจ้า สุเจ้าก็ไม่สนใจมัน(ราวกับว่าสุเจ้าตาบอด) ดังนั้น วันนั้นสุเจ้าจึงไม่มีใครสนใจ” ¹²⁷ ในทำนองนี้เองที่เราลงโทษตอบแทนบรรดาผู้ละเมิดขอบเขตที่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของเขา แต่การลงโทษแห่งโลกหน้านั้นสาหัสและยาวนานกว่า

¹²⁸ พวกเขายังไม่ได้รับบทเรียนใดๆอีกหรือจากการที่ก่อนหน้านี้พวกเขา เราได้ทำลายผู้คนไปไม่รู้กี่รุ่นแล้วซึ่งพวกเขายังคงเดินผ่านที่อยู่อภัยของคนเหล่านี้อยู่? แน่นอน ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับคนที่มีความเข้าใจ ¹²⁹ แต่สำหรับประกาศิตที่ถูกกำหนดไว้ก่อนแล้วจากพระผู้อภิบาลเจ้าและเวลาของการผ่อนผันได้ถูกกำหนดไว้แล้ว แน่นอน การลงโทษพวกเขาจะต้องเกิดขึ้นทันทีอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เลย ¹³⁰ ดัง

นั้น เจ้า(มุฮัมมัด)จงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวและจงสดุดีพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยการสรรเสริญพระองค์ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นและก่อนดวงอาทิตย์ตก และจงสดุดีพระองค์ในบางเวลาของกลางคืนและในตอนปลายทั้งสองของวันเพื่อที่เจ้าจะได้รู้สึกอิมเอบใจ

¹³¹ จงอย่าถือว่าทรัพย์สินแห่งโลกนี้ที่เราได้ประทานแก่พวกเขาบางคนเป็นที่น่าสนใจ เพราะเราได้ประทานสิ่งเหล่านั้นเพื่อทดสอบพวกเขา และปัจจัยที่อนุมัติของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นดีกว่าและยังยืนกว่า ¹³² จงกำชับคนในครอบครัวของเจ้าในเรื่องนมาซ และเจ้าเองก็จงปฏิบัติมันอย่างเคร่งครัดด้วย เราไม่ได้ขอปัจจัยใดๆจากเจ้า เพราะเราต่างหากที่เป็นผู้ประทานปัจจัยแก่เจ้า และความดีนั้นปลายนั้นมีไว้สำหรับผู้สำรวจตนจากความชั่ว

¹³³ พวกเขากล่าวว่า “ทำไมเราไม่นำเอาสัญญาหนึ่งจากพระผู้อภิบาลของเขามายังเราล่ะ?” พวกเขายังไม่ได้รับหลักฐานที่เพียงพอในคัมภีร์ก่อนหน้านี้หรือไม่? ¹³⁴ ถ้าหากเราได้ทำลายพวกเขาด้วยการลงโทษก่อนที่มันจะมาถึง พวกเขาก็จะกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของเรา ทำไมพระองค์ไม่ส่งศาสนทูตคนหนึ่งมายังเราเพื่อที่เราจะได้ปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์ก่อนที่จะเราต้องได้รับความอภัยสอดสู?” ¹³⁵ (โอ้มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาว่า “ทุกคนกำลังรอคอยผลสุดท้าย ดังนั้น พวกท่านจงคอยด้วยเช่นกัน เพราะในไม่ช้า พวกท่านจะรู้ว่าใครที่กำลังปฏิบัติตามทางอันเที่ยงตรงและใครที่ถูกนำทาง”

21. บรรดานบี

อัล-อัมบิยาอ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เวลาแห่งการชำระบัญชีสำหรับมนุษย์ได้ใกล้เข้ามาแล้ว แต่ถึงกระนั้นพวกเขายังหันห่างจากคำตักเตือนด้วยความเฉยเมย ² เมื่อมีการตักเตือนใหม่ ๆ จากพระผู้อภิบาลของพวกเขาพวกเขายังพวกเขา พวกเขาฟังมันแต่ไม่ถือเป็นเรื่องจริงจัง ³ หัวใจของพวกเขาไม่ได้จัดจ้านและบรรดาผู้ทำความผิดได้กระซิบกันว่า “คนผู้นี้มิได้เป็นอะไรนอกไปจากมนุษย์คนหนึ่งเหมือนพวกท่าน แล้วใยพวกท่านยังถูกมนต์สะกดอยู่อีกกระนั้นหรือ ทั้งๆที่พวกท่านก็เห็นอยู่?” ⁴ จงกล่าวเถิด(นบี) “พระผู้อภิบาลของฉันทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่ถูกกล่าวในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้”

⁵ พวกเขาบางคนกล่าวว่า “มันเป็นความฝันที่สับสน” บางคนกล่าวว่า “เขาเองนั้นแหละที่ปลอมแปลงมันขึ้นมา” บางคนกล่าวว่า “เขาเป็นกวี ลองให้เขานำเอาสัญญาณหนึ่งมาแสดงแก่เราเหมือนกับที่นบีคนก่อนๆ ทำ” ⁶ ก่อนหน้าพวกเขา ไม่มีเมืองใดที่เราทำลายได้ศรัทธา แล้วตอนนี้พวกเขาจะศรัทธากระนั้นหรือ?

⁷ บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้ามิใช่ผู้ใดนอกไปจากมนุษย์ที่เราได้เปิดเผยความจริงแก่พวกเขา ดังนั้น สู้เจ้าจงถามชาวคัมภีร์ดูก็ได้ถ้าเจ้าไม่รู้เรื่องนี้ ⁸ เราไม่ได้ทำให้พวกเขามีร่างกายที่ไม่กินอาหารและพวกเขาก็มิใช่ผู้มีชีวิตยืนนาน ⁹ แล้วเราได้ทำตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับพวกเขาอย่างครบถ้วน และเราได้ช่วยเหลือพวกเขาและผู้ที่เราประสงค์ และเราได้ทำลายผู้ฝ่าฝืน

¹⁰

เราได้ประทานคัมภีร์แก่ผู้เจ้าซึ่งในนั้นมีข้อตักเตือนเกี่ยวกับ

เรื่องของสุเจ้าเองทั้งสิ้น แล้วสุเจ้ายังไม่เข้าใจอีกหรือ? ¹¹ เมืองของคนทำความชั่วก็เมืองแล้วที่เราได้ทำลายไปและหลังจากนั้นเราได้ให้หมู่ชนใหม่เกิดขึ้นมา ¹² เมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษของเรา พวกเขาก็วิ่งหนีไปจากสถานที่แห่งนั้น ¹³ พวกเขาได้ถูกบอกว่า “จงอย่าวิ่งหนี แต่จงกลับไปใช้ชีวิตสำราญของสุเจ้าและที่พักอาศัยของสุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้ถูกสอบสวน” ¹⁴ พวกเขาร้องออกมาว่า “บรรลัยแล้วเรา แท้จริง เราเป็นผู้ทำผิด” ¹⁵ พวกเขาได้อยู่เช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งเราได้ทำให้พวกเขากลายเป็นเหมือนทุ่งหญ้าที่ถูกตายและกลายเป็นซีเถ่า

¹⁶ เราไม่ได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้นเพื่อความสนุกสนาน ¹⁷ ถ้าหากเราต้องการจะทำให้มันเป็นสิ่งบันเทิงและไม่มီးอะไรมากไปกว่านี้ เราก็คะทำของเราเอง ¹⁸ แต่เราจะขว้างความจริงไปที่ความเท็จจนความเท็จถูกทำลายและจะหายไป ความวิบัติจะเกิดกับสุเจ้าสำหรับสิ่งที่สุเจ้าได้กล่าวไป

¹⁹ ของพระองค์คือผู้อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และบรรดา(ทูตสวรรค์)ผู้อยู่ใกล้พระองค์มิได้โอหังต่อการเคารพสักการะพระองค์ และทั้งหมดไม่รู้สึกละอายหน่าย ²⁰ พวกเขาแซ่ซ้องสรรเสริญพระองค์ทั้งกลางคืนและกลางวันโดยไม่เหนื่อย

²¹ สิ่งเคารพบูชาต่างๆจากแผ่นดินที่พวกเขาตั้งขึ้นมีอำนาจที่จะทำให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาได้ไหม? ²² ถ้าหากมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ นอกเหนือจากพระเจ้าในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ทั้งชั้นฟ้าและแผ่นดินจะต้องได้รับความหายนะอย่างแน่นอน มหาบริสุทธิ์ยิ่งคือพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์ทรงอยู่เหนือสิ่งที่พวกเขากล่าวร้ายต่อพระองค์ ²³ พระองค์จะไม่ทรงถูกสอบถามเกี่ยวกับงานของพระองค์ แต่พวกเขาต่างหากที่จะถูกสอบสวน

²⁴ พวกเขาได้ยึดถือพระเจ้าอื่น ๆ นอกไปจากพระองค์กระนั้นหรือ? (โอ้มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาว่า “จงนำหลักฐานของพวกท่านมาสิ นี่คือข้อดัก

เตือนสำหรับคนที่อยู่ร่วมกับฉันและมีข้อดักเตือนสำหรับคนก่อนหน้าฉันด้วย” แต่ส่วนใหญ่ของคนเหล่านี้ไม่รู้ความจริง ดังนั้น พวกเขาจึงได้หันห่างออกไปจากมัน²⁵ ศาสนทูตทุกคนที่เราได้ส่งมาก่อนหน้าเจ้านั้น เราได้ตั้งใจแก่พวกเขาเหมือนกันว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากฉัน ดังนั้น จงเคารพภักดีฉันแต่เพียงผู้เดียว”

²⁶ พวกเขากล่าวว่า “พระผู้ทรงกรุณามีบุตร” มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ พวกเขาเป็นแค่เพียงบ่าวผู้มีเกียรติ²⁷ พวกเขาไม่ละเมิดขอบเขตในการพูดก่อนพระองค์และพวกเขาปฏิบัติตามคำบัญชาของพระองค์²⁸ พระองค์ทรงรู้ถึงทุกสิ่งที่อยู่ต่อหน้าพวกเขาและที่ถูกละเมิดจากพวกเขา พวกเขาไม่ขอโต้โทษแทนผู้ใดนอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัยและพวกเขาดำเนินชีวิตด้วยความกลัวพระองค์²⁹ ถ้าผู้ใดในหมู่พวกเขากล่าวว่า “ฉันเป็นพระเจ้าออกไปจากพระองค์ด้วย” เราจะส่งเขาไปในรอกันที่เพราะนี่คือการตอบแทนจากเราสำหรับผู้ทำความผิด

³⁰ บรรดาผู้ปฏิเสธรสธรรมไม่พิจารณาหรือว่าชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในตอนแรกนั้นเป็นมวลเดียวกัน หลังจากนั้น เราได้แยกมันออกจากกันและเราได้สร้างทุกสิ่งที่มีชีวิตจากน้ำ? แล้วพวกเขายังไม่เชื่ออีกหรือ?

³¹ เราได้ทำให้ภูเขามั่นคงในแผ่นดิน มิฉะนั้นแล้ว มันจะเลื่อนไปมาอยู่ข้างใต้พวกเขา และเราได้ทำให้ในนั้นมีทางเปิดไว้ เพื่อที่พวกเขาจะได้พบทาง³² เราได้ทำให้ชั้นฟ้าเป็นหลังคาป้องกันอย่างดี แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังไม่ใส่ใจต่อสัญญาณทั้งหลายของเรา³³ พระองค์คือผู้ทรงสร้างกลางคืนและกลางวัน และทรงสร้างดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ทั้งหมดลอยอยู่ในแต่ละวงโคจรของมัน

³⁴ เรามีได้ทำให้ใครคนใดก่อนหน้าเจ้ามีชีวิตที่ยืนนานโดยไม่ตาย ดังนั้น ถ้าเจ้า(มุฮัมมัด)ตาย พวกเขาจะมีชีวิตยืนยาวตลอดไปกระนั้นหรือ?

³⁵ ทุกชีวิตจะต้องลืมนรสความตาย และเรากำลังทดสอบสุเจ้าด้วยสภาพการณ์ที่เลวและดี และในที่สุด สุเจ้าจะถูกนำกลับมายังเรา

³⁶ เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเห็นเจ้า พวกเขาก็ดีแต่หัวเราะเยาะเจ้า โดยกล่าวว่า “คนนี่แหละหรือที่พูดจาไม่ดีถึงสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชา?” แต่พวกเขาเองนั้นแหละที่ปฏิเสธจะเอ่ยถึงพระผู้ทรงกรุณาปรานี

³⁷ มนุษย์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างแห่งความริบร้อน ฉันจะแสดงสัญญาณทั้งหลายของฉันให้เจ้าเห็นในไม่ช้านี้ ดังนั้น สู้เจ้าไม่ต้องเร่งฉัน ³⁸ พวกเขาถามว่า “เมื่อใดเล่าที่คำขู่นี้จะเป็นจริง ถ้าท่านพูดจริง?” ³⁹ ถ้าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธารู้ถึงเวลาที่พวกเขาไม่สามารถป้องกันใบหน้าและหลังของพวกเขาให้พ้นจากไฟนรก พวกเขาจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากที่ไหน ⁴⁰ แท้จริง มันจะเกิดขึ้นโดยฉับพลันและทำให้พวกเขาตกตะลึงจนพวกเขาไม่สามารถปิดป้องมันได้ และพวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนผันอะไรอีก ⁴¹ บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้าได้ถูกเยาะเย้ยมาแล้วเช่นกัน แต่พวกที่ยะเยี่ยหยันนั้นได้ถูกล้อมรอบด้วยสิ่งที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยหยันเช่นกัน

⁴² (โอัมมัมมัด) จงถามพวกเขาว่า “ใครเล่าที่คอยคุ้มครองพวกท่านทั้งกลางคืนและกลางวันจากความกริ้วของพระผู้ทรงกรุณาปรานี?” แต่ถึงกระนั้น พวกเขายังหันห่างออกจากการระลึกถึงพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁴³ พวกเขามีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นๆที่สามารถป้องกันพวกเขาให้พ้นจากเรากะนั้นหรือ? (ไม่) พวกมันเองก็ช่วยตัวเองไม่ได้และป้องกันตนเองให้พ้นจากเราไม่ได้

⁴⁴ ความจริงแล้ว เราได้ประทานสิ่งดี(แห่งชีวิต)แก่พวกเขาและบรรพบุรุษของพวกเขาเป็นเวลานานมากแล้ว แต่พวกเขาไม่เห็นหรือว่าเราได้รื้อขอบเขตของพวกเขาในทุกๆด้าน? แล้วพวกเขาจะชนะเราหรือ?

⁴⁵ จงบอกพวกเขา “ฉันเพียงแค่ดักเตือนพวกท่านตามที่พระเจ้าประทานมายังฉันเท่านั้น” แต่คนหูหนวกนั้นไม่ได้ยินการเรียกร้องเมื่อพวกเขาถูกดักเตือน ⁴⁶ ถ้าการลงโทษอันแผ่วเบาของพระผู้อภิบาลของเจ้าสัมผัสพวกเขา พวกเขาจะร้องออกมาว่า “วิบัติแล้วเรา แท้จริงแล้วเราเป็นผู้ทำผิด”

47 ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ เราจะตั้งตราชีวิตที่เที่ยงธรรมขึ้นมาเพื่อที่จะได้ไม่มีชีวิตใดไม่ได้รับความเป็นธรรมแม้แต่เพียงน้อยนิด ถึงแม้ว่ามันจะเป็นการกระทำที่มีน้ำหนักเท่ากับเมล็ดผักกาด เราก็นำมันออกมา (เพื่อชั่ง) และเพียงพอล้วที่ เราจะชำระบัญชี

48 ก่อนหน้านั้น เราได้ประทานครุฑที่ตัดสินความถูกต้องและความผิด ประทานครุฑแสงสว่างและการตักเตือนแก่ผู้ชั่วและหาญสำหรับผู้สำรวมตน จากความชั่ว 49 ผู้ที่เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาถึงแม้จะมีได้เห็น พระองค์และเกรงกลัวเวลาแห่งการพิพากษา 50 เราได้ประทานครุฑที่เตือนอันจำเริญนี้มา (สำหรับสุเจ้า) แล้วสุเจ้ายังปฏิเสธอีกกระนั้นหรือ?

51 ก่อนหน้านั้น เราได้ประทานครุฑทางนำแก่อิบรอฮีมเพราะเรารู้จักเขาดี 52 เมื่อตอนที่เขากล่าวแก่พ่อของเขาและผู้คนของเขาว่า “รูปปั้นอะไรกันนี้ที่พวกท่านเคารพบูชา?” 53 พวกเขาตอบว่า “เราเห็นว่าบรรพบุรุษของเราเคารพบูชามัน” 54 เขากล่าวว่า “พวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่าน อยู่ในการหลงผิดชัดๆ”

55 พวกเขาตอบว่า “เจ้านำเอาความจริงมาเสนอแก่เราหรือว่าเจ้าล้อเล่น?” 56 อิบรอฮีมตอบว่า “ไม่ใช่เช่นนั้น พระผู้อภิบาลของพวกท่านคือ พระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและผู้ทรงเนรมิตสิ่งเหล่านี้ และฉันเองขอเป็นผู้ยืนยันในเรื่องนี้ 57 ขอสาบานด้วยพระเจ้า ฉันจะจัดการสังคายนาตัดสินพวกนี้ในตอนเวลาที่พวกท่านไม่อยู่” 58 ดังนั้น เขาจึงได้ทุบมันแตกออกเป็นชิ้นๆ ยกเว้นเทวรูปตัวใหญ่เพื่อที่พวกเขาจะได้กลับมาหา มัน (เพื่อสอบถาม)

59 (เมื่อผู้คนกลับมาเห็นสภาพของเทวรูปเหล่านั้น) พวกเขาได้กล่าวว่า “ใครทำเช่นนั้นกับสังคายนาตัดสินของเรา? เขาต้องเป็นผู้มีเจตนาร้ายแน่ๆ” 60 บางคนกล่าวว่า “เราได้ยินเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่ถูกเรียกว่าอิบรอฮีมเคย พูดถึงเรื่องเทวรูปเหล่านี้” 61 พวกเขาจึงกล่าวว่า “ดังนั้น ไปเอาตัวเขามา ที่นี้ต่อหน้าผู้คน ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นพยาน” 62 (เมื่ออิบรอฮีมถูก

นำตัวมาที่นั่น) พวกเขาถามว่า “อิบรอฮีม เจ้าทำเช่นนี้ต่อบรรดาเทวรูปศักดิ์สิทธิ์ของเราใช่ไหม?” ⁶³ เขาตอบว่า “ไม่ใช่ เทวรูปที่ใหญ่ที่สุดในเทวรูปทั้งหมดต่างหากเป็นผู้ทำ พวกท่านลองถามเทวรูปเหล่านั้นดูสิ ถ้าพวกมันพูดได้”

⁶⁴ ดังนั้น พวกเขาจึงหันมามองหน้ากัน และกล่าวว่า “แน่นอน พวกแกเองนั้นแหละที่ผิด” ⁶⁵ แต่หลังจากนั้น พวกเขาต่างก็หันหน้ากล่าวด้วยความละอายว่า “อิบรอฮีม เจ้าก็รู้ว่าเทวรูปเหล่านั้นพูดไม่ได้” ⁶⁶ อิบรอฮีมจึงกล่าวว่า “แล้วพวกท่านยังละทิ้งพระเจ้าไปเคารพสักการะสิ่งอื่นที่ไม่อาจยังคุณให้โทษใดๆแก่พวกท่านกระนั้นหรือ?” ⁶⁷ นำละอายทั้งพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาออกไปจากพระเจ้า อย่างนี้แล้ว พวกท่านยังไม่เข้าใจอีกหรือ?”

⁶⁸ พวกเขาจึงกล่าวว่า “จงเผาเขาทั้งเป็นและแก้แค้นแทนเทวรูปศักดิ์สิทธิ์ของพวกท่านถ้าหากพวกท่านต้องการจะทำ” ⁶⁹ ดังนั้น เราจึงได้บัญชาว่า “ไฟเอ๋ย จงเย็นลงและเป็นที่ยลอดภัยสำหรับอิบรอฮีม” ⁷⁰ พวกเขาตั้งใจจะทำร้ายอิบรอฮีม แต่เราได้ทำให้แผนการร้ายของพวกเขาต้องล้มเหลว

⁷¹ และเราได้นำเขาและลูกออกมาอย่างปลอดภัยยังแผ่นดินที่เราได้ทำให้โน้นเป็นที่จำเริญสำหรับผู้คนทั้งหมดของโลก ⁷² เราได้ประทานอิสฮากแก่เขาและเยซึบเป็นการเพิ่มเติม และเราได้ทำให้พวกเขาแต่ละคนเป็นผู้มีคุณธรรม ⁷³ เราได้แต่งตั้งพวกเขาเป็นผู้นำที่นำทางคนอื่นโดยคำบัญชาของเราและเราได้ตั้งใจพวกเขาให้ทำการงานที่ดีทั้งหลายและดำรงนมาซและจ่ายซะกาต และพวกเขาทั้งหมดเคารพสักการะเรา

⁷⁴ เราได้ประทานการตัดสินใจและความรู้แก่ลูกและช่วยเขาให้พ้นจากเมืองที่กระทำความชั่วช้าลามกต่างๆ แท้จริง พวกเขาเหล่านั้นเป็นหมู่ชนที่ชั่วช้าและฝ่าฝืน ⁷⁵ เราได้รับลูกสู่ความเมตตาของเรา แท้จริง เขาเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่มีคุณธรรม

⁷⁶ ก่อนหน้าเขา หนูฮูได้วิงวอนต่อเรา และเราได้ยินคำวิงวอนของเขา เราได้ช่วยเหลือเขาและคนในครอบครัวของเขาให้พ้นจากความหายนะอันยิ่งใหญ่ ⁷⁷ เราได้ช่วยเหลือเขาจากหมู่ชนที่ปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของเรา แท้จริง พวกเขาเหล่านั้นเป็นคนชั่ว ดังนั้น เราจึงได้ทำให้พวกเขาทั้งหมดจมน้ำตาย

⁷⁸ จงบอกพวกเขาถึงดาวูดและสุลัยมานเมื่อตอนที่เขาทั้งสองกำลังตัดสินใจเรื่องสวนที่แกะฝูงหนึ่งหลงเข้าไปในตอนกลางคืนและเราเองได้เฝ้ามองการตัดสินใจเรื่องนี้ ⁷⁹ ในตอนนั้น เราได้ให้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่สุลัยมานในเรื่องนี้ และเราได้ประทานวิทย์ปัญญาและความรู้แก่ทั้งสองคน เราได้ทำให้ภูเขาและนกร่วมกับดาวูดในการสดุดีสรรเสริญเรา เรามีอำนาจที่จะทำสิ่งนี้ ⁸⁰ เราได้สอนเขาถึงการทำเสื่อเกราะเพื่อสู้เจ้า ทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้ป้องกันตัวเองจากความรุนแรงของผู้อื่น แล้วสุเจ้าจะขอบคุณไหม?

⁸¹ เราได้ให้อำนาจสุลัยมานในการควบคุมลมพายุที่พัดตามคำสั่งของเขาไปยังแผ่นดินที่เราได้ประทานความจำเริญแก่ที่นั่น เพราะเรามีความรู้ในทุกสรรพสิ่ง ⁸² เราได้ให้อำนาจเขาควบคุมภูเขางดงามที่ต่ำลงไปทะเลให้เขาและทำงานอื่นๆออกไปจากนั้นอีก และเราได้เฝ้าดูพวกมันทั้งหมด

⁸³ จงนึกถึงอัยยูบเมื่อเขาวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาว่า “ฉันได้รับความทรมานจากโรคภัยและพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตาที่สุดในบรรดาผู้เมตตาทั้งหลาย” ⁸⁴ เราได้ตอบรับคำวิงวอนของเขาและได้ปลดปล่อยความทรมานไปจากเขา และเราได้ให้ครอบครัวของเขา กลับคืนไปหาเขา และมากกว่านั้นพร้อมกับพวกเขาด้วยในฐานะเป็นความเมตตาจากเรา ทั้งนี้เพื่อที่มันจะได้เป็นข้อตักเตือนต่อบรรดาผู้เคารพสักการะเรา

⁸⁵ จงนึกถึงอิสมาอีลและอิเดรีสและซุลกิฟล์ เพราะพวกเขาทุกคนเป็น

ผู้อดทน ⁸⁶ เราได้รับพวกเขาสู่ความเมตตาของเราเพราะพวกเขาเป็นผู้มีคุณธรรม

⁸⁷ จงนึกถึงคนที่อยู่ในท้องปลา(ยูนุส)เมื่อเขาหนีไปด้วยความโกรธเพราะเขาคิดว่าเราไม่มีอำนาจเหนือเขา แต่หลังจากนั้น เขาได้วิงวอนต่อเราจากท่ามกลางความมืดโดยกล่าวว่า “ไม่มีสิ่งเคารพสักการะอื่นใดนอกจากพระองค์ มหาบริสสุทธิยิ่งแต่พระองค์ แท้จริง ฉันเป็นผู้ทำผิดไปแล้ว” ⁸⁸ ดังนั้น เราได้ตอบรับคำวิงวอนของเขาและได้ช่วยเขาให้พ้นจากความลำบาก นั้นแหละที่เราได้ช่วยเหลือผู้ศรัทธาทั้งหลายให้รอด

⁸⁹ จงนึกถึงชะกะรียาเมื่อเขาได้วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาโดยกล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดอย่าได้ปล่อยให้ฉันต้องอยู่คนเดียวโดยไม่มียุตรเกิด ถึงแม้พระองค์ทรงเป็นผู้สืบทอดที่ดีที่สุด” ⁹⁰ ดังนั้น เราได้ตอบรับคำวิงวอนของเขาและเราได้ประทานเยสุยาแก่เขาและทำให้ภรรยาของเขาสมบูรณ์(ที่จะมีบุตร)สำหรับเขา คนเหล่านี้แข่งขันกันในการทำมาหากินและวิงวอนต่อเราด้วยความรักและความกลัว และพวกเขาเป็นผู้ถ่อมตนต่อเรา

⁹¹ จงนึกถึงผู้ที่ปกป้องความบริสุทธิ์ของนาง ดังนั้น เราจึงได้เปาวินิจฉัยของเราเข้าไปในตัวของนางและได้ทำให้นางและลูกของนางเป็นสัญญาณแก่มนุษย์ทั้งหมด

⁹² แท้จริง หมู่ชนนี้ของสุเจ้าเป็นหมู่ชนเดียวกันและฉันเป็นพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้น จงเคารพสักการะฉัน ⁹³ แต่พวกเขาได้แยกความเชื่อ(หนึ่ง)ของพวกเขาออกเป็นหลายศาสนา แต่กระนั้น พวกเขาทั้งหมดจะกลับมาหาเรา ⁹⁴ ใครก็ตามที่กระทำความดีและเป็นผู้ศรัทธา ความพยายามของเขาจะไม่ถูกปฏิเสธ เพราะเราเป็นผู้บันทึกมันไว้สำหรับพวกเขา

⁹⁵ มันได้ถูกกำหนดไว้แล้วว่าไม่มีชาติใดที่เราได้ทำลายไปแล้วจะกลับมามีชีวิตอีกครั้งหนึ่ง ⁹⁶ แต่เมื่อยะอญญ์(กอก)และมะญญ์(มากอก)ถูก

ปล่อยออกมา พวกมันจะดาหน้ากันลงมาจากที่สูงทุกแห่งและกระจายกันออกไป (กระโดดข้ามสิ่งกีดขวางทุกอย่างของแผ่นดินและทะเล)

⁹⁷ เมื่อสัญญาที่แท้จริงของพระเจ้าใกล้เข้ามา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะตกตะลึง พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรลัยแล้วเรา เราไม่ได้ใส่ใจในสิ่งนี้ ใช่แต่เท่านั้น เรายังเป็นผู้ทำผิดด้วย”

⁹⁸ ความจริงแล้ว สุเจ้าและสิ่งทีสุเจ้าเคารปลักระนอกเหนือไปจากพระเจ้านั้นล้วนเป็นเชื้อเพลิงแห่งนรกทั้งสิ้น สุเจ้าจะได้เข้าไปอยู่ในนั้น

⁹⁹ ถ้าหากสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์จริง พวกมันก็ไม่ต้องเข้าไปในนั้น แต่ตอนนี้ พวกมันทั้งหมดจะอยู่ในนั้นตลอดไป ¹⁰⁰ ที่นั่น พวกมันจะร้องครวญคราง และพวกมันจะไม่ได้ยินสิ่งใด ¹⁰¹ แต่บรรดาผู้ที่เราได้กำหนดรางวัลแห่งความดีไว้แล้วนั้น พวกเขาจะถูกรักษาไว้ให้ห่างจากนรก

¹⁰² พวกเขาจะไม่ได้ยินแม้แต่เสียงแผ่วเบาของมัน และพวกเขาจะดีพำนักอยู่ท่ามกลางสิ่งที่พวกเขาต้องการ ¹⁰³ เวลาแห่งความน่าสะพรึงกลัวครั้งใหญ่(ของวันแห่งการพิพากษา)จะไม่ทำให้พวกเขาต้องว่าวุ่นหุตสวรรค์จะออกมาต้อนรับพวกเขาและกล่าวว่า “นี่คือวันที่พวกท่านทั้งหลายได้ถูกสัญญาไว้”

¹⁰⁴ ในวันนั้น เราจะม้วนท้องฟ้าเหมือนกับการม้วนแผ่นกระดาษ เราจะทำสิ่งถูกสร้างออกมาอีกครั้งหนึ่งเช่นเดียวกับเราที่เราได้ให้มันบังเกิดขึ้นมาในตอนแรก นี่เป็นคำสัญญาที่เราได้ทำไว้ต่อเราเองและเราจะทำตามนั้น ¹⁰⁵ และเราได้บันทึกไว้ในคัมภีร์ชะบूरหลังจากข้อตกเตือนนั้นว่า “ป่าวผู้มีคุณธรรมของฉันทจะเป็นผู้สืบทอดแผ่นดินนั้น” ¹⁰⁶ แท้จริง ในนั้นมีชาวดีสำหรับหมู่ชนที่เคารปลักระที่แท้จริง

¹⁰⁷ (โอมุฮัมมัด) เรามิได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อความเมตตาต่อมนุษยชาติทั้งหมด ¹⁰⁸ จงบอกพวกเขาว่า “สิ่งที่ถูกเปิดเผยให้ฉันได้รู้ก็คือ พระเจ้าของพวกท่านคือพระเจ้าของค์เดียว แล้วพวกท่านจะยอมจำนนต่อพระองค์ไหม?” ¹⁰⁹ หลังจากนั้นแล้ว ถ้าพวกเขาหันหลังให้ จง

บอกพวกเขาว่า “ฉันได้เตือนพวกท่านให้รู้กันอย่างเปิดเผยแล้ว ตอนนี้นั้นฉันไม่รู้ว่าสິงที่พวกท่านได้ถูกสัญญาไว้มันอยู่ใกล้หรือไกล ¹¹⁰ (อย่างไรก็ตาม จงรู้ไว้ว่า) พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งทีพวกท่านพูดออกมาอย่างเปิดเผยและสิ่งทีพวกท่านปิดบังไว้ ¹¹¹ ฉันไม่รู้ว่านี้เป็นวิธีการทดสอบสำหรับพวกท่านและเป็นประวิงเวลาสั้นๆหรือไม่” ¹¹² จงกล่าวเถิด “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดพิพากษาด้วยความจริง พระผู้อภิบาลของเราเป็นผู้ทรงกรุณาปรานีทีเราขอความช่วยเหลือต่อสิ่งทีพวกท่านกล่าว

22. การแสวงบุญ

อัล-ฮัจญ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ มนุษย์เอ๋ย จงเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของสุเจ้า แท้จริงแล้ว การสันตะเทือนของยามอวสานนั้นรุนแรงยิ่งนัก ² เมื่อวันนั้นมาถึง สุเจ้าจะได้เห็นว่าแม่ทุกคนทีให้นมลูกจะทิ้งการให้นมลูกของนาง และหญิงมีครรภ์ทุกคนจะคลอดลูกของนางก่อนกำหนด และสุเจ้าจะเห็นผู้คนมีอาการมีนเมาถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ได้เมา แต่การลงโทษของพระเจ้านั้นรุนแรงยิ่งกว่า ³ ในหมู่มนุษย์มีบางคนทีมัวตกเถียงเกี่ยวกับพระเจ้าโดยไม่มีความรู้ใดๆและพวกเขาปฏิบัติตามมารร้ายทีดีอ์รัน ⁴ ใครก็ตามทีเป็นพวกกับมันเขาผู้นั้นได้ถูกกำหนดไว้แล้วว่จะถูกมันล่อลวงให้หลงทางและนำเขาไปสู่การลงโทษด้วยเปลวไฟในนรก

⁵ มนุษย์เอ๋ย ถ้าหากสุเจ้ายังสงสัยกลางแคลงเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพหลังความตายอยู่ สุเจ้าจงรู้ไว้เถิดว่เราได้สร้างสุเจ้ามาจากดินในตอนแรก หลังจากนั้นจากหยดอสุจิ แล้วจากก้อนเลือด แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งทีเป็นรูปร่างสมบูรณ์หรือไม่เป็นรูปร่าง เพื่อทีเราจะแสดงให้สุเจ้าเห็น

อำนาจของเรา และเราได้ทำให้อุสจีที่เราระสงค์เหล่านั้นอยู่ในมดลูกชั่วระยะเวลาที่กำหนดไว้ หลังจากนั้น เราได้ให้สุเจ้าเป็นทารกและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ หลังจากนั้น ในหมู่มุสเจ้านั้นอาจมีบางคนที่ถูกเรียกกลับก่อนและบางคนก็กลับไปสู่วัยอันน่าสังเวชซึ่งเป็นวัยที่พวกเขาจะไม่รู้อะไรเลยหลังจากที่พวกเขาได้รู้ทุกสิ่ง สุเจ้าได้เห็นแผ่นดินแห้งแล้ง แต่เมื่อเราได้ส่งน้ำฝนลงมาจากนั้น มันก็ร่วนซุยและทำให้พืชพันธุ์หลากหลายชนิดมีชีวิตงอกเงยออกมา ⁶ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงสัจจะ พระองค์ทรงนำความตายมาสู่ชีวิตและพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่ง ⁷ ยามอวสานจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่มีข้อสงสัยใดๆในเรื่องนี้ และแน่นอนที่สุด พระองค์จะทำให้ผู้ที่อยู่ในสุสานทั้งหลายฟื้นขึ้น

⁸ ในหมู่มนุษย์นั้นก็มีบางคนโต้เถียงเกี่ยวกับพระเจ้าโดยไม่มีความรู้และทางนำและคัมภีร์ส่องสว่างทางปัญญา ⁹ พวกเขาหันหลังให้อย่างโอหังและพาผู้คนให้หลงไปจากทางของพระเจ้า คนเหล่านี้จะได้รับความอัปยศในโลกนี้และในวันแห่งการพิพากษา เราจะทำให้เขาได้สัมผัสการลงโทษในไฟ ¹⁰ (พระเจ้าจะกล่าวว่า) “นี่คือรางวัลตอบแทนที่สุเจ้าได้เตรียมไว้สำหรับตัวสุเจ้าด้วยมือของสุเจ้าเอง แท้จริง พระเจ้ามีทรงธรรมต่อปวงบ่าวของพระองค์”

¹¹ ในหมู่มนุษย์นั้นก็มีบางคนทีเคารพสักการะพระเจ้าเพียงครึ่งหัวใจ ถ้าหากความดีอันใดเกิดขึ้นแก่เขา เขาก็พอใจ แต่ถ้าหากมีเคราะห์กรรมอันใดเกิดขึ้นแก่เขา เขาก็หันกลับไปสู่วิถีเดิมๆของพวกเขาดังนั้น เขาจึงขาดทุนทั้งในโลกนี้และโลกหน้า นี่คือการขาดทุนที่ชัดเจน

¹² เขาวิงวอนขอต่อสิ่งอื่นที่ไม่สามารถให้โทษและไม่ให้คุณแก่เขาแทนพระเจ้า นั่นเป็นการหลงผิดไปไกลลิบ ¹³ เขาวิงวอนบรรดาผู้ที่ให้โทษแก่เขามากกว่าให้คุณ ช่างเป็นผู้คุ้มครองที่ชั่วช้าและสหายที่เลวทรามเสียนี้กระไร ¹⁴ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น

พระเจ้าจะทรงรับพวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน แท้จริง พระเจ้าทรงทำในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

¹⁵ สำหรับคนที่คิดว่าพระเจ้าจะไม่ทรงช่วยเหลือเขา(ศาสนทูตของพระองค์)ในโลกนี้และโลกหน้า ให้เขาขึ้นไปสู่ท้องฟ้าด้วยเชือกและเจาะช่องป็นเข้าไปในนั้นแล้วดูว่าแผนการของเขาสถาจะสามารถจัดสรรแห่งความโกรธของเขาได้ไหม ¹⁶ เราได้ประทานกุรอานนี้ลงมาพร้อมกับหลักฐานอันชัดเจน และพระเจ้าเท่านั้นทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

¹⁷ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาชาวยิวและชาวซอบิอันและชาวคริสเตียนและชาวมะณูซและบรรดาผู้ทำชิริกนั้น พระเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในวันแห่งการพิพากษา เพราะทุกสิ่งอยู่ในสายตาของพระเจ้าแล้ว

¹⁸ สู่อำมีเห็นหรือว่าใครก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เช่นเดียวกับดวงอาทิตย์และดวงจันทร์และดวงดาวและภูเขาและต้นไม้และสัตว์ทั้งปวงและมนุษย์ทั้งหมดล้วนยอมจำนนต่อพระเจ้า? แต่มีมนุษย์มากมายที่สมควรได้รับการลงโทษ ใครก็ตามที่พระเจ้าได้ทำให้เขาอภัยศกต่าจะไม่มีใครให้เกียรติเขา แท้จริง พระเจ้าทรงทำอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์

¹⁹ คนสองกลุ่มนี้(ผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา)ถกเถียงกันเกี่ยวกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นจะได้อาภรณ์แห่งไฟซึ่งถูกตัดไว้สำหรับพวกเขา และเหนือศีรษะของพวกเขาจะมีน้ำเดือดเทราดลงมาบนหัวของพวกเขา ²⁰ ซึ่งไม่เพียงแต่จะละลายผิวหนังของพวกเขาเท่านั้น แต่ยังรวมทุกส่วนในของท้องของพวกเขาด้วย ²¹ และจะมีแห่งเหล็กคอยฟาดเขา ²² เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาพยายามจะออกจากนรกเพราะความเจ็บปวด พวกเขาจะถูกผลักให้กลับเข้าไปในนั้นอีก และพวกเขาจะถูกบอกว่า “จงลิ้มรสการลงโทษในเปลวเพลิง”

²³ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี พระเจ้าจะทรงรับพวกเขา

เขาเข้าสู่สวรรค์ซึ่งภายใต้ันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ที่นั่น พวกเขาจะถูกประดับด้วยกำไลทองคำและไข่มุกและอารมณ์ของพวกเขาจะทำด้วยผ้าไหม ²⁴ นี่เป็นเพราะพวกเขาได้ถูกนำไปสู่สวรรค์อันบริสุทธิ์และได้ถูกนำไปสู่ทางของผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

²⁵ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางคนอื่นจากหนทางของพระเจ้าและจากการไปมัสยิดฮะรอมที่เราได้ตั้งขึ้นมาเพื่อให้มนุษย์ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันทั้งผู้ที่อยู่ในนั้นและผู้ที่อยู่ข้างนอก และใครก็ตามที่หันเหออกจากความถูกต้องโดยการทำความชั่วขึ้นในนั้น เราจะทำให้เขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวด

²⁶ เราได้กำหนดที่ตั้งของบ้านหลังนี้(กะอับะฮฺ)แก่อิบรอฮีมโดยกล่าวว่า “จงอย่าเอาสิ่งใดมาเป็นภาคีกับฉัน และจงรักษากันของฉันให้สะอาดสำหรับผู้มาเวียนรอบและสำหรับผู้ยืนและโค้งและกราบ”

²⁷ จงเรียกร่องมนุษย์ให้มาทำฮัจญ์จากทั่วไกลและใกล้โดยทางเท้าและบนอูฐเพียวทุกตัว ²⁸ ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้ประจักษ์ถึงคุณานุประโยชน์ที่ได้ทำไว้สำหรับพวกเขา และในระหว่างวันทั้งหลายที่รู้จักกันแล้วนั้น พวกเขาจะเอ่ยนามของพระเจ้าเหนือปสุสัตว์ที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเขา หลังจากนั้น พวกเขาจะกินเนื้อของมันก็ได้ และจงให้มันเป็นอาหารแก่คนยากจนและคนขัดสน” ²⁹ หลังจากนั้น ให้ผู้มาแสวงบุญชำระสิ่งสกปรกของพวกเขาและปฏิบัติตามที่พวกเขาบนบานไว้ให้ครบและเวียนรอบบ้านโบราณหลังนี้

³⁰ นี่แหละคือคำบัญชาของพระเจ้า ใครที่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต้องห้ามทั้งหลายของพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ มันก็เป็นการดีสำหรับเขาในสายตาของพระผู้อภิบาลของเขา และปสุสัตว์ทั้งหลายได้ถูกทำให้เป็นที่อนุมัติสำหรับสุเจ้า ยกเว้นตามที่ได้บอกแก่สุเจ้าไปแล้ว ดังนั้น จงปกป้องตัวของสุเจ้าเองให้พ้นจากสิ่งโสมนมของเจ็ดบุชชาทั้งหลาย และจงละเว้นจากสิ่งเท็จทั้งมวล

³¹ จงเป็นผู้เคารพสักการะที่จริงใจของพระเจ้าและจงอย่านำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์ เพราะคนที่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีร่วมกับพระองค์นั้นจะเหมือนกับผู้ที่ตกลงมาจากท้องฟ้าและนกลงมาเฉี่ยวเขาไปหรือไม่ก็ล้มพัดเขาออกไปยังสถานที่อันห่างไกล

³² นี่แหละคือความจริง ใครก็ตามที่ให้ความเคารพสัญลักษณ์ที่พระเจ้กำหนดขึ้นก็แสดงถึงความยำเกรงของหัวใจของเขา ³³ สูเจ้าได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากปศุสัตว์จนถึงเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ หลังจากนั้น พวกมันต้องถูกเชือดพลีที่บ้านโบราณ

³⁴ สำหรับทุกหมู่นั้น เราได้กำหนดวิธีการพลีไว้เพื่อที่พวกเขาจะได้เปล่งพระนามของพระเจ้าเหนือปศุสัตว์ที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่พวกเขา พระเจ้าของสูเจ้าคือพระเจ้องค์เดียว ดังนั้น สูเจ้าจงนอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์ และ(โอ้นบี) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ต่อมตน ³⁵ ผู้ที่หัวใจของพวกเขาหวั่นกลัวเมื่อมีการเอ่ยถึงพระเจ้าต่อหน้าพวกเขา และผู้อดทนต่อความทุกข์ยากเดือดร้อนที่เกิดขึ้นแก่พวกเขาและผู้ดำรงนามาซและใช้จ่ายจากที่เราได้ประทานแก่พวกเขา

³⁶ เราได้รวมเอาอูฐที่เตรียมไว้เชือดพลีเป็นสัญลักษณ์หนึ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ด้วย เพราะในตัวมันมีสิ่งดีมากมายสำหรับสูเจ้า ดังนั้น จงให้พวกมันยืน และจงเอ่ยพระนามของพระเจ้าเหนือมัน เมื่อมันล้มลงตายแล้ว สูเจ้าจงกินเนื้อของมันและให้มันแก่ผู้ที่ไม่เอ่ยขอและแก่ผู้ที่เอ่ยขอทำนองนี้แหละที่เราได้ทำให้สัตว์เหล่านี้อยู่ใต้อำนาจของสูเจ้าเพื่อที่สูเจ้าจะได้ขอบคุณ ³⁷ เนื้อของมันและเลือดของมันไม่ถึงพระเจ้า แต่ความยำเกรงของสูเจ้าต่างหากที่ถึงพระองค์ นั่นแหละที่พระองค์ได้ทรงทำให้สัตว์เหล่านี้อยู่ใต้อำนาจของสูเจ้าเพื่อสูเจ้าจะได้ประกาศความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำหรับทางนำที่พระองค์ได้ทรงประทานแก่สูเจ้า และ(โอ้นบี) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ทำความดี

³⁸ พระเจ้าทรงป้องกันบรรดาผู้ศรัทธา พระองค์ไม่ทรงโปรดผู้ทรยศ ผู้

เนรคุณ³⁹ สำหรับบรรดาผู้ถูกโจมตีนั้นได้รับอนุญาต(ให้ต่อสู้) เพราะพวกเขาถูกกดขี่ข่มเหงและพระเจ้าทรงสามารถช่วยพวกเขาได้อย่างแน่นอน
⁴⁰ คนเหล่านี้คือผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากบ้านเรือนอย่างไม่เป็นธรรมเพียงเพราะพวกเขา กล่าวว่า “พระเจ้าคือพระผู้อภิบาลของเรา” ถ้าหากพระเจ้าไม่ทรงทำร้ายคนหมู่หนึ่งโดยอาศัยคนอีกหมู่หนึ่งแล้ว สถานที่บำเพ็ญภาวนา โบสถ์ สุเหร่าและมีสถูปซึ่งเป็นสถานที่ที่พระนามของพระเจ้าถูกกล่าวถึงวอนก็จะถูกทำลาย พระเจ้าจะทรงช่วยบรรดาผู้ช่วยเหลือพระองค์ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจโดยแท้จริง

⁴¹ (พวกเขาคือ)ผู้ที่หากเราประทอนอำนาจแก่พวกเขาในแผ่นดิน พวกเขาจะดำรงนมาช จ่ายชะกาต กำชับกันในเรื่องดีงามและห้ามปรามความชั่ว และการตัดสินครั้งสุดท้ายของกิจการทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับพระเจ้า

⁴² (โอินบี) ถ้าพวกที่คัดค้านเจ้าถือว่าเจ้าเป็นผู้โกหก เจ้าจงจำไว้ ก่อนหน้าพวกเขา หมู่ชนของนุฮู ชาวฮาดและชาวชะมูดได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูตของพวกเขามาแล้ว ⁴³ เช่นเดียวกับหมู่ชนของอิบรอฮีมและหมู่ชนของลูฏ ⁴⁴ และชาวมัดยันด้วย แม้มุซาเองก็ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้โกหก แต่ฉันได้ผ่อนผันให้แก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมเหล่านั้นก่อน แต่หลังจากนั้น ฉันได้ทำลายพวกเขา แล้วดูเอาเองว่าการลงโทษของฉันเป็นเช่นไร

⁴⁵ มีซากที่อยู่อาศัยของคนชั่วก็แห้งแล้วที่เราได้ทำลายด้วยการให้หลังคาบ้านพังลงมา บ่อน้ำก็แห้งแล้วที่ถูกทิ้งไม่สามาถใช้ประโยชน์ได้ และปราสาทก็แห้งแล้วที่กำลังเป็นซากปรักหักพัง ⁴⁶ พวกเขาไม่ได้ท่องเที่ยวไปในแผ่นดินเพื่อทำให้หัวใจของพวกเขาได้คิดและหูของพวกเขาได้ยินกระนั้นหรือ? ความจริงแล้ว หัวใจในทรวงอกต่างหากที่มีตบอด หาใช่ดวงตาที่บอด

⁴⁷ คนเหล่านี้กำลังรบเร้าเจ้าให้รับนำการลงโทษมา พระเจ้าจะไม่มีวันผิดสัญญาของพระองค์อย่างแน่นอน แต่วันหนึ่งของเจ้านั้นเท่ากับพันปีตามที่สุเจ้านับ ⁴⁸ มีถิ่นที่อยู่อาศัยของคนชั่วหลายแห่งที่ฉันได้ประวิงเวลา

ไว้ในตอนแรก แล้วหลังจากนั้น ฉันได้ทำลายมันและทั้งหมดต้องกลับไปหาฉัน

49 (ไอ้มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาว่า “มนุษย์เอ๋ย ฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนให้เป็นที่กระจำแก่พวกท่านเท่านั้น” 50 ดังนั้น บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะได้รับการให้อภัยและได้รับการประทานปัจจัยอย่างมีเกียรติ 51 ส่วนบรรดาผู้ที่พยายามหาทางต่อต้านสัญญาณทั้งหลายของเรา นั้น คนเหล่านี้จะได้เป็นผู้อยู่อาศัยในไฟนรก

52 (ไอ้มุฮัมมัด) เมื่อใดก็ตามที่เราส่งศาสนทูตหรือหนึ่งปีก่อนหน้าเจ้า และเขาอ่านสิ่งใดก็ตาม(ที่เราประทานมา) ชาตานพยายามที่จะเข้าไปแทรกแซง แต่พระเจ้าได้ทรงทำลายความชั่วร้ายของชาตานและทรงยืนยันสิ่งที่พระองค์ประทานมา เพราะพระเจ้าทรงรอบรู้ ทรงปรีชาญาณ 53 พระองค์ทรงทำให้งานของชาตานเป็นการทดสอบบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาเป็นโรค(ตลบตะแลง)หรือแข็งกระด้าง แท้จริงแล้ว ผู้ทำความผิดเหล่านั้นหลงไปไกลในความผิด 54 และเพื่อที่บรรดาผู้มีความรู้จะได้ตระหนักว่านี่คือความจริงจากพระผู้อภิบาลของเจ้าและพวกเขาจะได้ศรัทธามั่น และหัวใจของพวกเขาจะได้มอบน้อมต่อมตนต่อมัน แท้จริงพระเจ้าทรงนำทางบรรดาผู้ศรัทธาไปยังหนทางที่เที่ยงตรงเสมอ

55 บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายังคงสงสัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จนกระทั่งยามอวสานเกิดขึ้นกับพวกเขาโดยฉับพลันหรือการลงโทษแห่งวันอันไร้ผลเกิดขึ้นแก่พวกเขา 56 ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงเป็นผู้มีอำนาจสูงสุด และพระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขา หลังจากนั้น บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะได้อยู่ในสวรรค์แห่งความโปรดปราน 57 ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและถือว่าสัญญาณทั้งหลายของเราเป็นเท็จนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอัปยศ

58 สำหรับบรรดาผู้อพยพในหนทางของพระเจ้า แล้วเขาถูกฆ่าหรือตาย พระเจ้าจะทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดีแก่พวกเขา แท้จริง พระเจ้า

ทรงเป็นเลิศแห่งผู้ประทานปัจจัยยังชีพทั้งหลาย ⁵⁹ พระองค์จะทรงรับเขาเข้าไปสู่สถานที่ที่พวกเขาพึงพอใจ แท้จริง พระเจ้าทรงรอบรู้และทรงผ่อนปรน

⁶⁰ เช่นเดียวกัน สำหรับผู้ที่แก้แค้นเท่ากับที่เขาถูกรังแกและหลังจากนั้นยังถูกกดขี่ข่มเหงอีก แน่نون พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเขา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงเมตตาและผู้ทรงให้อภัย

⁶¹ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะพระเจ้าคือผู้ทรงนำกลางวันออกมาจากกลางคืนและกลางวันออกมาจากกลางคืนและพระองค์ทรงไถ่ยินทุกสิ่งและทรงเห็นทุกสิ่ง ⁶² ที่เป็นเช่นนั้นเพราะพระเจ้าเท่านั้นคือผู้ทรงสร้างและสิ่งอื่นทั้งหมดที่พวกเขาวิงวอนออกไปจากพระองค์นั้นเป็นความเท็จ พระเจ้าเป็นผู้ทรงสูงส่งและทรงยิ่งใหญ่

⁶³ สู้เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรงส่งน้ำลงมาจากท้องฟ้าและแผ่นดินได้กลายเป็นสีเขียวเพราะมัน? แท้จริง พระเจ้าทรงละเอียดอ่อนยิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ⁶⁴ ของพระองค์คือทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แน่نون พระเจ้าเป็นผู้ทรงมีอย่างเหลือหลาย ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

⁶⁵ สู้เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระองค์ได้ทรงทำให้ทุกสิ่งในแผ่นดินอยู่ในอำนาจของสู้เจ้าและได้ทรงให้เรือลอยอยู่เหนือทะเลตามคำบัญชาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงพยุขันฟ้าไว้ในลักษณะที่มันไม่สามารถหล่นลงมาถ้าหากพระองค์ไม่ทรงอนุมัติ แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอ่อนโยน ผู้ทรงเมตตาต่อปวงมนุษย์ ⁶⁶ พระองค์คือผู้ทรงให้สู้เจ้ามีชีวิตและทรงทำให้สู้เจ้าตาย และพระองค์จะทรงทำให้สู้เจ้าฟื้นขึ้นมามีชีวิตอีกครั้งหนึ่ง แต่ถึงกระนั้น มนุษย์เป็นผู้เผลอคนที่สุด

⁶⁷ สำหรับทุกประชาชาตินั้น เราได้กำหนดวิธีการเคารพสักการะซึ่งพวกเขาได้ปฏิบัติตาม ดังนั้น(โอัมฮัมมัด) จงอย่าให้พวกเขาได้แย้งกับเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่จงเชิญชวนผู้คนไปยังหนทางของพระผู้อภิบาล

ของเจ้า เพราะเจ้าอยู่บนหนทางที่เที่ยงตรง⁶⁸ ถ้าพวกเขายังโต้แย้งกับเจ้า จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าทรงรู้ดีว่าพวกท่านกำลังทำอะไร”⁶⁹ ในวันแห่งการตัดสิน พระองค์จะทรงตัดสินระหว่างผู้เจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เจ้าขัดแย้งกัน⁷⁰ ผู้เจ้าไม่รู้ดอกหรือว่าพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่งทั้งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน? ทุกสิ่งได้อยู่ในบันทึกหมดแล้ว นี่เป็นเรื่องง่ายสำหรับพระเจ้า

⁷¹ พวกเขาเคารพสักการะสิ่งอื่นแทนพระเจ้าซึ่งพระองค์ไม่ได้ประทานหลักฐานอันใดลงมาและพวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นด้วยแน่นอน ผู้ทำความผิดจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ⁷² เมื่อความจริงที่เราเปิดเผยได้ถูกอ่านให้พวกเขา เจ้าจะได้เห็นอาการบอกลบหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหมือนกับพวกเขาจะโจมตีบรรดาผู้อ่านศาสนของเราให้พวกเขาฟัง จงบอกพวกเขาเถิดว่า “จะให้ฉันบอกพวกท่านถึงสิ่งที่เลวร้ายกว่านี้ไหม? มันคือไฟที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและเป็นที่พำนักอันชั่วช้า”

⁷³ มนุษย์เอ๋ย นี่คืออุปมาที่จะบอกแก่ผู้เจ้า จงฟังให้ดี สิ่งทีผู้เจ้าวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้นไม่สามารถที่จะสร้างแมลงวันได้สักตัวแม้พวกมันทั้งหมดจะรวมกันเพื่อการนี้ก็ตาม ถ้าแมลงวันนำสิ่งใดไปจากพวกมัน พวกมันก็ไม่สามารถเอาสิ่งนั้นกลับมาจากแมลงวันได้ ช่างอ่อนแอเสียนี้กระไรทั้งผู้ขอและผู้ถูกขอ⁷⁴ พวกเขาไม่ได้ให้ความเคารพต่อพระเจ้าตามสมควรที่พวกเขาจะทำ แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ

⁷⁵ พระเจ้าทรงเลือกศาสนทูตของพระองค์จากบรรดาทูตสวรรค์และจากหมู่มนุษย์(เพื่อนำคำบัญชาของพระองค์) พระองค์ทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงรู้ทุกสิ่ง⁷⁶ พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่อยู่ต่อหน้าพวกเขาและที่ถูกปิดบังจากพวกเขา และเรื่องทั้งหมดจะถูกนำกลับไปยังพระองค์

⁷⁷ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงโค้งและจงก้มลงกราบ และจงเคารพสักการะพระผู้อภิบาลของผู้เจ้า และจงทำความดีเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้รับความสำเร็จ

ที่แท้จริง ⁷⁸ จงต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าด้วยความพยายามอย่างสุดกำลังของสุเจ้า พระองค์ทรงเลือกสุเจ้าเพื่อรับใช้พระองค์ และพระองค์มิได้ทรงวางภาระหนักอันใดแก่สุเจ้าในศาสนาของสุเจ้า ดังนั้น จงมั่นคงในศาสนาของบรรพบุรุษของสุเจ้า นั่นคือ อิบรอฮีม พระองค์ทรงเรียกสุเจ้าว่ามุสลิมในคัมภีร์ก่อนหน้านี้และได้เรียกสุเจ้าในนี้(กุรอาน)ด้วยเพื่อที่ศาสนทูตจะได้เป็นพยานแก่สุเจ้าและสุเจ้าจะได้เป็นพยานต่อมนุษยชาติ ดังนั้น จงดำรงนมาซและจ่ายซะกาตและยึดมั่นต่อพระเจ้า เพราะพระองค์เป็นนายของสุเจ้า ผู้ทรงเป็นนายที่ดีเลิศที่สุดและผู้ทรงช่วยเหลือที่ดีที่สุด

23. บรรดาผู้ศรัทธา

อัล-มุมีนูน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ แน่่อนที่สุด ผู้ประสบความสำเร็จคือบรรดาผู้ศรัทธา ² ผู้ถ่อมตนในการนมาซของพวกเขา ³ ผู้หลีกเลี่ยงจากสิ่งไร้สาระทั้งหลาย ⁴ ผู้จ่ายซะกาต ⁵ ผู้ปกป้องอวัยวะเพศของตัวเอง ⁶ ยกเว้นกับภรรยาของพวกเขา และบรรดาหญิงที่อยู่ในการครอบครองของพวกเขาอย่างถูกต้อง เพราะในกรณีเช่นนั้น พวกเขาจะไม่ถูกตำหนิ ⁷ แต่ที่เลยเถิดไปกว่านี้(เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ) พวกเขาเป็นผู้ละเมิด ⁸ ผู้ซื่อสัตย์ต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมายและต่อสัญญาของพวกเขา ⁹ และผู้รักษานามมาซของพวกเขาอย่างเข้มงวด ¹⁰ พวกเขาเหล่านี้คือทายาห์แห่งสวรรค์ ¹¹ พวกเขาจะได้อยู่ในนั้นตลอดไป

¹² เราได้สร้างมนุษย์มาจากแก่นสารของดิน ¹³ หลังจากนั้น เราได้ทำให้เขืออสุจิอยู่ในที่อื่นปลอดภัย ¹⁴ แล้วเราได้ทำให้เขืออสุจิเป็นก้อน

เลือด แล้วเราได้นำให้ก้อนเลือดเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้นำให้ก้อนเนื้อนั้นเป็นกระดูก แล้วเราได้นำกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้วเราได้นำเขาออกมาเป็นสิ่งที่ถูกสร้างอีกอย่างหนึ่ง ดังนั้น มหาจำเริญยิ่งคือพระเจ้าผู้ทรงเป็นเลิศที่สุดของบรรดาผู้สร้างทั้งหลาย ¹⁵ แล้วหลังจากนั้น สูเจ้าก็ตาย ¹⁶ หลังจากนั้น สูเจ้าจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ

¹⁷ เราได้สร้างหนทางทั้งเจ็ดไว้เหนือสูเจ้า เรามีได้เป็นผู้ไร้ความชำนาญในการสร้าง ¹⁸ เราได้ส่งฝนลงมาจากท้องฟ้าในปริมาณที่กำหนดไว้ แล้วเราได้นำมันยังอยู่ในแผ่นดิน และเราสามารถที่จะเอามันออกไปจากนั้นตามที่เราประสงค์ ¹⁹ เราได้ทำให้สวนอินทผลัมและสวนองุ่นงอกเงยขึ้นมา ในสวนนั้นมีผลไม้รสอร่อยมากมายและส่วนหนึ่งสูเจ้าได้กินมัน ²⁰ เราได้ให้มีต้นไม้ที่ขึ้นบนภูเขาซึ่งให้น้ำมันและได้ถูกนำไปใช้เป็นอาหารโดยผู้ชอบกินมัน ²¹ แท้จริงแล้ว ในปศุศัตร์นั้นมีบทเรียนสำหรับสูเจ้า เราได้ให้สิ่งที่อยู่ในท้องของมันเป็นเครื่องดื่มแก่สูเจ้า นอกจากนี้แล้ว สูเจ้ายังได้ประโยชน์อื่น ๆ จากมันอีกมากมายและสูเจ้ายังได้กินเนื้อของมัน ²² และสูเจ้าชิมมันเช่นเดียวกับสูเจ้าโดยสารในเรือ

²³ เราได้ส่งนุฮฺ(โนอาห์)มายังหมู่ชนของเขา เขากล่าวว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย จงเคารพสักการะพระเจ้าเท่านั้น พวกท่านไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นใดนอกไปจากพระองค์ พวกท่านไม่เกรงกลัวพระองค์กระนั้นหรือ?”

²⁴ แต่บรรดาหัวหน้าของผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของเขาได้กล่าวว่า “คนผู้นี้ไม่ใช่ใครที่ไหนดอกไปจากมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งเหมือนพวกเจ้า เขาเพียงแค่ต้องการทำตัวให้อยู่เหนือพวกเจ้า ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์น่าจะส่งทูตสวรรค์ลงมา เราไม่เคยได้ยินเรื่องเช่นนี้จากบรรพบุรุษของเรามาก่อน ²⁵ เขาเป็นแค่เพียงคนบ้า เพราะฉะนั้น จงคอยสักหน่อย”

²⁶ นุฮฺได้กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงช่วยฉันด้วยเถิด เพราะพวกเขาปฏิเสธฉัน” ²⁷ ดังนั้น เราจึงได้เปิดเผยเจตนาของเราแก่เขาว่า

“จงต่อเรือขึ้นมาตามคำสั่งของเราโดยเร็ว เมื่อคำบัญชาของเรามาและน้ำพวยพุ่งขึ้นมาจากพื้นดิน จงนำเอาสัตว์ทุกชนิดอย่าละคู่ขึ้นบนเรือ รวมทั้งคนในครอบครัวของเจ้าด้วย ยกเว้นบรรดาผู้ที่ได้ถูกตัดสินไปแล้ว และจงอย่าร้องขออะไรต่อฉันให้แก่พวกคนที่ทำความผิด เพราะพวกเขาจะถูกทำให้จมน้ำตาย

²⁸ เมื่อเจ้าอยู่ในเรือพร้อมกับบรรดาผู้ติดตามเจ้าแล้ว จงกล่าวว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า ผู้ทรงช่วยให้เราพ้นจากพวกคนชั่ว” ²⁹ และจงวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงให้ฉันขึ้นบกด้วยความจำเริญของพระองค์ในแผ่นดินอันจำเริญด้วยเถิด เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดแห่งบรรดาผู้กำหนดให้รอด” ³⁰ แท้จริง ในเรื่องนี้มีสัญญาณอันชัดเจนหลายอย่าง และเราเป็นผู้ทดสอบมนุษย์เสมอ

³¹ หลังจากพวกเขาแล้ว เราได้ให้มีหมู่ชนเกิดขึ้นอีกรุ่นหนึ่ง ³² แล้วเราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งจากในหมู่พวกเขาไปยังพวกเขา เขากล่าวว่า “จงเคารพสักการะพระเจ้าเท่านั้น พวกท่านไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พวกท่านไม่กลัวพระเจ้าดอกหรือ?” ³³ แต่บรรดาหัวหน้าหมู่ชนของเขาที่ปฏิเสธสัจธรรมและปฏิเสธชีวิตในโลกหน้าและผู้ที่เราให้ความเจริญมั่งคั่งในชีวิตโลกนี้แก่เขาได้กล่าวว่า “คนผู้นี้ไม่ใช่ใครที่ไหนนอกไปจากมนุษย์ธรรมดาเหมือนกับพวกเจ้า เขากินเหมือนกับที่พวกเจ้ากิน และดื่มเหมือนกับที่พวกเจ้าดื่ม” ³⁴ ถ้าหากพวกเจ้ายอมปฏิบัติตามมนุษย์เหมือนอย่างพวกเจ้า พวกเจ้าจะเป็นผู้ขาดทุนอย่างแน่นอน

³⁵ เขาบอกพวกเจ้าหรือว่าหลังจากที่พวกเจ้าตายกลายเป็นผุยผงและเป็นกระดูกไปแล้ว พวกเจ้าจะถูกนำออกมาอีกครั้งหนึ่ง? ³⁶ สิ่งที่พวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้เป็นสิ่งที่ไกลเกินจริง ³⁷ ไม่มีชีวิตอื่นใดอีกแล้วนอกจากชีวิตแห่งโลกนี้ เราจะอยู่ที่นี้และตายที่นี้และเราจะไม่ถูกทำให้ฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ³⁸ คนผู้นี้เป็นแค่เพียงคนโกหกที่กำลังสร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าขึ้นมา และเราจะไม่เชื่อเขา”

³⁹ ดังนั้น ศาสนทูตจึงได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดทรงช่วยเหลือฉันด้วยเถิด เพราะพวกเขาปฏิเสธฉัน” ⁴⁰ พระองค์ทรงตอบว่า “ในไม่ช้านี้ พวกเขาจะเสียใจ” ⁴¹ หลังจากนั้นไม่นาน การลงโทษอันยิ่งใหญ่ก็ได้ทำลายพวกเขาอย่างยุติธรรม แล้วได้ทำให้พวกเขาเป็นเหมือนเศษสวะ ดังนั้น ความห่างไกลจากความเมตตาของพระเจ้าจึงเกิดขึ้นกับบรรดาคนชั่ว

⁴² หลังจากคนพวกนี้แล้ว เราได้ให้มีอีกหมู่มุชริกคนหนึ่งเกิดขึ้น ⁴³ ไม่มีหมู่มุชริกใดที่จะสิ้นสุดวาระของตนเองก่อนเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้และไม่มีหมู่มุชริกใดสามารถมีอายุเกินไปกว่านั้น ⁴⁴ แล้วเราได้ส่งศาสนทูตมาอย่างต่อเนื่อง เมื่อใดก็ตามที่ศาสนทูตได้มายังหมู่มุชริกของเขา พวกเขาได้ปฏิเสธเขา ดังนั้น เราจึงได้ทำลายหมู่มุชริกนั้นหมู่มุชริกนั้นกระทั่งเราได้ทำให้หมู่มุชริกเหล่านั้นเป็นเรื่องที่บอกเล่าสืบต่อกันมา แน่نون ความหายนะจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ไม่ศรัทธา

⁴⁵ หลังจากนั้น เราได้ส่งมุซาและฮารูนพี่ชายของเขาพร้อมกับสัญญาและหลักฐานอันชัดแจ้งของเรา ⁴⁶ มายังฟาโรห์และบรรดาขุนนางของเขา แต่พวกเขากลับโอหังและเป็นหมู่มุชริกที่ทะนงตน ⁴⁷ พวกเขา กล่าวว่า “อะไรนะ เราจะเชื่อคนสองคนที่เป็นมนุษย์เหมือนกับพวกเราและคนของเขาทั้งสองนี้เป็นทาสของเรากระนั้นหรือ?” ⁴⁸ ดังนั้น พวกเขายิ่งปฏิเสธเขาทั้งสอง และจึงได้ถูกทำลาย ⁴⁹ และเราได้ประทานคัมภีร์แก่มุซาเพื่อที่ผู้คนจะได้อยู่ในทางนำ

⁵⁰ เราได้ทำให้บุตรของมารีย์และแม่ของเขาสัญญาคนหนึ่ง และเราได้ให้ที่พักแก่เขาทั้งสองบนที่ราบสูงอันเป็นที่ที่พวกเขาจะได้รับความสงบและได้รับน้ำจากสายน้ำที่ไหลผ่าน

⁵¹ โอ้อบรรดาศาสนทูต จงบริโภคนิสิตที่สะอาดและกระทำความดี แท้จริงฉันรู้ดีทุกอย่างที่สุเจ้ากระทำ ⁵² แท้จริง ศาสนาของสุเจ้านั้นเป็นศาสนาเดียวกัน และฉันเป็นพระผู้อภิบาลของเจ้า ดังนั้น จงเกรงกลัวฉัน

⁵³ แต่หลังจากนั้น พวกเขาได้แบ่งแยกกันเองออกเป็นกลุ่มต่างๆ และแต่ละพวกก็สุขสำราญในสิ่งที่มีอยู่ ⁵⁴ ดังนั้น จึงปล่อยให้พวกเขาหมกมุ่นอยู่ในความมั่งคั่งไว้ชั่วขณะ ⁵⁵ พวกเขาคิดหรือว่าทรัพย์สมบัติและลูกๆ ที่เราได้จัดให้พวกเขานั้น ⁵⁶ ไม่มีวัตถุประสงค์อื่นนอกไปจากเพื่อช่วยพวกเขาในการแสวงหาประโยชน์ทางวัตถุ? ไม่เลย แต่พวกเขาไม่เข้าใจ

⁵⁷ บรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁵⁸ และศรัทธาในศาสนาของพระองค์ ⁵⁹ และไม่ตั้งสิ่งใดเป็นภาคีร่วมกับพระองค์ ⁶⁰ และบรรดาผู้ให้สิ่งที่พวกเขาได้รับแก่คนอื่นด้วยหัวใจที่ประหวัดไปด้วยความกลัวว่าพวกเขาจะต้องกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁶¹ คนเหล่านี้คือคนที่แข่งขันกันทำในสิ่งดีงามและพวกเขาต่างพยายามที่จะเป็นคนแรก ⁶² เราไม่ได้วางภาระแก่ผู้ใดเกินกว่าที่เขาสามารถจะแบกรับได้ เรามีบันทึกที่จะแสดงให้เห็นถึงความจริงและพวกเขาจะไม่ได้รับความไม่เป็นธรรม

⁶³ แต่พวกเขาไม่ใส่ใจในเรื่องนี้ ยิ่งไปกว่านั้น มีการงานอื่นๆนอกเหนือจากนี้ที่พวกเขาทำ ⁶⁴ จนกระทั่งเราได้นำการลงโทษมายังบรรดาคนเจ้าสำราญในหมู่พวกเขา แล้วเมื่อนั้น พวกเขาก็เริ่มร้องขอความช่วยเหลือ ⁶⁵ ตอนนี้ จงอย่าร้องขอความช่วยเหลือกันอีกเลย วันนี้ สุเจ้าจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเรา ⁶⁶ เพราะเมื่อสิ่งที่ฉันประทานมาได้ถูกอ่านให้สุเจ้าฟัง สุเจ้ากลับหันหลังของสุเจ้า ⁶⁷ ด้วยความโอหังราวกับสุเจ้ากำลังละทิ้งคนบอกเล่านี้แทน

⁶⁸ พวกเขา(บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา)ไม่เคยพิจารณาจะนะของพระเจ้าเลยกระนั้นหรือ? มีอะไรบางอย่างที่มายังพวกเขาโดยที่สิ่งนั้นไม่ได้มายังบรรพบุรุษของพวกเขา? ⁶⁹ หรือพวกเขาไม่รู้จักศาสนทูตของพวกเขา ดังนั้น จึงปฏิเสธเขา? ⁷⁰ พวกเขากล่าวว่าเขาถูกผีสิงกระนั้นหรือ? ไม่ใช่เช่นนั้น ความจริงก็คือ เขาได้นำสัจธรรมมาให้พวกเขา แต่พวกเขาส่วนมากไม่ชอบความจริง ⁷¹ ถ้าหากสัจธรรมต้องคล้อยอารมณ์ต่ำของพวกเขา

ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและผู้ที่อยู่ในนั้นจะต้องได้รับความหายนะ ไม่เราได้นำข้อตักเตือนมายังพวกเขาเพื่อผลดีของพวกเขาเองแล้ว แต่พวกเขากลับหันห่างออกจากมัน

⁷² เจ้าเรียกร้องสิ่งตอบแทนบางอย่างจากพวกเขากระนั้นหรือ? แต่การตอบแทนของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นดีที่สุดที่สุด เพราะพระองค์คือผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพที่ดีเลิศที่สุด ⁷³ แท้จริงแล้ว เจ้ากำลังเชิญชวนพวกเขาสู่หนทางอันเที่ยงตรง ⁷⁴ แต่บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้านั้นหลงออกไปจากหนทางที่เที่ยงตรง

⁷⁵ ถ้าหากเราได้ให้ความเมตตาแก่พวกเขาและปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ยากเดือดร้อน พวกเขาก็กังคังตันทุ้งไปในการหลงผิดอย่างมืดบอด ⁷⁶ เพราะแม้แต่ตอนนี้ที่พวกเขากำลังถูกลงโทษ พวกเขาก็ยังไม่มอบน้อมต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขาและไม่ยอมถ่อมตน ⁷⁷ จนกระทั่งเมื่อเราเปิดประตูลงโทษอย่างแสนสาหัสต่อหน้าพวกเขา ตอนนั้นเอง พวกเขาจะหมดหวังอย่างสิ้นเชิง

⁷⁸ พระเจ้าคือผู้ทรงประทานหู ตา และหัวใจแก่ผู้เจ้าเพื่อที่จะคิด แต่ผู้เจ้ากลับไม่แสดงความขอบคุณ* ⁷⁹ พระองค์อีกเช่นกันที่ได้ทรงแพร่กระจายผู้เจ้าออกไปในแผ่นดิน และต่อหน้าพระองค์คือที่ผู้เจ้าจะถูก

* ในจักรวาลนี้ มนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างพิเศษที่ได้รับอำนาจการได้ยิน การเห็นและการคิดที่ไม่เหมือนสิ่งมีชีวิตใด ความสามารถเหล่านี้ถูกให้แก่มนุษย์เพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างเป็นการเฉพาะ นั่นคือ การเข้าใจความจริงของชีวิต เขาต้องใช้หูของเขาเพื่อการฟังเสียงแห่งสัจธรรม เขาต้องใช้ตาของเขามองสัญญาณต่างๆของพระเจ้าที่กระจายอยู่รอบๆตัวของเขา เขาต้องใช้พลังความคิดของเขาเพื่อศึกษาสิ่งเหล่านี้ให้ลึกซึ้งความจริงแล้ว นี่คือวิธีการขอบคุณของหู ตาและหัวใจ คนที่ไม่มีหลักฐานการขอบคุณเช่นนี้ในโลกย่อมเสี่ยงต่อการสูญเสียสิทธิของพวกเขาในสิ่งที่ได้รับเหล่านี้ตลอดไป

รวบรวมกลับมา⁸⁰ พระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตสู่เจ้าและทรงให้สุเจ้าตายและทรงควบคุมการสับเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวัน สุเจ้าไม่เข้าใจสิ่งนี้หรือ?

⁸¹ แต่พวกเขาพูดเหมือนกับที่บรรพบุรุษของพวกเขาเคยพูด⁸² พวกเขา กล่าวว่า “เมื่อเราตายไปจนกลายเป็นฝุ่นและกระตูกไปแล้ว เราจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีกกระนั้นหรือ?”⁸³ เราและบรรพบุรุษของเราได้ยินคำขู่เช่นนั้นมาแล้ว สิ่งเหล่านี้มิใช่อะไรนอกไปจากนิยายปรัมปรา”

⁸⁴ จงถามพวกเขา “บอกฉันหน่อยซิ ถ้าหากพวกท่านรู้ โลกนี้และผู้ที่อยู่ในนั้นเป็นของใคร?”⁸⁵ พวกเขาจะกล่าวว่า “ของพระเจ้า” จงถามพวกเขา “กระนั้นแล้ว พวกท่านยังไม่เข้าใจสิ่งนี้อีกหรือ?”⁸⁶ จงถามพวกเขา “ใครเป็นพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและพระผู้ทรงอภิบาลแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่?”⁸⁷ พวกเขาจะตอบว่า “เป็นของพระเจ้า” จงกล่าวเถิด “ดังนั้นแล้ว พวกท่านยังไม่เกรงกลัวพระองค์อีกหรือ?”⁸⁸ จงถามพวกเขา “บอกฉันซิ ถ้าหากว่าพวกท่านรู้ อำนาจสูงสุดเหนือทุกสิ่งเป็นของใคร? และใครผู้หนึ่งที่เป็นผู้ให้ความคุ้มครองในขณะที่ไม่มีใครสามารถให้ความคุ้มครองไปจากพระองค์ได้?”⁸⁹ พวกเขาจะกล่าวว่า “อำนาจนี้เป็นของพระเจ้า” จงกล่าวเถิด “ถ้าเช่นนั้นแล้ว พวกท่านถูกทำให้หลงไปได้อย่างไร?”

⁹⁰ ความจริง เราได้เปิดเผยสัจธรรมให้พวกเขาได้รู้แล้ว แต่พวกเขาเป็นผู้โง่ทึบ⁹¹ พระเจ้าไม่ได้ทรงมีบุตร และไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นใดเป็นภาคีกับพระองค์ หากเป็นเช่นนั้น สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ถูกถือเป็นพระเจ้าแต่ละองค์จะต่างทำในสิ่งที่มันถูกสร้างมาและต่างจะพยายามมีอำนาจเหนือกันและกัน มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระเจ้าผู้ทรงห่างพ้นจากสิ่งที่พวกเขาเสกสรรให้พระองค์⁹² ผู้ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่งทั้งที่ถูกซ่อนเร้นและที่ถูกเปิดเผย พระองค์ทรงอยู่เหนือทุกสิ่งทั้งที่พวกเขานำมาเป็นภาคีกับพระองค์

⁹³ (ไอ้มุฮัมมัด) จงวิงวอนเถิดว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ถ้าพระองค์จะทรง

แสดงให้เห็นสิ่งนั้น(การลงโทษ)ที่พวกเขาได้ถูกเตือนไว้⁹⁴ โปรตอย่ารวมฉันไว้กับบรรดาผู้ทำผิดเหล่านี้ด้วยเลย”⁹⁵ เราเป็นผู้มีอำนาจที่จะทำให้เจ้าได้เห็นสิ่งที่พวกเขาได้ถูกเตือนไว้

⁹⁶ (โอ้มุฮัมมัด) จงขจัดความชั่วด้วยสิ่งที่ดีที่สุด เรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขาพูด⁹⁷ และจงวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้พ้นจากการกระชิบกระซาบของพวกซาดาน⁹⁸ โอ้พระผู้อภิบาล ฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ เพราะเกรงว่าพวกมันจะเข้าใกล้ฉัน”

⁹⁹ เมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา เขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรตส่งฉันกลับไปยังโลกที่ฉันจากมาด้วยเถิด”¹⁰⁰ ทั้งนี้เพื่อที่ฉันจะได้กระทำความดี” ไม่มีวันเสียแล้ว มันเป็นแค่เพียงคำพูดที่เขากล่าวออกมาเท่านั้น เพราะตอนนี้มีที่คั่นกลางระหว่างความตาย(และโลกที่เขาจากมา)จนกระทั่งถึงวันที่เขาจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง¹⁰¹ เมื่อแดร์ถูกเป่า ความสัมพันธ์ทางโลกทั้งหมดระหว่างพวกเขาจะไม่มีอีกต่อไป และพวกเขาจะไม่ถามกันและกัน¹⁰² ดังนั้น คนที่ตาซังของเขาหนักจะเป็นผู้ได้รับความสำเร็จ¹⁰³ แต่ผู้ใดที่ตาซังของเขาเบา คนเหล่านี้คือผู้ทำให้ตัวเองขาดทุน พวกเขาจะอยู่ในนรกตลอดไป¹⁰⁴ ไฟจะเผาไหม้ใบหน้าของพวกเขาจนเห็นขากรรไกรของพวกเขา

¹⁰⁵ สูเจ้ามิใช่คนที่ปฏิเสธศาสน์ของฉันหรือเมื่อมันได้ถูกอ่านแก่สูเจ้า?

¹⁰⁶ พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ความเลวร้ายได้เกิดขึ้นแก่เรา และเราเป็นหมู่ชนผู้หลงผิด”¹⁰⁷ โอ้พระผู้อภิบาล โปรตเอาเราออกจากนรกด้วยเถิด หลังจากนั้น ถ้าเราทำผิดเช่นนั้นอีก เราก็คือผู้กระทำความผิดที่แท้จริง”¹⁰⁸ พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า “จงอยู่ต่อไปในนั้นและจงอย่าพูดกับฉันอีก”¹⁰⁹ ในบรรดาบ่าวของฉัน มีคนกลุ่มหนึ่งกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล เราศรัทธา ดังนั้น โปรตให้อภัยแก่เราและทรงเมตตาต่อเราด้วยเถิด เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดแห่งบรรดาผู้เมตตาทั้งหลาย”

110 แต่สุเจ้าได้ถือเอาพวกเขาเป็นที่ขบขันจนสุเจ้าลืมนึกถึงฉันและหัวเราะเยาะพวกเขาอยู่ต่อไป 111 วันนี้ ฉันได้ตอบแทนพวกเขาแล้วสำหรับความอดทนของพวกเขาและพวกเขาได้ชัยชนะเหนือพวกเขา”

112 พระองค์จะถามว่า “สุเจ้าอยู่บนโลกนี้กี่ปี?” 113 พวกเขาจะกล่าวว่า “เราอยู่ที่นั่นแคว้นหนึ่งหรือส่วนหนึ่งของวัน จงถามบรรดาผู้นับดูก็ได้”

114 พระองค์ทรงกล่าวว่า “สุเจ้าอยู่ที่นั่นเพียงชั่วครู่เท่านั้นถ้าหากสุเจ้ารู้”

115 “สุเจ้าคิดหรือว่าเราสร้างสุเจ้ามาโดยไว้ตฤประสงค์และสุเจ้าจะไม่ถูกนำกลับมายังเรา?” 116 ดังนั้น พระเจ้าคือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงมีอำนาจสูงสุดอย่างแท้จริง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งบัลลังก์อันทรงเกียรติ 117 ดังนั้น ถ้าผู้ใดวิงวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ ร่วมกับพระเจ้าโดยที่เขาไม่มีหลักฐานพิสูจน์ บัญชีของเขานั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลของเขาแล้ว แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่มีความประสบความสำเร็จ 118 (ไอ้มัมมัด) จงกล่าวเถิด “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงอภัยและทรงเมตตาด้วยเถิด เพราะพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดแห่งบรรดาผู้เมตตาทั้งหลาย”

24. รัศมี

อัล-หุร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 นี่คือบทหนึ่งที่เราได้ส่งมาและเราได้ทำให้เป็นข้อบังคับ และเราได้ส่งคำบัญชาอันชัดเจนมาในนั้น เพื่อที่สุเจ้าจะได้คิด 2 หญิงและชายที่ทำเช่นนั้น จงเขียนคนทั้งสองนั้นคนละหนึ่งร้อยที่และอย่าให้ความมสสารคนทั้งสองนั้นยับยั้งสุเจ้าในเรื่องที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ ถ้าหากสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้าย และจงให้มีผู้ศรัทธาบางคนเป็นพยานการ

ลงโทษคนทั้งสองนั้น ³ ชายผู้ทำชั่วจะแต่งงานกับหญิงที่ทำชั่วหรือหญิงที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้าเท่านั้น และหญิงผู้ทำชั่วนั้นจะแต่งงานกับชายผู้ทำชั่วหรือชายที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้าเท่านั้น การแต่งงานเช่นนี้เป็นที่ต้องห้ามสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริง

⁴ ส่วนบรรดาผู้รักปรีชาหญิงบริสุทธิ์ แต่ไม่นำพยานมาสีคน จงเขียนคนเหล่านี้แปดสิบทีและจงอย่ารับการเป็นพยานของคนเหล่านี้อีก เพราะพวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ฝ่าฝืน ⁵ เว้นแต่บรรดาผู้สำนักผิดและขอภัยโทษต่อพระเจ้าและปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁶ ส่วนผู้รักปรีชาภรรยาของตนเอง แต่ไม่สามารถหาพยานได้นอกจากตัวเองนั้น หลักฐานของพวกเขาก็คือ เขาต้องสาบานสี่ครั้งด้วยนามของพระเจ้าและประกาศว่าเขาพูดจริง ⁷ และในครั้งที่ห้า เขาต้องประกาศว่าขอให้พระเจ้าสาปแช่งเขาถ้าหากเขาเป็นผู้โกหก ⁸ ภรรยาจะไม่ถูกลงโทษถ้านางสาบานด้วยนามของพระเจ้าสี่ครั้งด้วยกันว่าสามีของนางโกหก ⁹ และครั้งที่ห้า นางขอให้ความกริ้วของพระเจ้าประสบแก่นางเอง ถ้าหากเขาเป็นผู้พูดจริง ¹⁰ ถ้ามิใช่ความโปรดปรานของพระเจ้าต่อสุเจ้าและความเมตตาของพระองค์ (สุเจ้าจะได้รับความเสียใจ) และพระเจ้าเป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรับการสำนักผิด

¹¹ บรรดาผู้สร้างเรื่องเท็จคือคนกลุ่มหนึ่งในหมู่สุเจ้า อย่างไรก็ตามสุเจ้าอย่าได้ถือว่าเรื่องนี้เป็นความชั่วสำหรับสุเจ้า เพราะมันดีสำหรับสุเจ้า ใครก็ตามที่มีส่วนในนี้ เขาจะได้รับส่วนแบ่งของบาปไปตามนั้น และคนที่มีส่วนรับผิดชอบใหญ่ที่สุด therein จะได้รับการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัว

¹² เมื่อสุเจ้าได้ยืนยันแล้ว ทำไมชายผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธาจึงไม่คิดถึงพวกเขาเองในทางที่ดี และกล่าวว่า “นี่เป็นการกล่าวร้ายชัดๆ?”

¹³ ทำไมพวกคนที่กล่าวร้ายไม่นำพยานสี่คนมา? ถ้าพวกเขาไม่นำพยานมา พวกเขาก็เป็นคนโกหกในทัศนะของพระเจ้า

¹⁴ ถ้ามิใช่เพราะความโปรดปรานของพระเจ้าและความเมตตาของพระองค์ต่อสุเจ้าในโลกนี้และในโลกหน้าแล้ว การลงโทษอันเจ็บปวดอาจเกิดขึ้นแก่สุเจ้าเพราะสิ่งที่สุเจ้ากล่าวร้าย ¹⁵ เมื่อสุเจ้าแพร่ขยายเรื่องเท็จนี้จากลิ้นหนึ่งไปยังอีกลิ้นหนึ่งและปากของสุเจ้ากล่าวในสิ่งที่สุเจ้าไม่รู้ สุเจ้าคิดว่ามันเป็นเรื่องเล็ก แต่มันเป็นเรื่องใหญ่ในสายตาของพระเจ้า

¹⁶ เมื่อสุเจ้าได้ยินมัน ทำไมสุเจ้าไม่กล่าวว่า “มันไม่เหมาะสมสำหรับเราที่จะพูดถึงสิ่งนี้ มหาบาริสทุธิยัคคือพระเจ้า นี่เป็นการใส่ร้ายอย่างมหันต์”

¹⁷ พระเจ้าทรงเตือนสุเจ้าว่าต่อไปสุเจ้าอย่าได้ทำเช่นนี้อีกถ้าหากสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง ¹⁸ พระเจ้าทรงแจกแจงคำบัญชาทั้งหลายของพระองค์ให้เป็นการง่ายแก่สุเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

¹⁹ บรรดาผู้ชอบที่จะแพร่เรื่องบัดสีในหมู่ผู้ศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดทั้งในโลกนี้และโลกหน้า เพราะพระเจ้าทรงรอบรู้และสุเจ้าไม่รู้ ²⁰ ถ้าพระเจ้าไม่ทรงโปรดปรานและแสดงความเมตตาต่อสุเจ้า (สุเจ้าจะประสบความเสียใจ) แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ

²¹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเดินตามรอยเท้าของซาตาน และใครที่เดินตามมันต้องรู้ว่ามันมีแต่นำไปสู่ความลามกและความชั่วช้า ถ้าหากพระเจ้าไม่ทรงโปรดปรานแสดงความเมตตาต่อสุเจ้า จะไม่มีผู้ใดในหมู่สุเจ้าชำระตัวเองให้ผ่องแผ้วได้ แต่พระเจ้าจะทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ผ่องแผ้ว และพระเจ้าเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

²² บรรดาผู้มีเกียรติและมั่งคั่งในหมู่สุเจ้าจงอย่าสาบานว่าจะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ญาติสนิท คนขัดสนและบรรดาผู้อุปถัมภ์ในหนทางของ

พระเจ้า พวกเขาคควรให้อภัยและอดทน สู้เจ้าไม่ชอบหรือที่พระเจ้าจะทรงให้อภัยสู้เจ้า? พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ทรงเมตตาเสมอ

²³ แท้จริง บรรดาผู้ปรักปรำหญิงผู้ศรัทธาที่บริสุทธิ์และใจผ่องแผ้วนั้นได้ถูกสาปแช่งทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า และสำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันใหญ่หลวง ²⁴ ในวันที่สิ้นของพวกเขา มือของพวกเขาและเท้าของพวกเขาจะเป็นพยานต่อสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ²⁵ ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงตอบแทนพวกเขาตามส่วนที่พวกเขาต้องได้รับโดยครบถ้วนและพวกเขาจะรู้ว่าพระเจ้าคือผู้ทรงสั่งจะ ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งเป็นที่เปิดเผย

²⁶ หญิงผู้มีมลทินนั้นเหมาะสำหรับชายผู้มีมลทิน ส่วนหญิงผู้บริสุทธิ์นั้นเหมาะสำหรับชายผู้บริสุทธิ์ และชายผู้บริสุทธิ์นั้นเหมาะสำหรับหญิงผู้บริสุทธิ์ พวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ไถ่ถอนจากสิ่งที่พวกเขากล่าวร้าย สำหรับพวกเขาเหล่านี้คือการอภัยโทษและปัจจัยอันมีเกียรติ

²⁷ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงอย่าเข้าไปในบ้านของคนอื่นจนกว่าสืเจ้าจะได้รับการยินยอมจากเจ้าของบ้านและกล่าวคำทักทายโดยให้สละมก่อน นี่เป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับสืเจ้าเพื่อที่สืเจ้าจะปฏิบัติตาม ²⁸ ถ้าสืเจ้าไม่พบใครอยู่ในนั้น จงอย่าเข้าไปจนกว่าสืเจ้าจะได้รับอนุญาต และถ้าหากสืเจ้าถูกบอกให้กลับไป สืเจ้าจงกลับไป นี่เป็นการผ่องแผ้วกว่าสำหรับสืเจ้าและพระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สืเจ้ากระทำ ²⁹ ไม่มีข้อเสียหายอันใดถ้าสืเจ้าจะเข้าไปในบ้านที่ไม่ใช่สถานที่อยู่อาศัย แต่ในนั้นมีบางสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสืเจ้า พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สืเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่สืเจ้าซ่อนเร้น

³⁰ (โอ้นบี) จงบอกชายผู้ศรัทธาทั้งหลายให้ลดสายตาของพวกเขาลงต่ำและปกป้องส่วนต่าง ๆ อันพึงสงวนของพวกเขาไว้ นี่เป็นการผ่องแผ้วกว่าสำหรับสืเจ้า พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ

³¹ จงสั่งหญิงผู้ศรัทธาทั้งหลายให้ลดสายตาของพวกเขาางลงต่ำ และปกป้องส่วนพึงสงวนของพวกเขาและอย่าได้เปิดเผยเครื่องประดับของพวกเขาเว้นแต่ที่มันเป็นที่เปิดเผยอยู่แล้ว และให้นางดึงผ้าคลุมศีรษะ

ของพวกนางมาปิดเหนือหน้าอกของพวกนาง จงอย่าให้พวกนางอวดเครื่องประดับของพวกนาง ยกเว้นแค่สามี่ของพวกนางหรือพ่อของพวกนางหรือพ่อของสามี่ของพวกนางหรือลูกชายของพวกนางหรือลูกชายของสามี่ของพวกนางหรือพี่ชายน้องชายของพวกนางหรือลูกชายของพี่ชาย น้องชายของพวกนาง หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกนางหรือบรรดาผู้หญิงของพวกนาง หรือบรรดาที่อยู่ในความครอบครองของนาง หรือคนใช้ผู้ชายที่ไร้ความต้องการทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้จักเรื่องเพศเกี่ยวกับผู้หญิง และจงอย่าให้พวกนางกระต๊อบเท้าของพวกนางบนพื้นเพื่ออวดเครื่องประดับที่ซ่อนเร้น โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงหันกลับมายังพระเจ้าเถิดเพื่อสุเจ้าจะได้รับความสำเร็จที่แท้จริง

³² จงจัดการแต่งงานระหว่างชายโสดและหญิงโสดในหมู่สุเจ้า และระหว่างปาวชายและปาวหญิงที่มีคุณธรรมของสุเจ้า ถ้าหากพวกเขายากจน พระเจ้าจะทรงจัดหาปัจจัยให้พวกเขาจากความมั่งคั่งของพระองค์ เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงไพบูลย์ ผู้ทรงรอบรู้ ³³ ส่วนบรรดาผู้ไม่สามารถที่จะแต่งงานได้ จงให้พวกเขาข่มจิตข่มใจไว้จนกระทั่งพระเจ้าทรงประทานปัจจัยแก่พวกเขาจากความมั่งคั่งของพระองค์ และถ้าหากผู้ที่อยู่ในความครอบครองของสุเจ้าขอให้มีการทำสัญญาปลดปล่อย จงทำสัญญาปลดปล่อยให้พวกเขาถ้าหากสุเจ้าพบสิ่งที่ดีบางอย่างในตัวของพวกเขา และจงให้บางสิ่งแก่พวกเขาจากปัจจัยที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่สุเจ้า จงอย่าบังคับทาสหญิงของสุเจ้าให้ต้องเป็นโสเภณีเพื่อผลประโยชน์ทางโลกของสุเจ้าเมื่อพวกนางเองต้องการจะรักษาความบริสุทธิ์ และถ้าหากผู้ใดบังคับพวกนาง หลังจากการบังคับนั้น พระเจ้าจะทรงให้อภัยและความเมตตาแก่พวกนาง ³⁴ เราได้ประทานคำสั่งทั้งหลายอันชัดเจนแก่สุเจ้าและได้ยกตัวอย่างของผู้คนที่ล่วงลับไปก่อนหน้าสุเจ้าเพื่อเป็นข้อดักเตือน และเราได้ให้ข้อดักเตือนสำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้าแล้ว

³⁵ พระเจ้าทรงเป็นแสงสว่างแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แสงสว่างของพระองค์นั้นอาจเปรียบได้กับ(แสงสว่างของ)ตะเกียงในช่องผนัง ตะเกียงนั้นอยู่ในโคมแก้ว โคมแก้วนั้นเหมือนกับดวงดาวที่ประกายแสง และตะเกียงนั้นได้ถูกจุดด้วยน้ำมันมะกอกของตนไม่อันจำริญที่มีได้อยู่ทางตะวันออกและทางตะวันตก* น้ำมันของมันมีคุณสมบัติดีราวกับว่ามันจะส่องแสงออกมาด้วยตัวของมันเองถึงแม้ว่าจะไม่มีไฟจุดมันก็ตาม แสงสว่างเหนือแสงสว่าง พระเจ้าทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ยังแสงสว่างของพระองค์ และพระองค์ทรงยกอุปมาต่าง ๆ เพื่อมนุษย์จะได้เกิดความกระจำง พระองค์ทรงมีความรอบรู้ทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์

³⁶ (พวกเขาเคารพสักการะ)ในบ้านที่พระองค์ได้ทรงบัญชาให้ยกขึ้นเพื่อเอ่ยนามของพระองค์ในนั้นทั้งในยามเช้าและยามเย็น ³⁷ พวกเขาเป็นคนที่การค้าขายมิได้ทำให้พวกเขาหันห่างออกจากการระลึกถึงพระเจ้า และการดำรงนมาซและการจ่ายซะกาต เพราะพวกเขากลัววันที่หัวใจจะปวดร้าวและสายตาสายตาจะเหลือกลาน ³⁸ เพื่อที่พระเจ้าจะตอบแทนพวกเขาสำหรับการทำดีและเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงเพิ่มพูนความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขา พระเจ้าจะทรงประทานปัจจัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์โดยไม่มีการคำนวณ

³⁹ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธรัจธรรม การงานของพวกเขาเป็นเหมือนกับภาพลวงตาในทะเลทรายที่แห้งแล้งซึ่งผู้เดินทางที่กระหายคิดว่าเป็นน้ำ แต่เมื่อเขาไปถึงที่นั่น เขาก็ไม่พบสิ่งใด แต่ที่นั่น เขาได้พบพระเจ้าทรงชำระบัญชีเขาอย่างครบถ้วน พระเจ้าเป็นผู้ทรงจับพลันในการชำระ

* นี่เป็นการเปรียบเทียบกับความหมายหลายชั้น “แสงสว่าง” เป็นสัญลักษณ์ทางนำของพระเจ้า “ช่องผนัง” คือหัวใจของมนุษย์ และ “ตะเกียง” คือความศรัทธาที่อยู่ในช่องผนัง แต่กระนั้น ภาพพจน์ยังได้ถูกอธิบายเพิ่มขึ้นอีกโดยการอ้างอิงถึงสองสิ่ง นั่นคือ “ดวงดาวที่ประกายแสง” และ “น้ำมันที่ให้ความสว่าง”

⁴⁰ หรือเหมือนกับความมืดของทะเลที่ถูกปกคลุมไปด้วยคลื่นใหญ่ลูกแล้วลูกเล่า และเหนือขึ้นไปเป็นเมฆที่บดทับซ้อนกันจนถ้าหากเขายืดแขนของเขาวออกไป เขาก็ไม่สามารถมองเห็นมัน และไม่มีแสงสว่างสำหรับผู้ใดที่พระเจ้าไม่ทรงให้แสงสว่าง

⁴¹ (นบี) เจ้าไม่สังเกตหรือว่าผู้อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และหมู่ชนที่กางปีกออกนั้นกำลังสดุดีสรรเสริญพระเจ้า? แต่ละสิ่งรู้ถึงการสวดวิงวอนและการสดุดีสรรเสริญของตน และพระเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเหล่านั้นกระทำ ⁴² อาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์เดียว และทั้งหมดจะต้องกลับไปหาพระองค์

⁴³ เจ้าไม่สังเกตหรือว่าพระเจ้าได้ทำให้เมฆเคลื่อนไหวอย่างนิมνωล และทรงทำให้มันรวมกัน แล้วทรงรวมมันขึ้นเป็นก้อนเมฆหนา หลังจากนั้น เจ้าก็ได้เห็นน้ำฝนหลั่งลงมาจากมัน และพระองค์ได้ทรงส่งลูกเห็บจากภูเขาสูงใหญ่ในชั้นฟ้า แล้วพระองค์ทรงทำให้มันตกลงมายังผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และให้มันพัดไปจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ หลังจากนั้น เขาก็ได้เห็นแสงฟ้าแลบจากมัน ⁴⁴ พระองค์ทรงสับเปลี่ยนกลางคืนและกลางวัน แท้จริง ในนั้นมีบทเรียนสำหรับผู้มีสายตาสงเกต

⁴⁵ พระเจ้าทรงสร้างสิ่งมีชีวิตทุกสิ่งจากน้ำ ในจำนวนนั้นมีบางประเภทที่เคลื่อนไหวด้วยท้อง บางประเภทเคลื่อนไหวด้วยขาทั้งสองและบางประเภทเคลื่อนไหวด้วยขาทั้งสี่ แท้จริง พระเจ้าทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ⁴⁶ เราได้ประทานสาสน์ที่ทำให้ความจริงเป็นที่ชัดเจนมาแล้ว อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปยังหนทางที่ถูกต้อง

⁴⁷ พวกเขากล่าวว่า “เราศรัทธาในพระเจ้าและในศาสนทูต และเราเชื่อฟัง” แต่หลังจากนั้น พวกเขา ก็หันกลับไป คนเช่นนี้มิใช่ผู้ศรัทธาที่แท้จริง

⁴⁸ และเมื่อพวกเขาถูกเรียกร้องไปยังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ เพื่อที่เขาจะได้ตัดสินระหว่างพวกเขา กลุ่มหนึ่งของพวกเขาได้หันออก

ไป⁴⁹ แต่ถ้าหากความจริงอยู่ข้างพวกเขา พวกเขาจะมาหาศาสนาทูตโดยเต็มใจรับ⁵⁰ ในหัวใจของพวกเขามีโรคกระนั้นหรือ? หรือว่าพวกเขามีความสงสัย? หรือพวกเขากลัวว่าพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์จะไม่ยุติธรรมต่อพวกเขา? เปล่าเลย พวกเขาเองต่างหากที่เป็นผู้ทำความผิด

⁵¹ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธานั้น เมื่อพวกเขาถูกเรียกไปยังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์เพื่อที่ศาสนทูตจะได้ตัดสินในระหว่างพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “เราได้ยินและเราเชื่อฟัง” พวกเขาคือผู้ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง⁵² บรรดาผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และกลัวพระเจ้าและสำรวมตนต่อพระองค์คือผู้ได้รับความสำเร็จที่แท้จริง

⁵³ พวกเขา(คนสับปลับ)สาบานด้วยพระเจ้าอย่างแข็งขันว่าถ้าเจ้าสั่งพวกเขาให้ออกไป พวกเขาจะเชื่อฟังเจ้า จงบอกพวกเขาว่า “อย่าสาบานเลย เพราะการเชื่อฟังของพวกท่านต่างหากที่สำคัญ มิใช่การสาบาน พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำ”⁵⁴ (มุฮัมมัด) จงกล่าวเถิดว่า “จงเชื่อฟังพระเจ้าและจงเชื่อฟังศาสนทูต แต่ถ้าพวกท่านหันกลับ จงรู้ไว้ด้วยว่าศาสนทูตนั้นรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ถูกมอบหมายให้แก่เขา และพวกท่านก็รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ถูกมอบหมายให้แก่พวกท่าน ถ้าหากพวกท่านเชื่อฟังเขา พวกท่านจะถูกนำทางอย่างถูกต้อง เพราะความรับผิดชอบของศาสนทูตนั้นก็แค่นำเสนออันกระจางแจ้งมายังพวกท่าน”

⁵⁵ พระเจ้าได้ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความความดีในหมู่ผู้เจ้าว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาเป็นผู้สืบทอดในแผ่นดินเช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงทำให้บรรดาคนก่อนหน้าพวกเขาเป็นผู้สืบทอดมาแล้ว และพระองค์จะทำให้ศาสนาที่พระองค์ได้ทรงอนุมัติสำหรับพวกเขาตั้งอยู่อย่างมั่นคง และจะทรงเปลี่ยนสภาพแห่งความหวาดกลัวของพวกเขาก็เป็นความสันติและมั่นคงปลอดภัย จงให้พวกเขาเคารพสักการะฉันและอย่าตั้งสิ่งใดเป็นพระเจ้าเทียบเคียงกับฉัน หลังจากนั้น ผู้ใดปฏิเสธ พวกเขาก็เป็นผู้ฝ่าฝืน

⁵⁶ ดังนั้น จงตำรงนมาซและจงจ่ายซะกาต และจงเชื่อฟังศาสนทูต เพื่อสุเจ้าจะได้รับความเมตตา ⁵⁷ จงอย่าคิดว่าบรรดาผู้ปฏิเสธจะสามารถทำลายแผนการณ้บนแผ่นดินของเราได้ และที่ฟานักของพวกเขาคือนรก และมันเป็นที่พักอันชั่วช้า

⁵⁸ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงให้บรรดาผู้ที่สุเจ้าครอบครองโดยชอบธรรมและบรรดาผู้ที่ยังไม่บรรลุน้มีความรู้สึททางเพศขออนุญาตเจ้าก่อนที่จะเข้ามาพบสุเจ้าในสามเวลาด้วยกัน นั่นคือ ก่อนนมาซรุ่งอรุณและตอนกลางวันเมื่อสุเจ้าถอดเสื้อผ้า และหลังนมาซอิซาล์ ทั้งสามเวลานี้คือเวลาส่วนตัวของสุเจ้า ไม่มีโทษอันใดแก่สุเจ้าและแก่พวกเขาถ้าหากพวกเขามาในเวลาอื่นนอกจากนี้โดยไม่ได้รับอนุญาต เพราะสุเจ้าต้องไปเยี่ยมเยียนกันและกันครั้งแล้วครั้งเล่า ในทำนองนี้แหละที่พระเจ้าได้ทรงทำให้คำบัญญัติของพระองค์เป็นที่ชัดเจนแก่สุเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁵⁹ เมื่อลูกๆของสุเจ้าโตเข้าสู่วัยที่มีความรู้สึททางเพศ พวกเขาจะต้องได้รับอนุญาตจากสุเจ้าในเรื่องนี้เช่นเดียวกับที่คนก่อนหน้าพวกเขาได้ขออนุญาต ในทำนองนี้ พระเจ้าได้ทำให้คำสั่งที่พระองค์ประทานมาเป็นที่ชัดเจนแก่สุเจ้า เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁶⁰ ไม่เป็นที่ถูกตำหนิแต่ประการใดสำหรับหญิงชราที่ผ่านวัยสมรสแล้วถ้าพวกนางจะถอดเสื้อคลุมของพวกนางโดยที่ไม่ได้ต้องการจะถอดเครื่องประดับของพวกนาง อย่างไรก็ตาม ถ้าหากพวกนางไม่ทำเช่นนั้นจะเป็นการดีกว่าสำหรับพวกนาง เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงไ้ดยินทุกสิ่งและผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

⁶¹ ไม่มีข้อเสียหายน้ใดถ้าหากคนตาบอดหรือคนง่อยหรือคนป่วยหรือสุเจ้าที่จะกินอาหารในบ้านของสุเจ้าเองหรือในบ้านของพ่อและปู่ของสุเจ้า หรือที่บ้านของแม่และยายของสุเจ้าหรือที่บ้านของพี่ชายน้องชายของสุเจ้า หรือที่บ้านพี่สาวน้องสาวของสุเจ้าหรือที่บ้านพี่ชายน้องชายของพ่อของสุเจ้าหรือที่บ้านพี่สาวน้องสาวของพ่อของสุเจ้า หรือที่

บ้านของพี่ชายน้องชายของแม่ของสุเจ้าหรือที่บ้านของพี่สาวน้องสาวของแม่ของสุเจ้า หรือในบ้านที่สุเจ้าครอบครองกุญแจของมันหรือที่บ้านของเพื่อนของสุเจ้า และไม่เป็นการผิดอันใดถ้าสุเจ้าจะกินอาหารร่วมกันหรือกินแยกกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อสุเจ้าเข้าไปในบ้าน สุเจ้าต้องกล่าวคำทักทายแก่พวกฟองของสุเจ้าก่อน เพราะการทักทายให้พรที่พระเจ้ากำหนดไว้ นั่นเป็นความจำเริญและความบริสุทธิ์ นั่นแหละที่พระเจ้าได้ทรงทำให้คำบัญชาของพระองค์เป็นที่ชัดเจนสำหรับสุเจ้าโดยหวังว่าสุเจ้าจะใช้สติปัญญาทำความเข้าใจ

⁶² บรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริงนั้นคือผู้ที่ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ด้วยความจริงใจ เมื่อพวกเขาอยู่กับศาสนทูตเพื่อการงานร่วมกันแล้ว พวกเขาจะไม่ละไปจากเขาจนกว่าจะขออนุญาตจากเขาเสียก่อน แท้จริง คนที่ขออนุญาตจากเจ้าเท่านั้นคือผู้ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์อย่างจริงใจ ดังนั้น เมื่อพวกเขาขออนุญาตเจ้าเพื่อกิจการบางอย่างของพวกเขา เจ้าจงอนุญาตแก่คนที่เจ้าประสงค์ และจงขอยกยจากพระเจ้าให้แก่คนเหล่านั้น แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁶³ (บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย) จงอย่าถือว่าการถูกเรียกร้องโดยศาสนทูตในหมู่สุเจ้าเป็นเหมือนกับที่สุเจ้าเรียกร้องกันและกัน พระเจ้าทรงรู้ดีถึงบางคนในหมู่สุเจ้าที่หลบเลียงออกไปโดยอาศัยข้ออ้างบางอย่าง จงให้พวกที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งของเขาระวังตัวว่าพวกเขาจะประสบเหตุร้ายบางอย่างหรืออาจจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ⁶⁴ จงรู้ไว้เถิดว่าอะไรก็ตามที่อยู่

ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงรู้ว่าสุเจ้าทำอะไรอยู่ ในวันที่สุเจ้าถูกนำกลับไปยังพระองค์นั้นพระองค์จะให้สุเจ้ารู้ถึงสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้ เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

25. เกณฑ์ตัดสิน

อัล-ฟุรกอน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ มหาจำเริญยิ่งคือพระองค์ผู้ทรงประทานเกณฑ์ตัดสิน(อัลกุรอาน)แก่บ่าวของพระองค์เพื่อที่เขาจะได้เตือนมนุษยชาติ ² พระองค์คือผู้ทรงอำนาจสูงสุดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและมีได้ทรงให้กำเนิดบุตรและไม่มีผู้ใดเป็นหุ้นส่วนในอำนาจสูงสุดของพระองค์ และพระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งและทรงกำหนดสภาวะการณ์ของมันอย่างแม่นยำ ³ แต่กระนั้นพวกเขายังคงยึดเอารูปเคารพต่าง ๆ เป็นสิ่งสักการะนอกไปจากพระองค์ ทั้งที่สิ่งเหล่านั้นมิได้สร้างสิ่งใดและตัวมันเองถูกสร้างขึ้นมา และพวกมันไม่มีอำนาจที่จะให้โทษหรือช่วยเหลือแม้แต่ตัวมันเอง และพวกมันไม่มีอำนาจเหนือความตายหรือชีวิต และพวกมันไม่สามารถทำให้ฟื้นขึ้นมาจากความตายได้อีก

⁴ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามกล่าวว่า “นี่(กุรอาน)มิใช่อะไรนอกไปจากเรื่องเท็จที่เขาถูกขึ้นมาและมีบางคนได้ช่วยเขา” สิ่งที่พวกเขาเหล่านี้ไม่เป็นธรรมและเป็นเท็จ ⁵ พวกเขา กล่าวว่า “นี่เป็นสิ่งที่ถูกเขียนกันมาตั้งแต่ครั้งโบราณซึ่งเขาได้คัดลอกมา และสิ่งเหล่านี้ได้ถูกอ่านให้เขาฟังทั้งยามเช้าและยามเย็น” ⁶ (มุฮัมมัด)จึงบอกพวกเขาว่า “นี่คือสิ่งที่ผู้ทรงรอบรู้ความลับในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นผู้ประทานมา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁷ พวกเขา กล่าวว่า “ศาสนทูตประเภทไหนกันซิที่กินอาหารและเดินตามตลาด? ทำไมไม่มีทูตสวรรค์สักองค์หนึ่งถูกส่งมากับเขาเพื่อเตือนเรา? ⁸ หรือทำไมถึงไม่มีคัลลัมบัตถูกส่งมายังเขาหรือให้เขามีสวนสักแห่งหนึ่งเพื่อที่เขาจะได้ยังชีพ?” พวกคนทำผิดกล่าวว่า “พวกท่านกำลัง

ปฏิบัติตามผู้ถูกคาถาอาคมอยู่แน่ๆ”⁹ จงสังเกตสิ่งที่พวกเขาเปรียบเปรย เจ้า พวกเขาลงมือจนไม่สามารถหาหนทางที่ถูกต้องได้อีกแล้ว

¹⁰ มหาจำเริญยิ่งแด่พระองค์ผู้ซึ่งหากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงสามารถให้สิ่งที่ดีแก่เจ้ามากกว่านั้น เช่น สวณมากมายหลายแห่งที่มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านและมีวังอีกหลายหลังด้วย ¹¹ แต่คนเหล่านี้ปฏิเสธยามอวสาน และสำหรับผู้ปฏิเสธยามอวสานนั้น เราได้เตรียมเปลวเพลิงไว้ให้แล้ว ¹² เมื่อมันเห็นพวกเขาตั้งแต่ไกล พวกเขาจะได้ยินเสียงกระพือและคุไหมของมัน ¹³ เมื่อพวกเขาถูกล่ามเข้าด้วยกันแล้ว ถูกโยนลงไปในช่องแคบๆ พวกเขาจะร้องหาความตาย ¹⁴ แต่พวกเขาจะถูกบอกว่า “อย่าร้องหาความตายเพียงครั้งเดียวในวันนี้เลย แต่จงร้องหาความตายหลายๆครั้งเถิด” ¹⁵ (มุฮัมมัด)จึงถามพวกเขาว่า “อย่างไรหน่อดีกว่ากัน นี่(ไฟ)หรือว่าสวรรค์อันสถาพรที่ถูกสัญญาไว้แก่ผู้ยำเกรงพระเจ้า? มันเป็นสิ่งตอบแทนการทำความดีและเป็นปลายทางสุดท้ายของพวกเขา” ¹⁶ ในนั้น พวกเขาจะได้รับทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการและพวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป นี่คือนิสัญญาที่พระผู้อภิบาลของสุเจ้ารับว่าพระองค์จะทำตามนั้น

¹⁷ ในวันนั้น พระองค์จะทรงรวบรวมคนเหล่านี้เข้าไว้ด้วยกันกับสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า พระองค์จะทรงถามพวกเขาว่า “พวกเจ้าทำให้บ่าวเหล่านี้ของฉันทลงทางหรือว่าพวกเขาหลงทางเอง?” ¹⁸ พวกเขาตอบว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ เราไม่อาจที่จะเอาใครอื่นเป็นผู้คุ้มครองนอกไปจากพระองค์ แต่(พวกเขาหลงผิดเพราะ) พระองค์ได้ประทานสิ่งที่ดีแก่พวกเขาและแก่บรรพบุรุษของพวกเขาจนกระทั่งพวกเขาได้ลืมคำตักเตือนและได้รับการลงโทษ” ¹⁹ (พระเจ้าจะกล่าวว่า) “ตอนนี้ เมื่อสิ่งที่สุเจ้าเคารพบูชาปฏิเสธทั้งหมดที่สุเจ้ากล่าวมาแล้ว สุเจ้าก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงการลงโทษและจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

ลือใดๆ” เพราะใครก็ตามในหมู่ผู้เจ้าที่ทำความชั่ว เราจะให้เขาได้รับการลงโทษอันรุนแรง

²⁰ เราไม่ได้ส่งศาสนทูตคนใดก่อนหน้าเจ้าที่ไม่กินอาหารและไม่เดินอยู่ตามตลาด ความจริงแล้ว เราได้ทำให้บางคนของสุเจ้าเป็นที่ทดสอบสำหรับบางคนเพื่อดูว่าสุเจ้าจะอดทนไหม? และพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเห็นทุกสิ่ง

²¹ บรรดาผู้ที่ไม่กลัวการมาพบกับเราได้กล่าวว่า “ทำไมทูตสวรรค์จึงมิได้ถูกส่งมายังพวกเรา?” หรือ “ทำไมเราไม่เห็นพระผู้อภิบาลของเรา” พวกเขาคิดว่าตัวเองยิ่งใหญ่และได้ละเมิดขอบเขตทุกอย่าง ²² วันที่พวกเขาจะได้เห็นทูตสวรรค์จะไม่ใช้วันแห่งความยินดีสำหรับผู้ทำความผิด พวกเขาจะร้องว่า “ออกไป ออกไป” ²³ และเราจะหันมายังสิ่งทีพวกเขาได้กระทำไว้และทำให้มันเป็นฝุ่นธุลีที่ปลิวว่อน ²⁴ เฉพาะบรรดาผู้สมควรได้รับสวนสวรรค์เท่านั้นจะได้รับที่พำนักที่ดีในวันนั้นและสถานที่อันร่มเย็นสำหรับพักผ่อนในตอนกลางวัน

²⁵ ในวันหนึ่งเมื่อท้องฟ้ากับเมฆจะแยกออก และทูตสวรรค์จะถูกส่งทยอยมาเป็นระลอก ²⁶ อำนาจที่แท้จริงในวันนั้นเป็นของพระผู้ทรงกรุณาปราณี และมันจะเป็นวันลำบากสำหรับผู้ปฏิเสธ ²⁷ ในวันนั้น ผู้ทำความผิดจะกัดมือของเขาและกล่าวว่า “โอ ฉันน่าจะอยู่เดินอยู่บนหนทางของศาสนทูต” ²⁸ วิบัติแน่แล้ว ฉันไม่น่าจะคบคนนั้นเป็นเพื่อนเลย ²⁹ เพราะเขานั้นเองที่ทำให้ฉันหลงผิดปฏิเสธคำตักเตือนที่ได้มายังฉัน ซาตานนั้นเป็นผู้ทรยศมนุษย์เสมอ” ³⁰ ศาสนทูตจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ผู้คนของฉันได้ทิ้งอัลกุรอานกันแล้ว” ³¹ ในทำนองนี้เองที่เราได้ทำให้ผู้ทำบาปเป็นศัตรูของนบีทุกคน และเพียงพอแล้วที่พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงนำทางและผู้ทรงช่วยเหลือ

³² บรรดาผู้ปฏิเสธกล่าวว่า “ทำไมอัลกุรอานจึงไม่ถูกประทานลงมาทั้งหมดในคราวเดียวกัน?” เราส่งมันมาในลักษณะเช่นนี้ก็เพื่อที่มันจะได้

ทำให้หัวใจของเจ้าเข้มแข็ง และ(ด้วยวัตถุประสงค์นี้เอง)เราได้ประทานมันลงมาเป็นตอนๆ³³ เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาโต้แย้ง เราจะนำความจริงมายังเจ้าทันทีและอธิบายมันในลักษณะที่ดีที่สุด³⁴ บรรดาผู้ที่กำลังถูกส่งไปยังนรกต่อหน้าพวกเขาจะได้รับสถานที่อันเลวร้ายเป็นที่พำนัก เพราะพวกเขาหลงออกไปไกลจากหนทางที่ถูกต้อง

³⁵ เราได้ประทานคัมภีร์แก่มุซาและได้แต่งตั้งพี่ชายของเขาเป็นผู้ช่วยเหลือ³⁶ หลังจากนั้น เราได้กล่าวแก่เขาทั้งสองว่า “เจ้าทั้งสองจงไปยังหมู่ชนที่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเรา” ดังนั้น เราได้ทำลายคนเหล่านี้จนพินาศ³⁷ เราได้ทำให้หมู่ชนของนูฮจมน้ำตายด้วยเช่นกันเมื่อพวกเขาปฏิเสธศาสนทูตของพวกเขา และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นตัวอย่างสำหรับมนุษยชาติ เราได้จัดเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้แล้วสำหรับผู้ทำความผิด³⁸ แก่ชาวอาดและษะมูดและชาวร็อส และเช่นเดียวกับที่เราได้ทำกับผู้คนอีกหลายรุ่นในระหว่างพวกเขา³⁹ ยิ่งแต่ละหมู่ชนนั้น เราได้เตือนพวกเขาโดยยกตัวอย่าง(ของบรรดาผู้ถูกทำลายก่อนหน้าพวกเขา)และได้ทำลายพวกเขาอย่างสิ้นเชิง⁴⁰ แนนอน คนพวกนี้ได้ผ่านเมืองที่เราได้หลั่งฝนแห่งความชั่วลงมา แล้วพวกเขาไม่เห็นมันกระหน่ำหรือไม่? ไม่เลย พวกเขาไม่คิดว่าจะมีชีวิตใหม่ในโลกหน้า

⁴¹ เมื่อคนเหล่านี้เห็นเจ้า พวกเขาได้ถือเอาเจ้าเป็นที่ล่อเลียน(โดยกล่าวว่า) “คนนี่หรือที่พระเจ้าส่งมาเป็นศาสนทูตของพระองค์?”⁴² เขาเกือบจะนำพวกเราหลงออกไปจากสิ่งที่พวกเราเคารพบูชาแล้วถ้าเราไม่ยึดมั่นศรัทธาต่อสิ่งเหล่านั้น” ในไม่ช้า พวกเขาจะได้เห็นการลงโทษและรู้ว่าใครหลงทางออกไป

⁴³ เจ้าเคยเห็นผู้ยึดเอาอารมณ์ต่ำของพวกเขาเป็นพระเจ้าของพวกเขาบ้างไหม? เจ้าสามารถเป็นผู้ดูแลคนเช่นนั้นได้ไหม?⁴⁴ เจ้าคิดหรือว่าส่วนใหญ่ของพวกเขาจะฟังหรือเข้าใจ? พวกเขาเป็นเพียงแค่บุคคลที่เท่านั้น ไม่ พวกเขาลongทางเสียยิ่งกว่าอีก

45 เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงทำให้เงาทอดยาวออกไปอย่างไร? หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงทำให้มันหยุดนิ่งก็ได้ แต่เราได้ทำให้ดวงอาทิตย์เป็นตัวบ่งชี้สำหรับมัน 46 หลังจากนั้นเราได้มีวันมันที่เล็กลงๆมายังเรา 47 และพระองค์คือผู้ทรงกำหนดให้กลางวันเป็นเครื่องนุ่งห่มสำหรับสุเจ้า และการนอนเป็นเหมือนการพักผ่อน และกลางวันเป็นเวลาแห่งการลุกขึ้น* 48 พระองค์คือผู้ทรงส่งลมมาเป็นผู้ออกข่าวแห่งความเมตตาของพระองค์ หลังจากนั้น พระองค์ทรงประทานน้ำอันบริสุทธิ์ลงมาจากท้องฟ้า 49 เพื่อเราจะทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่และเป็นที่ดับกระหายแก่ปศุสัตว์และมนุษย์มากมายที่เราสร้างขึ้นมา

50 เราได้อธิบายมันให้พวกเขาด้วยวิธีการต่างๆ ครั้นแล้วครั้งเล่าเพื่อที่พวกเขาจะได้คิด แต่ส่วนมากของมนุษย์ยังคงตั้งต้นอยู่ในการเนรคุณ 51 หากเราประสงค์ เราจะให้มีผู้ตักเตือนขึ้นในทุกๆเมืองก็ได้ 52 ดังนั้น (โอ้นบี) จงอย่าปฏิบัติตามผู้ปฏิเสธศรัทธา แต่จงต่อสู้พวกเขาด้วยกุรฮานนี้(นำศาสน์ของมันไปยังพวกเขา)อย่างอดสาหัส

53 พระองค์ได้ทรงปล่อยมวลน้ำทะเลทั้งสองออกมา น้ำทะเลหนึ่งจีดสนิทเป็นที่ชื่นใจ และน้ำอีกทะเลหนึ่งขมและเค็มจัด และพระองค์ได้ทรงทำให้มีที่กั้นกลางระหว่างทะเลทั้งสองนี้ซึ่งเป็นสิ่งขวางกันที่มีอาจล่วงล้ำกันได้ 54 พระองค์คือผู้ทรงสร้างมนุษย์จากน้ำ และพระองค์ได้ทรงทำให้เขามีเครื่องญาติโดยสายเลือดและโดยการแต่งงาน และพระผู้อภิบาลของสุเจ้าเป็นผู้ทรงอนุภาพเสมอ

55 แต่กระนั้น พวกเขายังเคารพสักการะสิ่งที่ไม่สามารถยังคุณให้โทษ

* มีบทเรียนหลายอย่างในระบบของโลก เช่นเดียวกับแสงสว่างของกลางวันจะตามมาด้วยความมืดของกลางคืนฉันใด ความเท็จจะมีความจริงตามมานั้น ในขณะที่การตื่นขึ้นมาในตอนเช้าหลังการนอนในตอนกลางคืนเป็นสัญลักษณ์ที่บอกถึงการฟื้นคืนชีพในชีวิตหลังความตาย

แก่พวกเขาแทนพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ปฏิเสธได้กลายเป็นผู้ช่วยเหลือของผู้ต่อต้านพระผู้อภิบาลของเขาด้วย ⁵⁶ (โอ้ มุฮัมมัด) เราได้ส่งเจ้ามาเพียงเพื่อเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน ⁵⁷ จงบอกพวกเขาว่า “ฉันไม่ได้ขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านเพื่องานนี้ นอกจากจะขอให้ใครก็ตามที่ต้องการได้ยึดถือแนวทางที่ไปยังพระผู้อภิบาลของเขา”

⁵⁸ (โอ้มุฮัมมัด) จงไว้วางใจในผู้ทรงดำรงชีวิตอยู่เสมอ(พระเจ้า)และผู้ทรงไม่มีวันตาย และจงสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ เพราะพระองค์เท่านั้นเพียงพอแล้วที่จะรู้ถึงความผิดบาปของปวงบ่าวของพระองค์ ⁵⁹ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และทุกสิ่งที่อยู่ในระหว่างนั้น ในเวลาหกวัน(ช่วงเวลา) หลังจากนั้น พระองค์ทรงสถิตมั่นอยู่บนบัลลังก์(แห่งอำนาจของจักรวาล) พระองค์เป็นผู้ทรงกรุณา ดังนั้น จงถามใครก็ได้ที่รู้ถึงเรื่องนั้น* ⁶⁰ และเมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงกราบพระผู้ทรงกรุณาปรานี” พวกเขากล่าวว่า “ใครคือผู้ทรงกรุณาปรานี? ท่านจะให้เรากราบผู้ที่ท่านต้องการอย่างนั้นหรือ?” และนี่มีแต่ทำให้พวกเขามีความเกลียดชังมากยิ่งขึ้น

⁶¹ มหาจำเริญยิ่งคือพระองค์ผู้ทรงสร้างบรรยากาศที่ถูกปกป้องในชั้นฟ้าทั้งหลายและได้ทรงทำให้ในนั้นมีตะเกียงที่ส่องแสงสว่างไสวและดวงจันทร์ที่มีแสงนวล ⁶² พระองค์คือผู้ทรงทำให้มีกลางวันและกลางคืนตามมาแทนกันและกัน เป็นสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ที่ไคร่ครวญและต้องการที่จะขอบคุณ

⁶³ ปวงบ่าวที่แท้จริงของพระผู้ทรงกรุณาปรานีคือบรรดาผู้เดินอย่างถ่อมตนบนหน้าแผ่นดิน ผู้ที่เมื่อพวกคนโง่เขลาปฏิบัติต่อเขาอย่างหยาบ

* “หกวัน” ในที่นี้หมายถึงหกวันของพระเจ้า ในภาษาของมนุษย์ มันอาจเรียกว่าหกขั้นตอนหรือหกช่วงเวลา การสร้างจักรวาลในหกขั้นตอนชี้ให้เห็นว่ามันได้ถูกวางแผนมาเป็นอย่างดี อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นโดยมีแผนและมีการจัดการเป็นพิเศษไม่ได้มีขึ้นโดยปราศจากวัตถุประสงค์

กาย พวกเขาก็กล่าวว่า “สันติจึงมีแต่ท่าน” ⁶⁴ และบรรดาผู้ใช้เวลาในยามกลางคืนกราบและยืนต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁶⁵ ผู้กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทรงช่วยให้พ้นจากการลงโทษของนรก เพราะการลงโทษของมันคือการทรมานอันรุนแรงยิ่ง ⁶⁶ แท้จริง มันเป็นที่อยู่และเป็นที่พักอันชั่วช้า” ⁶⁷ พวกเขาคือบรรดาผู้ไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายและไม่ขี้เหนียว แต่ดำเนินทางสายกลางระหว่างทั้งสองนั้น ⁶⁸ บรรดาผู้ไม่วิงวอนสิ่งเคารพสักการะอื่นใดควบคู่กับพระเจ้า และไม่ฆ่าชีวิตที่พระเจ้าได้ทรงห้ามไว้ นอกจากเพื่อความยุติธรรมและมีได้ทำผิดประเวณี ใครก็ตามที่ทำเช่นนั้นจะถูกลงโทษเพราะความบาป ⁶⁹ เขาจะได้รับการลงโทษเป็นสองเท่าในวันแห่งการพิณคดีชีพ และเขาจะอยู่ในนั้นอย่างอัปยศ ⁷⁰ ยกเว้นผู้ที่สำนึกผิดกลับตัวและศรัทธาและกระทำความดี เพราะหลังจากนั้น พระเจ้าจะทรงเปลี่ยนแปลงความชั่วของพวกเขาให้เป็นความดี และพระองค์เป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁷¹ ผู้ใดสำนึกผิดกลับตัวและกระทำความดี เขาผู้นั้นได้หันกลับมายังพระเจ้าด้วยการสำนึกผิดอย่างแท้จริง

⁷² และบรรดาผู้ที่ไม่เป็นพยานเท็จ และผู้ที่เมื่อพวกเขาเดินทางเรื่องไร้สาระ พวกเขาก็ผ่านไปอย่างคนมีเกียรติ ⁷³ และบรรดาผู้ที่ไม่ทำตนเหมือนคนหูหนวกและตาบอดต่อสัญญาณทั้งหลายของพระผู้อภิบาลของพวกเขาเมื่อพวกเขาถูกเตือนให้นึกถึงสัญญาณเหล่านั้น ⁷⁴ บรรดาผู้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดประทานแก่เราซึ่งคู่ครองและลูกๆที่จะเป็นที่สุขตาแก่เรา และโปรดทำให้เราเป็นแบบอย่างของผู้สำรวจตนจากความชั่วด้วยเถิด”

⁷⁵ คนเหล่านี้คือผู้ที่将被ตอบแทนด้วยวิมานสำหรับความอดทนของพวกเขาซึ่งในนั้นพวกเขาจะได้รับการต้อนรับด้วยความเคารพ ความมีเกียรติและคำกล่าวอำนวยการให้ได้รับความสันติสุข ⁷⁶ พวกเขาจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป ช่างเป็นที่พักและที่อยู่อันประเสริฐอย่างแท้จริง

⁷⁷ (ไอ้ มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉันไม่สนใจอะไรพวกท่านทั้งสินถ้าพวกท่านไม่วิงวอนต่อพระองค์ เพราะตอนนี้ พวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว ไม่ช้า พวกท่านก็จะได้รับการลงโทษจากพระองค์

26. กวี

อัล-ซุอะรออ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฎอ ซีน มีม

² นี่คือข้อความของคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่างๆ ชัดเจน ³ (ไอ้มุฮัมมัด) บางทีเจ้าอาจจะทำลายตัวของเจ้าเองด้วยความทุกข์โศกเพราะการที่พวกเขาไม่ศรัทธา ⁴ ถ้าหากเราประสงค์ เราก็สามารถที่จะส่งสัญญาณหนึ่งจากฟากฟ้ามาปรากฏต่อหน้าพวกเขาซึ่งจะทำให้พวกเขาก็มคอยอมจำนนต่อมันก็ได้ ⁵ และเมื่อมีข้อตักเตือนอะไรใหม่ๆ จากพระผู้ทรงกรุณาปรานีมายังพวกเขา พวกเขาก็หันห่างไปจากมัน ⁶ ตอนนี้ พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว ในไม่ช้า พวกเขาจะได้รับความจริงของสิ่งที่พวกเขาได้เย้ยหยัน

⁷ พวกเขาไม่เคยมองดูแผ่นดินและสิ่งต่างๆ ที่เป็นประโยชน์มากมายหลายชนิดที่เราได้ทำให้มันเติบโตขึ้นมาในนั้นบ้างเลยหรือ? ⁸ แน่نونในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่พวกเขาส่วนมากไม่ศรัทธา ⁹ แท้จริงแล้ว พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตา

¹⁰ เมื่อตอนที่พระผู้อภิบาลของเจ้าได้เรียกมุซาโดยกล่าวว่า “จงไปยังหมู่ชนที่ทำความผิด ¹¹ หมู่ชนของฟาโรห์ พวกเขาไม่กลัวพระเจ้ากระนั้นหรือ?” ¹² มูซาได้ตอบว่า “พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันกลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธฉัน ¹³ หัวอกของฉันอึดอัด และสิ้นของฉันไม่มีไวยาหารในการพูด ดัง

นั้น โปรตสังหารุนไปด้วยเถิด ¹⁴ นอกจากนี้แล้ว พวกเขายังกล่าวหาฉันว่าเป็นผู้ทำผิดด้วย ดังนั้น ฉันกลัวว่าพวกเขาจะฆ่าฉันเสียก่อน”

¹⁵ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “ไม่หรอก เจ้าทั้งสองจงไปพร้อมกับสัญญาของเรา เราจะอยู่กับเจ้า คอยฟัง(เสียงเรียกของเจ้า) ¹⁶ เจ้าทั้งสองจงไปหาฟาโรห์และบอกว่า “เราเป็นศาสนทูตของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹⁷ ขอให้ท่านปล่อยพวกลูกหลานอิสราเอลไปกับเราเถิด” ¹⁸ ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “เรามีได้เลี้ยงดูเจ้ามาตั้งแต่เด็กในบ้านของเราดอกหรือ? เจ้าอาศัยอยู่กับเรามาเป็นเวลาหลายปี ¹⁹ แล้วเจ้าก็มาทำสิ่งที่เจ้าได้ทำไปแล้ว เจ้านี้เป็นผู้เนรคุณ”

²⁰ มูซาได้กล่าวว่า “ฉันได้ทำไปเมื่อตอนฉันพลั้งผิด ²¹ หลังจากนั้น ฉันได้หนีไปจากท่านเพราะความกลัว แล้วพระผู้อภิบาลของฉันได้ประทานวิทย์ปัญญาและความรู้แก่ฉัน และได้ทรงทำให้ฉันเป็นหนึ่งในบรรดาศาสนทูต ²² สำหรับความดั่งามที่ท่านเอ่ยเตือนฉันนั้น ความจริงแล้วก็เพราะท่านได้ทำให้พวกลูกหลานอิสราเอลต้องตกเป็นทาส” ²³ ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกคืออะไร? ²⁴ มูซาตอบว่า “พระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง ถ้าหากท่านจะเชื่อ” ²⁵ ฟาโรห์ได้ถามบรรดาผู้รอบๆเขาว่า “พวกเจ้าได้ยินไหม?” ²⁶ มูซากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของพวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่านด้วยเช่นกัน” ²⁷ ฟาโรห์กล่าวว่า “ศาสนทูตของพวกเจ้าที่ถูกส่งมายังพวกเจ้านี้เป็นคนบ้าแน่ๆ” ²⁸ มูซากล่าวว่า “(พระองค์คือ)พระผู้อภิบาลแห่งตะวันออกและตะวันตกและทุกสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนี้ ถ้าหากพวกท่านเพียงแต่ทำความเข้าใจ” ²⁹ ฟาโรห์กล่าวว่า “ถ้าหากเจ้าเอาผู้ใดอื่นออกไปจากฉันเป็นที่เคารพสักการะแล้วฉันจะให้เจ้าได้เข้าไปอยู่ในคุก” ³⁰ มูซาจึงกล่าวว่า “แม้ฉันจะนำเอาสิ่งที่ขัดแย้งมายืนยันแก่ท่านแล้วกระนั้นหรือ?” ³¹ ฟาโรห์ตอบว่า “นำมาแสดงสิ ถ้าหากเจ้าพูดจริง” ³² ดังนั้น มูซาจึงได้โยนไม้เท้าของเขาลงไปบนพื้น

ทันใดนั้น มันก็กลายเป็นงูใหญ่ทันที³³ หลังจากนั้น เขาได้ดึงมือของเขาออกมา และมันปรากฏเป็นสีขาว(สว่าง)แก่ผู้เฝ้ามอง³⁴ ฟาโรห์ได้กล่าวแก่พวกขุนนางที่อยู่รอบๆเขาว่า “คนผู้นี้ต้องเป็นนักมายากลผู้มีฝีมืออย่างแน่นอน³⁵ เขาต้องการขับไล่พวกเจ้าออกจากแผ่นดินของพวกเจ้า โดยการใช้มายากลของเขา ที่นี้พวกเจ้าจะอย่างไร?”

³⁶ พวกเขากล่าวว่า “จงหน่วงเหนี่ยวเขาและพี่ชายของเขาไว้สักพักหนึ่งก่อนและจงส่งเขาไปยังเมืองต่างๆ³⁷ เพื่อเรียกนักมายากลที่มีฝีมือทุกคนมายังท่าน”³⁸ ดังนั้น นักมายากลทั้งหลายจึงได้มาชุมนุมกันในวันและเวลาที่ได้ถูกนัดหมายไว้³⁹ และผู้คนได้ถูกถามว่า “พวกเจ้าจะมาร่วมชุมนุมด้วยหรือไม่⁴⁰ เพื่อที่เราจะได้ปฏิบัติตามพวกนักมายากลถ้าหากพวกเขาเป็นผู้ชนะ?”⁴¹ เมื่อพวกนักมายากลมาถึง “พวกเขาได้ถามฟาโรห์ว่า “เราจะได้รับรางวัลไหมถ้าหากเราเป็นฝ่ายชนะ?”⁴² เขาตอบว่า “แน่นอน แล้วพวกเจ้าจะได้อยู่ในหมู่ผู้ใกล้ชิดข้าด้วย”

⁴³ มูซาได้กล่าวแก่นักมายากลว่า “จงโยนสิ่งที่พวกท่านต้องการโยนลงมา”⁴⁴ ดังนั้น พวกเขาก็ได้โยนเชือกและไม้เท้าของพวกเขาลงไปบนพื้นและกล่าวว่า “ด้วยเกียรติของฟาโรห์ เราจะชนะอย่างแน่นอน”⁴⁵ ดังนั้น มูซาได้โยนไม้เท้าของเขาลงไปบนพื้น และมันได้เริ่มกลืนสิ่งที่พวกเขาทำลงขึ้นมา⁴⁶ เมื่อเห็นเช่นนั้น พวกนักมายากลได้ก้มลงกราบ⁴⁷ และร้องออกมาว่า “เราศรัทธาในพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก⁴⁸ พระผู้อภิบาลของมูซาและฮารูน”

⁴⁹ ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “พวกเจ้าศรัทธาในตัวเขาก่อนที่ข้าอนุญาตพวกเจ้ากระนั้นหรือ? เขาต้องเป็นหัวหน้าพวกเจ้าที่สอนมายากลให้พวกเจ้าอย่างแน่นอน ดีละ ในไม่ช้า พวกเจ้าจะได้รู้ ข้าจะตัดแขนขาของพวกเจ้าสลัดกันและจะเอาพวกเจ้าทั้งหมดไปตรึงกางเขนให้ตาย”⁵⁰ พวกเขาตอบว่า “เราไม่สนใจ เราจะกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเรา⁵¹ เราหวัง

ว่าพระผู้อภิบาลของเราจะทรงอภัยเราในความผิดของเราเพราะเราเป็นพวกแรกของบรรดาผู้ศรัทธา”

⁵² และเราได้ดลใจมุซาว่า “จงออกเดินทางพร้อมกับบ่าวของฉันในตอนกลางคืน เพราะเจ้าจะถูกติดตามอย่างแน่นนอน” ⁵³ ดังนั้น ฟาโรห์จึงได้ส่งคนประกาศข่าวไปยังเมืองต่างๆ (เพื่อระดมมวลชนโดยกล่าวว่า) ⁵⁴ “คนพวกนี้มีแค่เพียงหยิบมือ ⁵⁵ และมายั่วเราให้เกิดโทษ ⁵⁶ แต่เราเป็นพวกที่มีมากกว่าและเตรียมตัวพร้อมอยู่เสมอ” ⁵⁷ ดังนั้น เราจึงให้พวกเขาออกมาจากสวนและบ่อน้ำของพวกเขา ⁵⁸ และทรัพย์สมบัติและที่อยู่อาศัยอันหรูหราของพวกเขา ⁵⁹ และเราได้ทำให้ลูกหลานอิสราเอลเป็นผู้สืบทอดความอุดมสมบูรณ์เหล่านี้

⁶⁰ ในตอนเช้า ฟาโรห์และคนของเขาได้ออกติดตามพวกเขา ⁶¹ แล้วเมื่อทั้งสองฝ่ายต่างเห็นกัน พวกที่ติดตามมุซาได้ร้องออกมาว่า “เราถูกตามทันอย่างแน่นนอน” ⁶² มุซากล่าวว่า “ไม่มีวันหรอก แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทรงอยู่กับฉัน พระองค์จะทรงนำทางฉัน” ⁶³ แล้วเราได้ดลใจมุซาให้ฟาดทะเลด้วยไม้เท้าของเขา ทันใดนั้น ทะเลก็แยกจากกันและแต่ละส่วนเหมือนภูเขาสูงใหญ่ ⁶⁴ ในขณะเดียวกัน เราได้นำอีกพวกหนึ่งมายังสถานที่เดียวกันนั้น ⁶⁵ และเราได้ช่วยมุซาและคนของเขาทั้งหมดให้ปลอดภัย ⁶⁶ แล้วเราได้ให้อีกพวกหนึ่งจมน้ำตาย ⁶⁷ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่คนเหล่านี้ส่วนมากไม่ศรัทธา ⁶⁸ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁶⁹ จงบอกพวกเขาถึงเรื่องราวของอิบรอฮีม ⁷⁰ เมื่อเขาถามบิดาของเขาและผู้คนของเขาว่า “อะไรกันนี้ที่พวกท่านเคารพบูชา?” ⁷¹ พวกเขาตอบว่า “นี่คือรูปปั้นที่เราเคารพบูชาและยึดมั่นต่อสิ่งเหล่านี้” ⁷² อิบรอฮีมถามว่า “พวกมันได้ยินพวกท่านไหมเมื่อพวกท่านเรียกพวกมัน? ⁷³ พวกมันช่วยหรือทำร้ายพวกท่านได้ไหม?” ⁷⁴ พวกเขาตอบว่า “ไม่ แต่เราพบว่าบรรพบุรุษของเราทำเช่นนั้นกันมา”

75 ดังนั้น อิบรอฮีมจึงได้กล่าวว่า “พวกท่านไม่เคยคิดถึงสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาเลยหรือ? 76 ทั้งพวกท่านและบรรพบุรุษของพวกท่าน 77 พวกมันทั้งหมดเป็นศัตรูต่อฉัน ยกเว้นพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก 78 ผู้ทรงสร้างฉัน พระองค์คือผู้ทรงนำทางฉัน 79 ผู้ทรงให้ฉันได้กินและได้ดื่ม 80 ผู้ทรงบำบัดรักษาฉันเมื่อฉันป่วย 81 ผู้ทรงทำให้ฉันตาย แล้วทรงทำให้ฉันมีชีวิตรีก 82 และผู้ที่ฉันหวังว่าจะทรงให้อภัยความผิดพลาดของฉันในวันแห่งการตัดสิน”

83 โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดประทานความรู้และวิทยปัญญาแก่ฉันและรวมฉันไว้กับบรรดาผู้มีคุณธรรม 84 โปรดทำให้ฉันเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่ชนรุ่นหลัง 85 และโปรดรวมฉันไว้ในหมู่ผู้รับสืบทอดสวนสวรรค์อันรื่นรมย์ 86 และโปรดทรงอภัยให้แก่บิดาของฉันด้วยเถิด เพราะท่านเป็นหนึ่งในบรรดาผู้หลงผิด 87 และโปรดอย่าได้ทำให้ฉันได้รับความอับยศในวันที่ทุกคนได้ถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง 88 วันที่ทรัพย์สินและลูกๆ จะไม่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใด 89 นอกจากผู้ที่มาอยู่ต่อหน้าพระเจ้าด้วยหัวใจที่สงบ”

90 เมื่อสวรรค์จะถูกนำมาใกล้บรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้า 91 และนรกจะถูกนำมาเปิดเผยให้แก่ผู้หลงผิดได้เห็น 92 พวกเขาจะถูกถามว่า “ไหนเล่าสิ่งที่สุเจ้าเคารพสักการะ 93 นอกไปจากพระเจ้า? พวกมันช่วยอะไรสุเจ้าหรือแม้แต่ตัวมันเองได้ไหม?” 94 แล้วพวกมันและผู้หลงผิดจะถูกกลิ้งลงไปในนรกที่ถมกัน 95 รวมทั้งไฟรพลของซาตานทั้งหมดด้วย 96 ในนั้นพวกเขาจะถูกถึงกันและพวกเขาจะกล่าวว่า 97 “เราหลงผิดไปจริง ๆ 98 เมื่อเราได้ถือว่าพวกเจ้าเท่าเทียมกับพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก 99 ไม่มีใครนอกจากคนทำผิดที่ทำให้พวกเราหลงทาง 100 ตอนนี เราไม่มีผู้ที่ขอไถ่โทษให้ 101 และไม่มีเพื่อนแท้ด้วย 102 ถ้าเราได้มีโอกาสกลับไป(ยังโลก)อีก เราจะเป็นผู้ศรัทธา” 103 แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่

ส่วนใหญ่ของคนเหล่านี้ไม่เชื่อ ¹⁰⁴ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁰⁵ ผู้คนของนุฮได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต ¹⁰⁶ เมื่อพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาได้อุฮได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านไม่กลัวพระเจ้ากันบ้างหรือ?” ¹⁰⁷ ฉะนั้นศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์คนหนึ่งซึ่งมายังพวกท่าน ¹⁰⁸ ดังนั้นจงเกรงกลัวพระเจ้าและเชื่อฟังฉัน ¹⁰⁹ ฉันมิได้ขอสิ่งตอบแทนใดๆสำหรับหน้าที่นี้ เพราะสิ่งตอบแทนของฉันนั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹¹⁰ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและเชื่อฟังฉัน” ¹¹¹ พวกเขา กล่าวว่า “จะให้พวกเราเชื่อท่านอย่างนั้นหรือ ในเมื่อผู้ปฏิบัติตามท่านมีแต่คนชั้นต่ำ?” ¹¹² นุฮได้กล่าวว่า “ฉันไม่รู้ในเรื่องพวกเขา” ¹¹³ พระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้นที่สามารถนำพวกเขามาสู่การชำระบัญชี พวกท่านน่าจะเข้าใจบ้าง ¹¹⁴ ฉันจะไม่ขับไล่ผู้ศรัทธาคนใด ¹¹⁵ ฉันเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือน”

¹¹⁶ พวกเขา กล่าวว่า “นุฮ ถ้าหากท่านไม่หยุดยังเรื่องนี้ ท่านจะถูกขว้างด้วยหิน” ¹¹⁷ นุฮจึงกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ผู้คนของฉันปฏิเสธฉัน ¹¹⁸ ดังนั้น ขอพระองค์ได้โปรดตัดสินเรื่องระหว่างฉันกับพวกเขา และได้โปรดช่วยฉันและบรรดาผู้ศรัทธาที่ร่วมกับฉันให้ปลอดภัยด้วยเถิด” ¹¹⁹ ดังนั้น เราได้ช่วยเขาและผู้ที่อยู่กับเขาไว้ในเรือใหญ่ที่บรรทุกไว้จนเพียบ ¹²⁰ และหลังจากนั้นได้ทำให้พวกที่เหลือจมน้ำตาย ¹²¹ แท้จริงในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขาไม่เชื่อ ¹²² แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹²³ พวกเขาอ้าปากปฏิเสธบรรดาศาสนทูต ¹²⁴ จนมาถึงเมื่อตอนที่พี่น้องของพวกเขา คือ ฮูด ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านไม่กลัวพระเจ้าหรือ?” ¹²⁵ ฉะนั้นศาสนทูตผู้ซื่อสัตย์คนหนึ่งซึ่งมายังพวกท่าน ¹²⁶ จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงเชื่อฟังฉัน ¹²⁷ ฉันมิได้หวังสิ่งตอบแทนใดๆสำหรับหน้าที่นี้ เพราะสิ่งตอบแทนของฉันนั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹²⁸ อะไรกัน พวกท่านสร้างอนุสรณ์ไว้บนที่สูงๆเพียงเพื่อความสุขเท่านั้น

หรือ? ¹²⁹ และพวกท่านสร้างปราสาทใหญ่ราวกับพวกท่านจะมีชีวิตตลอดไป ¹³⁰ เมื่อพวกท่านจับกุมผู้ใด พวกท่านก็ทำราวกับเป็นพวกทรราช ¹³¹ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงเชื่อฟังฉัน ¹³² จงเกรงกลัวพระองค์ผู้ประทานแก่ท่านทุกสิ่งทีพวกท่านรู้อยู่ ¹³³ พระองค์ทรงประทานปศุสัตว์และลูกๆแก่พวกท่าน ¹³⁴ และสวนมากมายพร้อมทั้งตาน้ำหลายแห่ง ¹³⁵ ฉันทักการลงโทษแห่งวันอันน่าสะพรึงกลัวแทนพวกท่านเหลือเกิน”

¹³⁶ พวกเขาตอบว่า “มันไม่เห็นแตกต่างอะไรสำหรับเราไม่ว่าท่านจะตักเตือนเราหรือไม่ ¹³⁷ นี่มิใช่อะไรนอกไปจากเรื่องที่เคยพูดกันมานานแล้ว ¹³⁸ และเราไม่มีวันที่จะถูกลงโทษเด็ดขาด” ¹³⁹ ดังนั้น เมื่อพวกเขาปฏิเสธเขา เราจึงได้ทำลายพวกเขา แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา ¹⁴⁰ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁴¹ พวกเขษมุตได้ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต ¹⁴² เมื่อตอนที่พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขา คือ ซอลิฮได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านไม่กลัวพระเจ้าหรือ? ¹⁴³ ฉันทเป็นศาสนทูตที่ซื่อสัตย์ไว้ใจได้สำหรับพวกท่าน ¹⁴⁴ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงเชื่อฟังฉัน ¹⁴⁵ ฉันทมีได้ขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านในการทำหน้าที่นี้ เพราะรางวัลของฉันทนั้นอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹⁴⁶ พวกท่านคิดหรือว่าพวกท่านจะถูกทิ้งไว้ให้ปลอดภัยตลอดกาล ¹⁴⁷ ในท่ามกลางสวนและน้ำพุ ¹⁴⁸ และในไร่นาและต้นอินทผลัมที่ออกผลจนกิ่งย้อย ¹⁴⁹ และพวกท่านสักัดกุเขาเป็นบ้านและพวกท่านภูมิใจในความสามารถของพวกท่าน? ¹⁵⁰ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงเชื่อฟังฉัน ¹⁵¹ และจงอย่าเชื่อฟังบรรดาผู้ฝ่าฝืน ¹⁵² บรรดาผู้ที่แพร่ความเสียหายในแผ่นดินและไม่ได้ทำให้สิ่งใดดีขึ้น”

¹⁵³ พวกเขาตอบว่า “แท้จริง ท่านเป็นเพียงคนถูกคาถาอาคม ¹⁵⁴ ท่านเป็นเพียงคนธรรมดาเหมือนกับเรา ดังนั้น จงนำเอาสัญญาณหนึ่งมาถ้าหากว่าท่านพูดความจริง” ¹⁵⁵ ซอลิฮกล่าวว่า “นี่คืออูฐตัวเมีย จงให้มันดื่ม

ในวันหนึ่งและอีกวันหนึ่งพวกท่านทั้งหมดจึงค่อยติ่ม ¹⁵⁶ จงอย่าทำร้ายมัน มิเช่นนั้นแล้ว พวกท่านจะได้รับการลงโทษแห่งวันอันน่าสะพรึงกลัว” ¹⁵⁷ แต่กระนั้น พวกเขาได้ตัดขามันจนถึงแก่ชีวิต ดังนั้น พวกเขาจึงได้กลายเป็นผู้ที่ต้องเสียใจ ¹⁵⁸ หลังจากนั้น พวกเขาได้ถูกลงโทษ แท้จริงในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่คนเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา ¹⁵⁹ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁶⁰ หมู่ชนของลูฏก็ปฏิเสธบรรดาศาสนทูต ¹⁶¹ เมื่อพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาคือลูฏได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านไม่กลัวพระเจ้าหรือ?” ¹⁶² แท้จริง ฉันเป็นศาสนทูตที่ซื่อสัตย์ไว้ใจได้ยังพวกท่าน ¹⁶³ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและเชื่อฟังฉัน ¹⁶⁴ ฉันมิได้ขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านในการทำหน้าที่นี้ เพราะรางวัลของฉันอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹⁶⁵ พวกท่านเข้าหาผู้ชายจากที่มีอยู่ในโลกทั้งหมดนี้ ¹⁶⁶ และทิ้งภรรยาของพวกท่านซึ่งพระผู้อภิบาลของพวกท่านได้ทรงสร้างไว้สำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ? พวกท่านนี้เป็นผู้ฝ่าฝืนทุกอย่าง?”

¹⁶⁷ พวกเขากล่าวว่า “นี่ลูฏ ถ้าท่านไม่หยุดยั้ง ท่านจะถูกขับไล่ออกไปจากเมืองของพวกเรา” ¹⁶⁸ เขากล่าวว่า “ฉันขะแยงการกระทำของพวกท่านจริง ๆ ¹⁶⁹ โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงช่วยฉันและครอบครัวของฉันให้พ้นจากความชั่วของพวกเราด้วยเถิด” ¹⁷⁰ เราได้ช่วยเขาและคนของเขาทั้งหมดให้ปลอดภัย ¹⁷¹ ยกเว้นหญิงแก่คนหนึ่งที่อยู่ในหมู่ผู้อยู่ข้างหลัง ¹⁷² หลังจากนั้น เราได้ทำลายคนอื่นที่เหลือทั้งหมด ¹⁷³ และเราได้หลังฝน(แห่งการทำลาย)อันน่าสะพรึงกลัวลงมามนหมุ่คนที่ถูกดักเตือน ¹⁷⁴ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา ¹⁷⁵ พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁷⁶ ผู้อาศัยอยู่ในปากก็ปฏิเสธบรรดาศาสนทูตเช่นกัน ¹⁷⁷ เมื่อตอนที่ซุอัยบ์ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านไม่กลัวพระเจ้าหรือ?” ¹⁷⁸ ฉันเป็นศาสนทูตที่ซื่อสัตย์เชื่อถือได้ยังพวกท่าน ¹⁷⁹ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า

และเชื่อฟังฉัน ¹⁸⁰ ฉันมิได้ร้องขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านสำหรับการทำหน้าที่นี้ เพราะรางวัลของฉันอยู่ที่พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹⁸¹ จงชั่งตวงให้เต็มจำนวนและจงอย่าให้คนอื่นน้อยกว่าสิ่งที่เขาจะต้องได้รับ ¹⁸² จงชั่งด้วยตาชั่งที่เที่ยงตรง ¹⁸³ และจงอย่าโกงสิ่งต่างๆของพวกเขาและจงอย่าแพร่ความเสียหายในแผ่นดิน ¹⁸⁴ จงเกรงกลัวผู้ทรงสร้างพวกท่านและหมู่ชนก่อนหน้าพวกท่าน”

¹⁸⁵ พวกเขากล่าวว่า “ท่านถูกคาถาอาคมแล้ว ¹⁸⁶ ท่านเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งเหมือนกับพวกเรา และเราถือว่าท่านเป็นผู้โกหกคนหนึ่ง ¹⁸⁷ ดังนั้น ถ้าหากท่านพูดจริง จงทำให้ส่วนต่างๆของท้องฟ้าตกลงมาใส่เราซิ” ¹⁸⁸ ซุอัยบ์ได้กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกท่านกำลังทำอยู่” ¹⁸⁹ พวกเขาถือว่าเขาโกหก ในที่สุด การลงโทษแห่งวันอันมีดมนก็ได้ทำลายพวกเขา มันเป็นการลงโทษแห่งวันอันน่าสะพรึงกลัว ¹⁹⁰ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่ง แต่คนส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา ¹⁹¹ พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁹² แท้จริง นี่คือสิ่งที่ถูกประทานลงมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ¹⁹³ วิญญานที่ซื่อสัตย์ได้นำมันลงมา ¹⁹⁴ ยังหัวใจของเจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ตักเตือน ¹⁹⁵ ด้วยภาษาอาหรับที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ¹⁹⁶ และมันได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ก่อนๆด้วยเช่นกัน ¹⁹⁷ มันยังไม่เป็นหลักฐานเพียงพอสำหรับพวกเขาอีกหรือที่บรรดาผู้รู้ในหมู่ลูกหลานอิสราเอลเคยรู้เรื่องนี้มาก่อน(ว่าเป็นความจริง)?

¹⁹⁸ ถ้าหากเราประทานมันแก่คนที่มิใช่อาหรับ ¹⁹⁹ แล้วเขาอ่านมันต่อหน้าพวกเขา พวกเขาก็คงไม่ศรัทธามัน ²⁰⁰ ดังนั้น เราจึงทำให้การปฏิเสธศรัทธาเข้าไปในหัวใจของบรรดาผู้ทำบาป ²⁰¹ พวกเขาจะไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะเห็นการลงโทษอันเจ็บปวด ²⁰² มันจะเกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างฉับพลันโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว ²⁰³ แล้วพวกเขาจะกล่าวว่า “ให้เรามีเวลาแก้ตัวบ้างได้ไหม?”

²⁰⁴ คนเหล่านี้เร่งให้เราได้รับลงโทษกระนั้นหรือ? ²⁰⁵ ลองคิดดูสิว่า ถ้าเราผ่อนผันเวลาให้พวกเขามีชีวิตอย่างมีความสุขเป็นปีๆ ²⁰⁶ แล้วการลงโทษที่ถูกสัญญาไว้เกิดขึ้นกับพวกเขา ²⁰⁷ สิ่งต่างๆ ที่พวกเขาได้รับนั้น จะมีประโยชน์อะไรแก่พวกเขา? ²⁰⁸ เราไม่เคยทำลายเมืองโดยกเว้นแต่เมืองนั้นมีผู้ตกเตือนแล้ว ²⁰⁹ ในฐานะเป็นสิ่งที่ตกเตือนจากเรา และเรามีใช้ผู้ธรรม ²¹⁰ พวกเขาตานมิได้นำคัมภีร์กรอานลงมา ²¹¹ และงานนี้ก็ไม่สมกับพวกมัน และพวกมันก็ไม่สามารถทำได้ ²¹² แท้จริงแล้ว พวกมันได้ถูกกีดกันให้ห่างออกไปจากการไต่ยืน

²¹³ ดังนั้น (โอ้มุฮัมมัด) จงอย่าวิงวอนสิ่งเคารพบูชาอื่นใดนอกไปจากพระเจ้า มิฉะนั้น เจ้าจะถูกรวมอยู่ในหมู่ผู้ถูกลงโทษด้วย ²¹⁴ จงเตือนญาติใกล้ชิดของเจ้า ²¹⁵ และจงอ่อนโยนต่อบรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามเจ้า ²¹⁶ แต่ถ้าหากพวกเขาไม่เชื่อฟัง จงบอกพวกเขาว่า “ฉันไม่รับผิดชอบในสิ่งที่พวกท่านทำ” ²¹⁷ จงวางใจในพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ ²¹⁸ ผู้ทรงเห็นเจ้าในขณะที่เจ้าลุกขึ้น ²¹⁹ และเมื่อเจ้าเคลื่อนไหวในหมู่ผู้ก้มกราบ ²²⁰ แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงไต่ยืน ผู้ทรงรอบรู้

²²¹ (โอ้ผู้คนทั้งหลาย) จะให้ฉันบอกสุเจ้าใหม่่ว่าพวกเขาตานลงมายังผู้ใด? ²²² พวกมันลงมายังคนโกหกที่ทำบาปทุกคน ²²³ ที่ถูกพวกมันกระชับใส่หูลู และส่วนมากของพวกมันเป็นผู้โกหก ²²⁴ สำหรับพวกกวีนั้น มีแต่คนผิดเท่านั้นที่ปฏิบัติตามพวกเขา ²²⁵ สุเจ้าไม่เห็นหรือว่าพวกเขาเร่ร่อนไปอย่างไร้จุดหมายในทุกหุบเขา ²²⁶ และพวกเขาพูดในสิ่งที่พวกเขาเองไม่ทำ ²²⁷ นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีและระลึกถึงพระเจ้าเป็นอย่างมาก และป้องกันตนเองเมื่อพวกเขาถูกกดขี่ข่มเหง ในไม่ช้า บรรดาผู้ทำความผิดจะได้รู้ว่าการลงโทษอะไรที่กำลังรอพวกเขาอยู่

27. มด

.....

อัล-หัมส์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฏอ ซีน

เหล่านี้คือข้อความจากกุรอานคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่างๆ ชัดเจน ² มันเป็นทาง
นำและข่าวดีสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา ³ ผู้ซึ่งดำรงนมาซและจ่ายซะกาต
และพวกเขาคือผู้เชื่อมั่นในโลกหน้า ⁴ เราได้ทำให้การทำงานของบรรดาผู้
ไม่ศรัทธาในโลกหน้าเป็นที่ดูดีแก่พวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงหลงออกไป
อย่างมืดบอด ⁵ พวกเขาคือผู้ที่จะได้รับการลงโทษอันชั่วช้า และในโลก
หน้า พวกเขาเป็นผู้ขาดทุนอย่างยับเยินที่สุด ⁶ (อัมมัมมัด) เจ้าเป็นผู้ได้รับ
อัลกุรอานจากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

⁷ จงบอกพวกเขาถึงเรื่องราวของมุซาผู้กล่าวกับคนในครอบครัวของ
เขาว่า “ฉันเห็นไฟ ฉันจะนำข่าวจากที่นั่นมาให้พวกเจ้าหรืออาจจะนำไฟ
มาสักดุ้นหนึ่งเพื่อพวกเจ้าจะได้อบอุ่นร่างกาย” ⁸ เมื่อเขามาถึงที่นั่น มี
เสียงกล่าวออกมาว่า “ความจำเริญจงมีแด่ผู้ที่อยู่ใกล้ไฟนี้และผู้ที่อยู่รอบ
มัน มหาบริสุทธิ์ยิ่งคือพระเจ้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

⁹ มุซาเอ๋ย แท้จริง ฉันคือพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ¹⁰ จง
โยนไม้เท้าของเจ้า” ทันทีที่มุซาเห็นไม้เท้าเคลื่อนไหวคล้ายงู เขาได้หัน
หนีทันทีโดยไม้เท้ากลับมามอง “มุซาเอ๋ย จงอย่ากลัว บรรดาศาสนทูต
นั้นไม่รู้สึกลัวเมื่ออยู่ต่อหน้าฉัน ¹¹ ส่วนคนที่ทำผิด และทำความดีหลัง
จากความชั่วนั้นแล้ว ฉันเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹² ตอน
นี้ จงสอดมือของเจ้าเข้าไปในอกเสื้อของเจ้า มันจะออกมาขาวสว่างโดย
ไม่มีความเจ็บปวดใดๆ นี่เป็นหนึ่งในเก้าสัญญาณสำหรับฟาโรห์และผู้คน
ของเขา แท้จริง พวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืน” ¹³ แต่เมื่อสัญญาณของเรา

ปรากฏต่อหน้าคนเหล่านั้นอย่างชัดเจนแล้ว พวกเขา ก็กล่าวว่า “นี่คือไสยศาสตร์ชัดๆ” ¹⁴ พวกเขาปฏิเสธสัญญาณเหล่านั้นอย่างไม่เป็นธรรมและเย่อหยิ่งทั้งๆที่ใจของพวกเขายอมรับมัน ดังนั้น จงดูว่าชะตากรรมของผู้ก่อความเสียหายจะเป็นเช่นใด

¹⁵ เราได้ประทานความรู้แก่ดาวูดและสูลัยมาน และเขาทั้งสองกล่าวว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ประทานความโปรดปรานแก่เราเหนือกว่าปาวผู้ศรัทธาหลายคนของพระองค์” ¹⁶ สูลัยมานได้สืบต่อจากดาวูดและเขาได้กล่าวว่า “ผู้คนทั้งหลาย เราได้ถูกสอนให้รู้จักการพูดของนก และเราได้รับสิ่งดีทุกสิ่ง แท้จริง นี่คือการโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า”

¹⁷ ไพร่พลของฉินและมนุษย์และนกของสูลัยมานได้ถูกรวมไว้อย่างมีระเบียบวินัยต่อหน้าเขา ¹⁸ และเมื่อพวกเขาเดินทัพมาถึงหุบเขาแห่งมต มตตัวหนึ่งได้กล่าวว่า “พวกมตทั้งหลาย จงเข้าไปในรังของพวกเจ้า มิฉะนั้น สูลัยมานและไพร่พลของเขาจะเหยียบย่ำพวกเจ้าโดยที่พวกเขาไม่รู้” ¹⁹ เมื่อได้ยินเช่นนั้น สูลัยมานจึงฆ่าแกมหัวเราะและกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดหน่วงเหนี่ยวฉันไว้ เพื่อที่ฉันจะได้ขอบคุณพระองค์สำหรับความโปรดปรานที่พระองค์ได้ประทานแก่ฉันและแก่พ่อแม่ของฉัน และทรงทำให้ฉันทำความดีอันเป็นที่ปิติแก่พระองค์ ขอพระองค์ทรงรับฉันไว้ในความเมตตาของพระองค์ท่ามกลางปวงบ่าวผู้ทรงความดีของพระองค์ด้วยเถิด”

²⁰ หลังจากนั้น สูลัยมานได้สำรวจนกและกล่าวว่า “อะไรกันนี้ ฉันไม่เห็นนกหัวขวาน มันหายไปไหนหรือ?” ²¹ ฉินจะลงโทษมันให้หนักทีเดียว หรือไม่ก็จะเชือดมัน เว้นเสียแต่ว่ามันจะมีข้อแก้ตัวที่มีเหตุผลมาให้ฉัน” ²² หลังจากนั้นไม่นานนัก มันได้มาและกล่าวว่า “ฉันได้รู้ในสิ่งที่ท่านยังไม่รู้ ฉันนำข่าวที่เชื่อถือได้จากซีบา(สะบะอ์)มายังท่าน” ²³ ฉินได้พบผู้หญิงคนหนึ่งปกครองผู้คน นางมีทุกสิ่งและมีบัลลังก์อันสง่างาม ²⁴ ฉิน

เห็นนางและผู้คนของนางบูชาดวงอาทิตย์แทนพระเจ้า ชาตานได้ทำให้
 การงานของพวกเขาคือดีสำหรับพวกเขาและได้ทำให้พวกเขาหลงออกไป
 จากแนวทางที่ถูกตองทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะไม่ได้รับทางนำ²⁵ ทำไมพวก
 เขาจึงไม่กราบสักการะพระเจ้าผู้ทรงนำสิ่งที่ซ่อนเร้นในชั้นฟ้าทั้งหลาย
 และแผ่นดินออกมาและทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้าซ่อนเร้นและเปิดเผย?
²⁶ พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ผู้ทรงเป็น
 เจ้าของบังลังก์อันยิ่งใหญ่”

²⁷ สุลัยมานกล่าวว่า “เราจะดูว่าเจ้าพูดจริงหรือเป็นหนึ่งในบรรดาผู้
 โกหก”²⁸ จงนำจดหมายของฉันทไปแล้วหย่อนลงให้พวกเขา หลังจากนั้น
 จงถอยออกมาและดูว่าพวกเขาจะตอบกลับมาอย่างไร”²⁹ ราชีนีกกล่าว
 ว่า “เสนาบดีทั้งหลาย จดหมายสำคัญนี้ได้ถูกหย่อนลงมาให้ฉันท³⁰ มัน
 มาจากสุลัยมาน และมีข้อความดังนี้ ‘ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรง
 กรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ’³¹ จงอย่าหึงผยองต่อฉันท และจงมาหา
 ฉันทอย่างอย่างยอมจำนน”³² ราชีนีกได้กล่าวว่า “เสนาบดีทั้งหลาย ให้
 คำปรึกษาแก่ฉันทในเรื่องนี้หน่อย ฉันทจะไม่ตัดสินใจในเรื่องอะไรจนกว่า
 พวกท่านจะอยู่ร่วมด้วย”³³ พวกเขาตอบว่า “เรามีความเข้มแข็งและเป็น
 นักรบที่แข็งแกร่ง อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับพระนาง ดัง
 นั้น พระนางจะบัญชาสิ่งใดก็สุดแท้แต่พิจารณาญาณของพระนาง”³⁴ ราชีนีก
 จึงกล่าวว่า “เมื่อบรรดาภคินีรีบเข้าไปในเมืองใด พวกเขาได้ทำลาย
 มันและทำให้คนมีอำนาจในเมืองนั้นทั้งหมดตกต่ำ เช่นนี้แหละที่พวกเขา
 กระทำ”³⁵ แต่ฉันทจะส่งของกำนัลไปให้พวกเขา แล้วเราจะดูว่าทูตของฉันท
 ได้คำตอบอะไรกลับมา”

³⁶ เมื่อคณะทูตมาเข้าเฝ้าสุลัยมาน เขาก็กล่าวว่า “พวกท่านกำลังเสนอ
 ทรัพย์สินให้ฉันทหรือ? แต่สิ่งที่พระเจ้าประทานแก่ฉันทนั้นดีกว่าที่พระองค์
 ได้ประทานแก่พวกท่านเสียอีก พวกท่านจงรีบเร่งกับของกำนัลของพวก
 ท่านไปเถิด”³⁷ จงกลับไปยังพวกท่าน เราจะนำกองทัพที่พวกเขาไม่

สามารถต้านทานได้ไปยังพวกเขา และเราจะขับไล่พวกเขาออกไปจากที่นั้นอย่างอัปยศและหมดศักดิ์ศรี”

³⁸ หลังจากนั้น สุลัยมานได้กล่าวว่า “เสนาบดีทั้งหลาย มีใครบ้างในหมู่พวกเจ้าที่สามารถนำบัลลังก์ของนางมาก่อนที่คนเหล่านั้นจะมายังฉันในฐานะผู้นอบน้อม?” ³⁹ ผู้กล้าหาญคนหนึ่งในหมู่ญินกล่าวว่า “ฉันจะนำมันมาให้ท่านก่อนที่จะลุกขึ้นจากที่นั่งของท่าน ฉันมีพลังที่จะทำเช่นนั้นและไว้วางใจได้ในเรื่องนี้” ⁴⁰ แต่ผู้มีความรู้ในคัมภีร์คนหนึ่งได้กล่าวขึ้นมาว่า “ฉันจะนำมันมาให้ท่านในชั่วพริบตา” ทันทีที่สุลัยมานเห็นบัลลังก์ปรากฏต่อหน้า เขาได้อุทานออกมาว่า “นี่เพราะความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของฉัน ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะทรงทดสอบฉันว่าฉันเป็นผู้กตัญญูหรือผู้เผลอ และผู้ใดกตัญญู ผู้นั้นก็กตัญญูเพื่อผลดีของตัวเอง ส่วนผู้ใดเผลอ พระผู้อภิบาลของฉันนั้นเป็นผู้ทรงมั่งมีอย่างเหลือหลายและทรงโอบอ้อมอารี”

⁴¹ สุลัยมานได้กล่าวว่า “จงจัดบัลลังก์ของนางไว้ เราจะดูซิว่านางจะจำมันได้หรือไม่” ⁴² เมื่อนางมาหาสุลัยมาน นางถูกถามว่า “บัลลังก์ของพระนางเหมือนอย่างนี้ใช่ไหม?” นางได้กล่าวว่า “มันดูเหมือนราวกับว่าเป็นอันเดียวกัน เราได้รู้(ถึงอำนาจของท่าน)มาก่อนหน้านี้แล้วและเรายอมจำนนแล้ว” ⁴³ และการที่นางเคารพบูชาสิ่งอื่นแทนพระเจ้าต่างหากที่ขัดขวางนาง(จากการศรัทธา) เพราะแท้จริง นางมาจากหมู่ชนผู้ปฏิเสธ ⁴⁴ นางได้ถูกขอให้เข้าไปในวัง แต่เมื่อนางได้เห็น นางคิดว่ามันเป็นสระน้ำ ดังนั้น นางจึงถลกผ้าขึ้นมาเพื่อที่จะเข้าไป สุลัยมานได้กล่าวว่า “มันเป็นแค่วังที่พื้นปูด้วยกระจุก” นางจึงอุทานว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันได้ธรรมต่อตัวของฉันเอง ตอนนี้ ฉันขออนอบน้อมยอมตนกับสุลัยมานเพื่อพระเจ้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

⁴⁵ ยังพวกเขาจะมุด เราได้ส่งซอลิฮูฟีน้องของพวกเขาไป เขากล่าวว่า “จงอย่าเคารพกราบไหว้สิ่งใดนอกจากพระเจ้า” แต่พวกเขาได้แตกออกเป็น

สองพวกที่ได้แย้งกัน ⁴⁶ ซอลิฮุลกล่าวว่า “หมู่ชนของฉัน ทำไมพวกท่านจึงรีบเร่งในเรื่องความชั่วแทนความดีเล่า? ทำไมพวกท่านจึงไม่ขอภัยต่อพระเจ้าเพื่อที่พวกท่านจะได้รับความสะดวก?” ⁴⁷ พวกเขากล่าวว่า “เรากลัวว่าเจ้าและคนอยู่กับเจ้าเป็นลางร้าย ซอลิฮุลกล่าวว่า “ลางร้ายของพวกท่านมาจากพระเจ้า ความจริงแล้ว พวกท่านเป็นหมู่ชนที่กำลังถูกทดสอบ”

⁴⁸ ในเมืองนั้นมีผู้นำกำคนทีสร้างความเสียหายในแผ่นดินและไม่ได้ทำสิ่งใดให้ดีขึ้น ⁴⁹ พวกเขากล่าวซึ่งกันและกันว่า “ขอให้พวกเราสาบานด้วยพระเจ้าว่าเราจะโจมตีซอลิฮุลและครอบครัวของเขาในตอนกลางคืน หลังจากนั้น เราจะบอกผู้คุ้มครองของเขาว่าเราไม่ได้อยู่ในตอนที่ครอบครัวของเขาถูกฆ่า เราพูดความจริง” ⁵⁰ ดังนั้น พวกเขาวางแผนและเราก็มองแผนด้วยเช่นกันโดยที่พวกเขาไม่รู้ ⁵¹ จงดูว่าผลสุดท้ายของแผนการของพวกเขาก็เป็นอย่างไร เราได้ทำลายพวกเขาและคนของพวกเขากันหมดสิ้น ⁵² เพราะการทำผิดของพวกเขา บ้านของพวกเขาจึงได้พังทลายลงมาเพราะผลแห่งการทำชั่วของพวกเขานี้ แท้จริงแล้ว ในนั้นมีสัญญาณสำหรับหมู่ชนที่มีความรู้ ⁵³ และเราได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธาและสำรวมตนจากความชั่วให้รอด

⁵⁴ และเราได้ส่งลู่ฏมา เขาได้บอกหมู่ชนของเขาว่า “พวกท่านทำสิ่งชั่วช้าลามกทั้งๆที่รู้อยู่กระนั้นหรือ?” ⁵⁵ พวกท่านละทิ้งผู้หญิงและไปแสวงหาผู้ชายเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของพวกท่านกระนั้นหรือ? พวกท่านช่างโง่เขลาเสียจริงๆ” ⁵⁶ แต่คำตอบของหมู่ชนของเขาก็คือ “จงขับไล่ลู่ฏและครอบครัวของเขาออกไปจากเมือง พวกเขารอบทำตัวสะอิดสะเอียน” ⁵⁷ ในที่สุด เราได้ช่วยเขาและครอบครัวของเขา ยกเว้นภรรยาของเขาที่เราได้กำหนดให้นางต้องอยู่ข้างหลัง ⁵⁸ และเราได้ทำให้ฝนหลังลงมาบนพวกเขา เป็นฝนแห่งความหายนะอันน่าสะพรึงกลัวสำหรับคนที่ได้ถูกตักเตือนแล้ว ⁵⁹ (อินบิ) จงกล่าวเถิด “บรรดาการ

สรรเสริญเป็นของพระเจ้าและความสันติจึงมีแต่ปวงบ่าวของพระองค์ที่
พระองค์ทรงคัดเลือก พระเจ้าดีกว่า หรือสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นภาคี
กับพระองค์?”

⁶⁰ ใครเล่าที่สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และส่งน้ำลงมาจาก
ท้องฟ้าเพื่อผู้เจ้าซึ่งจากน่านนั้นเราได้ทำให้สวนสวยงามต่าง ๆ ออกเงยออก
มาโดยที่ผู้เจ้าไม่มีอำนาจที่จะทำให้มันงอกเงยขึ้นมาได้? ยังมีสิ่งเคารพ
บูชาอื่นใดนอกเหนือจากพระเจ้าอีกหรือ? (ไม่) แต่พวกเขาเป็นหมูชนที่
นำสิ่งอื่นมาเทียบเคียงกับพระเจ้า ⁶¹ ใครเล่าที่ทำให้แผ่นดินนี้เป็นสถานที่
ที่พัก? ใครเล่าที่ทำให้ในแผ่นดินนี้มีแม่น้ำหลายสาย? ใครเล่าที่ทำให้
ภูเขามั่นคงขึ้นในแผ่นดินและทำให้มีที่คั่นระหว่างน่านน้ำทั้งสอง? ยังมี
สิ่งสิ่งเคารพบูชาอื่นใดนอกไปจากพระเจ้าอีกกระนั้นหรือ? ไม่เลย แต่
ส่วนมากของพวกเขาไม่รู้

⁶² ใครเล่าที่ทรงฟังผู้ทุกข์เมื่อเขาวิงวอนพระองค์และทรงบรรเทา
ความทุกข์ยากเดือดร้อนนั้น และใครเล่าที่ทรงให้ผู้เจ้าเป็นผู้สืบทอด
แผ่นดิน? อย่างนี้แล้วยังมีสิ่งเคารพบูชาอื่นใดควบคู่ไปกับพระเจ้าอีก
กระนั้นหรือ? เล็กน้อยเหลือเกินที่พวกเขาคิดกัน ⁶³ ใครเล่าที่ทรงทำให้
ผู้เจ้าเห็นหนทางในความมืดของแผ่นดินและทะเล และทรงส่งลมมาเป็น
ข่าวดีแห่งความเมตตาของพระองค์? ยังมีสิ่งเคารพบูชาอื่นใดนอกจาก
พระเจ้าอีกกระนั้นหรือ? พระเจ้าทรงสูงส่งเกินกว่าที่พวกเขาตั้งภาคี

⁶⁴ ใครเล่าที่ทรงเริ่มต้นการสร้างสรรค์ แล้วหลังจากนั้นก็ทรงทำให้มัน
บังเกิดขึ้นมาอีก? และใครเล่าที่ทรงประทอนปัจจัยยังชีพแก่ผู้เจ้าจากฟาก
ฟ้าและแผ่นดิน? อย่างนี้แล้วยังมีสิ่งเคารพบูชาอื่นใดนอกไปจากพระเจ้า
อีกหรือ?” จึงบอกพวกเขาว่า “จงนำหลักฐานมาถ้าพวกท่านเป็นผู้พูด
ความจริง

⁶⁵ จึงบอกพวกเขาว่า “ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินมีความ
รู้ในเรื่องสิ่งที่มองไม่เห็นนอกไปจากพระเจ้า” พวกเขาเหล่านั้นไม่รู้ตัว

เองจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาเมื่อใด ⁶⁶ แต่ความรู้ในเรื่องโลกหน้าของ
คนเหล่านี้ได้สูญหายไปหมดแล้ว ไม่เพียงเท่านั้น พวกเขายังสงสัยเกี่ยว
กับมัน อีกทั้งยังมีติดบอดต่อเรื่องนี้ด้วย ⁶⁷ บรรดาผู้ปฏิเสฐศรัทธาธรรมกล่าวว่า
“เมื่อเราและบรรดาบรรพบุรุษของเรากลายเป็นดินไปแล้ว เราจะถูกทำให้ออกมาอีกกระนั้นหรือ?” ⁶⁸ เราเคยถูกบอกถึงเรื่องนี้มาก่อนแล้วเช่นเดียวกับ
บรรพบุรุษของเรา เรื่องนี้มีโชะอะไรนอกไปจากคำบอกเล่าที่ได้ยินมา
ตั้งแต่ครั้งโบราณ” ⁶⁹ จึงบอกพวกเขาว่า “จงเดินทางไปในแผ่นดินและดู
ว่าผลสุดท้ายของผู้ทำบาปนั้นเป็นอย่างไร?”

⁷⁰ (โอนบี) จงอย่าโสกเศร้าต่อพวกเขาและจงอย่าเป็นทุกข์ต่อสิ่งที่
พวกเขาวางแผน ⁷¹ พวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดเล่าที่คำชู้นี้จะเกิดขึ้น ถ้า
ท่านเป็นคนพูดจริง?” ⁷² จึงบอกพวกเขาว่า “ไม่ต้องสงสัย ส่วนหนึ่งของการ
ลงโทษที่พวกท่านเร่งเร้าให้มันเกิดขึ้นนั้นกำลังใกล้พวกท่านเข้ามา
ทุกทีแล้ว” ⁷³ แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงโอบอ้อมอารียิ่งต่อปวง
มนุษย์ แต่พวกเขาส่วนมากไม่รู้คุณ ⁷⁴ แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้าทรง
รู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในอกของพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย ⁷⁵ ไม่มีสิ่งใดที่
เป็นสิ่งที่เร้นลับในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินไม่ได้ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์
อันชัดแจ้ง

⁷⁶ แท้จริง กุรอานนี้ได้อธิบายให้พวกลูกหลานอิสรออีลรู้สิ่งต่างๆซึ่งใน
นั้นส่วนมากแล้วเป็นเรื่องที่พวกเขาขัดแย้งกัน ⁷⁷ และแท้จริง นี่คือทางนำ
และความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา ⁷⁸ แน่นอน พระผู้อภิบาลของเจ้า
จะทรงตัดสินระหว่างคนเหล่านี้โดยคำบัญชาของพระองค์ และพระองค์
เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ ⁷⁹ ดังนั้น (โอนบี) เจ้าจงวางใจในพระเจ้า
แท้จริง เจ้าอยู่บนสัจธรรมอันชัดแจ้งแล้ว ⁸⁰ เจ้าไม่อาจทำให้คนตายได้ยืน
และเจ้าไม่อาจทำให้คนหูหนวกได้ยินการเรียกร้องของเจ้าเมื่อพวกเขา
หันหลังให้และวิ่งหนีไปจากเจ้า ⁸¹ และเจ้าก็มิอาจนำทางคนตาบอดออก

จากการหลงผิดของพวกเขา เจ้าทำให้คนฟังเจ้าได้ก็แต่ผู้ศรัทธาในสิ่งที่เราปรารถนาและยอมจำนนต่อเราโดยสิ้นเชิง

⁸² เมื่อเวลาแห่งประกาศิตของเรามาถึงพวกเขา เราจะนำ “ดาบปิยะ”^{*} จากแผ่นดินออกมายังพวกเขา มันจะพูดแก่พวกเขาว่ามนุษย์ไม่ได้เชื่อมั่นในสัญญาณทั้งหลายของเรา ⁸³ ในวันนั้น เราจะรวบรวมผู้คนจากทุกกลุ่มชนที่ถือว่าสิ่งที่เราปรารถนาเป็นเรื่องเท็จ แล้วพวกเขาจะถูกจัดเตรียมไว้เป็นพวกๆ ⁸⁴ จนกระทั่งเมื่อพวกเขาทั้งหมดได้มาถึง พระองค์จะทรงกล่าวว่า “พวกเจ้าปฏิเสธสิ่งที่เราปรารถนามากระนั้นหรือในขณะที่พวกเจ้าไม่มีความรู้? หรืออะไรบ้างที่พวกเจ้ากำลังทำอยู่?” ⁸⁵ และการลงโทษที่กล่าวไว้จะเกิดขึ้นแก่พวกเขาเพราะความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้ แล้วพวกเขาจะไม่อาจกล่าวถ้อยคำอะไรได้ ⁸⁶ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าเราได้กำหนดเวลากลางคืนไว้ให้พวกเขาได้พักผ่อนและได้ทำให้กลางวันสว่างไสว? แท้จริงแล้ว ในนั้นมีสัญญาณหลายอย่างสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา

⁸⁷ ในวันที่แดดรูกาเปา บรรดาผู้อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะดิ้นตระหนกตกใจกลัว ยกเว้นบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงประสงค์จะคุ้มครอง และทั้งหมดจะมาอยู่ต่อหน้าพระองค์ด้วยความถ่อมตน ⁸⁸ สู้เจ้าเห็นภูเขาและสู้เจ้าคิดว่ามันถูกตรึงไว้อย่างมั่นคง แต่(ในวันนั้น) มันจะล่องลอยเหมือนเมฆ นี่เป็นการทำงานแห่งอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงบัญชาทุกสิ่ง แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรู้ถึงสิ่งที่สู้เจ้ากระทำ ⁸⁹ ใครที่มาด้วยความดีจะได้รับ

* ในตอนที่พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ทรงตัดสินใจที่จะยุติประวัติศาสตร์ปัจจุบันของโลก จะมีสัญญาณพิเศษบางอย่างเกิดขึ้นเพื่อนำไปสู่ขั้นสุดท้าย หนึ่งในสัญญาณนั้นคือการปรากฏตัวของ “ดาบปิยะ” สาสน์ที่ถูกนำมาโดยมนุษย์และผู้คนไม่ยอมรับจะถูกประกาศโดยดาบปิยะ บางทีระบบการโทรคมนาคมสมัยใหม่อาจหมายถึงดาบปิยะก็ได้ นี่เป็นระฆังที่ประกาศถึงการสิ้นสุดช่วงเวลาของการทดสอบ มิใช่การเริ่มต้นของมัน

การตอบแทนที่ดีกว่านั้น และพวกเขาจะได้รับการช่วยเหลือให้พ้นจากความหวาดกลัวของวันนั้น ⁹⁰ ส่วนผู้ใดมาด้วยความชั่ว ใบบนหน้าของพวกเขาจะถูกเผาไหม้ไฟ สูเจ้าจะไม่ได้รับการตอบแทนตามที่สูเจ้าได้กระทำไว้กระนั้นหรือ?

⁹¹ (โอ มุฮัมมัด จงบอกพวกเขา) “ฉันถูกบัญชาให้เคาะพลัการะพระผู้อภิบาลของเมืองนี้ผู้ทรงทำให้มันเป็นที่ต้องห้ามและผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่ง และฉันได้ถูกบัญชาให้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ภักดีต่อพระองค์ ⁹² และต้องอ่านกรุอาอัน” ผู้ใดปฏิบัติตามทางนำ เขาก็ปฏิบัติตามมันเพื่อผลดีของเขาเอง ส่วนผู้หลงผิดนั้น จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ฉันเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือนคนหนึ่งเท่านั้น” ⁹³ และจงบอกพวกเขาว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า ไม่ช้า พระองค์จะทรงแสดงสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ให้พวกท่านได้เห็น แล้วพวกท่านจะรู้ และพระผู้อภิบาลของพวกท่านมิได้เฉยเมยต่อสิ่งที่พวกท่านกระทำ”

28 เรื่องราว

อัล-เกาะศ็อส

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฏอ ซีน มีม

² เหล่านี้คือข้อความทั้งหลายจากคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่างๆ ชัดเจน ³ เราจะเล่าเรื่องราวบางตอนของมุซาและฟาโรห์แก่เจ้าด้วยความจริงเพื่อคนที่จะศรัทธา ⁴ แท้จริง ฟาโรห์ทำตัวโอหังในแผ่นดินและได้แบ่งผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้นเป็นพวกๆ ซึ่งหนึ่งในพวกนี้เขาต้องการที่จะทำให้อ่อนแอด้วยการฆ่าลูกชายของพวกเขาและไว้ชีวิตลูกสาวของพวกเขา แท้จริงแล้วเขาเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ก่อความเสียหาย ⁵ เราปรารถนาที่จะแสดงความ

โปรตปรานแก่บรรดาผู้ถูกกดขี่ในแผ่นดินและทำให้พวกเขาเป็นผู้นำ และทำให้พวกเขาเป็นผู้สืบทอด(ความโปรตปรานของเรา) ⁶ และให้อำนาจพวกเขาในแผ่นดิน และเพื่อที่ฟาโรห์และฮามานและไพร่พลของเขาทั้งสองได้เห็นสิ่งที่พวกเขาแล้ว

⁷ เราได้ตลใจแม่ของมุชาว่า “จงให้นมเขาดื่ม และเมื่อเจ้ากลัวว่าเขาจะได้รับอันตราย ดังนั้น จงนำเขาไปลอยในแม่น้ำ และจงอย่ากลัวและจงอย่าโสโคร้า เพราะเราจะนำเขากลับมายังสูเจ้าและจะทำให้เขาเป็นหนึ่งในบรรดาศาสนทูต” ⁸ หลังจากนั้น คนของฟาโรห์ได้เก็บเขาขึ้นมา(จากแม่น้ำ) เพื่อที่เขาจะได้เป็นศัตรูของคนเหล่านั้นและสร้างความขมขื่นให้แก่พวกเขา แท้จริง ฟาโรห์และฮามานและไพร่พลของเขาทั้งสองเป็นพวกทำผิด ⁹ ภรรยาของฟาโรห์กล่าวแก่เขาว่า “เขาเป็นที่เย็นตาแก่ฉันและแก่ท่าน จงอย่าฆ่าเขา บางที เขาอาจจะจะเป็นประโยชน์ต่อเราหรือเราอาจจะรับเขามาเป็นลูกก็ได้” แต่พวกเขาไม่รู้ถึงผลสุดท้าย

¹⁰ หัวใจของแม่ของมุชาเต็มไปด้วยความวิตก นางเกือบเปิดเผยตัวตนของเธอแล้วหากเราไม่ทำให้หัวใจของนางเข้มแข็งเพื่อที่นางจะได้มีศรัทธา(ในคำสัญญาของเรา) ¹¹ นางได้บอกพี่สาวของมุชาว่า “จงตามไปดูเขาด้วย” ดังนั้น เธอจึงได้เฝ้าคอยดูอยู่ห่างๆเหมือนคนแปลกหน้าโดยไม่มีใครสังเกต ¹² เราได้ทำให้เขาปฏิเสธแม่นมทุกคน (เมื่อเห็นดังนั้น) พี่สาวของเขาจึงได้บอกพวกเขาว่า “จะให้ฉันบอกพวกท่านถึงคนในครอบครัวหนึ่งที่จะเลี้ยงดูเขาให้ท่านด้วยความรักและเอาใจใส่แก่เขาไหม?” ¹³ ดังนั้น เราได้นำมุชากลับมาสู่มแม่ของเขาอีกเพื่อที่นางจะได้สบายใจและไม่เศร้าโศกอีกต่อไป และเพื่อนางจะได้รู้ว่าสัญญาของพระเจ้านั้นเป็นความจริง แต่คนส่วนใหญ่ไม่รู้ ¹⁴ เมื่อมุชาโตขึ้นเป็นหนุ่มและเป็นผู้ใหญ่ เราได้ประทานภูมิปัญญาในการตัดสินและความรู้แก่เขา นี่คือการที่เรตอบแทนผู้ทำความดี

¹⁵ (วันหนึ่ง) เขาได้ไปในเมืองในตอนที่ไม่ได้สังเกต ที่นั่น เขา

ได้เห็นผู้ชายสองคนต่อสู้กัน คนหนึ่งเป็นคนของพวกเขาและอีกคนหนึ่งเป็นคนของพวกเขาศัตรูของเขา คนที่เป็นพวกของเขาได้ร้องขอให้เขาช่วยเหลือในการต่อสู้กับคนที่เป็นพวกศัตรูของเขา ดังนั้น มูซาได้ตบเขาและทำให้เขาเสียชีวิต (เมื่อเห็นดังนั้น) มูซาจึงได้กล่าวว่า “นี่เป็นงานของชาตาน มันเป็นศัตรูและผู้ชักนำให้หลงผิดอย่างชัดเจน” ¹⁶ ดังนั้น เขาจึงวิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันได้ทำผิดต่อตัวฉันเอง ดังนั้น โปรดให้อภัยฉันด้วยเถิด” ดังนั้น พระเจ้าได้ทรงให้อภัยเขา เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹⁷ มูซาได้กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ด้วยความโปรดปรานที่พระองค์ทรงประทานแก่ฉันนี้ ฉันจะไม่เป็นผู้ช่วยเหลือคนทำผิดอีกต่อไป”

¹⁸ เช้าวันรุ่งขึ้น ขณะที่เขากำลังเดินอยู่ในสภาพของความกลัวและระแวงระวังอยู่ในเมือง ทันใดนั้น เขาได้เห็นชายคนเดิมที่ขอความช่วยเหลือจากเขาเมื่อวานนี้กำลังร้องขอให้เขาช่วยเหลืออีก มูซาจึงได้กล่าวแก่เขาว่า “เจ้ามันคนหลงผิดชัดๆ” ¹⁹ เมื่อมูซาจะเข้าไปจับคนที่เป็นศัตรูของเขาทั้งสอง คนผู้นั้นก็ร้องออกมาว่า “มูซา ท่านจะฆ่าฉันเหมือนกับที่ท่านได้ฆ่าคนเมื่อวานนี้กระนั้นหรือ? ท่านอยากจะเป็นผู้กดขี่ในแผ่นดินนี้และไม่อยากจะเป็นผู้เปลี่ยนแปลงอะไรให้ดีขึ้นกระนั้นหรือ?” ²⁰ หลังจากนั้นได้มีชายผู้หนึ่งวิ่งออกมาจากอีกมุมหนึ่งของเมืองอย่างรีบเร่งและกล่าวว่า “มูซา พวกเจ้าหน้าที่กำลังวางแผนที่จะฆ่าท่าน ดังนั้น จงออกไปจากที่นี่เสีย ฉันเป็นผู้หวังดีต่อท่าน” ²¹ ดังนั้น มูซาจึงได้ออกไปจากเมืองด้วยความกลัวและระแวงระวัง และเขาได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดทรงช่วยฉันให้พ้นจากหมู่ผู้ชั่วร้ายด้วยเถิด”

²² เมื่อมูซามุ่งหน้าไปยังมิดยัน เขากล่าวว่า “ฉันหวังว่าพระผู้อภิบาลของฉันจะทรงนำฉันไปสู่หนทางที่ถูกต้อง” ²³ และเมื่อเขามาถึงบ่อน้ำแห่งมิดยัน เขาเห็นคนกลุ่มหนึ่งกำลังให้น้ำสัตว์เลี้ยงอยู่ และเขายังเห็นผู้หญิงสองคนยืนกุมสัตว์เลี้ยงของพวกเธออยู่ห่างจากคนเหล่านั้น เขา

จึงถามว่า “เธอทั้งสองกังวลอะไรหรือ?” ทั้งสองจึงได้กล่าวว่า “เราไม่สามารถให้น้ำแก่สัตว์เลี้ยวของเราได้จนกว่าคนเลี้ยวแกะเหล่านั้นจะเอาสัตว์เลี้ยวของเราออกไป และพ่อของเราก็คือเป็นคนแก่มากแล้ว” ²⁴ ดังนั้น มูซาจึงได้ให้น้ำฝูงสัตว์แทนเธอทั้งสอง หลังจากนั้น เขาได้หันไปหาสถานที่ร่มแห่งหนึ่งและกล่าวว่า “โอ้ พระผู้อภิบาล ฉันต้องการสิ่งดีใดๆ ก็ได้ที่พระองค์จะทรงประทานแก่ฉัน” ²⁵ (หลังจากนั้น) หญิงหนึ่งในสองคนนั้นได้มาหาเขาด้วยความเหนียมอายและกล่าวว่า “พ่อของฉันขอให้ท่านไปหาเพื่อตอบแทนท่านที่ได้ช่วยให้ฉันสัตว์แทนเรา” เมื่อมูซาไปหาพ่อของหญิงสาวทั้งสองและเล่าเรื่องทั้งหมดให้เขาฟัง เขาก็กล่าวว่า “ไม่ต้องกลัว เพราะว่าเจ้าได้หนีออกมาจากพวกคนชั่วนั้นแล้ว” ²⁶ หนึ่งในสองสาวนั้นได้กล่าวแก่พ่อของเธอว่า “พ่อคะ จ้างคนผู้นี้ไว้ช่วยทำงานเถิด เพราะคนดีที่ท่านจะจ้างไว้ก็คือคนที่แข็งแรงและไว้วางใจได้” ²⁷ พ่อของนางได้กล่าวแก่มูซาว่า “ฉันจะยกลูกสาวของฉันหนึ่งในสองคนนี้ให้แต่งงานกับเจ้าถ้าหากว่าเจ้าทำงานให้ฉันเป็นเวลาแปดปี และถ้าหากเจ้าต้องการ เจ้าก็สามารถต่อจนครบสิบปีได้ ฉันไม่ต้องการที่จะเข้มงวดกับเจ้านัก หากพระเจ้าทรงประสงค์ เจ้าจะเห็นว่าฉันเป็นคนที่ยุติธรรมคนหนึ่ง” ²⁸ มูซาได้ตอบว่า “นั่นเป็นข้อตกลงระหว่างฉันกับท่าน อันไหนในสัญญาทั้งสองนี้ที่ฉันปฏิบัติครบ ขอจงอย่าสร้างความไม่เป็นธรรมต่อฉัน และพระเจ้าทรงเป็นพยานต่อสิ่งที่เราได้ตกลงกัน”

²⁹ หลังจากที่มูซาปฏิบัติตามสัญญาครบแล้ว เขาได้ออกเดินทางพร้อมกับครอบครัวของเขา เขาสังเกตเห็นแสงไฟตรงภูเขาซีนาย เขาจึงได้กล่าวกับครอบครัวของเขาว่า “จงอยู่ที่นี้ ฉันเห็นแสงไฟ ฉันอาจจะนำข่าวบางอย่างจากที่นั่นมาหรือเอาคบไฟสักต้นหนึ่งมาให้พวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจะได้ทำความอบอุ่นให้ตัวเอง” ³⁰ เมื่อเขามาถึงที่นั่น ได้มีเสียงเรียกออกมาจากต้นไม้ต้นหนึ่งตรงบริเวณที่ได้รับความจำเริญทางด้านขวาของหุบเขาว่า “มูซาเอ๋ย ฉันคือพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” ³¹ จงโยน

“ไม่เท้าของเจ้าลงไป” เมื่อมุซาเห็นไม่เท้าเคลื่อนไหวเหมือนงู เขาก็หันหลังหนีและไม่ยอมแม้แต่จะหันกลับมาดู (จึงมีเสียงกล่าวออกมาอีกว่า) “มุซาเอ๋ย จงกลับมาและจงอย่ากลัว เจ้าจะปลอดภัย ³² จงเอามือของเจ้าล้วงเข้าไปในอกของเจ้า มันจะออกมาขาวสว่างโดยไม่เป็นอันตรายใดๆ แก่เจ้า และจงพับแขนของเจ้าไว้แนบตัวเพื่อขจัดความกลัว และนั่นคือสัญญาณอันชัดแจ้งสองอย่างจากพระผู้อภิบาลของเจ้าที่จะไปแสดงแก่ฟาโรห์และพวกขุนนางของเขา แท้จริง พวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืน”

³³ มุซากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน ฉันได้ฆ่าพวกเขาไปคนหนึ่งฉันกลัวว่าเขาจะฆ่าฉัน ³⁴ และฮารูนพี่ชายของฉันก็พูดจาคล่องแคล่วกว่าฉัน ดังนั้น ขอได้โปรดส่งเขามากับฉันในฐานะผู้ช่วยเพื่อที่เขาจะได้ช่วยฉัน เพราะฉันกลัวว่าพวกเขาจะปฏิเสธฉัน” ³⁵ พระองค์ทรงกล่าวว่า “เราจะทำให้แขนของเจ้าเข้มแข็งด้วยพี่ชายของเจ้าและจะให้อำนาจแก่เจ้าทั้งสองจนพวกเขาไม่สามารถที่จะทำร้ายเจ้าทั้งสองได้ จงไปกับสัญญาณของเรา เจ้าทั้งสองและผู้ปฏิบัติตามเจ้าจะเป็นผู้ชนะ”

³⁶ เมื่อมุซาได้มายังคนเหล่านั้นพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้งของเรา พวกเขา กล่าวว่า “นี่มิใช่อะไรนอกไปจากมายากลจอมปลอม และเราไม่เคยได้ยินเรื่องเช่นนี้ในสมัยบรรพบุรุษของเรามาก่อน” ³⁷ มุซากล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงรู้ดีถึงผู้ที่มากับทางนำจากพระองค์ และพระองค์เท่านั้นที่รู้ว่าใครจะได้รับที่พำนักที่ดีในบั้นปลาย แท้จริง ผู้ธรรมนั้นไม่เคยได้รับความสำเร็จที่แท้จริง” ³⁸ ฟาโรห์กล่าวว่า “เสนาบดีทั้งหลาย ข้าไม่รู้จักพระเจ้าอื่นใดของพวกเจ้านอกไปจากตัวข้าเอง ฮามาน จงเผอิฐไว้ให้ข้า แล้วจงสร้างหอสูงให้ข้าเพื่อที่ข้าจะได้ขึ้นไปดูพระเจ้าของมุซา เพราะข้าถือว่าเขาเป็นผู้โกหก”

³⁹ เขาและไพร่พลของเขาโยสโธฮิงโนแผ่นดินอย่างไม่เป็นธรรมโดยไม่มีสิทธิ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะไม่ถูกนำกลับมายังเรา ⁴⁰ ดังนั้น เราจึงได้เอาชีวิตพวกเขาและโยนพวกเขาไปในทะเล แล้วดูเถิดว่าชะตา

กรรมของบรรดาผู้ทำความผิดเป็นเช่นใด ⁴¹ เราได้ทำให้พวกเขาเป็นผู้นำที่เชิญชวนผู้คนไปสู่ไฟนรก และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือใดๆ ⁴² เราได้ทำให้การสาปแช่งติดตามพวกเขาไปในโลกนี้ และในวันแห่งการพิพากษา พวกเขาจะรวมอยู่ในหมู่ผู้ที่มีสภาพน่าขยะแขยง ⁴³ หลังจากที่เราได้ทำลายชนรุ่นก่อนหน้านี้ไปหลายรุ่นแล้ว เราได้ประทานคัมภีร์แก่มุซาซึ่งเราได้ทำให้มันเป็นทีประจักษ์แก่มนุษย์ และเป็นทางนำและความเมตตาเพื่อพวกเขาจะได้รับบทเรียน

⁴⁴ (โอมุฮัมมัด) เจ้ามิได้อยู่ทางด้านตะวันตกของภูเขาเมื่อเราได้ประทานคำบัญชาของเราแก่มุซาและเจ้ามิได้อยู่ในหมู่ผู้เห็นเหตุการณ์ ⁴⁵ แต่หลังจากเขา(จนกระทั่งถึงสมัยของเจ้า)เราได้ให้ผู้คนอีกหลายรุ่นที่มีอายุยืนยาว และเจ้าเองไม่ได้อยู่ในหมู่ชาวมัดยันและอ่านสิ่งที่เราประทานมาแก่พวกเขา แต่เราต่างหากที่ส่งบรรดาศาสนทูตมา ⁴⁶ และเจ้ามิได้อยู่ข้างภูเขาเมื่อเราได้เรียกมุซา แต่เราได้ส่งเจ้ามาเป็นความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า เพื่อที่เจ้าจะได้เตือนบรรดาผู้ที่ไม่มีผู้ตักเตือนมาก่อนหน้าเจ้า เพื่อที่พวกเขาจะได้ตริตรอง ⁴⁷ และเมื่อทุกขภัยเกิดขึ้นแก่พวกเขาอันเนื่องมาจากสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ พวกเขาจะได้ไม่พูดว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ถ้าพระองค์ทรงส่งศาสนทูตคนหนึ่งมายังพวกเรา เราจะได้ปฏิบัติตามศาสน์ของพระองค์และจะได้เป็นผู้ศรัทธา” ⁴⁸ แต่เมื่อสัจธรรมจากเรามายังพวกเขาแล้ว พวกเขาได้กล่าวว่า “ทำไม เขา(นบีมุฮัมมัด)จึงไม่ได้รับเหมือนอย่างที่มีมุซาได้รับ?” แต่พวกเขาไม่ได้ปฏิเสธสิ่งที่ถูกประทานแก่มุซาก่อนหน้านี้อะไร? พวกเขากล่าวว่า “ทั้งสองอย่างนี้(มุซาและมุฮัมมัด)เป็นมายากลที่สับสนนูนซึ่งกันและกัน” และพวกเขา กล่าวว่า “เราไม่เชื่อทั้งสองนี้”

⁴⁹ (โออันบิ) จงบอกพวกเขาว่า “ดังนั้น พวกท่านจงเอาคัมภีร์เล่มหนึ่งจากพระเจ้าที่เป็นทางนำที่ดีกว่าสองเล่มนี้มาถ้าหากสิ่งที่พวกท่านพูดเป็นความจริง” ⁵⁰ แต่ถ้าหากพวกเขาไม่ตอบสนองคำเรียกร้องของเจ้า

ดังนั้น เจ้าจึงรู้ไว้เถิดว่าพวกเขาเป็นผู้ปฏิบัติตามอาณัติฝ่ายต่ำของ พวกเขาเอง และใครเล่าที่หลงผิดยิ่งไปกว่าคนที่ปฏิบัติตามอาณัติฝ่ายต่ำของตัวเองโดยไม่ได้รับทางนำจากพระเจ้า? แท้จริง พระเจ้าไม่ทรง นำทางผู้อธรรม ⁵¹ เราได้ให้ถ้อยคำตักเตือนแก่พวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า เพื่อที่พวกเขาจะได้ตรึกรตรอง

⁵² บรรดาผู้ที่เราได้ประจานคัมภีร์ก่อนหน้านี้ศรัทธามัน(กูราน) ⁵³ และเมื่อมันได้ถูกอ่านให้แก่พวกเขา พวกเขาก็ก้าวว่า “เราศรัทธามัน แท้จริง มันคือสัจธรรมจากพระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง เราได้นอบน้อม ยอมจำนนมาก่อนหน้านี้แล้ว” ⁵⁴ พวกเขาเหล่านี้จะได้รับรางวัลตอบแทน สองครั้งสำหรับสิ่งที่พวกเขาอดทนและพวกเขาขจัดความชั่วด้วยความ ดีและพวกเขาใช้ภัยจากสิ่งที่เราได้ประจานแก่พวกเขา ⁵⁵ และเมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องราวอะไรสักอย่าง พวกเขาก็ออกห่างจากมันและกล่าวว่า “การกระทำของเราก็เป็นของเราและการกระทำของพวกเขาเป็นของพวกเขา ท่าน สันติจึงมีแต่พวกเขา เราไม่ขอเกี่ยวข้อกับพวกโจรเขลาบงกช ด้วยหรอก” ⁵⁶ (โอินบี) เจ้าไม่สามารถนำทางผู้ที่เจ้ารักได้ แต่พระเจ้าทรง ประทานทางนำแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และพระองค์ทรงรู้ดีที่สุดถึงผู้ ที่จะได้รับทางนำ

⁵⁷ พวกเขากล่าวว่า “ถ้าพวกเราปฏิบัติตามทางนำนี้ร่วมกับท่าน เรา จะถูกกระชากออกไปจากแผ่นดินของเรา” แต่เราไม่ได้ทำให้พวกเขา อาศัยอยู่ในสถานที่อันปลอดภัยและประทานผลไม่ทุกชนิดเป็นปัจจัย ยังชีพจากเรากระนั้นหรือ? แต่พวกเขาส่วนมากกลับไม่รู้ถึงสิ่งนี้

⁵⁸ ก็เมืองแล้วที่เราได้ทำลายไปเพราะในเมื่อนั้นหลงล่าพองในความ เป็นอยู่ของตัวเอง ดังนั้น จงดูที่อยู่อาศัยของพวกเขาซึ่งมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่มีคนอาศัยหลังจากพวกเขา ในที่สุด เราเท่านั้นที่ได้เป็นผู้สืบทอดของพวกเขา ⁵⁹ พระผู้อภิบาลของเจ้าจะไม่ทำลายหมู่ชนใด จนกว่าพระองค์จะได้ส่งศาสนทูตมายังใจกลางเมืองนั้นเพื่อสาธยายว่าจะ

ที่เราประทานแก่พวกเขา และเราไม่ได้ทำลายเมืองใดจนกว่าชาวเมืองนั้นได้กลายเป็นคนทำผิดไปแล้ว

⁶⁰ อะไรก็ตามที่สุเจ้าได้รับในชีวิตนี้มีโชะไรนอกจากแค่เพียงปัจจัยยังชีพสำหรับชีวิตโลกนี้และเครื่องประดับประดาของมันเท่านั้น แต่ที่พระเจ้านั้นดีกว่าและยังยืนกว่า สุเจ้าไม่เข้าใจหรือ? ⁶¹ คนที่เราได้ให้สัญญาที่ดีแก่เขาซึ่งเขาจะได้พบมันอย่างแน่นอนนั้นจะเหมือนกับคนที่เราให้แต่เพียงปัจจัยแห่งชีวิตโลกนี้และคนที่ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพจะถูกนำมา(ต่อหน้าพระเจ้า)เพื่อการลงโทษกระนั้นหรือ?

⁶² ในวันนั้น พระองค์จะทรงเรียกพวกเขาและถามว่า “ไหนเล่า บรรดาผู้ที่สุเจ้าอ้างว่าเป็นภาคีของฉัน?” ⁶³ และบรรดาผู้ที่ถูกตัดสินไปแล้วจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา คนเหล่านี้คือผู้ที่ทำให้เราหลงผิด เราได้นำพวกเขาให้หลงผิดเพราะเราเองก็หลงผิดเช่นเดียวกัน เราขอยืนยันต่อพระองค์ว่าเราไม่เกี่ยวข้อง与他们พวกเขา ไม่ใช่เราที่พวกเขาเคารพสักการะ”

⁶⁴ หลังจากนั้น พวกเขาจะถูกบอกว่า “จงร้องเรียกผู้ที่สุเจ้าถือว่าเป็นภาคีชี” พวกเขาจะร้องเรียกพวกมัน แต่พวกมันไม่ตอบ และพวกเขาจะเห็นการลงโทษ ถ้าพวกเขาปฏิบัติตามทางนำก็จะเป็นการดี ⁶⁵ ในวันนั้น พระองค์จะทรงเรียกพวกเขาและถามว่า “สุเจ้าได้ตอบบรรดาศาสนทูตของเราอย่างไร? ⁶⁶ ในวันนั้น พวกเขาจะนึกคำพูดอะไรไม่ออก และพวกเขาก็ไม่สามารถปรึกษากันได้ ⁶⁷ แต่ส่วนผู้สำนึกผิดและศรัทธาและกระทำความดีนั้นสามารถหวังว่าจะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ได้รับความสำเร็จ

⁶⁸ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงสร้างสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงเลือก การเลือกนั้นไม่ใช่เรื่องสำหรับพวกเขา พระเจ้าทรงมหาบริสุทธิ์และทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาดังภาคีกับพระองค์ ⁶⁹ พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเขาซ่อนเร้นไว้ในหัวใจของพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย ⁷⁰ พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอก

ไปจากพระองค์ การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของพระองค์ทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า อำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์และยังพระองค์ที่ผู้เจ้าทั้งหมดจะถูกนำกลับไป

⁷¹ (ไอ้คนปรี) จงถามพวกเขาว่า “บอกฉันหน่อยซิ ถ้าหากพระเจ้าทรงยืดเวลากลางคืนออกไปสำหรับพวกท่านจนกระทั่งถึงวันแห่งการพิพากษา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดเล่านอกจากพระเจ้าที่จะนำแสงสว่างมายังพวกท่าน? แล้วพวกท่านยังไม่ได้ยินอะไรอีกหรือ?” ⁷² จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเคยพิจารณาบ้างหรือไม่ว่าถ้าพระเจ้าทรงทำให้กลางวันมีตลอดไปสำหรับพวกท่านจนกระทั่งถึงวันแห่งการพิพากษา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดเล่านอกจากพระเจ้าที่จะนำกลางวันมายังพวกท่านเพื่อที่พวกท่านจะได้พักผ่อนในตอนกลางวัน? แล้วพวกท่านยังไม่ได้ยินอะไรอีกหรือ?” ⁷³ ด้วยความเมตตาของพระองค์ที่พระองค์ทรงทำให้มีกลางวันและกลางคืนสำหรับพวกท่านเพื่อที่พวกท่านจะได้พักผ่อนในตอนกลางวันและแสวงหาความโปรดปรานของพระองค์(ในตอนกลางวัน)เพื่อที่พวกท่านจะได้ขอบคุณ

⁷⁴ และในวันนั้น พระองค์จะทรงเรียกพวกเขาและถามว่า “ไหนเล่าบรรดาภาคีของฉันที่ผู้เจ้ากล่าวอ้างกันขึ้นมา?” ⁷⁵ และเราจะนำเอาพยานคนหนึ่งออกมาจากทุกประชาชาติ และเราจะกล่าวว่า “จงนำหลักฐานของสุเจ้ามา” แล้วพวกเขาก็ได้รู้ว่าธรรมะนั้นเป็นของพระเจ้าและความเท็จที่พวกเขาถูกขึ้นนั้นจะมลายหายไป

⁷⁶ กอรูนก็เป็นหนึ่งในหมู่ชนของมุซา แต่เขาได้ทรยศต่อคนเหล่านั้น และเราได้ประทานสมบัติแก่เขามากมายจนคนที่แข็งแกร่งกลุ่มหนึ่งก็ยังแบกกุญแจสมบัตินั้นไม่ไหว ครึ่งหนึ่ง คนของเขาได้กล่าวแก่เขาว่า “จงอย่าหยิ่งผยองเพราะพระเจ้าไม่ทรงรักผู้หยิ่งผยอง” ⁷⁷ จงใช้สิ่งที่พระเจ้าได้ประทานแก่ท่านแสวงหาที่พำนักแห่งโลกหน้า และจงอย่าลืมนส่วนของท่านในโลกนี้ และจงทำดีต่อผู้อื่นเช่นเดียวกับที่พระเจ้าได้ทรงทำดีต่อ

ท่าน และจงอย่าก่อความเสียหายในแผ่นดิน แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงรักผู้ก่อความเสียหาย”

⁷⁸ แต่เขาตอบว่า “ทั้งหมดที่ฉันได้มานั้นก็เนื่องจากความรู้ที่ฉันมีอยู่” เขาไม่รู้หรือว่าก่อนหน้านี้พระเจ้าได้ทรงทำลายหลายหมู่ชนที่มีอำนาจเข้มแข็งและมีความมั่งคั่งมากกว่าเขามาแล้ว? และผู้ทำผิดไม่ต้องออกมาอธิบายเกี่ยวกับบาปของพวกเขา

⁷⁹ วันหนึ่ง เขาได้ออกมาหาผู้คนของเขาในสภาพโอดอาหุรรหา บรรดาผู้แสวงหาชีวิตแห่งโลกนี้ได้กล่าวว่า “ถ้าเรามีเหมือนอย่างที่กอรูนมีก็ดีนะ เขาช่างเป็นคนที่โชคดียิ่ง” ⁸⁰ แต่บรรดาผู้มีความรู้กล่าวว่า “ความวิบัติจะเกิดแก่พวกท่านต่างหาก การตอบแทนของพระเจ้านั้นดีกว่าสำหรับผู้ศรัทธาและกระทำความดี และผลบุญอันนี้จะไม่มีการได้รับนอกจากบรรดาผู้อดทน”

⁸¹ ดังนั้น เราจึงให้แผ่นดินสูบเขาและที่อาศัยของเขาถูกสูบจมลงไป ไม่มีใครสามารถช่วยเหลือเขาให้พ้นจากพระเจ้าและเขาก็ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ⁸² ส่วนผู้ที่อยากจะมีฐานะเหมือนเขาเมื่อวานนี้ได้พูดว่า “อนิจจา เราได้ล้มไปแล้วว่าพระเจ้าทรงประทานปัจจัยอย่างกว้างขวางและจำกัดมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากบรรดาบ่าวของพระองค์ หากพระองค์มีทรงปราณีเรา พระองค์จะทรงทำให้เราจมลงไปใต้ดินด้วย” อนิจจา บรรดาผู้ปฏิเสธนั้นไม่มีวันเจริญรุ่งเรือง”

⁸³ สำหรับที่พำนักแห่งโลกหน้านั้น เราจะเตรียมมันไว้สำหรับบรรดาผู้ไม่แสวงหาความสูงส่งในแผ่นดินและไม่ก่อความเสียหาย และสิ่งที่ดีในบันปลายนั้นมิใช่สำหรับผู้ยาเกรงพระเจ้า ⁸⁴ ใครก็ตามที่ทำความดีจะได้รับการตอบแทนที่ดีกว่านั้น และผู้ใดทำความชั่วจะได้รับการตอบแทนตามที่พวกเขาได้กระทำ

⁸⁵ (ไอ้คนปี่) พระผู้ทรงมอบกุรอานนี้แก่เจ้ารับผิดชอบจะทรงนำเจ้ากลับไปสู่จุดหมายปลายทางที่ประสบความสำเร็จ จงบอกคนเหล่านี้ว่า “พระ

ผู้อภิบาลของฉันทรงรู้ดีที่สวดว่าผู้ใดได้รับทางนำและผู้ใดอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง” ⁸⁶ เจ้าไม่เคยหวังมาก่อนว่าคัมภีร์นี้จะถูกประทานแก่เจ้า แต่ด้วยความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า เจ้าจึงได้รับมัน ดังนั้น จงอย่าเป็นผู้ช่วยเหลือบรรดาผู้ปฏิเสธ ⁸⁷ จงอย่าปล่อยให้พวกเขาหันเหเจ้าออกจากสัจธรรมของพระเจ้าหลังจากที่มันได้ถูกประทานมายังเจ้า จงเชิญชวนผู้คนไปยังพระผู้อภิบาลของเจ้าและจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้บูชาเทวรูป ⁸⁸ และจงอย่าวิงวอนต่อสิ่งอื่น ๆ ที่ผู้คนเคารพกราบไหว้นอกไปจากพระเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ทุกสิ่งพินาศสิ้นยกเว้นพระองค์เท่านั้น อำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์และยังพระองค์ที่สุเจ้าจะถูกนำกลับไป

29. แมงมุม

อัล-อันกะบูต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม มีม

² มนุษย์คิดหรือว่าเมื่อพวกเขาได้กล่าวว่า “เราศรัทธา” พวกเขาจะถูกปล่อยไว้โดยไม่ถูกทดสอบ? ³ ความจริง เราได้ทดสอบบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาไปแล้ว ดังนั้น พระเจ้าจะทรงดูว่าใครเป็นผู้พูดจริงและใครเป็นผู้โกหก

⁴ คนที่ทำความชั่วคิดว่าพวกเขาจะรอดพ้นไปจากเรากระนั้นหรือ? ชั่วช้าแท้ๆที่พวกเขาตัดสินเช่นนั้น ⁵ ใครก็ตามที่หวังจะพบพระเจ้าควรรู้ว่าเวลาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้จะมาถึงอย่างแน่นอน และพระองค์ทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ⁶ และใครก็ตามที่คืนรนต่อสุ้ เขาก็คืนรนต่อสุ้เพื่อผลดีของตัวเอง แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงต้องอาศัยสิ่งทั้งหลาย

ที่พระองค์ทรงสร้างมา ⁷ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายนั้น เราจะลบล้างความชั่วทั้งหลายจากพวกเขาและเราจะตอบแทนพวกเขาสำหรับสิ่งดีที่สุดที่พวกเขาได้ทำไว้

⁸ เราได้ส่งมนุษย์ให้ทำดีต่อพ่อแม่ของเขา แต่ถ้าหากเขาทั้งสองบังคับให้สูเจ้านำสิ่งใดที่สูเจ้าไม่รู้มาเป็นภาคีร่วมกับฉัน สูเจ้าก็จะอย่าเชื่อฟังทั้งสอง สูเจ้าทั้งหลายจะต้องกลับมาหาฉัน แล้วฉันจะบอกสูเจ้าถึงสิ่งที่สูเจ้าได้ทำไว้ ⁹ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น แน่نون เราจะให้พวกเขา รวมอยู่ในหมู่ผู้ทรงคุณธรรม

¹⁰ ในหมู่มนุษย์นั้นมีคนที่มีศรัทธาในพระเจ้า แต่เมื่อพวกเขาได้รับความทุกข์ทรมานในหนทางของพระเจ้า พวกเขา ก็ถือเอาความทุกข์ยากเดือดร้อนนั้นเป็นเหมือนการลงโทษของพระเจ้า แต่ถ้าหากมีการช่วยเหลือมาจากพระเจ้า พวกเขาจะกล่าวว่า “เราอยู่กับพวกท่านเสมอ” มิใช่พระเจ้าหรือที่ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของผู้คนทั้งหลาย? ¹¹ แน่نون พระเจ้าจะทรงดูว่าใครเป็นผู้ศรัทธาและจะทรงดูว่าใครเป็นผู้ตลบตะแลง

¹² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “จงปฏิบัติตามทางของเราและเราจะแบกรับบาปของพวกท่าน” ทั้งๆที่พวกเขาไม่สามารถแบกรับบาปของคนเหล่านั้นได้ แท้จริง พวกเขาเป็นผู้โกหก

¹³ พวกเขาจะแบกภาระทั้งหลายของตัวเองและภาระอื่นๆออกไปจากภาระของพวกเขาเองด้วย และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พวกเขาจะถูกสอบถามเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาได้ก่อกวน

¹⁴ เราได้ส่งนุฮไปยังหมู่ชนของเขาและเขาได้อยู่กับพวกเขาเป็นเวลาหนึ่งพันปีหย่อนห้าสิบปี หลังจากนั้น อุทกภัยได้ทำลายพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นผู้ทำผิด ¹⁵ แต่เราได้ช่วยนุฮและผู้ที่อยู่ในเรือใหญ่ และเราได้ทำให้เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นสัญญาณเตือนสำหรับชาวโลก

¹⁶ จงเล่าเรื่องราวของอิบรอฮีมเมื่อเขาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า “จงเคารพสักการะพระเจ้าและจงเกรงกลัวพระองค์ นั่นเป็นการดีกว่า

สำหรับพวกท่านหากพวกท่านรู้¹⁷ แท้จริงแล้ว สิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะแทนพระเจ้านั้นเป็นแค่เพียงรูปปั้นและพวกท่านกำลังสร้างสิ่งเท็จขึ้นมา ความจริงแล้ว สิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้านั้นไม่มีอำนาจที่จะให้เครื่องยังชีพแก่พวกท่านได้ ดังนั้น จงแสวงหาเครื่องยังชีพจากพระเจ้าและจงเคารพสักการะพระองค์และจงขอบคุณพระองค์ยังพระองค์ที่พวกท่านจะถูกนำกลับไป¹⁸ ถ้าพวกท่านปฏิเสธสัจธรรมกลุ่มชนอื่นๆก่อนหน้าพวกท่านได้ปฏิเสธกันมาแล้ว” และหน้าที่ของศาสนทูตก็ไม่มีอะไรนอกไปจากการเผยแผ่ศาสนอันชัดเจน

¹⁹ คนเหล่านี้ไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงเริ่มต้นการสร้างสรรพสิ่งอย่างไร และหลังจากนั้นทรงทำให้มันเกิดขึ้นอีกครั้งอย่างไร? แน่นอน นี่เป็นการง่ายสำหรับพระเจ้า²⁰ จงบอกพวกเขาว่า “จงท่องเทียวไปในแผ่นดิน แล้วดูว่าพระองค์ทรงเริ่มต้นการสร้างสรรพสิ่งอย่างไร? หลังจากนั้น พระเจ้าจะทรงให้ชีวิตที่สองของพวกท่านเกิดขึ้นอีก พระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง²¹ พระองค์ทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงเมตตาต่อผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และยังพระองค์ที่พวกท่านจะถูกนำกลับไป²² พวกท่านไม่สามารถที่จะทำลายวัตถุประสงค์ของพระองค์ทั้งในแผ่นดินและชั้นฟ้าได้ และพวกท่านไม่มีเพื่อนและผู้ช่วยเหลือใดๆนอกไปจากพระเจ้า”²³ บรรดาผู้ปฏิเสธจะเห็นว่าพระองค์ทรงประทานมาและปฏิเสธการพบกับพระองค์นั้น พวกเขาสินหวังต่อความเมตตาของฉันทัน และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด

²⁴ คำตอบอย่างเดียวจากหมู่ชนของอิบรอฮีมก็คือ “จงฆ่าเขาหรือเอาเขาไปเผาไฟ” แต่พระเจ้าได้ทรงช่วยเหลือเขาให้พ้นจากไฟ แน่นอน ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา²⁵ อิบรอฮีมกล่าวว่า “พวกท่านยึดเอาการเคารพรูปปั้นอื่นๆเป็นการส่งเสริมมิตรภาพกันในระหว่างพวกท่านแทนพระเจ้า แต่ในวันแห่งการพิพากษา พวกท่านจะปฏิเสธกันและบางคนจะสาปแช่งกันและกัน และที่พำนักของพวกท่านคือไฟและพวก

ท่านจะไม่มีผู้ช่วยเหลือ” ²⁶ ลูฐเป็นผู้หนึ่งที่ศรัทธาในเขาและกล่าวว่า “ฉันจะอพยพไปยังแผ่นดินอื่นเพื่อพระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ” ²⁷ เราได้ประทานอิสยาห์และเยเรมีย์แก่เขาและได้ประทานความเป็นนบีและคัมภีร์แก่ลูกหลานของเขา เราได้ประทานรางวัลของเขาในโลกนี้แก่เขา และในโลกหน้าเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ทรงความดี

²⁸ เราได้ส่งลูฐไปยังผู้คนของเขาและเขาได้กล่าวแก่ผู้คนของเขาว่า “พวกท่านได้ทำสิ่งลามกที่ไม่เคยมีใครคนใดในโลกทำมาก่อน” ²⁹ พวกท่านเข้าหาผู้ชายด้วยกันและพวกท่านปล้นสะดมผู้คนบนหนทางและกระทำความลามกอนาจารในที่ชุมนุมของพวกท่าน” แต่คำตอบจากหมู่ชนของเขาก็คือ “จงนำการลงโทษของพระเจ้ามาสิถ้าหากสิ่งที่ท่านพูดเป็นความจริง” ³⁰ ลูฐได้กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดช่วยฉันต่อหน้าผู้ก่อความเสียหายเหล่านี้ด้วยเถิด”

³¹ เมื่อทูตทั้งสามของเราได้มายังอิบรอฮีมพร้อมกับชาวดี(เรื่องการทำเนติอิสยาห์) พวกเขาได้บอกเขาด้วยว่า “เรากำลังจะไปทำลายผู้คนของเมืองนี้ เพราะว่าชาวเมืองนี้ได้กลายเป็นผู้กระทำความชั่ว” ³² อิบรอฮีมได้กล่าวว่า “แต่ลูฐอยู่ในเมืองนั้นด้วย” พวกเขาจึงได้กล่าวว่า “เรารู้ดีว่าใครอยู่ในนั้น เราจะช่วยเขาและครอบครัวของเขายกเว้นภรรยาของเขา เพราะนางเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ยังคงอยู่ข้างหลัง” ³³ เมื่อทูตของเราได้มายังลูฐ เขารู้สึกกังวลและหวั่นใจถึงพวกเขา แต่พวกเขากล่าวว่า “จงอย่ากลัวและอย่าเป็นทุกข์ใจ เราจะช่วยเหลือท่านและคนของท่านให้ปลอดภัยยกเว้นภรรยาของท่านที่อยู่ข้างหลัง” ³⁴ เรากำลังจะนำการลงโทษจากท้องฟ้าลงมายังผู้คนของเมืองนี้เพราะความชั่วที่พวกเขากระทำ” ³⁵ แนนอน ความหายนะของเมืองนี้ที่เราได้ทิ้งไว้เป็นสัญญาณอันชัดเจนอย่างหนึ่งสำหรับบรรดาผู้ใช้เหตุผลของพวกเขา

³⁶ ยังชาวมัดยัน เราได้ส่งพี่น้องของพวกเขามา นั่นคือชุยย์บ์ เขาได้

กล่าวว่า “หมู่ชนของฉัน จงเคารพสักการะพระเจ้าและจงคำนึงถึงวันสุดท้าย จงอย่าทำความชั่วและแพร่ความเสียหายในแผ่นดิน” ³⁷ แต่พวกเขาเหล่านั้นปฏิเสธเขา ดังนั้น แผ่นดินไหวอย่างรุนแรงจึงได้ทำลายพวกเขา และพวกเขาได้นอนสิ้นชีวิตอยู่ในที่อาศัยของพวกเขา

³⁸ เช่นเดียวกับชาวอียิปต์และชาวอะมูด ซูเจ้าได้เห็นซากที่อยู่อาศัยของพวกเขาอย่างชัดเจนแล้ว ซาตานได้ทำให้การทำงานของพวกเขากลายเป็นที่สุดดีแก่พวกเขาและได้ทำให้พวกเขาหลงออกไปจากหนทางที่ถูกต้องถึงแม้ว่าพวกเขาเป็นคนที่สติปัญญา

³⁹ กอรูน ฟาโรห์และฮามานก็เช่นกัน มุซาได้มายังพวกเขาพร้อมกับหลักฐานอันชัดแจ้ง แต่พวกเขาโอหังวางตัวเป็นใหญ่ในแผ่นดิน แต่กระนั้น พวกเขาก็ไม่สามารถหลุดรอดไปจากเรา ⁴⁰ ดังนั้น เราได้ลงโทษพวกเขาแต่ละคนตามบาปของเขา บางพวก เราได้ส่งพายุที่กระหน่ำหินใส่พวกเขา บางพวกถูกเอาชีวิตด้วยการระเบิดอย่างกึกก้อง และบางคนเราได้ให้แผ่นดินสูบจมหายไป และบางคนเราได้ทำให้จมน้ำ พระเจ้ามิได้ทรงอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง

⁴¹ บรรดาผู้ที่ยึดเอาผู้คุ้มครองอื่นนอกไปจากพระเจ้านั้นเปรียบเหมือนกับแมงมุมที่ชักใยทำรังของมันและรังที่บอบบางที่สุดก็คือรังของแมงมุม ถ้าพวกเขาเหล่านั้นได้รู้ ⁴² พระเจ้าทรงรู้ดีว่าใครที่พวกเขาวิงวอนนอกไปจากพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁴³ นั่นคือการเปรียบเทียบที่เราได้ยกมาเพื่อสอนมนุษย์ แต่ไม่มีผู้ใดเข้าใจมัน นอกจากผู้มีความรู้ ⁴⁴ พระเจ้าทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินอย่างมีวัตถุประสงค์ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

⁴⁵ (ไอ้คนปรี) จงอ่านสิ่งที่ถูกเปิดเผยแก่เจ้าจากคัมภีร์ และจงดำรงนมาซเป็นปกติ แท้จริง การนมาซจะยับยั้งเจ้าจากความลามกและการกระทำที่

ชั่วช้า และการระลึกถึงพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้าทำทั้งหมด

⁴⁶ โอบรรดาผู้ศรัทธา จงโต้แย้งกับชาวคัมภีร์ด้วยวิธีการที่ดีที่สุด (แต่จงอย่าทำเช่นนั้น) กับพวกเขาบางคนที่ไม่เป็นธรรม จงบอกพวกเขาว่า “เราศรัทธาในสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เราและที่ถูกต้องประทานลงมาแก่พวกท่าน พระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกท่านเป็นพระองค์เดียว และเราเป็นผู้มอบน้อมยอมตนต่อพระองค์”

⁴⁷ (โอบนบี) เช่นเดียวกัน เราได้ประทานคัมภีร์แก่เจ้า บรรดาผู้ที่เราประทานคัมภีร์ก่อนหน้านั้นก็ศรัทธามัน และบางคนในหมู่คนของเจ้าก็ศรัทธามันเช่นกัน มีแต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเท่านั้นที่ปฏิเสธสิ่งที่เราประทานมา ⁴⁸ เจ้าไม่สามารถอ่านหนังสือใดๆ ก่อนหน้านั้นและเจ้าก็ไม่ได้เขียนมันด้วยมือของเจ้า ถ้าหากเป็นเช่นนั้น พวกบูชาความเท็จอาจจะเกิดความสงสัย ⁴⁹ แต่การอ่านเป็นการเปิดเผยความจริงที่ชัดเจนต่อหัวใจของบรรดาผู้ที่ได้รับความรู้ มีแต่บรรดาผู้ทำความผิดเท่านั้นที่ไม่ยอมรับความจริงที่เราประทานมา

⁵⁰ พวกเขา กล่าวว่า “ทำไมจึงไม่มีสัญญาณจากพระผู้อภิบาลของเขาถูกส่งลงมายังเขา?” จงบอกพวกเขาว่า “สัญญาณทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระเจ้าและฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนดังที่เห็นกันอยู่เท่านั้น” ⁵¹ ยังไม่เพียงพอสำหรับพวกเขาอีกหรือที่เราได้ประทานคัมภีร์นี้แก่เจ้าเพื่อมาอ่านให้แก่มหาชน? แท้จริง ในนั้นมีความจำเริญและการตักเตือนสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา ⁵² (โอบนบี) จงกล่าวเถิด “เพียงพอแล้วที่พระเจ้าจะทรงเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งทั้งหลายที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ส่วนบรรดาผู้เชื่อในความเท็จและปฏิเสธพระเจ้าจะเป็นผู้ที่ขาดทุน”

⁵³ พวกเขาต้องการให้เจ้ารับนำการลงโทษมายังพวกเขา ถ้าหากว่าเวลาไม่ได้ถูกกำหนดไว้ การลงโทษอาจจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาแล้ว และ

แน่นอนที่สุด มันจะเกิดขึ้นอย่างฉับพลันในขณะที่พวกเขาไม่คาดคิด แม้แต่นิดเดียว ⁵⁴ พวกเขาขอให้เจ้าเร่งนำการลงโทษมาในขณะที่นรก ได้ล้อมรอบบรรดาผู้ปฏิเสธไว้หมดแล้ว ⁵⁵ ในวันที่การลงโทษครอบคลุม พวกเขาจากข้างบนและจากใต้เท้าของพวกเขา พวกเขาจะถูกบอกว่า “ที่นี่ จงลิ้มรสสิ่งที่ผู้เจ้าได้กระทำไว้”

⁵⁶ โอ้บรรดาบ่าวผู้ศรัทธาของฉัน แผ่นดินของฉันนั้นกว้างใหญ่ไพศาล ดังนั้น จงเคารพสักการะฉันเท่านั้น ⁵⁷ ทุกชีวิตต้องได้ลิ้มรสความตาย แล้วในที่สุด ผู้เจ้าจะถูกนำกลับมายังเรา ⁵⁸ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น เราจะให้พวกเขาได้พำนักอยู่ในวิมานแห่งสวรรค์ที่ เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะได้อยู่ในนั้นตลอดไป ช่างเป็นรางวัลอันประเสริฐแท้ๆสำหรับผู้กระทำความดี ⁵⁹ และผู้ที่อดทนและวางใจในพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁶⁰ สัตว์ตึงก็ชนิดที่มีได้แบกปัจจัย ยังชีพมากับตัวมัน พระเจ้าต่างหากทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่มันและแก่ผู้เจ้าด้วย และพระองค์ทรงไถ่ยืมทุกสิ่งและทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

⁶¹ ถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า “ใครสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และใครที่ทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ได้อานาจ?” แน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” ดังนั้นแล้ว พวกเขายังถูกหลอกลวงอีกได้อย่างไร? ⁶² พระเจ้าเป็นผู้ทรงประทานปัจจัยอย่างมากมายแก่บ่าวที่พระองค์ทรง ประสงค์และทรงประทานอย่างจำกัดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ⁶³ และถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า “ผู้ใดที่หลั่งน้ำฝนลงมาจากท้องฟ้าและทรงทำให้แผ่นดินมีชีวิตขึ้นมาโดยน้ำฝนนั้น?” แน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” จงกล่าวเถิดว่า “การสรรเสริญทั้งหลายเป็นของพระเจ้า” แต่ถึงกระนั้น พวกเขาส่วนใหญ่ก็ยังไม่เข้าใจ

⁶⁴ ชีวิตแห่งโลกนี้มีไฉนได้ออกไปจากการละเล่นและการบันเทิง ที่ พำนักแห่งชีวิตที่แท้จริงนั้นคือโลกหน้า ถ้าพวกเขาได้รู้ ⁶⁵ เมื่อพวกเขา ขึ้นเรือ พวกเขาได้วิ่งวอนต่อพระเจ้า จริ่งใจในความศรัทธาของพวกเขา

เขาที่มีต่อพระองค์ แต่หลังจากนั้น เมื่อเรานำพวกเขามาสู่แผ่นดินอย่างปลอดภัย พวกเขาได้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระองค์⁶⁶ ดังนั้น พวกเขาได้แสดงความเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา จงปล่อยให้พวกเขาสนุกสนานรื่นเริงไปชั่วขณะ แล้วไม่ช้า พวกเขาจะได้อะไร

⁶⁷ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าเราได้ให้ที่ปลอดภัยสำหรับพวกเขาในขณะที่ผู้คนรอบๆ พวกเขาได้ถูกขับไล่ออกไป? กระนั้นแล้ว พวกเขายังศรัทธาความเท็จและปฏิเสธความโปรดปรานของพระเจ้าอีกกระนั้นหรือ?⁶⁸ และผู้ใดเล่าที่ทำความผิดยิ่งไปกว่าคนที่สร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าหรือปฏิเสธสัจธรรมเมื่อมันได้มาถึงเขาแล้ว? นรกมิใช่หรือที่เป็นสถานที่พักอันเหมาะสมสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม?⁶⁹ ส่วนบรรดาผู้ต่อสู้ในหนทางของเรา เราจะนำทางพวกเขาไปยังทางของเรา และแท้จริงพระเจ้าทรงอยู่กับผู้ทำความดีทั้งหลาย

30. ชาวโรมัน

อัล-รุม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม มีม

² พวกโรมันได้ถูกพิชิตแล้ว ³ ในแผ่นดินใกล้ๆ และหลังจากการปราชัยของพวกเขาแล้ว อีกไม่นาน พวกเขาจะได้รับชัยชนะ ⁴ ภายในเวลาไม่กี่ปี (เพราะ) พระเจ้าเป็นเจ้าของอำนาจในการตัดสินใจทั้งก่อนและหลัง ในวันนั้น บรรดาผู้ศรัทธาจะได้รื่นเริงยินดีด้วย ⁵ ในการช่วยเหลือของพระเจ้า พระองค์ทรงช่วยเหลือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตา ⁶ นี่คือสัญญาของพระเจ้า พระเจ้าไม่เคยผิดสัญญา

ของพระองค์ แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่รู้ ⁷ พวกเขารู้แต่เพียงภายนอกของชีวิตแห่งโลกนี้ แต่พวกเขาไม่คำนึงถึงโลกหน้า

⁸ พวกเขาไม่เคยพิจารณาภายในตัวของพวกเขาเองบ้างเลยหรือ? พระเจ้าได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างมัน เพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งและเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งซึ่งได้ถูกกำหนดไว้แล้ว? แต่มนุษย์ส่วนใหญ่กลับปฏิเสธการพบกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁹ พวกเขาไม่เคยเดินทางไปตามแผ่นดินแล้วดูถึงผลสุดท้ายของบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาว่าเป็นอย่างไรกระนั้นหรือ? พวกเขาเหล่านั้นมีพลังเข้มแข็งกว่าพวกเขามากมาย คนเหล่านั้นขุดแผ่นดินและสร้างอะไรไว้บนนั้นมากมายกว่าที่พวกเขาสร้าง และศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้ง มิใช่พระเจ้าที่ทรงรอธรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่รอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง ¹⁰ ในที่สุด ผลสุดท้ายของผู้ทำความชั่วก็คือความชั่วเพราะพวกเขาปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าและเยาะเย้ยมัน

¹¹ พระเจ้าทรงเริ่มต้นการสร้าง และจะทรงทำมันอีก ดังนั้น ยังพระองค์ที่ผู้เจ้าทั้งหลายจะถูกนำกลับไป ¹² วันที่ยามอวสานมาถึง พวกที่ทำความผิดจะตะลึงจนพูดอะไรไม่ออก ¹³ และจะไม่มีผู้ใดที่พวกเขาตั้งขึ้นเป็นภาคีกับพระเจ้าจะเป็นผู้ขอไถ่โทษแทนพวกเขา และพวกเขาจะปฏิเสธบรรดาสิ่งที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นภาคีด้วย ¹⁴ เมื่อยามอวสานมาถึง ในวันนั้น พวกเขา(มนุษย์)จะถูกแยกออกเป็นกลุ่มๆ ¹⁵ บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะได้อยู่ในสวรรค์ด้วยความสุขและเบิกบาน ¹⁶ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเราและการพบกันในโลกหน้า พวกเขาจะถูกนำมาสู่การลงโทษ ¹⁷ ดังนั้น จงสดุดีพระเจ้าในยามค่ำและในยามเช้า ¹⁸ และการสรรเสริญทั้งหมดนั้นเป็นของพระองค์

ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และ(จงสดุดีพระองค์)ในยามบ่ายคล้อย และในกลางวัน*

¹⁹ พระองค์ทรงนำชีวิตออกมาจากความตายและทรงนำความตายออกมาจากชีวิต และทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินหลังจากการตายของมัน และสุเจ้าจะถูกนำออกมาจากความตายในลักษณะเดียวกัน ²⁰ และหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ก็คือพระองค์ได้ทรงสร้างสุเจ้ามาจากธุลีดิน และจงดูเถิดว่าสุเจ้าได้เป็นมนุษย์ที่ทวีจำนวนมากขึ้นทั่วแผ่นดิน ²¹ และอีกสัญญาณหนึ่งของพระองค์ก็คือพระองค์ได้ทรงสร้างคู่ครองสำหรับสุเจ้าจากตัวของสุเจ้าเองเพื่อสุเจ้าจะได้พบความสงบกับนางและได้ทรงทำให้มีความรักและความเอ็นดูขึ้นระหว่างสุเจ้า แนนอน ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้ใคร่ครวญ

²² อีกหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและความแตกต่างของภาษาและสีผิวของสุเจ้า แนนอน ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับบรรดาผู้มีความรู้ ²³ และหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือการหลับนอนของสุเจ้าในตอนกลางคืนหรือในตอนกลางวันและการแสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่คนที่ฟัง ²⁴ และอีกหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ก็คือพระองค์ได้ทรงให้สุเจ้าเห็นสายฟ้าแลบ เป็นที่หวาดกลัวและเป็นความหวัง และพระองค์ได้ทรงหลั่งน้ำฝนลงมา

* การระลึกถึงพระเจ้าสม่ำเสมอ(โดยการนมัสการ เป็นต้น)และการตรึกตรองนำมนุษย์ไปสู่การพบพระเจ้า เพราะด้วยการใช้ความคิดตรึกตรองนี้เองที่มนุษย์จะได้พบพระเจ้า ในโลกปัจจุบัน พระเจ้าได้กระจ่ายสัญญาณของพระองค์ไปทั่วทุกแห่ง ในสภาพแวดล้อมของมนุษย์ ในจักรวาลโดยรอบและในคำสอนของท่านนบีมุฮัมมัด ใครที่พิจารณาสัญญาณเหล่านี้ของพระเจ้าอย่างจริงจังจะพบพระเจ้า

จากท้องฟ้าและได้ทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินด้วยน้ำนั้นหลังจากที่มันได้ตายไป แนนอน ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนผู้ใช้เหตุผล

²⁵ และอีกหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือชั้นฟ้าและแผ่นดินได้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงด้วยพระบัญชาของพระองค์ หลังจากนั้น เมื่อพระองค์ทรงเรียกสุญญากาศออกจากแผ่นดิน สุญญากาศจะออกมาทันทีด้วยการเรียกเพียงครั้งเดียว ²⁶ ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินล้วนเป็นของพระองค์ ทั้งหมดล้วนเชื่อฟังพระองค์ ²⁷ พระองค์คือผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง หลังจากนั้น พระองค์จะทรงทำให้มันเกิดขึ้นมาอีก และนั่นเป็นการง่ายสำหรับพระองค์ และของพระองค์คือคุณลักษณะอันประเสริฐสุดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณ

²⁸ พระองค์ได้ทรงเอาชีวิตของสุญญากาศมาเป็นข้อเปรียบเทียบสำหรับสุญญากาศ สุญญากาศจะทำให้บรรดาบ่าวของสุญญากาศมีส่วนอย่างเท่าเทียมกันกับสุญญากาศในความมั่งคั่งที่เราได้ประทานแก่สุญญากาศใหม่? และสุญญากาศเกรงกลัวพวกเขาเหมือนกับที่สุญญากาศเกรงกลัวพวกสุญญากาศกันเองไหม? ในทำนองเดียวกันนี้แหละที่เราอธิบายสัญญาณทั้งหลายของเราให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวแก่หมู่ชนผู้ใช้สติปัญญา ²⁹ แต่บรรดาผู้ไม่เป็นธรรมได้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขาโดยปราศจากความรู้ใดๆ แล้วผู้ใดเล่าที่จะนำทางผู้ที่พระเจ้าได้ทรงปล่อยให้หลงทาง? และคนพวกนี้ไม่มีผู้ช่วยเหลือ

³⁰ ดังนั้น (โอ้นบี)จงตั้งมั่นแน่วแน่ต่อศาสนาโดยบริสุทธิ์ใจ และปฏิบัติตามธรรมชาติที่พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษยชาติขึ้นมา ไม่อาจมีการเปลี่ยนแปลงในธรรมชาติที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมา นี่คือศาสนาที่ถูกต้องและแท้จริง แต่มนุษยส่วนใหญ่ไม่รู้ ³¹ จงหันไปยังพระเจ้าและเกรงกลัวพระองค์ และจงดำรงนามาซและจงอย่าเป็นผู้ที่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า ³² พวกที่ ทำให้ศาสนาของพวกเขาแตกแยกและพวกเขาแตกออกเป็นนิกาย แต่ละพวกก็รีบนั่งในสิ่งที่พวกเขามีอยู่

³³ เมื่อทุกข์ภัยอันใดเกิดขึ้นแก่มนุษย์ พวกเขาก็วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขาโดยหันไปหาพระองค์อย่างนอบน้อม แต่เมื่อพระองค์ได้ทรงทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสความเมตตาจากพระองค์ พวกเขาได้เริ่มตั้งภาคีให้กับพระผู้อภิบาลของพวกเขา ³⁴ และเนรคุณต่อสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา ดังนั้น จงสนุกสนานกันไปเถิด เพราะในไม่ช้า สู้เจ้าจะรับรู้ ³⁵ เราได้ส่งหลักฐานใดๆมายังพวกเขาเพื่อยืนยันเรื่องที่พวกเขาอ้างได้มาเป็นภาคีกับพระองค์แล้วกระนั้นหรือ?

³⁶ เมื่อเราได้ทำให้มนุษย์ลิ้มรสความเมตตาของเรา พวกเขาก็รีนเรงในสิ่งนั้น และเมื่อทุกข์ภัยอันใดเกิดขึ้นแก่พวกเขาอันเนื่องมาจากความผิดที่พวกเขาได้ทำไว้ พวกเขาก็สิ้นหวัง ³⁷ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงประทานปัจจัยยังชีพอย่างเหลือหลายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงจำกัด(แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์)? แน่นอน ในนั้นมีสัญญาณหลายอย่างสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา ³⁸ ดังนั้น จงให้แก่ญาติสนิท ผู้ขัดสน และผู้เดินทางในส่วนที่เขาต้องได้ นี่คือหนทางที่ดีที่สุดสำหรับบรรดาผู้แสวงหาความโปรดปรานจากพระเจ้า และคนเหล่านั้นเท่านั้นที่จะได้รับความสำเร็จที่แท้จริง ³⁹ ดอกเบี้ยที่เกิดจากการให้กู้เพื่อที่สู้เจ้าจะเพิ่มพูนความมั่งคั่งจากทรัพย์สินของผู้คนนั้น จะไม่เพิ่มขึ้นในสายตาของพระเจ้า แต่จะไร้ก็ตามที่สู้เจ้าจ่ายไปเพื่อหวังความโปรดปรานจากพระเจ้านั้นจะเพิ่มพูน

⁴⁰ พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างสู้เจ้า แล้วทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่สู้เจ้า แล้วทรงให้สู้เจ้าตาย แล้วหลังจากนั้นได้ทรงทำให้สู้เจ้ามีชีวิตขึ้นมา มีผู้ใดในสิ่งที่สู้เจ้าตั้งขึ้นมาเป็นภาคีกับพระเจ้าสามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้? มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ผู้ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขาวางภาคีกับพระองค์ ⁴¹ ความเสียหายได้ปรากฏขึ้นในแผ่นดินและในน่านน้ำเพราะความชั่วที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์เอง ดังนั้น พระองค์จะทรงทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสผลบางอย่างที่พวกเขาได้ทำไว้เพื่อที่พวกเขาจะได้หัน

กลับมาจากความชั่ว ⁴² (ไอ้คนปรี) จึงบอกพวกเขาว่า “จงเดินทางไปในแผ่นดินและดูว่าผลสุดท้ายของบรรดาคนก่อนหน้านี้นั้นเป็นอย่างไร พวกเขาส่วนใหญ่เป็นผู้ตั้งภาคีให้กับพระเจ้า

⁴³ ดังนั้น (ไอ้คนปรี) จงตั้งหน้าให้มันยังศาสนาที่แท้จริงก่อนที่วันนั้นจะมาถึงจากพระเจ้าซึ่งไม่อาจบ่ายเบี่ยงเลี่ยงได้ ในวันนั้น พวกเขาจะแตกออกจากกัน ⁴⁴ ผู้ใดปฏิเสธศรัทธา เขาจะต้องแบกรับการปฏิเสธของเขาไว้ และถ้าผู้ใดกระทำความดี แท้จริง พวกเขาได้เตรียมหนทางเพื่อความสำเร็จของพวกเขาเอง ⁴⁵ ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงตอบแทนความโปรดปรานของพระองค์แก่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี แท้จริง พระองค์ไม่ทรงโปรดบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁴⁶ และหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือพระองค์ได้ทรงส่งลมมาแจ้งข่าวดี และเพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความสะดวกของพระองค์และเพื่อให้เรือแล่นไปโดยคำบัญชาของพระองค์ และเพื่อสุเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อสุเจ้าจะได้กตัญญูต่อพระองค์ ⁴⁷ และก่อนหน้าสุเจ้า เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตมายังหมู่ชนของพวกเขาพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้ง และเราได้ลงโทษผู้ทำผิดอย่างสาสม และมันเป็นหน้าที่ของเราที่จะช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธา

⁴⁸ พระเจ้าคือผู้ทรงส่งลมที่ยกเมฆให้ลอยขึ้น แล้วพระองค์ได้ทรงกระจายมันในท้องฟ้าตามที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงทำให้มันเป็นกลุ่มก้อน หลังจากนั้น สุเจ้าก็ได้เห็นฝนตกลงมาจากเมฆ เมื่อพระองค์ทรงทำให้ฝนนี้ตกถึงบ่าคนใดของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์ พวกเขาก็เต็มไปด้วยความยินดี ⁴⁹ ทั้งที่ก่อนหน้านี้มันจะตกลงมา พวกเขາหมดหวังทุกอย่างแล้ว ⁵⁰ ดังนั้น จงดูสัญญาณแห่งความเมตตาของพระเจ้าว่าพระองค์ทรงทำให้แผ่นดินที่ตายแล้วกลับมามีชีวิตได้อย่างไร ในทำนองนั้นแหละที่พระองค์จะทรงทำให้สิ่งที่ตายแล้วกลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ⁵¹ และถ้าเราได้ส่ง

ลมมาแล้ว พวกเขาได้เห็นพืชผลของเขาเปลี่ยนเป็นสีเหลืองเพราะลม
นั้น พวกเขาจะเริ่มปฏิเสศ(ความโปรดปรานของเรา) ⁵² (ไอ้ในปี) เจ้าไม่
สามารถทำให้คนตายได้ยีน และเจ้าไม่สามารถทำให้คนหูหนวกได้ยีน
การเชิญชวนของเจ้าได้เมื่อพวกเขาเป็นผู้หันหลังเดินจากไป ⁵³ เช่นเดียวกับ
กับที่เจ้าไม่สามารถนำคนตา(หัวใจ)บอดออกมาจากการหลงผิด เจ้าไม่
สามารถทำให้ผู้ใดได้ยีนการเรียกร้องของเจ้านอกจากผู้ศรัทธาในสิ่งที่เรา
ประทานมาและพวกเขานอบน้อมยอมตนต่อเจตนารมณ์ของเรา

⁵⁴ พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างผู้เจ้ามาจากสภาพของความอ่อนแอ หลัง
จากนั้น พระองค์ได้ทำให้ผู้เจ้าแข็งแกร่งหลังจากความอ่อนแอ และต่อมา
พระองค์ได้ทรงทำให้ผู้เจ้าอ่อนแอแก่ลงหลังจากความแข็งแกร่ง พระองค์
ทรงสร้างอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งและ
ทรงอานุภาพ ⁵⁵ ในวันที่ยามอวสานมาถึง บรรดาผู้ทำความชั่วจะสาบาน
ว่าพวกเขาได้อยู่เพียงชั่วยามเดียวเท่านั้น ในทำนองนั้นแหละที่พวกเขา
ได้ถูกหลอกลวงในชีวิตโลกนี้ ⁵⁶ แต่บรรดาผู้ได้รับความรู้และความศรัทธา
จะกล่าวว่า “ตามที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ พวกท่านได้อยู่จนกระทั่งถึง
วันแห่งการพินคินชีพ และนี่คือวันแห่งการพินคินชีพ แต่พวกท่านไม่รู้”
⁵⁷ ดังนั้น ในวันนั้น การแก้ตัวของผู้ทำความผิดจะไม่ก่อประโยชน์อะไรแก่
พวกเขาและพวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก้ไขอะไรอีกแล้ว

⁵⁸ เราได้ให้ข้อเปรียบเทียบทุกอย่างไว้ในกรูอานนี้แล้วเพื่อให้
มนุษย์เข้าใจ ถ้าหากเจ้านำสัญญาณหนึ่งมาให้พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสศ
สัจธรรมจะกล่าวว่า “พวกท่านกำลังสร้างเรื่องเท็จ” ⁵⁹ ด้วยเหตุนี้แหละ
พระเจ้าจึงทรงฝึกหัวใจของคนที่ไม่(ต้องการจะ)รู้(ความจริง) ⁶⁰ ดังนั้น
(ไอ้ในปี) จงอดทน แน่นอน สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นจริงและจงอย่าให้
บรรดาผู้ที่ไม่เชื่อมั่นในความศรัทธาเห็นว่าเจ้าสิ้นหวัง

31. ลูกมาน

ลูกมาน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม มีม

² นี่คือข้อความของคัมภีร์แห่งวิทยปัญญา ³ เป็นทางนำและความเมตตาสำหรับบรรดาผู้ทำความดี ⁴ สำหรับบรรดาผู้ดำรงนมาซและจ่ายซะกาตและเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ในเรื่องโลกหน้า ⁵ พวกเขาคือบรรดาผู้ที่อยู่บนแนวทางที่ถูกต้องจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาและพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จอย่างแท้จริง

⁶ แต่ในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้ใช้เวลาของพวกเขาไปกับเรื่องไร้สาระเพื่อจะนำผู้คนให้หลงไปจากทางของพระเจ้า ⁷ และเมื่อศาสน์ของเราถูกนำมาอ่านให้แก่คนเช่นนั้น เขาก็หันหน้าหนีโดยไม่ยอดีเหมือนกับไม่ได้ยินมัน รวากับว่าหูของเขาหนวก ดังนั้น จึงบอกเขาถึงเรื่องการลงโทษอันเจ็บปวด(ในชีวิตที่จะมาถึง) ⁸ แน่نون บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พวกเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์แห่งความโปรดปราน ⁹ พวกเขาจะเป็นผู้พำนักอยู่ในนั่นตลอดไป สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นความจริง พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

¹⁰ พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายโดยไม่มีเสาค้ำที่ผู้เจ้าสามารถเห็นได้ และทรงบังกฎเขาไว้ใน แผ่นดินอย่างมั่นคงเพื่อมิให้มันเคลื่อนไปกับสุมัจ และพระองค์ทรงทำให้สัตว์หลากหลายชนิดแพร่กระจายในแผ่นดินและได้ส่งน้ำฝนลงมาจากฟากฟ้าและทำให้พืชพรรณหลากหลายชนิดเจริญงอกงามในนั้น ¹¹ นี่คือการสร้างสรรค์ของพระเจ้า ดังนั้น แสดงให้เห็นเห็นหนอยชีวะอะไรบ้างที่สิ่งอื่นนอกไปจากพระองค์ได้สร้างขึ้นมา? ผู้ทำความผิดเหล่านั้นกำลังหลงผิดอย่างชัดเจน

¹² เราได้ประทานวิทย์ปัญญแก่ลูกมานโดยกล่าวว่า “จงขอบคุณพระเจ้าและใครก็ตามที่ขอบคุณก็สนองคุณตัวเขาเอง แต่ใครก็ตามที่เินรคุณ พระเจ้าเป็นผู้ทรงมีอย่างเหลือหลาย เป็นผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ” ¹³ ลูกมานได้ตักเตือนบุตรของเขาว่า “ลูกเอ๋ย จงอย่านำสิ่งอื่นใดมาเป็นภาคีร่วมกับพระเจ้า แท้จริง การตั้งภาคีนั้นเป็นความผิดอันมหันต์

¹⁴ เราได้กำชับมนุษย์ให้แสดงความโอ้อวมาริต่อพ่อแม่ของเขา เพราะแม่ของเขาอัมเขายู่ในครรภ์ด้วยความเพลี่ยแล้วเพลี่ยเล่าและกว่าเขาจะหย่านมเป็นเวลาสองปี (เราได้เตือนเขาว่า)จงขอบคุณฉันและพ่อแม่ของสุเจ้า ยังฉันที่สุเจ้าต้องกลับมา ¹⁵ แต่ถ้าเขาทั้งสองบังคับให้สุเจ้านำสิ่งอื่นที่สุเจ้าไม่รู้มาเป็นภาคีร่วมกับฉัน จงอย่าเชื่อฟังเขาทั้งสอง แต่จงปฏิบัติต่อเขาทั้งสองด้วยดีในโลกนี้ และจงปฏิบัติตามแนวทางของผู้ที่ได้หันมาสู่ฉัน ดังนั้น ยังฉันที่สุเจ้าทั้งหมดจะกลับมา แล้วฉันจะบอกสุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไป”

¹⁶ (และลูกมานได้กล่าวว่า) “ลูกเอ๋ย ถึงแม้มึงใจจะหนักเท่ากับเมล็ดผักเมล็ดหนึ่งและถูกซ่อนไว้ในหินหรือในชั้นฟ้าและในแผ่นดิน พระเจ้าจะทรงนำมันออกมา พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่ละเอียดอ่อนและทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ¹⁷ ลูกเอ๋ย จงดำรงนมาชเป็นประจำ จงกำชับกันในเรื่องความดีและห้ามปรามความชั่ว และจงอดทนต่อสิ่งที่เกิดขึ้นแก่เจ้า นี่คือนสิ่งที่ได้ถูกกำชับไว้อย่างเข้มงวด ¹⁸ จงอย่าพูดกับผู้คนโดยเือนหน้าออกไปจากเขาอย่างยโสและจงอย่าเดินบนแผ่นดินอย่างทะนงตน เพราะพระเจ้าไม่ทรงรักผู้โอหังและผู้คุยโวทุกคน ¹⁹ จงเดินอย่างสงบเสถียรในท่าทางของเจ้า และจงลดเสียงของเจ้าให้เบาลง เพราะที่นากลียดที่สุดในบรรดาเสียงทั้งหมดก็คือเสียงร้องของลา”

²⁰ สุเจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงทำให้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นประโยชน์แก่สุเจ้า และพระองค์ได้ทรงประทาน

ความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้เจ้าทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น? แต่ถึงกระนั้น ยังมีมนุษย์บางคนที่ได้เถียงเกี่ยวกับพระเจ้าโดยไม่มีความรู้ และทางนำและคัมภีร์ที่เป็นแสงสว่าง²¹ เมื่อพวกเขาได้ถูกบอกว่า “จงปฏิบัติตามที่พระเจ้าประทานมา” พวกเขากล่าวว่า “ไม่ เราจะปฏิบัติตามที่เราได้เห็นบรรดาพ่อของเราปฏิบัติกันมา” อะไรกัน ทั้งๆที่ซาตานได้ชักชวนพวกเขาไปสู่การลงโทษในไฟอันโชติช่วงกระนั้นหรือ?

²² ใครก็ตามที่มอบน้อมยอมตนต่อพระเจ้าและเป็นผู้กระทำความดี ดังนั้น เขาก็ได้ยึดหลักมันเอาไว้แล้ว และผลสุดท้ายของกิจการทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระเจ้า²³ แต่ถ้าผู้ปฏิเสธความศรัทธา จงอย่าให้การปฏิเสธของเขาทำให้เจ้าต้องเสียใจ เพราะยังเราที่พวกเขาต้องกลับมา แล้วเราจะบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำได้ แน่นอน พระเจ้าทรงรู้ความลับที่ซ่อนเร้นอยู่ในหัวใจของมนุษย์²⁴ เราจะปล่อยพวกเขาให้สนุกสนานชั่วขณะหนึ่งในโลก หลังจากนั้น เราจะต้อนพวกเขาไปสู่การลงโทษอย่างร้ายแรง

²⁵ ถ้าหากเจ้าถามพวกเขาว่า “ผู้ใดสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน?” แน่นอน พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” จงกล่าวเถิด “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า” แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้²⁶ อะไรก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงมีอย่างเหลือหลาย ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ²⁷ ถ้าหากจะเอาต้นไม้ทั้งหมดในโลกนี้มาเป็นปากกาและเอามหาสมุทรเป็นน้ำหมึกกับอีกเจ็ดมหาสมุทรมาเติมวงษ์ของพระเจ้ายังไม่หมด แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

²⁸ การสร้างและการทำให้ผู้เจ้าทั้งหมดฟื้นขึ้นมาเป็นเรื่องง่ายสำหรับพระองค์เหมือนกับ(การสร้างและการฟื้นขึ้น)ของชีวิตเดียว แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไถ่ยีนทุกสิ่งและทรงเห็นทุกสิ่ง²⁹ ผู้เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรงทำให้กลางคืนผ่านเข้าไปในกลางวันและทรงให้กลางวันผ่านเข้าไปในกลางคืน? พระองค์ทรงควบคุมดวงอาทิตย์และดวงจันทร์

ไว้ในอำนาจ ทุกสิ่งโคจรไป(ในวิถีของมัน)จนกระทั่งถึงวาระที่ถูกกำหนดไว้ และพระเจ้าทรงรู้ถึงสิ่งที่ผู้เจ้ากระทำ? ³⁰ นั่นเป็นเพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างและสิ่งอื่นที่พวกเขาวิงวอนแทนพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่ทั้งพระเจ้าเป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

³¹ ผู้เจ้าไม่เห็นหรือว่าเรือล่องลอยอยู่ในทะเลด้วยความโปรดปรานของพระเจ้าเพื่อที่พระองค์จะได้แสดงสัญญาณบางอย่างของพระองค์ให้ผู้เจ้าได้เห็น? แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับทุกคนที่อดทนและกตัญญู ³² และเมื่อคลื่นทะเลโถมใส่พวกเขาตุงเงา(แห่งความตาย)พวกเขาได้วิงวอนต่อพระเจ้าโดยทำตัวเป็นผู้บริสุทธิ์ใจต่อศาสนาของพระองค์ หลังจากนั้น เมื่อเราได้ทำให้พวกเขาถึงบกโดยปลอดภัย มีบางคนเท่านั้นที่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตั้งและไม่ปฏิเสธสัญญาณทั้งหลายของเรายกเว้นคนที่ทรยศและเนรคุณ

³³ มนุษย์เอ๋ย จงขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลของผู้เจ้าและจงเกรงกลัวต่อวันที่พ่อไม่สามารถช่วยลูกและลูกไม่สามารถช่วยพ่อของตัวเองได้ แน่نون สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นความจริง ดังนั้น จงอย่าให้ชีวิตโลกนี้ล่อลวงผู้เจ้า และจงอย่าให้พวกล่อลวงมาหลอกล่อผู้เจ้าเกี่ยวกับพระเจ้า ³⁴ พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงรู้เรื่องยามอวสาน และพระองค์ทรงให้ฝนตกลงมาและพระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่ก่อตัวในมดลูก และไม่มีชีวิตใดที่รู้ว่าตัวเองจะได้อะไรในวันรุ่งขึ้นและไม่มีชีวิตใดที่รู้ว่าตัวเองจะตายในแผ่นดินไหน แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้และผู้ทรงตระหนักรู้เสมอ

32. การกราบ

อัล-ฮัจญ์ตะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ อะลีฟ ลาม มีม

² คัมภีร์ที่ไม่มีข้อสงสัยใดๆนี้ถูกประทานมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ³ พวกเขากล่าวว่า “เขาปลอมมันขึ้นมา” กระนั้นหรือ? เปล่าเลย มันเป็นเรื่องจริงจากพระผู้อภิบาลของเจ้าเพื่อที่เจ้าจะได้ตักเตือนหมู่มชนที่ไม่มีผู้ตักเตือนคนใดมาก่อนหน้าเจ้า เพื่อที่พวกเขาจะได้ถูกนำทางอย่างถูกต้อง

⁴ พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นในหกวัน และหลังจากนั้นได้ทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์ สูเจ้าไม่มีผู้คุ้มครองช่วยเหลือออกไปจากพระองค์และไม่มีผู้ใดโทษแทนใดๆต่อหน้าพระองค์ แล้วสูเจ้ายังไม่คิดอีกหรือ? ⁵ พระองค์ทรงควบคุมกิจการทั้งหลายของโลกจากชั้นฟ้ายังโลก และทั้งหมดจะขึ้นไปสู่พระองค์ในวันหนึ่ง ซึ่งความยาวของมันเป็นเวลาพันปีตามการนับของเจ้า ⁶ พระองค์เท่านั้นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁷ ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาอยู่ในรูปแบบที่ดีที่สุด พระองค์ทรงเริ่มต้นการสร้างมนุษย์มาจากดิน ⁸ หลังจากนั้น พระองค์ก็ทรงแพร่ลูกหลานของเขาออกไปจากสิ่งที่ออกมาจากหน้าอันด้อยค่า ⁹ หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงทำให้เขาเป็นรูปร่าง และทรงเป่าวิญญาณของพระองค์เข้าไปในตัวเขาและพระองค์ได้ทรงประทานหู ตาและหัวใจแก่สูเจ้า แต่กระนั้น น้อยนักที่สูเจ้าจะขอบคุณ

¹⁰ พวกเขากล่าวว่า “เมื่อเราสูญสลายกลายเป็นดินไปแล้ว เราจะถูกกำเนิดขึ้นมาอีกได้อย่างไร?” ความจริงก็คือ พวกเขาไม่เชื่อในการพบกับ

พระผู้อภิบาลของพวกเขา ¹¹ จึงบอกพวกเขาว่า “มรณะทูตที่ถูกกำหนดไว้เหนือพวกท่านจะมาเอาพวกท่านไปอย่างครบถ้วน หลังจากนั้น พวกท่านทั้งหมดจะถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของพวกเขา” ¹² ถ้าผู้เจ้าได้เห็นผู้ทำผิดในตอนเวลาที่พวกเขายืนคอยอยู่ต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา เราได้เห็นและเราได้ยินแล้ว โปรดส่งเรากลับไปเพื่อที่เราจะได้ทำดี ตอนนี้ เราเชื่อมั่นแล้ว” ¹³ หากเราประสงค์ เราสามารถจะกำหนดให้มนุษย์ทุกคนอยู่บนทางนำของเราได้ แต่วาระของฉันทิกกล่าวไปจะเป็นความจริง นั่นคือ “ฉันจะทำให้คนรักเต็มไปด้วยฉันทิและมนุษย์พร้อมกันทั้งหมด” ¹⁴ ดังนั้น เราจะบอกพวกเขาว่า “จงลืมนิสัยนี้ เพราะผู้เจ้าลืมนิสัยนี้แล้วผู้เจ้าจะพบกับฉันในวันนี้ เราจะลืมนิสัยนี้ด้วยเช่นกัน จงลืมนิสัยการลงโทษอันนิรันดร์เพราะสิ่งที่ผู้เจ้าได้กระทำไว้” ¹⁵ คนที่ศรัทธาในศาสน์ของเรอย่างแท้จริงคือบรรดาผู้ที่ก้มลงกราบเมื่อพวกเขาถูกเตือนให้นึกถึงศาสน์นั้นและพวกเขาสดุดีพระผู้อภิบาลของพวกเขาด้วยการสรรเสริญพระองค์และพวกเขาไม่ทะนงตน ¹⁶ พวกเขาละจากที่นอนของพวกเขาและวิงวอนพระผู้อภิบาลของพวกเขาด้วยความกลัวและความหวัง และผู้ช่วยจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขา ¹⁷ ไม่มีชีวิตใดรู้ถึงสิ่งสบายตาซึ่งได้ถูกซ่อนเร้นไว้จากสายตาของพวกเขาเพื่อเป็นสิ่งที่ตอบแทนการงานของพวกเขา

¹⁸ ดังนั้น คนที่เป็นผู้ศรัทธาจะเหมือนกับผู้ฝ่าฝืนพระเจ้าได้ไหม? พวกเขาไม่อาจเหมือนกันได้ ¹⁹ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้นจะได้อยู่ในสวนสวรรค์เป็นสิ่งที่ตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ²⁰ ส่วนบรรดาผู้ฝ่าฝืนพระเจ้านั้น ที่พำนักของพวกเขาคือนรก เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาพยายามจะออกไป พวกเขาจะถูกผลักกลับเข้าไปในนั้นอีกและพวกเขาจะถูกบอกว่า “ตอนนี้ จงลืมนิสัยการลงโทษของไฟนรกที่ผู้เจ้าเคยปฏิบัติ” ²¹ และแน่นอนที่สุด เราจะให้พวกเขาได้ลืมนิสัยการลงโทษที่เบาว่าก่อนการลงโทษที่ใหญ่กว่า ทั้งนี้เพื่อที่ว่าบางทีพวกเขา

จะได้หันมายังเราเพื่อการสำนึกผิดและขออภัย ²² ใครที่จะทำผิดยิ่งใหญ่ไปกว่าผู้ที่เมื่อสัจธรรมของพระผู้อภิบาลของเขาได้ถูกอ่านให้เขาฟังแล้ว เขายังหันห่างออกจากมัน? แน่อน เราจะลงโทษผู้ทำผิดเหล่านั้นอย่างหนัก

²³ ก่อนหน้านี้ เราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซา ดังนั้น เจ้า(มุฮัมมัด)จงอย่าคลางแคลงสงสัยในการรับสั่งเดียวกันนี้ เช่นเดียวกับที่เราได้ทำให้มันเป็นทางนำสำหรับลูกหลานอิสรออีล ²⁴ เราได้ทำให้พวกเขามีผู้นำที่นำผู้คนโดยคำบัญชาของเราเมื่อพวกเขาได้แสดงความอดทนและเชื่อมั่นในสัญญาณทั้งหลายของเราแล้ว ²⁵ แน่อน ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พระผู้อภิบาลของเจ้าเท่านั้นที่จะตัดสินสิ่งต่างๆที่พวกเขาขัดแย้งกัน ²⁶ และมัน(เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์)ไม่ได้ทำให้พวกเขารู้หรือว่ ก่อนหน้านั้นพวกเขาก็เดินทางผ่านไปมา? แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณอย่างมากมายแล้วพวกเขายังไม่ฟังกระนั้นหรือ?

²⁷ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าเราได้ทำให้น้ำไหลไปยังแผ่นดินที่แห้งแล้ง และจากนั้นเราได้ทำให้พืชผลออกเงยออกมาซึ่งสัตว์ของพวกเขาและพวกเขาได้กินจากมัน? พวกเขายังไม่เห็นอะไรอีกหรือ? ²⁸ และพวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดที่การตัดสินนี้จะเกิดขึ้นถ้าพวกท่านพูดจริง?” ²⁹ จงบอกพวกเขาว่า “ในวันแห่งการตัดสิน มันจะไม่เกิดประโยชน์อะไรแก่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ถ้าพวกเขาศรัทธาในตอนนั้น พวกเขาจะไม่ได้รับการผ่อนผัน” ³⁰ ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาไว้และคอยดู แท้จริงแล้ว พวกเขาก็กำลังคอยดูอยู่ด้วยเหมือนกัน

33. สหพรรค

อัล-อะฮฺซาบ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ โอ้นบี จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงอย่าเชื่อฟังบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ตลบตะแลง แท้จริง พระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาสามารถ ² จงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกประทานแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้า แท้จริง พระเจ้าทรงรู้ในสิ่งที่เจ้ากระทำ ³ จงวางใจในพระเจ้า เพราะพระเจ้าเท่านั้นที่พอแล้วที่จะเป็นผู้ปกป้อง

⁴ พระเจ้ามิได้ทรงทำให้คนผู้หนึ่งมีสองหัวใจในร่างกายของเขา และพระองค์มิได้ทรงทำให้บรรดาภรรยาของสุเจ้าซึ่งสุเจ้าออกห่างโดยการกล่าวว่า “เธอเป็นเหมือนกับหลังของแม่ฉัน” เป็นแม่(จริง ๆ)ของสุเจ้า และพระองค์มิได้ทรงทำให้ลูกบุญธรรมของสุเจ้าเป็นลูกแท้ๆของสุเจ้านี้เป็นสิ่งที่สุเจ้ากล่าวออกมาจากปากของสุเจ้า แต่พระเจ้าทรงกล่าวความจริงและพระองค์เท่านั้นที่ทรงนำไปสู่ทางที่ถูกต้อง ⁵ จงเรียกบุตรบุญธรรมของสุเจ้าตามชื่อพ่อของพวกเขา นี่เป็นสิ่งที่ยุติธรรมกว่าในสายตาของพระเจ้า และถ้าหากสุเจ้าไม่รู้ว่าพ่อของพวกเขาเป็นใคร จงถือว่าพวกเขาเป็นพี่น้องในศาสนาของสุเจ้าและเพื่อนของสุเจ้า และไม่มีข้อตำหนิอันใดแก่สุเจ้าถ้าหากสุเจ้ากล่าวอะไรบางอย่างโดยไม่เจตนา แต่สุเจ้าจะถูกตำหนิอย่างแน่นอนสำหรับสิ่งที่สุเจ้ากล่าวออกไปด้วยเจตนาของหัวใจของสุเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁶ นบีมุฮัมมัดมีสิทธฺ์เหนือบรรดาผู้ศรัทธามากกว่า(พวกเขามีสิทธฺ์เหนือ)ตัวของพวกเขาเอง และภรรยาทั้งหลายของนบีมุฮัมมัดเป็นแม่ของพวกเขา แต่ตามคัมภีร์ของพระเจ้า ความสัมพันธ์ทางสายเลือดนั้นมีสิทธฺ์เหนือกัน

และกันมากกว่าบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้อพยพ อย่างไรก็ตาม สุเจ้าอาจทำดีต่อเพื่อนๆของสุเจ้าได้ นี่เป็นสิ่งที่ได้ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์

⁷ (อินบิ) เราได้รับสัญญาที่มั่นคงจากนบีทั้งหลาย จากเจ้าและนุฮ จากอิบรอฮีมและมุซาและอีซาบุตรของมัรยัม เราได้ให้พวกเขาทุกคนทำสัญญาอย่างมั่นคงไว้กับเรา ⁸ ทั้งนี้เพื่อที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะได้ถามบรรดาผู้มีสัจจะวาจาเกี่ยวกับความสัตย์จริงของพวกเขา(ว่าได้รับการตอบสนองอย่างไรในโลก) ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พระองค์ได้ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขาแล้ว

⁹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงนึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงแสดงแก่สุเจ้าเมื่อไพร่พลศัตรูมายังสุเจ้า เราได้ส่งพายุมายังพวกเขาและไพร่พลอีกมากมายที่สุเจ้ามองไม่เห็น และพระเจ้าเป็นผู้ทรงเผ่าดูทุกสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ¹⁰ เมื่อพวกศัตรูบุกมายังสุเจ้าจากข้างบนและจากข้างล่างของสุเจ้า สุเจ้าตาเหลือกเพราะความกลัวและหัวใจจุกอยู่ที่ลำคอและสุเจ้าเริ่มสงสัยเกี่ยวกับพระเจ้า ¹¹ ดังนั้น บรรดาผู้ศรัทธาจึงได้ถูกทดสอบและได้รับความหวานใจอย่างรุนแรง

¹² พวกตลบตะแลงและบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรคกล่าวว่า “สัญญาที่พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ทำไว้กับพวกเขานั้นมิใช่อะไรนอกไปจากการหลอกลวง” ¹³ อีกกลุ่มหนึ่งของคนพวกนี้กล่าวว่า “ชาวยัษริบเอ๋ย พวกเจ้าไม่มีทางที่จะต้านทาน(ศัตรู)ได้หรอก ดังนั้น จงกลับไปเสีย” แต่อีกกลุ่มหนึ่งของพวกเขาได้ขออนุญาตนบีโดยกล่าวว่า “บ้านของเราไม่ปลอดภัย” ทั้งๆที่มันปลอดภัยอยู่ แท้จริงแล้ว พวกเขาต้องการที่จะหนีแฉวย ¹⁴ ถ้าหากพวกศัตรูบุกเข้ามาจากทุกด้านของเมืองและคนเหล่านี้ถูกยู่ให้ทรยศ พวกเขาจะทำอย่างแน่นอนโดยไม่ลังเล ¹⁵ แท้จริง พวกเขาได้ทำสัญญาไว้กับพระเจ้าแล้วว่าพวกเขาจะไม่หันหลังให้ และสัญญาที่ได้ทำไว้กับพระเจ้านั้นจะต้องถูกสอบถาม ¹⁶ (อินบิ) จงบอกพวกเขาว่า “ถ้าหากพวกท่านหนีจากความตายหรือการถูกฆ่า การ

หนี้ของพวกท่านจะไม่มีประโยชน์อันใดแก่พวกท่าน พวกท่านจะมีความสุขในชีวิตแค่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น”¹⁷ จงถามพวกเขา “ใครเล่าที่จะปกป้องพวกท่านจากพระเจ้าถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์จะให้พวกท่านได้รับอันตราย? หรือถ้าพระองค์ทรงปรารถนาที่จะเมตตาพวกท่าน ใครที่สามารถขัดขวางพระองค์?” แท้จริงแล้ว พวกเขาไม่สามารถที่จะพบใครเป็นผู้ปกป้องและผู้ช่วยเหลือพวกเขาได้นอกไปจากพระเจ้า

¹⁸ พระเจ้าทรงรู้ว่าใครในหมู่ผู้เจ้าที่ดึงคนอื่นกลับมา ผู้ที่บอกกับพี่น้องของพวกเขว่า “มาอยู่ฝ่ายเราสิ” และพวกเขาไม่ได้เข้าร่วมต่อสู้ นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ¹⁹ พวกเขาให้ความช่วยเหลือเจ้าโดยไม่เต็มใจ แต่เมื่อมีอันตรายเกิดขึ้น เจ้าจะเห็นพวกเขามองไปยังเจ้าดวงตาของพวกเขากลอกกลิ้งเหมือนกับผู้ที่กำลังเป็นลมใกล้ตาย แต่เมื่ออันตรายผ่านพ้นไปแล้ว พวกเขาจะออกมาต่อว่าเจ้าอย่างเผด็จรอนด้วยความอยากได้ในทรัพย์สิน คนเหล่านี้มิได้ศรัทธาแต่อย่างใด ดังนั้นพระเจ้าจึงได้ทำให้การงานของพวกเขารู้ผล และนี่เป็นเรื่องง่ายสำหรับพระเจ้า ²⁰ พวกเขาคิดว่าไฟรพลที่ร่วมกันมารุกรานนั้นจะไม่มีวันถอยไป แท้จริงแล้ว ถ้าหากพวกศัตรูเหล่านั้นกลับมาโจมตีอีก พวกเขาก็อยากจะอยู่ในทะเลทรายกับพวกเบดูอิน และพวกเขาจะคอยถามข่าวเกี่ยวกับผู้เจ้าจากที่นั่น แต่ถ้าพวกเขาจะอยู่กับผู้เจ้า พวกเขาจะไม่ร่วมต่อสู้ นอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

²¹ แท้จริงแล้ว ในศาสนทูตของพระเจ้านั้นมีแบบอย่างที่ดีที่สุดสำหรับคนที่แสวงหาพระเจ้าและวันสุดท้ายและระลึกถึงพระเจ้าเสมอ ²² เมื่อบรรดาผู้ศรัทธาที่แท้จริงมองเห็นพวกศัตรูที่มารุกราน พวกเขาได้ร้องออกมาว่า “นี่คือสิ่งที่พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ได้สัญญาไว้กับเรา แน่نون สัญญาของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์เป็นจริงเสมอ” และนี่เป็นสิ่งที่ทำให้พวกเขาศรัทธาและนอบน้อมมากขึ้น ²³ ในบรรดา

* ดูหน้า 14-17 ของบทนำ

ผู้ศรัทธาในนั้นมีผู้ซื้อตรงต่อสัญญาที่เขาได้ทำไว้กับพระเจ้า บางคนในหมู่พวกเขาได้ปฏิบัติตามสัญญาครบถ้วนแล้ว และบางคนก็กำลังคอยอยู่โดยมิได้ผันแปรใดๆแม้แต่หนึ่งเดียว ²⁴ พระเจ้าจะทรงตอบแทนผู้ซื้อตรงสำหรับความซื้อตรงของพวกเขาและลงโทษพวกตลบตะแลงถ้าหากพระองค์ทรงประสงค์ หรือพระองค์อาจยอมรับการสำนึกผิดของพวกเขา เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

²⁵ พระเจ้าได้ทรงทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหันหลังกลับด้วยความเคียดแค้นโดยไม่ได้รับผลดีแต่อย่างใด พระเจ้าทรงเพียงพอแล้ว(ที่จะคุ้มครอง)สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในการต่อสู้ พระเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ ²⁶ พระองค์ได้ทรงนำชาวคัมภีร์ที่ช่วยเหลือบรรดาผู้รุกรานลงมาจากป้อมของพวกเขาและทรงทำให้หัวใจของพวกเขาเต็มไปด้วยหวาดกลัวจนบางคนสูญเสียใจได้ฆ่าและบางคนสูญเสียใจเป็นเชลย ²⁷ พระองค์ได้ทรงทำให้ผู้เจ้าเป็นผู้สืบทอดแผ่นดินของพวกเขาและที่อยู่อาศัยของพวกเขาและทรัพย์สินของพวกเขา และทรงประทานแผ่นดินที่ผู้เจ้ายังไม่เคยย่างเท้าเข้าไปมาก่อน พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

²⁸ โอวันนี้ จงบอกบรรดาภรรยาของเจ้าว่า “ถ้าพวกเธอปรารถนาชีวิตแห่งโลกนี้และการประดับประดาอันสวยงามของมัน จงมา ฉันจะให้สิ่งเหล่านี้แก่พวกเธอและปล่อยพวกเธอไปอย่างมีเกียรติ ²⁹ แต่ถ้าพวกเธอปรารถนาพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และที่พำนักแห่งโลกหน้าแล้ว จงรู้ไว้ว่าพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมการตอบแทนอันยิ่งใหญ่สำหรับผู้ทำดีในหมู่พวกเธอไว้แล้ว” ³⁰ โอภรรยาของวันนี้ ใครก็ตามในหมู่ผู้เจ้ายี่สิบประพัตติตัวไม่เหมาะสมอย่างเปิดเผยจะต้องถูกลงโทษเป็นสองเท่า นี่เป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับพระเจ้า

³¹ แต่ใครก็ตามในหมู่ผู้เจ้ายี่สิบที่เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และกระทำความดี เราจะตอบแทนรางวัลพวกเธอเป็นสองเท่า และเราได้เตรียมปัจจัยอันมีเกียรติไว้สำหรับเธอไว้แล้ว ³² โอภรรยาของวันนี้ พวก

เธอไม่เหมือนกับผู้หญิงอื่นๆ ถ้าพวกเธอเกรงกลัวพระเจ้า จงอย่าพูดจาด้วยเสียงอ่อนหวานนัก ด้วยเหตุว่าคนที่หัวใจเป็นโรคจะคิดหวังอย่างผิดๆ จากตัวเธอ แต่จงพูดจาด้วยความเหมาะสม

³³ จงอยู่ในบ้านของพวกเธอและจงอย่าออกไปเที่ยววอดความสวยงามอย่างที่คุณหญิงทั้งหลายทำในสมัยแห่งความโง่เขลาที่ผ่านมา นี่ จงดำรงนมาซและจ่ายซะกาตและจงเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ โอ ผู้หญิงในครอบครัวของนบี พระเจ้าเพียงแต่ทรงเจตนาที่จะขจัดความโสมมทั้งหลายออกจากพวกเธอและจะทำให้พวกเธอสะอาดผ่องแผ้ว ³⁴ จงนึกถึงสิ่งที่พระเจ้าประทานมาและวิทียปัญญาที่ได้ถูกอ่านในบ้านของพวกเธอ แท้จริง พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง ทรงตระหนักอยู่เสมอ

³⁵ แน่นอนที่สุด ชายและหญิงที่ยอมจำนนต่อพระเจ้า ชายและหญิงผู้ศรัทธา ชายและหญิงผู้เชื่อฟัง ชายและหญิงผู้มีความซื่อสัตย์ ชายและหญิงผู้อดทน ชายและหญิงผู้อ่อนบ่น้อมถ่อมตน ชายและหญิงผู้บริจาคทาน ชายและหญิงผู้ถือศีลอด ชายและหญิงผู้รักษาส่วนอันพึงสงวนของตนเอง ชายและหญิงผู้ระลึกถึงพระเจ้ายากๆ พระเจ้าทรงเตรียมการให้อภัยและรางวัลตอบแทนอันใหญ่หลวงแก่พวกเขาไว้แล้ว ³⁶ มันไม่เหมาะสมสำหรับชายผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธาที่จะมาเลือกอะไรอีกในเรื่องของพวกเขาเมื่อพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ได้ตัดสินใจในเรื่องของพวกเขาไปแล้ว ใครก็ตามที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ แน่นอน พวกเขาได้หลงผิดอย่างชัดเจน

³⁷ (ไอ้คน!) เจ้าได้พูดกับคนที่พระเจ้าได้ประทานความโปรดปรานแก่เขาและเจ้าก็โปรดปรานเขาเช่นกันว่า “จงครองภรรยาของเจ้าไว้และจงเกรงกลัวพระเจ้า” ในตอนนั้น เจ้าหาทางปิดบังเรื่องที่พระเจ้าจะทรงเปิดเผยไว้ในหัวใจของเจ้า แต่เจ้าเกรงกลัวผู้คน ในขณะที่พระเจ้านั้นมีสิทธิ์มากกว่าที่เจ้าจะต้องเกรงกลัว เมื่อเซดได้หย่านางแล้ว เราได้ให้

นางแต่งงานกับเจ้า ทั้งนี้เพื่อที่บรรดาผู้ศรัทธาจะได้ไม่มีอุปสรรคในเรื่อง
ภรรยาของลูกบุญธรรมของพวกเขาเมื่อพวกเขาหย่าพวกนางแล้ว พระ
บัญชาของพระเจ้านั้นต้องได้รับการปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ³⁸ ไม่มีข้อ
เสียหายแต่ประการใดสำหรับนบีที่จะทำในสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกำหนด
ไว้สำหรับเขา นี่เป็นแนวทางของพระเจ้าเกี่ยวกับบรรดานบีที่ได้ล่วง
ลับไปก่อนหน้านี้ และคำบัญชาของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ได้ถูกกำหนดไว้
โดยสมบูรณ์แล้ว ³⁹ บรรดาผู้ที่เผยแพร่ศาสนาของพระองค์และเกรงกลัว
พระองค์และไม่เกรงกลัวผู้ใดนอกจากพระเจ้า พระเจ้าก็เพียงพอแล้ว
ที่จะทรงชำระบัญชี ⁴⁰ มุฮัมมัดมิได้เป็นพ่อของใครในหมู่คนของสุเจ้า
แต่เขาเป็นศาสนทูตของพระเจ้าและเป็นตราประทับของนบีทั้งหลาย
พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

⁴¹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงระลึกถึงพระเจ้าให้มาก ๆ ⁴² จงสดุดีพระองค์ทั้ง
ยามเช้าและยามเย็น ⁴³ พระองค์คือผู้ทรงประทานความจำเริญแก่สุเจ้า
และทูตสวรรค์ของพระองค์ก็วิงวอนขอความโปรดปรานจากพระองค์ให้
แก่สุเจ้าด้วย ทั้งนี้เพื่อที่พระองค์จะทรงนำสุเจ้าออกจากความมืดไปสู่แสง
สว่าง พระองค์ทรงเมตตาต่อบรรดาผู้ศรัทธาอยู่เสมอ ⁴⁴ ในวันที่พวกเขา
พบพระองค์ พวกเขาจะถูกต้อนรับด้วยคำทักทายว่า “ศานติ” พระองค์
ทรงเตรียมรางวัลอันมีเกียรติไว้สำหรับพวกเขาแล้ว

⁴⁵ นบีเอ๋ย เราได้ส่งเจ้ามาให้เป็นพยาน เป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้ตักเตือน
⁴⁶ และผู้เชิญชวนไปสู่พระเจ้าโดยอนุมัติของพระองค์ และนำทางพวกเขา
เหมือนประทีปที่ส่องสว่าง ⁴⁷ จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าพระเจ้านั้น
มีความจำเริญอันมากมายไว้สำหรับพวกเขา ⁴⁸ ดังนั้น จงอย่าคล้อยตาม
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและพวกตลบตะแลง จงอย่าสนใจต่อคำพูดเราะ
รานของพวกเขาและจงวางใจในพระเจ้า เพราะพระเจ้านั้นเพียงพอแล้ว
สำหรับการมอบความไว้วางใจ

⁴⁹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสุเจ้าแต่งงานกับหญิงผู้ศรัทธาและหลังจาก

นั้นได้หย่าพวกนางก่อนที่จะได้อยู่ร่วมกับพวกนาง สู้เจ้าไม่ต้องรอพวกนางให้ครบเวลาแห่งการรอคอย จึงให้บางสิ่งบางอย่างแก่พวกนางและปล่อยพวกนางไปอย่างมีเกียรติ

⁵⁰ ไอน์ปี เราได้ทำให้บรรดาภรรยาของเจ้าเป็นทือนุ่มนัดแก่เจ้าสำหรับคนที่เจ้าได้ให้ของขวัญแต่งงานแก่พวกนางไปแล้ว และบรรดาผู้หญิงที่เจ้าครอบครองอยู่จากบรรดาทาสหญิงที่พระเจ้าทรงประทานแก่เจ้า และ (เราได้ทำให้บุคคลต่อไปนี้เป็นทือนุ่มนัดสำหรับเจ้า นั่นคือ) ลูกสาวของพี่น้องชายทางพ่อของเจ้าและลูกสาวของพี่น้องหญิงทางพ่อของเจ้า และลูกสาวของพี่น้องชายทางแม่ของเจ้าและลูกสาวของพี่น้องหญิงทางแม่ของเจ้าซึ่งได้อพยพไปกับเจ้า และหญิงผู้ศรัทธาที่เสนอตัวเองแก่นบีถ้าหากนบีต้องการจะแต่งงานกับนาง สิทธิพิเศษนี้สำหรับเจ้าเท่านั้น ไม่ใช่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาคนอื่น ๆ เรารู้ดีถึงสิ่งที่เราได้กำหนดแก่บรรดาผู้ศรัทธาเกี่ยวกับภรรยาของพวกเขาทาสหญิงของพวกเขา ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ไม่มีคำตำหนิต่อเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁵¹ เจ้าจะให้ภรรยาคณใดของเจ้าอยู่ห่างเจ้าก็ได้ตามที่เจ้าต้องการ และเจ้าจะให้ใครอยู่ใกล้ชิดกับเจ้าก็ได้ตามที่เจ้าต้องการ และไม่มีข้อตำหนิใดๆถ้าเจ้าจะเรียกภรรยาที่เจ้าให้อยู่ห่างมาอยู่ใกล้ก็ได้ นั่นเป็นการเหมาะสมกว่า เพื่อที่ดวงตาของนางจะเย็นลงและพวกนางจะได้ไม่เศร้าโศก และพวกนางทั้งหมดจะได้พอใจกับสิ่งที่เจ้าให้พวกนาง พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในหัวใจของเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงชั้นดีธรรม

⁵² ไม่เป็นทือนุ่มนัดให้เจ้าแต่งงานกับผู้หญิงอื่นอีกแล้วหลังจากนี้ และเจ้าจะไม่ได้รับอนุญาตให้อาภรรยาอื่นมาแทนพวกนางถึงแม้ว่าความสวຍของพวกนางจะทำให้เจ้าพึงใจก็ตาม เว้นแต่ทาสหญิงที่เจ้าครอบครอง พระเจ้าเป็นผู้ทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง

⁵³ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเข้าไปในบ้านของนบีเว้นเสียแต่ว่าเจ้าถูกเชิญให้ไปกินอาหาร จงอย่านั่งอ้อยอิ่งคอยจนกระทั่งอาหารพร้อม เมื่อ

สุเจ้าถูกเชิญมา จงเข้าไปและเมื่อสุเจ้ากินอาหารเสร็จแล้ว จงรีบแยกย้ายกันกลับไป จงอย่านั่งอ้อยอิ่งสนทนากัน เพราะการทำเช่นนั้นจะสร้างความลำบากใจให้แก่บี แต่เขากระดากใจที่จะบอกสุเจ้า แต่พระเจ้าไม่ทรงกระดากใจต่อความจริง ถ้าหากสุเจ้าจะขอสั่งใดจากภรรยาของนบี ก็จงขอต่อนางจากหลังมาน นี่เป็นการดีกว่าสำหรับความผ่องแผ้วของหัวใจของสุเจ้าและหัวใจของพวกนาง และมีสิ่งทีสุเจ้าจะรบกวนศาสนทูตของพระเจ้าและไม่อนุญาตให้สุเจ้าแต่งงานกับภรรยาของเขาหลังจากเขาเป็นอันขาด นี่เป็นความผิดร้ายแรงยิ่งในสายตาของพระเจ้า ⁵⁴ ไม่ว่าสุเจ้าจะเปิดเผยสิ่งใดหรือซ่อนเร้นมัน แน่นอน พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง

⁵⁵ ไม่มีข้อตำหนิแต่ประการใดสำหรับบรรดาภรรยาของนบีในการปรากฏตัวต่อบิดาของพวกนาง ลูกชายของพวกนาง พี่ชายน้องชายของพวกนาง ลูกชายของพี่ชายน้องชายของพวกนาง ลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกนาง ผู้หญิงที่คุ้นเคยด้วยกันของพวกนางและทาสของพวกนาง โอ้ผู้หญิงทั้งหลาย จงเกรงกลัวพระเจ้า พระเจ้าทรงรู้เห็นทุกสิ่ง

⁵⁶ แท้จริง พระเจ้าและทูตสวรรค์ของพระองค์ยังอำนวยการแก่บี บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงขอพรให้แก่เขาได้รับความจำเริญและส่งความสันติแก่เขา ⁵⁷ บรรดาผู้สร้างความยุ่งยากให้แก่พระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์จะถูกพระเจ้าสาปแช่งทั้งในโลกนี้และโลกหน้า พระเจ้าได้ทรงเตรียมการลงโทษอันน่าอัปยศไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ⁵⁸ บรรดาผู้ใส่ร้ายชายผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธาในสิ่งที่พวกเขาไม่ได้ทำนั้น แน่นอน พวกเขาได้แบกการกล่าวร้ายอันหนักหน่วงและบาปอันขัดแจ้งไว้

⁵⁹ โอ้นบี จงสั่งบรรดาภรรยาของเจ้าและลูกสาวของเจ้าให้เอาเสื้อผ้าส่วนนอกดึงลงมาเหนือตัวของพวกนางไว้(เมื่ออยู่ในที่สาธารณะ) เพื่อที่พวกนางจะได้เป็นที่รับรู้และไม่ถูกระราน พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัยและผู้ทรงเมตตา ⁶⁰ ถ้าพวกตลบตะแลงและพวกที่หัวใจของพวกเขาคือโรค และพวกที่ชอบนินทาในมะดีนะฮฺไม่หยุดยั้ง แน่นอน เราจะให้เจ้าจัดการ

พวกเขา⁶¹ พวกเขาจะถูกสาปแช่งไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนและจะถูกจับกุมและถูกฆ่า*⁶² นี่คือการของพระเจ้าสำหรับผู้คนก่อนหน้านี้ และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดๆในวิธีการของพระเจ้า

⁶³ ผู้คนถามเจ้าเกี่ยวกับยามอวานา จึงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่มีความรู้เรื่องนี้ ใครจะรู้? ยามอวานาอาจจะอยู่ใกล้ๆนี้ก็ได้”⁶⁴ แน่นอน พระเจ้าทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและได้เตรียมไฟที่ลุกโชนไว้สำหรับพวกเขาแล้ว⁶⁵ พวกเขาจะพำนักรอในนั้นตลอดกาลและพวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ⁶⁶ ในวันนี้ ไบหน่าของพวกเขาก็จะถูกพลิกไปพลิกมาบนไฟ พวกเขาจะกล่าวว่า “เราน่าเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์”⁶⁷ และพวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา เราเชื่อฟังบรรดาหัวหน้าของเราและผู้อาวุโสของเรา และพวกเขาได้ทำให้พวกเราหลงทาง”⁶⁸ โอ้พระผู้อภิบาล โปรดทรงลงโทษพวกเขาเป็นสองเท่า และทรงสาปแช่งพวกเขาอย่างหนักด้วยเถิด”

⁶⁹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเป็นเหมือนบรรดาผู้กล่าวร้ายมุซา พระเจ้าได้ทรงทำให้เขาพินาศจากที่พวกเขา กล่าวร้ายแล้ว เขาเป็นผู้มีเกียรติในทัศนะของพระเจ้า⁷⁰ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงเกรงกลัวพระเจ้า และจงพูดแต่สิ่งที่ถูกต้อง⁷¹ พระองค์จะประทานความจำเริญให้แก่การทำงานของสุเจ้าและให้อภัยความผิดของสุเจ้า แน่นอน ใครที่เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ เขาก็จะได้รับความสำเร็จอันยิ่งใหญ่

⁷² เราได้เสนอความรับผิดชอบอันนี้แก่ชนฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและภูเขา แต่พวกมันปฏิเสธที่จะแบกรับมันไว้และเกรงกลัวความรับผิดชอบ แต่มนุษย์ออกมาแบกรับมันไว้ แท้จริง เขาเป็นผู้ธรรมและใจซื่อ⁷³ พระเจ้าจะทรงลงโทษชายและหญิงผู้ตลบตะแลง และชายหญิงผู้ตั้งภาคี แต่พระองค์ทรงรับการสำนึกผิดของชายและหญิงผู้ศรัทธา พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

* ดูหน้า 14-17 ของบทนำ

34. ซีบา

สะปะอ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- ¹ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และบรรดาการสรรเสริญเป็นของพระองค์แต่เพียงผู้เดียวในโลกด้วย พระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณและผู้ทรงรอบรู้
- ² พระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งใดก็ตามที่เข้าไปในแผ่นดินและสิ่งใดก็ตามที่ออกมาจากมัน และสิ่งใดก็ตามที่ลงมาจากฟากฟ้าและสิ่งใดก็ตามที่ขึ้นไปในนั้น พระองค์เป็นผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงให้อภัย

³ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า “ยามอวสานจะไม่มีวันมาถึงเรา” จึงบอกพวกเขาว่า “ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของฉันผู้ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่มองไม่เห็น มันจะมายังพวกท่านอย่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใดแม้แต่ำน้าหนักเพียงน้อยนิดจะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้ไม่ว่าจะในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินหรือสิ่งที่เล็กไปกว่านั้นหรือใหญ่ไปกว่านั้น ทุกสิ่งได้มีอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้งแล้ว” ⁴ พระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี พวกเขาจะได้รับการให้อภัยและปัจจัยอันมีเกียรติ” ⁵ ส่วนบรรดาผู้ตืนร้นต่อต้านสัญญาณทั้งหลายของเรานั้น สำหรับพวกเขาคือการลงโทษอันเจ็บปวดอย่างที่สุด ⁶ บรรดาผู้ได้รับความรู้นั้นรู้ดีว่าอะไรก็ตามที่ได้ถูกประทานแก่เจ้าจากพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเป็นสัจธรรมและนำไปสู่หนทางของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

⁷ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวแก่ผู้คนว่า “เอาไหม เราจะชี้ให้พวกท่านเห็นถึงคนที่จะบอกพวกท่านว่าเมื่อร่างกายของพวกท่านแยกสลายออกเป็นชิ้นๆแล้ว พวกท่านจะถูกทำให้เกิดใหม่อีกครั้งหนึ่ง? ⁸ เขาสร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าขึ้นมาหรือว่าเป็นบ้าไปเสียแล้ว?” เปล่าเลย

บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในวันโลกหน้าต่างหากที่จะถูกลงโทษและพวกเขาอยู่ในการหลงผิดไปไกลลิบ⁹ พวกเขาไม่สังเกตถึงสิ่งที่อยู่รอบตัวพวกเขา จากปากฟ้าและแผ่นดิน ทั้งข้างหน้าและข้างหลังพวกเขากระนั้นหรือ? ถ้าหากเราประสงค์ เราสามารถที่จะทำให้พวกเขาจมลงไปในแผ่นดิน หรือทำให้บางส่วนของท้องฟ้าถล่มลงมาบน พวกเขาก็ได้ แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณหนึ่งสำหรับบ่าวผู้หันมายังเรา

¹⁰ เราได้ประทานความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่แก่ดาวิด เราได้บัญชาว่า “โอ้ภูเขาและนก จงร่วมกับเขาในการสดุดีเรา” เราได้ทำให้เหล็กอ่อนสำหรับเขา¹¹ (โดยกล่าวว่า) “จงทำเสื่อเกราะและสวมใส่ห่วงให้เหมาะสม และจงทำความดี แน่นอน ฉันเห็นทุกสิ่งที่เจ้าทำ”

¹² สำหรับสูลย์มาน เราได้ทำให้เขามีอำนาจควบคุมกระแสน้ำที่พัดสำหรับการเดินทางหนึ่งเดือนในตอนเช้าและการเดินทางหนึ่งเดือนในตอนเย็น และเราได้ทำให้ตาน้ำทองแดงหลอมละลายออกมาให้เขา และได้ทำให้มีอำนาจควบคุมภูเขานี้ที่ทำงานรับใช้เขาโดยพระบัญชาของพระผู้อภิบาลของเขา และใครก็ตามในหมู่พวกมันที่บ้ายเบี่ยงจากคำบัญชาของเรา เราจะทำให้มันได้สัมผัสไฟที่ลุกโชน¹³ พวกมันได้ทำทุกอย่างให้เขาตามที่เขาต้องการ เช่น หอสอง รูปจำลอง ถ้วยชามเหมือนอ่างน้ำและหม้อหุงต้มขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่กับที่ เรากล่าวว่า “ผู้คนของดาวิดเอ๋ย จงขอบคุณเถิด เพราะบ่าวของฉันส่วนน้อยเท่านั้นที่กตัญญู”

¹⁴ เมื่อเราได้กำหนดความตายแก่สูลย์มาน ไม่มีอะไรที่บอกให้พวกภูเขารู้ถึงการตายของเขา นอกจากพวกตัวปลวกที่กัดกินไม้เท้าของเขา เมื่อเขาล้มลง พวกภูเขิงจึงประจักษ์ว่าถ้าพวกมันรู้ถึงสิ่งที่มองไม่เห็น พวกมันจะไม่ต้องมาทนทรมานทำงานอย่างอดสูต่อไป

¹⁵ สำหรับผู้คนของซิบานั้นมีสัญญาณหนึ่งในที่อยู่อาศัยของพวกเขา นั่นคือสวนสองแห่ง แห่งหนึ่งอยู่ทางด้านขวาและอีกแห่งหนึ่งทางด้านซ้าย เราได้บอกพวกเขาว่า “จงกินจากที่พระผู้อภิบาลของสุเจ้าประทาน

มาและจงขอบคุณพระองค์ สู้เจ้ามีแผ่นดินอันอุดมสมบูรณ์และพระผู้
อภิบาลผู้ทรงอภิบาล” ¹⁶ แต่พวกเขากลับหันหลังให้(สัจธรรม) ดังนั้น เรา
จึงได้ทำให้หน้าจากเขื่อนไหลท่วมพวกเขา และเราได้เปลี่ยนสวนทั้งสอง
ของพวกเขาด้วยสวนอีกสองแห่งที่ให้ผลไม้ขมและต้นไม้พุ่มเตี้ยและพุ่ม
หนามอีกเล็กน้อย ¹⁷ นี่แหละคือการตอบแทนของเราเพราะการที่พวกเขา
เนรคุณ และเราไม่ลงโทษเช่นนั้นแก่ผู้ใดนอกไปจากผู้เนรคุณ

¹⁸ ระหว่างพวกเขาและเมืองทั้งหลายที่เราได้ประทานความจำริญให้
ในนั้น เราได้ให้มีเมืองอื่นๆตั้งอยู่ใกล้กัน และระหว่างเมืองเหล่านั้น เราได้
กำหนดระยะการเดินทางของมันไว้ โดยกล่าวว่า “จงเดินทางบนเส้นทาง
เหล่านี้ทั้งกลางคืนและกลางวันโดยปลอดภัยเถิด” ¹⁹ แต่พวกเขากล่าวว่า
“โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทรงให้การเดินทางของเรายาวกว่านี้เถิด”
ดังนั้น พวกเขาจึงอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง และเราได้ทำให้พวกเขา
กลายเป็นตำนานและแตกกระจัดกระจายไปทั่วแผ่นดิน แท้จริงแล้ว ใน
นั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับผู้ตถุชนและผู้กตัญญู

²⁰ ชะตาคนพบว่าการคาดคะเนของมันถูกต้องและพวกเขาก็ตามมัน
ยกเว้นผู้ศรัทธาที่แท้จริงซึ่งมีอยู่น้อย ²¹ แต่มันไม่มีอำนาจใดๆเหนือพวก
เขา เราเพียงแค่ต้องการที่จะดูว่าใครเป็นผู้ศรัทธาในโลกหน้าและใครที่
สงสัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง

²² (อินบี) จงกล่าวแก่ผู้ตั้งภาคีว่า “จงวิงวอนต่อบรรดาสิ่งที่พวกท่าน
เคารพสักการะแทนพระเจ้า พวกมันมิได้เป็นเจ้าของสิ่งใดแม้แต่นาหนัก
เพียงอณูเดียวในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพวกมันมิได้มีส่วนใดๆ
ในทั้งสองนั้น และไม่มีผู้ใดจากพวกมันเป็นผู้ช่วยเหลือพระองค์” ²³ การขอ
ไถ่โทษใดๆต่อพระเจ้าจะไม่อำนวยความสะดวกแก่ผู้ใดนอกจากผู้ที่พระองค์
ทรงอนุมัติ เมื่อหัวใจของพวกเขาผ่อนคลายจากความกลัวแล้ว พวกเขา
จะถามผู้ได้รับอนุญาตให้ขอไถ่โทษว่า “พระผู้อภิบาลของพวกท่านได้

ตอบว่าอย่างไร?” พวกเขาจะกล่าวว่า “เป็นความจริง และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงยิ่งใหญ่”

²⁴ (โธมัส) จึงถามพวกเขาว่า “ใครเป็นผู้ประทอนปัจจัยยังแก่พวกท่านจากชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน?” จึงกล่าวเถิด “พระเจ้า ไม่เราก็พวกท่านที่อยู่บนทางนำหรือในการหลงผิดอย่างชัดเจน” ²⁵ จึงบอกพวกเขาว่า “พวกท่านจะไม่ถูกสอบถามถึงบาปของเรา และเราก็จะไม่ถูกสอบถามถึงสิ่งที่พวกท่านทำ” ²⁶ จึงบอกพวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของเราจะรวมพวกเราเข้าด้วยกัน หลังจากนั้น พระองค์ก็จะทรงตัดสินระหว่างเราอย่างถูกต้อง พระองค์เป็นผู้ทรงตัดสินโดยเด็ดขาด ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” ²⁷ จึงบอกพวกเขาว่า “จงนำสิ่งที่พวกท่านตั้งเป็นภาคีกับพระองค์มาให้ฉันได้เห็นหน่อยซิ” ไม่เลย พระองค์เท่านั้นคือพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

²⁸ (โธมัส) เราได้ส่งเจ้ามาเพื่อเป็นผู้นำชาวดีและเป็นผู้ตักเตือนสำหรับมนุษยชาติทั้งหมด แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่รู้ ²⁹ พวกเขาถามว่า “เมื่อใดสัญญานี้จะจริงถ้าหากว่าท่านพูดจริง?” ³⁰ จึงกล่าวเถิดว่า “สำหรับพวกท่านนั้น วันนั้นได้ถูกกำหนดเอาไว้แล้วซึ่งพวกท่านไม่สามารถที่จะหน่วงเหนี่ยวมันไว้หรือจะเร่งมันสักยามก็ไม่ได้”

³¹ บรรดาผู้ปฏิเสศธรรมกล่าวว่า “เราจะไม่ศรัทธาในกุรอานนี้และจะไม่ศรัทธาในคัมภีร์อื่นใดก่อนหน้านี้ด้วย” ถ้าเจ้าได้เห็นคนชั่วพวกนี้ในตอนที่พวกเขายืนอยู่ต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขาต่างคนต่างจะตำหนิกันเอง บรรดาผู้อ่อนแอจะกล่าวแก่ผู้ที่ทำตัวเป็นใหญ่ว่า “ถ้ามิใช่เพราะพวกเจ้า เราก็คงเป็นผู้ศรัทธาแล้ว” ³² บรรดาผู้ทำตัวเป็นใหญ่จะกล่าวแก่ผู้อ่อนแอว่า “เราขัดขวางพวกเจ้าจากทางนำกระนั้นหรือเมื่อมันได้มายังพวกเจ้า? เปล่าเลย พวกเจ้าเองต่างหากที่เป็นคนผิด” ³³ บรรดาผู้อ่อนแอจะกล่าวแก่บรรดาผู้ทำตัวเป็นใหญ่ว่า “ไม่ใช่เช่นนั้น แต่เพราะแผนการของพวกเจ้าทั้งกลางคืนและกลางวันเมื่อพวกเจ้าสั่ง

พวกเราให้ปฏิเสษพระเจ้าและตั้งสิ่งอื่นเป็นภาคีกับพระองค์” ในที่สุด เมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษ พวกเขาจะสำนึกผิดในหัวใจของพวกเขาและเราจะคลั่งครอบครองผู้ปฏิเสษสัจธรรมไว้ พวกเขาจะถูกลงโทษตามสัดส่วนความผิดของพวกเขา

³⁴ ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่เราส่งผู้ตักเตือนคนใดมายังเมืองใด คนที่มิอันจะกินในเมืองนั้นได้กล่าวว่า “เราไม่เชื่อในสิ่งที่ท่านนำมา” ³⁵ พวกเขามักจะกล่าวว่า “พวกเรามีทรัพย์สินและลูกหลานมากมาย และเราจะไม่มีความทุกข์โศก” ³⁶ (โอ้นบี) จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงประทานปัจจัยอย่างมากมายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงประทานเพียงเล็กน้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ แต่ผู้คนส่วนใหญ่ไม่รู้เรื่องนี้” ³⁷ ไม่ใช่ทรัพย์สินของสุเจ้าและลูกหลานของสุเจ้าที่นำสุเจ้าเข้ามาใกล้เรา บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีต่างหากที่จะได้รับรางวัลตอบแทนเป็นสองเท่าสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้ และพวกเขาจะอยู่ในวิมานสูงอันสงบ ³⁸ ส่วนบรรดาผู้พยายามขัดขวางศาสน์ของเราเพื่อที่จะทำลายวัตถุประสงค์ของมันนั้น พวกเขาจะถูกลงโทษอย่างหนัก ³⁹ (โอ้นบี) จึงบอกพวกเขาว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงประทานปัจจัยอย่างมากมายจากหลายทางแก่ปวงบ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงประทานมันอย่างน้อยนิดแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอะไรก็ตามที่พวกท่านใช้จ่ายไป พระองค์จะทดแทนให้ และพระองค์ทรงเป็นเลิศที่สุดในบรรดาผู้ประทานปัจจัย”

⁴⁰ ในวันที่พระองค์ทรงรวมมนุษยชาติทั้งหมดไว้ด้วยกันนั้น พระองค์จะทรงถามทูตสวรรค์ว่า “พวกเขาเหล่านี้หรือที่เคารพสักการะพวกเจ้า?”

⁴¹ พวกเขาจะตอบว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ พระองค์คือผู้ทรงคุ้มครองเรา เราไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรกับพวกเขา ความจริงแล้ว พวกเขาคารพสักการะภูนิต่างหาก พวกภูนิเหล่านั้นแหละที่ส่วนมากของพวกเขาศรัทธา” ⁴² (ในตอนนั้น เราจะกล่าวว่า) “วันนี้ สุเจ้าไม่สามารถที่จะให้คุณ

และให้โทษแก่กันและกันได้” และเราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ทำผิดว่า “ตอนนั้น จงลืมนการลงโทษที่ผู้เจ้าเคยปฏิเสธมาตลอด”

⁴³ เมื่อใดก็ตามที่ศาสนอันชัดเจนของเราได้ถูกนำมายังพวกเขา พวกเขาบอกว่า “คนผู้นี้(มุฮัมมัด)เพียงแต่ต้องการที่จะหันพวกเจ้าออกไปจากสิ่งที่บรรดาบรรพบุรุษของพวกท่านเคารพสักการะมาก่อน” และพวกเขาบอกว่า “นี่(กุรอาน)มิใช่อะไรนอกไปจากเรื่องเท็จที่กุกขึ้นมา” เมื่อสัจธรรมมาปรากฏต่อหน้าบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมเหล่านี้ พวกเขาบอกว่า “นี่มิใช่อะไรนอกไปจากเวทมนต์คาถาเท่านั้น” ⁴⁴ เราไม่ได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาก่อนหน้านี้เพื่อที่พวกเขาจะได้เรียนและเราก็มิได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดมาก่อนหน้าเจ้า ⁴⁵ บรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาเคยปฏิเสธสัจธรรมเช่นกัน คนเหล่านี้ไม่ได้รับแม้แต่หนึ่งในสิบของสิ่งที่เราได้ประทานแก่ผู้คนก่อนหน้านี้ แต่เมื่อพวกเขาถือว่าบรรดาศาสนทูตของเราเป็นผู้โกหก ดังนั้น จงดูเถิดว่าการลงโทษของฉันจะน่าสะพรึงกลัวอย่างไร

⁴⁶ (ไอนบี) จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ฉันขอให้พวกท่านทำสิ่งหนึ่ง นั่นคือจงยืนขึ้นต่อหน้าพระเจ้าเป็นคู่หรือลำพังคนเดียวก็ได้และตริกรองดู พวกท่านจะรู้ว่าสหายของพวกท่านไม่ได้บ้า แท้จริง เขาเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือนยังพวกท่านก่อนที่การลงโทษอันสาหัสจะมา” ⁴⁷ จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ถ้าฉันขอสิ่งตอบแทนอะไรจากพวกท่าน พวกท่านจงเก็บมันไว้ เพราะสิ่งตอบแทนของฉันอยู่ที่พระเจ้าและพระองค์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง”

⁴⁸ จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “แท้จริง พระผู้อภิบาลของฉันทรงขว้างความจริงออกมา(ยังความเท็จ) และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่มองไม่เห็นทั้งปวง” ⁴⁹ จงกล่าวเถิดว่า “สัจธรรมได้มาแล้วและจะดำรงอยู่ต่อไป ส่วนความเท็จไม่อาจก่อให้เกิดสิ่งดีใดๆและจะไม่ทำความดีให้เกิดขึ้นอีก” ⁵⁰ จงกล่าวเถิดว่า “ถ้าหากฉันหลงผิด ภาระแห่งการหลงผิดจะตก

อยู่บนตัวฉันเอง และถ้าหากฉันอยู่ในทางนำที่ถูกต้อง นั่นก็เพราะพระผู้
อภิบาลของฉันทรงเปิดเผยความจริงแก่ฉัน แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรง
ไต่ยืนทุกสิ่งและผู้ทรงอยู่ใกล้เสมอ

⁵¹ ถ้าหากเจ้าเห็นผู้ปฏิเสธศรัทธาในตอนที่เราอยู่ในภาวะตื่น
ตระหนกและพวกเขาไม่อาจหนีรอดไปได้ แต่พวกเขาจะถูกกระชากตัว
จากสถานที่ใกล้ๆ ⁵² แล้วพวกเขาจะกล่าวว่า “เราศรัทธาในพระองค์แล้ว”
แต่พวกเขาจะได้รับความศรัทธาอย่างไรในเมื่อพวกเขาออกห่างจากมัน
ไปไกลแล้ว? ⁵³ ก่อนหน้านี้ พวกเขาได้ปฏิเสธและเคยนึกเอาเองโดยไม่มี
ความรู้ที่แท้จริง ⁵⁴ และระหว่างพวกเขากับความต้องการของพวกเขาจะ
มีสิ่งกีดขวางวางไว้ดังที่เคยทำในอดีตกับคนที่เหมือนพวกเขา เพราะ
พวกเขาอยู่ในการสงสัยที่ทำให้หลงผิด

35. ผู้สร้าง

อัล-ฟาฏีร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดิน และผู้ทรงแต่งตั้งทูตสวรรค์ที่มีปีกสองคู่หรือสามคู่หรือสี่คู่ ให้
เป็นผู้นำศาสน์ของพระองค์ พระองค์ทรงเพิ่มในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง
ตามพระประสงค์ของพระองค์ แน่نون พระเจ้าทรงมีพละานุภาพเหนือทุก
สิ่ง ² ไม่มีผู้ใดสามารถยับยั้งความจำเริญที่พระเจ้าทรงประทานแก่ผู้ใด
และอะไรก็ตามที่พระองค์ทรงยับยั้งไว้ ไม่มีผู้ใดสามารถให้มันได้นอกจาก
พระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงปรีชาญาณ

³ มนุษย์เอ๋ย จงระลึกถึงความโปรดปรานของพระเจ้าที่ทรงมีต่อผู้เจ้า
มีผู้สร้างอื่นใดนอกไปจากพระเจ้าอีกกระนั้นหรือที่ประทานปัจจัยยังชีพ

แก่สุเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน? ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ แล้วทำไมสุเจ้าจึงถูกหันไปจากความจริง? ⁴ (อินบิ) ถ้าหากคนเหล่านี้ ปฏิเสธ (นั่นก็มีใช้เรื่องใหม่) ศาสนทูตต่างๆก่อนหน้าเจ้าก็เคยถูกหาว่าเป็นคนโกหกมาแล้วเช่นกัน และในที่สุดแล้ว การงานทั้งหลายจะถูกนำกลับไปไปยังพระเจ้า

⁵ มนุษย์เอ๋ย แท้จริงสัญญาของพระเจ้าเป็นจริงเสมอ* ดังนั้น จงอย่าให้ชีวิตแห่งโลกนี้มีมาหลอกลวงสุเจ้า และจงอย่าให้ผู้หลอกลวงมาหลอกลวงสุเจ้าเกี่ยวกับพระเจ้า ⁶ แท้จริง ซาตานนั้นเป็นศัตรูของสุเจ้า ดังนั้น สุเจ้า จงถือว่ามันเป็นศัตรูของสุเจ้าด้วยเช่นกัน มันกำลังเรียกร้องพวกพ้องของมันไปสู่หนทางของมัน ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาเหล่านั้นจะได้เป็นผู้อาศัยอยู่ในนรก ⁷ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะได้รับการให้อภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่

⁸ คนที่คิดว่าการทำความชั่วของตัวเองถูกทำให้ดูสวยหรูเพื่อที่เขาจะดูว่ามันเป็นความดีนั้น(เท่ากับคนที่ได้รับทางนำที่ถูกต้อง)กระนั้นหรือ? แท้จริง พระเจ้าจะทรงปล่อยให้คนที่พระองค์ทรงประสงค์หลงผิด และจะทรงนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้น (อินบิ) จงอย่าทำลายตัวเจ้าเองด้วยความเศร้าโศกเสียใจเพราะคนเหล่านี้ พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขากำลังกระทำอยู่

⁹ พระเจ้าคือผู้ทรงส่งลมทั้งหลายให้พัดไปเพื่อที่มันจะหอบเอาก่อน

* การตายอย่างฉับพลัน การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่จากแผ่นดินไหว และเหตุการณ์อื่นๆในทำนองนี้สร้างความสับสนสะเทือนให้แก่ความเป็นอยู่ที่สงบของมนุษย์ เหตุการณ์เหล่านี้ในความเป็นจริงแล้วล้วนเตือนให้นึกถึงวันสิ้นโลกก่อนที่มันจะเกิดขึ้นจริง แต่ซาตานเบี่ยงเบนความสนใจของมนุษย์โดยกล่าวว่าเหตุการณ์เหล่านี้มีสาเหตุทางธรรมชาติ มิใช่เกิดจากการแทรกแซงของพระเจ้า

เมฆขึ้นมา แล้วเราได้ให้เมฆลอยไปยังดินแดนที่แห้งแล้ง แล้วเมฆนั้นได้ทำให้แผ่นดินมีชีวิตขึ้นมาหลังจากที่มันได้ตายไป การพินคีนซีฟก็เช่นเดียวกันนี้แหละ ¹⁰ ใครก็ตามที่แสวงหาเกียรติยศ จงรู้ไว้เถิดว่าเกียรติยศนั้นเป็นของพระเจ้า เฉพาะถ้อยคำที่ดีเท่านั้นจะขึ้นไปถึงพระองค์ และการงานที่ดีต่างหากที่ได้รับการยกย่องโดยพระองค์ ส่วนผู้ที่วางแผนชั่วร้ายนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง และแผนการของพวกเขาจะย่อยยับ ¹¹ พระเจ้าทรงสร้างสุเจ้ามาจากผืนดิน หลังจากนั้น ก็จากเชื้ออสุจิ หลังจากนั้นได้ทรงทำให้สุเจ้าเป็นคู่ (นั่นคือเพศชายและเพศหญิง) ไม่มีผู้หญิงคนใดที่ตั้งครรภ์และคลอดโดยที่พระองค์ไม่รู้ และไม่มีชีวิตของคนใดถูกยึดให้ยาวออกไปหรือถูกทำให้สั้นลงนอกจากมันได้ถูกบันทึกไว้แล้ว นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายสำหรับพระเจ้า

¹² ทะเลสองแห่งไม่เหมือนกัน น้ำจากแห่งหนึ่งจืดสนิทและดับกระหายเป็นที่น่าดื่ม ในขณะที่อีกแห่งหนึ่งเค็มจัด แต่จากทะเลทั้งสองนั้นสุเจ้าจะได้กินเนื้อสดและได้เครื่องประดับจากมันมาสวมใส่ และในแหล่งน้ำเดียวกันนี้เองที่สุเจ้าเห็นเรือมากมายแล่นฝ่าผืนน้ำไป ทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานและเพื่อสุเจ้าจะได้ขอบคุณ ¹³ พระองค์ทรงทำให้กลางวันผ่านเข้าไปในกลางวันและกลางวันผ่านเข้าไปในกลางคืน พระองค์ทรงทำให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์โคจรไปตามเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ พระเจ้าองค์เดียวกันนี้แหละที่เป็นพระผู้อภิบาลของสุเจ้า อำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์ สิ่งทั้งหลายที่สุเจ้าวิงวอนออกไปจากพระองค์นั้นมิได้เป็นเจ้าของแม้แต่ผิวของเมล็ดดินทพลัม ¹⁴ ถ้าหากสุเจ้าวิงวอนพวกมัน พวกมันไม่อาจไต่ขึ้นการวิงวอนของสุเจ้า และถ้าหากพวกมันไต่ขึ้น พวกมันก็ไม่สามารถตอบสุเจ้าได้ และในวันแห่งการพินคีนซีฟ พวกมันจะปฏิเสธการที่สุเจ้าตั้งพวกมันเป็นพระเจ้า ไม่มีใครบอกให้สุเจ้ารู้ถึงเรื่องนี้ได้นอกจากผู้ทรงรอบรู้

¹⁵ มนุษย์เอ๋ย สุเจ้าเองต่างหากที่ต้องการพระเจ้า ส่วนพระเจ้านั้น

ทรงมีอย่างเหลือหลาย และทรงได้รับการสรรเสริญ ¹⁶ หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์สามารถที่จะจัดสุเจ้าออกไปและนำชนรุ่นใหม่มาแทนสุเจ้าได้ ¹⁷ นั่นไม่ใช่เรื่องยากสำหรับพระเจ้าแต่ประการใดเลย ¹⁸ ไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของอีกคนหนึ่งได้ และถ้าหากชีวิตที่แบกภาระอยู่แล้วจะร้องขอความช่วยเหลือ ก็ไม่มีใครออกมาช่วยแบกภาระของเขาได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นญาติสนิทก็ตาม (ไอ้คนปี) เจ้าสามารถเตือนได้ก็แต่บรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา ถึงแม้พวกเขาจะไม่เห็นพระองค์และพวกเขาดำรงนมาซ และใครก็ตามที่ขัดเกลาตนเอง เขาก็ขัดเกลาเพื่อตัวของเขาเอง และยิ่งพระเจ้าที่ทุกสิ่งจะกลับไป

¹⁹ คนตาบอดกับคนตาดีนั้นย่อมไม่เหมือนกัน ²⁰ และความมืดกับแสงสว่างนั้นก็ย่อมไม่เหมือนกัน ²¹ ที่ร้อนเย็นกับที่ร้อนก็ไม่เหมือนกัน ²² คนเป็นกับคนตายก็ย่อมไม่เหมือนกัน พระเจ้าทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ได้ยินพระองค์ แต่(ไอ้คนปี) เจ้าไม่สามารถทำให้ผู้ที่ถูกฝังอยู่ในสุสานได้ยินเจ้า ²³ แท้จริง เจ้าเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น ²⁴ เราได้ส่งเจ้ามาพร้อมกับสัจธรรมในฐานะเป็นผู้บอกข่าวดีและผู้ตักเตือน และไม่มีประชาชาติใดที่ไม่มีผู้ตักเตือนถูกส่งมา ²⁵ ที่นี้ ถ้าหากพวกเขาปฏิเสธเจ้า คนที่มาก่อนหน้าพวกเขาก็เคยปฏิเสธ(ศาสนทูตของพวกเขา)เช่นกัน ศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาต่าง ๆ อันชัดเจนกับมันที่กต่าง ๆ และกับคัมภีร์ที่เป็นแสงสว่างแห่งปัญญา ²⁶ ในที่สุด ฉันได้ลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม และการลงโทษของฉันนั้นสาหัสจริง ๆ

²⁷ สุเจ้าไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรงให้น้ำหลั่งลงมาจากท้องฟ้าและเราได้ทำให้พืชผลชนิดต่างๆ หลากสีสนั่นงอกเงยออกมาด้วยน้ำนั้น? ในภูเขา มีชั้นหินที่มีสีสนั่นต่างๆ เช่น สีขาว สีแดงและสีดำ ²⁸ ในทำนองเดียวกัน ทั้งมนุษย์และสัตว์ต่างๆ และปศุสัตว์ก็มีสีสนั่นแตกต่างกัน แท้จริงแล้ว บรรดาผู้มีความรู้จากปวงป่าวของพระองค์เท่านั้นที่เกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัยเสมอ

²⁹ บรรดาผู้อ่านคัมภีร์ของพระเจ้าและดำรงนามาซและใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขาทั้งโดยลับและโดยเปิดเผยนั้น พวกเขาหวังการแลกเปลี่ยนที่ไม่มีการขาดทุนเลย ³⁰ พระองค์จะทรงตอบแทนรางวัลของพวกเขาโดยครบถ้วนและเพิ่มพูนความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขา แท้จริง พระเจ้าทรงเป็นผู้ให้อภัยและทรงเป็นผู้ชินชม ³¹ (อินบิ) คัมภีร์ที่เราได้ประทานแก่เจ้านั้นคือสัจธรรมที่ยืนยันบรรดาคัมภีร์ก่อนหน้านี้ แท้จริง พระเจ้าทรงรู้ดีและทรงเผ้าดูปวงบ่าวของพระองค์

³² เราได้ประทานคัมภีร์แก่บ่าวของเราที่เราได้เลือกไว้ บางคนในหมู่พวกเขาอธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง บางคนอยู่ครึ่งๆกลางๆ(ระหว่างถูกและผิด) บางคนเหนือกว่าคนอื่นในการทำมาค้าดีด้วยการอนุมัติของพระเจ้า นี่คือการโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ³³ พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์อันนิรันดร์ซึ่งในนั้น พวกเขาจะได้รับการประดับด้วยกำไลทองและไข่มุก และเสื้อผ้าของพวกเขาในนั้นจะเป็นผ้าไหม ³⁴ พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงขจัดความทุกข์โศกไปจากเรา แท้จริง พระผู้อภิบาลของเราเป็นผู้ทรงให้อภัยและผู้ทรงชินชม ³⁵ ผู้ทรงให้เราได้เข้าไปพักในที่พำนักอันถาวร ด้วยความโปรดปรานของพระองค์ ในนั้น เราไม่พบการทดสอบและความเบื่อหน่ายใดๆ”

³⁶ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะยังคงอยู่ในไฟนรกที่ไม่มีการกำหนดความตายไว้สำหรับพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่อาจหนีรอดโดยความตาย นั้นแหละที่เราตอบแทนผู้เนรคุณทุกคน ³⁷ ในที่นั้น พวกเขาจะร้องตะโกนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดนำเราออกไปจากที่นี่ด้วยเถิด เพื่อที่เราจะได้ทำดีและทำตัวแตกต่างไปจากที่เราเคยทำ” แต่พระองค์จะตอบว่า “เรามีได้ให้สุเจ้ามีชีวิตยืนยาวพอที่จะนึกถึงข้อดักเตือนกระนั้นหรือ? และผู้เตือนได้มายังสุเจ้าแล้ว ดังนั้น ตอนนีสุเจ้าจงลืมนิส(การลงโทษ)เถิด” สำหรับผู้ทำความผิดนั้น ไม่มีผู้ช่วยเหลือ

³⁸ แน่นนอน พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งเร้นลับทุกอย่างทั้งในชั้นฟ้าทั้ง

หลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงรู้แม้กระทั่งความลับที่ถูกปิดบังไว้ในหัวอก³⁹ พระองค์เป็นผู้ทรงทำให้ผู้เจ้าเป็นผู้สืบทอดโลกนี้ ดังนั้น ใครก็ตามที่ปฏิเสธพระองค์ เขาผู้นั้นต้องแบกรับภาระแห่งการปฏิเสธของเขาไว้ และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น การปฏิเสธสัจธรรมของเขามีแต่จะเพิ่มพูนความกริ้วของพระองค์ มันมีแต่จะทำให้การขาดทุนของพวกเขาเพิ่มมากขึ้น*

⁴⁰ (ไอ้ในปี) จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเคยพิจารณาบรรดาสิ่งทีพวกท่านตั้งขึ้นมาเป็นภาคีและวิ่งวอนออกไปจากพระเจ้าบ้างไหม? ซีให้ฉันเห็นหน่อยซิว่าพวกมันสร้างอะไรขึ้นมาบ้างในแผ่นดินนี้ หรือมันมีส่วนอะไรในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย?” หรือเราได้ประทานครัมภีร์แก่พวกเขาแล้วเพื่อที่พวกเขาจะได้ทำตามหลักฐานจากมันใช่ไหม? แท้จริง สัญญาของพวกคนทำผิดที่มีต่อกันนั้นไม่มีอะไรนอกจากการหลอกลวงซึ่งกันและกัน⁴¹ แน่นนอน พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงคำจูนชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินไว้เพื่อมิให้มันเบี่ยงเบน(ออกไปจากวงโคจรของมัน) และถ้ามันเบี่ยงเบนออกไป ก็ไม่มีใครสามารถคำจูนมันได้นอกจากพระเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงขจัด ผู้ทรงให้อภัย

⁴² พวกเขาได้สาบานต่อพระเจ้าอย่างหนักแน่นว่าถ้าหากมีผู้ตักเตือนคนใดมายังพวกเขา พวกเขาจะเป็นประชาชาติที่ได้รับทางนำถูกต้องยิ่งกว่าประชาชาติอื่นอย่างแน่นอน แต่เมื่อผู้ตักเตือนมายังพวกเขาแล้ว มันมีแต่ทำให้พวกเขาหันหลังให้สัจธรรมมากขึ้น⁴³ พวกเขาเริ่มทำตัวหยิ่ง

* ในอายะฮ์นี้ การได้รับ “แผ่นดินเพื่อสืบทอด” (เคาะลีฟะฮ์) หมายความว่า “หลังจากการเกิดขึ้นของชาติต่างๆก่อนหน้านี้ ผู้เจ้าได้ถูกนำมาตั้งถิ่นฐานบนแผ่นดินแทนพวกเขา” มันเป็นวิธีการของพระเจ้าที่พระองค์ให้ออกาสชาติหนึ่งมาตั้งถิ่นฐานและสร้างความก้าวหน้าบนโลก หลังจากนั้น เมื่อมีการพิสูจน์ได้ว่าชนชาตินั้นไม่มีความสามารถ พระองค์จะนำชาติอื่นมาแทน

ยโสมากขึ้นในแผ่นดินและวางแผนร้าย แต่แผนร้ายนั้นมิได้เป็นภัยต่อผู้ใดนอกไปจากพวกที่วางแผนนั้นเอง แล้วพวกเขายังจะเผ้าคอยอะไรอีกนอกไปจากสิ่งเดียวกับที่คนก่อนหน้านี้(คนทำบาป)ได้รับ? เจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดๆในแนวทางของพระเจ้า และจะไม่พบว่าอำนาจอะไรสามารถที่จะเปลี่ยนแนวทางของพระเจ้าให้เป็นอย่างอื่นได้⁴⁴ พวกเขาไม่เคยท้อไปในแผ่นดินแล้วดูว่าวาระสุดท้ายของคนก่อนหน้านี้พวกเขานั้นเป็นอย่างไรบ้างหรือทั้งๆที่คนเหล่านั้นมีอำนาจเข้มแข็งยิ่งกว่าพวกเขาเสียด้วยซ้ำ? ไม่มีสิ่งใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่สามารถขัดขวาง(แผนการของ)พระเจ้าได้ พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งและทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

⁴⁵ ถ้าหากพระเจ้าจะทรงลงโทษมนุษย์ในความผิดที่พวกเขาได้ทำไว้ พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้สิ่งมีชีวิตใดๆหลงเหลือไว้บนหน้าแผ่นดินนี้ แต่พระองค์ทรงผ่อนผันเวลาให้พวกเขาจนถึงเวลาที่กำหนดไว้ ดังนั้นเมื่อเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขามาถึง พวกเขาจะรู้ว่าพระองค์ทรงเฝ้ามองบรรดาปาวของพระองค์อยู่

36. ยาซีน

ยาซีน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ยาซีน

² ขอสาบานด้วยอัลกุรอานที่เปี่ยมไปด้วยวิทยปัญญา ³ แท้จริง เจ้าเป็นหนึ่งในบรรดาศาสนทูต ⁴ บนแนวทางที่ถูกต้องเที่ยงตรง ⁵ กับสิ่งที่ถูกประทานมาโดยพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตา ⁶ เพื่อที่เจ้าจะได้เตือนหมู่ชนที่บรรพบุรุษของพวกเขาไม่ได้ถูกเตือน ดังนั้น พวกเขาจึงไม่รู้

7 คำพูดนี้ได้รับการพิสูจน์ไปแล้วว่าเป็นจริงต่อคนส่วนใหญ่ของพวกเขา พวกเขาจะไม่ศรัทธา 8 เราได้คล้องคอพวกเขาด้วยโซ่ที่ห้อยลงมายังคางของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะไม่สามารถก้มหัวของพวกเขาได้ 9 และเราได้วางเครื่องกีดขวางไว้ข้างหน้าพวกเขาและเครื่องกีดขวางไว้ข้างหลังพวกเขา แล้วเราได้ครอบพวกเขาไว้เพื่อที่พวกเขาจะไม่สามารถมองเห็นได้ 10 ไม่ว่าเจ้าจะตักเตือนพวกเขาหรือไม่ มันก็มีผลเท่ากันสำหรับพวกเขา พวกเขาจะไม่ศรัทธา 11 เจ้าสามารถเตือนได้ก็แต่เพียงผู้ที่ปฏิบัติตามคำตักเตือนและเกรงกลัวพระผู้ทรงกรุณาปรานีเท่านั้น จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาถึงเรื่องการให้อภัยและรางวัลอันมีเกียรติ

12 แน่نون วันหนึ่ง เราจะทำให้คนตายกลับฟื้นคืนชีวิต เรากำลังบันทึกการกระทำทั้งหมดที่พวกเขาส่งมาล่วงหน้าและสิ่งที่พวกเขาทิ้งไว้ข้างหลัง เราได้บันทึกทุกสิ่งไว้ในบันทึกอันชัดแจ้งแล้ว

13 จงยกตัวอย่างให้พวกเขาถึงเรื่องราวของผู้คนที่บรรดาศาสนทูตของเราได้มายังเมืองของพวกเขา 14 เมื่อเราได้ส่งศาสนทูตสองคนไปยังพวกเขาและพวกเขาได้ปฏิเสธศาสนทูตทั้งสองนั้น ดังนั้น เราจึงได้ส่งศาสนทูตคนที่สามไปเพื่อทำให้ศาสนทูตทั้งสองเข้มแข็งขึ้น พวกเขากล่าวว่า “เราถูกส่งมา(โดยพระเจ้า)ยังพวกท่านในฐานะศาสนทูต” 15 แต่ผู้คนได้กล่าวว่า “พวกท่านมิได้เป็นอะไรมากไปกว่ามนุษย์เหมือนอย่างพวกเรา และพระผู้ทรงกรุณาปรานีไม่ได้ประทานสิ่งใดมา พวกท่านมิได้มีอะไรนอกไปจากการโกหก” 16 ศาสนทูตจึงกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเราทรงรู้ดีว่าเราถูกส่งมายังพวกท่าน 17 และเราไม่มีหน้าที่อะไรนอกไปจากนำเสนอมาประกาศอย่างชัดเจนนั่น” 18 แต่ผู้คนตอบว่า “เราถือว่าพวกท่านเป็นลางร้ายสำหรับพวกเรา ถ้าหากพวกท่านไม่หยุดยั้ง(จากสิ่งนี้) เราจะเอาหินขว้างพวกท่านและพวกท่านจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวดจากเรา” 19 ศาสนทูตจึงกล่าวว่า “ลางร้ายของพวกท่านนั้นอยู่

กับพวกท่านเอง พวกท่านกล่าวเช่นนั้นเพราะพวกท่านได้ถูกดักเตือนมาแล้วมิใช่หรือ? ความจริงแล้ว พวกท่านเป็นหมูชนที่ฝ่าฝืนทุกอย่าง”

²⁰ หลังจากนั้น มีชายคนหนึ่งจากส่วนที่ไกลของเมืองได้วิ่งมาถึงและกล่าวว่า “หมูชนของฉันท้าย จงปฏิบัติตามบรรดาศาสนทูตเหล่านั้นเถิด
²¹ จงปฏิบัติตามผู้ที่มิได้เรียกร้องสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านและพวกเขาเป็นผู้ที่อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง”

²² “ทำไมเล่าที่ฉันทายจะไม่เคารพสักการะผู้ทรงสร้างฉันและผู้ที่พักพิงท่านทั้งหลายจะถูกนำกลับไป? ²³ จะให้ฉันทายคิดถึงสิ่งอื่นนอกไปจากพระองค์เป็นพระเจ้ากระนั้นหรือ? ถ้าพระผู้ทรงกรุณาปรานีจะให้ฉันได้รับความทุกข์ภัยใดๆ การขอโทษของพวกเราเหล่านั้นไม่สามารถอำนวยประโยชน์ใดๆแก่ฉันได้ และพวกเขาก็ไม่สามารถช่วยฉันให้รอดได้ ²⁴ ถ้าหากฉันทำเช่นนั้น ฉันต้องตกอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง ²⁵ ฉันศรัทธาในพระผู้อภิบาลของพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านควรฟังฉัน” ²⁶ เราได้กล่าวแก่เขาว่า “จงเข้าสวรรค์เถิด” และเขาได้กล่าวว่า “หมูชนของฉันทายจะได้รู้ ²⁷ ถึงการที่พระผู้อภิบาลของฉันทายได้ทรงให้อภัยฉันและทรงรวมฉันไว้ในบรรดาผู้มีเกียรติ”

²⁸ หลังจากเขาแล้ว เราไม่ได้ส่งไฟรพลใดๆจากฟากฟ้ามายังหมูชนของเขาและเราไม่จำเป็นต้องส่งไฟรพลเช่นนั้นลงมา ²⁹ แค่มิเสี่ยงกัมปนาทก็เพียงพอครั้งเดียว พวกเขาทั้งหมดก็สิ้นชีวิต ³⁰ อนิจจา บ่าวทั้งหลายเอ๋ย พวกเขาหัวเราะเยาะศาสนทูตทุกคนที่มาถึงพวกเขา
³¹ พวกเขาไม่เห็นหรือว่ากิชนชาติแล้วที่เราได้ทำลายไปก่อนหน้าพวกเขาและพวกเขาไม่ได้กลับมาถึงพวกเขาอีก? ³² วันหนึ่ง พวกเขาทั้งหมดจะถูกนำมาปรากฏต่อหน้าเราอย่างแน่นอน

³³ สำหรับพวกเขามีสัญญาณหนึ่งในแผ่นดินที่แห้งแล้ง เราได้ทำให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และเราได้ทำให้เมล็ดพันธุ์พืชงอกเงยออกมาจากแผ่นดินนั้น แล้วพวกเขาได้กินมัน ³⁴ เราได้ทำให้ในนั้นมีสวน

อินทผลัมและองุ่นมากมาย และได้ทำให้ในนั้นมีตาน้ำพุ่งออกมา³⁵ ทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้กินผลของมัน และทั้งหมดนี้มิใช่สิ่งที่เกิดขึ้นจากมือของพวกเขา แล้วพวกเขายังไม่ขอบคุณอีกหรือ?³⁶ มหาบาริสูทรียังคือพระองค์ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งเป็นคู่ๆจากสิ่งที้งอกเงยออกมาจากผืนดิน และจากตัวของพวกเขาเอง และจากสิ่งที่พวกเขาไม่รู้

³⁷ อีกสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาคือกลางวัน เราได้เอา(แสงของ) กลางวันออกมาจากมัน ดังนั้น พวกเขาจึงถูกทิ้งไว้ในความมืด³⁸ และดวงอาทิตย์ที่กำลังโคจรไปยังจุดที่พักของมันโดยการกำหนดของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้³⁹ และเราได้กำหนดขั้นตอนการโคจรสำหรับดวงจันทร์ จนกระทั่งมันได้กลายเป็นเหมือนกับกิงอินทผลัมแห่งอีกครั้งหนึ่ง⁴⁰ ดวงอาทิตย์ไม่อาจไล่ตามดวงจันทร์ และกลางวันจะไม่ไล่หน้ากลางวัน แต่ละสิ่งจะโคจรไปตามวิถีของมันเอง

⁴¹ อีกสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกเขาคือเราได้บรรทุกลูกหลานของพวกเขาไว้ในเรือที่เต็มเพียบ⁴² เราได้ทำเรือลำใหญ่ในท่านองนี้ให้แก่พวกเขา ซึ่งพวกเขาได้ขึ้นไปโดยสาร⁴³ ถ้าหากเราประสงค์ เราก็สามารถทำให้พวกเขาจมน้ำโดยที่ไม่มีใครได้ยินเสียงร้องของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือใดๆให้รอดพ้นด้วย⁴⁴ นอกจากความเมตตาของเราเท่านั้นที่จะช่วยพวกเขาและสามารถทำให้พวกเขาได้ใช้ชีวิตจนถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้

⁴⁵ เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงปกป้องตัวเองต่อสิ่งที่อยู่ข้างหน้าสุเจ้า และสิ่งที่อยู่ข้างหลังสุเจ้า เพื่อที่สุเจ้าจะได้รับความเมตตา” (พวกเขาไม่ใส่ใจ)⁴⁶ เมื่อสัญญาณอะไรก็ตามของพระผู้อภิบาลของสุเจ้ามายังพวกเขา พวกเขาหันออกไปจากมัน⁴⁷ และเมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “จงใช้จำยจากสิ่งที่พระเจ้าได้ประทานแก่สุเจ้า” บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้พูดกับบรรดาผู้ศรัทธาว่า “ทำไมเราต้องเลี้ยงอาหารคนที่พระเจ้าสามารถเลี้ยงพวกเขาได้ถ้าพระองค์ต้องการ? สุเจ้าหลงผิดกันชัดๆ”

48 พวกเขากล่าวว่า “เมื่อใดเล่าที่สัญญานี้จะจริง ถ้าหากเจ้าพูดจริง?” 49 ความจริงแล้ว สิ่งที่พวกเขากำลังรอคอยอยู่มิใช่อะไรนอกไปจากการระเบิดเพียงครั้งเดียวที่จะทำลายพวกเขาในขณะที่พวกเขากำลังถกเถียงกันอยู่” 50 พวกเขาจะไม่มีเวลาสังสัยและไม่สามารถกลับไปหาครอบครัวของพวกเขาได้อีก 51 หลังจากนั้น แตรจะถูกเป่าและพวกเขาจะออกมาจากสุสานเพื่อไปปรากฏตัวต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขา 52 “บรรลัยแล้วเรา” พวกเขาจะกล่าวว่า “ใครกันที่ปลุกเราให้ลุกขึ้นจากที่หลับนอนของเรา?” นี่คือนสิ่งที่พระผู้ทรงกรุณาได้สัญญาไว้และบรรดาศาสนทูตนั้นพูดความจริง 53 ไม่มีอะไรรอกไปจากเสียงระเบิดกัมปนาทเพียงครั้งเดียว และพวกเขาทั้งหมดจะถูกนำมาปรากฏต่อหน้าเรา

54 ในวันนั้น จะไม่มีชีวิตใดได้รับความไม่เป็นธรรมแม้แต่เพียงนิดเดียว สู้เจ้าจะได้รับการตอบแทนตามที่สู้เจ้าได้ทำได้ 55 ในวันนั้น ชาวสวรรค์จะมีแต่ความสุขสำราญ 56 พวกเขาและคู่ครองของพวกเขาจะนอนเอนกายอยู่บนฟูกในที่ร่ม 57 ในนั้น พวกเขาจะได้รับผลไม้มากมายและทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการ 58 พวกเขาจะถูกทักทายด้วยคำว่า “सानติ” จากพระผู้อภิบาลผู้ทรงเมตตา

59 (และพระเจ้าจะกล่าวว่า) “สู้เจ้าผู้ทำความผิด จงแยกตัวของสู้เจ้าออกมาจากคนดีในวันนี้ 60 ลูกหลานของอาดัมเอ๋ย ฉันมิได้บัญชาสู้เจ้าหรือว่าอย่าเคารพสักการะซาตาน เพราะมันเป็นศัตรูตัวฉกาจของสู้เจ้าชัดๆ 61 แต่จงเคารพสักการะและเชื่อฟังฉันเท่านั้น นี่คือนหนทางที่ถูกต้อง 62 แต่ถึงกระนั้น มันก็ยังทำให้ส่วนมากของสู้เจ้าหลงทาง แล้วทำไมสู้เจ้ายังไม่เข้าใจ? 63 นี่คือนรกที่สู้เจ้าได้ถูกสัญญาไว้ 64 วันนี้ จงเป็นเชื้อเพลิงของมันเพราะการปฏิเสธศีลธรรมของสู้เจ้า 65 วันนี้ เราจะปิดปากของพวกเขา และมือของพวกเขาจะพูดกับเรา และเท้าของพวกเขาจะยืนยันสิ่งๆ ที่พวกเขาได้ทำได้

66 ถ้าหากเราประสงค์ เราสามารถที่จะปิดตาของพวกเขาและปล่อยให้

พวกเขาคลำหาทางกันเอง แต่พวกเขาจะเห็นได้อย่างไร? ⁶⁷ และถ้าหากเราประสงค์ เราสามารถทำให้พวกเขาไม่อาจยับยั้งเขยื้อนตรงที่ที่พวกเขา ยืน จนพวกเขาไม่สามารถที่จะไปข้างหน้าหรือถอยหลังกลับได้ ⁶⁸ ถ้าเรา ให้ชีวิตใครยืนยาว เราจะทำให้เขากลับคืนสู่สภาพในตอนแรก พวกเขาใช้ เหตุผลไม่ได้หรือไม่? ⁶⁹ เรามีได้สอนบทกวีใดๆแก่เขาและมันก็ไม่เหมาะ กับเขา นี่มิใช่อะไรนอกไปจากคำตักเตือนและเป็นกุรอ่านอันชัดเจน ⁷⁰ ทั้งนี้เพื่อที่จะเตือนทุกคนที่กำลังมีชีวิตอยู่และเพื่อสนับสนุนถ้อยคำ (การตัดสินใจของพระเจ้า) ต่อบรรดาผู้ปฏิเสธ

⁷¹ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าในบรรดาสิ่งต่างๆที่เราได้ทำให้เป็นรูปร่าง ขึ้นมาด้วยมือของเรานั้น เราได้สร้างปศุสัตว์เพื่อพวกเขาซึ่งพวกเขาเป็น ผู้ควบคุมมัน ⁷² เราได้ทำให้พวกมันยอมอยู่ใต้อาณาของพวกเรา จน บางชนิดพวกเขาได้ขี่มัน และบางชนิดเพื่อเป็นอาหาร ⁷³ บางชนิดเพื่อ ให้นมสำหรับดื่มและบางชนิดมีประโยชน์อื่นๆที่พวกเขาได้รับจากมัน ดังนั้นแล้ว พวกเขายังไม่ขอบคุณอีกหรือไม่? ⁷⁴ พวกเขาได้ตั้งสิ่งอื่นเป็น พระเจ้าโดยหวังว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากสิ่งเหล่านั้น ⁷⁵ แต่พวกมัน ไม่สามารถช่วยเหลือพวกเขาได้เลย พวกเขาดังหากจะถูกนำไปอยู่หน้า พระเจ้าในฐานะไพร่พลที่เป็นพันธมิตรของพวกมัน ⁷⁶ ดังนั้น จงอย่าให้ คำพูดของพวกเขาทำให้เจ้าต้องโศกเศร้าเสียใจ เรารู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขา ชอบเร้นและสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย

⁷⁷ มนุษย์ไม่เห็นหรือว่าเราได้สร้างเขามาจากหยดอสุจิ แต่แล้ว เขากลับเป็นผู้โต้เถียงอย่างเปิดเผย ⁷⁸ โดยเขาสร้างเหตุผลต่างๆขึ้นมาโต้แย้งเราและล้มการสร้างเขาขึ้นมา เขาถามว่า “ใครเล่าที่จะทำให้กระดูก เหล่านี้มีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่อมันได้เป็นผุยผงไปแล้ว?” ⁷⁹ จงบอกพวกเขา ว่า “พระผู้ทรงสร้างมันขึ้นมาตั้งแต่แรกนั้น ใ้ที่จะทำให้มันมีชีวิตขึ้นมา อีก พระองค์ทรงมีความรอบรู้เชี่ยวชาญในการสร้างทุกสิ่ง ⁸⁰ ผู้ทรงสร้างไฟให้พวกท่านจากต้นไม้สีเขียวและจากต้นไม้เืองที่พวกเขาได้ใช้มัน

จุดไฟ” ⁸¹ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินไม่สามารถสร้างสิ่งอื่นๆ ที่เหมือนกับคนเหล่านี้ได้กระนั้นหรือ? แน่นอน พระองค์ทำได้แน่ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงสร้างที่ชาญฉลาด ⁸² เมื่อพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด พระองค์แค่ทรงกล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมา ⁸³ ดังนั้น มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ผู้ทรงมีอำนาจควบคุมทุกสิ่ง และยิ่งพระองค์ที่พวกท่านทั้งหลายจะถูกนำกลับไป

37. ตำแหน่ง

อัล-คีโอฟฟาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยบรรดา(ทูตสวรรค์)ผู้จัดตัวเองอยู่ในแถวที่ชิดกัน ² และบรรดาผู้ขับไล่(คนชั่ว)ด้วยการดำหนิ ³ และขอสาบานด้วยบรรดาผู้อ่านคำตักเตือน ⁴ พระเจ้าที่แท้จริงของสุเจ้านั้นเป็นพระเจ้าองค์เดียว ⁵ ผู้ทรงอภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้น พระผู้อภิบาลแห่งตะวันออกทั้งหมด

⁶ เราได้ประดับฟ้าชั้นล่างด้วยความสวยงามของดวงดาวอันมากมาย

⁷ และได้ระวังกษามันไว้จากซาตานทั้งหมดที่ฝ่าฝืน ⁸ พวกมันไม่สามารถพังถ้อยคำของที่ชุมนุมอันสูงส่งเพราะพวกมันจะถูกขว้างจากทุกด้าน ⁹ ถูกขับไล่ และพวกมันจะได้รับการลงโทษตลอดกาล ¹⁰ แต่ถ้าหากมันฉกฉวยสิ่งใดไป(รู้อะไรจากที่นั่น) เปลวเพลิงที่สว่างไสวจะพุ่งติดตามมันไป

¹¹ ดังนั้น จงถามผู้ปฏิเสธศรัทธาว่าการสร้างพวกเขาขึ้นมานั้นยากกว่าการสร้างสิ่งอื่นๆ ทั้งหมดที่เราได้สร้างขึ้นมาก่อนหรือ? แท้จริง เราสร้างพวกเขามาจากดินเหนียว ¹² ไม่แปลกอะไร ในขณะที่เจ้าประหลาด

ใจ แต่พวกเขา กำลังเย้ยหยัน ¹³ เมื่อพวกเขาถูกเตือน พวกเขาไม่ยอมรับคำตักเตือน ¹⁴ และเมื่อพวกเขาเห็นสัญญาณหนึ่ง พวกเขาก็พากันเย้ยหยัน ¹⁵ โดยกล่าวว่า “นี่เป็นมายากลอย่างชัดเจน” ¹⁶ “อะไรกัน เมื่อเราตายจนกลายเป็นผงธุลีและกระดูกแล้ว เราจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง ¹⁷ พร้อมกับบรรพบุรุษของพวกเรากระนั้นหรือ?” ¹⁸ จึงบอกพวกเขาว่า “ใช่ และพวกท่านจะถูกนำมาอย่างไม่มีค่าใดๆ”

¹⁹ จะมีเสียงระเบิดแค่เพียงครั้งเดียว และพวกเขาจะได้เห็นด้วยตาของพวกเขากันเอง ²⁰ พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรลัยแล้วเรา นี่คือวันแห่งการชำระบัญชี” ²¹ (จะมีเสียงกล่าวว่า) “นี่คือวันแห่งการตัดสินที่สุเจ้าเคยปฏิเสธ” ²² แต่เราจะกล่าวว่า “จงรวบรวมบรรดาผู้กระทำความผิดพร้อมกับผู้มีส่วนร่วม กับคนพวกนี้และสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะ ²³ นอกไปจากพระเจ้า และจงนำพวกเขาไปสู่หนทางแห่งไฟ ²⁴ และจงหยุดยั้งพวกเขาไว้เพื่อการสอบสวน ²⁵ “มีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้าที่ทำให้สุเจ้าไม่สามารถช่วยเหลือกันและกันได้เล่า?” ²⁶ ในวันนั้น พวกเขาจะยอมจำนนอย่างสิ้นเชิง”

²⁷ พวกเขาจะหันมาได้ถามซึ่งกันและกัน ²⁸ พวกเขาจะกล่าวว่า “พวกท่านได้มาหาเราจากทางด้านขวา” ²⁹ พวกเขาตอบว่า “ เปล่าเลย พวกท่านเองต่างหากที่ไม่ศรัทธา ³⁰ เราไม่มีอำนาจอันใดเหนือพวกเจ้า พวกเจ้าเองต่างหากที่เป็นคนดีอริ้น ³¹ แต่ตอนนี้ วาจะของพระผู้อภิบาลของเราได้เป็นความจริงต่อเราแล้ว ดังนั้น จึงสมควรแล้วที่เราจะได้ลิ้มรส(การลงโทษ) ³² เราได้ทำให้พวกเจ้าหลงผิดเพราะเราเองก็หลงผิดอยู่แล้ว” ในวันนั้น พวกเขาจะได้รับส่วนแบ่งในการลงโทษร่วมกัน ³⁴ นั่นเป็นวิธีการที่เราได้ปฏิบัติต่อผู้ทำความชั่ว ³⁵ เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “ ไม่มีสิ่งใดที่คุณควรแก่การเคารพสักการะนอกจากพระเจ้า” พวกเขาหันไปอย่างหยิ่งผยอง ³⁶ และกล่าวว่า “ จะให้เราทิ้งสิ่งที่เราเคารพบูชาเพื่อกว่าคนคนหนึ่งกระนั้นหรือ?” ³⁷ แนนอน เขา (มุฮัมมัด) ได้นำสัจธรรมมายืนยันถึงบรรดา

ศาสนทูตที่ถูกส่งมาก่อนหน้านี้³⁸ สู้เจ้าจะต้องได้ลิ้มรสการลงโทษอันเจ็บปวดอย่างแน่นอน³⁹ และการลงโทษตอบแทนสู่เจ้านั้นจะเป็นไปตามสิ่งที่สู้เจ้าได้ทำไว้”

⁴⁰ แต่บรรดาบ่าวที่ได้รับการคัดเลือกของพระเจ้า ⁴¹ พวกเขาจะได้รับปัจจัยยังชีพดังที่รับรู้แล้ว ⁴² นั่นคือผลไม้หลากชนิด และพวกเขาจะเป็นผู้มีเกียรติ ⁴³ ในสวนสวรรค์อันรื่นรมย์ ⁴⁴ พวกเขาจะนั่งบนฟูกหันหน้าเข้าหากัน ⁴⁵ เครื่องดื่มจะถูกส่งผ่านไปรอบพวกเขาจากตาน้ำที่ไหลอยู่ ⁴⁶ เป็นเครื่องดื่มขาวสะอาดและรสชาติอร่อยแก่บรรดาผู้ดื่มมัน ⁴⁷ ไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายของพวกเขาและไม่ทำให้พวกเขามึนเมา ⁴⁸ พวกเขาจะมีหญิงสาวบริสุทธิ์ที่มีดวงตาสวยงามและมองอย่างสงบเสถียร ⁴⁹ เสมือนไข่มุกที่ถูกรักษาไว้อย่างใกล้ชิด

⁵⁰ พวกเขาจะหันมาถามซึ่งกันและกัน ⁵¹ พวกเขาคนหนึ่งจะกล่าวว่า “ฉันมีเพื่อนคนหนึ่ง ⁵² ผู้เคยถามว่า ‘เจ้าเป็นคนที่เชื่อกับเขาด้วยหรือว่า ⁵³ เมื่อเราตายจนกลายเป็นรูลีดินและกระดูกไปแล้ว เราจะถูกนำไปสู่การพิพากษา?’” ⁵⁴ ดังนั้น เขาจะกล่าวว่า “เราจะมองหาเขาไหม?” ⁵⁵ หลังจากนั้น เมื่อเขามองลงไป เขาได้เห็นคนผู้นั้นอยู่ในกันบังของนรก ⁵⁶ เขาจึงกล่าวว่า “ขอสาบานด้วยพระเจ้า เจ้าเกือบทำให้ฉันได้รับความหายนะแล้ว ⁵⁷ ถ้าหากมิใช่ความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของฉันแล้ว ฉันอาจถูกนำตัวมายังนรกอย่างแน่นอน” ⁵⁸ ดังนั้น เขาจะกล่าว(กับผู้ที่ได้รับความโปรดปรานว่า) เราจะไม่ตาย ⁵⁹ นอกไปจากการตายครั้งแรกของเรากระนั้นหรือ ? และเราจะไม่ถูกลงโทษกระนั้นหรือ?” ⁶⁰ แท้จริง นี่คือชัยชนะอันยิ่งใหญ่” ⁶¹ เพื่อสิ่งเดียวกันนี้ ทุกคนจงคืนใจต่อไป

⁶² “นั่นเป็นการต้อนรับที่ดีกว่า หรือว่าต้นชักกุ่ม ⁶³ ที่เราได้ทำมันให้เป็นการทดสอบอย่างหนึ่งสำหรับคนทำผิด ⁶⁴ เพราะมันเป็นต้นไม้ที่เติบโตมาจากกันบังของนรก ⁶⁵ และผลของมันเหมือนกับหัวของชาตาน ⁶⁶ พวกเขาจะได้กินจากมันจนกระทั่งเต็มท้อง ⁶⁷ หลังจากนั้น พวกเขา

จะได้ดื่มน้ำเดือด ⁶⁸ หลังจากนั้น พวกเขาจะกลับไปยังนครอีก ⁶⁹ พวกเขาพบว่าบรรพบุรุษของพวกเขาหลงผิด ⁷⁰ แล้วพวกเขายังกระตือรือร้นดำเนินรอยตามคนเหล่านั้น ⁷¹ แน่หนอน คนส่วนใหญ่ก่อนหน้าพวกเขาได้หลงผิด ⁷² ถึงแม้เราได้ส่งผู้เตือนหลายคนไปยังพวกเขาแล้ว ⁷³ ตอนนี้ดูกันเองเถิดว่าบรรดาผู้ถูกตักเตือนนั้นได้พบจุดจบของพวกเขาอย่างไร ⁷⁴ แต่พวกบ่าวที่พระเจ้าทรงคัดเลือกไว้มิใช่เช่นนั้น

⁷⁵ นูฮฺได้ร้องขอต่อเรา และดูซิว่าการตอบรับของเรานั้นดีเลิศเช่นไร ⁷⁶ เราได้ช่วยเขาและคนของเขาให้พ้นจากความทุกข์อันมหันต์ ⁷⁷ และเราได้ทำให้ลูกหลานของเขารอดชีวิต ⁷⁸ เราได้ทิ้งเรื่องราวของเขาไว้ให้คนรุ่นหลังเอ๋ยถึง ⁷⁹ ศานติจงมีแด่นูฮฺในหมู่ชาวโลก ⁸⁰ นั่นเป็นวิธีการที่เราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี ⁸¹ แท้จริง นูฮฺเป็นหนึ่งในบรรดาบ่าวผู้ศรัทธาของเรา ⁸² เราได้ทำให้คนอื่น ๆ จมน้ำตาย

⁸³ อิบรอฮีมก็เป็นหนึ่งในบรรดาผู้มีความศรัทธาเดียวกัน ⁸⁴ เขาได้เข้าหาพระผู้อภิบาลของเขาด้วยหัวใจที่สงบ ⁸⁵ เขาได้กล่าวแก่บิดาของเขาและผู้คนของเขาว่า “ดูซิ พวกท่านเคารพบูชาอะไรกันนี้? ⁸⁶ พวกท่านรับใช้เทวรูปเหล่านั้นแทนพระเจ้ากระนั้นหรือ? ⁸⁷ พวกท่านคิดอะไรในเรื่องพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก?”

⁸⁸ หลังจากนั้น เขาได้มองไปที่ดวงดาว ⁸⁹ และเขากล่าวว่า “ฉันไม่สบายจริงๆ” ⁹⁰ ดังนั้น พวกเขาจึงหันหลังให้เขาแล้วจากไป ⁹¹ (เมื่อคนเหล่านั้นไม่อยู่) เขาได้ลอบเข้าไปยังเทวรูปเหล่านั้นและกล่าวว่า “ทำไมพวกเจ้าไม่กิน? ⁹² เป็นอะไรไปเล่า พวกเจ้าถึงไม่พูด?” ⁹³ หลังจากนั้นเขาได้ตรงเข้าไปฟาดเทวรูปเหล่านั้นด้วยมือขวา ⁹⁴ (เมื่อผู้คนกลับมา) พวกเขารีบตรงมาหาอิบรอฮีม ⁹⁵ แต่เขากล่าวว่า “พวกท่านเคารพบูชาสิ่งที่พวกท่านแกะสลักมันด้วยมือของพวกท่านเองกระนั้นหรือ? ⁹⁶ ทั้งๆที่พระเจ้าทรงสร้างพวกท่านขึ้นมาเช่นเดียวกับสิ่งที่พวกท่านทำขึ้นมา?” ⁹⁷ พวกเขาจึงกล่าวว่า “จงเตรียมสถานที่เผาไว้สำหรับเขาแล้วโยนเขาลง

“ไปในไฟที่กำลังลุก” ⁹⁸ พวกเขาต้องการทำร้ายเขา แต่เราได้ทำให้พวกเขาต้องพ่ายแพ้ ⁹⁹ อิบรอฮีมได้กล่าวว่า “ฉันจะไปหาพระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์จะทรงนำทางฉันอย่างแน่นอน” ¹⁰⁰ โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดทรงประทานบุตรที่จะเป็นคนที่แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด” ¹⁰¹ เราได้แจ้งข่าวดีแก่เขาว่าเขาจะมีลูกชายที่มีความอดทนและมีขันติธรรมคนหนึ่ง

¹⁰² และเมื่อลูกของเขาเติบโตขึ้นถึงวัยที่จะทำงานกับเขา (วันหนึ่ง) อิบรอฮีมได้กล่าวแก่เขาว่า “ลูกรัก พ่อได้ฝันเห็นว่าพ่อกำลังเชือดเจ้า บอกพ่อหน่อยสิว่าเจ้าคิดอย่างไร?” เขากล่าวว่า “พ่อครับ พ่อจงทำตามที่ได้ถูกบัญชาเถิด หากพระเจ้าทรงประสงค์แล้ว พ่อจะพบว่าฉันเป็นหนึ่งในบรรดาผู้อดทน” ¹⁰³ เมื่อทั้งสองยอมจำนนต่อพระเจ้าแล้ว อิบรอฮีมได้ให้ลูกชายของเขานั่งก้มหัวลงกับพื้น ¹⁰⁴ เราได้เรียกเขา “ อิบรอฮีม ¹⁰⁵ เจ้าได้ปฏิบัติตามความฝันแล้ว” เช่นนั้นแหละที่เราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี ¹⁰⁶ แท้จริงแล้ว นี่คือการทดสอบอันชัดเจน” ¹⁰⁷ เราได้ไถ่ลูกชายของเขาสำหรับการพลีอันยิ่งใหญ่ ¹⁰⁸ และเราได้ทิ้งเขาไว้เพื่อให้(ผู้ปฏิบัติตาม)กลุ่มหนึ่งในหมู่ชนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อจากเขา ¹⁰⁹ “ศานติแด่อิบรอฮีม” ¹¹⁰ นั้นเป็นวิธีการที่เราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี ¹¹¹ แท้จริงเขาเป็นปาวผู้ศรัทธาของเราคนหนึ่ง ¹¹² เราได้แจ้งข่าวดีแก่เขาถึงเรื่องอิสฮากซึ่งเป็นบิดาหนึ่งในบรรดาผู้ทรงคุณธรรม ¹¹³ และเราได้ประทานความจำเริญแก่เขาเช่นเดียวกับอิสฮาก และในหมู่ลูกหลานของพวกเขา นั้นมีบางคนที่มีคุณธรรมความดีและบางคนเป็นผู้อธรรมต่อตัวเองอย่างชัดเจน

¹¹⁴ เราได้ประทานความโปรดปรานแก่มุซาและฮารูน ¹¹⁵ เราได้ช่วยเหลือเขาทั้งสองและคนของเขาให้พ้นจากทุกขภัยอันยิ่งใหญ่ ¹¹⁶ เราได้ช่วยเหลือพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงเป็นผู้ได้รับชัยชนะ ¹¹⁷ และเราได้ประทานคัมภีร์ที่ชัดเจนแก่เขาทั้งสอง ¹¹⁸ และได้้นำเขาทั้งสองไปสู่ทางที่เที่ยงตรง ¹¹⁹ และเราได้ทิ้งคนทั้งสองไว้เพื่อให้มี(ผู้ปฏิบัติตาม)กลุ่มหนึ่ง

ในหมู่ชนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อจากเขาทั้งสอง ¹²⁰ “สานติแต่มีซาและฮารุน” ¹²¹ เช่นนั้นแหละที่เราตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี ¹²² แท้จริงแล้วเขาทั้งสองเป็นปาวผู้ศรัทธาของเรา

¹²³ อิลยาส(เอลียาห์)นั้นเป็นหนึ่งในบรรดาศาสนทูต ¹²⁴ เขาได้พูดกับคนของเขาว่า “พวกท่านไม่เกรงกลัว(พระเจ้า)หรือ ?” ¹²⁵ พวกท่านวิงวอนต่อบาลและทอดทิ้งผู้ดีเลิศที่สุดแห่งบรรดาผู้สร้าง ¹²⁶ นั่นคือพระเจ้า พระผู้อภิบาลของพวกท่านและพระผู้อภิบาลของบรรดาบรรพบุรุษของพวกท่านกระนั้นหรือ?” ¹²⁷ แต่พวกเขาปฏิเสธเขา ดังนั้น พวกเขาจะต้องถูกลงโทษอย่างแน่นอน ¹²⁸ ยกเว้นบรรดาปาวผู้ได้รับการคัดเลือกของพระเจ้า ¹²⁹ ดังนั้น เราจึงได้ทิ้งเขาไว้ให้มี(ผู้ปฏิบัติตาม)กลุ่มหนึ่งในหมู่คนรุ่นหลังได้สืบทอดต่อจากเขา ¹³⁰ “สานติจึงมีแต่อิลยาสและคนของเขา” ¹³¹ เช่นนั้นแหละที่เราตอบแทนผู้ทำความดี ¹³² แท้จริง เขาเป็นคนหนึ่งในการดาบาวผู้ศรัทธาของเรา

¹³³ ลูฏก็เป็นหนึ่งในบรรดาศาสนทูต ¹³⁴ เราได้ช่วยเขาและคนของเขาให้รอดชีวิต ¹³⁵ ยกเว้นหญิงแก่คนหนึ่งที่อยู่ข้างหลัง ¹³⁶ และเราได้ทำลายคนอื่น ๆ จนหมดสิ้น ¹³⁷ สูเจ้าเดินผ่านซากปรักหักพังของพวกเขาทิ้งยามเช้า ¹³⁸ และยามค่ำ แล้วสูเจ้ายังไม่คิดอีกหรือ?

¹³⁹ ยูनुสก็เป็นคนหนึ่งในการดาบาสานทูต ¹⁴⁰ จงนึกถึงเมื่อตอนที่เขาหนีไปยังเรือที่บรรทุกจนเต็มเพียบ ¹⁴¹ แล้วพวกเขาได้ร่วมกันเสี่ยงทายและเขาเป็นผู้แพ้ ¹⁴² และปลาตัวใหญ่ก็ได้กลืนเขาลงไปในขณะที่เขาดำหนิตัวเอง ¹⁴³ ถ้าหากเขามีได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ยอมรับความเกรียงไกรของพระเจ้า ¹⁴⁴ แน่แน่นอน เขาจะต้องอยู่ในท้องปลาตัวนั้นไปจนกระทั่งวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ¹⁴⁵ แต่ต่อมาเราได้ทำให้เขาถูกโยนไปบนชายฝั่งในสภาพที่ป่วย ¹⁴⁶ และเราได้ทำให้มีไม้เลื้อยขึ้นปกคลุมตัวเขา ¹⁴⁷ หลังจากนั้น เราได้ส่งเขาไปในฐานะศาสนทูตยังหมู่คนจำนวนแสนหรือ

มากกว่านั้น ¹⁴⁸ และคนเหล่านั้นได้ศรัทธาในเขาและเราได้ปล่อยพวกเขาให้มีชีวิตจนกระทั่งถึงเวลาหนึ่ง

¹⁴⁹ ที่นี้ จงถามพวกเขาชื่อว่าพระผู้อภิบาลของเจ้ามีลูกสาวหลายคนในขณะที่พวกเขามีลูกชายหลายคนกระนั้นหรือ? ¹⁵⁰ เราได้สร้างทูตสวรรค์เป็นเพศหญิงและพวกเขารู้เห็นการสร้างกระนั้นหรือ? ¹⁵¹ ความจริงแล้ว มันเป็นการสร้างเรื่องเท็จของพวกเขาขึ้นมาเมื่อพวกเขาบอกว่า ¹⁵² “พระเจ้าทรงมีบุตร” พวกเขากล่าวเท็จทั้งสิ้น ¹⁵³ พระเจ้าจะทรงเลือกบุตรสาวแทนบุตรชายกระนั้นหรือ? ¹⁵⁴ สูเจ้าเป็นอะไรไป? ทำไมสูเจ้าจึงตัดสินใจเช่นนั้น? ¹⁵⁵ สูเจ้าไม่คิดบ้างเลยกระนั้นหรือ? ¹⁵⁶ หรือถ้าสูเจ้ามีหลักฐานที่ขัดแย้งอันใดในเรื่องนี้ ¹⁵⁷ สูเจ้าก็จงนำคัมภีร์ของสูเจ้ามาถ้าสูเจ้าพูดความจริง

¹⁵⁸ พวกเขาอ้างว่าพระองค์ทรงมีความสร้างความสัมพันธ์ทางสายเลือดกับกับญิน ทั้งๆที่พวกญินรู้ดีว่าพวกมันจะถูกนำตัวมาอยู่ต่อหน้าพระองค์(เพื่อการพิพากษา) ¹⁵⁹ พระเจ้าทรงอยู่เหนือพ้นจากสิ่งที่พวกเขา กล่าวถึงพระองค์ ¹⁶⁰ แต่บ่าวที่แท้จริงของพระองค์มิใช่เช่นนั้น ¹⁶¹ สูเจ้า และสิ่งที่สูเจ้าเคารพสักการะ ¹⁶² ไม่สามารถที่จะลวงผู้ใดให้หันไปจากพระเจ้าได้ ¹⁶³ นอกจากบรรดาผู้ที่จะถูกเผาในนรก ¹⁶⁴ (บรรดาทูตสวรรค์กล่าวว่า) “สำหรับพวกเราแต่ละองค์มีสถานะที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ¹⁶⁵ และเราเป็นบ่าวที่อยู่ในแถว ¹⁶⁶ และเราเป็นผู้สวดดีพระเจ้า”

¹⁶⁷ พวกเขาเคยกล่าวว่า ¹⁶⁸ “ถ้าหากเรามีคัมภีร์อยู่กับเราเหมือนกับผู้คนก่อนหน้านี้เคยได้รับ ¹⁶⁹ เราก็คouldได้เป็นบ่าวผู้บริสุทธิ์ใจของพระเจ้าอย่างแน่นอน” ¹⁷⁰ แต่พวกเขาได้ปฏิเสธมัน(กูรอาน)แล้ว ไม่ช้า พวกเขาจะรับรู้ ¹⁷¹ และแน่นอน สัญญาของเราได้เป็นจริงแล้วกับบรรดาศาสนทูตบ่าวของเรา ¹⁷² ว่าพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลืออย่างแน่นอน ¹⁷³ และกองทัพของเราเท่านั้นจะเป็นผู้ได้รับชัยชนะ ¹⁷⁴ ดังนั้น (โอ นบี) จงปล่อย

พวกเขาไว้ชั่วขณะหนึ่ง ¹⁷⁵ และจงเฝ้ามองพวกเขา ไม่ช้า พวกเขาก็จะเห็นด้วยตัวเอง

¹⁷⁶ พวกเขาอยากจะเร่งให้เรารีบลงโทษกระนั้นหรือ? ¹⁷⁷ เมื่อใดที่มันลงมาถึงลานหน้าบ้านของพวกเขา เข้านั้นจะเป็นช่วงเวลาอันน่าสะพรึงกลัวสำหรับผู้ที่ถูกเตือน ¹⁷⁸ ดังนั้น เจ้าจงปล่อยเขาไว้ตามลำพังชั่วขณะหนึ่ง ¹⁷⁹ และจงเฝ้าดูพวกเขา ไม่ช้า พวกเขาก็จะได้เห็นมันเอง ¹⁸⁰ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้อภิบาลของสุเจ้า พระผู้อภิบาลผู้ทรงเกียรติสูงส่งและปลอดภัยพ้นจากสิ่งทีพวกเขากล่าวหา ¹⁸¹ ศานติจงมีแด่บรรดาศาสนทูต ¹⁸² และบรรดาการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

38. ศอด

.....

ศอด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ศอด

ขอสาบานด้วยกรอานซึ่งเต็มไปด้วยข้อตักเตือน ² บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเองต่างหากที่อยู่ในความมโหฬารและความเป็นศัตรู ³ ก็ชนชาติแล้วที่เราได้ทำลายไปก่อนหน้าพวกเขา และพวกเขาร้องขอความช่วยเหลือเมื่อมันสายเกินกว่าที่จะหนีรอดแล้ว

⁴ พวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนคนหนึ่งจากในหมู่พวกเขาได้มายังพวกเขา พวกเขากล่าวว่า “นี่คือนักมายากลและคนโกหก ⁵ เขาได้ทำให้พระเจ้าหลายองค์เป็นพระเจ้าองค์เดียวกระนั้นหรือ? นี่เป็นเรื่องประหลาดจริง ๆ” ⁶ หัวหน้าของพวกเขาได้ออกไปและกล่าวว่า “ออกไปซะและจงยึดมั่นต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของพวกท่านต่อไป นี่เป็นการ

วางแผนสมรู้ร่วมคิดกันชัดๆ ⁷ เราไม่เคยได้ยินเรื่องนี้ในศาสนาก่อนๆ นี้ มีอะไรนอกไปจากเรื่องที่ก่อกวนมา ⁸ คำตักเตือนถูกส่งมายังเขาเพียงคนเดียวในหมู่พวกเรากระนั้นหรือ?” ความจริงแล้ว พวกเขาสงสัยในข้อตักเตือนของฉัน เพราะพวกเขายังไม่ได้ลืมรศการลงโทษของฉัน

⁹ พวกเขามีคลังแห่งความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงมีอย่างเหลือหลายกระนั้นหรือ? ¹⁰ พวกเขาเป็นเจ้าของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนั้นหรือ? ถ้าเป็นเช่นนั้น จงให้พวกเขาใช้เชือกปีนขึ้นไปบนชั้นฟ้า ¹¹ ไฟรพลนี้จะถูกทำลายเช่นเดียวกับไฟรพลอื่นๆ ¹² ก่อนหน้าพวกเขา หมู่ชนของนุฮได้ปฏิเสธสัจธรรมเช่นเดียวกับหมู่ชนของอาดและฟาโรห์แห่งเสาหลักได้เคยปฏิเสธมาแล้ว ¹³ รวมทั้งพวกษะมูดและหมู่ชนของลูฏและผู้อาศัยอยู่ในปา(ชาวอัยกะฮฺ)ด้วย พวกเขเหล่านี้เป็นพวกเดียวกัน ¹⁴ แต่ละพวกล้วนถือว่าบรรดาศาสนทูตของพวกเขาเป็นผู้โกหก ดังนั้น พวกเขาสมควรได้รับการลงโทษจากฉัน ¹⁵ พวกเขาเพียงแต่คอยเสี่ยงกับนพนาท(แห่งการลงโทษ)เพียงครั้งเดียวเท่านั้นและมันจะไม่ล่าช้าออกไปแม้แต่นิดเดียว ¹⁶ พวกเขาจะกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดรีบให้เราได้รับชะตากรรมของเราก่อนถึงวันแห่งการชำระบัญชีด้วยเถิด”

¹⁷ (โอ้ นบี) จงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขาพูด และจงบอกพวกเขาถึงเรื่องราวของปาวของเรา นั่นคือดาวูดผู้ทรงพลัง เขาเป็นผู้หันเข้าหาเราเสมอ ¹⁸ เราได้ทำให้ภูเขาสดุดีร่วมกับเขาทั้งในยามค่ำและยามรุ่ง ¹⁹ และพวกนกเป็นฝูงๆ ก็หันมายังพระองค์ ²⁰ เราได้ทำให้อาณาจักรของเขาเข้มแข็งและเราได้ประทานวิทยปัญญาและความสามารถในการตัดสินใจที่ต้องแก่เขา

²¹ เจ้าเคยได้ยินเรื่องราวของคู้ฟิพาทที่ปีนกำแพงเข้าไปในห้องชั้นบนของเขาไหม? ²² เมื่อพวกเขาได้มาถึงตัวดาวูด เขาตกใจที่ได้เห็นคนทั้งสอง ²² พวกเขากล่าวว่า “อย่ากลัวเลยท่าน เราเป็นคู้ฟิพาทกัน ฝ่ายหนึ่ง

ล่วงเกินอีกฝ่ายหนึ่ง ดังนั้น จงช่วยตัดสินระหว่างเราอย่างยุติธรรมโดยไม่ลำเอียงและโปรดแนะนำเราไปสู่หนทางที่ถูกต้อด้วยเถิด”

23 “นี่คือพี่ชายของฉัน เขามีแกะเก้าสิบเก้าตัวและฉันมีหนึ่งตัว เขาบอกกับฉันว่า ‘เอาแกะตัวนี้มาให้ฉัน’ และเขาก็เอาชนะฉันในการโต้เถียง”

24 ดาวิดได้ตอบว่า “แน่นอนเขาไม่เป็นธรรมต่อเจ้าที่ต้องการเอาแกะของเจ้าไปรวมกับแกะของเขา ความจริงแล้ว คนที่อยู่ร่วมกันมักจะละเมิดต่อกันและกัน เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี แต่คนเช่นนี้มีน้อย” (ทันใดนั้น) ดาวิดเริ่มตระหนักได้ว่าความจริงแล้วเรากำลังทดสอบเขา ดังนั้น เขาจึงขอให้พระผู้อภิบาลของเขายกโทษให้เขา เขาคุกเข่าลงและหันไปยังพระผู้อภิบาลของเขาเพื่อสำนึกผิดและขอร้องยกโทษ 25 ดังนั้น เราจึงให้อภัยเขาในเรื่องนั้น และแน่นอน รางวัลตอบแทนของเขาคือการได้อยู่ใกล้เรา สถานที่พำนักอันดีเลิศที่จะกลับไป

26 เราได้กล่าวว่า “ดาวิดเอ๋ย เราได้แต่งตั้งเจ้าให้เป็นผู้ควบคุมดูแลแผ่นดินนี้ ดังนั้น จงปกครองผู้คนด้วยความยุติธรรมและจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ เพราะมันจะนำเจ้าให้หลงไปจากแนวทางของพระเจ้า สำหรับบรรดาผู้หลงไปจากแนวทางของพระเจ้านั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างแสนสาหัสเพราะพวกเขาลืมวันแห่งการชำระบัญชี”

27 เราไม่ได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างมันทั้งสองขึ้นมาอย่างไรสสาร นั่นคือสิ่งที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธามักคิดกันขึ้นมาเอง ดังนั้น ความหายนะจากไฟนรกจึงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้น 28 จะให้เราปฏิบัติต่อผู้ศรัทธาและกระทำความดีเช่นเดียวกับผู้สร้างความเสียหายในแผ่นดินกระนั้นหรือ? จะให้เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้ยำเกรงเช่นเดียวกับผู้ทำชั่วกระนั้นหรือ? 29 นี่คือคัมภีร์อันจำเริญซึ่งเราได้ประทานลงมายังเจ้า(อัมมัมมัด) เพื่อที่คนเหล่านี้จะได้พิจารณาสาส์นทั้งหลายของมันและเพื่อคนที่มีความเข้าใจจะได้รับบทเรียนจากมัน

³⁰ เราได้ประทานครุสลับมานแก่ดาวิด เขาเป็นบ่าวผู้ประเสริฐที่หนีไปหาพระผู้อภิบาลของเขาเสมอ ³¹ ในเย็นวันหนึ่ง เมื่อมีการนำขบวนม้าพันธุ์ดีมาให้เขาดู ³² เขากล่าวว่า “ฉันรักทรัพย์สมบัตินี้เหนือกว่าการระลึกถึงพระผู้อภิบาลของฉันเสียแล้ว” จนกระทั่ง(ดวงอาทิตย์)ได้ลับหายไปเบื้องหลังม่านของมันและม้าได้หายลับไปจากสายตา (เขาได้บัญชาว่า) ³³ “จงนำพวกมันกลับมาให้ฉัน” หลังจากนั้น เขาก็เริ่มตบขาและคอของพวกมัน

³⁴ เราได้ทดสอบสลับมาโดยการเอาร่างหนึ่ง(ที่ไร้ชีวิต)วางไว้บนบัลลังก์ของเขา หลังจากนั้น เขาได้หันกลับมายังเรา ³⁵ เขาจึงวอนว่า “โอพระผู้อภิบาล โปรดประทานอภัยโทษแก่ข้าพระองค์และโปรดประทานอำนาจแก่ฉันซึ่งหลังจากฉันแล้วจะไม่มีใครได้รับอำนาจนี้อีกด้วยเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงให้ที่แท้จริง” ³⁶ ดังนั้น เราจึงได้ทำให้ลมอยู่ใต้อำนาจของเขาซึ่งมันจะพัดโชยตามคำบัญชาของเขาไปยังที่ไหนก็ตามที่เขาสั่งมัน ³⁷ รวมทั้งพวกญินที่เป็นช่างก่อสร้างและพวกนักดำน้ำ ³⁸ และพวกอื่นๆที่ถูกล่อลวงด้วย ³⁹ (เราได้กล่าวแก่เขาว่า) “นี่เป็นของขวัญจากเรา เจ้าจะให้หรือไม่ให้แก่ใครก็ได้ตามที่เจ้าต้องการโดยไม่ต้องได้รับการสอบสวน” ⁴⁰ รางวัลตอบแทนของเขาคือความใกล้ชิดกับเรา เป็นสถานที่ที่ดีที่สุดที่จะกลับไป

⁴¹ จงนึกถึงอัยยูปบ่าวของเราเมื่อเขาวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาโดยกล่าวว่า “ซาตานได้ทำให้ฉันได้รับความทุกข์ยากเดือดร้อนและความทรมาน” ⁴² เราได้กล่าวว่า “จงกระตือรือร้นของเจ้าบนแผ่นดิน นี่คือน้ำเย็นสำหรับอาบและดื่ม” ⁴³ และเราได้นำครอบครัวของเขากลับมายังเขาและที่มาพร้อมกับพวกเขามากไปกว่านั้นอีกในฐานะเป็นความเมตตาจากเราและเป็นข้อตักเตือนสำหรับคนที่มีความเข้าใจ ⁴⁴ (และเราได้บอกเขาว่า) “จงเอาฟางมากำมือหนึ่งแล้วใช้มันฟาดลงไป จงอย่าทำลายคำ

สาบานของเจ้า” เราพบว่าเขาเป็นผู้อดทน เป็นบ่าวผู้ประเสริฐที่หันไปยังพระผู้อภิบาลของเขาเสมอ*

⁴⁵ จงเอ๋ยถึงบ่าวของเรา นั่นคือ อิบรอฮีมและอิสฮากและยะก๊อบ พวกเขาเป็นผู้ทรงอำนาจและมองอะไรลึกซึ้ง ⁴⁶ เราได้เลือกพวกเขาเพื่อวัตถุประสงค์พิเศษอย่างหนึ่ง นั่นคือการประกาศข่าวเรื่องโลกหน้า ⁴⁷ และในทัศนะของเรา พวกเขาได้ถูกรวมไว้ในหมู่ผู้ถูกคัดเลือก เป็นคนที่มีคุณธรรมดีเลิศ ⁴⁸ และจนถึงอิสมาอีลและอัลยะชะอ์(เอลิซา)และซุลกิฟล์ พวกเขาทั้งหมดอยู่ในหมู่ผู้มีความยุติธรรม

⁴⁹ นี่คือข้อดักเตือน (จงฟัง) สำหรับผู้มีความยำเกรงพระเจ้านั้นจะได้รับที่พำนักอันประเสริฐ ⁵⁰ นั่นคือสวนสวรรค์อันสถาพรที่ประตูของมันจะเปิดไว้สำหรับพวกเขาเสมอ ⁵¹ ในนั้น พวกเขาจะได้นั่งเอนกายเรียกรหาผลไม้และเครื่องดื่มที่อยู่มากมาย ⁵² พวกเขาจะมีคูครองเป็นหญิงบริสุทธิ์ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน ⁵³ นี่คือนิสัยที่ได้ถูกสัญญาไว้สำหรับวันแห่งการชำระบัญชี ⁵⁴ แท้จริง นี่คือนิสัยที่เราจัดเตรียมไว้สำหรับสผู้เจ้า มันจะไม่มีวันหมด

⁵⁵ แต่สำหรับผู้โง่เขลานั้นจะได้รับการตอบแทนที่เลวร้ายที่สุด ⁵⁶ พวกเขาจะถูกเผาในนรกซึ่งเป็นที่พักอันชั่วช้าที่สุด ⁵⁷ ทั้งหมดนี้สำหรับพวกเขา ดังนั้น จงปล่อยยให้พวกเขาได้ลิ้มรสน้ำเดือดและน้ำหนอง ⁵⁸ และสิ่งอื่นๆเช่นเดียวกันนี้ ⁵⁹ (และพวกเขาจะกล่าวซึ่งกันและกันว่า “พวกเจ้าเห็นไหม) นี่คือนิสัยที่กำลังริบเร่งมาร่วมกับพวกเจ้า ไม่มีการต้อนรับ

* อัยผลเป็นนบีในเชื้อสายอิสราเอลในราวศตวรรษที่ 9 ก่อนคริสตกาล ตามคัมภีร์ไบเบิล (โยบ 1:20-22) เดิมทีเขาเป็นคนร่ำรวยมาก เขามีเรือสวนไร่ นา ปศุสัตว์ บ้านและลูกหลานมากมาย จนถึงขนาดที่ว่าในแต่ละวันออกไม่มีใครที่ไม่พึงพาอาศัยเขา แม้กระนั้นก็ตาม โยบเป็นผู้ศรัทธาและผู้ขอบคุณพระเจ้า ชีวิตของเขาเป็นแบบอย่างที่ดีสอนให้คนรู้จักถ่อมตนและเจียมตัวแม้จะมีทรัพย์สินมากมายและเกียรติสูงส่งก็ตาม

สำหรับพวกเขา พวกเขาจะเข้าไปอยู่ในนรก” ⁶⁰ พวกเขาจะตอบว่า “ไม่เลย พวกท่านเองต่างหากที่ไม่ได้รับการต้อนรับ เพราะพวกท่านนำเรามาสู่บันปลายเช่นนี้ ช่างเป็นสถานที่พักอันชั่วช้าเสียเหลือเกิน” ⁶¹ แล้วพวกเขาจะกล่าวต่ออีกว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา ใครที่ทำให้พวกเราต้องประสบชะตากรรมเช่นนี้ ขอพระองค์ทรงลงโทษพวกเราเป็นสองเท่า” ⁶² และพวกเขาจะกล่าวซึ่งกันและกันว่า “เป็นไปได้อย่างไรที่เราไม่เห็นใครเลยที่เราเคยคิดว่าเป็นคนเลวในโลก(อยู่ที่นี้) ⁶³ และผู้ที่เรากล่าวหาว่าเป็นที่เย้ยหยัน หรือพวกเขาอยู่ที่นี้ แต่ตาของเรามองไม่เห็นพวกเขา?” ⁶⁴ ทั้งหมดนี้เป็นความจริงที่ชาวนรกต่างตำหนิกันและกัน

⁶⁵ (โอ้ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันเป็นแค่เพียงผู้ตักเตือนคนหนึ่งเท่านั้น ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระเจ้าผู้ทรงเอกะและผู้ทรงพิชิต ⁶⁶ พระผู้ทรงอภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสอง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอภัยอย่างที่สุด” ⁶⁷ จงบอกพวกเขาว่า “นี่คือชาวอันยิ่งใหญ่ ⁶⁸ ที่พวกท่านไม่ใส่ใจ ⁶⁹ ฉันไม่มีความรู้ใดๆในเรื่องที่ซุ่มนุมนันสูงส่งเมื่อพวกเขาถกเถียงกัน(ในเรื่องการสร้างมนุษย์) ⁷⁰ ฉันเพียงแต่ได้รับการบอกให้รู้ว่าฉันเป็นแค่ผู้ตักเตือนเท่านั้น”

⁷¹ พระผู้อภิบาลของเจ้าได้กล่าวแก่ทูตสวรรค์ว่า “ฉันจะสร้างมนุษย์คนหนึ่งจากดิน ⁷² และเมื่อฉันได้ทำให้เขาเป็นรูปร่างและเป่าวิญญาณของฉันเข้าไปในตัวเขาแล้ว ⁶¹ พวกเจ้าจงก้มลงกราบต่อเขา” ⁷³ ดังนั้นทูตสวรรค์ทั้งหมดจึงก้มลงกราบ ⁷⁴ นอกจากซาตานที่ยโสโอหังและเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁷⁵ พระเจ้าทรงถามว่า “ซาตาน อะไรที่ขัดขวางเจ้ามิให้ก้มกราบต่อเขาซึ่งฉันได้สร้างมาด้วยมือทั้งสองฉัน ? ⁶⁴ เจ้าโยโสโอหังนัก หรือว่าเจ้าคิดว่าตัวเองเป็นผู้สูงส่ง?” ⁷⁶ มันตอบว่า “ฉันดีกว่าเขา พระองค์ทรงสร้างฉันมาจากไฟและทรงสร้างเขามาจากดิน” ⁷⁷ พระองค์ทรงกล่าวว่า “ดังนั้น เจ้าจงออกไปจากที่นี่ แท้จริง เจ้า

เป็นผู้ที่ถูกสาปแช่งแล้ว⁷⁸ และการสาปแช่งของฉันทจะมีแก่เจ้าจนกระทั่งถึงวันแห่งการตัดสิน”

⁷⁹ แต่ซาตานกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ถ้าเช่นนั้น ขอพระองค์ได้ทรงผ่อนผันให้ฉันทจนถึงวันแห่งการพินาศซึ่งพดด้วยเถิด”⁸⁰ พระองค์ทรงกล่าวว่า “ได้ เจ้าได้รับการผ่อนผัน⁸¹ จนถึงวันที่ได้ถูกกำหนดไว้”⁸² มันกล่าวว่า “ขอสาบานด้วยเกียรติของพระองค์ ฉันทจะทำให้พวกเขาทั้งหมดหลงผิด”⁸³ นอกจากบ่าวของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกไว้”⁸⁴ พระเจ้าทรงกล่าวว่า “นี่คือความจริง และความจริงเท่านั้นที่ฉันทกล่าว⁸⁵ ฉันทจะทำให้คนรักเต็มไปด้วยพวกเจ้า และบรรดาผู้ที่ตามพวกเจ้าทั้งหมด”

⁸⁶ (โอ้ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันทมิได้ร้องขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านเพื่อศาสนันนี้ และฉันทก็มีใช้คนโกหกหลอกลวง⁸⁷ นี่มิใช่อะไรนอกไปจากคำตักเตือนสำหรับมวลมนุษย์”⁸⁸ หลังจากนั้น พวกท่านเองจะได้รู้ความจริงของมัน”

39. ผูกคน

อัล-ซุมร์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ คัมภีร์นี้ได้ถูกประทานมาจากพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่และผู้ทรงปรีชาญาณ² (โอ้ มุฮัมมัด) แท้จริง เราได้ประทานคัมภีร์นี้มายังเจ้าด้วยสัจธรรม ดังนั้น จงเคารพสักการะพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวโดยการอุทิศตนทั้งหมดของเจ้าให้ศาสนาของพระองค์³ พระเจ้าเท่านั้นที่ต้องได้รับการเชื่อฟังอย่างบริสุทธิ์ใจ บรรดาผู้ที่เอาสิ่งอื่นเป็นผู้พิทักษ์นอกไปจากพระองค์กล่าวว่า “เราเคารพบูชาสิ่งเหล่านั้นเพียงเพื่อที่สิ่งเหล่านั้นจะนำเราเข้าใกล้พระเจ้า” แน่นอน พระเจ้าจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขา

เกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดที่พวกเขาขัดแย้งกัน แท้จริง พระเจ้ามีทรงนำทางผู้
โกหกและปฏิเสธสัจธรรม

4 ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะมีบุตร พระองค์จะทรงเลือกผู้ที่
พระองค์ทรงประสงค์จากสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมา มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่
พระองค์(พระองค์ทรงอยู่เหนือสิ่งเช่นนั้น) พระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงเอ
กะ ผู้ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง 5 พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและ
แผ่นดินเพื่อวัตถุประสงค์ที่แท้จริง พระองค์ทรงทำให้กลางคืนตามหลัง
กลางวันและกลางวันตามหลังกลางคืน พระองค์ทรงควบคุมดวงอาทิตย์
และดวงจันทร์ไว้เพื่อที่มันจะได้โคจรไปตามวิถีของมันจนถึงเวลาที่ได้ถูก
กำหนดไว้ พระองค์คือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัย

6 พระองค์ทรงสร้างสุเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง แล้วจากชีวิตนั้นพระองค์ได้
ทรงสร้างคู่ครองของมัน และทรงจัดเตรียมปศุสัตว์แปดตัวทั้งเพศผู้และ
เพศเมียแก่สุเจ้า พระองค์ทรงสร้างสุเจ้าเป็นชั้นเป็นตอนในครรภ์ของ
มารดาของสุเจ้าในความมืดที่สามชั้น พระเจ้าองค์นี้แหละที่เป็นพระผู้
อภิบาลของสุเจ้า อำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอก
ไปจากพระองค์ แล้วอะไรทำให้สุเจ้าหันไป?

7 ถ้าหากสุเจ้าเณรคุณ จงจำไว้ว่าพระเจ้าไม่ต้องการสุเจ้า พระองค์
ไม่ทรงยินดีต่อการเณรคุณในปาวของพระองค์ แต่ถ้าหากสุเจ้าขอบคุณ
พระองค์จะทรงยินดี(ที่เห็นมัน)ในตัวสุเจ้า ไม่มีผู้แบกรับภาระคนใดที่จะ
แบกภาระของอีกคนหนึ่ง ในที่สุดแล้ว สุเจ้าทั้งหมดจะต้องกลับไปหาพระ
ผู้อภิบาลของสุเจ้า หลังจากนั้น พระองค์จะทรงบอกสุเจ้าในสิ่งที่สุเจ้าได้
ทำไป พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของมนุษย์

8 เมื่อมนุษย์ได้รับทุกข์ภัยบางอย่าง เขาจะวิงวอนต่อพระผู้อภิบาล
ของเขาและหันไปยังพระองค์เพื่อสำนักพิตและขอภัย แต่เมื่อพระผู้
อภิบาลของเขาประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่เขา เขาก็ลืม
ผู้ที่เขาได้วิงวอนก่อนหน้านี้อะและตั้งสิ่งอื่นขึ้นมาเป็นภาคีกับพระเจ้า เพื่อ

ทำให้คนอื่นๆ หลงไปจากทางของพระองค์ (ไอ้ นบี) จึงบอกเขาว่า “จงสนุกสนานกับการปฏิเสธของท่านไปสักระยะหนึ่งเถิด พวกท่านจะเป็นหนึ่งในชาวนรก” ⁹ ผู้ภักดีต่อพระเจ้าที่ใช้เวลาในยามคำคินยีนและกราบ และผู้หวนเกรงต่อโลกหน้าและหวังในความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเขา (จะเหมือนกับผู้ไม่ได้เป็นเช่นนั้นหรือ)? จงถามพวกเขาว่า “คนที่รู้จักคนที่ไม่ว่าจะเท่าเทียมกันกระนั้นหรือ? ผู้มีสติปัญญาเท่านั้นที่ยอมรับข้อตักเตือนนี้

¹⁰ (ไอ้ นบี) จงกล่าวเถิด “(พระเจ้าทรงกล่าวว่า) ปวงบ่าวผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกท่าน สำหรับผู้ทำความดีในโลกนี้จะได้รับรางวัลตอบแทนที่ดี และแผ่นดินของพระเจ้านั้นกว้างใหญ่ไพศาล แท้จริง บรรดาผู้อดทนจะได้รับการตอบแทนโดยไม่มีการคำนวณ”

¹¹ (ไอ้ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันถูกบัญชาให้เคารพภักดีพระเจ้าโดยอุทิศการเคารพสักการะทั้งหมดของฉันเพื่อพระองค์” ¹² และฉันได้ถูกบัญชาให้เป็นคนแรกที่ยอมจำนน” ¹³ จงกล่าวเถิด “แท้จริง ฉันกลัวการลงโทษแห่งวันอันน่าสะพรึงกลัวถ้าหากฉันฝ่าฝืนพระผู้อภิบาลของฉัน” ¹⁴ จงกล่าวเถิด “พระเจ้าเท่านั้นที่ฉันเคารพสักการะ มีความศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ใจในพระองค์เท่านั้น” ¹⁵ ส่วนพวกท่านจะเคารพบูชาใครอื่นนอกไปจากพระองค์ก็ตามใจ” จงกล่าวเถิดว่า “ผู้ขาดทุนที่แท้จริงนั่นคือผู้ทำตัวเองและครอบครัวของพวกเขาให้ขาดทุนในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ” นั่นเป็นการล้มละลายอย่างชัดเจน ¹⁶ พวกเขาจะมีชั้นเปลวไฟประยกพวกเขาจากทั้งข้างบนและข้างล่าง” นั่นเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงใช้ทำให้บ่าวของพระองค์เกรงกลัว ดังนั้น ปวงบ่าวของฉันเอ๋ย จงเกรงกลัวฉัน

¹⁷ ส่วนบรรดาผู้หลีกเลี่ยงจากการเคารพสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์จอมปลอมและหันไปยังพระเจ้านั้น สำหรับพวกเขามีข่าวดี ดังนั้น เจ้าจงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของฉัน ¹⁸ ผู้สดับฟังถ้อยคำนั้นแล้วปฏิบัติตามสิ่งที่ดี

ที่สุดของมัน เหล่านี้แหละคือผู้ที่พระเจ้าได้ทรงชี้ทางนำที่ถูกต้องให้และเขาเหล่านี้คือผู้มีความเข้าใจ

¹⁹ ใครจะสามารถคุ้มครองคนที่ถูกตัดสินแล้วว่าสมควรได้รับการลงโทษ? เจ้าสามารถช่วยคนที่ตกลงไปในไฟนรกได้กระนั้นหรือ?

²⁰ แน่นอน แต่สำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา พวกเขามีคฤหาสน์โอโงะหลายหลังซึ่งถูกสร้างไว้เป็นชั้นๆ และใต้ันมีลำนำหลายสายไหลผ่าน นี่คือสัญญาของพระเจ้า พระเจ้าไม่ทรงบิดพลิ้วสัญญาของพระองค์

²¹ เจ้ามิเห็นหรือว่าพระเจ้าได้ทรงหลั่งน้ำฝนลงมาจากท้องฟ้า แล้วทรงให้มันไหลในแผ่นดินเป็นตาน้ำและแม่น้ำ หลังจากนั้น ด้วยน้ำดังกล่าว พระองค์ได้ทรงให้พืชพรรณนานาชนิดหลากสีขึ้นงอกเงยออกมา หลังจากนั้นมันจะสุกและเหี่ยวแห้ง และเจ้าจะได้เห็นมันเปลี่ยนเป็นสีเหลือง แล้วในที่สุด พระองค์ก็ทำให้มันกลายเป็นเศษแห้ง? แท้จริง ในนั้นมีบทเรียนสำหรับผู้มีความเข้าใจ* ²² ผู้ใดที่พระเจ้าทรงเปิดหัวใจของพวกเขาเพื่ออิสลามจะมีแสงสว่างจากพระผู้อภิบาลของเขา แต่ความวิบัติจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาถูกทำให้แข็งกระด้างต่อการระลึกถึงพระเจ้า พวกเขาเหล่านี้อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดเจน

²³ พระเจ้าได้ทรงประทานศาสน์ที่ดีที่สุดลงมา เป็นคัมภีร์เล่มหนึ่งซึ่งทุกส่วนของมันสอดคล้องกัน และเรื่องสำคัญของมันได้ถูกกล่าวซ้ำแล้ว

* ระบบอันมหัศจรรย์ของฝนบนโลกที่ส่งผลทำให้พืชผักเติบโตขึ้นมาและการเตรียมตัวเพื่อการเก็บเกี่ยว สิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้ทั้งหมดมีบทเรียนที่เต็มไปด้วยความหมายนับไม่ถ้วน แต่บทเรียนเหล่านี้จะมีประโยชน์สำหรับผู้ที่มีนิสัยไตร่ตรองเป็นธรรมชาติเท่านั้น คนที่รักษาความสามารถทางธรรมชาตินี้ให้คงมีชีวิตอยู่และใช้มันพิจารณาสิ่งต่างๆ ในโลกอย่างลึกซึ้งจะทำให้ความคิดของพวกเขามีบทเรียนที่ชัดเจนขึ้นถึงพระเจ้า

ซ้ำอีก คนที่เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะเกิดความหวั่นกลัวเมื่อพวกเขาได้ยินมัน หลังจากนั้น ร่างกายและหัวใจของพวกเขาจะสงบลงด้วยการเอ่ยคำระลึกถึงพระเจ้า นี่คือการนำทางของพระเจ้า พระองค์จะทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มีใครสามารถนำทางผู้ที่พระเจ้าทรงทำให้เขาหลงทาง

²⁴ แล้วคนที่มีแต่เพียงใบหน้าเปล่าๆที่จะคุ้มครองเขาจากการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัวของวันแห่งการพิณคดีนั้นจะเป็นอย่างไรเล่า? บรรดาผู้ทำผิดจะถูกบอกว่า “ตอนนี้ จงลืมนสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้” ²⁵ หลายคนก่อนหน้านี้พวกเขาได้เคยปฏิเสธสัจธรรมมาแล้วเช่นกัน และการลงโทษได้เกิดขึ้นกับพวกเขาจากที่ที่พวกเขาไม่คาดคิด ²⁶ พระเจ้าได้ทรงทำให้พวกเขาได้ลืมนความอัปยศแม้กระทั่งในชีวิตแห่งโลกนี้ แต่การลงโทษของโลกหน้านั้นรุนแรงกว่ามากนักถ้าหากพวกเขาได้รู้

²⁷ เราได้ยกข้อเปรียบเทียบทุกอย่างในกูรานนี้สำหรับมนุษย์เพื่อที่พวกเขาจะได้ใส่ใจ ²⁸ กูรานเป็นภาษาอาหรับที่ไม่มีความคลุมเครือใดๆทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้คิด ²⁹ พระเจ้าได้ทรงยกอุปมาอย่างหนึ่งขึ้นมาดังนี้ : มีชายคนหนึ่งตกเป็นส่วนแบ่งของนายหลายคนที่แตกต่างกัน และมีชายอีกคนหนึ่งมีนายเพียงคนเดียว ทั้งสองคนนี้จะเหมือนกันไหมในข้อเปรียบเทียบนี้? การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของพระเจ้า แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้ ³⁰ (โอ นบี) แท้จริง เจ้าต้องตายและพวกเขาก็ต้องตายด้วยเช่นกัน ³¹ แล้วในวันแห่งการพิณคดี สุเจ้าทั้งหมดจะนำข้อถกเถียงของสุเจ้ามาต่อหน้าพระผู้อภิบาลของสุเจ้า

³² ดังนั้น ใครจะไม่เป็นธรรมยิ่งไปกว่าคนที่สร้างความเท็จต่อพระเจ้าและปฏิเสธสัจธรรมเมื่อมันมายังเขาแล้ว? มิใช่ในรกดอกหรือที่เป็นสถานที่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม? ³³ ส่วนคนที่มากับสัจธรรมและผู้ยืนยันสัจธรรม คนเหล่านี้คือผู้เกรงกลัวพระเจ้า ³⁴ พวกเขาจะได้รับทุกสิ่งทีพวกเขาต้องการจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา นี่คือการตอบแทน

ของบรรดาผู้ทำความดี³⁵ พระเจ้าจะทรงลบล้างความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้ ออกจากบัญชีของพวกเขาและจะทรงตอบแทนพวกเขาตามความดีที่พวกเขาได้ทำไว้

³⁶ (ไอ้ นบี) พระเจ้าไม่เพียงพองระนั้นหรือสำหรับบ่าวของพระองค์? คนเหล่านี้พยายามข่มขู่เจ้าด้วยสิ่งอื่นนอกไปจากพระองค์ และใครที่พระเจ้าทรงทำให้เขาหลงทางจะไม่มีใครนำทางเขา³⁷ และผู้ใดที่พระเจ้าทรงนำทางให้ จะไม่มีใครที่สามารถทำให้เขาหลงทางได้ พระเจ้ามิใช่ผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงสามารถตอบโต้ได้กระนั้นหรือ?

³⁸ ถ้าหากเจ้าถามพวกเขาว่า “ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน?” พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” จงถามพวกเขาว่า “จงพิจารณาถึงสิ่งที่พวกท่านวิงวอนนอกไปจากพระองค์ ถ้าพระองค์ประสงค์จะทำให้ฉันได้รับอันตรายแล้ว สิ่งเหล่านั้นจะปลดเปลื้องอันตรายไปจากฉันได้ไหม? หรือถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะประทอนความเมตตาแก่ฉัน สิ่งเหล่านั้นสามารถยับยั้งความเมตตาของพระองค์ได้ไหม?” ดังนั้น จงบอกพวกเขาไปว่า “พระเจ้าทรงเพียงพอแล้วสำหรับฉัน พระองค์เท่านั้นที่ผู้มอบหมายความไว้วางใจได้ให้ความไว้วางใจ”³⁹ จงบอกพวกเขาว่า “หมู่ชนของฉันเอ๋ย พวกท่านจงทำตามที่พวกท่านสามารถ ฉันก็จะทำงานของฉัน ไม่ช้า พวกท่านจะได้รู้”⁴⁰ ว่าใครที่ได้รับการลงโทษอย่างอภัยและใครได้รับการลงโทษอันยาวนาน”⁴¹ (ไอ้ นบี) เราได้ประทอนคัมภีร์นี้แก่เจ้าเพื่อมนุษยชาติทั้งมวลด้วยความจริง ดังนั้น ใครก็ตามที่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตองก็จะได้แก่ตัวเขาเอง และใครก็ตามที่หลงผิดเขาจะต้องแบกภาระการหลงผิดของเขาเอง เจ้าไม่ใช่ผู้รับผิดชอบต่อพวกเขา

⁴² พระเจ้าเป็นผู้ทรงเอาชีวิตของมนุษย์ไปในตอนที่พวกเขาตาย และชีวิตของคนที่ยังไม่ตายในระหว่างที่พวกเขาอนหลับ หลังจากนั้น พระองค์จะทรงเอาชีวิตของผู้ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดความตายไว้แล้ว

และทรงปล่อยชีวิตอื่นกลับไปจนกระทั่งถึงเวลาที่ถูกกำหนดไว้ แท้จริงในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับหมู่ชนที่ใคร่ครวญ

⁴³ พวกเขาจะเอาสิ่งอื่นออกไปจากพระเจ้าเป็นผู้ช่วยขอไถ่โทษ กระนั้นหรือ? จงบอกพวกเขาว่า “พวกเขาจะขอไถ่โทษให้กระนั้นหรือ ทั้งๆที่พวกเขาเหล่านั้นไม่มีอำนาจใดและไม่มีความเข้าใจ?” ⁴⁴ จงบอกพวกเขาว่า “การขอไถ่โทษนั้นอยู่ในอำนาจของพระเจ้าทั้งหมด พระองค์ทรงควบคุมชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พวกท่านทั้งหมดจะถูกนำกลับไปยังพระองค์” ⁴⁵ เมื่อพระเจ้าองค์เดียวได้ถูกเอ่ยขึ้น หัวใจของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาในวันโลกหน้าจะเต็มไปด้วยความเกลียดชัง แต่เมื่อสิ่งอื่นๆ นอกไปจากพระองค์ได้ถูกเอ่ยขึ้นมา พวกเขาจะรู้สึกดีใจขึ้นมาทันที ⁴⁶ จงกล่าวเถิด “โอ้พระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับและสิ่งที่เปิดเผย พระองค์เท่านั้นที่จะทรงตัดสินระหว่างบ่าวของพระองค์เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน” ⁴⁷ ถ้าหากบรรดาผู้ทำผิดมีทุกสิ่งในโลกนี้ทั้งหมดและมีมากกว่านั้นอีกเป็นสองเท่า พวกเขาพร้อมที่จะนำมันทั้งหมดมาเสนอเป็นค่าไถ่เพื่อให้ตัวเองรอดพ้นจากการถูกลงโทษอย่างน่ากลัวในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ เพราะพระเจ้าจะให้พวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขาไม่เคยคาดคิดมาก่อน ⁴⁸ ผลกรรมอันเลวร้ายในการทำความชั่วของพวกเขาจะปรากฏต่อหน้าพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาเคยหัวเราะเยาะนั้นจะออกมารายรอบพวกเขา

⁴⁹ เมื่อทุกข์ภัยใดๆเกิดขึ้นแก่มนุษย์ เขาก็วิงวอนต่อเรา แต่เมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานแก่เขาแล้ว เขากล่าวว่า “ฉันได้รับสิ่งนี้เพราะความรู้ของฉัน” เปล่าเลย นั่นคือการทดสอบอย่างหนึ่งต่างหาก แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้ ⁵⁰ ผู้คนก่อนหน้าพวกเขาก็เคยพูดเช่นนี้เหมือนกัน แต่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์อันใดจากสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ ⁵¹ ดังนั้น พวกเขาจึงได้พบกับผลแห่งความชั่วร้ายที่พวกเขาได้ทำไว้ บรรดาผู้ทำความผิดในวันนี้เช่นกัน พวกเขาจะได้พบกับผลแห่งความชั่วร้ายที่พวกเขาได้

ทำให้พวกเขาไม่สามารถที่จะยับยั้ง(แผนการของเรา)ได้⁵² พวกเขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงจัดหาปัจจัยยังชีพอย่างเหลือเฟือให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงยับยั้งสำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์? แท้จริง ในนั้นมีสัญญาณมากมายสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา⁵³ จงกล่าวเถิด(พระเจ้ากล่าวว่า) “โอ้ปวงบ่าวของฉัน ผู้ที่ทำในสิ่งที่เกินเลยต่อชีวิตของตนเอง จงอย่าสิ้นหวังในความเมตตาของพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าจะทรงอภัยบาปทั้งหลาย เพราะพระองค์คือผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁵⁴ จงหันไปยังพระผู้อภิบาลของสุเจ้าและนอบน้อมยอมจำนนต่อพระองค์ก่อนที่การลงโทษจะมาถึงสุเจ้า เพราะหลังจากนั้น สุเจ้าจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

⁵⁵ จงปฏิบัติตามสิ่งที่ดีที่สุดที่ได้ถูกประทานมายังสุเจ้าจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้าก่อนที่การลงโทษจะลงมายังสุเจ้าอย่างฉับพลันทันทีโดยสุเจ้าไม่รู้ตัว⁵⁶ มิฉะนั้น บางคนอาจจะกล่าวว่า ‘อนิจจาตัวฉันทีละทิ้งหน้าที่ต่อพระเจ้าและฉันยังเป็นหนึ่งในบรรดาผู้เย้ยหยันอีกด้วย’⁵⁷ หรืออาจจะมีการกล่าวว่า ‘หากพระเจ้าทรงแสดงทางนำแก่ฉัน ฉันจะได้อยู่ในหมู่ผู้ยำเกรง’⁵⁸ หรือ ‘ถ้าฉันได้มีโอกาสอีกครั้งหนึ่ง ฉันก็จะได้อยู่ในหมู่ผู้ทำความดี’⁵⁹ (แล้วเขาจะได้รับคำตอบว่า) ‘ไม่เลย สาสน์ของฉันได้มาถึงสุเจ้าแล้ว แต่สุเจ้าได้ปฏิเสธมันและแสดงความหยิ่งโส และสุเจ้าก็อยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธ’⁶⁰ ในวันแห่งการตัดสิน สุเจ้าจะได้เห็นใบหน้าของบรรดาผู้กล่าวเท็จต่อพระเจ้าดำดล่ำ มิใช่ในนรกกระนั้นหรือที่เป็นที่พำนักสำหรับบรรดาผู้หยิ่งโส ?⁶¹ ส่วนบรรดาผู้ดำเนินชีวิตด้วยความยำเกรงนั้น พระเจ้าจะทรงช่วยพวกเขาให้รอดพ้น ความชั่วร้ายใดๆจะไม่แผ้วพานพวกเขาและพวกเขาจะไม่ตกเศร้าเสียใจ

⁶² พระเจ้าเป็นผู้ทรงสร้างทุกสิ่งและเป็นผู้ทรงคุ้มครองดูแลทุกสิ่ง

⁶³ กุญแจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์และบรรดาผู้ปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้าประทานมานั้นคือผู้ขาดทุน⁶⁴ (โอ้ นบี) จงกล่าวแก่พวกเขาว่า “ พวกคนโอหังเอ๋ย พวกท่านสั่งให้ฉันเคารพสักการะสิ่ง

อื่นออกไปจากพระเจ้ากระนั้นหรือ?”⁶⁵ มันได้ถูกประทานมายังเจ้าและบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าเจ้าแล้วว่าถ้าหากเจ้าทำนาสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า การงานของเจ้าทั้งหมดก็จะไร้ผลและเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน⁶⁶ ดังนั้น (โอ นบี) เจ้าจงเคารพสักการะพระเจ้าและจงอยู่ในหมู่ผู้กตัญญู

⁶⁷ คนเหล่านี้ไม่ยอมรับความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าดังที่พระองค์ทรงเป็น แต่ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ แผ่นดินนี้ทั้งหมดจะอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ในขณะที่ชั้นฟ้าจะถูกม้วนด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์และผู้ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่พวกเขานำมาเป็นภาคีกับพระองค์⁶⁸ แต่จะถูกเป่าในวันนั้น แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะล้มตายเป็นนอจากบรรดาผู้ที่พระเจ้าประสงค์จะให้มีชีวิต หลังจากนั้น แต่จะถูกเป่าอีกครั้งหนึ่งและพวกเขาทั้งหมดจะถูกขืนยืนมองไปรอบๆ⁶⁹ แผ่นดินจะสว่างด้วยรัศมีแห่งพระผู้อภิบาลของมัน และบัญญัติความประพฤติจะถูกกางออก บรรดานบีและพยานจะถูกนำมาและมนุษย์จะถูกตัดสินด้วยความยุติธรรมและไม่มีใครได้รับความไม่เป็นธรรม⁷⁰ ทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วนสำหรับสิ่งที่ได้ทำไว้และพระองค์ทรงรอบรู้ดีถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ

⁷¹ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกไล่ต้อนไปสู่นรกเป็นกลุ่มๆ เมื่อพวกเขาไปถึงที่นั่น ประตูทั้งหลายของนรกจะถูกเปิดออก และผู้เฝ้าประตูนรกจะกล่าวแก่พวกเขาว่า “ในหมู่ผู้เจ้ามิได้มีบรรดาศาสนทูตมาอ่านศาสน์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าและเตือนสุเจ้าเกี่ยวกับการพบ(กับพระเจ้า)กันในวันนี้กระนั้นหรือ?” พวกเขาตอบว่า “มี พวกเขามาแล้ว” แต่การตัดสินลงโทษต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้เกิดขึ้นแล้ว⁷² พวกเขาจะถูกบอกว่า “สุเจ้าจงเข้าประตูนรกเพื่อพำนักอยู่ในนั่นตลอดไป และนั่นเป็นที่พำนักอันชั่วช้าสำหรับผู้หยิ่งโส”

⁷³ แต่บรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะถูกนำไปยังสวรรค์เป็นกลุ่มๆ เมื่อพวกเขาไปถึงที่นั่นและประตูของมันเปิดออก ผู้เฝ้า

ประตุสวรร์จะกล่าวว่า “ศานติจะมีแต่ท่าน พวกท่านได้ทำดีมาแล้ว ดังนั้น เชิญท่านเข้าไปข้างในและพำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล” ⁷⁴ และพวกเขาจะกล่าวว่า “ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้าผู้ทรงทำตามสัญญาของพระองค์ที่ให้ไว้แก่เราและได้ทรงทำให้เราเป็นผู้สืบทอดแผ่นดิน ที่นี้เราสามารถที่จะอยู่ในสวรร์ตรงไหนก็ได้ตามที่เรต้องการ” ช่างเป็นการตอบแทนที่เลอเลิศเหลือเกินสำหรับผู้ทำความดี ⁷⁵ เจ้าจะได้เห็นบรรดาทูตสวรร์ล้อมรอบบัลลังก์สรรเสริญสดุดีพระผู้อภิบาลของพวกเขา และมนุษย์จะถูกตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความยุติธรรม และจะมีการประกาศว่า “ บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”

40. ผู้ให้อภัย

มอฬิร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฮา มีม

² คัมภีร์นี้ถูกประทานมาจากพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้ ³ ผู้ทรงอภัยบาปและผู้ทรงรับการกลับใจ ผู้ทรงเจียบบขาในการลงโทษและผู้ทรงเปี่ยมไปด้วยความโปรดปราน ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ยังพระองค์ที่ทุกสิ่งจะกลับไป

⁴ มีแต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมเท่านั้นที่ได้แย้งเกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้า ดังนั้น จงอย่าให้การทำงานของพวกเขานในแผ่นดินของหลอกลงเจ้า ⁵ ก่อนหน้าพวกเขา หมู่ชนของนุฮและกลุ่มคนต่างๆหลังจากพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธมาแล้ว และทุกชาติเคยวางแผนต่อต้านศาสนทูตที่ถูกส่งมายังพวกเขาโดยคิดจะทำร้ายเขา พวกเขาได้เถียง(คำ

สอนที่เขานำมา) ด้วยเหตุผลอันเป็นเท็จเพื่อที่จะทำลายล้างสังคม ดังนั้น ฉันจึงได้ออโทษพวกเขา แล้วดูเองว่าการลงโทษของฉันน่าสะพรึงกลัวอย่างไร⁶ ในทำนองนี้แหละ ที่วาทะของพระผู้อภิบาลของเจ้าได้เป็นจริงกับบรรดาผู้ปฏิเสธ พวกเขาจะเป็นชาวนรก

⁷ บรรดาผู้แบกบัลลังก์และผู้ที่อยู่รอบ ๆ บัลลังก์นั้นต่างสุดดีด้วยการสรรเสริญพระผู้อภิบาลของพวกเขาและศรัทธาในพระองค์ พวกเขากำลังขอภัยโทษให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาโดยกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์ทรงไพศาลยิ่งในความเมตตาและความรอบรู้ทุกสิ่ง โปรดทรงอภัยและช่วยเหลือบรรดาผู้สำนึกผิดและปฏิบัติตามแนวทางของพระองค์ ให้พ้นจากการถูกลงโทษในนรกด้วยเถิด”⁸ โปรดรับพวกเขาเข้าสวรรค์อันสถาพรซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แก่พวกเขา รวมทั้งคนดี ๆ จากบรรดาพ่อแม่ ภรรยาและลูก ๆ ของพวกเขาด้วยเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ⁹ โปรดคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากความชั่วทั้งหลาย เพราะผู้ใดก็ตามที่พระองค์ได้ทรงช่วยให้พ้นจาก(การลงโทษสำหรับ) การงานอันชั่วร้ายจะได้รับความเมตตาจากพระองค์ และนั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่”

¹⁰ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นจะถูกบอกว่า “ความกริ้วของพระเจ้าที่มีต่อสูเจ้านั้นยิ่งใหญ่กว่าความโกรธที่สูเจ้ามีต่อตัวเองในวันนี้เสียอีก สูเจ้าถูกเรียกร้องไปสู่ความศรัทธา แต่สูเจ้าปฏิเสธ”¹¹ พวกเขากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์ทรงให้เราตายสองครั้งและทรงให้เราใช้ชีวิตสองครั้ง ตอนนี้เรายอมสารภาพความผิดของเรา แล้วมีทางออกใดๆไปจากที่นี่ไหม?”¹² (พวกเขาจะถูกบอกว่า) “นี่เป็นเพราะเมื่อสูเจ้าถูกเรียกร้องไปสู่พระเจ้าผู้ทรงเอกะ สูเจ้าได้ปฏิเสธสังคม แต่เมื่อมีการนำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า สูเจ้ากลับศรัทธาในสิ่งเหล่านั้น” ตอนนี้ การตัดสินทั้งหมดขึ้นอยู่กับพระเจ้าผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

¹³ พระองค์ต่างหากเป็นผู้แสดงให้เห็นสัญญาอันทั้งหลายของ

พระองค์ และได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพจากท้องฟ้าแก่ผู้เจ้า แต่ไม่มีใครใส่ใจยกเว้นผู้สำนึกผิด ¹⁴ ดังนั้น จงวิงวอนต่อพระเจ้าโดยการทำศาสนาให้บริสุทธิ์เพื่อพระองค์ แม้ว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาอาจจะเกลียดชังผู้เจ้าก็ตาม ¹⁵ ผู้ทรงตำแหน่งอันสูงส่ง ผู้ทรงเป็นเจ้าของบัลลังก์ พระองค์ทรงส่งวิญญาณโดยคำบัญชาของพระองค์ลงมายังบ่าวของพระองค์ที่พระองค์ทรงประสงค์ เพื่อเตือนถึงวันแห่งการพบปะกัน ¹⁶ วันที่พวกเขาทั้งหมดจะลุกขึ้นมา(จากหลุมฝังศพของพวกเขา) และไม่มีสิ่งใดของพวกเขาจะถูกซ่อนเร้นไปจากพระเจ้าได้ “วันนั้น อำนาจเป็นของใคร?” (ทั่วทั้งจักรวาลจะตะโกนว่า) มันเป็นของพระเจ้าผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด ¹⁷ วันนั้น ทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนสำหรับสิ่งที่มันได้ชวนชวายเป็นไว้ วันนั้นจะไม่มีใครได้รับความไม่เป็นธรรม และพระเจ้าทรงจับพลันในการคำนวณ

¹⁸ (โอ้ นบี) จงเตือนพวกเขาถึงวันที่กำลังใกล้เข้ามาแล้ว เมื่อหัวใจจะขึ้นมาถึงลำคอและมนุษย์จะยืนหนึ่งด้วยความเศร้าโศก เมื่อผู้ทำความผิดทั้งหลายจะไม่มีมิตร และจะไม่มีผู้ขอไถ่โทษคนใดได้รับการรับฟัง ¹⁹ เพราะพระเจ้าทรงรอบรู้ถึงดวงตาที่หลบซ่อนและทุกสิ่งที่หัวใจซ่อนเร้นอยู่ ²⁰ พระเจ้าจะทรงตัดสินด้วย(ความยุติธรรมและ)ความจริง ส่วนสิ่งที่ทั้งหลายที่พวกเขาวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้น พวกมันไม่อาจตัดสินอะไรได้ แท้จริง พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงได้ยินทุกสิ่งและเห็นทุกสิ่ง

²¹ พวกเขาไม่ได้เดินทางไปในแผ่นดินแล้วว่าผลสุดท้ายของผู้ที่ลွ่กลับไปก่อนหน้าพวกเขาว่าเป็นอย่างไรกระนั้นหรือ? พวกเขาเหล่านั้นเข้มแข็งกว่าพวกเขาและได้ทิ้งร่องรอยที่ยิ่งใหญ่ไว้ในแผ่นดิน แต่พระเจ้าได้ทำลายพวกเขาเพราะบาปของพวกเขา และไม่มีใครสามารถที่จะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากพระเจ้าได้ ²² นั่นเป็นเพราะบรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้งแล้ว แต่พวกเขา

ยังปฏิเสธ ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงลงโทษพวกเขา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจและทรงรุนแรงในการลงโทษ

²³ เราได้ส่งมุซาพร้อมกับสัญญาต่าง ๆ ของเราและหลักฐานอย่างชัดเจน ²⁴ มายังฟาโรห์ และฮามานและกอรูน แต่พวกเขากล่าวว่า “เขาเป็นนักมายากล เป็นผู้โกหก” ²⁵ ดังนั้น เมื่อเขาได้มายังคนเหล่านี้พร้อมกับสัจธรรมจากเรา พวกเขาได้กล่าวว่า “จงฆ่าบรรดาลูกชายของผู้ที่ศรัทธาและเข้าร่วมกับเขา และใช้ชีวิตลูกสาวของพวกเขาเท่านั้น” แต่แผนการของบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมต้องล้มเหลว

²⁶ วันหนึ่ง ฟาโรห์ได้กล่าวแก่คนของเขาว่า “ปล่อยให้ฉันฆ่ามุซาและให้เขาร้องหาพระเจ้าของเขา ฉันกลัวว่าเขาจะทำให้พวกเจ้าเปลี่ยนศาสนาของพวกเขาหรือไม่ก็อาจสร้างความวุ่นวายให้เกิดขึ้นในแผ่นดิน” ²⁷ มุซากล่าวว่า “ฉันขอความคุ้มครองจากพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่านให้พ้นจากผู้ใส่โอหังทุกคนที่ไม่ศรัทธาในวันแห่งการชำระบัญชี”

²⁸ ผู้ศรัทธาคนหนึ่งจากหมู่ชนของฟาโรห์ซึ่งปิดบังความศรัทธาของเขาไว้ได้ออกมากล่าวว่า “พวกท่านจะฆ่าคนหนึ่งเพียงเพราะเขากล่าวว่า ‘พระผู้อภิบาลของฉันคือพระเจ้า’ กระนั้นหรือทุกอย่างที่เขาได้นำสัญญาอันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของพวกท่านมายังพวกท่านแล้ว? ถ้าหากเขาเป็นคนโกหก บาปการโกหกก็จะตกอยู่บนตัวเขา แต่ถ้าหากเขาพูดจริง บางสิ่งที่เขาข่มขู่พวกท่านก็จะเกิดขึ้นแก่พวกท่าน แท้จริง พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ที่ฝ่าฝืนและผู้โกหก” ²⁹ หมู่ชนของฉินเอ๋ย วันนี้พวกท่านมีอำนาจและเป็นใหญ่ในแผ่นดิน แต่ใครเล่าจะช่วยเราถ้าหากเราได้รับการลงโทษจากพระเจ้า?” ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “ข้าบอกพวกเจ้าในสิ่งที่ข้าคิดว่าเหมาะสม และข้าเพียงแต่ชี้แนะพวกเจ้าให้เห็นทางที่ถูกต้องเท่านั้น”

³⁰ ชายผู้ศรัทธาจึงได้กล่าวว่า “หมู่ชนของฉินเอ๋ย ฉันกลัวว่าพวกท่านจะได้รับการลงโทษอย่างในสมัยที่กลุ่มคนในอดีตเคยได้รับกันมาแล้ว

31 อย่างเช่นที่เกิดขึ้นกับหมู่ชนของนุฮและชาวอาดและชาวษะมูดและบรรดาผู้คนหลังจากพวกเขาเหล่านั้น และแท้จริง พระเจ้ามีทรงต้องการที่จะสร้างความอธรรมกรรมแก่บ่าวของพระองค์ 32 หมู่ชนของฉันอัย ฉันทัวถึงวันที่พวกท่านจะร้องคร่ำครวญหากันและกัน 33 วันที่พวกท่าน (อยากจะ) หันหลังวิ่งหนีโดยที่ไม่มีใครปกป้องพวกท่านให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าได้ เพราะใครที่พระเจ้าทรงให้เขาหลงผิดแล้วจะไม่มีใครเป็นผู้นำทางเขา

34 ก่อนหน้านี้ ยูซุฟได้นำสัญญาณต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังสุเจ้าแล้ว แต่สุเจ้ายังคงสงสัยในสิ่งที่เขาได้นำมายังสุเจ้า เมื่อเขาตายไป สุเจ้าก็กล่าวว่า ‘พระเจ้าจะไม่ส่งศาสนทูตคนอื่นมาอีกหลังจากเขา’ ในทำนองนี้แหละที่พระเจ้าจะปล่อยให้ผู้ฝ่าฝืนและผู้สงสัยหลงทาง 35 บรรดาผู้ที่โต้เถียงเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าประทานมาโดยไม่มีหลักฐานใด ๆ กำลังทำสิ่งที่น่ารังเกียจยิ่งต่อพระเจ้าและต่อบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้นแหละที่พระเจ้าทรงปิดผนึกหัวใจของผู้กดขี่ที่หยิ่งยโส

36 ฟาโรห์ได้กล่าวว่า “ฮามาน จงสร้างหอคอยสูงให้ข้าเพื่อที่ข้าจะได้มีทางขึ้นไป 37 สู้ชนฟ้าทั้งหลายเพื่อที่ข้าจะไปมองหาพระเจ้าของมุซา เพราะข้าคิดว่ามุซาเป็นคนโกหกอย่างแน่นอน” เช่นนั้นแหละที่การกระทำอันชั่วร้ายของฟาโรห์ได้ถูกทำให้ดูเหมือนเป็นเรื่องดีงามสำหรับเขา และเขาได้ถูกหันจากแนวทาง(แห่งสัจธรรม) และแผนการของฟาโรห์มิได้นำไปสู่สิ่งใดนอกจากความหายนะ

38 คนที่ศรัทธาได้กล่าวว่า “หมู่ชนของฉันอัย จงปฏิบัติตามฉัน ฉันจะนำพวกท่านไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง 39 หมู่ชนของฉันอัย ชีวิตแห่งโลกนี้เป็นเพียงสิ่งชั่วคราว และโลกหน้านั้นเป็นที่พำนักอันถาวร 40 ใครที่ทำความชั่วจะได้รับการตอบแทนด้วยความชั่ว และใครที่ทำความดีไม่ว่าจะผู้ชายหรือผู้หญิง หากเขาเป็นผู้ศรัทธา พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์ซึ่งในนั้นพวกเขาจะได้รับปัจจัยโดยที่ไม่มีการคำนวณ 41 หมู่ชนของฉันอัย

เป็นอย่างไรซึ่งที่ฉันเชิญชวนพวกท่านไปสู่การรอดพ้น แต่พวกท่านกลับเชิญชวนฉันไปสู่ไฟนรก? ⁴² พวกท่านเชิญชวนฉันให้ปฏิเสธพระเจ้าและเอาสิ่งที่ดีฉันไม่รู้มาเป็นภาคีกับพระองค์ในขณะที่ฉันกำลังเชิญชวนพวกท่านไปสู่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงอภัย ⁴³ มิต้องสงสัยเลย สิ่งทีพวกท่านเรียกร้องฉันไปสู่ฉันไม่พูดอะไรเลยทั้งในโลกนี้และโลกหน้าว่ายังพระเจ้าเท่านั้นที่เราจะต้องกลับไป ส่วนผู้ฝ่าฝืนนั้น พวกเขาเป็นชาวนรก ⁴⁴ ในไม่ช้า พวกท่านจะนึกถึงสิ่งที่ดีฉันบอกพวกท่าน และฉันมอบหมายการงานทั้งหลายของฉันไว้กับพระเจ้า เพราะทรงเผ่าดูบำวของพระองค์อยู่ตลอดเวลา”

⁴⁵ ในที่สุด พระเจ้าทรงช่วยผู้ศรัทธาคนนั้นให้พ้นจากความชั่วร้ายทีพวกเขาวางแผนไว้ และพวกพ้องของฟาโรห์เองที่ตกอยู่ท่ามกลางการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัว ⁴⁶ พวกเขาจะถูกนำมายังไฟนรกทั้งเวลาเช้าและเวลาเย็น และเมื่อวันแห่งการฟื้นคืนชีพมาถึง (จะมีเสียงคำบัญชาว่า) : “จงเอาผู้คนของฟาโรห์ไปลงโทษให้สาหัส”

⁴⁷ เมื่อตอนที่คนเหล่านี้เถียงกันในนรก พวกที่อ่อนแอกว่าจะกล่าวแก่พวกที่วางตัวเป็นใหญ่ว่า “เราเป็นผู้ตามพวกท่าน พวกท่านช่วยให้พ้นจากไฟนรกสักส่วนหนึ่งได้ไหม?” ⁴⁸ พวกที่วางตัวเป็นใหญ่จะกล่าวว่า “เราทุกคนล้วนอยู่ในสภาพเดียวกันที่นี่ และพระเจ้าได้ทรงตัดสินระหว่างบ่าวของพระองค์ไปแล้ว” ⁴⁹ ชาวนรกจะกล่าวแก่ผู้เผ่านรกว่า “โปรดช่วยวิงวอนพระผู้อภิบาลของพวกท่านให้ลดหย่อนผ่อนโทษแก่เราสักวันหนึ่งด้วยเถิด” ⁵⁰ แต่พวกเขาจะกล่าวว่า “บรรดาศาสนทูตของพวกท่านมิได้มายังพวกท่านพร้อมกับสัญญาอันชัดแจ้งกระนั้นหรือ?” พวกเขาจะกล่าวว่า “มาแล้ว” ผู้เผ่านรกจะกล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้น พวกท่านวิงวอนขอตนเองแล้วกัน” แต่การวิงวอนของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นมีแต่จะไร้ผล

ศรัทธาทั้งในชีวิตโลกนี้และในวันที่พยานทั้งหลายจะยืนขึ้น⁵² วันที่การแก้ตัวของผู้ทำผิดจะไม่สามารถช่วยอะไรพวกเขา พวกเขาจะถูกสาปแช่งและจะได้รับที่พำนักอันเลวร้ายที่สุด⁵³ เราได้ให้ทางนำแก่มูซาและทำให้ลูกหลานของอิสราเอลเป็นผู้สืบทอดคัมภีร์⁵⁴ ที่เป็นทางนำและคำตักเตือนสำหรับสำหรับคนที่มีสติปัญญา⁵⁵ ดังนั้น จงอดทน (โอ้ นบี) เพราะสัญญาของพระเจ้านั้นจะเป็นจริงอย่างแน่นอน จงขอร้องในความผิดของเจ้า และจงสดุดีพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยการสรรเสริญทั้งยามเย็นและในยามเช้า

⁵⁶ สำหรับบรรดาผู้ใดที่เถียงเกี่ยวกับศาสนของพระเจ้าโดยไม่มีหลักฐานใดๆมายังพวกเขานั้น ในหัวใจของพวกเขาไม่มีอะไรนอกไปจากความรู้สึกยิ่งใหญ่ที่พวกเขาไม่มีวันจะได้รับ ดังนั้น จงขอความคุ้มครองจากพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงได้ยินทุกสิ่งและทรงเห็นทุกสิ่ง⁵⁷ แน่หนอการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าการสร้างมนุษย์ แต่คนส่วนใหญ่ไม่รู้⁵⁸ คนตาบอดกับคนตาดีนั้นไม่อาจเท่าเทียมกัน เช่นเดียวกับผู้ศรัทธาและกระทำความดีกับผู้กระทำความชั่วยอมไม่เท่าเทียมกัน แต่ผู้เจ้าเข้าใจเรื่องนี้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น⁵⁹ ยามอวสานจะมีมาอย่างแน่นอน ไม่มีข้อสงสัยใดๆในเรื่องนี้ แต่คนส่วนใหญ่ไม่ศรัทธา

⁶⁰ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงกล่าวว่า “จงวิงวอนต่อฉัน ฉันจะตอบรับคำวิงวอนของสุเจ้า” ส่วนบรรดาผู้หึงงาไสต่อการเคารพสักการะฉันจะเข้าไปในนรกอย่างอัปยศอดสู⁶¹ พระเจ้าเป็นผู้ทรงทำกลางคืนให้แก่สุเจ้าเพื่อพักผ่อนในยามนั้นและทรงทำให้กลางวันสว่างเพื่อสุเจ้าจะได้มองเห็น แท้จริงแล้ว พระเจ้าเป็นผู้ทรงโปรดปรานต่อมนุษย์ แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่ขอบคุณ⁶² พระเจ้าองค์เดียวกันนี้อีกเช่นกันที่เป็นพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ แล้วโยสุเจ้าจึงถูกทำให้หันไป(จากพระองค์)?⁶³ เช่นเดียวกันนี้แหละที่ผู้ปฏิเสธสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าหันออกไปจากพระองค์

⁶⁴ พระเจ้าคือผู้ทรงทำให้แผ่นดินนี้เป็นสถานที่พักสำหรับสุเจ้า และทำให้ท้องฟ้าเป็นหลังคาโค้ง พระองค์ทรงทำสุเจ้าให้เป็นรูปร่างและทรงทำรูปร่างของสุเจ้าให้ดี และพระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่สุเจ้าด้วยสิ่งที่สะอาด พระเจ้าองค์เดียวกันนี้อีกเช่นกันที่เป็นพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ดังนั้น จงสดดีพระองค์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁶⁵ พระองค์คือผู้ทรงชีวิต ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ดังนั้น จงวิงวอนต่อพระองค์เท่านั้นโดยการทำศาสนาให้บริสุทธิ์สำหรับพระองค์เท่านั้น บรรดาการสรรเสริญเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

⁶⁶ (ไอ นบี) จงบอกผู้คนว่า “ฉันถูกสั่งห้ามวิงวอนสิ่งที่พวกท่านวิงวอนแทนพระเจ้า ในเมื่อฉันเห็นสัญญาณต่างๆ อันชัดแจ้งจากพระผู้อภิบาลของฉันแล้ว และฉันได้ถูกบัญชาให้ยอมจำนนต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” ⁶⁷ พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้ามาจากดิน หลังจากนั้นก็จากตัวอสุจิ หลังจากนั้นก็จากก้อนเลือด แล้วพระองค์ก็ทรงให้สุเจ้าคลอดออกมาเป็นทารก แล้วทำให้สุเจ้าเจริญเติบโตจนถึงวัยเข้มแข็งเต็มที่ แล้วก็ทรงทำให้สุเจ้าเข้าสู่วัยชรา - ในขณะที่บางคนในหมู่สุเจ้าได้ถูกเรียกกลับก่อน - และสุเจ้าไปถึงเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ เพื่อที่สุเจ้าจะตรึงตรอง ⁶⁸ พระองค์คือผู้ทรงให้ชีวิตและทรงให้ความตาย ดังนั้น เมื่อพระองค์จะทรงกำหนดสิ่งใด พระองค์แค่ทรงกล่าวว่า “จงเป็น” แล้วมันก็เป็นขึ้นมา

⁶⁹ สุเจ้าไม่เห็นหรือว่าคนที่โต้เถียงเกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของพระเจ้าถูกหนีไปจากหนทางที่ถูกตั้งอย่างไร? ⁷⁰ บรรดาผู้ปฏิเสธคัมภีร์นี้และบรรดาคัมภีร์ที่เราได้ส่งมากับบรรดาศาสนทูตของเรานั้น พวกเขาจะรับรู้ในไม่ช้า ⁷¹ เมื่อพวกเขาถูกลากพร้อมกับห่วงและโซ่รอบคอของพวกเขา ⁷² ลงไปในน้ำเดือดและหลังจากนั้นถูกโยนลงไปในไฟนรก ⁷³ หลังจากนั้น พวกเขาจะถูกถามว่า “ไหนเล่าสิ่งที่พวกเจ้านำมาเป็นภาคี (กับพระเจ้า)” ⁷⁴ พวกเขาตอบว่า “พวกมันได้หายไปจากเราแล้ว เปล่าเลย เราไม่ได้วิงวอนสิ่งใดมาก่อน(ที่มันมีอยู่จริง)” ดังนั้นแหละที่พระเจ้า

ได้ทรงทำให้บรรดาผู้ปฏิเสศสังฆกรรมหลงผิด ⁷⁵ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะสุเจ้าหลงระเรีงในแผ่นดินอยู่กับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่สังฆกรรมและยินดียิ่งอยู่กับสิ่งนั้น ⁷⁶ ตอนนี จงเข้าประตูนรกเพื่ออยู่ในนั่นตลอดไป ที่ปากนรกของผู้โง่เขลานั้นเป็นสิ่งที่เลวร้าย

⁷⁷ ดังนั้น จงอดทน (โธ นปี) สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นจริง ไม่ว่าเราจะให้เจ้าได้เห็นส่วนหนึ่งของผลอันชั่วร้ายที่เราได้สัญญาไว้กับพวกเขาหรือทำให้เจ้าตายก่อน พวกเขาจะต้องกลับมายังเรา

⁷⁸ (โธ นปี) ก่อนหน้าเจ้า เราได้ส่งศาสนทูตคนอื่น ๆ มาหลายคน บางคนเราได้เล่าเรื่องราวให้เจ้าและบางคนเราไม่ได้เล่า มันเป็นไปได้ที่ศาสนทูตคนใดจะมีอำนาจนำสัญญาใด ๆ มาเองนอกจากจะได้รับอนุมัติจากพระเจ้า แต่เมื่อคำบัญชาของพระเจ้ามาถึง การตัดสินใจจะเป็นไปด้วยความจริงและความยุติธรรม ในตอนนั้นแหละที่บรรดาผู้ยืนอยู่บนความเท็จจะขาดทุน

⁷⁹ พระเจ้าคือผู้ทรงจัดเตรียมปศุสัตว์ให้แก่สุเจ้าเพื่อสุเจ้าจะได้ใช้ขี้นางตัวและบางตัวใช้เป็นอาหาร ⁸⁰ และในตัวปศุสัตว์นั้นมีประโยชน์มากมายหลายอย่างสำหรับสุเจ้า เพื่อสุเจ้าจะได้ขี้นางไปยังสถานที่ที่สุเจ้าต้องการจะไปให้ถึง และมันบรรทุกสุเจ้าเช่นเดียวกับเรือบรรทุกสุเจ้าในทะเล

⁸¹ พระเจ้าได้ทรงให้สุเจ้าเห็นสัญญาทั้งหลายของพระองค์ แล้วสัญญาไหนของพระเจ้าที่สุเจ้าจะปฏิเสธ?

⁸² พวกเขาไม่เคยท่องเที่ยวไปในแผ่นดินแล้วดูว่าชะตากรรมของบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาเป็นอย่างไรกระนั้นหรือ? พวกเขาเหล่านั้นมีจำนวนมากกว่าและมีความเข้มแข็งกว่าและคนเหล่านั้นได้ทิ้งร่องรอยแห่งอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพวกเขาไว้มากมายในแผ่นดิน แต่สิ่งที่พวกเขาได้สร้างไว้นั้นไม่ได้อำนวยความสะดวกอะไรแก่พวกเขาเลย ⁸³ เมื่อบรรดาศาสนทูตมายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาอันชัดแจ้ง พวกเขายังคงหลงติดอยู่กับความรู้ที่พวกเขามีอยู่ ดังนั้น พวกเขาจึงตกอยู่ท่ามกลางการ

ลงโทษที่พวกเขาเคยหัวเราะเยาะ ⁸⁴ แต่เมื่อพวกเขาเห็นการลงโทษของเรา พวกเขาก็อธิษฐานว่า “ตอนนี้เราศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวและเราปฏิเสธหุ้นส่วนทั้งหลายที่เราเคยนำมาเป็นภาคีกับพระองค์” ⁸⁵ แต่การศรัทธาของพวกเขาหลังจากเห็นการลงโทษของเรานั้นไม่เป็นประโยชน์อะไรกับพวกเขาอีกแล้ว เพราะนี่เป็นกฎตายตัวของพระเจ้าที่ทรงใช้กับปวงบ่าวของพระองค์มาตั้งแต่ในอดีตแล้ว ดังนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธจึงมีแต่ขาดทุน

41. การเปิดเผยที่ถูกต้องอธิบายอย่างละเอียด

ฟุศคิลัต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฮามิม

² นี่เป็นการประทานมาจาก(พระเจ้า)ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

³ คัมภีร์ที่ข้อความทั้งหลายของมันได้ถูกอธิบายไว้อย่างดี คือคัมภีร์กุรอานภาษาอาหรับสำหรับบรรดาผู้มีความรู้ ⁴ เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือน แต่พวกเขาส่วนใหญ่ได้หันหลังให้มันและไม่สนใจที่จะฟัง ⁵ และพวกเขา กล่าวว่า “หัวใจของเราถูกปิดไว้ต่อสิ่งที่ท่านกำลังเรียกร้องเราไปสู่มัน และหูของพวกเราก็หนวก และระหว่างเรากับท่านยังมีสิ่งขวางกั้นอยู่อีก ดังนั้น ท่านจะทำอะไรก็ทำไป เราจะทำในสิ่งที่เราต้องการ”

⁶ (โอ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันเป็นมนุษย์คนหนึ่งเหมือนพวกท่าน แต่ได้มีบัญชามายังฉันว่าพระเจ้าผู้อภิบาลของพวกท่านคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น จงยึดแนวทางที่เที่ยงตรงมายังพระองค์ และจงขอลอภัยโทษต่อพระองค์” ความวิบัติจะมีแก่บรรดาผู้นำสิ่งอื่นมาเป็นภาคีกับพระองค์ ⁷ ผู้ที่ไม่จ่ายซะกาตและปฏิเสธโลกหน้า ⁸ “สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำ

ความดีนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนโดยไม่ขาดตกบกพร่องอย่างแน่นอน”*

⁹ (โอ้ นบี) จงถามพวกเขาว่า “อะไรกันซี พวกท่านปฏิเสธพระองค์ผู้ทรงสร้างโลกในสองวัน(ช่วงเวลา)และพวกท่านตั้งสิ่งอื่นขึ้นมาเสมอกับพระองค์กระนั้นหรือ? แท้จริงแล้ว พระองค์คือพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” ¹⁰ พระองค์ทรงทำให้เทือกเขาตั้งมั่นอยู่เหนือแผ่นดินและทรงประทานความจำริญแก่มัน พระองค์ทรงจัดเตรียมปัจจัยยังชีพขึ้นในนั้นอย่างพอเพียงภายในสี่วันตามความต้องการของบรรดาผู้ขอ ¹¹ หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงหันมายังฟากฟ้าที่ในตอนนั้นเป็นเพียงหมอกควันและได้ทรงกล่าวแก่มันและแผ่นดินว่า “จงมาทีนี้ ไม่ว่าเจ้าจะเต็มใจหรือไม่ก็ตาม” มันกล่าวว่า “เราทั้งสองมาตามคำสั่งแล้ว” ¹² หลังจากนั้น พระองค์ได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดภายในสองวัน และในแต่ละชั้นฟ้าพระองค์ได้ทรงกำหนดกฎระเบียบไว้ให้มัน และเราได้ประดับฟ้าชั้นล่างไว้ด้วยตะเกียงที่สว่างไสว(ดวงดาว)มากมายและได้ป้องกันมันไว้ นั่นคือการกำหนดของพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้

¹³ ถ้าหากพวกเขายังหันหลังให้ จงบอกพวกเขาว่า “ฉันขอเตือนพวกท่านถึงการลงโทษอันหนักหน่วงอย่างที่ท่านกลัวและชะมุดได้รับมาแล้ว ¹⁴ เมื่อบรรดาศาสนทูตได้มายังพวกเขาจากทุกด้าน ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง โดยกล่าวว่า “จงอย่าเคารพสักการะสิ่งอื่นใดนอกไปจากพระเจ้า” พวกเขา กล่าวว่า “ถ้าพระเจ้าของเราทรงประสงค์ พระองค์น่าจะส่งทูตสวรรค์ลงมา(ยังเรา) ดังนั้น เราจะไม่มีวันศรัทธาในศาสนาของท่าน”

¹⁵ สำหรับชนเผ่าอาदनนั้น พวกเขาได้ถือตัวเองเป็นใหญ่ในแผ่นดินโดย

* “จงยึดแนวทางที่เที่ยงตรงมายังพระองค์” หมายถึง “จงรักษาการเคารพสักการะของเจ้าให้บริสุทธิ์เพื่อพระเจ้า” กล่าวคือ เจตนาทั้งหมดของเจ้าต้องมุ่งตรงไปยังพระเจ้า วัตถุประสงค์ของการวิงวอนและการเคารพสักการะของเจ้าต้องเป็นไปเพื่อพระเจ้าเท่านั้น

ไม่มีสิทธิ์ใดๆ และพวกเขาได้กล่าวว่า “ใครมีอำนาจเข้มแข็งยิ่งกว่าเรา?” พวกเขาไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างพวกเขานั้นมีอำนาจเข้มแข็งยิ่งกว่าพวกเขา? แต่พวกเขายังคงปฏิเสธสัญญาทั้งหมดของเรา¹⁶ ดังนั้น เราจึงได้ส่งพายุที่พัดกระหน่ำมาเป็นलगร้ายอยู่หลายวัน ทั้งนี้เพื่อที่เราจะทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันอภัยยศในชีวิตโลกนี้ แต่การลงโทษในโลกหน้านั้นยิ่งอภัยยศกว่า และที่นั่นพวกเขาจะไม่สามารถได้รับความช่วยเหลือ¹⁷ สำหรับพวกเขาจะมอดนั้น เราได้แสดงแนวทางที่ถูกต้องให้พวกเขาแล้ว แต่พวกเขาชอบที่จะมีดบอดต่อทางนำมากกว่า ดังนั้น พวกเขาจึงได้รับการลงโทษอันอภัยยศอย่างฉับพลันตามความผิดที่พวกเขาได้ทำไว้¹⁸ เราได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธาและเกรงกลัวพระเจ้าให้ปลอดภัย

¹⁹ ในวันที่ศัตรูของพระเจ้าจะถูกรวบรวมเข้าด้วยกันเพื่อนำไปสู่ไฟนรก พวกเขาจะถูกรวมเป็นกลุ่มๆ²⁰ เมื่อพวกเขาทั้งหมดได้มายังที่นั่น หูตาและผิวหนังของพวกเขาจะเป็นพยานยืนยันสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้²¹ พวกเขาจะถามผิวหนังของพวกเขาว่า “ทำไมเจ้าจึงมาเป็นพยานต่อเรา?” และผิวหนังของพวกเขาจะตอบว่า “พระเจ้าผู้ทรงให้ทุกสิ่งพูดองค์นี้แหละที่ให้เราพูด(ด้วยเช่นกัน) พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้าในขั้นแรก และตอนนี้สุเจ้าได้ถูกนำกลับมายังพระองค์”²² สุเจ้าไม่อาจซ่อนตัวของสุเจ้าเองจากหูตาและผิวหนังของสุเจ้าเพื่อขัดขวางมันมิให้เป็นพยานต่อสุเจ้า และสุเจ้าคิดว่าพระเจ้าจะไม่ทรงรู้ถึงสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไป²³ แต่ความคิดของสุเจ้าเกี่ยวกับพระผู้อภิบาลของสุเจ้าเช่นนี้แหละที่ทำให้สุเจ้าได้รับความหายนะและทำให้สุเจ้าเป็นผู้ขาดทุน”²⁴ ถึงแม้พวกเขาทนได้(หรือไม่ก็ตาม) ไฟนรกจะเป็นที่พำนักของพวกเขา และถ้าพวกเขาต้องการจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงตัวเอง พวกเขาจะไม่สามารถอนุญาตให้ทำเช่นนั้น

²⁵ เราได้ให้พวกเขามีสหายที่ทำให้ทุกสิ่งที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลังพวกเขาดูเป็นสิ่งที่ดงามแก่พวกเขา ในที่สุด คำบัญชา(การลงโทษ)ก็ได้

เกิดขึ้นจริงกับพวกเขาซึ่งได้เคยเกิดขึ้นมาแล้วกับพวกญินและมนุษย์ที่
ล่องลับไปก่อนหน้าพวกเขา แน่หนอน พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ขาดทุน

²⁶ บรรดาผู้ปฏิเสธกล่าวว่า “พวกท่านจงอย่าฟังกุรอ่านนี้ เมื่อมันถูก
อ่านขึ้นมา จงส่งเสียงกลบมันเพื่อที่พวกท่านจะได้เห็นอกว่า” ²⁷ ดังนั้น
เราจะให้บรรดาผู้ปฏิเสธสวรรค์เหล่านั้นได้ลิ้มรสการลงโทษอย่างแสน
สาหัสและจะตอบแทนพวกเขาอย่างสาสมสำหรับความชั่วที่พวกเขาได้
ทำไว้ ²⁸ นั่นคือสิ่งตอบแทนสำหรับศัตรูของพระเจ้า นรกจะเป็นที่พำนัก
ตลอดกาลของพวกเขา นี่เป็นการลงโทษความผิดที่พวกเขาปฏิเสธศาสนา
ของเรา

²⁹ บรรดาผู้ปฏิเสธสวรรค์จะกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของเรา โปรดให้
เราได้เห็นญินและมนุษย์ที่ทำให้พวกเราหลงผิดด้วยเถิด เราจะกระที่บ
มันเพื่อที่มันจะได้อับอายขายหน้าบ้าง” ³⁰ สำหรับบรรดาผู้ที่กล่าว
ว่า “พระผู้อภิบาลของเราคือพระเจ้า” แล้วหลังจากนั้นก็ยืนหยัดมั่นคง
บรรดาทูตสวรรค์จะลงมายังพวกเขา และกล่าวว่า “จงอย่ากลัวและอย่า
ระทมทุกข์ แต่จงรื่นเริง(รับฟังข่าวดี)เรื่องสวรรค์ที่พวกท่านได้ถูกสัญญา
ไว้” ³¹ เราเป็นสหายของพวกท่านทั้งในชีวิตโลกนี้และในโลกหน้า ที่
นั้น พวกท่านจะได้ในสิ่งที่พวกท่านปรารถนาและอะไรก็ตามที่พวกท่าน
ร้องขอ พวกท่านก็จะได้ ³² นั่นเป็นการจัดเตรียมปัจจัยอย่างเหลือเฟือเพื่อ
จากพระผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

³³ และใครเล่าที่จะมีคำพูดดีไปกว่าคนที่เชิญชวนไปสู่พระเจ้าและ
ทำความดีและกล่าวว่า “ฉันคือผู้นอบน้อมยอมจำนน”? ³⁴ (นับีเอ๋ย) ความ
ดีและความชั่วนั้นไม่อาจเท่าเทียมกัน จงขับไล่ความชั่วด้วยสิ่งที่ดีกว่า
แล้วเจ้าจะเห็นว่าคนที่เคยเป็นศัตรูของเจ้าจะกลายเป็นเพื่อนสนิทของ
เจ้า ³⁵ แต่ไม่มีใครที่จะบรรลุถึงคุณสมบัตินี้ได้นอกจากบรรดาผู้อดทน
และไม่มีผู้ใดที่จะบรรลุถึงตำแหน่งนี้ได้นอกจากบรรดาผู้มีโชคอันใหญ่

หลวง³⁶ ถ้าหากเจ้ารู้สึกว่าคุณาตานัยยูเจ้า ดังนั้น จงขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้า พระองค์ทรงไต่ถามทุกสิ่ง ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

³⁷ หนึ่งในบรรดาสัญญาทั้งหมดหลายของพระองค์ก็คือกลางคืนและกลางวันและดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ดังนั้น จงอย่ากราบดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ แต่จงกราบพระเจ้าผู้ทรงสร้างพวกมันถ้าหากสุเจ้าเป็นผู้เคารพสักการะพระองค์จริง ๆ ³⁸ แต่ถ้าหากคนพวกนี้แสดงความมโยโสโอหังและดันทุรังอยู่ (จงจำไว้ว่า) บรรดาผู้ที่อยู่ใกล้ชิดพระผู้อภิบาลของเจ้าต่างสดุดีพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืนโดยไม่เหน็ดเหนื่อย

³⁹ และหนึ่งในสัญญาทั้งหมดหลายของพระองค์คือ สุเจ้าได้เห็นแผ่นดินที่แห้งแล้ง แต่หลังจากที่เราได้ส่งฝนลงมาจากนั้น มันจะมีชีวิตและพองขึ้นมา แน่หนอนที่สุด ผู้ที่ให้ชีวิตแก่แผ่นดินที่แห้งแล้งนี้แหละที่จะทำให้นักตายมีชีวิตขึ้นมา แท้จริง พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ⁴⁰ บรรดาผู้บิดเบือนความหมายของศาสนของเราไม่สามารถจะซ่อนเร้นไปจากเราได้ ใครดีกว่ากัน คนที่จะถูกโยนลงนรกหรือคนที่ได้รับความปลอดภัยในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ? สุเจ้าจงทำตามทีสุเจ้าต้องการ พระเจ้าทรงเผ้าดูทุกสิ่งที่สุเจ้าทำ

⁴¹ บรรดาผู้ปฏิเสธการดักเตือน(กรอาน)เมื่อมันได้มายังพวกเขา(คือผู้ที่ขาดทุน) ความจริงแล้ว มันคือคัมภีร์ที่ทรงอำนาจ ⁴² ความเท็จไม่สามารถเข้ามาถึงมันได้ทั้งจากด้านหน้าและด้านหลัง เพราะมันเป็นสิ่งที่ถูกประทานมาจากผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ ⁴³ (ไอ้ นบี) ไม่มีสิ่งใดที่ได้ถูกกล่าวแก่เจ้านอกไปจากสิ่งที่ได้เคยถูกกล่าวแก่บรรดาศาสนทูตก่อนหน้าเจ้า แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ยิ่ง และเป็นผู้ทรงลงโทษอย่างรุนแรงยิ่งเช่นกัน

⁴⁴ ถ้าหากเราส่งกรอานนี้มาเป็นภาษาอื่นที่มีใช้สำหรับ พวกเขาจะกล่าวว่า “ทำไมข้อความทั้งหลายของมันจึงไม่ถูกอธิบายให้ชัดเจน? อะไรกันนี้ นบีเป็นชาวอาหรับ แต่คัมภีร์เป็นภาษาต่างชาติ?” จงบอกพวกเขา

ว่า “กุรอานนี้เป็นทางนำและสิ่งบำบัติรักษาสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา แต่สำหรับบรรดาผู้ไม่ศรัทธานั้น มันเป็นเรื่องที่อดูและปิดตาของพวกเขา พวกเขาเป็นเหมือนกับคนที่กำลังถูกเรียกจากที่ห่างไกล”

⁴⁵ ก่อนหน้านี้ เราได้ประทานคัมภีร์แก่มูซาและมันเป็นสิ่งที่ได้รับการถกเถียงกัน ถ้าหากไม่มีบัญชาจากพระผู้อภิบาลของเจ้ากำหนดไว้ก่อนหน้านี้แล้ว การตัดสินใจก็จะทำกันในระหว่างบรรดาผู้โต้เถียง ความจริงก็คือพวกเขาคือผู้ที่อยู่ในความสงสัยเกี่ยวกับมัน ⁴⁶ ใครทำความดีก็ได้ดีแก่ตัวเอง และใครทำชั่วอะไรไว้ก็จะได้แก่ตัวเอง พระผู้อภิบาลของเจ้าไม่เคยอธรรมต่อป่าวของพระองค์

⁴⁷ พระเจ้าเท่านั้นที่มีความรู้เกี่ยวกับยามอวสาน ไม่มีผลไม้อะไรที่ออกมาจากเปลือกของมันและไม่มีผู้หญิงคนใดตั้งครรภ์แล้วคลอดทารกออกมาโดยที่พระองค์ไม่รู้ ดังนั้น ในวันที่พระองค์ทรงเรียกพวกเขามาถามว่า “ไหนเล่าสิ่งทั้งหลายที่เป็นภาคีกับฉัน?” พวกเขาจะกล่าวว่า “เรายอมรับแล้วว่าไม่มีใครในหมู่พวกเราสามารถยืนยันได้” ⁴⁸ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่พวกเขาวิงวอนก่อนหน้านี้ได้หนีหายไปจากพวกเขา และพวกเขาจะตระหนักว่าพวกเขาไม่มีทางที่จะหนีไปไหนได้

⁴⁹ มนุษย์ไม่เบื่อหน่ายต่อการรอนขอเพื่อสิ่งที่ดีของชีวิต แต่เมื่อเขาประสบความสำเร็จยากเดือดร้อน เขาก็สิ้นหวังและหมดอาลัย ⁵⁰ เมื่อเราได้ให้เขาลิ้มรสความความเมตตาจากเราหลังจากความทุกข์ยาก เขาก็กล่าวว่า “ฉันสมควรได้รับสิ่งนี้และฉันไม่คิดว่าวันแห่งการฟื้นคืนชีพจะเกิดขึ้น แต่ถ้าหากฉันถูกนำกลับไปยังพระผู้อภิบาลของฉันจริง ฉันจะได้รับการตอบแทนที่ดีที่พระองค์ด้วย” แต่ความจริงก็คือ เราจะบอกบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ และเราจะทำให้พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอันแสนสาหัสที่สุด

⁵¹ เมื่อเราได้ประทานความโปรดปรานแก่มนุษย์ เขาจะหันห่างและยิงชูก่อ แต่เมื่อเขาประสบความสำเร็จ เขาก็พรีวิงวอนขออย่างยืดยาว ⁵² (โอ้

ในปี) จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านพิจารณาหรือไม่ว่าถ้าหากกูรานนี้มาจากพระเจ้าและพวกท่านยังคงปฏิเสธมันต่อไป ใครเล่าที่จะหลงผิดยิ่งไปกว่าคนที่เตลิดไปไกลจากสัจธรรม?”

⁵³ ในไม่ช้านี้ เราจะให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหลายของเราในจักรวาลและในตัวของพวกเขาเองจนกระทั่งมันเป็นທີ່ประจักษ์ชัดแก่พวกเขาว่ากูรานนี้คือสัจธรรม ยังไม่เพียงพออีกหรือที่พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง? ⁵⁴ ถึงกระนั้น คนพวกนี้ยังมีความสงสัยเกี่ยวกับการพบกับพระผู้อภิบาลของพวกเขา จงฟังให้ดี พระองค์ทรงห้อมล้อมทุกสิ่ง

42. การปรึกษาหารือกัน

อัล-ซุรอ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานีผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ฮา มีม 2 อีน ซีน กอฟ

³ พระเจ้าผู้ทรงอำนาจผู้ทรงปรีชาญาณได้ทรงประทานวณะแก่เจ้า เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงประทานแก่บรรดา(ศาสนทูต)ก่อนหน้าเจ้า

⁴ ทั้งหมดที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินล้วนเป็นของพระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งและทรงอำนาจยิ่ง ⁵ ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบแยกออกจากกันจากเบื้องบนเมื่อบรรดาทูตสวรรค์สดุดีพระผู้อภิบาลของพวกเขาด้วยการสรรเสริญและวิงวอนขอการอภัยโทษให้แก่ผู้ที่อยู่บนโลกนี้ แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ⁶ ส่วนบรรดาผู้ที่เออสิงอื่นนอกไปจากพระเจ้ามาเป็นผู้คุ้มครองพวกเขานั้น พระเจ้าทรงเฝ้าดูพวกเขาอยู่ และเจ้าไม่ต้องรับผิดชอบอะไรต่อการกระทำของพวกเขา

⁷ ดังนั้น เราได้ประทานกูรานเป็นภาษาอาหรับแก่เจ้า เพื่อที่เจ้าจะได้เตือนบรรดาผู้อาศัยอยู่ในใจกลางเมือง(มักกะฮฺ) และที่อยูรอบๆมัน และ

จงเตือนพวกเขาถึงวันแห่งการชุมนุมซึ่งจะต้องมีอย่างแน่นอนโดยไม่ต้องสงสัยว่ากลุ่มหนึ่งจะได้อยู่ในสวรรค์และอีกกลุ่มหนึ่งจะได้อยู่ในนรก

8 หากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์ทรงสามารถทำให้พวกเขาทั้งหมดเป็นประชาชาติเดียวกันก็ได้ แต่พระองค์จะทรงรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์สู่ความเมตตาของพระองค์ และบรรดาผู้ทำความผิดนั้นจะไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ 9 พวกเขาได้ยึดเอาผู้อื่นออกไปจากพระองค์เป็นผู้คุ้มครองกระนั้นหรือ? พระเจ้าเท่านั้นต่างหากที่ทรงเป็นผู้คุ้มครอง พระองค์เท่านั้นที่ทรงให้ชีวิตแก่สิ่งที่ตาย และพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง 10 อะไรก็ตามที่สู้เจ้าขัดแย้งกัน(โอ้บรรดาผู้ศรัทธา) พระเจ้าจะทรงตัดสินเรื่องนั้นในที่สุด (จงกล่าวเถิด) “พระเจ้าองค์นี้แหละคือพระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์เท่านั้นที่ฉันได้มอบความไว้วางใจและยังพระองค์ที่ฉันจะกลับไป”

11 พระองค์เป็นผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงสร้างคุ้มครองให้แก่ผู้เจ้าจากตัวของสุเจ้าเอง และทรงทำให้ปศุสัตว์มีคู่ของมันด้วยทั้งนี้เพื่อที่จะทวีจำนวนสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้น ไม่มีสิ่งใดเป็นเหมือนอย่างพระองค์ พระองค์ทรงไต่หยินและทรงเห็นทุกสิ่ง 12 พระองค์ทรงเป็นเจ้าของกุญแจคลังแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงประทานปัจจัยอย่างเหลือเฟือแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์บางคนอืดคิด แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

13 พระเจ้าได้ทรงกำหนดศาสนาเดียวกันนี้แก่ผู้เจ้าเช่นเดียวกับที่ได้กำหนดแก่อนุส และที่เราได้ประทานแก่เจ้าในขณะนี้ และที่เราได้กำชับแก่อิบรอฮีมและมุซาและอิซาเพื่อที่ว่าเจ้าจะต้องมั่นคงดำรงอยู่ในศาสนา นี้และไม่แตกแยกกัน สิ่งที่เจ้า (มุฮัมมัด) กำลังเรียกร้องพวกบูซาเทวรูปอยู่นี้เป็นเรื่องที่ยากสำหรับพวกเขา พระเจ้าทรงเลือกผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไว้สำหรับพระองค์เองและพระองค์ทรงชี้ทางของพระองค์ให้แก่ผู้ที่ยืนไปหาพระองค์เท่านั้น

14 พวกเขาแตกแยกกันหลังจากที่ความรู้ได้มายังพวกเขาแล้ว นั่น เพราะว่าพวกเขาต่างอิจฉาริษยากันเอง หากพระผู้อภิบาลของเจ้าไม่ได้ ออกคำประกาศิตเตือนการลงโทษพวกเขาไปจนถึงเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว เรื่องระหว่างพวกเขาคงจะถูกตัดสินไปแล้วอย่างแน่นอน บรรดาผู้ที่รับสืบทอดคัมภีร์หลังจากพวกเขานั้นก็ยังคงมีความสงสัยเกี่ยวกับมันอยู่

15 ดังนั้น (โอ้ มอฮัมมัด) จงเรียกร้องเชิญชวนพวกเขามาสู่ความศรัทธา นั้นและจงยืนหยัดในแนวทางนี้เช่นเดียวกับที่เจ้าได้ถูกบัญชา และจงอย่า ทำตามความต้องการของพวกเขา แต่จงบอกพวกเขาว่า “ฉัน ศรัทธาใน คัมภีร์ที่พระเจ้าประทานมา และฉันได้ถูกบัญชาให้ปฏิบัติอย่างยุติธรรม ในระหว่างพวกท่าน พระเจ้าทรงเป็นพระผู้อภิบาลของเราและของพวก ท่าน เรารับผิดชอบในสิ่งที่เราทำและพวกท่านรับผิดชอบในสิ่งที่พวก ท่านทำ ไม่มีการโต้เถียงกันระหว่างเรากับพวกท่าน พระเจ้าจะทรง รวบรวมเราเข้าไว้ด้วยกันในวันหนึ่งและยังพระองค์ที่เราทั้งหมดจะกลับไป” 16 บรรดาผู้โต้เถียงเกี่ยวกับพระเจ้าหลังจากที่พระองค์ได้ถูกยอมรับ แล้วนั้น ข้อโต้แย้งของพวกเขารู้เหตุผลในทัศนะของพระผู้อภิบาลของ พวกเขา และพวกเขาจะถูกพระองค์ทรงกริ้วและพวกเขาจะได้รับการ ลงโทษอย่างแสนสาหัส

17 พระเจ้าเป็นผู้ทรงประทานคัมภีร์นี้มาพร้อมกับสัจธรรมและตาชั่ง แห่งความยุติธรรม และอะไรเล่าที่จะทำให้เจ้าเข้าใจว่าเวลาแห่งการ ตัดสินอาจะอยู่ใกล้แค่ไหนเอง? 18 บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในการมาของมัน อยากให้มันเกิดขึ้นเร็วๆ แต่บรรดาผู้ศรัทธาในเรื่องนี้ต่างประหวั่นต่อมัน และรู้ว่ามันจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน จงรู้ไว้เถิดว่า บรรดาผู้โต้เถียง เกี่ยวกับเรื่องยามอวสานได้หลงผิดออกไปไกล

19 พระเจ้าทรงเอ็นดูเป็นอย่างยิ่งต่อปวงบ่าวของพระองค์ พระองค์ ทรงประทานปัจจัยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์เป็นผู้ทรงพลาญ ภาพและผู้ทรงอำนาจ 20 ใครก็ตามที่ปรารถนาผลตอบแทนแห่งโลกหน้า

เราจะเพิ่มพูนผลตอบแทนของเขา ส่วนใครที่ต้องการผลตอบแทนแห่งโลกนี้ เราจะให้เขาที่นี้ แต่เขาจะไม่ได้รับส่วนแบ่งใน(ความจำริญแห่ง)โลกหน้าอีก

21 พวกเขามีภาคีต่างๆที่พวกเขาตั้งขึ้นมาเป็นผู้กำหนดศาสนาสำหรับพวกเขาโดยที่พระเจ้าไม่ได้อนุมัติกระนั้นหรือ? หากคำตัดสินมิได้ถูกประกาศไปก่อนหน้านี้ กรณีของพวกเขาจะถูกสะสางไปนานแล้ว แน่نون สำหรับบรรดาผู้ทำความผิดจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด 22 เจ้าจะเห็นคนชั่วเหล่านี้เกรงกลัวผลกระทบที่พวกเขาได้ทำไว้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้นจะได้อยู่ในสวนแห่งสวรรค์ พวกเขาจะได้รับทุกสิ่งทีพวกเขาปรารถนาที่พระผู้อภิบาลของพวกเขา นั่นคือความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ที่สุด 23 นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงแจ้งข่าวดีแก่ปวงบ่าวของพระองค์ที่ศรัทธาและกระทำความดี (โอ นบี) จงบอกพวกเขาว่า “ฉันมิได้เรียกร้องสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกท่านสำหรับงานนี้ นอกไปจากเพราะความรักในเครือญาติ” ใครก็ตามที่ทำความดี เราจะเพิ่มพูนความดีสำหรับเขา แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเห็นคุณค่าของความดี

24 พวกเขาพูดหรือว่า “เราสร้างเรื่องเท็จเกี่ยวกับพระเจ้า?” ถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะทรงปิดผนึกหัวใจของเจ้าก็ได้ พระองค์ทรงลบล้างความเท็จให้หมดไปและทรงพิสูจน์สัจธรรมว่าเป็นความจริงด้วยวามะของพระองค์ แท้จริง พระองค์ทรงรู้ความลับที่ซ่อนอยู่ในหัวใจ

25 พระองค์คือผู้ทรงรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์และทรงอภัยบาปทั้งหลาย พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำ 26 พระองค์ทรงตอบรับการวิงวอนของบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีและประทานความโปรดปรานของพระองค์แก่พวกเขามากยิ่งขึ้นอีก แต่สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษที่รุนแรง

27 ถ้าพระเจ้าทรงประทานปัจจัยแก่บ่าวของพระองค์อย่างล้นเหลือ

พวกเขาจะสร้างความเสียหายขึ้นในแผ่นดิน แต่พระองค์ได้ทรงประทานตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริง พระองค์ทรงรู้ดีถึงบาปของพระองค์ และทรงเฝ้าดูพวกเขาอยู่เสมอ ²⁸ พระองค์คือผู้ทรงประทานน้ำฝนลงมาหลังจากที่ผู้คนหมดหวังกันแล้ว และทรงแผ่ความเมตตาของพระองค์ไปทั่ว พระองค์เท่านั้นที่ทรงเป็นผู้คุ้มครองที่ควรค่าแก่การได้รับคำสรรเสริญ ²⁹ ในบรรดาสัญญาณทั้งหลายของพระองค์นั้นคือการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่แพร่กระจายอยู่ในทั้งสองนั้น พระองค์ทรงสามารถที่จะรวมพวกมันเข้าด้วยกันเมื่อใดก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์

³⁰ ความทุกข์ยากเดือดร้อนอันใดที่เกิดขึ้นกับสุเจ้านั้นเป็นเพราะสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้ พระองค์ทรงให้อภัยมามากแล้ว ³¹ สุเจ้าไม่อาจหลีกเลี่ยงหนีพระองค์ไปได้ในแผ่นดินนี้และสุเจ้าไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดๆอื่นไปจากพระเจ้า

³² และหนึ่งในสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือเรือต่างๆที่ดูเหมือนภูเขาในทะเล ³³ หากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์ทรงสามารถให้ลมหยุดนิ่งและปล่อยให้เรือเหล่านั้นลอยนิ่งอยู่กลางทะเล ในนี้มีสัญญาณมากมายสำหรับทุกคนที่อดทนและขอบคุณ ³⁴ หรือพระองค์ทรงอาจทำให้เรือเหล่านั้นจมลงเพราะสิ่งที่พวกเขาได้ทำผิดไว้ พระองค์ทรงอภัยมามากต่อมากแล้ว ³⁵ บรรดาผู้โต้เถียงเกี่ยวกับสัญญาณทั้งหลายของเราจะรู้ว่าพวกเขาไม่มีทางที่จะหลบหนีไปได้

³⁶ อะไรที่สุเจ้าได้รับนั้นเป็นเพียงปัจจัยสำหรับชีวิตนี้ แต่สิ่งที่อยู่กับพระเจ้านั้นดีกว่าและยั่งยืนกว่า สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและละมอบความไว้วางใจในพระผู้อภิบาลของพวกเขา ³⁷ บรรดาผู้ละเว้นจากบาปใหญ่และสิ่งลามก ผู้ที่เมื่อโกรธแล้วให้อภัย ³⁸ และผู้เชื่อฟังพระผู้อภิบาลของพวกเขาและดำรงนมาซ ผู้ดำเนินกิจการของพวกเขาโดยการปรึกษาหารือกันและใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่พวกเขาเป็นปัจจัยยังชีพ

39 บรรดาผู้ที่เมื่อถูกกดขี่ พวกเขาช่วยเหลือและป้องกันตนเอง 40 ขอให้การลงโทษตอบแทนการทำร้ายคือการทำร้ายที่เท่าเทียมกัน แต่ใครที่ให้อภัยและหาทางไกล่เกลี่ยกัน รางวัลของเขาก็อยู่ที่พระเจ้า แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้ทำความผิด 41 บรรดาผู้แก้แค้นด้วยตัวเอง หลังจากพวกเขาถูกรอธรรมนั้นไม่อาจถูกตำหนิได้ 42 ผู้ที่สมควรจะถูกตำหนินั้นคือบรรดาผู้กดขี่มนุษย์และล่วงละเมิดในแผ่นดินโดยไม่มีสิทธิใดๆ สำหรับคนเหล่านั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ 43 ส่วนผู้ที่อดทนและให้อภัยนั้น ความจริงแล้ว นั่นคืองานแห่งความกล้าหาญและเด็ดเดี่ยว

44 ผู้ใดที่พระเจ้าทรงปล่อยให้เขาหลงทางจะไม่มีผู้คุ้มครอง เจ้าจะเห็นว่าเมื่อผู้กระทำความผิดเห็นการลงโทษ พวกเขาจะกล่าวว่า “ไม่มีทางใดที่จะกลับไปอีกแล้วหรือ?” 45 เจ้าจะเห็นว่าเมื่อพวกเขาได้ถูกนำตัวมาอยู่ต่อหน้านรก พวกเขาจะก้มหน้าด้วยความสิ้นหวังและจะมองมันด้วยสายตาลบๆ ซ่อนๆ และบรรดาผู้ศรัทธาจะกล่าวว่า “ผู้ขาดทุนที่แท้จริงคือผู้ทำให้ตัวของพวกเองและพวกพ้องของพวกเขาส่งเสียในวินแห่งการพินาศนี้” จงระวังให้ดี ผู้ทำผิดจะได้รับการลงโทษตลอดไป 46 พวกเขาจะไม่มีผู้คุ้มครองมาช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้า คนที่พระเจ้าทรงปล่อยให้หลงผิดนั้นจะไม่มีทางหนีรอดไปได้

47 จงตอบพระผู้อภิบาลของสุเจ้าก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึงซึ่งไม่มีโอกาสหลบเลี่ยง(ไปจากเจตนารมณ์ของพระเจ้า)ได้ ในวันนั้น สุเจ้าจะไม่มีที่พิงพิงและจะไม่(มีโอกาสดัง)ปฏิเสธรบาปของสุเจ้า 48 ตอนนี ถ้าพวกเขาหันหลังให้ เราไม่ได้ส่งเจ้า (โอ นบี) เพื่อไปเฝ้าดูแลพวกเขา หน้าที่ของเจ้าคือการนำสาสน์ไปให้เท่านั้น มนุษย์ก็เป็นอย่างนี้แหละ เมื่อเราได้ให้เขาลิ้มรสความเมตตาของเรา เขาก็ยินดีปรีดาต่อมัน แต่ถ้าหากพวกเขาได้รับสิ่งเลวร้ายอันเนื่องมาจากสิ่งที่มือของพวกเขาเองได้ทำไว้ เขาก็เนรคุณ

⁴⁹ พระเจ้าทรงมีอำนาจควบคุมชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงประทานบุตรสาวแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และบุตรชายแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ⁵⁰ หรือทรงประทานทั้งบุตรชายและบุตรสาวแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เป็นหมั้น แท้จริง พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งและทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

⁵¹ ไม่มีมนุษย์คนใดที่พระเจ้าจะตรัสกับเขาต่อหน้า พระองค์จะตรัสกับเขาโดยการดลใจ หรือจากข้างหลังมาน หรือพระองค์จะส่งผู้นำศาสนามายังเขาเพื่อที่จะมาเปิดเผยสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์โดยคำบัญชาของพระองค์ แท้จริง พระองค์ทรงสูงส่ง ทรงปรีชาญาณยิ่ง ⁵² เช่นเดียวกันนั้นแหละ (ไอ้ มูฮัมหมัด) ที่เราได้เปิดเผยวิญญูณแก่เจ้าโดยคำบัญชาของเรา เจ้าไม่เคยรู้จักคัมภีร์และความศรัทธามาก่อน แต่เราได้ทำให้มันเป็นแสงสว่างที่เราใช้แสดงหนทางแก่บ่าวของเราที่เราประสงค์ แท้จริง เจ้ากำลังนำไปสู่หนทางที่เที่ยงตรง ⁵³ หนทางของพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน จงจำไว้ว่าการงานทั้งหมดจะกลับไปสู่พระเจ้าเท่านั้น

43. เครื่องประดับทองคำ

อัล-ซุครุฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฮา มีม

² ขอสาบานด้วยคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่างๆ เป็นที่ชัดเจน ³ เราได้ทำให้มันเป็นกุรอานภาษาอาหรับเพื่อที่ผู้เจ้าทั้งหลายจะได้เข้าใจ ⁴ ความจริงแล้ว มัน

ถูกจารึกอยู่ในคัมภีร์ต้นฉบับที่อยู่ในการดูแลรักษาของเรา เป็นคัมภีร์อันสูงส่งและเต็มไปด้วยวิทย์ปัญญา

⁵ จะให้เราหยุดส่งข้อตักเตือนนี้มายังสุเจ้าเพียงเพราะสุเจ้าเป็นผู้ฝ่าฝืนกระนั้นหรือ? ⁶ เราได้ส่งนบีไม่รู้กี่คนแล้วมายังหมู่ชนก่อนหน้านี้ ⁷ แต่เมื่อใดที่นบีคนหนึ่งมายังพวกเขา พวกเขาหัวเราะเยาะเย้ยเขา ⁸ ดังนั้น เราจึงได้ทำลายพวกเขาถึงแม้พวกเขาจะมีอำนาจเข้มแข็งกว่าคนเหล่านี้ มีตัวอย่างของหมู่ชนก่อนหน้านี้มากมายแล้ว

⁹ ถ้าหากเจ้าถามพวกเขาว่า “ใครเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้?” แน่นอนเลย พวกเขาจะตอบว่า “พระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงรอบรู้เป็นผู้สร้างมัน” ¹⁰ พระองค์คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินนี้เป็นเปลสำหรับสุเจ้า และทรงทำให้มีหนทางในนั้นสำหรับสุเจ้าทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้ถูกนำทางไปยังจุดหมายของสุเจ้า ¹¹ พระองค์คือผู้ทรงประทานน้ำลงมาจากท้องฟ้าตามปริมาณที่กำหนด และด้วยน้ำนั้น เราได้ทำให้ผืนดินที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง สุเจ้าทั้งหลายจะถูกนำออกมาอีกครั้งหนึ่งเช่นเดียวกันนี้แหละ ¹² พระองค์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งขึ้นมาเป็นคู่ และทรงทำให้เรือและปศุสัตว์เป็นพาหนะสำหรับสุเจ้าเพื่อใช้ขี่ ¹³ เพื่อที่เมื่อสุเจ้านั่งอยู่บนหลังของมัน สุเจ้าจะได้ระลึกถึงความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าและกล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์ผู้ทรงให้พาหนะนี้เป็นประโยชน์แก่เรา มิเช่นนั้นแล้วเราจะไม่สามารถควบคุมมันได้” ¹⁴ และวันหนึ่ง เราจะต้องกลับไปหาพระผู้อภิบาลของเรา”

¹⁵ แม้กระนั้น พวกเขายังนำป่าวบางคนของพระองค์มาเป็นหุ้นส่วนในความเป็นพระเจ้าของพระองค์ มนุษย์นั้นเนรคุณอย่างชัดเจน ¹⁶ พระเจ้าจะเอาสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างมาเป็นลูกสาวและทรงให้พวกเจ้ามีลูกชายกระนั้นหรือ? ¹⁷ เมื่อบางคนในหมู่พวกเขาได้รับข่าวอย่างเดียวกับที่พวกเขากล่าวถึงพระผู้ทรงกรุณา(คือได้รับข่าวว่าจะได้ลูกสาว) ใบหน้าของเขากลับหมองคล้ำและเต็มไปด้วยความเศร้า ¹⁸ พวกเขาจะเอาลูกหลาน

ที่ถูกเลี้ยงดูท่ามกลางเครื่องประดับและไม่สามารถที่โต้เถียงอะไรได้(มาให้พระเจ้า)กระนั้นหรือ? ¹⁹ พวกเขาถือว่าบรรดาทูตสวรรค์ผู้เป็นบ่าวของพระเจ้าทรงกรุณาเป็นพิเศษหญิง พวกเขาเห็นการสร้างทูตสวรรค์กระนั้นหรือ? หลักฐานของพวกเขาจะถูกบันทึกไว้และพวกเขาจะถูกเรียกมาสอบสวน

²⁰ พวกเขากล่าวว่า “หากพระเจ้าทรงกรุณาปราณีประสงค์ พวกเราคงจะไม่เคารพสักการะมลทินอะสุเหล่านั้น” พวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องนั้นนอกจากจะเดาส่งเดชกันเอาเอง ²¹ เราได้ประทานคัมภีร์เล่มหนึ่งแก่พวกเขาก่อนหน้านี้ซึ่งพวกเขายึดถือมันเป็นหลักฐานกระนั้นหรือ? ²² เปล่าเลย แต่พวกเขา กล่าวว่า “เราได้เห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในหนทางนี้มาก่อน ดังนั้น เราจึงดำเนินตามแนวทางของพวกเขา” ²³ เมื่อใดที่เราส่งผู้ตักเตือนไปยังเมืองใด ผู้คนที่มั่งคั่งฟุ่มเฟือยในเมืองนั้นจะพูดเหมือนกันว่า “เราเห็นบรรพบุรุษของเราปฏิบัติตามประเพณีนี้มาก่อน และเราเพียงแต่ปฏิบัติตามแนวทางของพวกเขาเท่านั้น” ²⁴ นบีทุกคนจะถามพวกเขาว่า “แล้วถ้าฉันนำแนวทางที่ถูกต่องกว่าแนวทางที่พวกท่านเห็นบรรพบุรุษของพวกท่านกำลังปฏิบัติอยู่มาให้พวกท่านเล่า?” พวกเขาตอบว่า “เราปฏิเสธสิ่งที่ถูกส่งมากับท่าน” ²⁵ ดังนั้น เราจึงได้ตอบแทนพวกเขา จงดูเอาเองก็แล้วกันว่าบันปลายของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นเป็นเช่นไร

²⁶ จงนึกถึงเมื่อตอนที่อิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาและคนของเขาว่า “ฉันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับสิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะ” ²⁷ (ฉันเคารพสักการะ)พระองค์ผู้ทรงสร้างฉันมาเท่านั้น และพระองค์จะทรงนำทางฉันอย่างแน่นอน” ²⁸ และอิบรอฮีมได้ทักถ้อยคำดังกล่าวนี้ไว้ในหมู่ลูกหลานของเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้กลับมา(สู่พระเจ้า) ²⁹ ฉันได้ให้สิ่งดีๆแห่งชีวิตนี้แก่คนเหล่านี้และบรรพบุรุษของพวกเขาต่อไปจนกระทั่งสัจธรรมได้มายังพวกเขาและศาสนทูตได้อธิบายสิ่งต่างๆให้เป็นที่ชัดเจน ³⁰ แต่เมื่อ

สัจธรรมได้มายังพวกเขา พวกเขากลับกล่าวว่า “นี่เป็นไสยศาสตร์ และเราขอปฏิเสธมัน”

³¹ พวกเขากล่าวว่า “ทำไมกรอานนี้จึงไม่ถูกส่งมายังคนสำคัญของสองเมืองนี้?” ³² พวกเขากระนั้นหรือที่ เป็นผู้แบ่งปันความเมตตาของพระผู้อภิบาลของสุเจ้า? เราต่างหากที่ เป็นผู้จัดสรรการทำมาหากินของพวกเขาในชีวิตแห่งโลกนี้และเราได้ทำให้บางคนในหมู่พวกเขาเหนือกว่าบางคนหลายชั้นทั้งนี้เพื่อที่พวกเขาบางคนจะได้นำอีกบางคนมาลัดกันใช้งาน และความเมตตาของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นมีคุณค่ายิ่งใหญ่มากกว่าความมั่งคั่งที่พวกเขาสะสมไว้ ³³ ถ้าไม่เกรงว่ามนุษยชาติทั้งหมดจะเป็นประชาคมหนึ่ง(ของผู้ไม่ศรัทธา)แล้ว เราจะทำให้บรรดาผู้ปฏิเสธความกรุณาปรานีของเรามีบ้านที่หลังคาทำด้วยเงินและบันไดเงินเพื่อขึ้นไปชั้นบน ³⁴ มีบ้านที่ประตูทำด้วยเงินและเตียงที่พวกเขาเอนนอนทำด้วยเงิน ³⁵ และเครื่องประดับทองคำ แต่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นแค่เพียงปัจจัยแห่งชีวิตโลกนี้ โลกหน้าต่างหากที่พระผู้อภิบาลของสุเจ้านั้นมีไว้สำหรับผู้เกรงกลัวพระองค์

³⁶ สำหรับคนที่ไม่ใส่ใจคำตักเตือนของพระผู้ทรงกรุณาปรานี เราจะให้ซาตานตัวหนึ่งมายังเขาและมันจะเป็นสหายของเขา ³⁷ ซาตานเหล่านี้จะขัดขวางพวกเขาจากหนทางที่เที่ยงตรงในขณะที่พวกเขาคิดว่าพวกเขาอยู่ในแนวทางที่ถูกตอง ³⁸ เมื่อคนเช่นนั้นมายังเรา เขาจะพูด(กับสหายของเขา)ว่า “ถ้าหากเจ้าอยู่ห่างจากฉันเหมือนดังที่ศตวันออกห่างจากทิศตะวันตกก็จะดีหรือ กเจ้านี้ช่างเป็นสหายที่ชั่วร้ายที่สุด” ³⁹ จะมีเสียงกล่าวแก่คนเช่นนั้นว่า “เมื่อสุเจ้าทำผิด การมีหุ้นส่วนที่ถูกลงโทษด้วยกันจะไม่เป็นประโยชน์อันใดเลยแก่สุเจ้าในวันนี้”

⁴⁰ เจ้า(นบี) สามารถทำให้คนหูหนวกได้ยินหรือชี้ทางให้คนตาบอด และคนที่หลงผิดอย่างชัดๆได้กระนั้นหรือ? ⁴¹ ถึงแม้เราจะเอาเจ้าไปจากโลกนี้ เราจะลงโทษพวกเขาอย่างสาสมแน่นอน ⁴² หรือเราจะให้เจ้าเห็น

สิ่งที่เราได้สัญญาไว้กับพวกเขา แท้จริง เรามีอำนาจเต็มทีเหนือพวกเขา⁴³ ดังนั้น จงยึดมั่นในคำปฏิญาณที่ถูกส่งมายังเจ้า แท้จริง เจ้าอยู่บนหนทางที่เที่ยงตรง⁴⁴ แท้จริง มันคือคำตักเตือนสำหรับเจ้าและผู้คนของเจ้า และไม่ช้า พวกเขาจะถูกเรียกมาสอบสวน⁴⁵ จงถามศาสนทูตทั้งหลายที่เราส่งมาก่อนหน้าเจ้าก็ได้ว่า “เราเคยแต่งตั้งพระเจ้าได้อื่นให้มาเป็นที่เคารพสักการะนอกไปจากพระผู้ทรงกรุณาปรานีหรือไม่?”

⁴⁶ เราได้ส่งมุขาร่วมกับสัญญาณต่างๆของเรามายังฟาโรห์และเสนาบดีของเขา และเขาได้กล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า “ฉันเป็นศาสนทูตของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก”⁴⁷ แต่เมื่อเขาได้แสดงสัญญาณต่างๆของเราให้พวกเขาได้เห็น พวกเขาก็หัวเราะเยาะเขา⁴⁸ ถึงแม้ว่าเราได้แสดงสัญญาณครั้งแล้วครั้งเล่าแก่พวกเขาซึ่งแต่ละสัญญาณยิ่งใหญ่กว่าสัญญาณก่อนๆ และเราได้ลงโทษพวกเขาเพื่อที่พวกเขาอาจกลับมา(สู่หนทางที่ถูกตอง)⁴⁹ พวกเขากล่าวว่า “ท่านนักไสยศาสตร์ โปรดวิงวอนพระผู้อภิบาลของท่านให้พวกเราตามสัญญาที่ท่านได้รับจากพระองค์ด้วยเถิด แล้วเราจะเป็นผู้อยู่ในหนทางที่ถูกตอง”⁵⁰ แต่เมื่อเราได้ทำให้การลงโทษหมดไปจากพวกเขา พวกเขาก็ผิดสัญญาอีก

⁵¹ ฟาโรห์ได้ประกาศท่ามกลางผู้คนของเขาว่า “ประชาชนของฉันอาณาจักรแห่งอียิปต์นี้มีไชของฉันกระนั้นหรือ? แม่น้ำล่ำคลองที่ไหลอยู่แทบเท้าของฉันนี้มีไชของฉันหรือ? พวกเจ้าไม่เห็นหรือว่า”⁵² ฉันดีกว่าคนผู้ที่ไม่ต่ำต้อยและพูดจาไม่ขัดถ้อยขัดคำ? ⁵³ ทำไมจึงไม่มีกำลังของส่งมาให้เขาหรือมีขบวนทูตสวรรค์คอยติดตามรับใช้เขาล่ะ?”⁵⁴ นี่แหละที่เขาได้หลอกลวงผู้คนของเขาและพวกเขาก็เชื่อฟังเขา เพราะพวกเขาคือผู้คิดกบฏ⁵⁵ ดังนั้น เมื่อพวกเขาทำให้เราริ้ว เราจึงลงโทษพวกเขาและทำให้พวกเขาจมน้ำทั้งหมด⁵⁶ เราได้ทำให้พวกเขากลายเป็นอดีตและเป็นบทเรียนสำหรับคนรุ่นต่อไป

⁵⁷ เมื่อได้มีการหยิบยกเอา(อิซา)ลูกของนางมัรยัมขึ้นมาเป็นอุทาหรณ์

ผู้คนของเจ้าก็ให้ร้องกันออกมา ⁵⁸ และกล่าวว่า “พระเจ้าทั้งหลายของพวกเรามากกว่าหรือว่าเขา?” พวกเขายกคำเปรียบเทียบกับนี้ขึ้นมาเพียงเพื่อท้าทายเจ้า เพราะแท้จริงแล้ว พวกเขาเป็นผู้ชอบโต้เถียง ⁵⁹ แต่เขา(ลูกของนางมัรยัม)เป็นแค่เพียงสาวคนหนึ่งซึ่งเราได้ประทานความโปรดปรานแก่เขาและเป็นตัวอย่างแห่งอำนาจของเราสำหรับพวกลูกหลานอิสรออีล ⁶⁰ หากเราประสงค์ เราก็สามารถแต่งตั้งทูตสวรรค์มาเป็นผู้สืบทอดแผ่นดินต่อจากสุเจ้าก็ได้ ⁶¹ ความจริงแล้ว เขาเป็นสัญญาณหนึ่งของยามอวาน ดังนั้น เจ้าอย่าได้สงสัยใดๆและจงปฏิบัติตามฉัน นี่คือนแนวทางอันเที่ยงตรง ⁶² จงอย่าให้ชัยฏอนขัดขวางเจ้าจากสิ่งนี้ แท้จริงมันเป็นศัตรูของเจ้าอย่างเปิดเผย

⁶³ เมื่ออิสมาพาร่วมกับสัญญาณต่างๆอันขัดแย้ง เขาได้กล่าวว่า “ฉันมายังพวกท่านพร้อมกับวิทยปัญญาเพื่อให้พวกท่านเข้าใจความจริงในสิ่งที่พวกท่านขัดแย้งกัน ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าและเชื่อฟังฉัน ⁶⁴ เพราะพระเจ้าคือพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่านด้วยเช่นกัน ดังนั้น จงเคารพสักการะพระองค์ นี่คือนแนวทางอันเที่ยงตรง” ⁶⁵ แต่ (ถึงแม้คำสอนของเขาจะชัดเจนแล้ว) นิกายต่างๆในหมู่พวกเขาก็ยังขัดแย้งกันเอง ดังนั้น ความหายนะจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ทำความผิด พวกเขาจะได้รับการลงโทษแห่งวันอันเจ็บปวด

⁶⁶ พวกเขาเหล่านี้เพียงแต่รอคอยยามอวานที่จะเกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างฉับพลันในขณะที่พวกเขาไม่รู้กระนั้นหรือ? ⁶⁷ เมื่อวันนั้นมาถึง มิตรสหายทั้งหลายจะเป็นศัตรูกันยกเว้นบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้า ⁶⁸ “โอ้บ่าวทั้งหลายของฉัน วันนี้ สุเจ้าจะไม่มีความหวาดกลัวอะไรและสุเจ้าจะไม่ต้องเศร้าใจ ⁶⁹ บรรดาผู้ศรัทธาในสิ่งที่เราประทานมาและมอบน้อมยอมตนต่อเรา ⁷⁰ จงเข้าไปในสวรรค์เถิด ทั้งตัวของสุเจ้าและคู่ครองของสุเจ้า” ⁷¹ ที่นั่นจะมีงานและถ้วยน้ำทองคำเวียนรอบพวกเขาและที่นั่นพวกเขาจะได้รับทุกสิ่งที่จิตใจของพวกเขาปรารถนาและสายตาของพวกเขา

เขาชื่นชมยินดี “สุเจ้าจะพำนักอยู่ที่นั่นตลอดไป”⁷² นี่คือสวนสวรรค์ที่สุเจ้าจะได้รับเป็นมรดกตามที่สุเจ้าได้กระทำไว้ก่อนหน้านี้⁷³ และที่นั่นมีผลไม้มากมายให้สุเจ้าได้กิน”

⁷⁴ ส่วนผู้กระทำความผิดนั้น พวกเขาจะต้องได้รับการลงโทษในนรกตลอดกาล⁷⁵ พวกเขาจะไม่ได้รับการลดหย่อนผ่อนโทษและในนั้นพวกเขาจะมีแต่ความสิ้นหวัง⁷⁶ เรามีไต่อาชกรรมต่อพวกเขา แต่พวกเขาเองต่างหากที่อาชกรรมต่อตัวเอง⁷⁷ พวกเขาจะร้องออกมาว่า “โอ้ มาลิก โปรดให้พระเจ้าของท่านจัดการให้เราตายไปเถิด” แต่เขา(ทูตสวรรค์)จะตอบว่า “พวกท่านจะต้องอยู่ที่นั่นตลอดไป”⁷⁸ เราได้นำความจริงมาแจ้งสุเจ้าแล้ว แต่สุเจ้าส่วนใหญ่รังเกียจความจริง”⁷⁹ หรือว่าพวกเขาได้ตัดสินใจวางแผนไว้แล้วใช่ไหม? ตีละ เราก็จะวางแผนของเราด้วยเช่นกัน⁸⁰ พวกเขาคิดหรือว่าเราไม่ได้ยินการพูดกันอย่างลับ ๆ และการกระซิบกันของพวกเขานะ ทูตสวรรค์ของเราอยู่ข้าง ๆ พวกเขาคอยจดบันทึกอยู่

⁸¹ (มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากพระผู้ทรงกรุณาปรานีมีบุตร ฉันจะเป็นคนแรกที่เคารพสักการะเขา”⁸² แต่มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระผู้ทรงอภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระเจ้าแห่งบัลลังก์พระองค์ทรงอยู่เหนือสิ่งที่พวกเขากล่าว(เท็จ)ถึงพระองค์⁸³ ดังนั้น จงปล่อยพวกเขาให้หมกมุ่นอยู่ในความเท็จและการละเล่นจนกว่าพวกเขาจะพบวันของพวกเขาสั่งได้ถูกสัญญาไว้

⁸⁴ พระองค์เท่านั้นคือพระเจ้าในชั้นฟ้าทั้งหลายและพระเจ้าแห่งแผ่นดิน และพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้⁸⁵ มหาจำเริญคือพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของอาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้น พระองค์เท่านั้นที่มีความรู้เรื่องยามอวสานและยังพระองค์ที่สุเจ้าจะถูกนำกลับไป

⁸⁶ บรรดาผู้ที่พวกเขาวิงวอนออกไปจากพระเจ้านั้นไม่มีอำนาจที่จะขอโทษออกไปจากผู้ยืนยันสัจธรรมด้วยความรู้เท่านั้น⁸⁷ และถ้าหาก

เจ้าถามพวกเขาว่าใครเป็นผู้สร้างพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า “พระเจ้า” แล้วพวกเขายังหันไปทางอื่นอีกหรือ? ⁸⁸ นบีกล่าวว่า “พระผู้อภิบาล คนเหล่านี้คือหมู่ชนผู้ไม่ศรัทธา” ⁸⁹ ดังนั้น (โอ มุฮัมมัด)จงอดทนต่อพวกเขา และกล่าว “สันติจงมีแด่ท่าน” ในไม่ช้าพวกเขาจะได้รู้

44. ควัน

อัล-ตุคอน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ฮา มีม

2 ขอสาบานด้วยคัมภีร์ที่ทำให้สิ่งต่างๆเป็นที่ชัดเจน ³ แท้จริง เราได้ประทานมันลงมาในคัมภีร์อันจำเริญยิ่ง เราได้ส่งคำเตือนมาเสมอ ⁴ ในคัมภีร์นั้น ประกาศิตอันชาญฉลาดทุกอย่างได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ⁵ โดยคำบัญชาของเรา เราได้ส่งสาส์นมาแล้ว ⁶ เป็นความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยิน ผู้ทรงรอบรู้ ⁷ พระองค์ทรงเป็นพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้น ถ้าหากสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง ⁸ ไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดๆที่คุณควรแก่การเคารพสักการะนอกจากพระองค์ ผู้ทรงให้ชีวิตและผู้ทรงให้ตาย พระผู้อภิบาลของสุเจ้าและพระผู้อภิบาลของบรรพบุรุษของสุเจ้า ⁹ แต่พวกเขายังมีแต่ความสงสัย ¹⁰ ดังนั้น จงคอยวันหนึ่งซึ่งท้องฟ้าจะปรากฏหมอกควันที่เห็นได้ชัด ¹¹ ซึ่งจะปกคลุมมนุษยชาติ นี่จะเป็นการลงโทษอันเจ็บปวด ¹² พวกเขาจะกล่าวว่า “โอพระผู้อภิบาลของเรา โปรดช่วยเราให้พ้นจากการลงโทษนี้ด้วยเถิด ตอนนี้เราเป็นผู้ศรัทธาในพระองค์แล้ว” ¹³ พวกเขาจะได้ประโยชน์จากการตักเตือนนี้อย่างไรในเมื่อมีศาสนทูตคนหนึ่งมายังพวกเขาและอธิบายสิ่งต่างๆให้เป็นที่ชัดเจนแล้ว? ¹⁴ แต่พวกเขา

กลับหันหลังให้เขาและกล่าวว่า “เขาเป็นคนบ้าที่มีคนอื่นสอนมา” ¹⁵ ถ้าเราปลดปล่อยการลงโทษไปชั่วขณะหนึ่ง สุเจ้าก็จะกลับไปสู่การปฏิเสธสัจธรรมอย่างที่เคยเป็นมาก่อน ¹⁶ วันที่เราลงโทษบรรดาผู้ทำบาปอย่างรุนแรงที่สุดนั้น เราจะตอบแทนพวกเขาอย่างสาสม

¹⁷ ก่อนหน้าพวกเขา เราได้ทดสอบผู้คนของฟาโรห์มาแล้ว นั่นคือมีศาสนทูตผู้ทรงเกียรติคนหนึ่งถูกส่งมายังพวกเขา ¹⁸ เขากล่าวว่า “จงมอบปวงบ่าวของพระเจ้าให้แก่ฉัน ฉันคือศาสนทูตผู้ซื้อสัตย์สำหรับพวกท่าน” ¹⁹ พวกท่านจงอย่ายกตนเหนือพระเจ้า ฉันได้นำหลักฐานอันชัดแจ้งมาแสดงให้ท่านได้เห็นแล้ว ²⁰ ฉันขอความคุ้มครองจากพระผู้อภิบาลของฉันและพระผู้อภิบาลของพวกท่านแล้วเพราะเกรงว่าพวกท่านจะเอาหินขว้างฉัน(จนตาย) ²¹ ถ้าหากพวกท่านไม่ศรัทธาฉัน ก็จงอย่าทำร้ายฉัน”

²² ในที่สุด เขาได้วิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาว่า “คนเหล่านี้เป็นผู้ทำบาป” ²³ พระเจ้ากล่าวว่า “จงออกเดินทางไปพร้อมกับปวงบ่าวของฉันในตอนกลางคืน เพราะสุเจ้าจะถูกติดตามอย่างแน่นอน” ²⁴ จงปล่อยทะเลไว้เช่นนั้น พวกเขาทั้งหมดจะจมน้ำตาย” ²⁵ ส่วนผลไม้และตาน้ำก็แห้งแล้วที่พวกเขาทิ้งไว้ข้างหลัง ²⁶ รวมทั้งไรข้าวโพดและอาคารอันโอ่อ่า ²⁷ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อที่พวกเขาเคยได้รับความสุข ²⁸ นั่นคือบ้านปลายของพวกเขา และเราได้ทำให้คนอื่นมาสืบทอดสิ่งที่เป็นของพวกเขา ²⁹ ดังนั้น ชันฟ้าและแผ่นดินจึงมิได้ร้องให้แก่พวกเขา และพวกเขามีได้รับการผ่อนปรน

³⁰ เราได้ช่วยเหลือพวกลูกหลานอิสราเอลให้รอดพ้นจากการลงโทษอันอัปยศ ³¹ จากฟาโรห์ผู้เป็นคนสำคัญที่สุดในบรรดาผู้ละเมิดขอบเขตทุกอย่าง ³² เราได้เลือกพวกเขาเหนือบรรดาคนอื่น ๆ ทั้งหมดโดยรู้ว่าพวกเขาคือเป็นเช่นนั้น ³³ และเราได้แสดงสัญญาณต่างๆ ให้พวกเขาได้เห็นเพื่อเป็นการทดสอบอย่างชัดเจน

³⁴ แต่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมกล่าวว่า ³⁵ “ไม่มีอะไรนอกไปจากความ

ตายครั้งแรกของเรา และเราจะไม่ถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก ³⁶ ถ้าหากพวกท่านพูดจริง จงนำบรรพบุรุษของพวกเรากลับมาอีกครั้งหนึ่งซิ” ³⁷ พวกเขาดีกว่าชาวตุบปะอีและบรรดาหมูชนก่อนหน้าพวกเขากระนั้นหรือ? เราได้ทำลายพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นผู้ทำบาป

³⁸ เรามีได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นอย่างไร้สาระ ³⁹ เรามีได้สร้างทั้งสองสิ่งดังกล่าวขึ้นมาเพื่ออื่นใดนอกไปจากเพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง แต่พวกเขาส่วนใหญ่ไม่รู้ ⁴⁰ แท้จริง วันแห่งการตัดสินเป็นเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขาทั้งหมด ⁴¹ วันที่เพื่อนจะไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ และพวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือใดๆ ⁴² นอกไปจากบรรดาผู้ที่พระเจ้าจะทรงแสดงความเมตตาแก่พวกเขา แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ*

⁴³ แน่นนอน ผลของต้นซักกูม ⁴⁴ จะเป็นอาหารของผู้ทำบาป ⁴⁵ เหมือนกับกากของน้ำมัน มันจะเดือดอยู่ในห้อง ⁴⁶ เหมือนกับการเดือดของน้ำร้อน ⁴⁷ (จะมีเสียงร้องว่า) “จงกระชากเขาแล้วลากไปยังกลางไฟนรก

* ถ้าใครตรึกตรองถึงระบบของชั้นฟ้าและแผ่นดินหรือจักรวาลทั้งหมด เขาจะเข้าใจชัดเจนว่าทุกสิ่งถูกสร้างมาเพื่อวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนอย่างหนึ่ง ถ้าหากไม่ใช่เช่นนั้น มนุษย์จะไม่สามารถสร้างวัฒนธรรมอันรุ่งเรืองขึ้นมาในโลกนี้ได้เลย การทำงานทั้งหมดของจักรวาลอย่างมีความหมายเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่ามันจะจบลงในลักษณะที่มีความหมายและมีวัตถุประสงค์ และไม่มีทางคิดได้เลยว่ามันจะสิ้นสุดลงในลักษณะที่เป็นอย่างอื่น ความจริงแล้ว วาระสุดท้ายของมันจะบอกล่วงหน้าถึงการมาของชีวิตหลังความตาย และความศรัทธาในโลกมิใช่อะไรนอกไปจากการขยายการมีความหมายของจักรวาล ขั้นตอนปัจจุบันแห่งโลกนี้เป็นแค่ขั้นตอนของการทดสอบ ดังนั้น ทุกคนจึงมีส่วนแบ่งของตนในการมีความหมายของโลกนี้ แต่ในโลกหน้า เฉพาะผู้ที่สมควรได้รับจริงๆ ในสายตาของพระเจ้าจะมีส่วนแบ่งในการมีความหมายของชีวิตโลกหน้า

⁴⁸ และเอาน้ำเดือดเทราดลงไปบนหัวของเขาเป็นการลงโทษ ⁴⁹ จงลืมนวลิ่งนี้ดู คนที่คิดว่าตัวเองยิ่งใหญ่และมีเกียรติ ⁵⁰ นี่คือนิสัยที่ผู้เจ้าเคยสงสัย”

⁵¹ ส่วนคนที่เกรงกลัวพระเจ้านั้นจะอยู่ในสถานที่อันปลอดภัย ⁵² ในท่ามกลางสวนสวรรค์อันหลากหลายและตาน้ำ ⁵³ สวมใส่อาภรณ์ทำด้วยผ้าไหมละเอียดและไหมหยาบ นุ่งห่มหน้าเข้าหากัน ⁵⁴ มันจะเป็นเช่นนั้นแหละ และเราจะให้พวกเขาที่มีคู่ครองเป็นหญิงสาวผิวดีมีตาดำโต ⁵⁵ พวกเขาจะร้องขอผลไม้ทุกชนิดที่มีรสอร่อยในความสงบและปลอดภัย ⁵⁶ ที่นั่น พวกเขาจะไม่ได้ลืมนวลิ่งความตายหลังจากความตายครั้งแรกของพวกเขาในโลกนี้ พระองค์จะทรงคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของไฟนรก ⁵⁷ ในฐานะเป็นความโปรดปรานจากพระผู้อภิบาลของเจ้า นี่คือการสำเร็จอันใหญ่หลวง

⁵⁸ (โอ้ นบี) เราได้ทำให้คัมภีร์นี้ง่ายต่อการเข้าใจในภาษาของเจ้าเพื่อพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ ⁵⁹ ดังนั้น จงคอยเถิด เช่นเดียวกับที่พวกเขา กำลังคอย

45. การคุกเข่า

อัล-ญาซียะฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฮา มีม

² คัมภีร์นี้ถูกส่งลงมาจากพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงปรีชาญาณ ³ ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินมีสัญญาณต่าง ๆ มากมายสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

⁴ และในการสร้างสุเจ้าและในสรรพสัตว์ทั้งหลายที่พระเจ้าได้ทรงแพร่กระจายออกไปนั้นล้วนเป็นสัญญาณสำหรับผู้ศรัทธา ⁵ และในการสับเปลี่ยนกันของกลางคืนและกลางวัน และปัจจัยที่พระเจ้าทรงประทาน

มาจากฟากฟ้าซึ่งพระองค์ได้ทำให้แผ่นดินมีชีวิตขึ้นมาหลังจากที่มันได้ตายไป และในการหมุนเวียนของลม (ในทั้งหมดนี้)มีสัญญาณต่างๆ มากมายสำหรับหมู่ชนผู้ใช้สติปัญญา ⁶ เหล่านี้เป็นศาสน์ที่พระเจ้าทรงประทานมาซึ่งเราได้สาธยายให้แก่เจ้าด้วยความจริงทั้งหมด แต่ถ้าพวกเขาปฏิเสธพระเจ้าและสิ่งที่พระองค์ทรงประทานมา พวกเขาจะศรัทธาในศาสน์อะไร?

⁷ ความวิบัติจะมีแก่ผู้โกหกที่ทำบาปทุกคน ⁸ เขาได้ยिनศาสน์ของพระเจ้าที่ถูกอ่านให้เขาแล้ว แต่เขายังคงตั้งตนปฏิเสธอย่างโอหังเหมือนกับว่าเขาไม่ได้ยिनศาสน์เหล่านั้น ดังนั้น จงแจ้งข่าวการลงโทษอันเจ็บปวดแก่เขา ⁹ เมื่อเขารับรู้บางสิ่งจากศาสน์ทั้งหลายของเรา เขาก็ถือเอาศาสน์เหล่านั้นเป็นเรื่องล้อเล่น คนเหล่านั้นแหละที่จะได้รับการลงโทษอันอัปยศ ¹⁰ พวกเขาจะมีนรกอยู่ข้างหน้าพวกเขา และไม่มีอะไรที่พวกเขาได้ชวนชวayıไว้ในโลกนี้จะสามารถอำนวยความสะดวกแก่พวกเขาได้ และบรรดาผู้ที่พวกเขายึดเอาเป็นผู้คุ้มครองแทนพระเจ้าจะไม่สามารถช่วยเหลืออะไรเขาได้ด้วย สำหรับพวกเขานั้นคือการลงโทษอันน่าสะพรึงกลัว ¹¹ นั่นคือทางนำของเรา และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศาสน์ของพระผู้อภิบาลของพวกเขา นั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวดอย่างมหันต์

¹² พระเจ้าคือผู้ทรงทำให้ทะเลอำนวยความสะดวกแก่ผู้เจ้าเพื่อที่เรือทั้งหลายจะได้แล่นไปในนั้นโดยคำบัญชาของพระองค์ และผู้เจ้าจะได้แสวงหาความโปรดปรานของพระองค์ และเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้ขอบคุณพระองค์ ¹³ พระองค์ได้ทรงทำให้ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินอำนวยความสะดวกต่อผู้เจ้าซึ่งทั้งหมดมาจากพระองค์ แท้จริงแล้ว ในนั้นมีสัญญาณสำหรับหมู่ชนผู้ใช้ความคิด

¹⁴ (อินบิ) จงบอกบรรดาผู้ศรัทธาให้เลิกสนใจบรรดาผู้ที่ไม่กลัวการมาของวันอันเลวร้ายจากพระเจ้า พระองค์จะทรงตอบแทนแก่หมู่ชนตาม

ที่พวกเขาได้ชวนขายไว้¹⁵ ผู้ใดทำความดีก็จะได้ดีแก่ตัวเอง และผู้ใดทำชั่วก็ต้องแบกภาระไว้เอง หลังจากนั้น สู่เจ้าจะถูกนำกลับไปยังพระคู่อภิบาลของสู่เจ้า

¹⁶ เราได้ประทานคัมภีร์วิทย์ปัญญาและความเป็นนบีแก่พวกลูกหลานอิสราเอล และเราได้ประทานสิ่งดี ๆ ทั้งหลายแก่ชีวิตแก่พวกเขาและเราได้ยกย่องพวกเขาให้เหนือกว่าผู้คนอื่น ๆ ทั้งหมด ¹⁷ เราได้ประทานหลักฐานอันชัดเจนแก่พวกเขา(เกี่ยวกับเรื่องศาสนา) แต่หลังจากความรู้มายังพวกเขา พวกเขาก็ขัดแย้งกันเองเพียงเพราะว่าพวกเขาต้องการซึ่งดีซึ่งเด่นกัน ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ พระคู่อภิบาลของเจ้าจะตัดสินระหว่างพวกเขาในเรื่องที่พวกเขาได้ขัดแย้งกัน ¹⁸ หลังจากนั้น (โอ นบี) เราได้ทำให้เจ้าอยู่บนหนทางอันชัดเจน(ของศาสนา) ดังนั้น จงปฏิบัติตามมันและจงอย่าปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของบรรดาผู้ไม่มีความรู้ ¹⁹ พวกเขาไม่สามารถช่วยเหลือเจ้าให้พ้นจากพระเจ้าได้ แท้จริงแล้ว บรรดาผู้ทำความผิดต่างเป็นสหายของกันและกันในขณะที่เพื่อนของคนมีคุณธรรมความดีคือพระเจ้า ²⁰ (คัมภีร์)นี้คือแสงสว่างและทางนำสำหรับมนุษยชาติและเป็นความจำเริญแก่หมู่ชนผู้เชื่อมั่นในความศรัทธา

²¹ บรรดาผู้ทำความชั่วคิดหรือว่าเราจะปฏิบัติต่อพวกเขาในลักษณะเดียวกับที่เราปฏิบัติกับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี พวกเขาจะเหมือนกันหรือในการมีชีวิตและในการตายของพวกเขา? ชั่วช้าเหลือเกินที่พวกเขาตัดสินเช่นนั้น ²² พระเจ้าทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อวัตถุประสงค์ที่แท้จริง ทั้งนี้เพื่อที่แต่ละชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่มันได้ชวนขายไว้ และพวกเขาจะไม่ได้รับความอธรรม

²³ (โอ นบี) เจ้าเคยพิจารณาคนที่ถือเอาอารมณ์ต่ำของเขาเป็นพระเจ้าของเขาบ้างไหม? ถึงแม้จะมีความรู้ พระเจ้าจะทรงปล่อยให้เขาหลงผิดและปิดหูของเขาและหัวใจของเขาและทรงทำให้มีสิ่งปิดบังดวงตาของ

เขา แล้วใครเล่าที่สามารถจะนำทางเขาหลังจากพระเจ้า(ได้ทอดทิ้งเขาแล้ว)? แล้วสุเจ้ายังไม่คิดกันอีกหรือ?

²⁴ พวกเขากล่าวว่า “ไม่มีชีวิตอื่นใดนอกไปจากชีวิตของเราในโลกนี้ เราจะตายและมีชีวิตอยู่ที่นี้และไม่มีสิ่งใดนอกไปจากเวลาที่ทำลายเรา” ความจริงแล้ว พวกเขาไม่มีความรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขาเพียงแค่เอาเอาเท่านั้นเอง” ²⁵ เมื่อศาสนอันชัดเจนของเราได้ถูกอ่านให้พวกเขา ฟัง ข้อโต้แย้งของพวกเขาก็มีแค่การกล่าวว่า “จงนำบรรพบุรุษของเรา กลับมาถ้าหากท่านพูดจริง” ²⁶ (โอ นบี)จงบอกพวกเขาเถิดว่า “พระเจ้าต่างหากที่ใช้ชีวิตพวกท่าน หลังจากนั้นก็ทรงทำให้พวกท่านตาย หลังจากนั้น พระองค์จะทรงรวบรวมพวกท่านในวันฟื้นคืนชีพที่จะมาถึงอย่างแน่นอน แต่คนส่วนใหญ่ไม่รู้”

²⁷ พระเจ้าเป็นเจ้าของอำนาจสูงสุดแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ในวันที่เวลาแห่งการฟื้นคืนชีพมาถึง บรรดาผู้บูชาความเท็จทั้งหลายจะขาดทุนอย่างย่อยยับ ²⁸ เจ้าจะได้เห็นทุกชนชาติอยู่ในสภาพนังคุกเข้าทุกชนชาติจะถูกเรียกมาดูบันทึกของพวกเขา (และจะมีเสียงกล่าวว่า) “วันนี้สุเจ้าจะได้รับการตอบแทนในสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้” ²⁹ บันทึกของเราจะบอกความจริงเกี่ยวกับสุเจ้า แท้จริง เราได้บันทึกการกระทำทั้งหมดของสุเจ้าไว้”

³⁰ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี พระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงรับพวกเขาไว้ในความเมตตาของพระองค์ นี่คือการสำเร็จอันชัดเจน ³¹ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น จะมีการบอกพวกเขาว่า “เมื่อศาสนาของเราถูกอ่านให้สุเจ้าฟัง สุเจ้าไม่ได้แสดงความโอหัง และมีได้ตั้งต้นทำชั่วต่อไปกระนั้นหรือ? ³² เมื่อได้มีการกล่าวว่า ‘สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นจริงและไม่มีข้อสงสัยใดๆเกี่ยวกับยามอวสาน’ สุเจ้ามิได้ตอบว่า ‘เราไม่รู้ว่ายามอวสานนั้นคืออะไร เราคิดว่ามันเป็นเพียงการเอาเอาเท่านั้นเอง และเราไม่มีความเชื่อในเรื่องนี้’ กระนั้นหรือ?”

³³ ดังนั้น ความชั่วที่พวกเขาได้ทำไว้จะเป็นที่ชัดเจนแก่พวกเขา การลงโทษที่พวกเขาเคยเยาะเย้ยจะห้อมล้อมพวกเขา ³⁴ พวกเขาจะถูกบอก ว่า “วันนี้เราจะลืมนูเจ้าเช่นเดียวกับที่นูเจ้าลืมการพบกันของวันนี้ ตอน นี้ ที่ฟานักของนูเจ้าคือนรกและจะไม่มีใครช่วยเหลือนูเจ้าได้” ³⁵ นั่นเป็น เพราะนูเจ้าถือเอาศาสนาของพระเจ้าเป็นเรื่องล้อเล่น และนูเจ้าถูกชีวิต แห่งโลกนี้ล่อลวง” ดังนั้น ในวันที่พวกเขาจะไม่ถูกนำออกจากนรกและ พวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก้ตัวอีก

³⁶ ดังนั้น การสรรเสริญทั้งหลายเป็นของพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่ง ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ³⁷ พระองค์ ทรงเป็นเจ้าของความยิ่งใหญ่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระองค์ เท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

46. สันทราย

อัล-อะฮุกอฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฮามิม

² คัมภีร์นี้ถูกส่งลงมาจากพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ³ เราได้ สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้นขึ้นมาด้วยเพื่อ จุดหมายที่เป็นธรรมและเพื่อระยะเวลาหนึ่งตามที่ได้ถูกกำหนดไว้ แต่ บรรดาผู้ปฏิเสธได้หันหลังไปจากความจริงที่พวกเขาได้ถูกตักเตือน

⁴ (โอ้ นบี) จงถามพวกเขาว่า “พวกท่านเคยคิดเกี่ยวกับสิ่งที่พวก ท่านวิงวอนแทนพระเจ้าง้างไหม? ไหนลองชี้ให้ฉันเห็นซิว่ามันได้สร้าง อะไรขึ้นมาบ้างในโลกนี้หรือว่ามันมีส่วนร่วมอะไรในการสร้างและการ ควบคุมชั้นฟ้าทั้งหลาย? จงนำเอาคัมภีร์ที่ถูกประทานมาก่อนหน้านี้หรือ

จงนำความรู้อะไรบางอย่างมาก็ได้ถ้าหากท่านพูดจริง” ⁵ และใครเล่าที่จะหลงยิ่งไปกว่าคนที่วิ่งวอนสิ่งอื่นนอกไปจากพระเจ้าโดยที่สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถตอบรับเขาจนกระทั่งถึงวันแห่งการฟื้นคืนชีพ? และพวกมันไม่รู้ด้วยซ้ำไปว่าพวกมันกำลังถูกวิ่งวอน ⁶ และเมื่อมนุษย์ทั้งหมดถูกรวมเข้าด้วยกัน พวกมันจะเป็นศัตรูกับบรรดาผู้วิ่งวอนพวกมันและจะปฏิเสธการสักการะบูชาของพวกเขา?

⁷ และเมื่อใดก็ตามที่ศาสน์อันชัดเจนของเราได้ถูกอ่านให้พวกเขาและสัจธรรมได้ถูกนำมายังพวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมจะกล่าวว่า “นี่เป็นมายากลชัดๆ” ⁸ พวกเขาต้องการที่จะกล่าวว่าศาสนทูตแต่งตั้งมันขึ้นมาใช่ไหม? (โอ้มุฮัมมัด) จงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากฉันแต่งตั้งมันขึ้นมาเอง พวกท่านก็ไม่สามารถทำอะไรที่จะช่วยเหลือฉันให้พ้นจากการลงโทษของพระเจ้าได้ พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกท่านกล่าวออกมา พระองค์นั้นเพียงพอแล้วที่จะเป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน และพระองค์เป็นผู้ทรงภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

⁹ จงบอกพวกเขาว่า “ฉันมิใช่ศาสนทูตคนแรกของพระเจ้า ฉันไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับฉันและกับพวกท่าน ฉันเพียงแค่ปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกเปิดเผยแก่ฉันเท่านั้น และฉันมิได้เป็นอะไรมากไปกว่าผู้ตักเตือน” ¹⁰ (โอ้นบี) จงถามพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านเคยคิดบ้างไหมว่าอะไรจะเกิดขึ้นถ้าหากกรอานมาจากพระเจ้าจริงและพวกท่านยังปฏิเสธอีก? อะไรจะเกิดขึ้นถ้าลูกหลานอิสราเอลคนหนึ่งได้มายืนยันความคล้ายกันของคัมภีร์นี้กับคัมภีร์ก่อนหน้านี้และเขาศรัทธามัน แต่พวกท่านโยโสโอหังเกินกว่าที่จะทำเช่นนั้น? พระเจ้าไม่ทรงชี้ทางแก่บรรดาผู้ทำความชั่วอย่างแน่นอน”

¹¹ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมได้กล่าวถึงบรรดาผู้ศรัทธาว่า “ถ้าหากในกรอานนี้มีสิ่งใดๆ พวกเขาไม่น่าจะศรัทธาก่อนหน้าเรา” เนื่องจากพวกเขาไม่ได้รับทางนำใดๆจากกรอาน ดังนั้น พวกเขาจะกล่าวว่า “นี่เป็นเรื่องโกหกเก่าๆมาตั้งแต่โบราณ”

¹² ก่อนหน้านี้อัมภีร์ของมูซาได้ถูกประทานมาเป็นทางนำและความจำเริญ และนี่คืออัมภีร์ที่ได้ถูกประทานมาเป็นภาษาอาหรับเพื่อยืนยันสิ่งที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ เพื่อดึงเตือนบรรดาผู้ทำผิด และเพื่อแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้กระทำความดี ¹³ แท้จริง บรรดาผู้กล่าวว่า “พระเจ้าเท่านั้นคือพระผู้อภิบาลของเรา” แล้วพวกเขาก็นียัตม์มั่นคง(บนหนทางนั้น) พวกเขาจะไม่มีสิ่งใดที่ต้องกลัวและพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ ¹⁴ พวกเขาเหล่านั้นจะได้เข้าสวรรค์ซึ่งพวกเขาจะพำนักอยู่ที่นั่นตลอดกาล เป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ในโลกนี้

¹⁵ เราได้กำชับมนุษย์ให้ปฏิบัติต่อพ่อแม่ของเขาด้วยดี แม่ของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความเหนื่อยยาก และได้คลอดเขาด้วยความเจ็บปวด และการอุ้มครรภ์และการหย่านมของเขากินเวลาสามสิบเดือนจนกระทั่งเมื่อเขาบรรลู่ถึงวัยหนุ่มและมีอายุสี่สิบปี เขาได้กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล โปรดช่วยฉันให้เป็นผู้ขอบคุณความโปรดปรานของพระองค์ที่ทรงประทานแก่ฉันและแก่พ่อแม่ของฉันและให้ฉันได้ทำความดีเพื่อเป็นที่พึงพอพระทัยของพระองค์ด้วยเถิด โปรดทำให้ลูกหลานของฉันเป็นคนดี ฉันขอภัยโทษต่อพระองค์และฉันเป็นหนึ่งในบรรดาผู้นอบน้อมยอมตนต่อพระองค์” ¹⁶ คนเหล่านี้คือคนที่เรารับการทำดีที่สุดจากพวกเขา และมองข้ามความผิดของพวกเขา พวกเขาจะได้อยู่ในหมู่ชาวสวรรค์ตามสัญญาอันแท้จริงที่ได้ทำไว้กับพวกเขา

¹⁷ แต่ผู้ที่กล่าวคำหยาบคายต่อพ่อแม่ของเขาว่า “เซอะ อะไรกันซี นี่พ่อแม่ขู่ว่าฉันจะถูกนำออกมาจากหลุมฝังศพหลังจากที่ตายไปแล้ว? ทั้งๆที่มีคนมากมายหลายนับล้านกลับไปก่อนหน้านี้ และไม่มีใครฟื้นขึ้นมาสักคน” พ่อแม่ของเขาได้ร้องขอความช่วยเหลือต่อพระเจ้าโดยกล่าวว่า “วิบัติแล้วเจ้า จงศรัทธาเถียวนี้ สัญญาของพระเจ้านั้นเป็นความจริง” แต่เขากล่าวว่า “นี่มิใช่อะไรนอกไปจากตำนานเก่าคร่ำครึ” ¹⁸ คนเหล่านี้คือผู้ที่การตัดสินลงโทษได้ถูกกำหนดไว้แล้ว พวกเขาจะได้เข้าไป

อยู่ร่วมกับหมู่ญินและมนุษย์ที่ล่องลับไปก่อนหน้าพวกเขา แท้จริงแล้วพวกเขาคือผู้ขาดทุน

¹⁹ ในแต่ละประเภทนี้จะมีลำดับชั้นของตัวเองตามที่พวกเขาได้กระทำไว้ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงตอบแทนพวกเขาอย่างครบถ้วนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้โดยที่พวกเขาจะไม่ได้ได้รับความอธรรมใดๆ ²⁰ ในวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำมารวมกันหน้าไฟนรก (พวกเขาจะถูกกล่าวว่า) “สุเจ้าได้ใช้ส่วนที่ดีๆของสุเจ้าไปหมดแล้วในชีวิตแห่งโลกนี้และสุเจ้าได้รับความสุขจากมันอย่างเต็มที่ วันนี้ สุเจ้าจะได้รับการลงโทษอย่างอภัยเป็นการตอบแทนอันเนื่องมาจากความมโหฬารของสุเจ้าในแผ่นดินโดยไม่มีสิทธิใดๆและเนื่องจากการที่สุเจ้าฝ่าฝืน”

²¹ จงบอกกล่าวถึงเรื่องพี่น้องคนหนึ่งของพวกเขา (นั่นคือฮูด) เมื่อเขาได้เตือนผู้คนของเขาที่สันทрай และมีผู้ดักเตือนหลายคนแล้วได้มาก่อนและหลังจากเขา โดยกล่าวว่า “พวกท่านจงอย่าเคารพสักการะสิ่งใดอื่นนอกไปจากพระเจ้า เพราะฉันกลัวแทนพวกท่านถึงการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่” ²² พวกเขากล่าวว่า “ท่านมาหาเราเพื่อจะให้เราหันห่างออกจากสิ่งที่เราเคารพสักการะกระนั้นหรือ? เอาละ ถ้าเช่นนั้น จงนำการลงโทษที่ท่านขู่ไว้มาซิ ถ้าหากท่านพูดจริง” ²³ เขากล่าวว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ว่ามันจะเกิดขึ้นเมื่อใด ฉันเพียงแต่บอกพวกท่านตามที่ฉันได้ถูกส่งมา แต่ฉันเห็นว่าพวกท่านเป็นหมู่ชนที่มั่งาย”

²⁴ ครั้นเมื่อพวกเขาเห็นเมฆดำเคลื่อนมายังหุบเขาของพวกเขา พวกเขาร้องอุทานว่า “นี่คือเมฆที่กำลังจะนำฝนมาให้เรา” (ฮูดกล่าวว่า) “เปล่าเลย แต่นี่เป็นสิ่งที่พวกท่านเร่งเร้าที่จะให้เกิดต่างหาก นี่คือลมพายุที่กำลังนำการลงโทษอันเจ็บปวดมา” ²⁵ มันจะทำลายทุกสิ่งตามคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของมัน” และในตอนเช้า ไม่มีอะไรหลงเหลือให้เห็นนอกไปจากสถานที่พักอันว่างเปล่าของพวกเขา นั่นแหละที่เราตอบแทนผู้ทำความชั่ว

²⁶ เราได้ให้พวกเขามีอำนาจที่เราไม่เคยให้สู่เจ้า(คนรุ่นหลัง)มาก่อน เราได้ให้ความสามารถในการไต่ขึ้นและการเห็นและหัวใจแก่พวกเขา แต่หูตาและหัวใจของพวกเขาก็ไม่มีประโยชน์อะไรแก่พวกเขา เพราะพวกเขาปฏิเสธศาสน์ที่พระเจ้าประทานมา และสิ่งที่พวกเขาหัวเราะเยาะนั้นได้ล้อมรอบพวกเขาไว้ ²⁷ เราได้ทำลายเมืองอื่น(ที่เคยรุ่งเรือง)รอบ ๆ สู่เจ้าไปแล้ว เราได้ส่งสัญญาณต่าง ๆ ของเราไปยังพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่าในลักษณะต่าง ๆ เพื่อที่พวกเขาจะได้กลับมา(ยังแนวทางที่ถูกต้อง) ²⁸ แล้วทำไมสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขายึดถือเป็นที่เคารพสักการะแทนพระเจ้าเพื่อนำพวกเขาให้เข้าใกล้พระองค์จึงไม่ช่วยพวกเขาละ? ไม่เลย สิ่งเหล่านั้นได้หายไปจากพวกเขา และนี่คือจุดจบของการกล่าวเท็จที่พวกเขาสร้างขึ้น

²⁹ จงนึกถึงเหตุการณ์เมื่อเราได้ส่งญินกลุ่มหนึ่งมายังเจ้าเพื่อที่พวกเขาจะได้ฟังกุรอาน เมื่อพวกมันมาฟังสิ่งที่เจ้ากำลังอ่าน พวกมันได้กล่าวว่า “พวกเจ้าจงนิ่งฟัง” เมื่อการอ่านสิ้นสุดลง พวกมันได้กลับไปหาพวกของมันเพื่อทำหน้าที่ตักเตือน ³⁰ พวกมันกล่าวว่า “หมู่ชนของเราเอ๋ย เราเพิ่งได้ฟังคัมภีร์ที่ถูกส่งมาจากมุซา มันยืนยันสิ่งที่ได้ถูกส่งมาก่อนหน้านี้และมันนำทางไปสู่สัจธรรมและแนวทางที่เที่ยงตรง ³¹ หมู่ชนของเราเอ๋ย จงตอบรับการเชิญชวนของผู้เรียกร้องไปสู่พระเจ้าเถิดและจงศรัทธาต่อเขา พระเจ้าจะทรงอภัยโทษความผิดให้พวกเจ้าและจะทรงให้พวกเจ้ารอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด ³² แต่ผู้ใดที่ไม่ตอบรับการเรียกร้องไปสู่พระเจ้าจะไม่มีอำนาจใด ๆ ในแผ่นดินช่วยให้เขารอดพ้นไปจากพระองค์ และจะไม่มีผู้คุ้มครองใด ๆ ที่จะช่วยเขาให้พ้นไปจากพระองค์ได้ คนเหล่านี้แหละคือผู้อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง”

³³ พวกเขาไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและมีทรงเห็นดเหนือต่อการสร้างสิ่งเหล่านั้นมีอำนาจทำให้คนตายฟื้นคืนชีพขึ้นมา ทำไมจะไม่เล่า แน่นอน พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ³⁴ ในวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมถูกรวบรวมเข้าด้วยกันต่อหน้าไฟ

นรานั้น พวกเขาจะถูกถามว่า “นี่มิใช่ความจริงกระนั้นหรือ?” พวกเขาจะกล่าวว่า “ใช่แล้ว ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลของเรา(ว่านี่คือความจริง)” พระเจ้าจะทรงกล่าวว่า “ดังนั้น จงลืมนรการลงโทษจากผลที่ผู้เจ้าปฏิเสธ”

³⁵ ดังนั้น จงอดทน (โอ นบี) เช่นเดียวกับบรรดาศาสนทูตผู้ยึดมั่นและไม่ต้องไปรื้อร่อนเกี่ยวกับคนพวกนี้ ในวันที่พวกเขาเห็นสิ่งที่ได้ถูกสัญญาไว้ มันจะปรากฏแก่พวกเขาเหมือนกับว่าพวกเขาไม่ได้อยู่ในโลกนี้เกินกว่าหนึ่งชั่วโมงของวันหนึ่ง (ความรับผิดชอบของเจ้าก็คือ)จงนำสาส์นไปบอก ดังนั้น จะมีใครนอกไปจากผู้ไม่เชื่อฟังที่จะถูกทำลาย

47. มุฮัมมัด

มุฮัมมัด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ พระเจ้าจะทรงทำให้การงานที่ดีของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของพระเจ้าไร้ผล ² สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีและเชื่อในสิ่งที่ถูกประทานมาแก่มุฮัมมัด - และมันเป็นศัทธิธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา - พระเจ้าจะทรงลบล้างความชั่วของพวกเขาให้หมดไปจากพวกเขา และจะทำให้สภาพของพวกเขาดีขึ้น ³ นั้นเพราะว่าบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ปฏิบัติตามความเท็จและบรรดาผู้ศรัทธาได้ปฏิบัติตามศัทธิธรรมจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา เช่นนั้นแหละที่พระเจ้าทรงเปรียบเทียบให้มนุษย์ได้รู้ถึงสถานภาพที่แท้จริงของพวกเขา

⁴ ดังนั้น เมื่อสุเจ้าพบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในสนามรบ จงฟันพวกเขาที่คอ* และเมื่อพวกเขาพ่ายแพ้แล้ว จงทำให้พวกเขาเป็นเชลย หลัง

* ดูหน้า 14 – 17 ของบทนำ

จากนั้น จงปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยดีโดยการปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระ หรือให้พวกเขาค่าไถ่ตัวเองก็ได้จนกระทั่งสงครามสิ้นสุด นั่นเป็นสิ่งที่สุเจ้าควรทำ หากพระเจ้าทรงประสงค์ พระองค์จะทรงจัดการกับพวกเขาเอง แต่วัตถุประสงค์ของพระองค์ก็เพื่อที่จะทรงทดสอบสุเจ้าบางคนด้วยคนอีกกลุ่มหนึ่ง ส่วนบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าในหนทางของพระเจ้า พระองค์จะไม่ทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล ⁵ พระองค์จะทรงนำทางพวกเขา และจะทำให้สภาพของพวกเขาดีขึ้น ⁶ และจะทรงรับพวกเขาเข้าสู่สวรรค์ที่พระองค์ได้ทรงทำให้พวกเขาบริสุทธิ์แล้ว

⁷ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา ถ้าหากสุเจ้าช่วยเหลือพระเจ้า พระองค์จะทรงช่วยท่าน และจะทำให้เท้าของสุเจ้ามั่นคง ⁸ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับความพินาศ และพระเจ้าได้ทรงทำให้การงานของพวกเขาไม่เหลืออะไร ⁹ ทั้งนี้เพราะพวกเขาไม่ยอมรับสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงประทานมา ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล ¹⁰ พวกเขามีได้เดินทางไปในแผ่นดินแล้วดูว่าจุดจบของบรรดาผู้คนก่อนหน้าพวกเขาเป็นอย่างไรกระนั้นหรือ? พระเจ้าได้ทรงทำลายพวกเขา และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะพบจุดจบอย่างนั้นเช่นกัน ¹¹ นั่นเพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงค้ำครองและผู้ทรงช่วยเหลือบรรดาผู้ศรัทธา และแน่นอน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่มีผู้ค้ำครอง

¹² พระเจ้าจะทรงรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีเข้าสู่สวรรค์ที่ใดนั้นมิล่านำหลายสายไหลผ่าน ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น พวกเขาจะได้รับความสุขชั่วคราวแห่งโลกนี้และกินเยี่ยงปศุสัตว์ แต่ที่พำนักสุดท้ายของพวกเขาคือนรก ¹³ (โอ้ นบี) ก็เมืองแล้วที่เราได้ทำลายไปทั้งๆ ที่เมืองเหล่านั้นมีอำนาจเข้มแข็งกว่าเมืองของเจ้าที่ขับไล่ส่งเจ้า และไม่มีผู้ใดช่วยเหลือมันได้

¹⁴ ดังนั้น คนที่อยู่บนทางนำอันชัดเจนจากพระเจ้าของเขาจะเหมือนกับบรรดาผู้ที่การงานอันชั่วร้ายของพวกเขาได้ถูกทำให้เป็นที่ดูดีแก่พวก

เขาและผู้ที่กำลังทำตามอารมณ์ต่ำของพวกเขากระนั้นหรือ? ¹⁵ สวรรค์ที่ได้ถูกสัญญาไว้แก่ผู้ยำเกรงพระเจ้านั้นจะมีแม่น้ำที่น้ำใสบริสุทธิ์ตลอดกาล มีธารน้ำนมที่รสชาติไม่เปลี่ยนแปลง มีธารน้ำจืดที่อันโอชะแก่ผู้ดื่มและธารน้ำผึ้งที่สะอาดบริสุทธิ์ และในนั้นจะมีผลไม้ทุกชนิดสำหรับพวกเขาและการอภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา บรรดาผู้ที่ได้รับความสุขเช่นนั้นจะเหมือนกับบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในนรกตลอดกาลและผู้ที่จะได้ดื่มน้ำเดือดที่บาดล่ำไส้ของพวกเขากระนั้นหรือ ?

¹⁶ มีบางคนที่ยังเจ้าพุด แต่เมื่อพวกเขาออกไปจากเจ้า พวกเขาก็ถามบรรดาผู้มีความรู้(ในคัมภีร์)ว่า “เมื่อก็เขาพุดอะไร?” คนเหล่านั้นคือผู้ที่พระเจ้าทรงปิดผนึกบนหัวใจของพวกเขาและผู้ปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขา ¹⁷ ส่วนบรรดาผู้ปฏิบัติตามทางนำนั้น พระเจ้าจะทรงเพิ่มพูนแนวทางที่ถูกต้องแก่พวกเขาและจะทรงแสดงให้เห็นถึงหนทางไปสู่ความยำเกรง

¹⁸ ตอนนี พวกเขากำลังคอยยามอวสานให้เกิดขึ้นกับพวกเขาอย่างฉับพลันกระนั้นหรือ? ความจริง สัญญาณของมันมาแล้ว แต่การดักเตือนพวกเขาจะมีประโยชน์อะไรต่อพวกเขา เมื่อมันเกิดขึ้นกับพวกเขาแล้ว? ¹⁹ ดังนั้น จงรู้ไว้เถิดว่าไม่มีสิ่งใดที่ควรคู่แก่การเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า และจงขออภัยโทษสำหรับความผิดของเจ้าและสำหรับชายและหญิงผู้ศรัทธาด้วย เพราะพระเจ้าทรงรู้ถึงความเคลื่อนไหวของสุเจ้าและสถานที่พักของสุเจ้า

²⁰ บรรดาผู้ศรัทธาได้ถามว่า “ทำไมถึงไม่มีสักบทหนึ่ง(เกี่ยวกับการต่อสู้ถูกส่งมา?” แต่เมื่อมีบทที่พุดถึงการต่อสู้อย่างชัดเจนถูกส่งมา เจ้าก็จะเห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจของเขาเป็นโรคมองไปยังเจ้า(นบี)เหมือนกับผู้ที่กำลังใกล้จะตาย หายนะทั้งนั้นคนพวกนี้ ²¹ การเชื่อฟังและคำพุดที่ดีในตอนที่มีการตัดสินนั้นเป็นสิ่งที่ดีกว่าสำหรับพวกเขาถ้าพวกเขาปฏิบัติต่อพระเจ้าอย่างจริงใจ ²² ดังนั้น ถ้าหากสุเจ้าหันหลังให้ สุเจ้าก็จะแพร่ความ

เสียหายในแผ่นดินและตัดความสัมพันธ์ทางเครือญาติของสุเจ้าอีก?

²³ เหล่านี้คือบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงสาปแช่งและทำให้พวกเขาหุนหวนและตาบอด

²⁴ ดังนั้น พวกเขาจะไม่มีใครตรวจถึงกูรออันกระนั้นหรือ? หรือว่าบนหัวใจของพวกเขา มีกุญแจหลายดอกกลั่นอยู่? ²⁵ บรรดาผู้ที่หันหลังเป็น ผู้ปฏิเสธ (ศาสน์นี้) หลังจากที่ยังได้นำมาแสดงแก่พวกเขาแล้ว ชะตาอันใดทำให้ความพึงพอใจของพวกเขาเป็นที่ดูดีและทำให้พวกเขา หวังลมๆแล้งๆ ²⁶ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมพวกเขาถึงได้พูดกับบรรดา ผู้เกลียดชังสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงประทานมาว่า “เราจะเชื่อฟังพวกท่านในบางเรื่อง” แต่พระเจ้าทรงรู้ดีถึงความลับของพวกเขาด้วยเช่นกัน ²⁷ ดังนั้น จะเป็นเช่นใดเล่าเมื่อทศวรรค์มาเอาวิญญาณของพวกเขาไปโดยดีที่ใบหน้าของพวกเขาและหลังของพวกเขา?” ²⁸ นั่นเพราะว่าพวกเขา ปฏิบัติตามแนวทางที่ทำให้พระเจ้าทรงกริ้ว และรังเกียจที่จะปฏิบัติตามแนวทางแห่งความโปรดปรานของพระองค์ ดังนั้น พระองค์จึงทรงทำให้ การงานของพวกเขาทั้งหมดไร้ผล

²⁹ บรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาเป็นโรคคิดหรือว่าพระเจ้าจะไม่นำเอา สิ่งสกปรกแห่งหัวใจของพวกเขาไปเปิดเผย ? ³⁰ ถ้าหากเราประสงค์ เราสามารถทำให้เจ้าเห็นพวกเขาได้อย่างชัดเจนและเจ้าจะได้รู้จักพวกเขา จากใบหน้าของพวกเขา และแน่นอน เจ้าจะรู้จักพวกเขาจากลักษณะคำพูดของพวกเขา พระเจ้าทรงรู้ดีถึงการงานทุกอย่างของเจ้า

³¹ แน่نون เราจะทดสอบสุเจ้าจนกระทั่งเราพบว่าในหมู่สุเจ้านั้นใคร ที่กำลังต่อสู้อย่างเต็มที่และอดทนอย่างสุดกำลังและจะทดสอบมันที่ (ความกล้าหาญ) ของสุเจ้า ³² บรรดาผู้ปฏิเสธสวรรค์และขัดขวางผู้อื่น จากหนทางของพระเจ้าและถกเถียงกับศาสนทูตผู้หนึ่งหลังจากที่แนวทางที่ถูกต้องได้เป็นที่ชัดเจนแก่พวกเขาแล้วนั้น ไม่อาจที่จะทำอันตรายใดๆต่อ พระเจ้าได้เลย พระเจ้าจะทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล

³³ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงเชื่อฟังพระเจ้าและจงเชื่อฟังศาสนทูตผู้นี้ และจงอย่าปล่อยให้การงานของสุเจ้าสูญเปล่า ³⁴ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของพระเจ้าและตายลงในสภาพที่ยังเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้น พระเจ้าจะไม่มีวันอภัยโทษให้แก่พวกเขา ³⁵ ดังนั้น สุเจ้าจงอย่าท้อแท้และจงอย่าร้องขอสันติภาพเมื่อสุเจ้าเหนือกว่าพวกเขา พระเจ้าทรงอยู่กับสุเจ้าและจะไม่ปล่อยให้การงานของสุเจ้าสูญเปล่า

³⁶ ชีวิตแห่งโลกนี้เป็นแค่เพียงการละเล่นและการสนุกสนานเท่านั้น ถ้าหากสุเจ้าศรัทธาและยำเกรง พระเจ้าจะทรงตอบแทนรางวัลแก่สุเจ้า และพระองค์จะไม่ทรงขอทรัพย์สินของสุเจ้า ³⁷ ถ้าหากพระองค์จะทรงขอทรัพย์สินของสุเจ้าและเรียกร้อมันทั้งหมด สุเจ้าก็จะซีเหี้ยม และนี่จะทำให้สิ่งไม่เที่ยงามของสุเจ้าปรากฏออกมา ³⁸ ฟังรู้ไว้เถิดว่า สุเจ้าเป็นผู้ที่ถูกเรียกร้อมให้ใช้จ่ายในหนทางของพระเจ้า แต่กระนั้น สุเจ้าบางคนยังคงตระหนี่ ดังนั้น ใครก็ตามที่ตระหนี่ เขาก็ตระหนี่ต่อตัวของเขาเอง พระเจ้าทรงมีเหลือเฟือเพื่อ สุเจ้าต่างหากที่ขัดสน(ต้องการพระองค์) ถ้าหากสุเจ้าหันหลังให้ พระเจ้าจะทรงเอาหมู่ชนอื่นมาแทนสุเจ้า และพวกเขาจะไม่เป็นเช่นสุเจ้า

48. ชัยชนะ

อัล-ฟัตฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ (โอ้ นบี) แท้จริง เราได้ประทานชัยชนะอันชัดแจ้งแก่เจ้าแล้ว ² เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงอภัยโทษความผิดก่อนหน้านี้และความผิดหลังจากนี้แก่เจ้า และจะได้ทำให้ความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อเจ้าครบถ้วน

สมบูรณ์ และชี้ทางอันเที่ยงตรงให้แก่เจ้า ³ และเพื่อที่พระเจ้าจะทรงประทานความช่วยเหลืออันยิ่งใหญ่แก่เจ้า

⁴ พระองค์คือผู้ทรงประทานความสงบลงไปในหัวใจของบรรดาผู้ศรัทธา เพื่อที่พวกเขาจะได้มีความศรัทธาเพิ่มพูนยิ่งขึ้นไปอีก ไพร่พลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ⁵ และเพื่อที่พระองค์จะได้รับชายผู้ศรัทธาและหญิงผู้ศรัทธาเข้าสู่สวนสวรรค์ซึ่งไฉนนั้นมีลำนํ้าหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะพำนักรออยู่ที่นั่นตลอดไปและพระองค์จะทรงลบล้างความชั่วต่างๆ ของพวกเขาให้หมดไป แท้จริงแล้ว นี่คือการสำเร็จอันยิ่งใหญ่ที่สุดในทัศนะของพระเจ้า ⁶ และเพื่อที่พระองค์จะทรงลงโทษชายและหญิงผู้ตลบตะแลง และชายและหญิงผู้บูชาทะวาทูปที่คิดชั่วร้ายกับพระเจ้า และความชั่วร้ายนั้นเองที่จะกลับมายังพวกเขา เพราะพระเจ้าทรงกริ้วพวกเขาและพระองค์ทรงสาปแช่งพวกเขาและได้ทรงเตรียมนรกซึ่งเป็นที่พักอันชั่วร้ายไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ⁷ และไพร่พลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁸ (โอ้ นบี) เราได้ส่งเจ้ามาในฐานะพยานคนหนึ่ง และในฐานะผู้แจ้งข่าวดีและผู้เตือนคนหนึ่ง ⁹ เพื่อที่สุเจ้าทั้งหลาย (มนุษย์เอ๋ย) จะได้ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และจะได้ช่วยเหลือเขา(นั่นคือศาสนทูต) และให้เกียรติเขาและสดุดีพระเจ้าทั้งในยามเช้าและยามเย็น ¹⁰ (โอ้ นบี) บรรดาผู้สาบานว่าจะจงรักภักดีต่อเจ้านั้น แท้จริงแล้วก็เหมือนกับการให้คำสาบานว่าจะจงรักภักดีต่อพระเจ้า พระหัตถ์ของพระเจ้านั้นเหนือกว่ามือของพวกเขา ตอนนี ใครก็ตามที่ทำลายคำสาบานนี้ก็เท่ากับเขาได้ทำลายตัวเอง และใครที่ทำตามสัญญาที่เขาทำไว้กับพระเจ้า พระองค์จะทรงประทานรางวัลอันยิ่งใหญ่แก่เขา

¹¹ (โอ้ นบี) พวกอาหรับทะเลทรายที่อยู่ข้างหลังจะพูดกับเจ้าอย่างแน่อนว่า “ทรัพย์สินของเราและครอบครัวของเราทำให้เรายุ่งวุ่นวาย ดัง

นั้น โปรดขอยกยให้แก่เราด้วย” พวกเขากล่าวด้วยลึนในสิ่งที่ไม่ได้มีอยู่ในหัวใจของพวกเขาเลย จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “ถ้าหากเป็นเช่นนั้นแล้ว ใครเล่าที่มีอำนาจ(แทรกแซง)แทนพวกท่านหากพระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำให้พวกท่านได้รับความทุกข์หรือทรงอำนวยประโยชน์แก่พวกท่าน? พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่พวกท่านกระทำอยู่ทุกอย่าง” ¹² เปล่าเลย สู้เจ้าคิดว่าศาสนทูตและบรรดาผู้ศรัทธาจะไม่กลับมายังครอบครัวของพวกเขาอีกและความคิดเพื่อผืนนี้ได้ทำให้หัวใจของสู้เจ้าเบิกบาน สู้เจ้าคิดชั่วร้าย ดังนั้น สู้เจ้าจะประสบความหายนะ ¹³ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ไม่ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ เราได้เตรียมไฟนรกที่โชติช่วงไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ¹⁴ อำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระเจ้า พระองค์จะทรงให้อภัยโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และจะทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹⁵ เมื่อสู้เจ้า(บรรดาผู้ศรัทธา)ออกไปเพื่อรวบรวมทรัพย์สินเลย บรรดาผู้ที่อยู่ข้างหลังจะกล่าวแก่สู้เจ้าว่า “ขอให้เราไปกับพวกท่านด้วย” พวกเขาต้องการจะเปลี่ยนแปลงประกาศิตของพระเจ้า จึงบอกพวกเขาว่า “พวกท่านจะมากับเราไม่ได้ พระเจ้าได้ทรงประกาศสิ่งนี้ไว้ก่อนแล้ว” ดังนั้นพวกเขาจะกล่าวว่า “พวกท่านอิฉาเราะลี” แต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลยนอกจากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

¹⁶ จึงบอกพวกอาหรับทะเลทรายที่อยู่ข้างหลังว่า “ไม่ช้า พวกท่านจะถูกเรียกไปต่อสู้หมู่ชนที่เข้มแข็ง พวกท่านจะต้องต่อสู้พวกเขาเว้นเสียแต่ว่าพวกเขายอมจำนน ดังนั้น ถ้าหากพวกท่านทำตามคำบัญชา พระเจ้าจะทรงตอบแทนรางวัลที่ดีแก่พวกท่าน และถ้าหากพวกท่านหันหลังให้ดังที่พวกท่านได้ทำมาก่อนหน้านี้ พระเจ้าจะทรงลงโทษพวกท่านด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด ¹⁷ ส่วนคนตาบอด คนพิการและคนป่วยจะไม่ถูกตำหนิ” พระเจ้าจะรับใครก็ตามที่เชื่อฟังพระองค์และศาสนทูตของ

พระองค์ เข้าสู่สวรรค์ซึ่งไต้หวันมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน แต่ผู้ใดหันหลังพระองค์จะทรงลงโทษเขาด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด

¹⁸ พระเจ้าทรงโปรดปรานบรรดาผู้ศรัทธาเมื่อพวกเขาให้สัตย์ปฏิญาณแก่เจ้า(นบี)ไต่ต้นไม้ พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของพวกเขา ดังนั้น พระองค์ได้ทรงประทานความสงบลงมายังพวกเขา และทรงตอบแทนพวกเขาด้วยชัยชนะอันใกล้ ¹⁹ และสิ่งอื่นๆอีกมากมายในอนาคต พระเจ้าเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ ²⁰ พระเจ้าได้ทรงสัญญากับผู้เชื่อถึงสิ่งที่ผู้เชื่อจะได้รับมากมายในอนาคต และพระองค์ได้ประทานสิ่งเหล่านี้แก่ผู้เชื่อแล้วแล้ว และพระองค์ทรงยับยั้งมือของผู้คนไว้จากการทำร้ายผู้เชื่อ ทั้งนี้เพื่อที่มันจะได้เป็นสัญญาณหนึ่งแก่บรรดาผู้ศรัทธา และเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงนำผู้เชื่อไปสู่หนทางอันเที่ยงตรง ²¹ นอกจากนี้แล้ว ยังมีสิ่งอื่นๆอีกมากมายที่อยู่เหนือความคาดหมายของผู้เชื่อซึ่งพระเจ้าได้ทรงล่อมมันไว้หมดแล้ว(สำหรับผู้เชื่อ) เพราะพระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง

²² ถ้าหากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมต่อผู้เชื่อ แน่นอน พวกเขาจะหันหลังกลับและพวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ ²³ นั่นเป็นกฎของพระเจ้าในอดีต และผู้เชื่อจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงในกฎของพระเจ้า ²⁴ พระองค์ต่างหากที่ทรงยับยั้งมือของพวกเขาจากผู้เชื่อและมือของผู้เชื่อจากพวกเขาในหุบเขาแห่งมกกะฮฺหลังจากที่พระองค์ได้ทรงประทานชัยชนะแก่ผู้เชื่อเหนือพวกเขา พระเจ้าทรงดูทุกอย่างที่ผู้เชื่อกระทำ

²⁵ พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาและขัดขวางผู้เชื่อจากมัสญิดอัล-ฮะรอมและขวางกั้นสัตว์ที่จะถูกเชือดพลีให้ไปถึงสถานที่ที่มันจะถูกเชือดพลี หากไม่มีชายและหญิงผู้ศรัทธาบางคน(ในมกกะฮฺ)ที่ผู้เชื่ออาจจะเหยียบย่ำทำลายพวกเขาโดยไม่รู้และจะทำให้เป็นความผิดแล้ว (พระเจ้าจะทรงบัญชาผู้เชื่อให้ต่อสู้ทั้งๆที่มีคนเหล่านั้นอยู่ แต่พระองค์ได้ทรงหยุดยั้งไว้) ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้ทรงรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไว้ในความ

เมตตาของพระองค์ ถ้าหากบรรดาผู้ศรัทธาถูกแยกออกมา(จากผู้คนชาว มักกะฮฺ)อย่างชัดเจน เราจะลงโทษบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกเขา อย่างเจ็บปวด

²⁶ เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ทำให้มันเป็นเรื่องศักดิ์ศรี(ในหัวใจของพวกเขາ) – ความยึดติดในยุคแห่งความโง่เขลา – พระเจ้าจึงได้ทรงประทานความสงบลงมายังศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธา และทรงให้พวกเขายึดมั่นในหลักการแห่งความยำเกรง เพราะพวกเขาคู่ควรและเหมาะสมที่สุดกับสิ่งนี้ พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

²⁷ แท้จริง พระเจ้าได้ทรงทำให้สิ่งที่ศาสนทูตของพระองค์เห็นความจริงทุกอย่างในความฝันซึ่ง พระองค์ทรงกล่าวว่า “แน่นอน สุเจ้าจะได้เข้ามัสญิด อัล-ฮะรอหมถ้าหากพระเจ้าทรงประสงค์ ด้วยความปลอดภัยและปราศจากความกลัว โดยสุเจ้าจะโกนศีรษะและตัดผมสั้น” พระเจ้าทรงรู้ในสิ่งที่สุเจ้าไม่รู้ ดังนั้น พระองค์จึงได้ทรงประทานชัยชนะอันใกล้นี้แก่สุเจ้าก่อน

²⁸ พระเจ้าคือผู้ทรงส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมกับทางนำและศาสนาแห่งศรัทธาเพื่อที่พระองค์จะทรงทำให้มันสูงเด่นเหนือกว่าศาสนาทั้งหมด พระเจ้านั้นทรงเพียงพอแล้วที่จะเป็นพยานในเรื่องนี้

²⁹ มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของพระเจ้า และบรรดาผู้ที่อยู่กับเขานั้นเข้มแข็งไม่ระย่อต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและเมตตาปรานีในหมู่พวกเขากันเอง สุเจ้าเห็นพวกเขาโค้งและก้มกราบและแสวงหาความโปรดปรานและความพึงใจจากพระองค์ บนใบหน้าของพวกเขามีร่องรอยแห่งการกราบซึ่งทำให้พวกเขาแตกต่างไปจากผู้อื่น ในเตารอตและในอินญิลกล่าวไว้ว่าพวกเขาเปรียบเหมือนเมล็ดพืชที่แทงต้นอ่อนของมันออกมา หลังจากนั้นก็ทำให้มันแข็งแรงและเติบโตและยืนอยู่ได้บนลำต้นของมันเอง ซึ่งทำให้ผู้หว่านเกิดความยินดีและมันทำให้ผู้ไม่ศรัทธาริษยาเขา พระเจ้า

ได้ทรงสัญญาบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีว่าพวกเขาจะได้รับการให้อภัยและรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่

49. ที่พักอาศัย

อัล-ฮุญรอต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าล้าหน้าพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ จงเกรงกลัวพระเจ้า แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงไถ่ยิน ผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

² โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่ายกเสียงของสุเจ้าเหนือเสียงของนบี และจงอย่าพูดกับเขาด้วยเสียงดังเหมือนกับที่สุเจ้าพูดกันเอง ด้วยเกรงว่าการงานทั้งหลายของสุเจ้าจะสูญเปล่าโดยที่สุเจ้าไม่รู้ ³ บรรดาผู้ลดเสียงของตัวเองต่ำลงเมื่ออยู่กับศาสนทูตของพระเจ้านั้นความจริงแล้วคือคนที่พระเจ้าได้ทรงทำให้หัวใจของพวกเขาเกิดความยำเกรง สำหรับพวกเขาเหล่านี้คือการให้อภัยและรางวัลอันยิ่งใหญ่ ⁴ บรรดาผู้ส่งเสียงเรียกเจ้าจากภายนอกห้องพักนั้น ส่วนใหญ่แล้วพวกเขาไม่ใช่สติปัญญา

⁵ ถ้าหากพวกเขาเพียงแต่อดทนไว้จนกว่าสุเจ้าจะออกมาหาพวกเขา มันจะเป็นการดีกว่าสำหรับพวกเขา แต่พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁶ โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ถ้าหากคนชั่วนำข่าวอะไรมาบอกแก่สุเจ้า สุเจ้าจงสอบสวนให้ชัดเจนเพราะเกรงว่าสุเจ้าจะสร้างความเสียหายให้แก่คนอื่นโดยไม่รู้ตัวและหลังจากนั้นจะเสียใจในสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไป ⁷ และจงรู้ไว้ด้วยว่าศาสนทูตของพระเจ้านั้นอยู่ท่ามกลางสุเจ้า ถ้าหากเขาจะเชื่อฟังสุเจ้าแทบทุกเรื่องแล้ว สุเจ้าจะได้รับความยุ่งยากลำบากอย่างแน่นอน แต่พระเจ้าได้ทรงทำให้ความศรัทธาเป็นที่รักของสุเจ้าและทรงทำให้มันดู

เป็นสิ่งสวยงามในหัวใจของสุเจ้า และทรงทำให้การปฏิเสฐัจธรรม การทำชั่วและการฝ่าฝืนเป็นที่น่ารังเกียจแก่สุเจ้า คนเหล่านั้นคือผู้ที่ได้รับทางนำที่ถูกต้อง⁸ โดยความโปรดปรานจากพระเจ้า และพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

⁹ ถ้าผู้ศรัทธาสองฝ่ายต่อสู้กันเอง สุเจ้าจงหาทางปรองดองระหว่างคนทั้งสองฝ่าย หลังจากนั้น ถ้าหากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดละเมิดอีกฝ่ายหนึ่ง จงต่อสู้ฝ่ายที่ละเมิดนั้น จนกว่าฝ่ายนั้นจะกลับไปสู่พระบัญชาของพระเจ้า ดังนั้น ถ้าหากฝ่ายนั้นกลับมาแล้ว สุเจ้าจงสร้างความสงบขึ้นระหว่างทั้งสองฝ่ายด้วยความเท่าเทียมและยุติธรรม แท้จริง พระเจ้าทรงรักผู้มีความยุติธรรม¹⁰ แน่نون บรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน ดังนั้น จงสร้างความสัมพันธ์ขึ้นในระหว่างพี่น้องของสุเจ้า และจงเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้รับความเมตตา

¹¹ โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย อย่าให้พวกผู้ชายบางคนเยาะเย้ยพวกผู้ชายบางคน บางทีคนกลุ่มนั้นอาจจะดีกว่าพวกเขาก็ได้ และอย่าให้ผู้หญิงบางคนหัวเราะเยาะผู้หญิงอีกกลุ่มหนึ่ง เพราะบางทีคนกลุ่มนั้นอาจจะดีกว่าพวกเธอก็ได้ จงอย่าเหินแสมกันในหมู่สุเจ้า และจงอย่าเรียกกันด้วยฉายานาม(ที่ดูถูก) มันไม่ดีเลยที่จะถูกเรียกด้วยชื่อที่เลวทรามหลังจากที่ได้มีความศรัทธาแล้ว ใครที่ยังไม่สำนึกผิด พวกเขาก็เป็นผู้ทำชั่ว

¹² โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงหลีกเลี่ยงจากความระแวงสงสัยส่วนใหญ่ เพราะความระแวงสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป จงอย่าสอดแนมและจงอย่าินหาว่าร้ายซึ่งกันและกัน มีใครบ้างในหมู่สุเจ้าที่ชอบกินเนื้อพี่น้องของเขาที่ตายไปแล้ว? ไม่เลย สุเจ้าเองก็ยิ่งรังเกียจ ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงยอมรับการขออภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹³ โอ้ มนุษย์ทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างสุเจ้ามาจากผู้ชายคนหนึ่ง และผู้หญิงคนหนึ่ง และหลังจากนั้นเราได้แบ่งสุเจ้าออกเป็นชาติชนชาติ และเป็นเผ่าเผ่าเพื่อที่สุเจ้าทั้งหลายจะได้รู้จักกัน ผู้มีเกียรติที่สุดในทัศนะของ

พระเจ้าคือผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้ามากที่สุดใ้หม่มผู้เจ้า แน่นอน พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างถึถ้วน

¹⁴ พวกอาหรับทะเลทรายกล่าวว่า “เราศรัทธาแล้ว” จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “พวกท่านยังไม่ได้ศรัทธา แต่จงกล่าวว่า ‘เรายอมจำนน’ เพราะความศรัทธายังไม่ได้เข้าไปในหัวใจของพวกท่าน ถ้าหากพวกท่านเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พระองค์จะไม่ทำให้การตอบแทนใดๆ จากการงานของพวกท่านน้อยลงแต่ประการใด แน่นอน พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” ¹⁵ ความจริงแล้ว ผู้ศรัทธาที่แท้จริงคือบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ หลังจากนั้นแล้ว พวกเขาไม่มีความสงสัยใดๆ และพวกเขาดีนร้อนต่อสู้อย่างถึงที่สุดใ้หนทางของพระเจ้าด้วยทรัพย์สินของพวกเขาศีวิตของพวกเขาศาเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีวาจาจริง

¹⁶ จงกล่าวแก่พวกเขา(ผู้อ้างตัวว่าศรัทธา) ว่า “พวกท่านกำลังจะสอนพระเจ้าให้รู้ถึงเรื่องศาสนาของพวกท่านกระนั้นหรือทั้งๆ ที่พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง”

¹⁷ พวกเขากล่าวว่าพวกเขาได้ทำดีแก่เจ้าแล้วที่พวกเขามาเป็นมุสลิม จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “อย่าได้คิดเอาอิสลามของพวกท่านมาเป็นบุญคุณแก่ฉัั้นเลย พระเจ้าต่างหากผู้ทรงโปรดปรานพวกท่านโดยนำพวกท่านมาสู่ความศรัทธาที่ถูกต้อง (ยอมรับสิ่งนี้ซะ) ถ้าหากพวกท่านพูดจริง”

¹⁸ พระเจ้าทรงรอบรู้ถึงสิ่งเร้นลับทุกอย่างทั้งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระองค์ทรงเห็นทุกสิ่งใ้สุเจ้ากระทำ”

50. ก๊อฟ

ก๊อฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ก๊อฟ

ขอสาบานด้วยกรอานอันทรงเกียรติ ² แท้จริง พวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนคนหนึ่งจากในหมู่พวกเขาได้มายังพวกเขา ดังนั้น บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจึงกล่าวว่า “นี่เป็นเรื่องแปลกประหลาดจริง ๆ” ³ ที่เมื่อเราตายและกลายเป็นธุลีดินไปแล้ว เราจะฟื้นขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง? นั่นเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ” ⁴ เรารู้ดีถึงสิ่งที่แผ่นดินกลืนกินพวกเขาไปและเรามีบันทึกที่เก็บรักษาทุกสิ่งไว้” ⁵ แต่คนเหล่านี้ปฏิเสธศรัทธาเมื่อมันมาถึงพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงเกิดความสับสน

⁶ พวกเขาไม่เคยสังเกตท้องฟ้าเหนือพวกเขาเลยหรือว่าเราได้สร้างมันขึ้นมาและได้ประดับประดามันไว้อย่างไรโดยที่ไม่มีช่องโหว่ในนั้นเลย? ⁷ เราได้แผ่ขยายแผ่นดินออกไปและได้ตั้งภูเขาขึ้นในนั้นและเราได้ทำให้พืชผักที่สวยงามทุกชนิดงอกเงยออกมา ⁸ ทั้งหมดเป็นบทเรียนและเป็นสิ่งที่คอยเตือนสำหรับมนุษย์ทุกคนที่หันกลับไปสู่พระเจ้า ⁹ และเราได้ประทานน้ำอันจำเริญลงมาจากท้องฟ้าซึ่งโดยน้ำนั้นเราได้ทำให้สวนมากมายและเมล็ดพืชสำหรับการเก็บเกี่ยวเกิดขึ้น ¹⁰ และต้นอินทผลัมสูงตระหง่านที่ออกผลซ้อนกันเป็นพวงย้อยลงมา ¹¹ เป็นการจัดเตรียมปัจจัยสำหรับบ่าวทั้งหลาย และด้วยน้ำนี้ เราได้ทำให้แผ่นดินที่แห้งแล้งกลับมีชีวิตขึ้นมา เช่นนั้นแหละคือการฟื้นคืนชีพ

¹² ก่อนหน้าพวกเขา ผู้คนของนูฮฺและฮาร็อบ และชาวษะมูด เคยปฏิเสธมาแล้ว ¹³ รวมทั้งชาวอาดและฟาโรห์และพี่น้องของลู่ฏ ¹⁴ ตลอดจนผู้อาศัยในปา(ชาวอัยกะฮฺ)และชาวตุบะบะอ์ เช่นกัน ทุกกลุ่ม

ปฏิเสศศาสนทูต ดังนั้น การเตือนของฉันต่อพวกเขาจึงเป็นจริง ¹⁵ เราเห็นดีเหนือยกระนั้นหรือในการสร้างครั้งแรก? เปล่าเลย แต่คนเหล่านี้ยังคงสงสัยเกี่ยวกับเรื่องการสร้างครั้งใหม่อีก

¹⁶ เราได้สร้างมนุษย์ขึ้นมาและเรารู้ถึงการกระซิบอันชั่วร้ายทุกอย่างที่เกิดขึ้นในจิตใจของเขา และเราอยู่ใกล้ชิดกับเขายิ่งกว่าเส้นเลือดคอของเขาเสียอีก ¹⁷ และยังมีผู้บันทึกทั้งสองที่นั่งอยู่บนด้านขวาและด้านซ้ายของเขากำลังบันทึกทุกสิ่ง ¹⁸ แต่ละถ้อยคำที่เขากล่าวออกมาจะถูกบันทึกไว้โดยผู้เฝ้าติดตาม

¹⁹ อาการแห่งความตายจะมาพร้อมกับการเปิดเผยความจริง นั่นเป็นสิ่งที่สุเจ้าพยายามจะหลบหนี ²⁰ หลังจากนั้น แตรจะถูกเป่า นี่คือวันที่สุเจ้าได้ถูกเตือน ²¹ ทุกคนจะมาในสภาพที่มี(ทูตสวรรค์)ผู้นำเขามาพร้อมกับพยาน ²² สุเจ้าไม่สนใจเรื่องนี้ แต่ตอนนี้ เราได้ตั้งม่านที่ปิดบังสุเจ้าออกแล้ว ดังนั้น วันนี้ สุเจ้าจึงมองเห็นได้ชัดเจน ²³ ผู้ติดตามเขาได้กล่าวว่า “ฉันมีบันทึกของเขาพร้อมแล้ว” ²⁴ “จงโยนผู้เนรคุณที่ดีอีร์นทุกคนลงนรก” ²⁵ ผู้ขัดขวางการทำดี ผู้ฝ่าฝืน ผู้ทำให้คนอื่นสงสัย ²⁶ ผู้ตั้งสิ่งอื่นเป็นที่เคารพสักการะควบคู่กับพระเจ้า จงโยนเขาไปสู่การลงโทษอันสาหัส” ²⁷ ผู้ติดตามเขา(ชาตาน)กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ข้าพระองค์มิได้ทำให้เขาหลงผิดแต่ประการใด แต่เขาเองต่างหากที่หลงผิดไปไกลมากก่อนแล้ว” ²⁸ พระองค์จึงได้กล่าวว่า “อย่ามาถกเถียงกันต่อหน้าฉันเลย ฉันได้เตือนสุเจ้ามาแล้ว ²⁹ การตัดสินใจของฉันไม่อาจที่จะเปลี่ยนแปลงได้ และฉันจะไม่เออธรรมต่อปวงบ่าวของฉัน”

³⁰ วันนั้น เราจะถามนรกว่า “เจ้าเต็มแล้วหรือยัง?” มันจะกล่าวว่า “ยังมีมากกว่านี้อีกไหม?” ³¹ และสวรรค์จะถูกนำมาใกล้ผู้ยำเกรงและมันจะไม่ไกลอีกต่อไป ³² นี่คือนิสัยที่ได้ถูกสัญญาไว้แก่ทุกคนที่หันกลับไปยังพระเจ้าและนึกถึงพระองค์อย่างต่อเนื่อง ³³ ผู้เกรงกลัวพระผู้ทรงกรุณาปราณีถึงแม้จะมองไม่เห็นและผู้มาด้วยหัวใจที่อุทิศให้ ³⁴ ดังนั้น จงเข้าไป

ในสวรรค์ด้วยความสันติเกิด นั่นคือวันแห่งชีวิตอันนิรันดร์ ³⁵ ที่นั่น พวกเขาจะได้รับทุกสิ่งทีพวกเขาปรารถนาและเรายังมีอีกมากมายสำหรับพวกเขาเหล่านั้น

³⁶ ก็ชนชาติแล้วที่มีอำนาจเข้มแข็งกว่าพวกเขาและถูกเราทำลายไป ก่อนหน้าพวกเขา คนพวกนี้เที่ยวออกปล้นไปตามเมืองต่างๆ แต่พวกเขาหนีรอดไหม? ³⁷ แท้จริงแล้ว ในนั้นมีบทเรียนสำหรับคนที่มีหัวใจหรือผู้ฟังด้วยความตั้งใจ

³⁸ เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างนั้น ในหกวัน(ช่วงเวลา) และเราไม่เคยเหน็ดเหนื่อย ³⁹ ดังนั้น (ไอ้ นบี) เจ้าจงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขาพูด และจงสดุดีพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยการสรรเสริญพระองค์ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นและก่อนดวงอาทิตย์ตก ⁴⁰ จงสดุดีพระองค์อีกในตอนกลางคืนและในตอนสิ้นสุดของการนมาซทุกครั้ง

⁴¹ จงฟัง วันที่ผู้เรียกจะร้องเรียกจากที่ใกล้ๆ ⁴² วันที่ผู้คนทั้งหลายจะได้ยินเสียงร้องแห่งชะตากรรม พวกเขาจะลุกขึ้น(จากหลุมฝังศพของพวกเขา) ⁴³ แท้จริงเราคือผู้ให้ชีวิตและความตายและยังเราที่ทุกคนจะต้องกลับมา ⁴⁴ ในวันนั้น ผืนแผ่นดินจะปริแยกออกและพวกเขาจะรีบเร่งออกมาจากมัน นี่คือการรวบรวมที่ง่ายมากสำหรับเรา

⁴⁵ (ไอ้ นบี) เรารู้ดีถึงสิ่งที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาพูด และเจ้าไม่มีอำนาจใดๆที่จะไปบังคับให้พวกเขาเชื่อ ดังนั้น จงตักเตือนด้วยกุรอานแก่ทุกคนที่เกรงกลัวการเตือนของฉัน

51. ลมที่พัดกระจาย

อัล-ซาริยาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยลมที่พัดฝุ่นให้กระจายขึ้น ² และลมที่แบกเมฆ(ฝน)ที่หนักไว้ ³ และลมที่พัดด้วยความสะดวก ⁴ และกระจายคำบัญชาของพระเจ้าตามคำสั่งของพระองค์ ⁵ สิ่งที่สูงเจ้าได้ถูกสัญญาไว้นั้นเป็นความจริง ⁶ และการตัดสินจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ⁷ ขอสาบานด้วยฟากฟ้าที่เต็มไปด้วยปรากฏการณ์หลากหลาย ⁸ แท้จริงแล้ว สูเจ้าทั้งหลายกำลังขัดแย้งกัน (ในเรื่องว่าจะเชื่ออะไร) ⁹ คนที่หันออกไปจากสัจธรรมเท่านั้นที่หลงผิดออกไป

¹⁰ ความวิบัติจะเกิดขึ้นแก่ผู้ที่ตัดสินโดยการเดา ¹¹ ผู้ที่หลงอยู่ในความโง่เขลาและไม่ใส่ใจ ¹² พวกเขาถามว่า “วันแห่งการตัดสินจะเกิดขึ้นเมื่อใด?” ¹³ ก็วันที่พวกเขาจะถูกลงโทษในไฟนรกนั้นไง ¹⁴ “จงลืมนรสความเสียหายที่สูเจ้าก่อไว้บ้าง นี่คือนิสัยเดียวกับที่สูเจ้าเร่งจะให้มันเกิดขึ้น” ¹⁵ ส่วนผู้ที่ยำเกรงนั้นจะได้อยู่ในสวนสวรรค์และน้ำพุมากมาย ¹⁶ พวกเขาปิติยินดีในสิ่งที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาประทานแก่พวกเขา เพราะพวกเขาคือผู้ทำความดีมาก่อนหน้านี้ ¹⁷ พวกเขาอนอนแต่เพียงเล็กน้อยในตอนกลางคืน ¹⁸ และวิงวอนขอการอภัยโทษในตอนก่อนรุ่งอรุณ ¹⁹ และแบ่งทรัพย์สินของพวกเขาให้ผู้เอื่อยขอและผู้ขัดสน

²⁰ ในแผ่นดินนั้นมีสัญญาณต่าง ๆ มากมายสำหรับผู้เชื่อมั่นในศรัทธา ²¹ และในตัวของสูเจ้าเองก็เช่นกัน แล้วสูเจ้ายังไม่เห็นอีกหรือ? ²² ในชั้นฟ้านี้มีปัจจัยสำหรับสูเจ้าและสิ่งที่สูเจ้าได้ถูกสัญญาไว้ ²³ ขอสาบานด้วยพระผู้อภิบาลแห่งชั้นฟ้าและแผ่นดินว่า นี่คือนิจธรรมดังที่สูเจ้ากำลังพูดกันอยู่ในขณะนี้

²⁴ (ไอ้ นบี) เจ้าเคยได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับแขกผู้มีเกียรติของอิบรอฮีมไหม? ²⁵ เมื่อแขกเหล่านั้นมาหาเขา พวกเขาได้กล่าวว่า “ศานติ” เขาตอบรับว่า “ศานติจึงมีแต่ท่านเช่นกัน” (และเขาพูดกับตัวเองว่า) “พวกเขาช่างดูแปลกหน้าเสียจริง” ²⁶ หลังจากนั้น เขาได้เดินไปยังครอบครัวของเขาอย่างเงิบๆ และนำเอาลูกวัวอย่างออกมา ²⁷ และวางไว้ข้างหน้าแขกผู้มาเยือน เขากล่าวว่า “พวกท่านจะไม่กินหรือ?” ²⁸ เขาเริ่มรู้สึกกลัวคนเหล่านั้น พวกเขาจึงกล่าวว่า “จงอย่ากลัวเลย” และพวกเขาได้แจ้งข่าวดีถึงการกำเนิดลูกชายคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ²⁹ เมื่อได้ยินเช่นนั้น ภรรยาของเขาได้ออกมาส่งเสียงร้องพร้อมกับตบหน้าผากตัวเองและกล่าวว่า “หญิงแก่และเป็นหมันอย่างฉันนี่หรือ !” ³⁰ พวกเขาตอบว่า “นั่นเป็นพระประสงค์ของพระผู้อภิบาลของนาง แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้”

³¹ อิบรอฮีมได้ถามว่า “ท่านผู้นำศาสน์ของพระเจ้า พวกท่านมีจุดมุ่งหมายอะไร?” ³² พวกเขากล่าวว่า “แท้จริง เราได้ถูกส่งมายังหมู่ชนผู้ทำความผิด ³³ เพื่อที่จะโปรยก้อนหินที่ทำจากดินเหนียวลงมายังพวกเขา ³⁴ ซึ่งพระผู้อภิบาลของท่านได้ตราเป็นเครื่องหมายไว้แล้วสำหรับบรรดาผู้ละเมิด” ³⁵ เราได้ช่วยชีวิตบรรดาผู้ศรัทธาทุกคนที่อยู่ในนั้นไว้ ³⁶ และเราไม่พบว่าในนั้นมีบ้านใดที่เป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงนอกไปจากบ้านเดียว ³⁷ และเราได้ทิ้งสัญญาณหนึ่งไว้ที่นั่นสำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวการลงโทษอันเจ็บปวด

³⁸ มีอีกสัญญาณหนึ่งในเรื่องราวของมูซา เราได้ส่งเขาไปยังฟาโรห์พร้อมกับหลักฐานอันชัดเจน ³⁹ แต่ฟาโรห์แสดงความมโหฬารหันหลังให้และกล่าวว่า “นี่คือนักไสยศาสตร์หรือคนบ้า” ⁴⁰ ดังนั้น เราจึงได้ทำลายเขาพร้อมกับไพร่พลของเขาและเราได้โยนพวกเขาลงในทะเล และเขาก็ได้กลายเป็นผู้ที่ถูกประณาม ⁴¹ มีอีกสัญญาณหนึ่งในหมู่ชาวอาดัมเมื่อเราได้ส่งลมพายุมาทำลายล้างพวกเขา ⁴² และมันทำลายทุกสิ่งที่มีมันพัดผ่าน

ไปจนพินาศย่อยยับ⁴³ และในหมู่ชนชะมุด(มีอีกสัญญาหนึ่ง)เมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงสนุกสนานกันไปชั่วครู่หนึ่งเถอะ”⁴⁴ แต่พวกเขาก็ยังตื้อตึงต่อคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของพวกเขา ดังนั้น พวกเขาจึงถูกทำลายโดยเสียงฟ้าฟาดเพียงครั้งเดียวในขณะที่พวกเขาจ้องมองอยู่⁴⁵ พวกเขาไม่สามารถยืนขึ้นได้อีกและไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้⁴⁶ และก่อนหน้าพวกเขาเราได้ทำลายหมู่ชนของนูฮูมาแล้วเพราะพวกเขาเป็นผู้ทำบาป

⁴⁷ เราได้สร้างจักรวาลด้วยอำนาจของเราเองโดยให้มันขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวาง⁴⁸ เราได้แผ่ขยายผืนแผ่นดินออกไป และ(ดูซิว่า) เราเป็นผู้แผ่ขยายที่ยอดเยียมอย่างไร !⁴⁹ และเราได้สร้างทุกสิ่งขึ้นมาเป็นคู่ๆ เพื่อที่สุเจ้าจะได้คิด⁵⁰ ดังนั้น จงรีบเร่งไปหาพระเจ้าเถิด แท้จริง ฉันถูกพระองค์ส่งมาเพื่อให้การตกเตือนที่ชัดเจนแก่พวกท่าน⁵¹ จงอย่าตั้งสิ่งอื่นใดเพื่อเคารพสักการะร่วมกับพระเจ้า ฉันมาจากพระองค์เพื่อตกเตือนพวกท่านอย่างเปิดเผย

⁵² ในทำนองเดียวกัน เมื่อใดก็ตามที่ศาสนทูตคนหนึ่งมายังผู้คนก่อนหน้าพวกเขา พวกเขาก็จะกล่าวว่า “เขาเป็นนักไสยศาสตร์หรือคนบ้า”⁵³ พวกเขาส่งทอดเรื่องนี้ให้กันใหม่? เปล่าเลย พวกเขาเป็นหมู่ชนผู้ละเมิดขอบเขตต่างหาก⁵⁴ ดังนั้น(โอ นบี) จงอย่าสนใจพวกเขา และเจ้าจะไม่ถูกตำหนิเลย⁵⁵ แต่จงตกเตือนต่อไปเถิด เพราะการตกเตือนนั้นเป็นประโยชน์สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา

⁵⁶ ฉันมิได้สร้างญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใดนอกไปจากเพื่อที่พวกเขาจะได้เคารพภักดีฉัน⁵⁷ ฉันมิได้ต้องการปัจจัยใดๆจากพวกเขาและฉันก็มิได้ต้องการให้พวกเขาให้อาหารฉัน⁵⁸ พระเจ้าต่างหากที่เป็นผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ เป็นผู้ทรงพลังและผู้ทรงมั่นคง⁵⁹ บรรดาผู้ทำความผิดจะพบชะตากรรมเช่นเดียวกับบรรดาผู้คนที่มาก่อนหน้าพวกเขา พวก

เขาย่ำมาขอให้ฉันรีบเร่ง(ลงโทษ)เลย ⁶⁰ ดังนั้น ในที่สุดแล้วความวิบัติจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันที่พวกเขาได้ถูกสัญญาไว้มาถึง

52. ภูเขาซีนาย

อัล-ญาร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยภูเขาซีนาย ² และขอสาบานด้วยคัมภีร์ที่ถูกจารึกไว้ ³ ในแผ่นผืนที่ไม่ได้ถูกคลีออก ⁴ ขอสาบานด้วยบ้านที่มีผู้มาเยือนอยู่เสมอ ⁵ ขอสาบานด้วยหลังคาแห่งท้องฟ้าที่ถูกยกสูง ⁶ และขอสาบานด้วยทะเลที่เต็มไปด้วยคลื่น ⁷ การลงโทษของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ⁸ ไม่มีใครสามารถยับยั้งมันได้ ⁹ ในวันที่ชันฟ้าจะปั่นป่วนและสันสะเทือนอย่างรุนแรง ¹⁰ และขุนเขาจะสะเทือนและปลิวว่อน ¹¹ ความวิบัติในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ¹² ที่หมกมุ่นอยู่กับการถกเถียงเรื่องไร้สาระ ¹³ ในวันนั้น พวกเขาจะถูกไล่ต้อนและถูกผลักลงไปในไฟนรก ¹⁴ นี่คือนรกที่สุเจ้าเคยปฏิเสธมาก่อน ¹⁵ นี่เป็นมายากลไซ้ไหม? หรือสุเจ้ายังไม่มองไม่เห็นอีก? ¹⁶ ตอนหนึ่งเข้าไป ไม่ว่าสุเจ้าจะทนได้หรือไม่ มันก็เหมือนกันสำหรับสุเจ้า ตอนนี้สุเจ้ากำลังได้รับการตอบแทนตามที่สุเจ้าได้ทำไว้”

¹⁷ ส่วนผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้า(ในวันนั้น)จะได้อยู่ในสวรรค์และความโปรดปราน ¹⁸ โดยได้รับความสุขในสิ่งที่พระผู้อภิบาลของพวกเขาประทานแก่พวกเขา และพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะช่วยพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของไฟนรก ¹⁹ (พวกเขาจะถูกบอกว่า) “จงกินและจงดื่มด้วยความสุข ในฐานะเป็นรางวัลตอบแทนการงานที่ดีของสุเจ้า” ²⁰ พวก

เขาจะเอนกายบนเตียงนุ่มที่ถูกจัดแถวหันหน้าเข้าหากันและเราจะให้พวกเขาได้มีคู่ครองเป็นหญิงสาวที่มีดวงตาสวยงาม

²¹ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้น เราจะรวมบรรดาลูกหลานของพวกเขาที่เจริญรอยความศรัทธาของพวกเขาไว้กับพวกเขาด้วยเช่นกัน และเราจะไม่ทำให้การงานที่ดีของพวกเขาปราศจากรางวัลตอบแทน มนุษย์ทุกคนเป็นหลักประกันสำหรับสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้ ²² เราจะจัดหาผลไม้และเนื้อให้พวกเขาตามที่พวกเขาต้องการ ²³ ที่นั่น พวกเขาจะส่งถ้วยแก้วกันอย่างมีความสุขและในนั้นจะไม่จะมีมีการพูดจาไร้สาระและสิ่งที่เป็นบาป ²⁴ พวกเขาจะมีเด็กผู้ชายน่ารักเหมือนไข่มุกที่ถูกซ่อนอยู่ในเปลือกของมັນคอยรับใช้พวกเขา ²⁵ พวกเขาจะหันมายังอีกคนหนึ่งและถามกัน ²⁶ “ก่อนหน้านี้ เราอยู่ในหมู่คนของเราด้วยความหวาดกลัวและประหวั่นพรั่นพรึง ²⁷ หลังจากนั้น พระเจ้าได้ทรงโปรดปรานแก่เราและได้ทรงช่วยเหลือเราให้พ้นจากการลงโทษของความร้อนแรงของนรก ²⁸ แท้จริง ก่อนหน้านี้ เราได้วิงวอนต่อพระองค์เท่านั้น แนนอน พระองค์เป็นผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

²⁹ ดังนั้น (โอ นบี) จงตักเตือนพวกเขาต่อไป ด้วยความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเจ้า เจ้ามิใช่หมอดูและมีโชคคนบ้า ³⁰ ถ้าพวกเขากล่าวว่า “เขาเป็นกวีคนหนึ่งซึ่งเรากำลังคอยให้ความหายนะเกิดขึ้นกับเขา” ³¹ จงบอกพวกเขาว่า “จงคอยเถิด ฉันจะคอยอยู่กับพวกท่าน” ³² หรือว่าความคิดของพวกเขาสั่งพวกเขาให้พูดเช่นนั้นหรือว่าพวกเขาเป็นผู้ฝ่าฝืน? ³³ หรือพวกเขากล่าวว่า “คนผู้นี้แต่งกुरอานขึ้นมาเอง?” เปล่าเลย ความจริงแล้วพวกเขาไม่ต้องการจะศรัทธาต่างหาก ³⁴ ดังนั้น จงให้พวกเขาแต่งคัมภีร์เช่นนั้นขึ้นมา ถ้าหากพวกเขาแท้จริงในสิ่งที่พวกเขาพูด

³⁵ หรือว่าพวกเขาเกิดมาโดยปราศจากผู้ทรงสร้าง? หรือพวกเขาเป็นผู้สร้างตัวของพวกเขาเอง? ³⁶ หรือพวกเขาสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

ดินขึ้นมา? เปล่าเลย ความจริงแล้วพวกเขาไม่มีความศรัทธาต่างหาก
 37 หรือพวกเขามีทรัพย์สินสมบัติของพระผู้อภิบาลของเจ้า? หรือพวกเขาใช้
 ไหมที่เป็นผู้ควบคุมมัน? 38 พวกเขามีบันไดปีนขึ้นไปบนชั้นฟ้าเพื่อที่จะ
 ได้ยินเรื่องราวต่างๆไหม? ดังนั้น ขอให้ใครก็ได้ในหมู่พวกเขาที่ได้ยินนำ
 หลักฐานอันชัดแจ้งมา 39 พระเจ้ามีลูกสาวและสุเจ้ามีลูกชายกระนั้นหรือ?

40 หรือว่าเจ้าขอสิ่งตอบแทนใดๆจากพวกเขาซึ่งทำให้พวกเขาต้อง
 แบกรับภาระหนี้สินอันหนักอึ้ง? 41 พวกเขามีความรู้เรื่องสิ่งเร้นลับที่พวก
 เขابันทักไว้ไหม? 42 พวกเขาคิดที่จะวางแผนกระนั้นหรือ? บรรดาผู้
 ปฏิเสธศรัทธาต่างหากจะตกเป็นเหยื่อของแผนการนั้น 43 หรือว่าพวก
 เขามีสิ่งอื่นเพื่อการเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า? มหาบริสุทธิ์ยิ่ง
 แต่พระเจ้าผู้ทรงอยู่เหนือสิ่งที่พวกเขานำมาตั้งภาคีกับพระองค์

44 ถ้าพวกเขาเห็นส่วนหนึ่งของท้องฟ้าหล่นลงมา พวกเขาจะกล่าว
 ว่า “นี่เป็นก้อนเมฆที่รวมตัวกัน” 45 ดังนั้น (โอ้ นบี) จงปล่อยพวกเขาไป
 จนกว่าพวกเขาจะได้พบกับวันของพวกเขาเองซึ่งในวันนั้นพวกเขาจะ
 ถูกฟาดจนล้มลง 46 วันที่แผนการของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อัน
 ใดแก่พวกเขาและพวกเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือ 47 แท้จริง สำหรับ
 บรรดาผู้ทำความผิดจะได้รับการลงโทษอย่างอื่นอีก แต่พวกเขาส่วนใหญ่
 ไม่รู้

48 ดังนั้น (โอ้ นบี) จงคอยด้วยความอดทนจนกว่าพระผู้อภิบาลของ
 เจ้าจะตัดสิน เจ้าอยู่ในสายตาของเราเสมอ และจงสดุดีพระผู้อภิบาล
 ของสุเจ้าด้วยการสรรเสริญเมื่อเจ้าลุกขึ้น(จากการนอน) 49 และจงสดุดี
 พระองค์ในตอนกลางคืนและเมื่อยามที่หมู่ดาวคล้อยลับไป

53. ดวงดาว

อัล-หัจญม์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ขอสาบานด้วยดวงดาวที่กำลังลับไป 2 สหายของสุเจ้ามิได้หลงผิดและมิได้ถูกหลอกลวง 3 และเขามิได้พุดตามอารมณ์ 4 แต่มั่น(กรอาณ)เป็นสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เขา 5 เขาถูกสอนโดย(ทูตสวรรค์)ผู้ทรงพลังอำนาจ 6 ผู้ได้รับวิทยปัญญา ผู้สำแดงตัวเองในเวลานั้น 7 โดยยืนอยู่บนจุดสูงสุดของฟากฟ้า 8 หลังจากนั้น ได้ลงมาใกล้ 9 จนกระทั่งอยู่ในระยะห่างแค่สองคันธนูหรือใกล้ยิ่งกว่านั้นอีก 10 หลังจากนั้น ได้เปิดเผยสิ่งที่เขาจะต้องเปิดเผยแก่บ่าวของพระเจ้า 11 หัวใจ(ของนบี)มิได้เข้าใจผิดในสิ่งที่เห็น 12 แล้วสุเจ้ายังจะมาได้เถียงกับเขาเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็นกระนั้นหรือ? 13 และเขาก็ได้เห็น(ทูตสวรรค์)อีกเป็นครั้งที่สอง 14 ที่ต้นพุทราอันไกลลิบซึ่งพ้นไปจากนั้นแล้วไม่มีใครผ่านไปได้ 15 ใกล้ๆนั้นคือสวรรค์แห่งการพักพิง(อันนัรันดร์) 16 ในตอนนั้น ต้นพุทราถูกปกคลุมด้วยอะไรบางอย่างที่งดงามอย่างบอกไม่ได้ 17 สายตาของเขามิได้พรมัวและมิได้ผิดเพี้ยนไป 18 เขาได้เห็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ของพระผู้อภิบาลของเขา

19 สุเจ้าเคยพิจารณาเทวรูปอัลลาลัตและอัลอุซซา 20 และมะนาตัตว์ที่สามบ้างไหม? 21 “อะไรซี ลูกชายเป็นของสุเจ้าและลูกสาวเป็นของพระองค์กระนั้นหรือ?” 22 นี่ช่างเป็นการแบ่งที่ไม่เป็นธรรมเสียจริง ๆ ! 22 สิ่งเหล่านี้มิใช่อะไรนอกไปจากชื่อที่สุเจ้าและบรรพบุรุษของสุเจ้าตั้งขึ้นมา พระเจ้ามิได้ส่งหลักฐานอะไรมาให้แก่พวกเขา ความจริงแล้ว พวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งใดนอกจากความนึกคิดและความปรารถนาแห่งจิตใจ

* อัลลาลัต, อัลอุซซาและมะนาตัตว์เป็นสิ่งที่ผู้คนในยุคก่อนอิสลามเคารพสักการะ

ของพวกเขาเองเท่านั้น ถึงแม้ว่าทางนำจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะมายังพวกเขาแล้วก็ตาม ²⁴ มนุษย์จะมีอะไรก็ได้ตามที่เขายากมีกระนั้นหรือ? ²⁵ แต่พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของโลกนี้และโลกหน้า

²⁶ ในชั้นฟ้ามีทูตสวรรค์นับไม่ถ้วน แต่การขอไถ่โทษของทูตสวรรค์ไม่บังเกิดผลใดๆจนกว่าพระเจ้าจะทรงให้อนุญาตแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงพอพระทัย ²⁷ แต่บรรดาผู้ไม่ศรัทธาในโลกหน้าเรียกบรรดาทูตสวรรค์ด้วยชื่อผู้หญิง ²⁸ พวกเขาไม่มีความรู้เรื่องนี้เลย พวกเขาปฏิบัติตามการคาดเดาเท่านั้น และการคาดเดาไม่อาจแทนความจริงได้เลย ²⁸ ดังนั้น (โอ นบี) จงอย่าสนใจผู้ที่หันห่างออกไปจากสิ่งที่เราประทานมาและมีได้แสงหาสิ่งใดออกไปจากชีวิตแห่งโลกนี้ ³⁰ นั่นคือสุดยอดแห่งความรู้ของพวกเขาแล้ว แน่หนอ พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงออกไปจากแนวทางของพระองค์และทรงรู้ถึงผู้ที่อยู่ในทางนำของพระองค์

³¹ ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินเป็นของพระเจ้า ดังนั้นพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความชั่วตามที่พวกเขาได้กระทำไว้และจะทรงตอบแทนความดีแก่บรรดาผู้ทำความดี ³² ผู้หลีกเลี่ยงจากบาปใหญ่และสิ่งลามกอนาจาร ถึงแม้พวกเขาอาจทำความผิดเล็กๆน้อยๆ พระผู้อภิบาลของสุเจ้าทรงเป็นผู้กว้างขวางในการให้อภัย พระองค์ทรงรู้จักสุเจ้ามาตั้งแต่ครั้งที่พระองค์ทรงสร้างสุเจ้ามาจากดิน และเมื่อสุเจ้ายังเป็นตัวอ่อนในครรภ์ของแม่ของสุเจ้า ดังนั้น สุเจ้าจึงอย่ามาอ้างว่าตัวเองบริสุทธิ์ พระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ดีว่าใครที่เป็นผู้ยำเกรง*

* พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ได้ให้ทางนำที่สมบูรณ์แก่มนุษย์ว่าเขาต้องทำสิ่งใดและอย่าทำสิ่งใด อย่างไรก็ตาม มนุษย์จะได้รับการให้อภัยในกรณีของความผิดเล็กๆน้อยๆ เช่น การหมกมุ่นอยู่ในความเสียหายอันเนื่องมาจากอารมณ์ที่หลงระเริง โดยมีเงื่อนไขว่าเขาต้องตระหนักถึงการถลำตัวของเขาและเริ่มรู้สึกละอาย หลังจากนั้น ขออภัยต่อพระเจ้า

³³ (ไอ้ นบี) เจ้าเคยพิจารณาคนที่หันหลังให้บ้างไหม ³⁴ คนที่ให้เพียงน้อยนิดและต่อมาได้หยุดให้? ³⁵ เขามีความรู้เรื่องสิ่งเร้นลับที่ทำให้เขาเห็นกระนั้นหรือ? ³⁶ เขาไม่เคยรู้ถึงสิ่งที่ถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์ของมุซการะนั้นหรือ? ³⁷ และในคัมภีร์ของอิบรอฮีมผู้ทำตามคำพูดของเขา? ³⁸ ว่าไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของคนอื่น ³⁹ และมนุษย์จะได้รับเฉพาะสิ่งที่เขาขวนขวายไว้ ⁴⁰ และ(ผลของ)สิ่งที่เขาตืนรนทำไว้นั้นจะได้เห็นในไม่ช้า ⁴¹ และในที่สุดแล้ว เขาจะได้รับการตอบแทนอย่างครบถ้วน ⁴² และที่ว่าทุกสิ่งในที่สุดแล้วจะกลับไปยังพระเจ้า ⁴³ และที่ว่าพระองค์คือผู้ทำให้(มนุษย์) หัวเราะและร้องไห้ ⁴⁴ และที่ว่าพระองค์คือผู้ทรงให้ความตายและให้ชีวิต ⁴⁴ และที่ว่าพระองค์คือผู้ทรงสร้างคู่เพศชายและเพศหญิง ⁴⁶ จากหยดอสุจิเมื่อมันหลั่งออกมา ⁴⁷ และเป็นหน้าที่ของพระองค์ที่จะให้ชีวิตอีกครั้งหนึ่ง ⁴⁸ และพระองค์ก็อีกเช่นกันที่ทรงทำให้เขามั่งคั่งและประทานทรัพย์สิน ⁴⁹ และพระองค์ทรงเป็นพระผู้อภิบาลแห่งดาวสิริอูส

⁵⁰ พระองค์เป็นผู้ทรงทำลายชาวอาดก่อนหน้านั้น ⁵¹ และพวกษะมูดจนไม่หลงเหลือใครไว้เลย ⁵² และก่อนหน้าคนเหล่านี้ พระองค์ได้ทรงทำลายผู้คนของนูฮเพราะพวกเขาเป็นคนชั่วและฝ่าฝืนที่สุด ⁵³ และพระองค์ได้ทรงพลิกคว่ำเมือง(โซดอมและโกโมราห์)ให้จมหายไป ⁵⁴ หลังจากนั้นทรงกลบพวกเขาไว้จากสายตาของสุเจ้าตลอดไป ⁵⁵ ดังนั้น (มนุษย์เอ๋ย) ความโปรดปรานอันใดเล่าของพระผู้อภิบาลของเจ้าที่สุเจ้ายังสงสัย?”

⁵⁶ นี่คือการเตือนเหมือนกับบรรดาผู้คนก่อนหน้านั้น ⁵⁷ ยามอวสานที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้นได้ใกล้เข้ามาแล้ว ⁵⁸ ไม่มีผู้ใดออกไปจากพระเจ้าที่จะขัดขวางมันได้ ⁵⁹ สุเจ้ายังเห็นว่าชาวเหล่านี้เป็นสิ่งที่แปลกกระนั้นหรือ? ⁶⁰ ทำไมสุเจ้ายังหัวเราะแทนที่จะร้องไห้? ⁶¹ สุเจ้ายังคงตั้งตนไม่ใส่ใจอีกหรือ? ⁶² จงก้มกราบต่อพระเจ้าเถิดและจงเคารพสักการะพระองค์เท่านั้น

54. ดวงจันทร์

อัล-เกาะมัร

ด้วยพระนามของพระเจ้า ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ยามอวสานได้ใกล้เข้ามาแล้วและดวงจันทร์ได้แยกออกจากกัน ² ถึงกระนั้น เมื่อพวกเขาเห็นสัญญาณอะไรก็ตาม พวกเขา(ผู้ปฏิเสธศรัทธา) จะหันหลังให้และกล่าวว่า “นี่คือไสยศาสตร์เก่าๆที่มามาแต่เดิม” ³ พวกเขาปฏิเสธศรัทธาและปฏิบัติตามอารมณ์ต่ำของพวกเขา ทุกเรื่องมีจุดสุดท้ายของมันที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ⁴ มีคำบอกเล่ามายังพวกเขาแล้วถึงเรื่องราวที่มีค่าเตือนมากมาย ⁵ และมีเหตุผลอันลึกซึ้งด้วย แต่คำเตือนนั้นไม่ยังประโยชน์อันใดกับคนเหล่านี้ ⁶ ดังนั้น (โอ นบี) จงหันห่างออกจากพวกเขา วันที่ผู้ร้องเรียกจะเรียกพวกเขาไปสู่เหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัว ⁷ ผู้คนจะลุกขึ้นออกมาจากหลุมฝังศพของพวกเขาด้วยสายตาที่หวาดกลัวเหมือนกับว่าพวกเขาเป็นฝูงตกแตกที่บินว่อน ⁸ พวกเขารีบไปยังผู้ร้องเรียกและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะร้องครวญว่า “นี่เป็นวันที่ลำบากเหลือเกิน”

⁹ ก่อนหน้าพวกเขา ผู้คนของนุฮก็เคยปฏิเสธ(ศรัทธา)มาแล้วเช่นกัน พวกเขาเรียกศาสนทูตของเรว่าผู้โกหกและกล่าวว่า “เขาเป็นคนบ้า” และเขาถูกตำว่าอย่างหนัก ¹⁰ ดังนั้น เขาจึงวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของเขาว่า “ฉันเป็นผู้แพ้แล้ว ขอพระองค์ทรงช่วยเหลือด้วยเถิด” ¹¹ ดังนั้น เราจึงได้เปิดประตูแห่งชั้นฟ้าให้ฝนเทลงมาอย่างหนัก ¹² และเราได้ทำให้แผ่นดินแยกเป็นตาน้ำไหลพุ่งทะลักออกมา และน้ำได้มาบรรจบกันเพื่อเป็นไปตามจุดหมายที่ได้บัญชาไว้ ¹³ เราได้บรรทุกนุฮไว้บนเรือลำใหญ่ที่ทำได้ด้วยแผ่นไม้และตอกติดด้วยตะปู ¹⁴ ซึ่งลอยอยู่ภายใต้การดูแลของเรา นี่เป็นการแก้แค้นให้แก่เขาที่ปฏิเสธ ¹⁵ และเราได้ทิ้งเรือนั้นไว้เป็น

สัญญาหนึ่ง แล้วมีใครบ้างไหมที่ได้รับการดักเตือนนี้? ¹⁶ ลองดูซิว่าการลงโทษและคำเตือนของฉันทาสะพริงกลัวเช่นไร? ¹⁷ เราได้ทำให้มันง่ายที่จะได้รับบทเรียนจากกุรอ่าน แล้วมีผู้ใดบ้างที่ได้รับการดักเตือน?

¹⁸ ชาวอาัดอีกเช่นกันที่ปฏิเสธสัจธรรม ดังนั้น จงดูซิว่าการลงโทษและการดักเตือนของฉันทาสะพริงกลัวเช่นไร? ¹⁹ เราได้ส่งลมพายุร้ายพัดกระหน่ำพวกเขาในวันแห่งความหายนะที่ต่อเนื่องกัน ²⁰ พายุนั้นได้พัดกวาดพวกเขาออกไปจนเหมือนกับพวกเขาเป็นต้นอินทผลัมที่ถูกถอนราก ²¹ จงดูซิว่าการลงโทษและการดักเตือนของฉันทาสะพริงกลัวเป็นเช่นใด ²² เราได้ทำให้กุรอ่านนี้เป็นวิธีการดักเตือนที่ง่าย แล้วมีผู้ใดบ้างที่ได้รับการดักเตือน?

²³ พวกษะมูดก็ปฏิเสธการดักเตือนของเรา ²⁴ พวกเขากล่าวว่า “จะให้เราปฏิบัติตามคนที่อยู่ในหมู่พวกเรากระนั้นหรือ? ถ้าเราทำเช่นนั้น เราก็หลงผิดและบ้าแน่” ²⁵ เขาเป็นคนเดียวในหมู่พวกเรากระนั้นหรือที่ได้รับการสาส์นของพระเจ้า? ไม่ เขาเป็นคนโกหกที่คดโกง” ²⁶ (เราได้บอกศาสนทูตของเราว่า) : “พวกรุ่นนี้ พวกเขาจะรู้ว่าใครเป็นผู้โกหกที่คดโกง” ²⁷ เราจะส่งอูฐตัวเมียตัวหนึ่งมาเป็นสิ่งทดสอบสำหรับพวกเขา ตอนนี้ จงเฝ้าดูพวกเขาและจงทบทวน ²⁸ จงบอกพวกเขาว่าน้ำ(ในบ่อนั้น)จะถูกแบ่งระหว่างพวกเขากับอูฐตัวเมียโดยแต่ละฝ่ายผลัดกันมาใช้” ²⁹ แต่พวกเขาได้เรียกพวกพ้องของพวกเขามาร่วมกันฆ่าอูฐตัวนั้น ³⁰ ดังนั้น จงดูซิว่าการลงโทษและการดักเตือนของฉันทาสะพริงกลัวเพียงใด ³¹ เราได้ทำให้มีเสียงกัมปนาทเกิดขึ้นบนพวกเขาเพียงครั้งเดียว พวกเขาก็กลายเป็นเศษไม้แห้งที่ถูกเหยียบย่ำ ³² เราได้ทำให้กุรอ่านนี้ง่ายในการที่จะได้รับบทเรียนจากมัน แล้วมีใครบ้างที่ได้รับการดักเตือน?

³³ หมู่ชนของลุฏก็ปฏิเสธการดักเตือนของเรา ³⁴ เราจึงได้ส่งพายุหิมะมาทำลายพวกเขาทั้งหมดนอกจากคนในครอบครัวของลุฏซึ่งเราได้ช่วยให้ปลอดภัยในช่วงก่อนรุ่งอรุณ ³⁵ ในฐานะเป็นความโปรดปรานจาก

เรา นั้นแหละคือสิ่งที่เราตอบแทนผู้กตัญญู³⁶ ลูฐได้เตือนคนของเขาให้รู้ถึงการลงโทษของเราแล้ว แต่พวกเขาโต้แย้งคำเตือนนั้น³⁷ พวกเขาต้องการที่จะได้แซกผู้มาเยือนลูฐไปตอบสนองอารมณ์ของพวกเขา ดังนั้น เราจึงได้ทำให้ตาของพวกเขาบอด (และกล่าวว่า) “ดังนั้น จงลืมนการลงโทษของฉันที่ผู้เจ้าเคยสบประมาทคำเตือนของฉัน”³⁸ ในตอนรุ่งสาง พวกเขาก็ได้รับการลงโทษอย่างยาวนาน³⁹ “ตอนนี้ จงลืมนการลงโทษที่ผู้เจ้าเคยสบประมาทคำเตือนของฉัน”⁴⁰ เราได้ทำให้เป็นเรื่องง่ายที่จะได้รับบทเรียนจากกรอาน และมีใครบ้างที่ได้รับการตักเตือนนี้?

⁴¹ แน่نون มีผู้ตักเตือนได้มายังผู้คนของฟาโรห์ด้วยเช่นกัน⁴² แต่พวกเขาปฏิเสธสัญญาของเราทั้งหมด ดังนั้น เราจึงลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษของผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงอำนาจ

⁴³ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมของผู้เจ้ามีอะไรดีกว่าพวกเขาเหล่านั้นหรือ? หรือผู้เจ้าได้รับการยกเว้นใดๆ ในคัมภีร์ไหม? ⁴⁴ หรือพวกเขากล่าวว่า “เราเป็นพวกที่แข็งแรง เราจะเหนือกว่า?” ⁴⁵ ในไม่ช้า คนพวกนี้จะถูกทำลายและพวกเขาทั้งหมดจะหันหลังหนี⁴⁶ ความจริงแล้ว ยามอวสานคือเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพวกเขา และยามอวสานจะเป็นยามที่เศร้าโศกเสียใจและขมขื่นที่สุด⁴⁷ ความจริงแล้ว คนชั่วเหล่านี้หลงอยู่ในความหลงผิดและความโง่⁴⁸ ในวันที่พวกเขาถูกลากควาหน้าเข้าไปสู่ไฟนั้น(จะมีเสียงกล่าวว่า) “ตอนนี้ จงลืมนสเปลวไฟของนรก”

⁴⁹ เราได้สร้างทุกสิ่งขึ้นมาตามสัดส่วนของมัน⁵⁰ คำบัญชาของเราเพียงครั้งเดียว สิ่งที่เราประสงค์จะเกิดขึ้นในชั่วพริบตา⁵¹ เราได้ทำลายหมู่ชนเช่นเดียวกับผู้เจ้าไปมากแล้ว แล้วมีใครในหมู่ผู้เจ้าที่ได้รับคำตักเตือน? ⁵² อะไรก็ตามที่พวกเขาได้ทำไปจะถูกเก็บไว้ในบันทึกของพวกเขา⁵³ ทุกการกระทำไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ได้ถูกบันทึกไว้ในนั้น⁵⁴ บรรดาผู้ยำเกรงพระเจ้าจะอยู่ท่ามกลางสวนสวรรค์และลำนำหลายสาย⁵⁵ ในที่รวมแห่งสัจธรรมต่อหน้าพระผู้ทรงอำนาจที่สุด

55. ความกรุณา

อัล-เราะฮ์มาน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ พระผู้ทรงกรุณาปรานีที่สุด ² ผู้ทรงสอนกุรอาน ³ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ ⁴ และพระองค์สอนให้เขาพูด ⁵ ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ได้โคจรไปตามที่ได้ถูกกำหนดไว้ ⁶ และดวงดาวและต้นไม้ได้ก้มกราบสักการะ ⁷ พระองค์ได้ทรงยกชันฟ้าไว้สูงและได้ทรงกำหนดความสมดุลไว้ ⁸ ดังนั้น สู่เจ้าจงอย่าได้ทำให้ความสมดุลเสียไป ⁹ จงซังด้วยความเที่ยงธรรมและจงอย่าทำให้น้ำหนักพร่องไป

¹⁰ พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมแผ่นดินไว้สำหรับสิ่งถูกสร้างทั้งปวง ¹¹ ในนั้นมีผลไม้รสชาดีทุกชนิดและต้นไม้ผลัดใบออกผลซ้อนกันเป็นพวง ¹² และธัญพืชหลากหลายชนิดที่มีเปลือกกรวมทั้งเมล็ดข้าว ¹³ ดังนั้น (โอ้ ญินและมนุษย์) ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ¹⁴ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์จากดินแห้งคล้ายกับหม้อดินเผา ¹⁵ และพระองค์ทรงสร้างญินจากเปลวไฟ ¹⁶ ดังนั้น (โอ้ ญินและมนุษย์เอ๋ย) ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ¹⁷ พระองค์เป็นพระผู้ทรงอภิบาลของทิศตะวันออกทั้งสองและทิศตะวันตกทั้งสอง ¹⁸ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ¹⁹ พระองค์ทรงทำให้สองทะเลมาบรรจบกัน ²⁰ โดยระหว่างทั้งสองนั้นมีแนวขวางกันที่มันจะไม่ล้ำเขตกัน ²¹ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ²² จากทะเลทั้งสองนี้มีไข่มุกและหินปะการังออกมา ²³ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ²⁴ และ

ของพระองค์คือเรือที่ถูกยกสูงขึ้นเหมือนภูเขาในทะเล ²⁵ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

²⁶ ทั้งหมดที่อยู่บนแผ่นดินจะต้องแตกดับ ²⁷ จะมีก็แต่พระผู้อภิบาลของสุเจ้าผู้ทรงอำนาจและทรงเกียรติเท่านั้นที่จะดำรงอยู่ตลอดไป ²⁸ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ²⁹ ผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะอ้อนวอนขอสิ่งที่จำเป็นต่อพระองค์ พระองค์จะทรงสำแดงตนในสภาพใหม่ทุกวัน ³⁰ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

³¹ ในไม่ช้านี้ เราจะจัดการเรื่องต่างๆของสุเจ้า สองกลุ่มใหญ่(ของญินและมนุษย์) ³² ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ ³³ โอ้หมู่ญินและมนุษย์ ถ้าหากสุเจ้ามีอำนาจที่จะหนีข้ามขอบเขตของชั้นฟ้าและแผ่นดินไปได้ก็จงข้ามไปเถิด แต่สุเจ้าไม่มีวันที่จะข้ามไปได้นอกจากด้วยอำนาจ(ของเรา) ³⁴ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? ³⁵ เปลวไฟและทองเหลืองหลอมละลายจะถูกส่งมายังสุเจ้าและสุเจ้าไม่สามารถป้องกันตัวเองได้* ³⁶ ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

³⁷ เมื่อท้องฟ้าระเบิดออกและกลายเป็นสีแดงเหมือนหนังสือแดง?

* โลกปัจจุบันเป็นสถานที่แห่งการทดสอบ ตราบใดที่ช่วงเวลาแห่งการทดสอบยังคงดำเนินอยู่ ทุกคนมีโอกาสนั้นที่จะโอ้อวดอย่างไรก็ได้ตามที่เขาต้องการ แต่ถึงแม้จะมีเสรีภาพอย่างเต็มที่แล้ว ไม่มีญินและมนุษย์คนใดมีอำนาจที่จะไปเกินขอบเขตของจักรวาล ความจริงนี้โดยตัวเองเพียงพอแล้วที่จะพิสูจน์ว่ามนุษย์อยู่ในอำนาจของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง เมื่อช่วงเวลาแห่งการทดสอบสิ้นสุดลง พระองค์จะเริ่มจัดการมนุษย์และไม่มีใครสามารถช่วยเหลือตัวเองได้

38 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 39 เพราะในวันนั้น มนุษย์และญินจะไม่ถูกถามถึงบาปของเขา 40 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 41 บรรดาผู้ทำความผิดจะเป็นที่รู้ได้จากเครื่องหมายของพวกเขาและพวกเขาจะถูกคว่ำตรงหน้าผากและตรงเท้าของพวกเขา 42 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 43 นี่คือนรกที่บรรดาผู้ทำผิดเรียกว่าการโกหก 44 พวกเขาจะเดินไปมาระหว่างนรกและน้ำที่กำลังเดือด 45 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

46 มีสวนสองแห่งสำหรับคนที่เกรงกลัวการยืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลของเขา 47 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 48 (จะมีสวนสองแห่ง) ที่ต้นไม้แผ่กิ่งก้านสาขา 49 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 50 ในทั้งสองแห่งนั้นมีตาน้ำสองแห่งไหลพุ่งออกมาเป็นสายน้ำ 51 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 52 ในสวนสวรรค์ทั้งสองจะมีผลไม้ทุกอย่างสองชนิด 53 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 54 ชาวสวรรค์จะเอนกายนอนบนพรมที่ปูด้วยผ้าไหมหนา และกิ่งผลไม้ของสวนทั้งสองนั้นจะอยู่แค่เอื้อม 55 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 56 ในนั้นจะมีหญิงสาวที่สงบเสงี่ยมเจียมตัว ซึ่งไม่เคยมีมนุษย์และญินแตะต้องมาก่อนเลย 57 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 58 (จะมี)สาวสวยงามดุจดั่งทับทิมและปะการัง 59 ดังนั้น ความอัศจรรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

60 การตอบแทนความดีจะเป็นอะไรไปไม่ได้นอกจากความดีใช่ไหม?

61 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ?

62 นอกจากสวนสวรรค์สองแห่งนั้นแล้ว ยังมีสวนสวรรค์อื่นอีกสองแห่ง 63 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 64 (สวน)ทั้งสองเขียวชอุ่ม 65 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 66 ในสวนทั้งสองนั้นมีตาน้ำไหลพุ่งออกมาอยู่ไม่ขาด 67 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 68 ในสวนทั้งสองนั้นอุดมสมบูรณ์ไปด้วยผลไม้และอินทผลัมและผลทับทิม 69 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 70 ในนั้นยังมีคูครองที่บริสุทธิ์และสวยงามรวมอยู่ด้วย 71 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 72 (ที่นั่น ผู้ได้รับความจำเริญจะอยู่กับ) ผู้ติดตามที่ถูกเก็บตัวไว้ในกระโจม 73 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 74 ไม่มีมนุษย์หรือญินเคยแตะต้องพวกนางมาก่อนเลย 75 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 76 (พวกเขาจะอยู่ในสวรรค์เช่นนั้น)โดยนอนเอกเขนกบนหมอนสีเขียวและพรมที่หนานุ่มสวยงาม 77 ดังนั้น ความอัครรย์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าอันใดเล่าที่สุเจ้าทั้งสองปฏิเสธ? 78 ความจำเริญจะมีแต่พระนามของพระผู้อภิบาลของสุเจ้า ผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งความรู้โรจน์และความทรงเกียรติ

56. เหตุการณ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

อัล-วาเกียะฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เมื่อเหตุการณ์ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เกิดขึ้น ² และจะไม่มีใครปฏิเสธ การเกิดขึ้นของมัน ³ มันจะเป็นเหตุการณ์ที่สร้างความอัปยศให้คนกลุ่มหนึ่งและยกย่องคนอีกกลุ่มหนึ่ง ⁴ โลกจะเกิดความสับสนสะเทือนอย่างรุนแรงยับยั้ง ⁵ และภูเขาทั้งหลายจะพังทลาย ⁶ และแตกสลายกลายเป็นฝุ่น ⁷ (ในวันนั้น)สุเจ้าทั้งหลายจะถูกแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม*

⁸ กลุ่มคนที่อยู่ทางขวา กลุ่มคนที่อยู่ทางขวาข้างดีเสียนี้กระไร? ⁹ ส่วนกลุ่มคนที่อยู่ทางซ้าย กลุ่มคนทางซ้ายนี้ช่างเคราะห์ร้ายเสียนี้กระไร? ¹⁰ ส่วนกลุ่มที่อยู่ข้างหน้าจะอยู่ข้างหน้า ¹¹ พวกเขาเหล่านั้นคือผู้ใกล้ชิดพระเจ้า ¹² พวกเขาจะได้อยู่ในสวรรค์อันบรมสุข ¹³ พวกเขาส่วนใหญ่เป็นผู้ศรัทธาในรุ่นก่อนๆ ¹⁴ และเป็นคนจำนวนน้อยจากในหมู่คนรุ่นหลัง ¹⁵ นั่งอยู่บนเบาะที่ประดับด้วยทองคำและอัญมณี ¹⁶ พวกเขาจะนอนเอกเขนกหันหน้าเข้าหากัน ¹⁷ โดยมีเด็ก ๆ อายุเท่าเดิมวนเวียนรับใช้พวกเขาตลอดไป ¹⁸ โดยถือถ้วยจอกและถ้วยสุราอันบริสุทธ์ ¹⁹ ซึ่งจะไม่ทำให้

* ในโลกปัจจุบัน มนุษย์สังเกตเห็นว่าเขาเป็นอิสระที่จะทำอะไรก็ได้ตามที่เขาคิดต้องการ ดังนั้น คำถามเรื่องการตอบแทนในโลกหน้าจึงไม่มีผลต่อความคิดของมนุษย์ แต่การเกิดขึ้นของ “อีกโลกหนึ่ง” เป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้เหมือนกับการเกิดขึ้นของโลกนี้ เมื่อเวลานั้นมาถึงระบบทั้งหมดจะย้อนหลังกลับ คนที่อยู่ตำแหน่งสูงจะต่ำลงและคนที่อยู่ในตำแหน่งที่ต่ำกว่าจะถูกเห็นว่ายู่สูง ในตอนนั้น มนุษย์จะถูกแบ่งออกเป็นสามกลุ่ม นั่นคือ กลุ่มที่อยู่ข้างหน้า(อัสซาบิฏุน) คนที่อยู่ข้างขวา(อัสฮาบูลยะมีน)และคนที่อยู่ข้างซ้าย(อัสฮาบูลซิมาล)

พวกเขามีนศีระและขาดสติสัมปชัญญะ²⁰ พร้อมกับผลไม้รสอร่อยทุกชนิดมาให้พวกเขาเลือกกิน²¹ และเนื่อนกที่พวกเขาอยากกิน²² และสำหรับพวกเขาจะมีหญิงสาวสวยนับพันตามนารัก²³ ดั่งไข่มุกที่ถูกเก็บรักษาไว้ในเปลือกหอย²⁴ ทั้งหมดนี้พวกเขาจะได้รับเป็นการตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้²⁵ ที่นั่น พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดที่ไร้สาระและเป็นบาป²⁶ นอกจากคำพูดแห่งความสันติและสงบปลอดภัย

²⁷ ส่วนกลุ่มคนที่อยู่ทางขวา ช่างโชคดีเสียนี้กระไรกลุ่มที่อยู่ทางขวา²⁸ พวกเขาจะเอนกายอยู่ท่ามกลางต้นพุทราที่ไม่มีหนาม²⁹ และต้นกล้วยที่ออกผลซ้อนกันแน่นในเครือ³⁰ และร่มเงาที่แผ่กระจาย³¹ และน้ำที่ไหลรินอยู่ตลอดเวลา³² และผลไม้อันอุดมสมบูรณ์³³ โดยไม่หมดสิ้นและไม่เป็นที่ต้องห้าม³⁴ และในเบาะที่ถูกยกสูงขึ้น³⁵ เราจะสร้างคูครองของพวกเขามาใหม่³⁶ และทำให้นางเหล่านั้นเป็นหญิงสาวบริสุทธิ์³⁷ เป็นคนรักของสามีพวกนางและมีอายุอยู่ในคราวเดียวกัน³⁸ ทั้งหมดนี้สำหรับคนที่อยู่ทางขวา³⁹ ซึ่งเป็นกลุ่มหนึ่งจากคนรุ่นก่อน⁴⁰ และกลุ่มหนึ่งจากคนรุ่นหลังๆ

⁴¹ ส่วนกลุ่มคนที่อยู่ข้างซ้าย ช่างเคราะห์ร้ายเสียนี้กระไรกลุ่มที่อยู่ข้างซ้าย⁴² พวกเขาจะอยู่ในลมร้อนและน้ำที่กำลังเดือด⁴³ และร่มเงาของควันดำ⁴⁴ ซึ่งไม่ร่มเย็นและไม่เป็นที่สดชื่น⁴⁵ พวกเขาคือผู้ที่ใช้ชีวิตอย่างสุขสำราญมาก่อน⁴⁶ พวกเขาตั้งต้นทำบาปใหญ่มาโดยตลอด⁴⁷ และพวกเขาเคยกล่าวว่า “อะไรนะ เมื่อเราตายกลายเป็นดินและกระดูกแล้ว เราจะถูกทำให้ฟื้นชีพอีกกระนั้นหรือ?”⁴⁸ รวมทั้งบรรพบุรุษของเราที่ล่วงลับไปก่อนหน้านี้ด้วยหรือ?”⁴⁹ จึงบอกพวกเขาเถิดว่า “แน่นอน ทั้งรุ่นก่อนและรุ่นหลัง⁵⁰ ทั้งหมดจะถูกรวมเข้าด้วยกันวันหนึ่งในเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว”⁵¹ หลังจากนั้น สูเจ้าผู้หลงผิดและผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย⁵² สูเจ้าจะได้กินผลของต้นซักกูม⁵³ จนเต็มท้องของสูเจ้า⁵⁴ และดื่มน้ำที่กำลัง

เด็ดตามลงไป ⁵⁵ พวกเขาจะดื่มมันเหมือนกับอุฐูที่กำลังกระหายน้ำ ⁵⁶ นี่เป็นสิ่งที่พวกเขาจะได้รับในวันแห่งการพิพากษา

⁵⁷ เราได้สร้างสุเจ้าขึ้นมา แล้วทำไมสุเจ้าไม่ยอมรับสัจธรรม? ⁵⁸ สุเจ้าไม่พิจารณา(อสุจิ)ที่สุเจ้าหลังออกมากระนั้นหรือ? ⁵⁹ สุเจ้าสร้างมันหรือเราที่เป็นผู้สร้าง? ⁶⁰ เราได้เป็นผู้กำหนดความตายในหมู่มุสเจ้า และไม่มีใครมาขัดขวางเรา ⁶¹ ในการที่เราจะเปลี่ยนรูปแบบของสุเจ้าและสร้างสุเจ้าขึ้นมาในอีกรูปแบบหนึ่งที่สุเจ้าไม่รู้ ⁶² สุเจ้ารู้ดีอยู่แล้วถึงการสร้างสุเจ้าในครั้งแรก แล้วทำไมสุเจ้าจึงไม่ใส่ใจ? ⁶³ สุเจ้าเคยพิจารณาถึงเมล็ดพืชที่สุเจ้าหว่านลงไปบ้างหรือเปล่า? ⁶⁴ สุเจ้ากระนั้นหรือที่ทำให้มันงอกออกมาเป็นต้นหรือว่าเราเป็นผู้ทำให้มันงอกงายออกมา? ⁶⁵ ถ้าหากเราประสงค์ เราก็คสามารถทำให้มันกลายเป็นเศษแห้งได้ แล้วเมื่อมันสุเจ้าก็จะเสียใจ ⁶⁶ (และร้องว่า) “ โอโย เราได้รับการลงโทษแล้ว ⁶⁷ เราไม่เหลืออะไรแล้ว” ⁶⁸ สุเจ้าเคยเห็นหน้าที่สุเจ้าดื่มหรือไม่? ⁶⁹ สุเจ้ากระนั้นหรือที่ทำให้มันหลังลงมาจากก้อนเมฆหรือเราที่เป็นผู้ทำให้มันหลังลงมา? ⁷⁰ ถ้าหากเราประสงค์ เราสามารถทำให้มันเต็มได้ ดังนั้นแล้ว ไฉนเล่าสุเจ้าจึงไม่กตัญญู? ⁷¹ สุเจ้าเคยพิจารณาถึงไฟที่สุเจ้าจุดขึ้นมาบ้างไหม? ⁷² สุเจ้ากระนั้นหรือที่สร้างต้นไม้ที่เป็นเชื้อเพลิงขึ้นมา หรือเราที่สร้างมัน? ⁷³ เราได้สร้างมันขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องเตือนสติ และเป็นปัจจัยแห่งชีวิตสำหรับผู้มีความจำเป็น ⁷⁴ ดังนั้น จงสดุดีพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงอำนาจสูงสุด

⁷⁵ แต่ไม่ ฉันขอสาบานด้วยการลับขอบฟ้าไปของดวงดาวทั้งหลาย ⁷⁶ และมันเป็นคำสาบานอันยิ่งใหญ่ ถ้าหากสุเจ้ารู้ ⁷⁷ ว่าแท้จริงนี่คือกุรอนอันทรงเกียรติ ⁷⁸ ซึ่งถูกจารึกไว้ในคัมภีร์ที่ถูกรักษาไว้เป็นอย่างดี ⁷⁹ ที่ไม่มีใครสามารถแตะต้องมันได้นอกจากผู้สะอาด ⁸⁰ เป็นสิ่งที่ถูกประทานลงมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁸¹ ดังนั้นแล้ว สุเจ้ายังถือว่าคำพูด

นี่เป็นสิ่งไม่ควรค่าแก่การสนใจได้อย่างไร? ⁸² สู้เจ้าอาศัยมันเป็นปัจจัยในการยังชีพ แล้วสู้เจ้าปฏิเสธมันกระนั้นหรือ?

⁸³ ทำไมซิ เมื่อวิญญูณของคนที่กำลังตายมาถึงคอหอย ⁸⁴ และ(ในตอนนั้น)สู้เจ้าได้แต่เฝ้าดูเขาตาย(โดยช่วยเหลืออะไรไม่ได้)? ⁸⁵ และเราอยู่ใกล้ชิดกับเขายิ่งกว่าสูกเจ้าเสียอีก แต่สูกเจ้ามองไม่เห็นเรา ⁸⁶ ดังนั้นแล้วถ้าหากสูกเจ้าคิดว่าสูกเจ้ามิได้อยู่ภายใต้อำนาจของเรา ⁸⁷ ทำไมสูกเจ้าไม่นำวิญญูณนั้นกลับมายังผู้ตายอีก ถ้าหากสูกเจ้าแท้จริง? ⁸⁸ แต่ถ้าหากผู้ตายเป็นผู้ใกล้ชิดกับเรา ⁸⁹ สำหรับเขาก็มีความสะดวกสบายและสวรรค์อันบรมสุข ⁹⁰ และถ้าหากเขาเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มทางด้านขวา ⁹¹ เขาจะได้รับการทักทายด้วยคำว่า “ศานติจงมีแต่ท่าน พวกท่านเป็นผู้ที่อยู่ทางด้านขวา” ⁹² แต่ถ้าหากเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ผู้หลงผิด ⁹³ ดังนั้น สิ่งที่เขาจะได้รับก็คือน้ำเดือด ⁹⁴ และเปลวไฟที่กำลังลุกไหม้ในนรก ⁹⁵ ทั้งหมดนี้คือศรัทธาที่ขัดแย้ง ⁹⁶ ดังนั้น (โอ นบี) จงสดุดีพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงมีอำนาจสูงสุด

57. เหล็ก

อัล-ฮะดีด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- ¹ สรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างสดุดีพระเจ้า และพระองค์เท่านั้นที่เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาสามารถ ² อำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ ผู้ทรงให้ชีวิตและทรงให้ตาย และทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ³ พระองค์ทรงเป็นที่แรกและเป็นที่สุดท้าย ทรงเปิดเผยให้เห็นและทรงเร้นลับ และพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่ง ⁴ พระองค์ต่างหากที่เป็นผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินในหกวัน

(ช่วงเวลา)และหลังจากนั้นได้ทรงขึ้นไปบนบัลลังก์ พระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่เข้าไปในแผ่นดินและสิ่งที่ออกมาจากมัน และสิ่งที่ลงมาจากฟ้าฟ้าและสิ่งที่ขึ้นไปสู่มัน พระองค์ทรงอยู่กับสุเจ้าไม่ว่าสุเจ้าจะอยู่ที่ไหน พระเจ้าทรงเฝ้ามองสิ่งที่สุเจ้ากระทำอยู่⁵ พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือชันฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และกิจการทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของพระองค์⁶ พระองค์คือผู้ทรงทำให้กลางวันกลางคืนผ่านไป กลางวันผ่านไป กลางคืนผ่านไป ในกลางวัน และพระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งเร้นลับที่สุดของหัวใจ

⁷ จงศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และจงใช้จ่ายจากสิ่งที่พระองค์ได้ทรงทำให้สุเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบดูแล สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา และใช้จ่ายจากทรัพย์สินของพวกเขาอันจะมีรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่⁸ แล้วมีเหตุผลอะไรเล่าที่สุเจ้าจะไม่ศรัทธาในพระเจ้าในขณะที่ศาสนทูตได้เชิญชวนสุเจ้าให้ศรัทธาในพระผู้อภิบาลของสุเจ้า และได้ให้สุเจ้าทำสัญญา ถ้าหากสุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริง? ⁹ พระองค์คือผู้ทรงประทานสาส์นที่ชัดเจนลงมาแก่บ่าวของพระองค์เพื่อที่เขาจะได้นำสุเจ้าออกมาจากความมืดสู่แสงสว่าง และความจริงแล้ว พระเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดูผู้ทรงเมตตาสุเจ้า ¹⁰ แล้วทำไมสุเจ้าจะไม่ใช้จ่ายในหนทางของพระเจ้า ในขณะที่มรดกแห่งชันฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นของพระองค์ บรรดาผู้ใช้จ่ายและต่อสู้ก่อนจะได้รับชัยชนะย่อมมีตำแหน่งเหนือกว่าบรรดาผู้ที่ใช้จ่ายหลังจากได้ชัยชนะอย่างแน่นอน* พระเจ้าได้ทรงสัญญาสุเจ้าไว้แล้วถึงรางวัลตอบแทนอันดีงาม พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้าทำ

¹¹ ใครจะให้การยืมที่ดีแก่พระเจ้า? พระองค์จะทรงใช้คืนมากกว่านั้น และให้รางวัลตอบแทนแก่เขาอย่างมากมาย ¹² ในวันนั้น เจ้า(นบี)จะเห็นชายและหญิงผู้ศรัทธาพร้อมกับรัศมีส่องสว่างอยู่เหนือพวกเขาและทางด้านขวาของพวกเขา (เจ้าจะได้ยินเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า) “ วันนี้

* ดูหน้า 14 – 17 ของบทนำ

มีข่าวดีสำหรับสุเจ้า สุเจ้าจะได้เข้าสวนสวรรค์ที่ได้นั้นมีลำนำหลายสายไหลผ่านและสุเจ้าจะได้พำนักอยู่ในนั้นตลอดไป นี่คือการสำเร็จอันสูงสุด”¹³ ในวันนั้น พวกตลบตะแลงทั้งชายและหญิงจะกล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า “หันมามองเราบ้างสิ เพื่อที่เราจะได้ประโยชน์จากแสงสว่างของพวกท่านบ้าง” แต่พวกเขาจะถูกบอกว่า “ไปให้พ้น ไปหาแสงสว่างของพวกเจ้าในที่อื่น” หลังจากนั้นจะมีกำแพงถูกยกขึ้นมابينระหว่างพวกเขา มันจะมีประตูบานหนึ่งที่ด้านในของมันจะเป็นความกรุณาและความเมตตา และด้านนอกของมันจะเป็นการลงโทษ¹⁴ บรรดาผู้ตลบตะแลงจะร้องเรียกบรรดาผู้ศรัทธาและกล่าวว่า “เราจะได้อยู่กับพวกท่านกระนั้นหรือ?” บรรดาผู้ศรัทธาจะตอบว่า “ใช่แล้ว แต่พวกเจ้าต่างหากที่ปล่อยตัวเองให้การเย้ายวน ความสงสัยและความหวังลมๆแล้งๆล่อลวงพวกเจ้า จนกระทั่งการตัดสินใจของพระเจ้าได้มาถึง ดังนั้น ผู้หลอกลวงที่ยิ่งใหญ่ (ซาตาน) จึงได้หลอกลวงพวกเจ้าเกี่ยวกับพระเจ้า”¹⁵ ดังนั้น วันนี้ การไถ่โทษจะไม่ใช่ที่ยอมรับจากสุเจ้าและจากบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ที่พำนักของสุเจ้าคือนรก มันจะเป็นผู้อยู่กับสุเจ้า และนี่คือปลายทางอันชั่วร้าย”

¹⁶ ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่หัวใจของพวกเขาจะหวั่นกลัวด้วยการระลึกถึงพระเจ้าและการประทอนศรัทธา เพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่เป็นเหมือนบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้าพวกเขาซึ่ง หลังจากเวลาได้ผ่านเลยพวกเขาไปเนิ่นนานแล้ว หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้างและตอนนี้พวกเขาส่วนใหญ่ได้เป็นผู้ฝ่าฝืน? ¹⁷ จงรู้ไว้เถิดว่าพระเจ้าทรงให้ชีวิตแก่แผ่นดินหลังจากที่มันตายไป เราได้แสดงสัญญาณต่างๆแก่สุเจ้าอย่างชัดเจนแล้ว ทั้งนี้เพื่อที่สุเจ้าจะได้เข้าใจ

¹⁸ แน่หนอน ในบรรดาชายและหญิงผู้จ่ายทาน และผู้ให้การยืมที่ดีแก่พระเจ้าจะได้รับการใช้คืนหลายเท่า และสำหรับพวกเขาคือรางวัลอันมีเกียรติ ¹⁹ สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและในบรรดาศาสนทูตของ

พระองค์นั้น พวกเขาเป็นผู้เชื่อถือได้มากที่สุด และเป็นพยานที่แท้จริงในสายตาของพระผู้อภิบาลของพวกเขา สำหรับพวกเขาคือรางวัลตอบแทนและรัศมีของพวกเขา ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธสัตย์ญาณต่างๆของเรานั้น พวกเขาคือชาวนรก

²⁰ จงอย่าลืมนะชีวิตแห่งโลกนี้มีโชะไรนอกไปจากการละเล่นและการสนุกสนาน การอวดเครื่องประดับและการโอ้อวดกันในหมู่นักรบและการแข่งขันกันในความมั่งคั่งและลูกหลาน อุปมาของมันเหมือนกับพืชพันธุ์ที่งอกเงยขึ้นมาหลังจากได้รับน้ำฝนสร้างความดีใจให้แก่ชาวนาชาวไร่ หลังจากนั้น มันก็จะเหี่ยวเฉา แล้วสุเจ้าจะเห็นมันกลายเป็นสีเหลือง หลังจากนั้น มันจะกลายเป็นซากแห้งที่ไร้ค่า แต่ในโลกนั้นมีการลงโทษอันแสนสาหัสและมีการอภัยโทษจากพระเจ้าและความโปรดปรานของพระองค์ชีวิตแห่งโลกนี้มีโชะไรนอกไปจากการหลอกลวง ²¹ จงแข่งขันกันไปสู่การอภัยโทษจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้าและสวนสวรรค์ที่ความกว้างใหญ่ไพศาลของมันเหมือนกับความกว้างใหญ่ไพศาลของชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินซึ่งถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและในบรรดาศาสนทูตของพระองค์ นี่คือการโปรดปรานของพระเจ้า พระองค์ทรงประทานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และความโปรดปรานของพระองค์ไม่มีขอบเขต

²² ไม่มีเคราะห์กรรมอันใดที่เกิดขึ้นในโลกนี้หรือในตัวสุเจ้าเองโดยที่เราไม่ได้บันทึกไว้ในคัมภีร์ ก่อนที่มันจะเกิดขึ้น นี่เป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับพระผู้เป็นเจ้า ²³ เพื่อที่สุเจ้าจะได้ไม่ท้อแท้ใจในสิ่งที่สุเจ้าสูญเสียไปและไม่รู้สึกยินดีในสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่สุเจ้า พระเจ้าไม่ทรงรักบรรดาผู้โอหังและผู้คุยโตโอ้อวด ²⁴ และผู้ที่ซีเหี้ยมแล้วยังชักชวนให้คนอื่นซีเหี้ยมด้วย ตอนนี้ ใครก็ตามที่หันหลังให้ (จงรู้ไว้เถิดว่า) พระเจ้านั้นทรงพอเพียงและทรงควรค่าแก่การได้รับการสรรเสริญ

²⁵ เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเรามาพร้อมกับหลักฐานและคัมภีร์

และตางค์แห่งความเที่ยงธรรมเพื่อที่มนุษย์จะได้ปฏิบัติในสิ่งที่เป็
ความยุติธรรม เราได้ส่งเหล็กซึ่งมีความแข็งแกร่งและคุณประโยชน์
อื่น ๆ มากมายลงมาเพื่อมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อที่พระเจ้าจะได้รู้ว่าใครช่วยเหลือ
พระองค์แม้จะมองไม่เห็นและบรรดาศาสนทูตของพระองค์ แน่نون
พระเจ้าเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจ

²⁶ เราได้ส่งนุฮและอิบรอฮีมมาและเราได้ให้มีนบีและคัมภีร์แก่บรรดา
ลูกหลานของทั้งสอง ดังนั้น ลูกหลานของพวกเขาก็มีผู้ปฏิบัติตาม
แนวทางที่ถูกต้อง แต่ส่วนมากของพวกเขาก็กลายเป็นผู้ฝ่าฝืน ²⁷ หลัง
จากพวกเขา เราได้ส่งบรรดาศาสนทูตของเราคนแล้วคนเล่าและตามมา
ด้วยอิชบาตรของมรฺยัม เราได้ประทานคัมภีร์อินญีลแก่เขาและเราได้
ทำให้ความสงบและความเมตตาเกิดขึ้นในหัวใจของบรรดาผู้ปฏิบัติ
ตามเขา แต่เรามีได้กำหนดเรื่องการเป็นนักบวชถือสันโดษแก่พวก
เขา พวกเขาอุตริตคิดกันขึ้นมาเองเพื่อที่จะแสวงหาความโปรดปรานของ
พระเจ้า แต่หลังจากนั้น พวกเขาก็ไม่ได้ปฏิบัติตามมันอย่างที่มีนควร
จะต้องได้รับการปฏิบัติตาม ดังนั้น เราจึงได้ประทานรางวัลแก่บรรดาผู้
ศรัทธาในหมู่พวกเขา แต่ส่วนมากของพวกเขาก็เป็นผู้ฝ่าฝืน

²⁸ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงเกรงกลัวพระเจ้าและจงศรัทธาในศาสนทูต
ของพระองค์ พระเจ้าจะทรงประทานความเมตตาเป็นสองเท่าแก่ผู้เจ้า
และจะประทานแสงสว่างแก่ผู้เจ้าเพื่อที่ผู้เจ้าจะได้เดินไปในแสงสว่างนั้น
และจะทรงอภัยโทษความผิดให้แก่ผู้เจ้า พระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรง
เมตตาเสมอ ²⁹ ชาวคัมภีร์ต้องรู้ว่าพวกเขาไม่ได้มีอำนาจเหนือความ
โปรดปรานของพระเจ้า ความโปรดปรานของพระองค์อยู่ในพระหัตถ์
ของพระองค์ซึ่งพระองค์จะทรงประทานแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และ
พระเจ้าทรงเป็นเจ้าแห่งความโปรดปรานอันหาที่สิ้นสุดมิได้

58. การอุทธรณ์

อัล-มูญาตะละฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ พระเจ้าทรงได้ยินคำพูดของผู้หญิงที่กำลังอุทธรณ์ต่อเจ้าเกี่ยวกับเรื่องสามีของนางและกำลังร้องทุกข์ต่อพระเจ้า พระเจ้าทรงได้ยินการสนทนากันของสุเจ้าทั้งสอง แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็นอยู่เสมอ

² บรรดาผู้แยกตัวเองออกจากภรรยาของตนโดยการกล่าวว่า “สำหรับฉันแล้ว เธอเหมือนกับหลังของแม่ของฉัน” พวกเขาต้องรู้ว่าภรรยาของพวกเขาไม่ใช่แม่ของพวกเขา ไม่มีใครเป็นแม่ของพวกเขายกเว้นผู้ให้กำเนิดพวกเขาเท่านั้น แน่نون พวกเขากล่าวสิ่งที่น่ารังเกียจและกล่าวคำเท็จ พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงยกโทษให้เสมอ ³ บรรดาผู้แยกตัวเองออกจากภรรยาโดยการเปรียบพวกนางกับแม่ของตนเองและหลังจากนั้นต้องการที่จะกลับมายังสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวไป จะต้องปล่อยทาสคนหนึ่งให้เป็นอิสระก่อนที่จะทั้งสองจะแต่งงานซึ่งกันและกัน นี่เป็นสิ่งที่สุเจ้าได้ถูกสั่งให้ทำ พระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ⁴ และคนที่ไม่สามารถหาทาสได้จะต้องถือศีลอดต่อเนื่องกันเป็นเวลาสองเดือนก่อนที่จะทั้งสองจะแต่งงาน และคนที่ไม่สามารถทำได้ก็ต้องให้อาหารคนยากจนหกสิบคน ที่สังเขบนันก็เพื่อที่สุเจ้าจะได้ศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ นี่คือขอบเขตที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั่นคือการลงโทษอันเจ็บปวด

⁵ บรรดาผู้ต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์จะได้รับความอับยศเช่นเดียวกับบรรดาคนก่อนหน้าพวกเขา เราได้ประทรวจนะที่ขัดแย้งลงมาแล้ว และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะได้รับการลงโทษอย่างน่าอับยศ ⁶ ในวันที่พระเจ้าจะทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นขึ้นอีกครั้ง

หนึ่ง พระองค์จะบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ แม้พวกเขาได้ลืมนั้นไปแล้ว แต่พระเจ้าได้ทรงบันทึกการกระทำทั้งหมดของพวกเขาไว้ครบถ้วนแล้ว เพราะพระเจ้าทรงรู้เห็นทุกสิ่ง

⁷ เจ้าไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงรู้ถึงทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน? ไม่มีการปรึกษากันอย่างลับ ๆ ระหว่างสามคนนอกจากพระองค์จะทรงเป็นที่สื่อนในหมู่พวกเขา และไม่มีการปรึกษากันอย่างลับ ๆ ระหว่างห้าคนนอกจากพระองค์จะทรงเป็นเป็นที่หกในหมู่พวกเขา ไม่ว่าจะน้อยกว่านั้นหรือมากกว่านั้น พระเจ้าจะทรงอยู่กับพวกเขาไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหน ในที่สุดแล้ว ในวันแห่งการพิพากษา พระองค์จะทรงบอกพวกเขาให้รู้ถึงสิ่งที่พวกเขาได้ทำไป แท้จริง พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ⁸ เจ้าไม่เห็นหรือว่าบรรดาผู้ถูกห้ามปรึกษากันอย่างลับ ๆ ยังทำในสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามไว้อีก? พวกเขาแอบคุยกันในเรื่องบาปและการฝ่าฝืนและการไม่เชื่อฟังศาสนทูต และเมื่อพวกเขามาหาเจ้า พวกเขากล่าวท้าทายเจ้า แต่ไม่ใช่ด้วยถ้อยคำที่พระเจ้าใช้ และในใจนั้น พวกเขาประหลาดใจว่า “ทำไมพระเจ้าถึงไม่ลงโทษเราในสิ่งที่เรากล่าวไป?” นรกเป็นสิ่งที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา พวกเขาจะเป็นเชื้อเพลิงของมัน ช่างเป็นบันปลายที่เลวร้ายจริงๆ

⁹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสูเจ้าคุยกันเป็นการส่วนตัว จงอย่าแอบคุยกันในเรื่องของบาปและการฝ่าฝืนและการไม่เชื่อฟังศาสนทูต แต่จงพูดคุยกันในเรื่องการส่งเสริมคุณธรรมและความยำเกรงพระเจ้า และจงเกรงกลัวพระเจ้าซึ่งต่อหน้าพระองค์สูเจ้าทั้งหมดจะถูกรวบรวมไว้ด้วยกัน

¹⁰ แท้จริง การชั่งสุ่มกันวางแผ่นดินเป็นงานของชาตानเพื่อที่จะสร้างความทุกข์ใจให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา แต่มันไม่สามารถที่จะทำร้ายพวกเขาได้เว้นเสียแต่พระเจ้าจะทรงอนุมัติ ขอให้บรรดาผู้ศรัทธาไว้วางใจในพระเจ้าเท่านั้น

¹¹ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อมีการขอให้สูเจ้าเปิดช่องว่างให้อีกคนหนึ่ง

ในที่ชุมนุม สู่เจ้าจึงเปิดที่ให้ และพระเจ้าจะทรงจัดหาที่ให้แก่สู่เจ้า และเมื่อมีการขอให้สู่เจ้าลุกขึ้น สู่เจ้าจึงลุกขึ้น จงทำตามนั้น พระเจ้าจะทรงยกตำแหน่งบรรดาผู้ศรัทธาและได้รับความรู้ในหมู่สู่เจ้า พระองค์ทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สู่เจ้ากระทำไป

¹² โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสู่เจ้าปรึกษากับศาสนทูตเป็นการส่วนตัว สู่เจ้าจงให้อะไรบางสิ่งเป็นทานก่อนที่สู่เจ้าจะปรึกษา นี่เป็นการดีกว่าสำหรับสู่เจ้าและเป็นการบริสุทธิ์กว่า อย่างไรก็ตาม ถ้าหากสู่เจ้าไม่สามารถหาสิ่งใดมาให้เป็นทานได้ จงรู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ ¹³ สู่เจ้ากลัวว่าก่อนที่สู่เจ้าจะปรึกษาเป็นการส่วนตัว สู่เจ้าจะ(ไม่สามารถ)จ่ายทานกระนั้นหรือ? หากสู่เจ้าไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ พระองค์ได้ทรงอภัยให้สู่เจ้าในเรื่องนี้แล้ว ดังนั้น สู่เจ้าจึงดำรงนามาซและจ่ายชะกาตเป็นประจำและเชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สู่เจ้ากระทำ

¹⁴ เจ้าไม่เห็นบรรดาผู้นำเอาหมู่คนที่พระเจ้าทรงกริ้วมาเป็นมิตรกระนั้นหรือ? พวกเขาไม่ได้เป็นพวกสู่เจ้าและมีได้เป็นพวกของพวกเขาด้วย และพวกเขาสาบานต่อความเท็จโดยที่พวกเขารู้ ¹⁵ พระเจ้าทรงเตรียมการลงโทษอันแสนสาหัสไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ความชั่วทั้งนั้นที่พวกเขาได้ทำไป ¹⁶ พวกเขาได้ใช้คำสาบานของพวกเขาเป็นสิ่งปิดบังการทำผิดของพวกเขาและพวกเขาขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของพระเจ้า ดังนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันอับยศ

¹⁷ ความมั่งคั่งร่ำรวยของพวกเขาและลูกหลานของพวกเขาไม่อาจช่วยเหลือพวกเขาให้พ้นไปจากพระเจ้าได้ พวกเขาเหล่านั้นเป็นชาวนรก พวกเขาจะอยู่ในนั่นตลอดไป ¹⁸ วันที่พระเจ้าทรงให้พวกเขาฟื้นขึ้นมาทั้งหมดอีกครั้งหนึ่งนั้น พวกเขาจะสาบานต่อพระองค์ดังที่พวกเขาสาบานต่อสู่เจ้า โดยพวกเขาคิดว่าคำสาบานของพวกเขาจะช่วยอะไรพวกเขาได้บ้าง แต่พวกเขาเป็นผู้โกหกทั้งสิ้น ¹⁹ ชาตานได้เข้าไปมี

อำนาจเหนือพวกเขาและได้ทำให้พวกเขาลืมการรำลึกถึงพระเจ้า พวกเขาได้เข้าไปเป็นพลพรรคของชาตาน จงรู้ไว้เถิดว่าพรรคของชาตานนั้นเป็นพวกที่ขาดทุนอย่างแท้จริง²⁰ แน่นอน บรรดาผู้ฝ่าฝืนพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์นั้น(ในวันแห่งการพิพากษา)คือผู้ที่อยู่ในความต่ำช้าน่าสงสารที่สุด²¹ พระเจ้าได้ทรงลิขิตไว้แล้วว่า : “ฉันและบรรดาศาสนทูตของฉันจะชนะอย่างแน่อนที่สุด” แท้จริง พระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงพลัง ทรงมีอำนาจสูงส่ง

²² เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่ศรัทธาในพระเจ้าและในวันสุดท้ายรักคนที่ต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ถึงแม้คนเหล่านั้นจะเป็นบิดาของพวกเขาหรือลูก ๆ ของพวกเขาหรือพี่น้องของพวกเขาหรือเครือญาติของพวกเขาก็ตาม พวกเขาเหล่านั้นคือผู้ที่พระองค์ได้ทรงจารึกความศรัทธาไว้ในหัวใจของพวกเขาแล้วและได้ทำให้พวกเขามีความเข้มแข็งด้วยวิญญาณจากพระองค์ พระองค์จะทรงรับพวกเขาเข้าสู่สวนสวรรค์ที่ภายใต้้นนั้นมีลำนำหลายสายไหลผ่านเพื่อให้พวกเขาพักอยู่ในนั้นตลอดไป พระเจ้าทรงพึงพอพระทัยพวกเขาและพวกเขาก็นิยดีกับพระองค์ พวกเขาเป็นพรรคของพระเจ้า จงรู้ไว้เถิดว่าพรรคของพระเจ้าเท่านั้นคือผู้ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง

59. การขับไล่

อัล-ฮัซร์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ทุกสรรพสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินสดุดีพระเจ้า เพราะพระองค์เท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงปรีชาญาณ ² พระองค์คือผู้ทรงขับไล่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชาวกัศมีร์ออกจากบ้านเรือนของพวกเขา

ในการบุกครั้งแรก สู่เจ้าไม่คิดว่าพวกเขาจะออกไปและพวกเขาเองก็คิดว่าป้อมปราการของพวกเขาจะคุ้มครองพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้าได้ แต่พระเจ้าได้มายังพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่คาดคิดมาก่อน และพระองค์ได้ทรงสร้างความหวาดกลัวขึ้นในหัวใจของพวกเขาจนบ้านเรือนของพวกเขาพังทลายลงโดยมือของพวกเขาเองและมือของบรรดาผู้ศรัทธา ดังนั้นสู่เจ้าจึงจำใส่ใจไว้ โอผู้มีตาที่จะดู

³ ถ้าพระเจ้าไม่ได้ทรงกำหนดการเนรเทศไว้สำหรับพวกเขาไว้ พระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาในโลกนี้แล้ว แต่ในโลกหน้านั้นมีการลงโทษในนรกสำหรับพวกเขาอยู่อย่างแน่นอน ⁴ ทั้งหมดนี้เพราะพวกเขาต่อต้านพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พระเจ้าทรงเจียบขาดในการลงโทษใครก็ตามที่ต่อต้านพระองค์ ⁵ ดันอินทผลัมอะไรก็ตามที่สู่เจ้าโคนมันลงมาหรือที่สู่เจ้าปล่อยให้มันยืนต้นอยู่บนรากของมันล้วนเป็นไปโดยอนุมัติของพระเจ้าเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อที่จะทำให้บรรดาผู้ฝ่าฝืนได้รับความอับยศ

⁶ อะไรก็ตามที่พระเจ้าได้ทรงเอาจากพวกเขามาให้ศาสนทูตของพระองค์ในฐานะเป็นทรัพย์สินเลยนั้นมาจากความโปรดปรานของพระองค์ มิใช่สิ่งที่สู่เจ้าควมมาและอุฐออกไปเอามันมา แต่พระเจ้าได้ทรงทำให้บรรดาศาสนทูตของพระองค์มีอำนาจเหนือผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ⁷ ทรัพย์สินอะไรก็ตามของพวกเขาในเมืองที่พระเจ้ามอบให้ศาสนทูตของพระองค์นั้นเป็นของพระเจ้าและศาสนทูตและญาติสนิทและเด็กกำพร้าและคนขัดสนและคนเดินทาง ทั้งนี้เพื่อที่มันจะได้ไม่เป็นทรัพย์สินของบรรดาผู้มั่งมีในหมู่สู่เจ้าเท่านั้น ดังนั้น อะไรก็ตามที่ศาสนทูตให้สู่เจ้า จงรับไว้ และอะไรก็ตามที่เขาห้ามสู่เจ้าก็จงละเว้นเสีย จงเกรงกลัวพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเจียบขาดในการลงโทษ ⁸ มันเป็นของบรรดาผู้อพยพที่ยากจนซึ่งถูกขับไล่ออกมาจากบ้านของพวกเขาและทรัพย์สินของพวกเขา เพราะพวกเขาแสวงหาความ

โปรดปรานจากพระเจ้าและความพอพระทัยจากพระองค์และพร้อมที่จะช่วยเหลือพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ พวกเขาเหล่านั้นคือผู้มีสัจจะวาจา

⁹ บรรดาผู้ตั้งถิ่นฐานในเมือง(มะดีนะฮฺ)และมีความศรัทธามั่นอยู่ก่อนแล้วนั้น พวกเขารักบรรดาผู้ที่อพยพมายังพวกเขาและไม่มีความต้องการใดๆในใจของพวกเขาสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้รับและพวกเขาเห็นคนอื่นสำคัญกว่าตัวเองถึงแม้ว่าพวกเขาอาจจะขัดสนอยู่ก็ตาม และคนที่ปกป้องตัวเองให้พ้นจากความโลภในตัวของเขาเองนั้น พวกเขาคือผู้ประสบความสำเร็จโดยแท้จริง ¹⁰ บรรดาผู้ที่มา(เข้ารับความศรัทธา)หลังจากพวกเขา กล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดประทานอภัยแก่เรา และแก่พี่น้องของเราผู้เข้ารับความศรัทธาก่อนหน้าเรา และโปรดอย่าได้ทรงให้มีความเคียดแค้นใดๆต่อบรรดาผู้ศรัทธาเกิดขึ้นในหัวใจของเราด้วยเถิด โอ้พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

¹¹ เจ้าไม่เห็นบรรดาผู้ทำตัวเป็นผู้ตลบตะแลงกระนั้นหรือ? พวกเขากล่าวแก่บรรดาพี่น้องผู้ปฏิเสธของพวกเขาในหมู่ชาวคัมภีร์ว่า “ถ้าหากพวกท่านถูกขับไล่ออกไป เราจะออกไปกับพวกท่านด้วย และเราจะไม่ฟังผู้ใดเกี่ยวกับพวกท่าน และถ้าหากพวกท่านถูกโจมตี เราจะช่วยเหลือท่าน” แต่พระเจ้าทรงเป็นพยานว่าพวกเขาเป็นผู้โกหก ¹² ถ้าหากพวกเขาถูกขับไล่ คนเหล่านี้จะไม่มีวันออกไปกับพวกเขา และถ้าพวกเขาถูกโจมตี คนเหล่านี้จะไม่ช่วยเหลือพวกเขา และถึงแม้พวกเขาจะช่วยคนเหล่านี้ คนเหล่านี้จะหันหลังหนี แล้วพวกเขาจะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากที่ไหนเลย

¹³ พวกเขามีความหวาดหวั่นสุญญากาศมากกว่าพระเจ้าเสียอีก ทั้งนี้เพราะพวกเขาเป็นผู้ไม่มีความเข้าใจ ¹⁴ พวกเขาจะไม่ออกมาต่อสู้สุญญากาศข้างนอก ถ้าพวกเขาจะสู้ พวกเขาจะสู้ในถิ่นที่ตั้งที่ได้รับการป้องกันอย่างแข็งแรง

หรือไม่ก็จากหลังกำแพง พวกเขาเป็นศัตรูกันเองอย่างรุนแรง สู้เจ้าคิดว่าพวกเขารวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในขณะที่หัวใจของพวกเขาแตกแยกกัน นั่นเป็นเพราะพวกเขาเป็นหมูชนที่ไม่ใช้สติปัญญา

¹⁵ เช่นเดียวกับบรรดาผู้คนก่อนหน้านี้ พวกเขาได้ลิ้มรสผลชั่วจากสิ่งที่ตัวเองได้กระทำไว้ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ¹⁶ พวกเขาเป็นเหมือนกับชาตานผู้บอกมนุษย์ว่า “จงปฏิเสธสัจธรรม” แต่เมื่อมนุษย์ปฏิเสธสัจธรรมแล้ว มันก็กล่าวว่า “ฉันไม่เกี่ยวอะไรกับพวกเจ้า ฉันกลัวพระเจ้า พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” ¹⁷ ดังนั้น จุดสุดท้ายของพวกเขาสองคือพวกเขาจะได้อยู่ในนรกตราบนิรันดร์กาล และนั่นคือสิ่งตอบแทนสำหรับผู้ทำความผิด

¹⁸ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงเกรงกลัวพระเจ้า และขอให้ทุกคนได้พิจารณาถึงสิ่งที่ตัวเองได้ทำไว้สำหรับวันพรุ่งนี้ จงเกรงกลัวพระเจ้าเถิด เพราะพระเจ้านั้นทรงรู้ดีทุกอย่างถึงสิ่งที่สู้เจ้าทำ ¹⁹ จงอย่าเป็นเหมือนบรรดาผู้หลงลืมพระเจ้าและพระเจ้าทรงทำให้พวกเขาหลงลืมตัวเอง(ผลประโยชน์ที่แท้จริงของพวกเขาเอง) พวกเขาเหล่านั้นคือผู้ฝ่าฝืน ²⁰ ชาวนรกและชาวสวรรค์นั้นไม่เหมือนกัน ชาวสวรรค์เท่านั้นที่เป็นผู้ได้รับความสำเร็จที่แท้จริง

²¹ ถ้าหากเราส่งกรูอาบนีลงมาบนภูเขา เจ้าจะได้เห็นมันพังทลายและแตกออกเป็นเสี่ยงๆ เพราะความกลัวพระเจ้า และนั่นเป็นการอุปมาที่เราได้นำมาแสดงให้เห็นมนุษย์ได้รู้เพื่อที่พวกเขาจะได้พิจารณา ²² พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งที่เร้นลับและสิ่งที่มองเห็น พระองค์เป็นผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตา ²³ พระองค์คือพระเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงเป็นแหล่งแห่งความปลอดภัย ผู้ทรงประทานความสันติ ผู้ทรงพิทักษ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปฏิบัติตามประกาศิต และผู้ทรงเป็นใหญ่เสมอ พระองค์ทรงบริสุทธิ์เหนือสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคีกับ

พระองค์²⁴ พระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงวางแผนการสร้าง ผู้ทรงทำให้มันเป็นไปตามนั้น ผู้ทรงทำให้เป็นรูปร่าง ของพระองค์คือพระนามอันประเสริฐทั้งหลาย อะไรก็ตามที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างสดุดีพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจสูงสุดและผู้ทรงปรีชาญาณ

60. ผู้หญิงที่ถูกทดสอบ

อัล-มุตอะฮะนะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าเป็นมิตรกับศัตรูของฉันทและศัตรูของสุเจ้า สุเจ้าจะแสดงความเป็นมิตรแก่พวกเขาหรือในเมื่อพวกเขาปฏิเสธศรัทธาที่สุเจ้าได้รับแล้ว เมื่อพวกเขาขับไล่สุเจ้าและศาสนทูต (เพียง) เพราะสุเจ้าศรัทธาในพระเจ้า พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ถ้าหากสุเจ้าออกมาจากบ้านของสุเจ้าเพื่อจะต่อสู้ในหนทางของฉันทและเพื่อแสวงหาความโปรดปรานของฉันทแล้ว สุเจ้าจะเป็นมิตรกับพวกเขาอย่างลับๆได้อย่างไร? ฉันทรู้ทุกอย่างที่สุเจ้าปกปิดและที่สุเจ้าทำโดยเปิดเผย ใครก็ตามในหมู่สุเจ้าที่ทำเช่นนั้นล้วนหลงผิดออกไปจากหนทางที่ถูกต้อง² ถ้าหากพวกเขาเห็นอกว่าสุเจ้า พวกเขาจะเป็นศัตรูต่อสุเจ้าและจะใช้มือและลิ้นของเขาทำร้ายสุเจ้า พวกเขาปรารถนาที่จะให้สุเจ้าละทิ้งความศรัทธาของสุเจ้า³ ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ความสัมพันธ์ทางเครือญาติและลูกหลานของสุเจ้าจะไม่ยังประโยชน์อันใดต่อสุเจ้า ในวันนั้น พระองค์จะทรงแยกแยะระหว่างสุเจ้า และพระองค์เป็นผู้ทรงเห็นสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

4 แท้จริง สุเจ้ามีตัวอย่างที่ดีในอับรอฮีมและบรรดาผู้ที่อยู่กับเขาเมื่อพวกเขากล่าวแก่คนของพวกเขว่า “เราไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับพวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะนอกไปจากพระเจ้า เราขอปฏิเสธพวก

ท่าน และระหว่างเรากับพวกท่านได้มีความเป็นศัตรูและความเกลียดชังเกิดขึ้นตลอดไปจนกว่าพวกท่านจะศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว” (ยกเว้น) เมื่ออับรฮัมได้พูดกับพ่อของเขาว่า “ฉันจะวิงวอนขอภัยโทษ(ต่อพระเจ้า)ให้ท่านถึงแม้ฉันจะไม่มีอำนาจใดๆที่จะช่วยท่านจากพระเจ้าได้” พวกเขากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา พระองค์เท่านั้นที่เรามอบหมายความไว้วางใจและยังพระองค์เท่านั้นที่เราจะหันไปและยังพระองค์เท่านั้นที่เราจะกลับไปในที่สุด ⁵ โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดอย่าทรงทำให้เราเป็นเหยื่อของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเลย ขอพระองค์โปรดทรงอภัยเรา โอ้พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงปรีชาญาณ” ⁶ แน่นอน ในความประพฤติดของคนเหล่านั้นมีตัวอย่างอันดีงามสำหรับสุเจ้าและสำหรับทุกคนที่มีความหวังในพระเจ้าและในวันสุดท้าย แต่ผู้ใดที่หันออกไปจากนี้ต้องรู้ว่าพระเจ้าทรงเพียงพอและทรงควรค่าแก่การสรรเสริญ ⁷ บางทีพระเจ้าอาจจะทรงทำให้เกิดความรักขึ้นระหว่างสุเจ้ากับบางคนในหมู่พวกเขาที่สุเจ้าถือว่าเป็นศัตรู เพราะพระเจ้าเป็นผู้ทรงอนุภาพ และเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

⁸ พระเจ้ามิได้ทรงห้ามสุเจ้าทำดีและปฏิบัติอย่างเป็นธรรมต่อบรรดาผู้ที่มิได้ต่อสู้สุเจ้าในเรื่องของศาสนาและมิได้ขับไล่สุเจ้าออกจากบ้านของสุเจ้า แท้จริง พระเจ้าทรงรักผู้มีความยุติธรรม ⁹ แท้จริง พระเจ้าทรงห้ามสุเจ้ามิให้เอาบรรดาผู้ต่อสู้สุเจ้าในเรื่องศาสนาและขับไล่สุเจ้าออกจากบ้านของสุเจ้าและช่วยเหลือกับคนอื่นในการขับไล่สุเจ้ามาเป็นเพื่อนเท่านั้น ส่วนคนที่เอาพวกเขาเหล่านั้นมาเป็นเพื่อน พวกเขาก็คือผู้ละเมิด

¹⁰ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อหญิงผู้ศรัทธาได้อพยพมายังสุเจ้า จงตรวจสอบพวกนางเสียก่อน ถึงแม้พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงความศรัทธาที่แท้จริงของพวกนาง หลังจากนั้น เมื่อสุเจ้ารู้ว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงแล้ว จงอย่าส่งพวกนางไปให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกนางไม่เป็นที่อนุมัติสำหรับพวกเขาและพวกเขาก็ไม่เป็นที่อนุมัติสำหรับพวกนางอีก

ต่อไป จงส่งของขวัญแต่งงานที่พวกเขาให้แก่นางคืนกลับไปให้แก่สามี ผู้ปฏิเสธศรัทธาของพวกนาง ไม่มีข้อตำหนิใดๆ ถ้าสุเจ้ายะแต่งงานกับพวกนางเมื่อสุเจ้าได้จ่ายของขวัญแต่งงานให้แก่นางแล้ว และสุเจ้าจงอย่าเหนียวรังหญิงผู้ปฏิเสธศรัทธาไว้ใน การแต่งงาน จงขอคืนสิ่งที่สุเจ้าได้ให้แก่ภรรยาผู้ไม่ศรัทธาของสุเจ้า และจงให้บรรดาผู้ไม่ศรัทธาขอคืนสิ่งที่พวกเขาได้ให้แก่ภรรยามุสลิมของพวกเขานี้คือคำบัญชาของพระเจ้า พระองค์ทรงตัดสินระหว่างสุเจ้าและพระองค์ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

¹¹ ถ้าหากภรรยาคนใดของสุเจ้าหนีสุเจ้าไปหาบรรดาผู้ปฏิเสธ และต่อมาเมื่อถึงคราวของสุเจ้าบ้าง (โดยการที่ผู้หญิงของฝ่ายตรงข้ามมาหาสุเจ้า) สุเจ้าจงให้แก่คนที่ภรรยาของพวกเขานี้ไปในจำนวนเท่ากับที่พวกเขาได้ให้พวกนางไป และจงเกรงกลัวพระเจ้าที่สุเจ้าเป็นผู้ศรัทธาในพระองค์เถิด

¹² โอ้ นบี เมื่อหญิงผู้ศรัทธาได้มายังเจ้าเพื่อให้สัตย์ปฎิญาณจงรักภักดี และสัญญาว่าพวกนางจะไม่นำสิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระเจ้า และจะไม่ขโมย จะไม่ทำชั่ว จะไม่ฆ่าลูกของพวกนาง จะไม่สร้างเรื่องเท็จขึ้นมาเพื่อใส่ร้ายผู้อื่น และจะไม่ฝ่าฝืนสุเจ้าในสิ่งที่ดี เจ้าจงรับการให้สัตย์ปฎิญาณของพวกนาง และจงวิงวอนต่อพระเจ้าให้ทรงอภัยพวกนาง แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹³ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าเป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงกริ้ว ผู้หมัดหวังต่อวันปรโลกเช่นเดียวกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่กำลังนอนอยู่ในสุสานอย่างสิ้นหวัง

61. ตำแหน่ง

อัล-ค็อฟ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างสดุดีพระเจ้า พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ 2 โอ้บรรดาผู้ศรัทธา ทำไมสุเจ้าจึงพูดในสิ่งที่สุเจ้าไม่กระทำ? 3 สิ่งที่น่าเกลียดที่สุดในทัศนะของพระเจ้านี้คือสุเจ้าไม่ทำในสิ่งที่สุเจ้าพูด 4 แท้จริง พระเจ้าทรงรักบรรดาผู้ต่อสู้ในหนทางของพระองค์เป็นแถวเหมือนกับเป็นปการที่แข็งแกร่ง*

5 จงนึกถึงเมื่อตอนที่มุซาได้พูดกับคนของเขาว่า “โอ้ พวกพ่อของฉัน ทำไมพวกท่านถึงได้ทำร้ายฉันทั้งๆที่พวกท่านรู้ว่าฉันเป็นศาสนทูตคนหนึ่งทีพระเจ้าส่งมายังพวกท่าน?” ดังนั้น เมื่อพวกเขาหันเหออกไป พระเจ้าจึงได้ทรงทำให้หัวใจของพวกเขาหันเหออกไปด้วย พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ฝ่าฝืน

6 จงนึกถึงเมื่อตอนที่อิซาบุตรของมัรยัมได้กล่าวว่า : “ลูกหลานอิสราเอลทั้งหลาย ฉันเป็นศาสนทูตคนหนึ่งทีพระเจ้าได้ส่งมายังพวกท่านเพื่อยืนยันเตารอตทีมาก่อนฉันและแจ้งข่าวดีถึงศาสนทูตคนหนึ่งทีจะมาหลังจากฉัน นามของเขานี้คืออะหมัด” แต่ถึงกระนั้น เมื่อเขามายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาณอันชัดแจ้ง พวกเขายังกล่าวว่า “นี่เป็นแค่ไสยศาสตร์” 7 ใครเล่าทีจะชั่วร้ายมากไปกว่าคนที่กล่าวเท็จเกี่ยวกับพระเจ้าเมื่อเขากำลังถูกเชิญชวนมาสู่การยอมจำนนต่อพระเจ้า? พระเจ้าไม่ทรงนำทางบรรดาผู้ทำความผิดเหล่านั้น 8 พวกเขาหาทางทีจะดับแสงสว่างของพระเจ้าด้วยปากของพวกเข แต่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แล้วว่าพระองค์จะให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์ แม้ว่าบรรดาผู้

* ดูหน้า 14 – 17 ของบทนำ

ปฏิเสธสัจธรรมจะเกลียดชังแค่ไหนก็ตาม ⁹ พระองค์คือผู้ส่งศาสนทูตของพระองค์มาพร้อมกับทางนำและศาสนาที่แท้จริงเพื่อที่จะทำให้มันเหนือกว่าศาสนาใดๆทั้งหมด ถึงแม้ว่าพวกบฏซารูปเคาะฟะจะเกลียดชังก็ตาม

¹⁰ โอ้ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จะให้ฉันบอกสู่เจ้าถึงการตอรองที่จะช่วยให้สู่เจ้ารอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวดเอาไหม ? ¹¹ นั่นคือ สู่เจ้าจะต้องศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ และดิ้นรนต่อสู้ในหนทางของพระเจ้าด้วยทรัพย์สินและชีวิตของสู่เจ้า นี่เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในหนทางสู่เจ้า ถ้าหากสู่เจ้ารู้ ¹² พระเจ้าจะทรงอภัยบาปแก่สู่เจ้าและจะทรงรับสู่เจ้าเข้าสู่สวรรค์ที่ได้ฉันมีลำน่านหลายสายไหลผ่านและจะประทานที่พำนักอันแสนบรมสุขในสวนสวรรค์อันนิรันดร์แก่สู่เจ้า นี่คือการสำเร็จอันสูงสุดอย่างแท้จริง ¹³ พระองค์จะทรงประทานสิ่งอื่นๆที่สู่เจ้าปรารถนาด้วย นั่นคือ การช่วยเหลือของพระเจ้าและชัยชนะ (โอ้นบี) จงแจ้งข่าวดีถึงเรื่องนี้แก่บรรดาผู้ศรัทธา

¹⁴ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา จงเป็นผู้ช่วยเหลือพระเจ้าดังที่อิซาบุตรของมัรยัมได้กล่าวแก่บรรดาสานุศิษย์ ของเขาว่า “ใครจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันในหนทางของพระเจ้า?” บรรดาสานุศิษย์ได้ตอบว่า “เราคือผู้ช่วยเหลือของพระเจ้า” ดังนั้น ลูกหลานของอิสราเอลบางคนจึงได้ศรัทธาและบางคนได้ปฏิเสธ ดังนั้น เราจึงได้ช่วยบรรดาผู้ศรัทธาให้เหนือกว่าศัตรูของพวกเขาแล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้ชนะ

62. วันแห่งการชุมนุม

อัล-ญุมฮะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินต่างสดุดีพระเจ้าผู้ทรงมีอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ์และผู้ทรงปรีชาญาณ ² พระองค์คือผู้ทรงแต่ง

ตั้งศาสนทูตคนหนึ่งขึ้นมาในหมู่ผู้ไม่รู้หนังสือในหมู่พวกเขาเพื่อมาอ่าน
วณะทั้งหลายของพระองค์ให้แก่พวกเขาและขัดเกลากพวกเขาและสอน
คัมภีร์และวิทย์ปัญญาแก่พวกเขาในขณะที่ก่อนหน้านี้พวกเขาเป็นผู้หลง
อยู่ในความมืดอันชัดแจ้ง³ และแก่คนอื่นๆจากในหมู่พวกเขาที่ยังไม่ได้
มาร่วมกับพวกเขา พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ⁴ นั่นคือ
ความโปรดปรานของพระเจ้า พระองค์ประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรง
ประสงค์ เพราะพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่

⁵ บรรดาผู้ที่ได้รับเตารอดแล้ว แต่ไม่ได้ทำตามนั้นก็เหมือนกับลาที่
แบกหนังสือไว้ แต่ที่แย่กว่านั้นคือบรรดาผู้ถือว่าสัญญาของพระเจ้าเป็น
เท็จ พระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ทำความผิดเช่นนั้น⁶ จึงบอกพวกเขาว่า “โอ้
ผู้ที่กลายเป็นยิวไปแล้วทั้งหลาย ถ้าหากพวกท่านอ้างว่าพวกท่านเท่านั้น
ที่เป็นที่รักของพระเจ้า พวกท่านจงหาทางตายกันเถิด ถ้าหากพวกท่าน
พูดจริง”⁷ แต่ว่าพวกเขาไม่ปรารถนามันเพราะความผิดที่พวกเขาได้ส่ง
ล่วงหน้าไปก่อนแล้ว พระเจ้าทรงรู้จักบรรดาผู้ทำความผิดเหล่านี้เป็น
อย่างดี⁸ ดังนั้น จึงบอกพวกเขาว่า “ความตายที่พวกท่านวิงหนีมันนั้น
จะตามทันพวกท่านสักวันหนึ่ง หลังจากนั้น พวกท่านจะถูกนำตัวไปยัง
พระองค์ผู้ทรงรอบรู้ถึงสิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย และพระองค์จะบอกพวก
ท่านถึงสิ่งที่พวกท่านได้ทำไว้”

⁹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อสุเจ้าถูกเรียกไปสู่การมาฆวันศุกร์ จงรีบเร่ง
ไปสู่การระลึกถึงพระเจ้าและจงละทิ้งการค้าขายเสีย นั่นเป็นการดีกว่า
สำหรับสุเจ้าถ้าหากสุเจ้ารู้¹⁰ เมื่อการมาฆเสร็จสิ้นแล้ว สุเจ้าจงแยก
ย้ายกันไปในแผ่นดินและแสวงหาความโปรดปรานของพระเจ้า¹⁶ และจง
ระลึกถึงพระเจ้าให้มากๆ เพื่อที่ว่าสุเจ้าจะได้รับความเจริญมั่งคั่ง¹¹ และ
เมื่อพวกเขาเห็นการค้าและการละเล่น พวกเขาก็กรูกันไปหามันและทิ้ง
ให้เจ้ายินอยู่ จึงบอกพวกเขาว่า “สิ่งที่อยู่กับพระเจ้านั้นดีกว่าการเล่น
และการค้า” และพระเจ้าคือผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่ดีที่สุด

63. พวกตลบตะแลง

อัล—มุนาฟิฏน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ (โอ นบี) เมื่อพวกตลบตะแลงมายังเจ้า พวกเขากล่าวว่า “เราขอยืนยันว่าท่านเป็นศาสนทูตของพระเจ้า” พระเจ้าทรงรู้ว่าเจ้าเป็นศาสนทูตของพระองค์จริง แต่พระเจ้าทรงเป็นพยานว่าพวกตลบตะแลงเหล่านี้เป็นผู้โกหก ² พวกเขากล่าวคำสัตย์ปฏิญาณเพื่อเป็นโล่กำบัง แล้วพวกเขาขัดขวางผู้อื่นจากหนทางของพระเจ้า ความชั่วแท้งๆสำหรับสิ่งที่พวกเขากระทำ ³ นั่นเพราะว่าพวกเขาศรัทธาและหลังจากนั้นพวกเขาก็ปฏิเสธความศรัทธาของพวกเขา ดังนั้น หัวใจของพวกเขาจึงถูกปิดผนึกจนพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด

⁴ เมื่อเจ้าเห็นพวกเขา รูปลักษณ์ภายนอกของพวกเขาดูน่าประทับใจ เมื่อพวกเขาพูด เจ้าก็อยากจะฟังสิ่งที่พวกเขาพูด แต่ในความจริงแล้ว พวกเขาเหมือนกับท่อนไม้ที่ฟังกำแพง พวกเขาคิดว่าเสียงตะโกนทุกเสียงนั้นมุ่งตรงไปที่พวกเขา พวกเขาคือศัตรูที่แท้จริง ดังนั้น จงระวังพวกเขาให้ดี ขอพระเจ้าทรงทำลายพวกเขา พวกเขาลงผิดไปได้อย่างไรกันนี้! ⁵ เมื่อพวกเขาถูกบอกว่า “มาเถิด ศาสนทูตของพระเจ้าจะวิงวอนขออภัยให้พวกท่าน” พวกเขาส่ายหัวและเจ้าจะเห็นพวกเขาหันหลังด้วยความมโยโสโอหัง ⁶ (โอ นบี) ไม่ว่าเจ้าจะวิงวอนขอการอภัยโทษหรือไม่ มันไม่มีอะไรต่างกันสำหรับพวกเขา พระเจ้าจะไม่ทรงอภัยโทษพวกเขา เพราะพระเจ้าไม่ทรงนำทางผู้ฝ่าฝืน

⁷ พวกเขาคือผู้กล่าวว่า “จงอย่าให้สิ่งใดแก่บรรดาผู้ปฏิบัติตามศาสนทูตของพระเจ้าจนกว่าพวกเขาจะทิ้งเขาไป” ทั้งๆที่พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของคลังแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน แต่พวกตลบตะแลงไม่เข้าใจ

⁸ และพวกเขากล่าวว่า “เมื่อเรากลับไปยังมะดีนะฮฺ (เรา)พวกที่มีเกียรติจะขับไล่พวกที่ต่ำต้อย(หมายถึงมุสลิมที่ยากจน)ออกไปจากเมือง” ทั้งๆที่เกียรตินั้นเป็นของพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และบรรดาผู้ศรัทธา แต่พวกตลบตะแลงไม่รู้

⁹ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงอย่าให้ทรัพย์สินของสุเจ้าและลูกหลานของสุเจ้าทำให้สุเจ้าหันห่างออกจากการระลึกถึงพระเจ้า บรรดาผู้ที่ทำเช่นนั้นคือผู้ขาดทุนอย่างแท้จริง ¹⁰ และจงใช้จ่ายจากสิ่งที่เราได้ประทานแก่สุเจ้าก่อนที่ความตายจะมายังคนหนึ่งคนใดในหมู่สุเจ้า แล้วเขากล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาล หากพระองค์ทรงผ่อนผันให้ฉันอีกสักกระยะหนึ่ง ฉันจะบริจาคทานและฉันจะเป็นผู้ทำความดี” ¹¹ แต่พระเจ้าจะไม่ทรงผ่อนผันให้คนหนึ่งเมื่อวาระของเขาสิ้นสุดลงแล้ว และพระเจ้าทรงรู้ดีถึงสิ่งที่สุเจ้ากระทำ

64. การขาดทุนและกำไร

อัล-ตะฆอบุน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดินกำลังสดุดีพระเจ้า ของพระองค์คืออำนาจสูงสุดและของพระองค์คือการสรรเสริญและพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด ² พระองค์คือผู้ทรงสร้างสุเจ้า แต่แล้วบางคนของสุเจ้ายังเป็นผู้ปฏิเสธความจริงนี้และบางคนเป็นผู้ศรัทธา(ในเรื่องนี้) พระเจ้าทรงเฝ้าดูสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ³ พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเพื่อวัตถุประสงค์หนึ่ง พระองค์ได้ทรงทำให้สุเจ้าเป็นรูปร่างและทำให้รูปร่างของสุเจ้าดีเลิศ ยิ่งพระองค์ที่สุเจ้าจะต้องกลับไปในที่สุุด ⁴ พระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน พระองค์

ทรงรู้ทุกสิ่งที่สุเจ้าปิดบังและทุกสิ่งที่สุเจ้าเปิดเผย และพระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งที่อยู่ในหัวใจของสุเจ้า

⁵ สุเจ้าไม่ได้ยินข่าวเกี่ยวกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาก่อนหน้านี้และหลังจากนั้นได้สัมผัสผลชั่วจากการกระทำของพวกเขาไปแล้วกระนั้นหรือ? พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บปวด ⁶ นั้นเป็นเพราะบรรดาศาสนทูตของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมกับสัญญาณอันชัดเจนแล้ว แต่พวกเขากล่าวว่า “แต่มนุษยธรรมดานีหรือที่จะมาเป็นผู้นำทางเรา?” ดังนั้น พวกเขาจึงได้ปฏิเสธศรัทธาและหันหลังให้ ดังนั้น พระเจ้าจึงไม่ต้องการพวกเขา พระเจ้าทรงมีเพียงพอไม่ต้องอาศัยใครและทรงควรค่าแก่การสรรเสริญ

⁷ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธายืนยันว่าพวกเขาจะไม่มีวันถูกทำให้ฟื้นขึ้นจากความตาย จึงบอกพวกเขาว่า “อย่ากระนั้นเลย ขอสาบานด้วยพระเจ้าของฉัน พวกท่านจะถูกทำให้ฟื้นขึ้นมาอย่างแน่นอน หลังจากนั้นพวกท่านจะถูกบอกว่าพวกท่านได้ทำอะไรไป และนี่เป็นเรื่องง่ายสำหรับพระเจ้า” ⁸ ดังนั้น จงศรัทธาในพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์และในแสงสว่างที่เราได้ประทานลงมา พระเจ้าทรงรอบรู้ในสิ่งที่สุเจ้ากระทำ ⁹ เมื่อพระองค์จะรวบรวมสุเจ้าเข้าด้วยกันในวันแห่งการชุมนุมนั้น นั่นเป็นวันแห่งการขาดทุนและกำไร ใครที่ศรัทธาในพระเจ้าและทำความดี พระเจ้าจะทรงลบล้างบาปของเขาออกไปและจะรับเขาเข้าไว้ในสวนสวรรค์ซึ่งไถ่หนี้มีลำนํ้าหลายสายไหลผ่านเพื่อพำนักรออยู่ในนั้นตลอดไป นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่ ¹⁰ ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและถือว่าสัญญาณทั้งหลายของเราเป็นเท็จนั้นจะเป็นชาวนรกที่อยู่ในนั้นตลอดไป และนั่นเป็นจุดหมายที่เลวร้ายที่สุด

¹¹ ไม่มีทุกข์ภัยเกิดขึ้นกับมนุษย์ใดนอกจากโดยอนุมัติของพระเจ้า ใครที่ศรัทธาในพระองค์ พระองค์จะทรงนำทางหัวใจของเขา พระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ¹² จงเชื่อฟังพระเจ้าและจงเชื่อฟังศาสนทูต แต่ถ้าหากสุเจ้า

หันหลังให้การเชื่อฟัง จงจำไว้ว่าศาสนทูตของเรารับผิดชอบแค่การนำ
 ศาสน์ที่ชัดเจนมาบอกต่อเท่านั้น¹³ พระเจ้าคือผู้ที่ไม่มีพระเจ้าอื่นใด
 นอกไปจากพระองค์ ดังนั้น ขอให้บรรดาผู้ศรัทธามอบความไว้วางใจใน
 พระองค์

¹⁴ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย (แม้แต่)ภรรยาบางคนของสุเจ้าและลูกหลาน
 ของสุเจ้าก็เป็นศัตรูของสุเจ้า ดังนั้น จงระวังพวกเขา แต่ถ้าหากสุเจ้าให้อภัยและยกโทษ แน่หนอ พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹⁵
 ทรัพย์สินของสุเจ้าและลูกหลานของสุเจ้ามิใช่อื่นใดนอกไปจากการทดสอบ และพระเจ้าเท่านั้นที่มีรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่อยู่กับพระองค์¹⁶
 ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้าเท่าที่สุเจ้าจะสามารถทำได้ และจงฟังและ
 จงเชื่อฟังและจงใช้จ่ายทรัพย์สินของสุเจ้า มันเป็นผลดีต่อสุเจ้าเอง และ
 ผู้ใดปกป้องตนเองให้พ้นจากความโลภของพวกเขา พวกเขาจะประสบความสำเร็จ¹⁷ ถ้าหากสุเจ้าให้การยืมที่ดีแก่พระเจ้า พระองค์จะทรงจ่าย
 คืนให้สุเจ้าเป็นหลายเท่าและจะทรงอภัยความผิดให้สุเจ้า พระเจ้าทรง
 เห็นคุณค่าความดีงามและทรงผ่อนปรน¹⁸ พระเจ้าทรงรู้ในสิ่งเร้นลับและ
 สิ่งเปิดเผย ผู้ทรงอำนาจและผู้ทรงปรีชาญาณ

65. การหย่า

อัล-ฎะลา

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ โอ้ นบี เมื่อเจ้า(และบรรดาผู้ศรัทธา)หย่าภรรยา จงหย่าพวกนางตาม
 ระยะเวลาแห่งการรอคอยของพวกนางที่ได้ถูกกำหนดไว้ และจงนับระยะ
 เวลาแห่งการรอคอยนั้นให้ถูกต้อง จงเกรงกลัวพระเจ้า พระผู้อภิบาล
 ของสุเจ้า และจงอย่าไล่ นางออกจากบ้านของพวกนาง(ในระหว่างเวลา

รอกอย) และนางเองจะต้องไม่ทิ้งพวกเขาไป ยกเว้นในกรณีที่พวกนางทำสิ่งลามกอย่างเปิดเผย นี่คือขอบเขตที่กำหนดโดยพระเจ้า และใครที่ละเมิดขอบเขตของพระเจ้า เขาก็ธรรมชาติของตัวเอง เจ้าไม่รู้ว่าหลังจากนี้แล้วบางทีพระเจ้าอาจจะทำให้มีสถานการณ์ใหม่บางอย่าง (การประนีประนอม)เกิดขึ้น ² หลังจากนั้น เมื่อระยะเวลาแห่งการรอกอยสิ้นสุดแล้ว จงรังตัวพวกนางไว้อย่างมีเกียรติหรือไม่ก็ให้พวกนางจากไปอย่างมีเกียรติ และจงให้มีพยานผู้เป็นธรรมสองคนในหมู่ผู้เจ้าเป็นพยานอย่างเที่ยงธรรมเพื่อพระเจ้า นี่เป็นการตักเตือนสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาในพระเจ้าและวันสุดท้าย ใครก็ตามที่เกรงกลัวพระเจ้าในสิ่งที่เขาทำ พระเจ้าจะหาทางออก(จากความยุ่งยาก)ให้แก่เขา ³ และพระเจ้าจะประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจากสิ่งที่เขาไม่คาดคิด พระเจ้าเพียงพอแล้วสำหรับผู้ใดก็ตามที่วางใจในพระองค์ พระเจ้าทรงทำให้สิ่งที่ถูกกำหนดไว้เป็นไปตามนั้น พระเจ้าได้กำหนดชะตากรรมไว้สำหรับทุกสิ่งแล้ว

⁴ ในกรณีของภรรยาของสุเจ้าที่ผ่านวัยมีประจำเดือนแล้ว ถ้าสุเจ้ามีความสงสัยใดๆ จงรู้ไว้เถิดว่าระยะเวลาการรอกอยของพวกนางคือสามเดือน และนี่ก็ใช้กับผู้หญิงที่ยังไม่มีประจำเดือนเช่นกัน สำหรับผู้หญิงที่ตั้งครรภ์นั้น ระยะเวลาของพวกนางสิ้นสุดลงเมื่อพวกนางได้คลอดทารกที่อยู่ในครรภ์ของพวกนาง และใครก็ตามที่เกรงกลัวพระเจ้า พระองค์จะทรงทำให้เรื่องของเขาง่ายดายสำหรับเขา ⁵ นี่คือคำบัญชาของพระเจ้าซึ่งพระองค์ได้ประทานมายังสุเจ้า ใครก็ตามที่เกรงกลัวพระเจ้าจะได้รับการให้อภัยบาปและได้รับรางวัลตอบแทนอย่างมากมาย

⁶ จงให้ผู้หญิง(ที่อยู่ในระหว่างเวลารอกอย)อาศัยอยู่ในลักษณะเดียวกับที่สุเจ้าอาศัยอยู่ตามฐานะของสุเจ้า และจงอย่าทำร้ายพวกนางเพื่อทำให้พวกนางอยู่อย่างลำบาก ถ้าหากพวกนางตั้งครรภ์ จงเลี้ยงดูพวกนางจนกระทั่งพวกนางคลอดบุตร หลังจากนั้น ถ้าหากพวกนางให้นมลูกของสุเจ้า จงให้ค่าตอบแทนแก่พวกนาง และจงปรึกษา(ปัญหาเรื่องค่า

ตอบแทน)ร่วมกันด้วยดี แต่ถ้าหากผู้เจ้าต่างสร้างภาระให้กันและกัน (เกี่ยวกับปัญหาเรื่องค่าตอบแทน) จงให้ผู้หนึ่งให้หมทาร์กนั้น ⁷ ขอให้คนรวยใช้จ่ายตามฐานะของเขาและขอให้คนที่บ้จจยของตนจำกัดจำเขยใช้จ่ายจากสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่เขา พระเจ้าไม่ได้สร้างภาระแก่ผู้ใดในสิ่งที่เกินกว่าพระองค์ได้ประทานแก่เขา ไม่ช้า พระเจ้าจะให้เกิดความสบายหลังจากความลำบาก

⁸ ก็เมื่อแล้วที่ฝ่าฝืนคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของมันและศาสนทูตของพระองค์ และเราได้เรียกพวกเขามาชำระบัญชีอย่างเข้มงวดและลงโทษพวกเขาอย่างแสนสาหัส ⁹ ดังนั้น พวกเขาจึงได้ลิ้มรสผลช้วจากการกระทำของพวกเขา และผลสุดท้ายก็คือพวกเขาไม่มีอะไรออกไปจากความหายนะที่มีไว้สำหรับพวกเขา ¹⁰ พระเจ้าได้ทรงเตรียมการลงโทษอันรุนแรงไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ดังนั้น จงเกรงกลัวพระเจ้า โอ้บรรดาผู้มีสติปัญญาที่มีความศรัทธา พระเจ้าได้ส่งผู้ตักเตือนมายังผู้เจ้า ¹¹ และศาสนทูตคนหนึ่งที่น่าสยดสยองอันชัดเจนของพระเจ้ามายังผู้เจ้าเพื่อที่เขาจะได้้นำบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีออกจากความมืดมาสู่แสงสว่าง ใครก็ตามที่ศรัทธาในพระเจ้าและกระทำความดี พระเจ้าจะทรงรับเขาเข้าสู่สวรรค์ซึ่งภายใต้ันมีลำนำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะได้อยู่ในนั้นตลอดไป พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมบ้จจยอันดีเลิศไว้สำหรับเขาแล้ว

¹² พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินจำนวนที่เท่ากัน คำบัญชาของพระองค์ลงมาท่กลางพวกมัน ทั้งนี้เพื่อที่ผู้เจ้าจะได้รู้ว่าพระเจ้าทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่งและความรู้ของพระเจ้านั้นครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง

66. การห้าม

อัล-ตะฮ์รีม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ โอ้ นบี ทำไมเจ้าจึงทำให้สิ่งที่พระเจ้าทรงอนุมัติเป็นสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับเจ้าเพื่อทำให้ภรรยาของเจ้าพึงพอใจ? แท้จริง พระเจ้าเป็นผู้ทรงให้อภัยผู้ทรงเมตตา ² พระเจ้าได้ทรงให้แนวทางแก่คำสาบานให้เจ้าแล้ว พระเจ้าทรงเป็นนายเจ้า และพระองค์เท่านั้นคือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

³ ครั้งหนึ่ง นบีได้บอกความลับแก่ภรรยาคนหนึ่งของเขา แต่นางไม่รักษาความลับนั้นและเมื่อพระเจ้าได้ทรงบอกให้นบีได้รู้เรื่องนี้ นบีจึงได้บอกส่วนหนึ่งให้เป็นที่รู้กันและหลีกเลี่ยง(ที่จะเอ่ยถึง)อีกส่วนหนึ่ง เมื่อเขาพูดกับภรรยาของเขาถึงเรื่องนี้ นางได้ถามว่าใครเป็นคนบอกเรื่องนี้แก่เขา นบีตอบว่า “ผู้ทรงรู้ทุกสิ่งและผู้ทรงรอบรู้ได้บอกให้ฉันรู้” ⁴ ถ้าหากสุเจ้าทั้งสอง(ผู้หญิง)สำนึกผิดหันกลับไปหาพระเจ้า (มันจะเป็นการดีกว่าสำหรับสุเจ้า) เพราะหัวใจของสุเจ้าทั้งสองได้คล้อยไปทางนั้นแล้ว แต่ถ้าหากสุเจ้าทั้งสองร่วมมือกันต่อต้านนบี สุเจ้าทั้งสองควรรู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงคุ้มครองเขา และหลังจากพระองค์ ญิบรีลรวมทั้งบรรดาผู้ศรัทธาที่ดีและบรรดาทูตสวรรค์ยังเป็นผู้ติดตามและให้ความช่วยเหลือเขาอีกด้วย

⁵ ถ้าหากนบีหย่าสุเจ้าทั้งสอง พระเจ้าจะหาภรรยาที่ดีกว่าแก่เขาแทนสุเจ้าทั้งสอง ภรรยาที่เป็นผู้ยอมจำนน(ต่อพระเจ้า) มีความศรัทธา เชื่อฟัง อดทน อุทิศตนในการเคารพสักการะและมั่นคงในการถือศีลอด ไม่ว่าจะเคยแต่งงานมาแล้วหรือเป็นหญิงบริสุทธิ์ก็ตาม

⁶ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงปกป้องคุ้มครองตัวของสุเจ้าเองและครอบครัวของสุเจ้าให้พ้นจากไฟนรกที่เชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์และหินซึ่งข้างบนนั้นจะมีทูตสวรรค์ที่เข้มงวดดุจดั่งเผ่าอยู่ ทูตสวรรค์เหล่านี้ไม่เคยฝ่าฝืน

คำบัญชาของพระเจ้าและจะทำตามที่ได้ถูกบัญชา ⁷ โอบรรดาผู้ปฏิเสธ
 สัจธรรม วันนั้นผู้เจ้าย่าได้มาแก้ตัวเลย ผู้เจ้ากำลังได้รับการตอบแทน
 สำหรับสิ่งที่ผู้เจ้าได้ทำไว้

⁸ โอบรรดาผู้ศรัทธา จงหันกลับมายังพระเจ้าและขอภัยต่อพระเจ้า
 ด้วยความจริงใจเถิด บางทีพระเจ้าจะให้ภัยความผิดของผู้เจ้าและรับ
 ผู้เจ้าเข้าสู่สวรรค์ซึ่งเบื้องล่างนั้นมีลำนำหลายสายไหลผ่าน มันเป็นวันที่
 พระเจ้าจะไม่ทำให้มีและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่กับเขาได้รับความอภัย
 รัศมีของพวกเขาจะส่องสว่างทางเบื้องหน้าพวกเขาและทางด้านขวาของ
 พวกเขา และพวกเขาจะกล่าวว่า : “โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรดทำให้
 แสงสว่างของเราสมบูรณ์สำหรับพวกเราและโปรดทรงอภัยแก่เรา แท้จริง
 พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง”

⁹ โอ นบี จงใช้ความพยายามให้ถึงที่สุดต่อบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม
 และพวกตลบตะแลง และจงแข่งกร้าวกับพวกเขา ที่ฟ้านักของพวกเขา
 คือนรกและมันเป็นที่พักอันชั่วช้ายิ่ง ¹⁰ พระเจ้าทรงยกเอาภรรยาของ
 นูฮฺและลูฏขึ้นมาเป็นตัวอย่างสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม พวกนาง
 แต่งงานกับบ่าวผู้ต้งามทั้งสองของเรา แต่นางทั้งสองได้ทรยศต่อสามี
 ของนาง และนางทั้งสองไม่สามารถช่วยอะไรนางจากพระเจ้าได้ นางทั้ง
 สองได้ถูกกล่าวว่า “จงเข้าไปในไฟนรกพร้อมกับคนอื่น ๆ ที่จะเข้าไปในนั้น
 เถิด”

¹¹ และสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา พระเจ้าได้ทรงยกเอาภรรยาของฟาโรห์
 มาเป็นตัวอย่างเมื่อนางได้วิงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน โปรดทรง
 สร้างบ้านที่ใกล้พระองค์ในสวนสวรรค์ให้แก่ฉันและปกป้องคุ้มครองฉัน
 จากฟาโรห์และการกระทำที่ชั่วร้ายของเขา และโปรดทรงช่วยฉันจาก
 พวกคนชั่วด้วยเถิด” ¹² และตัวอย่างของนางมัรยัมลูกสาวของอิมรอนซึ่ง
 ปกป้องความบริสุทธิ์ของนาง ดังนั้น เราจึงได้เปาวินิจฉัยของเราเข้าไป

ในตัวนาง และนางได้ยืนยันวามะของพระผู้อภิบาลของนางและคัมภีร์ของพระองค์ว่าเป็นความจริง และนางเป็นหนึ่งในบรรดาผู้เชื่อฟัง

67. อำนาจสูงสุด

อัล-มุลก์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ มหาจำเริญยิ่งคือพระองค์ ผู้ซึ่งอำนาจสูงสุดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง ² ผู้ทรงสร้างความตายและชีวิต เพื่อที่พระองค์จะทดสอบสุเจ้าและดูว่าในหมู่สุเจ้านั้นใครดีที่สุดในด้านการทำงาน พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงให้อภัย ³ ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆ สุเจ้าจะไม่เห็นความผิดพลาดใดๆในการสร้างของพระผู้ทรงกรุณา ดังนั้น ลองหันกลับมาดูซิว่าสุเจ้าเห็นช่องโหว่ตรงไหนบ้าง? ⁴ หลังจากนั้น จะหันกลับมาดูแล้วดูอีกก็ได้ แล้วสิ่งที่สุเจ้าเห็นจะทำให้สุเจ้าสับสนและท้อแท้

⁵ เราได้ประดับประดาฟ้าชั้นต่ำสุดด้วยประทีป และเราได้ทำให้มันไวเพื่อขับไล่บรรดาซาตาน สำหรับซาตานเหล่านี้ เราได้เตรียมไฟที่ลุกโชนไว้สำหรับพวกมันแล้ว ⁶ บรรดาผู้คิดจะกล่าวร้ายพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะได้รับการลงโทษของนรกซึ่งเป็นที่จุดหมายปลายทางอันชั่วร้าย ⁷ เมื่อพวกเขาถูกโยนเข้าไปในนั้น พวกเขาจะได้ยินเสียงคำรามของมันขณะที่มันกำลังเดือด ⁸ เหมือนกับการระเบิดด้วยความโกรธ ทุกครั้งที่คนพวกหนึ่งถูกโยนลงไปนั้น ผู้เฝ้านรกจะถามว่า “ไม่มีผู้ตักเตือนมายังสุเจ้ากระนั้นหรือ?” ⁹ พวกเขาตอบว่า “ผู้ตักเตือนได้มายังเราแล้ว แต่เราปฏิเสธเขาและกล่าวว่า ‘พระเจ้าไม่ได้ส่งสิ่งใดมา พวกท่านต่างหากที่หลงผิดอย่างหนัก’” ¹⁰ พวกเขาบอกว่าอีกว่า “ถ้าพวกเราเพียงแค่มองหรือ

เข้าใจ เราจะไม่ต้องมาเป็นชวานรกเช่นนี้”¹¹ แล้วพวกเขาได้ยอมรับบาปของพวกเขาดังนั้น ชวานรกนี้เองที่ห่างไกลจากความเมตตาของพระเจ้า

¹² สำหรับบรรดาผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขาดูโดยที่มองไม่เห็นนั้น พวกเขาจะได้รับการให้อภัยและรางวัลตอบแทนอันใหญ่หลวง

¹³ ไม่ว่าผู้เจ้าจะปิดบังคำพูดของสุเจ้าหรือพูดออกมาดังๆ พระองค์ทรงรู้ความลับที่อยู่ในหัวใจของสุเจ้า ¹⁴ เป็นไปได้อย่างไรที่ผู้ทรงสร้างจะไม่รู้สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาในเมื่อพระองค์เป็นผู้ทรงรู้อย่างถ่องแท้และทรงรอบรู้?

¹⁵ พระองค์คือผู้ทรงทำให้แผ่นดินเป็นประโยชน์สำหรับสุเจ้า ดังนั้นจึงเดินไปตามขอบเขตของมันและจงกินสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้ และยิ่งพระองค์ที่สุเจ้าจะต้องพินคินชีพขึ้นมา ¹⁶ สุเจ้ารู้สึกปลอดภัยว่าพระองค์ผู้อยู่ในชั้นฟ้าจะไม่ทำให้สุเจ้าถูกสูบจมลงไปในใต้ดินและทำให้แผ่นดินเริ่มสั่นสะเทือนในทันทีกระนั้นหรือ? ¹⁷ สุเจ้ารู้สึกปลอดภัยหรือว่าพระองค์ผู้อยู่ในชั้นฟ้าจะไม่ส่งพายุที่นำก้อนหินมากระหน่ำใส่สุเจ้าเพื่อที่สุเจ้าจะได้รู้ว่าการเตือนของฉัน(เป็นจริง)อย่างไร? ¹⁸ บรรดาผู้คนก่อนหน้านี้พวกเขาก็ปฏิเสธ(สัจธรรม)เช่นกัน ดังนั้น จงดูว่าการปฏิเสธพวกเขาของฉันทิ้งใหญ่เพียงใด

¹⁹ พวกเขาไม่เห็นนกที่กางปีกและหุบปีกของมันเหนือพวกเขากระนั้นหรือ? ไม่มีใครที่ทำให้พวกมันลอยอยู่นอกจากผู้ทรงกรุณา แท้จริงพระองค์ทรงเฝ้ามองทุกสิ่ง ²⁰ ใครที่จะมาป้องกันสุเจ้าเหมือนกองทัพนอกจากพระผู้ทรงกรุณา ความจริงแล้ว บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมนั้นล้วนหลงอยู่ในการหลงอลงวุ่นๆ ²¹ ผู้ใดที่สามารถจัดหาปัจจัยยังชีพแก่สุเจ้าถ้าหากพระองค์ทรงยับยั้งปัจจัยของพระองค์? ความจริงแล้ว คนเหล่านี้ล้วนตั้งต้นอยู่ความโอหังและการหลงออกไปจากสัจธรรม

²² จงพิจารณาดูว่าคนที่เดินก้มหน้าไม่มองอะไรจะเป็นผู้อยู่ในหนทางที่ถูกต่องกว่า หรือผู้ที่เดินตัวตรงอยู่บนหนทางที่ราบรื่น? ²³ จงบอกพวก

เขาเกิดว่า “พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างสุเจ้าและทรงทำให้สุเจ้ามีความสามารถ ไต่ยีนและเห็นและประทานหัวใจแก่สุเจ้าเพื่อคิดและทำความเข้าใจ แต่น้อยนักที่สุเจ้าจะขอบคุณ” ²⁴ จงบอกพวกเขาเกิดว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรง แพร่ขยายสุเจ้าไปในแผ่นดินและสุเจ้าจะถูกรวบรวมเข้าด้วยกันกลับไป ยังพระองค์(ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ)

²⁵ พวกเขา กล่าวว่า “เมื่อใดที่สัญญานี้จะเป็จริงถ้าหากสิ่งที่ท่านพูด เป็นความจริง?” ²⁶ จงบอกพวกเขาว่า “พระเจ้าเท่านั้นที่รู้เรื่องนี้ ฉันเป็น เพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น” ²⁷ แต่เมื่อพวกเขาเห็นมันใกล้เข้ามา ใบหน้าของ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะบิดเบี้ยว และตอนนั้นจะมีเสียงกล่าวว่า “นี่เป็น สิ่งที่สุเจ้าร้องขออยู่” ²⁸ จงบอกพวกเขาว่า “พวกท่านเคยคิดบ้างไหมว่า ถ้าพระเจ้าทำลายฉันและบรรดาผู้ที่อยู่กับฉัน หรือประทานความเมตตา แก่เรา แล้วใครเล่าจะช่วยเหลือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านี้ให้พ้นจาก การลงโทษอันเจ็บปวดได้?” ²⁹ จงบอกพวกเขาเกิดว่า “พระองค์คือผู้ทรง กรุณา เราศรัทธาในพระองค์และเราอบหมายต่อพระองค์ ในไม่ช้า พวก ท่านจะรู้ว่าใครที่อยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง” ³⁰ จงบอกพวกเขาเกิด ว่า “พวกท่านเคยพิจารณาบ้างหรือไม่ว่าถ้าน้ำในบ่อน้ำของพวกท่านซึม หายไปในแผ่นดิน ใครเล่าที่จะนำน้ำที่ไหลทันกลับมาให้ท่านอีก?”

68. ปากกา

อัล-เกาะลัม

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ หน

ขอสาบานด้วยปากกาและทุกสิ่งที่พวกเขาเขียน ² ด้วยความโปรดปราน ของพระผู้อภิบาลของเจ้า เจ้าไม่ใช่คนบ้า ³ แน่หนอนที่สุด สำหรับเจ้ามี

รางวัลอันไม่สิ้นสุด ⁴ เพราะเจ้านันถูกยกย่องให้มีลักษณะอันมีเกียรติสูงส่ง ⁵ ในไม่ช้า เจ้าจะได้เห็นเช่นเดียวกับพวกเขา ⁶ ว่าผู้ใดในหมู่ผู้เจ้าเสียสติ ⁷ แท้จริง พระผู้อภิบาลของเจ้านันทรงรู้ดีที่สุดถึงบรรดาผู้หลงไปจากทางของพระองค์ และทรงรู้ดีที่สุดถึงบรรดาผู้อยู่ในหนทางที่ถูกต้อ

⁸ ดังนั้น จงอย่าปฏิบัติตามบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรม ⁹ ความจริงแล้วพวกเขาต้องการให้เจ้าโอนอ่อนผ่อนตามลงมาสักเล็กน้อย แล้วพวกเขาก็จะยอมโอนอ่อนผ่อนตาม ¹⁰ จงอย่าปฏิบัติตามผู้ชอบสบถสาบานที่ดำซ้ำ ¹¹ หรือผู้ินทาและกล่าวร้ายผู้อื่น ¹² หรือผู้ขัดขวางความดีและผู้ฝ่าฝืน ¹³ ผู้ชั่วช้าหยาบคายและผู้กดขี่ และเหนืออื่นใดเป็นผู้ดำซ้ำโดยกำเนิด ¹⁴ เพียงเพราะพวกเขามีทรัพย์สินมั่งคั่งและมีลูกมาก ¹⁵ เมื่อวณะของเราได้ถูกอ่านให้เขาฟัง เขากล่าวว่า “นี่เป็นเรื่องปรัมปราตั้งแต่โบราณ” ¹⁶ ในไม่ช้า เราจะตีตราเขาบนปลายจมูก

¹⁷ เราได้ทดสอบพวกเขาเช่นเดียวกับที่เราได้ทดสอบเจ้าของสวนแห่งหนึ่งเมื่อพวกเขาสาบานว่าจะเก็บผลไม้ในสวนของพวกเขาในตอนเช้า ¹⁸ และพวกเขาไม่ได้มีข้อยกเว้นใดๆไว้(สำหรับเจตนารมณ์ของพระเจ้า) ¹⁹ ดังนั้น ในขณะที่พวกเขาหลับในตอนกลางคืน หายนะภัยจากพระผู้อภิบาลของเจ้าก็ได้มาทำลายสวนนั้น ²⁰ จนแผ่นดินโล่งเตียนเหมือนกับได้ถูกเก็บเกี่ยวไปเรียบร้อยแล้ว ²¹ ในตอนเช้า พวกเขาต่างพากันร้องตะโกนต่อกันว่า ²² “รีบไปที่สวนของพวกท่านโดยเร็วถ้าหากพวกท่านต้องการจะเก็บผลไม้” ²³ ดังนั้น พวกเขาจึงพากันออกไปและต่างกระซิบกันว่า ²⁴ “อย่าให้พวกคนยากจนเข้าไปในสวนวันนี้” ²⁵ พวกเขาเร่งรีบออกไปแต่เข้าใจคิดว่าพวกเขามีอำนาจที่จะป้องกัน ²⁶ แต่เมื่อพวกเขาเห็นสวน พวกเขาได้กล่าวว่า “เราหลงทางแล้ว ²⁷ เปล่าเลย พวกเราได้รับความหายนะต่างหาก” ²⁸ ผู้ที่ดีที่สุดในหมู่พวกเขาคนหนึ่งกล่าวว่า “ฉันไม่ได้บอกท่านให้สดุดีพระเจ้ากระนั้นหรือ?” ²⁹ พวกเขาจึงกล่าวว่า “มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระผู้อภิบาลของเรา แท้จริง เราทำผิดไปแล้ว” ³⁰ แล้ว

พวกเขาก็หันไปตำหนิต่อกันและกัน ³¹ พวกเขากล่าวว่า “วิบัติแล้วเรา พวกเราทำอะไรกันเกินเลยขอบเขตไปแล้ว” ³² บางที พระผู้อภิบาลของเราจะให้สวนที่ดีกว่านี้แก่เราแทนก็ได้ แท้จริง เราจะกลับไปหาพระองค์” ³³ นั่นเป็นการลงโทษ(ในชีวิตนี้) แต่การลงโทษแห่งโลกหน้านั้นยิ่งใหญ่กว่ามากนักหากพวกเขารู้

³⁴ แน่نون สำหรับผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้นจะได้รับรางวัลตอบแทนด้วยสวนสวรรค์อันบรมสุข ³⁵ จะให้เราปฏิบัติต่อบรรดาผู้ศรัทธาเช่นเดียวกับที่เราปฏิบัติต่อผู้ทำผิดกระนั้นหรือ ? ³⁶ เกิดอะไรขึ้นกับสุเจ้า สุเจ้าตัดสินเช่นนั้นได้อย่างไร? ³⁷ หรือสุเจ้ามีคัมภีร์ที่บอกสุเจ้า ³⁸ ว่าสุเจ้าจะได้รับสิ่งที่สุเจ้าเลือกไว้? ³⁹ หรือสุเจ้ามีสัญญาที่ผูกพันเราจนกระทั่งถึงวันฟื้นคืนชีพว่าสุเจ้าจะได้รับสิ่งที่สุเจ้าเรียกร้องต้องการ? ⁴⁰ จงถามพวกเขาซิว่าคนไหนในหมู่พวกเขาจะประกันสิ่งนี้? ⁴¹ หรือพวกเขามีสิ่งที่เป็นภาคีอื่นๆ(นอกไปจากพระเจ้า)? หากเป็นเช่นนั้น จงให้พวกเขานำเอาภาคีพระเจ้าของพวกเขามาถ้าหากพวกเขาพูดจริง

⁴² เมื่อวันที่สัจธรรมถูกตีแผ่ พวกเขาจะถูกเรียกมาให้ก้มกราบ แต่พวกเขาจะไม่สามารถก้มลงกราบได้ ⁴³ ตาของพวกเขาจะละห้อย พวกเขาจะตกอยู่ในสภาพหมดหวังอย่างน่าเวทนา พวกเขาเคยถูกเรียกให้ก้มกราบเมื่อพวกเขาอยู่ในสภาพที่ดี (แต่พวกเขาไม่เชื่อฟัง) ⁴⁴ ดังนั้น โอ้นบี จงปล่อยเรื่องของบรรดาผู้ปฏิเสธศาสนานี้ไว้ให้ฉัน เราจะนำพวกเขาไปสู่ความหายนะที่ละชั้นโดยที่พวกเขาคิดไม่ถึง ⁴⁵ ฉันจะผ่อนผันให้พวกเขา เพราะแผนการของฉันนั้นทรงพลังอำนาจยิ่ง

⁴⁶ เจ้าขอสิ่งตอบแทนบางอย่างจากพวกเขาเพื่อที่หนี้ของพวกเขาจะได้เบาลงกระนั้นหรือ? ⁴⁷ พวกเขามีความรู้ในเรื่องสิ่งเร้นลับจนพวกเขานั้นก็มั่นใจไว้กระนั้นหรือ? ⁴⁸ ดังนั้น จงอดทนรอคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของเจ้าและจงอย่าเป็นดังเช่นคนที่ถูกกลืนเข้าไปในท้องปลา (นบียูनुส) ร้องออกมาด้วยความระทมทุกข์ ⁴⁹ หากมิใช่เพราะพระผู้

อภิบาลของเขาทรงเมตตาเขา เขาคงถูกโยนไปยังชายฝั่งที่ห่างไกลแล้ว⁵⁰ แต่พระผู้อภิบาลของเขาได้ทรงเลือกเขาไว้และรวมเขาไว้ในบรรดาผู้ทำความดีแล้ว⁵¹ เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธรัศจรรรมได้ยื่นคำดักเตือน พวกเขาเขม็งมองเจ้าด้วยสายตาที่ชั่วร้ายจนทำให้เจ้าต้องสะดุ้ง และพวกเขากล่าวว่า “เขาเป็นคนบ้าแน่ๆ”⁵² แต่ถึงกระนั้น มันเป็นคำดักเตือนต่อมนุษยชาติ

69. เวลาที่ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

อัล-ฮากเกาะห์ฮุ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เวลาที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ² อะไรคือเวลาที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้? ³ และอะไรที่จะทำให้เจ้ารู้ว่าเป็นเวลาที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้? ⁴ ชาวชะมูดและชาวอาดฎิเสธความหายนะแบบฉับพลันที่จะเกิดขึ้นกับพวกเขามาแล้ว ⁵ ชาวชะมูดได้ถูกทำลายโดยพายุฟ้าร้องและฟ้าแลบอย่างรุนแรง ⁶ ส่วนชาวอาดฎิถูกทำลายโดยพายุรุนแรงโหมกระหน่ำ ⁷ พระเจ้าได้ทรงให้มันพัดกระหน่ำใส่พวกเขาเป็นเวลาเจ็ดคืนแปดวันต่อเนื่องกัน เพื่อที่เจ้าจะได้เห็นพวกเขาอนตายนกลือนกลาดเหมือนกับลำต้นอินทผลัมกลวงที่ล้มลงมา ⁸ ตอนนี้เจ้าเห็นผู้ใดในหมู่พวกเขาเหลือรอดบ้างไหม? ⁹ ฟาโรห์และคนก่อนหน้าเขาและเมืองที่ถูกคว่ำทำลายได้ทำบาปอันยิ่งใหญ่เช่นเดียวกัน ¹⁰ พวกเขาไม่เชื่อฟังศาสนทูตของพระผู้อภิบาลของพวกเขา ดังนั้น พระองค์จึงได้ทรงลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง ¹¹ เมื่อน้ำท่วมสูงขึ้นผิดปกติ เราได้นำผู้เจ้าทั้งหลายขึ้นมาไว้ในเรือลำใหญ่ ¹² เพื่อที่เราจะทำได้ทำให้เหตุการณ์นี้เป็นการดักเตือนสำหรับสุเจ้าและเพื่อที่ผู้ที่สำเหนียกจะได้จำ

¹³ เมื่อแตรได้ถูกเป่าขึ้นครึ่งหนึ่ง ¹⁴ แผ่นดินและภูเขาสจะถูกยกขึ้น กระแทกกันเป็นเสียงๆในทีเดียว ¹⁵ ในวันนั้น เหตุการณ์อันยิ่งใหญ่จะเกิดขึ้น ¹⁶ ในวันนั้น ชันฟ้าจะแตกออกและระบบของมันจะหลุดออกจากกัน ¹⁷ บรรดาทูตสวรรค์จะอยู่ข้างๆนั้นและทูตสวรรค์แปดองค์จะทูลบัลลังก์ของพระผู้อภิบาลของสุเจ้าไว้ ¹⁸ นั่นเป็นวันที่สุเจ้าจะถูกนำมาสู่การตัดสิน และไม่มีควมลับใดๆของสุเจ้าที่จะถูกซ่อนเร้นอีกต่อไป*

¹⁹ หลังจากนั้น คนที่ได้รับบันทึกในมือขวาของเขาจะกล่าวว่า “นี่เป็นบันทึกของฉัน มาอ่านมันสิ” ²⁰ ฉันรู้ว่าฉันจะได้รับบัญชีของฉันอย่างแน่นอน” ²¹ แล้วเขาจะมีชีวิตอันบรมสุข ²² ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง ²³ ที่ผลไม้มกระจ่ายให้เต็มอยู่แค่เอื้อม ²⁴ เราจะบอกเขาว่า “จงกินและดื่มอย่างมีความสุขในฐานะรางวัลตอบแทนสำหรับสิ่งที่สุเจ้าได้ทำไว้ในวันที่ผ่านมา” ²⁵ ส่วนผู้ที่ได้รับบันทึกในมือซ้ายของเขานั้น เขาจะกล่าวว่า “ฉันไม่อยากจะได้รับบันทึกของฉัน ²⁶ และไม่อยากจะรู้ว่าบัญชีของฉันเป็นอย่างไรเลย ²⁷ ฉันอยากจะให้ความตายของฉันเป็นอันสิ้นสุดทุกสิ่ง ²⁸ ทรัพย์สินของฉันไม่สามารถช่วยเหลืออะไรฉันได้เลย ²⁹ อำนาจของฉันหมดสิ้นแล้ว” ³⁰ (จะมีคำสั่งว่า) “จงเอาตัวเขาไปและล่ามโซ่คอเขาไว้ ³¹ แล้วโยนเขาเข้าไปในนรก ³² แล้วล่ามเขาไว้ด้วยโซ่ยาวเจ็บสับศอก ³³ เพราะเขาไม่ศรัทธาในพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ ³⁴ และเขาไม่ส่งเสริมการเลี้ยงอาหารคนยากจน ³⁵ ดังนั้น วันนี้เขาจะไม่มีเพื่อนที่นี่ ³⁶ และไม่มีอาหารใดๆนอกจากของเสียที่ไหลออกมาจากแผล ³⁷ ที่ไม่มีใครกินนอกจากผู้ทำบาป

* โลกปัจจุบันได้ถูกทำให้เป็นที่ทดสอบมนุษย์ เมื่อระยะเวลาการทดสอบสิ้นสุดลง โลกนี้จะถูกทำลายและโลกใหม่ที่ถูกออกแบบให้ตอบสนองความต้องการใหม่จะถูกสร้างขึ้น ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในขณะนี้ปรากฏให้เห็นโดยทางอ้อม แต่ในตอนนั้น ความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจะปรากฏให้เห็นที่ประจักษ์โดยตรง

³⁸ ไม่เลย ฉันทขอสาบานด้วยสิ่งทั้งหลายที่สุเจ้าเห็น ³⁹ และด้วยสิ่งที่สุเจ้ามองไม่เห็น ⁴⁰ ว่านี่คือวณะของศาสนทูตผู้ทรงเกียรติ ⁴¹ มันไม่ใช่ถ้อยคำของกวี แต่น้อยนักที่สุเจ้าศรัทธา ⁴² และมันไม่ใช่คำพูดของพวกเขา พ่อมดหมอผี แต่น้อยนักที่สุเจ้าไตร่ตรอง ⁴³ มันคือสิ่งที่ถูกประทานมาจากพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁴⁴ และถ้าเขาสร้างเรื่องเท็จขึ้นมาเกี่ยวกับเรา ⁴⁵ เราจะจับเขาที่มีมือขวา ⁴⁶ และตัดเส้นเลือดคอของเขา ⁴⁷ แล้วจะไม่มีผู้ใดในหมู่สุเจ้าสามารถยับยั้งเราได้ ⁴⁸ และนี่เป็นสิ่งที่ถูกต้องสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง ⁴⁹ เรารู้ดีว่าบางคนในหมู่สุเจ้าปฏิเสธสัญญาของเรา ⁵⁰ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น มันเป็นสาเหตุแห่งความสับสน ⁵¹ และนี่คือสัจธรรมอันชัดเจน ⁵² ดังนั้น จงสดุดีพระนามของพระผู้อภิบาลผู้ทรงยิ่งใหญ่ของเจ้า

70. ทางขึ้นข้างบน

อัล-มะอาริจญ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ครั้งหนึ่ง มีคนผู้สงสัยร้องขอให้การลงโทษเกิดขึ้นทันที ² แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ไม่มีอำนาจใดสามารถขัดขวางพระเจ้า ³ จากการลงโทษพวกเขา พระองค์ทรงเป็นพระผู้อภิบาลแห่งทางขึ้นไปสู่ข้างบน ⁴ ซึ่งบรรดาทูตสวรรค์และวิญญาณจะขึ้นไปหาพระองค์ในวันหนึ่งซึ่งยาวนานเป็นเวลาห้าหมื่นปี ⁵ ดังนั้น (โอ บรรดาผู้ศรัทธา) จงอดทนด้วยการอดทนที่ดี ⁶ พวกเขาคิดว่ามัน(วันแห่งการพิพากษา)เป็นเรื่องที่ยังห่างไกล ⁷ แต่เราเห็นว่ามันใกล้อยู่แค่เอื้อม ⁸ ในวันนี้ ชนฟ้าทั้งหลายจะเป็นเหมือนทองเหลืองที่ถูกหลอมละลาย ⁹ และภูเขทั้งหลายจะปลิวว่อนเหมือนขนสัตว์หลากสี ¹⁰ และมิตรสหายจะไม่ถามถึงกัน ¹¹ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเห็น

กันก็ตาม คนทำผิดยินดีที่จะไถ่ตัวเองจากการลงโทษของวันนั้นโดยยอมยกทุกอย่างของเขา¹² ภรรยาของเขา พี่น้องของเขา¹³ ญาติใกล้ชิดของเขา ผู้ให้ที่พักอาศัยแก่เขา¹⁴ และผู้คนทั้งหมดของโลกเป็นค่าไถ่ที่จะช่วยเขาให้รอดพ้น

¹⁵ แต่ไม่มีทาง มันจะมีเปลวเพลิงลุกโชน¹⁶ ที่ไหม้กินผิวหนังของเขา¹⁷ มันจะเรียกทุกคนที่หันหลัง(ให้ความศรัทธาที่ถูกต้อง)และหันห่างออกไป(จากสวรรค์)¹⁸ และสะสมทรัพย์สมบัติและป้องกันมันไว้¹⁹ แท้จริงมนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาเป็นผู้ที่ไม่อดทน²⁰ เมื่อความทุกข์ยากลำบากเกิดขึ้นกับเขา เขาก็กลัดกลุ้มตีโพยตีพาย²¹ แต่เมื่อความดีมาประสบแก่เขา เขาก็กลายเป็นผู้ตระหนี่²² นอกจากบรรดาผู้ทำนมาซ²³ ผู้ที่มั่นคงและดำรงการนมาซอยู่เป็นประจำ²⁴ บรรดาผู้ที่ในทรัพย์สินของเขามีส่วนหนึ่งที่กำหนดไว้²⁵ สำหรับบรรดาผู้เอ่ยขอและผู้ขัดสน²⁶ ผู้เชื่อมั่นในวันแห่งการตอบแทน²⁷ ผู้ประหวั่นต่อการลงโทษของพระผู้อภิบาลของพวกเขา²⁸ เพราะไม่มีใครรู้สึกปลอดภัยจากการลงโทษของพระผู้อภิบาลของพวกเขา²⁹ ผู้ปกป้องสิ่งอันพึงสวณของพวกเขา³⁰ ยกเว้นกับภรรยาของพวกเขาและบรรดาผู้หญิงที่อยู่ในการครอบครองของพวกเขาโดยชอบธรรม ในกรณีเช่นนี้ พวกเขาจะไม่ถูกตำหนิ³¹ แต่บรรดาผู้เลยเถิดไปจากนี้คือผู้ล่วงละเมิด³² บรรดาผู้รักษาสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมายและรักษาสัญญาของพวกเขา³³ ผู้ยืนยันในการเป็นพยานที่แท้จริง³⁴ และผู้ดูแลการนมาซของพวกเขาอย่างเคร่งครัด³⁵ พวกเขาจะได้อยู่อย่างมีเกียรติในสวนสวรรค์อันหลากหลาย

³⁶ มีอะไรเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่วิงกระหิดกระหอบมายังเจ้า³⁷ จากทางด้านขวาและด้านซ้ายเป็นกลุ่มๆ กระนั้นหรือ ?³⁸ ทุกคนในหมู่พวกเขายากจะถูกรับเข้าไปในสวนสวรรค์อันบรมสุขกระนั้นหรือ? ³⁹ ไม่มีทางหรอก พวกเขารู้ว่าเราสร้างพวกเขามาจากอะไร

⁴⁰ ไม่ใช่เช่นนั้นเลย ฉันทขอสาบานต่อพระผู้อภิบาลแห่งทิศตะวันออก

และทิศตะวันตกทั้งหลายว่าเรามีอำนาจ⁴¹ ที่จะเอาคนที่ดีกว่าพวกเขามาแทนพวกเขา ไม่มีใครที่จะมาขัดขวางเราได้⁴² ดังนั้น จึงปล่อยพวกเขาให้หมกมุ่นอยู่กับการพูดคุยอันไร้สาระและการละเล่นจนกว่าพวกเขาจะพบวันของพวกเขาซึ่งได้ถูกสัญญาไว้⁴³ วันที่พวกเขาจะถูกรื้อถอนออกมาจากหลุมฝังศพเช่นเดียวกับที่พวกเขาแข่งขันกันไปยังเป้าหมายของพวกเขา⁴⁴ ด้วยสายตาละห้อยและใบหน้าบิดเบี้ยวด้วยความอัปยศ นั่นคือวันที่พวกเขาได้ถูกสัญญาไว้

71. โนอาห์

นูฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 เราได้ส่งนูฮ์ลงมายังหมู่ชนของเขา โดยกล่าวว่า “จงเตือนผู้คนของเจ้าก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึงพวกเขา”² เขา(นูฮ์)กล่าวว่า “โอ้หมู่ชนของฉัน ฉันคือผู้ตักเตือนที่ชัดเจนของพวกท่าน”³ (ฉันขอเตือนว่า) พวกท่านจงเคารพสักการะพระเจ้า(องค์เดียวเท่านั้น)และจงเกรงกลัวพระองค์และจงเชื่อฟังฉัน⁴ พระองค์จะทรงอภัยบาปของพวกท่าน และจงทรงผ่อนผันเวลาให้พวกท่านจนถึงเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้ เมื่อเวลาที่พระเจ้ากำหนดไว้มาถึง มันไม่อาจเลื่อนออกไปได้อีกแล้ว ถ้าหากพวกท่านรู้”⁵ นูฮ์จึงวอนว่า “โอ้พระผู้อภิบาล ฉันได้เรียกร้องผู้คนของฉันทั้งกลางวันและกลางคืน⁶ แต่การเรียกร้องของฉันมีแต่ทำให้พวกเขาหลีกหนีมากขึ้น”⁷ ทุกครั้งที่ฉันเรียกร้องพวกเขาเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงให้อภัยพวกเขา พวกเขากลับเอานิ้วอุดหูของพวกเขาและเอาผ้าปิดหน้าของพวกเขา และยิ่งดิ้นรนแสดงความมโหฬาร⁸ ดังนั้น ฉันจึงได้เชิญชวนพวกเขาอย่างเปิดเผย⁹ และพูดกับพวกเขาต่อหน้าผู้คนและในที่

ส่วนตัว” ¹⁰ ฉันได้บอกว่า “จงขอการอภัยโทษต่อพระผู้อภิบาลของพวกท่านเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงให้อภัยโทษ ¹¹ พระองค์จะส่งฝนลงมายังท่านอย่างมากมาย ¹² และจะทรงเพิ่มพูนทรัพย์สินและลูกหลานแก่พวกท่าน จะทรงสร้างสวนมากมายให้แก่พวกท่าน และจะประทานแม่น้ำ แม่น้ำหลายสายแก่พวกท่าน ¹³ พวกท่านเป็นอะไรไปซี จึงปฏิเสธความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ¹⁴ ทั้งๆที่พระองค์ได้ทรงสร้างสู่เจ้าเป็นขั้นตอน? ¹⁵ พวกท่านไม่เห็นหรือว่าพระเจ้าทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆอย่างไร? ¹⁶ และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเป็นแสงสว่างและดวงอาทิตย์เป็นตะเกียง? ¹⁷ พระเจ้าได้ทรงทำให้พวกท่านเติบโตออกมาจากผืนดิน ¹⁸ หลังจากนั้น พระองค์จะนำพวกท่านกลับมายังแผ่นดินนั้นอีก และจะทรงนำพวกท่านออกมาจากมันอีก ¹⁹ และพระเจ้าได้ทรงแผ่ขยายแผ่นดินนี้ออกไปเพื่อพวกท่าน ²⁰ เพื่อที่พวกท่านจะได้เดินไปในหนทางต่างๆที่เปิดกว้าง?”

²¹ นูฮฺกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน พวกเขาไม่เชื่อฟังฉันและปฏิบัติตามบรรดา(พวกหัวหน้า)ที่ทรัพย์สินและลูกหลานของพวกเขามี แต่จะทำให้พวกเขาหายน่ะมากขึ้น ²² พวกเขาได้วางแผนการใหญ่กันไว้ ²³ พวกเขากล่าวว่า ‘จงอย่าละทิ้งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่พวกท่านเคารพบูชาและจงอย่าทิ้งวัดดีและสุวาร์และยะชูซและยะอูกและนัซร์’ ²⁴ พวกเขาได้ทำให้ผู้คนมากมายหลงผิดและทำให้ผู้ทำผิดมีแต่หลงผิดมากขึ้น” ²⁵ ดังนั้น พวกเขาจึงถูกนำท่วมตายและถูกส่งไปยังนรกเพราะบาปทั้งหลายของพวกเขา และพวกเขาก็ไม่พบผู้ช่วยเหลือใดๆที่จะช่วยพวกเขาให้พ้นจากพระเจ้าได้

²⁶ นูฮฺได้วิงวอนว่า : “โอ้พระผู้อภิบาล ขอพระองค์อย่าได้ปล่อยให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหลงเหลือไว้บนแผ่นดินนี้เลย ²⁷ ถ้าหากพระองค์ทรงปล่อยพวกเขาไว้ พวกเขาจะนำบ่าวของพระองค์ไปสู่การหลงผิด และพวกเขาจะไม่ให้กำเนิดผู้ใดออกไปจากผู้ทำบาปและผู้ปฏิเสธเท่านั้น

28 โอ้พระผู้อภิบาล โปรดให้อภัยแก่ข้าพระองค์และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์ในฐานะผู้ศรัทธา และแก่ผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิง และโปรดอย่าได้เพิ่มพูนสิ่งใดให้แก่ผู้ทำผิดเหล่านั้นนอกไปจากความหายนะด้วยเถิด”

72. ญิน

อัล-ญิน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 จงกล่าวเถิดว่า “ได้มีการประทานวจนะมายังฉันว่าญินหมู่หนึ่งได้มาฟัง (กุรอาน) และพวกมันกล่าวว่า ‘เราได้ยินการอ่านอันมหัศจรรย์’² ที่นำเราไปยังหนทางที่ถูกต้อ ดังนั้น เราจึงศรัทธาในกุรอานและตอนนี้เราจะไม่เอาผู้ใดมาเป็นภาคีร่วมกับพระผู้อภิบาลของเรา”³ และ “ความยิ่งใหญ่ของพระผู้อภิบาลของเรานั้นสูงส่ง พระองค์ทรงไม่มีภรรยาและมีบุตร”⁴ และ(ตอนนี้เรารู้ว่า) พวกคนโง่ในหมู่พวกเรากำลังกล่าวสิ่งเลวร้ายเกี่ยวกับพระเจ้า⁵ เราคิดว่ามนุษย์และญินไม่อาจที่จะกล่าวเท็จต่อพระเจ้าได้”⁶ มนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครองจากพวกญินบางตนในอดีต นั่นจึงทำให้พวกมันยโสโอหังมากขึ้น⁷ พวกมันคิดเช่นเดียวกับที่ผู้เจ้าคิดว่พระเจ้าจะไม่ทำให้ใครฟื้นขึ้นมาจากความตาย⁸ เราได้พยายามขึ้นไปยังชั้นฟ้าทั้งหลาย แต่เราพบว่ามันเต็มไปด้วยผู้คุ้มกันที่แข็งแกร่งและเปลวไฟมากมาย⁹ ก่อนหน้านี้ เราเคยมีที่นั่งในชั้นฟ้าเพื่อแอบฟัง แต่ตอนนี้ถ้าใครแอบฟัง ผู้นั้นจะพบกับเปลวไฟที่คอยฟุ้งใส่เขา¹⁰ เราไม่สามารถบอกได้ว่าความชั่วบางอย่างมีไว้สำหรับผู้ที่อาศัยอยู่บนโลกหรือพระผู้อภิบาลของพวกเขต้องการที่จะนำทางพวกเขา¹¹ ในหมู่พวกเรา มีบางตนที่ดีขณะที่บางตนก็ไม่ได้ พวกเราปฏิบัติตามแนวทางที่ต่างกัน¹² เรา

ตระหนักดีว่าเราไม่สามารถหนีรอดไปจากพระเจ้าได้ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า¹³ เมื่อเราได้ยินการเรียกร้องไปสู่ทางนำ เราก็มศรึทธาในทางนำนั้น ผู้ใดที่ศรึทธาในพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะไม่กลัวการขาดทุนและความไม่เป็นธรรม¹⁴ ในหมู่พวกเรานั้นมีบางคนเป็นผู้เชื่อฟังและบางคนเป็นผู้ทำผิด ผู้ใดที่เชื่อฟังจะพบหนทางที่ถูกต้อง¹⁵ แต่บรรดาผู้ทำผิดจะกลายเป็นเชื้อเพลิงสำหรับนรก”

¹⁶ ถ้าพวกเขาปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง เราจะประทานฝนแก่พวกเขาอย่างอุดมสมบูรณ์¹⁷ เพื่อที่เราจะทดสอบพวกเขาโดยความอุดมสมบูรณ์นั้น และผู้ใดที่หันห่างออกไปจากการระลึกถึงพระผู้อภิบาลของเขา พระองค์จะทรงลงโทษเขาอย่างแสนสาหัส¹⁸ มัสยิดทั้งหลายนั้นมีไว้เพื่อการเคารพสักการะพระเจ้า ดังนั้น จงอย่าวิงวอนผู้ใดหรือสิ่งใดอื่นร่วมไปกับพระเจ้า¹⁹ เมื่อบ่าวของเจ้ายืนขึ้นวิงวอนต่อพระองค์ ผู้คนก็กรูกันเข้ามาล้อมเขาจนเขาคิดอัด²⁰ โอนบี จงกล่าวเถิดว่า “ฉันวิงวอนต่อพระผู้อภิบาลของฉันเท่านั้น และฉันไม่เอาผู้ใดมาเป็นภาคีกับพระองค์”²¹ จงกล่าวเถิด “ฉันไม่มีอำนาจใดๆที่จะให้โทษหรือให้คุณแก่พวกท่านได้”²² จงกล่าวเถิดว่า “ไม่มีใครสามารถคุ้มครองฉันจากพระเจ้าได้และฉันไม่พบที่พึ่งใดนอกไปจากพระองค์”²³ หน้าที่ของฉันก็แค่เพียงนำสิ่งที่ฉันได้รับจากพระองค์และศาสน์ของพระองค์ไปเผยแผ่” ผู้ใดที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าและศาสนทูตของพระองค์ สำหรับเขาก็มีไฟนรกคอยอยู่ เขาจะพำนักรอยู่ในนั่นตลอดไป

²⁴ เมื่อพวกเขาเผชิญกับสิ่งที่พวกเขาได้ถูกสัญญาไว้ พวกเขาจะรู้ว่าผู้ช่วยเหลือของใครอ่อนแอกว่าและผู้ช่วยเหลือของใครมีจำนวนน้อยกว่า²⁵ จงกล่าวเถิดว่า “ฉันไม่รู้ว่าส่งที่พวกท่านได้ถูกสัญญาไว้วันใกล้เข้ามาหรือว่าพระผู้อภิบาลของฉันได้กำหนดวาระสำหรับฉันให้ยาวออกไป”²⁶ พระองค์เท่านั้นที่เป็นผู้ทรงรู้สิ่งเร้นลับ พระองค์ไม่ทรงเปิดเผยความลับของพระองค์แก่ผู้ใด²⁷ นอกไปจากศาสนทูตที่พระองค์ทรงเลือก

พระองค์ได้ทรงส่งผู้คุ้มกันไว้ข้างหน้าพวกเขาและข้างหลังพวกเขา²⁸ เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงรู้ว่าบรรดาศาสนทูตได้เผยแผ่ศาสน์ของพระองค์อภิบาลของพวกเขาแล้ว พระองค์ทรงล้อมทุกสิ่งที่อยู่รอบๆพวกเขาและได้ทรงนับทุกสิ่งทุกอย่างไว้หมดแล้ว

73. ผู้ที่คลุมกาย

อัล-มุชซัมมิล

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 โอ้ผู้ที่นอนคลุมกายอยู่ในเสื้อคลุม² จงยืนขึ้นนมาซให้มากหน่อยในตอนกลางคืน³ อาจจะครึ่งหนึ่งของกลางคืนหรือน้อยกว่านั้นก็ได้⁴ หรือเพิ่มมันอีกเล็กน้อย แต่จงอ่านกุรอ่านอย่างช้าๆและชัดเจน⁵ เพราะเราจะส่งศาสน์อันหนักหน่วงมายังเจ้า

⁶ แนนอน การลุกขึ้นในตอนกลางคืน(เพื่อนมาซ)นั้นมีประสิทธิภาพที่สุดในการควบคุมตัวตนและเหมาะสมที่สุดสำหรับถ้อยคำ(ของการวิงวอน)⁷ เพราะในเวลากลางวัน เจ้ามีงานมากมาย(ในการเชิญชวนผู้คน)⁸ จงระลึกถึงพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าและจงอุทิศตัวของเจ้าให้พระองค์อย่างหมดหัวใจ⁹ พระองค์คือพระผู้อภิบาลของทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกไปจากพระองค์ ดังนั้น จงเอาพระองค์เท่านั้นเป็นผู้คุ้มครองของเจ้า¹⁰ จงอดทนต่อสิ่งที่พวกเขากล่าวและจงออกห่างจากพวกเขาอย่างสุภาพ¹¹ จงปล่อยให้ฉันจัดการกับบรรดาผู้ปฏิเสธที่ใช้ชีวิตอย่างสุขสบายเอง และจงอดทนกับพวกเขาสักระยะหนึ่ง¹² เรายืมโซ่หนักและไฟที่ลุกโชนไว้สำหรับพวกเขา¹³ อาหารที่ติดลำคอและการลงโทษอันเจ็บปวด¹⁴ ในวันที่โลกและภูเขาจะกลายเป็นกองทรายที่กระจัดกระจาย

¹⁵ สำหรับสุเจ้า เราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งมาเป็นพยานเหนือสุเจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้ส่งศาสนทูตคนหนึ่งไปยังฟาโรห์ ¹⁶ แต่ฟาโรห์ต่อต้านศาสนทูตคนนั้น เราจึงลงโทษเขาอย่างหนัก ¹⁷ ถ้าหากสุเจ้ายังตั้งต้นปฏิเสธัจธรรม สุเจ้าจะหนีรอดได้อย่างไรในวันที่จะทำให้ผมของเด็กเป็นสีเทา ¹⁸ วันที่ชันฟ้าทั้งหลายจะถูกทำให้แตกออกและสัญญาของพระเจ้านั้นจะได้รับการปฏิบัติไปตามจริง ¹⁹ แน่หนอน นี่คือการตักเตือน ดังนั้นใครก็ตามที่ประสงค์ จงเอาทางที่เที่ยงตรงไปสู่พระผู้อภิบาลของเขาเถิด

²⁰ โอ้นบี พระผู้อภิบาลของเจ้าทรงรู้ว่าบางครั้งเจ้ายินนมาซเกือบสองในสามของกลางคืนและบางครั้งก็ครึ่งคืน และบางครั้งก็หนึ่งในสามของกลางคืนกับผู้ที่อยู่กับเจ้าอีกจำนวนหนึ่ง พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงกำหนดเวลาของกลางวันและกลางคืน พระองค์ทรงรู้ว่าเจ้าไม่สามารถคำนวณเวลาได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น พระองค์จึงทรงแสดงความกรุณาต่อสุเจ้าตอนนี้ เจ้าจงอ่านกุรอ่านตามที่เจ้าสามารถทำได้โดยสะดวก พระองค์ทรงรู้ว่าในหมู่สุเจ้ามีคนป่วยและบางคนที่ไม่เดินทางไปแสวงหาความโปรดปรานของพระเจ้า และอีกบางคนที่ไม่ต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า ดังนั้น จงอ่านกุรอ่านให้มากเท่าที่สุเจ้าจะอ่านได้โดยสะดวก และจงตำรงนมาซและจ่ายซะกาต และจงให้พระเจ้ายิ้มด้วยการยิ้มที่ดี เพราะความดีอะไรก็ตามที่สุเจ้าส่งล่วงหน้าไปสำหรับตัวสุเจ้าเอง สุเจ้าจะได้พบมันที่พระเจ้า นั่นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในมากมายที่สุดในรางวัลตอบแทน จงขอการอภัยโทษต่อพระเจ้า แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

74. ผู้ห่มกายอยู่ในเสื้อคลุม

อัล-มุดดัซซิริ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปราน ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ โอ้ผู้ห่มกายอยู่ในเสื้อคลุม ² จงลุกขึ้นและจงประกาศเตือน ³ จงประกาศความยิ่งใหญ่ของพระผู้อภิบาลของเจ้า ⁴ จงรักษาเสื่อผ้าของเจ้าให้สะอาด ⁵ จงห่างไกลจากสิ่งสกปรกโสภณ ⁶ จงอย่าทำคุณแก่คนอื่นโดยหวังสิ่งตอบแทนอันมากมาย ⁷ จงอดทนเพื่อพระผู้อภิบาลของเจ้า

⁸ เมื่อแดรฎถูกเป่า ⁹ วันนั้นจะเป็นวันแห่งความยากลำบาก ¹⁰ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น มันไม่ใช่เรื่องง่าย ¹¹ จงปล่อยฉันไว้ตามลำพัง(ให้จัดการ)กับคนที่ฉันสร้างเขา ¹² และคนที่ฉันได้ให้ความมั่งคั่งอย่างมากมายแก่เขา ¹³ และลูกหลานที่อยู่เคียงข้างเขา ¹⁴ และผู้ที่ฉันได้จัดเตรียมปัจจัยทุกอย่างให้ ¹⁵ แต่เขาก็กังการให้ฉันเพิ่มให้เขามากขึ้นอีก ¹⁶ ไม่มีวัน เพราะเขาเป็นศัตรูต่อวณะที่เราประทานมา ¹⁷ ไม่ช้าฉันจะทำให้เขาต้องได้รับความลำบากหนักขึ้น

¹⁸ เพราะเขาคิดและพยายามที่จะวางแผน ¹⁹ และความวิบัติจะเกิดขึ้นกับเขาในสิ่งที่เขาพยายามคิดวางแผน ²⁰ ขอให้เขาถูกทำลายเขา เขาคิดได้อย่างไร ²¹ หลังจากนั้น เขาได้หันไปรอบๆ ²² แล้วเขาก็หันไปยังถลึงตา ²³ และหันหลังให้พร้อมกับแสดงอาการโอหัง ²⁴ และเขากล่าวว่า “นี่มิใช่อะไรนอกไปจากไสยศาสตร์ที่สืบทอดกันมาแต่อดีต ²⁵ นี่มิใช่สิ่งใดนอกไปจากคำพูดของมนุษย์คนหนึ่ง”

²⁶ ในไม่ช้า ฉันจะโยนเขาเข้าไปในนรก ²⁷ แล้วเจ้ารู้ใหม่ว่านรกคืออะไร? ²⁸ มันจะไม่ปล่อยให้ผู้ใดมีชีวิตและมันจะไม่ปล่อยให้ผู้ใดตาย ²⁹ มันจะเผาไหม้ผิวหนัง ³⁰ มี(ทูตสวรรค์)สิบเก้าองค์ถูกมอบหมายหน้าที่ให้ดูแล ³¹ เราได้แต่งตั้งเฉพาะทูตสวรรค์เท่านั้นให้เป็นผู้เผ่านรก เราได้

กำหนดจำนวนของทูตสวรรค์ไว้ด้วยเพื่อเป็นการทดสอบสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสศลัทธิธรรม เพื่อที่ชาวคัมภีร์จะได้เกิดความเชื่อมั่น และบรรดาผู้ศรัทธาจะได้เพิ่มพูนความศรัทธา และเพื่อที่ชาวคัมภีร์และบรรดาผู้ศรัทธาจะได้ไม่สงสัย และเพื่อที่คนในหัวใจมีโรคและบรรดาผู้ปฏิเสศลัทธิธรรมอาจถามว่า “พระเจ้าหมายความว่าอะไรในการยกอุปมานี้?” นี่แหละคือวิธีการที่พระเจ้าทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงผิดและทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มีผู้ใดรู้ถึงไพร่พลของพระองค์ อภิบาลของเจ้านอกไปจากพระองค์เองและนรกได้ถูกเอ่ยขึ้นมาก็เพื่อที่จะเป็นการตักเตือนสำหรับมนุษย์

³² ไม่เลย ขอสาบานด้วยดวงจันทร์ ³³ ขอสาบานด้วยกลางคืนเมื่อมันจากไป ³⁴ ขอสาบานด้วยยามเช้าเมื่อมันเริ่มมีแสงสว่าง ³⁵ นรกเป็นหนึ่งในบรรดาสิ่งที่น่ากลัวที่สุด ³⁶ มันเป็นที่เตือนมนุษยชาติ ³⁷ เป็นการเตือนทุกคนในหมู่ผู้เจ้าที่ปรารถนาจะไปข้างหน้าหรือจะอยู่ข้างหลัง ³⁸ ทุกคนถูกสัญญาไว้แล้วสำหรับการงานของเขา ³⁹ ยกเว้นผู้ที่อยู่ด้านขวา ⁴⁰ จะได้อยู่ในสวรรค์ ซึ่งที่นั่นพวกเขาจะถาม ⁴¹ เกี่ยวกับผู้ทำบาป ⁴² “อะไรที่นำพวกท่านเข้าไปในนรก?” ⁴³ พวกเขากล่าวว่า “เรามีได้เป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้คนมาฆ ⁴⁴ และเรามีได้เลี้ยงอาหารคนยากจน ⁴⁵ และเราเคยร่วมกับบรรดาผู้มัวสุมในการถกเถียงที่ไร้สาระ ⁴⁶ และเราเคยปฏิเสชวันแห่งการพิพากษา ⁴⁷ จนกระทั่งสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้(ความตาย)เกิดขึ้นแก่เรา” ⁴⁸ ดังนั้น การขอไถ่โทษจะไม่อำนวยความสะดวกใดๆแก่พวกเขา

⁴⁹ แล้วเกิดอะไรขึ้นกับคนเหล่านี้ที่พวกเขาหันห่างจากการตักเตือน ⁵⁰ เหมือนกับพวกเขาเป็นลาปาที่ตกใจ ⁵¹ วิ่งหนีสิ่งใด? ⁵² แต่แท้จริงแล้ว พวกเขาแต่ละคนต้องการที่จะให้แผ่นดินที่กการประทานวณะจะถูกทางออกต่อหน้าพวกเขาเขา ⁵³ ไม่มีทาง ความจริงก็คือว่าพวกเขาไม่กลัวโลกหน้า ⁵⁴ แต่นี่คือสิ่งที่คอยตักเตือน ⁵⁵ ดังนั้น ใครที่ประสงค์ก็จงใส่ใจคิด ⁵⁶ แต่พวกเขาจะไม่มีความใส่ใจ เว้นเสียแต่ว่าพระเจ้าจะทรง

ประสงค์ พระองค์เท่านั้นที่สมควรได้รับความเกรงกลัว พระผู้อภิบาลแห่งการให้อภัย

75. วันแห่งการฟื้นคืนชีพ

อัล-กียามะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยวันแห่งการฟื้นคืนชีพ ² และด้วยชีวิตที่ประณามตนเอง ³ มนุษย์คิดหรือว่าเราไม่สามารถ(ที่จะทำให้เขาฟื้นคืนชีพขึ้นมาและ)นำกระดูกของเขามารวมเข้าด้วยกันอีก? ⁴ แท้จริง เรามีแม่แต่อำนาจที่จะทำให้ปลายนิ้วมือของเขากลับคืนมา ⁵ แต่มนุษย์นั้นต้องการปฏิเสธสิ่งที่อยู่ข้างหน้าเขา ⁶ เขาถามว่า “เมื่อใดวันฟื้นคืนชีพจะเกิดขึ้น?” ⁷ แต่(ในวันนั้น)เมื่อดวงตาพร่ามัว ⁸ และดวงจันทร์ถูกทำให้มืดมิด ⁹ ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ถูกนำมารวมกัน ¹⁰ ในวันนั้น มนุษย์จะถามว่า “ฉันจะหนีไปทางไหนได้?” ¹¹ ไม่มีเลย ไม่มีที่ไหนที่เขาจะหลบภัยได้ ¹² ในวันนั้น ต่อหน้าพระผู้อภิบาลของสุเจ้าเท่านั้นที่จะขอความช่วยเหลือได้ ¹³ วันนั้น มนุษย์จะถูกแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่พวกเขาได้ส่งมาก่อนและสิ่งที่เขาทิ้งไว้ข้างหลัง ¹⁴ แท้จริงแล้ว มนุษย์จะเป็นพยานยืนยันตัวของเขาเอง ¹⁵ ถึงแม้เขาจะมีข้อแก้ตัวมากมายมาอ้างก็ตาม

¹⁶ (โอ้ นบี) จงอย่ากระดิกลิ้นของเจ้าเพื่อจำกรูอ่านนืออย่างรีบเร่ง ¹⁷ มันเป็นหน้าที่ของเราเองที่จะติดตามดูการรวบรวมมันและการอ่านมัน ¹⁸ ดังนั้น เมื่อเราอ่านมัน เจ้าจงฟังถ้อยคำของมันด้วยความตั้งใจ ¹⁹ หลังจากนั้น มันเป็นหน้าที่ของเราที่จะทำความเข้าใจของมันให้ชัดเจน

²⁰ ความจริงแล้วสุเจ้ารักสิ่งที่จะได้อย่างรวดเร็ว ²¹ และละทิ้งโลกหน้า ²² ในวันนั้น บางใบหน้าจะสดใสเบิกบาน ²³ มองไปยังพระผู้อภิบาลของ

พวกเขา ²⁴ และในวันนั้น หลายใบหน้าจะเศร้าหมอง ²⁵ และหวั่นกลัวว่าภัยพิบัติอันรุนแรงกำลังจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา ²⁶ แต่เมื่อวิญญูณมาถึงคอกหอยของพวกเขา ²⁷ และเมื่อมันถูกถามว่า “มีนักมายากลคนใดคอยช่วยเหลือในตอนนี?” ²⁸ และเขารู้ว่าถึงเวลาแล้วที่เขาจะต้องจากโลกนี้ ²⁹ เมื่อเขาของเขาถูกพันเข้าด้วยกัน(เมื่อเคราะห์กรรมถูกรวมเข้ากับเคราะห์กรรม) ³⁰ ในวันนั้น เขาจะถูกต้อนไปสู่พระผู้อภิบาลของสุเจ้า ³¹ เขาไม่ศรัทธาและไม่มาซ ³² แต่เขาปฏิเสธสัจธรรมและหันหลังให้ ³³ แล้วเขาก็ไปหาพวกเขาอย่างยโส ³⁴ ความวิบัติจะเกิดขึ้นกับสุเจ้า (โสมนุษย์เอ๋ย) ความวิบัติจะเกิดขึ้นกับสุเจ้า ³⁵ ใช่แล้ว ความวิบัติจะเกิดขึ้นกับสุเจ้า ³⁶ มนุษย์คิดหรือว่าเขาจะถูกทิ้งไว้ให้เป็นไปตามประสงค์ของตัวเอง? ³⁷ เขาไม่ได้เป็นแค่เพียงหยดสัจที่พุ่งออกมา ³⁸ หลังจากนั้น ก็เป็นก้อนเลือดเหมือนปลิง แล้วพระองค์ได้ทรงสร้างเขาและทำให้เขาเป็นรูปร่างได้สัดได้ส่วน ³⁹ แล้วพระองค์ได้ทรงทำให้เขาเป็นคู่ เพศชายและเพศหญิง ⁴⁰ แล้วพระองค์ไม่ทรงมีอำนาจที่จะทำให้คนตายมีชีวิตขึ้นมาอีกกระนั้นหรือ?

76. มนุษย์

อัล-อินซาน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ไม่เคยมีช่วงเวลาที่มนุษย์มิได้เป็นสิ่งใดที่ควรค่าแก่การกล่าวถึงกระนั้นหรือ? ² แท้จริง เราได้สร้างมนุษย์มาจากหยดสัจที่ถูกผสมเพื่อทดสอบเขา ดังนั้น เราจึงได้ทำให้เขามีความสามารถได้ยินและเห็น ³ เราได้แสดงให้เห็นหนทางว่าเขาจะเป็นผู้กตัญญูหรือผู้ปฏิเสธ

⁴ (ตอนนี) จงรู้ไว้ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธนั้น เราได้เตรียมโซ่และ

ปลอกคอและไฟที่ลุกโชนไว้แล้ว ⁵ แต่บรรดาผู้ทำความดีจะได้ดื่มเครื่อง
 ดื่มจากถ้วยที่ปรงุรสรและกลืนด้วยกะพुरु(สมุนไพรมีกลิ่นหอมหวาน)
⁶ เป็นตาน้ำที่ไหลพุ่งออกมาซึ่งปาวของพระเจ้าจะได้ดื่มจากตรงไหน
 ก็ได้ตามที่ต้องการ ⁷ พวกเขาเหล่านี้คือผู้ที่ปฏิบัติตามคำสาบานของ
 พวกเขาและกลัววันที่ความชั่วร้ายของมันจะแพร่กระจายไป ⁸ พวกเขา
 เลี่ยงอาหารคนยากจนและเด็กกำพร้าและเซลยแม้พวกเขาจะชอบมัน
 ก็ตาม ⁹ โดยกล่าวว่า “เราให้อาหารพวกท่านเพื่อพระเจ้า เราไม่ได้หวัง
 การตอบแทนและการขอบคุณใดๆจากพวกท่าน ¹⁰ เรากลัวการลงโทษ
 ในวันแห่งความทุกข์ยากอันแสนหดหู่จากพระผู้อภิบาลของเรา” ¹¹ ดัง
 นั้น พระเจ้าจะช่วยพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันนั้นและทำให้
 พวกเขาได้พบความสดชื่นรื่นเริง ¹² และจะตอบแทนพวกเขาด้วยสวน
 สวรรค์และอาภรณ์ผ้าไหมเป็นรางวัลสำหรับความอดทนของพวกเขา
¹³ ที่นั่น พวกเขาจะได้เอนกายบนเบาะ ในนั้น พวกเขาจะไม่ถูกรบกวน
 โดยความร้อนของดวงอาทิตย์และความหนาวเหน็บ ¹⁴ ถึงกันที่ห้ามเงา
 ของต้นไม้แห่งสวนสวรรค์จะปกคลุมพวกเขาโดยรอบและผลไม้ในสวน
 สวรรค์จะอยู่ใกล้พวกเขาแค่เอื้อม ¹⁵ ภาชนะเงินและแก้วใสจะถูกส่งผ่าน
 ไปรอบๆพวกเขา ¹⁶ และแก้วที่ทำด้วยเงินใสเป็นประกายจะถูกรินให้เต็ม
 ตามสัดส่วนของมัน ¹⁷ ที่นั่น พวกเขาจะได้รับถ้วยเครื่องดื่มที่ผสมด้วยขิง
¹⁸ จากตาน้ำแห่งหนึ่งในสวรรค์ที่มีชื่อว่าซัลชะบิล ¹⁹ พวกเขาจะมีเด็กวัย
 รุ่นตลอดกาลคอยวนเวียนรับใช้พวกเขาอยู่โดยรอบ เมื่อสุเจ้าเห็นพวก
 เขา สุเจ้าจะคิดว่าพวกเขาเป็นไข่มุกที่กระจัดกระจาย ²⁰ ไม่ว่าสุเจ้าจะมอง
 ไปทางใดที่นั่น สุเจ้าจะเห็นแต่ความสุขและอาณาจักรอันยิ่งใหญ่อยู่หลังการ
²¹ พวกเขาจะสวมใส่อาภรณ์ไหมสีเขียวยาวงดีและปักอย่างวิจิตร และจะ
 ถูกประดับด้วยกำไลเงิน และพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะให้พวกเขาได้
 ดื่มเครื่องดื่มอันบริสุทธิ์ ²² นี่คือการวัลตอบแทนของสุเจ้า และความภาค
 บันของสุเจ้านั้นเป็นสิ่งที่ได้รับการเห็นคุณค่า

²³ (ไอ้ นบี) แท้จริง เราต่างหากที่ได้ประทานกุรอานลงมาแก่เจ้าเป็นตอนๆ ²⁴ ดังนั้น จงรอคอยคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยความอดทน และจงอย่าปฏิบัติตามคนชั่วหรือบรรดาผู้ในรคุณในหมู่พวกเขา ²⁵ จงสดุดีพระผู้อภิบาลของเจ้าทั้งในยามเช้าและยามเย็น ²⁶ และจงก้มกราบต่อพระองค์ในยามกลางคืนและสดุดีพระองค์ในช่วงเวลากลางคืนให้นาน ²⁷ คนเหล่านี้(ที่ไม่คิดถึงพระเจ้า)อยากได้รับประโยชน์ชั่วคราวอย่างรวดเร็วและถึงวันอันหนักหน่วงไว้ข้างหลัง ²⁸ เราต่างหากที่ได้สร้างพวกเขาและทำให้โครงร่างของพวกเขาแข็งแรง แต่เมื่อใดที่เราประสงค์ เราสามารถเอาคนอื่นที่เหมือนกับพวกเขามาแทนพวกเขาได้ ²⁹ แท้จริง นี่คือการตักเตือน ดังนั้น ใครที่ประสงค์ จงยึดแนวทางที่ถูกต้องไปสู่พระผู้อภิบาลของเขา ³⁰ แต่สุเจ้าไม่สามารถประสงค์มันได้เว้นเสียแต่ว่าพระเจ้าจะทรงประสงค์(ที่จะแสดงหนทางนั้นแก่เจ้า) แท้จริงพระเจ้าเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ ³¹ พระองค์ทรงรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ไว้ในความเมตตาของพระองค์ และสำหรับบรรดาผู้ทำความผิดนั้น พระองค์ได้ทรงเตรียมการลงทรมานอันเจ็บปวดไว้สำหรับเขาแล้ว

77. บรรดาผู้ถูกส่งมา

อัล-มูรชะลาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยลมที่ถูกส่งมาอย่างต่อเนื่อง ² แล้วหลังจากนั้นได้พัดอย่างรุนแรง ³ และลมที่แพร่กระจายฝน ⁴ ทำให้มันแยกกระจายจากกัน ⁵ โดยบรรดาผู้ที่นำผู้ตักเตือนลงมา ⁶ เพื่อให้เหตุผลแก่บางคนและเตือนบางคน ⁷ ว่าสิ่งที่สุเจ้าได้ถูกสัญญาไว้จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

⁸ เมื่อดวงดาวดับแสงลง ⁹ และเมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก ¹⁰ และเมื่อภูเขา

แตกออกเป็นรัฐลี¹¹ และเมื่อบรรดาศาสนทูตถูกนำมารวมกันในเวลาที่กำหนดไว้¹² สำหรับวันที่สิ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้? ¹³ สำหรับวันแห่งการตัดสิน¹⁴ และเจ้ารูอะไบอ้างว่าวันแห่งการตัดสินคือวันอะไร? ¹⁵ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา¹⁶ เราไม่ได้ทำลายผู้คนก่อนหน้านี้หรือ? ¹⁷ ตอนนี้ เราจะให้บรรดาคนรุ่นหลังตามพวกเขา¹⁸ ดังนั้นแหละที่เราจัดการกับพวกคนผิด ¹⁹ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

²⁰ เรามิได้สร้างสุเจ้ามาจากของเหลวที่ไร้ค่า ²¹ แล้วได้ให้มันอยู่ในสถานที่ปลอดภัย(มดลูก) ²² ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้กระนั้นหรือ? ²³ เรามีอำนาจที่จะทำสิ่งนี้ ดังนั้น อำนาจของเราที่จะตัดสินจึงดีเยี่ยมที่สุด ²⁴ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ²⁵ เรามิได้ทำให้แผ่นดินนี้เป็นที่รองรับ ²⁶ ทุกคนมีชีวิตและคนตายกระนั้นหรือ? ²⁷ เรามิได้ตั้งภูเขาสูงไว้บนนั้นและได้ให้น้ำจืดสนิทแก่สุเจ้าดื่มกระนั้นหรือ? ²⁸ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

²⁹ จงออกไปยังที่ที่สุเจ้าเคยปฏิเสธ ³⁰ จงออกไปยังเงาที่ทอดออกไปสามด้าน ³¹ ที่จะไม่ให้ความร่มเย็นและการคุ้มครองจากเปลวไฟ ³² ที่ลูกโซนสูงเหมือนหอคอย ³³ และสว่างเหมือนกับฝูงอูฐสีเหลือง ³⁴ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ³⁵ วันนั้น พวกเขาจะไม่ได้พูด ³⁶ และจะไม่ได้รับอนุญาตให้แก่ตัว ³⁷ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ³⁸ นี่คือการตัดสิน เราได้รวบรวมทั้งสุเจ้าและคนก่อนหน้าสุเจ้าเข้าไว้ด้วยกัน ³⁹ ตอนนี้ ถ้าสุเจ้ามีเพทุบายอะไรต่อฉัน จงแสดงออกมา ⁴⁰ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ

⁴¹ ส่วนบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้านั้นจะได้อยู่ท่ามกลางร่มเงาและน้ำพุ ⁴² และผลไม้ต่าง ๆ ตามที่พวกเขาต้องการ ⁴³ พวกเขาจะถูกบอกกว่า “จงกินและจงดื่มตามสบายในฐานะที่เป็นรางวัลตอบแทนสิ่งที่สุเจ้าได้กระทำ

ไว้(ในชีวิต) ⁴⁴ นี่คือการที่เราได้ตอบแทนบรรดาผู้ทำความดี” ⁴⁵ แต่ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁴⁶ สูเจ้าจงกินและจงสนุกสนานไปชั่วขณะหนึ่งเถิด แท้จริงแล้ว สูเจ้าคือผู้ทำความผิด” ⁴⁷ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁴⁸ เมื่อพวกเขาถูกส่งให้ไค้ค่านับ พวกเขาไม่ไค้ค่านับ” ⁴⁹ ความหายนะในวันนั้นจะเกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ⁵⁰ ดังนั้น คำพูดอันใดเล่าหลังจากนี้ที่พวกเขาจะศรัทธา?

78. ขาวครา

อัล-หะบะอ์

ด้วยพระนามของพระเจ้า ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 พวกเขากถามันเกี่ยวกับเรื่องอะไร? 2 เกี่ยวกับเรื่องขาวใหญ่(เรื่องการพินคินซีฟ) 3 ที่พวกเขากำลังมีความขัดแย้งกันใช่ไหม? 4 แต่พวกเขาจะได้ในไม่ช้า 5 แน่อน พวกเขาจะได้พบความจริงในอีกไม่นาน 6 เราได้สร้างแผ่นดินนี้ให้เป็นพื้นราบเหมือนที่นอน 7 และทำให้ภูเขาเป็นหมุดที่ค้ำยันหรือ? 8 เราได้สร้างสุเจ้าเป็นคู่ 9 และได้ทำให้การนอนของสุเจ้าเป็นการพักผ่อน 10 และทำให้กลางคืนเป็นที่ปกคลุม 11 และทำกลางวันสำหรับการหาเลี้ยงชีพ 12 เราได้สร้างชั้นฟ้าอันแข็งแรงทั้งเจ็ดไว้เหนือสุเจ้า 13 และเราได้ทำให้นั้นมีตะเกียงที่สว่างส่องแสงออกมา 14 ได้ทำให้น้ำหลังลงมาอย่างมากมายจากเมฆฝน 15 เพื่อที่เราจะได้ทำให้ข้าวโพดผักและพืชผักออกงอกออกมา 16 และสวนต่างๆเขียวชอุ่ม 17 แน่อน วันแห่งการพิพากษามีเวลาที่ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว

18 วันที่แดดรจะถูกเป่าและสุเจ้าจะออกมากันเป็นหมู่ๆ 19 และชั้นฟ้าจะถูกเปิดออกเพื่อเป็นประตู 20 และภูเขาจะถูกเคลื่อนจนเหมือนกับมันเป็น

ภาพลวงตา²¹ แท้จริง นรกนั้นเป็นสิ่งที่คอยชุมนุมอยู่²² เป็นที่พำนักสำหรับบรรดาผู้ฝ่าฝืน²³ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นเป็นเวลายาวนาน²⁴ ในนั้นพวกเขาจะไม่ได้สัมผัสความเย็นและเครื่องดื่มใดๆ²⁵ นอกจากน้ำเดือดและสิ่งที่ไหลออกมาจากแผล²⁶ เป็นการตอบแทนอย่างสาสม²⁷ เพราะพวกเขามีได้คาดคิดว่าจะถูกเรียกมาสอบสวน²⁸ และพวกเขาปฏิเสธสัญญาทั้งหมดทั้งหลายของเรา²⁹ แต่เราได้บันทึกทุกสิ่งไว้ในบันทึกแล้ว³⁰ (ดังนั้น เราจะกล่าวว่า) “จงสัมผัส(ผลของการที่)ผู้เจ้าทำชั่วไว้” และเราจะไม่ให้สิ่งใดแก่ผู้เจ้านอกไปจากการลงโทษที่ทรงมานานมากยิ่งขึ้นๆ

³¹ แน่นอน สำหรับผู้ยำเกรงพระเจ้า พวกเขาจะได้รับชัยชนะ³² พวกเขาจะได้รับสวนต่างๆและไร่ทุ่ง³³ และสาว ๆ ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน³⁴ และถ้วยแก้วที่มีเครื่องดื่มเต็มเปี่ยม³⁵ ที่นั้น พวกเขาจะไม่ได้ยินคำพูดไร้สาระและความเท็จ³⁶ ทั้งหมดนี้เป็นรางวัลตอบแทนและของขวัญอย่างเพียงพอจากพระผู้อภิบาลของสุเจ้า³⁷ ผู้ทรงอภิบาลแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสองนี้ ผู้ทรงกรุณา ซึ่งไม่มีใครมีอำนาจขึ้นเสียงต่อหน้าพระองค์³⁸ วันที่วิญญูญาณ และบรรดาทูตสวรรค์จะยืนขึ้นเป็นแถว และจะไม่มีใครพูดนอกไปจากคนที่พระผู้ทรงกรุณาจะอนุญาต และผู้ที่พูดในสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น³⁹ วันนั้นจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ดังนั้น ผู้ใดประสงค์ก็จงให้เขาเลือกทางเดินทางกลับไปสู่พระผู้อภิบาลของเขา⁴⁰ เราได้เตือนสุเจ้าแล้วถึงการลงโทษที่กำลังใกล้เข้ามา วันที่มนุษย์จะได้เห็นทุกสิ่งที่สองมือของเขาได้ส่งไปล่วงหน้า และบรรดาผู้ปฏิเสธจะร้องออกมาว่า “ถ้าฉันเป็นเพียงฝุ่นก็จะดี”

79. ผู้กระซอก

อัล-นาซียาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วย(ลม)ที่กระซอกออกมาอย่างแรง ² และที่พัดอย่างนุ่มนวล
³ และขอสาบานด้วยบรรดา (เมฆ) ที่ลอยล่องอย่างสงบ ⁴ และขอสาบาน
 ด้วยบรรดาผู้ที่ทำตามคำบัญชาอย่างจับพลันทันที ⁵ และขอสาบานด้วย
 บรรดาผู้ควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ ⁶ ในวันที่การสิ้นสุดจะทำให้(โลก)
 เกิดการกระเทือนอย่างรุนแรงไปทั่ว ⁷ และตามมาด้วยการกระเทือนอีก
 หลายครั้ง ⁸ หัวใจทั้งหมดในวันนั้นจะสั่นสะท้านด้วยความกลัว ⁹ ใน
 ขณะที่ตาละห้อย ¹⁰ พวกเขากล่าวว่า “อะไรนะ เราจะถูกทำให้กลับมามี
 ชีวิตอีกครั้งนั้นหรือ ¹¹ ถึงแม้ว่าเราได้กลายเป็นกระดูกที่ผุพังไปแล้ว?”
¹² พวกเขากล่าวว่า “ถ้าเช่นนั้นก็เป็น การกลับไปทิวาตุนชัดๆ” ¹³ แต่
 ทั้งหมดจะใช้เวลาแค่การระเบิดเพียงครั้งเดียว ¹⁴ แล้วคอยดู พวกเขา
 ทั้งหมดจะออกมาปรากฏในทุ่งโล่ง

¹⁵ เจ้าเคยได้ยินเรื่องราวของมูซาไหม? ¹⁶ เมื่อพระผู้อภิบาลของเขา
 ได้เรียกเขาในหุบเขาฏา ¹⁷ (โดยกล่าวว่า) “จงไปหาฟาโรห์ แท้จริง เขา
 ได้กลายเป็นผู้ฝ่าฝืนทุกอย่างแล้ว ¹⁸ และจงบอกเขาว่า ‘ท่านจะปรับปรุง
 เปลี่ยนแปลงตัวเองไหม? ¹⁹ ท่านต้องการให้ฉันนำท่านไปยังพระผู้
 อภิบาลของท่านเพื่อที่ท่านจะได้เกรงกลัวพระองค์ไหม?’ ” ²⁰ แล้วมูซา
 ได้แสดงให้เห็นถึงสัญญาณอันยิ่งใหญ่ ²¹ แต่เขากลับปฏิเสธมัน
 และไม่ยอมรับ(ความศรัทธา) ²² หลังจากนั้นเขาก็หันกลับไป ²³ และเรียก
 ผู้คนของเขาทั้งหมดมาชุมนุมกัน ²⁴ และประกาศว่า “ฉันเป็นพระเจ้า
 สูงสุดของพวกเจ้า” ²⁵ ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทำลายเขาเพื่อเป็นการลงโทษ

ทั้งในโลกหน้าและโลกนี้²⁶ แท้จริง ในนั้นมีบทเรียนสำหรับคนที่เกรงกลัวพระเจ้า

²⁷ (มนุษย์เอ๋ย) การสร้างสุเจ้าเป็นสิ่งที่ยากกว่าการสร้างชันฟ้าที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมา²⁸ โดยการยกมันให้สูงขึ้นเป็นหลังคาและออกแบบมันโดยไม่มีข้อผิดพลาดใดๆ²⁹ และทำให้กลางคืนของมันมืดและนำแสงสว่างยามเช้าของมันออกมา³⁰ และแผ่นดินที่พระองค์ทรงแผ่ออก³¹ หลังจากนั้นได้ทรงทำให้หน้าและทุ่งหญ้าออกมาจากมัน³² และได้ทรงให้มีภูเขาปักแน่นอยู่ในนั้น³³ (ทั้งหมดนี้) เพื่อเป็นแหล่งบัจจัยสำหรับสุเจ้าและปศุสัตว์ของสุเจ้ากระนั้นหรือ?

³⁴ เมื่อความหายนะอันยิ่งใหญ่เกิดขึ้น³⁵ ในวันที่มนุษย์จะนึกถึงสิ่งที่เขาได้ชวนขายไว้³⁶ และนรกถูกเปิดให้ทุกคนได้เห็น³⁷ ใครที่โอหัง³⁸ และชอบชีวิตแห่งโลกนี้³⁹ จะพบตัวเองอยู่ในนรก⁴⁰ ผู้ที่เกรงกลัวต่อการไปยืนอยู่เบื้องหน้าพระผู้อภิบาลของเขาและยับยั้งตัวเองจากอารมณ์ใฝ่ต่ำ⁴¹ จะได้อยู่ในสวรรค์⁴² พวกเขาถามเจ้า(นบี)เกี่ยวกับยามอวสานว่า “มันจะเกิดขึ้นเมื่อใด?”⁴³ มันไม่ใช่เจ้าที่จะไปบอกเวลาของมัน⁴⁴ ความรู้เรื่องนี้อยู่ที่พระเจ้าเท่านั้น⁴⁵ เจ้าเป็นเพียงแค่ผู้ตักเตือนแก่คนที่เกรงกลัวมัน⁴⁶ วันที่พวกเขาเห็นมัน พวกเขาจะหวั่นกลั้วราวกับพวกเขาได้อยู่ในโลกนี้แค่เพียงตอนเย็นหรือตอนเช้าของวันหนึ่งเท่านั้น

80. เขาแสดงหน้าขมึงทิ้ง

.....

อะปะชะ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- 1 เขาทำหน้าบึ้งและเบือนหน้าของเขา 2 เมื่อมีคนตาบอดมาหาเขา
3 และอะไรที่ทำให้เจ้ารู้ว่าเขาอาจจะเปลี่ยนแปลงตัวเอง 4 หรือใส่ใจในคำ

ดักเตือนและได้รับประโยชน์จากการเตือน(ของเรา)? ⁵ ส่วนผู้ที่เฉยเมยนั้น ⁶ เจ้ากลับให้การเอาใจใส่ ⁷ ถึงแม้เจ้าไม่ต้องรับผิดชอบถ้าหากเขาไม่ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตัวเขาเอง ⁸ ส่วนผู้ที่ปากเพียรมาหาเจ้าด้วยเจตนาของเขาเอง ⁹ และเขามีความเกรงกลัว ¹⁰ เจ้ากลับเบือนหน้าหนี ¹¹ แท้จริงนี่(กุรอาน)คือการดักเตือน ¹² ดังนั้น ผู้ใดประสงค์ก็ให้เขายอมรับ ¹³ มันได้ถูกบันทึกไว้แล้วในแผ่นจารึกอันมีเกียรติ ¹⁴ ที่ได้รับการยกย่องเทิดทูนและสะอาดบริสุทธิ์ ¹⁵ โดยมือของผู้บันทึก ¹⁶ ที่มีเกียรติและบริสุทธิ์ ¹⁷ หายนะจะเกิดแก่มนุษย์ เขาช่างเนรคุณเสียนี้กระไร ¹⁸ จากอะไรเล่าที่พระองค์ทรงสร้างเขามา? ¹⁹ จากเชื้ออสุจิหยดหนึ่ง พระองค์ได้ทรงสร้างเขาและได้ทรงกำหนดสัดส่วนของเขา ²⁰ หลังจากนั้น พระองค์ทรงทำให้หนทางของเขาง่ายดายสำหรับเขา ²¹ หลังจากนั้น พระองค์ทรงทำให้เขายายและนำเขาไปสู่หลุมฝังศพ ²² หลังจากนั้น เมื่อพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์จะทรงทำให้เขาฟื้นคืนชีพขึ้นมา ²³ แต่กระนั้น มนุษย์ยังปฏิเสธที่จะทำสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งไว้ ²⁴ ดังนั้น มนุษย์ยังมองไปยังอาหารที่เขากิน ²⁵ เราได้หลั่งน้ำลงมามากมาย ²⁶ หลังจากนั้น เราได้แยกแผ่นดินออกจากกัน ²⁷ หลังจากนั้น เราได้ทำให้พืชพรรณเติบโตขึ้นมาในนั้น ²⁸ และองุ่นและพืชผัก ²⁹ และมะกอกและอินทผลัม ³⁰ และสวนที่เขียวชอุ่ม ³¹ และผลไม้ทุกชนิดและทุ่งหญ้า ³² เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพสำหรับสุเจ้าและสัตว์เลี้ยงของสุเจ้า

³³ ในที่สุด เมื่อมีเสียงกัมปนาทก็ก้องเกิดขึ้น ³⁴ วันนั้น ผู้คนจะวิ่งหนีออกจากพี่น้องของเขา ³⁵ จากแม่ของเขาและพ่อของเขา ³⁶ และภรรยาของเขาและลูกๆของเขา ³⁷ ในวันนั้น พวกเขาแต่ละคนจะสาละวนอยู่กับเรื่องของตัวเองจนไม่สนใจผู้อื่น ³⁸ หลายใบหน้าในวันนั้นจะสดใส ³⁹ ร่าเริงและดีใจ ⁴⁰ แต่หลายใบหน้าในวันนั้นจะเต็มไปด้วยฝุ่น ⁴¹ และความมืดจะปกคลุมพวกเขา ⁴² พวกเขาเหล่านี้คือบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ทำบาป

81. การม้วน

อัล-ตักวีร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เมื่อดวงอาทิตย์ถูกม้วน ² และเมื่อดวงดาวทั้งหลายอับแสง ³ และเมื่อภูเขาถูกทำให้เคลื่อนย้าย ⁴ และเมื่ออุฐูท้องสิบเดือนถูกทิ้งโดยไม่มีใครสนใจ ⁵ และเมื่อสัตว์ได้ถูกนำมารวมกัน ⁶ และเมื่อทะเลถูกทำให้ลुकเป็นไฟ ⁷ และเมื่อวิญญาณทั้งหลายถูกแบ่งออกเป็นชั้นต่าง ๆ ⁸ และเมื่อทารกหญิงที่ถูกฝังทั้งเป็นถูกถาม ⁹ ว่าด้วยความผิดอะไรที่เธอถึงได้ถูกฆ่า ¹⁰ เมื่อบันทึกการกระทำทั้งหลายของมนุษย์ถูกเปิดออก ¹¹ เมื่อมานแห่งชั้นฟ้าถูกเปิดออก ¹² เมื่อนรกถูกจุดให้ลุกโชน ¹³ เมื่อสวรรค์ได้ถูกนำมาใกล้ ¹⁴ (หลังจากนั้น) แต่ละชีวิตจะได้รู้ว่าเขาได้นำอะไรมา

¹⁵ ฉันขอสาบานต่อดวงดาวทั้งหลายที่หายลับไป ¹⁶ และดวงดาวที่กำลังซ่อนเร้น ¹⁷ และกลางคืนเมื่อมันจากไป ¹⁸ และลมหายใจแรกของตอนเช้า ¹⁹ นี่คือการถ้อยคำที่นำมาโดยศาสนทูตผู้ทรงเกียรติ ²⁰ ที่เต็มไปด้วยพลังอันยิ่งใหญ่และถูกถือว่ามีเกียรติโดยพระผู้อภิบาลของบัลลังก์ ²¹ ผู้ได้รับการเชิ้อพ้องและผู้ที่ไว้วางใจได้ ²² สหายของสุเจ้า(มุฮัมมัด)มิใช่คนบ้า ²³ เขาได้เห็นทูตสวรรค์บนขอบฟ้าอันชัดแจ้ง ²⁴ และเขาไม่ได้เป็นคนละโมภในเรื่องสิ่งที่มองไม่เห็น ²⁵ และนี่มิใช่ถ้อยคำของมารร้ายที่ถูกสาปแช่ง ²⁶ แล้วสุเจ้าจะไปไหน? ²⁷ แท้จริง นี่เป็นการตักเตือนยังชาวโลกทุกคน ²⁸ สำหรับทุกคนในหมู่สุเจ้าที่ต้องการจะปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกตอง ²⁹ แต่ความประสงค์ของเจ้าไม่อาจเกิดขึ้นได้เลยเว้นเสียแต่ว่าพระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาลจะทรงประสงค์(ที่จะแสดงให้เห็นเจ้าเห็นทางนั้น)

82. การแยกออกจากกัน

อัล-อินฟีฎอ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เมื่อชั้นฟ้าถูกแยกออก ² และเมื่อหมู่ดาวแตกกระจาย ³ และเมื่อทะเลทั้งหลายล้นท่วม ⁴ และเมื่อหลุมฝังศพทั้งหลายถูกเปิดออก ⁵ ทุกชีวิตจะได้รับสิ่งที่พวกเขาได้ทำไว้ทั้งก่อนนี้และหลังจากนั้น ⁶ มนุษย์เอ๋ย อะไรเล่าที่หลอกลวงสุเจ้าเกี่ยวกับพระผู้อภิบาลผู้ทรงเกียรติของสุเจ้า ⁷ ผู้ทรงสร้างสุเจ้าและทรงทำให้สุเจ้าเป็นรูปร่างและทรงทำให้สุเจ้าสมส่วน ⁸ และประกอบสุเจ้าขึ้นมาในรูปที่พระองค์ทรงประสงค์ ? ⁹ แต่กระนั้น สุเจ้ายังปฏิเสธการตัดสินครั้งสุดท้าย ¹⁰ ถึงแม้ว่าเหนือสุเจ้ามีผู้คอยเฝ้าดูอยู่ ¹¹ เป็นผู้บันทึกผู้ทรงเกียรติ ¹² ผู้รู้ทุกสิ่งที่สุเจ้ากระทำ* ¹³ แน่نون บรรดาผู้มีคุณธรรมนั้นจะได้อยู่ในความสุข ¹⁴ ในขณะที่คนชั่วจะได้อยู่ในนรก ¹⁵ ที่พวกเขาจะเข้าไปในนั้นในวันแห่งการพิพากษา ¹⁶ และพวกเขาจะไม่สามารถออกไปจากนั้นได้ ¹⁷ และอะไรที่จะทำให้สุเจ้ารู้ว่าวันแห่งการพิพากษาคืออะไร? ¹⁸ แล้วอะไรที่จะทำให้สุเจ้ารู้ว่าวันแห่งการพิพากษาคืออะไร? ¹⁹ มันเป็นวันที่ไม่มีใครมีอำนาจที่จะทำสิ่งใดเพื่อคนอื่นได้ การตัดสินในวันนั้นเป็นสิทธิของพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว

* กรอบานบอให้เราทราบว่าวันแห่งการพิพากษาจะมาถึงในที่สุด มนุษย์ทั้งหมดจะถูกนำมารวมกันในวันนั้นและจะได้รับรางวัลตอบแทนหรือลงโทษตามที่พวกเขาได้ทำไว้ การบอกข่าวเรื่องนั้นสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของโลก ความจริงแล้ว การสร้างมนุษย์ขึ้นมาอย่างมีความหมายนี้มีเหตุผลสนับสนุนอยู่ในการประกาศนี้

83. ผู้โกงตาชั่ง

อัล-มูญ็อฟฟิฟีน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ความวิบัติจึงมีแต่บรรดาผู้ซึ่งตวงให้ขาด ² ผู้ที่ต้องการให้คนอื่นตวงให้เต็มจำนวนเมื่อตวงให้พวกเขา ³ แต่เมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นพวกเขาก็ทำให้ขาด ⁴ พวกเขาไม่คิดหรือว่าพวกเขาจะถูกทำให้พินินมาอีกครั้งหนึ่ง ⁵ ในวันอันยิ่งใหญ่? ⁶ วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ⁷ แท้จริงแล้ว บันทีกของบรรดาผู้ทำชั่วนั้นอยู่ในซิจญิน ⁸ และอะไรที่จะทำให้ผู้เจ้ารู้ว่าซิจญินนั้นคืออะไร? ⁹ มันเป็นบันทีกที่ได้ถูกเขียนไว้แล้ว ¹⁰ ความวิบัติในวันนั้นจะเกิดขึ้นกับบรรดาผู้ปฏิเสธ ¹¹ ที่ถือว่าวันแห่งการพิพากษาเป็นเรื่องเท็จ ¹² ไม่มีใครปฏิเสธมันได้นอกไปจากผู้ล่งละเมิดที่ทำบาปทุกคน ¹³ เมื่อวณะของเราได้ถูกนำมาอ่านให้แก่เขา เขาก็กล่าวว่า “นี่เป็นเรื่องราวปรัมปราตังแต่ครั้งโบราณ” ¹⁴ ไม่เลย ความจริงแล้ว การทำชั่วของพวกเขาดังหากที่ทำให้หัวใจของพวกเขาถูกปกคลุมด้วยสิ่งเปรอะเปื้อน ¹⁵ ไม่เลย ในวันนั้น พวกเขาจะถูกขวางกั้นจากพระผู้อภิบาลของพวกเขาอย่างแน่นอน ¹⁶ หลังจากนั้น พวกเขาจะเข้านรก ¹⁷ แล้วพวกเขาจะถูกบอกว่า “นี่คือสิ่งที่ผู้เจ้าเคยปฏิเสธ” ¹⁸ แต่บันทีกของผู้ทำความดีนั้น(ถูกรักษาไว้)อยู่ในอัลลีลฮูน? ¹⁹ และอะไรที่จะทำให้ผู้เจ้ารู้ว่าอัลลีลฮูนนั้นคืออะไร? ²⁰ มันเป็นบันทีกที่ได้ถูกเขียนไว้ ²¹ ซึ่งบรรดาทูตสวรรค์ผู้ใกล้ชิดพระเจ้าจะให้คำยืนยัน ²² แน่แน่นอนคนมีคุณธรรมจะได้อยู่ในความสุข ²³ พวกเขาจะนั่งอยู่บนเตียงสูงแล้วมองลงมาโดยรอบ ²⁴ ผู้เจ้าจะได้เห็นร่องรอยแห่งความสุขสำราญปรากฏอยู่บนใบหน้าของพวกเขา ²⁵ พวกเขาจะได้ดื่มเหล้าองุ่นที่คัดเลือกมาอย่างดีและถูกปิดผนึกไว้ ²⁶ โดยผนึกของมันจะทำให้ด้วยขมดเคี้ยว ดัง

นั้น ใครที่อยากจะได้สิ่งนี้ ก็ให้เขาพยายาม ²⁷ เหล้าองุ่นนั้นจะมาจาก ส่วนผสมของดัสนีม ²⁸ ซึ่งเป็นตาน้ำที่บรรดาผู้ใกล้ชิดพระเจ้าจะได้ดื่มมัน ²⁹ ส่วนบรรดาผู้ทำผิดที่เคยหิวระเะาะบรรดาผู้ศรัทธา ³⁰ เมื่อบรรดา ผู้ศรัทธาเดินผ่าน พวกเขาจะหลิวตาให้กัน ³¹ และเมื่อพวกเขากลับไปหา พวกพ้องของพวกเขา พวกเขาก็กลับไปยังขบขัน ³² และเมื่อพวกเขา เห็นบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาจะกล่าวว่า “พวกนี้คือผู้หลงผิด” ³³ ทั้งๆที่ พวกเขามีได้ถูกส่งมาเป็นผู้พิทักษ์เหนือพวกเขาแต่ประการใด ³⁴ ดังนั้น วันนี้ บรรดาผู้ศรัทธาจะหิวระะาะบรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมบ้าง ³⁵ ในขณะที่ พวกเขเอนกายอยู่บนฟูกมองดูไปรอบๆ ³⁶ บรรดาผู้ปฏิเสธสัจธรรมย่อม ได้รับการตอบแทนตามที่พวกเขาได้ทำไว้มิใช่หรือ?

84. การเปิดโดยระเบิดออก

อัล-อินชีกอก

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เมื่อท้องฟ้าได้แตกออก ² และมันเชื่อฟังคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของมันตามที่มันต้องทำเช่นนั้น ³ และเมื่อแผ่นดินได้ถูกแผ่กว้าง ⁴ และพิน เอาทุกสิ่งที่อยู่ข้างในออกมาจนมันว่างเปล่า ⁵ และมันเชื่อฟังคำบัญชาของพระผู้อภิบาลของมันตามที่มันต้องทำเช่นนั้น ⁶ มนุษย์เอ๋ย การดิ้นรน ขวนขวายอย่างหนักไปยังพระผู้อภิบาลของสุเจ้า สุเจ้าจะได้พบพระองค์ อย่างแน่นอน ⁷ ใครที่ได้รับบันทึกทางด้านมือขวา ⁸ จะถูกสอบสวนอย่าง ง่ายดาย ⁹ และเขาจะกลับไปหาครอบครัวของเขาด้วยความสุข ¹⁰ ส่วน ผู้ที่ได้รับบันทึกจากด้านหลัง ¹¹ เขาผู้นั้นจะร้องหาความตาย ¹² และจะ ถูกโยนเข้านรก ¹³ เขาใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวของเขาอย่างสุขสำราญ ¹⁴ เพราะเขาไม่เคยคิดว่าเขาจะต้องกลับไป(หาพระเจ้า) ¹⁵ ทำไมจะไม่

เล่า? พระผู้อภิบาลของเขาเฝ้าดูการกระทำของเขายู่เสมอ ¹⁶ ฉันขอสาบานด้วยยามพลบค่ำ ¹⁷ และยามกลางคืน และสิ่งที่มันปกคลุม ¹⁸ และดวงจันทร์เมื่อมันเต็มดวง ¹⁹ สุเจ้าจะต้องผ่านจากสภาพหนึ่งไปยังอีกสภาพหนึ่งอย่างแน่นอน ²⁰ มีอะไรเกิดขึ้นกับพวกเขากระนั้นหรือที่พวกเขาไม่ศรัทธา? ²¹ เมื่อกูรอ่านได้ถูกอ่านต่อหน้าพวกเขา พวกเขาไม่ก้มลงกราบ? ²² แท้จริง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาไม่ยอมรับมัน ²³ พระเจ้าทรงรู้ดีที่สุดถึงสิ่งที่พวกเขาสะสมไว้ในหัวใจของพวกเขา ²⁴ ดังนั้น จงแจ้งพวกเขาให้รู้ถึงการลงโทษอันเจ็บปวด ²⁵ แต่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีจะได้รับรางวัลตอบแทนที่ไม่มีวันสิ้นสุด

85. หมู่ดาว

อัล-บรูจญ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยท้องฟ้ากับดวงดาวของมัน ² และด้วยวันที่ถูกสัญญาไว้ ³ และขอสาบานด้วยผู้เห็นและสิ่งที่ถูกเห็น ⁴ ความหายนะได้บังเกิดขึ้นแล้วกับผู้คนแห่งหลุม ⁵ ที่มีไฟลุกโชนด้วยเชื้อเพลิง ⁶ เมื่อพวกเขาหนีอยู่ห่างหลุม ⁷ และมองเห็นสิ่งที่พวกเขากำลังทำกับบรรดาผู้ศรัทธา ⁸ ที่พวกเขาเกลียดโดยไม่มีเหตุผลใดนอกไปจากพวกเขาเหล่านั้นศรัทธาในพระเจ้า ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ ⁹ ผู้ทรงเป็นเจ้าของอาณาจักรแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระเจ้าทรงเฝ้าดูทุกสิ่ง ¹⁰ สำหรับบรรดาผู้เข่นฆ่าสังหารบรรดาชายและหญิงผู้ศรัทธาแล้วยังไม่สำนึกผิดหลังจากนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษของนรกและการลงโทษโดยการเผาไหม้ ¹¹ ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้นมีสวรรค์สำหรับพวกเขาซึ่งไต้นันมีลำนำหลายสายไหลผ่าน นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่ ¹² แท้จริง การ

ลงโทษของพระผู้อภิบาลของสุเจ้านันรูนแรงสาหัสยิ่ง ¹³ แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงสร้างขึ้นเป็นครั้งแรก และพระองค์อีกเช่นกันที่จะทรงสร้างขึ้นม่อีก ¹⁴ และพระองค์คือผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงรักใคร่ปรานี ¹⁵ ผู้ทรงเป็นเจ้าของบัลลังก์อันทรงเกียรติ ¹⁶ ทรงเป็นผู้ทำตามทีพระองค์ทรงประสงค์ ¹⁷ เจ้าไม่เคยได้ยินเรื่องราวของบรรดาไฟรพล ¹⁸ ของฟาโรห์และชาวษะมูดกระนั้นหรือ? ¹⁹ แต่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธมยังตั้งต้นอยู่ในการปฏิเสธ ²⁰ พระเจ้าได้ทรงล้อมพวกเขาไว้ทุกด้านแล้ว ²¹ แท้จริงแล้ว มันคือกุรอานอันประเสริฐ ²² ที่ถูกบันทึกไว้บนแผ่นที่ถูกเก็บรักษาไว้เป็นอย่างดี

86. สิ่งที่มาในตอนกลางคืน

อัล-ฏอริก

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าและผู้มาเยือนในยามคำคืน ² และอะไรที่จะทำให้เจ้ารู้ว่าอะไรที่มาเยือนในยามคำคืน? ³ มันคือดวงดาวที่ประกายแสงนั้นไง ⁴ (เพราะ)ไม่มีชีวิตใดถูกทิ้งไว้โดยปราศจากการป้องกัน ⁵ ดังนั้นมนุษย์จึงตรองดูเถิดว่าเขาได้ถูกสร้างมาจากอะไร ⁶ เขาถูกสร้างมาจากน้ำที่พุ่งกระฉูด ⁷ ออกมาจากระหว่างกระดูกสันหลังและกระดูกหน้าอก ⁸ แน่นอน พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะสร้างเขาขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ⁹ ในวันที่ความลับทั้งหลายจะถูกเปิดเผย ¹⁰ หลังจากนั้น มนุษย์จะไม่มีอำนาจใดๆของตนเองและไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ ¹¹ ขอสาบานด้วยชั้นฟ้าทั้งหลายที่โคจรอยู่ตลอดเวลา ¹² และด้วยแผ่นดินที่แยกออกพร้อมกับการเติบโตใหม่ๆ ¹³ แท้จริง มันคือวณะอันชัดเจนเด็ดขาด ¹⁴ และมันไม่ใช่ของเล่น ¹⁵ พวกเขา กำลังวางแผนกันอยู่ ¹⁶ และฉันก็กำลังวางแผนอยู่เช่นกัน

¹⁷ ดังนั้น (ไอ้ นบี) จงอดทนต่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและปล่อยพวกเขาไว้สักกระยะหนึ่ง

87. สูงที่สุด

อัล-อะอฺลา

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ (ไอ้ นบี) จงสดุดีพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงสูงที่สุด ² ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งและผู้ทรงกำหนดสัดส่วนให้มัน ³ ผู้ทรงกำหนดธรรมชาติ (ของทุกสิ่งที่มีอยู่) และทรงนำทางมันไปตามนั้น ⁴ ผู้ทรงทำให้พืชพรรณงอกเงยออกมา ⁵ หลังจากนั้นทรงทำให้มันเหี่ยวลงมาเป็นขยะสีดำ ⁶ (ไอ้ นบี) เราจะทำให้เจ้าอ่านกุรอ่านเพื่อที่เจ้าจะได้ไม่ลืม ⁷ เว้นแต่พระเจ้าจะทรงประสงค์ พระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่เปิดเผยและสิ่งที่ถูกซ่อนเร้น ⁸ เราจะให้หนทางแห่งความสะดวกง่ายดายแก่เจ้า ⁹ ดังนั้น จงตักเตือนพวกเขาเถิดถ้าหากการตักเตือนนั้นเป็นประโยชน์ ¹⁰ ใครที่กลัว(พระเจ้า) จะยอมรับคำตักเตือน ¹¹ ส่วนผู้เคราะห์ร้ายจะไม่สนใจใยดี ¹² ผู้ที่จะเข้านรกขุมใหญ่ ¹³ ซึ่งในนั้นเขาจะไม่ตายและไม่มีชีวิต ¹⁴ แท้จริง ผู้ประสบความสำเร็จคือผู้ที่ขัดเกลาตนเองให้บริสุทธิ์ ¹⁵ และผู้ระลึกถึงพระนามของพระผู้อภิบาลของเขาแล้วนมาซ ¹⁶ แต่สุเจ้า (ไอ้ มุหฺษย์) กลับชอบชีวิตแห่งโลกนี้ ¹⁷ ทั้งๆที่โลกหน้านั้นดีกว่าและถาวรกว่า ¹⁸ แท้จริง นี่เป็นสิ่งที่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ก่อนหน้านี้แล้ว ¹⁹ นั่นคือคัมภีร์ของอิบรอฮีมและมูซา

88. เหตุการณ์ที่ปกคลุม

อัล-หมอซียะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 เจ้าได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับความหายนะที่เป็นเงาปกคลุมแล้วมิใช่หรือ?
 2 ในวันนั้น หลายใบหน้าจะก้มต่ำ 3 กรำงานหนัก รู้สึกหดหู่ 4 พวกเขา
 จะเข้าไปในเปลวไฟอันร้อนแรง 5 และจะได้ดื่มน้ำจากน้ำพุเดือด 6 ไม่มี
 อาหารใดสำหรับพวกเขาออกไปจากหนาม 7 ที่จะไม่ทำให้เขอา้วนและ
 ไม่ทำให้หายใจ 8 หลายใบหน้าในวันนั้นจะเบิกบาน 9 ดีใจกับสิ่งที่เขา
 ได้ทำไว้ 10 ในสวนสวรรค์อันสูงส่ง 11 ที่พวกเขาจะไม่ได้ยินเรื่องไร้สาระ
 12 พร้อมกับตาน้ำไหลรินอยู่ตลอด 13 มีฟูกที่ยกสูง 14 และถ้วยแก้วที่ถูก
 จัดเรียงไว้พร้อมหยิบ 15 มีหมอนอิงเรียงไว้เป็นแถว 16 และพรมอย่างดีปู
 ลาดไว้ 17 พวกเขาไม่พิจารณาอุรุหรือว่ามันถูกสร้างมาอย่างไร? 18 และ
 ดูท้องฟ้าว่ามันถูกยกสูงขึ้นอย่างไร? 19 และดูภูเขามันได้ถูกตั้งมั่น
 ไว้ได้อย่างไร? 20 และดูว่าแผ่นดินได้ถูกแผ่ขยายอย่างไร? 21 ดังนั้น (โอ้
 นบี) จงตักเตือนพวกเขาต่อไปเถิด เพราะเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนเท่านั้น
 22 เจ้าไม่ใช่ผู้ดูแลพวกเขา 23 แต่ผู้ที่หันหลังให้และบรรดาผู้ปฏิเสธ
 ศาสนานั้น 24 พระเจ้าจะลงโทษพวกเขาอย่างหนัก 25 แท้จริง ยิ่งเราต่าง
 หากที่พวกเขาจะกลับมา 26 หลังจากนั้น เราเองมีหน้าที่จะเรียกพวกเขา
 มาชำระบัญชี

89. รุ่งอรุณ

อัล-ฟัจญ์ร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1 ขอสาบานด้วยยามรุ่งอรุณ 2 และด้วยคืนทั้งสิบ 3 และด้วยสิ่งที่เป็นจำนวนคู่และคี่ 4 และด้วยกลางคืนเมื่อมันจากไป 5 ในนั้นไม่มีหลักฐานที่หนักแน่นสำหรับผู้มีสติหรือ? 6 เจ้าไม่รู้หรือว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าจัดการอย่างไรกับพวกอ้าด 7 ชาวอิร้อม เมืองที่มีเสาสูงตระหง่านมากมาย 8 ซึ่งไม่เคยมีใครสร้างมาก่อนในแผ่นดิน 9 และพวกชะมุติที่ขุดเจาะหินในหุบเขา? 10 และฟาโรห์แห่งเสาหลักมากมาย? 11 พวกเขาทั้งหมดคือผู้ที่ลวงละเมิดในแผ่นดินของพวกเขา 12 และแพร่ความเสียหายอย่างมากมายในนั้น 13 ด้วยเหตุนี้ พระผู้อภิบาลของเจ้าจึงได้กระหน่ำการลงโทษลงมามนพวกเขา 14 เพราะพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นทรงเฝ้าดูอยู่เสมอ 15 สำหรับมนุษย์นั้น เมื่อใดก็ตามที่พระผู้อภิบาลของเขาทรงทดสอบเขา และให้เกียรติเขา และประทานความโปรดปรานแก่เขา เขาจะกล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉันทรงให้เกียรติฉัน” 16 แต่เมื่อพระองค์ทรงทดสอบเขาและจำกัดปัจจัยยังชีพของเขา เขาก็กล่าวว่า “พระผู้อภิบาลของฉันได้สร้างความอับอายให้แก่ฉัน” 17 ไม่ใช่เช่นนั้นเลย แต่สุเจ้าไม่ปฏิบัติดีต่อดีกำพำร่ำ 18 และสุเจ้าไม่ส่งเสริมกันในการเลี้ยงอาหารคนยากจน 19 และสุเจ้ากินมรดกของผู้อ่อนแอด้วยความโลภ 20 และสุเจ้ารักทรัพย์สินที่ไม่เคยพอ 21 ไม่ใช่เลย เมื่อแผ่นดินถูกทำให้สันสะเทือนจนเป็นผุยผง 22 เมื่อพระผู้อภิบาลของเจ้ามาพร้อมกับทูตสวรรค์ที่เรียงรายกันเป็นแถว 23 และนรกในวันนั้นได้ถูกนำมาให้เห็น ในวันนั้นมนุษย์จะเข้าใจ แต่ความเข้าใจจะมีประโยชน์อะไรต่อเขาในตอนนั้น? 24 เขาจะกล่าวว่า “ฉันน่าจะเตรียมอะไรไว้ล่วงหน้าสำหรับชีวิตนี้ของ

ฉันบ้าง ²⁵ แล้วในวันนั้น ไม่มีใครสามารถลงโทษเหมือนพระองค์ทรงลงโทษได้ ²⁶ และไม่มีใครสามารถผูกมัดได้เหมือนพระองค์ ²⁷ (สำหรับผู้มีคุณธรรมนั้น พระเจ้าจะทรงกล่าวแก่เขาว่า) “โอ้ชีวิตที่สงบสุขเอ๋ย ²⁸ จงกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเจ้า ด้วยความยินดีและความปลื้มปิติ ²⁹ จงเข้ามาร่วมกับบ่าวผู้มีคุณธรรมของฉัน ³⁰ และเข้าสวรรค์ของฉันเถิด”

90. เมือง

อัล-ปะลัด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ฉันขอสาบานด้วยเมืองนี้ ² ในขณะที่เจ้า (โอ้ นบี) อาศัยอยู่ในเมืองนี้ ³ และฉันขอสาบานด้วยผู้ให้กำเนิดและลูกหลาน ⁴ ว่าเราได้สร้างมนุษย์มาให้มีชีวิตอยู่ในความเหนื่อยยากและอยู่ในการทดสอบ ⁵ เขาคิดหรือว่าไม่มีผู้ใดจะมีอำนาจเหนือเขา? ⁶ เขากล่าวว่า “ฉันได้ใช้ทรัพย์สินมหาศาลมาแล้ว” ⁷ เขาคิดหรือว่าไม่มีผู้ใดเห็นเขา? ⁸ เรามิได้ให้สองตา ⁹ และลิ้นและสองริมฝีปากแก่เขา ¹⁰ และให้เขาได้เห็นถึงทั้งสองทางกระนั้นหรือ? ¹¹ แต่เขาก็ไม่ได้พยายามขึ้น ¹² เจ้ารู้หรือไม่ว่าทางขึ้นนั้นคืออะไร? ¹³ มันคือการปลดปล่อยทาสให้เป็นอิสระ ¹⁴ หรือการเลี้ยงอาหารในยามอดอยากหิวโหย ¹⁵ ของเด็กกำพร้าที่เป็นญาติใกล้ชิด ¹⁶ หรือคนยากจนที่นอนอยู่ในฝุ่น ¹⁷ ดังนั้น จงเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ศรัทธา และตักเตือนกันและกันไปสู่ความอดทนและตักเตือนกันไปสู่ความเมตตา ¹⁸ บรรดาผู้ทำเช่นนั้นคือผู้คนที่อยู่ด้านขวามือ ¹⁹ และสำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาของสิ่งที่เราประทานมานั้น พวกเขา คือคนที่อยู่ทางด้านซ้ายมือ ²⁰ พวกเขาจะมีไฟนรกห่อหุ้มอยู่

91. ดวงอาทิตย์

อัล-ซัมส์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยดวงอาทิตย์และแสงสว่างของมัน ² และด้วยดวงจันทร์
เมื่อมันโคจรตามหลังมัน ³ และด้วยกลางวันเมื่อมันเปิดเผยความสว่างจำ
ของมัน ⁴ และด้วยยามกลางคืนเมื่อมันลากม่านมาปกคลุมมัน ⁵ และด้วย
ชั้นฟ้าและพระองค์ผู้ทรงสร้างมัน ⁶ และด้วยแผ่นดินและพระองค์ผู้ทรง
แผ่ขยายมัน ⁷ และด้วยตัวตนของมนุษย์และพระองค์ผู้ทรงสร้างมันขึ้นมา
อย่างสมบูรณ์ ⁸ แล้วได้ทรงตั้งใจให้มันได้รู้ว่าอะไรถูกและอะไรผิดสำหรับ
มัน ⁹ แท้จริง ผู้ประสบความสำเร็จคือผู้ที่ขัดเกลาตนเองให้บริสุทธิ์ ¹⁰ และ
ผู้ทำลายมันย่อมเป็นผู้ล้มเหลว ¹¹ พวกชะมูดได้ปฏิเสธสัจธรรมเพราะ
ความโอหังของพวกเขา ¹² เมื่อคนชั่วที่สุดของพวกเขาได้ลุกขึ้น ¹³ ดังนั้น
ศาสนทูตของพระเจ้าจึงได้บอกพวกเขาว่า “นี่คืออูฐตัวเมียของพระเจ้า
จงปล่อยให้มันตีมน้ำ” ¹⁴ แต่พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่เขากล่าวและฆ่าอูฐตัว
นั้น ดังนั้น พระผู้อภิบาลของพวกเขาจึงได้ลงโทษพวกเขาเพราะบาปของ
พวกเขาและได้ทำลายพวกเขาทั้งหมด ¹⁵ และพระองค์มีทรงเกรงกลัวผล
ที่จะตามมา

92. กลางคืน

อัล-ลัยล์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยเวลากลางคืนเมื่อมันปิดบัง(โลก)ไว้ในความมืด ² และ
เวลากลางวันเมื่อมันส่องสว่าง ³ และด้วยการสร้างเพศชายและเพศหญิง

⁴ มนุษย์เอ๋ย ความพยายามของสุเจ้านั้นก็เพื่อเป้าหมายที่ต่างกัน ⁵ ดังนั้นผู้ใดที่ใช้จ่าย(เพื่อคนอื่น)และเกรงกลัวพระเจ้า ⁶ และเชื่อมั่นในสัจธรรมของสิ่งที่ถูกต้อง ⁷ เราจะป้อนทางของเขาไปสู่ความสะดวกง่ายดาย ⁸ ส่วนผู้ที่ตระหนี่และไม่ใส่ใจ ⁹ และปฏิเสธสิ่งที่ถูกต้อง ¹⁰ เราจะทำให้ทางของเขาไปสู่ความลำบาก ¹¹ และทรัพย์สินของเขาจะไม่เกิดประโยชน์อันใดแก่เขาเมื่อเขาตกลงไป(ในขุมนรก) ¹² แท้จริง หน้าที่ของเราคือการนำทาง ¹³ และทั้งโลกหน้าและโลกนี้เป็นของเรา ¹⁴ ฉันได้เตือนสุเจ้าแล้วถึงไฟที่ลุกโชน ¹⁵ ไม่มีใครถูกเผาไหม้ในนั้นนอกจากคนชั่วที่สุด ¹⁶ ที่ปฏิเสธสัจธรรมและหันหลังให้ ¹⁷ ส่วนผู้ที่ยำเกรงที่สุดนั้นจะถูกให้อยู่ห่างจากมัน ¹⁸ นั่นคือผู้ที่ใช้จ่ายทรัพย์สินของเขาเพื่อขัดเกลาดตนเอง ¹⁹ และเขาไม่ได้รับความดีความชอบจากผู้ใดที่เขาจะต้องให้การตอบแทน ²⁰ นอกจากการแสวงหาความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเขาผู้ทรงสูงส่งเท่านั้น ²¹ และไม่นานเขาจะได้รับความพอใจ

93. แสงสว่างยามเช้าที่เจิดจ้า

อัล-กุฮา

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยแสงสว่างของยามเช้าที่เจิดจ้า ² และกลางคืนเมื่อมันมืด ³ พระผู้อภิบาลของเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งเจ้า และมีได้ทรงโกรธเคืองเจ้า ⁴ แน่نون โลกหน้านั้นดีกว่าชีวิตปัจจุบันสำหรับเจ้า ⁵ ในไม่ช้า พระผู้อภิบาลของเจ้าจะทรงประทานแก่เจ้าอย่างมากมายจนเจ้าพอใจ ⁶ พระองค์มิได้พบว่าเจ้าเป็นเด็กกำพร้าและหลังจากนั้นได้ทรงดูแลเจ้า กระนั้นหรือ? ⁷ พระองค์มิได้ทรงพบว่าเจ้าไม่รู้จักทางและพระองค์ได้ทรงนำทางเจ้ากระนั้นหรือ? ⁸ พระองค์มิได้ทรงพบว่าเจ้าขัดสนและพระองค์

ทรงทำให้เจ้าหมดจากความขัดสนกระนั้นหรือ? ⁹ ดังนั้น จงอย่าก้าวร้าวรุนแรงต่อเด็กกำพร้า ¹⁰ ส่วนผู้มาขอหนี้ เจ้าจงอย่าดุด่าขับไล่ ¹¹ และจงประกาศถึงความโปรดปรานของพระผู้อภิบาลของเจ้า

94. ความสะดอกสบาย

อัล-ซุรฺฮ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ (โอ้นบี) เรามีไต่ยกหัวใจของเจ้าให้สูงขึ้น ² และปลดภาระหนักออกไปจากเจ้า ³ ซึ่งเป็นภาระหนักบนหลังของเจ้า ⁴ และเรามีได้ทำให้เจ้ามีชื่อเสียงกระนั้นหรือ? ⁵ แท้จริง พร้อมๆกับความยากลำบากนั้นมีความง่ายอยู่ ⁶ แน่นนอน พร้อมๆกับความยากลำบากนั้นมีความง่ายอยู่ ⁷ ดังนั้นเมื่อเจ้าเสร็จสิ้นจากการงานแล้ว จงอุทิศตนเองให้แก่การปฏิบัติศาสนกิจ ⁸ และจงหันความสนใจของเจ้าทั้งหมดไปยังพระผู้อภิบาลของเจ้า

95. มะเตือ

อัล-ติห์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยมะเตือและมะกอก ² และด้วยภูเขาซีนาย ³ และด้วยเมืองแห่งความสงบปลอดภัยนี้ ⁴ แท้จริง เราได้สร้างมนุษย์มาในรูปแบบที่ดีที่สุด ⁵ หลังจากนั้น เราได้ทำให้เขากลับไปสู่ความต่ำสุดของความต่ำ ⁶ ยกเว้นบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี สำหรับพวกเขานั้นมีรางวัลตอบแทนอันไม่สิ้นสุด ⁷ ดังนั้น (โอ้นบี) หลังจากนั้นแล้ว อะไรเล่าที่จะ

ทำให้เจ้าปฏิเสธการพิพากษาคครั้งสุดท้าย? ⁸ มิใช่พระเจ้ากระนั้นหรือที่ดีที่สุดในบรรดาผู้พิพากษาทั้งหลาย?

96. ก้อนเลือด

อัล-อะลัก

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ จงอ่าน ด้วยพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงสร้าง ² ทรงสร้างมนุษย์จากก้อนเลือด ³ จงอ่าน พระผู้อภิบาลของเจ้าเป็นผู้ทรงโอบอ้อมอารีที่สุด ⁴ ผู้ทรงสอนมนุษย์ด้วยปากกา ⁵ ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้ ⁶ ถึงกระนั้น มนุษย์ยังคงทำตัวโอหัง ⁷ เพราะเขาเห็นว่าตัวเขาเองมั่งคั่งเพียงพอ ⁸ แท้จริง ทั้งหมดจะกลับไปยังพระผู้อภิบาลของเจ้า ⁹ เจ้าไม่เห็นผู้ห้าม ¹⁰ บ่าวคนหนึ่งเมื่อเขามาชกระนั้นหรือ? ¹¹ เจ้าคิดหรือว่าเขาอยู่บนหนทางที่ถูกต้อง ¹² หรือกำชับให้มีความยำเกรงพระเจ้า? ¹³ เจ้าเห็นไหมว่าเขาปฏิเสธศรัทธาและหันหลังให้มันอย่างไร? ¹⁴ เขาไม่รู้หรือว่าพระเจ้าทรงเห็นทุกสิ่ง? ¹⁵ จงให้เขาระวังไว้ ! ถ้าหากเขาไม่หยุดยั้ง เราจะจิกหัวขม่อมเขา ¹⁶ หัวขม่อมที่โกหกและทำบาป ¹⁷ ดังนั้น จงให้เขาเรียกพวกที่สนับสนุนพวกเขามา ¹⁸ เราจะเรียกทูตสวรรค์ผู้ลงโทษมาเช่นกัน ¹⁹ อย่างที่เดียว จงอย่าเชื่อฟังเขา และจงก้มกราบและจงเข้าใกล้พระเจ้า

97. คินแห่งการกำหนด

อัล-ก๊อดร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เราได้ส่งมัน(กรอาณ)ลงมาในคินแห่งการกำหนดชะตากรรม ² และอะไรที่ทำให้เจ้ารู้ว่าคินแห่งการกำหนดชะตากรรมนั้นคืออะไร? ³ คินแห่งการกำหนดชะตากรรมนั้นดีกว่าพันเดือน ⁴ ในคินนั้น บรรดาทูตสวรรค์และวิญญาณได้ลงมาพร้อมกับประกาศิตสำหรับทุกอย่างโดยอนุมัติของพระผู้อภิบาลของพวกเขา ⁵ คินนั้นเป็นคินที่สงบจนกระทั่งรุ่งอรุณ

98. หลักฐานที่ชัดเจน

อัล-บัยยิหะย

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจากในหมู่ชาวคัมภีร์และพวกบูชาเทวรูปจะไม่ละเว้นจากการปฏิเสธจนกระทั่งหลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขา ² (นั่นคือ)ศาสนทูตคนหนึ่งจากพระเจ้าจะมาอ่านคัมภีร์อันบริสุทธิ์ให้พวกเขา ³ ซึ่งในนั้นมีสิ่งที่เขียนไว้อย่างถูกต้องและชัดเจน ⁴ บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนหน้านี้มิได้มีการแตกแยกกันจนกระทั่งหลังจากที่มีหลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้ว ⁵ พวกเขามีได้ถูกบัญญัติให้สิ่งใดนอกไปจากการเคารพสักการะพระเจ้าโดยการอุทิศตนด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ จริ่งใจในความศรัทธาของพวกเขา ดำรงนมาซเป็นประจำและจ่ายซะกาต เพราะนี่เท่านั้นคือศาสนาที่แท้จริงและถูกต้องที่สุด ⁶ แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจากในหมู่ชาวคัมภีร์และผู้บูชาเทวรูปนั้นจะอยู่ในนรกตลอดกาล พวกเขาเหล่านั้นเป็นมนุษย์ที่ชั่วช้าที่สุด ⁷ สำหรับ

บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พวกเขาคือมนุษย์ที่ดีที่สุด⁸ พระผู้
อภิบาลของพวกเขามีรางวัลตอบแทนไว้สำหรับพวกเขา เป็นสวนสวรรค์
อันนิรันดร์ที่ใต้นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาจะได้อยู่ในนั้น
ตลอดกาล พระเจ้าจะทรงยินดีกับพวกเขาและพวกเขาจะยินดีในพระองค์
ทั้งหมดนี้สำหรับผู้เกรงกลัวพระผู้อภิบาลของพวกเขา

99. แผ่นดินไหว

อัล-ซัลชะละฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- 1 เมื่อแผ่นดินถูกสั่นสะเทือนด้วยการสั่นสะเทือนอย่างสุดแรงของมัน
- 2 และเมื่อแผ่นดินโยนทุกสิ่งที่มีมันแบกเอาไว้ในนั้นออกมา³ และเมื่อ
มนุษย์ถามว่า “เกิดอะไรขึ้นกับมัน?”⁴ ในวันนั้น มันจะบอกเล่าถึงสิ่งที่
ได้เกิดขึ้น⁵ เพราะพระผู้อภิบาลของเจ้าทรงบัญชามัน⁶ ในวันนั้น มนุษย์
จะออกกันมาเป็นหมู่ๆเพื่อที่จะได้เห็นการงานของพวกเขา⁷ ดังนั้น ใคร
ก็ตามที่ได้ทำความดีไว้แม้เพียงอนุหนึ่งจะได้เห็นมัน⁸ และใครก็ตามที่
ได้ทำความชั่วไว้แม้เพียงอนุหนึ่งก็จะได้เห็นมัน

100. ม้าที่หอบ

อัล-อาดิยาต

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

- 1 ขอสาบานด้วยม้าที่วิ่งส่งเสียงหอบอย่างแรง² ทำให้เกิดประกายไฟ
ด้วยกีบเท้าของมัน³ ในขณะที่พวกมันควบเพื่อทำการจู่โจมในตอนเช้า
- 4 และทำให้ฝุ่นฟุ้ง⁵ แล้วมันพุ่งตัวเข้าไปท่ามกลางศัตรู⁶ แท้จริง มนุษย์

นั้นเนรคุณต่อพระผู้อภิบาลของเขา ⁷ และตัวเขาเองก็เป็นพยานต่อสิ่งนั้น ⁸ เขารักทรัพย์สินสมบัติแห่งโลกนี้อย่างหมดหัวใจ ⁹ เขาไม่รู้หรือว่าเมื่อใดสิ่งที่ถูกฝังอยู่ในสุสานจะถูกนำขึ้นมา? ¹⁰ และสิ่งทั้งหมดที่ถูกซ่อนอยู่ในห้วอกของเขาจะถูกเปิดเผย? ¹¹ แน่หนอน ในวันนั้นพระผู้อภิบาลของพวกเขาจะทรงรู้เรื่องของเขาเป็นอย่างดี

101. ผู้ทำให้เกิดเสียงกระทบกัน

อัล-กอรียะฮ์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ สิ่งที่ทำให้เกิดเสียงกึกก้องกัมปนาท ² อะไรคือสิ่งที่ทำให้เกิดเสียงกึกก้องกัมปนาท? ³ และเจ้ารู้บ้างไหมว่าสิ่งที่ทำให้เกิดเสียงกึกก้องกัมปนาทคืออะไร? ⁴ (มันเป็น)วันที่มนุษย์จะเป็นเหมือนแมลงเม่าที่กระเจาย ⁵ และภูเขายะเหมือนกับชนสัตว์หลากหลายที่ปลิวว่อน ⁶ ดังนั้น ใครที่การทำงานที่ดีของเขามีน้ำหนักในตาซัง ⁷ จะมีชีวิตที่มีความสุข ⁸ แต่ใครที่การทำงานของเขาเบาในตาซัง ⁹ เขาจะได้อยู่ในขุมนรก ¹⁰ และเจ้ารู้อะไรไหมว่ามันเหมือนกับอะไร? ¹¹ มันคือไฟที่ลุกโชตช่วง

102. โลกอยากได้แล้วได้อีก

อัล-ตะกาซุร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ความโลภเพื่อให้ได้มากขึ้นและมากขึ้นทำให้สุเจ้าเพลิดเพลินจนหลงลืม (พระเจ้า) ² จนกระทั่งสุเจ้าได้มาถึงหลุมฝังศพ ³ แน่หนอน ในไม่ช้า สุเจ้าจะรู้ ⁴ ในไม่ช้า สุเจ้าจะได้อะไร ⁵ แน่หนอน ถ้าสุเจ้าได้รู้ความจริงด้วยความเชื่อ

มัน ⁶ สู้เจ้าจะได้เห็นนรกอย่างแน่นอน ⁷ ดังนั้น สู้เจ้าจะได้เห็นมันชัดๆ อย่างแน่นอน ⁸ แล้วในวันนั้น สู้เจ้าจะถูกเรียกมาสอบสวนในเรื่องความโปรดปรานและความสุขแห่งชีวิต

103. การผ่านไปของเวลา

อัล-อัสรฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ขอสาบานด้วยเวลาที่ผ่านไป ² มนุษย์นั้นอยู่ในสภาพขาดทุนอย่างแน่นอน ³ เว้นแต่บรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดี และชักชวนกันไปสู่สัจธรรม และชักชวนกันไปสู่ความอดทน

104. ผู้นินทา

อัล-ฮุมะซะฮฺ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ ความวิบัติจึงมีแก่ทุกคนที่ชอบนินทาและใส่ร้ายผู้อื่น ² ผู้ที่ชอบสะสมทรัพย์สินและนับมันอยู่เนืองๆ ³ โดยคิดว่าทรัพย์สินของพวกเขาจะยังคงอยู่กับเขาตลอดไป ⁴ ไม่มีวัน เขาจะถูกโยนลงไปในสถานที่ที่มีการบดขยี้ ⁵ และเจ้ารู้ไหมว่าสถานที่ที่มีการบดขยี้นั่นคืออะไร? ⁶ มันคือไฟที่พระเจ้าทรงจุดขึ้น ⁷ ซึ่งจะลุกท่วมขึ้นมาถึงหัวใจ ⁸ มันจะไหม้ล้อมพวกเขาในทุกด้าน ⁹ ในเสาที่สูงเหมือนหอคอย

105. ช้าง

อัล-ฟีล

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เจ้าไม่เห็นหรือว่าพระผู้อภิบาลของเจ้าได้จัดการกับพวกที่มากับช้างอย่างไร? ² พระองค์มิได้ทรงทำให้แผนการของพวกเขาลงด้วยความล้มเหลว ³ และพระองค์ทรงส่งฝูงนกจำนวนมากมายังพวกเขา ⁴ และขว้างพวกเขาด้วยหินจากดินเผา ⁵ แล้วหลังจากนั้นพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับฟางหญ้าที่ถูกปศุสัตว์กินกระนั้นหรือ?

106. กุเรช

กุรอยซุ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เพื่อความปลอดภัยของชาวกุเรช ² เพื่อความปลอดภัยของพวกเขในการเดินทางในฤดูหนาวและในฤดูร้อน ³ ดังนั้น จงให้พวกเขาควรเคารพสักการะพระผู้อภิบาลแห่งบ้านหลังนี้ ⁴ ผู้ทรงให้อาหารพวกเขาพ้นจากความหิว และทำให้พวกเขาปลอดภัยจากความกลัว

107. สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ

อัล-มาอูน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เจ้าเห็นคนที่ปฏิเสธวันแห่งการพิพากษาหรือไม่? ² เขาผู้นั้นก็คือผู้ขับไล่ใส่ส่งเด็กกำพร้า ³ และไม่ส่งเสริมการให้อาหารแก่คนยากจน ⁴ ดังนั้น

ความหายนะจะมีแต่บรรดาผู้ขึ้นมา⁵ แต่หัวใจของพวกเขาไม่อยู่ในการ
 นมาซของพวกเขา⁶ บรรดาผู้ทำดีเพื่อให้คนได้เห็น⁷ และผู้หวงแหนสิ่ง
 เล็กๆน้อย

108. ความอุดมสมบูรณ์

อัล-เกาษัร

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ (โอ้นบี) เราได้ประทานความอุดมสมบูรณ์แก่เจ้า² ดังนั้น จงวิงวอนต่อ
 พระผู้อภิบาลของเจ้าและจงเชือดพลีเพื่อพระองค์เท่านั้น³ แท้จริง คนที่
 เกลียดเจ้าต่างหากที่ถูกตัดขาดแล้ว

109. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

อัล-กาฟิรูน

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ จงกล่าวเถิดว่า “โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย² ฉันไม่เคารพสัก
 การะสิ่งที่พวกท่านเคารพสักการะ³ และพวกท่านก็ไม่เคารพสักการะ
 พระองค์ผู้ที่ฉันเคารพสักการะ⁴ ฉันจะไม่มีวันเคารพสักการะสิ่งที่พวก
 ท่านเคารพสักการะ⁵ และพวกท่านจะไม่มีวันเคารพสักการะสิ่งที่ฉัน
 เคารพสักการะ⁶ พวกท่านมีศาสนาของพวกท่าน และฉันก็มีศาสนาของ
 ฉัน”

110. ความช่วยเหลือ

อัล-นัศร์

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ เมื่อความช่วยเหลือของพระเจ้าและชัยชนะมา ² และเจ้าเห็นผู้คนกำลังเข้ามาในศาสนาของพระเจ้าเป็นกลุ่มๆ ³ ดังนั้น จงสดุดีพระผู้อภิบาลของเจ้าด้วยการสรรเสริญ และจงวิงวอนขอการอภัยโทษต่อพระองค์ แท้จริงพระองค์พร้อมเสมอที่จะรับการสำนึกผิด

111. เส้นใยที่ถูกบิดเป็นเกลียว

อัล-มะซัด

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ มือทั้งสองของอับดุลอะฮ์ได้หักสะบั้นแล้วและเขาก็ได้รับความหายนะ
² ทรัพย์สินของเขาและอะไรก็ตามที่เขาหามาได้นั้นไม่ได้อำนวยประโยชน์อะไรให้เขาเลย ³ ในไม่ช้า เขาจะถูกโยนเข้าไปในไฟที่ลุกโชน
⁴ เช่นเดียวกับภรรยาของเขาผู้แบกเชื้อเพลิง ⁵ ด้วยเชือกที่ทำด้วยใยอินทผลัมบิดเป็นเกลียวรอบคอของนาง

112. ความเป็นหนึ่งเดียว

อัล-อิดคลาศ

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ จงกล่าวเถิด “พระองค์คือพระเจ้า ผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียว ² พระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงมีทุกอย่างโดยไม่ต้องพึ่งพาสิ่งใด ³ พระองค์ไม่ทรงให้กำเนิด และพระองค์มิได้ทรงถูกกำเนิด ⁴ และไม่มีสิ่งใดเหมือนกับพระองค์”

113. รุ่งสาง

อัล-ฟะลัก

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ จงกล่าว “ฉันขอความคุ้มครองด้วยพระผู้อภิบาลแห่งรุ่งอรุณ ² ให้พ้นจากความชั่วร้ายของทุกสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง ³ และจากความชั่วแห่งความมืดของกลางคืนเมื่อมันแผ่ลงมา ⁴ และจากความชั่วของผู้เสกเป่าลงไปในปมเงื่อน ⁵ และจากความชั่วของผู้อิจจาเมื่อเขาอิจจา”

114. ผู้คน

อัล-นาส

ด้วยพระนามของพระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

¹ จงกล่าว : “ฉันขอความคุ้มครองด้วยพระผู้อภิบาลแห่งมนุษยชาติ ² ราชาแห่งมนุษยชาติ ³ พระเจ้าของมนุษยชาติ ⁴ ให้พ้นจากความชั่วของผู้แอบเข้ามาระชิบครั้งแรกแล้วครั้งเล่า ⁵ ผู้กระชิบเข้าไปในหัวใจของมนุษย์ ⁶ ทั้งจากพวกญินและมนุษย์”

QURAN

IN YOUR LANGUAGE

قرآن
한국어 의미번역

Korean

聖クルアーン

Japanese

中文译解
古兰经

Chinese

Quran

English

Le
Coran

French

El
Corán

Spanish

Der
Koran

German

KORAN

Polish

Корана
Священного писания

Russian

Glorioso
Corano

Italian

Alcorão
Sagrado

Portuguese

De heilige
Koran

Dutch

Ang Mawlauring
Quran

Filipino (Tagalog)

සරසවුම වූ
සුරු කුරානය
සරසවුම

Sinhalese

הקוראן

Hebrew

कुरआन

Hindi

దస్త్ర గ్రంథం
ఖుర్ఆన్

Telugu

இருக்குர்ஆன்
தமிழ்நாட்க்கும்

Tamil

ಕುರಾನ್
ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ
ಅನುವಾದ

Kannada

ਪਰਿਚਰ
ਕੁਰਆਨ

Punjabi

Order a free printed copy of the Quran translation in any of these languages.

www.goodwordbooks.com

www.cpsglobal.org

www.quranonline.org

www.cpsquran.com

Goodword

CPS International
center for peace & spirituality

Quran Translations in 30 Languages

- English
- French
- Spanish
- German
- Dutch
- Italian
- Russian
- Portuguese
- Polish
- Chinese
- Chichewa
- Filipino
- Hebrew
- Sinhalese*
- Braille
- Burmese
- Afrikaans*
- Rwandese*
- Korean
- Maori*
- Bengali
- Urdu
- Hindi
- Malayalam
- Tamil
- Marathi
- Telugu
- Gujarati
- Punjabi
- Kannada
- Dogri
- Assamese*
- Manipuri
- Khasi*
- Odia*
- Thai

To order a free printed copy of the Quran, please log on to:
www.goodwordbooks.com, www.cpsglobal.org

Free copies of the Quran are available for hotels, hospitals,
prisons, etc. Please contact:

skhan@goodwordbooks.com, info@cpsglobal.org
Whatsapp: +91 8588822680

For requirements in the US and Canada, please contact:
kkaleemuddin@gmail.com Mob. 617-960-7156

Explore our Digital Resources

Goodword Quran App

Download the free app and access the complete text and audio of the Quran in numerous languages

Ebooks

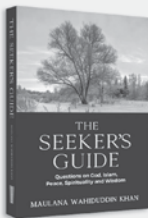
Inspire yourself with a range of free ebooks on peace and spirituality

Audiobooks

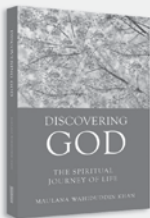
A range of free audiobooks to keep you inspired and motivated

Books on Peace and Spirituality

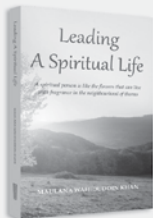
The Seeker's Guide

Questions on God, Islam, spirituality and wisdom.

Discovering God

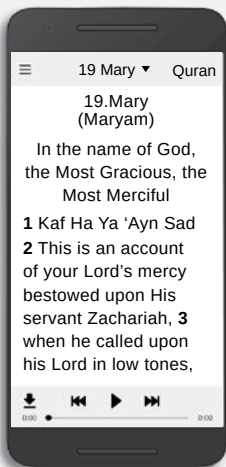
Discover God and His attributes by reflecting on nature, universe and life's events.

Leading A Spiritual Life

The art of spirituality is to extract food for the soul from life's different circumstances.

Goodword Quran App

Download the free app and access the complete text and audio of the Quran in numerous languages

Inspire yourself with daily quotes, articles, videos, and audios anywhere

Share Quran passages on social media, as texts, or via email

Download on the
App Store

Get it on
Google Play

Multiple languages

Multimedia

Various translations

Teachings and talks

Inspirational Quotes

Quran based videos and audios

คัมภีร์ อัลกุรอ่าน

กุรอ่าน คัมภีร์ที่นำชาวดีมายังมนุษยชาติพร้อมกับคำตักเตือนจากพระเจ้า เน้นย้ำถึงความสำคัญของการค้นพบสัจธรรมของมนุษย์ทั้งทางด้านจิตวิญญาณและสติปัญญา

หนังสือทุกเล่มมีวัตถุประสงค์ของมันและวัตถุประสงค์ของคัมภีร์กุรอ่านคือการทำให้มนุษย์รู้จักแผนการสร้างสรรค์ของพระเจ้า นั่นคือ เพื่อบอกมนุษย์ว่าทำไมพระเจ้าสร้างโลกนี้ การให้มนุษย์มาอาศัยอยู่บนโลกนี้มีวัตถุประสงค์อะไร สิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์คืออะไรในช่วงชีวิตก่อนตาย และเขาจะเผชิญอะไรหลังความตาย วัตถุประสงค์ของคัมภีร์กุรอ่านคือการทำให้มนุษย์รู้ความจริงนี้ ดังนั้น คัมภีร์กุรอ่านจึงทำหน้าที่นำทางมนุษย์ตลอดการเดินทางของเขาผ่านชีวิตไปสู่ชีวิตหลังความตาย

หัวข้อหลักของคัมภีร์กุรอ่านคือการให้แสงสว่างทางปัญญา ความใกล้ชิดกับพระเจ้า ความสงบและจิตวิญญาณ คัมภีร์กุรอ่านใช้คำ ตะวัชซัม (หมายถึง การพยายามทำความเข้าใจสัญญาณต่างๆของธรรมชาติ), ตะดับบุร(การตรึงตรองและวิเคราะห์อะไรบางอย่าง) และตะฟักกูร(การนึกถึงพระเจ้า) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการเรียนรู้บทเรียนโดยการตรึงตรอง คิดและใคร่ครวญในสัญญาณต่างๆของพระเจ้าที่กระจายไปทั่วโลก การแปลกุรอ่านนี้ถูกทำขึ้นโดยคำนึงถึงหัวข้อหลักดังกล่าวมานี้

Goodword

www.goodwordbooks.com

www.cpsglobal.org

ISBN 978-81-943663-3-1

9 788194 366331